§ 13.

(1) Der Verwaltungsrat ist berufen, an der Durchführung der Aufgaben des Verbandes gemäß § 10, Abs. 4, mitzuwirken.

(2) Der Verwaltungsrat kann gegen Einzelanordnungen und Einzelmaßnahmen des Vorstandes binnen 15 Tagen von dem Tage an, an dem sie zu seiner Kenntnis gelangt sind, beim Ministerium für Landwirtschaft Beschwerde einlegen, wenn diese Beschwerde im Verwaltungsrat beschlossen und von mindestens der Hälfte seiner Mitglieder unterschrieben wird.

(3) Der Verwaltungsrat verwaltet das Vermögen des Verbandes, genehmigt den Jahresrechnungsabschluß, ernennt die Angestellten und bestimmt ihre Bezüge. Die Dienst- und Gehaltsregelung dieser Angestellten wird durch eine Dienstordnung vorgenommen.

§ 14.

(1) Der Verwaltungsrat tritt nach Bedarf, jedoch mindestens jedes Vierteljahr zusammen. Der Verwaltungsrat muß einberufen werden, wenn dies der Regierungskommissär oder mindestens die Hälfte der Mitglieder des Verwaltungsrates beantragen.

(2) Der Verwaltungsrat tritt in der Regel am Sitze des Verbandes zusammen.

(3) An den Sitzungen des Verwaltungsrates können die Mitglieder des Vorstandes teilnehmen. Der Vorsitzende kann zu den Sitzungen auch Sachverständige zuziehen.

(4) Die Einberufung des Verwaltungsrates sowie der Mitglieder des Vorstandes zu den Sitzungen des Verwaltungsrates erfolgt schriftlich mindestens drei Tage vorher. Die Einladung muß die Tagesordnung der Sitzung enthalten.

(5) Der Verwaltungsrat ist beschlußfähig, wenn mindestens die Hälfte seiner Mitglieder anwesend ist. Er beschließt mit einfacher Stimmenmehrheit der anwesenden stimmberechtigten Mitglieder. Der Vorsitzende sowie die anwesenden Mitglieder des Vorstandes stimmen nicht mit. Ist der Verwaltungsrat nicht beschlußfähig, so ist nach einer Stunde eine neue Sitzung mit derselben Tagesordnung einzuberufen, in der der Verwaltungsrat ohne Rücksicht auf die Anzahl der anwesenden Mitglieder beschlußfähig ist.

(6) Über alle Verhandlungen und Beschlüsse des Verwaltungsrates wird eine Niederschrift verfaßt, die der Vorsitzende

§ 13.

(1) Správní rada je povolána spolupůsobiti při provádění úkolů Svazu podle § 10, odst. 4.

(2) Správní rada může podati proti nařízením a opatřením předsednictva vydaným v jednotlivých případech, do 15 dnů, počínajíc dnem, kdy o nich nabyla vědomosti, stížnost u ministerstva zemědělství, usnese-li se o této stížnosti a podepíše-li ji nejméně polovina jejích členů.

(3) Správní rada spravuje jmění Svazu, schvaluje roční účetní závěrku, jmenuje zaměstnance a stanoví jejich požitky. Služební a platová úprava těchto zaměstnanců bude provedena služebním řádem.

§ 14.

(1) Správní rada schází se podle potřeby, nejméně však každého čtvrt roku. Správní rada musí býti svolána, navrhne-li to vládní komisař nebo aspoň polovina členů správní rady.

(2) Správní rada schází se zpravidla v sídle Svazu.

(3) Členové předsednictva mohou se účastniti schůzí správní rady. Předsedající může přibrati do schůzí také znalce.

(4) Správní rada jakož i členové předsednictva se svolávají ke schůzím správní rady písemně nejméně tři dny napřed. Pozvání musí obsahovati jednací pořad schůze.

(5) Správní rada jest způsobilá se usnášeti, je-li přítomna nejméně polovina jejích členů. Usnáší se prostou většinou hlasů přítomných, k hlasování oprávněných členů. Předsedající, jakož i přítomní členové předsednictva nehlasují. Není-li správní rada způsobilá se usnášeti, koná se o jednu hodinu později s týmž jednacím pořadem nová schůze, ve které je správní rada způsobilá se usnášeti bez ohledu na počet přítomných členů.

(6) O všech jednáních a usneseních správní rady jest pořídit zápis, který podepíše předseda a všichni přítomní členové správní rady.

und alle anwesenden Mitglieder des Verwaltungsrates unterzeichnen. Auf Antrag eines Mitgliedes ist in die Niederschrift seine von dem Beschlusse der Mehrheit abweichende Meinung aufzunehmen.

§ 15.

Die Vorstandsmitglieder erhalten vom Verband für ihre Tätigkeit eine vom Minister für Landwirtschaft festzusetzende Entlohnung. Den Verwaltungsratsmitgliedern steht nur der Ersatz der Barauslagen aus den Mitteln des Verbandes zu.

§ 16.

Der Vorstand kann nach Bedarf Fachausschüsse als Beratungsorgane einsetzen und auch Personen als Leiter der Fachausschüsse bestellen, die nicht Mitglieder der Verwaltungsorgane des Verbandes sind. Der Leiter kann zu den von ihm einzuberufenden Sitzungen der Fachausschüsse Sachverständige zuziehen.

§ 17.

(1) Der Vorstand hat dafür Sorge zu tragen, daß der Verband über seine Einnahmen und Ausgaben ordentliche Aufzeichnungen, Bücher und auch besondere Eintragungen, Ausweise und Bücher nach behördlicher Anordnung führt.

(2) Am Schluß des Verwaltungsjahres stellt der Vorstand einen Rechnungsabschluß auf und legt ihn mit dem Bericht der Rechnungsrevisoren dem Verwaltungsrate zur Genehmigung vor.

§ 18.

(1) Zur Prüfung der Finanzgebarung, der Jahresrechnungen und des Rechnungsabschlusses des Verbandes werden auf die Dauer eines Jahres 4 Rechnungsrevisoren und 4 Ersatzmänner bestellt, und zwar in der Weise, daß je ein Revisor und ein Ersatzmann aus den im § 2, Abs. 2, lit. A bis C, der Regierungsverordnung angeführten Mitgliedern, der vierte Rechnungsrevisor und sein Ersatzmann aus den Reihen der Verbraucher ernannt wird. Für die Berufung und Abberufung gelten sinngemäß die Bestimmungen des § 11, Abs. 2 bis 4, und des § 12.

(2) Zu Rechnungsrevisoren und ihren Ersatzmännern können nur Personen ernannt werden, die weder gleichzeitig Mitglieder des Verwaltungsrates noch Angestellte des Verbandes sind.

Na návrh člena jest třeba do zápisu pojmouti jeho mínění odchylné od usnesení většiny.

§ 15.

Členové předsednictva obdrží od Svazu za svou činnost odměnu stanovenou ministrem zemědělství. Členům správní rady přísluší jen náhrada hotových výloh z prostředků Svazu.

§ 16.

Podle potřeby může předsednictvo zříditi odborné výbory jako poradní orgány a ustanoviti za vedoucí odborných výborů též osoby, které nejsou členy správních orgánů Svazu. Vedoucí může přizvati znalce do schůzí odborných výborů jím svolaných.

§ 17.

(1) Předsednictvo musí pečovati o to, aby Svaz vedl o svých příjmech a vydáních řádné záznamy, knihy a též zvláštní zápisy, výkazy a knihy podle úředního příkazu.

(2) Koncem správního roku sestaví předsednictvo účetní závěrku a předloží ji se zprávou revisorů účtů správní radě ke schválení.

§ 18.

(1) Ke zkoumání finančního hospodaření, ročních účtů a účetní závěrky Svazu budou ustanoveni na dobu jednoho roku 4 revisoři a 4 náhradníci, a to tak, že bude vybráno po jednom revisoru a jednom náhradníku ze členů, uvedených v § 2, odst. 2, písm. A až C vládního nařízení, čtvrtý revisor a jeho náhradník budou jmenováni ze spotřebitelů. Pro jmenování a odvolání platí obdobně ustanovení § 11, odst. 2 až 4 a § 12.

(2) Za revisory účtů a jejich náhradníky mohou býti jmenováni jen osoby, které nejsou zároveň ani členy správní rady, ani zaměstnanci Svazu.

(3) Die Tätigkeit der Rechnungsrevisoren endet mit der Sitzung des Verwaltungsrates, in welcher der von ihnen überprüfte Rechnungsabschluß genehmigt worden ist.

(4) Der Ersatzmann wird herangezogen, wenn ein Rechnungsrevisor seine Funktion aus irgend welchen Gründen nicht ausüben kann.

§ 19.

(1) Die Rechnungsrevisoren sind verpflichtet, die Finanzgebarung, die Jahresrechnung und den Jahresrechnungsabschluß zu prüfen und dem Vorstand hierüber einen schriftlichen Bericht vorzulegen.

(2) Die Rechnungsrevisoren haben das Recht, in alle Bücher, Schriften und Belege des Verbandes Einsicht zu nehmen.

§ 20.

Die Rechnungsrevisoren erhalten vom Verband für ihre Tätigkeit eine Entlohnung, deren Höhe vom Minister für Landwirtschaft bestimmt wird.

§ 21.

(1) Der Vorstand ist verpflichtet, die Jahresrechnung und den Rechnungsabschluß mindestens vier Wochen vor der Sitzung des Verwaltungsrates, die über den Rechnungsabschluß entscheiden soll, den Mitgliedern des Verwaltungsrates und dem Regierungskommissär oder seinem Stellvertreter zur Überprüfung zu übermitteln.

(2) Der Verwaltungsrat kann gegen den vom Vorstand vorgelegten Rechnungsabschluß Einwendungen erheben und vom Vorstand Aufklärungen verlangen, die dieser spätestens binnen vier Wochen zu geben verpflichtet ist. Gibt sich der Verwaltungsrat mit dieser Aufklärung nicht zufrieden, so muß der Vorstand den beanständeten Rechnungsabschluß dem Ministerium für Landwirtschaft vorlegen, das endgültig entscheidet.

(3) Der Verwaltungsrat ist verpflichtet, den genehmigten Rechnungsabschluß mit dem Tätigkeitsbericht spätestens binnen 15 Tagen dem Ministerium für Landwirtschaft sowie der Obersten Rechnungskontrollbehörde zur Überprüfung und Genehmigung vorzulegen.

§ 22.

Die Verwaltungsorgane und die Angestellten des Verbandes sind verpflichtet, über alle

(3) Činnost revisorů účtů končí schůzí správní rady, která schválila účetní závěrku, jimi přezkoušenou.

(4) Náhradník nastoupí, nemůže-li některý revisor svoji funkci z jakýchkoliv důvodů vykonávati.

§ 19.

(1) Revisoři účtů jsou povinni zkoušeti finanční hospodářství, roční účet a roční účetní závěrku a předložiti o tom předsednictvu písemnou zprávu.

(2) Revisoři účtů mají právo nahlížeti do všech knih, spisů a dokladů Svazu.

§ 20.

Revisoři účtů obdrží za svoji činnost od Svazu odměnu, jejíž výši stanoví ministr zemědělství.

§ 21.

(1) Předsednictvo je povinno předložiti roční účet a účetní závěrku nejméně čtyři týdny před schůzí správní rady, která má o účetní závěrce rozhodnouti, k přezkoušení členům správní rady a vládnímu komisaři nebo jeho zástupci.

(2) Správní rada může vznésti proti účetní závěrce, předložené předsednictvem, námitky a požadovati od předsednictva vysvětlení, které je povinno dáti je nejpozději do čtyř týdnů. Nespokojí-li se správní rada s tímto vysvětlením, musí předsednictvo pozastavenou účetní závěrku předložiti ministerstvu zemědělství, které rozhodne s konečnou platností.

(3) Správní rada je povinna schválenou účetní závěrku se zprávou o činnosti předložiti nejpozději do 15 dnů ministerstvu zemědělství a nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu k přezkoušení a ke schválení.

§ 22.

Správní orgánové a zaměstnanci Svazu jsou povinni zachovati mlčenlivost o zařízeních a

Einrichtungen und Geschäftsverhältnisse, von denen sie bei der Ausübung ihrer Funktion Kenntnis erlangt haben, Verschwiegenheit zu wahren und sich jeder Verwertung des Geschäftsgeheimnisses zu enthalten. Diese Pflicht bleibt auch nach dem Ausscheiden aus dem Verband weiter in Geltung.

§ 23.

(1) Der Verband haftet für seine Verpflichtungen mit seinem Vermögen. Reicht dieses zur Befriedigung der Gläubiger nicht aus, so hat der Verwaltungsrat den Schuldbetrag auf die Mitglieder (§ 2, Abs. 2, der Regierungsverordnung) nach einem vom Ministerium für Landwirtschaft genehmigten Schlüssel aufzuteilen.

(2) Im Falle der Auflösung des Verbandes fällt das Vermögen dem Protektorat zu.

obchodních poměrech, o nichž nabyli vědomí při výkonu své funkce a zdržeti se zhodnocení obchodního tajemství. Tato povinnost trvá i po vystoupení ze Svazu.

§ 23.

(1) Svaz ručí za své závazky svým jměním. Nestačí-li toto k uspokojení věřitelů, rozvrhne správní rada úhradu dluhu na členy (§ 2, odst. 2 vládního nařízení) podle klíče, schváleného ministerstvem zemědělství.

(2) Rozejde-li se Svaz, připadne jeho jmění Protektorátu.

Verwaltung: Prag III, Elermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 12. Jänner 1942.

4. Stück. Preis: K 2·80.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 12. ledna 1942.

Cena: K 2·80. Částka 4.

Inhalt: (5—8.) 5. Verordnung, betreffend die teilweise Regelung der Fischerei. — 6. Verordnung, womit die Bestimmungen der Verordnung des Vorsitzenden der Obersten Preisbehörde vom 4. November 1941, Slg. Nr. 381, betreffend die Entgelte in einigen Zweigen der Privatvermittlung, abgeändert werden. — 7. Kundmachung, womit eine Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag über das Differenzverfahren verlautbart wird. — 8. Kundmachung, betreffend den Bezug von Knoblauch.

Obsah: (5.—8.) 5. Nařízení o částečné úpravě rybářství. — 6. Nařízení, kterým se mění nařízení předsedy nejvyššího úřadu cenového ze dne 4. listopadu 1941, č. 381 Sb., o úplatách v některých oborech soukromého zprostředkování. — 7. Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o kursovém rozdílovém řízení. — 8. Vyhláška o odběru česneku.

5.

Regierungsverordnung vom 23. Oktober 1941, betreffend die teilweise Regelung der Fischerei.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

I. Teil.

Regelung der Fischerei im Lande Böhmen.

§ 1.

Besetzung mit Fischen.

(1) Die Bezirksbehörde ermittelt in ihrem Verwaltungssprengel die Besitzer oder Pächter der Fischereirechte oder der beschränkten Fischfangrechte (wie des Rechtes zum Aalfang und ähnl.) und folgt ihnen darüber einen Ausweis (§ 5, Abs. 1 und 3), beziehungsweise, falls das Fischereirecht strittig ist, bloß einen einstweiligen Ausweis aus.

Vládní nařízení ze dne 23. října 1941 o částečné úpravě rybářství.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Část I.

Úprava rybářství v zemi České.

§ 1.

Zarybňování.

(1) Okresní úřad zjistí ve svém správním obvodu majitele nebo pachtýře rybářských práv neb omezených práv k chytání ryb (jako práva slupi a pod.) a vydá jim o tom průkaz (§ 5, odst. 1 a 3), po případě je-li rybářské právo sporné, toliko zatímní průkaz. O vydaných průkazech vede okresní úřad seznam. Osoby, jimž byl průkaz vydán, jsou povinny

Über die ausgefolgten Ausweise führt die Bezirksbehörde ein Verzeichnis. Personen, denen ein Ausweis ausgefolgt wurde, sind verpflichtet, der Bezirksbehörde, die denselben ausgefolgt hat, binnen 8 Tagen jede Änderung im Besitze des Fischereirechtes sowie dessen Ausübung bekanntzugeben. Diese Personen sind verpflichtet, auf eigene Kosten für die Besetzung der Gewässer mit Fischen, in denen ihnen die Ausübung des Fischereirechtes zusteht, in dem Umfange und auf eine Art Sorge zu tragen, welche die Bezirksbehörde auf Grund eines von der Landesbehörde für die einzelnen Stromgebiete festgesetzten und im Landesverordnungsblatte kundgemachten Gesamtwirtschaftsplanes bestimmt und alljährlich überprüft.

(2) Bei Festsetzung der Pflicht zur Besetzung mit Fischen gemäß Absatz 1 soll die Bezirksbehörde darauf Bedacht nehmen, daß der Aufwand, der die Besetzung mit Fischen erfordert, zu dem Ertrage der Fischerei oder des beschränkten Fischfangrechtes, den man unter Wahrung der Regeln eines ordentlichen Wirtschaftens erreichen kann, in einem richtigen Verhältnis steht. In dem Bescheide, mit welchem die Pflicht zur Besetzung mit Fischen festgesetzt wird, bestimmt die Bezirksbehörde zugleich, auf welche Weise die Erfüllung dieser Pflicht nachgewiesen werden soll.

(3) Befinden sich in einem Abschnitte der Gewässer einige zur Durchführung der Besetzung mit Fischen verpflichtete Personen, kann ihnen die Bezirksbehörde auferlegen, die Besetzung gemeinsam durchzuführen und zu diesem Zweck einen Bevollmächtigten zu bestellen; tun sie dies nicht, so kann die Bezirksbehörde eine von diesen Personen oder eine dritte Person zum gemeinsamen Vertreter bestimmen, der es so lange sein wird, bis die zur Durchführung der Besetzung mit Fischen verpflichteten Personen einen gemeinsamen Bevollmächtigten bestellen und der Bezirksbehörde bekanntgeben.

(4) Die Bezirksbehörde kann die Ausübung des Fischereirechtes (auch des beschränkten Fischfangrechtes) mit Bedachtnahme darauf beschränken, daß der Erfolg der Besetzung mit Fischen in den benachbarten Gewässern nicht gefährdet wird oder daß die Grenzen der erlaubten wirtschaftlichen Ausnützung der Gewässer nicht überschritten werden.

(5) Falls es das öffentliche Interesse erfordert, kann die Landesbehörde zwecks Sicherung einer genügenden Menge Fisch-

oznámiti okresnímu úřadu, který jej vydal, do 8 dnů každou změnu v držení rybářského práva, jakož i jeho výkonu. Tyto osoby jsou povinny starati se svým nákladem o zarybnění vod, v nichž jim přísluší výkon rybářského práva, v rozsahu a způsobem, který určuje a každoročně přezkouší okresní úřad podle celkového hospodářského plánu, stanoveného a vyhlášeného pro jednotlivá povodí zemským úřadem v Zemském věstníku.

(2) Při stanovení povinnosti zarybňovací podle odstavce 1 má okresní úřad přihlížeti k tomu, aby náklad, jehož si zarybnění vyžádá, byl úměrný výtěžku rybářství nebo omezeného práva k chytání ryb, kterého lze dosíci za šetření pravidel řádného hospodaření. Ve výměru, jímž se stanoví zarybňovací povinnost, určí okresní úřad zároveň, jakým způsobem má býti prokázáno splnění této povinnosti.

(3) Je-li v určitém úseku vod několik osob povinných prováděti zarybnění, může jim okresní úřad uložiti, aby zarybňovaly společně a ustanovily k tomu účelu svého zmocněnce; neučiní-li tak, může okresní úřad jednu z těchto osob nebo třetí osobu určiti za společného zástupce, který bude jím tak dlouho, až si osoby povinné prováděti zarybnění ustanoví a okresnímu úřadu oznámí jiného společného zmocněnce.

(4) Okresní úřad může omeziti výkon rybářského práva (též omezeného práva k chytání ryb) se zřetelem k tomu, aby nebyl ohrožen výsledek zarybnění sousedních vod, nebo aby nebyly překročeny meze dovoleného hospodářského využití vody.

(5) Vyžaduje-li toho veřejný zájem, může zemský úřad k zajištění dostatečného množství rybí násady nařiditi, aby závody pro umělý

satz anordnen, daß die Unternehmungen für künstliche Fischzucht auf eine bestimmte für die Unternehmung wirtschaftlich tragbare Art und Weise betrieben werden.

(6) Die Bezirksbehörde kann — unbeschadet der Strafverfolgung — von einer Person, die trotz schriftlicher Ermahnung die Pflichten gemäß den Absätzen 1 bis 3 nicht erfüllt oder die Beschränkungen gemäß Absatz 4 nicht beachtet, die Ausübung des Rechtes auf bestimmte Zeit und gegen eine von ihr bestimmte Entschädigung auf einen solchen Besitzer oder Pächter des Fischereirechtes in einem Nachbarabschnitte oder in einem nahen Abschnitte übertragen, der den ihm von der Bezirksbehörde im Interesse der Fischerei auferlegten Pflichten nachgekommen ist. Besteht die Befürchtung, daß der Erfolg der Besetzung mit Fischen in dem betreffenden Abschnitte gefährdet wird, so kann die Bezirksbehörde die festgesetzte Frist verlängern. Hat die Bezirksbehörde nichts anderes bestimmt, so ist die Entschädigung in im vorhinein zahlbaren Jahresraten fällig.

§ 2.

Geschützte Laichstätten und Fischschongebiete.

(1) Bestehen vom Gesichtspunkte der öffentlichen Interessen oder bedeutender volkswirtschaftlicher Interessen keine Einwendungen, so kann die Bezirksbehörde auf Antrag eines Inhabers oder Pächters des Fischereirechtes, einer Unternehmung für künstliche Fischzucht oder einer Fischereikörperschaft oder von Amts wegen solche Gewässer, die zum Laichen der Fische oder zur Aufzucht der Fischsetzlinge geeignet sind oder zur Überwinterung der Fische dienen, als geschützte Laichstätten oder als Fischschongebiet erklären und die zu diesem Zweck erforderlichen Einschränkungen vorschreiben (z. B. Verbot des Fischfanges, der Entnahme von Schilf und Gras, der Gewinnung von Sand und Schotter usw.).

(2) Die Bezirksbehörde kann ihre Entscheidung (Absatz 1) entweder ganz oder teilweise abändern oder widerrufen, wenn öffentliche oder bedeutende volkswirtschaftliche Interessen dies später erfordern.

(3) Die Antragsteller sind verpflichtet, die geschützte Laichstätte oder das Fischschongebiet auf die von der Bezirksbehörde zu bestimmende Art zu kennzeichnen und diese Zeichen auf eigene Kosten zu erhalten. Wenn diese Kennzeichen von Amts wegen errichtet

chov ryb byly provozovány určitým způsobem, pro závod hospodářsky únosným.

(6) Okresní úřad může — bez újmy trestního stíhání — na určitou dobu a za náhradu jím určenou přenésti výkon práva osoby, která, ačkoliv byla písemně upomenuta, neplní povinnosti podle odstavců 1 a 3, nebo nedbá omezení podle odstavce 4, na takového majitele nebo pachtýře rybářského práva v některém sousedním nebo blízkém úseku, který splnil povinnosti uložené mu v zájmu rybářství okresním úřadem. Je-li obava, že by byl ohrožen výsledek zarybňování v dotčeném úseku, může okresní úřad prodloužiti stanovenou lhůtu. Neurčí-li okresní úřad jinak, je náhrada splatná v ročních lhůtách předem.

§ 2.

Chráněná rybí trdliště a chráněné rybí oblasti.

(1) Není-li námitek s hlediska zájmů veřejných nebo význačných zájmů národohospodářských, může okresní úřad k návrhu majitele nebo pachtýře rybářského práva, závodu pro umělý chov ryb, rybářské korporace nebo z moci úřední prohlásiti vody, které se hodí ke tření ryb nebo k odchovu rybí násady nebo slouží k přezimování ryb, za chráněná rybí trdliště nebo za chráněnou rybí oblast a stanoviti k tomu účelu potřebná omezení (jako zákaz rybolovu, těžení rákosí a trávy, vybírání písku a štěrku atd.).

(2) Okresní úřad může své rozhodnutí (odstavec 1) zcela nebo zčásti pozměniti nebo odvolati, bude-li toho později vyžadovati veřejný zájem nebo význačný zájem národohospodářský.

(3) Navrhovatelé jsou povinni svým nákladem označiti chráněné rybí trdliště nebo chráněnou rybí oblast způsobem, který určí okresní úřad, a označení toto svým nákladem udržovati. Došlo-li k tomuto označení z moci úřední, hradí se náklad na to z peněz fondu ke zvele-

wurden, so wird der damit verbundene Aufwand aus den Mitteln des Fonds für die Förderung der Fischerei (§ 5) gedeckt. Der Besitzer des Ufergrundstückes ist verpflichtet, diese Kennzeichen zu dulden.

(4) Personen, die durch die Errichtung oder Kennzeichnung einer geschützten Laichstätte oder eines Fischschongebietes in ihren Rechten benachteiligt werden, haben gegen die Antragsteller (Absatz 1), beziehungsweise gegen den Fonds für die Förderung der Fischerei einen Anspruch auf Entschädigung. Kommt ein Übereinkommen nicht zustande, so entscheidet über die Höhe des Ersatzes die Bezirksbehörde.

II. Teil.

Regelung der Fischerei im Lande Mähren-Schlesien.

§ 3.

Erweiterung der Gültigkeit der mährischen Fischereilandesgesetze.

Die Gültigkeit des Fischereilandesgesetzes für Mähren vom 6. Juni 1895, mähr. L. G. Bl. Nr. 62 vom Jahre 1896, und des Gesetzes vom 27. Dezember 1881, mähr. L. G. Bl. Nr. 79 vom Jahre 1882, betreffend einige Maßnahmen zur Hebung der Fischerei in den Binnengewässern, sowie die Gültigkeit der auf Grund dieser Gesetze herausgegebenen Vorschriften wird mit den in dieser Regierungsverordnung festgesetzten Änderungen auf das Gebiet ausgedehnt, auf dem bis zum Wirksamkeitsbeginn dieser Regierungsverordnung das Gesetz vom 9. Dezember 1882, schles. L. G. Bl. Nr. 28 vom Jahre 1883, betreffend einige Maßnahmen zur Hebung der Fischerei in den Binnengewässern, und die auf Grund desselben herausgegebenen Vorschriften gegolten haben.

§ 4.

Bewirtschaftung von Fischereirevieren.

(1) Die Besitzer von Fischereirevieren sind verpflichtet, die von ihnen bewirtschafteten Gewässer auf eigene Kosten mit Fischen zu besetzen, und zwar in dem Umfange und auf die Art und Weise, welche die

bení rybářství (§ 5). Majitel pobřežního pozemku je povinen toto označení trpěti.

(4) Osoby, které zřízením nebo označením chráněného rybího trdliště nebo chráněné rybí oblasti utrpí újmu na svých právech, mají vůči navrhovatelům (odstavec 1), po případě vůči fondu ke zvelebení rybářství, nárok na odškodnění. Nedojde-li k dohodě, rozhodne o výši náhrady okresní úřad.

Část II.

Úprava rybářství v zemi Moravskoslezské.

§ 3.

Rozšíření platnosti moravských zemských zákonů o rybářství.

Platnost zemského zákona rybářského pro Moravu ze dne 6. června 1895, č. 62 mor. z. z. z roku 1896, a zákona ze dne 27. prosince 1881, č. 79 mor. z. z. z roku 1882, o některých opatřeních ke zvelebení rybářství ve vnitrozemských vodách, jakož i předpisů podle těchto zákonů vydaných se rozšiřuje se změnami stanovenými tímto nařízením na území, na němž až do počátku účinnosti tohoto nařízení platil zákon ze dne 9. prosince 1882, č. 28 slez. z. z. z roku 1883, o některých opatřeních ke zvelebování rybářství ve vodách vnitrozemských, a předpisy podle něho vydané.

§ 4.

Obhospodařování rybářských revírů.

(1) Držitelé rybářských revírů jsou povinni zarybňovati vlastním nákladem vody jimi obhospodařované, a to v rozsahu a způsobem, který určuje a každoročně přezkouší okresní úřad podle celkového hospodářského plánu,

Bezirksbehörde nach dem von der Landesbehörde für die einzelnen Flußgebiete festgesetzten und im Landesverordnungsblatt kundgemachten Gesamtwirtschaftsplan bestimmt und alljährlich überprüft.

(2) In den Fischereirevieren sind die Fische auf solche Weise zu fangen, die der Besetzung des betreffenden Revieres entspricht und das benachbarte Revier nicht schädigt. Die Bezirksbehörde kann zu diesem Zwecke die erforderlichen Verbote erlassen.

(3) Die Bestimmungen des § 1, Abs. 5, gelten auch, soweit es sich um die Sicherung einer hinreichenden Menge von Besatzfischen für die Fischereireviere handelt.

(4) Die Bezirksbehörde kann — unbeschadet der Strafverfolgung — dem Besitzer eines Fischereirevieres, der trotz schriftlicher Ermahnung die ihm auf Grund der vorstehenden Absätze oder auf Grund anderer im Interesse der Fischerei herausgegebenen gültigen Vorschriften auferlegten Verpflichtungen nicht erfüllt, auftragen, die Bewirtschaftung des Revieres auf eine bestimmte Zeit und gegen eine von der Bezirksbehörde bestimmte Entschädigung einem Besitzer eines benachbarten oder nahen Fischereirevieres, der die Bewirtschaftungspflicht erfüllt hat, zu überlassen.

III. Teil.

Gemeinsame und Schlußbestimmungen.

§ 5.

Fischerkarten. Nachweise über die Berechtigung zur Ausübung der Fischereirechte. Erlaubnisscheine zum Fischfang. Fonds für die Förderung der Fischerei.

(1) In Gewässern, für die diese Regierungsverordnung gilt, darf niemand fischen, der nicht die Fischerkarte besitzt und sich nicht entweder mit einem Nachweise über die Berechtigung zur Ausübung der Fischereirechte oder mit einem Erlaubnisscheine zum Fischfang ausweisen kann.

(2) Die Fischerkarten gelten für das ganze Gebiet des Landes, in dem sie ausgestellt wurden, und nur für die Personen, auf deren Namen sie lauten; die Fischerkarten stellt die

stanoveného a vyhlášeného pro jednotlivá povodí zemským úřadem v Zemském věstníku.

(2) V rybářských revírech nutno loviti ryby způsobem, který odpovídá osazení dotčeného revíru a nepoškozuje revír sousední. Okresní úřad může k tomu účelu vydati potřebné zákazy.

(3) Ustanovení § 1, odst. 5 platí též, pokud jde o zajištění dostatečného množství rybí násady pro rybářské revíry.

(4) Okresní úřad může — bez újmy trestního stíhání — nařídit držiteli rybářského revíru, který, ačkoli byl písemně upomenut, nesplnil povinnosti uložené mu podle předchozích odstavců nebo podle jiných platných předpisů, vydaných v zájmu rybářství, aby přenechal obhospodařování revíru na určitou dobu a za náhradu okresním úřadem určenou držiteli sousedního nebo blízkého rybářského revíru, který splnil obhospodařovací povinnost.

Část III.

Ustanovení společná a závěrečná.

§ 5.

Rybářské lístky. Průkazy o oprávnění k výkonu rybářských práv. Povolenky k rybolovu. Fond ke zvelebení rybářství.

(1) Ve vodách, pro něž platí toto nařízení, nesmí nikdo loviti ryby, kdo nemá rybářského lístku a nemůže se vykázati buď průkazem o oprávnění k výkonu rybářských práv nebo povolenkou k rybolovu.

(2) Rybářské lístky mají platnost pro celý obvod země, v níž byly vydány, a jen pro ty osoby, na jejichž jména zní; vydává je okresní úřad, příslušný podle bydliště nebo pobytu ža-

nach dem Wohnsitz oder Aufenthaltsorte des Antragstellers zuständige Bezirksbehörde aus, und zwar nur für Personen über 14 Jahre und für das ganze Kalenderjahr oder für 3 aufeinander folgende Kalenderjahre.

(3) Die im Absatz 1 angeführten Nachweise über die Berechtigung zur Ausübung der Fischereirechte stellen die Bezirksbehörden aus, in deren Sprengel sich Gewässer befinden, mit denen Fischereirechte verbunden sind.

(4) Bewilligungen zum Fischen (Erlaubnisscheine zum Fischfang) stellen die zur Ausübung des Fischereirechtes berechtigten Personen aus. Die Erlaubnisscheine zum Fischfang können längstens für die Dauer der Gültigkeit der Fischerkarte ausgestellt werden. In ihnen ist die Art und Anzahl der Fischereigeräte, die benützt werden können, sowie der Umstand anzuführen, ob die Bewilligung zum täglichen Fischen berechtigt, oder wie diese Berechtigung beschränkt ist. Die Drucksorten der Erlaubnisscheine zum Fischfang sind streng verrechenbar; sie werden den zur Ausübung der Fischereirechte berechtigten Personen von den Bezirksbehörden ausgestellt, in deren Sprengel sich die Gewässer befinden, mit denen diese Rechte verbunden sind.

(5) Die Vordrucke der Fischerkarten, der Nachweise und der Erlaubnisscheine zum Fischfang setzt die Landesbehörde fest.

(6) Diejenigen, welche zur Ausübung der Fischereirechte berechtigt sind, müssen Verzeichnisse über die von ihnen ausgestellten Erlaubnisscheine zum Fischfang führen. Diese Verzeichnisse sind über Aufforderung der Bezirksbehörde zur Überprüfung vorzulegen. Die Bezirksbehörde ist berechtigt, die Ausstellung der Erlaubnisscheine zum Fischfang in beliebiger Hinsicht zu beschränken oder einzustellen, wenn die Befürchtung bestehen würde, daß die Grenzen der erlaubten wirtschaftlichen Ausnützung der Gewässer überschritten, beziehungsweise wichtige volkswirtschaftliche Interessen betroffen würden.

(7) Für jede Fischerkarte ist außer der Stempelgebühr eine Taxe zu entrichten. Die Taxen fließen in einen besonderen Fonds für die Förderung der Fischerei, den das Land verwaltet. Der Fonds ist eine selbständige juristische Person, die Rechte erwerben und mit Ausnahme der Aufnahme von Darlehen Verpflichtungen eingehen kann; seine Satdatelova, a to jen osobám starším než 14 let a na celý kalendářní rok nebo na tři po sobě jdoucí roky.

(3) Průkazy o oprávnění k výkonu rybářských práv, uvedené v odstavci 1, vydávají okresní úřady, v jejichž obvodu jsou vody, s nimiž jsou rybářská práva spojena.

(4) Povolení k chytání ryb (povolenky k rybolovu) vydávají osoby oprávněné k výkonu rybářského práva. Povolenky k rybolovu lze vydati nejdéle na dobu platnosti rybářského lístku. Budiž v nich uveden druh a počet rybářského nářadí, jehož je možno používati, jakož i zda opravňují ke každodennímu chytání ryb, nebo jak je toto oprávnění omezeno. Tiskopisy povolenek k rybolovu jsou přísně súčtovatelné a vydává je osobám oprávněným k výkonu rybářských práv okresní úřad, v jehož obvodu jsou vody, s nimiž jsou tato práva spojena.

(5) Vzorce rybářských lístků, průkazů a povolenek k rybolovu stanoví zemský úřad.

(6) Ti, kdož jsou oprávněni k výkonu rybářských práv, musí vésti seznamy o povolenkách k rybolovu, které vydali. Tyto seznamy musí býti na vyzvání předloženy okresnímu úřadu k přezkoušení. Okresní úřad jest oprávněn vydávání povolenek k rybolovu v jakémkoliv směru omeziti nebo zastaviti, byla-li by obava, že by byly překročeny meze dovoleného hospodářského využití vod, po případě dotčeny důležité zájmy národohospodářské.

(7) Za každý rybářský lístek je třeba zapraviti mimo kolkový poplatek taxu. Taxy plynou do zvláštního fondu ke zvelebení rybářství, který spravuje země. Fond je samostatnou právnickou osobou, která může nabývati práv a se zavazovati, s výjimkou uzavírání zápůjček; jeho stanovy vydá ministerstvo zemědělství. Peněz fondu ke zvelebení rybářství smí

zungen wird das Ministerium für Landwirtschaft herausgeben. Die Geldmittel des Fonds zur Förderung der Fischerei dürfen nur zu Gunsten der Fischerei in jenen Gewässern verwendet werden, für welche die Fischerkarten gelten.

(8) Die Taxe beträgt 30 K für eine nur für ein Jahr gültige Fischerkarte und 90 K für eine für drei Jahre gültige Fischerkarte.

(9) Die Oberste Preisbehörde kann im Einvernehmen mit dem Ministerium für Landwirtschaft die Höhe der Taxe abändern.

(10) Die im Lande Böhmen gemäß § 10 des Gesetzes vom 9. Oktober 1883, böhm. L. G. Bl. Nr. 22 vom Jahre 1885, betreffend einige Maßnahmen zur Förderung der Fischerei in Binnengewässern, in der Fassung des Gesetzes vom 7. Mai 1891, böhm. L. G. Bl. Nr. 30, ausgestellten Fischerkarten verlieren ihre Gültigkeit mit dem 28. Februar 1942. Falls bis dahin eine neue Fischerkarte nach dieser Verordnung ausgestellt wird, verliert mit dem Tage ihrer Ausstellung die bisherige Fischerkarte, die auf die Person lautet, welcher die neue Fischerkarte ausgestellt wurde, ihre Gültigkeit. Die Besitzer von bisherigen Fischerkarten können beantragen, daß die Bezirksbehörde bei der Bemessung der Taxe für die Ausstellung der neuen Fischerkarte die für die bisher geltenden Fischerkarten bezahlten Gebühren berücksichtigt.

§ 6.

Regelung des Betretens fremder Grundstücke.

(1) Die Besitzer von nicht eingefriedeten Ufergrundstücken sind verpflichtet, den mit Fischerkarten und mit den im § 5, Abs. 3, angeführten Nachweisen oder Erlaubnisscheinen zum Fischfang versehenen Fischern das Betreten dieser Grundstücke in dem für die Ausübung der Fischerei unumgänglich notwendigen Umfange zu gestatten, sofern ihr Betreten nicht durch Vorschriften des öffentlichen Rechtes verboten ist. Der Zutritt ist so zu wählen, daß die Fischer den Bodenertrag, die Einrichtungen oder sonstiges Eigentum auf den fremden Ufergrundstücken nicht beschädigen. Bei der Ausübung dieser Berechtigung haben sie gebührende Vorsicht zur Vermeidung aller Schäden zu beachten und sind verpflichtet, den verursachten Schaden zu ersetzen. Für den vom Inhaber des Erlaubnisscheines zum Fischfang verursachten Schaden haftet der Aussteller des Erlaubnisscheines als Bürge.

býti použito pouze ve prospěch rybářství ve vodách, pro něž platí rybářské lístky.

(8) Taxa činí 30 K za rybářský lístek, platný na jeden rok, a 90 K za rybářský lístek, platný na tři roky.

(9) Nejvyšší úřad cenový může po dohodě s ministerstvem zemědělství změniti výši taxy.

(10) Rybářské lístky v zemi české, vydané podle § 10 zákona ze dne 9. října 1883, č. 22 čes. z. z. z roku 1885, o některých opatřeních ke zvelebení rybářství ve vodách vnitrozemských, ve znění zákona ze dne 7. května 1891, č. 30 čes. z. z., pozbývají platnosti dnem 28. února 1942. Bude-li do té doby vydán nový rybářský lístek podle tohoto nařízení, pozbývá dnem jeho vydání platnosti dosavadní rybářský lístek, znějící na osobu, které byl vydán nový rybářský lístek. Majitelé dosavadních rybářských lístků mohou žádati, aby okresní úřad při vyměření taxy za vydání nového lístku přihlédl k poplatkům, zaplaceným za dosud platné rybářské lístky.

§ 6.

Úprava vstupu na cizí pozemky.

(1) Držitelé pobřežních pozemků, které nejsou ohrazeny, jsou povinni dovoliti rybářům, opatřeným rybářskými lístky a průkazy uvedenými v § 5, odst. 3 nebo povolenkami k rybolovu, vstup na tyto pozemky v rozsahu nezbytně nutném pro výkon rybolovu, není-li přístup na ně zakázán předpisy veřejného práva. Přístup je třeba voliti tak, aby rybáři nepoškodili výnos půdy, zařízení nebo jiný majetek na cizích pobřežních pozemcích. Při výkonu tohoto oprávnění mají šetřiti náležité opatrnosti k zabránění všelikých škod a jsou povinni nahraditi způsobenou škodu. Za škodu způsobenou majitelem povolenky k rybolovu ručí jako rukojmí ten, kdo ji vydal.

(2) Wenn das aus den Ufern getretene Wasser absinkt, dürfen die zur Ausübung der Fischereirechte berechtigten Personen die Fische auf den anliegenden überschwemmten Grundstücken fangen, wobei sie verpflichtet sind, gebührende Vorsicht zu beobachten und sämtlichen zugefügten Schaden zu ersetzen. Die überschwemmten Grundstücke dürfen sie jedoch nur in dem Falle betreten, falls sie nicht eingefriedet sind und deren Betreten nicht durch Vorschriften des öffentlichen Rechtes verboten ist und falls die Fische nicht von Kähnen oder anderen Wasserfahrzeugen aus gefangen werden können. Bleiben nach Absinken des Wassers Fische auf den Grundstücken zurück und unterlassen es die zur Ausübung der Fischereirechte berechtigten Personen, die Fische binnen drei Tagen zu fangen, so können sich die Besitzer der Grundstücke diese Fische aneignen; vor Ablauf dieser Frist können sie sich die Fische nur dann aneignen, wenn sie sonst verenden würden. Sie dürfen jedoch keine Vorkehrungen zu dem Zwecke treffen, um die Rückkehr der Fische in das benachbarte fließende Wasser zu verhindern.

(3) Kommt ein Übereinkommen nicht zustande, so entscheidet über die Pflicht zum Schadenersatz nach den Absätzen 1 und 2 sowie über die Höhe des Schadenersatzes die Bezirksbehörde.

§ 7.

Verhältnis der Fischerei zur Wasserbenutzung.

(1) Zu den Einwendungen, die die fischereiberechtigte Person gegen die Ausübung der Wasserbenutzungsrechte gemäß § 40 des böhmischen Landes-Wassergesetzes vom 28. August 1870, böhm. L. G. Bl. Nr. 71, gemäß § 39 des mährischen Landes-Wassergesetzes vom 28. August 1870, mähr. L. G. Bl. Nr. 65, und gemäß § 39 des schlesischen Landes-Wassergesetzes vom 28. August 1870, schles. L. G. Bl. Nr. 51, nicht erheben kann, sind solche Einwendungen nicht zu zählen, die der sonstigen Wasserbenutzung keine bedeutenden Schwierigkeiten verursachen und die darauf abzielen, daß einer der Fischerei schädlichen Verunreinigung oder Erwärmung des Wassers vorgebeugt werde, daß Fischstege und Fischrechen angelegt und unterhalten werden und daß der Wasserauslaß aus dem Gerinne auf eine für die Fischerei möglichst unschädliche Weise vor sich gehe.

(2) Die Kosten der Einrichtungen und Vorkehrungen, die auf Grund der im Ab-

(2) Když voda vystouplá ze břehů opadává, smějí osoby oprávněné k výkonu rybářských práv loviti ryby na přilehlých zaplavených pozemcích, při čemž jsou povinny dbáti náležité opatrnosti a nahraditi veškerou způsobenou škodu. Vstupovati na zaplavené pozemky však smějí jenom v tom případě, nejsou-li ohrazeny, není-li vstup na ně zakázán předpisy veřejného práva a není-li možno loviti ryby z loděk nebo z jiného plavidla. Zůstanou-li po opadnutí vody ryby na pozemcích a opominou-li osoby oprávněné k výkonu rybářských práv je do tří dnů vyloviti, mohou si držitelé pozemků tyto ryby přivlastniti; před uplynutím této lhůty mohou si je přivlastniti jen tehdy, jestliže by jinak lekly. Nesmějí však činiti opatření za tím účelem, aby zabránili rybám návrat do sousední tekoucí vody.

(3) Nedojde-li k dohodě, rozhodne okresní úřad o povinnosti k náhradě škody podle odstavců 1 a 2, jakož i o výši náhrady.

§ 7.

Poměr rybářství k užívání vody.

(1) K námitkám, které osoba oprávněná k výkonu rybářského práva nemůže činiti proti užívání vodních práv podle § 40 českého zemského vodního zákona ze dne 28. srpna 1870, č. 71 čes. z. z., podle § 39 moravského zemského vodního zákona ze dne 28. srpna 1870, č. 65 mor. z. z., a podle § 39 slezského zemského vodního zákona ze dne 28. srpna 1870, č. 51 slez. z. z., nebuďtež počítány takové námitky, které ostatnímu užívání vody nečiní značných obtíží a které směřují k tomu, aby bylo zabráněno znečišťování nebo oteplování vody, jež by bylo pro rybářství škodlivé, aby byly zřízeny a udržovány rybí přesmyky a česlice a aby voda z koryta byla vypouštěna způsobem pro rybářství co možná neškodným.

(2) Náklad na zařízení a opatření, jež bude třeba provésti k námitkám uvedeným v od-

satze 1 angeführten Einwendungen zum Schutze der Fischerei durchgeführt werden müssen, haben die Bewerber um die wasserrechtliche Bewilligung zu tragen. Handelt es sich jedoch um die Behebung der für die Fischerei schädlichen Wirkungen eines bereits zu Recht bestehenden Wasserwerkes (eines Baues, einer Einrichtung) innerhalb der Grenzen der diesen zustehenden Berechtigung, so hat die damit verbundenen Kosten derjenige zu tragen, der die Durchführung der Einrichtung und Vorkehrung zu deren Beseitigung verlangt.

§ 8.

Errichtung von selbsttätigen Fangeinrichtungen für den Aalfang.

(1) Wenn es das Interesse der rationellen Fischzucht erheischt, kann die Landesbehörde auf Ansuchen der Fischereikörperschaft, die an der Förderung der Fischerei in dem betreffenden Einzugsgebiete Interesse hat, der bisher berechtigten Person die Ausübung der Fischerei in einem bestimmten Fischgewässer im unerläßlichen örtlichen Umfange entziehen und bis auf Widerruf und unter bestimmten Bedingungen bewilligen, daß die Gesuchstellerin in diesem Gewässer eine selbsttätige Fangeinrichtung für den Aalfang errichten kann. Die Landesbehörde bestimmt die Bedingungen, unter denen der Eigentümer eines Wasserwerkes die Errichtung dieser Fangeinrichtung zu dulden verpflichtet ist. In der Bewilligung bestimmt die Landesbehörde weiter, welche Entschädigung die Gesuchstellerin für die Entziehung des Fischereirechtes der bisher berechtigten Person, beziehungsweise für die Ermöglichung der Ausübung der mit der selbsttätigen Fangeinrichtung für den Aalfang verbundenen Berechtigung zu bezahlen verpflichtet ist, und in welcher Weise sie zur erhöhten Besetzung mit Fischen (alljährliche Aussetzung der Aalbrut und Beitrag in den Fonds für die Förderung der Fischerei) beizutragen hat.

(2) Sofern zur Errichtung einer selbsttätigen Fangeinrichtung für den Aalfang eine wasserrechtliche Bewilligung erforderlich ist, ist daher die Landesbehörde zuständig.

§ 9.

Strafbestimmungen.

(1) Übertretungen dieser Verordnung und des Gesetzes böhm. L. G. Bl. Nr. 22/1885, weiters der Gesetze mähr. L. G. Bl. Nr. 62/

stavci 1, jsou povinni hraditi žadatelé o vodoprávní povolení. Jde-li však o to, aby byly odstraněny rybářství škodlivé účinky vodního díla (stavby, zařízení), které již trvá po právu v mezích jemu příslušejícího oprávnění, je povinen hraditi náklad na to ten, kdo žádá o provedení zařízení a opatření k jejich odstranění.

§ 8.

Zřizování samočinných lapadel na lovení úhořů.

(1) Vyžaduje-li toho zájem racionálního chovu ryb, může zemský úřad k žádosti rybářské korporace, která má zájem o zvelebení rybářství v povodí, o něž jde, odníti osobě dosud oprávněné výkon rybářství v určité rybné vodě v nezbytném místním rozsahu a povoliti do odvolání a za určitých podmínek, aby žadatelka mohla v této vodě zříditi samočinné lapadlo k lovení úhořů. Zemský úřad stanoví podmínky, za kterých je vlastník vodního díla povinen trpěti zřízení tohoto lapadla. V povolení stanoví dále zemský úřad, jakou náhradu je žadatelka povinna zaplatiti za odnětí výkonu rybářství osobě dosud oprávněné, po případě za umožnění výkonu oprávnění, spojeného se samočinným lapadlem k lovení úhořů, a jakým způsobem je povinna přispěti ke zvýšenému zarybnění (každoroční vysazování úhoří násady a příspěvek fondu ke zvelebení rybářství).

(2) Je-li ke zřízení samočinného lapadla k lovení úhořů třeba vodoprávního povolení, jest tudíž příslušný zemský úřad.

§ 9.

Trestní ustanovení.

(1) Přestupky tohoto nařízení a zákona č. 22/1885 čes. z. z., dále zákonů č. 62/1896 a č. 79/1882 mor. z. z., jakož i předpisů vyda-

1896 und Nr. 79/1882 sowie der auf Grund derselben erlassenen Vorschriften werden, sofern nicht eine gerichtlich zu ahndende Straftat vorliegt, von den Bezirksbehörden mit einer Geldbuße bis zu 5000 K bestraft. Für den Fall der Uneinbringlichkeit der Geldbuße ist zugleich eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens bis zu 14 Tagen zu verhängen.

(2) Die entgegen dem Verbote gefangenen, verkauften oder verabreichten Fische sind als verfallen zu erklären.

(3) Die verbotenen Fischereigeräte oder Vorrichtungen sind als verfallen zu erklären, ohne Rücksicht darauf, ob sie dem Täter gehören oder ob der Täter betreten wurde; sie sind jedoch, bevor sie verkauft werden, zur weiteren verbotswidrigen Benutzung ungeeignet zu machen. Als verfallen können auch Fischereieinrichtungen oder Geräte des Fischers erklärt werden, der zwar eine Fischerkarte, jedoch keinen Erlaubnisschein zum Fischfang besitzt.

§ 10.

Aufhebung der bisherigen Vorschriften.

Außer Kraft treten:

a) der § 10 des Ges. böhm. L. G. Bl. Nr. 22/1885 in der Fassung des Ges. böhm. L. G. Bl. Nr. 30/1891,

b) der § 16 des Ges. böhm. L. G. Bl. Nr. 22/1885,

c) das Gesetz schles. L. G. Bl. Nr. 28/1883,

d) die §§ 5 bis 7 des Gesetzes vom 25. April 1885, R. G. Bl. Nr. 58, betreffend die Regelung der Fischerei in Binnengewässern,

e) die §§ 27 bis 29, §§ 32 bis 36 und die §§ 50 bis 52 des Ges. mähr. L. G. Bl. Nr. 62/1896,

f) die Regierungsverordnung vom 29. März 1928, Slg. Nr. 51, betreffend die Regelung der Taxen für Fischerkarten in Böhmen und Mähren,

g) die zur Durchführung der unter lit. a) bis f) angeführten Bestimmungen erlassenen Vorschriften.

§ 11.

Wirksamkeit und Durchführung.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft, mit Ausnahme der Bestimmungen über die Nachweise und Erlaubnisscheine zum Fischfang (§ 1, Abs. 1, § 5, Abs. 1, 3 und 4, und § 9, Abs. 3), die

ných na jejich základě, trestají okresní úřady, nejde-li o čin trestný soudem, pokutou do 5000 K. Pro případ nedobytnosti buď uložen zároveň náhradní trest vězení podle míry zavinění do 14 dnů.

(2) Ryby ulovené, prodávané nebo podávané proti zákazu buďtež prohlášeny za propadlé.

(3) Zakázané rybářské nářadí nebo zařízení budiž prohlášeno za propadlé bez ohledu na to, náleží-li pachateli nebo byl-li pachatel dopaden, budiž však dříve, než se prodá, učiněno nezpůsobilým k dalšímu zakázanému užívání. Za propadlé lze prohlásiti také rybářské zařízení nebo nářadí rybáře, který má sice rybářský lístek, avšak nemá povolenku k rybolovu.

§ 10.

Zrušení dosavadních předpisů.

Účinnosti pozbývají:

a) § 10 zák. č. 22/1885 čes. z. z., ve znění zákona č. 30/1891 čes. z. z.,

b) § 16 zák. č. 22/1885 čes. z. z.,

c) zákon č. 28/1883 slez. z. z.,

d) §§ 5 až 7 zákona ze dne 25. dubna 1885, č. 58 ř. z., jímž se upravuje rybářství ve vodstvu vnitrozemském,

e) §§ 27 až 29, §§ 32 až 36 a §§ 50 až 52 zák. č. 62/1896 mor. z. z.,

f) vládní nařízení ze dne 29. března 1928, č. 51 Sb., jímž se upravují taxy za rybářské lístky v Čechách a na Moravě,

g) předpisy vydané k provedení ustanovení, uvedených v písm. a) až f).

§ 11.

Účinnost a provedení.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení, s výjimkou ustanovení o průkazech a povolenkách k rybolovu (§ 1, odst. 1, § 5, odst. 1, 3 a 4 a § 9, odst. 3), která nabudou účinnosti 30 dnů po vyhlášení; nařízení provede ministr

30 Tage nach der Kundmachung in Kraft treten; die Verordnung wird vom Minister für Landwirtschaft im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

6.

Verordnung des Vorsitzenden der Obersten Preisbehörde vom 8. Jänner 1942,

womit die Bestimmungen der Verordnung des Vorsitzenden der Obersten Preisbehörde vom 4. November 1941, Slg. Nr. 381, betreffend die Entgelte in einigen Zweigen der Privatvermittlung, abgeändert werden.

Auf Grund des § 2, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 10. Mai 1939, Slg. Nr. 121, betreffend die Errichtung der Obersten Preisbehörde, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 8. Mai 1940, Slg. Nr. 189, verordne ich:

Art. I.

Der § 3 der Verordnung des Vorsitzenden der Obersten Preisbehörde Slg. Nr. 381/1941 hat zu lauten:

„Die durch diese Verordnung festgesetzten Sätze sind Höchstsätze und dürfen nicht überschritten werden. Die Vermittlergebühr darf bei der Vermittlung eines Miet- oder Untermietvertrages über eine Wohnung nur einmal erhoben werden, auch wenn der Vermittler im Auftrage beider Parteien tätig war. In den übrigen Fällen darf der Vermittler die Vermittlergebühr von jeder Partei verlangen, die ihn mit der Vermittlung beauftragt hat. Für die Kreditvermittlung gilt § 9."

Art. II.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft.

Der kommissarische Leiter:

Dr. **von Busse** m. p.

Nařízení předsedy nejvyššího úřadu cenového ze dne 8. ledna 1942,

kterým se mění nařízení předsedy nejvyššího úřadu cenového ze dne 4. listopadu 1941, č. 381 Sb., o úplatách v některých oborech soukromého zprostředkování.

Podle § 2, odst. 1 vládního nařízení ze dne 10. května 1939, č. 121 Sb., o zřízení nejvyššího úřadu cenového, ve znění vládního nařízení ze dne 8. května 1940, č. 189 Sb., nařizuji:

Čl. I.

§ 3 nařízení předsedy nejvyššího úřadu cenového č. 381/1941 Sb. bude zníti:

„Sazby stanovené tímto nařízením jsou sazbami nejvyššími a nesmějí býti překročeny. Dohodné při zprostředkování nájemní nebo podnájemní smlouvy o bytu smí býti přijato pouze jednou, i když zprostředkovatel byl činným z příkazu obou stran. V ostatních případech smí zprostředkovatel požadovati dohodné od každé strany, která mu dala příkaz ke zprostředkování. Pro zprostředkování úvěru platí § 9."

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Komisařský vedoucí:

Dr. **von Busse** v. r.

7.

Kundmachung des Finanzministers vom 8. Jänner 1942,

womit eine Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag über das Differenzverfahren verlautbart wird.

Auf Grund des § 4, Abs. 2, der Regierungsverordnung vom 28. September 1940, Slg. Nr. 322, betreffend die Abwicklung bestimmter Verbindlichkeiten und Forderungen im Verhältnis zum Auslande, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 17. April 1941, Slg. Nr. 204, verlautbare ich mit Wirksamkeit vom 1. Jänner 1942 die beigeschlossene Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag vom 5. Jänner 1942.

Dr. Kalfus m. p.

Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag

über das Differenzverfahren.

Die Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag bestimmt auf Grund des § 4 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 322/1940 in der Fassung der Regierungsverordnung Slg. Nr. 204/1941:

Die im Art. 4, Abs. 1, der durch die Kundmachung des Finanzministers vom 1. Oktober 1940, Slg. Nr. 337, verlautbarten Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag vom 28. September 1940 bis 31. Dezember 1940 festgesetzte und zuletzt mit der durch die Kundmachung des Finanzministers vom 22. September 1941, Slg. Nr. 337, verlautbarten Verfügung der genannten Bank vom 18. September 1941 bis 31. Dezember 1941 verlängerte Frist für die Vergütung von Forderungen aus dem Auslande wird bis 31. März 1942 verlängert.

Die im Art. 4 der durch die Kundmachung des Finanzministers vom 6. Juni 1941, Slg. Nr. 207, verlautbarten Verfügung der genannten Bank vom 29. Mai 1941 bis 30. Juni 1941 festgesetzte und zuletzt mit der schon erwähnten, durch die Kundmachung Slg.

Vyhláška ministra financí ze dne 8. ledna 1942,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o kursovém rozdílovém řízení.

Podle § 4, odst. 2 vládního nařízení ze dne 28. září 1940, č. 322 Sb., o vyrovnávání některých závazků a pohledávek v poměru k cizině, ve znění vládního nařízení ze dne 17. dubna 1941, č. 204 Sb., vyhlašuji s účinností ode dne 1. ledna 1942 připojené opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 5. ledna 1942.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze

o kursovém rozdílovém řízení.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze stanoví podle § 4 vl. nař. č. 322/1940 Sb. ve znění vládního nařízení č. 204/1941 Sb.:

Lhůta pro úhradu pohledávek z ciziny, stanovená v čl. 4, odst. 1 opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 28. září 1940, uveřejněného vyhláškou ministra financí ze dne 1. října 1940, č. 337 Sb., do 31. prosince 1940, a prodloužená posléze opatřením jmenované banky ze dne 18. září 1941, uveřejněným vyhláškou ministra financí ze dne 22. září 1941, č. 337 Sb., do 31. prosince 1941, se prodlužuje do 31. března 1942.

Rovněž lhůta, stanovená v čl. 4 opatření jmenované banky ze dne 29. května 1941, uveřejněného vyhláškou ministra financí ze dne 6. června 1941, č. 207 Sb., do 30. června 1941, a prodloužená posléze zmíněným již opatřením, uveřejněným vyhláškou č. 337/1941 Sb.,

Nr. 337/1941 verlautbarten Verfügung bis 31. Dezember 1941 verlängerte Frist wird ebenfalls bis 31. März 1942 verlängert.

Prag, am 5. Jänner 1942.

Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag

Der Gouverneur:
Dr. **Dvořák** m. p.

Der Bankrat: **Dr. Šádek m. p.**

Der Oberdirektor: Dr. **Peroutka** m. p.

do 31. prosince 1941, se prodlužuje do 31. března 1942.

V Praze dne 5. ledna 1942.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze

Guvernér:
Dr. **Dvořák** v. r.

Bankovní rada: **Dr. Šádek** v. r.

Vrchní ředitel: Dr. **Peroutka** v. r.

8.

Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 8. Jänner 1942, betreffend den Bezug von Knoblauch.

Der Minister für Landwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund des § 1 der Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung vom 13. Jänner 1940, Slg. Nr. 20, womit die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln auf Obst, Gemüse, Wild, Geflügel und Fische ausgedehnt wird:

§ 1.

Der Bezug von Knoblauch aller Art und jeder Herkunft kann in den politischen Bezirken und Gemeinden, in denen Kartoffel-Bezugsausweise 23 ausgegeben wurden, nur gegen Bezugsbelege erfolgen.

§ 2.

(1) In den im § 1 genannten Bezirken und Gemeinden können gegen den Sonderabschnitt Nr. 4 des Kartoffel-Bezugsausweises 23 einmalig 100 g Knoblauch bezogen werden.

(2) Verbraucher, die Knoblauch beziehen wollen, haben bis zum 17. Jänner 1942 den Kartoffel-Bezugsausweis 23 ihren Lieferan-

Vyhláška ministra zemědělství ze dne 8. ledna 1942 o odběru česneku.

Ministr zemědělství vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle § 1 vyhlášky předsedy vlády ze dne 13. ledna 1940, č. 20 Sb., kterou se rozšiřuje zmocnění ministerstva zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy na ovoce, zeleninu, zvěř, drůbež a ryby:

§ 1.

Odběr česneku všeho druhu a jakéhokoliv původu smí se díti v politických okresích a obcích, ve kterých byly vydány průkazy k odběru bramborů 23, jen na odběrní doklady.

§ 2.

(1) V okresích a obcích uvedených v § 1 může se odebrati jednou na zvláštní ústřižek č. 4 průkazu k odběru bramborů 23 100 g česneku.

(2) Spotřebitelé, kteří chtějí česnek odebrati, předloží do 17. ledna 1942 svým dodavatelům průkaz k odběru bramborů 23. Do-

ten vorzulegen. Der Lieferant trennt den Sonderabschnitt Nr. 3 ab und bestätigt die Abtrennung durch Bezeichnung seiner Firma auf der Rückseite des Sonderabschnittes Nr. 4.

(3) Empfänger von Sammelkarten in den im § 1 bezeichneten Bezirken und Gemeinden erhalten Sammelkarten auf Knoblauch. Die Gemeinde berechnet bei der Ausstellung der Sammelkarten für jeden Verbraucher 100 g Knoblauch. Die Bestellscheine der Sammelkarten sind bis zum 17. Jänner 1942 dem Lieferanten abzugeben.

(4) Der Bezug von Knoblauch kann nur bei solchen Lieferanten erfolgen, die im Besitz einer gemäß der Kundmachung Nr. 12 des Böhmisch-Mährischen Verbandes für Obst und Gemüse (Amtsblatt Nr. 218 vom 18. September 1940), des weiteren „Verband", ausgestellten Bezugsgenehmigung (Bezugsausweis oder Bezugsbuch) sind.

§ 3.

(1) Der Lieferant übergibt die eingenommenen Sonderabschnitte Nr. 3, zu 100 oder zu einem Mehrfachen von 100 aufgeklebt, sowie die eingenommenen Bestellscheine der Sammelkarten unter Beifügung einer Aufstellung über die Gesamtmenge der Sonderabschnitte und der Bestellscheine seinem Gemüse-Großhändler.

(2) Der Gemüse-Großhändler beliefert den Lieferanten entsprechend den vorgelegten Sonderabschnitten Nr. 3 und Bestellscheinen unverzüglich nach Erhalt dieser Bezugsmeldung. Falls der Gemüse-Großhändler keine oder nicht genügend große Knoblauchmengen besitzt, hat er den Bedarf beim Verband anzufordern.

§ 4.

(1) Der Lieferant gibt den Zeitpunkt des Beginnes der Ausfolgung von Knoblauch durch Aushang bekannt. Die Ausfolgung an die Verbraucher erfolgt gegen Abtrennung der Sonderabschnitte Nr. 4 des Kartoffel-Bezugsausweises 23, beziehungsweise gegen Eintragung auf der Rückseite der Sammelkarte.

(2) Die eingenommenen Sonderabschnitte Nr. 4 sind von den Lieferanten bis zum 1. Mai 1942 zu Kontrollzwecken aufzubewahren.

§ 5.

Falls Knoblauch von den berechtigten Verbrauchern bis zum 15. Februar 1942 (Ende der XXXI. Versorgungsperiode) nicht bezogen

davatel oddělí zvláštní ústřižek č. 3 a potvrdí oddělení označením své firmy na zadní straně zvláštního ústřižku č. 4.

(3) Příjemci úhrnných lístků v okresích a obcích označených v § 1 obdrží úhrnné lístky na česnek. Obec započítá při vyhotovování úhrnných lístků na každého spotřebitele 100 g česneku. Objednací lístky úhrnných lístků musí býti odevzdány dodavateli do 17. ledna 1942.

(4) Česnek může býti odebírán pouze od těch dodavatelů, kteří mají odběrní povolení (odběrní průkaz nebo odběrní knihu), vystavené podle vyhlášky č. 12 Českomoravského svazu ovocnicko-zelinářského (Úřední list č. 218 ze dne 18. září 1940), dále „Svaz".

§ 3.

(1) Dodavatel odevzdá přijaté zvláštní ústřižky č. 3, nalepené po 100 nebo po několika 100, jakož i přijaté objednací lístky úhrnných lístků svému velkoobchodníku se zeleninou a připojí seznam celkového množství zvláštních ústřižků a objednacích lístků.

(2) Velkoobchodník se zeleninou dodá česnek dodavatelům podle předložených zvláštních ústřižků č. 3 a objednacích lístků ihned po obdržení této přihlášky k odběru. Nemá-li velkoobchodník se zeleninou žádné nebo dostatečné množství česneku, vyžádá si potřebné množství u Svazu.

§ 4.

(1) Dodavatel oznámí počátek doby výdeje česneku vývěskou. Výdej spotřebitelům se děje po oddělení zvláštních ústřižků č. 4 průkazu k odběru bramborů 23, pokud se týče po zapsání na zadní straně úhrnného lístku.

(2) Přijaté zvláštní ústřižky č. 4 uschovají dodavatelé ke kontrolním účelům do 1. května 1942.

§ 5.

Nebude-li česnek odebrán oprávněnými spotřebiteli do 15. února 1942 (do konce XXXI. zásobovacího období), propadne nárok na od-

wurde, verfällt der Anspruch auf den Bezug. Über die bei den Lieferanten und Gemüse-Großhändlern etwa verbliebenen Restbestände erläßt der Verband nähere Bestimmungen.

§ 6.

Der Knoblauch ist in das Buch über den Empfang und die Ausgabe der Erzeugnisse einzutragen.

§ 7.

(1) Garteneigentümer, gegebenenfalls andere Nutznießer (Pächter, Mieter u. dgl.), die im Jahre 1941 Knoblauch angebaut haben, sind vom Bezug des Knoblauchs ausgeschlossen.

(2) Selbstversorger in Kartoffeln, die keinen Kartoffel-Bezugsausweis 23 besitzen, erhalten keinen Knoblauch.

(3) Juden sind vom Bezug des Knoblauchs ausgeschlossen.

§ 8.

Gaststätten, Kantinen und ähnliche Unternehmungen sowie die Betriebe, die Knoblauch zur Herstellung ihrer Erzeugnisse benötigen, können eine Zuteilung an Knoblauch von ihren Gemüse-Großhändlern nach besonderen Richtlinien des Verbandes erhalten.

§ 9.

Übertretungen der Bestimmungen dieser Kundmachung werden gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft.

§ 10.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Wirksamkeit.

Bubna m. p.

běr. O zásobách, které po případě zbudou u dodavatelů a velkoobchodníků se zeleninou, vydá bližší ustanovení Svaz.

§ 6.

Česnek je zapsati do knihy o příjmu a výdeji výrobků.

§ 7.

(1) Vlastníci zahrad po případě jiní uživatelé (pachtýři, nájemci a pod.), kteří pěstovali česnek v roce 1941, jsou z odběru česneku vyloučeni.

(2) Samozásobitelé brambory, kteří nemají průkaz k odběru bramborů 23, česnek neobdrží.

(3) Židé jsou z odběru česneku vyloučeni.

§ 8.

Hostince, kantiny a podobné podniky jakož i závody, které potřebují česnek k výrobě svých výrobků, mohou obdržeti příděl česneku od svého velkoobchodníka se zeleninou podle zvláštních směrnic Svazu.

§ 9.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb.

§ 10.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Bubna v. r.

Zur gefälligen Beachtung!

Der Bezugspreis des Jahrganges 1942 wird, vorbehaltlich einer allfälligen Erhöhung, für Abonnenten (die bis zum 15. März 1942 bezahlen) festgesetzt:

auf dem Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren mit . . . . . K 250.—,
auf dem übrigen Reichsgebiete, einschl. des Postgebühren-Unterschiedes von K 40.—, mit . . . . . K 290.—,
im Auslande mit . . . . . K 400.—.

Der Vorschuß auf den Bezug für Abnehmer (die erst nach dem 15. März 1942 bezahlen) wird festgesetzt:

auf dem Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren mit . . . . . K 400.—,
auf dem übrigen Reichsgebiete mit . . . K 440.—,
im Auslande mit . . . . . K 600.—.

Der Verkaufspreis jedes Stückes der Sammlung richtet sich nach dem Umfange des Stückes und ist auf dem Stück ersichtlich gemacht.

Die Abbestellung des Weiterbezuges der Sammlung kann nur schriftlich erfolgen. Eine bloße Rücksendung der Stücke genügt nicht.

Einzelne Stücke werden nur gegen bar in der unten angeführten Verwaltung verkauft. Bei Bestellung im Wege der Post genügt es, auf dem Erlagschein der Postsparkasse Nr. 200.563 (gegebenenfalls auf der Postanweisung) die Nummer des Stückes, den Jahrgang und bei früheren Jahrgängen auch die Sprache der Fassung der Sammlung (z. B. Stück 82/1939, deutsch) anzuführen. Eine besondere schriftliche Bestellung oder eine Mitteilung über die Einsendung des Betrages ist sodann überflüssig. Die Bestellung wird sofort nach dem Eintreffen des Erlagscheines oder Geldbetrages erledigt.

Auf die Jahrgänge 1918—1930 wird ein Lagerzuschlag von 200% und auf die Jahrgänge 1931—1940 ein solcher von 100% aufgerechnet.

Zahlungen in Briefmarken werden nicht angenommen.

Reklamationen müssen schriftlich spätestens innerhalb von 28 Tagen nach Ausgabe des Stückes eingebracht werden. Bei Reklamationen und jeglicher Korrespondenz ist nicht nur die Nummer des Stückes und des Jahrganges, sondern auch die Expeditionsnummer anzuführen, die in der rechten oberen Ecke der Anschrift der Sendungen vermerkt ist.

Bis Ende Jänner 1942 werden allen bisherigen Abonnenten der Sammlung Scheckeinzahlungsscheine zur Anweisung des Bezugspreises und der Zahlungsrückstände zugehen.

Bestellungen, Reklamationen, Anschriftänderungen, Zahlungen usw. sind nicht an die Druckerei zu senden, sondern einzig und allein an die

Verwaltung
der Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren,
Prag III, Eiermarkt 9. — Ruf 459-41.

Upozornění!

Předplatné ročníku 1942 stanoví se s výhradou eventuelního zvýšení, pro předplatitele (kteří zaplatí do 15. března 1942):

na území Protektorátu Čechy a Morava částkou . . . . . K 250.—,
na ostatním území Říše (vč. rozdílu poštovného K 40.—) částkou . . . . . K 290.—,
v cizině částkou . . . . . K 400.—.

Záloha na odběr se stanoví pro odběratele (kteří zaplatí po 15. březnu 1942):

na území Protektorátu Čechy a Morava částkou . . . . . K 400.—,
na ostatním území Říše částkou . . . . K 440.—,
v cizině částkou . . . . . K 600.—.

Prodejní cena každé částky Sbírky řídí se rozsahem částky a je na částce vytištěna.

Vypovědět odběr Sbírky možno toliko písemně. Pouhé vrácení částek nestačí.

Jednotlivé výtisky se prodávají jen za hotové v níže uvedené administraci. Při objednávce poštou postačí uvésti na složním lístku Poštovní spořitelny č. 200.563 (po případě peněžní poukázce) číslo částky, ročník a při ročnících minulých i jazyk znění Sbírky (na př. částka 82/1939, česká). Zvláštní písemná objednávka nebo sdělení o zaslání peněz jsou pak již zbytečné. Objednávka bude vyřízena ihned po dojití složenky neb peněz.

Na ročníky 1918—1930 jest skladová přirážka 200%, na ročníky 1931—1940 100%.

Platby poštovními známkami se nepřijímají.

Reklamace nutno podávati písemně do 28 dnů po vydání částky. Při reklamacích a veškeré korespondenci uvádějte nejen číslo částky a ročníku, ale také expediční číslo vyznačené v pravém hořejším rohu adresy zásilek.

Všem dosavadním předplatitelům Sbírky budou do konce ledna 1942 rozeslány složenky na poukaz předplatného a nedoplatků.

Objednávky, reklamace, změny adres, platby atd. nezasílejte tiskárně, nýbrž pouze

Administraci
Sbírky zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava,
Praha III., Tržiště 9. — Telef.: 459-41

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 12. Jänner 1942.

5. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 12. ledna 1942.

Cena: K 1·—. Částka 5.

Inhalt: (9 und 10.) 9. Verordnung über das Verbot der Veräußerung von Liegenschaften gemeinnütziger Wohnungsunternehmen (gemeinnütziger Bauvereinigungen). — 10. Verordnung über die Ergänzung und Abänderung der Regierungsverordnung vom 23. Jänner 1941, Slg. Nr. 46, über Maßnahmen zur Lenkung der Arbeitskräfte.

Obsah: (9. a 10.) 9. Nařízení o zákazu zcizení nemovitostí obecně prospěšných bytových podniků (obecně prospěšných stavebních sdružení). — 10. Nařízení, kterým se doplňuje a mění vládní nařízení ze dne 23. ledna 1941, č. 46 Sb., jímž se činí některá opatření o řízení práce.

9.

Regierungsverordnung vom 20. November 1941

über das Verbot der Veräußerung von Liegenschaften gemeinnütziger Wohnungsunternehmen (gemeinnütziger Bauvereinigungen).

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

(1) Gemeinnützige Wohnungsunternehmen (gemeinnützige Bauvereinigungen) dürfen Liegenschaften, welche ihrem Charakter nach nicht zur Überführung in das Eigentum physischer Personen bestimmt sind, nur mit vorheriger Zustimmung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung veräußern.

(2) Die Bestimmung des Absatzes 1 gilt auch für Wohnungsunternehmen (Bauvereinigungen), welche ihren gemeinnützigen Charakter auf irgend welche Weise verlieren.

(3) Rechtsgeschäfte, die der Bestimmung des Absatzes 1 widersprechen, sind ungültig.

Vládní nařízení ze dne 20. listopadu 1941

o zákazu zcizení nemovitostí obecně prospěšných bytových podniků (obecně prospěšných stavebních sdružení).

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Obecně prospěšné bytové podniky (obecně prospěšná stavební sdružení) smějí zciziti nemovitosti, které nejsou podle své povahy určeny ku převodu do vlastnictví fysických osob, toliko po předchozím svolení ministerstva sociální a zdravotní správy.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i pro bytové podniky (stavební sdružení), které by jakýmkoli způsobem pozbyly své obecně prospěšné povahy.

(3) Právní jednání odporující ustanovení odstavce 1 jsou neplatná.

§ 2.

Entgeltliche Überführungen von Liegenschaften, auf welche sich die Bestimmung des § 1, Abs. 1, bezieht, sind gebührenpflichtig.

§ 3.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft; sie wird von den Ministern für soziale und Gesundheitsverwaltung und der Finanzen im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.
Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

§ 2.

Úplatné převody nemovitostí, na něž se vztahuje ustanovení § 1, odst. 1, jsou podrobeny poplatkům.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři sociální a zdravotní správy a financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.
Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

10.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941

über die Ergänzung und Abänderung der Regierungsverordnung vom 23. Jänner 1941, Slg. Nr. 46, über Maßnahmen zur Lenkung der Arbeitskräfte.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

Die Regierungsverordnung Slg. Nr. 46/1941 wird abgeändert und ergänzt, wie folgt:

1. § 7, Abs. 2, erhält folgende Fassung:

„(2) Bei einer Beschäftigung von weniger als sechs Wochen trägt das Arbeitsamt von Amts wegen die Kosten der erstmaligen Fahrt zum auswärtigen Arbeitsort. Dabei gelten die Vorschriften der Regierungsverordnung vom 29. Mai 1941, Slg. Nr. 237, über die arbeitseinsatzfördernde Arbeitslosenhilfe sinngemäß."

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941,

kterým se doplňuje a mění vládní nařízení ze dne 23. ledna 1941, č. 46 Sb., jímž se činí některá opatření o řízení práce.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

Vládní nařízení č. 46/1941 Sb. se doplňuje a mění takto:

1. § 7, odst. 2 zní:

„(2) Při zaměstnání kratším šesti týdnů hradí úřady práce z úřední moci náklad prvé cesty ke vzdálenému pracovišti. Při tom platí obdobně předpisy vládního nařízení ze dne 29. května 1941, č. 237 Sb., o podpoře včleňování do práce."

2. § 11, Abs. 2, erster Satz, erhält folgende Fassung:

„(2) Der neue Arbeitgeber hat für ordentliche Unterbringung zu sorgen; er hat ferner für die Möglichkeit der Verköstigung der Dienstpflichtigen Vorsorge zu tragen, wenn die entsprechenden Einrichtungen am Arbeitsplatz oder in dessen Nähe fehlen."

3. Der § 14 erhält folgende Fassung:

„Die Dienstpflichtigen können zum Unterhalt ihrer Angehörigen einen Unterhaltsbeitrag in Form der Familienhilfe und einen Zuschuß zur erforderlichen Arbeitsausrüstung erhalten. Die Vorschriften der Regierungsverordnung Slg. Nr. 237/1941 finden Anwendung."

4. Nach dem Abschnitt I folgt:

„Abschnitt Ia.

§ 14a.

Ledige und lediggehende Personen (verwitwete, geschiedene, getrennte und getrennt lebende) — mit Ausnahme der in der Landwirtschaft beschäftigten Personen — können auch für Arbeiten im übrigen Reichsgebiet dienstverpflichtet werden.

§ 14b.

Bei der Dienstverpflichtung gemäß § 14a sind die Bestimmungen der §§ 1 und 2, des § 4 mit Ausnahme des dritten Satzes, des § 6, Abs. 1 bis 3 und 5, und die §§ 7 bis 10 anzuwenden.

§ 14c.

Ist ein Dienstpflichtiger unmittelbar vor der Dienstverpflichtung für den Fall der Krankheit bei einem Träger der öffentlichrechtlichen Versicherung versichert gewesen, so ruhen die Mitgliedschaft bei diesem Träger und die sich daraus ergebenden Rechte und Pflichten für die Dauer der Dienstverpflichtung.

§ 14d.

Die Lohn- und Arbeitsbedingungen sowie die Ansprüche auf sonstige Bezüge, auf Gestellung der Arbeitsausrüstung und die Erstattung der von einem Arbeitsamt des Protektorates ausgelegten Fahrkosten und Zehrgelder bleiben einer besonderen Regelung vorbehalten."

2. § 11, odst. 2, věta prvá zní:

„(2) Nový zaměstnavatel má pečovati o řádné ubytování; má se dále postarati o možnost stravování přikázaných, jestliže příslušná zařízení na pracovišti nebo v jeho blízkosti chybějí."

3. § 14 zní:

„Přikázaní mohou dostati k podpoře svých příslušníků příspěvek v podobě rodinné výpomoci a přídavek k opatření nutné pracovní výstroje. Použije se předpisů vládního nařízení č. 237/1941 Sb."

4. Za část I se vkládá:

„Část Ia.

§ 14a.

Osoby svobodné a jim na roveň postavené (ovdovělé, rozvedené, rozloučené nebo odděleně žijící) — s výjimkou osob zaměstnaných v zemědělství — mohou býti přikázány k provedení prací též v ostatním říšském území.

§ 14b.

Pro pracovní poměr založený přikázáním podle § 14a platí ustanovení §§ 1 a 2, § 4, kromě věty třetí, § 6, odst. 1 až 3 a 5 a §§ 7 až 10.

§ 14c.

Byl-li přikázaný pojištěn bezprostředně před přikázáním pro případ nemoci u některého nositele veřejnoprávního pojištění, odpočívají po dobu přikázání členství u tohoto nositele a z něho vyplývající práva a povinnosti.

§ 14d.

Mzdové a pracovní podmínky, jakož i nároky na poskytnutí jiných požitků, pracovní výstroje a náhrady cestovného a stravného, vynaloženého protektorátním úřadem práce, budou upraveny zvlášť."

5. Im § 16, Abs. 1, werden die Worte „1 Monat" durch die Worte „vierzehn Tage" ersetzt.

6. Im § 16, Abs. 2, Z. 3, werden die Worte „eines Monates" durch die Worte „vierzehn Tage" ersetzt.

Art. II.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft; sie wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

5. V § 16, odst. 1 se nahrazují slova „jednoho měsíce" slovy „čtrnácti dnů".

6. V § 16, odst. 2, č. 3 se nahrazují slova „1 měsíce" slovy „čtrnácti dnů".

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.

Verwaltung: Prag III, Elermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 14. Jänner 1942.

6. Stück. Preis: K 1·60.

Ročník 1942.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 14. ledna 1942.

Cena: K 1·60. Částka 6.

Inhalt: (11 und 12.) 11. Verordnung, womit auf dem Gebiete der öffentlichen Pensionsversorgung die Rechtsverhältnisse gewisser Versorgungsgenußempfänger bei Versorgtheit geregelt werden. — 12. Kundmachung, betreffend die Feststellung der Überfütterung bei Schlachtvieh.

Obsah: (11. a 12.) 11. Nařízení, jímž se v oboru veřejného pensijního zaopatření upravují právní poměry při zaopatřenosti některých poživatelů zaopatřovacích platů. — 12. Vyhláška o zjišťování překrmenosti jatečného dobytka.

11.

Regierungsverordnung vom 23. Oktober 1941,

womit auf dem Gebiete der öffentlichen Pensionsversorgung die Rechtsverhältnisse gewisser Versorgungsgenußempfänger bei Versorgtheit geregelt werden.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

(1) Für die Protektoratsversorgungsbezüge, deren Genuß an die Unversorgtheit des berechtigten Empfängers gebunden ist, ist eine volle und eine teilweise Versorgung maßgebend.

(2) Unter voller Versorgung ist zu verstehen:

a) die Erlangung von Einkünften, welche die Summe des für die Versorgtheit (§ 2) maßgebenden Betrages und des betreffenden Betrages des Grundversorgungsbezuges (ohne Zugehör) erreichen oder übersteigen. Die Waisenpension mit einer allfälligen Zulage

Vládní nařízení ze dne 23. října 1941,

jímž se v oboru veřejného pensijního zaopatření upravují právní poměry při zaopatřenosti některých poživatelů zaopatřovacích platů.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Pro protektorátní zaopatřovací platy, jejichž požívání jest vázáno nezaopatřeností oprávněného poživatele, je rozhodným plné a částečné zaopatření.

(2) Plným zaopatřením se rozumí:

a) nabytí příjmů, které dosahují nebo převyšují součet částky rozhodné pro zaopatřenost (§ 2) a částky příslušného základního zaopatřovacího platu (bez příslušenství). Sirotčí pense s případným přídavkem k sirotčí pensi (čl. I., § 9, odst. 2 zák. č. 2/1920 Sb. a

zur Waisenpension (Art. I, § 9, Abs. 2, des Ges. Slg. Nr. 2/1920 und sinngemäße Vorschriften) wird dabei nach der Kopfzahl verteilt;

b) die Verehelichung.

(3) Unter teilweiser Versorgung ist die Erlangung von Einkünften zu verstehen, die zwar den für die Versorgtheit (§ 2) maßgebenden Betrag übersteigen, jedoch nicht den Betrag erreichen, bei dem eine volle Versorgtheit eintritt.

§ 2.

Der für die Versorgtheit maßgebende Betrag beträgt:

a) bei einem Beitrag zur Erziehung und bei sinngemäßen Bezügen, gleichviel ob gesetzliche oder gnadenweise oder nach freiem Ermessen, 4800 K jährlich,

b) bei einer Waisenpension (sinngemäßen Bezügen) und anderen als den unter lit. a) angeführten Versorgungsbezügen 6000 K jährlich.

§ 3.

(1) Unter Einkünften im Sinne des § 1, Abs. 2, lit. a), und Abs. 3, ist jegliches Geld- und jegliches Sacheinkommen zu verstehen. Bei gesetzlichen Beiträgen zur Erziehung und bei Waisenpensionen wird jedoch in das Einkommen, insofern diese Bezüge nicht auch an die Mittellosigkeit des Berechtigten gebunden sind, der Ertrag des eigenen Vermögens nicht eingerechnet.

(2) Sacheinkommen wird bewertet, wie folgt:

a) der Wert der Wohnung mit . 20%
b) der Wert der vollen Kost mit . 40%
c) der Wert der Bekleidung und Wäsche mit 20%
d) der Wert der übrigen Lebensbedürfnisse mit 20%

des Betrages, bei welchem eine volle Versorgtheit eintritt.

(3) Vom Bruttoeinkommen werden nur solche Ausgaben in Abzug gebracht, die im unmittelbaren Zusammenhang mit der Einkommenquelle stehen, wie beim Einkommen aus dem Dienstverhältnis der Versicherungsbeitrag, beziehungsweise die Beiträge (Versicherungsbeiträge) nach den Gesetzen über die öffentlichrechtliche Sozialversicherung, beziehungsweise -versorgung, die Betriebs- und Erhaltungskosten bei einem selbständigen Beruf.

(4) Einkünfte, die nicht ein ganzes Jahr andauern oder deren Höhe während des Jah-

obdobné předpisy) se při tom rozdělí podle hlav;

b) provdání.

(3) Částečným zaopatřením se rozumí nabytí příjmů, které sice převyšují částku rozhodnou pro zaopatřenost (§ 2), nedosahují však částky, při které nastává plná zaopatřenost.

§ 2.

Částka rozhodná pro zaopatřenost činí:

a) jde-li o příspěvek na výchovu a platy obdobné, ať zákonné, nebo z milosti a podle volné úvahy 4.800 K ročně,

b) jde-li o pensi sirotčí (platy obdobné) a jiné než pod písm. a) uvedené zaopatřovací platy 6.000 K ročně.

§ 3.

(1) Příjmy ve smyslu § 1, odst. 2, písm. a) a odst. 3 se rozumějí veškeré příjmy v penězích i veškeré příjmy věcné. Jde-li však o zákonné příspěvky na výchovu a sirotčí pense, nevčítá se do příjmu — pokud tyto platy nejsou vázány také nemajetností oprávněného — výnos vlastního jmění.

(2) Věcné příjmy se ocení:

a) hodnota bytu 20%
b) hodnota úplné stravy 40%
c) hodnota oděvu a prádla . . . 20%
d) hodnota ostatních životních potřeb 20%

částky, při které nastává plná zaopatřenost.

(3) Od hrubých příjmů odečítají se toliko takové výdaje, které jsou v bezprostřední souvislosti s pramenem příjmů, jako jsou při příjmech ze služebního poměru pojistné, po případě příspěvky (pojistné příspěvky) podle zákonů o veřejnoprávním sociálním pojištění, po případě zaopatření, při samostatném povolání výdaje provozovací a udržovací.

(4) Příjmy, pokud netrvají po celý rok nebo jejich výše během roku kolísá, jest pro to

res schwankt, sind für den diesbezüglichen Zeitraum mit einem Jahresbetrag festzusetzen.

§ 4.

(1) Während der Zeit voller Versorgtheit ruht der Anspruch auf gesetzliche Beiträge zur Erziehung und auf Waisenpension, sofern nicht dieser Anspruch gemäß anderen allgemein gültigen Vorschriften überhaupt erlischt. Die übrigen Versorgungsbezüge, gleichviel ob gesetzliche, gnadenweise oder nach freiem Ermessen, erlöschen, sofern sie an die Unversorgtheit des Berechtigten gebunden sind, beim Erreichen der vollen Versorgtheit.

(2) Während der Zeit teilweiser Versorgtheit vermindern sich die im vorstehenden Absatz angeführten Versorgungsbezüge, sofern sie nicht aus einem anderen Grunde überhaupt erlöschen, um den Betrag, um welchen das die teilweise Versorgtheit bewirkende Einkommen den gemäß § 2 maßgebenden Betrag übersteigt. Die Teuerungszulage vermindert sich in dem Verhältnis, in dem sich der Versorgungsbezug vermindert.

(3) Beim Erlöschen oder beim Ruhen des Anspruches auf einen Versorgungsbezug gemäß Absatz 1 wird der Versorgungsbezug mit Ende des Monates eingestellt, in dem die das Erlöschen oder das Ruhen des Anspruches herbeiführende Tatsache eingetreten ist; ist eine solche Tatsache am ersten Tage im Monate eingetreten, so wird der Versorgungsbezug mit Ende des vorhergehenden Monates eingestellt. Beim Aufleben oder bei der Änderung des Anspruches auf einen Versorgungsbezug nach den vorstehenden Absätzen gebührt der Versorgungsbezug (der neue Versorgungsbezug) vom ersten Tage des Monates, der unmittelbar nach der das Aufleben oder die Änderung des Anspruches herbeiführenden Tatsache folgt; ist eine solche Tatsache am ersten Tage im Monate eingetreten, so gebührt er schon von diesem Tage an.

§ 5.

(1) Zu Maßnahmen gemäß dieser Regierungsverordnung ist die Behörde zuständig, deren liquidierendes Organ die Auszahlung der Versorgungsbezüge in die Wege leitet (auszahlendes Amt).

(2) Die Versorgungsgenußempfänger (§ 1, Abs. 1) sind verpflichtet, dem auszahlenden Amte (Absatz 1) rechtzeitig sämtliche für die Versorgtheit maßgebenden Tatsachen anzuzeigen und bei der Auszahlung der Versorgungsbezüge eine Erklärung abzugeben, ob

které období stanoviti částkou roční.

§ 4.

(1) Po dobu plné zaopatřenosti odpočívá nárok na zákonné příspěvky na výchovu a sirotčí pense, pokud tento nárok podle jiných všeobecně platných předpisů nezanikne vůbec. Ostatní zaopatřovací platy, ať zákonné, nebo z milosti a podle volné úvahy, pokud jsou vázány nezaopatřeností oprávněného, dosažením plné zaopatřenosti zanikají.

(2) Po dobu částečné zaopatřenosti snižují se zaopatřovací platy uvedené v předcházejícím odstavci, pokud z jiného důvodu nezaniknou vůbec, o částku, o kterou příjem způsobující částečnou zaopatřenost převyšuje částku rozhodnou podle § 2. Drahotní přídavek se snižuje v poměru, v jakém se snižuje zaopatřovací plat.

(3) Při zániku neb odpočívání nároku na zaopatřovací plat podle odstavce 1 zastavuje se zaopatřovací plat koncem měsíce, v němž nastala skutečnost, zánik nebo odpočívání nároku přivodivší; nastala-li taková skutečnost prvního dne v měsíci, koncem měsíce předcházejícího. Při oživnutí nebo změně nároku na zaopatřovací plat podle předchozích odstavců přísluší zaopatřovací plat (nový zaopatřovací plat) od prvního dne měsíce, který bezprostředně následuje po skutečnosti oživnutí nebo změnu nároku přivodivší; nastala-li taková skutečnost prvního dne v měsíci, již od tohoto dne.

§ 5.

(1) K opatřením podle tohoto vládního nařízení jest příslušný úřad, jehož likvidující orgán zařizuje výplatu zaopatřovacích platů (úřad vyplácející).

(2) Vyplácejícímu úřadu (odstavec 1) jsou příjemci zaopatřovacích platů (§ 1, odst. 1) povinni včas oznámiti veškeré skutečnosti rozhodné pro zaopatřenost a při výplatě zaopatřovacích platů podati prohlášení, zda nezaopatřenost trvá. Opominutí této povinnosti nebo

die Unversorgtheit andauert. Ein Unterlassen dieser Pflicht oder unrichtige Angaben sind nach allgemeinen Strafvorschriften strafbar.

§ 6.

Unter Protektoratsversorgungsbezügen im Sinne dieser Regierungsverordnung sind Versorgungsbezüge zu verstehen, die aus Protektoratsmitteln oder aus Mitteln der Protektoratsanstalten, -unternehmungen und -fonds oder der vom Protektorat verwalteten Anstalten, Unternehmungen und Fonds ausbezahlt werden einschließlich der Versorgungsbezüge von Lehrpersonen, auf die sich das Gesetz vom 24. Juni 1926, Slg. Nr. 104, betreffend die Regelung der Besoldungs- und Dienstverhältnisse der Lehrpersonen an den Volks- und Bürgerschulen und ihrer Hinterbliebenen (Lehrergesetz), bezieht.

§ 7.

Die Regierung kann die für die Versorgtheit (§ 2) maßgebenden Beträge sowie die Bewertung des Sacheinkommens (§ 3, Abs. 2) durch Verordnung regeln.

§ 8.

Die Bestimmungen dieser Regierungsverordnung gelten sinngemäß auch für das Gebiet der Pensionsversorgung öffentlichrechtlicher Korporationen und Anstalten im Sinne des § 212 des Besoldungsgesetzes, wenn diese Versorgung nach der Analogie der Vorschriften der Protektorats-Pensionsversorgung geregelt ist.

§ 9.

Besondere Vorschriften über den Erziehungsbeitrag (§ 160 des Besoldungsgesetzes und sinngemäße Vorschriften) werden durch diese Regierungsverordnung nicht berührt.

§ 10.

Diese Verordnung tritt mit dem ersten Tage des Monates nach der Kundmachung in Kraft; sie wird vom Finanzminister und von den übrigen beteiligten Regierungsmitgliedern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

nesprávné údaje jsou trestny podle všeobecných předpisů trestních.

§ 6.

Protektorátními zaopatřovacími platy ve smyslu tohoto vládního nařízení se rozumějí zaopatřovací platy vyplácené z prostředků protektorátních nebo z prostředků ústavů, podniků a fondů protektorátních nebo Protektorátem spravovaných včetně zaopatřovacích platů učitelských osob, jichž se týče zákon ze dne 24. června 1926, č. 104 Sb., o úpravě platových a služebních poměrů učitelstva obecných a občanských škol (učitelský zákon), a jich pozůstalých.

§ 7.

Vláda může nařízením upravovati částky rozhodné pro zaopatřenost (§ 2), jakož i ocenění věcných příjmů (§ 3, odst. 2).

§ 8.

Ustanovení tohoto vládního nařízení platí obdobně i pro obor pensijního zaopatření veřejnoprávních korporací a ústavů ve smyslu § 212 platového zákona, je-li toto zaopatření upraveno podle obdoby předpisů pensijního zaopatření protektorátního.

§ 9.

Zvláštní předpisy o výchovném (§ 160 platového zákona a předpisy obdobné) nejsou tímto vládním nařízením dotčeny.

§ 10.

Toto vládní nařízení nabývá účinnosti prvním dnem měsíce po vyhlášení; provedou je ministr financí a ostatní súčastnění členové vlády.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.

12.

Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 7. Jänner 1942, betreffend die Feststellung der Überfütterung bei Schlachtvieh.

Der Minister für Landwirtschaft verlautbart im Einvernehmen mit dem Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung und mit der Obersten Preisbehörde auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft:

§ 1.

(1) Schlachtvieh gilt als futterleer, wenn es

1. innerhalb eines Zeitraumes von 3 Tagen vor dem Versand auf einen Schlachtviehmarkt oder Schlachtviehhof normal gefüttert und getränkt und

2. innerhalb eines Zeitraumes von 12 Stunden vor Marktbeginn weder gefüttert noch getränkt worden ist.

(2) Schlachtvieh, das vor Marktbeginn abweichend von der Vorschrift im Absatz 1 gefüttert oder getränkt worden ist, gilt als überfüttert. Als Überfütterung gilt auch die Fütterung mit stopfenden oder schwer verdaulichen Futtermitteln.

§ 2.

(1) Erwirbt ein Käufer auf einem Schlachtviehmarkt Schlachtvieh, bei dem nach Maßgabe der Absätze 2 bis 4 Überfütterung (§ 1) festgestellt wird, so kann der Käufer den Kaufpreis entsprechend dem festgestellten, durch Überfütterung erzielten Mehrgewicht kürzen. Ein entsprechender Anspruch auf Minderung des Kaufpreises gilt zwischen Verkäufer und Käufer als vereinbart.

(2) Liegt der Verdacht vor, daß das Schlachtvieh überfüttert worden ist, so kann der Käufer oder dessen Vertreter vor der Schlachtung des Tieres beim Marktverwalter Antrag auf besonders überwachte Schlach-

Vyhláška ministra zemědělství ze dne 7. ledna 1942 o zjišťování překrmenosti jatečného dobytka.

Ministr zemědělství v dohodě s ministrem sociální a zdravotní správy a s nejvyšším úřadem cenovým vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství:

§ 1.

(1) Jatečný dobytek jest pokládati za lačný,

1. byl-li v posledních 3 dnech před odesláním na trh na jatečný dobytek nebo na jatky normálně krmen a napájen a

2. nebyl-li po dobu 12 hodin před započetím trhu ani krmen ani napájen.

(2) Za překrmený jest pokládati jatečný dobytek, který byl před započetím trhu krmen a napájen jinak, než jak je předepsáno v odstavci 1. Za překrmení jest pokládati také krmení bobtnajícími nebo těžko stravitelnými krmivy.

§ 2.

(1) Získá-li kupující na trhu na jatečný dobytek jatečný dobytek, u něhož zjistí podle ustanovení odstavců 2 až 4 překrmení (§ 1), může sníziti kupní cenu o zjištěnou váhu, která byla získána překrmením. Příslušný nárok na snížení kupní ceny platí mezi prodávajícím a kupujícím za umluvený.

(2) Je-li podezření, že jatečný dobytek je překrmen, může navrhnouti kupující nebo jeho zástupce před poražením zvířete u správce trhu, aby byla porážka provedena pod zvláštním dozorem a aby byl vyšetřen obsah

tung unter Untersuchung des Mageninhalts und des Darminhalts (Mageninhalts) stellen. Der Marktverwalter hat Schlachtvieh, dessen Schlachtung besonders überwacht werden soll, zu kennzeichnen. Bei diesem Schlachtvieh gilt der Kaufpreis bis nach der Beendigung der Schlachtung und Untersuchung des Mageninhalts als gestundet.

(3) Gekennzeichnetes Schlachtvieh (Absatz 2) ist unter Überwachung des Marktverwalters innerhalb von 3 Stunden nach Marktschluß zu schlachten. Der Marktverwalter hat den Verkäufer und den Käufer oder deren Vertreter vom Zeitpunkt der Schlachtung zu unterrichten; sie sind berechtigt, an der Schlachtung und an der Untersuchung des Mageninhalts teilzunehmen. Der Marktverwalter entscheidet unter Hinzuziehung von zwei unbeteiligten Sachverständigen (einem Viehhändler und einem Fleischer) darüber, ob das Tier als überfüttert zu gelten hat und welches Gewicht als Mehrgewicht infolge der Überfütterung anzusehen ist. Er hat den Verkäufer und den Käufer oder deren Vertreter alsbald nach Beendigung der Untersuchung von dem Ergebnis zu verständigen.

(4) Verkäufer und Käufer oder deren Vertreter können alsbald nach der Verständigung über das Ergebnis der Untersuchung beim Marktverwalter die Nachprüfung des Untersuchungsergebnisses durch einen von der Schlachthofverwaltung bestimmten Tierarzt verlangen. Der Marktverwalter hat den Tierarzt alsbald von dem Antrag auf Nachuntersuchung zu unterrichten. Der Tierarzt hat das Ergebnis seiner Nachuntersuchung alsbald dem Marktverwalter sowie dem Verkäufer und dem Käufer oder deren Vertretern mitzuteilen. Die Entscheidung des Tierarztes auf Grund der Nachuntersuchung ist auch hinsichtlich der Feststellung des Gewichts, das als Mehrgewicht infolge Überfütterung zu gelten hat, endgültig.

§ 3.

(1) Die besonders überwachte Schlachtung von Schlachtvieh und Untersuchung des Mageninhalts (§ 2) ist gebührenpflichtig.

(2) Die Gebühr beträgt für die Überwachung der Schlachtung und Untersuchung des Mageninhalts durch den Marktverwalter unter Hinzuziehung von zwei Sachverständigen (§ 2, Abs. 3)

für 1 Stück Großvieh . . . K 30·—,
für 1 Kalb . . . . . K 10·—,

žaludku a střev (žaludku). Správce trhu má označiti jatečný dobytek, který má býti pod zvláštním dozorem poražen. U tohoto jatečného dobytka se posečká s placením kupní ceny až po skončení porážky a po vyšetření obsahu žaludku.

(3) Označený jatečný dobytek (odstavec 2) musí býti poražen za dozoru správce trhu během 3 hodin po skončení trhu. Správce trhu oznámí dobu porážení prodávajícímu a kupujícímu nebo jejich zástupcům; tito jsou oprávněni účastniti se porážky a vyšetření obsahu žaludku. Správce trhu rozhodne za přibrání dvou nezúčastněných znalců (jednoho obchodníka dobytkem a jednoho řezníka) o tom, má-li býti zvíře pokládáno za překrmené a jakou váhu nutno pokládati za váhu překrmení. Vyrozumí prodávajícího a kupujícího nebo jejich zástupce o výsledku ihned po skončeném vyšetření.

(4) Prodávající nebo kupující nebo jejich zástupci mohou ihned po vyrozumění o výsledku šetření žádati u správce trhu přezkoumání výsledku šetření veterinářem, kterého určí správa jatek. Správce trhu zpraví veterináře ihned o návrhu na přezkoumání. Veterinář oznámí ihned výsledek přezkoumání správci trhu, jakož i prodávajícímu a kupujícímu nebo jejich zástupcům. Rozhodnutí veterináře na základě přezkoumání jest také, pokud jde o zjištění váhy, kterou jest pokládati za váhu překrmení, konečné.

§ 3.

(1) Za porážení jatečného dobytka pod zvláštním dozorem a vyšetření obsahu žaludku (§ 2) se platí poplatek.

(2) Poplatek činí za dozor nad porážením a za vyšetření obsahu žaludku správcem trhu za přibrání 2 znalců (§ 2, odst. 3):

za 1 velký kus dobytka . . . K 30.—,
za 1 tele . . . . . K 10.—,

für 1 Schwein . . . . . K 20·—,
für 1 Schaf . . . . . K 10·—.

(3) Wird Nachuntersuchung beantragt (§ 2, Abs. 4), so wird folgende weitere Gebühr erhoben:

für 1 Stück Großvieh . . . K 30·—,
für 1 Kalb . . . . . K 10·—,
für 1 Schwein . . . . . K 20·—,
für 1 Schaf . . . . . K 10·—.

(4) Die Gebühr hat der Käufer bei Stellung des Antrages im Falle des Absatzes 2 an den Marktverwalter und im Falle des Absatzes 3 an die Schlachthofverwaltung zu entrichten; im Falle des Absatzes 2 hat der Marktverwalter ein Viertel der Gebühr an die Schlachthofverwaltung abzuführen.

§ 4.

Den Schlachtviehmärkten stehen die Schlachtviehverteilungsstellen gleich. An Stelle des Marktverwalters tritt der Leiter der Verteilungsstelle.

§ 5.

Übertretungen der Bestimmungen dieser Kundmachung werden gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft, beziehungsweise kann an Stelle dieser Bestrafung eine Ordnungsstrafe vom Böhmisch-Mährischen Verband für Vieh, Fleisch und Fische gemäß § 22 der Regierungsverordnung vom 21. September 1939, Slg. Nr. 208, betreffend die Regelung der Vieh- und Fleischwirtschaft, in der Fassung der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft Slg. Nr. 216/1941 (§ 22 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 393/1941) auferlegt werden.

§ 6.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Bubna m. p.

za 1 vepře . . . . . K 20.—,
za 1 ovci . . . . . K 10.—.

(3) Bylo-li navrhováno přezkoumání (§ 2, odst. 4), vybírá se tento další poplatek:

za 1 velký kus dobytka . . . K 30.—,
za 1 tele . . . . . K 10.—,
za 1 vepře . . . . . K 20.—,
za 1 ovci . . . . . K 10.—.

(4) Poplatek platí kupující při podání návrhu podle odstavce 2 správci trhu a při podání návrhu podle odstavce 3 správě jatek; v případě návrhu podle odstavce 2 odvede správce trhu správě jatek čtvrtinu poplatku.

§ 4.

Totéž, co je zde uvedeno o trzích na jatečný dobytek, platí o rozdělovnách jatečného dobytka, kde přejímá funkci správce trhu správce rozdělovny.

§ 5.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb., případně místo tohoto potrestání může býti uložena Českomoravským svazem pro dobytek, maso a ryby pořádková pokuta podle § 22 vládního nařízení ze dne 21. září 1939, č. 208 Sb., o hospodaření dobytkem a rybami, ve znění vyhlášky ministra zemědělství č. 216/1941 Sb. (§ 22 vl. nař. č. 393/1941 Sb.).

§ 6.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Bubna v. r.

Zur gefl. Beachtung!

Mit dem 170. Stück wurde der Jahrgang 1941 der Sammlung der Gesetze und Verordnungen abgeschlossen.

Spätestens im März 1942 wird der Index zum Jahrgang 1941 erscheinen (Preis K 20.80).

Dieser Jahrgang wird jenen Abonnenten, die nach dem 15. März 1941 als Vorschuß K 350.— angewiesen haben, mit dem Endpreis von K 391.— berechnet. Spätestens bis 15. März 1942 ist der Zahlungsrest von K 41.— mit dem Bezugspreis von K 250.— für das Jahr 1942 zu überweisen.

Abonnenten, die den Bezugspreis für den Jahrgang 1941 bis 15. März 1941 erlegt haben, haben ihr Konto ausgeglichen.

Bis Ende Jänner 1942 werden allen bisherigen Abonnenten der Sammlung die Scheckeinzahlungsscheine zur Anweisung des Bezugspreises und der Zahlungsreste zugehen.

Verwaltung
der Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren

Prag III, Eiermarkt 9.
Ruf 459-41.

Upozornění.

Ročník 1941 Sbírky zákonů a nařízení byl ukončen částkou 170.

Index k ročníku 1941 vyjde asi v březnu 1942 (cena K 20.80).

Odběratelům, kteří poukázali po 15. březnu 1941 jako zálohu K 350. —, bude ročník 1941 vyúčtován za konečnou cenu K 391.—. Nedoplatek K 41.— je nutno poukázati nejpozději do 15. března 1942 zároveň s předplatným na rok 1942, které činí K 250.—.

Předplatitelé, kteří poukázali předplatné na ročník 1941 do 15. března 1941, mají svůj účet vyrovnán.

Všem dosavadním předplatitelům Sbírky budou rozeslány složenky na poukaz předplatného a nedoplatků do konce ledna 1942.

Administrace Sbírky zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava

Praha III., Tržiště 9.
Telef.: 459-41.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 15. Jänner 1942.

7. Stück. Preis: K 1·60.

Ročník 1942. 67

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 15. ledna 1942.

Cena: K 1·60. Částka 7.

Inhalt: **13.** Verordnung über die Sicherung der Lohn- und Gehaltsstabilität sowie der Arbeitsmoral.

Obsah: **13.** Nařízení o zajištění stability mezd a platů a pracovní morálky.

13.

Regierungsverordnung vom 10. Dezember 1941 über die Sicherung der Lohn- und Gehaltsstabilität sowie der Arbeitsmoral.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

I. Abschnitt.

Wahrung der Lohn- und Gehaltsstabilität.

§ 1.

(1) Eine Erhöhung der bestehenden Löhne oder Gehälter und sonstiger regelmäßiger Zuwendungen sowie eine Erhöhung des Arbeitsverdienstes durch einmalige Zuwendungen ist ohne vorherige schriftliche Zustimmung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung verboten.

(2) Das gleiche Verbot gilt für die Erhöhung der Entgelte der Heimarbeiter, Hausgewerbetreibenden, Zwischenmeister und der den Heimarbeitern gleichgestellten Personen im Sinne der jeweils geltenden Rechtsvorschriften.

(3) Eine Änderung festgesetzter und ausgeprobter Akkordsätze zwecks Erhöhung des Arbeitsverdienstes ist ohne vorherige schriftliche Zustimmung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung verboten. Neue Akkordsätze sind nach sorgfältiger Ermitt-

Vládní nařízení ze dne 10. prosince 1941 o zajištění stability mezd a platů a pracovní morálky.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Oddíl I.

Zajištění mzdové a platové stability.

§ 1.

(1) Zvýšiti stávající mzdy a platy a jiné pravidelné přídavky, jakož i zvýšiti pracovní výdělek jednorázovými přídavky bez předchozího písemného souhlasu ministerstva sociální a zdravotní správy se zakazuje.

(2) Stejný zákaz platí pro zvýšení odměn domáckých dělníků, domáckých živnostníků, zprostředkovatelů a osob postavených na roveň domáckým dělníkům podle platných právních předpisů.

(3) Bez předchozího písemného souhlasu ministerstva sociální a zdravotní správy se zakazuje změniti stanovené a vyzkoušené úkolové sazby za účelem, aby byl zvýšen pracovní výdělek. Nové úkolové sazby jest stanoviti po pečlivém zjištění úkolových podkladů co nej-

lung der Akkordgrundlagen alsbald so festzusetzen, daß der sich daraus ergebende Arbeitsverdienst nach Einarbeitung des Arbeitnehmers nicht über den für gleichwertige Arbeiten im Betrieb üblichen Verdienst hinausgeht. Bei Änderung der Akkordgrundlagen ist eine Überprüfung des Akkordsatzes unverzüglich vorzunehmen; § 3, Abs. 3, der Regierungsverordnung vom 21. Dezember 1939, Slg. Nr. 330, über die staatliche Lenkung der Lohnpolitik bleibt hierdurch unberührt.

(4) Die Vorschriften der vorstehenden Absätze gelten für Prämien sinngemäß.

§ 2.

(1) Für neu errichtete Betriebe (Verwaltungen) oder Betriebsabteilungen sowie für neu eingestellte Arbeitnehmer gelten die Löhne und Gehälter, die für gleichartige Betriebe oder Beschäftigungsverhältnisse Geltung haben.

(2) Üben Arbeitnehmer in Auswirkung des Kriegszustandes eine andere Tätigkeit aus als zuvor, so finden die der neuen Tätigkeit entsprechenden Löhne und Gehälter mit der Maßgabe Anwendung, daß die Zahlung der bisherigen höheren Löhne oder Gehälter noch für die Dauer der Kündigungsfrist, jedoch höchstens für eine Woche, und bei Angestellten in höheren Diensten im Sinne des Privatangestelltengesetzes vom 11. Juli 1934, Slg. Nr. 154, und bei den Güterbeamten im Sinne des Gesetzes vom 13. Jänner 1914, R. G. Bl. Nr. 9, für einen Monat, und zwar zum Ende des Kalendermonats, ausgedehnt wird.

(3) In Zweifelsfällen trifft das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung Bestimmungen darüber, welche Lohn- oder Gehaltssätze nach den Absätzen 1 und 2 in Frage kommen.

§ 3.

Die Vorschriften des § 1 und des § 2, Abs. 1, finden auf eine Senkung rechtswirksamer Löhne und Gehälter, auf die Verschlechterung rechtswirksamer regelmäßiger Zuwendungen sowie eine Änderung rechtswirksam festgesetzter und ausgeprobter Akkordsätze zwecks Verminderung des Arbeitsverdienstes sinngemäß Anwendung. Unberührt bleibt die Zurückführung nicht leistungsbedingter Entgelte mit Zustimmung oder auf Anordnung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung.

§ 4.

Die betriebliche Neuregelung oder Änderung von sonstigen geldwerten Arbeitsbedingungen, welche alle Arbeitnehmer eines Betrie-

dříve tak, aby z nich vyplývající pracovní výdělek po zapracování zaměstnance nepřevyšoval obvyklý výdělek v podniku za rovnocenné práce. Při změně úkolových podkladů jest přezkoušeti úkolové sazby bez odkladu; ustanovení § 3, odst. 3 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1939, č. 330 Sb., o státním řízení mzdové politiky, jest tímto předpisem nedotčeno.

(4) Předpisy předchozích odstavců platí obdobně pro zvláštní odměny (prémie).

§ 2.

(1) Pro nově zřízené podniky (správy) nebo oddělení podniků, jakož i pro nově přijaté zaměstnance platí mzdy a platy, jež jsou v platnosti v podnicích a zaměstnaneckých poměrech stejného druhu.

(2) Konají-li zaměstnanci vzhledem k válečným poměrům jinou činnost nežli před tím, jest použíti mezd a platů odpovídajících nové činnosti s tou odchylkou, že dosud platné vyšší mzdy a platy jest platiti ještě po dobu výpovědní lhůty, nejvýše však po dobu jednoho týdne, a u zaměstnanců ve vyšších službách podle zákona ze dne 11. července 1934, č. 154 Sb., o soukromých zaměstnancích, a u statkových úředníků podle zákona ze dne 13. ledna 1914, č. 9 ř. z., po dobu jednoho měsíce, a to ke konci kalendářního měsíce.

(3) V pochybnostech určí ministerstvo sociální a zdravotní správy, které mzdové nebo platové sazby přicházejí podle odstavců 1 a 2 v úvahu.

§ 3.

Předpisy § 1 a § 2, odst. 1 platí obdobně pro snížení pravoplatných mezd a platů, pro zhoršení pravoplatných pravidelných přídavků, jakož i pro změnu pravoplatně stanovených a vyzkoušených úkolových sazeb za účelem zmenšení pracovního výdělku. Nedotčeno zůstává snížení odměn, výkonem nepodmíněných, k němuž byl dán souhlas, nebo které bylo nařízeno ministerstvem sociální a zdravotní správy.

§ 4.

Nová podniková úprava nebo změna jiných pracovních podmínek, jež mají peněžitou hodnotu a které se týkají všech zaměstnanců

bes oder einer Betriebsabteilung oder eine Gruppe von gleichartig beschäftigten Arbeitnehmern betreffen, ist ohne vorherige schriftliche Zustimmung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung verboten.

§ 5.

(1) Soweit sich aus einer Kundmachung oder aus einer vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung angeordneten betrieblichen Lohn- und Gehaltsregelung nichts anderes ergibt, oder soweit nicht das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung nach § 6, Abs. 2, dieser Verordnung ein anderes Gehalt zuläßt, sind Angestellte in höheren Diensten (Gesetz Slg. Nr. 154/1934 und Gesetz R. G. Bl. Nr. 9/1914) höchstens zu den Gehältern einzustellen, die im Betrieb für die vom Angestellten auszuübende Tätigkeit üblich waren.

(2) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann das Gehalt abweichend von den Vorschriften des Absatzes 1 festsetzen.

§ 6.

(1) Die Vorschriften der §§ 1 bis 5 finden keine Anwendung auf Lohn- und Gehaltserhöhungen und -senkungen sowie auch auf Änderungen und Neuregelungen von sonstigen geldwerten Arbeitsbedingungen, die im Rahmen der vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung herausgegebenen Kundmachungen und Erlässe vollzogen werden.

(2) Ausnahmen von den Vorschriften der §§ 1 bis 5 kann das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung in begründeten Fällen auf Antrag zulassen. Diese Anträge sind über das örtlich zuständige Arbeitsamt dem Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung einzureichen.

(3) Aus einer Lohn- und Gehaltsregelung, die vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung nach Absatz 2 lediglich bewilligt worden ist, erwächst den einzelnen Arbeitnehmern noch kein Rechtsanspruch auf die bewilligten Lohn- und Gehaltssätze. Insoweit findet der § 5 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 330/1939 keine Anwendung.

II. Abschnitt.

Verbot der Abwerbung.

§ 7.

(1) Untersagt ist jede Handlung, die darauf abzielt, einen im ungekündigten Arbeits-

podniku nebo oddělení podniku nebo skupiny zaměstnanců stejného zaměstnání, jest bez předchozího písemného souhlasu ministerstva sociální a zdravotní správy zakázána.

§ 5.

(1) Není-li vyhláškou nebo podnikovou úpravou mzdovou nebo platovou, nařízenou ministerstvem sociální a zdravotní správy, štanoveno jinak, nebo nepovolí-li ministerstvo sociální a zdravotní správy jiný plat podle § 6, odst. 2 tohoto nařízení, lze přijmouti zaměstnance ve vyšších službách (zákon č. 154/1934 Sb. a zákon č. 9/1914 ř. z.) nejvýše za plat, který jest v závodě obvyklý pro činnost, kterou jest zaměstnanci vykonávati.

(2) Ministerstvo sociální a zdravotní správy může upraviti plat odlišně od ustanovení odstavce 1.

§ 6.

(1) Předpisy §§ 1 až 5 nevztahují se na zvýšení a snížení mezd a platů, jakož i na změny a nové úpravy jiných pracovních podmínek, majících peněžitou hodnotu, které se provádějí v mezích vyhlášek a výnosů, vydaných ministerstvem sociální a zdravotní správy.

(2) Ministerstvo sociální a zdravotní správy může v odůvodněných případech povoliti na návrh výjimky z ustanovení §§ 1 až 5. Návrhy jest podati prostřednictvím úřadu práce ministerstvu sociální a zdravotní správy.

(3) Z pouhého povolení mzdové a platové úpravy ministerstvem sociální a zdravotní správy podle odstavce 2 nevzniká ještě jednotlivým zaměstnancům právní nárok na povolené mzdové a platové sazby. Potud nelze použíti předpisu § 5 vl. nař. č. 330/1939 Sb.

Oddíl II.

Zákaz přetahování zaměstnanců.

§ 7.

(1) Jest zakázáno jakékoliv jednání směřující k tomu, aby zaměstnanec v nevypově-

verhältnis stehenden Arbeitnehmer durch Anbieten eines höheren Lohnes oder Gehaltes oder sonstiger günstigerer Arbeitsbedingungen von seinem Arbeitsplatz abzuwerben.

(2) Ein Arbeitgeber darf einen Arbeitnehmer nicht einstellen, wenn er weiß oder den Umständen nach annehmen muß, daß der Arbeitnehmer durch die Einstellung seinen Verpflichtungen aus einem bestehenden oder nicht rechtswirksam gelösten Arbeitsvertrage nicht nachkommen kann.

III. Abschnitt.

Wahrung des Arbeitsvertrages und der Arbeitsmoral.

§ 8.

(1) Die Arbeitnehmer sind verpflichtet, die ordnungsgemäß übernommenen Arbeiten anzutreten.

(2) Ein Arbeitnehmer darf nicht pflichtwidrig der Arbeit fernbleiben, die Arbeit verweigern oder böswillig mit der Arbeit (Leistung) zurückhalten. Er darf auch nicht ein disziplinloses Verhalten an den Tag legen, um dadurch eine vorzeitige Lösung des Arbeitsverhältnisses herbeizuführen.

(3) Sind in einer Rechtsvorschrift, in einer Kundmachung, im Einzelarbeitsvertrag oder in einer betrieblichen Regelung der Arbeitsbedingungen verschieden lange Kündigungsfristen des Arbeitsverhältnisses vorgesehen, so ist die für den lösenden Vertragsteil jeweils längste Frist maßgebend.

(4) Vorzeitig darf ein Arbeitsverhältnis von einem Vertragsteil nur aus einem durch geltende Rechtsvorschrift zugelassenen Grunde gelöst werden.

IV. Abschnitt.

Ergänzende Lohngestaltungsbestimmungen.

§ 9.

(1) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann in Kundmachungen, welche auf Grund dieser Verordnung erlassen werden, von den Vorschriften des geltenden Rechtes, soweit dieses die Löhne und Gehälter und andere geldwerte Ansprüche aus dem Arbeitsverhältnis oder sonstige allgemeine Arbeitsbedingungen, insbesondere die Arbeitszeit und das Urlaubsausmaß betreffen, abweichen, wenn dies aus Gründen der Kriegswirtschaft dringend er-

ném pracovním poměru byl ze svého pracovního místa odlákán nabízením vyšší mzdy nebo platu nebo příznivějších jiných pracovních podmínek.

(2) Zaměstnavatel nesmí zaměstnati zaměstnance, ví-li nebo podle poměrů věděti musí, že zaměstnanec svým závazkům, vyplývajícím z platné nebo pravoplatně nezrušené pracovní smlouvy, by nemohl vyhověti, kdyby jím byl zaměstnán.

Oddíl III.

Ochrana pracovní smlouvy a pracovní morálky.

§ 8.

(1) Zaměstnanci jsou povinni řádně převzatou práci nastoupiti.

(2) Zaměstnanec nesmí proti svému závazku práci zanedbati, práci odepříti nebo zlomyslně práci (výkon) zpomaliti. Nesmí se také dopustiti neukázněného jednání, aby tím docílil předčasného zrušení pracovního poměru.

(3) Jsou-li výpovědní lhůty podle právního předpisu, podle vyhlášky, podle jednotlivé pracovní smlouvy nebo podle podnikové úpravy pracovních podmínek pro zrušení pracovního poměru různé, platí pro stranu, jež hodlá zrušiti pracovní poměr, vždy nejdelší lhůta.

(4) Předčasně smí býti pracovní poměr zrušen smluvní stranou toliko z důvodu připuštěného podle platného právního předpisu.

Oddíl IV.

Doplnění předpisů o tvoření mezd.

§ 9.

(1) Ministerstvo sociální a zdravotní správy může se ve vyhláškách, jež budou vydány na podkladě tohoto nařízení, uchýliti od předpisů platného práva, pokud se týká mezd a platů a jiných pracovních podmínek, jež mají peněžitou hodnotu, či jinakých pracovních podmínek, zejména pracovní doby a výměry dovolené, je-li toho pro válečné hospodářství nutně třeba; ve stejném rozsahu může také vydati předpisy k zajištění stavu mezd za války. Ministerstvo sociální a zdravotní sprá-

forderlich erscheint. In gleichem Umfang kann es auch durch Anordnungen Maßnahmen zur Sicherung des Kriegslohnstandes treffen. Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann insbesondere verbindliche Bestimmungen für den Inhalt der Arbeitsordnungen [§ 88 a) der Gewerbeordnung und § 200 des allgemeinen Berggesetzes] festsetzen. Maßnahmen von allgemeiner Tragweite werden vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministerien durch Kundmachungen in der Sammlung der Gesetze und Verordnungen verlautbart.

(2) Die Gewerbeinspektoren (Bergbehörden) sind ermächtigt, für einzelne Betriebe nach Anhörung des Vertrauensrates, des Sprechers der Deutschen, des Betriebsausschusses, des Betriebsrates oder eines sonstigen gesetzlichen Vertretungsorganes der Arbeitnehmer Mehrarbeit über den durch die geltenden Vorschriften festgesetzten Rahmen hinaus zu bewilligen.

V. Abschnitt.

Strafvorschriften.

§ 10.

(1) Handlungen oder Unterlassungen entgegen den Vorschriften dieser Verordnung werden von den Bezirksbehörden mit einer Geldbuße bis zu 100.000 K oder mit Arrest bis zu einem Jahre bestraft. Wurde eine Geldbuße auferlegt, so ist im Falle ihrer Uneinbringlichkeit zugleich eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens bis zu einem Jahre zu verhängen.

(2) Diese Strafe trifft insbesondere denjenigen, der Löhne oder Gehälter entgegen den Vorschriften der §§ 1 bis 3 oder des § 6 verspricht oder gewährt oder sich versprechen oder gewähren läßt oder der günstigere sonstige geldwerte Arbeitsbedingungen verspricht oder gewährt, als sie nach den Vorschriften dieser Verordnung zulässig sind.

(3) In gleicher Weise werden Verstöße gegen die Maßnahmen, die auf Grund des § 9 erlassen sind, bestraft, wenn das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung in diesen erklärt hat, daß die Verstöße gegen sie nach dieser Verordnung bestraft werden.

§ 11.

(1) Das Strafverfahren (§ 10) kann nur auf einen schriftlichen Antrag des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung eingeleitet werden.

vy může zejména stanoviti předpisy závazné pro obsah pracovních řádů [§ 88 a) ž. ř. a § 200 obecného zákona horního]. Předpisy obecného významu vyhlásí ministerstvo sociální a zdravotní správy po dohodě se zúčastněnými ministerstvy ve Sbírce zákonů a nařízení.

(2) živnostenští inspektoři (báňské úřady) jsou zmocněni, aby pro jednotlivé závody povolili po slyšení rady důvěrníků, mluvčího německých zaměstnanců, závodního výboru, závodní rady nebo jiného orgánu, zastupujícího po zákonu zaměstnance, práci přes čas nad rámec stanovený platnými předpisy.

Oddíl V.

Trestní předpisy.

§ 10.

(1) Jednání nebo opominutí proti předpisům tohoto nařízení trestají okresní úřady pokutou do 100.000 K nebo vězením do jednoho roku. Byla-li uložena pokuta, jest zároveň pro případ její nedobytnosti uložiti náhradní trest vězení podle míry zavinění do jednoho roku.

(2) Tento trest stíhá zejména toho, kdo slíbí nebo poskytne anebo kdo si dá slíbiti nebo poskytnouti mzdu nebo plat proti předpisům §§ 1 až 3 nebo § 6 anebo kdo poskytne nebo slíbí jiné pracovní podmínky peněžité hodnoty, příznivější, než jaké jsou přípustné podle předpisů tohoto nařízení.

(3) Stejně se trestá přestoupení opatření vydaných podle § 9, jestliže ministerstvo sociální a zdravotní správy v nich vyslovilo, že jejich přestoupení se trestá podle tohoto nařízení.

§ 11.

(1) Trestní řízení (§ 10) může býti zahájeno jen na písemný návrh ministerstva sociální a zdravotní správy.

(2) Das Strafverfahren darf nicht eingeleitet werden, wenn der Antrag nicht binnen drei Monaten seit dem Tage, an welchem das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung von der Handlung und von der Person des Täters Kenntnis erhalten hat, gestellt wird.

(3) Der Antrag kann bis zur Herausgabe des Strafbescheides zurückgenommen werden. Die rechtzeitige Zurücknahme des Antrages gegen eine der an derselben Handlung beteiligten Personen hat die Einstellung des Verfahrens auch gegen die anderen zur Folge.

(4) Auf das Strafrecht und Strafverfahren im Sinne dieser Verordnung finden die Vorschriften der §§ 5, 7, 10 und 14 bis 21 der Regierungsverordnung vom 23. Oktober 1941, Slg. Nr. 393, über das Verwaltungsstrafrecht und Verwaltungsstrafverfahren in Ernährungs-, Versorgungs- und Preisgestaltungsangelegenheiten sinngemäß Anwendung.

§ 12.

(1) Das Arbeitsamt kann Zuwiderhandlungen gegen § 10 dieser Verordnung mit einer Ordnungsstrafe bis zu 50.000 K ahnden. Solange ein Ordnungsstrafverfahren schwebt, ist ein eingeleitetes Verwaltungsstrafverfahren einzustellen; wurde eine Ordnungsstrafe verhängt, ist die Strafverfolgung gemäß den §§ 10 und 11 für eine und dieselbe Tat ausgeschlossen.

(2) Gegen den Ordnungsstrafbescheid kann binnen 15 Tagen bei dem zuständigen Arbeitsamt eine Beschwerde an das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung eingebracht werden. Die Beschwerde hat keine aufschiebende Wirkung. Das Arbeitsamt kann jedoch den Aufschub der Vollstreckung des angefochtenen Bescheides bewilligen.

(3) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung ist bei Entscheidung über die Beschwerde berechtigt, sowohl den Ausspruch als auch die Begründung des Arbeitsamtes durch seinen Ausspruch oder seine Begründung zu ergänzen und demgemäß den angefochtenen Ordnungsstrafbescheid in jeder Hinsicht abzuändern oder zu ergänzen.

(4) Vorschriften über das Ordnungsstrafverfahren der Arbeitsämter gemäß dieser Verordnung werden von der Regierung im Wege einer Regierungsverordnung herausgegeben.

(2) Trestní řízení nelze zavésti, nebyl-li návrh učiněn do tří měsíců ode dne, kdy ministerstvo sociální a zdravotní správy se dovědělo o činu a osobě pachatele.

(3) Návrh může býti odvolán až do vydání trestního nálezu. Včasné odvolání proti jedné z osob zúčastněných na témže činu má za následek zastavení řízení také proti ostatním.

(4) Pro trestní právo a trestní řízení ve smyslu tohoto nařízení platí obdobně předpisy §§ 5, 7, 10, 14 až 21 vládního nařízení ze dne 23. října 1941, č. 393 Sb., o správním trestním právu a řízení v oboru vyživovacím, zásobovacím a cenovém.

§ 12.

(1) Za činy trestné podle § 10 může úřad práce uložiti pořádkovou pokutu až do výše 50.000 K. Po dobu, po kterou se provádí řízení o uložení pořádkové pokuty, buď zavedené trestní řízení správní zastaveno; byla-li uložena pořádková pokuta, jest trestní stíhání podle §§ 10 a 11 pro týž čin vyloučeno.

(2) Z výměru o pořádkové pokutě lze se odvolati do 15 dnů u příslušného úřadu práce k ministerstvu sociální a zdravotní správy. Odvolání nemá odkladného účinku. Úřad práce může však povoliti odklad výkonu v odpor vzatého rozhodnutí.

(3) Ministerstvo sociální a zdravotní správy rozhodujíc o odvolání je oprávněno nahraditi jak výrok, tak i odůvodnění úřadu práce svým výrokem nebo odůvodněním a podle toho v odpor vzatý výměr o pořádkové pokutě v každém směru změniti nebo doplniti.

(4) Vláda vydá nařízením pro úřady práce předpisy týkající se trestního řízení o ukládání pořádkových pokut podle tohoto nařízení.

§ 13.

(1) Die nach dieser Verordnung strafbaren Handlungen verjähren nach einem Jahre.

(2) Die vom Arbeitsamte auf Grund dieser Verordnung auferlegten Ordnungsstrafen fließen der Protektoratskasse zu.

(3) Die Geldbußen und die Kosten des Ordnungsstrafverfahrens werden im Wege des politischen Vollstreckungsverfahrens hereingebracht.

VI. Abschnitt.

Verwendung eingesparter Lohnbeträge.

§ 14.

(1) Der Arbeitgeber ist verpflichtet, die Lohn- und Gehaltsbeträge, die durch eine vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung angeordnete Senkung unzulässiger Löhne und Gehälter erspart werden, an die Protektoratskasse abzuführen, sofern diese Beträge nicht auf Weisung der Obersten Preisbehörde dazu verwendet werden müssen, die Preise und Entgelte für Güter und Leistungen zu senken.

(2) Nähere Vorschriften über die Verwendung eingesparter Lohnbeträge werden vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung, von der Obersten Preisbehörde und vom Finanzministerium im gegenseitigen Einvernehmen durch Kundmachungen im Amtsblatt erlassen.

VII. Abschnitt.

Schlußbestimmungen.

§ 15.

(1) Die Aufsicht über die Einhaltung der Bestimmungen dieser Verordnung obliegt dem Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung.

(2) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann die Durchführung einzelner dieser Aufgaben den Arbeitsämtern durch eine in der Sammlung der Gesetze und Verordnungen zu verlautbarende Kundmachung übertragen. In den auf diese Weise übertragenen Angelegenheiten ist gegen die Entscheidung der Arbeitsämter binnen 15 Tagen nach der Zustellung die Beschwerde an das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung zulässig.

§ 13.

(1) Činy trestné podle tohoto nařízení se promlčují v jednom roce.

(2) Pořádkové pokuty, uložené úřadem práce podle tohoto nařízení, plynou do protektorátní pokladny.

(3) Pokuty a náklady řízení o uložení pořádkové pokuty vymáhají se politickou exekucí.

Oddíl VI.

Použití částek ušetřených na mzdách.

§ 14.

(1) Zaměstnavatel jest povinen odvésti částky, jež byly ušetřeny na mzdách a platech snížením nepřípustných mezd a platů, které bylo nařízeno ministerstvem sociální a zdravotní správy, protektorátní pokladně, nebo použíti jich na pokyn nejvyššího úřadu cenového k tomu, aby byly sníženy ceny za zboží nebo úplaty za úkony.

(2) Bližší předpisy o použití částek ušetřených na mzdách vydá ministerstvo sociální a zdravotní správy po vzájemné dohodě s nejvyšším úřadem cenovým a ministerstvem financí vyhláškami v Úředním listě.

Oddíl VII.

Závěrečná ustanovení.

§ 15.

(1) Dozor na zachování předpisů tohoto nařízení přísluší ministerstvu sociální a zdravotní správy.

(2) Ministerstvo sociální a zdravotní správy může [illegible] ve Sbírce zákonů a nařízení přenésti na úřady práce provádění některých úkonů podle tohoto nařízení. Proti rozhodnutí úřadu práce ve věcech takto přenesených lze se odvolati k ministerstvu sociální a zdravotní správy do 15 dnů od doručení.

(3) Die Bestimmungen dieser Verordnung finden auf die Bediensteten des Protektorates, der Interessen- und der territorialen Selbstverwaltungsverbände, deren Anstalten, Unternehmungen und Fonds sowie der von ihnen verwalteten Anstalten, Unternehmungen und Fonds, deren Gehaltsverhältnisse durch besondere gesetzliche Vorschriften oder Dienstordnungen gemäß § 210, Abs. 1, des Besoldungsgesetzes vom 24. Juni 1926, Slg. Nr. 103, oder nach Analogie dieser Vorschriften geregelt sind, und auf Bedienstete der Landes-Geldinstitute keine Anwendung.

(4) Die Bestimmung des § 9, Abs. 1, gilt für die vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung bis zum Inkrafttreten dieser Verordnung erlassenen Lohn(Gehalts)-Kundmachungen entsprechend.

§ 16.

(1) Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft und gilt für die Dauer des gegenwärtigen Krieges. Für die Zeit ihrer Wirksamkeit finden die Bestimmungen der Regierungsverordnung Slg. Nr. 330/1939 in der Fassung der Regierungsverordnung vom 19. Dezember 1940, Slg. Nr. 11 vom Jahre 1941, soweit deren Inhalt mit dem Wortlaut dieser Verordnung nicht im Einklang steht, keine Anwendung.

(2) Der Tag, an dem diese Verordnung außer Kraft tritt, wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung in der Sammlung der Gesetze und Verordnungen verlautbart werden.

(3) Diese Verordnung wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.
Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

(3) Ustanovení tohoto nařízení se nevztahují na zaměstnance Protektorátu a svazků zájmové a územní samosprávy, jejich ústavů, podniků a fondů, jakož i ústavů, podniků a fondů jimi spravovaných, jichž platové poměry jsou upraveny zvláštními zákonnými předpisy nebo služebními řády podle § 210, odst. 1 platového zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb., nebo podle obdoby těchto předpisů, a na zaměstnance zemských peněžních ústavů.

(4) Ustanovení § 9, odst. 1 platí obdobně pro mzdové (platové) vyhlášky, vydané ministerstvem sociální a zdravotní správy před počátkem působnosti tohoto nařízení.

§ 16.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí po dobu nynější války. Po dobu jeho působnosti pozbývají účinnosti ustanovení vládního nařízení č. 330/1939 Sb. ve znění vládního nařízení ze dne 19. prosince 1940, č. 11 Sb. z roku 1941, pokud odporují předpisům tohoto nařízení.

(2) Ministr sociální a zdravotní správy uveřejní ve Sbírce zákonů a nařízení den, kterým toto nařízení pozbývá účinnosti.

(3) Toto nařízení provede ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.
Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

Verwaltung: Prag III, Ellermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200 563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 16. Jänner 1942.

8. Stück. Preis: K 1·60.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 16. ledna 1942.

Cena: K 1·60. Částka 8.

Inhalt: (14 und 15.) 14. Verordnung über die Neuorganisation einiger Zentralbehörden. — 15. Kundmachung, womit eine Änderung der Regierungsverordnung vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 437, über die Regelung einiger Dienstverhältnisse der die Schlachtvieh- und Fleischbeschau durchführenden Tierärzte und Beschauer sowie über die Regelung einiger damit zusammenhängenden Fragen verlautbart wird.

Obsah: (14. a 15.) 14. Nařízení o nové organisaci některých ústředních úřadů. — 15. Vyhláška, kterou se vyhlašuje změna vládního nařízení ze dne 5. prosince 1940, č. 437 Sb., o úpravě některých služebních poměrů veterinářů a prohlížitelů, vykonávajících prohlídku jatečných zvířat a masa, a některých otázek s tím souvisících.

14.

Regierungsverordnung vom 15. Jänner 1942 über die Neuorganisation einiger Zentralbehörden.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

Das Ministerratspräsidium, das Ministerium für öffentliche Arbeiten (das Amt für Verwaltung der öffentlichen Arbeiten), das mit dem Gesetz vom 2. November 1918, Slg. Nr. 2, errichtet worden ist, und das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung, das mit der Regierungsverordnung vom 4. November 1938, Slg. Nr. 269, errichtet worden ist, werden aufgehoben.

§ 2.

(1) Die Bezeichnung des Verkehrsministeriums wird abgeändert und hat zu lauten: „Ministerium für Verkehr und Technik".

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942 o nové organisaci některých ústředních úřadů.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

Předsednictvo ministerské rady, ministerstvo veřejných prací (úřad pro správu veřejných prací), zřízené zákonem ze dne 2. listopadu 1918, č. 2 Sb., a ministerstvo sociální a zdravotní správy, zřízené vládním nařízením ze dne 4. listopadu 1938, č. 269 Sb., se zrušují.

§ 2.

(1) Název ministerstva dopravy se mění a zní: „ministerstvo dopravy a techniky".

(2) Die Bezeichnung des Ministeriums für Industrie, Handel und Gewerbe wird abgeändert und hat zu lauten: „Ministerium für Wirtschaft und Arbeit".

(3) Die Bezeichnung des Ministeriums für Landwirtschaft wird abgeändert und hat zu lauten: „Ministerium für Land- und Forstwirtschaft".

§ 3.

(1) Für die Besorgung der kulturpolitischen Angelegenheiten wird als Zentralbehörde das Amt für Volksaufklärung errichtet und dem Vorsitzenden der Regierung unterstellt.

(2) Auf das Amt für Volksaufklärung gehen insbesondere über:

a) aus dem Wirkungskreis des Ministerratspräsidiums und der übrigen Zentralbehörden die Presseangelegenheiten,

b) aus dem Wirkungskreis des Ministeriums für Schulwesen und Volkskultur die Angelegenheiten des Theaterwesens, der Literatur, der bildenden Kunst, von Musik, Gesang und Tanz,

c) aus dem Wirkungskreis des Ministeriums für Industrie, Handel und Gewerbe die Angelegenheiten des Fremdenverkehrs und die Förderung des Filmwesens,

d) aus dem Wirkungskreis des Ministeriums des Innern das Filmlizenzwesen.

§ 4.

(1) Aus dem Wirkungskreis des Ministerratspräsidiums gehen auf die Zentralbehörden jeweils jene Angelegenheiten über, welche deren allgemeinem Wirkungskreis entsprechen. Insbesondere gehen zur ausschließlichen Bearbeitung über:

1. auf das Ministerium des Innern die grundsätzlichen Angelegenheiten der Organisation, der Gesetzgebung und der öffentlichen Bediensteten,

2. auf das jeweilige Fachministerium die Rechtsetzung.

(2) Die Kommission für die Ökonomisierung der öffentlichen Verwaltung, die mit der Regierungsverordnung vom 22. Juli 1932, Slg. Nr. 125, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 14. Dezember 1932, Slg. Nr. 188, errichtet worden ist, wird dem Ministerium des Innern angegliedert. Vorsitzender dieser Kommission ist der Minister des Innern.

(2) Název ministerstva průmyslu, obchodu a živností se mění a zní: „ministerstvo hospodářství a práce".

(3) Název ministerstva zemědělství se mění a zní: „ministerstvo zemědělství a lesnictví".

§ 3.

(1) K obstarávání kulturněpolitických věcí se zřizuje úřad lidové osvěty jako ústřední úřad, podřízený předsedovi vlády.

(2) Na úřad lidové osvěty přecházejí zvláště:

a) z působnosti předsednictva ministerské rady a ostatních ústředních úřadů věci tiskové,

b) z působnosti ministerstva školství a národní osvěty věci divadelnictví, písemnictví, výtvarného umění, hudby, zpěvu a tance,

c) z působnosti ministerstva průmyslu, obchodu a živností věci cizineckého ruchu a podpora filmu,

d) z působnosti ministerstva vnitra věci kinematografických licencí.

§ 4.

(1) Z působnosti předsednictva ministerské rady přecházejí na jednotlivé ústřední úřady ony věci, které odpovídají jejich všeobecné působnosti. Jmenovitě přecházejí k výlučnému obstarávání:

1. na ministerstvo vnitra zásadní věci organisace, zákonodárství a veřejných zaměstnanců,

2. na jednotlivá odborná ministerstva vydávání právních předpisů.

(2) Komise pro zhospodárnění veřejné správy, zřízená vládním nařízením ze dne 22. července 1932, č. 125 Sb., ve znění vládního nařízení ze dne 14. prosince 1932, č. 188 Sb., se přičleňuje k ministerstvu vnitra. Předsedou této komise je ministr vnitra.

(3) Die beim Ministerratspräsidium mit der Regierungsverordnung vom 25. Jänner 1940, Slg. Nr. 48, über die Errichtung einer Planungskommission für die Hauptstadt Prag und Umgebung errichtete Planungskommission wird dem Minister des Innern unterstellt.

(4) Die Bestimmungen des § 3 des Gesetzes vom 12. Juli 1933, Slg. Nr. 142, womit das Amt (Ministerium) für Volksverpflegung aufgehoben wird und damit zusammenhängende Verfügungen getroffen werden, und die Regierungsverordnung vom 23. Dezember 1938, Slg. Nr. 384, über die Errichtung eines Staatswirtschaftsrates werden aufgehoben.

(5) Für die kanzleitechnische Besorgung jener Angelegenheiten, die auf Grund der geltenden Vorschriften dem Vorsitzenden der Regierung oder der Regierung vorbehalten sind, wird das Sekretariat des Vorsitzenden der Regierung errichtet.

§ 5.

Aus dem Wirkungskreis des Ministeriums für öffentliche Arbeiten gehen über:

1. auf das Ministerium des Innern:

a) die Durchführung des Gesetzes vom 17. Dezember 1931, Slg. Nr. 207, betreffend die Prüfung und Bezeichnung der Handfeuerwaffen und die Bezeichnung der Munition,

b) die Angelegenheiten der Baupolizei, des Städtebaues und der Raumplanung;

2. auf das Ministerium für Wirtschaft und Arbeit:

a) das Berg- und Hüttenwesen mit dem Unternehmungs- und Fondssekretariat, insbesondere auch die Handhabung des allgemeinen Berggesetzes vom 23. Mai 1854, R. G. Bl. Nr. 146, und die volkswirtschaftliche Pflege des Bergbaues,

b) die Durchführung des Gesetzes vom 11. Juli 1922, Slg. Nr. 242, betreffend die Versicherung bei den Bergwerksbruderladen,

c) die Präzisionsmessung und das Eichwesen, namentlich die Durchführung des Gesetzes vom 23. Juli 1871, R. G. Bl. Nr. 16 vom Jahre 1872, womit eine neue Maß- und Gewichtsordnung festgestellt wird, in der

(3) Plánovací komise, zřízená při předsednictvu ministerské rady vládním nařízením ze dne 25. ledna 1940, č. 48 Sb., o zřízení plánovací komise pro hlavní město Prahu a okolí, se podřizuje ministru vnitra.

(4) Ustanovení § 3 zákona ze dne 12. července 1933, č. 142 Sb., kterým se ruší úřad (ministerstvo) pro zásobování lidu a činí opatření s tím souvislá, a vládní nařízení ze dne 23. prosince 1938, č. 384 Sb., o zřízení Státní hospodářské rady, se ruší.

(5) Pro kancelářskotechnické obstarávání oněch věcí, jež jsou podle platných předpisů vyhrazeny předsedovi vlády nebo vládě, se zřizuje sekretariát předsedy vlády.

§ 5.

Z působnosti ministerstva veřejných prací přecházejí:

1. na ministerstvo vnitra:

a) provádění zákona ze dne 17. prosince 1931, č. 207 Sb., o zkoušení a označování ručních střelných zbraní a o označování nábojů,

b) věci stavební policie, výstavby měst a prostorového plánování;

2. na ministerstvo hospodářství a práce:

a) hornictví a hutnictví s podnikovým a fondovým sekretariátem, zejména též provádění obecného horního zákona ze dne 23. května 1854, č. 146 ř. z., a národohospodářská péče o hornictví,

b) provádění zákona ze dne 11. července 1922, č. 242 Sb., o pojištění u báňských bratrských pokladen,

c) přesné měření a cejchování, jmenovitě provádění zákona ze dne 23. července 1871, č. 16 z roku 1872 ř. z., jímžto se ustanovuje nové zřízení míry a váhy, ve znění pozdějších předpisů, a provádění zákona ze dne 10. čer-

Fassung der späteren Vorschriften, und die Durchführung des Gesetzes vom 10. Juni 1937, Slg. Nr. 112, über die obligatorische amtliche Eichung der Fieberthermometer,

d) das Punzierungswesen, namentlich die Durchführung des Gesetzes vom 16. Dezember 1927, Slg. Nr. 2 vom Jahre 1928, über den Feingehalt und die Punzierungskontrolle von Platin-, Gold- und Silberwaren (des Punzierungsgesetzes) in der Fassung der späteren Vorschriften;

3. auf das Ministerium für Verkehr und Technik: die übrigen Angelegenheiten.

§ 6.

Aus dem Wirkungskreis des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung gehen über:

1. auf das Ministerium des Innern:

a) das öffentliche Gesundheitswesen einschließlich der allgemeinen sozialen Gesundheitsfürsorge,

b) die allgemeine soziale und die Jugendfürsorge,

c) das Wohnungs- und Siedlungswesen;

2. auf das Ministerium für Wirtschaft und Arbeit: die übrigen Angelegenheiten.

§ 7.

Aus dem Wirkungskreis des Ministeriums für Industrie, Handel und Gewerbe gehen über:

1. auf das Justizministerium: der Marken- und Musterschutz;

2. auf das Ministerium für Verkehr und Technik: die Angelegenheiten der Schiffahrt und des allgemeinen Verkehrs.

§ 8.

Aus dem Wirkungskreis des Ministeriums des Innern gehen auf das Ministerium für Wirtschaft und Arbeit über:

a) das Privatversicherungswesen,

b) die Angelegenheiten der Aktiengesellschaften und Genossenschaften.

na 1937, č. 112 Sb., o povinném úředním cejchování lékařských teploměrů,

d) puncovnictví, jmenovitě provádění zákona ze dne 16. prosince 1927, č. 2 z roku 1928 Sb., o ryzosti a puncovní kontrole platinového, zlatého a stříbrného zboží (puncovního zákona), ve znění pozdějších předpisů;

3. na ministerstvo dopravy a techniky: ostatní věci.

§ 6.

Z působnosti ministerstva sociální a zdravotní správy přecházejí:

1. na ministerstvo vnitra:

a) veřejné zdravotnictví, čítajíc v to všeobecnou sociálnězdravotní péči,

b) všeobecná sociální péče a péče o mládež,

c) věci bytové a osidlování;

2. na ministerstvo hospodářství a práce: ostatní věci.

§ 7.

Z působnosti ministerstva průmyslu, obchodu a živností přecházejí:

1. na ministerstvo spravedlnosti: ochrana známek a vzorků;

2. na ministerstvo dopravy a techniky: věci lodní plavby a věci všeobecné dopravy.

§ 8.

Z působnosti ministerstva vnitra přecházejí na ministerstvo hospodářství a práce:

a) soukromé pojišťovnictví,

b) věci akciových společností a družstev.

§ 9.

Aus dem Wirkungskreis des Finanzministeriums geht das Währungs- und Geldwesen auf das Ministerium für Wirtschaft und Arbeit über, mit Ausnahme der Aufsicht über die Nationalbank für Böhmen und Mähren.

§ 10.

Aus dem Wirkungskreis des Ministeriums für Landwirtschaft gehen über:

1. die Veterinärangelegenheiten auf das Ministerium des Innern,

2. die Angelegenheiten der landwirtschaftlichen Schulen auf das Ministerium für Schulwesen und Volkskultur,

3. der landwirtschaftliche Wasserbau auf das Ministerium für Verkehr und Technik.

§ 11.

Aus dem Wirkungskreis des Ministeriums für Schulwesen und Volkskultur gehen über:

1. das Urheber- und Verlagsrecht auf das Justizministerium,

2. der Natur- und Heimatschutz auf das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft,

3. das Archivwesen auf das Ministerium des Innern.

§ 12.

(1) Die beim Ministerium für öffentliche Arbeiten errichtete Radiologische Anstalt wird dem Ministerium des Innern angegliedert. Die Anstalt für wirtschaftliche Brennstoffausnützung wird dem Ministerium für Verkehr und Technik angegliedert. Im übrigen werden die beim Ministerium für öffentliche Arbeiten und beim Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung errichteten Beiräte und sonstigen Hilfsorgane jenem Ministerium angegliedert, auf das der einschlägige Wirkungskreis dieser Ministerien übergeht.

(2) Der Minister, der mit der Leitung jenes Ministeriums betraut ist, dem die im Absatz 1 angeführten Körperschaften und Organe angegliedert sind, kann deren Organisation und Wirkungskreis insoweit abändern, als dies ihre Neueingliederung erheischt.

§ 9.

Z působnosti ministerstva financí přecházejí na ministerstvo hospodářství a práce věci měny a peněžnictví s výjimkou dozoru na Národní banku pro Čechy a Moravu.

§ 10.

Z působnosti ministerstva zemědělství přecházejí:

1. věci veterinární na ministerstvo vnitra,

2. věci hospodářských škol na ministerstvo školství a národní osvěty,

3. zemědělské vodní stavby na ministerstvo dopravy a techniky.

§ 11.

Z působnosti ministerstva školství a národní osvěty přecházejí:

1. původcovské a nakladatelské právo na ministerstvo spravedlnosti,

2. ochrana přírody a domoviny na ministerstvo zemědělství a lesnictví,

3. archivnictví na ministerstvo vnitra.

§ 12.

(1) Radiologický ústav, zřízený při ministerstvu veřejných prací, se přičleňuje k ministerstvu vnitra. Ústav pro hospodárné využití paliv se přičleňuje k ministerstvu dopravy a techniky. Jinak se přičleňují poradní sbory a jiné pomocné orgány, zřízené při ministerstvu veřejných prací a při ministerstvu sociální a zdravotní správy, k onomu ministerstvu, na něž přechází příslušná působnost těchto ministerstev.

(2) Ministr pověřený řízením ministerstva, k němuž jsou přičleněny korporace a orgány uvedené v odstavci 1, může změniti jejich organisaci a působnost, pokud toho vyžaduje jejich nové přičlenění.

§ 13.

Die Regierung wird ermächtigt, zur Ergänzung und Durchführung der Verordnung Rechts- und Verwaltungsvorschriften zu erlassen.

§ 14.

Die Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kamenický** m. p.

Dr. **Kalfus** m. p. **Čipera** m. p.

Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.

Dr. **Kratochvíl** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

§ 13.

Vláda se zmocňuje, aby vydala právní a správní předpisy k doplnění a provedení tohoto nařízení.

§ 14.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kamenický** v. r.

Dr. **Kalfus** v. r. **Čipera** v. r.

Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.

Dr. **Kratochvíl** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.

15.

Kundmachung des Ministers für soziale und Gesundheitsverwaltung

vom 4. Dezember 1941,

womit eine Änderung der Regierungsverordnung vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 437, über die Regelung einiger Dienstverhältnisse der die Schlachtvieh- und Fleischbeschau durchführenden Tierärzte und Beschauer sowie über die Regelung einiger damit zusammenhängenden Fragen verlautbart wird.

Auf Grund des § 15 der Regierungsverordnung vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 437, über die Regelung einiger Dienstverhältnisse der die Schlachtvieh- und Fleischbeschau durchführenden Tierärzte und Beschauer sowie über die Regelung einiger damit zusammenhängenden Fragen verlautbare ich:

Art. I.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren hat am 4. Dezember 1941 auf Grund des § 15 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 437/

Vyhláška ministra sociální a zdravotní správy

ze dne 4. prosince 1941,

kterou se vyhlašuje změna vládního nařízení ze dne 5. prosince 1940, č. 437 Sb., o úpravě některých služebních poměrů veterinářů a prohlížitelů, vykonávajících prohlídku jatečných zvířat a masa, a některých otázek s tím souvisících.

Podle § 15 vládního nařízení ze dne 5. prosince 1940, č. 437 Sb., o úpravě některých služebních poměrů veterinářů a prohlížitelů, vykonávajících prohlídku jatečných zvířat a masa, a některých otázek s tím souvisících, vyhlašuji:

Čl. I.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava usnesla se dne 4. prosince 1941 podle § 15 vl. nař. č. 437/1940 Sb., že se v § 13, odst. 2 tohoto na-

1940 beschlossen, daß im § 13, Abs. 2, dieser Verordnung das Wort „Gehalt" durch das Wort „Diensteinkommen" ersetzt wird.

Art. II.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage ihrer Verlautbarung in Kraft.

Dr. **Klumpar** m. p.

řízení slova „služební plat" nahrazují slovy „služební příjem".

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. **Klumpar** v. r.

Zur gefälligen Beachtung!

Der Bezugspreis des Jahrganges 1942 wird, vorbehaltlich einer allfälligen Erhöhung, für Abonnenten (die bis zum 15. März 1942 bezahlen) festgesetzt:

auf dem Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren mit . . . . . K 250.—,
auf dem übrigen Reichsgebiete, einschl. des Postgebühren-Unterschiedes von K 40.—, mit . . . . . K 290.—,
im Auslande mit . . . . . K 400.—.

Der Vorschuß auf den Bezug für Abnehmer (die erst nach dem 15. März 1942 bezahlen) wird festgesetzt:

auf dem Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren mit . . . . . K 400.—,
auf dem übrigen Reichsgebiete mit . . . K 440.—,
im Auslande mit . . . . . K 600.—.

Der Verkaufspreis jedes Stückes der Sammlung richtet sich nach dem Umfange des Stückes und ist auf dem Stück ersichtlich gemacht.

Die Abbestellung des Weiterbezuges der Sammlung kann nur schriftlich erfolgen. Eine bloße Rücksendung der Stücke genügt nicht.

Einzelne Stücke werden nur gegen bar in der unten angeführten Verwaltung verkauft. Bei Bestellung im Wege der Post genügt es, auf dem Erlagschein der Postsparkasse Nr. 200.563 (gegebenenfalls auf der Postanweisung) die Nummer des Stückes, den Jahrgang und bei früheren Jahrgängen auch die Sprache der Fassung der Sammlung (z. B. Stück 82/1939, deutsch) anzuführen. Eine besondere schriftliche Bestellung oder eine Mitteilung über die Einsendung des Betrages ist sodann überflüssig. Die Bestellung wird sofort nach dem Eintreffen des Erlagscheines oder Geldbetrages erledigt.

Auf die Jahrgänge 1918—1930 wird ein Lagerzuschlag von 200% und auf die Jahrgänge 1931—1940 ein solcher von 100% aufgerechnet.

Zahlungen in Briefmarken werden nicht angenommen.

Reklamationen müssen schriftlich spätestens innerhalb von 28 Tagen nach Ausgabe des Stückes eingebracht werden. Bei Reklamationen und jeglicher Korrespondenz ist nicht nur die Nummer des Stückes und des Jahrganges, sondern auch die Expeditionsnummer anzuführen, die in der rechten oberen Ecke der Anschrift der Sendungen vermerkt ist.

Bis Ende Jänner 1942 werden allen bisherigen Abonnenten der Sammlung Scheckeinzahlungsscheine zur Anweisung des Bezugspreises und der Zahlungsrückstände zugehen.

Bestellungen, Reklamationen, Anschriftänderungen, Zahlungen usw. sind nicht an die Druckerei zu senden, sondern einzig und allein an die

Verwaltung
der Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren,
Prag III, Eiermarkt 9. — Ruf 459-41.

Upozornění!

Předplatné ročníku 1942 stanoví se s výhradou eventuelního zvýšení, pro předplatitele (kteří zaplatí do 15. března 1942):

na území Protektorátu Čechy a Morava částkou . . . . . K 250.—,
na ostatním území Říše (vč. rozdílu poštovného K 40.—) částkou . . . . . K 290.—,
v cizině částkou . . . . . K 400.—.

Záloha na odběr se stanoví pro odběratele (kteří zaplatí po 15. březnu 1942):

na území Protektorátu Čechy a Morava částkou . . . . . K 400.—,
na ostatním území Říše částkou . . . . K 440.—,
v cizině částkou . . . . . K 600.—.

Prodejní cena každé částky Sbírky řídí se rozsahem částky a je na částce vytištěna.

Vypovědět odběr Sbírky možno toliko písemně. Pouhé vrácení částek nestačí.

Jednotlivé výtisky se prodávají jen za hotové v níže uvedené administraci. Při objednávce poštou postačí uvésti na složním lístku Poštovní spořitelny č. 200.563 (po případě peněžní poukázce) číslo částky, ročník a při ročnících minulých i jazyk znění Sbírky (na př. částka 82/1939, česká). Zvláštní písemná objednávka nebo sdělení o zaslání peněz jsou pak již zbytečné. Objednávka bude vyřízena ihned po dojití složenky neb peněz.

Na ročníky 1918—1930 jest skladová přirážka 200%, na ročníky 1931—1940 100%.

Platby poštovními známkami se nepřijímají.

Reklamace nutno podávati písemně do 28 dnů po vydání částky. Při reklamacích a veškeré korespondenci uvádějte nejen číslo částky a ročníku, ale také expediční číslo vyznačené v pravém hořejším rohu adresy zásilek.

Všem dosavadním předplatitelům Sbírky budou do konce ledna 1942 rozeslány složenky na poukaz předplatného a nedoplatků.

Objednávky, reklamace, změny adres, platby atd. nezasílejte tiskárně, nýbrž pouze

Administraci
Sbírky zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava,
Praha III., Tržiště 9. — Telef.: 459-41

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 17. Jänner 1942.

9. Stück. Preis: K 1·60.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 17. ledna 1942.

Cena: K 1·60. Částka 9.

Inhalt: (16—19.) **16.** Verordnung, betreffend die Rechte der Gewährleistung bei Lieferungen nach den Vorschriften über die gelenkte Wirtschaft. — **17.** Verordnung über die Ablieferung einiger goldenen Münzen und Medaillen. — **18.** Kundmachung, womit eine Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag über die Ablieferung einiger goldenen Münzen und Medaillen verlautbart wird. — **19.** Kundmachung, womit eine Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag über die Meldung von Auslandsbeteiligungen verlautbart wird.

Obsah: (16.—19.) **16.** Nařízení o právech ze správy při dodávkách podle předpisů o řízeném hospodaření. — **17.** Nařízení o odvodu některých zlatých mincí a medailí. — **18.** Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o odvodu některých zlatých mincí a medailí. — **19.** Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o hlášení účastí v cizině.

16.

Regierungsverordnung vom 6. November 1941, betreffend die Rechte der Gewährleistung bei Lieferungen nach den Vorschriften über die gelenkte Wirtschaft.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

(1) Die Bestimmungen der §§ 922 ff. des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches gelten auch bei Lieferungen nach den Vorschriften über die gelenkte Wirtschaft.

(2) Vereinbarungen über den Ausschluß des Anspruches auf Gewährleistung bei solchen Lieferungen sind rechtlich unwirksam.

§ 2.

(1) Die Bestimmung des § 933 des a. b. G. B. über die Erlöschung des Rechtes der Ge-

Vládní nařízení ze dne 6. listopadu 1941 o právech ze správy při dodávkách podle předpisů o řízeném hospodaření.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Ustanovení §§ 922 a násl. občanského zákona platí i při dodávkách podle předpisů o řízeném hospodaření.

(2) Úmluvy o vyloučení nároku ze správy při takových dodávkách jsou právně neúčinné.

§ 2.

(1) Ustanovení § 933 obč. zák. o zániku práva ze správy neplatí, byl-li spor o takové

währleistung gilt nicht, wenn der Streitfall über ein solches Recht bei einer nach den Vorschriften über die gelenkte Wirtschaft vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung gelieferten Sache binnen 6 Wochen nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung bei Gericht anhängig gemacht wurde.

(2) Einer solchen Klage steht die rechtskräftige Entscheidung, mit der die frühere Klage wegen Unzulässigkeit des Rechtsweges abgewiesen wurde, nicht im Wege.

§ 3.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft; sie wird vom Justizminister und vom Minister für Landwirtschaft im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p.	Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p.	**Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p.	**Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p.	Dr. **Klumpar** m. p.

právo při věci, dodané před účinností tohoto nařízení podle předpisů o řízeném hospodaření, přiveden na soud do 6 neděl po účinnosti tohoto nařízení.

(2) Takové žalobě není na překážku pravomocné rozhodnutí, kterým byla dřívější žaloba odmítnuta pro nepřípustnost pořadu práva.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministr spravedlnosti a ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r.	Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r.	**Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r.	**Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r.	Dr. **Klumpar** v. r.

17.

Regierungsverordnung vom 4. Dezember 1941

über die Ablieferung einiger goldenen Münzen und Medaillen.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

(1) Eigentümer von inländischen Goldmünzen, ausländischen goldenen Handelsmünzen und von goldenen Medaillen, soweit sie Inländer sind (§ 19, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 23. Juni 1939, Slg. Nr. 155, womit eine Devisenordnung erlassen wird), beziehungsweise ihre gesetzlichen oder amtlich bestellten Vertreter, sind verpflichtet,

Vládní nařízení ze dne 4. prosince 1941

o odvodu některých zlatých mincí a medailí.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Vlastníci tuzemských zlatých mincí, cizozemských zlatých mincí obchodních a zlatých medailí, pokud jsou tuzemci (§ 19, odst. 1 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád), po případě jejich zákonní nebo úředně zřízení zástupci, jsou povinni odvésti Národní bance pro Čechy a Moravu v Praze (dále jen „Ná-

die genannten Werte nach dem Stande am Tage des Inkrafttretens dieser Verordnung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag (weiters nur „Nationalbank") abzuliefern. Die Ablieferung hat spätestens binnen 14 Tagen nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung zu erfolgen.

(2) Die im Absatz 1 angeführten Werte, die ein Inländer nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung ohne Genehmigung der Überwachungsstelle beim Ministerium für Industrie, Handel und Gewerbe erwirbt, sind binnen drei Tagen nach dem Erwerb der Nationalbank abzuliefern.

(3) Personen, die ihren Wohnsitz in das Inland verlegen, sind gleichfalls verpflichtet, ihre im Absatz 1 angeführten Werte binnen 10 Tagen nach dem Tage der Übersiedlung der Nationalbank abzuliefern.

(4) Die Nationalbank übernimmt die abgelieferten Werte (Absätze 1 bis 3) zu den von ihr festgesetzten Bedingungen.

§ 2.

(1) Der Ablieferungspflicht gemäß § 1 unterliegen nicht:

a) im § 1, Abs. 1, angeführte Werte, die Teile von öffentlichen numismatischen Sammlungen, und solche, die Teile von privaten von der Nationalbank bereits früher von der Verzeichnungs- und Anbotspflicht befreiten numismatischen Sammlungen bilden,

b) jene Personen, die nicht mehr als eine ablieferungspflichtige Münze oder Medaille besitzen.

(2) Die Nationalbank kann die im § 1, Abs. 1, angeführten Werte den ablieferungspflichtigen Personen auf Antrag belassen, sofern dafür besondere Gründe bestehen. Bis zur Entscheidung der Nationalbank über den Antrag auf Belassung der der Ablieferungspflicht unterliegenden Münzen oder Medaillen bleiben diese für die Nationalbank gebunden.

(3) Über die der Ablieferungspflicht nicht unterliegenden (Absatz 1) oder auf Antrag belassenen Münzen oder Medaillen (Absatz 2) darf nur mit Genehmigung der Überwachungsstelle beim Ministerium für Industrie, Handel und Gewerbe verfügt werden.

§ 3.

Die von der Nationalbank zur Durchführung dieser Verordnung erlassenen Verfügungen verlautbart der Finanzminister in der Sammlung der Gesetze und Verordnungen.

rodní banka") uvedené hodnoty podle stavu v den, kdy toto nařízení nabude účinnosti. Odvod jest provésti nejpozději do 14 dnů po dni účinnosti tohoto nařízení.

(2) Hodnoty uvedené v odstavci 1, kterých tuzemec nabude po dni účinnosti tohoto nařízení bez povolení dozorčí úřadovny při ministerstvu průmyslu, obchodu a živností, jest odvésti Národní bance do tří dnů po nabytí.

(3) Osoby, které přeloží své bydliště do tuzemska, jsou rovněž povinny své hodnoty, uvedené v odstavci 1, odvésti Národní bance do 10 dnů po dni přesídlení.

(4) Národní banka převezme odvedené hodnoty (odstavce 1 až 3) za podmínek jí stanovených.

§ 2.

(1) Odvodové povinnosti podle § 1 nepodléhají:

a) hodnoty uvedené v § 1, odst. 1, které jsou součástí veřejných numismatických sbírek, a hodnoty, které jsou součástí těch soukromých numismatických sbírek, jež Národní banka již dříve osvobodila od povinnosti soupisové a nabídkové,

b) osoby, které mají pouze jednu minci nebo medaili podrobenou odvodové povinnosti.

(2) Národní banka může osobám podrobeným odvodové povinnosti ponechati na žádost hodnoty uvedené v § 1, odst. 1, jsou-li pro to zvláštní důvody. Mince nebo medaile podrobené odvodové povinnosti zůstávají pro Národní banku vázány, dokud nerozhodne o žádosti o jejich ponechání.

(3) S mincemi nebo medailemi, které nepodléhají odvodové povinnosti (odstavec 1) anebo které byly na žádost ponechány (odstavec 2), smí se nakládati jen s povolením dozorčí úřadovny při ministerstvu průmyslu, obchodu a živností.

§ 3.

Opatření Národní banky vydaná ku provedení tohoto nařízení vyhlásí ministr financí ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 4.

Straftaten entgegen dieser Verordnung werden gemäß Abschnitt V der Regierungsverordnung Slg. Nr. 155/1939 in der Fassung der sie abändernden und ergänzenden Regierungsverordnungen geahndet und bestraft.

§ 5.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage ihrer Kundmachung in Kraft; sie wird vom Finanzminister im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.
Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

§ 4.

Trestné činy proti tomuto nařízení se stíhají a trestají podle oddílu V vládního nařízení č. 155/1939 Sb. ve znění vládních nařízení je pozměňujících a doplňujících.

§ 5.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.
Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

18.

Kundmachung des Finanzministers vom 13 Jänner 1942,

womit eine Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag über die Ablieferung einiger goldenen Münzen und Medaillen verlautbart wird.

Auf Grund des § 3 der Regierungsverordnung vom 4. Dezember 1941, Slg. Nr. 17 vom Jahre 1942, über die Ablieferung einiger goldenen Münzen und Medaillen verlautbare ich mit Wirksamkeit vom Tage der Kundmachung die beigeschlossene Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag vom 2. Jänner 1942.

Dr. **Kalfus** m. p.

Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag

über die Ablieferung einiger goldenen Münzen und Medaillen.

Die Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag bestimmt auf Grund des § 3 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 17/1942:

Vyhláška ministra financí ze dne 13. ledna 1942,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o odvodu některých zlatých mincí a medailí.

Podle § 3 vládního nařízení ze dne 4. prosince 1941, č. 17 Sb. z roku 1942, o odvodu některých zlatých mincí a medailí, vyhlašuji s účinností ode dne vyhlášení připojené opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 2. ledna 1942.

Dr. **Kalfus** v. r.

Opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze

o odvodu některých zlatých mincí a medailí.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze stanoví podle § 3 vl. nař. č. 17/1942 Sb.:

Art. 1.

Die Ablieferung von inländischen Goldmünzen, ausländischen goldenen Handelsmünzen und von goldenen Medaillen gemäß der Regierungsverordnung Slg. Nr. 17/1942 erfolgt bei der Hauptanstalt der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag oder bei allen ihren Filialen.

Art. 2.

(1) Personen, die mehr als ein Stück der im Artikel 1 angeführten Münzen und Medaillen besitzen, bzw. ihre gesetzlichen oder amtlich bestellten Vertreter sind verpflichtet, alle diese Stücke in der durch die Regierungsverordnung Slg. Nr. 17/1942 festgesetzten Frist abzuliefern.

(2) Haben die abzuliefernden Stücke für den Eigentümer einen außergewöhnlichen Sammler-, Gedenk- oder Familienwert (Tauf-, Hochzeits- oder Jubiläumsgeschenk u. dgl.), so kann die ablieferungspflichtige Person (ihr gesetzlicher oder amtlich bestellter Vertreter) in der für die Ablieferung festgesetzten Frist Antrag auf Belassung solcher Stücke an die Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag, Devisensektion, Prag II, Bredauergasse, stellen. Dem Antrage ist ein Verzeichnis der inländischen Goldmünzen, ausländischen goldenen Handelsmünzen und goldenen Medaillen beizuschließen, die der Eigentümer besitzt; ferner sind die Gründe für die Belassung anzuführen. Belege über die von dem Antragsteller geltend gemachten Gründe oder eine verbindliche Erklärung über deren Richtigkeit sind gleichfalls beizuschließen.

(3) Der im vorstehenden Absatz angeführte Antrag ist nicht erforderlich, wenn es sich um abzuliefernde Stücke handelt, die in der Zeit vom 1. Jänner 1941 bis zum Tage des Inkrafttretens dieser Verfügung von der Überwachungsstelle beim Ministerium für Industrie, Handel und Gewerbe den Parteien auf Antrag freigegeben wurden; von solchen Stücken wird angenommen, daß sie von der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag im Sinne des § 2, Abs. 2, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 17/1942 den Parteien belassen wurden. Diese Stücke sind jedoch der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag zu melden und es ist anzugeben, mit welchem Bescheid der genannten Überwachungsstelle seinerzeit die Freigabe ausgesprochen wurde.

(4) Bis zur Entscheidung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag über den im Absatz 2 erwähnten Antrag darf über die ablieferungspflichtigen Münzen oder Medaillen

Čl. 1.

Tuzemské zlaté mince, cizozemské zlaté mince obchodní a zlaté medaile odvádějí se podle vládního nařízení č. 17/1942 Sb. u hlavního ústavu Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze nebo u všech jejích filiálek.

Čl. 2.

(1) Osoby, které mají více než jeden kus mincí a medailí uvedených v článku 1, resp. jejich zákonní nebo úředně zřízení zástupci, jsou povinni veškeré tyto kusy odvésti ve lhůtě stanovené vládním nařízením č. 17/1942 Sb.

(2) Jestliže odvodu podléhající kusy mají pro vlastníka mimořádnou hodnotu sběratelskou, památkovou nebo rodinnou (dar ke křtu, svatbě nebo jubileu a pod.), může osoba odvodem povinná (její zákonný nebo úředně zřízený zástupce) podati ve lhůtě stanovené pro odvod žádost Národní bance pro Čechy a Moravu v Praze, devisový odbor, Praha II., Bredovská ulice, o ponechání takových kusů. K žádosti jest připojiti seznam tuzemských zlatých mincí, cizozemských zlatých mincí obchodních a zlatých medailí, které vlastník má; dále jest uvésti důvody pro ponechání. Rovněž jest připojiti doklady o důvodech uplatňovaných žadatelem nebo závazné prohlášení o jejich správnosti.

(3) Žádosti uvedené v předešlém odstavci není zapotřebí, jde-li o kusy, podléhající odvodové povinnosti, které byly v době od 1. ledna 1941 do dne účinnosti tohoto opatření stranám na žádost uvolněny dozorčí úřadovnou při ministerstvu průmyslu, obchodu a živností; o takových kusech se má za to, že byly Národní bankou pro Čechy a Moravu v Praze stranám ponechány ve smyslu § 2, odst. 2 vl. nař. č. 17/1942 Sb. Tyto kusy jest však Národní bance pro Čechy a Moravu v Praze ohlásiti a zároveň uvésti, kterým výměrem jmenované dozorčí úřadovny byly svého času uvolněny.

(4) S mincemi nebo medailemi podrobenými odvodové povinnosti nesmí býti až do rozhodnutí Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o žádosti zmíněné v odstavci 2 nakla-

nicht verfügt werden. Lehnt die Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag den Antrag ab, so sind die betreffenden Münzen oder Medaillen binnen drei Tagen nach Zustellung der ablehnenden Entscheidung abzuliefern.

Prag, am 2. Jänner 1942.

Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag

Der Gouverneur:
Dr. **Dvořák** m. p.

Der Bankrat: Dr. **Bürger** m. p.

Der Oberdirektor: Dr. **Peroutka** m. p.

dáno. Zamítne-li Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze žádost, jest dotčené mince nebo medaile odvésti do tří dnů po doručení zamítavého rozhodnutí.

V Praze dne 2. ledna 1942.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze

Guvernér:
Dr. **Dvořák** v. r.

Bankovní rada: Dr. **Bürger** v. r.

Vrchní ředitel: Dr. **Peroutka** v. r.

19.

Kundmachung des Finanzministers (82) vom 13. Jänner 1942,

womit eine Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag über die Meldung von Auslandsbeteiligungen verlautbart wird.

Auf Grund des § 21, Abs. 3, der Regierungsverordnung vom 23. Juni 1939, Slg. Nr. 155, womit eine Devisenordnung erlassen wird, verlautbare ich mit Wirksamkeit vom Tage der Kundmachung die beigeschlossene Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag vom 7. Jänner 1942.

Dr. **Kalfus** m. p.

Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag über die Meldung von Auslandsbeteiligungen.

Die Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag bestimmt auf Grund des § 18 der Devisenordnung:

Art. 1.

(1) Inländer sind verpflichtet, spätestens bis 31. Jänner 1942 der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag, Devisensektion, die Unternehmungen (Betriebe) im Ausland

Vyhláška ministra financí (82) ze dne 13. ledna 1942,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o hlášení účastí v cizině.

Podle § 21, odst. 3 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád, vyhlašuji s účinností ode dne vyhlášení připojené opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 7. ledna 1942.

Dr. **Kalfus** v. r.

Opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o hlášení účastí v cizině.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze stanoví podle § 18 devisového řádu:

Čl. 1.

(1) Tuzemci jsou povinni ohlásiti nejpozději do 31. ledna 1942 Národní bance pro Čechy a Moravu v Praze, devisovému odboru, podniky (závody) v cizině, jakož i podíly a účasti na

sowie die Anteile und Beteiligungen an Unternehmungen, Gesellschaften u. dgl. im Ausland, deren Inhaber (Mitinhaber) sie am 31. Dezember 1941 waren, zu melden, und zwar auch dann, wenn sie sie bereits bei einer früher von der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag angeordneten Verzeichnung gemeldet haben.

(2) Inländer, die Unternehmungen (Betriebe) im Ausland sowie Anteile und Beteiligungen an Unternehmungen, Gesellschaften u. dgl. im Ausland nach dem 31. Dezember 1941 erworben haben oder erwerben, sind verpflichtet, diese der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag spätestens binnen 10 Tagen nach Verlautbarung dieser Verfügung oder nach dem Erwerb zu melden.

(3) Gehören das Unternehmen (der Betrieb) im Ausland oder die Anteile und Beteiligung an Unternehmungen, Gesellschaften u. dgl. im Ausland gemeinsam mehreren Mitbesitzern, so ist jeder von ihnen verpflichtet, selbständig Meldung zu geben; für die Meldepflicht ist nicht entscheidend, ob die Anteile und Beteiligungen an Unternehmungen, Gesellschaften u. dgl. im Ausland in Wertpapieren ausgedrückt sind oder nicht.

(4) Werden die aus dem Besitz der Unternehmungen (Betriebe) im Ausland oder der Anteile und Beteiligungen an Unternehmungen, Gesellschaften u. dgl. im Ausland sich ergebenden Rechte von einer dritten Person für den Inhaber ausgeübt, so ist diese Person meldepflichtig. Sie muß die ausgefüllte Anmeldung jedoch vom Inhaber unterfertigen lassen.

(5) Kann die Meldung aus irgend welchen Gründen nicht von der hierzu nach den vorstehenden Bestimmungen verpflichteten Person erstattet werden, so ist ihr gesetzlicher, gegebenenfalls amtlich bestellter Vertreter meldepflichtig.

Art. 2.

Die Meldung ist auf den zu diesem Zwecke von der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag herausgegebenen Vordrucken abzugeben; diese sind bei ihrer Hauptanstalt und ihren Filialen und außerdem bei den Geldanstalten erhältlich.

Art. 3.

Die in dieser Verfügung auferlegte Pflicht läßt die Bestimmungen der Devisenordnung unberührt, wonach Verfügungen über Unternehmungen (Betriebe) von Inländern im Ausland

podnicích, společnostech a pod. v cizině, jejichž byli vlastníky (spoluvlastníky) dne 31. prosince 1941, a to i tehdy, jestliže je hlásili při některém dřívějším soupisu, nařízeném Národní bankou pro Čechy a Moravu v Praze.

(2) Tuzemci, kteří nabyli nebo nabudou podniků (závodů) v cizině, jakož i podílů a účastí na podnicích, společnostech a pod. v cizině po 31. prosinci 1941, jsou povinni ohlásiti je Národní bance pro Čechy a Moravu v Praze nejpozději do 10 dnů po vyhlášení tohoto opatření nebo po nabytí.

(3) Patří-li podnik (závod) v cizině nebo podíly a účasti na podnicích, společnostech a pod. v cizině společně několika spolumajitelům, jest každý z nich povinen samostatným hlášením; pro ohlašovací povinnost není rozhodným, jsou-li podíly a účasti na podnicích, společnostech a pod. v cizině vyjádřeny v cenných papírech čili nic.

(4) Pokud práva plynoucí z vlastnictví podniků (závodů) v cizině nebo podílů a účastí na podnicích, společnostech a pod. v cizině vykonává za vlastníka třetí osoba, jest hlášením povinna tato osoba. Vyplněnou přihlášku jest však povinna dáti podepsati vlastníku.

(5) Pokud nemůže býti hlášení z jakéhokoliv důvodu provedeno osobou k němu povinnou podle předchozích ustanovení, jest hlášením povinen její zákonný, po případě úředně zřízený zástupce.

Čl. 2.

Hlášení jest učiniti na tiskopisech vydaných k tomu účelu Národní bankou pro Čechy a Moravu v Praze; lze je obdržeti jak u jejího hlavního ústavu, tak i u jejích filiálek a kromě toho u peněžních ústavů.

Čl. 3.

Povinnost uložená v tomto opatření nemění ničeho na ustanoveních devisového řádu, podle nichž nakládání s podniky (závody) tuzemců v cizině, jakož i s podíly a účastmi tuzemců na

land sowie über Anteile und Beteiligungen von Inländern an Unternehmungen, Gesellschaften u. dgl. im Ausland nur mit Genehmigung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag statthaft sind.

Art. 4.

Unter Inländern gemäß dieser Verfügung sind physische und juristische Personen zu verstehen, die ihren Wohnsitz, dauernden Aufenthalt, Sitz oder Ort der Leitung auf dem Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren haben, sowie Zweigniederlassungen (Filialen) ausländischer Unternehmungen und Betriebe von Ausländern im Protektorat Böhmen und Mähren ohne Rücksicht darauf, ob sie rechtlich selbständig sind oder nicht, und zwar auch dann, wenn sich der Ort ihrer Leitung im Ausland befindet.

Art. 5.

Die Verletzung der Bestimmungen dieser Verfügung wird gemäß Abschnitt V der Devisenordnung geahndet.

Prag, am 7. Jänner 1942.

Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag

Der Gouverneur:
Dr. **Dvořák** m. p.

Der Bankrat:
Dr. **Bürger** m. p.

Der Oberdirektor:
Dr. **Peroutka** m. p.

podnicích, společnostech a pod. v cizině jest dovoleno jen s povolením Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze.

Čl. 4.

Tuzemci podle tohoto opatření jest rozuměti fysické a právnické osoby, které mají bydliště, trvalý pobyt, sídlo nebo místo správy na území Protektorátu Čechy a Morava, jakož i pobočky (filiálky) cizozemských podniků a podniky cizozemců v Protektorátu Čechy a Morava, ať jsou právně samostatné či nikoliv, a to i tehdy, je-li místo jejich správy v cizině.

Čl. 5.

Porušení ustanovení tohoto opatření se stíhá podle oddílu V devisového řádu.

V Praze dne 7. ledna 1942.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze

Guvernér:
Dr. **Dvořák** v. r.

Bankovní rada:
Dr. **Bürger** v. r.

Vrchní ředitel:
Dr. **Peroutka** v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 20. Jänner 1942.

10. Stück. Preis: K 1·60.

Ročník 1942.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 20. ledna 1942.

Cena: K 1·60. Částka 10.

Inhalt: **(20—23.) 20.** Verordnung, womit die Regierungsverordnung vom 9. November 1939, Slg. Nr. 1 vom Jahre 1940, über die Baubewegung abgeändert und ergänzt wird. — **21.** Verordnung über die Regelung einiger Verhältnisse der geteilten gemeinschaftlichen Waisenkassen. — **22.** Verordnung über die Regelung einiger Fragen im Bereiche der Armenfürsorge. — **23.** Kundmachung, betreffend Schlachtungen von verkümmerten Schweinen.

Obsah: **(20.—23.) 20.** Nařízení, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 9. listopadu 1939, č. 1 Sb. z roku 1940, o stavebním ruchu. — **21.** Nařízení o úpravě některých poměrů dělených hromadných sirotčích pokladen. — **22.** Nařízení o úpravě některých otázek v oboru péče o chudé. — **23.** Vyhláška o porážení zakrnělých vepřů.

20.

Regierungsverordnung vom 4. Dezember 1941,

womit die Regierungsverordnung vom 9. November 1939, Slg. Nr. 1 vom Jahre 1940, über die Baubewegung abgeändert und ergänzt wird.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

Die Regierungsverordnung Slg. Nr. 1/1940 wird wie folgt geändert und ergänzt:

1. Im Art. I werden die Worte „bis zum 31. Dezember 1941“ durch die Worte „bis zum 31. Dezember 1942“ ersetzt.

2. Im Art. IV, § 1, werden die Worte „bis zum 31. Dezember 1941“ durch die Worte „bis zum 31. Dezember 1942“ ersetzt.

Vládní nařízení ze dne 4. prosince 1941,

kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 9. listopadu 1939, č. 1 Sb. z roku 1940, o stavebním ruchu.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

Vládní nařízení č. 1/1940 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. V čl. I se slova „do 31. prosince 1941“ nahrazují slovy „do 31. prosince 1942“.

2. V čl. IV, § 1 se slova „do 31. prosince 1941“ nahrazují slovy „do 31. prosince 1942“.

3. Im Art. V, § 1, Abs. 1, werden die Worte „für arme Familien" durch die Worte „für unbemittelte Familien" ersetzt.

4. Im Art. V, § 1, wird nach dem Absatze 2 als dritter Absatz eingefügt:

„(3) Falls die Wohnung für eine kinderreiche Familie bestimmt ist, kann ein weiteres Schlafzimmer im Ausmaße von höchstens 12 m² errichtet werden."

5. Im Art. V, § 1, wird der bisherige Absatz 3 in Absatz 4 umnumeriert.

6. Im Art. V hat der § 2 zu lauten:

„(1) Die Wohnungen in Häusern nach § 1 können nur unbemittelten Familien, und zwar nach der Anzahl der unversorgten Kinder, oder unbemittelten, nicht über 30 Jahre alten Eheleuten vermietet werden. Eine Ausnahme kann das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung bei Vermietung von Wohnungen an Bedienstete des Reiches oder des Protektorates oder ihrer Unternehmungen bewilligen.

(2) Als unbemittelt wird die Familie eines Mieters betrachtet, dessen Jahreseinkommen, einschließlich des Jahreseinkommens seiner mit ihm wohnenden Familienmitglieder, das Fünffache jenes Mietzinses nicht überschreitet, der für die ihm vermietete Wohnung eingehoben werden müßte, falls die Unterstützung nach diesem Artikel und der Beitrag der Gemeinde nach § 3 nicht gewährt worden wären."

7. Im Art. V, § 3, Abs. 2, werden die Worte „der armen Familien" durch die Worte „der unbemittelten Familien" ersetzt.

Art. II.

Diese Verordnung tritt am 1. Jänner 1942 in Kraft; sie wird von den Ministern für soziale und Gesundheitsverwaltung und der Finanzen im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

3. V čl. V, § 1, odst. 1 se slova „pro chudé rodiny" nahrazují slovy „pro nemajetné rodiny".

4. V čl. V, § 1 se vkládá za odstavec 2 jako třetí odstavec:

„(3) Je-li byt určen pro rodinu s větším počtem dětí, lze zříditi další ložnici ve výměře nejvýše 12 m²."

5. V čl. V, § 1 se dosavadní odstavec 3 přečísluje na odstavec 4.

6. V čl. V bude § 2 zníti:

„(1) Byty v domech podle § 1 mohou býti pronajímány pouze nemajetným rodinám, a to podle počtu nezaopatřených dětí, nebo nemajetným manželům ne starším 30 let. Výjimku může povoliti ministerstvo sociální a zdravotní správy při pronájmu bytů zaměstnancům říše nebo Protektorátu nebo zaměstnancům jejich podniků.

(2) Za nemajetnou se považuje rodina nájemníka, jehož roční příjem, včetně ročního příjmu členů jeho rodiny s ním bydlících, nepřesahuje pětinásobek nájemného, jaké by bylo nutno vybírati z bytu jemu pronajímaného bez podpory podle ustanovení tohoto článku a bez příspěvku obce podle § 3."

7. V čl. V, § 3, odst. 2 se slova „chudých rodin" nahrazují slovy „nemajetných rodin".

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942; provedou je ministři sociální a zdravotní správy a financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

21.

Regierungsverordnung vom 12. Dezember 1941

über die Regelung einiger Verhältnisse der geteilten gemeinschaftlichen Waisenkassen.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

Forderungen der Pflegebefohlenen gegen die geteilten Waisenkassen.

(1) Pflegebefohlene, welche bei der Aufteilung des Vermögens einer Waisenkasse, deren Sprengel durch die Grenze des Protektorates Böhmen und Mähren geteilt worden ist und deren Sitz im Reichsgau Sudetenland oder in den in das Land Bayern sowie in die Reichsgaue Ober- und Niederdonau eingegliederten ehemals sudetendeutschen Gebietsteilen liegt, in das Verzeichnis der Protektoratspflegebefohlenen aufgenommen sind, können vom 1. Jänner 1942 an ihre Forderungen nur gegen die Waisenkasse mit dem Sitz im Protektorat Böhmen und Mähren richten, in deren Sprengel der im Protektoratsgebiet verbliebene Teil des ursprünglichen Sprengels der Waisenkasse eingegliedert wurde.

(2) Die Waisenkassen, deren Sprengel durch die Grenze des Protektorates Böhmen und Mähren geteilt worden ist und deren Sitz im Protektorat liegt, haften nicht für Ansprüche von Pflegebefohlenen, welche in die Verzeichnisse der sudetendeutschen Pflegebefohlenen dieser Waisenkassen aufgenommen sind.

(3) Die Bestimmungen der Absätze 1 und 2 gelten angemessen auch für die Forderungen der Pflegebefohlenen, welche in das Verzeichnis der Protektorats- oder der sudetendeutschen Pflegebefohlenen nicht aufgenommen sind, obgleich sie darin hätten aufgenommen werden müssen, falls sie in das für sie maßgebende Verzeichnis nachträglich aufgenommen werden.

§ 2.

Hypothekarforderungen geteilter Waisenkassen.

(1) Hypothekarforderungen, welche einer im § 1, Abs. 1, angeführten reichsdeutschen

Vládní nařízení ze dne 12. prosince 1941

o úpravě některých poměrů dělených hromadných sirotčích pokladen.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. .str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

Pohledávky chráněnců za dělenými sirotčími pokladnami.

(1) Chráněnci, kteří při rozdělení jmění sirotčí pokladny, jejíž obvod byl rozdělen hranicemi Protektorátu Čechy a Morava a jejíž sídlo leží v říšské župě země Sudety (Sudetenland) nebo v bývalých sudetoněmeckých územních oblastech přičleněných do země Bavorsko (Bayern), jakož i do říšských žup Horní Dunaj (Oberdonau) a Dolní Dunaj (Niederdonau), byli pojati do seznamu protektorátních chráněnců, mohou od 1. ledna 1942 své pohledávky uplatňovati jen proti sirotčí pokladně se sídlem v Protektorátu Čechy a Morava, k jejímuž obvodu byla přičleněna v protektorátním území zbylá část původního obvodu sirotčí pokladny.

(2) Sirotčí pokladny, jejichž obvod byl rozdělen hranicemi Protektorátu Čechy a Morava a jejichž sídlo leží v Protektorátu, neručí za nároky chráněnců, kteří byli pojati do seznamů sudetoněmeckých chráněnců těchto sirotčích pokladen.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí přiměřeně i o pohledávkách chráněnců, kteří nejsou pojati do seznamu protektorátních nebo sudetoněmeckých chráněnců, ačkoli by do něho byli musili býti pojati, jestliže budou do seznamu pro ně příslušného pojati dodatečně.

§ 2.

Hypotekární pohledávky dělených sirotčích pokladen.

(1) Hypotekární pohledávky, které náležejí některé říšskoněmecké sirotčí pokladně, uve-

Waisenkasse zustehen, gehen, wenn das belastete Grundstück im Gebiet des Protektorates Böhmen und Mähren liegt, mit Wirkung vom 1. Jänner 1942 auf die Waisenkasse mit dem Sitze im Protektorat über, in deren nunmehrigem Sprengel das belastete Grundstück liegt.

(2) Von den Waisenkassen, deren Sprengel durch die Grenze des Protektorates Böhmen und Mähren geteilt worden ist und deren Sitz im Protektorat liegt, können Hypothekarforderungen, welche auf Grundstücken gesichert sind, die in den im § 1, Abs. 1, angeführten Gebieten des Deutschen Reiches liegen, vom 1. Jänner 1942 an nicht mehr geltend gemacht werden.

(3) Bei Forderungen, die durch Simultanhypothek gesichert sind, ist bei der Anwendung der Bestimmungen der Absätze 1 und 2 die Lage des in der Haupteinlage eingetragenen Grundstückes maßgebend.

(4) Der Übergang der Hypothekarforderungen gemäß Absatz 1 ist in den öffentlichen Büchern auf Anordnung des zuständigen Präsidiums des Obergerichtes und unter Bezugnahme auf diese Verordnung einzutragen. Die bücherlichen Eintragungen sind gebührenfrei.

§ 3.

Verjährung.

Ist eine Hypothekarforderung gemäß der Bestimmung des § 2, Abs. 1, auf eine Waisenkasse mit dem Sitze im Protektorat Böhmen und Mähren übergegangen, so verjähren die Ansprüche aus derselben (Kapitalsraten, Zinsen), bei denen die Verjährung nach den allgemeinen Vorschriften in der Zeit zwischen dem 10. Oktober 1938 und dem 31. Dezember 1942 eingetreten ist oder eintreten würde, erst am 31. Dezember 1942.

§ 4.

Diese Verordnung tritt am 1. Jänner 1942 in Kraft; sie wird vom Justizminister im Einvernehmen mit dem Finanzminister durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kratochvíl** m. p.

Dr. **Kalfus** m. p. Dr. **Kamenický** m. p.

Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.

Dr. **Klumpar** m. p.,
auch für den Minister Čipera.

dené v § 1, odst. 1, přecházejí, jestliže zavazená nemovitost leží na území Protektorátu Čechy a Morava, s účinností od 1. ledna 1942 na sirotčí pokladnu se sídlem v Protektorátu, v jejímž nynějším obvodu leží zavazená nemovitost.

(2) Sirotčí pokladny, jejichž obvod byl rozdělen hranicemi Protektorátu Čechy a Morava a jejichž sídlo je v Protektorátu, nemohou od 1. ledna 1942 již uplatňovati hypotekární pohledávky zajištěné na nemovitostech, které leží v oblastech Německé říše uvedených v § 1, odst. 1.

(3) Při pohledávkách, které jsou zajištěny simultánní hypotékou, je při užití ustanovení odstavců 1 a 2 rozhodnou poloha nemovitosti zapsané ve vložce hlavní.

(4) Přechod hypotekárních pohledávek podle odstavce 1 zapíše se ve veřejných knihách k příkazu příslušného presidia vrchního soudu a s poukazem na toto nařízení. Knihovní zápisy jsou osvobozeny od poplatků.

§ 3.

Promlčení.

Přešla-li hypotekární pohledávka podle ustanovení § 2, odst. 1 na sirotčí pokladnu se sídlem v Protektorátu Čechy a Morava, promlčují se nároky z ní (kapitálové splátky, úroky), jichž promlčení podle všeobecných předpisů nastalo nebo by nastalo v době od 10. října 1938 do 31. prosince 1942, teprve dnem 31. prosince 1942.

§ 4.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942; provede je ministr spravedlnosti v dohodě s ministrem financí.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kratochvíl** v. r.

Dr. **Kalfus** v. r. Dr. **Kamenický** v. r.

Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.

Dr. **Klumpar** v. r.,
též za ministra Čiperu.

22.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941

über die Regelung einiger Fragen im Bereiche der Armenfürsorge.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

(1) Durch Regierungsverordnung wird die öffentliche Fürsorge für arme Protektoratsangehörige durch Loslösung dieser Fürsorge vom Heimatrecht geregelt werden.

(2) Bis zu dieser Regelung bleiben die Heimatgemeinden Träger der Armenfürsorge. Sie sind verpflichtet, innerhalb eines Monats nach Kundmachung dieser Verordnung alle Leistungen der Armenversorgung, die sie armen Personen auf Grund gesetzlicher Vorschriften gewähren, unter Berücksichtigung der Teuerungs- und anderer für die Sicherung des notwendigen Lebensunterhaltes dieser Personen maßgebenden Umstände zu überprüfen und gleichzeitig diese Leistungen den geänderten Verhältnissen entsprechend neu zu regeln.

(3) Die den Gemeinden unmittelbar übergeordneten politischen Behörden sind berechtigt, alle nach dem vorstehenden Absatz von den Gemeinden getroffenen Maßnahmen zu überprüfen und im Bedarfsfalle für die Gemeinden verbindliche Richtlinien über Mindestleistungen der Armenversorgung zu erlassen, wobei auf die finanziellen Verhältnisse der Gemeinden Bedacht zu nehmen ist.

§ 2.

(1) Die Gemeinden werden ihrer Verpflichtungen im Bereiche der Armenversorgung ihren Gemeindeangehörigen gegenüber, die deutsche Staatsangehörige geworden sind und im Protektorat Böhmen und Mähren laufende Unterstützungen durch die öffentliche Fürsorge für deutsche Staatsangehörige erhalten, enthoben.

(2) Die Anstaltsarmenfürsorge wird von dieser Regelung nicht berührt.

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941

o úpravě některých otázek v oboru péče o chudé.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Vládní nařízení upraví veřejnou péči o chudé příslušníky protektorátní odpoutáním této péče od domovského práva.

(2) Až do této úpravy zůstávají domovské obce nositeli chudinské péče. Jsou povinny do jednoho měsíce po vyhlášení tohoto nařízení přezkoumati veškeré dávky chudinského zaopatření, které poskytují osobám chudým na podkladě zákonitých předpisů, se zřetelem na drahotní a jiné okolnosti rozhodné pro zajištění nutné výživy těchto osob a zároveň tyto dávky přiměřeně nově upraviti.

(3) Politické úřady obcím bezprostředně nadřízené jsou oprávněny přezkoumati veškerá opatření učiněná obcemi podle předchozího odstavce a v případě potřeby vydati pro obce závazné směrnice o minimálních dávkách chudinského zaopatření, při čemž nutno přihlížeti k finančním poměrům obcí.

§ 2.

(1) Obce se zprošťují svých povinností v oboru chudinského zaopatření vůči svým domovským příslušníkům, kteří se stali německými státními příslušníky a požívají v Protektorátu Čechy a Morava běžných podpor od veřejné péče pro německé státní příslušníky.

(2) Chudinská péče ústavní není touto úpravou dotčena.

§ 3.

(1) Zur teilweisen Deckung des Gesamtaufwandes der öffentlichen Fürsorge für die im § 2, Abs. 1, genannten Personen erhält das Reich vom Protektorat Böhmen und Mähren einen Beitrag, der auf Grund eines im Hinblick auf den durchschnittlichen jährlichen Aufwand für die Armenversorgung im Gebiet des Protektorates Böhmen und Mähren festgesetzten Pauschalbetrages bestimmt wird. Dieser Pauschalbetrag wird für jede im verflossenen Kalenderjahr unterstützte Person (§ 2, Abs. 1) geleistet, die sich in keiner Anstaltsarmenfürsorge befindet.

(2) Der Beitrag (Absatz 1) wird auf die Bezirke im Verhältnis ihrer Einwohnerzahl umgelegt. Der auf den Bezirk entfallende Betrag wird vom Ministerium des Innern mit Zahlungsbescheid festgesetzt.

§ 4.

(1) Der Bezirk ist verpflichtet, den gemäß § 3, Abs. 2, vorgeschriebenen Betrag innerhalb eines Monats nach Zustellung des Zahlungsbescheides zu begleichen. In Ausnahmefällen können dem Bezirk angemessene Teilzahlungen bewilligt werden.

(2) Die für die Zeit vom 1. April 1940 bis 31. Dezember 1941 vorgeschriebenen Beträge sind spätestens binnen 3 Monaten nach der Kundmachung dieser Verordnung zu bezahlen.

(3) Die Zahlungsbescheide werden durch politische oder gerichtliche Exekution vollstreckt.

(4) Fehlbeträge deckt das Protektorat Böhmen und Mähren.

§ 5.

Die Rechtsvorschriften über die Verpflichtung der Gemeinden zur Armenversorgung treten, soweit sie dieser Verordnung widersprechen, außer Kraft.

§ 6.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft und gilt für die Zeit seit 1. April 1940; sie wird vom Minister des Innern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

§ 3.

(1) K částečné úhradě celkového nákladu říšské veřejné péče na osoby uvedené v § 2, odst. 1 dostane se Říši příspěvku od Protektorátu Čechy a Morava, který se určí na základě paušální částky, stanovené se zřetelem na průměrný roční náklad na chudinské zaopatření na území Protektorátu Čechy a Morava. Tato paušální částka se poskytne za každou osobu podporovanou (§ 2, odst. 1) v uplynulém kalendářním roce, která není v chudinské péči ústavní.

(2) Příspěvek (odstavec 1) se rozvrhne na okresy v poměru jejich počtu obyvatel. Částku připadající na okres určí ministerstvo vnitra platebním výměrem.

§ 4.

(1) Okres je povinen zaplatiti částku předepsanou podle § 3, odst. 2 ve lhůtě jednoho měsíce po doručení platebního výměru. Ve výjimečných případech mohou se povoliti okresu přiměřené splátky.

(2) Částky předepsané za dobu od 1. dubna 1940 do 31. prosince 1941 buďtež zaplaceny nejpozději do 3 měsíců po vyhlášení tohoto nařízení.

(3) Platební výměry se vykonávají exekucí politickou nebo soudní.

(4) Schodky uhradí Protektorát Čechy a Morava.

§ 5.

Právní předpisy o povinnosti obcí opatřovati chudé, pokud odporují tomuto nařízení, pozbývají platnosti.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí i pro dobu od 1. dubna 1940; provede je ministr vnitra.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

23.

Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 15. Jänner 1942,

betreffend Schlachtungen von verkümmerten Schweinen.

Der Minister für Landwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

§ 1.

(1) Die Schlachtung eines verkümmerten Schweines ist ohne Rücksicht auf die Höhe des Lebendgewichtes gestattet. Zur Schlachtung muß die Bewilligung der Bezirksbehörde eingeholt werden (§ 2).

(2) Unter einem verkümmerten Schwein ist ein Schwein zu verstehen, das andauernd trotz ordentlicher Fütterung und Pflege nicht entsprechend an Gewicht zunimmt.

§ 2.

Der Antrag zur Bewilligung der Schlachtung eines verkümmerten Schweines ist bei der Bezirksbehörde einzureichen. Dem Antrag muß die Bestätigung eines Tierarztes über das Alter, das Lebendgewicht und die Ursache der Verkümmerung des Schweines als Beleg beigeschlossen werden. Gegen die Entscheidung der Bezirksbehörde ist kein Rechtsmittel zulässig.

§ 3.

(1) Die Schlachtung eines verkümmerten Schweines zur Selbstversorgung ist verboten. Die Schlachtung verkümmerter Schweine darf nur an einem öffentlichen Schlachthof unter Beachtung der veterinärpolizeilichen Bestimmungen erfolgen. Die Bestimmungen der Kundmachung Nr. 47 des Böhmisch-Mährischen Verbandes für Vieh, Fleisch und Fische, betreffend die Regelung des Schlachtvieh- und Fleischbezuges sowie der Fleischabgabe (Amtsblatt Nr. 148 vom 26. Juni 1941), bleiben unberührt.

(2) Der mit der Beschau des Schlachtviehs und Fleisches betraute Tierarzt setzt bei der Beschau des verkümmerten Schweines fest, ob

Vyhláška ministra zemědělství ze dne 15. ledna 1942

o porážení zakrnělých vepřů.

Ministr zemědělství vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

§ 1.

(1) Zakrnělého vepře je dovoleno poraziti bez zřetele na výši živé váhy. K poražení je si vyžádati povolení okresního úřadu (§ 2).

(2) Zakrnělým vepřem se rozumí vepř, jehož přírůstek na váze při řádném krmení a ošetřování je trvale nepřiměřený.

§ 2.

Žádost o povolení poražení zakrnělého vepře jest podati u okresního úřadu. K žádosti musí býti připojeno jako doklad potvrzení veterináře o stáří, živé váze a příčině zakrnění vepře. Do rozhodnutí okresního úřadu není přípustný opravný prostředek.

§ 3.

(1) Poraziti zakrnělého vepře pro samozásobení je zakázáno. Zakrnělé vepře lze poražeti jen na veřejných jatkách, při čemž nutno šetřiti veterinárněpolicejních ustanovení. Ustanovení vyhlášky č. 47 Českomoravského svazu pro dobytek, maso a ryby o úpravě odběru jatečného dobytka a masa a o vydávání masa (Úřední list č. 148 ze dne 26. června 1941) zůstávají nedotčena.

(2) Veterinář pověřený prohlídkou jatečných zvířat a masa určí při prohlídce zakrnělého vepře, zda a jaké množství sádla se má

und wieviel Fett anzurechnen ist. Seinen Befund über die Fettanrechnung trägt der Tierarzt in den Schlachtschein oder in die Bescheinigung über die Fleischbeschau ein.

§ 4.

Übertretungen der Bestimmungen dieser Kundmachung werden gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft.

§ 5.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Bubna m. p.

započítati. Svůj nález o započítávání sádla uvede veterinář na porážkovém listě nebo na osvědčení o prohlídce masa.

§ 4.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Bubna v. r.

Verwaltung: Prag III. Eiermarkt 9 — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 26. Jänner 1942.

11. Stück. Preis: K 1·60.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 26. ledna 1942.

Cena: K 1·60. Částka 11.

Inhalt: **(24—27.) 24.** Verordnung über die Befugnisse des Landesvizepräsidenten. — **25.** Verordnung über die Abänderung der Geschäftsordnung für die Landes- und die Bezirksbehörden. — **26.** Kundmachung, womit eine Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag über die Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Protektorat Böhmen und Mähren und der Türkei verlautbart wird. — **27.** Kundmachung über das Wirtschaften mit Backfettsparmassen und mit Fettemulsionen.

Obsah: **(24.—27.) 24.** Nařízení o pravomoci zemského vicepresidenta. — **25.** Nařízení o změně jednacího řádu pro zemské a okresní úřady. — **26.** Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o úpravě platebního styku mezi Protektorátem Čechy a Morava a Tureckem. — **27.** Vyhláška o hospodaření náhražkami tuku do pečiva a tukovými emulsemi.

24.

Regierungsverordnung vom 6. November 1941 über die Befugnisse des Landesvizepräsidenten.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

(1) Der Landesvizepräsident ist der allgemeine ständige Vertreter des Landespräsidenten.

(2) Die Befugnisse nach Absatz 1 stehen dem Landesvizepräsidenten auch gegenüber dem Lande als Rechtsperson und gegenüber den Organen desselben zu.

§ 2.

Die Geschäftsordnung für die Landes- und die Bezirksbehörden bestimmt, unter welchen Bedingungen auch ein anderer Beamter der Landesbehörde als der Landesvizepräsident dessen Funktion (§ 1) versehen kann.

Vládní nařízení ze dne 6. listopadu 1941 o pravomoci zemského vicepresidenta.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Zemský vicepresident je všeobecným stálým zástupcem zemského presidenta.

(2) Pravomoc podle odstavce 1 přísluší zemskému vicepresidentu i vůči zemi jako právnické osobě a vůči jejím orgánům.

§ 2.

Jednací řád pro zemské a okresní úřady stanoví, za jakých podmínek může i jiný úředník zemského úřadu než zemský vicepresident vykonávati jeho funkci (§ 1).

§ 3.

Die Bestimmung des Art. II der Regierungsverordnung vom 23. Jänner 1941, Slg. Nr. 103, über die Abänderung der Geschäftsordnung für die Landes- und die Bezirksbehörden bleibt unberührt.

§ 4.

Die Bestimmung des § 1 tritt mit dem 20. März 1941 in Kraft; im übrigen tritt diese Verordnung mit dem Tage der Kundmachung in Kraft. Sie wird vom Minister des Innern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.
Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — **Dr. Kamenický** m. p.
Dr. Kalfus m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. Kapras m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. Kratochvíl m. p. — **Dr. Klumpar** m. p.

§ 3.

Ustanovení čl. II vládního nařízení ze dne 23. ledna 1941, č. 103 Sb., o změně jednacího řádu pro zemské a okresní úřady, zůstává nedotčeno.

§ 4.

Ustanovení § 1 nabývá účinnosti dnem 20. března 1941; jinak nabývá toto nařízení účinnosti dnem vyhlášení. Provede je ministr vnitra.

Dr. **Hácha** v. r.
Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — **Dr. Kamenický** v. r.
Dr. Kalfus v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. Kapras v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. Kratochvíl v. r. — **Dr. Klumpar** v. r.

25.

Regierungsverordnung vom 6. November 1941

über die Abänderung der Geschäftsordnung für die Landes- und die Bezirksbehörden.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 7, Abs. 4, des Gesetzes vom 29. Februar 1920, Slg. Nr. 126, in der Fassung des Gesetzes vom 14. Juli 1927, Slg. Nr. 125, über die Organisation der politischen Verwaltung und auf Grund des § 2 der Regierungsverordnung vom 6. November 1941, Slg. Nr. 24 vom Jahre 1942, über die Befugnisse des Landesvizepräsidenten:

Art. I.

Die Geschäftsordnung für die Landes- und die Bezirksbehörden (Anlage zur Regierungsverordnung vom 21. September 1922, Slg. Nr. 290, in der aus dem Gesetze Slg. Nr. 125/1927 und aus der Regierungsverordnung vom 23. Jänner 1941, Slg. Nr. 103, sich ergebenden Fassung) wird im § 7 abgeändert, wie folgt:

1. Der Absatz 4 hat zu lauten:

„(4) Der allgemeine ständige Stellvertreter des Landespräsidenten ist der Landesvizepräsident (§ 1 der Regierungsverordnung

Vládní nařízení ze dne 6. listopadu 1941

o změně jednacího řádu pro zemské a okresní úřady.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 7, odst. 4 zákona ze dne 29. února 1920, č. 126 Sb., ve znění zákona ze dne 14. července 1927, č. 125 Sb., o organisaci politické správy, a podle § 2 vládního nařízení ze dne 6. listopadu 1941, č. 24 Sb. z roku 1942, o pravomoci zemského vicepresidenta:

Čl. I.

Jednací řád pro zemské a okresní úřady (příloha vládního nařízení ze dne 21. září 1922, č. 290 Sb., ve znění plynoucím ze zákona č. 125/1927 Sb. a z vládního nařízení ze dne 23. ledna 1941, č. 103 Sb.) se mění v § 7 takto:

1. Odstavec 4 zní:

„(4) Všeobecným stálým zástupcem zemského presidenta je zemský vicepresident (§ 1 vládního nařízení ze dne 6. listopadu 1941, č.

vom 6. November 1941, Slg. Nr. 24 vom Jahre 1942, über die Befugnisse des Landesvizepräsidenten). Ist der Landesvizepräsident an der Wahrnehmung des Dienstes länger als drei Tage verhindert, so versieht dessen Funktion als sein Vertreter der rechtskundige Beamte, den der Minister des Innern bestimmt."

2. Der Absatz 5 hat zu lauten:

„(5) Ist der Landespräsident und der Landesvizepräsident, beziehungsweise unter den Bedingungen des Absatzes 4 der Vertreter des Landesvizepräsidenten an der Wahrnehmung des Dienstes verhindert, so geht die Leitung der Landesbehörde auf den rangältesten rechtskundigen Beamten über. Der Minister des Innern kann eine andere Verfügung treffen. Dauert die Verhinderung länger als drei Tage, so ist sie dem Minister des Innern anzuzeigen; ist hierzu weder der Landespräsident noch der Landesvizepräsident, beziehungsweise unter den Bedingungen des Absatzes 4 der Vertreter des Landesvizepräsidenten in der Lage, so hat jener Beamte, auf den die Leitung der Landesbehörde übergegangen ist, diese Anzeige zu erstatten und allfällige Anträge zu stellen."

Art. II.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft; sie wird vom Minister des Innern durchgeführt.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p.	Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p.	**Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p.	**Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p.	Dr. **Klumpar** m. p.

24 Sb. z roku 1942, o pravomoci zemského vicepresidenta). Nemůže-li zemský vicepresident pro nějakou překážku zastávati službu po dobu delší tří dnů, vykonává jeho funkci jako jeho zástupce úředník právník, kterého určí ministr vnitra."

2. Odstavec 5 zní:

„(5) Nemůže-li zemský president ani zemský vicepresident, po případě za podmínek odstavce 4 zástupce zemského vicepresidenta pro nějakou překážku zastávati službu, přechází správa zemského úřadu na úředníka právníka nejstaršího podle hodnosti. Ministr vnitra může učiniti jiné opatření. Trvá-li překážka déle tří dnů, budiž oznámena ministru vnitra; nemůže-li tak učiniti ani zemský president ani zemský vicepresident, po případě za podmínek odstavce 4 zástupce zemského vicepresidenta, učiní toto oznámení úředník, na kterého přešla správa zemského úřadu, a podá případné návrhy."

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r.	Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r.	**Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r.	**Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r.	Dr. **Klumpar** v. r.

26.

Kundmachung des Finanzministers (83) vom 15. Jänner 1942,

womit eine Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag über die Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Protektorat Böhmen und Mähren und der Türkei verlautbart wird.

Auf Grund des § 21, Abs. 3, der Regierungsverordnung vom 23. Juni 1939, Slg. Nr. 155, womit eine Devisenordnung erlassen wird, ver-

Vyhláška ministra financí (83) ze dne 15. ledna 1942,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o úpravě platebního styku mezi Protektorátem Čechy a Morava a Tureckem.

Podle § 21, odst. 3 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád, vyhlašuji s účinností ode dne

lautbare ich mit Wirksamkeit vom Tage der Kundmachung die beigeschlossene Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag vom 6. Jänner 1942.

Dr. Kalfus m. p.

vyhlášení připojené opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 6. ledna 1942.

Dr. Kalfus v. r.

Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag

über die Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Protektorat Böhmen und Mähren und der Türkei.

Die Nationalbank für Böhmen und Mänren in Prag bestimmt auf Grund des § 17 der Devisenordnung:

I.

Neue Forderungen und Verbindlichkeiten.

Art. 1.

Überweisungen von Zahlungen zur Begleichung gegenseitiger Verbindlichkeiten zwischen dem Protektorat Böhmen und Mähren und der Türkei, die aus den nach dem 8. Oktober 1941 abgeschlossenen Warengeschäften entstanden sind, und zur Begleichung anderer Verbindlichkeiten, sofern sie nach diesem Tage fällig sind, werden nach den Bestimmungen des deutsch-türkischen Verrechnungsabkommens vom 9. Oktober 1941 abgewickelt.

Art. 2.

Schuldner im Protektorat Böhmen und Mähren werden Zahlungen zur Begleichung wie immer entstandener Verbindlichkeiten, mit Ausnahme der im Artikel 3 dieser Verfügung aufgeführten, in inländischer Währung bei der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag leisten, die sie über ihr bei der Deutschen Verrechnungskasse in Berlin geführtes Clearingkonto „Zahlungsverkehr mit dem Ausland" auf das in Reichsmark bei der Deutschen Verrechnungskasse in Berlin geführte „Konto A Nr. 4059" der Zentralbank der Türkischen Republik überweist.

Art. 3.

(1) Von den Bestimmungen über die Begleichung der Verbindlichkeiten gemäß Artikel 2 sind ausgenommen:

Opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze

o úpravě platebního styku mezi Protektorátem Čechy a Morava a Tureckem.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze stanoví podle § 17 devisového řádu:

I.

Nové pohledávky a závazky.

Čl. 1.

Převody platů určených k vyrovnávání vzájemných závazků mezi Protektorátem Čechy a Morava a Tureckem, vzniklých z obchodů se zbožím uzavřených po 8. říjnu 1941, a k vyrovnávání jiných závazků, pokud jsou splatny po tomto dni, budou prováděny podle ustanovení německo-turecké súčtovací dohody ze dne 9. října 1941.

Čl. 2.

Dlužníci v Protektorátu Čechy a Morava budou konati platy určené k vyrovnávání závazků vzniklých z jakéhokoliv důvodu, s výjimkou těch, které jsou uvedeny v článku 3 tohoto opatření, v tuzemské měně u Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze, která je převede prostřednictvím svého clearingového účtu „Platební styk s cizinou", vedeného u Německé súčtovací pokladny v Berlíně, na účet „Konto A Nr. 4059" Ústřední banky republiky Turecké, vedený v říšských markách u Německé súčtovací pokladny v Berlíně.

Čl. 3.

(1) Z ustanovení o vyrovnávání závazků podle článku 2 jsou vyňaty:

a) Zahlungen aus dem Transithandel; handelt es sich jedoch um Waren, die vom Protektoratstransithändler aus dritten Ländern, insbesondere aus den von Deutschland besetzten Gebieten, nach der Türkei geliefert oder für diese Länder aus der Türkei bezogen werden, und hat der Protektoratstransithändler die Möglichkeit, seine sich hieraus ergebenden Verbindlichkeiten und Forderungen gegenüber dem dritten Land auf Grund eines Verrechnungsabkommens abzuwickeln, so werden die Zahlungen aus diesem Transithandel in der im Artikel 2 dieser Verfügung bestimmten Weise abgewickelt;

b) Zahlungen im Versicherungs- und Rückversicherungsverkehr, sofern die Verbindlichkeiten weder auf inländische Währung noch auf türkische Pfunde lauten;

c) Überweisungen von Kapitalanlagen und Kapitalerträgnissen.

(2) Genehmigungen für Liefer- und Leistungsgarantien sowie für Bürgschaften in Verbindung mit Warenlieferungen nach der Türkei werden nicht erteilt.

(3) Private Verrechnungsgeschäfte sind grundsätzlich ausgeschlossen.

Art. 4.

Schuldner in der Türkei begleichen ihre Zahlungsverbindlichkeiten durch Erlag des Schuldbetrages bei der Zentralbank der Türkischen Republik, Filiale Istanbul, auf das Konto A der Deutschen Verrechnungskasse in Berlin. Gläubiger im Protektorat Böhmen und Mähren erhalten den Gegenwert ihrer Forderung über das bei der Deutschen Verrechnungskasse in Berlin geführte Clearingkonto „Zahlungsverkehr mit dem Ausland" der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag.

Art. 5.

(1) Die wechselseitige Umrechnung von auf türkische Pfunde und inländische Währung lautenden Verbindlichkeiten erfolgt zum Kurse von 1 Ltq = 1.98 RM = 19.80 K.

(2) Auf eine andere als auf inländische Währung oder türkische Pfunde lautende Verbindlichkeiten werden im Protektorat Böhmen und Mähren zu dem am Vortage der Zahlung an der Prager Börse amtlich notierten Kurs der betreffenden Währung umgerechnet, oder falls eine solche Notierung nicht besteht, zu dem

a) platy z transitního obchodu se zbožím; jde-li však o zboží, které jest protektorátním prostředníkem dodáno z třetích zemí, zvláště z území obsazených Německem, do Turecka anebo pro tyto země odebráno z Turecka, a má-li protektorátní prostředník možnost vyrovnati své závazky a pohledávky z takového obchodu vůči třetí zemi na podkladě súčtovacího ujednání, provádějí se platy z tohoto transitního obchodu se zbožím způsobem stanoveným v článku 2 tohoto opatření;

b) platy z pojišťovacího a zajišťovacího styku, pokud závazky neznějí na tuzemskou měnu nebo na turecké libry;

c) převody kapitálů a kapitálových výnosů.

(2) Povolení k zárukám za dodání zboží a za jiná plnění, jakož i k rukojemstvím ve spojitosti s dodávkami zboží do Turecka nebudou udělována.

(3) Soukromé súčtovací obchody jsou zásadně vyloučeny.

Čl. 4.

Dlužníci v Turecku vyrovnají své platební závazky složením dlužné částky u Ústřední banky republiky Turecké, filiálky v Cařihradě, na účet A Německé súčtovací pokladny v Berlíně. Věřitelé v Protektorátu Čechy a Morava obdrží hodnotu své pohledávky prostřednictvím clearingového účtu „Platební styk s cizinou" Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze, vedeného u Německé súčtovací pokladny v Berlíně.

Čl. 5.

(1) Vzájemný přepočet závazků znějících na turecké libry a na tuzemskou měnu bude prováděn při kursu 1 Ltq = 1.98 RM = 19.80 K.

(2) Závazky znějící na jinou než tuzemskou měnu nebo turecké libry budou přepočítávány v Protektorátu Čechy a Morava úředním kursem příslušné měny na Pražské burse, znamenaným v den předcházející platu, nebo není-li záznamu, kursem vnitřním, úředně stanoveným, a v Turecku podle kursů v Cařih-

internen, amtlich festgesetzten Kurs, und in der Türkei nach den Kursen in Istanbul, oder mangels solcher Notierung, nach den von der Zentralbank der Türkischen Republik bestimmten Kursen.

Art. 6.

(1) Die Einzahlung auf das „Konto A" hat für den Schuldner schuldbefreiende Wirkung.

(2) Die Auszahlungen aus den Konten A werden in der zeitlichen Reihenfolge und nach Maßgabe der auf den Konten vorhandenen Mittel vorgenommen; Geschäftsreisekosten werden außerhalb der zeitlichen Reihenfolge ausgezahlt.

II.

Alte Forderungen und Verbindlichkeiten.

Art. 7.

(1) Überweisungen von Zahlungen zur Begleichung gegenseitiger Verbindlichkeiten zwischen dem Protektorat Böhmen und Mähren und der Türkei, die aus den vor dem 9. Oktober 1941 abgeschlossenen Geschäften entstanden sind, und zur Begleichung anderer Verbindlichkeiten, sofern sie vor diesem Tage fällig waren, werden in der bisherigen Weise im Sinne der durch die Kundmachung des Finanzministers vom 3. Mai 1938, Slg. Nr. 92, verlautbarten Verfügung der Nationalbank vom 29. April 1938 abgewickelt.

(2) Bei der Abwicklung von Zahlungen nach diesem Artikel werden die durch die Kundmachung des Finanzministers vom 1. Oktober 1940, Slg. Nr. 337, verlautbarte Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag vom 28. September 1940 über das Differenzverfahren bei der Begleichung bestimmter Verbindlichkeiten und Forderungen im Verhältnis zum Auslande sowie die sie abändernden und ergänzenden Verfügungen subsidiär Anwendung finden.

III.

Gemeinsame Bestimmungen.

Art. 8.

(1) Für Zahlungen der Schuldner im Protektorat Böhmen und Mähren gelten die allgemeinen Devisenvorschriften.

(2) Für Einzahlungen bei der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag sowie für Auszahlungen gelten die Bestimmungen des

hradě, nebo není-li záznamu, podle kursů stanovených Ústřední bankou republiky Turecké.

Čl. 6.

(1) Vplatem na „Konto A" zprošťuje se dlužník svého závazku.

(2) Výplaty z účtů A budou prováděny v časovém pořadí a v rámci prostředků na účtech; výlohy s obchodními cestami budou vypláceny mimo časové pořadí.

II.

Staré pohledávky a závazky.

Čl. 7.

(1) Převody platů určených k vyrovnávání vzájemných závazků mezi Protektorátem Čechy a Morava a Tureckem, vzniklých z obchodů uzavřených před 9. říjnem 1941, a k vyrovnávání jiných závazků, pokud byly splatny před tímto dnem, budou prováděny dosavadním způsobem ve smyslu opatření Národní banky ze dne 29. dubna 1938, uveřejněného vyhláškou ministra financí ze dne 3. května 1938, č. 92 Sb.

(2) Při provádění platů podle tohoto článku použije se podpůrně opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 28. září 1940, o kursovém rozdílovém řízení při úhradě některých závazků a pohledávek v poměru k cizině, uveřejněného vyhláškou ministra financí ze dne 1. října 1940, č. 337 Sb., jakož i opatření je pozměňujících a doplňujících.

III.

Společná ustanovení.

Čl. 8.

(1) Pro platy dlužníků v Protektorátu Čechy a Morava platí obecné devisové předpisy.

(2) Pro vplaty u Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze, jakož i pro výplaty platí ustanovení čl. 2 opatření Národní banky pro

Art. 2 der durch die Kundmachung des Finanzministers vom 10. Juli 1940, Slg. Nr. 224, verlautbarten Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag vom 8. Juli 1940 über die Konzentration der Sammelkonten (Clearingkonten).

Prag, am 6. Jänner 1942.

Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag

Der Gouverneur:
Dr. **Dvořák** m. p.

Der Bankrat: Dr. **Bürger** m. p.

Der Oberdirektor: Dr. **Peroutka** m. p.

Čechy a Moravu v Praze ze dne 8. července 1940, o soustředění sběrných (clearingových) účtů, uveřejněného vyhláškou ministra financí ze dne 10. července 1940, č. 224 Sb.

V Praze dne 6. ledna 1942.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze

Guvernér:
Dr. **Dvořák** v. r.

Bankovní rada: Dr. **Bürger** v. r.

Vrchní ředitel: Dr. **Peroutka** v. r.

27.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 20. Jänner 1942

über das Wirtschaften mit Backfettsparmassen und mit Fettemulsionen.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

§ 1.

Mit dem Wirtschaften mit Backfettsparmassen und mit Fettemulsionen wird der Böhmisch-Mährische Verband für Milch und Fette, des weiteren „Verband", betraut. Bei der Durchführung dieser Aufgabe hat sich der Verband nach den ihm durch die Regierungsverordnung vom 27. September 1939, Slg. Nr. 209, betreffend die Regelung der Erzeugung, der Verarbeitung und des Absatzes von Milch, Milcherzeugnissen und Fetten, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 20. Juni 1940, Slg. Nr. 253, und der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 21. Mai 1941, Slg. Nr. 217, gegebenen Ermächtigungen zu richten.

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 20. ledna 1942

o hospodaření náhražkami tuku do pečiva a tukovými emulsemi.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

§ 1.

Hospodařením náhražkami tuku do pečiva a tukovými emulsemi se pověřuje Československý svaz pro mléko a tuky, v dalším „Svaz". Při provádění tohoto úkolu řídí se Svaz oprávněními, danými mu vládním nařízením ze dne 27. září 1939, č. 209 Sb., o úpravě výroby, zpracování a odbytu mléka, mléčných výrobků a tuků, ve znění vládního nařízení ze dne 20. června 1940, č. 253 Sb., a vyhlášky ministra zemědělství ze dne 21. května 1941, č. 217 Sb.

§ 2.

(1) Von der XXXII. Versorgungsperiode (16. Februar 1942) ab werden Backfettsparmassen nur den in der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 20. Juni 1941, Slg. Nr. 260, betreffend Zuteilung von künstlichen Speisefetten für Gewerbe- und Industriebetriebe, die künstliche Speisefette verarbeiten, angeführten Gewerbebetrieben und Fabrikbetrieben zugeteilt. Backfettsparmassen können nur gegen Vorlage der Bezugsbelege bezogen werden, die die Gemeinden nach den vom Verbande mit Zustimmung des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft herausgegebenen Richtlinien auszustellen haben.

(2) Die Art der Zuteilung von Fettemulsionen und die Höhe der Zuteilung sowie der Zweck der Verwendung bestimmt der Verband.

§ 3.

Die Eintragung von Backfettsparmassen in das Buch über den Empfang und die Ausgabe der Erzeugnisse hat am 16. Februar 1942 zu beginnen.

§ 4.

Übertretungen der Bestimmungen dieser Kundmachung sowie deren Durchführungsvorschriften werden gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft.

§ 5.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

§ 2.

(1) Počínajíc XXXII. zásobovacím obdobím (16. února 1942) budou se vydávati náhražky tuku do pečiva jen živnostem a továrním podnikům, uvedeným ve vyhlášce ministra zemědělství ze dne 20. června 1941, č. 260 Sb., o přidělování umělých jedlých tuků pro živnosti a průmyslové podniky, které zpracovávají umělé jedlé tuky. Náhražky tuku do pečiva mohou se odebírati jenom na předložení odběrních dokladů, které vydají obce podle směrnic daných Svazem se souhlasem ministerstva zemědělství a lesnictví.

(2) Způsob přídělu tukových emulsí a výši přídělu, jakož i účel užití stanoví Svaz.

§ 3.

Se zápisem náhražek tuku do pečiva do knihy o příjmu a výdeji výrobků se započne dnem 16. února 1942.

§ 4.

Přestupky ustanovení této vyhlášky a jejích prováděcích předpisů se trestají podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

Verwaltung: Prag III, Viehmarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200 563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 27. Jänner 1942.

12. Stück. Preis: K 1·60.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 27. ledna 1942.

Cena: K 1·60. Částka 12.

Inhalt: (28 und 29.) 28. Verordnung über die Verwendung der Überweisungsbeträge der öffentlichrechtlichen Versicherung (Versorgung) in dem von der Versicherung der Arbeitnehmer für den Fall der Invalidität und des Alters ausgenommenen Dienst. — **29.** Kundmachung über die Regelung des Verkaufes von molkereimäßig behandelter Milch.

Obsah: (28. a 29.) 28. Nařízení o použití převodních částek veřejnoprávního pojištění (zaopatření) ve službě vyňaté z pojištění zaměstnanců pro případ invalidity a stáří. — **29.** Vyhláška o úpravě prodeje mléka mlékárensky ošetřeného.

28.

Regierungsverordnung vom 23. Oktober 1941

über die Verwendung der Überweisungsbeträge der öffentlichrechtlichen Versicherung (Versorgung) in dem von der Versicherung der Arbeitnehmer für den Fall der Invalidität und des Alters ausgenommenen Dienst.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 240, Abs. 1, des Gesetzes vom 9. Oktober 1924, Slg. Nr. 221, betreffend die Versicherung der Arbeitnehmer für den Fall der Krankheit, der Invalidität und des Alters, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 15. Juni 1934, Slg. Nr. 112, auf Grund des § 115, Abs. 6, des Gesetzes vom 21. Februar 1929, Slg. Nr. 26, betreffend die Pensionsversicherung der Privatangestellten in höheren Diensten, auf Grund des § 17 des Gesetzes vom 31. Mai 1932, Slg. Nr. 83, betreffend die Regelung der Gebühren der Militärpersonen des Mannschaftsstandes im aktiven Dienste und einiger anderer ihnen hinsichtlich der Gebühren gleichgestellter Personen sowie die Versorgung der Längerdienenden, auf Grund des § 8, Abs. 3, der Regierungsverordnung vom 9. Februar 1933, Slg. Nr. 33, betreffend die Pensionsversicherung der Bediensteten der Privatbahnen, sowie auf Grund des Art. II, § 1, Abs. 1, des Gesetzes vom 3. Juli 1936, Slg. Nr. 200, betreffend die Versicherung bei den Bergwerksbruderladen:

Vládní nařízení ze dne 23. října 1941

o použití převodních částek veřejnoprávního pojištění (zaopatření) ve službě vyňaté z pojištění zaměstnanců pro případ invalidity a stáří.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 240, odst. 1 zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, ve znění vládního nařízení ze dne 15. června 1934, č. 112 Sb., podle § 115, odst. 6 zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb., o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, podle § 17 zákona ze dne 31. května 1932, č. 83 Sb., o úpravě náležitostí vojenských osob z počtu mužstva v činné službě a některých jiných osob jim co do náležitostí na roveň postavených, jakož i o zaopatření déle sloužících, podle § 8, odst. 3 vládního nařízení ze dne 9. února 1933, č. 33 Sb., o pensijním pojištění zaměstnanců soukromých drah, jakož i podle čl. II, § 1, odst. 1 zákona ze dne 3. července 1936, č. 200 Sb., o pojištění u báňských bratrských pokladen:

I. Abschnitt.

Allgemeine Bestimmungen.

§ 1.

(1) Der im § 5, lit. b), beziehungsweise im § 6, lit. a), des Ges. Slg. Nr. 221/1924 in der Fassung des Gesetzes vom 8. November 1928, Slg. Nr. 184, und der Regierungsverordnung Slg. Nr. 112/1934 genannte Dienstgeber ist verpflichtet, den ihm gemäß § 240, Abs. 1, des Ges. Slg. Nr. 221/1924, in der Fassung der Regierungsverordnung Slg. Nr. 112/1934, gemäß § 115, Abs. 2, des Ges. Slg. Nr. 26/1929, gemäß § 17 des Ges. Slg. Nr. 83/1932, gemäß § 8, Abs. 3, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 33/1933 sowie gemäß Art. II, § 1, Abs. 1, des Ges. Slg. Nr. 200/1936 ausgefolgten Überweisungsbetrag zur Kürzung der Zeit, die für das Entstehen der Ansprüche, die er dem Arbeitnehmer zu gewähren verpflichtet ist, erforderlich ist, beziehungsweise zur Erhöhung dieser Ansprüche zu verwenden.

(2) Die Ansprüche, die der Arbeitnehmer gegenüber dem Dienstgeber (Absatz 1) auf Grund des Überweisungsbetrages erlangt, werden unter Berücksichtigung der bisher angerechneten Gesamtzeit, des Versicherungsverlaufes, der die Grundlage der Berechnung des Überweisungsbetrages bildet, und der die Ansprüche aus der Versorgung in dem von der Versicherungspflicht ausgenommenen Dienste regelnden Vorschriften festgesetzt.

§ 2.

(1) Richten sich die Versorgungsansprüche der ausgenommenen Arbeitnehmer grundsätzlich nach den in der Invaliditäts- und Altersversicherung für den Anfall der Versicherungsleistungen festgesetzten Bedingungen, so werden zur Festsetzung der Ansprüche für den ausgefolgten Überweisungsbetrag die Rechnungsgrundlagen der Zentralsozialversicherungsanstalt angewendet.

(2) Stimmen die Versorgungsansprüche der ausgenommenen Arbeitnehmer mit den Ansprüchen der Pflichtversicherung bei der Zentralsozialversicherungsanstalt oder bei der Allgemeinen Pensionsanstalt völlig überein, so werden die in Empfang genommenen Überweisungsbeträge nach den Vorschriften, die hinsichtlich der empfangenen Überweisungsbeträge für diese Versicherungsträger gelten, verwendet.

(3) Anderenfalls werden für die Festsetzung der Ansprüche für den ausgefolgten Überweisungsbetrag die Rechnungsgrundlagen der Allgemeinen Pensionsanstalt zugrunde gelegt. Dabei werden die nach der Regie-

Oddíl I.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

(1) Zaměstnavatel jmenovaný v § 5, písm. b), pokud se týče v § 6, písm. a) zák. č. 221/1924 Sb. ve znění zákona ze dne 8. listopadu 1928, č. 184 Sb., a vládního nařízení č. 112/1934 Sb., je povinen použíti převodní částky vydané mu podle § 240, odst. 1 zák. č. 221/1924 Sb. ve znění vládního nařízení č. 112/1934 Sb., podle § 115, odst. 2 zák. č. 26/1929 Sb., podle § 17 zák. č. 83/1932 Sb., podle § 8, odst. 3 vl. nař. č. 33/1933 Sb., jakož i podle čl. II, § 1, odst. 1 zák. č. 200/1936 Sb., ke zkrácení doby potřebné pro vznik nároků, jež jest povinen zaměstnanci poskytovati, případně k jejich zvýšení.

(2) Nároky, kterých zaměstnanec nabude vůči zaměstnavateli (odstavec 1) za převodní částku, se určí s ohledem na celkovou dobu dosud započítanou, na průběh pojištění, který je podkladem výpočtu převodní částky, a na předpisy upravující nároky ze zaopatření ve službě vyňaté z pojistné povinnosti.

§ 2.

(1) Řídí-li se zaopatřovací nároky vyňatých zaměstnanců v zásadě podmínkami, stanovenými v pojištění invalidním a starobním pro nápad pojistných dávek, použije se pro určení nároků za vydanou převodní částku početních podkladů Ústřední sociální pojišťovny.

(2) Shodují-li se zaopatřovací nároky vyňatých zaměstnanců plně s nároky povinného pojištění u Ústřední sociální pojišťovny nebo u Všeobecného pensijního ústavu, použije se přijatých převodních částek podle předpisů, jež platí o použití přijatých převodních částek pro tyto nositele pojištění.

(3) Jinak se vezmou za podklad pro určení nároků za vydanou převodní částku početní podklady Všeobecného pensijního ústavu. Při tom se převodních částek stanovených podle vládního nařízení ze dne 18. února 1937, č. 23

rungsverordnung vom 18. Februar 1937, Slg. Nr. 23, betreffend die Überweisungsbeträge und die Berechnungsgrundlagen der Zentralsozialversicherungsanstalt, festgesetzten Überweisungsbeträge so verwendet, als ob es sich um die Verwendung eines Überweisungsbetrages der Allgemeinen Pensionsanstalt für eine Beitragszeit handelte, die im gegebenen Falle bei der Allgemeinen Pensionsanstalt nach den Bestimmungen der Regierungsverordnung vom 30. Juni 1937, Slg. Nr. 173, angerechnet würde.

§ 3.

Der Arbeitnehmer hat das Recht, den Überweisungsbetrag auf die zur Anrechnung der Gesamtzeit, für die er ausgefolgt wurde, erforderliche Höhe zu ergänzen, kommt es jedoch durch Umrechnung des Überweisungsbetrages gemäß § 2, Abs. 3, zu einer Kürzung dieser Zeit, dann bloß auf die zur Anrechnung dieser kürzeren Zeit erforderliche Höhe. Dieses Recht muß der Arbeitnehmer binnen 6 Monaten von dem Zeitpunkte an, in dem er von dem Ergebnisse der Verwendung des Überweisungsbetrages und der Höhe der Aufzahlung verständigt wurde, geltend machen. Entsteht später für den Dienstgeber die Verpflichtung zur Ausfolgung des Überweisungsbetrages, so ist mit dem Überweisungsbetrage der versicherungsmathematische Wert des auf diese Aufzahlung bezahlten Betrages auszufolgen.

II. Abschnitt.

Besondere Bestimmungen über die Verwendung der Überweisungsbeträge auf dem Gebiete der Protektorats-Pensionsversorgung, soweit diese nach den für pragmatikalische Protektoratsbedienstete geltenden Grundsätzen durchgeführt wird.

§ 4.

(1) In der Protektorats-Pensionsversorgung wird, sofern diese nach den für pragmatikalische Protektoratsbedienstete geltenden Grundsätzen durchgeführt wird, der nach den im § 1, Abs. 1, angeführten Rechtsvorschriften dem Protektorat oder einer Protektoratsanstalt, Unternehmung oder einem Fonds oder einer vom Protektorat verwalteten Anstalt, Unternehmung oder einem Fonds ausgefolgte Überweisungsbetrag zur Anrechnung der Zeit für den Anspruch und das Ausmaß der Ruhe(Versorgungs)genüsse des übergetretenen Arbeitnehmers verwendet.

(2) Hinsichtlich der Art dieser Anrechnung gelten sinngemäß die §§ 5 bis 10 und handelt es sich um einen Überweisungsbetrag, der nach der Regierungsverordnung Slg. Nr. 23/ Sb., o převodních částkách a početních podkladech Ústřední sociální pojišťovny, použije tak, jako kdyby šlo o použití převodní částky Všeobecného pensijního ústavu za příspěvkovou dobu, která by byla v daném případě započtena u Všeobecného pensijního ústavu podle ustanovení vládního nařízení ze dne 30. června 1937, č. 173 Sb.

§ 3.

Zaměstnanec má právo doplniti převodní částku na výši potřebnou k započtení celé doby, za kterou byla vydána, dojde-li však přepočtením převodní částky podle § 2, odst. 3 ke zkrácení této doby, pouze na výši potřebnou k započtení této kratší doby. Toto právo musí zaměstnanec uplatniti do 6 měsíců po té, kdy byl vyrozuměn o výsledku použití převodní částky a o výši doplatku. Vznikne-li později zaměstnavateli povinnost k vydání převodní částky, jest s převodní částkou vydati pojistněmatematickou hodnotu částky na tento doplatek zaplacené.

Oddíl II.

Zvláštní ustanovení o použití převodních částek v oboru protektorátního pensijního zaopatření, pokud je prováděno podle zásad platných pro protektorátní zaměstnance pragmatikální.

§ 4.

(1) V protektorátním pensijním zaopatření, pokud se provádí podle zásad platných pro protektorátní zaměstnance pragmatikální, použije se převodní částky vydané podle právních předpisů, uvedených v § 1, odst. 1 Protektorátu nebo ústavu, podniku nebo fondu protektorátnímu nebo Protektorátem spravovanému k započtení doby pro nárok a výměru odpočivných (zaopatřovacích) platů přestouplého zaměstnance.

(2) O způsobu tohoto započtení platí obdobně §§ 5 až 10, a jde-li o převodní částku stanovenou podle vládního nařízení č. 23/1937 Sb., též § 3 vládního nařízení ze dne 21. prosince

1937 festgesetzt wurde, auch der § 3 der Regierungsverordnung vom 21. Dezember 1937, Slg. Nr. 273, über die Verwendung der Überweisungsbeträge der öffentlichrechtlichen Versicherung (Versorgung) in einem von der Pensionsversicherungspflicht ausgenommenen Dienste.

III. Abschnitt.

Besondere Bestimmungen über die Verwendung der Überweisungsbeträge auf dem Gebiete der übrigen öffentlichrechtlichen Pensionsversorgung.

§ 5.

(1) Die Vorschriften des II. Abschnittes gelten sinngemäß für die Verwendung der den übrigen im § 5, lit. b), beziehungsweise im § 6, lit. a), des Ges. Slg. Nr. 221/1924 in der Fassung des Gesetzes Slg. Nr. 184/1928 und der Regierungsverordnung Slg. Nr. 112/1934 genannten Dienstgebern ausgefolgten Überweisungsbeträge, wenn die Pensionsversorgung ihrer Arbeitnehmer sinngemäß nach den für pragmatikalische Protektoratsbedienstete geltenden Grundsätzen durchgeführt wird.

(2) Dienstgeber, bei denen die Voraussetzung des Absatzes 1 nicht gegeben ist, haben die Pensionsvorschriften für ihre Arbeitnehmer durch Bestimmungen über die Art der Verwendung der Überweisungsbeträge nach den Grundsätzen der §§ 1 bis 3 dieser Verordnung zu ergänzen und die entsprechenden Anträge binnen Jahresfrist vom Tage der Kundmachung dieser Verordnung dem Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung zur Genehmigung vorzulegen. Unberührt bleibt jedoch das nach besonderen gesetzlichen Vorschriften anderen Behörden oder Organen zustehende Genehmigungsrecht.

Durchführungsbestimmung.

§ 6.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage ihrer Kundmachung in Kraft und erstreckt sich auf die in der Zeit vom 1. Jänner 1929 bis zum 29. Februar 1940 entstandenen Rechtsverhältnisse; sie wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. Krejčí m. p.

Ježek m. p. — Dr. Kamenický m. p.
Dr. Kalfus m. p. — Čipera m. p.
Dr. Kapras m. p. — Bubna m. p.
Dr. Kratochvíl m. p. — Dr. Klumpar m. p.

1937, č. 273 Sb., o použití převodních částek veřejnoprávního pojištění (zaopatření) ve službě vyňaté z pojistné povinnosti pensijní.

Oddíl III.

Zvláštní ustanovení o použití převodních částek v oboru ostatního veřejnoprávního pensijního zaopatření.

§ 5.

(1) Předpisy oddílu II platí obdobně pro použití převodních částek vydaných ostatním zaměstnavatelům jmenovaným v § 5, písm. b), pokud se týče v § 6, písm. a) zák. č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb. a vládního nařízení č. 112/1934 Sb., je-li pensijní zaopatření jejich zaměstnanců prováděno obdobně podle zásad platných pro protektorátní zaměstnance pragmatikální.

(2) Zaměstnavatelé, u nichž není dán předpoklad odstavce 1, doplní pensijní předpisy pro své zaměstnance ustanoveními o způsobu použití převodních částek podle zásad §§ 1 až 3 tohoto nařízení a předloží příslušné návrhy ve lhůtě jednoho roku ode dne vyhlášení tohoto nařízení ministerstvu sociální a zdravotní správy ke schválení. Nedotčeno však zůstává schvalovací právo, příslušející podle zvláštních zákonných předpisů jiným úřadům nebo orgánům.

Ustanovení prováděcí.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a vztahuje se na právní poměry vzniklé v době od 1. ledna 1929 do 29. února 1940; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Krejčí v. r.

Ježek v. r. — Dr. Kamenický v. r.
Dr. Kalfus v. r. — Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r. — Bubna v. r.
Dr. Kratochvíl v. r. — Dr. Klumpar v. r.

29.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 19. Jänner 1942

über die Regelung des Verkaufes von molkereimäßig behandelter Milch.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft:

§ 1.

In den vom Böhmisch-Mährischen Verband für Milch und Fette (des weiteren „Verband" genannt) bestimmten Orten und beginnend mit dem von ihm festgesetzten Tage dürfen molkereimäßig behandelte Milch an Verbraucher nur die vom Verbande zugelassenen Milchverteilungsstellen verkaufen, und zwar nach den unten angeführten Bestimmungen.

§ 2.

Die Molkereien dürfen molkereimäßig behandelte Milch nur an die zugelassenen Verteilungsstellen und Großverbraucher liefern. Als Großverbraucher im Sinne dieser Kundmachung sind solche Milchabnehmer anzusehen, die in ihrem Betriebe mindestens 25 Liter Milch täglich verbrauchen.

§ 3.

Die Milchverbraucher können in den gemäß § 1 bestimmten Verbrauchsorten molkereimäßig behandelte Milch nur von den zugelassenen Verteilungsstellen beziehen; falls sie keine Zustellung ins Haus beanspruchen, können sie die Milch in jeder Verteilungsstelle kaufen.

§ 4.

(1) In den Verbrauchsorten wird eine solche Anzahl von Verteilungsstellen zugelassen, daß die täglich verkaufte Milchmenge in jeder Verteilungsstelle angemessen ist.

(2) Als angemessene Milchmenge ist anzusehen der Verkauf von täglich:

a) mindestens 250 Litern in den Milchverteilungsstellen in Groß-Prag, Groß-Brünn

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 19. ledna 1942

o úpravě prodeje mléka mlékárensky ošetřeného.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství:

§ 1.

Ve spotřebních místech určených českomoravským svazem pro mléko a tuky (v dalším textu „Svaz") a ode dne jím stanoveného smějí prodávati spotřebitelům mléko mlékárensky ošetřené pouze rozdělovny mléka určené Svazem, a to podle ustanovení dále uvedených.

§ 2.

Mlékárny smějí dodávati mléko mlékárensky ošetřené pouze určeným rozdělovnám a velkospotřebitelům. Za velkospotřebitele podle této vyhlášky jest pokládati takové odběratele mléka, kteří spotřebují ve svém podniku denně nejméně 25 litrů mléka.

§ 3.

Spotřebitelé mléka mohou ve spotřebních místech určených podle § 1 odebírati mléko mlékárensky ošetřené pouze z určených rozdělovn; nežádají-li donášku do domu, mohou je nakupovati v kterékoliv rozdělovně.

§ 4.

(1) Ve spotřebních místech bude určen takový počet rozděloven, aby množství denně prodávaného mléka bylo v každé rozdělovně přiměřené.

(2) Za přiměřené množství denně prodávaného mléka jest pokládati:

a) nejméně 250 litrů u rozděloven ve Velké Praze, Velkém Brně a Moravské Ostravě

und Mährisch-Ostrau (Schlesisch-Ostrau, Hruschau, Muglinau, Herschmanitz, Michalowitz, Radwanitz, Groß-Kunzendorf und Klein-Kunzendorf inbegriffen),

b) mindestens 150 Litern in den Milchverteilungsstellen in Pilsen, Königgrätz, Pardubitz, Jungbunzlau-Klein-Tschejetitz, Deutsch-Brod, Tschaslau, Königinhof, Kuttenberg, Sedletz, Chrudim, Jitschin, Kladno (samt Gemeinden, die zur Regierungspolizeibehörde in Kladno gehören), Markscheid, Buschtiehrad, Klattau, Kolin, Laun, Nachod, Neuenburg a. d. Elbe, Tabor, Beneschau, Neu-Bidschow, Schlan, Turnau, Beraun, Budweis, Pisek, Pibrans, Rakonitz, Chotzen, Jermer-Josefstadt, Kralup a. d. Moldau, Leitomischl, Podiebrad, Raudnitz a. d. Elbe, Böhmisch-Trübau, Wildenschwert, Olmütz, Proßnitz, Iglau, Zlin, Göding, Mährisch-Weißkirchen, Kremsier, Prerau, Trebitsch-Unterkloster, Friedeck-Friedberg, Luhatschowitz, Wallachisch-Meseritsch, Groß-Meseritsch, Gaya, Wsetin,

c) und mindestens 75 Litern in den Milchverkaufsstellen in allen übrigen Orten des Protektorates Böhmen und Mähren.

(3) Als Milch gemäß Absatz 2 ist Vollmilch oder entrahmte Milch oder Buttermilch zu verstehen.

(4) Die täglich verkaufte Milchmenge gemäß Absatz 2 muß in der zugelassenen Verkaufsstelle binnen einem Jahre nach dem Tage der Bestimmung laut § 1 erreicht werden, falls in den einzelnen Verbrauchsorten vom Verbande nicht eine längere Frist festgesetzt wird.

§ 5.

Als Milchverkaufsstellen werden Geschäfte oder Verkaufsstellen bestimmt, die den Bestimmungen der Regierungsverordnung vom 20. April 1934, Slg. Nr. 75, betreffend die Erzeugung von Milch und Milchprodukten und den Verkehr mit diesen Lebensmitteln, sowie der sie abändernden und ergänzenden Vorschriften und der Kundmachungen der Landespräsidenten in Böhmen und in Mähren über hygienische Maßnahmen beim Handel mit Milch, Milchprodukten und Eiern entsprechen.

§ 6.

In der zugelassenen Milchverteilungsstelle dürfen vorläufig nachstehende Warengattungen verkauft werden:

Milch und Milcherzeugnisse,
Mehl und Mehlerzeugnisse in Packungen,

(včetně Slezské Ostravy, Hrušova, Muglínova, Heřmanic, Michálkovic, Radvanic, Kunčic a Kunčiček),

b) nejméně 150 litrů u rozděloven mléka v Plzni, Hradci Králové, Pardubicích, Mladé Boleslavi-Čejetičkách, Německém Brodě, Čáslavi, Dvoře Králové, Kutné Hoře, Sedlci, Chrudimi, Jičíně, Kladně (s obcemi, které patří k vládnímu policejnímu úřadu v Kladně), Rozdělově, Buštěhradě, Klatovech, Kolíně, Lounech, Náchodě, Nymburce, Táboře, Benešově, Novém Bydžově, Slaném, Turnově, Berouně, Českých Budějovicích, Písku, Příbrami, Rakovníku, Chocni, Jaroměři-Josefově, Kralupech n. Vlt., Litomyšli, Poděbradech, Roudnici n. L., České Třebové, Ústí n. Orl., Olomouci, Prostějově, Jihlavě, Zlíně, Hodoníně, Hranicích, Kroměříži, Přerově, Třebíči-Podklášteří, Frýdku-Místku, Luhačovicích, Valašském Meziříčí, Velkém Meziříčí, Kyjově, Vsetíně,

c) a nejméně 75 litrů u rozděloven mléka ve všech ostatních místech Protektorátu Čechy a Morava.

(3) Mlékem podle odstavce 2 jest rozuměti plnotučné nebo odstředěné mléko nebo podmáslí.

(4) Množství denně prodávaného mléka podle odstavce 2 musí býti dosaženo v určené rozdělovně do jednoho roku po dni určení podle § 1, nebude-li v jednotlivých spotřebních místech stanovena Svazem doba delší.

§ 5.

Rozdělovnami mléka budou určeny obchody nebo prodejní zařízení, které budou vyhovovati ustanovením vládního nařízení ze dne 20. dubna 1934, č. 75 Sb., o výrobě mléka a výrobků z mléka a obchodu s těmito potravinami, a předpisů je měnících a doplňujících a vyhlášek zemských presidentů v Čechách a na Moravě o zdravotních opatřeních při uvádění mléka, mléčných výrobků a vajec do oběhu.

§ 6.

V určené rozdělovně mléka jest prozatím dovoleno prodávati tyto druhy zboží:

mléko a mléčné výrobky,
mouku a moučné výrobky v balení,

Brot und andere Bäckererzeugnisse,
Fein- und Dauerbackwaren,
Eier und Eierersatzmittel,
Teigwaren in Packungen,
Kunstspeisefette und Honig,
Kunsthonig und Malzextrakte,
Hefe und Backpulver,
Sodawasser und Limonaden,
Suppenwürze in Original-Flaschen und Würfeln,
Oliven- und Speiseöl,
Marmelade in Tiegeln und Gläsern.

Der Verkauf und die Lagerung anderer Warengattungen ist in der zugelassenen Milchverteilungsstelle nicht gestattet.

§ 7.

Die zugelassene Milchverteilungsstelle ist verpflichtet, in ihrem Geschäftsraum in den üblichen Stunden Milch an Verbraucher zu verkaufen. Die Milch kann den Verbrauchern nur in Flaschen oder geschlossenen Gefäßen ins Haus zugestellt werden; diese Zustellung an Verbraucher kann auf einen bestimmten Rayon begrenzt werden.

§ 8.

Der Leiter der zugelassenen Milchverteilungsstelle oder sein Vertreter muß über die notwendigen Fachkenntnisse verfügen und hierüber einen Nachweis spätestens bis zum 1. Jänner 1945 der Prüfungskommission vorlegen. Eingehende Vorschriften über die Prüfungen und Prüfungskommissionen werden vom Verbande mit Zustimmung des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft und des Ministeriums des Innern erlassen.

§ 9.

(1) Mit der Durchführung dieser Kundmachung wird der Verband betraut, der zu diesem Zwecke insbesondere ermächtigt ist:

1. die Verbrauchsorte, in denen die Regelung des Milchverkaufes gemäß dieser Kundmachung durchgeführt wird, nach Anhören der Wirtschaftsgruppe Einzelhandel zu bestimmen,

2. nach Anhören der Bezirksbehörde und des Gemeindeamtes sowie der örtlichen Stelle der Wirtschaftsgruppe Einzelhandel und der Molkereien die Milchverteilungsstellen zu bestimmen,

3. der zugelassenen Milchverteilungsstelle die entsprechende Bescheinigung auszustellen,

chléb a ostatní pekařské výrobky,
jemné a trvanlivé pečivo,
vejce a vaječné náhražky,
těstoviny v balení,
umělé tuky a med,
umělý med a sladové výtažky,
droždí a prášky do pečiva,
sodovku a limonády,
polévkové koření v původních lahvích a kostkách,
olivový a jedlý olej,
marmelády v kelímcích a sklenicích.

Jiné druhy zboží není dovoleno v určené rozdělovně ani prodávati ani skladovati.

§ 7.

Určená rozdělovna mléka jest povinna v obvyklých hodinách prodávati mléko spotřebitelům ve své obchodní místnosti. Donášeti mléko spotřebitelům do domu lze pouze v lahvích nebo v uzavřených nádobách; tato donáška spotřebitelům může býti omezena na určitý obvod.

§ 8.

Vedoucí určené rozdělovny mléka nebo jeho zástupce musí míti k tomu odborné vědomosti a předložiti o nich průkaz zkušební komisi nejpozději do 1. ledna 1945. Podrobné předpisy o zkouškách a zkušebních komisích vydá Svaz se souhlasem ministerstva zemědělství a lesnictví a ministerstva vnitra.

§ 9.

(1) Provedením této vyhlášky se pověřuje Svaz, který k tomu účelu je zmocněn zejména:

1. určiti po slyšení hospodářské skupiny maloobchodu spotřební místa, v nichž bude úprava mléčného prodeje podle této vyhlášky provedena,

2. určiti rozdělovny mléka po slyšení okresního a obecního úřadu, jakož i místní hospodářské skupiny maloobchodu a mlékáren,

3. vystaviti určené rozdělovně mléka příslušné osvědčení,

4. nach Anhören der Wirtschaftsgruppe Einzelhandel mit Zustimmung des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft die gemäß § 4, Abs. 1 und 2, angemessene täglich verkaufte Milchmenge zu erhöhen oder herabzusetzen sowie die im § 6 angeführten Warengattungen einzuschränken oder zu erweitern; in diesem Falle ebenfalls mit Zustimmung des Ministeriums des Innern,

5. die Verkaufsrayone der zugelassenen Verkaufsstellen festzusetzen,

6. auf einen mit außerordentlichen Ortsverhältnissen begründeten Antrag der zugelassenen Verteilungsstelle eine Ausnahme von den Bestimmungen des § 4, Abs. 2 und 4, nach Anhören der Wirtschaftsgruppe Einzelhandel zu bewilligen,

7. den zugelassenen Milchverteilungsstellen ihre Berechtigung gemäß dieser Kundmachung zu entziehen, falls sie den Bestimmungen der §§ 4, 5 und 6 nicht entsprechen,

8. den Tag zu bestimmen, ab welchem in den einzelnen Verbrauchsorten die Regelung des Milchverkaufes nach dieser Kundmachung durchgeführt wird,

9. falls dies die Versorgung der Bevölkerung mit Milch erfordert, die Regelung des Milchverkaufes in den einzelnen Verbrauchsorten durch die nach und nach erfolgende Ausschaltung der bisherigen Milchhändler, die als Milchverteilungsstellen nicht zugelassen werden, vorzunehmen.

(2) Bei der Durchführung dieser Kundmachung hat der Verband nach den Bestimmungen der Regierungsverordnung vom 27. September 1939, Slg. Nr. 209, betreffend die Regelung der Erzeugung, der Verarbeitung und des Absatzes von Milch, Milcherzeugnissen und Fetten, in der Fassung der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 21. Mai 1941, Slg. Nr. 217, vorzugehen.

§ 10.

Übertretungen der Bestimmungen dieser Kundmachung werden gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft.

§ 11.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Bubna m. p.

4. po slyšení hospodářské skupiny maloobchodu a se souhlasem ministerstva zemědělství a lesnictví zvýšiti nebo snížiti přiměřené množství denně prodávaného mléka podle § 4, odst. 1 a 2, jakož i omeziti nebo rozšířiti druhy zboží uvedené v § 6; v tomto případě též se souhlasem ministerstva vnitra,

5. stanoviti prodejní obvody určených rozdělovem,

6. na žádost určené rozdělovny odůvodněnou mimořádnými místními poměry povoliti po slyšení hospodářské skupiny maloobchodu výjimku z ustanovení § 4, odst. 2 a 4,

7. odejmouti určeným rozdělovnám mléka jejich oprávnění podle této vyhlášky, jestliže nevyhovují ustanovením §§ 4, 5 a 6,

8. určiti den, od kterého bude úprava mléčného prodeje podle této vyhlášky provedena v jednotlivých spotřebních místech,

9. vyžaduje-li toho zásobování obyvatelstva mlékem, provésti úpravu prodeje mléka v jednotlivých spotřebních místech postupným vyřazováním dosavadních obchodníků s mlékem, kteří nebudou určeni rozdělovnami mléka.

(2) Při provádění této vyhlášky postupuje Svaz podle ustanovení vládního nařízení ze dne 27. září 1939, č. 209 Sb., o úpravě výroby, zpracování a odbytu mléka, mléčných výrobků a tuků, ve znění vyhlášky ministra zemědělství ze dne 21. května 1941, č. 217 Sb.

§ 10.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb.

§ 11.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Bubna v. r.

Verwaltung: Prag III, Ziermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109 704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 27. Jänner 1942.

13. Stück. Preis: K 2·80.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 27. ledna 1942.

Cena: K 2·80. Částka 13.

Inhalt: **(30.—32.) 30.** Verordnung über das Feuerschutzwesen. — **31.** Verordnung über die Feuerschutzsteuer. — **32.** Verordnung, womit die Gebührenbefreiung gewisser Personen gemäß der Regierungsverordnung vom 22. Dezember 1938, Slg. Nr. 367, abermals verlängert wird.

Obsah: **(30.—32.) 30.** Nařízení o věcech požární ochrany. — **31.** Nařízení o dani z požární ochrany. — **32.** Nařízení, kterým se znovu prodlužuje poplatkové osvobození některých osob podle vládního nařízení ze dne 22. prosince 1938, č. 367 Sb.

30.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941 über das Feuerschutzwesen.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

ERSTER TEIL.

Allgemeine Bestimmungen.

§ 1.

Begriffsbestimmung.

Das Feuerschutzwesen umfaßt die dem Feuerschutz dienenden Maßnahmen einschließlich der Bereitstellung personeller und sachlicher Mittel zur Vermeidung und Bekämpfung von Bränden und anderen öffentlichen Notständen.

§ 2.

Aufgabe der Gemeinden.

(1) Die Einrichtung und Aufrechterhaltung eines geordneten Feuerschutzes ist Aufgabe der Gemeinden.

(2) Zu einem geordneten Feuerschutz gehören die Beschaffung und Unterhaltung der

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941 o věcech požární ochrany.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

ČÁST PRVNÍ.

Ustanovení všeobecná.

§ 1.

Určení pojmu.

Věci požární ochrany zahrnují opatření sloužící požární ochraně včetně pohotovosti osobních a věcných prostředků k zamezování a zdolávání požárů a jiných veřejných stavů nouze.

§ 2.

Úkol obcí.

(1) Zřízení a udržování spořádané požární ochrany jest úkolem obcí.

(2) Ke spořádané požární ochraně náleží opatřování a udržování nářadí a výstroje,

für die Feuerwehren notwendigen Geräte und Ausrüstung zur Vermeidung und Bekämpfung von Bränden, Hochwassergefahren und anderen öffentlichen Notständen, der Bau sowie die Unterhaltung von Feuerwehralarmeinrichtungen, Gerätehäusern, Feuerwachen und sonstigen notwendigen Unterkünften sowie von Wasserversorgungsanlagen. Hiernach ist die Gemeinde Eigentümer der sachlichen Mittel des Feuerschutzes.

§ 3.

Ortssatzungen.

(1) Die Gemeinde kann im Rahmen der zu erlassenden Richtlinien auf dem Gebiete des Feuerschutzes Ortssatzungen erlassen. Sie unterliegen der Genehmigung der Aufsichtsbehörde.

(2) Übertretungen nach diesen Satzungen können von der Gemeinde mit Geldbußen bis zu 200 K und für den Fall der Uneinbringlichkeit mit Arrest bis zu 3 Tagen geahndet werden.

§ 4.

Aufgabe der Feuerwehren.

(1) Aufgabe der Feuerwehren ist die Verhütung und Bekämpfung von Bränden und anderen öffentlichen Notständen, soweit nicht andere Organisationen auf Grund gesetzlicher Vorschriften damit betraut sind.

(2) Den Feuerwehren kommen beim Einsatz zur Bekämpfung von Bränden und anderen öffentlichen Notständen dazu notwendige polizeiliche Befugnisse zu.

Fachliche Aufsichtsbehörde.

§ 5.

Hauptbranddirektor.

(1) Die fachliche (technische) Aufsicht auf dem Gebiet des Feuerschutzwesens, insbesondere über die Gemeinden, die Feuerwehren und ihre Verbände übt der Minister des Innern aus. Er kann Weisungen auf diesem Gebiete erlassen. Er bestimmt insbesondere, in welchen Städten eine Berufsfeuerwehr und in welchen Gemeinden freiwillige oder Pflichtfeuerwehren oder diese Feuerwehren nebeneinander und in welcher Stärke diese zu halten sind.

(2) Der Minister des Innern bedient sich hierbei des Hauptbranddirektors, der Protektoratsbediensteter ist. Er ist dem Minister des Innern unterstellt.

potřebných pro hasičstva k zamezování a zdolávání požárů, nebezpečí povodní a jiných veřejných stavů nouze, stavba a udržování hasičských zařízení poplachových, hasičských zbrojnic, požárních stráţnic a jiných potřebných místností, jakož i zařízení k opatřování vody. Podle toho jest obec vlastnicí věcných prostředků požární ochrany.

§ 3.

Místní předpisy.

(1) Obec může vydávati v oboru požární ochrany v rámci vydaných směrnic místní předpisy. Podléhají schválení dohlédacího úřadu.

(2) Přestupky podle těchto předpisů může obec trestati pokutou do 200 K a v případě nedobytnosti vězením do 3 dnů.

§ 4.

Úkol hasičstev.

(1) Úkolem hasičstev jest zamezování a zdolávání požárů a jiných veřejných stavů nouze, pokud nejsou tím pověřeny jiné organisace na podkladě zákonných předpisů.

(2) Hasičstvům náležejí při zásahu ke zdolání požárů a jiných veřejných stavů nouze k tomu potřebná policejní oprávnění.

Odborný dohlédací úřad.

§ 5.

Hlavní požární ředitel.

(1) Odborný (technický) dohled v oboru věcí požární ochrany, zvláště nad obcemi, hasičstvy a jejich svazy, vykonává ministr vnitra. Může vydávati v tomto oboru pokyny. Zvláště určuje, ve kterých městech jest udržovati hasičstvo z povolání a ve kterých obcích hasičstva dobrovolná nebo povinná nebo tato hasičstva vedle sebe a v jakém počtu.

(2) Ministr vnitra používá při tom hlavního požárního ředitele, který jest protektorátním zaměstnancem. Jest podřízen ministru vnitra.

(3) Die allgemeine Aufsicht über die Gemeinden, die den politischen Behörden und dem Minister des Innern zusteht, bleibt unberührt. Aufsichtsbehörde in dieser Beziehung ist die der Gemeinde unmittelbar vorgesetzte politische Behörde.

§ 6.

Kreisbranddirektoren.

(1) Dem Hauptbranddirektor werden Kreisbranddirektoren beigegeben, die in dem vom Minister des Innern zu bestimmenden Umfange die Fachaufsicht auf dem Gebiete des Feuerschutzwesens führen. Sie sind dem Minister des Innern unterstellt und empfangen Weisungen von ihm. Sie sind Protektoratsbedienstete.

(2) Der Minister des Innern kann bei den Kreisbranddirektoren auf Kosten des Protektorates Böhmen und Mähren Feuerlöschstützpunkte errichten.

ZWEITER TEIL.

Die Feuerwehren.

§ 7.

Arten der Feuerwehren.

(1) Die Feuerwehren sind:

a) Berufsfeuerwehren,

b) freiwillige Feuerwehren,

c) Pflichtfeuerwehren,

d) Werkfeuerwehren.

Für alle Feuerwehren gelten die gemeinsamen Bestimmungen der §§ 8 bis 10.

(2) Die Leiter der Berufs-, der freiwilligen und der Pflichtfeuerwehren sind der Gemeinde für die Bereitschaft der Feuerwehr verantwortlich.

§ 8.

Mitgliedschaft in der Feuerwehr.

(1) Das Mindestalter für den Eintritt in die Wehr beträgt 18 Jahre. Der aktive Feuerwehrdienst endigt mit der Vollendung des 60. Lebensjahres. Bei der freiwilligen Feuerwehr können die Mitglieder nach Erreichung der Altersgrenze der Feuerwehrreserve zugeteilt werden.

(2) Aktive Angehörige einer Feuerwehr können nur körperlich geeignete, persönlich

(3) Všeobecný dohled nad obcemi, který mají politické úřady a ministr vnitra, zůstává nedotčen. Dohlédacím úřadem v tomto vztahu se rozumí politický úřad obci bezprostředně nadřízený.

§ 6.

Krajští požární ředitelé.

(1) Hlavnímu požárnímu řediteli jsou dáni k ruce krajští požární ředitelé, kteří v rozsahu určeném ministrem vnitra vykonávají odborný dohled v oboru věcí požární ochrany. Jsou podřízeni ministrovi vnitra a přijímají od něho pokyny. Jsou protektorátními zaměstnanci.

(2) Ministr vnitra může u krajských požárních ředitelů zříditi hasičské opěrné body na náklad Protektorátu Čechy a Morava.

ČÁST DRUHÁ.

Hasičstva.

§ 7.

Druhy hasičstev.

(1) Hasičstvo jest:

a) z povolání,

b) dobrovolné,

c) povinné,

d) závodní.

Pro všechna hasičstva platí společná ustanovení §§ 8 až 10.

(2) Velitelé hasičstev z povolání, dobrovolných a povinných jsou odpovědni obci za pohotovost hasičstva.

§ 8.

Členství v hasičstvu.

(1) Nejnižší věk pro vstup do hasičstva jest 18 roků. Aktivní služba hasičská se končí dovršením 60. roku věku. U dobrovolného hasičstva mohou členové po dosažení věkové hranice býti přiděleni hasičské záloze.

(2) Aktivními příslušníky hasičstva mohou býti pouze tělesně schopní mužové, proti

einwandfreie Männer sein. Einer Feuerwehr können nicht angehören:

a) Entmündigte,

b) mit Kerker oder Zuchthaus Vorbestrafte,

c) Personen, die nicht im Besitz der bürgerlichen Ehrenrechte sind,

d) Personen, die wegen ihrer Persönlichkeit ungeeignet erscheinen.

(3) Eine Mitgliedschaft ist nur in einer Feuerwehr möglich.

(4) Juden können nicht Angehörige der Feuerwehren sein. Jüdische Mischlinge können nicht Vorgesetzte werden.

§ 9.

Führung der Feuerwehren.

(1) Die technische Leitung auf Einsatzstellen hat:

a) Bei gemeinsamem Einsatz von Berufsfeuerwehren und anderen Feuerwehren der dienstälteste Leiter der Berufsfeuerwehr;

b) sonst der Leiter der freiwilligen Feuerwehr des Brandortes, oder sein Vertreter, bei Fehlen einer solchen der Leiter der zuerst am Brandort eintreffenden freiwilligen Feuerwehr, beim Fehlen auch einer solchen der Leiter der Pflichtfeuerwehr des Brandortes.

(2) Die technische Leitung der Einsätze in Betrieben mit Werkfeuerwehren hat bei Anwesenheit einer Berufsfeuerwehr deren Leiter, sonst der Leiter der Werkfeuerwehr. Der Leiter der Berufsfeuerwehr soll die Führung dem Leiter der Werkfeuerwehr übertragen, wenn dieser allein die für diese Arbeit erforderlichen Kenntnisse der Betriebsvorgänge besitzt.

(3) Die technische Leitung der Einsätze bei Waldbränden steht dem Forstbediensteten, in dessen Abwesenheit dem Leiter der beteiligten Feuerwehren nach Maßgabe der Bestimmungen der vorhergehenden Absätze zu.

(4) Bestehen in einer Gemeinde zwei freiwillige Feuerwehren, so hat der Kreisbranddirektor im Einvernehmen mit der Gemeinde einen gemeinsamen Leiter zu bestimmen. Beim Vorhandensein einer freiwilligen und einer Pflichtfeuerwehr hat der Leiter der freiwilligen Feuerwehr stets die Führung.

jejichž osobě není námitek. K hasičstvu nemohou náležeti osoby:

a) zbavené svéprávnosti,

b) trestané žalářem nebo káznicí,

c) bez čestných práv občanských,

d) které se jeví pro své osobní vlastnosti neschopnými.

(3) Členství jest možné pouze v jednom hasičstvu.

(4) Židé nemohou býti příslušníky hasičstev. Židovští míšenci nemohou se státi představenými.

§ 9.

Vedení hasičstev.

(1) Technické vedení na místech zásahu má:

a) při společném zásahu hasičstev z povolání a jiných hasičstev služebně nejstarší velitel hasičstva z povolání,

b) jinak velitel dobrovolného hasičstva místa požáru, nebo jeho zástupce, není-li takového, velitel hasičstva dobrovolného, které se nejdříve na místo požáru dostaví, a není-li ani takového, velitel povinného hasičstva místa požáru.

(2) Technické vedení zásahů v závodech se závodními hasičstvy má za přítomnosti hasičstva z povolání jeho velitel, jinak velitel závodního hasičtva. Velitel hasičstva z povolání přenese vedení na velitele závodního hasičstva, má-li tento jen sám znalosti provozního postupu potřebné pro tuto práci.

(3) Technické vedení zásahů při lesních požárech přísluší lesnímu zaměstnanci, v jeho nepřítomnosti veliteli zúčastněných hasičstev podle ustanovení předchozích odstavců.

(4) Jsou-li v obci dvě dobrovolná hasičstva, má krajský požární ředitel v dohodě s obcí ustanoviti společného velitele. Je-li v obci hasičstvo dobrovolné a hasičstvo povinné, má velitel dobrovolného hasičstva vždy vedení.

§ 10.

Feuerlöschhilfe der Feuerwehren untereinander.

(1) Die Feuerwehren haben den Feuerschutz in ihrer Gemeinde sowie den Schutz vor anderen öffentlichen Notständen und Unfällen sicherzustellen. Sie haben Nachbargemeinden bis zur Entfernung von 15 km unentgeltliche Hilfe zu leisten, sofern dadurch die Feuersicherheit der eigenen Gemeinde nicht wesentlich gefährdet wird. Nähere Weisungen in dieser Hinsicht hat die fachliche Aufsichtsbehörde zu erlassen. Sie haben weiterhin Einsatzbefehlen der fachlichen Aufsichtsbehörde Folge zu leisten.

(2) Die Werkfeuerwehr hat in erster Linie den Feuerschutz des Betriebes sicherzustellen. Die Gemeinde kann Werkfeuerwehren ihrer Gemeinde, wenn diese nicht durch die fachliche Aufsichtsbehörde von der erwähnten Verpflichtung allgemein befreit worden sind, zu Hilfeleistungen heranziehen. Diesem Ersuchen hat die Werkfeuerwehr Folge zu leisten, sofern der Feuerschutz des eigenen Betriebes nicht wesentlich gefährdet wird.

§ 11.

Allgemeine Hilfspflicht.

(1) Jeder, der den Ausbruch eines Feuers bemerkt, das er nicht sofort selbst zu löschen vermag, ist verpflichtet, unverzüglich der nächsten Feuermeldestelle oder der Gemeinde oder der Polizei davon Mitteilung zu machen.

(2) Ein jeder ist verpflichtet, beim Einsatz der Wehr persönlich Hilfe zu leisten und ihm zur Verfügung stehende Mittel (z. B. Zugtiere und Fahrzeuge) auf Anordnung der Gemeinde zur Verfügung zu stellen. Dasselbe gilt bei Übungen der Feuerwehr.

(3) Leistet jemand auf Anordnung (Absatz 2) Hilfe, so hat er während der Hilfeleistung dieselben Rechte und Pflichten wie Feuerwehrangehörige.

(4) Für tatsächliche Schäden, die an den zur Verfügung gestellten Mitteln nach Absatz 2 entstehen, ist die Gemeinde haftbar.

§ 12.

Sonderbestimmungen für Berufsfeuerwehren.

(1) Die Aufstellung und Unterhaltung der

§ 10.

Vzájemná hasičská pomoc hasičstev.

(1) Hasičstva mají zajistiti ve své obci ochranu požární, jakož i ochranu před jinými veřejnými stavy nouze a nehodami. Mají sousedním obcím do vzdálenosti 15 km poskytnouti bezplatnou pomoc, pokud se tím podstatně neohrožuje požární bezpečnost vlastní obce. Bližší pokyny v tomto směru vydá odborný dohlédací úřad. Dále mají vyhověti příkazům odborného dohlédacího úřadů k zásahu.

(2) Závodní hasičstvo má v prvé řadě zajistiti požární ochranu závodu. Obec může přibrati závodní hasičstva své obce k poskytnutí pomoci, nejsou-li odborným dohlédacím úřadem všeobecně osvobozena od uvedené povinnosti. Tomuto dožádání má závodní hasičstvo vyhověti, pokud není podstatně ohrožena požární ochrana vlastního závodu.

§ 11.

Všeobecná povinnost pomocná.

(1) Každý, kdo zpozoruje vypuknutí ohně, který nemůže sám ihned uhasiti, jest povinen sděliti to bezodkladně nejbližšímu místu, kde se oheň hlásí, nebo obci nebo policii.

(2) Každý jest povinen pomáhati osobně při zásahu hasičstva a na příkaz obce dáti k volnému použití prostředky, kterými nakládá (na př. tažná zvířata a vozidla). Totéž platí při cvičeních hasičstva.

(3) Poskytne-li kdo na příkaz (odstavec 2) pomoci, má po dobu této pomoci táž práva a povinnosti jako příslušníci hasičstva.

(4) Za skutečné škody, které vzniknou na prostředcích daných k volnému použití podle odstavce 2, ručí obec.

§ 12.

Zvláštní ustanovení pro hasičstva z povolání.

(1) Zřízení a udržování hasičstev z povolání

Berufsfeuerwehren ist Aufgabe der Gemeinden. Die Berufsfeuerwehr ist eine Einrichtung der Gemeinde.

(2) In Städten mit über 50.000 Einwohnern ist grundsätzlich eine Berufsfeuerwehr aufzustellen.

(3) Der Leiter der Berufsfeuerwehr wird von der Gemeinde bestellt. Er bedarf der Bestätigung des Ministers des Innern.

(4) Bestehen in einer Gemeinde neben der Berufsfeuerwehr noch freiwillige oder Pflichtfeuerwehren, so bilden sie unbeschadet ihrer verwaltungsmäßigen Selbständigkeit eine Einheit. Leiter dieser Einheit ist der Leiter der Berufsfeuerwehr.

§ 13.

Sonderbestimmungen für freiwillige Feuerwehren.

(1) In jeder Gemeinde ist, falls eine ausreichende Berufsfeuerwehr nicht besteht, eine leistungsfähige und den örtlichen Verhältnissen entsprechende freiwillige Feuerwehr aufzustellen. Die Aufstellung und Ergänzung der freiwilligen Feuerwehr geschieht durch Aufruf der Gemeinde an die Einwohner der Gemeinde. Die Aufstellung erfolgt durch Annahme der vorgeschriebenen Satzungen und deren Genehmigung.

(2) Die Mindestsollstärke der freiwilligen Feuerwehr beträgt 18 Mann, sie kann in Ausnahmefällen im Einvernehmen mit dem Kreisbranddirektor auf 14 Mann herabgesetzt werden. Wird die Mindestsollstärke trotz der Bereitschaft aller männlichen Einwohner nicht erreicht, so kann die Aufsichtsbehörde mehrere Gemeinden zu diesem Zwecke zusammenschließen.

(3) Freiwillige Feuerwehren sind aufzulösen, wenn es der Minister des Innern anordnet.

(4) Die Satzungen der freiwilligen Feuerwehren bestimmen die Rechte und Pflichten ihrer Mitglieder und die Art und Weise der Bestellung des Leiters. Sehen die Satzungen die Verhängung von Geldbußen vor, so können rechtskräftige Festsetzungsverfügungen von den Gemeinden für vollstreckbar erklärt und bei Nichtzahlung im Wege der politischen Exekution vollstreckt werden.

jest úkolem obcí. Hasičstvo z povolání jest zařízením obce.

(2) Ve městech s více než 50.000 obyvateli jest zásadně zříditi hasičstvo z povolání.

(3) Velitel hasičstva z povolání jest ustanoven obcí. Je třeba, aby byl potvrzen ministrem vnitra.

(4) Jsou-li v obci vedle hasičstva z povolání ještě hasičstva dobrovolná nebo povinná, tvoří bez újmy své správní samostatnosti jednotu, kterou vede velitel hasičstva z povolání.

§ 13.

Zvláštní ustanovení pro hasičstva dobrovolná.

(1) V každé obci, není-li dostačujícího hasičstva z povolání, jest zříditi dobrovolné hasičstvo výkonu schopné a místním poměrům přiměřené. Zřízení a doplnění dobrovolného hasičstva se děje provoláním obce k obyvatelům obce. Ke zřízení dojde přijetím předepsaných stanov a jejich schválením.

(2) Nejmenší povinný počet dobrovolného hasičstva jest 18 mužů, ve výjimečných případech může býti snížen v dohodě s krajským požárním ředitelem na 14 mužů. Nedosáhne-li se nejmenšího povinného počtu přes pohotovost všech mužských obyvatelů, může dohlédací úřad spojiti více obcí k tomuto účelu.

(3) Dobrovolná hasičstva jest rozpustiti, nařídí-li to ministr vnitra.

(4) Stanovy dobrovolných hasičstev určují práva a povinnosti jejich členů a způsob, jakým se ustanovuje velitel. Stanoví-li stanovy ukládání pokut, mohou se pravoplatná opatření o uložení prohlásiti obcemi za vykonatelná a při neplacení vymáhati politickou exekucí.

§ 14.

Sonderbestimmungen für Pflichtfeuerwehren.

(1) Eine Pflichtfeuerwehr ist aufzustellen, wenn in einer Gemeinde keine freiwillige Feuerwehr besteht und die Aufstellung einer solchen nicht tunlich ist oder die gebildete freiwillige Feuerwehr zur Aufrechterhaltung eines geordneten Feuerschutzes nicht ausreicht. Die Aufstellung der Pflichtfeuerwehr ist Aufgabe der Gemeinde und geschieht durch Heranziehungsbescheid der Gemeinde. Die Pflichtfeuerwehr ist eine Einrichtung der Gemeinde.

(2) Der Leiter der Pflichtfeuerwehr wird von der Gemeinde bestellt. Er bedarf der Bestätigung durch den Kreisbranddirektor.

(3) Männliche Personen im Alter von 18 bis 60 Jahren müssen einer Aufforderung zur Dienstleistung in einer Pflichtfeuerwehr jederzeit Folge leisten. Vom Dienst bei der Pflichtfeuerwehr sind nur Personen befreit, die infolge ihres Gesundheitszustandes ungeeignet sind oder deren Heranziehung mit anderen öffentlichen Interessen nicht zu vereinbaren ist.

(4) Die Mindestsollstärke der Pflichtfeuerwehr beträgt 18 Mann, sie kann in Ausnahmefällen im Einvernehmen mit dem Kreisbranddirektor auf 14 Mann herabgesetzt werden. Wird die Mindestsollstärke nicht erreicht, so hat die Aufsichtsbehörde mehrere Gemeinden zu diesem Zwecke zusammenzuschließen.

§ 15.

Sonderbestimmungen für Werkfeuerwehren.

(1) Die Aufstellung der Werkfeuerwehren ist Aufgabe des betreffenden Betriebes. Die Aufsichtsbehörde bestimmt, welche Betriebe eine Werkfeuerwehr aufzustellen haben.

(2) Die Mindestsollstärke einer Werkfeuerwehr beträgt 18 Mann.

(3) Der Leiter der Werkfeuerwehr wird vom Betriebsinhaber bestellt. Er bedarf der Bestätigung durch den Kreisbranddirektor.

§ 14.

Zvláštní ustanovení pro hasičstva povinná.

(1) Povinné hasičstvo jest zříditi, není-li v obci dobrovolného hasičstva a není-li možno je zříditi, nebo nestačí-li utvořené dobrovolné hasičstvo k udržení spořádané požární ochrany. Zřízení povinného hasičstva jest úkolem obce a děje se povolávacím výměrem obce. Povinné hasičstvo jest zařízením obce.

(2) Velitel povinného hasičstva jest ustanoven obcí. Je třeba, aby byl potvrzen krajským požárním ředitelem.

(3) Mužské osoby ve věku od 18 do 60 let musí kdykoli vyhověti výzvě k vykonávání služby v povinném hasičstvu. Od služby v povinném hasičstvu jsou osvobozeny pouze osoby, které jsou pro svůj zdravotní stav neschopné nebo jichž povolání ke službě není slučitelno s jinými veřejnými zájmy.

(4) Nejmenší povinný počet povinného hasičstva jest 18 mužů, ve výjimečných případech může býti snížen v dohodě s krajským požárním ředitelem na 14 mužů. Nedosáhne-li se nejmenšího povinného počtu, má dohlédací úřad spojiti více obcí k tomuto účelu.

§ 15.

Zvláštní ustanovení pro hasičstva závodní.

(1) Zřízení závodních hasičstev jest úkolem dotčeného závodu. Dohlédací úřad určí, které závody mají zříditi závodní hasičstvo.

(2) Nejmenší povinný počet závodního hasičstva jest 18 mužů.

(3) Velitel závodního hasičstva jest určen majitelem závodu. Je třeba, aby byl potvrzen krajským požárním ředitelem.

DRITTER TEIL.

Aufbringung der Mittel.

§ 16.

Pflichtleistung der Gemeinde.

(1) Die notwendigen Kosten für die Einrichtung und Aufrechterhaltung eines geordneten Feuerschutzes (§ 2) hat die Gemeinde im Rahmen des Haushaltsplanes zu tragen. Die Kosten für die Einrichtung und Unterhaltung eines Werkfeuerschutzes trägt der betreffende Betrieb.

(2) Den Angehörigen der freiwilligen und der Pflichtfeuerwehren ist der Verdienstausfall infolge des Einsatzes bei einer Brand- oder Katastrophenbekämpfung zu erstatten, soweit eine unentgeltliche Hilfeleistung billigerweise nicht zuzumuten ist. Die Kosten tragen bei Hilfeleistung gemäß § 10 die Gemeinden für ihre Feuerwehren, bei weitergehenden Hilfeleistungen die Gemeinde, bei der die Feuerwehren eingesetzt werden. Erfolgt der Einsatz auf Anordnung des fachlichen Aufsichtsorganes, so fallen die Kosten dem Protektorat Böhmen und Mähren zur Last. Die Gemeinde trägt auch die Kosten, die durch den Einsatz einer Werkfeuerwehr außerhalb des Betriebes entstehen. Weiterhin hat die Gemeinde die Mittel für den Besuch von Schulen und für Ausbildungszwecke aufzubringen. Nähere Vorschriften werden vom Minister des Innern erlassen.

§ 17.

Feuerschutzsteuer.

(1) Zur Förderung des Feuerschutzwesens wird von den Feuerversicherungsanstalten und den Versicherungsnehmern eine Feuerschutzsteuer erhoben.

(2) Die Steuer wird durch eine besondere Regierungsverordnung eingeführt.

§ 18.

Eingriffe in das Privateigentum.

(1) Die Eigentümer und die Besitzer der vom Brand oder anderen Notständen betroffenen Grundstücke, Gebäude und Gebäudeteile sind verpflichtet, der Feuerwehr den Zutritt zu ihren Grundstücken und Gebäuden und deren Benutzung zur Vornahme der angeordneten Bekämpfungsarbeiten zu gestatten, ihre für die Bekämpfungsarbeiten verwendbaren Ge-

ČÁST TŘETÍ.

Opatření prostředků.

§ 16.

Plnění povinností obce.

(1) Potřebné náklady na zřízení a udržování spořádané požární ochrany (§ 2) má nésti obec v mezích rozpočtu. Náklady na zřízení a udržování požární ochrany závodu nese dotčený závod.

(2) Příslušníkům dobrovolných a povinných hasičstev jest nahraditi ztrátu na výdělku následkem zásahu při zdolávání požáru nebo katastrof, pokud nelze podle slušnosti usouditi na bezplatné poskytnutí pomoci. Náklady nesou při poskytování pomoci podle § 10 obce pro svá hasičstva, při dále jdoucím poskytnutí pomoci obec, ve které hasičstva zakročují. Děje-li se zakročení k nařízení odborného dohlédacího orgánu, připadají náklady k tíži Protektorátu Čechy a Morava. Obec nese také náklady, které vzniknou zásahem závodního hasičstva vně závodu. Dále má obec opatřiti prostředky pro návštěvu škol a účely výcviku. Bližší předpisy vydá ministr vnitra.

§ 17.

Daň z požární ochrany.

(1) K podpoře věcí požární ochrany vybírá se od požárních pojišťoven a pojistníků daň z požární ochrany.

(2) Daň se zavádí zvláštním vládním nařízením.

§ 18.

Zásahy do soukromého majetku.

(1) Vlastníci a držitelé požárem nebo jinými stavy nouze postižených pozemků, budov a částí budov jsou povinni dovoliti hasičstvu přístup na své pozemky a do svých budov a jich použití k podniknutí nařízených zdolávacích prací, dáti na požádání k volnému použití pro hasičskou službu svá nářadí upotřebitelná pro zdolávací práce, jakož i zá-

räte sowie Wasservorräte, die sich in ihrem Besitz befinden oder auf ihren Grundstücken gewonnen werden können, auf Anfordern für den Löschdienst zur Verfügung zu stellen. Sie haben weiter die vom Leiter der Feuerwehren im Interesse einer erfolgreichen Bekämpfung als notwendig erkannten und angeordneten Maßnahmen, wie Räumung von Grundstücken oder Beseitigung von Gebäuden und deren Teilen, Einfriedungen und Pflanzen zu dulden.

(2) Die gleichen Verpflichtungen haben auch die Eigentümer und die Besitzer benachbarter, von dem Brand oder Notstand betroffener Grundstücke.

soby vody, které jsou v jejich držbě nebo mohou býti získány na jejich pozemcích. Mají dále trpěti opatření, velitelem hasičstev v zájmu úspěšného zdolávání uznaná za potřebná a nařízená, jako vyklizení pozemků nebo odstranění budov a jejich částí, ohrad a rostlin.

(2) Stejné povinnosti mají také vlastníci a držitelé sousedních pozemků, postižených požárem nebo stavem nouze.

VIERTER TEIL.

Übergangs- und Schlußbestimmungen.

§ 19.

Eigentumsübergang.

(1) Die Grundstücke samt Zubehör, sowie die Geräte und Ausrüstungsgegenstände der freiwilligen Feuerwehren einer Gemeinde, die den Zwecken des Feuerschutzwesens dienen, gehen in das Eigentum dieser Gemeinde über. Sie bilden ein Feuerschutzzwecken dienendes besonderes Zweckvermögen.

(2) Mit dem Vermögen gehen auch die Verbindlichkeiten der Feuerwehr oder dritter Personen über, die zur Beschaffung der genannten Vermögensgegenstände eingegangen worden sind.

(3) Soweit die Grundstücke samt Zubehör, die Geräte und Ausrüstungsgegenstände aus eigenen Mitteln der Feuerwehr beschafft worden sind, ist eine Entschädigung durch die Gemeinde an den zuständigen Hauptverband der Feuerwehren zu leisten.

(4) Über Streitigkeiten zwischen den freiwilligen Feuerwehren und den Gemeinden, die sich aus der Durchführung der Vorschriften der Absätze 1 und 2 ergeben, entscheiden die politischen Behörden unter Ausschluß des Rechtsweges. Das gleiche gilt für die nach Absatz 3 an den zuständigen Hauptverband zu leistenden Entschädigungen.

(5) Das übrige Vermögen der freiwilligen Feuerwehr bleibt unberührt.

§ 20.

Rechtsmittel.

Gegen alle Entscheidungen und Verfügungen der Gemeinde nach dieser Verordnung

ČÁST ČTVRTÁ.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 19.

Přechod vlastnictví.

(1) Účelům věcí požární ochrany sloužící nemovitosti s příslušenstvím, jakož i nářadí a předměty výstroje dobrovolných hasičstev obce přecházejí do vlastnictví této obce. Tvoří účelové jmění sloužící účelům požární ochrany.

(2) S majetkem přecházejí také závazky hasičstva nebo třetích osob, podstoupené k opatření jmenovaných majetkových předmětů.

(3) Pokud nemovitosti s příslušenstvím, nářadí a předměty výstroje byly opatřeny z vlastních prostředků hasičstva, poskytne obec odškodné příslušnému hlavnímu svazu hasičstev.

(4) O sporech mezi dobrovolnými hasičstvy a obcemi, které vyplynou z provádění předpisů odstavců 1 a 2, rozhodují politické úřady s vyloučením pořadu práva. Stejné platí o odškodnění, které jest poskytovati podle odstavce 3 příslušnému hlavnímu svazu.

(5) Ostatní jmění dobrovolného hasičstva zůstává nedotčeno.

§ 20.

Opravné prostředky.

Ze všech rozhodnutí nebo opatření obce podle tohoto nařízení přísluší postiženému od-

steht dem Betroffenen die Berufung an die Aufsichtsbehörde zu, die in einer Frist von 14 Tagen nach Zustellung bei der Gemeinde einzubringen ist. Die Berufung hat aufschiebende Wirkung, sofern die Entscheidung (Verfügung) nichts anderes bestimmt. Gegen die Ausschließung der aufschiebenden Wirkung ist kein Rechtsmittel zulässig.

§ 21.

Ermächtigung zum Erlaß näherer Vorschriften.

Der Minister des Innern kann zur Durchführung dieser Verordnung eingehende Vorschriften erlassen. Insbesondere kann er die Organisationen der Feuerwehren und die Rechte und Pflichten ihrer Angehörigen regeln.

§ 22.

Strafbestimmungen.

Wer dieser Verordnung oder den zu ihrer Durchführung ergehenden Bestimmungen oder Verfügungen zuwiderhandelt oder wer die Erfüllung der danach einem anderen obliegenden Pflichten hindert oder zu hindern unternimmt oder zu einer Zuwiderhandlung auffordert oder anreizt, wird, falls es sich nicht um eine gerichtlich strafbare Handlung handelt, von der Bezirksbehörde mit einer Geldstrafe bis zu 5000 K oder mit Arrest bis zu 6 Monaten bestraft. Im Falle der Uneinbringlichkeit einer Geldstrafe ist gleichzeitig eine Ersatz-Arreststrafe nach dem Ausmaß des Verschuldens bis zu 6 Monaten zu verhängen.

§ 23.

Wirksamkeits- und Aufhebungsklausel.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1942 in Wirksamkeit.

(2) Mit diesem Tage treten gleichzeitig außer Kraft die mit dieser Verordnung im Widerspruch stehenden Vorschriften:

des Gesetzes vom 25. Mai 1876, böhm. L. G. Bl. Nr. 45, womit eine Feuerpolizeiordnung für Böhmen erlassen wird,

des Gesetzes vom 5. April 1873, mähr. L. G. Bl. Nr. 35, womit eine Feuerpolizei- und Feuerwehrordnung für Mähren erlassen wird,

des Gesetzes vom 2. Februar 1873, schles. L. G. Bl. Nr. 20, womit eine Feuerpolizei-

volání k dohlédacímu úřadu, které jest podati u obce ve lhůtě 14 dnů po doručení. Odvolání má odkladný účinek, nestanoví-li rozhodnutí (opatření) jinak. Proti vyloučení odkladného účinku není opravného prostředku.

§ 21.

Zmocnění k vydání bližších předpisů.

Ministr vnitra může vydati podrobné předpisy k provedení tohoto nařízení. Zejména může upraviti organisaci hasičstev, práva a povinnosti jejich příslušníků.

§ 22.

Ustanovení trestní.

Kdo jedná proti tomuto nařízení nebo ustanovením neb opatřením vydaným k jeho provedení nebo kdo brání nebo podnikne něco, aby bránil v plnění povinností, náležejících podle nich jinému, nebo vybízí nebo podněcuje k přestoupení předpisů, trestá se — pokud nejde o čin trestný soudně — okresním úřadem pokutou do 5000 K nebo vězením do 6 měsíců. Pro případ nedobytnosti pokuty jest zároveň uložiti náhradní trest vězení do 6 měsíců podle míry zavinění.

§ 23.

Doložka účinnostní a zrušovací.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942.

(2) Tímto dnem zároveň pozbývají účinnosti tomuto nařízení odporující předpisy:

zákona ze dne 25. května 1876, č. 45 čes. z. z., kterým se vydává řád policie v příčině ohně pro Čechy,

zákona ze dne 5. dubna 1873, č. 35 mor. z. z., kterým vydává se řád policie požárové a řád hasicí pro Moravu,

zákona ze dne 2. února 1873, č. 20 slez. z. z., kterým se vydává řád policie požárové

ordnung für Schlesien erlassen wird, in der Fassung des Gesetzes vom 25. März 1898, schles. L. G. Bl. Nr. 21, und vom 4. Mai 1913, schles. L. G. Bl. Nr. 50.

(3) Diese Verordnung wird vom Minister des Innern im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.
Dr. **Krejčí** m. p.
Ježek m. p. Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

pro Slezsko, ve znění zákona ze dne 25. března 1898, č. 21 slez. z. z., a ze dne 4. května 1913, č. 50 slez. z. z.

(3) Nařízení provede ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.
Dr. **Krejčí** v. r.
Ježek v. r. Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.

31.

Regierungsverordnung vom 3. Jänner 1942 über die Feuerschutzsteuer.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

Gegenstand der Steuer.

(1) Der Steuer unterliegt die Entgegennahme von Versicherungsentgelten aus Feuerversicherungen, wenn die versicherten Gegenstände zur Zeit der Entgegennahme des Versicherungsentgeltes im Protektorat Böhmen und Mähren sind.

(2) Als Feuerversicherung ist es auch anzusehen, wenn zwischen mehreren Personen oder Personenvereinigungen vereinbart wird, Schäden, die den Gegenstand einer Feuerversicherung bilden können, gemeinsam zu tragen.

§ 2.

Versicherungsentgelt.

(1) Versicherungsentgelt im Sinne dieser Verordnung ist jede Leistung zu Gunsten des

Vládní nařízení ze dne 3. ledna 1942 o dani z požární ochrany.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

Předmět daně.

(1) Dani podléhá příjem pojistných platů z požárních pojištění, jsou-li pojištěné předměty v době přijetí pojistného platu v Protektorátu Čechy a Morava.

(2) Za požární pojištění se také považuje, je-li mezi více osobami nebo sdruženími osob smluveno nésti společně škody, jež mohou býti předmětem požárního pojištění.

§ 2.

Pojistný plat.

(1) Pojistným platem ve smyslu tohoto nařízení jest každé plnění ve prospěch pojistitele

Versicherers für die Vereinbarung und zur Durchführung des Versicherungsverhältnisses (z. B. Prämien, Beiträge, Vorschüsse, Nachschüsse, Umlagen, Eintrittsgelder, Gebühren für die Ausfertigung des Versicherungsscheines und andere Nebenkosten). Zum Versicherungsentgelt gehört nicht, was zur Abgeltung einer Sonderleistung des Versicherers oder aus einem sonstigen, in der Person des einzelnen Versicherungsnehmers liegenden Grund gezahlt wird (z. B. Gebühren für die Ausstellung einer Ersatzurkunde, Mahnkosten).

(2) Wird auf die Prämie ein Gewinnanteil verrechnet und nur der Unterschied zwischen Prämie und Gewinnanteil an den Versicherer gezahlt, so ist dieser Unterschiedsbetrag Versicherungsentgelt.

§ 3.

Steuergrundlage.

(1) Die Steuergrundlage bildet, soweit nichts anderes bestimmt wird, der Gesamtbetrag der in jedem Kalendervierteljahr vereinnahmten Versicherungsentgelte. Von diesem Betrage dürfen die für Rückversicherungen gezahlten Versicherungsentgelte nicht abgezogen werden.

(2) Wird das Versicherungsentgelt für eine Versicherung, die außer der Feuerversicherung noch andere Versicherungsarten umfaßt, in einem Gesamtbetrag angegeben, so bilden die Steuergrundlage bei der Hausratversicherung gegen Feuer-, Einbruch-Diebstahl- und Wasserleitungsschäden 40%, in den übrigen Fällen 50% des Gesamtbetrags.

(3) Die Art der Umrechnung ausländischer Werte bestimmt der Finanzminister.

§ 4.

Steuersatz.

Der Steuersatz beträgt 6% des Gesamtbetrages der Versicherungsentgelte.

§ 5.

Steuerpflicht.

(1) Die Steuerpflicht trifft den Versicherer und den Versicherungsnehmer, und zwar jeden zur Hälfte. Der Versicherer haftet jedoch für die ganze Steuer.

(2) Hat der Versicherer im Protektorat Böhmen und Mähren keinen Wohnsitz (Sitz), ist aber sein Bevollmächtigter hier zur Entza sjednání pojistného poměru a k jeho provedení (na př. prémie, příspěvky, zálohy, doplatky, přirážky, zápisné, poplatky za vyhotovení pojistky a jiné vedlejší poplatky). K pojistnému platu nenáleží to, co bylo placeno jako náhrada za zvláštní úkon pojistitele nebo z jiného důvodu, spočívajícího v osobě jednotlivého pojistníka (na př. poplatky za vystavení náhradní listiny, upomínací poplatky).

(2) Zúčtuje-li se podíl na zisku na prémii a platí-li se pojistiteli jen rozdíl mezi prémií a podílem na zisku, jest pojistným platem tento rozdíl.

§ 3.

Základ daně.

(1) Základem daně jest, pokud není stanoveno jinak, úhrnná částka pojistných platů přijatých v každém kalendářním čtvrtletí. Z této částky nesmějí býti sraženy pojistné platy za zajištění.

(2) Je-li udán pojistný plat za pojištění, které zahrnuje vedle požárního pojištění ještě jiné druhy pojištění, úhrnnou částkou, činí základ daně při pojištění domácího nářadí proti požáru, krádeži vloupáním a vodovodním škodám 40%, v jiných případech 50% úhrnné částky.

(3) Způsob přepočítání cizozemských hodnot stanoví ministr financí.

§ 4.

Daňová sazba.

Sazba daně činí 6% úhrnné částky pojistných platů.

§ 5.

Daňová povinnost.

(1) Daňová povinnost stíhá pojistitele i pojistníka, každého co do polovice. Pojistitel ručí však za celou daň.

(2) Nemá-li pojistitel bydliště (sídlo) v Protektorátu Čechy a Morava, má však zde zmocněnce k přijímání pojistných platů, stíhá

gegennahme der Versicherungsentgelte bestellt, so trifft die Steuerpflicht (hinsichtlich der Hälfte der Steuer) und die Haftung diesen Bevollmächtigten.

(3) Hat der im Absatz 2 erwähnte Versicherer im Protektorat Böhmen und Mähren keinen Bevollmächtigten zur Entgegennahme der Versicherungsentgelte, so trifft die Steuerpflicht hinsichtlich der ganzen Steuer den Versicherungsnehmer.

(4) Schließt der Versicherer einen Rückversicherungsvertrag ab, so ist er berechtigt, von dem an den Rückversicherer gezahlten Versicherungsentgelt den Steuerbetrag, der auf ihn entfällt, abzuziehen. Dies gilt auch für den Rückversicherer, der seinerseits einen Rückversicherungsvertrag abschließt.

§ 6.

Steuerentrichtung.

(1) Den auf den Versicherungsnehmer entfallenden Steuerbetrag hebt von diesem der Versicherer mit dem Versicherungsentgelt ein. Der ganze Steuerbetrag wird sodann von dem Versicherer ohne amtliche Bemessung auf Rechnung des Steuer(Gebühren)amtes, in dessen Sprengel er seinen Wohnsitz (Sitz) hat, binnen einem Monat nach Ablauf eines jeden Kalendervierteljahres entrichtet. Gleichzeitig ist der Versicherer verpflichtet, dem Steuer(Gebühren)amte einen Ausweis über die der Steuer unterliegenden Versicherungsentgelte für das abgelaufene Vierteljahr einzusenden.

(2) Im Falle des § 5, Abs. 3, meldet der Versicherungsnehmer den Abschluß eines Versicherungsvertrages binnen 8 Tagen bei dem Steuer(Gebühren)amte an, das nach seinem Wohnsitz (Sitz) zuständig ist; wenn der Vertrag vor der Wirksamkeit dieser Verordnung abgeschlossen wurde, meldet er ihn binnen 2 Monaten von der Wirksamkeit dieser Verordnung an. Der Versicherungsnehmer entrichtet sodann die Steuer binnen einem Monat nach Ablauf eines jeden Kalendervierteljahres und legt den Ausweis nach der Bestimmung des Absatzes 1 vor.

§ 7.

Erstattung der Steuer.

Wird das Versicherungsentgelt ganz oder zum Teil rückgestellt, weil die Versicherung vorzeitig aufhört oder das Versicherungsentgelt herabgesetzt worden ist, so wird auf

daňová povinnost (co do polovice daně) a ručení tohoto zmocněnce.

(3) Nemá-li pojistitel uvedený v odstavci 2 zmocněnce k přijímání pojistných platů v Protektorátu Čechy a Morava, stíhá daňová povinnost co do celé daně pojistníka.

(4) Uzavře-li pojistitel zajistnou smlouvu, jest oprávněn si sraziti z pojistného platu, placeného zajistiteli, částku daně na něho připadající. To platí také pro zajistitele, který sám uzavře zajistnou smlouvu.

§ 6.

Zapravení daně.

(1) Částku daně připadající na pojistníka vybere od něho pojistitel současně s pojistným platem. Celou částku daně zapravuje pojistitel bez úředního vyměření na účet berního (poplatkového) úřadu, v jehož obvodu má sídlo (bydliště), do měsíce po uplynutí každého kalendářního čtvrtletí. Současně jest pojistitel povinen předložiti bernímu (poplatkovému) úřadu výkaz o pojistných platech podléhajících dani za uplynulé čtvrtletí.

(2) V případě § 5, odst. 3 ohlásí pojistník uzavření pojistné smlouvy do 8 dnů bernímu (poplatkovému) úřadu příslušnému podle jeho bydliště (sídla); byla-li smlouva uzavřena před účinností tohoto nařízení, ohlásí ji do 2 měsíců Do měsíce po uplynutí každého kalendářního čtvrtletí zapravuje pak pojistník daň a předkládá výkaz podle ustanovení odstavce 1.

§ 7.

Vrácení daně.

Vrátí-li se zcela nebo zčásti pojistný plat, ježto pojištění předčasně skončilo nebo pojistný plat byl snížen, vrátí se na žádost — podanou do 3 let od zapravení — ta částka daně,

einen binnen 3 Jahren von der Entrichtung eingebrachten Antrag der Steuerbetrag erstattet, der mit Berücksichtigung dieser Umstände nicht verlangt worden wäre.

§ 8.

Steueraufsicht.

(1) Die die Feuerversicherung abschließenden inländischen Versicherer unterliegen der Steueraufsicht. Zu diesem Behufe sind sie verpflichtet, den Beginn ihrer Tätigkeit im Protektorat Böhmen und Mähren dem Steuer-(Gebühren)amte, das nach ihrem Wohnsitze (Sitze) zuständig ist, binnen 14 Tagen anzumelden.

(2) Die Finanzorgane sind berechtigt, jederzeit die Betriebs- und Verwaltungsräume des Versicherers zu betreten, dort nach Bedarf zu verweilen, in die Bücher, Rechnungen, Verträge und sonstigen Aufzeichnungen und Belege, soweit diese Behelfe der Steuerkontrolle dienen können, Einsicht zu nehmen, aus denselben Auszüge anzufertigen, gegebenenfalls sie gegen Bestätigung abzunehmen und nach amtlichem Gebrauch zurückzustellen. Dabei sind sie verpflichtet, über die erhobenen Umstände strengstes Geheimnis zu wahren.

(3) Der Versicherer ist verpflichtet, eine Gesamtjahresabrechnung der Steuer unter Beifügung des letzten Rechnungsabschlusses und eines allfälligen Tätigkeitsberichtes bis zum 15. Juli eines jeden Kalenderjahres vorzulegen. Außerdem ist der Versicherer überhaupt verpflichtet, der Finanzbehörde alle Aufklärungen zu geben, die sie zur Ermittlung der Steuer oder zur Überprüfung der Richtigkeit der abgeführten Beträge verlangt.

(4) Das, was in den Absätzen 2 und 3 für die inländischen Versicherer bestimmt ist, gilt auch für die Repräsentanzen anderer Versicherer sowie für den Versicherungsnehmer im Falle des § 5, Abs. 3.

§ 9.

(1) Soweit nichts anderes bestimmt ist, gelten für die Feuerschutzsteuer die allgemeinen Vorschriften des Gebührengesetzes mit dessen Änderungen und Nachträgen.

(2) Die zur Durchführung dieser Verordnung erforderlichen näheren Bestimmungen werden vom Finanzministerium, soweit es sich jež by se zřetelem na tyto okolnosti nebyla požadována.

§ 8.

Daňový dozor.

(1) Tuzemští pojistitelé uzavírající požární pojištění podléhají daňovému dozoru. Za tím účelem jsou povinni do 14 dnů oznámiti počátek své činnosti v Protektorátu Čechy a Morava bernímu (poplatkovému) úřadu příslušnému podle bydliště (sídla).

(2) Finanční orgány jsou oprávněny kdykoliv do provozních a správních místností pojistitele vstupovati, tam podle potřeby prodlévati, nahlížeti do knih, účtů, smluv a jiných zápisů a dokladů, pokud tyto pomůcky mohou sloužiti daňové kontrole, činiti z nich výpisy, po případě je na stvrzenku odebrati a po úředním upotřebení vrátiti. Při tom jsou povinny zachovati o vyšetřených okolnostech nejpřísnější tajemství.

(3) Do 15. července každého kalendářního roku jest pojistitel povinen předložiti celkové výroční vyúčtování daně s připojením poslední účetní závěrky a případné zprávy o činnosti. Kromě toho vůbec je pojistitel povinen dáti finančnímu úřadu všechna vysvětlení, jichž žádá k vyšetření daně nebo k přezkoumání správnosti odvedených částek.

(4) To, co v odstavcích 2 až 3 stanoveno o tuzemských pojistitelích, platí i o zastupitelstvích jiných pojistitelů, jakož i o pojistníku v případě § 5, odst. 3.

§ 9.

(1) Pokud není jinak stanoveno, platí pro daň z požární ochrany všeobecné předpisy poplatkového zákona s jeho změnami a dodatky.

(2) Podrobnosti potřebné k provedení tohoto nařízení stanoví ministerstvo financí, pokud jde o účtování, kontrolu, vedení zápisů a před-

um Verrechnung, Kontrolle, Führung von Aufzeichnungen und Vorlegung von Ausweisen handelt, im Einvernehmen mit der Obersten Rechnungskontrollbehörde festgesetzt.

§ 10.

Das Gesetz vom 11. April 1935, Slg. Nr. 79, betreffend den Feuerwehrbeitrag bei der Feuerversicherung, sowie die Durchführungsverordnung vom 16. April 1935, Slg. Nr. 80, werden aufgehoben. Das nach diesem Gesetz gebildete Zweckvermögen (Fonds) ist vom Ministerium des Innern abzuwickeln. Das Vermögen wird vom Minister des Innern für die Zwecke des Feuerschutzwesens verwendet.

§ 11.

Diese Verordnung tritt am 1. Jänner 1942 in Wirksamkeit; sie wird vom Finanzminister im Einvernehmen mit dem Minister des Innern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.
Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

kládání výkazů, v dohodě s nejvyšším účetním kontrolním úřadem.

§ 10.

Zákon ze dne 11. dubna 1935, č. 79 Sb., o hasičském příspěvku při požárním pojištění, a prováděcí nařízení ze dne 16. dubna 1935, č. 80 Sb., se ruší. Podle tohoto zákona utvořené účelové jmění (fond) zlikviduje ministerstvo vnitra. Jmění použije ministr vnitra k účelům hasičství.

§ 11.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942; provede je ministr financí v dohodě s ministrem vnitra.

Dr. **Hácha** v. r.
Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

32.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941,

womit die Gebührenbefreiung gewisser Personen gemäß der Regierungsverordnung vom 22. Dezember 1938, Slg. Nr. 367, abermals verlängert wird.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

Im § 8 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 367/1938 in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. Dezember 1939, Slg. Nr. 32 vom Jahre

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941,

kterým se znovu prodlužuje poplatkové osvobození některých osob podle vládního nařízení ze dne 22. prosince 1938, č. 367 Sb.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

V § 3 vl. nař. č. 367/1938 Sb., ve znění vládního nařízení ze dne 21. prosince 1939, č. 32 Sb. z roku 1940, vládního nařízení ze

1940, der Regierungsverordnung vom 4. Juli 1940, Slg. Nr. 243, und der Regierungsverordnung vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 22 vom Jahre 1941, werden die Worte „am 31. Dezember 1941“ durch die Worte „am 31. Dezember 1942“ ersetzt.

Art. II.

Diese Verordnung tritt am 1. Jänner 1942 in Wirksamkeit; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

dne 4. července 1940, č. 243 Sb., a vládního nařízení ze dne 5. prosince 1940, č. 22 Sb. z roku 1941, nahrazují se slova „31. prosince 1941“ slovy „31. prosince 1942“.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942; provedou je všichni členové vlády.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

Verwaltung: Prag III, Elermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942. | Ročník 1942. 131

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 29. Jänner 1942.

14. Stück. Preis: K 1·60.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 29. ledna 1942.

Cena: K 1·60. Částka 14.

Inhalt: (33 und 34.) 33. Verordnung über den gezahlten Urlaub für Arbeitnehmer. — 34. Verordnung über die Einführung von Urlaubskarten und Urlaubsmarken im Baugewerbe und in den Baunebengewerben.

Obsah: (33. a 34.) 33. Nařízení o placené dovolené pro zaměstnance. — 34. Nařízení o zavedení lístků a známek pro dovolenou ve stavební živnosti a ve vedlejších stavebních živnostech.

33.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941 über den gezahlten Urlaub für Arbeitnehmer.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

(1) Jeder Arbeitnehmer, welcher Arbeiten oder Dienste auf Grund eines Arbeitsverhältnisses leistet und diese nicht bloß als Nebenbeschäftigung oder gelegentlich verrichtet, hat in jedem Kalenderjahr einmal Anspruch auf einen bezahlten Erholungsurlaub.

(2) Neu eingestellten Arbeitnehmern steht erstmalig Urlaub in dem Kalenderjahr zu, in dem die Wartezeit erfüllt ist. Die Wartezeit wird nach sechsmonatiger ununterbrochener Beschäftigung in demselben Unternehmen (bei demselben Arbeitgeber) erfüllt. Eine Unterbrechung der Beschäftigung während der Dauer von nicht mehr als sechs Wochen hemmt die Wartezeit, ohne sie jedoch zu unterbrechen, wenn der Arbeitnehmer die Arbeit oder den Dienst in demselben Unternehmen oder bei demselben Arbeitgeber wieder aufgenommen hat und inzwischen nicht anderwärts beschäftigt war.

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941 o placené dovolené pro zaměstnance.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. stř. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Každý zaměstnanec, který vykonává práce nebo služby na základě poměru pracovního a nevykonává je pouze jako vedlejší zaměstnání nebo příležitostně, má v každém kalendářním roce jednou nárok na placenou dovolenou na zotavenou.

(2) Nově přijatým zaměstnancům přísluší v kalendářním roce dovolená teprve, splní-li čekací dobu. Čekací doba jest splněna šestiměsíčním nepřetržitým zaměstnáním v témže podniku (u téhož zaměstnavatele). Přerušení zaměstnání po dobu ne delší šesti týdnů staví, avšak nepřerušuje čekací dobu, nastoupil-li zaměstnanec opět práci nebo službu u téhož podniku nebo zaměstnavatele a nebyl-li mezitím jinde zaměstnán.

(3) Scheidet ein Arbeitnehmer vor dem 1. Mai aus, so besteht kein Urlaubsanspruch; ist der Urlaub bereits gewährt, so kann die gezahlte Urlaubsvergütung nicht zurückgefordert werden. Der Urlaubsanspruch bleibt jedoch für jene Arbeitnehmer bestehen, die seit ihrer Einstellung noch keinen Urlaub gehabt und die Wartezeit erfüllt haben.

§ 2.

(1) Der Urlaub beträgt im Jahre:

a) bei den im Bergbaue auf vorbehaltene Mineralien (§ 3 a. B. G.) und in dessen Nebenbetrieben (§ 131 a. B. G.) beschäftigten Arbeitern (Arbeiterinnen) mit einer Beschäftigung im Bergbaue von wenigstens 6 Monaten (§ 1, Abs. 2)

bis einschließlich zu 5 Jahren . .	6 Tage,
von 5 bis zu 10 Jahren	7 Tage,
von 10 bis zu 15 Jahren	10 Tage,
von mehr als 15 Jahren	12 Tage;

b) bei anderen Arbeitnehmern mit einer ununterbrochenen Beschäftigung in demselben Unternehmen (bei demselben Arbeitgeber) von wenigstens 6 Monaten

bis einschließlich zu 10 Jahren . .	6 Tage,
von 10 bis zu 15 Jahren	7 Tage,
von mehr als 15 Jahren	8 Tage.

Die Sonn- und Feiertage werden in den Urlaub eingerechnet und gezahlt.

(2) In ununterbrochen betriebenen Unternehmungen, bei denen sich der Arbeitstag mit dem Kalendertage nicht deckt, entfallen auf den Urlaub so viele Schichten, als in der für den Urlaub bestimmten Zeit absolviert werden würden.

(3) Die Jugendlichen bis zu ihrem 16. Lebensjahre haben nach dreimonatigem ununterbrochenem Arbeits(Lehr)verhältnis in demselben Unternehmen oder bei demselben Arbeitgeber Anspruch auf einen gezahlten Erholungsurlaub im Ausmaße von 15 Tagen im Jahre, Jugendliche vom 16. bis zum 18. Lebensjahre im Ausmaße von 12 Tagen, wobei Sonn- und Feiertage in den Urlaub eingerechnet und gezahlt werden. Entscheidend für das Ausmaß des Urlaubs ist das Alter des Jugendlichen am 1. Januar jenes Kalenderjahres, in dem ihm der Urlaub gewährt wird.

(4) Unterbrechung der Beschäftigung gilt bei Berechnung der Urlaubsdauer als Be-

(3) Odchází-li zaměstnanec z pracovního poměru před 1. květnem, nepřísluší mu nárok na dovolenou. Byla-li však dovolená již poskytnuta, nelze požadovati nazpět zaplacení náhrady za dovolenou. Nárok na dovolenou přísluší však oněm zaměstnancům, kteří po svém nastoupení do zaměstnání neměli ještě dovolené a splnili čekací dobu.

§ 2.

(1) Dovolená činí v roce

a) u dělníků (dělnic) v hornictví na vyhrazené nerosty (§ 3 ob. hor. zák.) a jeho vedlejších závodech (§ 131 ob. hor. zák.) při zaměstnání v hornictví v délce alespoň 6 měsíců (§ 1, odst. 2)

až včetně 5 let . .	6 dnů,
od 5 do 10 let	7 dnů,
od 10 do 15 let	10 dnů,
přes 15 let	12 dnů;

b) u ostatních zaměstnanců při nepřetržitém zaměstnání v témže podniku (u téhož zaměstnavatele) alespoň 6 měsíců

až včetně 10 let .	6 dnů,
od 10 do 15 let	7 dnů,
přes 15 let	8 dnů.

Neděle a svátky se započítávají do dovolené a platí se za ně.

(2) V závodech nepřetržitě provozovaných, pokud pracovní den nekryje se s kalendářním dnem, připadá do dovolené tolik směn, kolik by se jich propracovalo v době, určené pro dovolenou.

(3) Mladiství ve věku do 16 let mají po nepřetržitém tříměsíčním pracovním (učebním) poměru v témže podniku nebo u téhož zaměstnavatele nárok na placenou dovolenou na zotavenou ve výměře 15 dní, mladiství od 16 do 18 let ve výměře 12 dní, při čemž se neděle a svátky do dovolené započítávají a platí se za ně. Rozhodným pro výměru dovolené jest věk mladistvého 1. ledna kalendářního roku, v němž se mu dovolená poskytne.

(4) Přerušení zaměstnání platí pro určení délky dovolené za dobu zaměstnání, pokud

schäftigungszeit, sofern sie im Einzelfall 3 Monate nicht übersteigt. Darüber hinaus wird die Zeit, die ein Arbeitnehmer infolge Krankheit oder Unfall versäumt, in die für das Ausmaß des Urlaubs entscheidende Zeit eingerechnet. Die Entschuldigungsgründe sind nachzuweisen. Die Zeit früherer Beschäftigung in demselben Unternehmen oder bei demselben Arbeitgeber wird, soweit die Urlaubsdauer von der Beschäftigung in demselben Unternehmen (bei demselben Arbeitgeber) abhängt, bei der Berechnung der Urlaubsdauer angerechnet, wenn das Arbeitsverhältnis nicht länger als ein Jahr unterbrochen war.

(5) Von der in demselben Unternehmen oder bei demselben Arbeitgeber verbrachten Lehrzeit wird für die Berechnung der Urlaubsdauer die Zeit von höchstens einem Jahr eingerechnet.

§ 3.

Anspruch auf Urlaub gebührt nicht, sofern der Arbeitnehmer in demselben Kalenderjahre bereits von einem anderen Arbeitgeber Urlaub erhalten hat. Der Arbeitnehmer ist verpflichtet, dem Arbeitgeber bekanntzugeben, ob und in welchem Ausmaße er bereits in demselben Jahre einen Erholungsurlaub hatte.

§ 4.

(1) Die Bestimmungen dieser Verordnung finden auf Saisonarbeiter, auf die Arbeiter im Baugewerbe und in den Baunebengewerben, ausschließlich der Lehrlinge, ferner auf Heimarbeiter, auf die Kategorien von Arbeitnehmern, für die der Urlaub durch besondere Gesetze oder Regierungsverordnungen festgesetzt ist, auf die Protektoratsbediensteten, auf die Bediensteten von Unternehmungen des Reiches oder des Protektorates sowie auf andere öffentliche Bedienstete, deren Urlaub durch Vorschriften der Protektorats-Zentralbehörden oder durch andere Dienstvorschriften geregelt ist, keine Anwendung.

(2) Die Bestimmung des Absatzes 1 über eine besondere Regelung des Urlaubs gilt nicht für die Berg- und Hüttenwerke des Protektorates.

§ 5.

(1) Die Arbeitszeit, die in dem Jahre der Erteilung des Urlaubs vor dessen Antritt ohne begründete Entschuldigung versäumt wurde, wird von der Urlaubszeit in diesem Jahre abgerechnet; ebenso wird die Arbeitszeit, welche nach dem Urlaube derart ver-

v jednotlivém případě nepřesahuje 3 měsíce. Doba nad to, kterou zaměstnanec zameškal pro nemoc nebo úraz, započítává se do doby rozhodné pro výměru dovolené. Omluvné důvody jest prokázati. Pokud délka dovolené závisí na délce zaměstnání v témže podniku (u téhož zaměstnavatele), přihlíží se k době dřívějšího zaměstnání v témže podniku nebo u téhož zaměstnavatele při určení délky dovolené, nebyl-li tento pracovní poměr přerušen na déle než 1 rok.

(5) Z učební doby, ztrávené v témže podniku nebo u téhož zaměstnavatele, započítává se pro určení délky dovolené nejvýše 1 rok.

§ 3.

Nárok na dovolenou nepřísluší, dostal-li zaměstnanec v témže kalendářním roce dovolenou již od jiného zaměstnavatele. Zaměstnanec je povinen oznámiti zaměstnavateli, zda a v jaké výměře měl již v témže roce dovolenou na zotavenou.

§ 4.

(1) Ustanovení tohoto nařízení nevztahují se na sezonní zaměstnance, na zaměstnance ve stavební živnosti a ve vedlejších stavebních živnostech, vyjma učně, dále na domácké dělníky, na kategorie zaměstnanců, pro které dovolená jest stanovena zvláštními zákony nebo nařízeními, a na zaměstnance protektorátní, zaměstnance podniků říše a Protektorátu a na jiné veřejné zaměstnance, jichž dovolená je upravena předpisy ústředních úřadů Protektorátu nebo jinými služebními předpisy.

(2) Ustanovení odstavce 1 o zvláštní úpravě dovolené neplatí pro báňské a hutnické závody Protektorátu.

§ 5.

(1) Pracovní doba, která byla v roce, v němž se uděluje dovolená, před jejím nástupem zanedbána bez důvodné omluvy, odečte se od doby dovolené v tomto roce; rovněž se odečte pracovní doba, jež byla zanedbána takto po dovolené, od dovolené v příštím roce, a to

säumt wurde, von dem Urlaube im nächsten Jahre abgerechnet, und zwar in beiden Fällen ohne Entschädigung. Lehrlinge verlieren ferner den Urlaubsanspruch, wenn sie aus eigenem Verschulden und ohne Entschuldigung die Gewerbeschule nicht ordentlich besucht haben.

(2) Der Arbeitgeber ist verpflichtet, die nach Absatz 1 vorzunehmende Anrechnung mit dem Vertrauensrat, Sprecher der Deutschen oder Betriebsausschuß (Betriebsrat) durchzuberaten. Die erfolgte Anrechnung hat der Arbeitgeber dem Arbeitnehmer unverzüglich mitzuteilen und dem Arbeitsamt anzuzeigen.

§ 6.

(1) Dem Arbeitnehmer gebührt für jeden Tag des Urlaubs außer allen ihm rechtswirksam zustehenden Zulagen eine dem durchschnittlichen Verdienste einer Arbeitsschicht der letzten drei Monate unmittelbar vor dem Antritt des Urlaubs entsprechende Lohnentschädigung, sofern vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministerien nichts anderes festgesetzt ist.

(2) Die Gewährung einer Geldentschädigung an Stelle des Urlaubs ist grundsätzlich unzulässig. Sie kann nur dann gewährt werden, wenn der Arbeitnehmer seinen Urlaub infolge Beendigung seines Arbeitsverhältnisses nicht mehr antreten kann. Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann in besonderen Fällen Ausnahmen zulassen. Darüber hinaus wird der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung ermächtigt, für die Dauer des Krieges entweder allgemein allen Unternehmungen und Betrieben oder einzelnen Gruppen dieser Unternehmungen und Betriebe die Abgeltung des Urlaubs in Geld durch Kundmachung im Amtsblatt zu bewilligen.

(3) Die Naturalbezüge werden, sofern sie für die Urlaubszeit eingestellt oder nicht bezogen werden, in die Entschädigung eingerechnet und nach Analogie der Bestimmung des § 11 des Gesetzes vom 9. Oktober 1924, Slg. Nr. 221, über die Versicherung der Arbeitnehmer für den Fall der Krankheit, der Invalidität und des Alters in der Fassung der dasselbe abändernden und ergänzenden Rechtsvorschriften in Geld bewertet.

(4) Die angeführte Entschädigung ist an dem üblichen Auszahlungstage zahlbar. Der Geldwert der Naturalbezüge ist im vorhinein für die ganze Urlaubszeit zahlbar.

v obou případech bez náhrady. Učňové ztrácejí dále nárok na dovolenou, nenavštěvovali-li řádně z vlastní viny a bez omluvy živnostenskou školu.

(2) Zaměstnavatel je povinen projednati s radou důvěrníků, s mluvčím německých zaměstnanců nebo se závodním výborem (závodní radou) odpočítání bezdůvodně promeškané pracovní doby od dovolené, které podle odstavce 1 hodlá provésti. Provedené odpočítání má zaměstnavatel neprodleně sděliti zaměstnanci a zaslati úřadu práce.

§ 6.

(1) Zaměstnanci náleží za každý den dovolené mimo veškeré po právu mu příslušející přídavky náhrada mzdy, odpovídající průměrnému výdělku jedné směny posledních tří měsíců bezprostředně před nastoupením dovolené, pokud není ministerstvem sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministerstvy nic jiného stanoveno.

(2) Poskytování peněžité náhrady místo dovolené je zásadně nepřípustno. Peněžitou náhradu jest možno poskytnouti jen, nemůže-li zaměstnanec pro skončení pracovního poměru dovolenou již nastoupiti. Ministerstvo sociální a zdravotní správy může ve zvláštních případech připustiti výjimky. Mimo to jest ministr sociální a zdravotní správy zmocněn povoliti po dobu války vyhláškou v Úředním listě buď všeobecně všem podnikům a závodům nebo jen jednotlivým jejich skupinám náhradu dovolené v penězích.

(3) Naturální požitky, pokud se na dobu dovolené zastavují anebo se nevyberou, se do peněžité náhrady započítají a oceňují se v penězích podle obdoby ustanovení § 11 zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících.

(4) Uvedená náhrada jest splatna v obvyklém výplatním dnu; peněžitá náhrada naturálních požitků jest splatná předem za celou dobu dovolené.

(5) Der Urlaub unterbricht das Arbeitsverhältnis nicht und es sind daher für die Urlaubszeit die Sozialversicherungsbeiträge zu entrichten.

§ 7.

(1) Der gezahlte Urlaub gebührt denjenigen nicht, die in dem Jahre, in dem sie sonst Anspruch auf den Urlaub hätten, vor dessen Antritt aus wichtigen Gründen, welche den Arbeitgeber nach den Rechtsvorschriften zur Lösung des Arbeitsverhältnisses ohne Kündigung berechtigen, aus der Arbeit entlassen wurden oder die den Urlaub ohne Grund nicht angetreten haben.

(2) Während des Urlaubs darf der Arbeitnehmer keine dem Urlaubszweck widersprechende Erwerbstätigkeit ausüben. Handelt er dieser Bestimmung zuwider, so entfällt der Anspruch auf Urlaubsvergütung und sind bereits gezahlte Urlaubsvergütungen zurückzuerstatten.

(3) Bei einem Betriebsurlaub haben die Arbeitnehmer, die noch keinen Urlaubsanspruch oder einen Urlaubsanspruch von kürzerer Dauer, als der Betriebsurlaub beträgt, erworben haben, Anspruch auf Beschäftigung oder Bezahlung des ausfallenden Verdienstes, wenn aus betrieblichen Gründen die Möglichkeit einer Beschäftigung während des Betriebsurlaubs nicht gegeben ist. Die Arbeitnehmer sind über Verlangen des Arbeitgebers zur unentgeltlichen Nacharbeit der während des Betriebsurlaubs entlohnten, aber nicht in ihren Urlaub fallenden Arbeitszeit verpflichtet. Erwerben die Arbeitnehmer im laufenden Kalenderjahr noch den Urlaubsanspruch oder einen längeren, die Dauer des Betriebsurlaubs übersteigenden Urlaubsanspruch, so ist ihnen die während des Betriebsurlaubs bezahlte nicht in ihren Urlaub fallende Freizeit auf den Urlaub anzurechnen.

§ 8.

(1) Der Urlaub ist in der Regel in der Zeit vom 1. Mai bis Ende September zu erteilen, mit Ausnahme der Saisonbetriebe und der landwirtschaftlichen Unternehmungen.

(2) Die Einteilung des Urlaubs bestimmt nach Anhörung des Vertrauensrates, Sprechers der Deutschen oder Betriebsausschusses (Betriebsrates) die Betriebsleitung (der Arbeitgeber) unter möglichster Berücksichtigung der Wünsche der Arbeitnehmer.

(5) Dovolená nepřerušuje pracovní poměr a platí se tudíž za dobu dovolené příspěvky sociálně-pojišťovací.

§ 7.

(1) Placená dovolená nepřísluší těm, kteří v roce, kdy na dovolenou by měli jinak nárok, byli před jejím nastoupením propuštěni z práce z důležitých důvodů, které opravňují zaměstnavatele podle právních předpisů zrušiti pracovní poměr bez výpovědi, nebo kteří ji bez důvodu nenastoupili.

(2) Během dovolené nesmí zaměstnanec vykonávati žádnou výdělečnou činnost, odporující účelu dovolené. Jedná-li proti tomuto ustanovení, odpadá nárok na náhradu dovolené a zaplacenou již náhradu dovolené jest vrátiti.

(3) Při závodní dovolené mají zaměstnanci, kteří nemají dosud nároku na dovolenou, nebo mají nárok na dovolenou kratší, než činí dovolená závodní, nárok na zaměstnání nebo zaplacení ušlého výdělku, nelze-li jim ze závodních důvodů poskytnouti zaměstnání v době závodní dovolené. Zaměstnanci jsou však povinnni na žádost zaměstnavatele napracovati bezplatně pracovní dobu, kterou dostali zaplacenou v době závodní dovolené, ale která nespadá do doby jejich dovolené. Získali-li zaměstnanci v běžném kalendářním roce ještě nárok na dovolenou anebo na delší dovolenou než závodní, započte se jim do jejich dovolené volná doba, která jim byla zaplacena po dobu závodní dovolené a která do jejich dovolené nespadá.

§ 8.

(1) Dovolená udílí se zpravidla v období od 1. května do konce září mimo závody sezonní a podniky zemědělské.

(2) Rozvrh dovolené určuje správa závodu (zaměstnavatel) po slyšení rady důvěrníků, mluvčího německých zaměstnanců nebo závodního výboru (závodní rady), pokud možno s největším ohledem na přání zaměstnance.

(3) Die Urlaube sind in der Regel ohne Unterbrechung, in besonderen Fällen in zwei Abschnitten zu erteilen. Der einzelne Arbeitnehmer kann freiwillig und im Einvernehmen mit dem Arbeitgeber den Urlaub in Teilen und zu verschiedenen Zeiten absolvieren.

(4) Für bestimmte Gattungen von Unternehmungen mit ununterbrochenem Betrieb kann das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung durch Kundmachung im Amtsblatt eine andere Urlaubseinteilung treffen.

§ 9.

Den zum Besuche der Gewerbeschule verpflichteten Lehrlingen ist der Urlaub in der Regel in der Zeit zu erteilen, in der an diesen Schulen nicht unterrichtet wird.

§ 10.

Minder günstige Bestimmungen über den gezahlten Urlaub sind rechtsunwirksam.

§ 11.

Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung wird ermächtigt, durch Kundmachung im Amtsblatt Bestimmungen über die Verwendung der durch den Arbeitgeber bei Durchführung der Bestimmungen des § 5 und des § 7, Abs. 2, eingesparten Beträge zu erlassen.

§ 12.

Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung wird ermächtigt, durch Kundmachung im Amtsblatt den Urlaub und die Bedingungen für die Erteilung des Urlaubs für die Heimarbeiter festzusetzen.

§ 13.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Jänner 1942 in Kraft; sie wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

(2) Mit dem Tage des Inkrafttretens dieser Verordnung treten das Gesetz vom 1. Juli 1921, Slg. Nr. 262, betreffend die Einführung eines gezahlten Urlaubes für die bei der Gewinnung vorbehaltener Mineralien beschäftigten Arbeiter, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 19. Dezember 1940,

(3) Dovolené buď též zpravidla udíleny v nepřetržité souvislosti, ve zvláštních případech ve dvou obdobích. Jednotlivý zaměstnanec může si z vlastní vůle a v dohodě se zaměstnavatelem vybrati dovolenou po částech a v různých obdobích.

(4) Pro určité druhy závodů s nepřetržitým provozem může ministerstvo sociální a zdravotní správy stanoviti vyhláškou v Úředním listě jiný rozvrh dovolené.

§ 9.

Učňům, povinným návštěvou živnostenských škol, budiž udílena dovolená zpravidla v době, kdy se na těchto školách nevyučuje.

§ 10.

Méně výhodná ustanovení o placené dovolené jsou právně neúčinná.

§ 11.

Ministerstvo sociální a zdravotní správy se zmocňuje, aby vydalo vyhláškou v Úředním listě předpisy, jak má býti použito částek ušetřených zaměstnavatelem při provádění ustanovení § 5 a § 7, odst. 2.

§ 12.

Ministerstvo sociální a zdravotní správy se zmocňuje, aby stanovilo vyhláškou v Úředním listě dovolenou a podmínky pro udělení dovolené pro domácké dělníky.

§ 13.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

(2) Dnem účinnosti tohoto nařízení zrušuje se zákon ze dne 1. července 1921, č. 262 Sb., kterým se zavádí placená dovolená pro dělníky při dolování na vyhrazené nerosty, ve znění vládního nařízení ze dne 19. prosince 1940, č. 91 Sb. z roku 1941, a zákon ze dne 3. dubna 1925, č. 67 Sb., kterým se zavádí pla-

Slg. Nr. 91 vom Jahre 1941, und das Gesetz vom 3. April 1925, Slg. Nr. 67, betreffend die Einführung eines gezahlten Urlaubes für Arbeitnehmer, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 22. Februar 1940, Slg. Nr. 237, außer Kraft.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p.	Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p.	**Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p.	**Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p.	Dr. **Klumpar** m. p.

cená dovolená pro zaměstnance, ve znění vládního nařízení ze dne 22. února 1940, č. 237 Sb.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r.	Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r.	**Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r.	**Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r.	Dr. **Klumpar** v. r.

34.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941

über die Einführung von Urlaubskarten und Urlaubsmarken im Baugewerbe und in den Baunebengewerben.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung wird ermächtigt, im Einvernehmen mit dem Ministerium für Industrie, Handel und Gewerbe, dem Ministerium für öffentliche Arbeiten, dem Verkehrsministerium und dem Ministerium für Landwirtschaft den Urlaub für Arbeitnehmer im Baugewerbe und in den Baunebengewerben durch Einführung von Urlaubskarten und Urlaubsmarken durch eine Kundmachung im Amtsblatte zu regeln.

§ 2.

In der vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung nach § 1 zu erlassenden Kundmachung wird bestimmt, welche Gewerbezweige im Sinne dieser Verordnung als Bau- und Baunebengewerbe anzusehen sind. Durch die Kundmachung werden insbesondere auch die Bedingungen für die Erteilung

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941

o zavedení lístků a známek pro dovolenou ve stavební živnosti a ve vedlejších stavebních živnostech.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

Ministerstvo sociální a zdravotní správy se zmocňuje, aby v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností, ministerstvem veřejných prací, ministerstvem dopravy a s ministerstvem zemědělství upravilo vyhláškou v Úředním listě dovolenou dělníkům ve stavební živnosti a ve vedlejších stavebních živnostech zavedením lístků a známek pro dovolenou.

§ 2.

Ve vyhlášce ministerstva sociální a zdravotní správy podle § 1 vydané se stanoví, která živnostenská odvětví jest ve smyslu tohoto nařízení míti za živnost stavební a za vedlejší stavební živnosti. Vyhláškou budou zejména také upraveny podmínky pro udělení dovolené, výměra dovolené, hodnota vlepova-

des Urlaubs, das Ausmaß des Urlaubs, die Höhe der zu klebenden Urlaubsmarken, Form und Aussehen der Urlaubskarten und Urlaubsmarken und die Aufbewahrung und Auszahlung der Urlaubskarten geregelt werden.

§ 3.

(1) Die Urlaubskarten und Urlaubsmarken sind bei den Postämtern, beziehungsweise Poststellen oder Landbriefträgern erhältlich.

(2) Das Verkehrsministerium setzt im Einvernehmen mit dem Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung in einer im Postamtsblatt des Verkehrsministeriums zu veröffentlichenden Kundmachung den Verkaufspreis der Urlaubskarten sowie die Höhe und die Art der Einhebung der Gebühren für die Ausgabe der Urlaubsmarken und die Ausgabe und Auszahlung der Urlaubskarten fest; die gesamten Kosten hat der Arbeitgeber zu tragen.

§ 4.

Handlungen oder Unterlassungen entgegen den Bestimmungen dieser Verordnung oder entgegen den auf Grund dieser Verordnung erlassenen Vorschriften werden, sofern es sich nicht um gerichtlich strafbare Tatbestände handelt, von der Bezirksbehörde mit einer Geldbuße bis 5000 K oder mit Arrest bis zu 14 Tagen bestraft. Wurde eine Geldbuße auferlegt, so ist für den Fall ihrer Uneinbringlichkeit gleichzeitig eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens bis zu 14 Tagen aufzuerlegen.

§ 5.

Diese Verordnung tritt am 1. März 1942 in Kraft; sie wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.

Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.

Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.

Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

ných známek, úprava a tvar lístků a známek pro dovolenou, úschova a vyplácení lístků pro dovolenou.

§ 3.

(1) Lístky a známky pro dovolenou lze obdržeti u poštovních úřadů, poštoven nebo přespolních listonošů.

(2) Ministerstvo dopravy stanoví v dohodě s ministerstvem sociální a zdravotní správy vyhláškou v Poštovním věstníku ministerstva dopravy prodejní cenu lístků pro dovolenou, jakož i výši a způsob vybírání poplatků za vydání známek a za vydání a vyplácení lístků pro dovolenou; veškeré výlohy uhradí zaměstnavatel.

§ 4.

Jednání nebo opominutí proti ustanovením tohoto nařízení nebo předpisům podle něho vydaným trestá, nejde-li o čin trestný soudně, okresní úřad pokutou do 5.000 K nebo vězením do 14 dnů. Byla-li uložena pokuta, buď pro případ její nedobytnosti uložen zároveň náhradní trest vězení podle míry zavinění do 14 dnů.

§ 5.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. března 1942; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.

Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.

Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.

Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

Verwaltung: Prag III, Elermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 29. Jänner 1942.

15. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942. 139

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 29. ledna 1942.

Cena: K 1·—. Částka 15.

Inhalt: (35. und 36.) **35.** Verordnung, womit die Regierungsverordnung vom 21. Dezember 1938, Slg. Nr. 363, zur Durchführung der Verfügung des Ständigen Ausschusses vom 27. Oktober 1938, Slg. Nr. 258, über die Errichtung von Mühlen und die Erweiterung ihrer Produktionsfähigkeit abgeändert wird. — **36.** Kundmachung über die Lohn- und Entgeltzahlungen sowie über die Gewährung eines Lohnausgleichs bei außergewöhnlichen Arbeitsausfällen.

Obsah: (35. a 36.) **35.** Nařízení, jímž se mění vládní nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 363 Sb., kterým se provádí opatření Stálého výboru ze dne 27. října 1938, č. 258 Sb., o zřizování mlýnů a o rozšiřování jejich výrobní schopnosti. — **36.** Vyhláška o výplatě mezd a náhrady za mzdu, jakož i o zajištění vyrovnání mzdy, odpadne-li práce pro mimořádné okolnosti.

35.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941,

womit die Regierungsverordnung vom 21. Dezember 1938, Slg. Nr. 363, zur Durchführung der Verfügung des Ständigen Ausschusses vom 27. Oktober 1938, Slg. Nr. 258, über die Errichtung von Mühlen und die Erweiterung ihrer Produktionsfähigkeit abgeändert wird.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 7 der Verfügung des Ständigen Ausschusses vom 27. Oktober 1938, Slg. Nr. 258, über die Errichtung von Mühlen und die Erweiterung ihrer Produktionsfähigkeit:

§ 1.

Mit der Sicherstellung, Evidenz und Kontrolle der Produktionsfähigkeit der Mühlen sowie mit der Durchführung der sonstigen Aufgaben, mit denen gemäß der Reg. Vdg. Slg. Nr. 363/1938 die Müllerzentrale in Prag betraut wurde, wird mit gleichen Rechten und Pflichten der Böhmisch-Mährische Verband für die Getreidewirtschaft betraut.

§ 2.

Alle Rechte und Verbindlichkeiten der Müllerzentrale gehen, soweit sie mit der Durch-

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941,

jímž se mění vládní nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 363 Sb., kterým se provádí opatření Stálého výboru ze dne 27. října 1938, č. 258 Sb., o zřizování mlýnů a o rozšiřování jejich výrobní schopnosti.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 7 opatření Stálého výboru ze dne 27. října 1938, č. 258 Sb., o zřizování mlýnů a o rozšiřování jejich výrobní schopnosti:

§ 1.

Zjišťováním, evidencí a kontrolou výrobní schopnosti mlýnů, jakož i prováděním ostatních úkolů, kterými bylo podle vl. nař. č. 363/1938 Sb. pověřeno Mlynářské ústředí v Praze, se pověřuje se stejnými právy a povinnostmi Českomoravský svaz pro hospodaření obilím.

§ 2.

Českomoravský svaz pro hospodaření obilím vstupuje v práva a závazky Mlynářského

führung der Reg. Vdg. Slg. Nr. 363/1938 zusammenhängen, auf den Böhmisch-Mährischen Verband für die Getreidewirtschaft über.

§ 3.

Diese Verordnung tritt am 1. Jänner 1942 in Kraft; sie wird vom Minister für Industrie, Handel und Gewerbe im Einvernehmen mit dem Minister für Landwirtschaft durchgeführt.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

ústředí, pokud souvisí s prováděním vl. nař. č. 363/1938 Sb.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942; provede je ministr průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministrem zemědělství.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

36.

Kundmachung des Ministers für Wirtschaft und Arbeit vom 28. Jänner 1942

über die Lohn- und Entgeltzahlungen sowie über die Gewährung eines Lohnausgleichs bei außergewöhnlichen Arbeitsausfällen.

Auf Grund des § 9, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 10. Dezember 1941, Slg. Nr. 13 vom Jahre 1942, über die Sicherung der Lohn- und Gehaltsstabilität sowie der Arbeitsmoral ordne ich folgendes an:

Art. I.

(1) Arbeitsstunden, die aus Mangel an Gas, elektrischem Strom, Kohle, durch Einschränkung der Fernheizung oder durch amtlich angeordnete Sperrung der Wasserzufuhr ausfallen, sind nach Möglichkeit durch Nacharbeit auszugleichen.

(2) Zur Einarbeitung der nach Absatz 1 ausgefallenen Arbeitszeit können die Unternehmungen (Betriebe) die tägliche Arbeitszeit — mit Ausnahme des Schichtwechsels bei ununterbrochener Arbeit — innerhalb eines Zeitraumes von 12 Wochen bis 10 Stunden verlängern. Die Unternehmungen (Betriebe) sind verpflichtet, diese Verlängerung der täglichen Arbeitszeit dem zuständigen Gewerbeinspektorat anzuzeigen. Arbeitsverlängerungen über die tägliche 10 Stundengrenze hinaus sind mit

Vyhláška ministra hospodářství a práce ze dne 28. ledna 1942

o výplatě mezd a náhrady za mzdu, jakož i o zajištění vyrovnání mzdy, odpadne-li práce pro mimořádné okolnosti.

Podle § 9, odst. 1 vládního nařízení ze dne 10. prosince 1941, č. 13 Sb. z roku 1942, o zajištění stability mezd a platů a pracovní morálky, nařizuji:

Čl. I.

(1) Pracovní hodiny, které odpadnou pro nedostatek svítiplynu, elektrického proudu, uhlí, omezením dálkového topení a úředně nařízeného uzavření přívodu vody, je pokud možno vyrovnati dodatečnou prací.

(2) Aby bylo možno odpracovati dobu, která podle odstavce 1 odpadla, mohou podniky (závody) prodloužiti denní pracovní dobu — vyjímajíc střídání směn při nepřetržité práci — po dobu 12 týdnů v rozsahu do 10 hodin. Podniky (závody) jsou povinny oznámiti toto prodloužení denní pracovní doby příslušnému živnostenskému inspektorátu. Prodloužení práce nad denních 10 hodin je možné na povolení příslušného živnostenského inspektorátu až do 12 hodin denně. Ministerstvo hospo-

Bewilligung des zuständigen Gewerbeinspektorats bis zu 12 Stunden täglich zulässig. Das Ministerium für Wirtschaft und Arbeit kann den Ausgleichszeitraum von 12 Wochen verlängern.

(3) Die nach Absatz 2 angeordnete Mehrarbeit bis zu 10 Stunden täglich ist zuschlagsfrei zu leisten. Die Zahlung von Nacht-, Feiertags- und Sonntagsarbeitszuschlägen richtet sich nach der Kundmachung des Ministers für Wirtschaft und Arbeit vom 23. Jänner 1942, Nr. 67, im Amtsblatt vom 23. Jänner 1942.

Art. II.

Sofern ein Ausgleich des Arbeitsausfalls nach den Vorschriften des Art. I nicht oder nur teilweise möglich ist, können die Unternehmungen (Betriebe) den Arbeitnehmer nach Anhörung des Vertrauensrats, des Sprechers der Deutschen, des Betriebsausschusses, des Betriebsrats oder eines sonstigen gesetzlichen Vertretungsorganes der Arbeitnehmer Freizeit gewähren. Diese Freizeit ist den Arbeitnehmern auf den Urlaub anzurechnen, der ihnen auf Grund eines Gesetzes oder nach einer Kundmachung des Ministers für Wirtschaft und Arbeit (des früheren Ministers für soziale und Gesundheitsverwaltung) oder nach weitergeltenden Kollektivverträgen zusteht. Diese Freizeit ist auch den Arbeitnehmern als Urlaub anzurechnen, die noch keinen Urlaubsanspruch oder einen Urlaubsanspruch von kürzerer Dauer, als die angeordnete Freizeit beträgt, erworben haben, wenn sie im laufenden Kalenderjahr, bzw. Jahr der Betriebszugehörigkeit noch einen Urlaubsanspruch oder einen längeren, die Dauer der angeordneten Freizeit übersteigenden Urlaubsanspruch erwerben.

Art. III.

(1) Ist ein Ausgleich des Arbeitsausfalls nach den Vorschriften der Art. I und II nicht oder nur teilweise möglich, so haben die Arbeitnehmer, die einen Ausfall von Arbeitsverdienst erleiden, gegen den Arbeitgeber einen Anspruch auf Entgeltzahlung nach Maßgabe der folgenden Vorschriften:

a) Für den Arbeitsausfall bis zur Höhe von 2 Arbeitsschichten innerhalb eines Zeitraumes von 6 Monaten ist der regelmäßige Arbeitsverdienst weiter zu gewähren. Bei der Berechnung des regelmäßigen Arbeitsverdienstes im Sinne dieser Bestimmung ist bei Akkord- und Prämienarbeitern der Durchschnittsverdienst der letzten Lohnperiode, bei Zeitlohnarbeitern deren betrieblicher Stundenlohn mit allen anteilig anfallenden Zulagen zugrunde zu legen.

dářství a práce může prodloužiti 12 týdenní vyrovnávací období.

(3) Za prodlouženou práci, nařízenou podle odstavce 2 v rozsahu do 10 hodin denně, se neposkytují příplatky. Placení příplatků za práci konanou v noci, o svátcích a nedělích řídí se vyhláškou ministra hospodářství a práce ze dne 23. ledna 1942, č. 67, Úřední list ze dne 23. ledna 1942.

Čl. II.

Pokud práci, která odpadla, nelze vyrovnati podle předpisů čl. I nebo pokud je to možno jen zčásti, mohou podniky (závody) poskytnouti zaměstnancům po slyšení rady důvěrníků, mluvčího německých zaměstnanců, závodního výboru, závodní rady nebo jiného orgánu, zastupujícího po zákonu zaměstnance, závodní dovolenou. Tato závodní dovolená se započítává zaměstnancům do dovolené, která jim přísluší podle zákona nebo podle vyhlášky ministra hospodářství a práce (dřívějšího ministra sociální a zdravotní správy) anebo podle dosud platných hromadných smluv pracovních. Tato závodní dovolená musí býti také započtena jakožto dovolená také těm zaměstnancům, kteří ještě nemají nároku na dovolenou nebo mají nárok na dovolenou kratší, nežli kolik činí závodní dovolená pro závod ustanovená, získají-li v běžném kalendářním roce, po případě v roce, ve kterém příslušeli do závodu, ještě nárok na delší dovolenou, nežli činí doba nařízené závodní dovolené.

Čl. III.

(1) Není-li vyrovnání odpadnuvší pracovní doby vůbec nebo zčásti podle předpisů čl. I a II proveditelné, mají zaměstnanci vůči zaměstnavateli nárok na náhradu za mzdu, pokud utrpěli tím, že odpadnutím práce se zmenšil výdělek, podle těchto předpisů:

a) Za práci, která odpadla v rozsahu dvou směn v době šesti měsíců, se poskytuje dále pravidelný pracovní výdělek. Při výpočtu pravidelného pracovního výdělku podle tohoto ustanovení jest vzíti za podklad při pracích akkordních a prémiových průměrný výdělek v posledním mzdovém období, při pracích za časovou mzdu hodinovou mzdu poskytovanou v závodě se všemi poměrně připadajícími přídavky.

b) Für einen weiteren Arbeitsausfall hat der Arbeitnehmer — soweit er keinen anderweitigen Verdienst dadurch erwirbt, daß er andere Arbeiten verrichtet — Anspruch auf ein Entgelt in Höhe von 40 v. H. des Unterschieds zwischen dem tatsächlich erzielten Arbeitsverdienst und dem Arbeitsverdienst, den der Arbeitnehmer in dem Lohnabrechnungsabschnitt ohne den Arbeitsausfall erzielt hätte. Der Anspruch erhöht sich für jeden Angehörigen des Arbeitnehmers, der von ihm tatsächlich nicht nur geringfügig unterhalten wird, um 10 v. H. des Unterschiedes zwischen dem tatsächlich erzielten Arbeitsverdienst und dem Arbeitsverdienst, den der Arbeitnehmer im Lohnabrechnungsabschnitt ohne den Arbeitsausfall erzielt hätte. Der Gesamtbetrag dieses Entgelts darf jedoch 80 v. H. des Unterschieds zwischen dem tatsächlich erzielten Arbeitsverdienst und dem Arbeitsverdienst, den der Arbeitnehmer im Lohnabrechnungsabschnitt ohne den Arbeitsausfall erzielt hätte, nicht übersteigen.

(2) Der Arbeitnehmer ist verpflichtet, dem Arbeitgeber jeglichen Verdienst aus anderer Arbeit zu melden.

Art. IV.

Bei Arbeitsausfällen im Sinne des Art. I hat der Arbeitnehmer über die Vorschriften der Art. I bis III hinaus keinen Anspruch auf Entgeltzahlung nach § 1155 des a. b. G. B., soweit nicht der Minister für Wirtschaft und Arbeit etwas anderes bestimmt.

Art. V.

Die Vorschriften der Art. II bis IV finden keine Anwendung auf Arbeitsausfälle, die ohne Unterbrechung eine Dauer von 30 Minuten nicht überschreiten.

Art. VI.

Diese Kundmachung tritt am 26. Jänner 1942 in Kraft; der Minister für Wirtschaft und Arbeit bestimmt den Tag des Außerkrafttretens dieser Kundmachung.

Dr. **Bertsch** m. p.

b) Za další odpadnuvší práci má zaměstnanec — pokud nezískal jiný výdělek tím, že konal jiné práce — nárok na náhradu ve výši 40% rozdílu mezi pracovním výdělkem skutečně docíleným a pracovním výdělkem, jehož by zaměstnanec dosáhl za výplatní období, kdyby práce neodpadla. Tento nárok se zvyšuje za každého příslušníka zaměstnancova, kterého skutečně a nikoli jen nepatrně vyživuje, o 10% rozdílu mezi skutečně dosaženým pracovním výdělkem a pracovním výdělkem, jehož by zaměstnanec dosáhl ve mzdovém období, kdyby práce nebyla odpadla. Souhrn této náhrady nesmí přesahovati 80% rozdílu mezi pracovním výdělkem skutečně dosaženým a pracovním výdělkem, jehož by zaměstnanec dosáhl ve mzdovém období, kdyby práce nebyla odpadla.

(2) Zaměstnanec jest povinen hlásiti zaměstnavateli každý svůj výdělek z jinaké práce.

Čl. IV.

Odpadla-li práce ve smyslu čl. I, nemá zaměstnanec nad rámec předpisů čl. I až III nárok na náhradu podle § 1155 obč. zák., pokud nestanoví ministr hospodářství a práce něco jiného.

Čl. V.

Předpisů čl. II až IV nelze použíti, odpadla-li práce po dobu, která bez přerušení netrvá déle nežli 30 minut.

Čl. VI.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 26. ledna 1942; ministr hospodářství a práce stanoví den, kdy vyhláška pozbude platnosti.

Dr. **Bertsch** v. r.

Verwaltung: Prag III, Ziermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 9. Februar 1942.

16. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 9. února 1942.

Částka 16. Cena: K 1·—.

Inhalt: (37—39.) **37.** Kundmachung über die Abänderung der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft von 17. April 1941, Slg. Nr. 147, betreffend die Einführung der Eierkarte. — **38.** Kundmachung, betreffend Inverkehrbringen von Kunstspeisefett (gehärtetem Pflanzenöl). — **39.** Kundmachung, betreffend den nochmaligen Bezug von Speisezwiebeln.

Obsah: (37.—39.) **37.** Vyhláška, kterou se mění vyhláška ministra zemědělství ze dne 17. dubna 1941, č. 147 Sb., o zavedení lístku na vejce. — **38.** Vyhláška o uvádění umělého pokrmového tuku (ztuženého rostlinného oleje) do oběhu. — **39.** Vyhláška o opětném odběru cibule.

37.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 5. Februar 1942

über die Abänderung der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 17. April 1941, Slg. Nr. 147, betreffend die Einführung der Eierkarte.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

Art. I.

Die Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft Slg. Nr. 147/1941 wird abgändert, wie folgt:

1. Der § 1 hat zu lauten:

„(1) Für den Bezug von Eiern durch die Verbraucher wird von der XXXII. Versorgungsperiode ab die Eierkarte an die Nährmittel- und Zuckerkarte 1 angeschlossen.

(2) Die Anzahl der auf die einzelnen Abschnitte entfallenden Eier wird jeweils bekanntgegeben."

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 5. února 1942,

kterou se mění vyhláška ministra zemědělství ze dne 17. dubna 1941, č. 147 Sb., o zavedení lístku na vejce.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

Čl. I.

Vyhláška ministra zemědělství č. 147/1941 Sb. se mění takto:

1. § 1 zní:

„(1) Pro odběr vajec spotřebiteli připojuje se počínajíc XXXII. zásobovacím obdobím lístek na vejce k lístku na poživatiny a cukr 1.

(2) Počet vajec, připadající na jednotlivé ústřižky, bude vždy oznámen."

2. Der § 5 hat zu lauten:

„(1) Vor der Ausgabe der Nährmittel-, Zucker- und Eierkarte 1 sind Bestellschein und Abschnitte auf Eier abzutrennen, wenn der Empfänger nicht berechtigt ist, Eier zu beziehen.

(2) Nicht berechtigt zum Bezug von Eiern sind:

a) sämtliche Mitglieder der Haushalte, bei denen ein Mitglied oder mehrere Mitglieder zeitweise oder dauernd Selbstversorger in Getreide aus eigener Ernte 1941 waren oder sind, und die die räumliche Möglichkeit zur Haltung von Legehennen haben,

b) die als Selbstversorger in Eiern anzurechnenden Mitglieder der übrigen Haushalte, die Legehennen halten; als Selbstversorger sind hierbei je ein Haushaltsmitglied auf zwei gehaltene Legehennen anzurechnen.

(3) Die Pflicht zur Ablieferung von Eiern wird durch die Bestimmungen des Absatzes 2 nicht berührt."

Art. II.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

2. § 5 zní:

„(1) Před výdejem lístku na poživatiny, cukr a vejce 1 oddělí se objednací lístek a ústřižky na vejce, není-li příjemce oprávněn vejce odebírati.

(2) K odběru vajec nejsou oprávněni:

a) všichni členové domácností, jichž jeden člen nebo více členů dočasně anebo trvale byli anebo jsou samozásobiteli obilím z vlastní sklizně 1941 a které mají vhodné místo pro chov nosnic (slepic),

b) členové ostatních domácností, chovajících nosnice (slepice), kteří se počítají jako samozásobitelé vejci; jako samozásobitelé se počítají vždy jeden člen domácnosti na dvě chované nosnice (slepice).

(3) Povinnost k povinné dodávce vajec zůstává ustanoveními podle odstavce 2 nedotčena."

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

38.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 5. Februar 1942,

betreffend Inverkehrbringen von Kunstspeisefett (gehärtetem Pflanzenöl).

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

§ 1.

(1) Kunstspeisefett darf nur dann in den Verkehr gebracht werden, wenn es auf den

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 5. února 1942

o uvádění umělého pokrmového tuku (ztuženého rostlinného oleje) do oběhu.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

§ 1.

(1) Umělý pokrmový tuk smí býti uváděn do oběhu jen, je-li na vnějším obalu označen

äußeren Umhüllungen mit dem Worte „Kunstspeisefett", der Nummer des Erzeugers und dem Datum der Erzeugung bezeichnet ist.

(2) Die bisherigen Umhüllungen können bis zum gänzlichen Verbrauch benutzt werden.

§ 2.

Übertretungen der Bestimmungen dieser Kundmachung werden gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft.

§ 3.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft; für die Dauer ihrer Wirksamkeit tritt die Bestimmung des § 10 der Regierungsverordnung vom 2. März 1939, Slg. I Nr. 49, über einige Verfügungen, betreffend die Erzeugung und den Verkauf von künstlichen Speisefetten, in der Fassung der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 19. September 1940, Slg. Nr. 308, außer Kraft.

Hrubý m. p.

slovy „umělý pokrmový tuk", číslem výrobce a datem výroby.

(2) Dosavadních obalů může býti používáno až do úplného spotřebování.

§ 2.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb.

§ 3.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení; po dobu její účinnosti pozbývá účinnosti ustanovení § 10 vládního nařízení ze dne 2. března 1939, č. 49 Sb. I, o některých opatřeních, týkajících se výroby a prodeje umělých jedlých tuků, ve znění vyhlášky ministra zemědělství ze dne 19. září 1940, č. 308 Sb.

Hrubý v. r.

39.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 7. Februar 1942,

betreffend den nochmaligen Bezug von Speisezwiebeln.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund des § 1 der Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung vom 13. Jänner 1940, Slg. Nr. 20, womit die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln auf Obst, Gemüse, Wild, Geflügel und Fische ausgedehnt wird:

§ 1.

(1) Verbraucher, die gemäß der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 7. února 1942

o opětném odběru cibule.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle § 1 vyhlášky předsedy vlády ze dne 13. ledna 1940, č. 20 Sb., kterou se rozšiřuje zmocnění ministerstva zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy na ovoce, zeleninu, zvěř, drůbež a ryby:

§ 1.

(1) Spotřebitelé, kteří podle vyhlášky ministra zemědělství ze dne 8. listopadu 1941,

8. November 1941, Slg. Nr. 384, betreffend den Bezug von Speisezwiebeln, zum Bezug von Speisezwiebeln (des weiteren Zwiebeln) berechtigt waren, können nochmals 200 g Zwiebeln, und zwar gegen Abgabe des Sonderabschnittes Nr. 6 des Kartoffel-Bezugsausweises (23) beziehen.

(2) Die Anmeldung der Verbraucher, die Ausstellung der Sammelkarten, die Übergabe der eingenommenen Bezugsbelege durch die Lieferanten, die Belieferung und die Ausfolgung an die Bezugsberechtigten erfolgt sinngemäß nach den Bestimmungen der §§ 1 bis 6 der Kundmachung Slg. Nr. 384/1941.

(3) Die Fristen werden festgesetzt, wie folgt:

a) Anmeldung durch Abgabe des Sonderabschnittes Nr. 5 des Kartoffel-Bezugsausweises und der Bestellscheine der Sammelkarten bis zum 14. Februar 1942,

b) Aufbewahrung der eingenommenen Belege durch die Lieferanten bis zum 31. Mai 1942.

§ 2.

(1) Falls Zwiebeln von den berechtigten Verbrauchern bis zum 31. März 1942 nicht bezogen wurden, verfällt der Anspruch auf den Bezug. Über die Verwendung der bei Lieferanten und Gemüsegroßhändlern etwa verbleibenden Restbestände erläßt der Böhmisch-Mährische Verband für Obst und Gemüse nähere Bestimmungen.

(2) Die Zuteilung von Zwiebeln an Gaststätten, Kantinen und ähnliche Unternehmungen sowie an Betriebe, die Zwiebeln zur Herstellung ihrer Erzeugnisse benötigen, soweit sie in den politischen Bezirken und Gemeinden, in denen Zwiebeln ausgefolgt werden, betrieben werden, wird durch den Verband besonders geregelt.

§ 3.

Übertretungen der Bestimmungen dieser Kundmachung werden gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft.

§ 4.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

č. 384 Sb., o odběru cibule, byli oprávněni k odběru cibule, mohou odebrati ještě jednou 200 g cibule, a to na zvláštní ústřižek č. 6 průkazu k odběru brambor (23).

(2) Přihláška spotřebitelů, vydávání úhrnných lístků, odevzdávání přijatých odběrních dokladů dodavateli, dodávka cibule a výdej oprávněným k odběru se stane obdobně podle ustanovení §§ 1 až 6 vyhlášky č. 384/1941 Sb.

(3) Lhůty se stanoví takto:

a) přihlášky odevzdáním zvláštního ústřižku č. 5 průkazu k odběru brambor a objednacích listů úhrnných lístků do 14. února 1942,

b) dodavatelé uschovají přijaté doklady do 31. května 1942.

§ 2.

(1) Neodeberou-li cibuli oprávnění spotřebitelé do 31. března 1942, zaniká nárok na odběr. O použití případných zbylých zásob u dodavatelů a velkoobchodníků se zeleninou vydá Českomoravský svaz ovocnicko-zelinářský bližší ustanovení.

(2) Příděl cibule hostincům, kantinám a podobným podnikům, jakož i závodům, které potřebují cibuli k výrobě svých výrobků, pokud jsou provozovány v politických okresích a obcích, v nichž se cibule vydává, upraví Svaz zvlášť.

§ 3.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb.

§ 4.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 10. Februar 1942.

17. Stück. Preis: K 40·—.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 10. února 1942.

Cena: K 40·—. Částka 17.

Inhalt: (40—43.) **40.** Verordnung über die Fleischbeschau. — **41.** Verordnung über die Einfuhr von Fleisch und Fleischwaren. — **42.** Kundmachung über unzulässige Zusätze und Behandlungsverfahren bei Fleisch. — **43.** Verordnung über die Durchführung der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau.

Obsah: (40.—43.) **40.** Nařízení o prohlídce masa. — **41.** Nařízení o dovozu masa a masného zboží. — **42.** Vyhláška o nepřípustných přísadách a úpravách masa. — **43.** Nařízení, kterým se provádí vládní nařízení o prohlídce masa.

40.

Regierungsverordnung vom 7. August 1941 über die Fleischbeschau.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

Untersuchungspflicht.

(1) Rinder, Schweine, Schafe, Ziegen, Pferde, andere Einhufer und Hunde, deren Fleisch zum Genuß für Menschen verwendet werden soll, unterliegen vor und nach der Schlachtung einer amtlichen Untersuchung (Schlachttier- und Fleischbeschau). Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann im Einvernehmen mit den Ministerien für Landwirtschaft und für Industrie, Handel und Gewerbe durch eine Kundmachung im Amtsblatte die Untersuchungspflicht auf andere Tiere, deren Fleisch zum Genuß für Menschen verwendet werden soll, ausdehnen.

(2) Bei Notschlachtungen darf die Schlachttierbeschau unterbleiben. Eine Notschlachtung liegt dann vor, wenn zu befürchten steht, daß

Vládní nařízení ze dne 7. srpna 1941 o prohlídce masa.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

Vyšetřovací povinnost.

(1) Skot, vepři, ovce, kozy, koně a ostatní jednokopytníci a psi, jejichž maso je určeno k lidskému požívání, buďtež před poražením a po něm úředně vyšetřeni (prohlídka jatečných zvířat a masa). Ministerstvo sociální a zdravotní správy může v dohodě s ministerstvy zemědělství a průmyslu, obchodu a živností vyhláškou v Úředním listě rozšířiti vyšetřovací povinnost na jiná zvířata, jejichž maso je určeno k lidskému požívání.

(2) Při nutném poražení může býti od prohlídky jatečného zvířete upuštěno. O nutné poražení jde, je-li obava, že zvíře uhyne před

das Tier bis zur Ankunft des zuständigen Beschauers sterben oder das Fleisch durch Verschlimmerung des krankhaften Zustandes wesentlich an Wert verlieren werde oder wenn das Tier infolge eines Unglücksfalles sofort getötet werden muß.

(3) Schweine und Hunde, deren Fleisch zum Genuß für Menschen verwendet werden soll, sind nach der Schlachtung amtlich auch auf Trichinen zu untersuchen (Trichinenschau). Ferner unterliegen der Trichinenschau nach der Tötung Wildschweine, Bären, Füchse, Sumpfbiber, Dachse und andere fleischfressende Tiere, die Träger von Trichinen sein können, wenn das Fleisch zum Genuß für Menschen verwendet werden soll.

§ 2.

Untersuchungspflicht bei Hausschlachtungen.

(1) Den Untersuchungen nach § 1 unterliegen die Schlachttiere auch dann, wenn das Fleisch ausschließlich im eigenen Haushalt des Besitzers verwendet werden soll (Hausschlachtung).

(2) Bei Hausschlachtungen von Schafen und Ziegen im Alter von nicht mehr als drei Monaten darf, sofern die Tiere keine Merkmale einer die Genußtauglichkeit des Fleisches ausschließenden Erkrankung zeigen, die Schlachttierbeschau und, sofern sich solche Merkmale auch bei der Schlachtung nicht ergeben, auch die Fleischbeschau unterbleiben.

(3) Die Vorschrift des Absatzes 2 gilt nicht für Schlachtungen in Schlachthäusern, in denen gewerbliche Schlachtungen vorgenommen werden, ferner nicht für Schlachtungen für den Haushalt der Fleischer, Fleischhändler, Gast-, Schank- und Speisewirte sowie der Anstalten und Einrichtungen, in denen Personen verpflegt werden.

(4) Fleisch, bei dem nach Absatz 2 die Untersuchung unterbleibt, darf nicht gewerbsmäßig verwendet werden.

§ 3.

Begriffsbestimmung für Fleisch.

Fleisch im Sinne dieser Verordnung sind Teile von warmblütigen Tieren, frisch oder zubereitet, sofern sie sich zum Genuß für Menschen eignen. Als Fleisch gelten auch die aus warmblütigen Tieren hergestellten Fette und Fleisch- und Wurstwaren, andere Er-

příchodem příslušného prohlížitele nebo že maso ztratí podstatně na hodnotě zhoršením nemoci nebo je-li třeba zvíře pro nehodu ihned zabíti.

(3) Vepři a psi, jejichž maso je určeno k lidskému požívání, buďtež po poražení úředně vyšetřeni též na svalovce (prohlídka na svalovce). Dále se vyšetřují na svalovce po zabití divocí vepři, medvědi, lišky, nutrie, jezevci a jiná masožravá zvířata, která mohou býti hostiteli svalovců, a to tehdy, je-li jejich maso určeno k lidskému požívání.

§ 2.

Vyšetřovací povinnost při domácím porážení.

(1) Vyšetřena podle § 1 buďtež jatečná zvířata i tehdy, má-li býti masa použito jen ve vlastní domácnosti držitelově (domácí porážení).

(2) Není třeba prohlížeti ovce a kozy ve stáří do tří měsíců po domácku porážené, jestliže nejeví známek nemoci, jež by vylučovala požívatelnost masa, a ani jejich maso, není-li takových známek ani při porážení.

(3) Ustanovení odstavce 2 neplatí pro porážení v jatkách, v nichž se poráží po živnostensku, dále pro porážení pro domácnost řezníků, obchodníků s masem, hostinských, majitelů výčepů a jídelen, jakož i pro ústavy a zařízení, v nichž se osoby stravují.

(4) Masa, které nebylo podle odstavce 2 vyšetřeno, nesmí býti po živnostensku používáno.

§ 3.

Vymezení pojmu masa.

Masem podle tohoto nařízení jsou čerstvé nebo upravené části teplokrevných zvířat, pokud se hodí k lidskému požívání. Za maso se považují též z teplokrevných zvířat získané tuky, masné zboží a uzeniny; jiné výrobky toho druhu jen, pokud tak nařídí ministerstvo

zeugnisse nur insoweit, als dies das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den Ministerien für Landwirtschaft und für Industrie, Handel und Gewerbe durch eine Kundmachung im Amtsblatte anordnet.

§ 4.

Beschaubezirke und Beschauer.

(1) Zur Vornahme der Schlachttier- und Fleischbeschau sind Beschaubezirke zu bilden. Für jeden Beschaubezirk sind mindestens ein Beschauer sowie ein Stellvertreter zu bestellen.

(2) Die Bildung der Beschaubezirke und die Bestellung der Beschauer erfolgt durch die Landesbehörden.

(3) Als Beschauer sind Tierärzte zu bestellen. Andere Personen können nur dann bestellt werden, wenn sie genügende Kenntnisse nachgewiesen haben.

(4) Auf die Trichinenschau sind die Absätze 1 bis 3 sinngemäß anzuwenden.

§ 5.

Schlachterlaubnis.

(1) Ergibt die Schlachttierbeschau keinen Grund zur Beanstandung der Schlachtung, so hat der Beschauer die Schlachtung unter Anordnung der etwa zu beobachtenden besonderen Vorsichtsmaßregeln zu erlauben.

(2) Die Schlachtung darf nicht vor Erteilung der Erlaubnis und nur unter Einhaltung der angeordneten besonderen Vorsichtsmaßregeln stattfinden.

(3) Erfolgt die Schlachtung nicht spätestens zwei Tage nach Erteilung der Erlaubnis, so ist sie nur nach erneuter Schlachttierbeschau und Erlaubnis zulässig.

§ 6.

Taugliches Fleisch.

(1) Ergibt die Fleischbeschau sowie die Trichinenschau, daß kein Grund zur Beanstandung des Fleisches vorliegt, so hat der Beschauer das Fleisch als tauglich zum Genuß für Menschen zu erklären.

(2) Vor der Beendigung der Untersuchung darf das geschlachtete Tier nicht weiter zerlegt werden, als es die Ausführungsbestimmungen zulassen; auch dürfen Teile eines geschlachteten Tieres nicht beseitigt werden.

sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvy zemědělství a průmyslu, obchodu a živností vyhláškou v Úředním listě.

§ 4.

Prohlídkové obvody a prohlížitelé.

(1) K provádění prohlídky jatečných zvířat a masa buďtež utvořeny prohlídkové obvody. Pro každý prohlídkový obvod budiž ustanoven nejméně jeden prohlížitel a jeden jeho zástupce.

(2) Utvoření prohlídkových obvodů a ustanovení prohlížitelů provede zemský úřad.

(3) Za prohlížitele buďtež ustanoveni veterináři. Jiné osoby mohou býti ustanoveny teprve tehdy, prokáží-li dostatečné vědomosti.

(4) Pro prohlídku na svalovce platí obdobně ustanovení odstavců 1 až 3.

§ 5.

Povolení k porážení.

(1) Není-li při prohlídce jatečného zvířete důvodu k pozastavení poražení, povolí prohlížitel poražení a stanoví zvláštní opatření, kterých je nutno dbáti.

(2) Poráženi se smí až po udělení povolení a jen za dodržení nařízených zvláštních opatření.

(3) Nebylo-li poražení provedeno nejpozději do dvou dnů po udělení povolení, může se provésti jen po opakované prohlídce jatečného zvířete a po novém povolení.

§ 6.

Poživatelné maso.

(1) Nezjistí-li se prohlídkou masa a prohlídkou na svalovce žádný důvod k pozastavení masa, prohlásí prohlížitel maso za poživatelné.

(2) Před skončením vyšetření nesmí býti poražené zvíře děleno ve větším rozsahu, než jak to dovoluje prováděcí předpis; rovněž nesmějí býti části poraženého zvířete odstraněny.

§ 7.

Untaugliches Fleisch.

(1) Ergibt die Untersuchung, daß das Fleisch zum Genuß für Menschen untauglich ist, so hat der Beschauer das Fleisch vorläufig zu beschlagnahmen, den Besitzer hiervon zu benachrichtigen und der Gemeinde sofort Anzeige zu erstatten.

(2) Fleisch, dessen Untauglichkeit sich bei der Untersuchung ergeben hat, darf als Lebensmittel nicht in den Verkehr gebracht werden.

(3) Die Verwendung des Fleisches zu anderen Zwecken kann von der Bezirksbehörde zugelassen werden, soweit gesundheitliche Bedenken nicht entgegenstehen. Die Bezirksbehörde bestimmt die Sicherungsmaßregeln gegen eine Verwendung des Fleisches zum Genuß für Menschen.

(4) Das Fleisch darf nicht vor der amtlichen Zulassung und nur unter Einhaltung der von der Bezirksbehörde angeordneten Sicherungsmaßregeln in den Verkehr gebracht werden.

(5) Das Fleisch ist von der Gemeinde in unschädlicher Weise zu beseitigen, soweit seine Verwendung zu anderen Zwecken (Absatz 3) nicht zugelassen wird.

§ 8.

Bedingt taugliches Fleisch.

(1) Ergibt die Untersuchung, daß das Fleisch zum Genuß für Menschen nur bedingt tauglich ist, so hat der Beschauer das Fleisch vorläufig zu beschlagnahmen, den Besitzer hiervon zu benachrichtigen und der Gemeinde sofort Anzeige zu erstatten. Die Gemeinde bestimmt, unter welchen Sicherungsmaßregeln das Fleisch zum Genuß für Menschen brauchbar gemacht werden kann.

(2) Fleisch, das bei der Untersuchung als nur bedingt tauglich erkannt worden ist, darf als Lebensmittel nicht in den Verkehr gebracht werden, bevor es unter den von der Gemeinde angeordneten Sicherungsmaßregeln zum Genuß für Menschen brauchbar gemacht worden ist.

(3) Soweit die Brauchbarmachung unterbleibt, sind die Vorschriften des § 7, Abs. 3 bis 5, entsprechend anzuwenden.

§ 7.

Nepoživatelné maso.

(1) Zjistí-li se vyšetřením, že maso je nepoživatelné, je prohlížitel povinen maso předběžně zabaviti, zpraviti o tom držitele a oznámiti to ihned obci.

(2) Maso, jehož nepoživatelnost byla vyšetřením zjištěna, nesmí býti uvedeno do oběhu jako potravina.

(3) Okresní úřad může dovoliti upotřebení masa k jiným účelům, není-li proti tomu zdravotních námitek. Současně stanoví zajišťovací opatření, aby maso nemohlo býti lidmi požíváno.

(4) Maso smí býti uvedeno do oběhu až po úředním povolení okresního úřadu a poté jen tehdy, jsou-li dodržena zajišťovací opatření, stanovená okresním úřadem.

(5) Obec odstraní maso neškodným způsobem, pokud není dovoleno jeho upotřebení k jiným účelům (odstavec 3).

§ 8.

Podmíněně poživatelné maso.

(1) Zjistí-li se vyšetřením, že je maso jen podmíněně poživatelné, má prohlížitel maso zatímně zabaviti, zpraviti o tom držitele a oznámiti to ihned obci. Obec určí, za jakých zajišťovacích opatření může býti maso upraveno, aby mohlo býti lidmi požíváno.

(2) Maso, které při vyšetřování bylo uznáno jen za podmíněně poživatelné, nesmí býti uvedeno do oběhu jako potravina, dokud nebylo za dodržení zajišťovacích opatření, obcí stanovených, upraveno, aby mohlo býti lidmi požíváno.

(3) Nebylo-li maso upraveno, postupuje se podle ustanovení § 7, odst. 3 až 5.

§ 9.

Vertrieb des bedingt tauglichen Fleisches.

(1) Bedingt taugliches, zum Genuß für Menschen brauchbar gemachtes Fleisch darf nur unter einer diese Beschaffenheit ausreichend kenntlich machenden Bezeichnung und nur auf Freibänken oder sonst unter Aufsicht der Gemeinde vertrieben werden.

(2) Fleischern, Fleischhändlern, Gast-, Schank- und Speisewirten ist der Erwerb, der Vertrieb und die Verwendung solchen Fleisches verboten. Anstalten und Einrichtungen, in denen Personen verpflegt werden, dürfen solches Fleisch nur mit Erlaubnis der Bezirksbehörde erwerben und verwenden.

§ 10.

Minderwertiges Fleisch.

Ergibt die Untersuchung, daß das Fleisch zum Genuß für Menschen zwar tauglich, jedoch im Nahrungs- und Genußwert erheblich herabgesetzt (minderwertig) ist, so gelten die Vorschriften des § 8, Abs. 1, erster Satz, und des § 9 entsprechend.

§ 11.

Anzeigepflicht.

Ergibt sich bei den Untersuchungen nach § 1 das Vorhandensein oder der Verdacht einer Krankheit, für die die Anzeigepflicht besteht, so ist nach den hierüber geltenden Vorschriften zu verfahren.

§ 12.

Einfuhr von Fleisch.

(1) Die Einfuhr

a) von Fleisch in luftdicht verschlossenen Büchsen oder ähnlichen Gefäßen, von Würsten und sonstigen Gemengen aus zerkleinertem Fleisch,

b) von Fleisch von Hunden, Katzen, Füchsen, Sumpfbibern, Dachsen und anderen fleischfressenden Tieren, die Träger von Trichinen sein können, ausgenommen Schweine, Wildschweine und Bären,

c) von zubereitetem Fleisch von Pferden und anderen Einhufern, ausgenommen deren Därme,

in das Zollinland ist verboten.

§ 9.

Uvádění podmíněně požívatelného masa do oběhu.

(1) Podmíněně požívatelné maso, které bylo učiněno k lidskému požívání upotřebitelným, budiž uváděno do oběhu jen s dostatečně zjevným označením této své vlastnosti a jen v nucených výsecích nebo jinak za dozoru obce.

(2) Řezníkům, obchodníkům s masem, hostinským a majitelům výčepů a jídelen je získávání, odbyt a upotřebení takového masa zakázáno. Ústavy a zařízení, ve kterých jsou osoby stravovány, smějí takové maso získávati a upotřebiti jen s povolením okresního úřadu.

§ 10.

Méněhodnotné maso.

Zjistí-li se vyšetřením, že maso je sice požívatelné, avšak podstatně snížené výživné hodnoty a požívatelnosti (méněhodnotné), platí obdobně ustanovení § 8, odst. 1, věty prvé a § 9.

§ 11.

Ohlašovací povinnost.

Zjistí-li se při vyšetřování podle § 1 některá nemoc, pro niž je stanovena ohlašovací povinnost, nebo podezření takové nemoci, budiž postupováno podle předpisů o tom platných.

§ 12.

Dovoz masa.

(1) Dovoz

a) masa v krabicích neprodyšně uzavřených nebo v podobných nádobách, uzenin a jiných směsí z rozmělněného masa,

b) masa psů, koček, lišek, nutrií, jezevců a jiných masožravých zvířat, která mohou býti hostiteli švalovců, s výjimkou vepřů, divokých vepřů a medvědů,

c) upraveného masa koní a jiných jednokopytníků kromě jejich střev

do celního vnitrozemí je zakázán.

(2) Im übrigen gelten für die Einfuhr von Fleisch in das Zollinland folgende Bedingungen:

a) Frisches Fleisch darf nur in ganzen Tierkörpern eingeführt werden, die bei Rindern, ausgenommen Kälber, und bei Schweinen in Hälften zerlegt sein können. Mit den Tierkörpern müssen Brust- und Bauchfell, Lunge, Herz, Nieren, bei Kühen auch das Euter, in natürlichem Zusammenhang verbunden sein; das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann im Einvernehmen mit den Ministerien für Landwirtschaft und für Industrie, Handel und Gewerbe durch Kundmachung im Amtsblatte diese Vorschrift auf weitere Organe ausdehnen.

b) Zubereitetes Fleisch darf nur eingeführt werden, wenn nach der Art seiner Gewinnung und Zubereitung Gefahren für die menschliche Gesundheit erfahrungsgemäß ausgeschlossen sind oder die Unschädlichkeit für die menschliche Gesundheit sich in zuverlässiger Weise bei der Einfuhr feststellen läßt. Diese Feststellung gilt als unausführbar insbesondere bei Sendungen von Pökelfleisch, sofern das Gewicht einzelner Stücke weniger als 4 Kilogramm beträgt; auf Schinken, Speck und Därme findet diese Vorschrift keine Anwendung. Fleisch, das zwar einer auf die Haltbarkeit einwirkenden Behandlung unterzogen worden ist, aber die Eigenschaften frischen Fleisches im wesentlichen behalten hat oder durch entsprechende Behandlung wiedergewinnen kann, ist als zubereitetes Fleisch nicht anzusehen; solches Fleisch unterliegt den Bestimmungen unter Buchst. a).

§ 13.

Einfuhruntersuchung.

(1) Das in das Zollinland eingehende Fleisch unterliegt bei der Einfuhr einer amtlichen Untersuchung unter Mitwirkung der Zollbehörden. Ausgenommen hiervon ist das nachweislich im Zollinland bereits vorschriftsmäßig untersuchte Fleisch.

(2) Das zur Einfuhr bestimmte Fleisch darf nur über bestimmte Zollstellen eingeführt werden. Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung bezeichnet im Einvernehmen mit den beteiligten Ministerien durch Kundmachung in der Sammlung der Gesetze und Verordnungen diese Zollstellen (Einlaßstellen) sowie diejenigen Zollstellen, bei denen die Untersuchung des Fleisches stattfinden kann (Auslandsfleischbeschaustellen).

(2) Jinak platí pro dovoz masa do celního vnitrozemí tyto podmínky:

a) Čerstvé maso smí býti dováženo jen jako těla zvířat v celku, která mohou býti u skotu, kromě telat, a u vepřů podélně rozpůlena. S těly zvířat buďtež v přirozené souvislosti pohrudnice a pobřišnice, plíce, srdce, ledviny, u krav též vemeno; ministerstvo sociální a zdravotní správy může v dohodě s ministerstvy zemědělství, průmyslu, obchodu a živností vyhláškou v Úředním listě toto ustanovení rozšířiti na jiné orgány.

b) Upravené maso smí býti dováženo jen tehdy, vylučuje-li způsob jeho získání a úpravy podle zkušenosti nebezpečí pro lidské zdraví, nebo lze-li při dovozu spolehlivě zjistiti, že je pro lidské zdraví neškodné. Toto zjištění nelze provésti zvláště při zásilkách naloženého masa, váží-li jednotlivé kusy méně než 4 kg, pro šunky, slaninu a střeva ustanovení to neplatí. Za upravené maso se nepovažuje maso, které bylo sice upraveno, aby bylo trvanlivější, ale v podstatě si zachovalo vlastnosti masa čerstvého nebo jich může opět vhodnou úpravou nabýti; na takové maso se vztahují ustanovení uvedená pod písm. a).

§ 13.

Vyšetřování při dovozu.

(1) Maso, které je dováženo do celního vnitrozemí, musí býti za součinnosti celních úřadů při dovozu úředně vyšetřeno. To se netýká masa, o kterém bylo prokázáno, že bylo již v celním vnitrozemí podle předpisů vyšetřeno.

(2) Maso určené k dovozu budiž dováženo jen přes určené celní služebny. Ministerstvo sociální a zdravotní správy stanoví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy tyto celní služebny (vstupní místa), jakož i ony celní služebny, při nichž může býti prováděno vyšetřování masa (stanice prohlídky cizozemského masa), vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 14.

Sonderbestimmungen für die Einfuhr.

(1) Die Bestimmungen der §§ 12 und 13 finden auf Wildbret und Geflügel sowie auf das zum Reiseverbrauch mitgeführte Fleisch nur insoweit Anwendung, als das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den Ministerien des Verkehrs, für Industrie, Handel und Gewerbe und für Landwirtschaft es durch Kundmachung im Amtsblatt anordnet.

(2) Für das im kleinen Grenzverkehr sowie im Meß- und Marktverkehr des Zollgrenzbezirkes eingehende Fleisch können vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministerien Ausnahmen von den Bestimmungen der §§ 12 und 13 durch Kundmachung im Amtsblatte zugelassen werden.

§ 15.

Weitergehende Einfuhrbeschränkungen.

Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann im Einvernehmen mit den Ministerien des Verkehrs, für Industrie, Handel und Gewerbe und für Landwirtschaft durch Kundmachung im Amtsblatte weitergehende Einfuhrverbote und Einfuhrbeschränkungen, als in den §§ 12 und 13 vorgesehen sind, anordnen.

§ 16.

Verfahren nach der Einfuhruntersuchung.

Die Vorschriften des § 6, Abs. 1, und der §§ 7 bis 10 gelten auch für das in das Zollinland eingehende Fleisch mit der Maßgabe, daß bedingt taugliches und minderwertiges Fleisch von der Einfuhr zurückzuweisen ist. An Stelle der unschädlichen Beseitigung des Fleisches oder an Stelle der amtlich anzuordnenden Sicherungsmaßregeln kann jedoch, soweit gesundheitliche Bedenken nicht entgegenstehen, die Wiederausfuhr des Fleisches unter entsprechenden Vorsichtsmaßregeln zugelassen werden.

§ 17.

Einfuhr unbrauchbar gemachten Fleisches.

Fleisch, das zwar nicht für den menschlichen Genuß bestimmt ist, aber dazu verwen-

§ 14.

Zvláštní ustanovení pro dovoz.

(1) Ustanovení §§ 12 a 13 platí pro zvěřinu a drůbež, jakož i pro maso, které se bere s sebou ke spotřebě cestou, jen pokud tak stanoví vyhláškou v Úředním listě ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvy dopravy, průmyslu, obchodu a živností a zemědělství.

(2) Pro maso, které se dováží v malém pohraničním styku, jakož i pro jeho tržní oběh v celním pohraničním pásmu, může ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministerstvy vyhláškou v Úředním listě povoliti výjimky z ustanovení §§ 12 a 13.

§ 15.

Další omezení dovozu.

Ministerstvo sociální a zdravotní správy může v dohodě s ministerstvy dopravy, průmyslu, obchodu a živností a zemědělství vyhláškou v Úředním listě zakázati nebo omeziti dovoz i jinak, než je ustanoveno v §§ 12 a 13.

§ 16.

Postup po vyšetření při dovozu.

Ustanovení § 6, odst. 1 a §§ 7 až 10 platí též pro maso, které je dováženo do celního vnitrozemí, a to tak, že podmíněně požívatelné a méněhodnotné maso má býti při dovozu odmítnuto. Místo neškodného odstranění masa nebo místo zajišťovacích opatření, která mají býti úředně nařízena, může býti, není-li proti tomu zdravotních námitek, povoleno vyvézti maso za přiměřených opatření zpět.

§ 17.

Dovoz masa, upraveného na nepožívatelné.

Maso, které není sice určeno pro lidské požívání, avšak dalo by se k němu upotřebiti,

det werden kann, darf zur Einfuhr ohne Untersuchung zugelassen werden, nachdem es zum Genuß für Menschen unbrauchbar gemacht worden ist.

§ 18.

Pferdefleisch.

(1) Bei Pferden muß die Schlachttier- und Fleischbeschau durch Tierärzte vorgenommen werden.

(2) Der Vertrieb von Pferdefleisch sowie die Einfuhr solchen Fleisches in das Zollinland darf nur unter einer Bezeichnung erfolgen, die in deutscher und tschechischer Sprache das Fleisch als Pferdefleisch erkennbar macht.

(3) Fleischhändlern, Gast-, Schank- und Speisewirten ist der Erwerb, Vertrieb und die Verwendung von Pferdefleisch nur mit jederzeit widerruflicher Erlaubnis der Bezirksbehörde gestattet. In den Geschäftsräumen dieser Personen muß an einer in die Augen fallenden Stelle durch deutlichen Anschlag besonders erkennbar gemacht werden, daß Pferdefleisch zum Vertrieb oder zur Verwendung kommt.

(4) Fleischhändler dürfen Pferdefleisch nicht in Räumen feilhalten oder verkaufen, in denen Fleisch von anderen Tieren feilgehalten oder verkauft wird.

(5) Die Vorschriften der Absätze 2 bis 4 finden keine Anwendung auf Därme.

(6) Die Vorschriften der Absätze 1 bis 5 gelten auch für andere Einhufer.

(7) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann im Einvernehmen mit den beteiligten Ministerien durch Kundmachung im Amtsblatt anordnen, daß die vorstehenden Vorschriften auf Hunde und andere Tiere, die seltener geschlachtet oder zur Verwendung für den menschlischen Genuß getötet werden, entsprechend anzuwenden sind.

§ 19.

Kennzeichnung.

(1) Der Beschauer hat das Fleisch entsprechend dem Ergebnis der Untersuchung, der Trichinenschauer das trichinenfrei befundene Fleisch als solches zu kennzeichnen. Das aus dem Zollausland eingeführte Fleisch ist außerdem als solches zu kennzeichnen.

(2) Die Art der Kennzeichnung wird durch Regierungsverordnung bestimmt.

je dovoleno dováženi bez vyšetření, bylo-li upraveno tak, že se stalo nepoživatelným.

§ 18.

Koňské maso.

(1) U koní budiž prohlídka jatečných zvířat a masa provedena veterináři.

(2) Koňské maso může býti uvedeno do oběhu nebo dovezeno do celního vnitrozemí jen tehdy, je-li zřetelně označeno německy a česky jako maso koňské.

(3) Obchodníkům s masem, hostinským a majitelům výčepů a jídelen je získávání, odbyt a upotřebení koňského masa dovoleno jen tehdy, povolí-li to okresní úřad, který může povolení kdykoliv odvolati. V obchodních místnostech těchto osob budiž na zřejmém místě znatelnou vývěskou zvlášť vyznačeno, že se vydává nebo upotřebuje koňské maso.

(4) Obchodníci s masem nesmějí koňské maso chovati na prodej ani prodávati v místnostech, v nichž je chováno na prodej nebo prodáváno maso jiných zvířat.

(5) Ustanovení odstavců 2 až 4 neplatí pro střeva.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 platí též pro ostatní jednokopytníky.

(7) Ministerstvo sociální a zdravotní správy může v dohodě se zúčastněnými ministerstvy vyhláškou v Úředním listě nařiditi, že předchozí ustanovení se vztahují obdobně na psy a jiná zvířata, která nebývají porážena nebo zabíjena k lidskému požívání.

§ 19.

Označování.

(1) Prohlížitel označí maso podle výsledku vyšetření, prohlížitel na svalovce označí maso, v němž nebyli zjištěni svalovci, jako svalovců prosté. Maso, které bylo dovezeno z ciziny, budiž označeno kromě toho jako cizozemské.

(2) Vládním nařízením bude určen způsob označování.

§ 20.

Nachuntersuchung.

In Gemeinden mit öffentlichen Schlachthäusern kann der Vertrieb frischen Fleisches durch Kundmachung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den Ministerien für Industrie, Handel und Gewerbe und für Landwirtschaft im Amtsblatte beschränkt werden. Jedoch darf frisches Fleisch, das der Untersuchung nach dieser Verordnung unterlegen hat, einer Nachuntersuchung nur unterworfen werden, wenn die Untersuchung nicht von einem Tierarzt vorgenommen wurde. Die Nachuntersuchung ist durch Tierärzte auszuführen. Eine abermalige Trichinenschau darf nicht vorgeschrieben werden.

§ 21.

Unzulässige Zusätze und Behandlungsverfahren.

(1) Bei der gewerbsmäßigen Behandlung oder Zubereitung von Fleisch dürfen Stoffe oder Verfahren, die der Ware eine gesundheitsschädliche Beschaffenheit zu verleihen vermögen, nicht angewendet werden. Es ist verboten, derartig behandeltes oder zubereitetes Fleisch anzubieten, zum Verkauf vorrätig zu halten, feilzuhalten, zu verkaufen oder sonst in den Verkehr zu bringen sowie aus dem Zollausland einzuführen.

(2) Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung bestimmt durch Kundmachung in der Sammlung der Gesetze und Verordnungen die Stoffe und die Verfahren, auf die die Vorschriften des Absatzes 1 Anwendung finden.

(3) Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung ordnet durch Kundmachung in der Sammlung der Gesetze und Verordnungen an, inwieweit die Vorschriften des Absatzes 1 auch auf bestimmte Stoffe und Verfahren Anwendung finden, die eine gesundheitsschädliche oder minderwertige Beschaffenheit der Ware zu verdecken geeignet sind.

§ 22.

Leitung von Schlachthöfen.

In Gemeinden mit öffentlichen Schlachthöfen sollen mit der Leitung der Schlachthöfe nur Tierärzte beauftragt werden; das gleiche gilt für Schlacht- und Viehhöfe, die einen einheitlichen Betrieb darstellen.

§ 20.

Opětovné vyšetření.

Ministerstvo sociální a zdravotní správy může v dohodě s ministerstvy průmyslu, obchodu a živností a zemědělství vyhláškou v Úředním listě omeziti uvádění čerstvého masa do oběhu v obcích s veřejnými jatkami. Čerstvé maso, které bylo vyšetřeno podle tohoto nařízení, může býti podrobeno opětovnému vyšetření jen tehdy, nebylo-li vyšetřeno veterinářem. Opětovné vyšetření budiž provedeno veterináři. Opětovné vyšetření na svalovce nesmí však býti ukládáno.

§ 21.

Nedovolené přísady a způsoby zpracování.

(1) Při živnostenském zpracování nebo úpravě masa nesmí býti použito látek nebo způsobů zpracování, které mohou zboží dáti vlastnosti zdraví škodlivé. Je zapovězeno takto zpracované nebo upravené maso nabízeti, chovati na skladě a na prodej, prodávati nebo jinak uváděti do oběhu a dovážeti z celní ciziny.

(2) Ministr sociální a zdravotní správy vyhlásí ve Sbírce zákonů a nařízení, na které látky a způsoby zpracování se vztahuje ustanovení odstavce 1.

(3) Ministr sociální a zdravotní správy vyhlásí ve Sbírce zákonů a nařízení, zda se ustanovení odstavce 1 vztahuje též na určité látky a způsoby zpracování, které mohou zakrývati zdraví škodlivé vlastnosti nebo menší hodnotu zboží.

§ 22.

Vedení jatek.

V obcích s veřejnými jatkami buďtež vedením jatek pověřeni jen veterináři; totéž platí i pro jatky a jateční trhy, které tvoří jednotný celek.

§ 23.

Kosten.

Die Kosten der Schlachttier- und Fleischbeschau sowie der Trichinenschau, die Kosten der Untersuchung des in das Zollinland eingehenden Fleisches und der Freibank werden durch Regierungsverordnung geregelt.

§ 24.

Zollausschlüsse.

Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung bestimmt durch Kundmachung im Amtsblatte, inwieweit die Vorschriften dieser Verordnung auf das in die Zollausschlüsse eingeführte Fleisch Anwendung zu finden haben.

§ 25.

Ermächtigung.

(1) Die ausführliche Regelung der Bestimmungen dieser Verordnung wird durch Regierungsverordnung erlassen werden.

(2) Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung kann im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durch Kundmachung im Amtsblatte die notwendigen Durchführungsbestimmungen zwecks näherer Regelung gewisser Einzelheiten herausgeben und in einzelnen Fällen Ausnahmen von den Bestimmungen dieser Verordnung bewilligen.

Strafbestimmungen.

§ 26.

Gerichtlich wird wegen Vergehens mit strengem Arrest bis zu sechs Monaten und mit Geldstrafe bis zu 60.000 K oder mit einer dieser Strafen bestraft:

1. wer vorsätzlich den Vorschriften des § 7, Abs. 2 und 4, des § 8, Abs. 2 und 3, des § 12, Abs. 1, oder des § 21, Abs. 1 und 2, oder einem auf Grund des § 21, Abs. 3, ergangenen Verbot zuwiderhandelt;

2. wer vorsätzlich Fleisch, das den Vorschriften des § 12, Abs. 1, zuwider eingeführt oder auf Grund des § 17 zum Genuß für Menschen unbrauchbar gemacht worden ist, als Lebensmittel in den Verkehr bringt;

3. wer vorsätzlich Kennzeichen der im § 19 vorgesehenen Art fälschlich anbringt oder verfälscht, oder wer wissentlich Fleisch, an dem die Kennzeichen fälschlich angebracht, verfälscht oder beseitigt worden sind, feilhält oder verkauft.

§ 23.

Náklad.

Úhradu nákladu na prohlídku jatečných zvířat a masa jakož i nákladů na prohlídku na svalovce, nákladů na vyšetřování masa dováženého do celního vnitrozemí, jakož i na nucený výsek upraví vládní nařízení.

§ 24.

Celní výluky.

Ministerstvo sociální a zdravotní správy určí vyhláškou v Úředním listě, jak má býti použito předpisů tohoto nařízení na maso dovážené do celních výluk.

§ 25.

Zmocnění.

(1) Podrobná úprava ustanovení tohoto nařízení bude vydána vládním nařízením.

(2) Ministr sociální a zdravotní správy může v dohodě se zúčastněnými ministry vyhláškou v Úředním listě vydati nutné prováděcí předpisy k bližší úpravě některých jednotlivostí a povolovati v jednotlivých případech výjimky z ustanovení tohoto nařízení.

Trestní ustanovení.

§ 26.

Soudem bude potrestán pro přečin tuhým vězením do 6 měsíců a trestem na penězích do 60.000 K nebo jedním z obou trestů:

1. kdo úmyslně jedná proti ustanovením § 7, odst. 2 a 4, § 8, odst. 2 a 3, § 12, odst. 1 nebo § 21, odst. 1 a 2 nebo proti zákazu vydanému na podkladě § 21, odst. 3;

2. kdo úmyslně uvádí jako potravinu do oběhu maso, které bylo proti ustanovením § 12, odst. 1 dovezeno nebo které bylo podle § 17 upraveno tak, aby se stalo nepoživatelným;

3. kdo úmyslně označení předepsané v § 19 falešně otiskne nebo zfalšuje, nebo kdo úmyslně maso, na kterém bylo označení falešně otisknuto, zfalšováno nebo odstraněno, nabízí k prodeji nebo prodává.

§ 27.

Von der Bezirksbehörde wird mit einer Geldbuße bis 2000 K oder mit Arrest bis zu 5 Tagen oder mit beiden Strafen bestraft:

1. wer eine der im § 26, Z. 1 und 2, bezeichneten Handlungen aus Fahrlässigkeit begeht;

2. wer eine Schlachtung vornimmt, bevor das Tier der in dieser Verordnung vorgeschriebenen oder einer auf Grund des § 1, Abs. 1, zweiter Satz, oder des § 18, Abs. 7, angeordneten Untersuchung unterworfen worden ist;

3. wer Fleisch zum Genuß für Menschen zubereitet oder in den Verkehr bringt, bevor es der in dieser Verordnung vorgeschriebenen oder einer auf Grund des § 1, Abs. 1, zweiter Satz, des § 14, Abs. 1, oder des § 18, Abs. 7, angeordneten Untersuchung unterworfen worden ist;

4. wer den Vorschriften des § 2, Abs. 4, des § 5, Abs. 2 und 3, des § 6, Abs. 2, der §§ 9 und 10, des § 12, Abs. 2, des § 13, Abs. 2, oder des § 18, Abs. 2 bis 4 und 6, sowie den auf Grund des § 12, Abs. 2, Buchst. a), oder des § 15 oder des § 18, Abs. 7, und des § 25, Abs. 1 und 2, erlassenen Anordnungen zuwiderhandelt.

§ 28.

(1) Die Bezirksbehörde ist zur Strafverfolgung gemäß § 27 nur dann zuständig, falls es sich nicht um eine schwerere gerichtlich zu ahndende Handlung handelt.

(2) Wurde gemäß § 27 eine Geldbuße auferlegt, so ist gleichzeitig für den Fall ihrer Uneinbringlichkeit eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens im Rahmen des für die Handlung festgesetzten Freiheitsstrafensatzes zu verhängen. Ist die Geldstrafe neben einer Arreststrafe verhängt worden, so dürfen die Ersatzfreiheitsstrafe und die Arreststrafe zusammen den für die strafbare Handlung festgesetzten Freiheitsstrafensatz nicht übersteigen.

§ 29.

(1) In den Fällen des § 26, Z. 1 und 2, und des § 27, Z. 1, ist neben der Strafe die Einziehung des Fleisches auszusprechen. In den Fällen des § 26, Z. 3, und des § 27, Z. 2 bis 4, kann die Einziehung des Fleisches oder des Tieres neben der Strafe ausgesprochen werden. Für die Einziehung ist es ohne Bedeutung, ob der Gegenstand dem Verurteilten gehört oder nicht.

§ 27.

Okresním úřadem bude potrestán pokutou do 2.000 K nebo vězením do 5 dnů nebo oběma tresty:

1. Kdo z nedbalosti jedná proti ustanovením uvedeným v § 26, č. 1 a 2;

2. kdo porazí zvíře dříve, než bylo podrobeno vyšetření předepsanému podle tohoto nařízení nebo nařízenému podle § 1, odst. 1, věty druhé nebo § 18, odst. 7;

3. kdo maso k lidskému požívání připraví nebo uvede do oběhu dříve, než bylo podrobeno vyšetření předepsanému podle tohoto nařízení nebo nařízenému podle § 1, odst. 1, věty druhé, § 14, odst. 1 nebo § 18, odst. 7;

4. kdo jedná proti ustanovením § 2, odst. 4, § 5, odst. 2 a 3, § 6, odst. 2, §§ 9 a 10, § 12, odst. 2, § 13, odst. 2 nebo § 18, odst. 2 až 4 a 6 a proti nařízením vydaným na podkladě § 12, odst. 2, písm. a) nebo § 15 nebo § 18, odst. 7 a § 25, odst. 1 a 2.

§ 28.

(1) Okresní úřad je příslušný ke stíhání podle § 27 pouze, pokud nejde o čin přísněji trestný soudem.

(2) Byla-li uložena podle § 27 pokuta, buď zároveň pro případ její nedobytnosti uložen náhradní trest vězení podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě na čin stanovené. Byl-li vedle peněžitého trestu uložen trest vězení, nesmí souhrn výměry náhradního trestu na svobodě a trestu vězení přestoupiti sazbu trestu na svobodě na čin stanovenou.

§ 29.

(1) V případech § 26, č. 1 a 2 a § 27, č. 1 se vysloví mimo trest též propadnutí masa. V případech § 26, č. 3 a § 27, č. 2 až 4 může se mimo trest vysloviti propadnutí masa nebo zvířete. Pro propadnutí je nerozhodné, zda předmět náležel odsouzenému či nikoliv.

(2) Die Einziehung kann selbständig ausgesprochen werden, wenn die Verfolgung oder Verurteilung einer bestimmten Person nicht durchführbar ist.

§ 30.

(1) Gemäß den §§ 27 und 28 werden auch die Übertretungen der nach dieser Verordnung erlassenen Durchführungsvorschriften geahndet.

(2) Für Unregelmäßigkeiten im Dienst kann die Landesbehörde den Tierarzt, die Bezirksbehörde den Beschauer und den Trichinenschauer mit Verwarnung, Verweis oder Ordnungsstrafen bis zu 1500 K bestrafen.

§ 31.

Durch diese Verordnung bleiben unberührt die Bestimmungen:

1. des Gesetzes vom 16. Jänner 1896, R. G. Bl. Nr. 89 vom Jahre 1897, betreffend den Verkehr mit Lebensmitteln und einigen Gebrauchsgegenständen, in der Fassung der dasselbe abändernden und ergänzenden Vorschriften;

2. des § 8, Abs. 4, der §§ 25, 26, 40, Abs. 4, des § 44, Abs. 3, der §§ 50, 52, 53 und 55 bis 60 der Regierungsverordnung vom 7. Dezember 1939, Slg. Nr. 41 vom Jahre 1940, über die Schlachtvieh- und Fleischbeschau und über die Errichtung und den Betrieb von Schlachthäusern in der Fassung der Regierungsverordnung vom 1. August 1940, Slg. Nr. 373, und die Bestimmungen des § 4, Abs. 4, des § 5, des § 6, Abs. 3, des § 8, des § 9, Abs. 5, und des § 10, Abs. 6 und 7, der Beilage B; die Bestimmungen des § 51 der angeführten Regierungsverordnung bis darauf, daß die Worte „nach dem 31. Dezember 1949" durch die Worte „nach dem 31. Dezember 1943" ersetzt werden;

3. der Beilage D der Regierungsverordnung vom 7. Dezember 1939, Slg. Nr. 47 vom Jahre 1940, betreffend die gesundheitspolizeilichen Maßnahmen bei der Einfuhr von Fleisch, Fleischwaren und tierischen Fetten, in der Fassung der Regierungsverordnungen vom 24. September 1940, Slg. Nrn. 351 und 352;

4. der Regierungsverordnung vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 436, über die Gebühren für die Schlachtvieh- und Fleischbeschau (Fleischbeschaugebührenordnung);

5. der Regierungsverordnung vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 437, über die Regelung

(2) Propadnutí předmětu může se samostatně vysloviti, nelze-li stíhati nebo odsouditi určitou osobu.

§ 30.

(1) Podle §§ 27 a 28 se trestají též přestupky prováděcích předpisů vydaných podle tohoto nařízení.

(2) Pro nepořádky ve službě může zemský úřad trestati veterináře, okresní úřad prohlížitele a prohlížitele na svalovce výtkou, důtkou nebo pořádkovými pokutami do 1.500 K.

§ 31.

Tímto nařízením jsou nedotčena ustanovení:

1. zákona ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z roku 1897, o obchodu s potravinami a některými předměty denní potřeby, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících;

2. § 8, odst. 4, §§ 25, 26, § 40, odst. 4, § 44, odst. 3, §§ 50, 52, 53 a 55 až 60 vládního nařízení ze dne 7. prosince 1939, č. 41 Sb. z roku 1940, o prohlídce jatečných zvířat a masa a o zřizování a provozování jatek, ve znění vládního nařízení ze dne 1. srpna 1940, č. 373 Sb., a ustanovení § 4, odst. 4, § 5, § 6, odst. 3, § 8, § 9, odst. 5 a § 10, odst. 6 a 7 přílohy B; ustanovení § 51 uvedeného vládního nařízení až na to, že slova „po 31. prosinci 1949" se nahrazují slovy „po 31. prosinci 1943";

3. přílohy D vládního nařízení ze dne 7. prosince 1939, č. 47 Sb. z roku 1940, o zdravotněpolicejních opatřeních při dovozu masa, masných výrobků a živočišných tuků, ve znění vládních nařízení ze dne 24. září 1940, č. 351 a 352 Sb.;

4. vládního nařízení ze dne 5. prosince 1940, č. 436 Sb., o poplatcích za prohlídku jatečných zvířat a masa (poplatkový řád pro prohlídku masa);

5. vládního nařízení ze dne 5. prosince 1940, č. 437 Sb., o úpravě některých služebních po-

einiger Dienstverhältnisse der die Schlachtvieh- und Fleischbeschau durchführenden Tierärzte und Beschauer sowie über die Regelung einiger damit zusammenhängenden Fragen;

6. der Vorschriften über die Tilgung der Tierseuchen und über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft nach den Vorschriften der gelenkten Wirtschaft auf dem Ernährungs- und Versorgungsgebiete.

§ 32.

(1) Mit dem Tage des Inkrafttretens dieser Verordnung treten andere Vorschriften, sofern sie mit dieser Verordnung im Widerspruch stehen, außer Kraft.

(2) Insbesondere treten außer Kraft:

1. Die Regierungsverordnung Slg. Nr. 41/1940 in der Fassung der Regierungsverordnung Slg. Nr. 373/1940, sofern im § 31, Z. 2, nichts anderes festgesetzt ist,

2. die Regierungsverordnung Slg. Nr. 47/1940 in der Fassung der Regierungsverordnungen Slg. Nr. 351/1940 und 352/1940, sofern im § 31, Z. 3, nichts anderes festgesetzt ist.

(3) Die Bestellung der Fleischbeschautierärzte, der Fleischbeschauer und der Trichinenschauer, die vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung gemäß der Regierungsverordnung Slg. Nr. 41/1940 durchgeführt wurden, bleibt bis zur Errichtung der Fleischbeschaubezirke gemäß § 4 unberührt.

§ 33.

Diese Verordnung tritt am fünfzehnten Tage nach der Kundmachung in Kraft; sie wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit dem Minister für Landwirtschaft und den übrigen beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p.	Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p.	**Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p.	**Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p.	Dr. **Klumpar** m. p.

měrů veterinářů a prohlížitelů, vykonávajících prohlídku jatečných zvířat a masa, a některých otázek s tím souvisících.

6. předpisů o tlumení nákaz zvířat a o příslušnosti ministerstva zemědělství podle předpisů řízeného hospodářství v oboru vyživovacím a zásobovacím.

§ 32.

(1) Dnem účinnosti tohoto nařízení pozbývají platnosti jiné předpisy, pokud mu odporují.

(2) Zejména pozbývají platnosti:

1. vládní nařízení č. 41/1940 Sb. ve znění vládního nařízení č. 373/1940 Sb., pokud není v § 31, č. 2 stanoveno jinak,

2. vládní nařízení č. 47/1940 Sb. ve znění vládních nařízení č. 351/1940 a č. 352/1940 Sb., pokud není v § 31, č. 3 stanoveno jinak.

(3) Ustanovení veterinářů prohlídky masa, prohlížitelů masa a prohlížitelů na svalovce, provedená před účinností tohoto nařízení podle vládního nařízení č. 41/1940 Sb., zůstávají až do utvoření prohlídkových obvodů podle § 4 nedotčena.

§ 33.

Toto nařízení nabývá účinnosti patnáctého dne po vyhlášení; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě s ministrem zemědělství a ostatními zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r.	Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r.	**Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r.	**Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r.	Dr. **Klumpar** v. r.

41.

Regierungsverordnung vom 7. August 1941

über die Einfuhr von Fleisch und Fleischwaren.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 25, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 7. August 1941, Slg. Nr. 40 vom Jahre 1942, über die Fleischbeschau:

§ 1.

Frisches Fleisch.

(1) Bei der Einfuhr frischen Fleisches müssen außer den im § 12, Abs. 2, Buchst. a), der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau bezeichneten Organen in natürlichem Zusammenhang mit den Tierkörpern verbunden sein:

bei Rindern, ausgenommen Kälber, der Kopf oder der Unterkiefer mit den Kaumuskeln; Gehirn und Augen dürfen fehlen. Auch darf der Kopf getrennt von dem Tierkörper beigebracht werden, sofern er und der Tierkörper so mit Zeichen oder Nummern versehen sind, daß die Zusammengehörigkeit ohne weiteres erkennbar ist;

bei Schweinen der Kopf mit Zunge und Kehlkopf; Gehirn und Augen dürfen fehlen;

bei Pferden und anderen Einhufern der Kopf, der Kehlkopf und die Luftröhre sowie die ganze Haut; bei letzterer genügt die Verbindung an einer Stelle.

(2) Bei der Einfuhr von frischem Fleisch dürfen die Organe und sonstigen Körperteile, auf die sich die Untersuchung zu erstrecken hat, nicht angeschnitten sein, bei der Einfuhr von zubereitetem Fleisch die der Untersuchung zu unterziehenden Lymphknoten nicht fehlen oder angeschnitten sein, jedoch darf in die Mittelfell-Lymphknoten und in das Herzfleisch je ein Schnitt gelegt sein.

(3) Die Bestimmungen in den §§ 12 und 13 der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau finden auch auf Renntiere und Wildschweine Anwendung; erstere werden den

Vládní nařízení ze dne 7. srpna 1941

o dovozu masa a masného zboží.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 25, odst. 1 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1941, č. 40 Sb. z roku 1942, o prohlídce masa:

§ 1.

Čerstvé maso.

(1) Při dovozu čerstvého masa musí býti spojeny s těly zvířat kromě orgánů, vyjmenovaných v § 12, odst. 2, písm. a) vládního nařízení o prohlídce masa, v přirozené souvislosti:

u skotu, kromě telat, hlava nebo spodní čelist se žvýkacími svaly; mozek a oči smějí chyběti. Hlava může býti dovezena odděleně od těla, jestliže hlava a tělo jsou opatřeny značkami nebo čísly tak, aby bylo zřejmo, že patří k sobě;

u vepřů hlava s jazykem a hrtanem; mozek a oči smějí chyběti,

u koní a u jiných jednokopytníků hlava, hrtan a průdušnice i celá kůže; u kůže postačí, je-li spojena na jednom místě.

(2) Při dovozu čerstvého masa nesmějí býti naříznuty orgány a ostatní části těla, které mají býti vyšetřeny; při dovozu upraveného masa nesmějí chyběti nebo býti naříznuty mízní uzliny, které mají býti vyšetřeny, jeden řez může však býti proveden mezihrudními mízními uzlinami a jeden srdcem.

(3) Ustanovení §§ 12 a 13 vládního nařízení o prohlídce masa budiž použito též u sobů a divokých vepřů; sobi se posuzují jako skot, divocí vepři jako vepři, a to tak, že při

Rindern, letztere mit der Maßgabe den Schweinen gleichgestellt, daß bei der Einfuhr frischen Fleisches Lunge, Herz und Nieren in den Tierkörpern fehlen dürfen.

§ 2.

Rindergefrierfleisch aus Südamerika.

(1) Die Einfuhr von Rindergefrierfleisch aus Südamerika in das Zollinland ist abweichend von der Vorschrift des § 12, Abs. 2, Buchst. a), der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau auch in Tierkörpervierteln ohne Miteinfuhr der inneren Organe und des Kopfes, bei Kuhfleisch auch ohne Euter, gestattet.

(2) Das Fleisch ist im Eingangshafen zu gestellen und zur Verzollung anzumelden. Von dort dürfen die Gefrierfleischviertel nur an einen Verbrauchsort befördert werden, an dem sich eine Auslandsfleischbeschaustelle befindet oder die Untersuchung durch das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministerien auf andere Weise sichergestellt ist. Die Gefrierfleischviertel müssen bis zum Verbrauchsort in ihren Hüllen befördert werden.

(3) Die fleischbeschauliche Untersuchung geschieht in Abweichung vom § 13, Abs. 1, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau ohne Mitwirkung der Zollbehörde in einer Auslandsfleischbeschaustelle oder in einer besonderen Untersuchungsstelle (Absatz 2). Vor der Untersuchung darf der Einführer das Fleisch nicht weiter in den Verkehr geben.

(4) Für die Untersuchung und weitere Beurteilung des Gefrierfleisches in den Untersuchungsstellen erläßt das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung nähere Bestimmungen.

§ 3.

Frische innere Organe, Köpfe, Spitzbeine.

Frische innere Organe von Rindern, von Schweinen, von Schafen und von Ziegen sowie frische Köpfe und Spitzbeine von Schweinen (Schweinepfoten) dürfen abweichend von der Vorschrift des § 12, Abs. 2, Buchst. a), der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau ohne Zusammenhang mit dem Tierkörper in das Zollinland eingeführt werden.

dovozu čerstvého masa divokých vepřů smějí chyběti u těl zvířat plíce, srdce a ledviny.

§ 2.

Zmražené maso hovězí z Jižní Ameriky.

(1) Dovoz zmraženého hovězího masa z Jižní Ameriky do celního vnitrozemí je dovolen na rozdíl od ustanovení § 12, odst. 2, písm. a) vládního nařízení o prohlídce masa též ve čtvrtích bez vnitřních orgánů a hlavy, u masa z krav též bez vemene.

(2) Maso je nutno dodati do vstupního přístavu a tam ohlásiti k proclení. Odtud smějí býti čtvrti zmraženého masa převáženy jen do spotřebního místa, kde je stanice prohlídky cizozemského masa nebo kde je zajištěno vyšetření ministerstvem sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministerstvy jinak. Čtvrti zmraženého masa musí býti převáženy až do spotřebního místa v původních obalech.

(3) Při prohlídce se maso vyšetřuje na rozdíl od § 13, odst. 1 vládního nařízení o prohlídce masa bez součinnosti celního úřadu ve stanici prohlídky cizozemského masa nebo ve zvláštní vyšetřovací stanici (odstavec 2). Před vyšetřením nesmí dovozce dáti maso dále do oběhu.

(4) Pro vyšetření a další posuzování zmraženého masa ve vyšetřovacích stanicích vydá ministerstvo sociální a zdravotní správy podrobnější předpisy.

§ 3.

Čerstvé vnitřní orgány, hlavy, nožky.

Čerstvé vnitřní orgány skotu, vepřů, ovcí a koz i čerstvé hlavy a nožky vepřů (nožičky) smějí býti na rozdíl od ustanovení § 12, odst. 2, písm. a) vládního nařízení o prohlídce masa dovezeny do celního vnitrozemí, i když nesouvisí s těly zvířat.

§ 4.

Gepökelte Schweinegeschlinge.

Gepökelte Schweinegeschlinge (Lebern von Schweinen in natürlicher Verbindung mit Zunge, Schlund, Luftröhre, Lunge, Herz und den dazugehörigen Lymphknoten, auch mit sonstigen Eingeweiden sowie mit Kopffleischteilen) dürfen abweichend von der Vorschrift des § 12, Abs. 2, Buchst. b), zweiter Satz, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau eingeführt werden, wenn das Gesamtgewicht mindestens 3 Kilogramm beträgt.

§ 5.

Fleischwaren und Schweinefleisch als Geschenksendung.

(1) Die Vorschriften des § 12, Abs. 1, Buchst. a), der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau finden keine Anwendung auf Fleischwaren, die aus dem Zollausland im Postverkehr nachweislich als Geschenk für Unbemittelte zum eigenen Verbrauch eingeführt werden und deren Gesamtgewicht 5 Kilogramm nicht übersteigt.

(2) Die Vorschriften des § 12, Abs. 2, Buchst. b), der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau finden keine Anwendung auf zubereitetes Schweinefleisch, das aus dem Zollausland im Personenfernverkehr oder nachweislich als Geschenk im Post- oder Frachtverkehr zum eigenen Verbrauch eingeführt wird und dessen Gesamtgewicht 5 Kilogramm nicht übersteigt.

(3) Die im Absatz 1 bezeichneten Sendungen unterliegen keiner amtlichen Untersuchung.

(4) Bei den im Absatz 2 bezeichneten Sendungen ist von der Fleischbeschau abzusehen; es hat jedoch die Untersuchung auf Trichinen in einer Auslandsfleischbeschaustelle zu erfolgen.

§ 6.

Zubereitetes Fett als Geschenksendung.

Zubereitetes Fett, das aus dem Zollausland im Personenfernverkehr oder nachweislich als Geschenk im Post- oder Frachtverkehr zum eigenen Verbrauch eingeführt wird und dessen Gesamtgewicht 5 Kilogramm nicht übersteigt, unterliegt keiner amtlichen Untersuchung.

§ 4.

Naložené vepřové droby.

Naložené vepřové droby (vepřová játra v přirozené souvislosti s jazykem, jícnem, průdušnicí, plícemi, srdcem a příslušnými mízními uzlinami, též s ostatními vnitřnostmi i s masitými částmi hlavy) smějí býti dováženy na rozdíl od ustanovení § 12, odst. 2, písm. b), druhé věty vládního nařízení o prohlídce masa jen, váží-li v celku nejméně 3 kg.

§ 5.

Masné zboží a vepřové maso jako dárková zásilka.

(1) Ustanovení § 12, odst. 1, písm. a) vládního nařízení o prohlídce masa se nevztahuje na masné zboží, které se dováží z celní ciziny poštou prokazatelně jako dárková zásilka o váze nejvýše 5 kg pro vlastní spotřebu.

(2) Ustanovení § 12, odst. 2, písm. b) vládního nařízení o prohlídce masa se nevztahuje na upravené vepřové maso, které se dováží z celní ciziny při osobní dopravě nebo prokazatelně jako dárková zásilka v poštovní nebo nákladní přepravě pro vlastní spotřebu o váze nejvýše 5 kg.

(3) V odstavci 1 uvedené zásilky nemusí býti úředně vyšetřovány.

(4) U zásilek uvedených v odstavci 2 nebudiž prohlídka masa konána; buďtež však vyšetřeny na svalovce ve stanici prohlídky cizozemského masa.

§ 6.

Upravený tuk jako dárková zásilka.

Upravený tuk, který se dováží z celní ciziny při osobní dopravě nebo prokazatelně jako dárková zásilka v poštovní nebo v nákladní přepravě pro vlastní spotřebu o váze nejvýše 5 kg, nemusí býti úředně vyšetřen.

§ 7.

Sendungen für Angehörige diplomatischer und konsularischer Vertretungen.

(1) Die Vorschriften des § 12, Abs. 1, Buchst. a), und Abs. 2, Buchst. b), der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau finden keine Anwendung auf zubereitetes Fleisch und auf Fleischwaren, die aus dem Zollausland oder aus den Freihäfen für Angehörige diplomatischer und konsularischer Vertretungen eingeführt werden und deren Gesamtgewicht 5 Kilogramm nicht übersteigt.

(2) Für die Untersuchung der im Absatz 1 bezeichneten Sendungen gelten die Bestimmungen des § 5, Abs. 3 und 4.

(3) Zubereitetes Fett, das aus dem Zollausland oder aus den Freihäfen für Angehörige diplomatischer und konsularischer Vertretungen eingeführt wird und dessen Gesamtgewicht 5 Kilogramm nicht übersteigt, unterliegt keiner amtlichen Untersuchung.

§ 8.

Inkrafttreten.

Diese Verordnung tritt am fünfzehnten Tage nach der Kundmachung in Kraft; sie wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

§ 7.

Zásilky příslušníkům diplomatických a konsulárních zastoupení.

(1) Ustanovení § 12, odst. 1, písm. a) a odst. 2, písm. b) vládního nařízení o prohlídce masa se nevztahují na upravené maso a na masné zboží, které se dováží z celní ciziny nebo ze svobodných přístavů pro příslušníky diplomatických nebo konsulárních zastoupení a neváží-li celkem více než 5 kg.

(2) Pro vyšetřování zásilek uvedených v odstavci 1 platí ustanovení § 5, odst. 3 a 4.

(3) Upravený tuk, který se dováží z celní ciziny nebo ze svobodných přístavů pro příslušníky diplomatických a konsulárních zastoupení, nepodléhá úřednímu vyšetření, neváží-li celkem více než 5 kg.

§ 8.

Účinnost.

Toto nařízení nabývá účinnosti patnáctého dne po vyhlášení; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.

42.

Kundmachung des Ministers für soziale und Gesundheitsverwaltung vom 12. Jänner 1942

über unzulässige Zusätze und Behandlungsverfahren bei Fleisch.

Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung verlautbart auf Grund des § 21, Abs. 2 und 3, der Regierungsverordnung vom 7. August 1941, Slg. Nr. 40 vom Jahre 1942, über die Fleischbeschau:

Vyhláška ministra sociální a zdravotní správy ze dne 12. ledna 1942

o nepřípustných přísadách a úpravách masa.

Ministr sociální a zdravotní správy vyhlašuje podle § 21, odst. 2 a 3 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1941, č. 40 Sb. z roku 1942, o prohlídce masa:

§ 1.

(1) Die Vorschriften des § 21, Abs. 1, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau finden Anwendung

1. auf folgende Stoffe sowie auf die solche Stoffe enthaltenden Zubereitungen:

a) Alkali-, Erdalkali- und Ammoniumhydroxyde und -karbonate,

b) Aluminiumverbindungen,

c) Borsäure und ihre Verbindungen,

d) Chlorsäuren und ihre Verbindungen,

e) Farbstoffe jeder Art, ausgenommen gesundheitsunschädliche Farbstoffe zur Gelbfärbung der Hüllen der Wurstarten, bei denen die Gelbfärbung herkömmlich und als solche ohne weiteres erkennbar ist,

f) Fluorwasserstoffsäuren und ihre Verbindungen,

g) Formaldehyd und Stoffe, die bei ihrer Verwendung Formaldehyd abgeben,

h) organische Säuren und ihre Verbindungen, ausgenommen Essigsäure, Milchsäure, Weinsäure, Zitronensäure und deren Natriumverbindungen,

i) Phosphorsäuren und ihre Verbindungen,

k) Räuchermittel, ausgenommen frisch entwickelter Rauch,

l) schweflige Säuren und ihre Verbindungen;

2. auf Verfahren, die zur Befreiung tierischer Fette von Geruchstoffen, Geschmackstoffen, Farbstoffen und freien Fettsäuren dienen.

(2) Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung kann Ausnahmen von der Bestimmung des Absatzes 1 bewilligen. Die Ausnahmeerlaubnis kann jederzeit ohne Entschädigung zurückgenommen werden.

§ 2.

Die Bestimmungen der Regierungsverordnung vom 17. April 1941, Slg. Nr. 211, über die Verwendung salpetrigsaurer Salze im Lebensmittelverkehr und der Regierungsverordnung vom 13. März 1941, Slg. Nr. 149, über Hackfleisch bleiben unberührt.

Dr. **Klumpar** m. p.

§ 1.

(1) Ustanovení § 21, odst. 1 vládního nařízení o prohlídce masa se vztahují

1. na tyto látky, jakož i na přípravky látky ty obsahující:

a) hydroxydy a uhličitany alkalií, žíravých zemin a amonia,

b) sloučeniny hliníku,

c) kyselinu boritou a její sloučeniny,

d) kyseliny chloru a jejich sloučeniny,

e) barviva všeho druhu, kromě barviv zdraví neškodných k barvení obalů uzenin, u nichž je zbarvení do žluta obvyklé a snadno znatelné,

f) kyseliny fluorovodíkové a jejich sloučeniny,

g) formaldehyd a látky, které při použití odštěpují formaldehyd,

h) organické kyseliny a jejich sloučeniny, kromě kyseliny octové, mléčné, vinné, citronové a jejich sodíkové sloučeniny,

i) kyseliny fosforu a jejich sloučeniny,

k) prostředky k uzení, kromě čerstvě vyvinutého kouře,

l) kyseliny siřičité a její sloučeniny;

2. na úpravy, které mají zbaviti živočišné tuky látek páchnoucích, chuťových, barviv a volných mastných kyselin.

(2) Ministr sociální a zdravotní správy může povoliti výjimky z ustanovení odstavce 1. Povolení výjimek může býti kdykoliv odvoláno bez náhrady.

§ 2.

Ustanovení vládního nařízení ze dne 17. dubna 1941, č. 211 Sb., o používání dusitanů v potravinářství, a vládního nařízení ze dne 13. března 1941, č. 149 Sb., o sekaném mase, zůstávají nedotčena.

Dr. **Klumpar** v. r.

43.

Regierungsverordnung vom 19. November 1941, betreffend die Durchführung der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau.

INHALTSÜBERSICHT.

Beschaubezirke und Beschauer.

§ 1. Bildung der Beschaubezirke.
§ 2. Bezeichnung der Beschaubezirke.
§ 3. Bestellung der Beschauer.
§ 4. Bestellungsbehörde.
§ 5. Beschauämter.
§ 6. Anhörung des beamteten Tierarztes.
§ 7. Rechtliche Stellung der Beschauer.
§ 8. Voraussetzungen für die Bestellung der Beschauer.
§ 9. Zuständigkeit der Fleischbeschauer.
§ 10. Stellvertreter der Fleischbeschautierärzte.
§ 11. Beendigung des Dienstverhältnisses der Beschauer.
§ 12. Ergänzungsbeschau.
§ 13. Militärtierärzte als Beschauer.
§ 14. Beamtete Tierärzte als Beschauer.
§ 15. Verpflichtung der Beschauer.
§ 16. Bekanntmachung der Beschaubezirke und ihrer Besetzung.
§ 17. Beschauzeit, Beschautage.
§ 18. Höchstuntersuchungszahlen.

Trichinenschaubezirke und Trichinenschauer.

§ 19.

Beaufsichtigung der Beschauer und Trichinenschauer.

§ 20.

Untersuchungsstellen für die bakteriologische Fleischuntersuchung.

§ 21.

Auslandsfleischbeschaustellen.

§ 22. Sachverständige der Untersuchungsstellen.
§ 23. Bestellung der Sachverständigen.
§ 24. Verpflichtung der Sachverständigen.
§ 25. Untersuchungstage.

Leitung von Schlachthöfen.

§ 26.

Trichinenschau auf den Seeschiffen.

§ 27.

Ausführungsbestimmungen.

§ 28.

Zuständigkeit der Behörden.

§ 29. Zuständigkeit der Verwaltungsbehörden

Vládní nařízení ze dne 19. listopadu 1941, kterým se provádí vládní nařízení o prohlídce masa.

PŘEHLED.

Prohlídkové obvody a prohlížitelé:

§ 1. Zřizování prohlídkových obvodů.
§ 2. Označování prohlídkových obvodů.
§ 3. Ustanovování prohlížitelů.
§ 4. Ustanovující úřad.
§ 5. Prohlídkové úřadovny.
§ 6. Slyšení úředního veterináře.
§ 7. Právní postavení prohlížitelů.
§ 8. Předpoklady pro ustanovení prohlížitelů.
§ 9. Příslušnost prohlížitelů.
§ 10. Zástupci veterinářů prohlídky masa.
§ 11. Ukončení služebního poměru prohlížitelů.
§ 12. Doplňovací prohlídka.
§ 13. Vojenští veterináři jako prohlížitelé.
§ 14. Úřední veterináři jako prohlížitelé.
§ 15. Slib prohlížitelů.
§ 16. Vyhlášení prohlídkových obvodů a jejich obsazení.
§ 17. Doba prohlídky, dny prohlídky.
§ 18. Nejvyšší počet prohlídek.

Obvody prohlídky na svalovce a prohlížitelé na svalovce.

§ 19.

Dohled na prohlížitele a prohlížitele na svalovce.

§ 20.

Stanice bakteriologického vyšetřování masa.

§ 21.

Stanice prohlídky cizozemského masa.

§ 22. Znalci vyšetřovacích stanic.
§ 23. Ustanovení znalců.
§ 24. Slib znalců.
§ 25. Vyšetřovací dny.

Vedení jatek.

§ 26.

Prohlídka na svalovce na lodích.

§ 27.

Prováděcí předpisy.

§ 28.

Příslušnost úřadů.

§ 29. Příslušnost správních úřadů.

§ 30. Befugnisse der Ortspolizeibehörden.
§ 31. Ausführung ortspolizeilicher Befugnisse bei inländischen Schlachtungen.
§ 32. Ausführung ortspolizeilicher Befugnisse bei ausländischem Fleisch.
Inkrafttreten.
§ 33.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 19, Abs. 2, § 23 und § 25, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 7. August 1941, Slg. Nr. 40 vom Jahre 1942, über die Fleischbeschau:

Beschaubezirke und Beschauer.

§ 1.

Bildung der Beschaubezirke.

(1) Zur Vornahme der Schlachttier- und Fleischbeschau sind Beschaubezirke (§ 4 der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau) zu bilden, soweit nicht Schlachthauszwang besteht.

(2) Der Beschaubezirk umfaßt in der Regel eine Gemeinde. Mehrere benachbarte Gemeinden können zu einem Beschaubezirk vereinigt, auch können in größeren Gemeinden bei Bedarf mehrere Beschaubezirke gebildet werden.

(3) Die Bildung der Beschaubezirke erfolgt durch die Bezirksbehörde (Stadt mit eigenem Statut).

(4) Die Landesbehörde ist befugt, Beschaubezirke zu bilden, die über den Zuständigkeitsbereich einer im Absatz 3 genannten Behörde hinausgehen.

§ 2.

Bezeichnung der Beschaubezirke.

Der Beschaubezirk führt in der Regel den Namen der Gemeinde, bei Teilung der Gemeinde in mehrere Beschaubezirke den Namen der Gemeinde mit einem entsprechenden Zusatz (z. B. dem Namen des Bezirks, einer Nummer oder einem Buchstaben), bei mehreren Gemeinden den Namen der größten Gemeinde.

§ 3.

Bestellung der Beschauer.

(1) Für jeden Beschaubezirk sind mindestens ein Beschauer sowie ein Stellvertreter zu bestellen.

§ 30. Oprávnění místních policejních úřadů.
§ 31. Provádění místních policejních oprávnění při porážení v tuzemsku.
§ 32. Provádění místních policejních oprávnění u cizozemského masa.
Účinnost.
§ 33.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 19, odst. 2, § 23 a § 25, odst. 1 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1941, č. 40 Sb. z roku 1942, o prohlídce masa:

Prohlídkové obvody a prohlížitelé.

§ 1.

Zřizování prohlídkových obvodů.

(1) K provádění prohlídky jatečných zvířat a masa buďtež utvořeny prohlídkové obvody (§ 4 vládního nařízení o prohlídce masa), pokud není jateční povinnosti.

(2) Prohlídkový obvod zahrnuje zpravidla jednu obec. Více sousedních obcí může býti spojeno v jeden prohlídkový obvod a rovněž tak může býti ve větších obcích zřízeno podle potřeby i více prohlídkových obvodů.

(3) Prohlídkové obvody zřizuje okresní úřad (město se zvláštním statutem).

(4) Zemský úřad je oprávněn zřizovati prohlídkové obvody, které přesahují obvod příslušnosti úřadu uvedeného v odstavci 3.

§ 2.

Označování prohlídkových obvodů.

Prohlídkový obvod má zpravidla jméno obce, při rozdělení obce na více prohlídkových obvodů jméno obce s vhodným dodatkem (na př. jménem obvodu, číslem nebo písmenem), při více obcích jméno největší obce.

§ 3.

Ustanovování prohlížitelů.

(1) Pro každý obvod budiž ustanoven nejméně jeden prohlížitel a jeden zástupce.

(2) Im Falle der Behinderung des Beschauers und des Stellvertreters kann ein Beschauer eines benachbarten Beschaubezirks für den Einzelfall als Stellvertreter bestellt werden.

(3) Der Beschauer hat in dem Beschaubezirk, für den er bestellt ist, zu wohnen. Ausnahmen können beim Vorliegen besonderer Gründe durch die für die Bestellung zuständige Behörde zugelassen werden. Als Stellvertreter können auch Beschauer benachbarter Bezirke, und zwar, wenn es nötig ist, im Einvernehmen mit der für diese zuständigen Bestellungsbehörde bestimmt werden.

§ 4.

Bestellungsbehörde.

(1) Die Beschauer sowie ihre Stellvertreter werden für die Schlachttier- und Fleischbeschau in öffentlichen Schlachthäusern durch die Gemeinden, im übrigen durch die Landesbehörde im Namen der Gemeinde (Gemeinden) bestellt, und zwar nach deren Anhörung und nach den auf Grund des § 16 der Regierungsverordnung vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 437, über die Regelung einiger Dienstverhältnisse der die Schlachttier- und Fleischbeschau durchführenden Tierärzte und Beschauer sowie über die Regelung einiger damit zusammenhängenden Fragen herausgegebenen Richtlinien.

(2) Die Landesbehörde kann die Bestellung und die Entlassung der Beschauer von ihrer Genehmigung abhängig machen sowie die ihr obliegende Bestellung der Beschauer auch nachgeordneten Behörden übertragen. Wenn die Gemeinde mit der Bestellung des Beschauers in dem öffentlichen Schlachthause zögert und dies auch in der von der Landesbehörde festgesetzten Frist nicht durchführt, wird es die Landesbehörde an ihrer Stelle durchführen.

§ 5.

Beschauämter.

Für Gemeinden mit mehreren Beschauern, in denen die Schlachttier- und Fleischbeschau nicht in öffentlichen Schlachthäusern stattfindet (Gemeinden mit bedeutenden gewerblichen Schlachtungen, z. B. für Fleischwarenfabriken), können zur Vereinfachung des Anmeldungsverfahrens, des Beschwerdeverfahrens, der Tagebuchführung sowie der sonstigen mit der Durchführung der Schlachttier- und Fleischbeschau verbundenen Verwaltungsarbeit mit Zustimmung der Bestellungsbehörde Beschauämter eingerichtet werden. Mit der Leitung der Beschauämter ist ein geeigneter

(2) Je-li prohlížitel nebo zástupce zaneprázdněn, může býti pro jednotlivý případ povolán jako zástupce prohlížitel sousedního prohlídkového obvodu.

(3) Prohlížitel má bydleti v prohlídkovém obvodu, pro který je ustanoven. Příslušný ustanovující úřad může povoliti výjimky, jsou-li pro to zvláštní důvody. Zástupci mohou býti ustanoveni též prohlížitelé ze sousedních okresů, a to je-li třeba, po dohodě s úřady příslušnými pro jejich ustanovení.

§ 4.

Ustanovující úřad.

(1) Prohlížitele a jejich zástupce pro prohlídku jatečných zvířat a masa ve veřejných jatkách ustanovují obce, jinak zemský úřad jménem obce (obcí), a to po jejím (jejich) slyšení a podle směrnic vydaných na základě § 16 vládního nařízení ze dne 5. prosince 1940, č. 437 Sb., o úpravě některých služebních poměrů veterinářů a prohlížitelů, vykonávajících prohlídku jatečných zvířat a masa, a některých otázek s tím souvisících.

(2) Zemský úřad může ustanovování a propouštění prohlížitelů jemu příslušné učiniti závislým na svém schválení a může jemu příslušející ustanovování prohlížitelů svěřiti též podřízeným úřadům. Otálí-li obec s ustanovením prohlížitele ve veřejných jatkách a neučiní-li tak ani ve lhůtě zemským úřadem jí stanovené, učiní tak za ni zemský úřad.

§ 5.

Prohlídkové úřadovny.

V obcích s více prohlížiteli, v nichž se nekoná prohlídka jatečných zvířat a masa ve veřejných jatkách (obce se značným živnostenským porážením, na př. pro továrny na masné zboží), mohou býti pro jednodušší ohlašování, podávání námitek, vedení deníku, jakož i pro ostatní správní práce spojené s výkonem prohlídky jatečných zvířat a masa zřízeny se souhlasem ustanovujícího úřadu prohlídkové úřadovny. Vedením prohlídkových úřadoven budiž pověřen způsobilý veterinář prohlídky masa i tehdy, jsou-li jinak v obvodu prohlídkové úřadovny činni jen pro-

Fleischbeschautierarzt auch dann zu beauftragen, wenn im übrigen im Bezirk des Beschauamts nur Fleischbeschauer tätig sind. Die Aufgaben des Beschauamts und die Diensteinteilung sind durch eine Beschauamtsordnung zu bestimmen; den Schlachttierbesitzern ist die Auswahl des Beschauers nicht zu überlassen.

§ 6.

Anhörung des beamteten Tierarztes.

Vor der Bildung eines Beschaubezirks, einer sonstigen Änderung von Beschaubezirken, vor der Einrichtung oder Aufhebung eines Beschauamts sowie vor der Bestellung eines Beschauers ist der beamtete Tierarzt zu hören.

§ 7.

Rechtliche Stellung der Beschauer.

Die Durchführung der Schlachttier- und Fleischbeschau ist eine polizeiliche Aufgabe; die Beschauer haben bei deren Ausübung den Charakter öffentlicher Organe und genießen den Schutz gemäß § 68 Str. G.

§ 8.

Voraussetzungen für die Bestellung der Beschauer.

(1) Die Ausübung der Schlachttier- und Fleischbeschau ist Tierärzten (Fleischbeschautierärzten) zu übertragen.

(2) Wenn Tierärzte, die zur Ausübung der Schlachttier- und Fleischbeschau bereit und geeignet sind, nicht zur Verfügung stehen, können andere Personen bestellt werden, die durch Bestehen der vorgeschriebenen Prüfung ausreichende Kenntnisse nachgewiesen haben (Fleischbeschauer).

(3) In Gemeinden mit Schlachthauszwang darf die Schlachttier- und Fleischbeschau in den öffentlichen Schlachthäusern nur durch Tierärzte ausgeübt werden.

(4) Ausnahmen von den Vorschriften in den Absätzen 1 bis 3 bedürfen der Zustimmung der Landesbehörde.

§ 9.

Zuständigkeit der Fleischbeschauer.

Fleischbeschauer dürfen die Schlachttier- und Fleischbeschau nur ausüben, soweit sie nicht in der Regierungsverordnung über die

hližitelé masa. Úkoly prohlídkové úřadovny a rozdělení služby buďtež stanoveny řádem prohlídkové úřadovny; výběr prohlížitele nebudiž přenechován držitelům jatečných zvířat.

§ 6.

Slyšení úředního veterináře.

Před zřízením prohlídkového obvodu, před změnou prohlídkových obvodů, před zřízením nebo zrušením prohlídkové úřadovny, jakož i před ustanovením prohlížitele budiž slyšen úřední veterinář.

§ 7.

Právní postavení prohlížitelů.

Provádění prohlídky jatečných zvířat a masa je policejním výkonem; prohlížitelé při jeho výkonu mají povahu orgánů veřejných a požívají ochrany podle § 68 tr. z.

§ 8.

Předpoklady pro ustanovení prohlížitelů.

(1) Výkon prohlídky jatečných zvířat a masa budiž svěřen veterinářům (veterinářům prohlídky masa).

(2) Není-li veterinářů, kteří jsou k výkonu prohlídky jatečných zvířat a masa ochotni a způsobilí, mohou býti ustanoveny jiné osoby, které prokázaly při předepsané zkoušce dostatečné vědomosti (prohlížitelé masa).

(3) V obcích s jateční povinností smí býti prohlídka jatečných zvířat a masa ve veřejných jatkách prováděna jen veterináři.

(4) K výjimkám z ustanovení odstavců 1 až 3 je třeba souhlasu zemského úřadu.

§ 9.

Příslušnost prohlížitelů.

Prohlížitelé masa smějí prováděti prohlídku jatečných zvířat a masa jen tehdy, není-li ve vládním nařízení o prohlídce masa a v prová-

Fleischbeschau und in den Ausführungsbestimmungen Fleischbeschautierärzten vorbehalten ist.

§ 10.

Stellvertreter der Fleischbeschautierärzte.

(1) Als Stellvertreter für Fleischbeschautierärzte sind Tierärzte zu bestellen; für Fleischbeschautierärzte, denen Veterinärpraktikanten zur Ausbildung zugewiesen sind, können diese als Stellvertreter bestellt werden.

(2) Fleischbeschauer dürfen als Stellvertreter eines Fleischbeschautierarztes, außer in der Ergänzungsbeschau (§ 12), bestellt werden, wenn in dem Beschaubezirk kein Tierarzt wohnt, der als Stellvertreter bereit und geeignet ist, und bei der Bestellung eines in einem Nachbarbezirk wohnenden Tierarztes als Vertreter die schnelle Durchführung der Schlachttier- und Fleischbeschau leiden würde.

(3) Bei längerer Erkrankung oder Abwesenheit des Fleischbeschautierarztes ist die Stellvertretung in der Schlachttier- und Fleischbeschau auf Antrag dem Tierarzt zu übertragen, den der Fleischbeschautierarzt für seine Privatpraxis angenommen hat, sofern die sachgemäße Ausführung der Schlachttier- und Fleischbeschau durch diesen gewährleistet ist.

§ 11.

Beendigung des Dienstverhältnisses der Beschauer.

(1) Für Fleischbeschauer endet das Dienstverhältnis, ohne daß es einer Kündigung bedarf, mit Ablauf des Monats, in dem das 65. Lebensjahr vollendet wird. Ausnahmen bedürfen der Zustimmung der Landesbehörde.

(2) Die Entlassung von Fleischbeschauern zu Gunsten von Fleischbeschautierärzten darf nur dann erfolgen, wenn das Allgemeininteresse es erfordert.

§ 12.

Ergänzungsbeschau.

Für Beschaubezirke, in denen die Schlachttier- und Fleischbeschau Fleischbeschauern übertragen ist, müssen für die den Fleischbeschautierärzten vorbehaltenen ergänzenden Untersuchungen (Ergänzungsbeschau) Tierärzte bestellt werden.

děcích předpisech vyhrazena veterinářům prohlídky masa.

§ 10.

Zástupci veterinářů prohlídky masa.

(1) Zástupci veterinářů prohlídky masa buďtež ustanoveni veterináři; zástupci veterinářů prohlídky masa mohou býti ustanoveni veterinářští praktikanti, kteří jim byli přiděleni na výcvik.

(2) Prohlížitelé masa smějí býti ustanoveni zástupci veterináře prohlídky masa kromě doplňovací prohlídky (§ 12), nebydlí-li v prohlídkovém obvodu žádný veterinář, který je k tomu ochoten a způsobilý, a kdyby ustanovením veterináře bydlícího v sousedním obvodu trpěl včasný výkon prohlídky jatečných zvířat a masa.

(3) Při delším onemocnění nebo delší nepřítomnosti veterináře prohlídky masa budiž zastupování v prohlídce jatečných zvířat a masa na jeho žádost svěřeno veterináři, kterého přijal veterinář prohlídky masa pro svou soukromou praksi, je-li tím zaručeno odborné provádění prohlídky jatečných zvířat a masa.

§ 11.

Ukončení služebního poměru prohlížitelů.

(1) Služební poměr prohlížitelů končí uplynutím měsíce, ve kterém dovrší 65. rok, a to bez výpovědi. K výjimkám je třeba souhlasu zemského úřadu.

(2) Jen ve veřejném zájmu může býti prohlížitel masa propuštěn, aby byl nahrazen veterinářem prohlídky masa.

§ 12.

Doplňovací prohlídka.

V prohlídkových obvodech, v nichž je prohlídka jatečných zvířat a masa svěřena prohlížitelům masa, musí býti pro úkony vyhrazené veterinářům prohlídky masa (doplňovací prohlídka) ustanoveni veterináři.

§ 13.

Militärtierärzte als Beschauer.

Mit der Beschau der Schlachttiere und des Fleisches, die ausschließlich für die Regierungstruppe bestimmt sind, können deren Organe im Einvernehmen mit der Landesbehörde Militärtierärzte betrauen.

§ 14.

Beamtete Tierärzte als Beschauer.

(1) Die Bestellung eines beamteten Tierarztes als Fleischbeschautierarzt für einen Fleischbeschaubezirk ist, abgesehen von der Ergänzungsbeschau (§ 12) und der Schlachttier- und Fleischbeschau bei Einhufern, grundsätzlich nicht zulässig. Ausnahmen bedürfen der Genehmigung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministerien.

(2) Beamtete Tierärzte dürfen in Fällen, in denen sie aus seuchenpolizeilichem Anlaß eine Untersuchung von Tieren vornehmen, auch die Schlachttier- und Fleischbeschau ausführen.

§ 15.

Verpflichtung der Beschauer.

Die Beschauer und ihre Stellvertreter sind von der Bestellungsbehörde auf die gewissenhafte Erfüllung ihrer amtlichen Obliegenheiten eidlich zu verpflichten. Bei Beschauern und Stellvertretern, die schon anderweitig verpflichtet sind, genügt der Hinweis auf ihre frühere Verpflichtung; der Hinweis kann auch schriftlich erfolgen. Einer besonderen Verpflichtung der beamteten Tierärzte bedarf es nicht.

§ 16.

Bekanntmachung der Beschaubezirke und ihrer Besetzung.

(1) Die Namen und die Zusammensetzung der Beschaubezirke, ferner die Namen und Wohnorte der für jeden Beschaubezirk bestellten Beschauer und ihrer Stellvertreter sowie der Umfang der jedem einzelnen zugewiesenen Befugnisse und jede Änderung sind in ortsüblicher Weise amtlich bekanntzumachen.

(2) Die Bekanntmachungen nach Absatz 1 hat die Bestellungsbehörde dem zuständigen beamteten Tierarzt mitzuteilen.

§ 13.

Vojenští veterináři jako prohlížitelé.

Prohlídkou jatečných zvířat a masa, určených výhradně pro vládní vojsko, mohou jeho orgánové pověřiti v dohodě se zemským úřadem vojenské veterináře.

§ 14.

Úřední veterináři jako prohlížitelé.

(1) Ustanovení úředního veterináře veterinářem prohlídky masa pro prohlídkový obvod, kromě doplňovací prohlídky (§ 12) a prohlídky jatečných zvířat a masa u jednokopytníků, není zásadně dovoleno. Výjimky může povoliti ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

(2) Úřední veterináři smějí provésti též prohlídku jatečných zvířat a masa, vyšetřují-li zvířata z důvodu tlumení nakažlivých nemocí zvířat.

§ 15.

Slib prohlížitelů.

Prohlížitelé a jejich zástupci buďtež od ustanovujících úřadů vzati do slibu, že budou svědomitě plniti své úřední povinnosti. U prohlížitelů a zástupců, kteří byli již vzati do slibu jinak, postačí poukázati na jejich slib dřívější; poukaz může býti proveden i písemně. Zvláštního slibu úředních veterinářů není třeba.

§ 16.

Vyhlášení prohlídkových obvodů a jejich obsazení.

(1) Jména a složení prohlídkových obvodů, dále jména a bydliště prohlížitelů ustanovených pro každý prohlídkový obvod a jejich zástupců, rozsah jejich oprávnění a všechny změny buďtež úředně vyhlášeny způsobem v místě obvyklým.

(2) Vyhlášení podle odstavce 1 sdělí ustanovující úřad příslušnému úřednímu veterináři.

§ 17.

Beschauzeit, Beschautage.

(1) Die Beschauzeit kann durch die nach § 1 für die Bildung der Beschaubezirke zuständigen Behörden auf bestimmte Tagesstunden beschränkt werden.

(2) Ausnahmsweise können durch die nach § 1 für die Bildung der Beschaubezirke zuständigen Behörden bestimmte Schlachttage festgesetzt werden, außerhalb deren die Beschauer — abgesehen von Notschlachtungen und ähnlichen dringenden Fällen — nicht verpflichtet sind, an sie ergehenden Anforderungen zur Ausübung ihres Amts Folge zu leisten. Von dieser Möglichkeit soll dann Gebrauch gemacht werden, wenn der Umfang der Beschaubezirke, die Zahl der vorhandenen Beschauer und andere besondere Umstände diese Anordnung zur Durchführung einer geordneten Schlachttier- und Fleischbeschau erfordern. An Sonn- und Feiertagen sowie an Sonnabendnachmittagen kann die Untersuchung in der Regel nur für Notschlachtungen verlangt werden.

(3) Bei der Festsetzung der Beschauzeiten und Schlachttage sind die Wünsche der Gewerbetreibenden und der beteiligten Beschauer möglichst zu berücksichtigen.

§ 18.

Höchstuntersuchungszahlen.

Für öffentliche Schlachthäuser kann die Gemeinde mit Zustimmung der Landesbehörde die höchstzulässige Zahl der von einem Beschauer an einem Tage zu untersuchenden Schlachttiere unter Berücksichtigung aller die ordnungsmäßige Ausführung der Fleischbeschau beeinflussenden örtlichen Verhältnisse, insbesondere der Stellung von Hilfspersonal, festsetzen. Trifft die Gemeinde trotz Aufforderung durch die Landesbehörde eine derartige Regelung nicht, so kann die Landesbehörde die höchstzulässige Zahl von sich aus festsetzen.

§ 19.

Trichinenschaubezirke und Trichinenschauer.

(1) Auf die Bildung von Trichinenschaubezirken, die Bestellung von Trichinenschauern und die Beendigung des Dienstverhältnisses finden die Vorschriften für die Fleischbeschau sinngemäß Anwendung. Die Abgrenzung der Trichinenschaubezirke ist den Fleischbeschaubezirken tunlichst anzu-

§ 17.

Doba prohlídky, dny prohlídky.

(1) Úřad, který je podle § 1 příslušen ke zřizování prohlídkových obvodů, může dobu prohlídky omeziti na určité denní hodiny.

(2) Výjimečně může úřad, který je podle § 1 příslušen ke zřizování prohlídkových obvodů, stanoviti určité porážkové dny, mimo něž nejsou prohlížitelé povinni — vyjímajíc nutné poražení a podobné nutné případy — vyhověti žádosti o úřední výkon. Této možnosti budiž použito, jestliže rozsah prohlídkových obvodů, počet prohlížitelů a jiné okolnosti vyžadují tohoto opatření k provedení řádné prohlídky jatečných zvířat a masa. Vyšetření o nedělích, ve svátcích nebo v sobotu odpoledne může býti žádáno zpravidla jen v případě nutného poražení.

(3) Při určení prohlídkové doby a porážkových dnů má býti co možná vzat zřetel na přání živnostníků a zúčastněných prohlížitelů.

§ 18.

Nejvyšší počet prohlídek.

Obec může se souhlasem zemského úřadu stanoviti pro veřejné jatky nejvyšší počet jatečných zvířat, která může za jeden den vyšetřiti jeden prohlížitel; při tom je třeba přihlédnouti ke všem místním poměrům, majícím vliv na řádný výkon prohlídky masa, zvláště k pomocnému personálu. Neprovede-li obec takovou úpravu, ač byla zemským úřadem vyzvána, může zemský úřad takto stanoviti nejvyšší počet.

§ 19.

Obvody prohlídky na svalovce a prohlížitelé na svalovce.

(1) Pro zřízení obvodů prohlídky na svalovce, pro ustanovení prohlížitelů na svalovce a pro ukončení služebního poměru platí obdobně odpovídající předpisy o prohlídce masa. Obvody prohlídky na svalovce buďtež podle možnosti vymezeny stejně jako prohlídkové obvody. Pro prohlídku na svalovce však mohou býti

passen. Es können jedoch für die Trichinenschau innerhalb der Fleischbeschaubezirke besondere Schaubezirke gebildet werden.

(2) Zu Trichinenschauern sind entweder Tierärzte oder Fleischbeschauer, sofern letztere zugleich die Befähigung zur Ausübung der Trichinenschau besitzen, oder andere Personen zu bestellen, die ausreichende Kenntnisse nachgewiesen haben. Dies gilt auch für öffentliche Schlachthäuser.

§ 20.

Beaufsichtigung der Beschauer und Trichinenschauer.

(1) Neben der fachlichen Beaufsichtigung durch den beamteten Tierarzt unterstehen die Beschauer und die Trichinenschauer der Aufsicht der Landesbehörde.

(2) Die Bezirksbehörden können Fleischbeschauer und Trichinenschauer wegen der im Dienst begangenen Ordnungswidrigkeiten, sofern keine andere Bestrafung einzutreten hat, nach Anhörung des zuständigen beamteten Tierarztes, in öffentlichen Schlachthäusern auch nach Anhörung des Schlachthofleiters, mit Verwarnung (d. i. Mißbilligung eines bestimmten Verhaltens — Handelns oder Unterlassens — mit der Aufforderung, dies künftig zu vermeiden), Verweis (d. i. Tadel eines bestimmten Verhaltens) oder mit Ordnungsstrafen bis zu 1000 K bestrafen; auch kann die weitere Ausübung ihres Dienstes von einer außerordentlichen Nachprüfung oder von der Wiederholung ihrer Ausbildung und ihrer Befähigungsprüfung abhängig gemacht oder sie können des Dienstes enthoben werden. Gegen das Erkenntnis kann innerhalb von 15 Tagen eine Berufung bei der Landesbehörde im Wege der Bezirksbehörde eingebracht werden.

(3) Fleischbeschautierärzte können wegen der im Dienst begangenen Ordnungswidrigkeiten, sofern keine andere Bestrafung einzutreten hat, durch die Landesbehörde mit Verwarnung, Verweis oder mit Ordnungsstrafen bis zu 1500 K bestraft werden; auch kann ihre Belassung im Amt als Fleischbeschautierarzt von der Ableistung eines mehrwöchigen Ausbildungslehrgangs an einem größeren öffentlichen Schlachthaus abhängig gemacht oder sie können zeitweilig oder dauernd des Dienstes enthoben werden. Gegen das Erkenntnis kann innerhalb von 15 Tagen eine Berufung beim Ministerium für soziale und Gesundheitsverwal-

zřízeny zvláštní obvody vyšetřovací uvnitř obvodů prohlídky masa.

(2) Za prohlížitele na svalovce buďtež ustanoveni buď veterináři nebo ti prohlížitelé masa, kteří mají zároveň způsobilost k výkonu prohlídky na svalovce, nebo jiné osoby, které prokázaly dostatečné vědomosti. To platí též pro veřejné jatky.

§ 20.

Dohled na prohlížitele a prohlížitele na svalovce.

(1) Kromě odborného dohledu úředního veterináře podléhají prohlížitelé a prohlížitelé na svalovce též dohledu zemského úřadu.

(2) Okresní úřady mohou potrestati prohlížitele masa a prohlížitele na svalovce pro nepořádky ve službě po slyšení příslušného úředního veterináře, ve veřejných jatkách též po slyšení správce jatek, nedošlo-li k jinému potrestání, výtkou (t. j. vytknutím určitého postupu — jednání nebo opominutí — s výzvou, aby se ho příště vyvaroval), důtkou (t. j. pokáráním za určitý postup) nebo pořádkovými pokutami až do 1000 K; rovněž může býti vyslovena závislost dalšího výkonu služby na mimořádném přezkoušení nebo opakování výcviku a zkoušky způsobilosti nebo může býti zbaven služby. Z nálezu se lze odvolat do 15 dnů k zemskému úřadu podáním u okresního úřadu.

(3) Veterináři prohlídky masa mohou býti potrestáni pro nepořádky ve službě, pokud nedošlo k jinému potrestání, zemským úřadem výtkou, důtkou nebo pořádkovými tresty až do 1500 K; rovněž může býti vyslovena závislost na jejich ponechání v úřadě veterináře prohlídky masa na několikatýdenním vycviku ve větších veřejných jatkách nebo může býti dočasně nebo trvale zbaven služby. Z nálezu se lze odvolati do 15 dnů k ministerstvu sociální a zdravotní správy podáním u zemského úřadu.

tung im Wege der Landesbehörde eingebracht werden.

(4) Maßregelungen nach den Absätzen 2 und 3 sind dem zuständigen beamteten Tierarzt, solche nach Absatz 3 auch der zuständigen Tierärztekammer mitzuteilen.

§ 21.

Untersuchungsstellen für die bakteriologische Fleischuntersuchung.

(1) Die bakteriologische Fleischuntersuchung darf nur in Untersuchungsstellen vorgenommen werden, die durch das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung zugelassen sind.

(2) Als Untersuchungsstellen werden nur solche Anstalten zugelassen, die über ein entsprechend eingerichtetes Laboratorium und über tierärztliches Personal verfügen, das mit der bakteriologischen Fleischuntersuchung vertraut ist.

(3) Die Bezirke der Untersuchungsstellen werden vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung abgegrenzt. Öffentliche Schlachthäuser, die über kein eigenes für die bakteriologische Fleischuntersuchung zugelassenes Laboratorium verfügen, haben die bakteriologischen Fleischuntersuchungen in dem nächstgelegenen Veterinäruntersuchungsamt ausführen zu lassen. Dies gilt auch für die außerhalb der öffentlichen Schlachthäuser erforderlich werdenden bakteriologischen Fleischuntersuchungen.

(4) Die zugelassenen Untersuchungsstellen sind den beteiligten Fleischbeschautierärzten als für sie ausschließlich zuständig bekanntzugeben.

(5) Die technischen Einrichtungen der Untersuchungsstellen müssen eine dem Stand der Wissenschaft entsprechende Durchführung der Aufgaben ermöglichen und Keimverstreuungen oder Seuchenübertragungen auf Menschen und Tiere verhüten. Dazu sind unbedingt erforderlich:

1. ein Autoklav zur sicheren Abtötung von Sporenbildnern (Milzbrand) und einwandfreien Entkeimung des anfallenden Untersuchungsmaterials (Organe und Gewebsproben, Kulturen, kleine Versuchstiere);

2. ein Dampftopf zur Sterilisation von Nährböden, insbesondere empfindlicher Art;

3. ein Heißluftsterilisator (Gas, Elektrizität oder Grudeheizung), der eine Erhitzung auf Temperaturen bis 180° C, feststellbar durch ein Thermometer, ermöglicht;

(4) Tresty podle odstavců 2 a 3 buďtež sděleny příslušnému úřednímu veterináři, tresty podle odstavce 3 též příslušné veterinářské komoře.

§ 21.

Stanice bakteriologického vyšetřování masa.

(1) Bakteriologické vyšetřování masa smí býti prováděno jen ve vyšetřovacích stanicích, které byly ministerstvem sociální a zdravotní správy uznány.

(2) Za vyšetřovací stanice mohou býti uznány jen ty ústavy, které mají náležitě vybavenou laboratoř a veterinářský personál, znalý bakteriologického vyšetřování masa.

(3) Obvody vyšetřovacích stanic jsou vymezeny ministerstvem sociální a zdravotní správy. Veřejné jatky, které nemají vlastní laboratoře uznané pro bakteriologické vyšetřování, provádějí bakteriologické vyšetřování masa v nejbližším veterinárním vyšetřovacím ústavu. To platí též pro bakteriologická vyšetřování masa, která jsou nutná mimo veřejné jatky.

(4) Veterinářům prohlídky masa buďtež oznámeny uznané vyšetřovací stanice, které jsou pro ně jediné příslušné.

(5) Technické vybavení vyšetřovacích stanic musí umožňovati takové provedení úkolů, aby odpovídalo stavu vědy a musí zamezovati rozšiřování zárodků nebo přenos nákaz na lidi a zvířata. K tomu je nezbytně třeba:

1. autoklávu na spolehlivé usmrcení zárodků tvořících spory (sněť slezinná) a na bezpečné zneškodnění materiálu při vyšetřování (orgány a vzorky tkáně, kultury, malá pokusná zvířata);

2. pařáku na sterilaci živných půd zejména citlivých;

3. sterilisátoru na horký vzduch (plynového, elektrického nebo na topení mourem), který umožňuje zahřátí, měřitelné teploměrem až na teplotu 180° C;

4. ein Instrumentenkocher;

5. undurchlässige Bretter oder Schalen für die Aufnahme der Proben bei der Untersuchung;

6. Einrichtungen für die sichere Unterbringung der Untersuchungsstoffe bis zum Abschluß der Untersuchung (Kühlraum, -schrank, Abzug, Fliegenschutz).

(6) Die bakteriologische Fleischuntersuchung darf in den Untersuchungsstellen nur der Tierarzt ausführen, der in einem Institut, dessen Leiter vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung zur Ausbildung zugelassen ist, in einer mindestens dreimonatigen Ausbildung die erforderlichen Kenntnisse und Übungen erworben hat.

(7) Zur Ausbildung sind grundsätzlich nur Tierärzte zuzulassen, die sich künftig vorwiegend bakteriologisch oder im Schlachthofdienst betätigen wollen.

(8) Tierärzte, die nach dieser Ausbildung nicht innerhalb eines Jahres Gelegenheit zur regelmäßigen Ausführung bakteriologischer Fleischuntersuchungen während der Dauer von wenigstens zwei Wochen gehabt haben, verlieren die Berechtigung zur selbständigen Leitung einer Untersuchungsstelle für die bakteriologische Fleischuntersuchung. Die Berechtigung kann durch eine mindestens zweiwöchige, nach mehrjähriger Unterbrechung durch eine mindestens vierwöchige Tätigkeit in einem zugelassenen Institut wieder erworben werden.

(9) Zur Ausbildung von Tierärzten in der bakteriologischen Fleischuntersuchung sind vornehmlich Leiter der Protektoratsveterinäruntersuchungsämter auszuwählen.

Auslandsfleischbeschaustellen.

§ 22.

Sachverständige der Untersuchungsstellen.

(1) Die Leitung einer Untersuchungsstelle für das in das Zollinland eingehende Fleisch (Auslandsfleischbeschaustelle, § 13 der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau) ist einem Tierarzt zu übertragen.

(2) Für die tierärztliche Untersuchung sind Tierärzte zu bestellen, und zwar tunlichst solche, die in der Schlachttier- und Fleischbeschau mindestens ein Jahr praktisch tätig gewesen sind.

(3) Zur Ausführung der Trichinenschau und zur Unterstützung bei der Finnenschau

4. vyvařovače nástrojů;

5. nepropustných podložek nebo mís na vzorky při vyšetřování;

6. zařízení pro bezpečné umístění vyšetřovaných látek až k ukončení vyšetřování (chladírny, ledničky, větrání, ochrany proti mouchám).

(6) Bakteriologické vyšetřování masa ve vyšetřovací stanici smí vykonávati jen veterinář, který nabyl potřebné znalosti a cviku alespoň tříměsíčním výcvikem v ústavě, jehož vedoucí byl výcvikem pověřen ministrem sociální a zdravotní správy.

(7) Výcvik buď zásadně dovolen jen těm veterinářům, kteří v budoucnu chtějí pracovati převážně v bakteriologii nebo v jateční službě.

(8) Veterináři, kteří neměli po tomto výcviku každý rok alespoň po dobu dvou týdnů příležitost k pravidelnému výkonu bakteriologického vyšetřování masa, ztrácejí oprávnění k samostatnému vedení vyšetřovací stanice pro bakteriologické vyšetřování masa. Oprávnění může býti opět získáno po alespoň dvoutýdenní, při víceletém přerušení po alespoň čtyřtýdenní činnosti v uznaném ústavě.

(9) K výcviku veterinářů v bakteriologickém vyšetřování masa buďtež vybráni především vedoucí protektorátních veterinárních vyšetřovacích stanic.

Stanice prohlídky cizozemského masa.

§ 22.

Znalci ve vyšetřovacích stanicích.

(1) Vedení stanice pro vyšetřování masa dováženého do celního vnitrozemí (stanice prohlídky cizozemského masa, § 13 vládního nařízení o prohlídce masa) budiž svěřeno veterináři.

(2) Pro veterinární vyšetřování buďtež ustanoveni veterináři, a to podle možnosti takoví, kteří alespoň rok prakticky vykonávali prohlídku jatečných zvířat a masa.

(3) K výkonu prohlídky na svalovce a k pomoci při prohlídce na uhřivost mohou býti

können andere Personen, die die Prüfung als Trichinenschauer bestanden haben, bestellt werden.

(4) Die chemischen Untersuchungen sind von einem Lebensmittelchemiker und nur, wenn ein solcher nicht zur Verfügung steht, von einem in der Chemie hinreichend erfahrenen Sachverständigen vorzunehmen. Die Vorprüfung der Fette ist von einem Lebensmittelchemiker oder von einem Tierarzt vorzunehmen. Ausnahmsweise können hiermit andere Personen, die genügend Kenntnisse nachgewiesen haben, betraut werden.

(5) Proben zur Trichinenschau dürfen nur von Personen, die die Befähigung als Trichinenschauer besitzen, entnommen werden.

§ 23.

Bestellung der Sachverständigen.

(1) Die Bestellung der Tierärzte, Trichinenschauer und chemischen Sachverständigen erfolgt durch die Landesbehörde. Ist die Untersuchung des in das Zollinland eingehenden Fleisches einer Gemeinde übertragen, so erfolgt die Bestellung zur Trichinenschau durch die Gemeinde. Chemische Sachverständige, die nicht Lebensmittelchemiker sind, dürfen nur mit Zustimmung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung bestellt werden.

(2) Wenn mit der Vorprüfung der Fette nicht ein Lebensmittelchemiker oder ein Tierarzt, sondern andere Personen, die genügend Kenntnisse nachgewiesen haben, betraut werden sollen, so hat die Bestellung durch die Landesbehörde zu erfolgen.

§ 24.

Verpflichtung der Sachverständigen.

Die Tierärzte, Trichinenschauer und sonstigen Sachverständigen sind von der Bestellungsbehörde auf die gewissenhafte Erfüllung ihrer amtlichen Obliegenheiten eidlich zu verpflichten. Soweit sie bereits anderweitig verpflichtet sind, genügt ein Hinweis auf den früher abgelegten Diensteid. Der Hinweis kann auch schriftlich geschehen.

§ 25.

Untersuchungstage.

Die Landesbehörden können im Benehmen mit den beteiligten Stellen, insbesondere den Zollbehörden, Untersuchungstage festsetzen.

ustanoveny jiné osoby, které obstály při zkoušce pro prohlížitele na svalovce.

(4) Chemická vyšetřování buďtež vykonávána potravním chemikem, a jen není-li ho, odborníkem v chemii dostatečně zkušeným. Předběžná zkouška tuku budiž vykonána potravním chemikem nebo veterinářem. Výjimečně mohou jí býti pověřeny také jiné osoby, které prokázaly dostatečné znalosti.

(5) Vzorky k prohlídce na svalovce smějí odebírati jen osoby, které mají způsobilost pro prohlížitele na svalovce.

§ 23.

Ustanovení znalců.

(1) Ustanovení veterinářů, prohlížitelů na svalovce a chemických znalců provede zemský úřad. Je-li vyšetřování masa dováženého do celního vnitrozemí přeneseno na obec, provede ustanovení k prohlídce na svalovce obec. Chemičtí znalci, kteří nejsou potravními chemiky, smějí býti ustanoveni jen se souhlasem ministerstva sociální a zdravotní správy.

(2) Nemá-li býti předběžnou zkouškou tuků pověřen potravní chemik nebo veterinář, nýbrž jiné osoby, které prokázaly dostatečné vědomosti, budiž jejich ustanovení provedeno zemským úřadem.

§ 24.

Slib znalců.

Veterináři, prohlížitelé na svalovce a ostatní znalci buďtež ustanovujícím úřadem vzati do slibu, že budou svědomitě vykonávati úřední povinnosti. Byli-li již vzati do slibu jinak, postačí poukaz na dřívější slib. Poukaz může býti proveden též písemně.

§ 25.

Vyšetřovací dny.

Zemské úřady mohou stanoviti se souhlasem zúčastněných úřadů, zvláště celních úřadů, vyšetřovací dny.

§ 26.

Leitung von Schlachthöfen.

Zur Leitung von Schlachthöfen in Gemeinden mit öffentlichen Schlachthäusern (§ 22 der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau) sollen nur solche Tierärzte bestellt werden, die nach ihrer Ausbildung dem Amt eines Schlachthofleiters voll gewachsen sind. Dies ist, solange das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung durch Kundmachung im Amtsblatte nicht besondere Ausbildungs- und Prüfungsbestimmungen für die Schlachthofleiter erläßt, und zwar, was die Abwehr und Tilgung der Tierkrankheiten betrifft, im Einvernehmen mit dem Ministerium für Landwirtschaft, grundsätzlich nur anzunehmen bei Tierärzten, die nachweisen können, daß sie mindestens drei Jahre an einem tierärztlich geleiteten Schlachthof hauptberuflich tätig gewesen sind.

§ 27.

Trichinenschau auf den Seeschiffen.

(1) Auf den Seeschiffen darf Schweinefleisch sowie Fleisch von Tieren, die Träger von Trichinen sein können (Wildschweine, Bären und andere) in rohem oder ungekochtem und nicht durchgebratenem Zustand weder zur Verpflegung der Schiffsmannschaft noch der Reisenden ausgegeben werden, bevor es nicht der Untersuchung auf Trichinen durch einen amtlich bestellten Trichinenschauer unterlegen hat, als trichinenfrei befunden und amtlich als trichinenfrei abgestempelt worden ist.

(2) Wenn eine Untersuchung des Fleisches auf Trichinen nicht möglich ist, darf das Fleisch auf den Schiffen zur menschlichen Ernährung nur in vollkommen durchgebratenem oder durchgekochtem Zustand, bei dem auch die innersten Fleischschichten grau sind, ausgegeben werden.

§ 28.

Ausführungsbestimmungen.

Für die Ausführung der Fleischbeschau sind im übrigen maßgebend:

a) die Ausführungsbestimmungen A über die Untersuchung und gesundheitspolizeiliche Behandlung der Schlachttiere und des Fleisches bei Schlachtungen im Inland —AB. A—,

b) die Ausführungsbestimmungen B über die Ausbildung, die Prüfung und die Fortbildung in der Fleischbeschau und Trichinenschau — AB. B —,

§ 26.

Vedení jatek.

Vedoucími jatek v obcích s veřejnými jatkami (§ 22 vládního nařízení o prohlídce masa) buďtež ustanoveni jen takoví veterináři, kteří jsou vzhledem ke svému vzdělání pro úřad vedoucího jatek plně způsobilí. Dokud nevydá ministerstvo sociální a zdravotní správy vyhláškou v Úředním listě zvláštní předpisy o výcviku a zkouškách pro vedoucí jatek, a to pokud se týká zábrany a tlumení chorob zvířat v dohodě s ministerstvem zemědělství, buďtež v zásadě považováni za způsobilé k vedení takových jatek veterináři, kteří mohou prokázati, že jejich hlavním zaměstnáním alespoň po tři roky bylo působení na jatkách, vedených veterináři.

§ 27.

Prohlídka na svalovce na lodích.

(1) Na lodích nesmí býti vydáváno vepřové maso, ani maso ze zvířat, která mohou býti hostiteli svalovců (divocí vepři, medvědi a jiní) v syrovém nebo nevařeném a nepropečeném stavu ke stravování lodního mužstva a cestujících, nebylo-li vyšetřeno na svalovce úředně stanoveným prohlížitelem na svalovce, nebylo-li uznáno svalovců prostým a úředně orazítkováno jako svalovců prosto.

(2) Není-li vyšetření masa na svalovce možné, smí býti maso na lodích podáváno k lidskému požívání jen úplně propečené nebo provařené tak, že i nejvnitřnější vrstvy masa jsou šedé.

§ 28.

Prováděcí předpisy.

Podrobnosti o provádění prohlídky masa stanoví:

a) prováděcí předpis A o vyšetřování a o zdravotně-policejních opatřeních u jatečných zvířat a masa při porážení ve vnitrozemí — prov. př. A,

b) prováděcí předpis B o výcviku, zkoušce a zdokonalování v prohlídce masa a prohlídce na svalovce — prov. př. B,

c) die Ausführungsbestimmungen C, betreffend die gemeinfaßliche Belehrung für die Schlachttier- und Fleischbeschau, — AB. C —,

d) die Ausführungsbestimmungen D über die Untersuchung und gesundheitspolizeiliche Behandlung des in das Zollinland eingehenden Fleisches — AB. D —,

e) die Ausführungsbestimmungen E über die Schlachttier- und Fleischbeschau bei Veredelungs- und Ausfuhrschlachtungen — AB. E —,

f) die Ausführungsbestimmungen F, betreffend das Verzeichnis der Einlaßstellen und der Untersuchungsstellen (Auslandsfleischbeschaustellen) für das in das Zollinland eingehende Fleisch, — AB. F —.

Die genannten Ausführungsbestimmungen sind Beilagen dieser Verordnung.

Zuständigkeit der Behörden.

§ 29.

Zuständigkeit der Verwaltungsbehörden.

Als Verwaltungsbehörden kommen für die Durchführung dieser Verordnung die Bezirksbehörden (Städte mit eigenem Statut) und die Landesbehörden in Betracht.

§ 30.

Befugnisse der Ortspolizeibehörden.

Wenn die Durchführungsvorschriften nichts anderes bestimmen, wird die Polizeiagenda gemäß der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau von den Gemeinden im übertragenen Wirkungskreise durchgeführt.

§ 31.

Ausführung ortspolizeilicher Befugnisse bei inländischen Schlachtungen.

(1) Die nach der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau und den Ausführungsbestimmungen den Gemeinden zustehenden Befugnisse können von der Landesbehörde anderen Amtsorganen übertragen werden.

(2) Als solche kommen namentlich die Beschauämter, Schlachthofleiter und die bei der Schlachttier- und Fleischbeschau amtlich tätigen Personen in Betracht.

(3) Den Beschauern selbst können die polizeilichen Befugnisse soweit übertragen werden, als es sich um die unschädliche Beseitigung einzelner Organe oder Fleischteile handelt und der Besitzer mit dieser Beseitigung einverstanden ist.

c) prováděcí předpis C o povšechném poučení o prohlídce jatečných zvířat a masa — prov. př. C,

d) prováděcí předpis D o vyšetřování a zdravotně-policejních opatřeních při dovozu masa do celního vnitrozemí — prov. př. D,

e) prováděcí předpis E o prohlídce jatečných zvířat a masa při zušlechťovacím a vývozním porážení — prov. př. E,

f) prováděcí předpis F — seznam vstupních a vyšetřovacích stanic (stanic prohlídky cizozemského masa) při dovozu masa do celního vnitrozemí — prov. př. F,

které jsou přílohami tohoto nařízení.

Příslušnost úřadů.

§ 29.

Příslušnost správních úřadů.

Ze správních úřadů jsou provedením tohoto nařízení pověřeny okresní úřady (města se zvláštním statutem) a zemské úřady.

§ 30.

Oprávnění místních policejních úřadů.

Není-li v prováděcích předpisech jinak stanoveno, provádějí policejní úkony podle vládního nařízení o prohlídce masa obce v oboru přenesené působnosti.

§ 31.

Provádění místních policejních oprávnění při porážení v tuzemsku.

(1) Oprávnění, příslušející podle vládního nařízení o prohlídce masa a podle prováděcích předpisů obcím, může zemský úřad svěřiti jiným úředním orgánům.

(2) V úvahu přicházejí jmenovitě prohlídkové úřadovny, vedoucí jatek a osoby, úředně činné při prohlídce jatečných zvířat a masa.

(3) Prohlížitelům mohou býti svěřena policejní oprávnění, jen jde-li o neškodné odstranění jednotlivých orgánů nebo částí masa a je-li držitel s tímto odstraněním srozuměn.

(4) Den Fleischbeschautierärzten können polizeiliche Befugnisse auch übertragen werden, wenn Fleisch von Schlachttieren, bei denen sie die bakteriologische Fleischuntersuchung eingeleitet haben, zur Vermeidung des Verderbens des Fleisches nach einem Kühlhaus oder schwachfinnige Rinder nach einem Gefrierhaus überführt werden sollen und es sich um die Ausstellung des hierfür nötigen Ausweises handelt.

(5) Mit den nach § 9, Abs. 2, und § 18, Abs. 3, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau den Bezirksbehörden zustehenden Befugnissen dürfen Gemeinden oder Amtsorgane nicht betraut werden. Die Landesbehörden können diese Befugnisse sich selbst vorbehalten.

§ 32.

Ausführung ortspolizeilicher Befugnisse bei ausländischem Fleisch.

(1) Die nach der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau und den Ausführungsbestimmungen bei der Untersuchung des in das Zollinland eingehenden Fleisches den Bezirksbehörden zustehenden Befugnisse können vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit dem Ministerium für Landwirtschaft anderen Behörden oder Amtsorganen, ausnahmsweise auch den Tierärzten der Untersuchungsstellen, übertragen werden.

(2) Die Übertragung ortspolizeilicher Befugnisse an Tierärzte der Untersuchungsstellen ist ferner allgemein insoweit zulässig, als es sich nur um die unschädliche Beseitigung einzelner veränderter Teile von Tierkörpern oder Fleischstücken handelt und der Verfügungsberechtigte mit dieser Beseitigung einverstanden ist.

§ 33.

Inkrafttreten.

Diese Verordnung tritt mit dem fünfzehnten Tage nach der Kundmachung in Kraft; sie wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. Krejčí m. p.

Ježek m. p.	Dr. Kamenický m. p.
Dr. Kalfus m. p.	Čipera m. p.
Dr. Kapras m. p.	Bubna m. p.
Dr. Kratochvíl m. p.	Dr. Klumpar m. p.

(4) Veterinářům prohlídky masa mohou býti svěřena policejní oprávnění také tehdy, má-li býti převezeno maso jatečných zvířat bakteriologicky vyšetřované do chladírny, aby se zabránilo jeho zkažení, nebo slabě uhřívé maso do mrazírny a jde-li o vydání osvědčení.

(5) Obcím nebo úředním orgánům nesmějí býti svěřena oprávnění, která patří podle § 9, odst. 2 a § 18, odst. 3 vládního nařízení o prohlídce masa okresním úřadům. Zemské úřady si mohou tuto pravomoc vyhraditi samy.

§ 32.

Provádění místních policejních úkonů u cizozemského masa.

(1) Pravomoc patřící okresním úřadům podle vládního nařízení o prohlídce masa a prováděcích předpisů při vyšetřování masa dováženého do celního vnitrozemí může ministerstvo sociální a zdravotní správy svěřiti v dohodě s ministerstvem zemědělství jiným úřadům nebo úředním orgánům, výjimečně také veterinářům vyšetřovacích stanic.

(2) Místní policejní pravomoc lze obecně svěřiti veterinářům vyšetřovacích stanic, jen jde-li o neškodné odstranění jednotlivých pozměněných částí těl zvířat nebo kusů masa a souhlasí-li k rozhodování oprávněná osoba s tímto odstraněním.

§ 33.

Účinnost.

Toto nařízení nabývá účinnosti patnáctého dne po vyhlášení; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Krejčí v. r.

Ježek v. r.	Dr. Kamenický v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Bubna v. r.
Dr. Kratochvíl v. r.	Dr. Klumpar v. r.

Beilage 1.

Ausführungsbestimmungen A

[zu § 28, Buchst. a), der Durchführungsregierungsverordnung über die Fleischbeschau]

über die Untersuchung und gesundheitspolizeiliche Behandlung der Schlachttiere und des Fleisches bei Schlachtungen im Inland.

— AB. A —

INHALTSÜBERSICHT.

Anmeldung zur Schlachttier- und Fleischbeschau und zur Trichinenschau.

§§ 1 und 2.

Schlachttierbeschau.

§ 3. Allgemeine Bestimmungen.

§§ 4 und 5. Anweisung für die Untersuchung.

§§ 6 bis 13. Verfahren nach der Untersuchung.

Fleischbeschau.

§§ 14 bis 18. Allgemeine Bestimmungen.

§§ 19 bis 26. Anweisung für die Untersuchung.

§§ 27 und 28. Untersuchung bei Notschlachtungen und bei Krankschlachtungen (bakteriologische Fleischuntersuchung).

§§ 29 bis 31. Verfahren nach der Untersuchung.

§§ 32 bis 36. Grundsätze für die Beurteilung des Fleisches.

Trichinenschau.

§ 37. Allgemeine Bestimmungen.

§§ 38 bis 46. Anweisung für die Untersuchung und Beurteilung.

Weitere Grundsätze für die Beurteilung des Fleisches.

§ 47.

Verfahren bei Beanstandungen.

§ 48.

Kennzeichnung des Fleisches.

§§ 49 bis 52.

Tagebücher für Beschauer und Trichinenschauer.

§ 53.

Beaufsichtigung der Fleischbeschau und Trichinenschau.

§ 54.

Brauchbarmachung bedingt tauglichen Fleisches.

§§ 55 und 56.

Errichtung von Freibänken.

§ 57.

Příloha 1.

Prováděcí předpis A

(k § 28, písm. a) prov. vl. nař. o prohlídce masa).

Vyšetřování a zdravotně-policejní opatření u jatečných zvířat a masa při porážení ve vnitrozemí.

— Prov. př. A —

PŘEHLED.

Přihláška k prohlídce jatečných zvířat a masa k prohlídce na svalovce.

§§ 1 a 2.

Prohlídka jatečných zvířat.

§ 3. Obecná ustanovení.

§§ 4 a 5. Návod k vyšetření.

§§ 6 až 13. Postup po vyšetření.

Prohlídka masa.

§§ 14 až 18. Obecná ustanovení.

§§ 19 až 26. Návod k vyšetření.

§§ 27 a 28. Vyšetřování při nutném porážení a při porážení nemocných zvířat (bakteriologické vyšetřování masa).

§§ 29 až 31. Postup po vyšetření.

§§ 32 až 36. Zásady posuzování masa.

Prohlídka na svalovce.

§ 37. Obecná ustanovení.

§§ 38 až 46. Návod k vyšetření a posouzení.

Další zásady posuzování masa.

§ 47.

Postup při pozastavení.

§ 48.

Označování masa.

§§ 49 až 52.

Deníky pro prohlížitele a prohlížitele na svalovce.

§ 53.

Dozor na prohlídku masa a prohlídku na svalovce.

§ 54.

Úprava podmíněně poživatelného masa.

§§ 55 a 56.

Zřizování nucených výseků.

§ 57.

Beanstandetes Fleisch zur Gewinnung therapeutischer Präparate.
§ 58.
Unschädliche Beseitigung des untauglichen Fleisches.
§§ 59 und 60.
Verfütterung beanstandeten Fleisches statt unschädlicher Beseitigung.
§ 61.
Nachuntersuchung.
§ 62.
Beschwerdeverfahren.
§§ 63 bis 68.

Anmeldung zur Schlachttier- und Fleischbeschau und zur Trichinenschau.

§ 1.

(1) Wer beschaupflichtige Tiere (§ 1, Abs. 1, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau) schlachtet oder schlachten lassen will, hat dies bei dem für den Schlachtort zuständigen Beschauer, bei trichinenschaupflichtigen Tieren auch bei dem Trichinenschauer, mündlich oder schriftlich unter Angabe des für die Schlachtung in Aussicht genommenen Zeitpunktes anzumelden.

(2) Schlachtungen von Einhufern (Pferde, Esel, Maultiere, Maulesel usw.) sowie von Schlachttieren, bei denen die Schlachttierbeschau dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten ist, ferner Notschlachtungen (§ 1, Abs. 2, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau) können unmittelbar bei dem zuständigen Fleischbeschautierarzt angemeldet werden.

(3) In Beschaubezirken, in denen außer den Stellvertretern mehrere Beschauer ohne Abgrenzung ihrer örtlichen und sachlichen Zuständigkeit bestellt sind, z. B. in Beschaubezirken mit Beschauämtern, haben die für die Bestellung zuständigen Behörden anzuordnen, daß die Anmeldung zur Schlachttier- und Fleischbeschau an einen der Beschauer oder an eine sonstige Stelle zu richten ist.

(4) Die Anmeldung ist zu wiederholen, wenn die Schlachtung nicht innerhalb einer Frist von zwei Tagen nach Erteilung der Erlaubnis zur Schlachtung (§ 5, Abs. 3, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau) erfolgt und wenn in den Fällen, in denen die Erlaubnis an die Bedingung der sofortigen Vornahme der Schlachtung geknüpft ist, diese Bedingung nicht erfüllt wird.

Výroba léčivých přípravků z pozastaveného masa.
§ 58.
Neškodné odstraňování nepoživatelného masa.
§§ 59 a 60.
Zkrmování pozastaveného masa místo neškodného odstranění.
§ 61.
Opětovné vyšetření.
§ 62.
Postup při námitkách.
§§ 63 až 68.

Přihláška k prohlídce jatečných zvířat a masa a k prohlídce na svalovce.

§ 1.

(1) Kdo poráží nebo chce dáti poraziti zvířata, která musí býti prohlédnuta (§ 1, odst. 1 vl. nař. o prohlídce masa), má to ohlásiti ústně nebo písemně prohlížiteli, příslušnému pro místo porážení, u zvířat podléhajících prohlídce na svalovce také prohlížiteli na svalovce s oznámením doby zamýšleného porážení.

(2) Porážení jednokopytníků (koní, oslů, mulů, mezků atd.) a jatečných zvířat, jejichž prohlídka je vyhrazena veterináři prohlídky masa, a dále nutná porážení (§ 1, odst. 2 vl. nař. o prohlídce masa) mohou býti ohlášena přímo příslušnému veterináři prohlídky masa.

(3) V prohlídkových obvodech, ve kterých kromě zástupců je ustanoveno více prohlížitelů, jejichž místní a věcná příslušnost není vymezena, na př. v prohlídkových obvodech s prohlídkovými úřadovnami, mají úřady k ustanovení příslušné nařídit, aby se přihláška k prohlídce jatečných zvířat a masa stala u jednoho z prohlížitelů nebo na některém jiném místě.

(4) Přihlášku je třeba opakovati, nebylo-li porážení provedeno ve dvou dnech po povolení porážení (§ 5, odst. 3 vl. nař. o prohlídce masa), a v případech, ve kterých bylo povolení podmíněno okamžitým poražením a nebyla-li tato podmínka splněna.

(5) Die Anmeldung zur Schlachttierbeschau gilt auch als Anmeldung zur Fleischbeschau und zur Trichinenschau, wenn bei der Anmeldung oder bei der Schlachttierbeschau selbst der Zeitpunkt der Schlachtung genau bezeichnet und die Fleischbeschau sowie die Trichinenschau durch dieselbe Person vorgenommen werden.

(6) Eine besondere Anmeldung zur Fleischbeschau ist erforderlich,

1. wenn bei der Schlachttierbeschau der Zeitpunkt der Schlachtung noch nicht bekannt ist,

2. wenn ein Schlachttier nicht am Tötungsort ausgeschlachtet wird.

(7) Eine besondere Anmeldung zur Trichinenschau (§ 1, Abs. 3, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau) ist erforderlich,

a) wenn der für die Schlachttier- und Fleischbeschau zuständige Beschauer nicht zugleich als Trichinenschauer bestellt ist,

b) wenn das Fleisch von Wildschweinen, Bären, Katzen, Füchsen, Sumpfbibern, Dachsen und anderen fleischfressenden Tieren, die Träger von Trichinen sein können, zum Genuß für Menschen verwendet werden soll.

(8) Bei erlegten Wildschweinen hat die Anmeldung zur Trichinenschau im allgemeinen bei dem für den Abschußort amtlich bestellten Trichinenschauer zu erfolgen. Soll ein Wildschwein nach einem anderen Trichinenschaubezirk ausgeführt werden, so kann die Anmeldung zur Trichinenschau vor der Ausfuhr aus dem Bezirk unterbleiben, sofern das Wildschwein unzerlegt versandt wird. Die Anmeldung zur Trichinenschau ist sogleich nach dem Eintreffen am Bestimmungsort nachzuholen. Der Jagdberechtigte oder sein Vertreter hat auf dem Wildursprungsschein einen Vermerk anzubringen, daß die Anmeldung zur Trichinenschau noch nicht erfolgt ist. Dies gilt sinngemäß auch für Bären, Füchse, Dachse und andere fleischfressende Tiere, die der Trichinenschau unterliegen.

(9) In Gemeinden mit öffentlichen Schlachthäusern und in Fleischbeschauämtern kann das Anmeldungsverfahren vereinfacht werden unter der Voraussetzung, daß die Vornahme der Schlachttier- und Fleischbeschau sowie der Trichinenschau gesichert bleibt.

(10) Allgemeine örtliche Anordnungen über die Anmeldung zur Schlachttier- und Fleischbeschau sowie zur Trichinenschau sind ortsüblich amtlich bekanntzumachen.

(5) Přihláška k prohlídce jatečného zvířete platí též za přihlášku k prohlídce masa a k prohlídce na svalovce, je-li při přihlášce nebo přímo při prohlídce jatečného zvířete oznámena přesná doba porážení a bude-li prohlídka masa i prohlídka na svalovce provedena touž osobou.

(6) Zvláštní přihlášky k prohlídce masa je třeba,

1. není-li při prohlídce jatečného zvířete ještě známa doba porážení,

2. nezpracuje-li se jatečné zvíře na místě zabití.

(7) Zvláštní přihlášky k prohlídce na svalovce (§ 1, odst. 3 vl. nař. o prohlídce masa) je třeba,

a) není-li příslušný prohlížitel jatečných zvířat a masa zároveň ustanoven prohlížitelem na svalovce,

b) má-li býti použito k lidskému požívání masa divokých vepřů, medvědů, koček, lišek, nutrií, jezevců a jiných masožravců, kteří mohou býti hostiteli svalovců.

(8) Ulovené divoké vepře je nutno přihlásiti k prohlídce na svalovce všeobecně u prohlížitele na svalovce, úředně ustanoveného pro místo odstřelu. Má-li býti divoký vepř vyvezen do jiného obvodu prohlídky na svalovce, nemusí býti přihlášen k prohlídce na svalovce před vyvezením z obvodu, nezasílá-li se divoký vepř rozdělen v části. Musí však býti přihlášen k prohlídce na svalovce ihned, jakmile přijde na místo určení. K honitbě oprávněný nebo jeho zástupce poznamená na lístku o původu zvěře, že přihláška k prohlídce na svalovce nebyla ještě podána. Obdobně to platí také pro medvědy, lišky, jezevce a jiné masožravce, které je nutno prohlížeti na svalovce.

(9) V obcích s veřejnými jatkami a v prohlídkových úřadovnách může býti přihlašování zjednodušeno, je-li výkon prohlídky jatečných zvířat a masa i prohlídky na svalovce zajištěn.

(10) Všeobecná místní nařízení o přihlašování k prohlídce jatečných zvířat a masa i k prohlídce na svalovce buďtež úředně vyhlášena způsobem v místě obvyklým.

§ 2.

(1) Die Anmeldung zur Schlachttierbeschau darf unterbleiben:

a) Bei Notschlachtungen (§ 1, Abs. 2, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau):

1. Der Fall der Notschlachtung liegt dann vor, wenn zu befürchten steht, daß das Tier bis zur Ankunft des zuständigen Beschauers sterben oder das Fleisch durch Verschlimmerung des krankhaften Zustandes wesentlich an Wert verlieren werde oder wenn das Tier infolge eines Unglücksfalls sofort getötet werden muß.

2. Die Anmeldung zur Fleischbeschau hat sofort nach der Notschlachtung bei dem Fleischbeschautierarzt des Bezirks stattzufinden, in dem die Tötung des Schlachttiers erfolgt ist. Die Anmeldung hat auch dann, und zwar sofort nach der Ausweidung, zu erfolgen, wenn das Fleisch von Tieren, deren Tod durch Schädel- oder Halswirbelbruch, Erschießen in Notfällen, Blitzschlag, Verblutung oder Erstickung infolge eines Unglücksfalls oder durch ähnliche äußere Einwirkungen ohne vorherige Krankheit plötzlich eingetreten ist (§ 32, Abs. 2), zum Genuß für Menschen verwendet werden soll.

3. Ist aus besonderen Gründen die Ausschlachtung eines Tieres, dessen Tötung notgedrungen erfolgen mußte, am gleichen Ort nicht möglich, so ist für die Untersuchung der Fleischbeschautierarzt desjenigen Ortes zuständig, an dem die Ausschlachtung erfolgen kann. In diesem Fall ist aber dem Fleischbeschautierarzt ein Ausweis der Gemeinde des Tötungsorts vorzulegen, aus dem unter Angabe des Grundes der Notschlachtung die Umstände ersichtlich sind, die eine Ausschlachtung am Ort der Tötung nicht möglich gemacht haben.

b) Bei Hausschlachtungen von Schafen und Ziegen im Alter von nicht mehr als drei Monaten (§ 2, Abs. 2, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau),

sofern die Schlachttiere keine Merkmale einer die Genußtauglichkeit des Fleisches ausschließenden Erkrankung (§ 32) zeigen. In diesem Fall ist eine Anmeldung zur Fleischbeschau nur erforderlich, wenn sich bei der Schlachtung Merkmale einer die Genußtauglichkeit des Fleisches ausschließenden Erkrankung (§§ 32 und 33) zeigen.

(2) Die Anmeldung zur Schlachttierbeschau ist jedoch bei Hausschlachtungen von Schafen und Ziegen im Alter von nicht mehr als drei Monaten erforderlich, wenn die Schlachtungen

§ 2.

(1) Od přihlášky k prohlídce jatečných zvířat se může upustiti:

a) Při nutném poražení (§ 1, odst. 2 vl. nař. o prohlídce masa):

1. O nutné poražení jde tehdy, je-li obava, že zvíře uhyne před příchodem příslušného prohlížitele, nebo že se maso podstatně znehodnotí zhoršením nemoci, nebo musí-li býti zvíře ihned poraženo pro nehodu.

2. Přihláška k prohlídce masa má býti podána ihned po nutném poražení veterináři prohlídky masa, v jehož obvodu jatečné zvíře bylo zabito. Přihláška má býti podána také tehdy, a to ihned po vynětí vnitřností (§ 32, odst. 2), má-li býti použito k lidskému požívání maso zvířat, jejichž smrt nastala zlomením kostí lebečních nebo krčních obratlů, zastřelením v nutných případech, zabitím bleskem, vykrvácením nebo zadušením při neštěstí nebo za podobných vnějších vlivů bez předchozího onemocnění.

3. Není-li ze zvláštních důvodů možno zpracovati zvíře, jehož zabití bylo nutné, na místě zabití, je pro vyšetření příslušný veterinář prohlídky masa toho místa, ve kterém může býti zpracování provedeno. V tom případě je však nutno předložiti veterináři prohlídky masa průkaz od obce, kde zvíře bylo zabito; z průkazu musí býti kromě důvodu nutného poražení zřejmy okolnosti, které znemožnily zpracování na místě zabití.

b) Při domácím porážení ovcí a koz, nejsou-li starší tří měsíců (§ 2, odst. 2 vl. nař. o prohlídce masa),

nejeví-li jatečná zvířata příznaky onemocnění, vylučujícího požívatelnost masa (§ 32). V tomto případě je třeba přihlášky k prohlídce masa jen tehdy, objeví-li se při poražení příznaky onemocnění, vylučujícího požívatelnost masa (§§ 32 a 33).

(2) Přihlášky k prohlídce jatečných zvířat je však třeba při domácím poražení ovcí a koz ve stáří do tří měsíců, jsou-li poráženy v jatkách, v nichž se poráží po živnostensku, dále

in Schlachthäusern erfolgen, in denen gewerbliche Schlachtungen vorgenommen werden, ferner bei Schlachtungen für den Haushalt der Fleischer, Fleischhändler, Gast-, Schank- und Speisewirte sowie für Anstalten und Einrichtungen, in denen Personen verpflegt werden.

Schlachttierbeschau.

§ 3.

Allgemeine Bestimmungen.

(1) Die Schlachttierbeschau ist möglichst kurz vor der Schlachtung auszuführen (vgl. auch § 8, Abs. 3 und 4). Sie ist zu wiederholen, wenn die Schlachtung nicht spätestens zwei Tage nach Erteilung der Erlaubnis erfolgt (§ 5, Abs. 3, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau) oder wenn in den Fällen, in denen die Erlaubnis an die Bedingung der sofortigen Vornahme der Schlachtung geknüpft ist, diese Bedingung nicht erfüllt wird.

(2) Durch die Untersuchung des lebenden Tieres ist festzustellen:

a) ob es Erscheinungen einer Krankheit zeigt, die von Einfluß auf die Genußtauglichkeit des Fleisches ist oder wesentliche Störungen des Allgemeinbefindens verursacht hat;

b) ob es mit einer Seuche behaftet ist, die nach den seuchenpolizeilichen Bestimmungen der Anzeigepflicht unterliegt, oder ob es Erscheinungen zeigt, die den Ausbruch einer solchen Seuche befürchten lassen;

c) ob es vom Transport erhitzt, stark aufgeregt oder auffällig ermüdet ist.

Anweisung für die Untersuchung.

§ 4.

(1) Bei der Schlachttierbeschau sind die Tiergattung und das Geschlecht, bei kranken und krankheitsverdächtigen Tieren auch das Alter, die Farbe und sonstige Kennzeichen festzustellen. Es ist zu prüfen, ob die Tiere einen gesunden Eindruck machen; liegende Tiere sind aufzutreiben, lahme vorzuführen. Das Augenmerk ist besonders zu richten auf:

1. den Ernährungszustand;

2. die Körperhaltung, den Stand und Gang, den Blick und die Aufmerksamkeit auf die Umgebung;

3. die Körperoberfläche (Haut, Haar, äußere Körperwärme, besondere Veränderungen);

4. die Verdauungsorgane (Lippen, Nasenspiegel, Nahrungsaufnahme, Wiederkäuen, Hinterleib — Füllung, Pansenbewegungen —, Beschaffenheit des Kots);

při porážení pro domácnost řezníků, obchodníků masem, hostinských, výčepníků a majitelů jídelen, nebo pro ústavy a zařízení, v nichž se stravují lidé.

Prohlídka jatečných zvířat.

§ 3.

Všeobecná ustanovení.

(1) Prohlídka jatečných zvířat budiž provedena pokud možno krátce před poražením (srov. též § 8, odst. 3 a 4). Budiž opakována, nebylo-li poražení provedeno nejpozději do dvou dnů po povolení (§ 5, odst. 3 vl. nař. o prohlídce masa) nebo v případech, ve kterých bylo povolení podmíněno okamžitým poražením, nebyla-li tato podmínka splněna.

(2) Při vyšetřování živého zvířete budiž zjištěno:

a) zda jeví příznaky nemoci, která má vliv na požívatelnost masa nebo způsobila podstatné poruchy celkového zdravotního stavu;

b) zda je stiženo nějakou nákazou, která musí býti hlášena podle předpisů o tlumení nákaz, nebo zda jeví příznaky vzbuzující obavu, že by taková nákaza mohla vypuknouti;

c) zda je dopravou uhřáto, silně vzrušeno nebo nápadně unaveno.

Návod k vyšetření.

§ 4.

(1) Při prohlídce zvířat se zjišťuje druh a pohlaví, u nemocných a z nemoci podezřelých zvířat též stáří, barva a jiné znaky. Budiž zjištěno, mají-li zvířata zdravý vzhled; ležící zvířata nutno přiměti, aby povstala, kulhající předvésti. Zvláště je třeba přihlížeti:

1. ke stavu výživy;

2. k držení těla, postoji a chůzi, výrazu oka a pozornosti k okolí;

3. k povrchu těla (kůží, srsti, vnější teplotě těla, zvláštním změnám);

4. k zažívacímu ústrojí (pyskům, mulci, přijímání potravy, přežvykování, břichu — naplnění, pohybům bachoru — vlastnostem lejna);

5. die Scham, die Scheide und das Euter;

6. die Atmungsorgane (Nasenöffnungen, Atmung).

(2) Zeigen sich bei Rindern, ausgenommen Kälber, oder bei Schweinen oder bei Einhufern Störungen des Allgemeinbefindens, so ist die innere Körperwärme mit einem amtlich geprüften Fieberthermometer zu messen.

(3) Bei den einzelnen Schlachttiergattungen sind mit besonderer Sorgfalt die Körperteile zu untersuchen, an denen diesen Tiergattungen eigentümliche, in gesundheits- und seuchenpolizeilicher Hinsicht wichtige Erkrankungen vorkommen.

§ 5.

Bei den einzelnen Tiergattungen ist namentlich zu achten, und zwar

bei Rindern auf Milzbrand, Rauschbrand, Wild- und Rinderseuche, Tollwut, Maul- und Klauenseuche sowie auf fieberhafte Allgemeinerkrankungen, die sich an Erkrankungen des Euters und der Geburtswege, des Darms, der Gelenke und der Klauen anschließen,

bei Kälbern auf Diphtherie, Durchfälle (Ruhr, Enteritisinfektion) und auf Nabelerkrankungen mit anschließenden Gelenkanschwellungen oder fieberhaften Allgemeinleiden,

bei Einhufern auf Rotz, Räude, ansteckende Blutarmut und fieberhafte Allgemeinerkrankungen infolge örtlicher Erkrankungen, insbesondere der Gelenke, Sehnenscheiden und Hufe,

bei Schweinen auf Milzbrand, Maul- und Klauenseuche, Rotlauf, Schweinepest und ansteckende Schweinelähme (Teschener Krankheit),

bei Schafen und Ziegen auf Räude, Milzbrand, Drehkrankheit, Wassersucht,

bei Hunden auf Tollwut.

Verfahren nach der Untersuchung.

§ 6.

(1) Die Schlachtung ist zu verbieten, wenn bei dem Tier Milzbrand, Rauschbrand, Wild- und Rinderseuche, Tollwut, Rotz, ansteckende Blutarmut bei Einhufern, Rinderpest oder der Verdacht einer dieser Seuchen festgestellt wird.

(2) Bei Tieren, die vom Transport erhitzt, stark aufgeregt oder auffällig ermüdet sind, hat der Beschauer einen Aufschub der Schlachtung bis zur erfolgten Abkühlung oder Erholung der Tiere anzuordnen.

5. k ochodu, pochvě a vemeni;

6. k dýchacímu ústrojí (otvorům nosním, dýchání).

(2) Zjistí-li se u skotu, kromě telat, nebo u vepřů a u jednokopytníků poruchy celkového zdravotního stavu, je nutno změřiti vnitřní teplotu těla úředně zkoušeným teploměrem.

(3) U jednotlivých druhů jatečných zvířat je nutno zvláště pečlivě vyšetřiti ty části těla, na nichž se projevují onemocnění důležitá s hlediska zdravotně policejního a s hlediska nákaz zvířat, která se u těchto druhů zvířat vyskytují.

§ 5.

U jednotlivých druhů zvířat vyžadují zvláštní pozornosti

u skotu: sněť slezinná, sněť šelestivá, nákaza zvěře a skotu, vzteklina, slintavka a kulhavka, a celková horečnatá onemocnění, přidružující se k onemocněním vemene a porodních cest, střev, kloubů a paznehtů;

u telat: mázdřivka, průjmy (úplavice, infekce zárodky ze skupiny enteritis) a onemocnění pupku s následným zduřením kloubů nebo celkovými horečnatými poruchami;

u jednokopytníků: vozhřivka, svrab, nakažlivá chudokrevnost a celková horečnatá onemocnění po místním onemocnění zvláště kloubů, pochev šlachových a kopyt;

u vepřů: sněť slezinná, slintavka a kulhavka, červenka, mor vepřů a nakažlivá obrna vepřů (těšínská nemoc);

u ovcí a koz: svrab, sněť slezinná, vrtohlavost, vodnatelnost;

u psů: vzteklina.

Postup po vyšetření.

§ 6.

(1) Poražení budiž zakázáno, zjistí-li se u zvířete sněť slezinná, sněť šelestivá, nákaza zvěře a skotu, vzteklina, vozhřivka, nakažlivá chudokrevnost jednokopytníků, mor skotu, nebo podezření některé z těchto nákaz.

(2) U zvířat, dopravou uhřátých, silně vzrušených nebo nápadně unavených, nařídí prohlížitel odklad poražení, až zvíře zchladne nebo se zotaví.

§ 7.

In allen anderen Fällen ist, sofern die Untersuchung durch einen Fleischbeschautierarzt erfolgt ist, durch diesen die Schlachtung zu gestatten (§ 10, Abs. 2, und § 12).

§ 8.

(1) Der Fleischbeschauer hat die Erlaubnis zur Schlachtung nur dann zu erteilen, wenn das Schlachttier Erscheinungen einer Krankheit überhaupt nicht oder lediglich von solchen Krankheiten aufweist, die nur unerheblich sind und das Allgemeinbefinden nicht wesentlich stören, ferner bei Knochenbrüchen und sonstigen schweren Verletzungen, bei Vorfall der Gebärmutter, sofern er im unmittelbaren Anschluß an die Geburt eingetreten ist, Geburtshindernissen, Aufblähen nach Aufnahme von Grünfutter oder bei drohender Erstickung, in diesen Fällen jedoch nur dann, wenn nach dem Eintreten des Schadens höchstens zwölf Stunden verstrichen sind, und nur unter der Bedingung, daß die Schlachtung sofort vorgenommen wird.

(2) In allen anderen Fällen sowie dann, wenn bei einem Tier eine Erkrankung infolge einer Infektion mit Fleischvergiftungserregern oder bei einem gesund erscheinenden Tier das Ausscheiden solcher Erreger festgestellt worden ist, hat er die Schlachtung vorläufig zu verbieten (vgl. jedoch Absatz 3) und den Besitzer an den Fleischbeschautierarzt zu verweisen. Der Fleischbeschauer hat dem Fleischbeschautierarzt das Ergebnis der Schlachttierbeschau mündlich oder schriftlich, nötigenfalls durch Vermittlung der Gemeinde mitzuteilen. Die Verweisung an den Fleischbeschautierarzt hat insbesondere dann zu geschehen, wenn bei der Schlachttierbeschau festgestellt werden:

1. Krankheiten infolge der Geburt mit Störungen des Allgemeinbefindens;

2. krankhafte, namentlich blutige oder mit Fieber verbundene Durchfälle;

3. mit Störung des Allgemeinbefindens einhergehende Euterentzündungen;

4. Nabelerkrankungen junger Tiere, sofern sich Gelenkanschwellungen oder fieberhafte Allgemeinleiden anschließen;

5. an Wunden und Geschwüre sich anschließende Allgemeinerkrankungen.

(3) Ist in den Fällen des Absatzes 2 zu befürchten, daß sich der Zustand des Schlachttieres bis zum Erscheinen des Fleischbeschautierarztes erheblich verschlechtern wird, so

§ 7.

V ostatních případech, bylo-li vyšetření provedeno veterinářem prohlídky masa, budiž jím poražení povoleno (§ 10, odst. 2 a § 12).

§ 8.

(1) Prohližitel masa dá povolení k poražení jen tehdy, nejeví-li jatečné zvíře vůbec příznaků nějaké nemoci nebo jeví pouze příznaky takových nemocí, které jsou jen bezvýznamné a neporušují značně celkový zdravotní stav, dále při zlomeninách kostí a jiných těžkých zraněních, při výhřezu dělohy, nastal-li bezprostředně po porodu, při překážkách porodu, při nadmutí po požití zeleného krmiva nebo při hrozícím zadušení, avšak v těchto případech jen tehdy, neuplynulo-li od vzniku nehody více než dvanáct hodin a jen s podmínkou, že poražení se provede ihned.

(2) V ostatních případech, a tehdy bylo-li u zvířete zjištěno onemocnění, vyvolané infekcí zárodky otravy masem, nebo bylo-li zjištěno u zvířete zdánlivě zdravého vylučování takových zárodků, zakáže zatím poražení (srov. však odstavec 3) a odkáže držitele k veterináři prohlídky masa. Prohližitel masa sdělí veterináři prohlídky masa výsledek prohlídky jatečného zvířete ústně nebo písemně, v nutném případě prostřednictvím obce. K veterináři prohlídky masa je nutno odkázati zvláště tehdy, byly-li při prohlídce jatečného zvířete zjištěny:

1. nemoci po porodu s poruchami celkového zdravotního stavu;

2. chorobné průjmy, jmenovitě krvavé nebo horečnaté;

3. záněty vemene s poruchou celkového zdravotního stavu;

4. onemocnění pupku mladých zvířat, přidružují-li se otoky kloubů nebo celkové horečnaté poruchy;

5. celková onemocnění, souvisící s ranami a vředy.

(3) Je-li v případech odstavce 2 obava, že se stav jatečného zvířete podstatně zhorší do příchodu veterináře prohlídky masa, má prohližitel masa povoliti okamžité poražení, avšak

hat der Fleischbeschauer die Erlaubnis zur sofortigen Schlachtung zu erteilen, im übrigen dafür zu sorgen, daß die Ergebnisse der Schlachttierbeschau bei der nachfolgenden Fleischbeschau geprüft werden.

(4) Der nach Absatz 2 zugezogene Fleischbeschautierarzt hat nach Aufnahme des Befundes bei dem erkrankten Tier die Schlachtung, sofern nicht die Voraussetzungen des § 6 vorliegen, zu gestatten, jedoch nur unter der Bedingung, daß sie alsbald nach der Schlachttierbeschau ausgeführt wird.

§ 9.

Verzichtet der Besitzer in den Fällen des § 8, Abs. 2, auf die Verwendung des Schlachttieres als Lebensmittel, so hat die weitere Schlachttier- und Fleischbeschau zu unterbleiben. Die Gemeinde hat den Verbleib des Tieres zu überwachen und im Fall der Tötung dafür zu sorgen, daß das Fleisch nicht verbotswidrig verwendet wird. Wird das Schlachttier nach einem anderen Ort verbracht, so ist die Gemeinde des Bestimmungsorts wegen der weiteren Überwachung zu benachrichtigen.

§ 10.

(1) Das Ergebnis der Untersuchung und die hiernach zu treffenden Maßnahmen sowie die Erlaubnis der Schlachtung sind den Besitzern der Schlachttiere mitzuteilen.

(2) Die Anordnung besonderer Vorsichtsmaßnahmen für die Schlachtung (§ 5, Abs. 1, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau) ist, abgesehen von den Vorschriften im § 8, Abs. 1, 3 und 4, sowie im § 12, namentlich erforderlich, um bei kranken oder krankheitsverdächtigen Tieren eine Ausstreuung des Krankheitsstoffes zu verhüten oder um das Erkennen der Krankheit oder die Beurteilung der Genußtauglichkeit des Fleisches am geschlachteten Tier sicherzustellen. Zu diesem Zweck kann z. B. angeordnet werden, daß das Tier nur in bestimmten Räumlichkeiten (Polizeischlachthäusern usw.) oder nur in Gegenwart des Beschauers geschlachtet werden darf.

(3) Die Erlaubnis der Schlachtung unter Anordnung der etwa zu beobachtenden besonderen Vorsichtsmaßregeln (Absatz 2) hat durch Ausstellung eines Schlachterlaubnisscheins zu erfolgen, zu dessen Ausfertigung der erste Teil des zu § 53, Abs. 5, vorgeschriebenen Musters einer Bescheinigung über die Untersuchung dienen kann.

postarati se, aby výsledek prohlídky jatečného zvířete byl potom při prohlídce masa přezkoušen.

(4) Veterinář prohlídky masa přivolaný podle odstavce 2 povolí po zjištění nálezu u onemocnělého zvířete poražení, nejsou-li tu předpoklady § 6, avšak jen s podmínkou, že bude provedeno ihned po prohlídce jatečného zvířete.

§ 9.

Zřekne-li se držitel v případech § 8, odst. 2 použití masa jatečného zvířete jako potraviny, budiž upuštěno od další prohlídky jatečného zvířete a masa. Obec dohlíží na zvíře a je-li zabito, pečuje o to, aby masa nebylo proti zákazu použito. Dopravuje-li se jatečné zvíře do jiného místa, je třeba vyrozuměti obec místa určení za účelem dalšího dohledu.

§ 10.

(1) Výsledek vyšetření a to, co je třeba podle něho zaříditi, i povolení poražení buď tež sděleny majitelům jatečných zvířat.

(2) Zvláštní opatření pro porážení (§ 5, odst. 1 vl. nař. o prohlídce masa) je nutno zejména nařídití, nehledíc k ustanovením § 8, odst. 1, 3 a 4 a § 12, aby se zabránilo u nemocných nebo z nemoci podezřelých zvířat rozvlečení nakažliviny, nebo aby se zajistilo poznání nemoci nebo posouzení požívatelnosti masa poraženého zvířete. Proto může býti na př. nařízeno, že zvíře smí býti poraženo jen v určitých místnostech (v policejních jatkách atd.) nebo jen za přítomnosti prohlížitele.

(3) Poražení budiž povoleno za současného nařízení zvláštních opatření, jichž je nutno dbáti (odstavec 2), vydáním průkazu o povolení poražení, k němuž může býti použito prvního dílu osvědčení o vyšetření, předepsaného jako vzor v § 53, odst. 5.

(4) Eine mündliche Erlaubnis ist zulässig, wenn die Schlachtung in unmittelbarem Anschluß an die Schlachttierbeschau oder im öffentlichen Schlachthaus erfolgt, in dem die Vornahme der Schlachttier- und Fleischbeschau durch geeignete Maßnahmen gesichert ist. Ob in öffentlichen Schlachthäusern eine ausdrückliche Mitteilung des Ergebnisses der Schlachttierbeschau unterbleiben darf, bestimmt die Gemeinde.

(5) Die Versagung der Schlachterlaubnis (§ 6), das vorläufige Verbot der Schlachtung (§ 8, Abs. 2) und die Unterbrechung der Untersuchung zwecks Zuziehung des Fleischbeschautierarztes (§ 19, Abs. 3) hat der Fleischbeschauer der Gemeinde unverzüglich anzuzeigen. Die Gemeinde hat in den letztgenannten beiden Fällen darauf zu achten, daß die Zuziehung des Fleischbeschautierarztes erfolgt.

§ 11.

(1) Die Beschauer sind nach § 17, Abs. 7, des Gesetzes vom 6. August 1909, R. G. Bl. Nr. 177, betreffend die Abwehr und Tilgung von Tierseuchen, verpflichtet, sofort der Gemeinde Anzeige zu erstatten, sobald sie eine Seuche, die der Anzeigepflicht unterliegt, oder Erscheinungen ermitteln, die den Ausbruch einer solchen Seuche befürchten lassen.

(2) Zugleich soll der Beschauer den Besitzer der kranken oder verdächtigen Tiere auf seine im § 17, Abs. 1, des vorgenannten Gesetzes vorgeschriebene Verpflichtung aufmerksam machen, die Tiere von Orten fernzuhalten, an denen die Gefahr der Ansteckung fremder Tiere besteht.

§ 12.

(1) Ist das Schlachttier mit einer der nachstehenden Seuchen:

Maul- und Klauenseuche, Lungenseuche des Rindes, Pockenseuche der Schafe, Beschälseuche der Pferde, Bläschenausschlag der Pferde und des Rindes, Räude der Einhufer und Schafe, Schweinepest, ansteckende Schweinelähme und Rotlauf der Schweine

oder mit Erscheinungen behaftet, die den Verdacht des Ausbruchs einer dieser Seuchen begründen, so ist die Schlachtung unter Beachtung des § 8 zu gestatten, falls der beamtete Tierarzt, welcher sofort in Kenntnis zu setzen ist, sofern es sich um Maul- und Klauenseuche, Lungenseuche, Schafpocken und Beschälseuche handelt, keine anderen Vorkehrungen trifft. Sofern jedoch eine Feststellung der Seuchen im Sinne des § 21 des

(4) Ústní povolení je možno dáti jen tehdy, provádí-li se poražení bezprostředně po prohlídce jatečného zvířete, nebo ve veřejných jatkách, v nichž je zajištěn výkon prohlídky jatečných zvířat a masa vhodnými opatřeními. Obec určí, zda smí ve veřejných jatkách odpadnouti výslovné sdělení výsledku prohlídky jatečného zvířete.

(5) Je-li povolení poražení zamítnuto (§ 6), je-li poražení zatím zakázáno (§ 8, odst. 2) nebo je-li vyšetření přerušeno, aby mohl býti povolán veterinář prohlídky masa (§ 19, odst. 3), má to prohližitel masa oznámiti bez odkladu obci. Obec má v obou posledních případech dbáti, aby byl povolán veterinář prohlídky masa.

§ 11.

(1) Jakmile prohližitelé zjistí nákazu, kterou je nutno hlásiti, nebo příznaky, podle nichž je obava z vypuknutí takové nákazy, jsou povinni podle § 17, odst. 7 zákona ze dne 6. srpna 1909, č. 177 ř. z., o zamezení a potlačení nakažlivých nemocí zvířat, ohlásiti to ihned obci.

(2) Prohližitel zároveň upozorní držitele nemocného nebo podezřelého zvířete na jeho povinnosti, předepsané § 17, odst. 1 uvedeného zákona, aby držel zvířata vzdálena míst, na nichž je nebezpečí nakažení cizích zvířat.

§ 12.

(1) Je-li jatečné zvíře stiženo některou z těchto nákaz:

slintavkou a kulhavkou, plicní nákazou skotu, neštovicemi ovcí, hřebčí nákazou, puchýřinou koní a skotu, svrabem jednokopytníků a ovcí, morem vepřů, nakažlivou obrnou vepřů a červenkou vepřů,

nebo příznaky, které odůvodňují podezření z některé z těchto nákaz, budiž poražení povoleno podle § 8, neučiní-li úřední veterinář, kterého je nutno ihned vyrozuměti, pokud jde o slintavku a kulhavku, plicní nákazu skotu, neštovice ovcí a hřebčí nákazu, jiná opatření. Má-li však býti nákaza zjištěna podle § 21 zák. č. 177/1909 ř. z. úředním veterinářem, budiž nařízeno, aby části prohližitelem označené, potřebné ke zjištění nákazy, byly uchovány pro

Ges. R. G. Bl. Nr. 177/1909 durch den beamteten Tierarzt stattzufinden hat, ist anzuordnen, daß die vom Beschauer zu bezeichnenden, für die Feststellung der Seuche erforderlichen Teile zur Verfügung des beamteten Tierarztes unter sicherem Verschluß in einem geeigneten Raum aufbewahrt werden.

(2) Ist bei einem Tier eine Erkrankung infolge einer Infektion mit Fleischvergiftungserregern oder bei einem gesund erscheinenden Tier das Ausscheiden solcher Erreger festgestellt, so ist die Schlachtung unter Beachtung der Vorschriften des § 8 zu gestatten.

§ 13.

Ist der Beschauer mit Tieren in Berührung gekommen, die mit einer übertragbaren Krankheit behaftet waren, so hat er die Hände und Arme sowie beim Vorhandensein von Maul- und Klauenseuche, Schweinepest und ansteckender Schweinelähme Kleidung und Schuhwerk vor dem Verlassen des Seuchengehöftes gründlich zu reinigen und darf in diesem Fall, bevor er Kleidung und Schuhwerk entseucht oder gewechselt hat, andere Ställe nicht betreten (AB. C, Anhang Nr. 2).

Fleischbeschau.

Allgemeine Bestimmungen.

§ 14.

(1) Die Fleischbeschau ist möglichst im Anschluß an die Schlachtung auszuführen, und zwar — abgesehen von öffentlichen Schlachthäusern — tunlichst von demselben Beschauer, der die Schlachttierbeschau vorgenommen hat.

(2) Vor der Besichtigung durch den Beschauer ist eine Zerlegung des geschlachteten Tieres nicht gestattet; das Tier darf jedoch so enthäutet werden, daß die Haut noch an einer Stelle mit dem Tierkörper zusammenhängt. Ferner darf das Tier in der Längsrichtung geteilt sein. Über zwei Jahre alte Rinder sind in jedem Fall enthäutet und in der Längsrichtung geteilt zur Untersuchung zu stellen; bei den unter zwei Jahre alten Rindern, bei Kälbern, Schafen und Ziegen kann die Enthäutung und Längsteilung je nach dem Befund von dem Beschauer gefordert werden. Bauch-, Becken- und Brusteingeweide, bei Kälbern, Schweinen, Schafen und Ziegen auch die Zunge, dürfen in natürlichem Zusammenhang mit den Halsorganen und den Organen der Brusthöhle herausgenommen werden. Kopf und Unterfüße dürfen bei Rindern, ausgenommen Kälber, sowie bei Schafen, Ziegen und Einhufern aus ihren Verbindungen mit dem Tierkörper gelöst werden.

šetření úředního veterináře ve vhodné prostoře pod bezpečnou uzávěrou.

(2) Bylo-li zjištěno u některého zvířete onemocnění po infekci zárodky otravy masem nebo vylučování takových zárodků u zvířete zdánlivě zdravého, budiž povoleno poražení podle předpisu § 8.

§ 13.

Přišel-li prohlížitel do styku se zvířaty, stiženými některou přenosnou nemocí, nechť si důkladně očistí před opuštěním zamořeného dvorce ruce a paže, při výskytu slintavky a kulhavky, moru vepřů a nakažlivé obrny vepřů i oděv a obuv, a nesmí v tomto případě vstupovati do jiných stájí, dokud oděv a obuv nezbavil nakažliviny nebo je nevyměnil (prov. př. C, dodatek č. 2).

Prohlídka masa.

Všeobecná ustanovení.

§ 14.

(1) Prohlídka masa budiž provedena podle možnosti ihned, jakmile skončilo poražení, a to — kromě veřejných jatek — pokud možno týmž prohlížitelem, který provedl prohlídku jatečného zvířete.

(2) Dokud prohlížitel nevykonal prohlídku, není dovoleno poražené zvíře rozděliti; zvíře však může býti staženo tak, že kůže alespoň na jednom místě souvisí s tělem zvířete. Dále smí býti zvíře po délce rozpůleno. Skot starší dvou let budiž před vyšetřením vždy stažen a podélně rozpůlen; u skotu mladšího dvou let, u telat, ovcí a koz může býti stažení a podélné rozpůlení prohlížitelem požadováno podle nálezu. Vnitřnosti břišní, pánevní a hrudní smějí býti vyňaty v přirozené souvislosti, u telat, vepřů, ovcí a koz musí býti vyňat též jazyk v přirozené souvislosti s orgány krčními a orgány dutiny hrudní. U skotu, vyjímajíc telata, a u ovcí, koz a jednokopytníků smějí býti hlava a konce končetin odděleny od těla. Výkroje ušní (vnitřní chrupavčité části vnějších zvukovodů) a oči nutno vždy vyjmouti. Okresní úřad může vydati pro veřejné jatky další ustanovení, jako na př. uložiti úplné stažení kůže, u telat též oddělení hlavy a

den. Die Ohrenausschnitte (die inneren knorpeligen Teile der äußeren Gehörgänge) und die Augen sind in jedem Fall herauszunehmen. Weitere Bestimmungen können für öffentliche Schlachthäuser von der Bezirksbehörde getroffen werden. Als solche kommen z. B. in Betracht: Die vollständige Loslösung der Haut von dem Tierkörper, ferner die Trennung von Kopf und Unterfüßen bei Kälbern, sofern diese Trennung in den Fußwurzelgelenken zwischen der untersten Reihe der Fußwurzelknochen und dem Mittelfuß erfolgt.

konců končetin, oddělí-li se ty v kloubech mezi dolní řadou kůstek zápěstních nebo zanártních a mezi holení.

(3) Werden gleichzeitig mehrere Tiere derselben Art geschlachtet, so sind die abgetrennten Teile und die herausgenommenen Eingeweide in der Nähe der Tierkörper derart zu verwahren oder zu kennzeichnen, daß ihre Zugehörigkeit zu den einzelnen Körpern außer Zweifel steht.

(3) Poráží-li se současně několik zvířat téhož druhu, buďtež oddělené části a vyňaté vnitřnosti v blízkosti těl zajištěny nebo označeny tak, aby bylo nepochybné, že patří k sobě.

(4) Vor beendeter Untersuchung dürfen Teile eines geschlachteten Tieres weder entfernt noch einer weiteren Behandlung unterzogen, insbesondere dürfen Rinderköpfe nicht gebrüht werden. Schweine dürfen gebrüht oder enthäutet werden.

(4) Před skončením vyšetření nesmějí býti části poraženého zvířete ani odstraněny, ani nijak upraveny, zvláště hovězí hlavy nesmí býti opařeny. Vepři smí býti opařeni nebo staženi.

§ 15.

Notschlachtungen in öffentlichen Schlachthäusern sind in dem Polizei(Seuchen)schlachthaus vorzunehmen, in Ermangelung eines solchen dürfen sie nur zeitlich getrennt von den übrigen Schlachtungen ausgeführt werden.

§ 15.

Nutné poražení ve veřejných jatkách budiž prováděno jen v policejních (nákazových) jatkách a není-li jich, smí býti prováděno jen časově odděleně od porážení jiných zvířat.

§ 16.

Hat vor der Fleischbeschau eine unzulässige Zerlegung des geschlachteten Tieres stattgefunden oder sind vor der Fleischbeschau bereits einzelne für die Beurteilung der Genußtauglichkeit des Fleisches wichtige Körperteile entfernt oder einer unzulässigen Behandlung unterzogen worden (§ 14, Abs. 2 und 4), so darf die Fleischbeschau nur von dem Fleischbeschautierarzt vorgenommen werden. Das Fleisch darf in diesen Fällen nur dann für genußtauglich, bedingt tauglich oder minderwertig erklärt werden, wenn die Fleischbeschau in Verbindung mit den Ergebnissen der Schlachttierbeschau, gegebenenfalls auch der bakteriologischen Fleischuntersuchung (§ 27, Abs. 3) und den sonst eingezogenen Erkundigungen ein sicheres Urteil ermöglicht.

§ 16.

Bylo-li poražené zvíře nepřípustně rozděleno před prohlídkou masa, nebo byly-li již před prohlídkou masa odstraněny jednotlivé části, pro posouzení poživatelnosti masa důležité, nebo byly-li nepřípustně upraveny (§ 14, odst. 2 a 4), může býti prohlídka masa provedena jen veterinářem prohlídky masa. Maso smí býti v těchto případech uznáno poživatelným, podmíněně poživatelným nebo méně hodnotným, jen umožňují-li prohlídka masa a prohlídka jatečného zvířete nebo též bakteriologické vyšetření (§ 27, odst. 3) a jiné zjištěné okolnosti spolehlivý posudek.

§ 17.

Bei der Untersuchung geschlachteter Tiere soll der Beschauer mindestens zwei geeignete Messer zur Hand haben, die in sauberem Zustand zu erhalten sind. Durch Krankheitsstoffe

§ 17.

Při vyšetřování poražených zvířat nechť má prohlížitel alespoň dva vhodné nože, které má udržovati v čistotě. Nožů znečištěných zplodinami nemocí nesmí býti použito k nařе-

verunreinigte Messer dürfen ohne vorherige Reinigung und Entseuchung zum Anschneiden gesunder Körperteile nicht benutzt werden (AB. C, Anhang Nr. 2).

§ 18.

Sind besondere Hilfeleistungen bei der Fleischuntersuchung erforderlich und wird von dem Besitzer oder seinem Vertreter eine geeignete Hilfskraft auf Ansuchen des Beschauers nicht gestellt, so ist der Beschauer berechtigt, die weitere Untersuchung abzulehnen, bis dem Ansuchen entsprochen wird.

Anweisung für die Untersuchung.

§ 19.

(1) Der Beschauer soll die zur Untersuchung in das Fleisch oder in die Organe anzulegenden Schnitte nicht in größerer Anzahl oder größerem Umfang ausführen, als zur Erreichung des Zwecks nötig und in den §§ 20 bis 27 vorgeschrieben ist.

(2) Beim Anschneiden kranker Teile ist eine Verunreinigung des Fleisches, des Fußbodens, der Hände usw. mit Krankheitsstoffen tunlichst zu vermeiden.

(3) Sobald der Fleischbeschauer erkennt, daß er zur Entscheidung nicht zuständig ist (§§ 29 und 30), hat er die Untersuchung zu unterbrechen, den Besitzer an den Fleischbeschautierarzt zu verweisen und die Gemeinde unverzüglich zu benachrichtigen (§ 10, Abs. 5). Der Fleischbeschauer hat den Untersuchungsbefund dem Fleischbeschautierarzt mitzuteilen.

§ 20.

(1) Die Untersuchung der einzelnen Teile des Tierkörpers hat nach den in den §§ 21 bis 27 angegebenen Grundsätzen zu erfolgen und soll in der Regel in der dort angegebenen Reihenfolge geschehen.

(2) Die in Betracht kommenden Körperteile sind zu besichtigen, die Lunge, die Leber, die Milz, die Gebärmutter, das Euter und die Zunge auch zu durchtasten. Das Blut ist auf seine Farbe, färbende Kraft, Gerinnungsfähigkeit und auf die Beimengung fremder Bestandteile zu prüfen. Bei den Teilen, bei denen die Besichtigung oder Durchtastung zur Ermittlung von Krankheitszuständen nicht ausreicht, sind die tieferen Schichten durch Einschnitte und Zerlegungen nach den nachfolgenden Vorschriften freizulegen und zu untersuchen. Die

závání částí zdravých bez očištění a zneškodnění nakažliviny (prov. př. C, dodatek č. 2).

§ 18.

Je-li při vyšetřování masa třeba zvláštních pomocných úkonů a není-li na žádost prohlížitele držitelem nebo jeho zástupcem poskytnuta vhodná pomocná síla, je prohlížitel oprávněn odmítnouti další vyšetřování, dokud žádosti nebude vyhověno.

Návod k vyšetřování.

§ 19.

(1) Prohlížitel nemá dělati při vyšetřování řezy do masa nebo do orgánů ve větším počtu nebo větším rozsahu, než je nutno k dosažení účelu a než je předepsáno v §§ 20 až 27.

(2) Při nařezávání nemocných částí je nutno se co možná vystříhati znečištění masa, podlahy, rukou atd. zplodinami nemoci.

(3) Jakmile prohlížitel zjistí, že není k rozhodnutí příslušný (§§ 29 a 30), má vyšetřování přerušiti, držitele odkázati na veterináře prohlídky masa a zpraviti ihned obec (§ 10, odst. 5). Prohlížitel je povinen sděliti veterináři prohlídky masa nález.

§ 20.

(1) Jednotlivé části těla zvířete buďtež vyšetřovány podle zásad uvedených v §§ 21 až 27 a to zpravidla v udaném pořadí.

(2) Části těla přicházející v úvahu buďtež prohlédnuty, plíce, játra, slezina, děloha, vemeno a jazyk též prohmatány. U krve budiž zkoušena barva, barvivost, srážlivost a příměs cizích součástí. Části, u nichž prohlídka nebo prohmatání nestačí ke zjištění chorobných stavů, buďtež naříznuty a rozděleny do hloubky podle následujících předpisů a vyšetřeny. Vyšetřované mízní uzliny buďtež po délce rozříznuty, podle potřeby vyňaty a rozřezány na tenké lístky. Jde-li o chorobné změny, jejichž rozeznání vyžaduje dalšího

zu untersuchenden Lymphknoten sind der Länge nach zu durchschneiden, erforderlichenfalls herauszuschneiden und in dünne Scheiben zu zerlegen. Liegen krankhafte Veränderungen vor, deren Erkennung eine weitergehende Untersuchung erforderlich macht, so ist sie nach Lage des Falles vorzunehmen (vgl. auch § 27); nötigenfalls sind verdächtige oder erkrankte Teile anzuschneiden, Knochen zu spalten und Koch- und Bratproben (AB. C, Zweiter Abschnitt, III, 38,4) anzustellen.

§ 21.

(1) Der Untersuchung sind im allgemeinen zu unterziehen:

1. das Blut;

2. der Kopf, die Schlundkopf-, oberen Hals- und Kehlgangslymphknoten und die Mandeln (Tonsillen), (Lösung der Zunge so weit, daß die Maul- und Rachenschleimhaut in ihrem ganzen Umfang zu sehen sind);

3. die Lunge, die Luftröhre sowie die Lymphknoten an der Lungenwurzel und im Mittelfell (Anlegung eines Längsschnitts in der Nähe der Teilungsstelle der Luftröhre durch Luftröhre und Hauptluftröhrenäste und eines Querschnitts im unteren Drittel der Lunge durch die Hauptluftröhrenäste);

4. der Herzbeutel und das Herz (Anlegung eines Längsschnitts, durch den beide Kammern geöffnet werden und die Scheidewand der Kammern durchschnitten wird);

5. das Zwerchfell;

6. die Leber, die Lymphknoten an der Leberpforte und die Gallenblase;

7. der Magen und der Darmkanal, das Gekröse, die Gekröselymphknoten und das Netz;

8. die Milz;

9. die Nieren mit ihren Lymphknoten sowie die Harnblase; beim Verdacht auf das Vorliegen von akuter Miliartuberkulose (§ 36, II, Nr. 1) sind die Nieren zur genauen Untersuchung aus dem Tierkörper herauszunehmen;

10. die Gebärmutter mit Scheide und Scham (besonders sorgfältig bei Tieren, die kurz vor der Schlachtung geboren haben oder Scheidenausfluß oder krankhafte Veränderungen der Gebärmutteroberfläche zeigen);

11. das Euter und dessen Lymphknoten;

12. das Muskelfleisch, einschließlich des zugehörigen Fett- und Bindegewebes, der Knochen, insbesondere der gespaltenen Wirbel- und Beckenknochen, des Brustbeins, der Gelenke, der Sehnenscheiden, des Brust- und

vyšetření, budiž vyšetření podle povahy případu provedeno (srov. též § 27); je-li třeba, buďtež podezřelé nebo nemocné části naříznuty, kosti rozříznuty a provedeny zkoušky varem a pečením (prov. př. C, druhý oddíl, č. III, 38, 4).

§ 21.

(1) Obecně je třeba vyšetřovati:

1. krev;

2. hlavu, mízní uzliny hltanové, horní krční a podčelistní a mandle (tonsily), (jazyk je třeba tak uvolniti, aby bylo viděti celou sliznici tlamy a hltanu);

3. plíce, průdušnici, i mízní uzliny kořene plicního a mezihrudní (provésti podélný řez průdušnicí v blízkosti jejího rozvětvení a hlavními jejími větvemi a příčný řez v dolní třetině plic tak, aby protínal hlavní větve průdušnice);

4. osrdečník a srdce (je nutno provésti podélný řez, kterým se otevřou obě komory a protne srdeční přepážka);

5. bránice;

6. játra, mízní uzliny jaterní a měchýř žlučový;

7. žaludek a střeva, okruží, mízní uzliny okružní a předstěru;

8. slezinu;

9. ledviny s jejich mízními uzlinami a močový měchýř; při podezření akutní miliární tuberkulosy (§ 36, č. II, 1) buďtež ledviny z těla vyňaty k podrobnému vyšetření;

10. dělohu s pochvou a ochodem (zvláště pečlivě u zvířat, která před poražením byla krátkou dobu po porodu nebo mají výtok z pochvy nebo jeví chorobné změny na povrchu dělohy);

11. vemeno a jeho mízní uzliny;

12. svalstvo s příslušnou tkání tukovou a vazivovou, s kostmi, zvláště rozseknutými kostmi páteře a pánve, s kostí prsní, s klouby, s pochvami šlachovými, s pohrudnicí a pobřišnicí. Při podezření, zvláště jde-li o generalisо-

Bauchfells. In Verdachtsfällen, insbesondere beim Vorliegen einer generalisierten Tuberkulose, sind die Lymphknoten am Brusteingang (einschließlich der unteren Halslymphknoten), die Brustbein-, Bug-, Achsel-, Lenden-, Darmbein-, Kniefalten-, Kniekehl-, Gesäßbein- und Schamlymphknoten, erforderlichenfalls nachdem sie herausgeschnitten und in dünne Scheiben zerlegt sind, zu untersuchen.

(2) Beim Vorliegen besonderer Verhältnisse ist jedoch die Untersuchung auch auf andere im Absatz 1 nicht genannte Körperteile auszudehnen (z. B. Gehirn, Kopfhöhlen, Augen, Ohren, Speiseröhre, Bauchspeicheldrüse, Nebennieren, Hoden usw.).

§ 22.

Bei Rindern sind auch die Zunge, das Herz, die äußeren und inneren Kaumuskeln, letztere beide unter Anlegung mindestens je zweier ergiebiger, parallel mit dem Unterkiefer verlaufender Schnitte, sowie die bei der Schlachtung zu Tage tretenden Fleischteile und die Speiseröhre auf Finnen zu untersuchen. Die Kaumuskelschnitte sind vom unteren Unterkieferrand bis zur oberen Anheftungsstelle der Kaumuskeln, bei den inneren, soweit dies ohne Abtrennung des Unterkiefers möglich ist, bei den äußeren bis zur Jochbogenleiste nach oben und bis zu den mit anzuschneidenden Ohrlymphknoten nach hinten durchzuführen. Die Luftröhre ist in ihrer ganzen Länge nebst ihren Hauptverzweigungen aufzuspalten und zu untersuchen. An der Leber ist je ein Schnitt senkrecht zu der Magenfläche, quer durch die Hauptgallengänge, sowie neben dem Spigelschen Lappen bis auf die Gallengänge anzulegen. Die Nieren sind aus ihren Fettkapseln zu lösen. Bei Kühen ist jede Euterhälfte durch einen ergiebigen, die Zisternen öffnenden Längsschnitt zu spalten. Die Gebärmutter ist zu öffnen.

§ 23.

Bei Kälbern sind auch der Nabel und die Gelenke zu besichtigen und im Verdachtsfall anzuschneiden. Die Untersuchung auf Finnen erfolgt wie bei Rindern. Bei Kälbern unter sechs Wochen (AB. C, Nr. 8) hat die Untersuchung auf Finnen nur durch sorgfältige Besichtigung der Herzoberfläche nach Eröffnung des Herzbeutels zu erfolgen. Die Untersuchung der Nieren und der Nierenlymphknoten darf bei Kälbern jedes Alters unterbleiben, sofern nicht der Verdacht einer Erkrankung vorliegt.

vanou tuberkulosu, buďtež mízní uzliny vchodu hrudního (včetně dolních krčních), mízní uzliny kosti prsní, mízní uzliny předplecové, podpažní, bederní, vnitřní kyčelní, předkolenní, podkolenní, sedací a tříselné vnější (stydké) vyšetřeny podle potřeby po vyříznutí a rozřezání na tenké lístky.

(2) Ve zvláštních případech budiž vyšetření rozšířeno též na jiné části těla v odstavci 1 nevyjmenované (na př. mozek, dutiny hlavy, oči, uši, jícen, slinivku břišní, nadledvinky, varlata atd.).

§ 22.

U skotu buďtež také na uhřivost vyšetřeny jazyk, srdce, vnější a vnitřní svaly žvýkací, obojí alespoň dvěma vydatnými řezy v každém z nich, probíhajícími rovnoběžně s plochou dolní čelisti; stejně tak i svalstvo obnažené při poražení a jícen. Žvýkací svaly buďtež rozříznutý od dolního okraje dolní čelisti až k hornímu úponu žvýkacích svalů, vnitřní dle možnosti bez oddělení dolní čelisti, vnější až nahoru k hraně obličejové a dozadu až k mízním uzlinám příušním, které buďtež zároveň naříznuty. Průdušnice budiž po celé délce i s jejími hlavními průduškami otevřena a vyšetřena. Na játrech budiž proveden jeden řez kolmo na žaludeční plochu napříč hlavními žlučovody a jeden vedle Spigelova laloku až na žlučovody. Ledviny buďtež uvolněny z tukového pouzdra. U krav budiž každá polovina vemene rozříznuta vydatným podélným řezem, otevírajícím mlékojemy. Děloha budiž otevřena.

§ 23.

U telat buďtež prohlédnuty také pupek a klouby a při podezření buďtež naříznuty. Vyšetření na uhřivost se provede jako u skotu. U telat mladších šesti týdnů (prov. př. C, č. 8) budiž vyšetření na uhřivost provedeno jen pečlivým prohlédnutím povrchu srdce po otevření osrdečníku. Vyšetřovati ledviny a mízní uzliny ledvinové u telat každého stáří není třeba, není-li podezření onemocnění.

§ 24.

Bei Pferden und anderen Einhufern ist auch die Schleimhaut der Luftröhre, des Kehlkopfs, der Nasenhöhle und ihrer Nebenhöhlen zu untersuchen, nachdem der Kopf in der Längsrichtung neben der Mittellinie durchgesägt oder durchgehauen und die Nasenscheidewand herausgenommen ist.

§ 25.

(1) Schweine, ausgenommen Spanferkel (saugende Ferkel), sind vor der Untersuchung durch Spalten der Wirbelsäule und des Kopfes in Hälften zu zerlegen, die Liesen (Flomen, Lünte, Schmer, Wammenfett) sind zu lösen. Die zu Tage tretenden Fleischteile, insbesondere an den Hinterschenkeln, am Bauch, am Zwerchfell, an den Zwischenrippenmuskeln, am Nacken, am Herzen, an der Zunge und am Kehlkopf sind auf Finnen zu untersuchen. Von der Spaltung der Wirbelsäule und des Kopfes darf auf Antrag des Besitzers nur ausnahmsweise, z. B. bei Schau- und Ausstellungstieren, abgesehen werden, sofern durch die allgemeine Untersuchung des Tierkörpers das Freisein von Tuberkulose festgestellt und durch eine genaue sonstige Untersuchung, nötigenfalls durch Einschnitte in Zunge und Kaumuskeln, sowie durch Anlegen zahlreicher Schnitte durch das Herz das Nichtvorhandensein von Finnen ausreichend sichergestellt ist.

(2) Schweine sind außerdem auf Trichinen zu untersuchen (§ 37).

§ 26.

Bei Schafen und Ziegen ist die Leber stets zu untersuchen, und zwar in der im § 22 bezeichneten Weise. Das Anschneiden des Herzens sowie der Lymphknoten am Kopf und an der Lunge ist nur im Fall des Verdachts einer Erkrankung erforderlich.

Untersuchung bei Notschlachtungen und bei Krankschlachtungen (bakteriologische Fleischuntersuchung).

§ 27.

(1) Liegt eine Notschlachtung oder einer der anderen im § 2, Abs. 1, Buchst. a), Nr. 1 und 2, bezeichneten Fälle vor (plötzlicher Tod durch äußere Einwirkung ohne vorherige Krankheit) oder eine Schlachtung, die wegen einer mit einer wesentlichen Störung des Allgemeinbefindens verbundenen Krankheit erfolgt ist (Krankschlachtung), so ist die

§ 24.

U koní a ostatních jednokopytníků se vyšetří také sliznice průdušnice, hrtanu, dutiny nosní a jejích vedlejších dutin po rozříznutí nebo rozseknutí hlavy podél střední čáry a po vyjmutí nosní přepážky.

§ 25.

(1) Vepři, kromě selat (ssajících), buďtež před vyšetřením rozpůleni rozseknutím páteře a hlavy, plsní sádlo budiž uvolněno. Obnažené svalstvo, zvláště stehenní, břišní, brániční, svalstvo mezižeberní, šíjové, srdeční, jazykové a hrtanové budiž vyšetřeno na uhřivost. Od rozpůlení páteře a hlavy se může upustiti na žádost držitele jen výjimečně, na př. u výstavních zvířat, bylo-li celkovým vyšetřením těla zvířete zjištěno, že je prosto tuberkulosy a bylo-li dostatečně zajištěno, že nejde o uhřivost, jiným přesným vyšetřením, je-li třeba, řezy do jazyka a žvýkacích svalů, nebo četnými řezy srdcem.

(2) Kromě toho buďtež vepři vyšetřeni na svalovce (§ 37).

§ 26.

U ovcí a koz buďtež játra vždy vyšetřena podle § 22. Řezy srdcem, mízními uzlinami hlavy a plic jsou nutné jen při podezření nějaké nemoci.

Vyšetření při nutném poražení a poražení nemocných zvířat (bakteriologické vyšetření masa).

§ 27.

(1) Při nutném poražení nebo v některém z případů uvedených v § 2, odst. 1, písm. a), č. 1 a 2 (náhlá smrt vnějším vlivem bez předchozí nemoci) nebo při poražení pro nemoc, spojenou s podstatnou poruchou celkového stavu zdravotního (poražení nemocného zvířete) budiž vyšetření všech orgánů, včetně mízních uzlin, provedeno zvláště pečlivě. Jme-

Untersuchung aller Organe, einschließlich der Lymphknoten, besonders sorgfältig vorzunehmen. Namentlich ist festzustellen, ob eine ordnungsmäßige Schlachtung oder etwa eine Tötung im Verenden begriffener Tiere oder eine scheinbare Schlachtung bereits verendeter Tiere vorliegt sowie ob in den Fällen des § 2, Abs. 1, Buchst. a), Nr. 1 und 2, die Ausweidung unmittelbar nach dem Tode der Tiere erfolgt ist (vgl. § 32, Abs. 2).

(2) In den Fällen des Absatzes 1 ist stets zu prüfen, ob die Vornahme einer bakteriologischen Fleischuntersuchung notwendig ist. Sie ist nicht erforderlich, wenn die nachstehend aufgeführten Erkrankungen oder Mängel zweifelsfrei vorliegen und als Ursache der Schlachtung anzusehen sind:

a) Lungenseuche, Pockenseuche der Schafe (ohne Begleiterkrankungen), Rotlauf der Schweine, Schweinepest und ansteckende Schweinelähme;

b) Knochenbrüche, äußere Verletzungen (Wunden, Quetschungen) und sonstige durch äußere Einwirkungen entstandene Schäden (Fremdkörper im Schlund), Vorfälle innerer Körperteile (Gebärmutter, Blase, Mastdarm), wenn die Schlachtung unmittelbar nach Eintritt des Ereignisses stattgefunden hat oder wenn Folgeerkrankungen (Fieber usw.) noch nicht festzustellen sind.

(3) In allen anderen Fällen des Absatzes 1 besteht der Verdacht auf Blutvergiftung (§ 32, Abs. 1, Nr. 7, zweiter Satz) oder der Verdacht auf das Vorhandensein von Fleischvergiftungserregern (§ 32, Abs. 1, Nr. 8), und es ist die Vornahme der bakteriologischen Fleischuntersuchung erforderlich. Dasselbe gilt bei Tieren,

a) deren Ausweidung nicht unmittelbar nach der Tötung erfolgt ist;

b) bei denen bei der Fleischbeschau wichtige Organe fehlen oder einer Behandlung unterworfen worden sind, sodaß durch die Untersuchung eine Beurteilung des Tierkörpers nicht mehr einwandfrei möglich ist;

c) bei denen die Schlachtung erfolgt ist, ohne daß die Schlachttierbeschau ausgeführt worden war, es sei denn, daß sicher festgestellt wird, daß die Schlachttierbeschau aus anderen Gründen als wegen einer Erkrankung des Tieres unterblieben ist;

d) bei denen, obgleich sie gesund erscheinen, kurz vor der Schlachtung das Ausscheiden von Fleischvergiftungserregern bakteriologisch nachgewiesen ist;

e) die an Vergiftungen durch chemische Kampfstoffe erkrankt sind.

novitě budiž zjištěno, zda jde o řádné poražení nebo snad o zabití dokonávajících zvířat, či o zdánlivé poražení zvířat již uhynulých, a zda byly v případech § 2, odst. 1, písm. a), č. 1 a 2 vyňaty vnitřnosti ihned po smrti zvířat (srov. § 32, odst. 2).

(2) V případech uvedených v odstavci 1 budiž vždy zkoumáno, je-li nutno bakteriologické vyšetření masa. Bakteriologického vyšetření masa není potřeba, jde-li nesporně o níže uvedená onemocnění nebo závady, a lze-li je považovati za příčinu poražení:

a) plicní nákazu skotu, neštovice ovčí (bez přidružených onemocnění), červenku vepřů, mor vepřů a nakažlivou obrnu vepřů;

b) zlomeniny kostí, vnější poranění (rány, zhmožděniny) a jiná poškození vnějšími vlivy vzniklá (cizí tělesa v jícnu), výhřezy vnitřních ústrojí (dělohy, měchýře, konečníku), bylo-li poražení provedeno ihned po nehodě, nebo nelze-li ještě zjistiti onemocnění následná (horečku atd.).

(3) Ve všech ostatních případech uvedených v odstavci 1 je podezření otravy krve (§ 32, odst. 1, č. 7, druhá věta) nebo podezření přítomnosti zárodků otravy masem (§ 32, odst. 1, č. 8) a je nutno bakteriologické vyšetření. Totéž platí u zvířat,

a) ze kterých nebyly vyňaty vnitřnosti ihned po zabití;

b) u kterých při prohlídce masa důležité orgány chybějí nebo byly upraveny tak, že po vyšetření není žádné posouzení těla zvířete již možné;

c) která byla poražena bez prohlídky jatečného zvířete, leda že bylo určitě zjištěno, že prohlídka jatečného zvířete nebyla provedena z jiného důvodu, než pro onemocnění zvířete;

d) u kterých bylo krátce před poražením bakteriologicky zjištěno vylučování zárodků otravy masem, ačkoliv se zdála zdravá;

e) která onemocněla otravou chemickými bojovými látkami.

(4) Der Verdacht auf Blutvergiftung liegt in den Fällen des Absatzes 1 namentlich bei Tieren vor, die nicht unter Absatz 2, Buchst. a) oder b), fallen und die wegen Entzündung des Darms, des Euters, der Gebärmutter, der Gelenke, der Sehnenscheiden, der Klauen und der Hufe, des Nabels, der Lunge, des Brust- und Bauchfells und wegen Allgemeinerkrankungen im Anschluß an eitrige oder brandige Wunden geschlachtet worden sind.

(5) Der Verdacht auf das Vorhandensein von Fleischvergiftungserregern besteht bei allen Tieren, deren Allgemeinbefinden vor der Schlachtung wesentlich gestört war, wenn nicht ein Fall des Abs. 2, Buchst. a) oder b), vorliegt. Der Verdacht ist auch dann als vorliegend anzunehmen, wenn bei der Fleischbeschau ein von der Regel abweichender Befund fehlt oder wenn nach dem Fleischbeschaubefund aus bestimmten, in den vorhergehenden Absätzen nicht erwähnten Gründen das Fleisch nicht ohne weiteres als unbedenklich für den menschlichen Genuß angesehen werden kann.

(6) Für den Antrag auf bakteriologische Fleischuntersuchung und ihre Ausführung gelten die Bestimmungen der Anlage 1.

§ 28.

Soll Fleisch von Schlachttieren, bei denen die bakteriologische Fleischuntersuchung eingeleitet ist, zur Vermeidung des Verderbens des Fleisches in ein Kühlhaus überführt werden, so haben die Gemeinden oder die ermächtigten Fleischbeschautierärzte die Erlaubnis zu erteilen und den hierfür notwendigen Ausweis auszustellen. Die Erlaubnis zur Überführung soll nur unter der Voraussetzung gegeben werden, daß die Ausfuhr in ein öffentliches Schlachthaus mit Kühlraum erfolgt, das sich allgemein zur Abnahme des Fleisches und zur Beendigung der Fleischbeschau bereit erklärt hat, daß ferner der Fleischbeschautierarzt die Gemeinde des Abgangs- und Empfangsorts benachrichtigt und die Mitteilung von der gleichzeitig erfolgten Benachrichtigung ausdrücklich in den Ausweis aufnimmt. Der Ausweis soll alle für die endgültige Beurteilung des Fleisches erheblichen Tatsachen enthalten. Soweit die bakteriologische Untersuchung nicht in dem öffentlichen Schlachthaus stattfindet, dem das Fleisch zugeführt wird, hat der Fleischbeschautierarzt auch dafür zu sorgen, daß das Ergebnis der bakteriologischen Fleischuntersuchung dorthin unmittelbar mitgeteilt

(4) Podezření na otravu krve v případech odstavce 1 je jmenovitě u zvířat, na která se nevztahuje odstavec 2, písm. a) nebo b), a která byla poražena pro zánět střev, vemene, dělohy, kloubů, pochev šlachových, paznehtů a kopyt, pupku, plic, pohrudnice a pobřišnice nebo pro celková onemocnění spojená s hnisavými nebo snětivými ranami.

(5) Podezření z přítomnosti zárodků otravy masem je u všech zvířat, jejichž celkový zdravotní stav před poražením byl podstatně porušen, vyjímajíc případy podle odstavce 2, písm. a) nebo b). Podezření je i tehdy, odchyluje-li se nález při prohlídce masa od obvyklého nálezu, nebo nelze-li maso podle nálezu při prohlídce masa beze všeho uznati za nezávadné k lidskému požívání z určitých, v předchozích odstavcích neuvedených důvodů.

(6) O návrhu na bakteriologické vyšetření masa a jeho provedení platí ustanovení přílohy 1.

§ 28.

Má-li býti maso jatečných zvířat, u něhož bylo započato bakteriologické vyšetřování, převezeno do chladírny, aby se nezkazilo, mají obce nebo zmocnění veterináři prohlídky masa dáti k tomu povolení a vydati potřebný průkaz. Povolení převozu má býti dáno jen za předpokladu, že maso bude převezeno do veřejných jatek s chladírnou, které jsou ochotny převzíti maso a dokončiti prohlídku masa, a za předpokladu, že veterinář prohlídky masa vyrozumí obec místa vývozu i dovozu a v osvědčení výslovně poznamená, že toto vyrozumění současně provedl. Průkaz má obsahovati všechny skutečnosti, důležité pro konečné posouzení masa. Neprovádí-li se bakteriologické vyšetření ve veřejných jatkách, do nichž bylo maso dovezeno, má veterinář prohlídky masa pečovati také o to, aby výsledek bakteriologického vyšetření masa jim byl ihned sdělen. Převážené maso budiž předběžně označeno (§ 49, odst. 2). Způsob označení buď poznamenán na osvědčení. Povolení vývozu budiž odepřeno, jsou-li pro to veterinárně-policejní důvody. Při převozu masa budiž k němu pokud možno přiložena hlava a všechny orgány. Je-li třeba, budiž v osvědčení poznamenáno, proč chybí části těla, dále

wird. Das zu überführende Fleisch ist vorläufig mit Erkennungszeichen (§ 49, Abs. 2) zu versehen. Die Art der Erkennungszeichen ist in dem Ausweis zu vermerken. Die Erlaubnis zur Ausfuhr ist zu versagen, wenn veterinärpolizeiliche Bedenken entgegenstehen. Bei einer Überführung von Fleisch sind dem Fleischtransport tunlichst Kopf und alle Organe beizufügen. Gegebenenfalls ist in dem Ausweis der Grund des Fehlens der Körperteile sowie der Fleischbeschaubefund an diesen Teilen und ihre bereits erfolgte fleischbeschauliche Behandlung zu vermerken.

Verfahren nach der Untersuchung.

§ 29.

(1) Fleischbeschauer dürfen die selbständige Beurteilung des Fleisches nur unter folgenden Voraussetzungen übernehmen:

1. vor der Untersuchung darf eine unzulässige Zerlegung des geschlachteten Tieres nicht stattgefunden haben, auch dürfen wichtige Teile weder entfernt noch einer unzulässigen Behandlung unterzogen worden sein (§ 14, Abs. 2 und 4);

2. der Fleischbeschauer muß ferner das Tier in lebendem Zustand untersucht haben;

3. bei der Fleischbeschau müssen ferner alle Teile des Schlachttieres als gesund befunden oder es dürfen nur folgende Mängel am Fleisch festgestellt worden sein:

a) tierische Schmarotzer, ausgenommen jedoch die Trichine (trichina spiralis) und die gesundheitsschädlichen Finnen (beim Rind Cysticercus inermis, beim Schwein Cysticercus cellulosae);

b) bindegewebige Verwachsungen von Organen ohne Eiterung und ohne übelriechende wässerige Ergüsse sowie vollständig abgekapselte Eiterherde;

c) Entzündungen der Haut ohne ausgebreitete Bildung von Eiter oder Jauche;

d) örtlich begrenzte Geschwülste;

e) örtliche Strahlenpilzkrankheit;

f) örtliche Tuberkulose (Absatz 2);

g) Bläschenausschlag an den Geschlechtsteilen;

h) Schwund von Organen oder einzelnen Muskeln;

i) Mißbildungen, wenn eine Störung des Allgemeinbefindens oder eine Veränderung der Fleischbeschaffenheit damit nicht verbunden ist;

nález na nich při prohlídce masa a všechno, co se při prohlídce masa s nimi dosud stalo.

Postup po vyšetření.

§ 29.

(1) Prohližitelé masa smějí samostatně posouditi maso jen za těchto podmínek:

1. před vyšetřením nebylo poražené zvíře nepřípustně rozděleno, důležité části nebyly ani odstraněny, ani nebyly jinak nepřípustně upraveny (§ 14, odst. 2 a 4);

2. prohližitel masa vyšetřil zvíře za živa;

3. při prohlídce masa byly všechny části jatečného zvířete shledány zdravými nebo byly na mase zjištěny jen tyto změny:

a) živočišní cizopasníci, vyjímajíc svalovce (trichina spiralis) a zdraví škodlivé uhry (u skotu cysticercus inermis, u vepře cysticercus cellulosae);

b) vazivové srůsty orgánů bez hnisání a bez odporně zapáchajících tekutých výpotků nebo úplně opouzdřená hnisavá ložiska;

c) záněty kůže bez rozšířeného tvoření hnisu nebo jíchy;

d) místně ohraničené nádory;

e) místní aktinomykosa;

f) místní tuberkulosa (odstavec 2);

g) puchýřina na částech pohlavních;

h) zmenšení orgánů nebo jednotlivých svalů;

i) zrůdnosti, není-li s nimi spojena porucha celkového zdravotního stavu nebo změna stavu masa;

k) auf mechanischem Wege entstandene Blutergüsse, Farbstoffablagerungen, Verhärtungen und Verkalkungen in einzelnen Organen und Körperteilen;

l) Vorhandensein von Mageninhalt oder sonstigen Verunreinigungen in der Lunge oder im Blut;

m) Beschmutzung oder Verunreinigung des Fleisches durch Insekten, Verschimmelung usw. sowie Veränderung durch Aufblasen;

n) schleichende, ohne Störung des Allgemeinbefindens verlaufende Nachkrankheiten der Ferkelgrippe (AB. C, Zweiter Abschnitt, Nr. 13), sofern die Tiere gut genährt (gemästet) sind, außer Husten keinerlei Krankheitserscheinungen zeigten und nur die vorderen Lungenabschnitte mit Entzündungsherden (grauroten oder grauen verdichteten Herden) behaftet befunden werden, während die übrigen Teile der Lunge, das Brustfell und der Herzbeutel von Veränderungen frei sind, oder sofern nur Überbleibsel der Ferkelgrippe (Verwachsungen, Vernarbungen, eingekapselte verkäste Herde u. dgl.) vorhanden sind.

(2) Örtliche Tuberkulose [Absatz 1, Nr. 3, Buchst. f)] ist als vorliegend zu erachten, wenn sich die tuberkulösen Veränderungen beschränken

1. auf die Lymphknoten des Kopfes mit oder ohne tuberkulöse Erkrankung der Mandeln oder

2. auf einen oder mehrere Gekröselymphknoten mit oder ohne tuberkulöse Veränderungen im zugehörigen Darmabschnitt ohne Rücksicht auf die Miterkrankung der Lymphknoten des Kopfes oder

3. auf die Lungenlymphknoten mit oder ohne tuberkulöse Veränderungen in der Lunge selbst ohne Rücksicht auf die Miterkrankung der Lymphknoten des Kopfes. Jedoch dürfen die tuberkulösen Herde in der Lunge nur gering an Zahl und Umfang und müssen deutlich bindegewebig abgegrenzt sein, oder

4. auf die Lymphknoten an der Leberpforte mit oder ohne tuberkulöse Veränderungen in der Leber.

(3) Unter den Voraussetzungen des Absatzes 1, Nr. 1, ist der Fleischbeschauer zur selbständigen Beurteilung des Fleisches auch in den im § 32, Abs. 2, bezeichneten Fällen der Genußuntauglichkeit des Fleisches sowie in allen anderen Fällen zuständig, in denen der Besitzer oder dessen Vertreter mit der unschädlichen Beseitigung des von dem Fleischbeschauer für genußuntauglich erachteten Fleisches einverstanden ist.

k) mechanicky vzniklé výrony krevní, uložení barviv, ztvrdnutí nebo zvápenění v jednotlivých orgánech a částech těla;

l) znečištění plic nebo krve žaludečním obsahem nebo jinak;

m) znečištění nebo potřísnění masa hmyzem, zplesnivění atd., nebo změny způsobené nafouknutím;

n) vleklé, následné nemoci po chřipce selat, bez poruchy celkového zdravotního stavu (prov. př. C, druhý oddíl, č. 13), byla-li zvířata dobře vykrmena, nejevila-li mimo kašel jiných příznaků nemoci a jsou-li jen přední části plic zachváceny zánětlivými ložisky (šedočervenými nebo šedými tužšími ložisky), kdežto ostatní části plic, pohrudnice a osrdečník jsou beze změn, nebo zjistí-li se jen zbytky po chřipce selat (srůsty, zjizvení, opouzdřená sesýrovatělá ložiska a pod.).

(2) Za místní tuberkulosu [odst. 1, č. 3, písm. f)] se považuje, jsou-li tuberkulosní změny omezeny

1. na mízní uzliny hlavy s tuberkulosním onemocněním mandlí nebo bez něho,

2. nebo na jednu nebo několik mízních uzlin okruží s tuberkulosními změnami na příslušné části střeva nebo bez těchto změn, bez ohledu na současné onemocnění mízních uzlin hlavy,

3. nebo na mízní uzliny plic s tuberkulosními změnami v plicích samotných nebo bez těchto změn, bez ohledu na současné onemocnění mízních uzlin hlavy. Tuberkulosní ložiska v plicích však smějí býti jen malá počtem i rozsahem a musí býti zřetelně vazivovitě ohraničena,

4. nebo na mízní uzliny jaterní s tuberkulosními změnami v játrech nebo bez těchto změn.

(3) Za předpokladů uvedených v odstavci 1, č. 1 je prohlížitel masa příslušný k samostatnému posouzení masa také v případech nepoživatelnosti masa, uvedených v § 32, odst. 2, a ve všech případech, ve kterých držitel nebo jeho zástupce souhlasí s neškodným odstraněním masa, uznaného prohlížitelem masa za nepoživatelné.

§ 30.

In allen im § 29 nicht aufgeführten Fällen bleibt die Entscheidung dem zuständigen Fleischbeschautierarzt vorbehalten.

§ 31.

(1) Stellt der Beschauer eine Seuche fest, für die die Anzeigepflicht besteht, so finden die Bestimmungen der §§ 11 und 13 sinngemäß Anwendung.

(2) Für die Fleischbeschau bei Tieren, die zur Serum- oder Impfstoffgewinnung gedient haben, gelten die Vorschriften der Anlage 2.

Grundsätze für die Beurteilung des Fleisches.

§ 32.

(1) Als untauglich zum Genuß für Menschen ist der ganze Tierkörper (Fleisch mit Knochen, Fett, Eingeweiden und den zum Genuß für Menschen geeigneten Teilen der Haut sowie das Blut) anzusehen, wenn einer der nachstehenden Mängel festgestellt worden ist:

1. Milzbrand, ausgenommen örtlicher Milzbrand bei Schweinen (§ 34, Nr. 20, und § 36, II, Nr. 6);
2. Rauschbrand;
3. Wild- und Rinderseuche;
4. Tollwut;
5. Rotz;
6. Rinderpest;
7. Blutvergiftungen, wenn erhebliche sinnfällige Veränderungen des Muskelfleisches bestehen. Beim Fehlen solcher Veränderungen hat bei Verdacht auf Blutvergiftung (§ 27, Abs. 3 und 4) die gleiche Beurteilung zu erfolgen, wenn die bakteriologische Fleischuntersuchung (§ 27) nicht die Unschädlichkeit oder die sonstige Unbedenklichkeit des Fleisches ergibt oder wenn der Besitzer oder sein Stellvertreter zur Vermeidung der bakteriologischen Fleischuntersuchung mit der unschädlichen Beseitigung des ganzen Tierkörpers einverstanden ist;
8. das Vorhandensein von Fleischvergiftungserregern (§ 27, Abs. 3 und 5) mit Ausnahme der im § 34, Nr. 21, und im § 36, II, Nrn. 7 und 8, genannten Fälle;
9. Rotlauf der Schweine, wenn eine erhebliche sinnfällige Veränderung nicht nur des Fettgewebes, sondern auch des Muskelfleisches besteht;
10. Ferkelgrippe, Schweinepest und an-

§ 30.

Ve všech případech v § 29 neuvedených je rozhodnutí vyhrazeno příslušnému veterináři prohlídky masa.

§ 31.

(1) Zjistí-li prohlížitel nákazu, která musí býti hlášena, platí obdobně ustanovení §§ 11 a 13.

(2) Pro prohlídku masa zvířat, kterých bylo používáno k získávání sera a očkovacích látek, platí předpisy přílohy 2.

Zásady posuzování masa.

§ 32.

(1) Za nepoživatelné se považuje celé tělo zvířete (maso s kostmi, tukem, vnitřnostmi a částkami kůže vhodnými k lidskému požívání, i krev), byla-li zjištěna některá z těchto nemocí nebo závad:

1. sněť slezinná, kromě místní sněti slezinné u vepřů (§ 34, č. 20 a § 36, č. II, 6);
2. sněť šelestivá;
3. nákaza zvěře a skotu;
4. vzteklina;
5. vozhřivka;
6. mor skotu;
7. otravy krve, jde-li o podstatné a nápadné změny svalstva. Není-li takových změn, budiž při podezření otravy krve (§ 27, odst. 3 a 4) postupováno stejně, neprojeví-li bakteriologické vyšetření masa (§ 27) neškodnost nebo jinou nezávadnost masa nebo souhlasí-li držitel nebo jeho zástupce s neškodným odstraněním celého těla zvířete, aby se uvaroval bakteriologického vyšetření masa;
8. přítomnost zárodků otravy masem (§ 27, odst. 3 a 5) kromě případů, vyjmenovaných v § 34, č. 21 a v § 36, č. II, 7 a 8;
9. červenka vepřů, jde-li o podstatné a patrné změny nejen tkáně tukové, nýbrž i svalstva;
10. chřipka selat, mor vepřů a nakažlivá

steckende Schweinelähme, wenn eine erhebliche sinnfällige Veränderung des Muskelfleisches eingetreten ist;

11. Starrkrampf, wenn die Ausblutung mangelhaft ist und sinnfällige Veränderungen des Muskelfleisches bestehen;

12. Gelbsucht, wenn sämtliche Körperteile auch nach Ablauf von mindestens 24 Stunden nach der Schlachtung noch stark gelb oder gelbgrün gefärbt oder wenn die Tiere abgemagert sind oder wenn das Fleisch nach 24 Stunden bei der Koch- oder Bratprobe einen widerlichen Geruch oder Geschmack zeigt;

13. hochgradige allgemeine Wassersucht, sofern sie noch nach mindestens 24stündigem Hängenlassen des Tierkörpers festzustellen ist;

14. Geschwülste, wenn sie an zahlreichen Stellen des Muskelfleisches, der Knochen oder Fleischlymphknoten vorhanden sind;

15. Finnen oder Trichinen bei Hunden, Trichinen bei Bären, Katzen, Füchsen, Dachsen und anderen fleischfressenden Tieren, die Träger von Trichinen sein können;

16. hochgradiger Harn- oder Geschlechtsgeruch, widerlicher Geruch oder Geschmack des Fleisches nach Arzneimitteln, Entseuchungsmitteln u. dgl., hochgradig fischiger oder öligtraniger Geruch, auch bei der frühestens 24 Stunden nach der Schlachtung vorzunehmenden Koch- und Bratprobe und nach dem Erkalten;

17. vollständige Abmagerung des Tieres infolge einer Krankheit;

18. vorgeschrittene Fäulnis und ähnliche Zersetzungsvorgänge;

19. ansteckende Blutarmut bei Einhufern.

(2) Den im Absatz 1 aufgeführten Mängeln ist gleichzuachten, wenn das Tier in den im § 2, Abs. 1, Buchst. a), Nr. 2, bezeichneten plötzlichen Todesfällen nicht unmittelbar nach dem Tode ausgeweidet ist, ferner wenn es, abgesehen von diesen Fällen, eines natürlichen Todes gestorben oder im Verenden getötet oder wenn es totgeboren oder ungeboren ist.

§ 33.

Als untauglich zum Genuß für Menschen ist der ganze Tierkörper (§ 32), ausgenommen Fett (§ 36, I), anzusehen, wenn einer der nachstehenden Mängel festgestellt ist:

1. gesundheitsschädliche Finnen (bei Rindern Cysticercus inermis, bei Schweinen Cysticercus cellulosae) sowie Finnen bei Schafen

obrna vepřů, došlo-li k podstatným patrným změnám svalstva;

11. ztrnutí, je-li vykrvácení nedostatečné a jsou-li patrné změny svalstva;

12. žloutenka, jsou-li všechny části těla i po uplynutí alespoň 24 hodin po poražení ještě žlutě nebo žlutozeleně zbarveny nebo jsou-li zvířata vyhublá nebo má-li maso při zkoušce vařením nebo pečením po 24 hodinách odporný pach nebo chuť;

13. celková vodnatelnost vysokého stupně, je-li ještě zjistitelná po nejméně 24 hodinovém zavěšení těla zvířete;

14. nádory, jsou-li na četných místech ve svalstvu, kostech nebo masových mízních uzlinách;

15. uhry nebo svalovci u psů, svalovci u medvědů, koček, lišek, jezevců a jiných masožravých zvířat, která mohou býti hostiteli svalovců;

16. silný zápach po moči nebo silný samčí zápach, odporný zápach nebo příchuť masa po lécích, desinfekčních prostředcích a podobně, silný zápach po rybách nebo rybím tuku ještě při zkoušce varem nebo pečením, provedené nejdříve 24 hodin po poražení a posouzené po vychladnutí;

17. úplné vyhubnutí zvířete nemocí;

18. pokročilá hniloba a podobné rozkladné pochody;

19. nakažlivá chudokrevnost jednokopytníků.

(2) Stejně jako při závadách uvedených v odstavci 1 se postupuje, nebyly-li zvířeti v případech náhlé smrti, uvedených v § 2, odst. 1, písm. a), č. 2 ihned vyňaty vnitřnosti, dále nehledíc k těmto případům, zahynulo-li zvíře přirozenou smrtí, nebo bylo zabito již dokonávající nebo jde-li o plody mrtvě narozené nebo nenarozené.

§ 33.

Za nepoživatelné se považuje celé tělo zvířete (§ 32), kromě tuku (§ 36, č. I), byla-li zjištěna některá z těchto závad:

1. zdraví škodlivé uhry (u skotu cysticercus inermis, u vepřů cysticercus cellulosae), a uhry u ovcí a koz (cysticercus ovis), je-li

und Ziegen (Cysticercus ovis), wenn das Fleisch wässerig oder verfärbt ist oder wenn die Schmarotzer, lebend oder abgestorben, auf einer größeren Anzahl der ergiebig und tunlichst in Handtellergröße durch die Lieblingssitze der Finnen (§§ 22 und 25) und andere Muskelteile angelegten Schnitte verhältnismäßig häufig zutage treten. Dies ist in der Regel anzunehmen, wenn in der Mehrzahl der angelegten Muskelschnittflächen mehr als je eine Finne gefunden wird (starkfinnige Tiere). Magen und Darm sind als genußtauglich ohne Einschränkung zu behandeln, sofern sie bei sorgfältiger Untersuchung finnenfrei befunden sind; das Blut sowie die von Weichteilen völlig befreiten Knochen sind gleichfalls ohne Einschränkung freizugeben;

2. Mieschersche Schläuche, wenn das Fleisch dadurch wässerig geworden oder auffallend verfärbt ist (vgl. auch § 34, Abs. 1, Nr. 1, und § 47, Abs. 1, Nr. 1);

3. Trichinen bei Schweinen, sofern sinnfällige Veränderungen des Muskelfleisches bestehen.

§ 34.

Als untauglich zum Genuß für Menschen sind nur die veränderten Fleischteile anzusehen, wenn einer der nachstehenden Mängel festgestellt ist:

1. Tierische Schmarotzer

a) im Muskelfleisch (nicht gesundheitsschädliche Finnen, auch Cysticercus ovis bei Schafen und Ziegen, Mieschersche Schläuche u. dgl.), falls nicht die Bestimmungen im § 33 Anwendung zu finden haben,

b) in den Eingeweiden (Leberegel, Bandwürmer, Hülsenwürmer, Gehirnblasenwürmer, Rundwürmer u. dgl.).

Wenn die Zahl oder Verteilung der Schmarotzer ihre gründliche Entfernung nicht gestattet, sind die Tierkörper oder ganzen Organe zu vernichten, andernfalls sind die Schmarotzer auszuschneiden und die Tierkörper oder Organe freizugeben;

2. Geschwülste, wenn sie örtlich begrenzt sind;

3. Lungenseuche;

4. Tuberkulose, abgesehen von den Fällen des § 32, Abs. 1, Nr. 17, und des § 36, II, Nr. 1. Ein Organ ist auch dann als tuberkulös anzusehen, wenn nur die zugehörigen Lymphknoten tuberkulöse Veränderungen aufweisen, ohne Rücksicht auf die Art und das Alter dieser Veränderungen. Liegt Tuberkulose der Gekröselymphknoten vor, so ist der zugehörige

maso vodnaté nebo zbarvené nebo vyskytují-li se cizopasníci, živí nebo odumřelí, poměrně často na větším počtu vydatných řezů, alespoň jako dlaň velikých, provedených na oblíbených místech uhrů (§§ 22 a 25) a na jiných částech svalstva. To je zpravidla tehdy, najde-li se na většině provedených řezů více než po jednom uhru (silně uhřivá zvířata). Žaludek a střeva buďtež považovány za požívatelné bez omezení, nebyly-li v nich při pečlivém vyšetření uhry zjištěny; krev i kosti, zcela zbavené měkkých částí, buďtež rovněž považovány za požívatelné bez omezení;

2. Miescherovy váčky, jsou-li příčinou vodnatelnosti nebo nápadného zbarvení masa (srov. též § 34, odst. 1, č. 1 a § 47, odst. 1, č. 1);

3. svalovci u vepřů, jde-li o patrné změny svalstva.

§ 34.

Za nepožívatelné se považují jen změněné části masa, byla-li zjištěna některá z těchto závad:

1. živočišní cizopasníci

a) ve svalstvu (nikoliv zdraví škodlivé uhry, též cysticercus ovis u ovcí a koz, Miescherovy váčky a pod.), nemá-li býti použito ustanovení § 33,

b) ve vnitřnostech (motolice, tasemnice, měchožily jaterní, mnohohlavy, červi oblí a pod.).

Nedovoluje-li počet nebo rozdělení cizopasníků jejich dokonalé odstranění, buďtež těla zvířat nebo celé orgány zničeny, jinak buďtež cizopasníci vyříznuti a těla zvířat nebo orgány propuštěny;

2. nádory, jsou-li místně ohraničeny;

3. plicní nákaza skotu;

4. tuberkulosa, nehledíc k případům § 32, odst. 1, č. 17 a § 36, č. II, 1. Orgán budiž pokládán za tuberkulosní také tehdy, jsou-li tuberkulosně změněny i jen příslušné mízní uzliny bez ohledu na povahu a stáří těchto změn. Jde-li o tuberkulosu mízních uzlin okružních, je považovati za tuberkulosní příslušnou část střeva (tenké nebo tlusté stře-

Darmabschnitt (Dünndarm oder Dickdarm), einschließlich des Gekrösefettes als tuberkulös anzusehen. Bei Tuberkulose der Lunge oder eines zugehörigen Lymphknotens sind auch Luftröhre und Kehlkopf zu beanstanden. Bei Tuberkulose der Fleischlymphknoten sind die Knochen besonders sorgfältig auf das Vorhandensein von Tuberkulose zu untersuchen. Die zu den erkrankten Fleischlymphknoten gehörenden Röhrenknochen sind herauszunehmen und der Länge nach zu spalten. Bei Vorliegen von Knochentuberkulose ist das ganze Skelett als untauglich, das Muskelfleisch aber als tauglich zu beurteilen, sofern nicht die Bestimmungen des § 36, II, Nr. 1, oder des § 47, Abs. 1, Nr. 1, Anwendung zu finden haben. Liegt nur eine Erkrankung der Fleischlymphknoten vor und kommen die Bestimmungen des § 36, II, Nr. 1, und § 47, Abs. 1, Nr. 1, nicht in Frage, so ist der ganze Tierkörper als genußtauglich zu beurteilen;

5. Strahlenpilzkrankheit (Aktinomycose) und Traubenpilzkrankheit (Botryomycose);

6. Starrkrampf, sofern nicht § 32, Abs. 1, Nr. 11, Anwendung findet;

7. Maul- und Klauenseuche ohne Begleitkrankheit. Unschädlich zu beseitigen sind nur die erkrankten Stellen. Kopf, Zunge, Herz, Schlund, Magen, Darm, die Unterfüße bis zum Fesselgelenk samt Haut und Klauen sind freizugeben, wenn sie unter amtlicher Aufsicht in kochendem Wasser gebrüht worden sind;

8. Entzündungen, soweit sie nicht schon genannt sind, ferner abgekapselte Eiter- oder Jaucheherde, wenn das Allgemeinbefinden des Tieres kurz vor der Schlachtung nicht gestört war, insbesondere wenn Anzeichen von Blutvergiftung nicht vorhanden sind;

9. Verletzungen (Wunden, Quetschungen, Knochenbrüche, Verbrennungen u. dgl.), wenn sie von einem fieberhaften Allgemeinbefinden nicht begleitet gewesen sind;

10. Nesselfieber (Backsteinblattern) und Herzklappenrotlauf;

11. Rotlauf der Schweine, sofern nicht § 32, Abs. 1, Nr. 9, Anwendung findet (vgl. jedoch § 36, II, Nr. 2). Die Abfälle sind stets zu vernichten. Blut darf nur in gekochtem Zustand dem Verkehr übergeben werden;

12. Nachkrankheiten der Ferkelprippe [§ 29, Abs. 1, Nr. 3, Buchst. n)], Schweinepest und ansteckende Schweinelähme, sofern nicht § 32, Abs. 1, Nr. 10, Anwendung findet (vgl. jedoch § 36, II, Nr. 3). Bei ansteckender Schweinelähme ist das Gehirn und das Rückenmark in jedem Falle als untauglich anzusehen;

vo) včetně tukové tkáně okružní. Při tuberkulose plic nebo některé příslušné mízní uzliny budiž pozastavena také průdušnice a hrtan. Při tuberkulose mízních uzlin masových buďtež na tuberkulosu zvlášť pečlivě vyšetřeny kosti. Rourovité kosti příslušející k onemocnělým masovým mízním uzlinám buďtež vyjmuty a po délce rozseknuty. Při tuberkulose kostí budiž posouzena celá kostra jako nepoživatelná, svalstvo však jako poživatelné, nemá-li býti použito ustanovení § 36, č. II, 1 nebo § 47, odst. 1, č. 1. Jde-li jen o onemocnění masových mízních uzlin a nepřicházejí-li v úvahu ustanovení § 36, č. II, 1 a § 47, odst. 1, č. 1, budiž celé tělo zvířete posouzeno jako poživatelné;

5. aktinomykosa a botryomykosa;

6. ztrnutí, nemá-li býti použito ustanovení § 32, odst. 1, č. 11;

7. slintavka a kulhavka bez přidružených onemocnění. Neškodně buďtež odstraněna jen onemocnělá místa. Hlavu, jazyk, srdce, jícen, žaludek, střevo, konce končetin až po kloub spěnkový s kůží a paznehty lze propustiti, byly-li opařeny za úředního dozoru ve vařící vodě;

8. záněty dosud nejmenované, dále opouzdřená ložiska hnisavá nebo jíchová, nebyl-li celkový zdravotní stav zvířete krátce před poražením porušen, zvláště není-li příznaků otravy krve;

9. zranění (rány, zhmožděniny, zlomeniny kostí, spáleniny a pod.), nebyly-li provázeny horečnatým stavem;

10. kopřivka a červenka chlopní srdečních;

11. červenka vepřů, nemá-li býti použito ustanovení § 32, odst. 1, č. 9 (srov. však § 36, č. II, 2). Odpadky buďtež vždy zničeny. Krev smí býti dána do oběhu jen vařená;

12. následné nemoci po chřipce selat [§ 29, odst. 1, č. 3, písm. n)], mor vepřů a nakažlivá obrna vepřů, nemá-li býti použito § 32, odst. 1, č. 10 (srov. však § 36, č. II, 3). Při nakažlivé obrně vepřů buďtež mozek a mícha vždy považovány za nepoživatelné;

13. Mißbildungen, wenn eine Störung des Allgemeinbefindens oder Veränderung der Fleischbeschaffenheit damit nicht verbunden ist;

14. Schwund von Organen oder einzelnen Muskeln;

15. blutige oder wässerige Durchtränkung, Kalk- oder Farbstoffablagerung in einzelnen Organen und Körperteilen;

16. oberflächliche Fäulnis, Schimmelbildung u. dgl. an einzelnen Körperteilen;

17. Verunreinigung des Fleisches mit Eiter und anderen Entzündungsprodukten. In gleicher Weise sind zu beurteilen die Teile, die bei Vergiftungen oder Behandlung mit starkwirkenden Arzneimitteln das Gift in schädlichen Mengen enthalten können (Magen, Darm, Injektionsstellen, Leber, Nieren, Euter u. dgl.), ferner die Organe mit Nebenorganen (z. B. Därme mit Gekröse, zusammen mit Leber und Bauchspeicheldrüse), aus denen das Ausscheiden von Fleischvergiftungserregern bakteriologisch festgestellt ist, in den Fällen des § 36, II, Nr. 8;

18. Vorhandensein von Mageninhalt oder Brühwasser oder sonstigen Verunreinigungen in der Lunge oder im Blut;

19. Veränderungen des Fleisches durch Aufblasen sowie derartige Beschmutzung des Fleisches, daß eine gründliche Reinigung der beschmutzten Teile nicht ausführbar ist;

20. abgeheilter örtlicher (Lymphknoten-) Milzbrand bei Schweinen (vgl. jedoch § 36, II, Nr. 6). Als abgeheilt ist der örtliche Milzbrand zu bezeichnen, wenn in den veränderten Teilen (Lymphknoten) Milzbrandbazillen bei der bakteriologischen Untersuchung nicht gefunden worden und diese Teile vollständig bindegewebig abgekapselt sind;

21. Fleischvergiftungserreger bei Rindern, die als Dauerausscheider von Enteritisbakterien ausgemerzt werden und bei denen durch die bakteriologische Fleischuntersuchung festgestellt wurde, daß alle Fleisch- und Organproben sowie alle Lymphknotenproben frei von Enteritisbakterien befunden wurden. Unschädlich zu beseitigen sind nur der Darm und die Milz. Der Tierkörper und die übrigen Organe sind als tauglich zu beurteilen. Vgl. auch § 36, II, Nr. 8.

§ 35.

Geschlechtsteile, Föten und Eihäute, bei Schweinen auch der Nabelbeutel, Afterausschnitte, soweit sie nicht als sogenannte „Krone“ am Mastdarm verbleiben, Ohrenausschnitte (die inneren knorpeligen Teile der

13. zrůdnosti, není-li s nimi spojena porucha celkového zdravotního stavu nebo změna jakosti masa;

14. zmenšení orgánů nebo jednotlivých svalů;

15. krvavé nebo vodnaté prosáknutí, uložení vápna nebo barviv v jednotlivých orgánech a částech těla;

16. povrchová hniloba, plesnivění a pod. na jednotlivých částech těla;

17. znečištění masa hnisem a jinými zánětlivými zplodinami. Stejně buďtež posouzeny části, které při otravách nebo léčení silně působícími léky mohou obsahovati jed ve škodlivém množství (žaludek, střevo, místa injekce, játra, ledviny, vemeno a pod.), dále v případech § 36, č. II, 8 orgány, u kterých bylo bakteriologicky zjištěno vylučování zárodků otravy masem, se sousedními orgány (na př. střeva a okruží, dohromady s játry a slinivkou břišní);

18. znečištění plic nebo krve obsahem žaludečním, vodou při paření nebo jinými nečistotami;

19. změny masa nafouknutím a takové znečištění masa, že důkladné očištění znečištěných částí je neproveditelné;

20. vyhojená místní sněť slezinná (mízních uzlin) u vepřů (srov. však § 36, č. II, 6). Za vyhojenou se považuje místní sněť slezinná tehdy, nebyly-li při bakteriologickém vyšetření ve změněných částech (mízních uzlinách) nalezeny bacily sněti slezinné a jsou-li tyto části úplně vazivově opouzdřeny;

21. zárodky otravy masem u skotu, který má býti odstraněn jako trvalý vylučovatel bakterií skupiny enteritis a u kterého bakteriologickým vyšetřením masa nebyly bakterie skupiny enteritis zjištěny v žádné zkoušce masa a orgánů a ani v žádné zkoušce mízních uzlin. Neškodně odstraněno budiž pouze střevo a slezina. Tělo zvířete a ostatní orgány buďtež posouzeny jako požívatelné. Srov. též § 36, č. II, 8.

§ 35.

Pohlavní části, plody a blány plodové, u vepřů též mošna pupeční, výkroje řitní, nezůstanou-li u konečníku jako tak zvaná „koruna“, výkroje ušní (vnitřní chrupavčité části vnějších zvukovodů) a oči, mandle (ton-

äußeren Gehörgänge) und Augen, die Mandeln (Tonsillen) bei Rindern und Schweinen sowie Hundedärme sind stets als untauglich zum Genuß für Menschen anzusehen und zu beschlagnahmen.

§ 36.

Als bedingt tauglich sind anzusehen:

I. das Fett in den Fällen des § 33, jedoch mit Ausnahme des bei sorgfältiger Untersuchung finnenfrei befundenen Fettes der finnigen Rinder (§ 33, Nr. 1) und des unverändert befundenen Fettes von mit Miescherschen Schläuchen behafteten Schweinen (§ 33, Nr. 2); in beiden Fällen ist das Fett als genußtauglich zu behandeln (vgl. auch II, Nr. 4, und § 47, Abs. 1, Nr. 1);

II. der ganze Tierkörper (§ 32) mit Ausnahme der nach § 34 etwa als untauglich zu erachtenden Teile, wenn einer der nachstehenden Mängel festgestellt worden ist:

1. Tuberkulose mit den Erscheinungen der akuten hämatogenen Miliartuberkulose (frische Blutinfektion), wenn eine vollständige Abmagerung des Tieres nicht vorliegt. Die akute hämatogene Miliartuberkulose ist als vorhanden anzusehen, wenn die häufig emphysematische Lunge mehr oder weniger dicht mit frischen miliaren Herden durchsetzt ist und auch die Nieren miliare Tuberkel aufweisen. Beim Rind ist besonders dann auf das Vorliegen einer akuten hämatogenen Miliartuberkulose zu achten, wenn rasch um sich greifende Organtuberkulose (frische herdförmig verkäsende Lungenentzündung, galoppierende acinöse Lungentuberkulose, diffus verkäsende Entzündung der serösen Häute, des Euters, der Gebärmutter und der Nieren) vorhanden ist. Ein gemeinsames Kennzeichen dieser Tuberkuloseformen liegt in der Neigung zur trockenen, mit Blutpunkten durchsetzten Verkäsung in den Organen und in der verschieden stark entwickelten, frisch infiltrierend-verkäsenden Erkrankung der zugehörigen, meist vergrößerten Lymphknoten;

2. Rotlauf der Schweine, falls nicht die Bestimmung im § 32, Abs. 1, Nr. 9, Anwendung zu finden hat;

3. Ferkelgrippe, Schweinepest und ansteckende Schweinelähme, falls nicht die Bestimmung im § 32, Abs. 1, Nr. 10, Anwendung zu finden hat und wenn es sich nicht nur um eine schleichend, ohne Störung des Allgemeinbefindens verlaufende Nachkrankheit der Ferkelgrippe oder nicht nur um Überbleibsel

sily) u skotu a vepřů, jakož i střeva psů, buďtež vždy považovány za nepoživatelné a zabaveny.

§ 36.

Za podmíněně poživatelné se považují:

I. tuk v případech § 33, avšak s výjimkou tuku uhřivého skotu, ve kterém nebyly při pečlivém vyšetření uhry zjištěny (§ 33, č. 1), a nezměněného tuku vepřů, stížených Miescherovými váčky (§ 33, č. 2); v obou případech budiž tuk posuzován jako poživatelný (srov. též č. II, 4 a § 47, odst. 1, č. 1);

II. celé tělo zvířete (§ 32) kromě částí, uznaných podle § 34 za nepoživatelné, byla-li zjištěna některá z následujících závad:

1. tuberkulosa s příznaky akutní haematogenní miliární tuberkulosy (čerstvá krevní infekce), nejde-li o úplné vyhubnutí zvířete. Za akutní haematogenní miliární tuberkulosu se považuje, jsou-li často emfysematické plíce prostoupeny více nebo méně hustě čerstvými miliárními uzlíky a nalézají-li se miliární tuberkuly též v ledvinách. U skotu je nutno pamatovati na akutní haematogenní miliární tuberkulosu zvláště tehdy, jde-li o rychle se rozšiřující tuberkulosu orgánů (čerstvý zánět plic se sesýrovatělými ložisky, rychlá lalůčková tuberkulosa plic, diffusní zánět serosních blan, vemene, dělohy a ledvin se sklonem k sesýrovatění). Společným příznakem těchto tvarů tuberkulosy je sklon k suchému sesýrovatění v orgánech, prostoupených tečkovitými krevními výrony a různé silně vyvinuté onemocnění příslušných ponejvíce zvětšených mízních uzlin s čerstvou infiltrací a sesýrovatěním;

2. červenka vepřů, nebylo-li použito ustanovení § 32, odst. 1, č. 9;

3. chřipka selat, mor vepřů a nakažlivá obrna vepřů, nebylo-li použito ustanovení § 32, odst. 1, č. 10 a nejde-li jen o vlekle probíhající následné onemocnění po chřipce selat, bez poruchy celkového zdravotního stavu, nebo jen o zbytky nemoci (srůsty, zjizvení, opouzdřelá sesýrovatělá ložiska a pod.), nebo

der Krankheit (Verwachsungen, Vernarbungen, eingekapselte verkäste Herde u. dgl.) oder nicht nur um Überbleibsel der Schweinepest (Verkäsung der Gekröselymphknoten, Verwachsung von Darmschlingen, Narbenbildung in der Darmschleimhaut) handelt;

4. gesundheitsschädliche Finnen (bei Rindern Cysticercus inermis, bei Schweinen Cysticercus cellulosae), falls nicht die Bestimmungen im § 33, Nr. 1, Anwendung zu finden haben. Schwachfinnige Rinder sind jedoch als genußtauglich ohne Einschränkung zu erklären, wenn das Fleisch 21 Tage hindurch gepökelt oder in Gefrierräumen derart durchgefroren ist, daß in der Tiefe der Muskulatur eine Temperatur von —3° C mindestens 24 Stunden geherrscht hat (§ 56, Nr. 4 und 5) und die vorher festgestellten Finnen unschädlich beseitigt worden sind. Leber, Milz, Nieren, Magen, Darm, Gehirn, Rückenmark, Euter und bei schwachfinnigen Rindern auch das Fett sind als genußtauglich ohne Einschränkung freizugeben, wenn sie bei sorgfältiger Untersuchung finnenfrei befunden worden sind; das Blut sowie die von Weichteilen völlig befreiten Knochen sind gleichfalls ohne Einschränkung freizugeben;

5. Trichinen bei Schweinen, falls nicht die Bestimmung im § 33, Nr. 3, Anwendung findet;

6. nicht abgeheilter örtlicher (Lymphknoten-) Milzbrand bei Schweinen; die veränderten Teile sind stets als genußuntauglich zu behandeln. Diese Form des Milzbrandes liegt vor, wenn die entzündlichen Veränderungen auf einzelne Milzbrandbazillen enthaltende Lymphknoten des Verdauungsapparats sowie deren nächste Nachbarschaft beschränkt sind und Milzbrandbazillen bei der bakteriologischen Untersuchung der Milz, der Nieren, des Muskelfleisches und zweier intramuskulärer Lymphknoten nicht nachgewiesen werden;

7. Verunreinigung des Fleisches mit Milzbrand-, Rotz- oder Fleischvergiftungserregern; sie ist in der Regel bei solchen Tieren anzunehmen, die gemeinsam mit milzbrand- oder rotzkranken Tieren unter Benutzung derselben Geräte geschlachtet worden sind oder die, obgleich sie gesund erscheinen, kurz vor der Schlachtung Fleischvergiftungserreger ausgeschieden haben;

8. Fleischvergiftungserreger bei Rindern, die als Dauerausscheider von Enteritisbakterien ausgemerzt und geschlachtet sind und bei denen durch die bakteriologische Fleischuntersuchung die Enteritiskeime nur in der Gallenblase oder in der Leber oder in den Leberlymphknoten oder in allen vorgenannten Organen o zbytky po moru vepřů (sesýrovatění mízních uzlin okruží, srůst střevních kliček, tvoření jizev ve střevní sliznici);

4. zdraví škodlivé uhry (u skotu cysticercus inermis, u vepřů cysticercus cellulosae), nebylo-li použito ustanovení § 33, č. 1. Maso slabě uhřivého skotu budiž však prohlášeno požívatelným bez omezení, bylo-li po 21 den naloženo nebo v mrazírnách tak promraženo, že v hloubce svalstva byla teplota —3° C nejméně 24 hodin (§ 56, č. 4 a 5) a byly-li před tím zjištěné uhry neškodně odstraněny. Játra, slezina, ledviny, žaludek, střeva, mozek, mícha, vemeno a u slabě uhřivého skotu také tuk, buďtež propuštěny jako požívatelné bez omezení, nebyly-li při pečlivém vyšetření uhry zjištěny; krev a kosti zcela zbavené měkkých částí buďtež rovněž propuštěny bez omezení;

5. svalovci u vepřů, nebylo-li použito ustanovení § 33, č. 3;

6. nevyhojená místní sněť slezinná (mízních uzlin) u vepřů; se změněnými částmi se vždy zachází jako s nepožívatelnými. O tuto formu sněti slezinné jde tehdy, jsou-li zánětlivé změny omezeny na jednotlivé, bacily sněti slezinné obsahující, mízní uzliny zažívacích orgánů i jejich nejbližší okolí a nebyly-li při bakteriologickém vyšetření sleziny, ledvin, svalstva a dvou masových mízních uzlin bacily sněti slezinné zjištěny;

7. znečištění masa zárodky sněti slezinné, vozhřivky nebo otravy masem; to se zpravidla předpokládá u takových zvířat, která byla poražena společně se zvířaty sněti slezinnou nebo vozhřivkou nemocnými, bylo-li použito téhož nářadí nebo která, ač se zdála zdravá, krátce před poražením vylučovala zárodky otravy masem;

8. zárodky otravy masem u skotu, který jako vylučovatel bakterií skupiny enteritis byl odstraněn a poražen a u kterého byly bakteriologickým vyšetřením masa zjištěny zárodky skupiny enteritis jen ve žlučovém měchýři nebo v játrech nebo v mízních uzlinách jaterních nebo ve všech vyjmenovaných

nen festgestellt sind, die übrigen Organe und das Fleisch aber frei von solchen Erregern befunden wurden. Unschädlich zu beseitigen sind Leber, Leberlymphknoten, Gallenblase, Darm nebst Lymphknoten und Milz (bei Allgemeininfektion vgl. § 32, Abs. 1, Nr. 8).

orgánech, avšak v ostatních orgánech a v mase takové zárodky zjištěny nebyly. Neškodně buďtež odstraněny játra, mízní uzliny jaterní, žlučový měchýř, střeva i s mízními uzlinami a slezina (při celkové infekci srov. § 32, odst. 1, č. 8).

Trichinenschau.

§ 37.

Allgemeine Bestimmungen.

(1) Schweine und Hunde, deren Fleisch zum Genuß für Menschen verwendet werden soll, unterliegen nach der Schlachtung auch einer amtlichen Untersuchung auf Trichinen (Trichinenschau). Der Trichinenschau unterliegen ferner Wildschweine, Bären, Katzen, Füchse, Sumpfbiber, Dachse und andere fleischfressende Tiere, die Träger von Trichinen sein können, wenn das Fleisch zum Genuß für Menschen verwendet werden soll.

(2) Die Trichinenschau ist bei Schweinen und Hunden möglichst im Anschluß an die Schlachtung, bei sonstigen trichinenschaupflichtigen Tieren vor der Zerlegung auszuführen.

(3) Außerhalb von öffentlichen Schlachthäusern und Beschauämtern hat die Trichinenschau in dem Gehöft stattzufinden, in dem die Schlachtung ausgeführt worden ist.

Anweisung für die Untersuchung und Beurteilung.

§ 38.

(1) Die Untersuchung des Fleisches auf Trichinen hat mit einem Mikroskop stattzufinden, das eine 30 bis 40fache und außerdem eine etwa 100fache Vergrößerung ermöglicht und die Objekte klar und deutlich erkennen läßt. Gestattet ist auch die Anwendung eines Trichinoskops, das praktisch erprobt und vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung zugelassen ist.

(2) Als Objektträger sind Quetschgläser aus zwei durch Schrauben gegeneinander drückbare Glasplatten zu verwenden, von denen die eine in gleiche Felder geteilt ist.

(3) Außer dem Mikroskop und zwei Quetschgläsern muß der Trichinenschauer zur Hand haben eine kleine krumme Schere, zwei Präpariernadeln, eine Pinzette, ein Messer zum Probenausschneiden, eine Anzahl numerierter kleiner Blechbüchsen zur Aufnahme der Proben, eine Tropfpipette, je ein Gläschen mit Essigsäure und Kalilauge.

Prohlídka na svalovce.

§ 37.

Všeobecná ustanovení.

(1) Vepři a psi, jejichž masa má býti použito k lidskému požívání, musí býti po poražení úředně vyšetřeni také na svalovce (prohlídka na svalovce). Na svalovce musí býti vyšetřeni také divocí vepři, medvědi, kočky, lišky, nutrie, jezevci a jiná masožravá zvířata, která mohou býti hostiteli svalovců, má-li býti jejich maso použito k lidskému požívání.

(2) Prohlídka na svalovce budiž provedena u vepřů a psů pokud možno hned po poražení, u ostatních zvířat, na která se prohlídka na svalovce vztahuje, před jejich rozdělením v části.

(3) Mimo veřejné jatky a prohlídkové úřadovny budiž prohlídka na svalovce provedena ve dvorci, v němž bylo poražení provedeno.

Návod k vyšetření a posouzení.

§ 38.

(1) Vyšetření masa na svalovce budiž prováděno mikroskopem, umožňujícím 30 až 40 násobné a kromě toho asi 100 násobné zvětšení a jasné, zřetelné rozeznání předmětu. Dovoleno je také použití trichinoskopu, prakticky vyzkoušeného a uznaného ministerstvem sociální a zdravotní správy.

(2) Jako podložního skla se používá kompresoria ze dvou skleněných desek stlačitelných šrouby, z nichž jedna je rozdělena na stejná pole.

(3) Kromě mikroskopu a dvou kompresorií musí míti prohlížitel na svalovce malé zahnuté nůžky, dvě cupovací jehly, proštěpec, nůž k odříznutí vzorků, určitý počet číslovaných malých plechových krabic na vzorky, kapátko, po jedné lahvičce s kyselinou octovou a louhem draselným.

§ 39.

Die zur Untersuchung bestimmten Fleischproben hat der Trichinenschauer persönlich zu entnehmen, und zwar bei frischem Fleisch aus dem unzerlegten Tierkörper; es kann jedoch die Probenentnahme durch besonders hierzu verpflichtete Probenentnehmer erfolgen. Wenn aus mehreren Tierkörpern zugleich Proben entnommen werden, sind zu ihrer Aufbewahrung und Unterscheidung Blechbüchsen mit eingestanzten Nummern zu verwenden. Die einzelnen Tierkörper, von denen die Proben entnommen werden, sind übereinstimmend mit den zugehörigen Proben zu beziffern.

§ 40.

(1) Die Proben sind bei ganzen Tierkörpern je in der Mindestgröße einer Haselnuß aus den beiden Zwerchfellpfeilern (Nierenzapfen) am Übergang in den sehnigen Teil zu entnehmen.

(2) Wenn die Zwerchfellpfeiler etwa abhanden gekommen sind, sind zwei gleich große Proben aus dem Rippen- oder Brustbeinteil des Zwerchfells (Kronfleisch) oder aus den Bauchmuskeln zu entnehmen. Wenn nur ein Zwerchfellpfeiler vorhanden ist, ist aus diesem eine doppelhaselnußgroße Probe zu entnehmen.

§ 41.

(1) Von jeder der vorstehend bezeichneten Proben hat der Trichinenschauer bei ganzen Tierkörpern beim Vorhandensein beider Zwerchfellpfeiler 7, mithin im ganzen 14, beim Vorhandensein nur eines Zwerchfellpfeilers 14 haferkorngroße Stückchen aus verschiedenen Stellen möglichst am Übergang in sehnige Teile auszuschneiden und zwischen den Gläsern des Quetschglases so zu quetschen, daß durch die Präparate gewöhnliche Druckschrift deutlich gelesen werden kann. Ist das Fleisch der zu untersuchenden Stücke trocken und alt, so sind die Präparate vor dem Quetschen 10 bis 20 Minuten mit Kalilauge zu erweichen, die etwa mit der doppelten Menge Wasser verdünnt ist.

(2) Müssen bei ganzen Tierkörpern der Rippenteil des Zwerchfells oder die Bauchmuskeln zur Probenentnahme verwendet werden (§ 40, Abs. 2), so sind aus jeder Probe 14, mithin im ganzen 28 haferkorngroße Stückchen auszuschneiden.

(3) Hat vor der Probenentnahme bereits eine unzulässige Zerlegung des Tierkörpers stattgefunden, so ist jedes einzelne Fleischstück nach AB. D, Anlage b), zu untersuchen.

§ 39.

Vzorky masa, určené k vyšetření, má prohlížitel na svalovce odebrati osobně, a to u čerstvého masa z nerozděleného těla zvířete; odebírání vzorků však mohou prováděti zvlášť k tomu určení odběrači vzorků. Odebírají-li se vzorky z několika těl zvířat, budiž k jejich úschově a rozlišení použito plechových krabic s vyznačenými čísly. Jednotlivá těla zvířat, ze kterých se vzorky odebírají, buďtež očíslována souhlasně s příslušnými vzorky.

§ 40.

(1) Z celých těl zvířat buďtež odebrány vzorky z obou bráničních pilířů na přechodu v část šlachovitou, každý alespoň velikosti lískového ořechu.

(2) Kdyby snad byly brániční pilíře odstraněny, buďtež odebrány dva stejně veliké vzorky ze žeberní části bránice nebo její části na hrudní kosti nebo ze svalů břišních. Je-li pilíř brániční jen jeden, budiž z tohoto odebrán vzorek dvakrát tak veliký jako lískový ořech.

§ 41.

(1) Z každého v předu uvedeného vzorku nechť prohlížitel na svalovce vystřihne u celých těl zvířat, jsou-li oba brániční pilíře, 7, tudíž celkem 14, je-li pouze jeden brániční pilíř, 14 kousků velikosti ovesného zrna z různých míst, možno-li na přechodu ve šlachu a rozmáčkne je mezi deskami kompresoria tak, aby skrz preparáty byl obyčejný tisk zřetelně čitelný. Jsou-li kousky vyšetřovaného masa suché a staré, buďtež preparáty před rozmáčknutím změkčovány po 10 až 20 minut louhem draselným, zředěným asi dvojnásobným množstvím vody.

(2) Musí-li býti u celých těl zvířat odebrány vzorky ze žeberní části bránice nebo svalů břišních (§ 40, odst. 2), budiž vystřihnuto z každého vzorku 14, tudíž celkem 28 kousků velikosti ovesného zrna.

(3) Bylo-li již před odebráním vzorků zjištěno nepřípustné rozdělení těla zvířete, budiž každý jednotlivý kus masa vyšetřen podle prov. př. D b.

§ 42.

(1) Die mikroskopische Untersuchung hat so zu erfolgen, daß jedes Präparat bei 30 bis höchstens 40facher Vergrößerung langsam und sorgfältig durchmustert wird.

(2) Bei zweifelhaftem Befund ist die Untersuchung an einer weiteren Zahl von Fleischproben und Präparaten nötigenfalls mit Hilfe stärkerer Vergrößerungen bis zur völligen Aufklärung fortzusetzen.

(3) Die Untersuchung mit dem Trichinoskop hat so zu geschehen, daß jedes Präparat langsam und sorgfältig durchmustert wird.

(4) Ergeben sich bei der Untersuchung mit dem Trichinoskop verdächtige Stellen, deren Natur auch mit Hilfe der starken Vergrößerung des Trichinoskops nicht sicher festzustellen ist, so sind sie mit dem Mikroskop nachzuprüfen.

§ 43.

(1) Auf die mikroskopische Untersuchung der Proben eines Tierkörpers einschließlich der Herstellung der Präparate, jedoch ausschließlich der für die Probenentnahme aufgewendeten Zeit, sind mindestens 10 Minuten, mit dem Trichinoskop 6 Minuten zu verwenden.

(2) Bei der Benutzung von Ersatzproben aus dem Rippen- oder Brustbeinteil des Zwerchfells oder aus den Bauchmuskeln bei ganzen Tierkörpern (§ 40, Abs. 2, § 41, Abs. 2) sind auf die mikroskopische Untersuchung, einschließlich der Herstellung der Präparate, mindestens 20 Minuten, mit dem Trichinoskop 12 Minuten zu verwenden.

§ 44.

(1) Entdeckt der Trichinenschauer in den untersuchten Fleischproben Trichinen oder Gebilde, deren Natur ihm zweifelhaft oder unbekannt ist, so hat er den Tierkörper oder die Fleischstücke vorläufig zu beschlagnahmen und die Gemeinde zu verständigen. Die betreffenden Präparate und Proben sind mit genauer Bezeichnung des Orts, des Tages und der Fundstelle zu versehen und dem Fleischbeschautierarzt zur Prüfung zu übergeben. Von ganzen Tierkörpern sind in diesem Fall Proben auch aus den Zungen- und Kehlkopfmuskeln zu entnehmen und zu untersuchen. Ist nach Lage der Sache, namentlich bei gemeinschaftlicher Untersuchung oder Aufbewahrung mehrerer Tierkörper, eine Verwechselung der Geschlinge der verdächtigen Tierkörper mit denen unver-

§ 42.

(1) Mikroskopem se má vyšetřovati tak, že se každý preparát pomalu a pečlivě prohlédne při 30 až nejvýše 40 násobném zvětšení.

(2) Při pochybném nálezu budiž pokračováno ve vyšetřování dalších vzorků a preparátů podle potřeby při silnějším zvětšení až k úplnému vyjasnění případu.

(3) Trichinoskopem budiž vyšetřováno tak, že se každý preparát pomalu a pečlivě prohlédne.

(4) Zjistí-li se při vyšetřování trichinoskopem podezřelá místa, jejichž povahu nelze ani při silnějším zvětšení trichinoskopem určitě rozeznati, buďtež tato místa přezkoušena mikroskopem.

§ 43.

(1) Na mikroskopické vyšetření vzorků z jednoho zvířete včetně zhotovení preparátů, avšak kromě času potřebného k odebrání vzorků, budiž věnováno alespoň 10 minut, na vyšetření trichinoskopem alespoň 6 minut.

(2) Při vyšetřování náhradních vzorků ze žeberní nebo hrudní části bránice nebo ze svalů břišních u celých těl zvířat (§ 40, odst. 2, § 41, odst. 2) budiž věnováno na mikroskopické vyšetření, včetně zhotovení preparátů, alespoň 20 minut, při vyšetření trichinoskopem alespoň 12 minut.

§ 44.

(1) Zjistí-li prohlížitel na svalovce ve vyšetřovaných vzorcích masa svalovce nebo útvary pochybné či jemu neznámé, nechť tělo zvířete nebo části masa předběžně zabaví a zpráví o tom obec. Takové preparáty a vzorky buďtež předány veterináři prohlídky masa k přezkoušení s přesným označením místa a dne prohlídky a místa nálezu. Z celých těl zvířat buďtež v tomto případě odebrány a vyšetřeny také vzorky ze svalů jazykových a hrtanových. Nelze-li podle povahy věci, jmenovitě při hromadném vyšetřování nebo uchovávání většího počtu zvířecích těl vyloučiti záměnu drobů podezřelých zvířat s droby zvířat nepodezřelých, buďtež odebrány a vyšetřeny zmíněné vzorky ode všech zvířat v úvahu přicházejících. Také tyto vzorky buď-

dächtiger Tierkörper nicht auszuschließen, so sind die bezeichneten Proben von sämtlichen hiernach in Betracht kommenden Tieren zu entnehmen und zu untersuchen. Auch diese Proben sind mit Befundbericht dem Fleischbeschautierarzt zu übergeben.

(2) Der Fleischbeschautierarzt hat den Befund unverzüglich, nötigenfalls unter Entnahme noch weiterer Proben, nachzuprüfen.

(3) Die Beurteilung und Behandlung des Tierkörpers bleibt dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten und hat nach den Bestimmungen des § 32, Abs. 1, Nr. 15, des § 33, Nr. 3, des § 36, II, Nr. 5, des § 55, Abs. 1, II, Buchst. a), Nr. 2, des § 56, Abs. 1, Nr. 2 und 3, und des § 60 zu erfolgen.

§ 45.

Falls der Beschauer die Untersuchung auf Finnen nicht bereits vorgenommen hat, sind von dem Trichinenschauer unmittelbar vor der Entnahme der Fleischproben beim einzelnen Fleischstück die Oberflächen, beim ganzen Tierkörper die nach der Schlachtung und Zerlegung in Längshälften sowie nach Lösung der Liesen (Bauchfett) zutage tretenden Fleischteile, insbesondere an den Hinterschenkeln, am Bauch, am Zwerchfell, an den Zwischenrippenmuskeln, am Nacken sowie das Herz, die Zunge und die Kehlkopfmuskeln auf Finnen zu untersuchen. Das Ergebnis dieser Untersuchung ist dem Beschauer mitzuteilen.

§ 46.

(1) Im allgemeinen dürfen von einem Trichinenschauer an einem Tage mit dem Mikroskop nicht mehr als 36 Tierkörper untersucht werden. Ausnahmsweise dürfen jedoch an einem Tage bis 45 Tierkörper untersucht werden.

(2) Mit dem Trichinoskop dürfen von einem Trichinenschauer im allgemeinen an einem Tage nicht mehr als 60 Tierkörper, ausnahmsweise jedoch bis 75 Tierkörper untersucht werden.

(3) Für weitläufige ländliche Beschaubezirke kann das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung geringere als die im Absatz 1 angegebenen Untersuchungshöchstzahlen festsetzen.

§ 47.

Weitere Grundsätze für die Beurteilung des Fleisches.

(1) Der Beschauer hat Fleisch, das Anlaß zur Beanstandung auf Grund der Bestimmungen in den §§ 32 bis 37 und § 44 nicht gibt, als

též se zprávou o nálezu odevzdány veterináři prohlídky masa.

(2) Veterinář prohlídky masa nález ihned přezkouší, a je-li potřeba, odebere ještě další vzorky.

(3) Posouzení a rozhodnutí o těle zvířete je vyhrazeno veterináři prohlídky masa a budiž provedeno podle ustanovení § 32, odst. 1, č. 15, § 33, č. 3, § 36, č. II, 5, § 55, odst. 1, č. II, písm. a), č. 2, § 56, odst. 1, č. 2 a 3 a § 60.

§ 45.

Neprovedl-li již prohlížitel vyšetření na uhřivost, budiž prohlížitelem na svalovce bezprostředně před odebráním vzorků masa vyšetřen na uhřivost u jednotlivých kusů masa jejich povrch, u celých těl zvířat části svalstva, obnažené po poražení a podélném rozpůlení a po uvolnění plsního sádla (břišního tuku), zvláště na stehnech, na břiše, na bránici, na svalstvu mezižeberním, na šíji, i srdce, jazyk a svaly hrtanu. Výsledek tohoto vyšetření budiž sdělen prohlížiteli.

§ 46.

(1) Obecně nesmí jeden prohlížitel na svalovce vyšetřiti mikroskopem za jeden den více než 36 těl zvířat. Výjimečně však smí vyšetřiti za jeden den až 45 těl zvířat.

(2) Obecně nesmí jeden prohlížitel na svalovce za jeden den vyšetřiti trichinoskopem celkem více než 60 těl zvířat, výjimečně však smí vyšetřiti až 75 těl zvířat.

(3) Pro rozsáhlé venkovské prohlížitelské obvody může ministerstvo sociální a zdravotní správy určiti menší nejvyšší počty než jsou uvedeny v odstavci 1.

§ 47.

Další zásady pro posuzování masa.

(1) Prohlížitel má uznati maso, u kterého nejsou důvody k pozastavení podle ustanovení §§ 32 až 37 a § 44, poživatelným. Veteri-

tauglich zum Genuß für Menschen zu erklären. Jedoch hat der Fleischbeschautierarzt das taugliche Fleisch als in seinem Nahrungs- und Genußwert erheblich herabgesetzt (minderwertig) zu erklären, wenn einer der nachstehenden Mängel festgestellt ist:

1. fischiger oder ölig-traniger Geruch oder Geschmack (vgl. jedoch § 32, Abs. 1, Nr. 16), ferner sonstige mäßige Abweichung hinsichtlich Geruch und Geschmack sowie solche Abweichungen hinsichtlich Farbe, Zusammensetzung und Haltbarkeit, namentlich oberflächliche Zersetzung, mäßiger Harngeruch, Geschlechtsgeruch, Geruch nach Arznei- oder Entseuchungsmitteln u. dgl., mäßige Wässerigkeit, mäßige Gelbfärbung infolge von Gelbsucht, mäßige Durchsetzung mit Blutungen, Miescherschen Schläuchen (vgl. jedoch § 33, Nr. 2, zusammen mit § 36, I, und § 34, Nr. 1) oder Kalkablagerungen. Bei allen Abweichungen hinsichtlich Farbe, Geruch, Geschmack und Zusammensetzung ist die Beurteilung des Fleisches frühestens 24 Stunden nach der Schlachtung vorzunehmen und erforderlichenfalls die Koch- und Bratprobe auszuführen. Wenn einzelne Fleischviertel, Eingeweide oder Fleischteile Abweichungen der genannten Art aufweisen, sind nur diese als minderwertig zu bezeichnen; beim Vorliegen von Miescherschen Schläuchen ist das Fett nicht zu beanstanden, wenn es selbst keine Veränderung zeigt;

2. vollständige Abmagerung, wenn nicht der Fall des § 32, Abs. 1, Nr. 17, vorliegt;

3. unreife oder nicht genügende Entwicklung der Kälber;

4. unvollkommenes Ausbluten, insbesondere bei notgeschlachteten oder krankgeschlachteten Tieren und in den im § 2, Abs. 1, bezeichneten plötzlichen Todesfällen, sofern nicht Veränderungen vorliegen, die eine Behandlung des Fleisches nach den Bestimmungen in den §§ 32 und 33 erforderlich machen.

(2) Die zur mikroskopischen Untersuchung auf Trichinen entnommenen Fleischproben sind, soweit sie nicht bei der Untersuchung völlig verbraucht oder genußuntauglich geworden sind, stets als minderwertig zu beanstanden.

§ 48.

Verfahren bei Beanstandungen.

(1) Beanstandetes Fleisch ist vom Beschauer vorläufig zu beschlagnahmen. Dieser hat hiervon dem Besitzer oder dessen Vertreter sowie der Gemeinde unter Angabe des

nář prohlídky masa má však poživatelné maso uznati za maso podstatně snížené výživné hodnoty a poživatelnosti (méněhodnotné), jestliže je zjištěna některá z těchto závad:

1. zápach nebo chuť po rybách nebo rybím tuku (srov. však § 32, odst. 1, č. 16), dále jiná mírná odchylka pachu nebo chuti, i takové odchylky barvy, složení a trvanlivosti, jmenovitě povrchový rozklad, mírný zápach po moči, zápach samčí, po lécích nebo desinfekčních prostředcích a pod., mírná vodnatelnost, mírné zabarvení do žluta při žloutence, mírné prostoupení výrony krevními, Miescherovými váčky (srov. však § 33, č. 2 s § 36, č. I a § 34, č. 1) nebo uloženinami vápna. Při všech odchylkách barvy, vůně, chuti a skladby budiž posouzení masa vykonáno nejdříve za 24 hodiny po poražení a podle potřeby budiž provedena zkouška varem a pečením. Jsou-li odchylky tohoto druhu na jednotlivých čtvrtích masa, vnitřnostech nebo částech masa, buďtež pouze tyto části uznány za méněhodnotné; jde-li o Miescherovy váčky, nebudiž tuk pozastavován, není-li změněn;

2. úplné vyhubnutí, nejde-li o případ § 32, odst. 1, č. 17;

3. nezralost nebo nedostatečný vývin telat;

4. nedostatečné vykrvácení, zvláště u zvířat nutně poražených nebo u zvířat poražených pro nemoc a při náhlých případech smrti, označených v § 2, odst. 1, nejde-li o změny, které vyžadují postup podle ustanovení §§ 32 a 33.

(2) Vzorky masa, odebrané k mikroskopickému vyšetření na svalovce, buďtež vždy pozastaveny jako méněhodnotné, nebyly-li při vyšetřování úplně spotřebovány nebo nestaly-li se nepoživatelnými.

§ 48.

Postup při pozastavení.

(1) Pozastavené maso budiž prohlížitelem zatímně zabaveno. Ten má to ihned oznámiti držiteli nebo jeho zástupci a obci, uvésti důvody pozastavení a navrhnouti nejúčelnější

Beanstandungsgrundes sofort Mitteilung und Vorschläge über die zweckmäßigste Art der weiteren Behandlung dieses Fleisches im Rahmen der gesetzlichen Bestimmungen zu machen.

(2) Die Gemeinde hat über die weitere Behandlung des beanstandeten Fleisches nach den §§ 55, 56 und 59 Entscheidung zu treffen und hiervon sofort den Besitzer oder seinen Vertreter zu benachrichtigen. Die Vorschläge nach Absatz 1 sowie etwaige Wünsche des Besitzers des Fleisches sind hierbei tunlichst zu berücksichtigen.

Kennzeichnung des Fleisches.

§ 49.

(1) Der Beschauer hat das Fleisch sofort nach abgeschlossener Untersuchung zu kennzeichnen (Abstempelung).

(2) Ist die Untersuchung nicht abgeschlossen, weil der Besitzer des beanstandeten Fleisches oder sein Vertreter sofort erklärt, daß er mit der Entscheidung nicht einverstanden ist oder weil die Unterbrechung der Beschau, insbesondere zur Zuziehung des Fleischbeschautierarztes oder zur Herbeiführung der bakteriologischen Fleischuntersuchung notwendig ist, so ist das Fleisch vorläufig mit Erkennungszeichen zu versehen. Hierbei sind in beiden Fällen Zettel mit der Aufschrift „Vorläufig beschlagnahmt“ „Zatímně zabaveno“ dem Beanstandungstag und der Unterschrift des Beschauers an verschiedenen Stellen des Tierkörpers oder auf den beanstandeten Fleischteilen durch Auflegen zu befestigen. Für die Abstempelung vor beendeter Trichinenschau gilt die Vorschrift des § 51.

(3) In öffentlichen Schlachthäusern kann von der Anbringung des Erkennungszeichens an einzelnen Organen oder Fleischteilen abgesehen werden, wenn das Fleisch sofort unter amtlichen Verschluß gebracht wird.

(4) Vorläufig mit einem Erkennungszeichen versehenes Fleisch ist vorschriftsmäßig abzustempeln, sobald das Ergebnis der Untersuchung endgültig feststeht.

(5) In den Fällen der §§ 34 und 35 darf die Kennzeichnung der einzelnen Stücke unterbleiben, wenn die unschädliche Beseitigung anderweit sichergestellt ist.

(6) Die am Fleisch nach den §§ 51 und 52 angebrachten Kennzeichen sind zu berichtigen, wenn die Entscheidung des ersten Beschauers infolge eingelegter Beschwerde

další postup s masem podle zákonných ustanovení.

(2) Obec rozhodne o dalším postupu s pozastaveným masem podle §§ 55, 56 a 59 a vyrozumí o tom ihned držitele nebo jeho zástupce. Při tom budiž přihlédnuto k návrhům podle odstavce 1, jakož i k případným přáním držitele masa.

Označování masa.

§ 49.

(1) Ihned po skončeném vyšetření má prohlížitel maso označiti (orazítkování).

(2) Není-li vyšetření skončeno, protože držitel pozastaveného masa nebo jeho zástupce ihned prohlásí, že nesouhlasí s rozhodnutím, nebo protože je nutno přerušiti prohlídku, zvláště pro povolání veterináře prohlídky masa nebo provedení bakteriologického vyšetření masa, budiž maso předběžně označeno. Při tom buďtež v obou případech na různých místech těla zvířete nebo na pozastavených částech masa upevněny lístky s nápisem „Vorläufig beschlagnahmt — zatímně zabaveno“, datem pozastavení a podpisem prohlížitele. O orazítkování před ukončením prohlídky na svalovce platí ustanovení § 51.

(3) Ve veřejných jatkách nemusí býti jednotlivé orgány nebo části masa označeny, dá-li se maso ihned pod úřední uzávěr.

(4) Maso předběžně označené budiž podle předpisu orazítkováno, jakmile je zjištěn konečný výsledek vyšetření.

(5) V případech §§ 34 a 35 nemusí se jednotlivé kusy označovati, je-li neškodné odstranění jinak zaručeno.

(6) Označení masa podle §§ 51 a 52 budiž opraveno, bylo-li rozhodnutí prvního prohlížitele změněno pro podanou námitku (§ 63) nebo z moci dozorčí.

(§ 63) oder von Aufsichts wegen abgeändert worden ist.

(7) Die endgültige Abstempelung des Fleisches und die Berichtigung der Kennzeichen im Falle der Absätze 4 und 6 erfolgt durch den Sachverständigen, dessen Gutachten für die endgültige Entscheidung maßgebend, oder wenn ein weiterer Sachverständiger nicht zugezogen ist (z. B. bei Zurücknahme der Beschwerde), durch den Beschauer, der die erste Fleischbeschau vorgenommen hat.

§ 50.

(1) Die Abstempelung des Fleisches erfolgt unter Verwendung eines Farbstempels aus Metall oder anderem Material mit nicht gesundheitsschädlicher, haltbarer blauer Farbe oder mit einem Brandstempel.

(2) Die Stempel tragen als Aufschrift den Namen des Beschaubezirks. Sind in einem Beschaubezirk oder öffentlichen Schlachthaus mehrere Fleischbeschautierärzte oder Fleischbeschauer tätig, so sind sie durch arabische Ziffern, die unter dem Namen des Beschaubezirks angebracht werden, zu unterscheiden. Fleischbeschautierärzte haben bei der ordentlichen Beschau Stempel zu verwenden, die unter dem Namen des Beschaubezirks die Bezeichnung „T. U. / V. p." und, soweit nötig, zur weiteren Unterscheidung Ziffern tragen.

(3) Bei der Ergänzungsbeschau haben die Fleischbeschautierärzte Stempel mit folgenden Aufschriften zu verwenden:

a) beamtete Tierärzte: Stempel mit der Aufschrift „Amtstierarzt in N. (Amtssitz)" / „Úřední veterinář v N." ohne Namen,

b) andere Tierärzte: Namenstempel mit der Aufschrift „X. Y. in N. (Wohnsitz)". / „X. Y. v N."

(4) Die Stempel, ausgenommen die für Fleisch von Einhufern und Hunden, sind für das bei der Untersuchung tauglich befundene Fleisch von kreisrunder Form bei 3,5 cm Durchmesser; für das im Nahrungs- und Genußwert erheblich herabgesetzte (minderwertige) Fleisch von gleicher Form, jedoch umschlossen von einem gleichseitigen Viereck; für das zum Genuß bedingt taugliche Fleisch von viereckiger Form mit 4 cm Seitenlänge; für das bei der Untersuchung als zum Genuß untauglich befundene und unschädlich zu beseitigende Fleisch von dreieckiger Form bei 5 cm Seitenlänge.

(7) Konečné orazítkování masa a oprava označení podle odstavce 4 a odstavce 6 buďtež provedeny znalcem, jehož dobrozdání je směrodatné pro konečné rozhodnutí, nebo prohlížitelem, který provedl prvou prohlídku masa, nebyl-li další znalec přivolán (na př. při odvolání námitky).

§ 50.

(1) Orazítkování masa se provádí barevným razítkem kovovým nebo z jiného materiálu modrou, zdraví neškodnou, trvanlivou barvou, nebo vypálením razítka.

(2) Razítka mají jako nápis jméno prohlídkového obvodu. Je-li v jednom prohlídkovém obvodu nebo ve veřejných jatkách činno více veterinářů prohlídky masa nebo prohlížitelů masa, buďtež rozlišeni arabskými číslicemi, umístěnými pod jménem prohlídkového obvodu. Veterináři prohlídky masa používají při prohlídce razítek, majících pod jménem prohlídkového obvodu označení „T. U. / V. p." a čísla, pokud je to nutné k dalšímu rozlišení.

(3) Při doplňovací prohlídce používají veterináři prohlídky masa razítek s těmito nápisy:

a) úřední veterináři: razítek s nápisem „Amtstierarzt in N. (sídlo úřadu)" / „Úřední veterinář v N." bez jména,

b) ostatní veterináři: razítek se svým jménem a bydlištěm „X. Y. in N." / „X. Y. v N.".

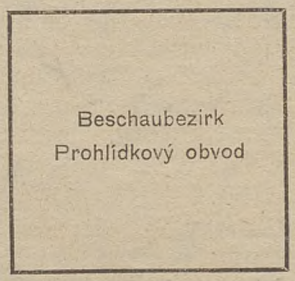
(4) Razítka pro maso poživatelné, s výjimkou razítek pro maso jednokopytníků a psů, jsou kruhového tvaru o průměru 3,5 cm; pro maso podstatně snížené výživné hodnoty a poživatelnosti (méně hodnotné) téhož tvaru, do čtverce uzavřená; pro maso podmíněně poživatelné čtvercového tvaru o délce strany 4 cm; pro maso nepoživatelné, které se má neškodně odstraniti, trojúhelníkového tvaru o délce strany 5 cm.

Stempelformen:
Tvary razítek:

Tauglich
poživatelné

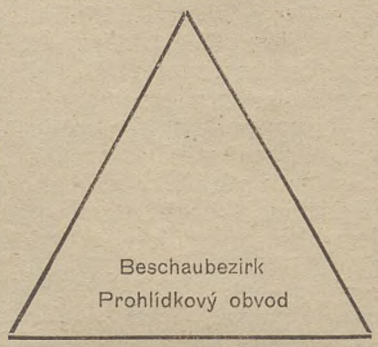
Bedingt tauglich
podmíněně poživatelné

Minderwertig
méně hodnotné

Untauglich
nepoživatelné

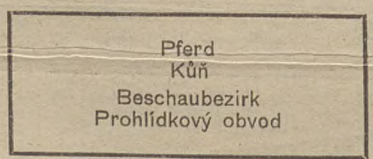

(5) Das tauglich befundene Fleisch von Einhufern ist mit einem rechteckigen Stempel von 2 und 5 cm Seitenlänge zu versehen. Der Stempel trägt über dem Namen des Beschaubezirks die Aufschrift „Pferd" „Kůň". Für minderwertiges, bedingt taugliches und für genußuntaugliches Fleisch von Pferden und anderen Einhufern sind den Vorschriften im Absatz 4 entsprechende Stempel zu verwenden, die gleichfalls über dem Namen des Beschaubezirks die Aufschrift „Pferd" „Kůň" tragen.

Stempel für taugliches Fleisch von Einhufern:

(5) Poživatelné maso jednokopytníků budiž označeno obdélníkovým razítkem o délce strany 2 a 5 cm. Razítko má nad jménem prohlídkového obvodu nápis „Pferd" „Kůň". Pro méně hodnotné, podmíněně poživatelné a pro poživatelné maso koní a jiných jednokopytníků budiž použito razítek, odpovídajících předpisům odstavce 4, která mají současně nad jménem prohlídkového obvodu nápis „Pferd" „Kůň".

Razítko na poživatelné maso jednokopytníků:

(6) Für das tauglich befundene Hundefleisch ist ein rechteckiger Stempel von 2 und 5 cm Seitenlänge zu verwenden, der über dem Namen des Beschaubezirks die Aufschrift „Hund" trägt. „Pes"

Stempel für taugliches Hundefleisch:

(6) Na poživatelné maso psů budiž užito obdélníkového razítka o délce strany 2 a 5 cm, které má nad jménem prohlídkového obvodu nápis „Hund" „Pes".

Razítko na poživatelné maso psů:

Hund
Pes
Beschaubezirk
Prohlídkový obvod

(7) An jedem Stempel müssen die Schriftzeichen und die Ränder scharf ausgeprägt sein.

(8) Der Trichinenschauer hat das trichinenfrei befundene Fleisch mit nicht gesundheitsschädlicher haltbarer blauer Farbe mittels eines rechteckigen Stempels von 2 und 5 cm Seitenlänge zu kennzeichnen, der die Aufschrift „trichinenfrei" „svalovců prosto" und außerdem den Namen oder das Zeichen des Trichinenschaubezirks trägt (§ 52, Abs. 6 und 7). Im übrigen gelten die Vorschriften des Absatzes 2 sinngemäß.

Stempel für die Trichinenschau:

(7) Na každém razítku musí býti písmena a okraje ostře vyznačeny.

(8) Prohlížitel na svalovce má označiti maso, ve kterém nebyli svalovci zjištěni, otiskem obdélníkového razítka o délce strany 2 a 5 cm, modrou, zdraví neškodnou a trvanlivou barvou s nápisem „trichinenfrei" „svalovců prosto" a kromě toho se jménem nebo značkou prohlídkového obvodu na svalovce (§ 52, odst. 6 a 7). Jinak platí obdobně předpisy odstavce 2.

Razítko pro prohlídku na svalovce:

Trichinenfrei
Svalovců prosto
Schaubezirk
Prohlídkový obvod
(Name oder Zeichen)
(Jméno nebo značka)

§ 51.

(1) Die Abstempelung des Fleisches von Schweinen und Hunden nach abgeschlossener Untersuchung nach § 50 ist erst nach festgestellter Trichinenfreiheit und entsprechender Kennzeichnung vorzunehmen. Stehen dieser Regelung Schwierigkeiten entgegen, weil die Fleischbeschau und die Trichinenschau nicht durch den gleichen Beschauer ausgeführt werden, so kann die fleischbeschauliche Abstempelung bereits vor der Untersuchung und Kennzeichnung durch den Trichinenschauer stattfinden. In diesem Fall hat jedoch der für die Fleischbeschau zuständige Beschauer nach vorschriftsmäßiger Abstempelung an allen einzelnen Teilen des in Betracht kommenden Tieres Zettel anzubringen mit der Aufschrift

§ 51.

(1) Orazítkování masa vepřů a psů podle § 50 budiž provedeno po skončeném vyšetření teprve tehdy, nebyli-li svalovci zjištěni a byloli to na mase označeno. Vyskytnou-li se při tomto postupu potíže, poněvadž prohlídku masa a prohlídku na svalovce neprovádí týž prohlížitel, může býti maso orazítkováno po prohlídce masa již před vyšetřením a označením prohlížitelem na svalovce. V tomto případě má však prohlížitel, příslušný pro prohlídku masa, orazítkovati maso podle předpisu a po předepsaném orazítkování připevniti na všech jednotlivých částech zvířete, o které jde, lístek s nápisem

„Bis zur Feststellung der Trichinenfreiheit durch den amtlichen Trichinenschauer vorläufig beschlagnahmt. Ort, Datum, Unterschrift." „Zatímně zabaveno až do zjištění úředním prohlížitelem na svalovce, že je maso svalovců prosto. Místo, datum, podpis." Der Trichinenschauer hat nach der Kennzeichnung der Trichinenfreiheit diese Zettel zu entfernen und zu vernichten.

(2) Diese Regelung findet auf die Schlachtungen von Schweinen und Hunden in öffentlichen Schlachthäusern keine Anwendung. Hier darf die fleischbeschauliche Abstempelung erst nach der Kennzeichnung der Trichinenfreiheit erfolgen.

§ 52.

(1) Die Stempelabdrücke (Fleischbeschau) sind an folgenden Körperstellen jeder Körperhälfte und an folgenden Organen anzubringen:

I. Bei Rindern sowie bei Pferden und anderen Einhufern auf

1. der Seitenfläche des Halses,
2. der hinteren Vorarmfläche,
3. der Schulter,
4. dem Rücken in der Nierengegend,
5. der inneren und
6. der äußeren Fläche des Hinterschenkels,
7. dem äußeren Kaumuskel,
8. der Zunge,
9. jedem Lungenflügel,
10. dem Herzen,
11. der Leber, bei Rindern auf dem rechten und linken Leberlappen.

II. Bei Kälbern, erforderlichenfalls nach Lostrennung der Haut an den betreffenden Stellen auf

1. der Schulter oder an der hinteren Vorarmfläche,
2. dem Rücken oder neben dem Nierenfett,
3. der Brust,
4. der Keule, am Becken oder am Unterschenkel,
5. dem äußeren Kaumuskel, ausgenommen Köpfe, die gebrüht werden sollen,
6. jedem Lungenflügel,
7. dem Herzen,
8. dem rechten und linken Leberlappen.

III. Bei Schweinen auf

1. der Backe,
2. der Seitenfläche des Halses,

„Bis zur Feststellung, der Trichinenfreiheit durch den amtlichen Trichinenschauer vorläufig beschlagnahmt. Ort, Datum, Unterschrift." „Zatímně zabaveno až do zjištění úředním prohlížitelem na svalovce, že je maso svalovců prosto. Místo, datum, podpis." Prohlížitel na svalovce má po označení „svalovců prosto" tyto lístky odstraniti a zničiti.

(2) Tato úprava se nevztahuje na porážení vepřů a psů na veřejných jatkách. Tam se smí maso orazítkovati po prohlídce masa teprve po označení, že je svalovců prosto.

§ 52.

(1) Razítko (prohlídky masa) budiž otisknuto na těchto místech každé poloviny těla a na těchto orgánech:

I. U skotu, koní a ostatních jednokopytníků na

1. postranní ploše krku,
2. zadní ploše předloktí,
3. pleci,
4. hřbetě v krajině ledvinové,
5. vnitřní a
6. vnější ploše stehna,
7. vnějším svalu žvýkacím,
8. jazyku,
9. každé polovině plic,
10. srdci,
11. játrech, u skotu na pravém a levém laloku jaterním.

II. U telat, je-li třeba po oddělení kůže na příslušných místech, na

1. pleci nebo na zadní ploše předloktí,
2. hřbetě nebo vedle ledvinového tuku,
3. hrudi,
4. kýtě, na pánvi nebo na lýtku,
5. vnějším svalu žvýkacím, kromě hlav, mají-li se pařiti,
6. každé polovině plic,
7. srdci,
8. pravém a levém laloku jaterním.

III. U vepřů na

1. líci,
2. postranní ploše krku,

3. der Schulter,
4. dem Rücken,
5. dem Bauch,
6. der Außenfläche des Hinterschenkels,
7. dem Brustfell zwischen der zehnten und elften Rippe nahe der Wirbelsäule,
8. dem Brustfell zwischen der sechsten und achten Rippe in der Nähe des Brustbeins,
9. jedem Lungenflügel,
10. dem Herzen,
11. der Leber.

IV. Bei Schafen, Ziegen und Hunden, erforderlichenfalls nach Lostrennung der Haut an den betreffenden Stellen auf

1. dem Halse,
2. der Schulter,
3. dem Rücken,
4. der inneren Fläche des Hinterschenkels,
5. dem äußeren Kaumuskel,
6. jedem Lungenflügel,
7. dem Herzen,
8. der Leber.

(2) Ferner sind bei allen Schlachttieren noch Stempelabdrücke im Innern der Brust- und Bauchhöhle, auf den Vorder- und Hintervierteln anzubringen, wenn das Brust- oder Bauchfell wegen Erkrankung entfernt worden ist.

(3) Statt der vorstehend unter I bis IV vorgeschriebenen Abstempelung genügt bei nicht enthäuteten Jungrindern, Kälbern und Lämmern die Abstempelung in der Nähe des Schaufelknorpels und neben dem Nierenfett oder an den Innenflächen der Hinterschenkel, ferner bei Schweinen, Schafen und Ziegen von 12,5 oder weniger Kilogramm Schlachtgewicht ein Stempelabdruck zwischen den Schultern und dem Kreuz.

(4) Außerdem ist der Beschauer verpflichtet, auf Wunsch des Besitzers die Stempelabdrücke noch an weiteren Stellen des Tierkörpers anzubringen. Dies darf jedoch in der Regel nur in unmittelbarem Anschluß an die Fleischbeschau erfolgen. Ausnahmsweise ist die Abstempelung von Fleischstücken auch nachträglich statthaft, wenn die Herkunft des Fleisches von einem vorschriftsmäßig untersuchten Tier außer Zweifel steht. Die nachträgliche Abstempelung darf nur durch den Beschauer erfolgen, der die Fleischbeschau vorgenommen hat.

3. pleci,
4. hřbetě,
5. břiše,
6. vnější ploše stehna,
7. pohrudnici mezi desátým a jedenáctým žebrem poblíže páteře,
8. pohrudnici mezi šestým a osmým žebrem poblíže hrudní kosti,
9. každé polovině plic,
10. srdci,
11. játrech.

IV. U ovcí, koz a psů, je-li třeba, po oddělení kůže na příslušných místech, na

1. krku,
2. pleci,
3. hřbetě,
4. vnitřní ploše stehna,
5. vnějším svalu žvýkacím,
6. každé polovině plic,
7. srdci,
8. játrech.

(2) Dále buďtež u všech jatečných zvířat razítka otištěna, byla-li pohrudnice nebo pobřišnice pro onemocnění odstraněna, ještě uvnitř dutiny hrudní a břišní, na předních i zadních čtvrtích.

(3) Místo orazítkování, předepsaného pod č. I až IV, stačí u nestažené jaloviny, telat a jehňat orazítkování v blízkosti chrupavky lopatkovité kosti hrudní a vedle ledvinového tuku nebo na vnitřních plochách stehen, rovněž u vepřů, ovcí a koz o mrtvé váze 12,5 kg nebo méně, stačí jeden otisk razítka mezi plecemi a křížem.

(4) Kromě toho je prohlížitel povinen na přání držitele otisknouti razítko ještě na dalších místech těla zvířete. To však se smí státi pravidelně jen hned po prohlídce masa. Výjimečně je přípustné také dodatečné orazítkování kusů masa, jestliže maso nepochybně pochází ze zvířete, vyšetřeného podle předpisu. Dodatečné orazítkování může býti provedeno jen tím prohlížitelem, který provedl prohlídku masa.

(5) In den Fällen des § 47, Abs. 1, Nr. 1, sind die einzelnen minderwertig befundenen Fleischteile und Eingeweide entsprechend zu stempeln.

(6) Die Trichinenschaustempel sind bei Schweinen und Hunden auf den Innenflächen der Schenkel (Vorder- und Hinterschenkel) anzubringen. Wildschweine in der Decke und trichinenschaupflichtige fleischfressende Tiere sind in der Nähe des Schaufelknorpels und beiderseits auf dem Nierenfett oder an der Innenfläche der Hinterschenkel zu kennzeichnen.

(7) Zum Nachweis, daß die Trichinenschau bei Wildschweinen stattgefunden hat, hat der Trichinenschauer den Wildursprungsschein auf der Rückseite mit dem Trichinenschaustempel abzustempeln.

§ 53.

Tagebücher für Beschauer und Trichinenschauer.

(1) Jeder Beschauer hat ein Tagebuch nach Muster zu führen. In das Tagebuch sind sämtliche zur Schlachttier- und Fleischbeschau angemeldeten Tiere, die Ergebnisse der Schlachttier- und Fleischbeschau sowie die hierauf getroffenen Anordnungen unverzüglich, spätestens am Tage nach der Schlachttier- und Fleischbeschau einzutragen. Beschauer, die in mehreren Beschaubezirken verschiedener Verwaltungsbezirke (Kreise) die Beschau ausüben, haben für jeden Verwaltungsbezirk (Kreis) ein besonderes Tagebuch zu führen.

(2) Jeder Trichinenschauer hat ein Tagebuch nach Muster zu führen. In das Tagebuch sind sämtliche Untersuchungen auf Trichinen und deren Ergebnisse, getrennt nach Tierarten, nach der Anmeldung und Untersuchung unverzüglich, spätestens am Tage nach der Trichinenschau, einzutragen.

(3) Die Führung eines gemeinsamen Tagebuchs kann für Orte, an denen mehrere Fleischbeschautierärzte oder Fleischbeschauer oder Trichinenschauer angestellt sind (z. B. in öffentlichen Schlachthäusern oder für Beschauämter), von den Bestellungsbehörden zugelassen werden; Fleischbeschautierärzte, Fleischbeschauer und Trichinenschauer haben jedoch gesonderte Tagebücher zu führen. Entweder hat jeder Fleischbeschautierarzt oder Fleischbeschauer oder Trichinenschauer die von ihm gemachten Eintragungen mit seiner Unterschrift zu versehen, oder es ist einer der Fleischbeschautierärzte oder

(5) V případech § 47, odst. 1, č. 1 buďtež příslušně orazítkovány jednotlivé části masa, uznané za méně hodnotné.

(6) Razítka prohlídky na svalovce u vepřů a psů buďtež otisknuta na vnitřních plochách předloktí a stehen. Divocí vepři v kůži a masožravá zvířata, u kterých se povinně provádí prohlídka na svalovce, buďtež označena v blízkosti chrupavky lopatkovité kosti hrudní a na obou stranách na ledvinovém tuku nebo na vnitřní ploše stehen.

(7) Na důkaz, že byla u divokých vepřů prohlídka na svalovce provedena, má prohlížitel na svalovce otisknouti razítko prohlídky na svalovce na zadní straně lístku o původu zvěře.

§ 53.

Deníky pro prohlížitele a prohlížitele na svalovce.

(1) Každý prohlížitel má vésti deník podle vzoru. Do deníku buďtež zaznamenána ihned, nejpozději téhož dne po prohlídce jatečných zvířat a masa, všechna zvířata, přihlášená k prohlídce jatečných zvířat a masa, s výsledky prohlídky jatečných zvířat a masa, jakož i případná opatření. Prohlížitelé, vykonávající prohlídku v několika prohlídkových obvodech různých okresů mají vésti pro každý okres zvláštní deník.

(2) Každý prohlížitel na svalovce má vésti deník podle vzoru. Do deníku buďtež zaznamenána veškerá vyšetřování na svalovce a jejich výsledky, odděleně podle druhů zvířat, podle přihlášek a vyšetření ihned, nejpozději téhož dne po prohlídce na svalovce.

(3) Vedení společného deníku může býti povoleno ustanovovacími úřady pro místa, ve kterých je ustanoveno více veterinářů prohlídky masa nebo prohlížitelů masa nebo prohlížitelů na svalovce (na př. ve veřejných jatkách nebo pro prohlídkové úřadovny); veterináři prohlídky masa, prohlížitelé masa a prohlížitelé na svalovce nechť však vedou zvláštní deníky. Buďto každý veterinář prohlídky masa nebo prohlížitel masa nebo prohlížitel na svalovce potvrdí svým podpisem svoje záznamy, nebo vedením deníku budiž pověřen jeden z veterinářů prohlídky masa nebo z prohlížitelů masa nebo z prohlížitelů na svalovce,

Fleischbeschauer oder Trichinenschauer mit der Führung der Tagebücher zu beauftragen und für die Richtigkeit der Eintragungen verantwortlich zu machen. Auch im letzteren Fall ist in dem Tagebuch kenntlich zu machen, von welchem Fleischbeschautierarzt oder Fleischbeschauer oder Trichinenschauer die Untersuchungen ausgeführt sind. Es dürfen ferner die Ergebnisse der Schlachttier- und Fleischbeschau sowie der Trichinenschau in vereinfachter Form eingetragen werden. Voraussetzung ist, daß bei vereinfachten Eintragungen, gegebenenfalls durch Führung besonderer Listen, die Zahl und Gattung der untersuchten Tiere und die Beanstandungen sicher nachgewiesen sowie alle statistischen Anforderungen erfüllt werden können.

(4) Die Führung eines gemeinschaftlichen Tagebuchs für die Schlachttier- und Fleischbeschau und die Trichinenschau ist denjenigen Beschauern gestattet, die gleichzeitig in ihrem Beschaubezirk die Trichinenschau ausüben. In diesem Fall muß in dem Tagebuch für die Schlachttier- und Fleischbeschau hinter der Spalte „Ergebnis der Fleischbeschau“ eine weitere Spalte „Ergebnis der Trichinenschau“ eingefügt werden.

(5) Auf Verlangen ist von den Beschauern und Trichinenschauern eine besondere Bescheinigung über die erfolgte Untersuchung auszustellen, und zwar nach den vorgeschriebenen Mustern. Im Fall der Beanstandung bei der Trichinenschau obliegt die Ausstellung der Bescheinigung dem zugezogenen Tierarzt, der dazu das bei der Schlachttier- und Fleischbeschau vorgeschriebene Muster zum Anhalt zu nehmen hat.

(6) Die Tagebücher sind jährlich abzuschließen. Aufgebrauchte Tagebücher dürfen nicht eher als drei Jahre nach der letzten Eintragung vernichtet werden.

(7) Scheidet ein Beschauer im Laufe eines Jahres aus einem Beschaubezirk aus, so hat er das noch nicht abgeschlossene Tagebuch seinem Nachfolger zu übergeben oder, wo dies nicht möglich ist, dem beamteten Tierarzt einzureichen. Letzterer hat dafür zu sorgen, daß die Ergebnisse des Tagebuchs bei den statistischen Zusammenstellungen berücksichtigt werden.

§ 54.

Beaufsichtigung der Fleischbeschau und Trichinenschau.

(1) Die gesamte Tätigkeit in der Schlachttier- und Fleischbeschau und in der Trichinen-

který je odpovědný za správnost záznamu. I v posledním případě budiž v deníku vyznačeno, který veterinář prohlídky masa nebo prohližitel masa nebo prohližitel na svalovce vyšetření provedl. Výsledky prohlídky jatečných zvířat a masa a prohlídky na svalovce mohou býti také zaznamenány zjednodušeně za předpokladu, že se i při zjednodušených záznamech, je-li třeba též vedením zvláštních seznamů, dá s určitostí prokázati počet a druh vyšetřených zvířat a pozastavení a že budou splněny všechny požadavky statistické.

(4) Vedení jednoho deníku pro prohlídku jatečných zvířat a masa a pro prohlídku na svalovce je povoleno těm prohližitelům, kteří vykonávají ve svém prohlídkovém obvodu současně prohlídku na svalovce. V tomto případě se musí v deníku pro prohlídku jatečných zvířat a masa za sloupec „Výsledek prohlídky masa“ vložiti další sloupec „Výsledek prohlídky na svalovce“.

(5) Prohližitelé a prohližitelé na svalovce vydají, jsou-li o to požádáni, o výsledku vyšetření zvláštní osvědčení, a to podle předepsaných vzorů. Jde-li o pozastavení při prohlídce na svalovce, vydá osvědčení přivolaný veterinář, který k tomu použije vzoru, předepsaného pro prohlídku jatečných zvířat a masa.

(6) Deníky buďtež každoročně uzavřeny. Spotřebované deníky nesmějí býti zničeny dříve, než za tři roky po posledním záznamu.

(7) Odejde-li prohližitel během roku z prohlídkového obvodu, odevzdá ještě neuzavřený deník svému nástupci, nebo, kde to není možno, úřednímu veterináři. Ten pečuje, aby k údajům deníku bylo přihlédnuto při statistickém zpracování.

§ 54.

Dozor na prohlídku masa a na prohlídku na svalovce.

(1) Nad veškerou činností při prohlídce jatečných zvířat a masa a při prohlídce na sva-

schau unterliegt einer fachlichen Beaufsichtigung. In jedem Fleischbeschaubezirk muß regelmäßig mindestens einmal im Jahre eine Überprüfung stattfinden.

(2) Die fachliche Beaufsichtigung der Fleischbeschauer obliegt regelmäßig den beamteten Tierärzten innerhalb ihrer Amtsbezirke. Sie haben eine Liste über die in ihrem Bezirk tätigen Fleischbeschauer (Name, Geburtsdatum, Beschaubezirk) zu führen, in dieser alle Veränderungen nachzutragen und den Tag der Überprüfungen und Nachprüfungen der Fleischbeschauer sowie wichtige dabei gemachte Beobachtungen zu vermerken.

(3) Die fachliche Aufsicht über die Fleischbeschautierärzte obliegt der Landesbehörde, über die Untersuchungsstellen für die bakteriologische Fleischuntersuchung dem Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung. Die Aufsicht über die Fleischbeschautierärzte kann von der Landesbehörde auch den nachgeordneten beamteten Tierärzten übertragen werden.

(4) Die Überprüfungen (Absatz 1) der einzelnen Beschaubezirke sind tunlichst gelegentlich von Dienstreisen auszuführen. Sie haben sich auf die gesamte Diensttätigkeit der Beschauer zu erstrecken. Insbesondere ist dabei zu prüfen, ob

a) die Fleischbeschauer noch im Besitz der Befähigung zur Ausübung der Schlachttier- und Fleischbeschau sind,

b) die Ausrüstung des Beschauers und die Beschaustempel sich in vorschriftsmäßigem und gutem Zustand befinden,

c) die Tagebücher der Beschauer ordnungsmäßig geführt sind und die statistischen Zusammenstellungen mit den Eintragungen in den Tagebüchern übereinstimmen,

d) die vorgeschriebenen Fortbildungs- und Wiederholungslehrgänge rechtzeitig abgeleistet sind,

e) die sonstigen Vorschriften über die Schlachttier- und Fleischbeschau sowohl von den Beschauern als auch von den Tierbesitzern beachtet worden sind.

(5) Der beamtete Tierarzt hat ferner öfters einer Schlachttier- und Fleischbeschau durch den Beschauer beizuwohnen und gelegentlich ein von diesem untersuchtes Tier nachzuuntersuchen.

(6) Die bei den Überprüfungen beobachteten Mängel, die der Abstellung bedürfen, sind

lovce je vykonáván odborný dozor. V každém prohlídkovém obvodu budiž provedeno přezkoušení zpravidla nejméně jednou za rok.

(2) Odborný dozor nad prohližiteli masa patří zpravidla úředním veterinářům v jejich obvodu. Vedou seznam prohližitelů masa činných ve svém obvodu (jméno, datum narození, prohlídkový obvod), zaznamenávají do něho všechny změny a den přezkoušení a opakovacích zkoušek prohližitelů masa a důležité poznatky při tom získané.

(3) Odborný dozor nad veterináři prohlídky masa patří zemskému úřadu, nad stanicemi pro bakteriologické vyšetřování masa ministerstvu sociální a zdravotní správy. Dozor nad veterináři prohlídky masa může býti přenesen zemským úřadem také na podřízené úřední veterináře.

(4) Přezkoušení (odstavec 1) jednotlivých prohlídkových obvodů budiž prováděno podle možnosti při služebních cestách. Vztahuje se na veškerou služební činnost prohližitelů. Zvláště budiž při tom zjišťováno,

a) jsou-li prohližitelé ještě schopni k výkonu prohlídky jatečných zvířat a masa,

b) je-li vybavení prohližitele a prohlídková razítka v předepsaném a dobrém stavu,

c) jsou-li deníky prohližitelů řádně vedeny a zda statistické zprávy souhlasí se záznamy v denících,

d) byly-li předepsané učební a opakovací běhy včas vykonány,

e) bylo-li dbáno ostatních předpisů o prohlídce jatečných zvířat a masa jak prohližiteli, tak také držiteli zvířat.

(5) Úřední veterinář budiž také častěji přítomen prohlídce jatečných zvířat a masa prováděné prohližitelem a příležitostně nechť některé ze zvířat jím vyšetřených opětovně vyšetří.

(6) Nedostatky při přezkoušení zjištěné, které je třeba odstraniti, buďtež neprodleně

den für die Bestellung der betreffenden Beschauer zuständigen Behörden unverzüglich anzuzeigen.

(7) Im übrigen sind die Ergebnisse der Überprüfungen bei den zu erstattenden Jahresberichten nach den entsprechenden besonderen Anordnungen zu verwerten.

(8) Die vorstehenden Bestimmungen finden auf die Trichinenschau sinngemäß Anwendung mit der Maßgabe, daß die Überprüfungen mindestens alle zwei Jahre durchzuführen sind. Die Überprüfungen sind tunlichst mit den Nachprüfungen der Trichinenschauer zu verbinden.

Brauchbarmachung bedingt tauglichen Fleisches.

§ 55.

(1) Das als bedingt tauglich erkannte Fleisch ist zum Genuß für Menschen brauchbar gemacht, wenn es der nachstehend vorgeschriebenen Behandlung (vgl. auch § 56) unterworfen worden ist:

I. das Fett durch Ausschmelzen:
in den Fällen zu § 33;

II. das Fleisch und das Fett

a) durch Kochen oder Dämpfen:

1. bei Tuberkulose in den Fällen zu § 36, II, Nr. 1,

2. bei Trichinen der Schweine im Falle des § 36, II, Nr. 5,

3. bei nicht abgeheiltem örtlichem Milzbrand bei Schweinen im Falle des § 36, II, Nr. 6,

4. bei Verunreinigung mit Milzbrand-, Rotz- oder Fleischvergiftungserregern im Falle des § 36, II, Nr. 7 und 8,

5. bei Rotlauf, Ferkelgrippe, Schweinepest und ansteckender Schweinelähme in den Fällen des § 36, II, Nr. 2 und 3;

b) durch Kochen, Dämpfen oder Pökeln:
bei Finnen der Schweine in den Fällen zu § 36, II, Nr. 4;

c) durch Kochen, Dämpfen, Pökeln oder Aufbewahrung in einem Gefrierraum:
bei Finnen der Rinder und Kälber in den Fällen zu § 36, II, Nr. 4, mit der dort angegebenen Einschränkung bei schwachfinnigen Tieren.

(2) An Stelle des Kochens, Pökelns usw. kann für Fett das Ausschmelzen treten.

oznámeny úřadu, který dotčené prohlížitele ustanovuje.

(7) Jinak buďtež výsledky přezkoušení zhodnoceny ve výročních zprávách, předkládaných podle zvláštních předpisů.

(8) Předcházející ustanovení se vztahují obdobně na prohlídku na svalovce a to tak, že se přezkoušení provádí alespoň každé dva roky. Pokud možno, budiž přezkoušení prohlížitelů na svalovce spojeno se zkouškami opakovacími.

Úprava podmíněně poživatelného masa.

§ 55.

(1) Maso podmíněně poživatelné je upraveno k lidskému požívání, bylo-li podrobeno této předepsané úpravě (srov. také § 56):

I. tuk vyškvaření:
v případech § 33;

II. maso a tuk

a) vaření nebo dušení:

1. při tuberkulose v případech uvedených v § 36, č. II, 1,

2. při svalovčitosti vepřů v případě uvedeném v § 36, č. II, 5,

3. při nevyhojené místní sněti slezinné u vepřů v případě uvedeném v § 36, č. II, 6,

4. při znečištění zárodky sněti slezinné, vozhřivky nebo zárodky otravy masem v případě uvedeném v § 36, č. II, 7 a 8;

5. při července, chřipce selat, moru vepřů a nakažlivé obrně vepřů v případech uvedených v § 36, č. II, 2 a 3;

b) vaření, dušení nebo naložení:
při uhřivosti vepřů v případech uvedených v § 36, č. II, 4;

c) vaření, dušení, naložení nebo uchování v mrazírně:
při uhřivosti skotu a telat v případech uvedených v § 36, č. II, 4 s omezením platným u slabě uhřivých zvířat.

(2) Místo vaření, naložení atd. může tuk býti vyškvařen.

§ 56.

(1) Die Behandlung des Fleisches zur Brauchbarmachung zum Genuß für Menschen (§ 55) hat nach folgenden Vorschriften zu geschehen:

1. das Ausschmelzen des Fettes ist nur dann als genügend anzusehen, wenn es entweder in offenen Kesseln vollkommen verflüssigt oder in Dampfapparaten vor dem Ablassen nachweislich auf mindestens 100° C erwärmt worden ist;

2. das Kochen des mit tierischen Schmarotzern durchsetzten Fleisches in Wasser ist nur dann als genügend anzusehen, wenn es unter der Einwirkung der Hitze in den innersten Schichten grau (Rindfleisch) oder grauweiß (Schweinefleisch) verfärbt ist und wenn der von frischen Schnittflächen abfließende Saft eine rötliche Farbe nicht mehr besitzt. Trichinöses Fleisch von Schweinen [§ 36, II, Nr. 5, § 55, Abs. 1, II, Buchst. a), Nr. 2] ist in Stücken von nicht über 10 cm Dicke mindestens 2½ Stunden in kochendem Wasser zu halten. Das Fleisch von Tieren, die mit pflanzlichen Schmarotzern (Infektionskeimen) behaftet sind, ist in Stücken von nicht über 15 cm Dicke mindestens 2½ Stunden in kochendem Wasser zu halten;

3. das Dämpfen des Fleisches (in Dampfkochapparaten) ist als ausreichend nur dann anzusehen, wenn das Fleisch auch in den innersten Schichten nachweislich zehn Minuten lang einer Hitze von 80° C ausgesetzt gewesen ist oder wenn das in nicht über 15 cm dicke Stücke zerlegte Fleisch bei ½ Atmosphäre Überdruck mindestens zwei Stunden lang gedämpft und auch in den innersten Schichten grau (Rindfleisch) oder grauweiß (Schweinefleisch) verfärbt ist, und wenn der von frischen Schnittflächen abfließende Saft eine rötliche Farbe nicht mehr besitzt;

4. zur Pökelung ist das Fleisch in nicht über 2½ Kilogramm schwere Stücke zu zerlegen. Die Stücke sind in Kochsalz zu packen oder in eine Lake von mindestens 25 Gewichtsteilen Kochsalz auf 100 Gewichtsteile Wasser zu legen. Die Pökelung hat mindestens drei Wochen zu dauern. Wenn die Pökellake mit Lakespritzen eingespritzt wird, genügt ein 14tägiges Aufbewahren des so behandelten Fleisches unter amtlicher Kontrolle;

5. das Gefrieren des Fleisches zur Abtötung der Rinderfinnen hat in Gefrierräumen zu erfolgen, die eine einwandfreie Frisch-

§ 56.

(1) Úprava masa k lidskému požívání (§ 55) budiž provedena podle těchto předpisů:

1. vyškvaření tuku se pokládá za dostatečné jen tehdy, byl-li buď v otevřeném kotli úplně rozpuštěn nebo v parních přístrojích před vypuštěním prokazatelně zahřát nejméně na 100° C;

2. vaření masa, které obsahuje živočišné cizopasníky, ve vodě se pokládá za dostatečné jen tehdy, bylo-li účinkem tepla ve vnitřních vrstvách zbarveno šedě (hovězí maso) nebo šedobíle (vepřové maso) a není-li již šťáva, vytékající z čerstvých řezů červenavě zbarvena. Svalovčité maso vepřů [§ 36, č. II, 5, § 55, odst. 1, č. II, písm. a), č. 2] budiž v kusech silných nejvýše 10 cm udržováno ve vroucí vodě nejméně 2½ hodiny. Maso zvířat, stižených rostlinnými cizopasníky (choroboplodnými zárodky), budiž v kusech silných nejvýše 15 cm udržováno ve vroucí vodě nejméně 2½ hodiny;

3. dušení masa (v parních přístrojích) se pokládá za dostatečné jen tehdy, bylo-li maso i ve vnitřních vrstvách prokazatelně vystaveno po deset minut teplotě 80° C nebo bylo-li maso, rozdělené na kusy silné nejvýše 15 cm, při přetlaku ½ atmosféry nejméně dvě hodiny dušeno a i ve vnitřních vrstvách zbarveno šedě (hovězí maso) nebo šedobíle (vepřové maso) a není-li již šťáva z čerstvých řezů vytékající červenavě zbarvena;

4. k naložení budiž maso rozděleno v kusy ne těžší 2½ kg. Kusy buďtež obaleny kuchyňskou solí nebo uloženy do láku, obsahujícího alespoň 25 váhových dílů kuchyňské soli na 100 váhových dílů vody. Naložení nechť trvá alespoň tři týdny. Vstřikuje-li se lák stříkačkou, stačí čtrnáctidenní uchování takto upravovaného masa pod úředním dozorem;

5. zmražení masa za účelem usmrcení uhrů hovězích budiž prováděno v mrazírnách, umožňujících uchování masa v čerstvém stavu a

erhaltung des Fleisches ermöglichen und die Erreichung der notwendigen Gefriertemperatur in der Tiefe der Muskulatur von — 3° C für die Dauer von 24 Stunden gewährleisten (Anlage 3).

(2) Unterbleibt die Brauchbarmachung des Fleisches (Absatz 1), so ist das bedingt taugliche Fleisch wie untaugliches zu behandeln (§ 60).

§ 57.

Errichtung von Freibänken.

(1) Bedingt taugliches Fleisch, das zum Genuß für Menschen brauchbar gemacht ist, sowie Fleisch, das zum Genuß für Menschen zwar tauglich, jedoch im Nahrungs- und Genußwert erheblich herabgesetzt (minderwertig) ist, darf als Nahrungsmittel nur auf der Freibank oder nach Freibankart vertrieben werden. Gemeinden mit öffentlichem Schlachthaus haben hierfür besondere Verkaufsstellen (Freibänke) zu errichten. Ausnahmen können für Gemeinden mit weniger als 5000 Einwohnern von der Landesbehörde zugelassen werden.

(2) Die Verweisung des Fleisches auf die Freibank oder seinen Vertrieb nach Freibankart hat die Gemeinde unter denjenigen Sicherungsmaßnahmen anzuordnen, die ein Verbringen des Fleisches in den freien Verkehr verhüten.

(3) Die Errichtung von Freibänken kann durch die Gemeinde oder nach Anhörung der Gemeinde durch die Landesbehörde angeordnet werden.

(4) Benachbarte Gemeinden können vereinbaren, daß Freibänke nur in einer dieser Gemeinden auch für die anderen errichtet werden. Auf Antrag einer Gemeinde kann dies die Landesbehörde bestimmen.

(5) In Gemeinden, für die Freibänke errichtet sind, darf bedingt taugliches sowie minderwertiges Fleisch (Absatz 1) nur auf der Freibank feilgehalten und verkauft werden. Der Verkauf darf nur zum Verbrauch im eigenen Haushalt des Erwerbers oder nach § 9, Abs. 2, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau mit Erlaubnis der Gemeinde an Anstaltsbetriebe erfolgen, in denen Personen verpflegt werden. Derartiges Fleisch kann aber auch ganz oder teilweise mit Erlaubnis der Gemeinde dem Besitzer des Fleisches zur Verwendung im eigenen Haushalt überlassen werden, sofern er nicht Fleischer ist oder sich mit dem Vertrieb von Fleisch oder Fleischwaren befaßt; der Verbleib ist von der Gemeinde zu überwachen.

zaručujících dosažení nutné teploty — 3° C po dobu 24 hodin (příloha 3).

(2) Nebyla-li úprava masa provedena (odstavec 1), zachází se s podmíněně poživatelným masem jako s nepoživatelným (§ 60).

§ 57.

Zřizování nucených výseků.

(1) Podmíněně poživatelné maso upravené k lidskému požívání i maso sice poživatelné, avšak podstatně snížené výživné hodnoty a poživatelnosti (méně hodnotné), může se prodávati jako potravina jen v nuceném výseku nebo způsobem, prodeji v nuceném výseku odpovídajícím. Obce s veřejnými jatkami mají k tomu účelu zříditi zvláštní prodejny (nucené výseky). Výjimky mohou býti povoleny zemským úřadem pro obce s méně než 5.000 obyvateli.

(2) Určení masa do nuceného výseku nebo jeho prodej způsobem, prodeji v nuceném výseku odpovídajícím, nařídí obec za takových bezpečnostních opatření, která zabrání uvedení masa do volného prodeje.

(3) Zřízení nucených výseků může býti nařízeno obcí nebo po slyšení obce zemským úřadem.

(4) Sousední obce se mohou dohodnouti, že nucené výseky se zřídí jen v jedné z těchto obcí též pro obce ostatní. To může stanoviti zemský úřad na návrh některé obce.

(5) V obcích, pro které jsou zřízeny nucené výseky, se může maso podmíněně poživatelné i maso méně hodnotné (odstavec 1) uchovávati k prodeji jen v nuceném výseku. Maso se může prodati jen pro potřebu vlastní domácnosti kupujícího, nebo podle § 9, odst. 2 vládního nařízení o prohlídce masa s povolením okresního úřadu ústavům, v nichž se stravují lidé. Takové maso může však býti také s povolením obce ponecháno zcela nebo z části držiteli masa k použití ve vlastní domácnosti, jestliže není řezníkem, nebo se nezabývá prodejem masa nebo masného zboží; na ponechání budiž dohlédnuto obcí.

(6) Auf der Freibank ist die Abgabe und der Verkauf von Fleisch nur in Stücken bis zum Höchstgewicht von 3 kg zulässig. Die Gemeinde oder die Aufsichtsbehörde kann vorschreiben, daß an einen Käufer an ein und demselben Tage Freibankfleisch nur in einer bestimmten Höchstmenge verabfolgt werden darf.

(7) Die Gemeinden, in denen Freibänke errichtet sind, haben den Betrieb durch eine von der Bezirksbehörde zu genehmigende Freibankordnung (Anlage 4) zu regeln. Zur Deckung der Unkosten können Benutzungsgebühren erhoben werden. Der Betrieb der Freibank ist von der Gemeinde zu überwachen.

(8) Soweit Freibänke nicht errichtet sind, haben die Gemeinden für die amtliche Beaufsichtigung des Verkaufs von bedingt tauglichem sowie von minderwertigem Fleisch zu sorgen.

(9) Nicht beanstandetes Fleisch ist vom Verkauf auf der Freibank ausgeschlossen. Ausnahmen bedürfen der Erlaubnis der Gemeinde.

(10) Bedingt taugliches sowie minderwertiges Fleisch darf von dem Ort, wo es beanstandet wurde, nur mit Erlaubnis der Gemeinde in Orte verbracht werden, wo es auf der Freibank oder nach Freibankart abgesetzt werden kann. Die Erlaubnis darf nur für die Ausfuhr nach einer bestimmten Gemeinde erteilt werden. Sie darf nicht versagt werden, wenn das Fleisch nach einem Freibankbezirk ausgeführt werden soll und die Zulassung des Fleisches zur Freibank durch Erklärung der Freibankverwaltung des Bestimmungsorts oder durch Entscheidung der Bezirksbehörde sichergestellt ist. Von der Erlaubnis ist die Gemeinde, gegebenenfalls auch die Freibankverwaltung des Bestimmungsorts, zu benachrichtigen.

(11) Die Zulassung von auswärts beanstandetem Fleisch zur Freibank darf nur im Einzelfall verweigert werden, wenn das Fleisch nicht abgesetzt werden kann.

(12) Das Herstellen, Vorrätighalten, Feilhalten und Verkaufen von Hackfleisch, Schabefleisch und zubereitetem Hackfleisch in Freibänken oder freibankähnlichen Einrichtungen ist verboten (§ 2, Abs. 2, der Regierungsverordnung vom 13. März 1941, Slg. Nr. 149, über Hackfleisch).

(6) V nuceném výseku se může vydávati a prodávati maso jen v kusech do váhy nejvýše 3 kg. Obec nebo dohlédací úřad může předepsati, že jednomu kupujícímu smí býti vydáno v jednom dni maso z nuceného výseku jen v určitém nejvyšším množství.

(7) Obce, ve kterých jsou zřízeny nucené výseky, upraví provoz podle řádu pro nucený výsek (příloha 4), jejž schvaluje okresní úřad. Na úhradu výdajů mohou se vybírati poplatky za používání. Na provoz nuceného výseku budiž obcí dohlíženo.

(8) Dokud nejsou nucené výseky zřízeny, mají obce pečovati o úřední dohled na prodej podmíněně poživatelného i méně hodnotného masa.

(9) Nepozastavené maso je z prodeje v nuceném výseku vyloučeno. K výjimkám je třeba povolení obce.

(10) Podmíněně poživatelné, jakož i méně hodnotné maso může býti dopraveno z místa, kde bylo pozastaveno, do míst, kde může býti odbyto v nuceném výseku, nebo způsobem, prodeji v nuceném výseku odpovídajícím, jen povolí-li to obec. Povolení smí býti dáno jen pro vývoz do určité obce. Nesmí býti odepřeno, má-li býti maso vyvezeno do obvodu nuceného výseku, a je-li prohlášením správy nuceného výseku místa určení nebo rozhodnutím okresního úřadu zajištěno připuštění masa do nuceného výseku. O povolení budiž zpravena obec, a je-li třeba, též správa nuceného výseku místa určení.

(11) Připuštění jinde pozastaveného masa do nuceného výseku smí býti odepřeno jen v ojedinělém případě, nemůže-li maso býti odbyto.

(12) Příprava, udržování v zásobě, uchovávání k prodeji sekaného masa, škrabaného masa a připravovaného sekaného masa v nucených výsecích nebo podobných zařízeních jsou zakázány (§ 2, odst. 2 vládního nařízení ze dne 13. března 1941, č. 149 Sb., o sekaném mase).

§ 58.

Beanstandetes Fleisch zur Gewinnung therapeutischer Präparate.

Fleischteile von untauglich, bedingt tauglich oder minderwertig beurteilten Tierkörpern dürfen zur Gewinnung therapeutischer Präparate nicht verwendet werden.

Unschädliche Beseitigung des untauglichen Fleisches.

§ 59.

(1) Anordnungen über die unschädliche Beseitigung von Fleisch, das als untauglich zum Genuß für Menschen beurteilt oder zum Genuß für Menschen untauglich geworden ist, trifft die Gemeinde.

(2) Die Gemeinde kann anordnen, daß das untaugliche Fleisch an eine Sammelstelle zu verbringen ist, bis es zur unschädlichen Beseitigung abgeholt werden kann.

§ 60.

(1) Bis zur unschädlichen Beseitigung ist das untaugliche Fleisch in geeigneten Behältern (Konfiskatbehältern) oder Räumen so aufzubewahren, daß seine unbefugte Entnahme verhindert ist.

(2) Zur unschädlichen Beseitigung ist das untaugliche Fleisch mit hohen Hitzegraden bis zum Zerfall der Weichteile zu behandeln, zu verbrennen oder zu vergraben. Bei der unschädlichen Beseitigung dürfen keine Erzeugnisse zum Genuß für Menschen gewonnen werden.

(3) Außer in den Fällen des Absatzes 4 ist die unschädliche Beseitigung in Tierkörperbeseitigungsanstalten oder in eigenen Anlagen der Schlachthöfe (Konfiskatbeseitigungsanlagen) nach den Durchführungsvorschriften zur Regierungsverordnung vom 13. Oktober 1941, Slg. Nr. 369, über die Beseitigung und Verwertung der Tierkörper und ihrer Teile vorzunehmen. Die Errichtung neuer Konfiskatbeseitigungsanlagen in Schlachthöfen bedarf der Erlaubnis der Landesbehörde.

(4) Ist die Sammlung untauglicher Fleischteile zur regelmäßigen Ablieferung an eine Tierkörperbeseitigungsanstalt nicht angeordnet, so dürfen untaugliche Fleischteile (z. B. einzelne Organe) am Orte des Anfalls unter polizeilicher Aufsicht vergraben oder verbrannt werden. Das Vergraben ganzer untauglicher Schlachttierkörper ist nur in Ge-

§ 58.

Výroba léčivých přípravků z pozastaveného masa.

Částí masa z těl zvířat, uznaných za nepoživatelná, podmíněně poživatelná nebo méně hodnotná, se nesmí užívati k získávání léčivých přípravků.

Neškodné odstraňování nepoživatelného masa.

§ 59.

(1) Nařízení o neškodném odstraňování nepoživatelného masa, nebo masa, které se stalo nepoživatelným, vydá obec.

(2) Obec může nařídit, aby bylo nepoživatelné maso shromažďováno na určitém místě až do doby, než bude odvezeno k neškodnému odstranění.

§ 60.

(1) Až do neškodného odstranění budiž nepoživatelné maso uschováno ve vhodných nádobách (nádoby na konfiskáty) nebo místnostech tak, aby bylo zabráněno jeho neoprávněnému odběru.

(2) Nepoživatelné maso budiž neškodně odstraněno vysokou teplotou až do rozpadu měkkých částí, spálením nebo zahrabáním. Při neškodném odstraňování masa nesmějí býti získávány žádné výrobky k lidskému požívání.

(3) Kromě případů uvedených v odstavci 4 budiž neškodné odstraňování prováděno v ústavech pro odstraňování těl zvířat nebo ve vlastních zařízeních jatek (zařízení na odstraňování konfiskátů) podle prováděcích předpisů k vládnímu nařízení ze dne 13. října 1941, č. 369 Sb., o odstraňování a zužitkování těl zvířat a jejich částí. Zřizování nových zařízení na odstraňování konfiskátů ve veřejných jatkách povoluje zemský úřad.

(4) Není-li nařízeno shromažďování nepoživatelných částí masa k pravidelnému odvozu do ústavu pro odstraňování těl zvířat, smějí býti nepoživatelné části masa (na př. jednotlivé orgány) v místě zahrabány nebo spáleny za policejního dozoru. Zahrabávání celých nepoživatelných těl jatečných zvířat je dovoleno jen v oblastech, v nichž bylo obecně povoleno

bieten gestattet, für die das Vergraben von Tierkörpern auf Grund der Regierungsverordnung Slg. Nr. 369/1941 allgemein zugelassen ist.

(5) Fleisch, das vergraben werden darf, ist vorher mit Einschnitten zu versehen und mit Kalk oder feinem trockenem Sand zu bestreuen oder mit stark riechenden Flüssigkeiten zu übergießen. Die Gruben sind so tief anzulegen, daß das Fleisch von einer mindestens ein Meter starken Erdschicht — vom Grubenrand senkrecht nach unten gemessen — bedeckt ist. Das Fleisch ist an den hierzu bestimmten Stellen (Verscharrungsplätze) zu vergraben.

(6) Untaugliches Fleisch darf auch nach den bisher geltenden Bestimmungen durch hohe Hitzegrade, Vergraben oder Behandlung mit chemischen Mitteln bis zur Auflösung der Weichteile unschädlich beseitigt werden, solange diese Art der unschädlichen Beseitigung der Tierkörper nach der Regierungsverordnung Slg. Nr. 369/1941 zulässig ist.

§ 61.

Verfütterung beanstandeten Fleisches statt unschädlicher Beseitigung.

(1) Beanstandetes (untaugliches, minderwertiges und bedingt taugliches) Fleisch darf mit Genehmigung der Bezirksbehörde des Abgabeorts auch zur Verwendung als Futter für Tiere, jedoch nicht für Schweine oder Geflügel, an zuverlässige Personen abgegeben werden, die im Besitz einer Erlaubnis der Bezirksbehörde ihres Wohnorts zum Bezug beanstandeten Fleisches für Futterzwecke sind.

(2) Zu Futterzwecken darf minderwertiges oder bedingt taugliches Fleisch (sogenanntes Freibankfleisch) aus einer Freibank, einem öffentlichen Schlachthaus oder unmittelbar von einem Schlachttierbesitzer, genußuntaugliches Fleisch nur aus einem öffentlichen Schlachthaus bezogen werden.

(3) Von der Abgabe zu Futterzwecken ausgeschlossen ist Fleisch, das mit Tierseuchenerregern, Fleischvergiftern und tierischen Schmarotzern einschließlich Trichinen behaftet ist; jedoch dürfen wegen Tuberkulose beanstandete Tierkörper nach Entfernung der tuberkulösen Veränderungen im gekochten Zustand als Futter für Tiere abgegeben werden.

(4) Das Fleisch muß vor seiner Abgabe mit Einschnitten versehen und durch Übergießen mit auffälligen, von der Fleischfarbe abweichenden Farbstoffen gefärbt und in ver-

zahrabávání těl zvířat podle vládního nařízení č. 369/1941 Sb.

(5) Maso, které smí býti odstraněno zahrabáním, budiž dříve nařezáno a posypáno vápnem nebo jemným suchým pískem nebo polito silně páchnoucími tekutinami. Jámy buďtež tak hluboké, aby maso bylo pokryto alespoň metr silnou vrstvou země, měřeno kolmo dolů od okraje jámy. Maso budiž zahrabáno na místech k tomu vykázaných (zahrabovištích).

(6) Nepoživatelné maso smí býti neškodně odstraněno podle dosud platných ustanovení též vysokou teplotou, zahrabáním nebo chemickými prostředky až do rozpadu měkkých částí, je-li tento způsob neškodného odstraňování těl zvířat přípustný podle vládního nařízení č. 369/1941 Sb.

§ 61.

Zkrmování pozastaveného masa místo neškodného odstranění.

(1) Pozastavené (nepoživatelné, méně hodnotné a podmíněně poživatelné) maso smí býti po povolení okresního úřadu místa odběru odebíráno též jako krmivo pro zvířata, nikoliv však pro vepře nebo drůbež, spolehlivými osobami, které mají povolení příslušného okresního úřadu místa svého bydliště k odběru pozastaveného masa ke krmení.

(2) Ke krmení se smí odebírati méně hodnotné nebo podmíněně poživatelné maso (t. zv. maso z nuceného výseku) z nuceného výseku, z veřejných jatek nebo přímo od držitele jatečného zvířete, nepoživatelné maso jen z veřejných jatek.

(3) Z odběru ke krmení je vyloučeno maso, obsahující zárodky nakažlivých nemocí zvířat, zárodky otravy masem a živočišné cizopasníky, včetně svalovců; těla zvířat pozastavených pro tuberkulosu se však smějí odebírati ve stavu vařeném jako krmivo pro zvířata po odstranění tuberkulosních změn.

(4) Před odběrem musí býti maso nařezáno a obarveno politím nápadnými barvivy, odlišnými od barvy masa a vloženo do nádob, které se dají zamknouti, nebo naloženo do dobře

schließbaren Behältern verpackt oder auf dicht schließenden verschlossenen Fahrzeugen verladen werden. Das Fleisch ist dem Verwendungsort unmittelbar zuzuführen.

(5) Die Gemeinde des Abgabeorts hat die Behandlung des Fleisches nach den Absätzen 3 und 4 zu überwachen und die Abgabe der Gemeinde des Verwendungsorts unter Angabe der Fleischmenge und des Beziehers jeweils mitzuteilen.

(6) Der Bezieher des Fleisches hat ein Kontrollbuch mit folgenden Spalten zu führen: Spalte 1: Lfde. Nr., Spalte 2: Datum der Einlieferung des Fleisches, Spalte 3: Gewicht des Fleisches, Spalte 4: Bezeichnung der Tiergattung, von der das Fleisch stammt, Spalte 5: Bezeichnung des Vorbesitzers mit Wohnort, des öffentlichen Schlachthauses oder der Freibank, von denen das Fleisch bezogen ist, Spalte 6: Bemerkungen. Das Kontrollbuch ist der Gemeinde oder dem beamteten Tierarzt auf Wunsch zur Einsichtnahme vorzulegen.

(7) Am Verwendungsort sind zur Aufnahme des Fleisches Behälter aufzustellen, in denen es stets unter Verschluß zu halten ist. Hierzu können auch die für die Beförderung des Fleisches dienenden verschließbaren Behälter (Absatz 4) benutzt werden. Die Behälter oder die Fahrzeuge sind bis zu ihrer Entleerung in einem kühlen, verschlossen gehaltenen Raum aufzubewahren. Vor ihrer Entfernung aus dem Verwendungsbetrieb sind die Behälter oder die Fahrzeuge mit heißer Sodalauge gründlich zu reinigen. Soll das Fleisch zu seiner besseren Erhaltung außerhalb der Behälter aufbewahrt werden, dann hat dies in einem kühlen verschließbaren, bis zur jeweiligen Entnahme von Fleisch verschlossen gehaltenen und gegen die widerrechtliche Fortnahme des Fleisches ausreichend gesicherten Raum zu geschehen. Der Raum darf zu anderen Zwecken als zur Aufbewahrung des für die Fütterung der Tiere zugelassenen Fleisches nicht verwendet werden; er muß so beschaffen und so gelegen sein, daß durch die Aufbewahrung Nachteile, Gefahren oder Belästigungen, insbesondere Geruchsbelästigungen, für die auf dem Grundstück sich aufhaltenden Personen oder für die Bewohner der benachbarten Grundstücke oder für die Bevölkerung nicht herbeigeführt werden.

§ 62.

Nachuntersuchung.

(1) Für die Beschränkungen des Vertriebs, denen frisches Fleisch in Gemeinden mit

utěsněných zavřených vozidel. Maso budiž dovezeno přímo na místo spotřeby.

(5) Obec místa odběru má dozírati na zacházení s masem podle odstavců 3 a 4 a vyrozuměti o odběru vždy obec místa spotřeby a sděliti mu množství masa a odběratele.

(6) Odběratel masa má vésti kontrolní knihu s těmito sloupci: sloupec 1: Běž. č., sloupec 2: Datum dovozu masa, sloupec 3: Váha masa, sloupec 4: Označení druhu zvířete, z něhož maso pochází, sloupec 5: Označení dřívějšího držitele s místem bydliště, veřejných jatek nebo nuceného výseku, odkud bylo maso odebráno, sloupec 6: Poznámky. Kontrolní kniha budiž na přání předložena obci nebo úřednímu veterináři k nahlédnutí.

(7) Na místě spotřeby buďtež postaveny k úschově masa nádoby, ve kterých musí býti maso vždy pod uzávěrou. K tomu možno použíti též nádob, které se dají zamknouti (odstavec 4) a slouží k přepravě masa. Nádoby nebo vozidla buďtež postaveny až do vyprázdnění v chladné, uzamčené místnosti. Před dalším použitím buďtež nádoby nebo vozidla důkladně očištěna horkým louhem sodným. Má-li se maso uschovávati mimo nádoby, aby bylo lépe uchováno, staniž se tak v chladné místnosti, kterou lze zavříti, vždy až do každého odběru masa zamknuté, a dostatečně zajištěné proti jeho neoprávněnému odběru. Místnosti se nesmí používati k jiným účelům než k uchování masa, určeného ke krmení zvířat; místnost musí býti zařízena a volena tak, aby úchovou nebyly osoby zdržující se v usedlosti, obyvatelé sousedních usedlostí a obyvatelstvo vůbec poškozováni, ohrožováni nebo obtěžováni, zvláště zápachem.

§ 62.

Opětovné vyšetření.

(1) Pro omezení dovozu čerstvého masa do obcí s veřejnými jatkami platí předpisy, vy-

öffentlichen Schlachthäusern unterworfen werden kann, sind im Rahmen des § 20 der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau herausgegebene Vorschriften maßgebend.

(2) Wenn die tierärztliche Nachuntersuchung des eingeführten, nicht von Fleischbeschautierärzten untersuchten frischen Fleisches vorgeschrieben ist, hat sie sich auf die Feststellung zu erstrecken, ob das in den Verkehr gelangte Fleisch der amtlichen Fleischbeschau unterworfen gewesen und ob sie vorschriftsmäßig durchgeführt worden ist. Die etwa fehlende oder mangelhaft ausgeführte Untersuchung ist nach den fleischbeschaulichen Vorschriften soweit möglich nachzuholen oder zu berichtigen, gegebenenfalls ist die bakteriologische Fleischuntersuchung (§ 27) zu veranlassen. Bei Feststellung von Mängeln in der Fleischbeschau ist die für die Bestellung des Beschauers zuständige Behörde zu benachrichtigen.

(3) Ergibt die Nachuntersuchung, daß das Fleisch seit Vornahme der Fleischbeschau verdorben ist oder sonst eine gesundheitsschädliche Veränderung seiner Beschaffenheit erlitten hat, so ist das Fleisch nach den Bestimmungen des Gesetzes vom 16. Jänner 1896, R. G. Bl. Nr. 89 vom Jahre 1897, betreffend den Verkehr mit Lebensmitteln und einigen Gebrauchsgegenständen, weiter zu behandeln.

(4) Zum Nachweis der Nachuntersuchung kann die Kennzeichnung des Fleisches durch einen rechteckigen grünen Stempel mit der Aufschrift „Nachuntersuchung“ vorgeschrieben werden.

dané podle § 20 vládního nařízení o prohlídce masa.

(2) Je-li předepsáno opětovné veterinářské vyšetření dovezeného čerstvého masa nevyšetřeného veterinářem prohlídky masa, budiž tímto vyšetřením zjištěno, bylo-li maso dané do obchodu podrobeno úřední prohlídce masa, a byla-li prohlídka ta provedena podle předpisu. Chybící snad nebo nedostatečně provedené vyšetření budiž podle předpisů o prohlídce masa doplněno nebo opraveno, a je-li třeba, budiž provedeno bakteriologické vyšetření masa (§ 27). Zjistí-li se závady v prohlídce masa, budiž zpraven úřad, příslušný pro ustanovení prohlížitele.

(3) Zjistí-li se při opětovném vyšetření, že se maso od provedení prohlídky masa zkazilo nebo jinak nabylo vlastností zdraví lidskému škodlivých, budiž s masem dále naloženo podle ustanovení zákona ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z roku 1897, o obchodu s potravinami a některými předměty potřeby.

(4) K průkazu opětovného vyšetření může býti předepsáno označení masa obdélníkovým zeleným razítkem s nápisem „Nachuntersuchung
Opětovné vyšetření“.

Beschwerdeverfahren.

§ 63.

(1) Gegen die Entscheidungen der Beschauer und der Gemeinden kann von dem Besitzer des Schlachttieres oder des Fleisches Beschwerde erhoben werden.

(2) Die auf die Beschwerde ergehende Entscheidung ist endgültig.

(3) Die Kosten einer unbegründeten Beschwerde fallen dem Beschwerdeführer zur Last.

§ 64.

(1) Gegen die Entscheidungen des Beschauers, auf Grund deren ein Eingreifen der Gemeinde nicht erforderlich ist (Versagung der Schlachterlaubnis und Anordnung besonderer Vorsichtsmaßregeln bei der Schlachtung), findet die Beschwerde an die Gemeinde statt.

Postup při námitkách.

§ 63.

(1) Proti rozhodnutí prohlížitelů a obcí může držitel jatečného zvířete nebo masa podati námitky.

(2) Rozhodnutí o námitkách je konečné.

(3) Výdaje vzniklé neodůvodněnými námitkami hradí stěžovatel.

§ 64.

(1) Proti rozhodnutím prohlížitele, která nejsou podkladem pro zákrok obce (odmítnutí povolení poražení a nařízení zvláštních opatření při poražení) lze podati námitky k obci.

(2) Gegen die Erklärung des Fleischbeschauers, daß er zur selbständigen Beurteilung eines Schlachttieres nicht zuständig sei, und daß die Zuziehung des Fleischbeschautierarztes zu erfolgen habe, ist kein Rechtsmittel zulässig.

(3) Gegen die sonstigen Entscheidungen des Beschauers findet die Beschwerde an die Behörde statt, die auf die Beschwerde über die an die Entscheidung des Beschauers sich anschließende polizeiliche Verfügung zu entscheiden hat.

(4) Ist in einem öffentlichen Schlachthaus oder einem Beschauamt mit mehreren Beschauern ein Fleischbeschautierarzt mit der Dienstaufsicht über die anderen Beschauer betraut, so kann durch die Gemeinde bestimmt werden, daß zunächst vorbehaltlich des Beschwerderechts der dienstaufsichtsführende Fleischbeschautierarzt die angefochtene Entscheidung des Beschauers nachprüft und darüber entscheidet.

(5) Die auf die Beschwerden nach den Absätzen 1 bis 4 ergehenden Entscheidungen sind endgültig.

§ 65.

(1) Gegen polizeiliche Verfügungen, die auf Grund der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau und der Durchführungsbestimmungen von der Gemeinde getroffen sind, ist nur die Aufsichtsbeschwerde zulässig.

(2) Für Beschwerden gegen polizeiliche Verfügungen anderer Behörden oder Beamten oder sonstiger mit amtlichen Aufgaben betrauter Personen, denen die Befugnisse der Gemeinden übertragen sind, hat die Landesbehörde die zur Entscheidung zuständigen Behörden zu bezeichnen. Sind untere Behörden oder Beamte mit den Befugnissen der Gemeinden betraut, so kann der Gemeinde die Entscheidung über die Beschwerde übertragen werden.

§ 66.

(1) Die Beschwerden sind binnen 24 Stunden nach der Eröffnung der Entscheidung bei der Stelle anzumelden, von der die angefochtene Entscheidung getroffen ist; sie können auch bei der zur Entscheidung über die Beschwerde zuständigen Behörde angebracht werden. Im ersteren Fall ist die Beschwerde unverzüglich an die zur Entscheidung zuständige Behörde weiterzugeben.

(2) Die Beschwerden haben aufschiebende Wirkung.

(2) Proti prohlášení prohližitele masa, že k samostatnému posouzení jatečného zvířete není příslušným, a že se má povolati veterinář prohlídky masa, není opravného prostředku.

(3) Proti jiným rozhodnutím prohližitele buďtež podány námitky u úřadu, který má rozhodnouti na námitku proti policejnímu opatření, spojenému s rozhodnutím prohližitele.

(4) Je-li ve veřejných jatkách nebo v prohlídkové úřadovně s více prohližiteli jeden veterinář prohlídky masa pověřen služebním dozorem nad ostatními prohližiteli, může býti obcí určeno, aby s výhradou práva stížnosti nejdříve veterinář prohlídky masa, pověřený služebním dozorem, přezkoušel napadené rozhodnutí prohližitele a rozhodl o něm.

(5) Rozhodnutí učiněná o námitkách podle odstavců 1 až 4 jsou konečná.

§ 65.

(1) Proti policejním opatřením, učiněným obcí podle vládního nařízení o prohlídce masa a prováděcích předpisů, je přípustná jen dozorčí stížnost.

(2) Pro námitky proti policejnímu opatření jiných úřadů nebo úředníků nebo ostatních osob, úředními úkony pověřených, na něž byla přenesena pravomoc obce, má zemský úřad označiti úřady, k rozhodnutí příslušné. Jsou-li pověřeny nižší úřady nebo úředníci s pravomocí obce, může býti na obec přeneseno rozhodování o námitkách.

§ 66.

(1) Námitky buďtež oznámeny během 24 hodin po vyhlášení rozhodnutí orgánu, který napadené rozhodnutí učinil; mohou býti podány též u úřadu, pro rozhodnutí o námitkách příslušného. V prvém případě buďtež námitky bezodkladně postoupeny úřadu, k rozhodnutí příslušnému.

(2) Námitky mají odkladný účinek.

§ 67.

Die zur Entscheidung über die Beschwerden zuständigen Behörden haben, sofern die Entscheidung oder das Gutachten eines Beschauers angefochten wird, vor der Entscheidung das Gutachten eines weiteren Sachverständigen einzuholen, und zwar:

1. des Fleischbeschautierarztes des Fleischbeschaubezirks, wenn bei der angefochtenen Entscheidung ein Fleischbeschauer mitgewirkt hat;

2. des zuständigen beamteten Tierarztes, wenn bei der angefochtenen Entscheidung ein nichtbeamteter Tierarzt mitgewirkt hat;

3. des tierärztlichen Sachbearbeiters der Landesbehörde, wenn bei der angefochtenen Entscheidung ein beamteter Tierarzt mitgewirkt hat.

§ 68.

Von der endgültigen Entscheidung hat die entscheidende Behörde den Beschwerdeführer und die Stelle, von der die angefochtene Entscheidung ergangen ist, nötigenfalls auch die Gemeinde oder die mit deren Befugnissen betrauten anderen Dienststellen sofort in Kenntnis zu setzen.

§ 67.

Úřady příslušné k rozhodnutí o námitkách mají, pokud bylo napadeno rozhodnutí nebo dobrozdání prohlížitele, vyžádati si před rozhodnutím dobrozdání dalšího odborníka, a to:

1. veterináře prohlídky masa prohlídkového obvodu, učinil-li napadené rozhodnutí prohlížitel masa;

2. příslušného úředního veterináře, učinil-li napadené rozhodnutí neúřední veterinář;

3. veterinářského odborníka zemského úřadu, učinil-li napadené rozhodnutí úřední veterinář.

§ 68.

O konečném rozhodnutí má rozhodující úřad ihned vyrozuměti stěžovatele a orgán, který napadené rozhodnutí učinil, v případě nutnosti též obec nebo jiné služebny takovou pravomocí pověřené.

Anlage 1.

(Zu § 27, Abs. 6, AB. A)

Anweisung
für die bakteriologische Fleischuntersuchung.

INHALTSÜBERSICHT.

I. Aufbewahrung des der bakteriologischen Fleischuntersuchung unterliegenden Tierkörpers und Fleisches.

II. Entnahme und Versand der Proben.

III. Die bakteriologische Untersuchung.

A. Die Herstellung der notwendigen Nährböden:

1. Nähragar.
2. Wasserblau-Metachromgelb-Laktose-Agar.
3. Fuchsin-Laktose-Agar.
4. Lackmus-Laktose-Agar.
5. Malachitgrün-Agar.
6. Brillantgrün-Phenolrot-Laktose-Agar.
7. Tetrathionat-Anreicherungsnährboden.
8. Nährmedien für die bunte Reihe.
9. Milchzucker, Saccharose, Adonit.
10. Salicin.
11. Mannit.
12. Trypsinbouillon für die Indolprobe.
13. Arabinose.
14. Dulcit.
15. Rhamnose.
16. Rhamnose-Molke
17. Säureanzeiger.

B. Ausführung der bakteriologischen Untersuchung:

1. Ausstrichverfahren.
2. Untersuchung auf anaerobe Keime.
3. Anreicherung.
4. Bestimmung der auf den Platten gewachsenen Keime.

C. Eintragung und Mitteilung des Ergebnisses der bakteriologischen Untersuchung.

IV. Beurteilung der Tierkörper nach den Ergebnissen der bakteriologischen Untersuchung und Abschluß der Untersuchung.

Příloha I.

(K § 27, odst. 6 prov. př. A.)

Návod
k bakteriologickému vyšetřování masa.

PŘEHLED.

I. Úchova těla zvířete nebo masa bakteriologicky vyšetřovaného.

II. Odběr a zasílání vzorků.

III. Bakteriologické vyšetření.

A. Příprava potřebných živných půd:

1. Živný agar.
2. Vodná modř - metachromová žluť - mléčný cukr - agar.
3. Fuchsin - mléčný cukr - agar.
4. Lakmus - mléčný cukr - agar.
5. Malachitová zeleň - agar.
6. Brilantová zeleň - fenolová červeň - mléčný cukr - agar.
7. Tetrationátová pomnožovací živná půda.
8. Živné půdy pro pestrou řadu.
9. Mléčný cukr, řepný cukr, adonit.
10. Salicin.
11. Manit.
12. Trypsinový bouillon ke zkoušce na indol.
13. Arabinosa.
14. Dulcit.
15. Ramnosa.
16. Ramnosa - syrovátka.
17. Ukazatel kyselosti.

B. Provedení bakteriologického vyšetření:

1. Kultivace z roztěru.
2. Vyšetření na anaerobní zárodky.
3. Pomnožení.
4. Určení narostlých zárodků na deskách.

C. Záznam a oznámení výsledku bakteriologického vyšetření.

IV. Posouzení těl zvířat podle výsledků bakteriologického vyšetření a závěr vyšetřování.

I. Aufbewahrung des der bakteriologischen Fleischuntersuchung unterliegenden Tierkörpers und Fleisches.

Der Tierkörper, bei dem eine bakteriologische Fleischuntersuchung eingeleitet worden ist, soll mit allen Organen und sonstigen Teilen bis zum Abschluß der bakteriologischen Untersuchung und bis zur Feststellung der Unverdächtigkeit des Fleisches so aufbewahrt werden, daß ein Berühren des Fleisches durch Unberufene und insbesondere eine mittelbare oder unmittelbare Berührung mit anderem Fleisch oder anderen Lebensmitteln verhindert wird. Der Tierkörper oder das Fleisch ist während dieser Zeit möglichst luftig und kühl (je nach den Verhältnissen in einem Kühlraum, in einem anderen Raum mit starkem Luftdurchzug — zugige Tenne —, aber nicht unmittelbar auf Eis) aufzubewahren.

II. Entnahme und Versand der Proben.

Zur Vornahme der bakteriologischen Fleischuntersuchung sind folgende Proben zu entnehmen:

1. aus einem Vorder- und Hintervierte möglichst je ein ganzer von Faszien umschlossener Muskelbauch der Unterarm- oder Unterschenkelmuskeln oder je ein nicht mit Faszien durchsetzter Würfel von mindestens 6 bis 8 cm Seitenlänge aus einem der nachbezeichneten Muskeln: m. supra spinam, anconaeus longus, brachialis, rectus femoris, semitendineus, gastrocnemius;

2. aus den beiden anderen Vierteln je ein Fleischlymphknoten (Bug- oder Achsellymphknoten und ein großer innerer Darmbeinlymphknoten mit dem sie umgebenden Binde- oder Fettgewebe);

3. die Milz (in Fällen von erheblicher Milzschwellung ein handgroßes Stück Milz aus dem veränderten Milzteil);

4. eine Niere;

5. sofern nicht bei kleinen Tieren die ganze Leber mit Gallenblase eingeschickt wird, ein zweifaustgroßes Stück Leber mit der Leberpforte oder der Spigelsche Lappen mit der Leberpforte, ferner die Leberlymphknoten und (außer bei Einhufern) die Gallenblase. Die Gallenblase ist durch Ausdrücken bis auf einen Rest zu entleeren und gut abzubinden;

6. veränderte Teile, die nach Lage des Falls besonders verdächtig sind, gesunheitsschädliche Keime zu enthalten, und ihre Lymphknoten (z. B. bei Pneumonie ein Stück Lunge mit Lymphknoten);

I. Úchova těla zvířete nebo masa bakteriologicky vyšetřovaného.

Tělo zvířete, jehož maso je bakteriologicky vyšetřováno, se má se všemi orgány a ostatními částmi uchovati až do doby, nežli se bakteriologické vyšetření ukončí a než-li se zjistí, že je maso nepodezřelé, tak, aby s ním nepřišly do styku nepovolané osoby a aby se zamezilo zvláště přímému nebo nepřímému dotyku s jiným masem nebo jinými potravinami. Tělo zvířete nebo maso je nutno po tu dobu uchovat podle možnosti na vzdušném místě a v chladu (podle okolností v chladírně, v jiné místnosti se silným průvanem — ve vzdušné stodole — ale ne přímo na ledu).

II. Odběr a zasílání vzorků.

K bakteriologickému vyšetření masa je nutno odebrati tyto vzorky:

1. po jednom celém svalovém bříšku, obdaném povázkami, z jedné přední a zadní čtvrti, pokud možno ze svalů ramenních nebo bércových, nebo po jedné kostce, neprostoupené povázkami, o hraně nejméně 6—8 cm, z jednoho z těchto svalů: m. supra spinam, anconaeus longus, brachialis, rectus femoris, semitendineus, gastrocnemius;

2. po jedné mízní masové uzlině (mízní uzlině předplecové nebo podpažní a velké vnitřní kyčelní s vazivem a tukem ji obklopujícím) z obou ostatních čtvrtí;

3. slezinu (při značném zvětšení sleziny kus velikosti dlaně ze změněné části sleziny);

4. ledvinu;

5. nebyla-li u malých zvířat zaslána celá játra se žlučníkem, kus jater velikosti dvou pěstí s vrátnicí nebo Spigelův lalok s vrátnicí, dále mízní uzliny jaterní a žlučník (kromě u jednokopytníků). Žlučník se má vytlačením až na zbytek vyprázdnit a dobře podvázat;

6. změněné části, které podle povahy případu jsou zvláště podezřelé, že obsahují zdraví škodlivé zárodky, a jejich mízní uzliny (na př. při pneumonii kus plic s mízními uzlinami);

7. von Tieren, die an Enteritis erkrankt waren oder die als Ausscheider von Enteritiskeimen ermittelt wurden, sind eine Anzahl Mesenteriallymphknoten mitzusenden.

Die Entnahme der Proben hat mit gründlich gereinigten Instrumenten zu erfolgen. Lymphknoten, Niere und Milz sollen möglichst nicht angeschnitten werden.

Falls die bakteriologische Untersuchung der Proben nicht unmittelbar nach der Entnahme an dem Ort der Schlachtung erfolgen kann, so sind die Proben ohne Verzug, jedoch möglichst in ausgekühltem Zustand, an die vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung bestimmte Untersuchungsstelle zu übersenden. Zur Verpackung der einzelnen Proben, die mit dem Untauglichkeitsstempel zu versehen sind, sind tunlichst von den Untersuchungsstellen zu liefernde Beutel aus Pergamentpapier, ferner aufsaugende Stoffe, z. B. Sägemehl oder Kleie, zu verwenden. Ein unmittelbares Einlegen der Proben in die erwähnten Stoffe ohne Pergamentpapierumhüllung ist verboten. Der Versand der Proben für die bakteriologische Fleischuntersuchung hat in von den Untersuchungsstellen womöglich zu liefernden starken Papp- oder Holzschachteln zu erfolgen unter Beachtung, sofern durch diese Vorschrift nichts anderes bestimmt wird, auch der einschlägigen Vorschriften über den Versand von Gegenständen zur bakteriologischen Untersuchung, die für Post- und Eisenbahnverkehr herausgegeben wurden. Den Sendungen, die am besten durch Boten oder als „Eil- und dringendes Paket“ oder als „Bahnexpreßsendung“ zu befördern sind, ist ein Begleitbericht nach dem Muster „Antrag auf bakteriologische Fleischuntersuchung“ mit Angaben über die Gattung des Tieres, über den Tierbesitzer, über Ort, Vorgeschichte, Tag und Stunde der Schlachtung und Fleischbeschau, über die Befunde bei der Schlachttier- und Fleischbeschau und über die entnommenen Proben beizufügen. Der Antragsvordruck ist sorgfältig auszufüllen und in besonderem Umschlag so zu verpacken, daß ein Beschmutzen mit Blut oder Organsaft vermieden wird.

III. Die bakteriologische Untersuchung.

A. Die Herstellung der notwendigen Nährböden.

1. Nähragar.

½ kg Rindfleisch wird in kleine Stücke geschnitten, in einen sauberen Topf gebracht

7. ze zvířat, která byla nemocna zánětem střev, nebo u kterých bylo zjištěno, že jsou vylučovateli zárodků enteritis, se má zároveň zaslat několik okružních mízních uzlin.

Vzorky se mají odebírat důkladně vyčištěnými nástroji. Mízní uzliny, ledvina a slezina mají být pokud možno nenařízнuté.

Není-li možno bakteriologicky vyšetřiti vzorky ihned po odběru na místě porážení, buďtež vzorky zaslány sice neodkladně, ale pokud možno ve vychladlém stavu, do vyšetřovacích stanic, určených ministerstvem sociální a zdravotní správy. K zabalení jednotlivých vzorků, které mají být orazítkovány otiskem o nepoživatelnosti, se má použít sáčků z pergamenového papíru, zasílaných podle možnosti vyšetřovacími stanicemi, dále ssavých prostředků, na př. pilin nebo otrub. Vkládat vzorky přímo do zmíněných prostředků bez zabalení do pergamenového papíru je zakázáno. Vzorky k bakteriologickému vyšetření masa se mají zasílat v silných papírových nebo dřevěných krabicích, dodávaných možno-li vyšetřovacími stanicemi, při čemž je nutno se řídit, pokud není tímto předpisem stanoveno jinak, také příslušnými předpisy o zasílání předmětů k bakteriologickému vyšetření, vydanými pro poštovní nebo železniční přepravu. K zásilkám, které je třeba doručiti nejlépe poslem nebo jako zásilku spěšnou a pilnou nebo jako spěšnou zásilku drahou, se má připojit průvodní zpráva podle vzoru „žádanka o bakteriologické vyšetření masa“ s údaji o druhu zvířete, o jeho držiteli, místě, předchorobí, dni a hodině poražení a prohlídky masa, o nálezu při prohlídce zvířete a masa a o odebraných vzorcích. Tiskopis žádanky se má pečlivě vyplnit a vložit do zvláštní obálky tak, aby se zabránilo znečištění krví nebo tekutinou z orgánů.

III. Bakteriologické vyšetření.

A. příprava potřebných živných půd.

1. živný agar.

Půl kg hovězího masa se rozkrájí na malé kousky, vloží se do čisté nádoby a přidá se

und ein Liter Wasser hinzugefügt. Dann wird das Fleischwasser 2½ Stunden im Dampftopf gekocht, sodann unter Auspressen der Fleischwürfel durch ein Seihtuch gegeben und heiß durch Filtrierpapier filtriert. Nun werden 20,0 g Agar, 10,0 g Pepton und 5,0 g Kochsalz hinzugesetzt. Man läßt dieses Gemisch 1½ bis 2 Stunden bis zur völligen Verflüssigung des Agars im Dampftopf kochen und setzt 10prozentige Sodalösung hinzu, bis eine schwach alkalische Lackmusreaktion vorhanden ist. Sodann wird nochmals eine Stunde gekocht, danach der Agar noch einige Zeit bei kleiner Flamme im heißen Dampftopf belassen, damit er sich gut absetzt. Darauf filtriert man die klaren Teile durch fettfreie Watte. Es folgt das Einstellen des Agars auf einen pH-Wert von 7,6 unter Benutzung der Nitrophenolindikatorenmethode (Walpole-Komparator). Darauf wird der Agar in Kölbchen abgefüllt und entkeimt, indem er an zwei aufeinanderfolgenden Tagen sowie am vierten Tag je ¾ bis 1 Stunde lang im Dampftopf gehalten wird.

2. Wasserblau-Metachromgelb-Laktose-Agar.

Zu einem Liter heißen Nähragar (Nr. 1) werden 62,5 ccm einer 2prozentigen wässerigen Metachromgelb(II R D)-Lösung, die 2 Minuten lang gekocht ist, zugegeben. Sodann werden in 87,5 ccm einer 1prozentigen Wasserblau(6 B extra P)-Lösung 50,0 g Milchzucker unter 10 Minuten langem Kochen aufgelöst. Diese Lösung wird dem mit Metachromgelb versetzten heißen Nähragar zugesetzt und dann gut durchgemischt. Darauf wird in Erlenmeyerkolben abgefüllt und im Dampftopf entkeimt.

3. Fuchsin-Laktose-Agar.

Man benötigt:

a) Nähragar pH 7,6	1000 ccm,
b) Milchzucker	10,0 g,
c) alkoholische, konzentrierte Fuchsinlösung	5 ccm,
d) 10prozentige Natriumsulfitlösung	25 ccm.

Zu 1000 ccm Nähragar gibt man 10,0 g Milchzucker, der in etwa 30 ccm Aqua dest. über der Flamme dreimal aufgekocht war. Sodann setzt man 5 ccm der Fuchsinlösung (20,0 g Fuchsin in 200 ccm 96prozentigem Alkohol aufgelöst, filtriert) hinzu. Nach gutem Durchschütteln werden 25 ccm der Natriumsulfitlösung (10,0 g Natriumsulfit in

1 l vody. Pak se voda s masem vaří v pařáku 2½ hodiny, načež se kostky masa přelisují procezovacím plátnem a tekutina se za horka zfiltruje filtračním papírem. Nyní se přidá 20,0 g agaru, 10,0 g peptonu a 5,0 g kuchyňské soli. Tato směs se dá do pařáku 1½ až 2 hodiny vařit, až agar úplně zkapalní, a přidává se 10% roztok sody až do slabě alkalické reakce, určené lakmusovým papírkem. Pak se ještě jednu hodinu vaří, načež se agar v horkém pařáku ponechá nějakou dobu při malém plameni, aby se dobře usadil. Poté se čisté části filtrují přes tukuprostou vatu. Potom se agar zastaví na hodnotu pH 7,6 metodou s nitrofenolem jako indikátorem (Walpolův komparátor). Agar se rozplní do baněk a sterilisuje tak, že se ve dvou po sobě následujících dnech a rovněž čtvrtý den v pařáku zahřívá ¾ až 1 hodinu.

2. Vodná modř-metachromová žluť-mléčný cukr-agar.

K 1 l horkého agaru (č. 1) se přidá 62,5 ccm roztoku 2% vodné metachromové žluti (II R D), který se po dvě minuty vařil. Pak se rozpustí v 87,5 ccm 1% roztoku vodné modře (6 B extra P) 50,0 g mléčného cukru za varu, trvajícího 10 minut. Roztok se přidá k horkému agaru, smíchanému s metachromovou žlutí, a dobře se promísí. Poté se plní do Erlenmeyerových baněk a v pařáku se steriluje

3. Fuchsin-mléčný cukr-agar.

Je zapotřebí:

a) živného agaru pH 7,6	1000 ccm,
b) mléčného cukru	10,0 g,
c) alkoholického sehnaného roztoku fuchsinu	5 ccm,
d) 10% roztoku siřičitanu sodného	25 ccm.

K 1000 ccm živného agaru se přidá 10,0 g mléčného cukru, který byl třikráte asi v 30 ccm destilované vody nad plamenem povařen. Pak se přidá 5 ccm roztoku fuchsinu (20,0 g fuchsinu se rozpustí ve 200 ccm 96% alkoholu a filtruje). Po důkladném protřepání se přidá 25 ccm roztoku siřičitanu sodného (10,0 g siřičitanu sodného se rozpustí ve

100 ccm Aqua dest. gelöst und dreimal über der Flamme kurz aufgekocht) hinzugegeben. Der nun fertige Nährboden wird gut durchgeschüttelt und 15 bis 20 Minuten im Dampftopf sterilisiert.

4. Lackmus-Laktose-Agar.

Für den Nährboden werden benötigt:

a) Nutrose-Agar pH 7,6 . . . 1000 ccm,
b) Lackmus-Milchzuckerlösung . . . . . 150 ccm,
c) Kristallviolettlösung . . . . 10 ccm.

Zu 1000 ccm Nähragar (bestehend aus 1000 ccm Fleischwasser, 10 g Pepton Witte, 5 g Kochsalz, 35 g Agar) gibt man 10 g Nutrose und läßt das Gemisch 10 Minuten im Dampftopf kochen. Alsdann wird die Lackmus-Milchzuckerlösung in der Weise bereitet, daß 150 ccm Lackmuslösung (Kahlbaum) 10 Minuten im Dampftopf gekocht und dann mit 15 g Milchzucker versetzt werden, worauf die Mischung weitere 15 Minuten gekocht wird. Die heiße Lackmus-Milchzuckerlösung wird dem heißen Nutrose-Agar zugesetzt und mit ihm gründlich gemischt. Der Schüttelschaum muß bläulich sein, andernfalls ist noch etwas Sodalösung zuzugeben. Nun erfolgt noch der Zusatz von 3 ccm heißer steriler 10prozentiger Sodalösung und von 10 ccm frisch mit Aqua dest. bereiteter 0,1prozentiger Kristallviolett-B-Lösung (I. G. Farben). Der fertige Nährboden wird in Mengen von 200 ccm in Erlenmeyerkölbchen abgefüllt und im Dampftopf entkeimt. Der Inhalt eines Kölbchens reicht etwa für 20 kleine oder 10 große Platten aus.

Eine Vereinfachung der Herstellung des Nährbodens ist möglich durch die Verwendung von Lackmus-Tabletten mit Kristallviolett (Merck-Darmstadt), die dem fertigen Nutrose-Agar beigegeben und mit ihm im Dampftopf erhitzt werden. Nach gründlichem Umschütteln des heißen Nährbodens wird er in Platten ausgegossen.

5. Malachitgrün-Agar.

1,0 g Nutrose wird zu 100 ccm heißem Nähragar hinzugegeben und aufgekocht. Der Nutrose-Agar ist unter Benutzung der Nitrophenolindikatorenmethode (Walpole-Komparator) genau auf pH 7,2 einzustellen. Kurz vor Gebrauch des Agars stellt man sich eine 0,2prozentige wässerige Lösung von Malachitgrün Höchst (kristallisiert und chemisch rein) her und fügt von dieser Lösung unter

100 ccm destilované vody a povaří třikráte krátce nad plamenem). Nyní se hotová živná půda dobře protřepe a steriluje v pařáku 15 až 20 minut.

4. Lakmus-mléčný cukr-agar.

K živné půdě je třeba:

a) agar s nutrosou pH 7,6 . . 1000 ccm,
b) roztok lakmusu a mléčného cukru . . . . . 150 ccm,
c) roztok krystalové violeti . . 10 ccm.

K 1000 ccm živného agaru (obsahujícího 1000 ccm masového výtažku, 10 g peptonu Witte, 5 g kuchyňské soli, 35 g agaru) se přidá 10 g nutrosy a směs se dá na 10 minut do pařáku vařit. Poté se připraví roztok lakmusu a mléčného cukru tak, že se 150 ccm lakmusového roztoku (Kahlbaum) vaří v pařáku 10 minut a pak se přidá 15 g mléčného cukru, načež se směs vaří dalších 15 minut. Horký roztok lakmusu a mléčného cukru se přidá k horkému agaru s nutrosou a důkladně se s ním promíchá. Vznikající pěna po protřepání musí býti namodralá, jinak je nutno přidati ještě trochu roztoku sody. Nyní se přidají ještě 3 ccm horkého sterilního 10% roztoku sody a 10 ccm čerstvě připraveného 0,1% roztoku krystalové violeti B (I. G. Farben) v destilované vodě. Hotová živná půda se plní po 200 ccm do Erlenmeyerových baněk a steriluje se v pařáku. Obsah jedné baňky vystačí asi na 20 malých nebo 10 velkých desek.

Přípravu živných půd je možno zjednodušiti použitím lakmusových tablet s krystalovou violetí (Merck-Darmstadt), které se přidávají k hotovému nutrosovému agaru a s nímž se zahřívají v pařáku. Po důkladném protřepání horké živné půdy se rozlévá půda na desky.

5. Malachitová zeleň-agar.

1,0 g nutrosy se přidá k 100 ccm horkého živného agaru a povaří se. Agar s nutrosou se zastaví pomocí indikátoru s nitrofenolem (Walpolova komparátoru) přesně na pH 7,2. Krátce před použitím agaru se připraví 0,2% vodný roztok malachitové zeleně Höchst (krystalická a chemicky čistá) a z tohoto roztoku se za stálého míchání přidá tolik agaru s nutrosou, zchlazeného asi na 50° C, kolik

ständigem Umschütteln so viel zu dem auf etwa 50° C abgekühlten Nutrose-Agar hinzu, wie nach einer Probetitration nötig ist, um das Wachstum von Bact. Coli zu verhindern, ohne gleichzeitig das Wachstum der Fleischvergifter zu beeinträchtigen. Da jede Probe Malachitgrün erfahrungsgemäß einen anderen Titer hat, ist es notwendig, jede neu in Gebrauch zu nehmende Probe des Farbstoffs erst auszutitrieren. Zweckmäßig wird die Titration auch während des Gebrauchs einer Malachitgrünprobe (etwa monatlich einmal) wiederholt, da sich der Titer infolge Einwirkung von Luftfeuchtigkeit und Licht ändern kann.

6. Brillantgrün-Phenolrot-Laktose-Agar.

Fleischextrakt-Agar als Grundlage. Liebigs-Fleischextrakt ½ vom Hundert, Pepton Witte 1 vom Hundert, NaCl ½ vom Hundert, Laktose 1,5 vom Hundert, Phenolrotlösung (40 ccm NaOH $^1/_{10}$ n + 460 ccm Aqua dest. + 1 g Phenolrot) 4 vom Hundert + ½prozentige Brillantgrünlösung (Höchst krist. extra) 1,5 ccm je Liter, Agar 2,5 vom Hundert, 7,0 bis 7,2 pH. Die beiden Farblösungen sind möglichst gleichzeitig dem auf etwa 50° C abgekühlten Agar unter ständigem Umschütteln zuzugeben. Eine Herstellung auf Vorrat ist zu vermeiden, da ein erneutes Erhitzen des fertigen Brillantgrün-Phenolrot-Laktose-Agars seine Wirksamkeit beeinträchtigt.

7. Tetrathionat-Anreicherungsnährboden.

50,0 g chemisch reines Kalziumkarbonat werden eine halbe Stunde im Autoklaven sterilisiert. Zu diesem Kalziumkarbonat gibt man 900 ccm sterile Bouillon. Nach Durchmischung werden der Reihe nach:

a) 100 ccm einer Natriumthiosulfatlösung (50,0 g Natriumthiosulfat pur. cryst. + Aqua dest. ad 100, eine halbe Stunde im Dampftopf sterilisiert),

b) 20 ccm einer Lösung von Jod und Jodkali (25,0 g Jod, 20,0 Jodkali + Aqua dest. ad 100, nicht sterilisieren)
zugefügt.

Das gesamte Gemisch wird dann nicht mehr sterilisiert. Je 50 ccm dieser Tetrathionat-Bouillon werden zweckmäßig in sterile Erlenmeyerkölbchen abgefüllt. Der Nährboden ist lange Zeit haltbar.

je podle pokusné titrace nutné, aby byl omezen růst bact. coli, ale aby nebyl současně omezován růst zárodků otravy masem. Protože každý vzorek malachitové zeleně má podle zkušenosti jiný titr, je nutno každý nový použitý vzorek barviva dříve vytitrovati. Je účelné opakovati titraci také během používání vzorku malachitové zeleně (asi jednou měsíčně), ježto se může titr měniti vlivem vlhkosti vzduchu a působením světla.

6. Brilantová zeleň-fenolová červeň-mléčný cukr-agar.

Podkladem je masný výtažek a agar. Liebigova masného výtažku ½%, peptonu Witte 1%, Na Cl ½%, mléčného cukru 1,5%, roztoku fenolové červeně (40 ccm Na OH $^1/_{10}$ n + 460 ccm aqua dest. + 1 g fenolové červeně) 4% + ½% roztoku brilantové zeleně (Höchst kryst. extra) 1,5 ccm na litr, agaru 2,5%, pH 7,0 až 7,2. Oba roztoky barviv se mají pokud možno současně přidati za stálého promíchávání k zchlazenému agaru na 50° C. Vyrábět do zásoby se nemá, ježto se opětným zahřátím hotové půdy s brilantovou zelení-fenolovou červení-mléčným cukrem a agarem mění její účinnost.

7. Tetrationátová pomnožovací živná půda.

50,0 g chemicky čistého uhličitanu vápenatého se steriluje v pařáku půl hodiny. K tomuto uhličitanu vápenatému se přidá 900 ccm sterilního bouillonu. Po promíchání se přidá v pořadí:

a) 100 ccm roztoku sirnatanu sodného (50,0 g sirnatanu sodného pur. cryst. + aqua dest. ad 100, půl hodiny v pařáku sterilováno),

b) 20 ccm roztoku jodu a jodidu draselného (25,0 g jodu, 20,0 jodidu draselného + aqua dest. ad 100, nesterilovati).

Celá směs se pak již nesteriluje. Z tohoto tetrationátového bouillonu se naplní účelně po 50 ccm do Erlenmeyerových baněk. Živnou půdu lze uchovati na dlouhou dobu.

8. Nährmedien für die bunte Reihe.

a) Nutroselösung: 10 g Nutrose in kleinen Mengen einer 0,5prozentigen Kochsalzlösung im Mörser anreiben, so daß keine Klümpchen entstehen. Menge der Kochsalzlösung auf 1 Liter auffüllen, 2 Stunden im Dampftopf kochen, abkühlen, filtrieren.

b) Peptonlösung: 10 g Peptonum sicc. Witte, 5 g Kochsalz in 1 Liter Aqua dest. kurz aufkochen, einstellen auf pH 7,6, nochmals kurz aufkochen, filtrieren.

c) Stierhodenbrühe: 1 kg Stierhoden werden von bindegewebigen Häuten befreit, der Länge nach in vier Teile geschnitten, in 1½ Liter kochendes Wasser gebracht und 10 Minuten lang gekocht. Koagulierte Hoden herausnehmen und durch die Fleischmaschine drehen. Brühe auf 40° C abkühlen.

Hodenmasse wird abgewogen und durch das ursprüngliche Gewicht in ½ kg geteilt, z. B. vorher 1 kg, nachher 380 g, dann 380 : 2 = 190 g Hoden. Auf diese 190 g kommen 750 ccm Brühe = 1 Portion. Portionen werden in Flaschen mit genügend Schüttelraum gefüllt. Alkalisierung gegen Lackmuspapier mit Normal-Sodalösung; je Portion ½ Teelöffel Pankreatin und 15 ccm Chloroform zugeben und durchschütteln. Die Flaschen kommen in den Brutschrank; mehrmals täglich schütteln; nach zwei Tagen Reaktion nachprüfen und gegebenenfalls nachalkalisieren. Am dritten Tag ist die Verdauung meist abgeschlossen (Schlammsediment!) und wird unterbrochen durch Zufügen von reiner HCl bis zur Rötung von Lackmuspapier.

Zu 200 ccm dieser Brühe kommen 400 ccm Wasser; 20 Minuten einstellen in den Dampftopf, filtrieren und auffüllen auf 1 Liter mit Wasser, Zufügen von 1 g Kaliumphosphat und 20 ccm gesättigter NaCl-Lösung, alkalisieren auf pH 7,6, nachsterilisieren.

9. Milchzucker, Saccharose, Adonit.

Zu 200 g von einem der unter Nr. 8 angegebenen Nährmedien 2 g Saccharose, 2 g Milchzucker, 1 g Adonit, als Säureanzeiger Bromthymolblau oder Wasserblau-Metachromgelb-Gemisch (Nr. 17), abfüllen in Reagenzröhrchen, dreimal 10 Minuten entkeimen.

8. Živné půdy pro pestrou řadu.

a) Roztok nutrosy: 10 g nutrosy se rozetře ve třecí misce s malým množstvím 0,5% roztoku kuchyňské soli tak, aby nevznikly hrudky. Množství roztoku kuchyňské soli se doplní na 1 litr, 2 hodiny se v pařáku vaří, ochladí se a filtruje.

b) Roztok peptonu: 10 g peptonu sicc. Witte, 5 g kuchyňské soli v 1 l aqua dest. krátce povařit, zastavit na pH 7,6, znovu krátce povařit, filtrovat.

c) Odvar z býčích varlat: 1 kg býčích varlat se zbaví vazivových obalů, rozdělí se podélnými řezy na čtyři části, vloží se do 1½ l vroucí vody a 10 minut se vaří. Koagulovaná varlata se vyjmou a rozmělní ve strojku na maso. Odvar se ochladí na 40° C.

Rozmělněná varlata se zváží a z původní váhy se rozdělí na polovinu, na př. na začátku 1 kg, poté 380 g, tedy: 380 : 2 = 190 g varlat. Na těchto 190 g připadne 750 ccm odvaru = 1 dávka. Dávky se plní do lahví, jež mají dostatečně velký prostor k protřepání. Alkalisování normálním roztokem sody s kontrolou lakmusovým papírkem; ke každé dávce se přidá půl čajové lžičky pankreatinu a 15 ccm chloroformu a protřepe se. Lahve se dají do termostatu; denně se několikrát protřepou; po dvou dnech se přezkouší reakce a je-li nutno, dodatečně se zalkalisuje. Třetího dne je většinou strávení ukončeno (usazenina kalu!) a přidává se nepřetržitě čisté HCl, až lakmusový papír zčervená.

K 200 ccm tohoto odvaru se přidá 400 ccm vody; vloží se 20 minut do pařáku, filtruje se a doplní se vodou na 1 litr, přidá se 1 g fosforečňanu draselného a 20 ccm nasyceného roztoku NaCl, alkalisuje se na pH 7,6, a opětně se steriluje.

9. Mléčný cukr, řepný cukr, adonit.

K 200 g jedné živné půdy uvedené u č. 8 se přidají 2 g řepného cukru, 2 g mléčného cukru, 1 g adonitu a jako ukazatel kyselosti bromtymolová modř nebo směs vodné modře-metachromové žlutě (č. 17), naplní se do zkumavek, třikráte 10 minut se steriluje.

10. Salicin.

Zu 200 ccm von einem der unter Nr. 8 angegebenen Nährmedien 2 g Salicin, als Säureanzeiger Bromthymolblau oder Wasserblau-Metachromgelb-Gemisch (vgl. Nr. 17), abfüllen in Reagenzröhrchen, dreimal 10 Minuten entkeimen.

11. Mannit.

Zu 200 ccm von einem der unter Nr. 8 angegebenen Nährmedien 4 g Mannit, als Säureanzeiger Bromthymolblau oder Wasserblau-Metachromgelb-Gemisch (Nr. 17), abfüllen, dreimal 10 Minuten entkeimen.

12. Trypsinbouillon für die Indolprobe.

1000 ccm Fleischextraktbouillon, enthaltend 10 g Pepton Witte und 5 bis 10 g Fleischextrakt Liebig mit einer Soda-Alkalität über den Lackmusneutralpunkt hinaus von 7 ccm Normal-Sodalösung, werden auf 35 bis 40° C erwärmt, in dicht schließender Glasstopfenflasche (zubinden!) mit 0,2 g Trypsin Grübler und 10 ccm Chloroform versetzt und unter öfterem Durchschütteln 24 Stunden bei 37° C angedaut, durch feuchtes Faltenfilter gegeben, vierfach (1 + 3) mit physiologischer Kochsalzlösung verdünnt, zu etwa 3 ccm in Röhrchen gefüllt und an zwei Tagen je 30 Minuten sterilisiert. Diese Lösung entspricht einem Gehalt von 0,25 vom Hundert Pepton. Sie ist wasserhell, gestattet selbst den anspruchsvolleren Bakterien gutes Wachstum, ist leicht herstellbar und, von unwesentlichen Schwankungen des Fleischextrakts abgesehen, ziemlich beständig.

Die Para-Dimethylamidobenzaldehyd-Lösung, bestehend aus:

Para-Dimethylamidobenzaldehyd 5,0 g,
Methylalkohol . . . . . 50 ccm,
Acid. hydrochlor. (37prozentige ohne Persulfat) . . . . . 40 ccm

gibt bei Zusatz von 5 bis 10 Tropfen zu 3 bis 5 ccm Kulturflüssigkeit eine stets außerordentlich scharfe, unzweideutige Reaktion, die bei indolpositiven Bakterien tief kirschrot wird, bei Nichtindolbildnern negativ ausfällt, d. h. die Flüssigkeit unverändert läßt.

An Stelle der Indolprobe kann auch die nachstehend beschriebene in neuerer Zeit empfohlene Indolprobe ausgeführt werden. Das Reagens für diese Probe hat folgende Zusammensetzung:

10. Salicin.

K 200 ccm jedné živné půdy, uvedené u č. 8, se přidají 2 g salicinu a jako ukazatel kyselosti bromtymolová modř nebo směs vodné modře-metachromové žlutě (viz č. 17), naplní se do zkumavek a třikráte 10 minut se steriluje.

11. Manit.

K 200 ccm živné půdy, uvedené u č. 8, se přidá 4 g manitu a jako ukazatel kyselosti bromtymolová modř nebo směs vodná modř-metachromová žluť (č. 17), rozplní se a třikráte se 10 minut steriluje.

12. Trypsinový bouillon ke zkoušce na indol.

1000 ccm bouillonu z masného odvaru, obsahujícího 10 g peptonu Witte a 5 až 10 g masného výtažku Liebigova o alkalitě, získané přidáním 7 ccm normálního roztoku sody nad neutrální lakmusový bod, zahřeje se na 35° až 40°, smísí se v lahvích s dobře těsnícími skleněnými zátkami (přivázat!) s 0,2 g trypsinu (Grübler) a 10 ccm chloroformu a za častého protřepávání se udržuje 24 hodin při 37° C, přefiltruje se přes vlhký skládaný filtr, zředí se čtyřnásobně (1+3) fysiologickým roztokem kuchyňské soli, naplní se asi po 3 ccm do zkumavek a ve dvou dnech se po 30 minut steriluje. Tento roztok odpovídá obsahu 0,25% peptonu. Je jasný jako voda, i náročné bakterie v něm dobře rostou, dá se snadno připravit a nehledě k nepatrnému kolísání masového výtažku je poměrně stálý.

Roztok para-dimetylamidobenzaldehydu skládající se z:

para-dimetylamidobenzaldehydu . 5,0 g,
metylalkoholu . . . . . 50 ccm,
kyseliny solné (37% bez persulfátu) . . . . . 40 ccm

dává po přidání 5 až 10 kapek k 3 až 5 ccm tekutiny s kulturou vždy zvláště ostrou nepochybnou reakci, která je při indolpositivních bakteriích silně třešňově červená, při bakteriích netvořících indol záporná, t. j. tekutina zůstává nezměněna.

Místo této zkoušky lze provést také následující, v poslední době doporučenou zkoušku na indol. Zkoumadlo pro tuto zkoušku obsahuje:

Para-Dimethylamidobenzaldehyd . . 5,0
Acid. hydrochlor. spez. Gewicht 1,16 . 25,0
Butylalkohol (Merck) . . . . . 75,0.

Zum Indolnachweis wird 1 ccm des Reagens vorsichtig auf 5 ccm Kulturflüssigkeit geschichtet (Ringprobe). Beim Vorhandensein von Indol bildet sich an der Berührungsstelle der beiden Flüssigkeiten ein roter Ring. Die Probe kann außer in Trypsinbouillon notfalls auch in gewöhnlicher Nährbouillon vorgenommen werden.

13. Arabinose.

Zu 200 ccm von einem der unter Nr. 8 angegebenen Nährmedien 4 g Arabinose, als Säureanzeiger Bromthymolblau oder Wasserblau-Metachromgelb-Gemisch (Nr. 17), abfüllen, dreimal 10 Minuten entkeimen.

14. Dulcit.

Zu 200 ccm von einem der unter Nr. 8 angegebenen Nährmedien 2 g Dulcit, als Säureanzeiger Bromthymolblau oder Wasserblau-Metachromgelb-Gemisch (Nr. 17), abfüllen, dreimal 10 Minuten entkeimen.

15. Rhamnose.

Zu 200 ccm von einem der unter Nr. 8 angegebenen Nährmedien 1 g Rhamnose, als Säureanzeiger Bromthymolblau oder Wasserblau-Metachromgelb-Gemisch (Nr. 17), abfüllen, dreimal 10 Minuten entkeimen.

16. Rhamnose-Molke.

Nährlösung: 0,5 Dinatriumphosphat, 1,0 Ammoniumsulfat, 2,0 Natriumzitrat (3-basisch), 5,0 Kochsalz, 0,05 Pepton, 5,0 Rhamnose, 1000,0 Aqua dest. — unter Kochen lösen, abfüllen, entkeimen.

Zur Prüfung der gewachsenen Kultur: 2 Tropfen einer ½prozentigen alkoholischen Methylrotlösung.

17. Säureanzeiger.

a) Wasserblau-Metachromgelb-Gemisch: Zu je 200 ccm Nährgemisch 0,86 ccm Wasserblaulösung 1:100 und 0,62 ccm Metachromgelblösung 1:50; Farbstoffe werden mit dem Nährboden handwarm gemischt.

b) Bromthymolblaulösung: 1,5 g Bromthymolblau lösen in 100 ccm 70prozentigem Alkohol, alkalisieren bis zur Blau-Grünfärbung. Zu 200 ccm Nährgemisch 1 ccm dieser Lösung.

paradimetylamidobenzaldehyd . . 5,0,
kyselinu solnou spec. váhy 1,16 . 25,0,
butylalkohol (Merck) . . . . . 75,0.

K průkazu indolu se opatrně navrství 1 ccm zkoumadla na 5 ccm tekutiny s kulturou (zkouška s kroužkem). Je-li indol přítomen, utvoří se na místě styku obou tekutin červený kroužek. Zkouška může býti provedena, je-li nutné, kromě v trypsinovém bouillonu, také v obyčejném živném bouillonu.

13. Arabinosa.

K 200 ccm jedné živné půdy, uvedené pod č. 8, se přidají 4 g arabinosy a jako ukazatel kyselosti bromtymolová modř nebo směs vodná modř-metachromová žluť (č. 17), rozplní se, třikrát 10 minut se steriluje.

14. Dulcit.

K 200 ccm jedné živné půdy, uvedené pod č. 8, se přidá 1 g ramnosy a jako ukazatel kyselosti bromtymolová modř nebo směs vodná modř-metachromová žluť (č. 17), rozplní se a třikrát 10 minut se steriluje.

15. Ramnosa.

K 200 ccm jedné živné půdy, uvedené pod č. 8, se přidá 1 g ramnosy a jako ukazatel kyselosti bromtymolová modř nebo směs vodná modř-metachromová žluť (č. 17), rozplní se a třikrát 10 minut se steriluje.

16. Ramnosa-syrovátka.

živný roztok: 0,5 dvojfosforečňanu sodného, 1,0 síranu amonného, 2,0 citrátu sodného (3-basického), 5,0 kuchyňské soli, 0,05 peptonu, 5,0 ramnosy, 1000,0 destilované vody — za varu se rozpustí, rozplní a steriluje.

Ke zkoušení narostlé kultury: 2 kapky ½% alkoholického roztoku metylové červeně.

17. Ukazatel kyselosti.

a) Směs vodná modř-metachromová žluť; 200 ccm živné směsi, 0,86 ccm roztoku vodné modře 1 : 100 a 0,62 ccm roztoku metachromové žlutě 1 : 50; barviva se za teploty tělové smísí s živnými půdami.

b) Roztok bromtymolové modře: 1,5 g bromtymolové modře se rozpustí ve 100 ccm 70% alkoholu, alkalisuje se až k modrozelenému zabarvení. K 200 ccm živné směsi se přidá 1 ccm tohoto roztoku.

B. Ausführung der bakteriologischen Untersuchung.

1. Ausstrichverfahren.

Die Oberfläche der entnommenen Teile ist in geeigneter Weise abzubrennen. Aus der Mitte jeder Probe ist unter Verwendung von keimfreien Instrumenten je ein mindestens haselnußgroßes Stück herauszuschneiden und sorgfältig unter Verwendung möglichst großer und verschiedener Flächen des betreffenden Fleisch- oder Organstücks auf der Nährbodenplatte auszustreichen. Bei dem Ausstrichverfahren ist zu verwenden:

1. eine Nähragarplatte,

2. eine Brillantgrün-Phenolrot-Laktose-Agarplatte oder Malachitgrün-Agarplatte,

3. mindestens eine weitere bunte Platte (Wasserblau-Metachromgelb-Laktose-Agarplatte, Lackmus-Laktose-Agarplatte, Fuchsin-Laktose-Agarplatte).

Jede Platte darf höchstens für zwei Proben (zwei Felder) benutzt werden. Die Ausstrichplatten sind im Brutschrank bei 37° C wenigstens 18 Stunden lang zu bebrüten.

Von der Galle ist ½ ccm, der aus der Gallenblase entweder mit einer Pipette oder sonst zweckmäßig entnommen oder von der Gallenblasenschleimhaut abgeschabt oder aus den Gallengängen der Leber gewonnen wurde, auf eine große Malachitgrün-Agarplatte oder Brillantgrün-Phenolrot-Laktose-Agarplatte von 18 cm Durchmesser mit Glasspatel und anschließend unter Benutzung desselben Spatels als Verdünnungsplatte auf eine andere bunte Platte (Wasserblau-Metachromgelb-Laktose-Agarplatte, Lackmus-Laktose-Agarplatte, Milchzucker-Fuchsin-Agarplatte) auszustreichen.

2. Untersuchung auf anaerobe Keime.

Zur Untersuchung auf anaerobe Keime ist mindestens je ein Stückchen der beiden Muskelproben gesondert in 3prozentigem Traubenzucker-Agar in hoher Schicht zu prüfen (Bebrütung ebenfalls wenigstens 18 Stunden). Die Anlegung anaerober Röhrchen aus allen Proben mit Ausnahme der Galle erleichtert die Beurteilung des Falls.

3. Anreicherung.

War der Tierkörper zur Zeit der Probenentnahme gefroren, oder fehlten bei der Ein-

B. Provedení bakteriologického vyšetření.

1. Kultivace z roztěru.

Povrch odebraných částí se má vhodným způsobem opálit. Ze středu každého vzorku se vyřízne sterilními nástroji kousek zvící nejméně lískového ořechu a jeho velkými a pokud možno různými plochami se potře deska se živnou půdou. Při kultivaci z roztěru se použije desek:

1. s živným agarem,

2. s brilantovou zelení-fenolovou červení-mléčným cukrem-agarem nebo malachitovou zelení-agarem,

3. nejméně jedné další barevné plotny (vodná modř-metachromová žluť-mléčný cukr-agar nebo lakmus-mléčný cukr-agar nebo fuchsin-mléčný cukr-agar).

Každé desky se smí použít nejvýše pro dva vzorky (dvě pole). Naočkované desky se dají do termostatu nejméně na 18 hodin při 37° C.

½ ccm žluče, odebrané ze žlučníku buďto pipetou nebo účelně jinak, nebo získané ze sliznice žlučníku neb ze žlučovodů jater seškrábnutím, se rozetře skleněnou tyčinkou na jednu velkou desku průměru 18 cm s půdou malachitová zeleň-agar nebo brilantová zeleň-fenolová červeň-mléčný cukr-agar a posléze pomocí téže tyčinky jako zřeďovací desky na jednu jinou barevnou desku (vodná modř-metachromová žluť-mléčný cukr-agar nebo lakmus-mléčný cukr-agar nebo fuchsin-mléčný cukr-agar).

2. Vyšetření na anaerobní zárodky.

Na anaerobní zárodky se vyšetřují nejméně oba vzorky svalů a to odděleně v 3% hroznovém cukru s agarem vysoko navrstveným (růst také nejméně 18 hodin). Naočkují-li se zkumavky s anaerobním prostředím ze všech vzorků s výjimkou žluče, usnadňuje se tím posouzení případu.

3. Pomnožení.

Bylo-li tělo zvířete v době odebírání vzorků zmrzlé, nebo chyběl-li v zásilce jeden nebo

sendung eine oder mehrere der vorgeschriebenen Proben, oder gelingt es nicht, bei Fehlen der Gallenblase aus der eingesandten Leberprobe Galle zu gewinnen, oder handelte es sich um besondere Verdachtsfälle (z. B. Ausscheider von Enteritiskeimen), so ist stets ein Anreicherungsverfahren nach folgender Vorschrift anzuwenden:

Aus der Mitte jeder Probe ist nach Entkeimung ihrer Oberfläche ein etwa bohnengroßes Stück mit sterilisierten Instrumenten herauszuschneiden und möglichst fein zu zerkleinern. Das gesamte sich hierbei ergebende Material ist in 50 ccm Tetrathionat-Anreicherungs-Bouillon zu versenken. Die in der Regel keimarmen Muskel- und Lymphknotenproben sowie die öfters stärker keimhaltigen Organproben können auch für sich angereichert werden. Die Anreicherungsflüssigkeit ist wenigstens 10 Stunden lang im Brutschrank bei 37° C zu halten. Darauf sind etwa 4 bis 6 Tropfen der Anreicherungsflüssigkeit auf eine Malachitgrün-Agarplatte oder Brillantgrün-Phenolrot-Laktose-Agarplatte (zweckmäßig von 18 cm Durchmesser) und anschließend unter Benutzung desselben Spatels auf eine andere bunte Platte (III B, Nr. 1) auszustreichen. Bebrütungsdauer dieser Platte ist bei 37° C wenigstens 14 Stunden.

4. Bestimmung der auf den Platten gewachsenen Keime.

Nach der vorgeschriebenen Bebrütungszeit sind die beimpften Platten auf das Wachstum:

a) von Fleischvergiftungserregern,

b) von anderen Krankheitserregern, insbesondere Milzbrandbazillen und Rotlaufbakterien,

c) von saprophytischen Keimen

zu untersuchen.

Bei Verdacht auf Fleischvergifterkolonien ist zunächst eine Probeagglutination auf dem Objektträger mit einer Serummischung von folgender Zusammensetzung auszuführen:

Karbolkochsalzlösung (physiologische Kochsalzlösung + 0,5 vom Hundert Phenol)	4,40 ccm,
Serum Paratyphus B Schottmüller spez. + unspez.	0,10 ccm,
Serum Breslau spez. + unspez. .	0,10 ccm,
Serum Amerika (Suipestifer) spez. + unspez.	0,13 ccm,
Serum Gärtner Kiel (Jensen) . .	0,14 ccm,
Serum Newport spez. + unspez. .	0,07 ccm,
Serum Abortus equi	0,06 ccm.

více vzorků, nebo nepodaří-li se, chybí-li žlučník, ze zaslaného vzorku jater získati žluč, nebo šlo-li o zvláštní podezřelé případy (na př. vylučovatele zárodků enteritis), má se vždy provést pomnožení podle tohoto předpisu:

Ze středu každého vzorku se po sterilaci jeho povrchu vyřízne sterilními nástroji kousek zvíci bobu a pokud možno jemně se rozmělní. Všechna takto získaná hmota se ponoří do 50 ccm tetrationátového pomnožovacího bouillonu. Vzorky masa a mízních uzlin zpravidla na zárodky chudé a rovněž vzorky orgánů na zárodky nezřídka bohaté lze pomnožovat odděleně. Pomnožovací tekutina se má udržovat nejméně 10 hodin v termostatu při 37° C. Potom se 4 až 6 kapek pomnožovací tekutiny rozetře na jednu desku s malachitovou zelení a agarem nebo s brilantovou zelení-fenolovou červení-mléčným cukrem-agarem (účelné jsou o průměru 18 cm) a posléze pomocí tyčinky na jinou barevnou plotnu (III B, č. 1). Deska se ponechá při 37° C po 14 hodin.

4. Určení zárodků vyrostlých na deskách.

Po předepsaném růstu se naočkované desky vyšetřují na

a) zárodky otravy masem,

b) zárodky jiných nemocí, zvláště bac. sněti slezinné a bakt. červenky vepřů,

c) saprofytické zárodky.

Je-li podezření na kolonie zárodků otravy masem, provede se rychlá aglutinace na podložním sklíčku směsí ser tohoto složení:

roztok kuchyňské soli a karbolu (fysiologický roztok kuchyňské soli + 0,5% fenol)	4,40 ccm,
serum paratyfus B Schottmüller spec. + nespec.	0,10 ccm,
serum Breslau spec. + nespec. .	0,10 ccm,
serum Amerika (suipestifer) spec. + nespec.	0,13 ccm,
serum Gärtner Kiel (Jensen) .	0,14 ccm,
serum Newport spec. + nespec.	0,07 ccm,
serum abortus equi	0,06 ccm.

Die Serummischung ist sofort nach ihrer Herstellung und dann laufend mit den entsprechenden Teststämmen auf ihre Agglutinationsfähigkeit zu prüfen.

Findet sich bei der Probeagglutination keine Kolonie, die mit dieser Serummischung eine Agglutination ergibt, so ist der Verdacht des Vorhandenseins von Fleischvergiftern in der Regel beseitigt. Tritt Agglutination ein, ist ein Rest dieser Kolonie durch Abimpfung in das Kondenswasser eines Schräg-Agar-Röhrchens oder in ein Bouillonröhrchen für weitere Prüfungen (bunte Reihe) sicherzustellen. Außerdem ist, soweit noch verdächtige Kolonien vorhanden sind, zu versuchen, durch Agglutination mit Verdünnungen der einzelnen Sera (1: 20 und höher) schon jetzt eine nähere Artbestimmung herbeizuführen. Aus dem in das Kondenswasser eines Schräg-Agar-Röhrchens oder in ein Bouillonröhrchen abgeimpften Rest einer agglutinierenden Kolonie ist eine bunte Reihe anzulegen, die aus folgenden Nährböden besteht:

1. Milchzucker-Saccharose-Adonit in Nutroselösung oder Peptonlösung oder Stierhodenbrühe mit Wasserblau-Metachromgelb-Gemisch oder Bromthymolblau als Säureanzeiger,
2. Salicin in einer Lösung wie zu 1,
3. Mannit in einer Lösung wie zu 1,
4. Trypsin-Bouillon zur Prüfung auf Indolbildung,
5. Arabinose in einer Lösung wie zu 1,
6. Dulcit in einer Lösung wie zu 1,
7. Rhamnose in einer Lösung wie zu 1,
8. Rhamnose-Molke.

Alle als Erreger von Fleischvergiftungen in Betracht kommenden Keime aus der Paratyphus-Enteritis-Gruppe verhalten sich in den Nährböden 1 bis 4 gleich, und zwar wird Milchzucker-Saccharose-Adonit nicht angegriffen, dagegen, ausgenommen Voldagsen, Mannit unter Säurebildung vergoren und Indol nicht gebildet. Salicin wird von Fleischvergiftern innerhalb von 24 Stunden nicht angegriffen. Die Nährböden 5 bis 8 gestatten in Verbindung mit der Agglutination durch die einzelnen oben bezeichneten Sera eine weitere Unterscheidung in Paratyphus B-, Breslau-, Suipestifer-Bakterien und die verschiedenen Gärtner-Spielarten (Kiel-Jensen, Poppe, Danysz, Jena) nach den im Schrifttum vorhandenen Angaben. Seltenere Spielarten, wie B. abortus ovis, B. morbificans bovis oder andere, werden

Směs sér se má ihned po jejich přípravě a pak postupně s příslušnými testy zkoušet na jejich aglutinační schopnost.

Nezjistí-li se při rychlé aglutinaci kolonie, která s touto směsí ser aglutinuje, je zpravidla podezření na přítomnost zárodků otravy masem vyloučeno. Objeví-li se aglutinace, má se zbytek této kolonie zajistit pro další zkoušky (pestrou řadu) přeočkováním do kondensované vody zkumavky se šikmým agarem nebo do bouillonu ve zkumavce. Kromě toho jsou-li ještě podezřelé kolonie, má se zkusit aglutinace se zředěnými jednotlivými sery (1 : 20 a výše) a již tehdy blíže určit druh. Ze zbytku aglutinující kolonie, naočkované do kondensované vody ve zkumavce se šikmým agarem nebo do bouillonu ve zkumavce, se naočkuje pestrá řada, obsahující tyto živné půdy:

1. mléčný cukr-cukr řepný-adonit v roztoku nutrosy nebo peptonu nebo odvaru z býčích varlat se směsí vodná modř-metachromová žluť nebo bromtymolová modř jako ukazatelem kyselosti,
2. salicin v roztoku jako u 1,
3. manit v roztoku jako u 1,
4. trypsin-bouillon ke zkoušce na tvorbu indolu,
5. arabinosa v roztoku jako u 1,
6. dulcit v roztoku jako u 1,
7. ramnosa v roztoku jako u 1,
8. ramnosa-syrovátka.

Všechny zárodky, zasluhující zřetele jako původci otravy masem ze skupiny paratyfus-enteritis, se chovají v živných půdách č. 1 až 4 stejně, a to mléčný cukr-řepný cukr-adonit není dotčen, naproti tomu, vyjímajíc Voldagsen, manit se za tvorby kyseliny zkvašuje a netvoří se indol. Salicin není zárodky otravy masem během 24 hodin měněn. Živné půdy č. 5 až 8 a aglutinace s jednotlivými nahoře označenými sery umožňují podle údajů v literatuře další rozlišení na bakterie paratyfu B, Breslau, suipestifer a různé variety b. Gärtner (Kiel-Jensen, Poppe, Danysz, Jena). Vzácnější druhy, jako b. abortus ovis, b. morbificans bovis nebo jiné se rovněž zachytí shora uvedenou pracovní metodikou; aby byly identifikovány nebo rozlišeny od jedné z hlavních skupin, je však nutné serologické vyše-

bei der obengenannten Arbeitsweise gleichfalls erfaßt; zu ihrer Erkennung oder Abtrennung von einer der Hauptgruppen sind jedoch serologische Untersuchungen erforderlich, die in der Veterinärabteilung der Gesundheitsanstalt des Protektorates Böhmen und Mähren durchzuführen sind.

Bei Milzbrandverdacht sind außer dem Züchtungsversuch auch nach Giemsa gefärbte Organausstriche zu untersuchen. Außerdem ist mit Proben von Milz und etwaigen anderen besonders verdächtigen Teilen die Schichtprobe nach Askoli vorzunehmen. Wird nach verneinendem Ausfall der mikroskopischen Organuntersuchung und der Schichtprobe der Milzbrandverdacht noch aufrechterhalten, so ist auch ein Tierversuch einzuleiten.

C. Eintragung und Mitteilung des Ergebnisses der bakteriologischen Untersuchung.

a) Nach abgeschlossener bakteriologischer Untersuchung durch die Untersuchungsstelle sind die für die Eintragungen der Untersuchungsstelle vorgesehenen Abschnitte des Antragsvordrucks auszufüllen. Hierbei ist zum Ausdruck zu bringen, ob fleischvergifterverdächtige Kolonien oder andere Krankheitserreger gefunden worden sind und in welcher Weise eine Artbestimmung oder Unverdächtigkeit festgestellt worden ist. Der ausgefüllte Vordruck ist mindestens drei Jahre aufzubewahren.

b) Die Untersuchungsstelle hat das Ergebnis der bakteriologischen Untersuchung drahtlich oder fernmündlich und außerdem schriftlich der von den Tierärzten im Antragsvordruck bezeichneten Stelle mitzuteilen. Hierbei ist deutlich zum Ausdruck zu bringen, ob Fleischvergifter (Bact. enteritidis Gärtner, Bact. enteritidis Breslau, Bact. suipestifer oder sonstige Bakterien aus der Paratyphus-Enteritis-Gruppe) oder andere Krankheitserreger festgestellt worden sind. Falls solche Bakterien nicht nachgewiesen sind, aber trotzdem den Umständen nach (z. B. bei Fehlen wichtiger Organe oder bei örtlichem Milzbrand des Schweines) das Freisein des Tierkörpers von solchen Keimen nicht mit Sicherheit ausgeschlossen werden kann, so ist dies in der Befundsmitteilung ausdrücklich hervorzuheben.

c) Die bakteriologische Untersuchungsstelle hat ferner auf Grund des bakteriologischen Gesamtbefundes zu beurteilen, ob bei dem betreffenden Schlachttier zur Zeit der Schlachtung eine mehr oder weniger starke Überschwemtřování, které provede veterinární oddělení Zdravotního ústavu Protektorátu Čechy a Morava.

Při podezření na sněť slezinnou se mají vyšetřovat kromě výsledku kultivace také nátěry z orgánů, obarvené podle Giemsy. Mimo to se má provést ze vzorku sleziny a eventuálně jiných zvlášť podezřelých částí zkouška navrstvením podle Askoliho. Je-li po záporném výsledku mikroskopického vyšetřování orgánů a zkoušky precipitační ještě podezření na sněť slezinnou, je třeba provést také pokus na zvířeti.

C. Záznam a oznámení výsledku bakteriologického vyšetření.

a) Jakmile skončila vyšetřovací stanice bakteriologické vyšetřování, vyplní předepsané části žádanky. Při tom poznamená, zda byly nalezeny podezřelé zárodky otravy masem nebo jiné zárodky nemocí a jak byl určen druh nebo jejich nepodezřelost. Vyplněný tiskopis má býti uchován alespoň tři roky.

b) Vyšetřovací stanice oznámí výsledek bakteriologického vyšetření telegraficky nebo telefonicky a kromě toho písemně na místo označené veterinářem v žádance. Při tom budiž zřetelně uvedeno, zda byly zjištěny zárodky otravy masem (bact. enteritidis Gärtner, bact. enteritidis Breslau, bact. suipestifer nebo jiné bakterie ze skupiny paratyfus-enteritis) nebo jiné zárodky nemocí. Jestliže se nezjistily takové bakterie, ale přes to podle okolností (na př. chybí-li důležité orgány nebo při místní sněti slezinné u vepře) nelze s jistotou vyloučiti, že je tělo zvířete prosto těchto zárodků, má se to v oznamovaném nálezu výslovně uvésti.

c) Bakteriologická vyšetřovací stanice má na podkladě celkového bakteriologického nálezu posoudit, zda byly u dotčeného jatečného zvířete v době porážení krevní cesty a tedy i celé tělo zvířete více nebo méně silně zapla-

mung der Blutbahn, also des ganzen Tierkörpers, mit Bakterien (als Folge einer Erkrankung) vorgelegen hat oder ob der Tierkörper, wie beim gesunden Schlachttier, keimfrei oder schwach keimhaltig gewesen ist.

d) Ein solches Urteil wird sich mit Sicherheit abgeben lassen, wenn der Befund in den Proben keimfrei oder schwach keimhaltig ist. Bei stärkerem Keimgehalt, insbesondere der inneren Organe, ist zu erwägen, ob der starke Keimgehalt nicht auf eine nachträgliche Verunreinigung und Anreicherung mit Keimen (Einfluß der Witterung, Beförderungsart und -dauer u. dgl.) zurückzuführen ist, was bei den inneren Organen sehr häufig zutrifft. Ein stärkerer Keimgehalt dieser Organe allein ist daher für die Genußfähigkeit des Tierkörpers nicht maßgeblich zu bewerten. Auch aus einem stärkeren Keimgehalt der Lymphknoten, der den Leistungsaufgaben der Lymphknoten entsprechend örtlich bedingt und begrenzt sein kann, ist nicht ohne weiteres der gleiche Zustand im Tierkörper abzuleiten. Dagegen lehrt die Erfahrung, daß ein stärkerer Keimgehalt des Muskelfleisches viel eher als ein Verdachtsanhalt für eine bakterielle Überschwemmung des Tierkörpers zur Zeit der Schlachtung zu bewerten ist. Damit der die Fleischbeschau ausübende Tierarzt in diesem Sinne den Befund an unspezifischen Keimen richtig gemäß Abschnitt IV, Buchst. d), seiner Endbeurteilung des Fleischbeschaufalls zugrunde legen kann, hat die bakteriologische Untersuchungsstelle ihr Urteil über unspezifischen Keimgehalt getrennt nach Organen und Muskelproben mitzuteilen (also z. B. „Organe und Muskelproben schwach keimhaltig“ oder „Organe stark keimhaltig, Muskelproben schwach keimhaltig“ oder „Leber stark keimhaltig, übrige Organe und Muskelproben schwach keimhaltig“).

e) Werden bei der bakteriologischen Untersuchung der Muskelproben anaerob wachsende Keime festgestellt, so ist dies dem Fleischbeschautierarzt mitzuteilen („Anaerobier im Muskelfleisch“).

IV. Beurteilung der Tierkörper nach den Ergebnissen der bakteriologischen Untersuchung und Abschluß der Untersuchung.

a) Sobald das Ergebnis der bakteriologischen Untersuchung von der Untersuchungsstelle drahtlich oder fernmündlich mitgeteilt ist, hat der für die endgültige fleischbeschauliche Beurteilung zuständige Tierarzt diese möglichst bald vorzunehmen.

veny bakteriemi (následkem onemocnění), nebo zda zvířecí tělo je tak jako u zdravého jatečného zvířete prosto zárodků nebo obsahuje zárodků málo.

d) Tento posudek bude moci býti s jistotou vydán tehdy, zjistí-li se, že vzorky jsou prosté zárodků nebo obsahují zárodků málo. Při značném obsahu zárodků, zvláště ve vnitřních orgánech, má se uvážiti, zda nelze značný obsah bakterií přičísti na vrub dodatečného znečištění zárodky a jich pomnožení (vlivem počasí, způsobem a dobou dopravy a pod.), což je u vnitřních orgánů velmi časté. Pouhý značný bakteriální obsah v těchto orgánech nelze hodnotiti jako rozhodující pro požívatelnost těla zvířete. Také z velkého bakteriálního obsahu v mízních uzlinách, který v souhlase s funkcí mízních uzlin může být podmíněn místní afekcí a ohraničen, se nemá bez dalšího usuzovati na týž stav ve zvířecím těle. Naproti tomu zkušenost učí, že velký obsah bakterií v mase lze hodnotiti mnohem dříve jako důvod k podezření, že tělo zvířete bylo v době porážení zaplaveno bakteriemi. Aby veterinář, konající prohlídku masa, mohl v tomto smyslu správně hodnotiti při svém konečném posouzení případu nález nespecifických zárodků podle odd. IV., písm. d), má bakteriologická vyšetřovací stanice svůj posudek o nespecifickém bakteriálním obsahu oznámiti odděleně podle orgánů a vzorků masa (tedy na př. „Orgány a vzorky svalů slabě infikovány“ nebo „Orgány silně infikovány, vzorky svalů slabě infikovány“ nebo „Játra silně infikována, ostatní orgány a vzorky svalů slabě infikovány“).

e) Byly-li při bakteriologickém vyšetřování vzorků svalů zjištěny anaerobně rostoucí zárodky, má se to prohlížejícímu veterináři oznámiti („anaerobní b. ve svalstvu“).

IV. Posouzení těla zvířete podle výsledků bakteriologického vyšetření a ukončení vyšetřování.

a) Jakmile byl výsledek bakteriologického vyšetřování oznámen vyšetřovací stanici telegraficky nebo telefonicky, vykoná veterinář příslušný pro konečné posouzení masa tuto prohlídku co nejdříve.

b) Sind in einer eingesandten Probe eines geschlachteten Tieres Fleischvergiftungsbakterien [III, C, Buchst. b)] gefunden worden, so ist der ganze Tierkörper (Fleisch mit Knochen, Fett, Eingeweiden und den zum menschlichen Genuß geeigneten Teilen der Haut sowie das Blut) nach § 32, Abs. 1, Nr. 8, AB. A als untauglich zu erklären.

c) Sind bei der bakteriologischen Untersuchung Krankheitserreger, z. B. Milzbrandbazillen, Rotlaufbakterien oder andere, festgestellt worden, so hat die entsprechende Beurteilung (§§ 32, 34, 36, AB. A) Platz zu greifen.

d) Sind in den Muskelproben weder Fleischvergiftungs- noch andere Krankheitserreger, dagegen andere Keime (Saprophyten) in großer oder geringer Anzahl oder keine Keime ermittelt worden, so hat unter Berücksichtigung des im Abschnitt III, C, Buchst. d) und e), Gesagten sowie auf Grund aller bei dem Schlachtungsfall vorliegenden Tatsachen (Not- oder Krankschlachtung, etwaiger Untersuchungsbefund am lebenden Tier, pathologisch-anatomischer Befund, Prüfung, wann die Proben entnommen sind und wie lange sie auf dem Transport waren, Einfluß von Temperatur und Aufbewahrungsort auf den Tierkörper sowie insbesondere der durch die grobsinnliche Untersuchung — Ablösung des Vorderschenkels, sogenannte Maysche Haltbarkeitsprobe*) — festgestellte Befunde am Fleisch selbst — Vornahme der Koch- und Bratprobe) die Beurteilung des Fleisches und der Organe nach den §§ 32 bis 34, 36 und 47, AB. A zu erfolgen. Die endgültige Entscheidung ist allein dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten, der dabei besonders zu prüfen hat, ob der Fall des § 32, Abs. 1, Nr. 18, AB. A (vorgeschrittene Fäulnis oder ähnliche Zersetzungsvorgänge) oder des § 47, Abs. 1, Nr. 1, AB. A (mäßige Abweichung in Bezug auf die Zusammensetzung und Haltbarkeit) oder § 47, Abs. 1, Nr. 4, AB. A (unvollkommenes Ausbluten — Fließpapierprobe) gegeben ist.

e) In dem Tagebuch der Beschauer sind von den Fleischbeschautierärzten die Fälle, in denen eine bakteriologische Fleischunter-

*) May empfiehlt, in zweifelhaften Fällen nach mindestens 24stündigem Hängen des Tierkörpers die Schulter abzusetzen, erforderlichenfalls auch die Hinterschenkelmuskulatur gewerbsüblich auseinanderzuschneiden. Hierbei lassen sich in der Tiefe der Muskulatur im Verlauf der großen Blutgefäße (wegen der späteren Abkühlung) am frühesten und sichersten Geruchsabweichungen infolge von bakteriellen Zersetzungen nachweisen.

b) Zjistí-li se v jednom ze zaslaných vzorků poraženého zvířete bakterie otravy masem [odd. III, C, písm. b)], má se celé tělo zvířete (maso s kostmi, tukem, vnitřnostmi a poživatelnými částmi kůže a rovněž krev) podle § 32, odst. 1, č. 8 prov. př. A prohlásiti za nepoživatelné.

c) Byly-li při bakteriologickém vyšetřování zjištěny zárodky nemocí, na př. bac. sněti slezinné, bakt. červenky nebo jiné, budiž posuzováno, jak se přísluší (§§ 32, 34, 36 prov. př. A).

d) Jestliže se ve vzorcích svalů nezjistí ani zárodky otravy masem ani jiné zárodky nemocí, za to však jiné zárodky (saprofyti) ve velkém nebo malém počtu nebo žádné zárodky, má se posuzovat maso a orgány podle §§ 32 až 34, 36 a 47 prov. př. A s přihlédnutím k odd. III, C, písm. d) a e) a rovněž se zřetelem ke všem průvodním skutečnostem (nutné poražení, poražení nemocného zvířete, po případě nález na živém zvířeti, nález patologicko-anatomický, přezkoušení, kdy byly vzorky odebrány a jak dlouho trvala jejich doprava, vliv teploty a místa úchovy na těle zvířete a rovněž zevním vyšetřením — uvolněním přední končetiny, t. zv. Mayova zkouška trvanlivosti*) — zjištěný nález na samotném mase — provedení zkoušky varem a pečením). Konečné rozhodnutí je vyhrazeno veterináři prohlídky masa, který se při tom zvlášť přesvědčí, zda tu nejde o případ podle § 32, odst. 1, č. 18 prov. př. A (pokročilá hniloba nebo podobné rozkladné pochody), nebo § 47, odst. 1, č. 1 prov. př. A (mírná odchylka ve skladbě a trvanlivosti) nebo § 47, odst. 1, č. 4 prov. př. A (neúplné vykrvácení — zkouška ssavým papírkem).

e) V deníku prohlížitelů v rubrice „Poznámky“ zaznamenají veterináři prohlídky masa případy, kdy byla provedena bakterio-

*) May doporučuje v pochybných případech nejdříve za 24 hodin po zavěšení těla zvířete uvolniti plec a je-li nutné, také rozříznouti po živnostensku svaly zadních končetin. Při tom lze v hloubce svalů v průběhu velkých cév (vlivem pozdějšího vychladnutí) nejdříve a nejspolehlivěji zjistiti odchylky ve vůni následkem bakteriálního rozkladu.

suchung veranlaßt worden ist, in der Spalte „Bemerkungen" unter Angabe des Ergebnisses dieser Untersuchung kenntlich zu machen. Der Schriftwechsel über solche Untersuchungen ist von den Fleischbeschautierärzten und den Untersuchungsstellen mindestens drei Jahre lang in einem besonderen Heft gesammelt aufzubewahren.

f) Werden durch die bakteriologische Fleischuntersuchung Fleischvergiftungsbakterien ermittelt, so sind der Schlachtplatz sowie die Geräte und sonstigen Gegenstände, die mit dem Fleischvergiftungserreger enthaltenden Tierkörper in Berührung gekommen sind, alsbald zu reinigen und zu entseuchen. Die Fleischbeschautierärzte haben nach Möglichkeit für die Durchführung der Reinigung und Entseuchung zu sorgen, gegebenenfalls der Ortspolizeibehörde zur Anordnung und Überwachung der von ihnen vorzuschlagenden Reinigungs- und Entseuchungsmaßnahmen Anzeige zu erstatten. Als Entseuchungsmittel kommen frisch gelöschter Kalk, dünne Kalkmilch, Wasserdampf sowie Auskochen in Wasser oder 3prozentiger Sodalösung, daneben auch — namentlich bei Schlachtgeräten — Einlegen in kochend heißes Wasser oder kochend heiße Sodalösung oder in dünne kalte Kalkmilch für die Dauer von mindestens zwei Minuten oder gründliches Abbürsten mit kochend heißem Wasser oder kochend heißer Sodalösung oder dünner, kalter Kalkmilch in Betracht.

g) Werden durch die bakteriologische Fleischuntersuchung Tierseuchenerreger ermittelt, so ist nach den betreffenden Vorschriften über die Tierseuchen zu verfahren.

h) Wegen Herstellung der Entseuchungsmittel wird auf die Bestimmungen für das Desinfektionsverfahren bei Tierseuchen verwiesen.

logická prohlídka masa a uvedou výsledek vyšetření. Písemné zprávy o těchto vyšetřeních uschovají veterináři prohlídky masa a vyšetřovací stanice alespoň 3 roky srovnané ve zvláštním sešitě.

f) Jestliže se při bakteriologickém vyšetření masa zjistí bakterie otravy masem, musí se místo porážky, právě tak jako nářadí a jiné předměty, které se stýkaly s tělem zvířete, obsahujícím zárodky otravy masem, neprodleně očistit a desinfikovat. Veterináři prohlídky masa mají podle možností pečovati o provedení očištění a desinfekce a rovněž učiniti oznámení místnímu obecnímu úřadu proto, aby byl jimi navržený způsob očištění a desinfekce nařízen a aby bylo k němu dohlédnuto. Jako desinfekčních prostředků možno použít čerstvě hašeného vápna, zředěného vápenného mléka, vodní páry nebo vyvaření ve vodě nebo 3% roztoku sody, kromě toho také — zvláště u jatečného nářadí — vložení do vroucí vody nebo vroucího roztoku sody nebo studeného řídkého vápenného mléka po dobu nejméně 2 minut nebo důkladné okartáčování vroucí vodou nebo vroucím roztokem sody nebo chladným řídkým vápenným mlékem.

g) Byly-li zjištěny při bakteriologickém vyšetřování masa zárodky nákaz zvířat, budiž postupováno podle příslušných předpisů o nákazách zvířat.

h) Pokud se týká přípravy desinfekčních prostředků, poukazuje se na ustanovení o způsobu desinfekce při nákazách zvířat.

Anlage 2.

(Zu § 31, Abs. 2, AB. A)

Anweisung

für die Fleischbeschau bei Tieren, die zur Serum- und Impfstoffgewinnung gedient haben.

1. Tiere der Serum- und Impfstoffgewinnungsanstalten, die zur Serum- oder Impfstofferzeugung gedient haben, dürfen, sofern ihr Fleisch zum Genuß für Menschen verwendet werden soll, nur unter Zuziehung des zuständigen Fleischbeschautierarztes geschlachtet werden. Die Anstalten haben den Fleischbeschautierarzt von der Schlachtung der Tiere rechtzeitig zu benachrichtigen; dabei sind ihm die genauen Erkennungsmerkmale der Tiere, die Art ihrer Behandlung mit Impfstoffen sowie der Tag der letzten Impfung und die Art und Menge der hierbei einverleibten Stoffe anzugeben.

2. Werden bei den Tieren Mängel festgestellt, die eine Beanstandung des ganzen Tierkörpers oder veränderter Teile bedingen, so finden die entsprechenden Vorschriften Anwendung.

3. Außerdem gelten für die gesundheitliche Beurteilung des Fleisches der Tiere folgende Bestimmungen:

A. Von Tieren, die eine Behandlung mit lebenden Tuberkelbazillen erfahren haben, sind anzusehen als

1. untauglich:

a) sämtliche inneren Organe und das Euter, wenn nicht mindestens ein Jahr seit der letzten Impfung des geschlachteten Tieres abgelaufen ist;

b) das Fleisch an der Impfstelle und in ihrer Umgebung bis einschließlich der zugehörigen Lymphknoten, wenn Veränderungen an der Impfstelle festgestellt worden sind;

2. bedingt tauglich:

Der ganze Tierkörper mit Ausnahme der inneren Organe und des Euters, die als untauglich anzusehen sind [Nr. 1, Buchst. a)], wenn nicht mindestens vier Monate seit der letzten Impfung abgelaufen sind.

B. Von Tieren, die eine Behandlung mit anderen lebenden oder nicht vollständig abgetöteten, auf Menschen oder auf Tiere über-

Příloha II.

(K § 31, odst. 2 prov. př. A.)

Návod

k prohlídce masa ze zvířat používaných k výrobě ser a očkovacích látek.

1. Zvířata ústavů pro výrobu ser a očkovacích látek, používaná k výrobě ser nebo očkovacích látek, smějí býti poražena jen za účasti příslušného veterináře prohlídky masa, má-li býti jejich maso použito k lidskému požívání. Ústavy oznámí včas poražení zvířete veterináři prohlídky masa; při tom mu budiž sdělen přesný popis zvířat, druh očkovacích látek u nich použitých, den posledního očkování a druh i množství při něm vstřiknutých látek.

2. Zjistí-li se u zvířat závady, pro které se zabaví celé tělo zvířete nebo změněné části, postupuje se podle příslušných předpisů.

3. Kromě toho platí pro zdravotní posouzení masa zvířat tato ustanovení:

A. Ze zvířat, u kterých bylo použito živých tuberkulosních bacilů, považují se za

1. nepoživatelné:

a) všechny vnitřní orgány a vemeno, neuplynul-li od posledního očkování poraženého zvířete alespoň jeden rok;

b) maso z místa očkování a z jeho okolí, zahrnujíc v to příslušné mízní uzliny, byly-li zjištěny na místě očkování změny;

2. podmíněně poživatelné:

celé tělo zvířete s výjimkou vnitřních orgánů a vemene, které byly shledány nepoživatelnými [č. 1, písm. a)], neuplynou-li od posledního očkování alespoň čtyři měsíce.

B. Ze zvířat, u kterých bylo použito jiných živých nebo neúplně usmrcených zárodků přenosných na lidi nebo na zvířata, zejména zá-

tragbaren Keimen, namentlich mit Erregern von Fleischvergiftungen, erfahren haben, ist der ganze Tierkörper als untauglich anzusehen, wenn nicht mindestens drei Wochen seit der letzten Impfung des geschlachteten Tieres abgelaufen sind.

Liegt die letzte Impfung des geschlachteten Tieres länger als drei Wochen zurück, so hat regelmäßig eine bakteriologische Fleischuntersuchung stattzufinden. Werden hierbei Keime nachgewiesen, die auf Menschen oder auf Tiere übertragbar sind, so ist der ganze Tierkörper gleichfalls als untauglich anzusehen. Im übrigen hat die Beurteilung des Fleisches nach den allgemeinen fleischbeschaulichen Vorschriften zu erfolgen.

C. Von den Tieren, die mit abgetöteten, auf Menschen übertragbaren Keimen oder mit Auszügen oder Stoffwechselerzeugnissen von solchen Keimen behandelt worden sind, ist der ganze Tierkörper als untauglich anzusehen, wenn nicht mindestens sieben Tage seit der letzten Impfung des geschlachteten Tieres abgelaufen sind.

Sind seit der letzten Impfung des geschlachteten Tieres mehr als sieben Tage vergangen, so hat die bakteriologische Fleischuntersuchung und die Beurteilung des Fleisches wie unter Buchst. B zu erfolgen.

D. Auf das Fleisch von Tieren, die zur Lieferung von Serum gegen Maul- und Klauenseuche, Schweinepest oder von Kuhpockenlymphe gedient haben, finden die vorstehenden Sonderbestimmungen keine Anwendung. Solches Fleisch ist lediglich nach den allgemeinen fleischbeschaulichen Vorschriften zu beurteilen.

rodků ze skupiny otrav masem, považuje se celé tělo zvířete za nepoživatelné, neuplynuly-li alespoň tři týdny od posledního očkování poraženého zvířete.

Bylo-li poražené zvíře očkováno dříve než před třemi týdny, provede se vždy bakteriologické vyšetření masa. Zjistí-li se při něm zárodky přenosné na lidi nebo na zvířata, označí se celé tělo zvířete rovněž za nepoživatelné. Jinak se maso posuzuje podle všeobecných předpisů a prohlídce masa.

C. Ze zvířat, u kterých bylo použito usmrcených, na člověka přenosných zárodků nebo výtažků nebo zplodin výměny látkové takových zárodků, považuje se celé tělo zvířete za nepoživatelné, neuplynulo-li od posledního očkování poraženého zvířete alespoň sedm dní.

Uplynulo-li od posledního očkování poraženého zvířete více než sedm dní, provede se bakteriologické vyšetření a posouzení masa jako u písm. B.

D. Předchozí zvláštní ustanovení se nevztahuje na maso ze zvířat, která byla používána k výrobě séra proti slintavce a kulhavce, moru vepřů, nebo na maso krav, kterých bylo používáno k výrobě neštovičné vakciny. Takové maso se posuzuje pouze podle všeobecných předpisů o prohlídce masa.

Anlage 3.

(Zu § 56, Abs. 1, Nr. 5, AB. A)

Anweisung

für das Einfrieren und Aufbewahren des Fleisches schwachfinniger Rinder.

1. Vor dem Einbringen in den Gefrierraum muß das Fleisch mindestens bis auf Lufttemperatur abgekühlt werden. Wo Vorkühlräume vorhanden sind, ist eine weitere Vorkühlung auf etwa + 5° C zweckmäßig.

2. Beim Einfrieren sind die einzelnen Fleischstücke so aufzuhängen, daß sie allseitig der Luft zugänglich sind.

3. Die Aufbewahrung im Gefrierraum hat unter Verschluß, getrennt von anderem Fleisch, zu geschehen.

4. Auf den einzelnen Fleischstücken ist der Tag der Einbringung in den Gefrierraum deutlich und haltbar zu vermerken.

5. Die mittlere Temperatur im Gefrierraum soll mindestens — 10° C betragen.

6. Das eingefrorene Fleisch darf nicht früher aus dem Gefrierraum entfernt werden, als bis in der Muskulatur des finnigen Tierkörpers eine Temperatur von — 3° C für eine Zeit von 24 Stunden festgestellt worden ist. Zur Feststellung der erforderlichen Gefriertemperatur in der Tiefe der Muskulatur wird mit einem etwa 20 cm langen Stahldorn, der der Dicke des zu verwendenden Thermometers entspricht und mit einem Griff zum Herausziehen versehen sein muß, in das Fleisch, und zwar in die dicke Muskulatur eines Hinterviertels des finnigen Tierkörpers ein Kanal getrieben. Nach Herausnahme des Dorns wird das Thermometer in den entstandenen Kanal eingelegt, mindestens 3 Minuten darin liegen gelassen, wobei durch leichtes Drehen das Einfrieren des Thermometers verhindert werden muß. Es sind lange Glasthermometer zu verwenden, die Gefriergrade von 0° bis mindestens — 5° C anzeigen und ein Ablesen der Gefriergrade ermöglichen, wenn die Thermometer in den Fleischkanal eingelegt worden sind. Thermometer, die mit Metallhülsen in die Muskulatur versenkt werden, sind nicht verwendbar, da sie Temperaturen anzeigen, die

Příloha III.

(K § 56, odst. 1, č. 5 prov. př. A.)

Návod

k zmražování a uchovávání masa slabě uhřívého skotu.

1. Před uložením do mrazírny musí býti maso zchlazeno alespoň na teplotu vzduchu. Kde jsou předchladírny, je účelné další předchlazení asi na + 5° C.

2. Při zmražování buďtež jednotlivé kusy masa tak rozvěšeny, aby měl vzduch přístup se všech stran.

3. Maso se má uchovati pod uzávěrou odděleně od jiného masa.

4. Na jednotlivých kusech masa se označí zřetelně a nesmazatelně den uložení do mrazírny.

5. Střední teplota v mrazírně má býti alespoň — 10° C.

6. Zmražené maso smí opustiti mrazírnu, až když byla zjištěna ve svalstvu uhřívého těla zvířete teplota — 3° C po dobu 24 hodin. Ke zjištění žádaného zmražení v hloubce svalstva se udělá ve svalstvu zadní čtvrti uhřívého těla zvířete kanálek ocelovým roubíkem dlouhým asi 20 cm, jehož tloušťka odpovídá použitému teploměru a který je opatřen držadlem k vytažení. Po vynětí roubíku se vloží do vzniklého kanálku teploměr, nechá se v něm nejméně 3 minuty; při tom je nutno lehkým otáčením zabrániti zamrznutí teploměru. Používá se dlouhých skleněných teploměrů, které ukazují stupně mrazu od 0° C až nejméně do — 5° C a umožňují odečtení stupňů mrazu, je-li teploměr vložen do kanálku v mase. Nelze upotřebiti teploměrů, které se vkládají do svalstva s kovovým pouzdrem, neboť ukazují teplotu, která teplotě masa neodpovídá. Po zjištění teploty se teploměr vyjme a kanálek se uzavře kouskem tuku. Při dalším měření se udělá v mase vždy nový kanálek, neboť v kanálcích již dříve utvořených má vniklý vzduch mrazírny nižší teplotu než je v hloubce svalstva. Jakmile je dosažena v hloubce svalstva zadní čtvrti teplota — 3° C, není třeba dalšího zjišťování stupně

der Temperatur des Fleisches nicht entsprechen. Nach Feststellung der Temperatur wird das Thermometer herausgenommen und der Kanal mit einem Fettstückchen verschlossen. Für die weiteren Messungen ist jeweils ein neuer Kanal in das Fleisch zu treiben, da die in den bereits angelegten Kanälen eingedrungene Luft des Gefrierraums niedriger ist als die Temperatur in der Tiefe der Muskulatur. Sobald die Temperatur von — 3° C in der Tiefe der Muskulatur des Hinterviertels erreicht ist, sind weitere Feststellungen des Kältegrades im Fleisch nicht mehr erforderlich, sofern nach dieser Feststellung die Temperatur des Gefrierraums 24 Stunden lang mindestens — 4° C betragen hat.

chladu v mase, je-li po dobu 24 hodin od tohoto zjištění teplota mrazírny alespoň — 4° C.

7. Das gefrorene Fleisch soll vor dem Auftauen nicht zerkleinert werden. Das Auftauen erfolgt am zweckmäßigsten in einem Raum mit einer Temperatur von + 7° bis + 9° C und mäßig bewegter Luft. Ist das Fleisch aufgetaut, so ist es ratsam, durch Kühlung des Raumes auf + 1° bis + 3° C für ein schnelles Abtrocknen der Oberfläche des Fleisches zu sorgen, wobei auch gleichzeitig die Reifung erfolgt.

7. Zmražené maso nesmí býti před rozmražením rozdělováno. Rozmražuje se nejúčinněji v místnosti s teplotou + 7° až + 9° C a s mírně proudícím vzduchem. Je-li maso rozmraženo, je třeba pečovati o rychlé osušení povrchu masa ochlazováním místnosti na + 1° až + 3° C; při tom maso současně zraje.

8. Fleisch, das entsprechend der Vorschrift in Nr. 6 eingefroren und aufgetaut worden ist, darf nur in den Verkehr gebracht werden, wenn durch tierärztliche Untersuchung festgestellt worden ist, daß das Fleisch gut erhalten und unverdorben ist.

8. Do oběhu smí býti uváděno maso, které bylo podle č. 6 zmraženo a rozmraženo, a bylo-li veterinářským vyšetřením zjištěno, že je dobře uchované a nezkažené.

Anlage 4.

(Zu § 57, Abs. 7, AB. A)

Muster einer Freibankordnung.

Freibankordnung der Gemeinde .....

Auf Grund des § 57, Abs. 7, der Ausführungsbestimmungen A zur Regierungsverordnung vom 19. November 1941, Slg. Nr. 43 vom Jahre 1942, betreffend die Durchführung der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau, wird für den Bezirk der Gemeinde ..... folgendes angeordnet:

§ 1.

In ..... wird für den Bezirk der Gemeinde ..... eine Freibank eingerichtet. Innerhalb dieses Bezirks (des Freibankbezirks) darf Fleisch der im § 2, Abs. 1 und 2, bezeichneten Art nur auf der Freibank feilgehalten oder verkauft werden.

§ 2.

(1) Der Freibank wird alles zum Feilhalten oder zum Verkauf bestimmte Fleisch überwiesen, das innerhalb des Freibankbezirks der vorgeschriebenen amtlichen Untersuchung unterlegen hat und hierbei als bedingt tauglich oder zwar als tauglich zum Genuß für Menschen, aber in seinem Nahrungs- und Genußwert erheblich herabgesetzt — minderwertig — erklärt worden ist (§§ 8, 9 und 10 der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau). Dasselbe gilt für Fleisch gleicher Art, das außerhalb des Freibankbezirks amtlich untersucht worden ist und in diesen Bezirk zum Feilhalten oder zum Verkauf eingeführt wird.

(2) Die Zulassung von auswärts beanstandetem Fleisch zur Freibank darf nur im Einzelfall verweigert werden, wenn das Fleisch nicht abgesetzt werden kann.

(3) Nicht beanstandetes Fleisch (taugliches Fleisch) ist vom Verkauf auf der Freibank ausgeschlossen. Ausnahmen bedürfen der Erlaubnis der Bezirksbehörde.

(4) Für den Verkauf von Pferde- oder anderem Einhuferfleisch gelten auch hier die Vorschriften des § 18, Abs. 4, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau. Wo besondere Räume nicht vorhanden sind oder be-

Příloha IV.

(K § 57, odst. 7 prov. př. A.)

Vzor řádu pro nucený výsek.

Řád pro nucený výsek v obci .....

Podle § 57, odst. 7 prováděcího předpisu A k vládnímu nařízení ze dne 19. listopadu 1941, č. 43 Sb. z roku 1942, kterým se provádí vládní nařízení o prohlídce masa nařizuje se pro odvod obce ..... toto:

§ 1.

V ..... zřizuje se pro obvod obce ..... nucený výsek. V tomto obvodě (obvodě nuceného výseku) smí býti k prodeji chováno a prodáváno maso druhů označených v § 2, odst. 1 a 2 jen v nuceném výseku.

§ 2.

(1) Do nuceného výseku budiž určeno všechno k prodeji uchovávané nebo k prodeji určené maso, které bylo podrobeno v obvodu nuceného výseku předepsanému úřednímu vyšetření a bylo při tom označeno jako podmíněně požívatelné nebo které sice je požívatelné, jehož výživná hodnota a požívatelnost jsou však podstatně sníženy, t. j. méněhodnotné (§§ 8, 9 a 10 vládního nařízení o prohlídce masa). Totéž platí o mase téhož druhu, bylo-li úředně vyšetřeno mimo obvod nuceného výseku a do tohoto obvodu bylo dovezeno, aby bylo k prodeji chováno a prodáváno.

(2) Připuštění masa pozastaveného mimo obvod do nuceného výseku smí býti jen ojediněle odmítnuto, nemůže-li býti maso odbyto.

(3) Nepozastavené maso (požívatelné maso) je vyloučeno z prodeje v nuceném výseku. Výjimky povoluje obec.

(4) O prodeji masa koní nebo jiných jednokopytníků platí též ustanovení § 18, odst. 4 vládního nařízení o prohlídce masa. Kde není zvláštních místností, nebo nemohou-li býti zřízeny, stačí, děje-li se prodej masa jedno-

schafft werden können, genügt es, wenn der Verkauf des Einhuferfleisches zeitlich getrennt von dem Verkauf des Fleisches anderer Tiere erfolgt.

§ 3.

(1) Die Freibank befindet sich .....
Ihre Verlegung bedarf der Zustimmung der Bezirksbehörde.

(2) Zweigstellen dürfen nur mit Erlaubnis der Bezirksbehörde eingerichtet, verlegt oder wieder eingezogen werden.

(3) Die Freibank und etwaige Zweigstellen werden über dem Eingang deutlich lesbar als solche bezeichnet. Der Ort, in dem sie sich befinden, ihre Eröffnung, Verlegung und Einziehung werden ortsüblich bekanntgemacht.

§ 4.

(1) Die Freibank wird von der Gemeinde ..... eingerichtet und betrieben.

(2) Die Gemeinde übernimmt namentlich die Verwertung des auf der Freibank zum Verkauf gelangenden Fleisches und zahlt den Erlös nach Abzug der Gebühren (§ 11) und etwaiger sonstiger Unkosten an die Eigentümer des Fleisches aus.

(3) Dem Eigentümer des Fleisches bleibt unbenommen, bei dem Verkauf des Fleisches zugegen zu sein.

§ 5.

(1) Das zum Verkauf gestellte Fleisch wird in zwei Güte- und Preisklassen geschieden und in solchen getrennt zum Verkauf angeboten.

(2) Der zweiten Klasse wird alles Fleisch überwiesen, das .....,
alles sonstige Fleisch gehört in die erste Klasse.

(3) Im Verkaufsraum ist durch Anschlag deutlich erkennbar zu machen, ob das der Freibank überwiesene Fleisch roh oder verneinendenfalls in welchem zubereiteten Zustand es zum Verkauf gelangt, aus welchem Grunde die Beanstandung erfolgt ist (welcher Preisklasse es angehört) und zu welchem Preis es angeboten wird.

§ 6.

(1) Die Freibank steht unter der Verwaltung des (Schlachthofleiters in .....
.....), dem auch nach Anhören

kopytníků časově odděleně od prodeje masa jiných zvířat.

§ 3.

(1) Nucený výsek je umístěn .....
Jeho přeložení vyžaduje souhlasu okresního úřadu.

(2) Pobočky smějí býti zřízeny, přeloženy nebo zase zrušeny jen se svolením okresního úřadu.

(3) Nucený výsek nebo případné pobočky buďtež nad vchodem příslušně zřetelně a čitelně označeny. Jejich umístění, otevření, přeložení a zrušení se oznámí způsobem v místě obvyklým.

§ 4.

(1) Nucený výsek je zřízen a provozován obcí .....

(2) Obec zpeněžuje zejména maso došlé k prodeji do nuceného výseku a výtěžek vyplatí vlastníku masa po srážce poplatků (§ 11) a případných jiných výdajů.

(3) Vlastníku masa se ponechává na vůli, aby byl přítomen při prodeji masa.

§ 5.

(1) Maso určené k prodeji budiž zařaděno do 2 jakostních a cenových tříd a takto roztříděné nabízeno k prodeji.

(2) Do druhé třídy budiž poukázáno všechno maso, které .....,
ostatní maso patří do první třídy.

(3) V prodejní místnosti budiž na vývěsce zřetelně vyznačeno, zda maso určené do nuceného výseku je syrové, nebo v záporném případě, jak upravené je prodáváno, z jakého důvodů bylo pozastaveno, (ke které cenové třídě náleží), a za jakou cenu je nabízeno.

§ 6.

(1) Nucený výsek spravuje (správce jatek v .....), kterému přísluší po slyšení vlastníka též zařazení masa do ce-

des Eigentümers die Einreihung des Fleisches in die Preisklasse (§ 5) sowie die Festsetzung des Preises, zu dem das Fleisch angeboten werden soll, obliegt.

(2) Gegen seine Entscheidung steht dem Eigentümer die Beschwerde an ..... zu.

§ 7.

(1) Die Freibank ist geöffnet .....

(2) Die Verkaufszeiten sind bekanntzumachen.

(3) Nach jedesmaligem Gebrauch sind der Verkaufsraum und die benutzten Geräte gründlich zu reinigen.

§ 8.

Unverkauft gebliebenes Fleisch ist, bevor es wieder zum Verkauf gestellt wird, von neuem auf seine Genußtauglichkeit und sonstige Beschaffenheit zu prüfen. Gegebenenfalls ist die Preisklasse sowie der Preis anderweitig unter Beachtung der Vorschrift im § 6 festzusetzen. Genußuntauglich befundenes Fleisch ist unschädlich zu beseitigen.

§ 9.

(1) Das auf der Freibank feilgehaltene Fleisch darf nur in Stücken von höchstens 3 kg Gewicht und an demselben Tage für denselben Haushalt nur bis zur Höchstmenge von 5 kg abgegeben werden. Der Verkauf darf nur zum Verbrauch im eigenen Haushalt des Erwerbers oder nach § 9, Abs. 2, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau mit Erlaubnis der Bezirksbehörde an Anstaltsbetriebe erfolgen, in denen Personen verpflegt werden. Fleischern, Fleischhändlern, Gast-, Schank- und Speisewirten ist der Vertrieb und die Verwendung von Freibankfleisch verboten.

(2) Das Herstellen, Vorrätighalten, Feilhalten und Verkaufen von Hackfleisch, Schabefleisch und zubereitetem Hackfleisch in Freibänken oder freibankähnlichen Einrichtungen ist verboten (§ 2, Abs. 2, der Regierungsverordnung vom 13. März 1941, Slg. Nr. 149, über Hackfleisch).

§ 10.

Die Übertragung des Betriebs der Freibank an einen Unternehmer ist nur mit Erlaubnis der Aufsichtsbehörde zulässig.

nové třídy (§ 5), i zjištění ceny, za jakou má býti maso nabízeno.

(2) Proti jeho rozhodnutí si může vlastník stěžovati u .....

§ 7.

(1) Nucený výsek je otevřen .....

(2) Prodejní doba budiž vyhlášena.

(3) Po každém použití buďtež prodejní místnost a použité nářadí důkladně vyčištěny.

§ 8.

Neprodané zbylé maso je třeba dříve, než-li je opět dáno do prodeje, znovu přezkoušeti na požívatelnost a jiné vlastnosti. Při tom je třeba stanoviti jakostní třídu i cenu s ohledem na ustanovení § 6. Maso shledané nepožívatelným budiž neškodně odstraněno.

§ 9.

(1) Maso v nuceném výseku k prodeji chované smí býti vydáváno jen v kusech vážících nejvýše 3 kg a v témže dni pro tutéž domácnost jen nejvýše 5 kg. Smí býti prodáváno jen pro spotřebu v domácnosti kupujícího, nebo podle § 9, odst. 2 vládního nařízení o prohlídce masa se svolením okresního úřadu pro ústavy, v nichž se stravují osoby. Prodej a používání masa z nuceného výseku jsou zakázány řezníkům, obchodníkům masem, hostinským, majitelům výčepů a jídelen.

(2) Úprava, uchovávání v zásobě a k prodeji a prodej masa sekaného a škrabaného a upravovaného masa sekaného v nucených výsecích nebo v zařízeních podobných nuceným výsekům jsou zakázány (§ 2, odst. 2 vládního nařízení ze dne 13. března 1941, č. 149 Sb., o sekaném mase).

§ 10.

Provozování nuceného výseku se smí přenésti na jiného podnikatele jen se svolením dozorčího úřadu.

§ 11.

Von dem durch den Verkauf des Fleisches erzielten Erlös werden an Gebühren in Abzug gebracht:

a) für die Benutzung der Freibank . . . . . K,

b) für die Benutzung der Nebeneinrichtungen . . . . . K,

c) für die Hinschaffung des Fleisches nach der Freibank, sofern sie nicht durch den Eigentümer selbst erfolgt . . . . . K.

§ 12.

Zuwiderhandlungen gegen die Bestimmungen dieser Freibankordnung werden nach § 27, Nr. 4, der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau mit Geldbuße bis zu 2000 K oder mit Arrest bis zu fünf Tagen bestraft.

§ 13.

Diese Freibankordnung tritt am Tage nach der Bekanntmachung in Kraft.

....., den ..... 19....

Siegel

Der Bürgermeister.

Diese Freibankordnung ist nach .... öffentlich bekanntgemacht worden.

....., den ..... 19....

Der Bürgermeister.

§ 11.

Z výtěžku dosaženého prodejem masa se srazí tyto poplatky:

a) za použití nuceného výseku . ..... K,

b) za použití pomocných zařízení . . . . . K,

c) za dopravu masa do nuceného výseku, nedopravil-li je vlastník sám . . . . . K.

§ 12.

Kdo jedná proti předpisům tohoto řádu pro nucený výsek, bude potrestán okresním úřadem podle § 27, č. 4 vl. nař. o prohlídce masa pokutou až do 2 000 K nebo vězením do pěti dnů.

§ 13.

Tento řád pro nucený výsek nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

....., dne..... 194....

Razítko

Starosta.

Tento řád pro nucený výsek byl veřejně vyhlášen ..... podle.....

....., dne..... 194....

Starosta.

Beilage 2.

Ausführungsbestimmungen B

[zu § 28, Buchst. b), der Durchführungsregierungsverordnung über die Fleischbeschau]

über die Ausbildung, die Prüfung und die Fortbildung in der Fleischbeschau und Trichinenschau.

— AB. B —

INHALTSÜBERSICHT.

I. Ausbildung und Prüfung sowie Nachprüfung der Fleischbeschauer.

§ 1. Zulassungsbedingungen für Fleischbeschauer.
§ 2. Prüfungsausschuß für Fleischbeschauer.
§ 3. Ausbildung als Fleischbeschauer.
§ 4. Zulassung zur Prüfung.
§ 5. Theoretische und praktische Prüfung in der Schlachttier- und Fleischbeschau.
§ 6. Prüfungsgebiete.
§ 7. Befähigungsausweis für Fleischbeschauer.
§ 8. Nachprüfung der Fleischbeschauer.
§ 9. Entzug und Wiedererwerb des Befähigungsausweises.
§ 10. Wiederholungslehrgänge für Fleischbeschauer.

II. Ausbildung und Prüfung sowie Nachprüfung der Trichinenschauer.

§ 11. Zulassungsbedingungen für Trichinenschauer.
§ 12. Prüfungsstelle für Trichinenschauer.
§ 13. Zulassung zur Ausbildung und zur Prüfung als Trichinenschauer.
§ 14. Theoretische und praktische Prüfung in der Trichinenschau.
§ 15. Prüfungsgebiete.
§ 16. Befähigungsausweis für Trichinenschauer.
§ 17. Nachprüfung der Trichinenschauer.

III. Prüfung als Fleischbeschauer und Trichinenschauer.

§ 18.

IV. Fortbildungslehrgänge für Fleischbeschautierärzte.

§ 19.

Příloha 2.

Prováděcí předpis B

(k § 28, písm. b) prov. vl. nař. o prohlídce masa).

Výcvik, zkouška a zdokonalování v prohlídce masa a v prohlídce na svalovce.

— Prov. př. B —

PŘEHLED.

I. Výcvik a zkouška, jakož i přezkoušení prohlížitelů masa.

§ 1. Podmínky pro ustanovení prohlížitelem masa.
§ 2. Zkušební komise pro prohlížitele masa.
§ 3. Výcvik prohlížitelů masa.
§ 4. Připuštění ke zkoušce.
§ 5. Teoretická a praktická zkouška v prohlídce jatečných zvířat a masa.
§ 6. Rozsah zkoušky.
§ 7. Průkaz způsobilosti prohlížitelů masa.
§ 8. Přezkoušení prohlížitelů masa.
§ 9. Odejmutí a znovunabytí průkazu způsobilosti.
§ 10. Opakovací učební běhy pro prohlížitele masa.

II. Výcvik a zkouška, jakož i přezkoušení prohlížitelů na svalovce.

§ 11. Podmínky pro ustanovení prohlížitelem na svalovce.
§ 12. Místo zkoušky pro prohlížitele na svalovce.
§ 13. Připuštění k výcviku a ke zkoušce pro prohlížitele na svalovce.
§ 14. Teoretická a praktická zkouška v prohlídce na svalovce.
§ 15. Rozsah zkoušky.
§ 16. Průkaz způsobilosti prohlížitelů na svalovce.
§ 17. Přezkoušení prohlížitelů na svalovce.

III. Zkouška pro prohlížitele masa a prohlížitele na svalovce.

§ 18.

IV. Pokračovací učební běhy pro veterináře prohlídky masa.

§ 19.

I. Ausbildung und Prüfung sowie Nachprüfung der Fleischbeschauer.

§ 1.

Zulassungsbedingungen f.ür Fleischbeschauer.

(1) Zur Ausübung der Schlachttier- und Fleischbeschau dürfen außer Tierärzten nur solche männliche Personen bestellt werden, die die vorgeschriebene Prüfung als Fleischbeschauer (§ 2) bestanden haben.

(2) Von der Bestellung als Fleischbeschauer sind ausgeschlossen Personen, bei denen Umstände vorliegen, auf Grund deren Unzuverlässigkeit, Befangenheit oder Bedenken in gesundheitlicher Hinsicht angenommen werden können, insbesondere sind abzulehnen Personen, die sich gewerbsmäßig mit der Ausübung der Tierheilkunde oder der Kastration bei Tieren, dem Fleischhandel, der Viehverteilung, dem Leichenbestattungsdienst oder der Tierkörperbeseitigung beschäftigen oder das Fleischergewerbe betreiben oder Agenten eines Tierversicherungsunternehmens sind.

§ 2.

Prüfungsausschuß für Fleischbeschauer.

(1) Die Prüfung ist vor dem vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung bestellten Prüfungsausschuß für Fleischbeschauer nach Anhörung des Ministeriums für Landwirtschaft abzulegen.

(2) Für den Bezirk jeder Landesbehörde ist mindestens ein Prüfungsausschuß zu bilden. Dem Prüfungsausschuß müssen angehören:

a) der tierärztliche Sachbearbeiter des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung, beziehungsweise der Landesbehörde als Vorsitzender,

b) der Leiter eines Ausbildungslehrgangs,

c) ein weiterer geeigneter Tierarzt, und zwar in erster Linie ein beamteter Tierarzt, in der Regel der des Prüfungsorts.

(3) Auch wenn für den Bezirk der Landesbehörde mehrere Prüfungsausschüsse gebildet werden, ist der tierärztliche Sachbearbeiter des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung, beziehungsweise der Landesbehörde regelmäßig für alle Ausschüsse zum Vorsitzenden zu bestellen. Die Prüfungsbezirke sind abzugrenzen.

I. Výcvik a zkouška, jakož i přezkoušení prohlížitelů masa.

§ 1.

Podmínky pro ustanovení prohlížitelem masa.

(1) K vykonávání prohlídky jatečných zvířat a masa smějí býti ustanoveny kromě veterinářů jen takové mužské osoby, které složily předepsanou zkoušku pro prohlížitele masa (§ 2).

(2) Z ustanovení prohlížitelem masa jsou vyloučeny osoby, u nichž lze podle okolnosti usuzovati na jejich nespolehlivost, zaujatost nebo pochybnost v ohledu zdravotním, zvláště buďtež odmítnuty osoby, které se zabývají po živnostensku léčením nebo kleštěním zvířat, obchodem s masem, při rozdělování zvířat, pohřební službou nebo odstraňováním zvířecích těl, nebo provozují živnost řeznickou nebo jsou zástupci pojišťoven zvířat.

§ 2.

Zkušební komise pro prohlížitele masa.

(1) Zkouška budiž vykonána před zkušební komisí pro prohlížitele masa, ustanovenou ministerstvem sociální a zdravotní správy po slyšení ministerstva zemědělství.

(2) Pro obvod každého zemského úřadu budiž ustanovena nejméně jedna zkušební komise. Ke zkušební komisi musí příslušeti:

a) odborník veterinář ministerstva sociální a zdravotní správy, po případě zemského úřadu, jako předseda,

b) správce učebního běhu,

c) další vhodný veterinář, a to především úřední veterinář, zpravidla ten veterinář, který má sídlo v místě zkoušky.

(3) Ustanoví-li se pro obvod zemského úřadu více zkušebních komisí, budiž odborník veterinář ministerstva sociální a zdravotní správy, po případě zemského úřadu pravidelně ustanoven předsedou pro všechny komise. Zkušební obvody buďtež ohraničeny.

(4) Für jedes Mitglied des Prüfungsausschusses ist ein Stellvertreter zu bestellen.

(5) Ausnahmsweise, namentlich in Fällen, in denen die Zuziehung eines dritten Mitgliedes auf Schwierigkeiten stößt, oder bei Behinderung eines dritten Mitgliedes und der Stellvertreter darf der Ausschuß auch aus zwei Mitgliedern bestehen. Den Vorsitz hat stets der tierärztliche Sachbearbeiter des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung, beziehungsweise der Landesbehörde oder ein anderer beamteter Tierarzt zu führen. Als zweites Mitglied empfiehlt es sich, in diesem Fall den Leiter eines Ausbildungslehrgangs zu bestellen.

§ 3.

Ausbildung als Fleischbeschauer.

(1) Die Ausbildung von Fleischbeschauern ist nur in den vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung zugelassenen öffentlichen Schlachthäusern gestattet.

(2) Die Lehrgänge, zu denen für jeden ausbildenden Tierarzt in der Regel nicht mehr als vier Bewerber zuzulassen sind, haben mindestens fünf Wochen zu dauern und sind von einem in der Schlachttier- und Fleischbeschau amtlich tätigen Tierarzt des öffentlichen Schlachthauses abzuhalten. Die Bestellung dieses Tierarztes bedarf der Zustimmung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung, das vor der Zustimmungserklärung das Ministerium für Landwirtschaft anzuhören hat.

(3) Zur Ausbildung dürfen nur männliche Personen zugelassen werden, die

a) das 21. Lebensjahr vollendet und das 50. Lebensjahr noch nicht überschritten haben,

b) körperlich tauglich sind, insbesondere sich im Vollbesitz ihrer Sinne befinden, und

c) politisch zuverlässig sind.

Ausnahmsweise können mit Zustimmung der Landesbehörde auch ältere Bewerber zugelassen werden.

(4) Dem Antrag auf Zulassung zur Ausbildung sind beizufügen:

a) ein handschriftlicher kurzer Lebenslauf mit Angabe des bisherigen Berufs,

b) ein polizeiliches Führungszeugnis,

c) ein amtlicher Altersnachweis durch eine standesamtliche oder kirchliche Urkunde,

d) ein Zeugnis eines beamteten Arztes oder des Gesundheitsamts über die körperliche

(4) Za každého člena zkušební komise budiž ustanoven jeden zástupce.

(5) Výjimečně, zvláště je-li přibrání třetího člena nesnadné, nebo při zaneprázdnění třetího člena a zástupců, smí býti výbor složen také ze dvou členů. Předsedou má býti vždy odborník veterinář ministerstva sociální a zdravotní správy, po případě zemského úřadu nebo jiný úřední veterinář. V tomto případě se doporučuje ustanoviti druhým členem správce učebního běhu.

§ 3.

Výcvik prohlížitelů masa.

(1) Výcvik prohlížitelů masa je dovolen jen ve veřejných jatkách určených ministerstvem sociální a zdravotní správy.

(2) Učební běhy, v nichž pro každého vyučujícího veterináře jsou přípustni zpravidla nejvýše 4 uchazeči, mají trvati nejméně pět týdnů a mají býti pořádány veterinářem veřejných jatek, úředně činným v prohlídce jatečných zvířat a masa. K ustanovení tohoto veterináře je třeba souhlas ministerstva sociální a zdravotní správy, které před udělením souhlasu vyslechne ministerstvo zemědělství.

(3) K výcviku smí býti připuštěny jen mužské osoby, které

a) jsou nejméně 21 let staré a nejsou starší 50 let,

b) jsou tělesně a zvláště duševně schopné,

c) jsou politicky spolehlivé.

Výjimečně mohou býti se souhlasem zemského úřadu přijati i starší uchazeči.

(4) K žádosti o přijetí k výcviku budiž připojeno:

a) vlastnoručně psaný, stručný běh života, s udáním dosavadního povolání,

b) vysvědčení zachovalosti,

c) úřední průkaz stáří, vydaný občanským nebo církevním úřadem,

d) vysvědčení úředního lékaře nebo zdravotního úřadu o tělesné a plné smyslové způ-

Tauglichkeit und den Vollbesitz der Sinne; in dem Zeugnis ist zu bescheinigen, daß der Bewerber kein ernstes körperliches Gebrechen aufweist, namentlich nicht Prothesenträger, nicht einäugig, farbenblind, hautkrank, mit ansteckenden Krankheiten behaftet sowie nicht Dauerausscheider von Infektionskeimen ist.

(5) Der Antrag ist an die nach dem Aufenthaltsorte zuständige Bezirksbehörde zu richten. Von der Bestellungsbehörde ist zu prüfen, ob

a) der Bewerber politisch zuverlässig ist,

b) Tatsachen, die seine Unzuverlässigkeit für die Ausübung des Berufs eines Fleischbeschauers dartun, nicht bekannt sind,

c) zur Übernahme des zu besetzenden Beschaubezirks ein geeigneter Tierarzt nicht vorhanden oder nicht bereit ist.

§ 4.

Zulassung zur Prüfung.

(1) Nach Beendigung des Lehrgangs hat der Unterrichtsleiter eine Bescheinigung über die Dauer des Unterrichts und dessen regelmäßigen Besuch auszustellen und sie der für den Wohnort zuständigen Bezirksbehörde einzusenden, die sie nebst den im § 3, Abs. 4 und 5, genannten Unterlagen an den Vorsitzenden des zuständigen Prüfungsausschusses weiterleitet.

(2) Zur Prüfung dürfen nur Bewerber zugelassen werden, für die die Nachweise nach § 3, Abs. 4 und 5, vorliegen und der Besuch des Ausbildungslehrgangs nachgewiesen ist. Über die Zulassung zur Prüfung entscheidet der Vorsitzende des Prüfungsausschusses.

(3) Gegen die Versagung der Zulassung zur Prüfung kann von dem Zurückgewiesenen innerhalb von 15 Tagen bei der Landesbehörde Beschwerde eingelegt werden, über die die Landesbehörde endgültig entscheidet.

(4) Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses setzt den Beginn der Prüfung fest. Die Prüfung ist in einem öffentlichen Schlachthaus abzuhalten.

(5) Zu einer Prüfung sollen von dem aus drei Mitgliedern bestehenden Prüfungsausschuß (§ 2, Abs. 2) in der Regel nicht mehr als zehn, ausnahmsweise bis zu fünfzehn, von den aus zwei Mitgliedern bestehenden Ausschüssen (§ 2, Abs. 5) gewöhnlich nicht mehr als sechs, höchstens zehn Personen, zugelassen werden.

sobilosti; ve vysvědčení budiž potvrzeno, že uchazeč nemá vážnou tělesnou vadu, jmenovitě že nemá prothesu, není jednooký, barvoslepý, není stižen nemocí kožní, nakažlivými nemocemi a že není vylučovatelem chorobo-plodných zárodků.

(5) Žádost budiž podána okresnímu úřadu, příslušnému podle místa pobytu. Ustanovujícím úřadem budiž zkoumáno,

a) je-li uchazeč politicky spolehlivý,

b) nejsou-li známy skutečnosti, které prokazují jeho nespolehlivost pro výkon povolání prohlížitele masa,

c) není-li k převzetí prohlídkového obvodu, který má býti obsazen, vhodného veterináře nebo takového, který by k převzetí byl ochoten.

§ 4.

Připuštění ke zkoušce.

(1) Po skončení učebního běhu má správce běhu vystaviti osvědčení o délce vyučování a jeho pravidelné návštěvě a zaslati je okresnímu úřadu příslušnému pro bydliště, který je zašle předsedovi příslušné zkušební komise, spolu s doklady, jmenovanými v § 3, odst. 4 a 5.

(2) Ke zkoušce smí býti připuštěni jen ti uchazeči, kteří mají průkazy podle § 3, odst. 4 a 5 a u nichž je prokázáno, že učební běh navštěvovali. O připuštění ke zkoušce rozhoduje předseda zkušební komise.

(3) Proti odepření připuštění ke zkoušce může odmítnutý do 15 dnů podati u zemského úřadu odvolání, o kterém rozhoduje zemský úřad s konečnou platností.

(4) Předseda zkušební komise určí začátek zkoušky. Zkouška budiž vykonána ve veřejných jatkách.

(5) Ke zkoušce nemá býti připuštěno zkušební komisí, složenou ze tří členů (§ 2, odst. 2), zpravidla více než deset, výjimečně až patnáct osob, komisemi složenými ze dvou členů (§ 2, odst. 5) obyčejně více než šest, nejvýše deset osob.

§ 5.

Theoretische und praktische Prüfung in der Schlachttier- und Fleischbeschau.

(1) Durch die Prüfung ist festzustellen, ob der Prüfling die Kenntnisse und Fertigkeiten besitzt, die für Nichttierärzte zur Ausübung der Schlachttier- und Fleischbeschau nach der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau sowie nach den Ausführungsbestimmungen erforderlich sind.

(2) Die Prüfungen sind nicht öffentlich. Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses kann jedoch Personen, die sich als Fleischbeschauer ausbilden lassen, die Anwesenheit bei der Prüfung gestatten.

§ 6.

Prüfungsgebiete.

(1) Die Prüfung zerfällt in einen theoretischen und in einen praktischen Teil.

(2) Im theoretischen Teil der Prüfung sind die erforderlichen Kenntnisse auf folgenden Gebieten nachzuweisen:

1. Hauptkennzeichen der Gesundheit an lebenden Tieren;

2. Benennung und regelrechte Beschaffenheit der einzelnen Organe und sonstigen Körperteile der geschlachteten Tiere;

3. Grundzüge der Lehre vom Blutkreislauf und vom Lymphstrom in Beziehung auf die Verbreitung von Krankheitserregern im Tierkörper;

4. hauptsächliche Schlachtmethoden und gewerbsmäßige Ausführung der Schlachtungen;

5. Wesen und Merkmale der für die Fleischbeschau vornehmlich in Betracht kommenden Tierkrankheiten und fehlerhaften Zustände des Fleisches;

6. wesentliche Bestimmungen über die Schlachttier- und Fleischbeschau;

7. wichtigste Bestimmungen über die Bekämpfung der Tierseuchen, namentlich über die Anzeigepflicht, Maßnahmen vor polizeilichem Einschreiten und Schlachtverbote, Vorschriften über das Schlachten von Tieren sowie wirtschaftliche Schlachtungsbeschränkungen und Schlachtsteuer- und Schlachtviehversicherungsvorschriften, soweit sie die Fleischbeschauer zu beachten haben;

8. Führung der Tagebücher, der Statistik und Erstattung kurzer schriftlicher Berichte.

§ 5.

Teoretická a praktická zkouška v prohlídce jatečných zvířat a masa.

(1) Zkouškou budiž zjištěno, zda zkoušený má znalosti a zručnost, které jsou pro osoby, nejsou-li veterináři, potřebné k výkonu prohlídky jatečných zvířat a masa podle vládního nařízení o prohlídce masa a podle prováděcích předpisů.

(2) Zkoušky jsou neveřejné. Předseda zkušební komise může však dovoliti přítomnost při zkoušce osobám, které se cvičí jako prohlížitelé masa.

§ 6.

Rozsah zkoušky.

(1) Zkouška se dělí na teoretickou a praktickou část.

(2) V teoretické části zkoušky buďtež prokázány potřebné znalosti v těchto oborech:

1. hlavní známky zdraví na živém zvířeti;

2. pojmenování a normální vlastnosti jednotlivých orgánů a jiných částí těla poražených zvířat;

3. základy nauky o krevním a mízním oběhu s ohledem na rozšiřování choroboplodných zárodků v těle zvířete;

4. hlavní způsoby porážení a provádění porážení po živnostensku;

5. podstata a příznaky nemocí zvířat a závad masa, k nimž je třeba při prohlídce masa zvláště přihlížeti;

6. hlavní předpisy o prohlídce jatečných zvířat a masa;

7. nejdůležitější předpisy o tlumení nákaz zvířat, jmenovitě o povinnosti ohlašovací, o opatřeních před úředním zákrokem a o zákazu poražení, předpisy o porážení a o omezení porážení z důvodů hospodářských a předpisy o dani porážkové a o pojišťování jatečných zvířat, pokud jich prohlížitelé masa mají dbáti;

8. vedení deníků, statistiky a podávání krátkých písemných zpráv.

(3) Im praktischen Teil der Prüfung sind innerhalb einer angemessenen Zeit folgende Arbeiten auszuführen:

1. Aufnahme der Erkennungsmerkmale sowie Untersuchung und Beurteilung eines lebenden Schlachttieres mit Rücksicht auf die Genußtauglichkeit des Fleisches nach den Ausführungsbestimmungen zur Regierungsverordnung über die Fleischbeschau;

2. vollständige Untersuchung und Beurteilung eines geschlachteten Rindes, Schweines und eines anderen Schlachttieres (Kalb, Schaf oder Ziege) nach den einschlägigen Bestimmungen;

3. Bestimmung der Tierart, von der ein vorgelegtes Organ stammt;

4. Bestimmung und Erläuterung mehrerer veränderter Körperteile von Schlachttieren mit Rücksicht auf die Fleischbeschau.

§ 7.

Befähigungsausweis für Fleischbeschauer.

(1) Das Ergebnis der Prüfung wird in gemeinsamer Beratung der Mitglieder des Prüfungsausschusses festgestellt.

(2) Die Prüfung gilt als bestanden, wenn mindestens zwei Mitglieder, darunter der Vorsitzende, dies erklären.

(3) Nach bestandener Prüfung erhält der Prüfling von dem Vorsitzenden des Prüfungsausschusses einen Befähigungsausweis nach dem vorgeschriebenen Muster.

(4) Im Falle des Nichtbestehens der Prüfung hat der Vorsitzende einen entsprechenden Vermerk in die Bescheinigung über die Ausbildung (§ 4, Abs. 1) einzutragen.

(5) Die Wiederholung der Prüfung ohne Wiederholung der Ausbildung darf nur vor dem Prüfungsausschuß erfolgen, der die erste Prüfung abgenommen hat, und zwar frühestens vier Wochen nach der vorangegangenen Prüfung. Die Wiederholung der Prüfung ist höchstens zweimal zulässig; sie kann von einer Wiederholung der Ausbildung abhängig gemacht werden.

§ 8.

Nachprüfung der Fleischbeschauer.

Die in der Schlachttier- und Fleischbeschau tätigen Fleischbeschauer haben sich alle drei Jahre einer Nachprüfung vor dem beamteten Tierarzt des Bezirks zu unterziehen, in dem

(3) V praktické části zkoušky buďtež v přiměřené době provedeny tyto práce:

1. Zjištění znaků i vyšetření a posouzení živého jatečného zvířete s ohledem na požívatelnost masa podle prováděcích předpisů k vládnímu nařízení o prohlídce masa;

2. úplné vyšetření a posouzení poraženého kusu skotu, vepře a jednoho jiného jatečného zvířete (tele, ovce nebo koza) podle příslušných předpisů;

3. určení druhu zvířete, z něhož pochází předložený orgán;

4. určení a popis několika změněných částí těla jatečných zvířat se zřetelem k prohlídce masa.

§ 7.

Průkaz způsobilosti pro prohlížitele masa.

(1) Výsledek zkoušky se stanoví ve společné poradě členů zkušební komise.

(2) Zkouška je úspěšně vykonána, jestliže to prohlásí nejméně dva členové, včetně předsedy.

(3) Po úspěšně vykonané zkoušce obdrží zkoušený od předsedy zkušební komise průkaz způsobilosti podle předepsaného vzoru.

(4) Neobstojí-li zkoušený při zkoušce, má předseda učiniti odpovídající záznam v osvědčení o výcviku (§ 4, odst. 1).

(5) Opakování zkoušky bez opakování výcviku smí se konati jen před zkušební komisí, která zkoušela po prvé, a to nejdříve za čtyři týdny po předešlé zkoušce. Opakování zkoušky je přípustné nejvýše dvakrát; může býti závislým na opakování výcviku.

§ 8.

Přezkoušení prohlížitelů masa.

Prohlížitelé masa, činní v prohlídce jatečných zvířat a masa, mají se podrobiti vždy po třech létech přezkoušení úředním veterinářem okresu, ve kterém jsou ustanoveni

sie bestellt sind oder ihren Wohnsitz haben. In der Nachprüfung ist unter sinngemäßer Anwendung der Bestimmungen des § 6 festzustellen, ob der Prüfling in theoretischer und praktischer Hinsicht die zur zuverlässigen Ausübung der Schlachttier- und Fleischbeschau erforderlichen Kenntnisse und Fertigkeiten besitzt. Der Ausfall der Nachprüfung ist auf dem Befähigungsausweis von dem prüfenden Tierarzt zu vermerken.

§ 9.

Entzug und Wiedererwerb des Befähigungsausweises.

(1) Der Befähigungsausweis erlischt:

1. wenn der Fleischbeschauer die Nachprüfung nicht bestanden hat; dies gilt auch dann, wenn er sich etwa der Nachprüfung schon vor Ablauf von drei Jahren unterzogen hat;

2. wenn sich der Fleischbeschauer nicht vor Ablauf von drei Jahren zur Nachprüfung gemeldet hat;

3. wenn der Inhaber des Befähigungsausweises zwei Jahre lang nicht als Fleischbeschauer amtlich tätig gewesen ist.

(2) Der Befähigungsausweis kann wieder erworben werden:

a) im Falle des Absatzes 1, Nr. 1, durch Bestehen der wiederholten Nachprüfung innerhalb von sechs Monaten,

b) im Falle des Absatzes 1, Nr. 2, durch Bestehen der Nachprüfung, falls sich der Prüfling vor Ablauf von fünf Jahren seit dem Bestehen der ersten Prüfung meldet; erfolgt die Meldung später, so kann der Befähigungsausweis nur durch Ablegung der Prüfung vor dem Prüfungsausschuß in vollem Umfang wiedererworben werden,

c) im Falle des Absatzes 1, Nr. 3, nur durch Wiederholung der Prüfung vor dem Prüfungsausschuß in vollem Umfang.

(3) Sofern die Prüfung vor dem Prüfungsausschuß in vollem Umfang abgelegt werden muß, bedarf es außer der Vorlegung des früheren Befähigungsausweises der Beibringung der Unterlagen nach § 3.

§ 10.

Wiederholungslehrgänge für Fleischbeschauer.

(1) Fleischbeschauer, die zwölf Jahre ununterbrochen im Amt tätig waren und sich während dieser Zeit einwandfrei geführt haben, sollen an Wiederholungslehrgängen teilnehmen.

nebo v němž mají své bydliště. Při přezkoušení budiž za obdobného použití ustanovení § 6 zjištěno, zda zkoušený má teoretické a praktické znalosti a zručnost, potřebnou ke spolehlivému výkonu prohlídky jatečných zvířat a masa. Výsledek přezkoušení budiž zkoušejícím veterinářem zaznamenán v průkaze způsobilosti.

§ 9.

Odnětí a znovunabytí průkazu způsobilosti.

(1) Průkaz způsobilosti zaniká:

1. jestliže prohlížitel masa při přezkoušení neobstál; to platí též tehdy, jestliže se snad podrobil přezkoušení již před uplynutím tří let;

2. nepřihlásil-li se prohlížitel masa k přezkoušení před uplynutím tří let;

3. nebyl-li majitel průkazu způsobilosti po dva roky úředně činným jako prohlížitel masa.

(2) Průkaz způsobilosti může býti znovu získán:

a) v případě odstavce 1, č. 1, obstál-li prohlížitel při opakovaném přezkoušení během šesti měsíců,

b) v případě odstavce 1, č. 2, obstál-li při přezkoušení, jestliže se zkoušený přihlásí před uplynutím pěti let od složení první zkoušky; přihlásil-li se později, může býti průkaz způsobilosti znovu získán jen složením zkoušky v celém rozsahu před zkušební komisí,

c) v případě odstavce 1, č. 3, jenom opakováním zkoušky v celém rozsahu před zkušební komisí.

(3) Musí-li býti složena zkouška v plném rozsahu před zkušební komisí, je třeba kromě předložení dřívějšího průkazu způsobilosti předložit doklady podle § 3.

§ 10.

Opakovací učební běhy pro prohlížitele masa.

(1) Prohlížitelé masa, kteří byli v úřadě činni nepřetržitě po dvanáct let a po tuto dobu si bezvadně počínali, mohou po vykonaném

ben, können nach erfolgter vierter Nachprüfung auf ihren Antrag unter Vorbehalt jederzeitigen Widerrufs durch den zuständigen beamteten Tierarzt von weiteren Nachprüfungen befreit werden, wenn sie alle drei Jahre an einem auf etwa drei Tage zu bemessenden Wiederholungslehrgang in einem zugelassenen Ausbildungsschlachthaus teilnehmen und den Nachweis des Besuchs dem zuständigen beamteten Tierarzt vorlegen. Wird der Wiederholungslehrgang nicht innerhalb der angegebenen Frist besucht, so verbleibt es bei der Nachprüfung.

(2) Die Leiter der Wiederholungslehrgänge haben dem zuständigen beamteten Tierarzt von der Abhaltung dieser Lehrgänge Mitteilung zu machen und dem Fleischbeschauer eine Bescheinigung über den Besuch des Wiederholungslehrgangs auszustellen.

II. Ausbildung und Prüfung sowie Nachprüfung der Trichinenschauer.

§ 11.

Zulassungsbedingungen für Trichinenschauer.

(1) Zur Ausübung der Trichinenschau sind Tierärzte oder Fleischbeschauer, sofern letztere zugleich die Befähigung zur Ausübung der Trichinenschau besitzen, oder andere männliche oder weibliche Personen zu bestellen, die die vorgeschriebene Prüfung (§ 12) bestanden haben.

(2) Personen, die lediglich für die Entnahme von Trichinenschauproben verpflichtet werden, müssen ebenfalls die Befähigung als Trichinenschauer besitzen.

(3) Im übrigen gelten die Bestimmungen des § 1, Abs. 2.

§ 12.

Prüfungsstelle für Trichinenschauer.

(1) Die Prüfung ist vor der von der Landesbehörde bestimmten tierärztlichen Amtsstelle (dem tierärztlichen Sachbearbeiter der Landesbehörde oder einem anderen beamteten Tierarzt) abzulegen.

(2) Die Prüfung kann auch vor dem Prüfungsausschuß für Fleischbeschauer (§ 2) abgelegt werden.

(3) Die Prüfung solcher Bewerber, die die Trichinenschau auch mit dem Trichinoskop ausüben wollen, hat ganz oder wenigstens in-

čtvrtém přezkoušení býti na svoji žádost s výhradou odvolání v kterékoliv době osvobozeni příslušným úředním veterinářem od dalšího přezkoušení, účastní-li se každé tři roky opakovacího učebního běhu, rozvrženého asi na tři dny, v jatkách k výcviku určených a předloží-li průkaz o návštěvě příslušnému úřednímu veterináři. Nebyl-li opakovací učební běh v udané lhůtě navštěvován, trvá se na přezkoušení.

(2) Správci opakovacích učebních běhů mají dáti příslušnému úřednímu veterináři zprávu o vykonání těchto učebních běhů a prohlížiteli masa vydati potvrzení o návštěvě opakovacího učebního běhu.

II. Výcvik a zkouška, jakož i přezkoušení prohlížitelů na svalovce.

§ 11.

Podmínky pro ustanovení prohlížitelem na svalovce.

(1) K výkonu prohlídky na svalovce buďtež ustanoveni veterináři nebo prohlížitelé masa, mají-li posléze jmenovaní zároveň způsobilost k výkonu prohlídky na svalovce, nebo jiné mužské nebo ženské osoby, které složily předepsanou zkoušku (§ 12).

(2) Osoby, jejichž povinností bude jen odebírání vzorků k prohlídce na svalovce, musí míti rovněž způsobilost prohlížitele na svalovce.

(3) Jinak platí ustanovení § 1, odst. 2.

§ 12.

Místo zkoušky pro prohlížitele na svalovce.

(1) Zkouška se skládá u úřadu (veterinářského odborníka zemského úřadu nebo jiného úředního veterináře), který určí zemský úřad.

(2) Zkouška může býti složena též před zkušební komisí pro prohlížitele masa (§ 2).

(3) Zkouška takových uchazečů, kteří chtějí prováděti prohlídku na svalovce též trichinoskopem, má býti vykonána zcela nebo nejméně

soweit, als sich die Prüfung auf die Handhabung des Trichinoskops bezieht, an einer Stelle zu erfolgen, die mit den erforderlichen Einrichtungen für trichinoskopische Untersuchungen ausgestattet ist.

§ 13.

Zulassung zur Ausbildung und zur Prüfung als Trichinenschauer.

Für die Ausbildung der Bewerber in der Trichinenschau und für die Zulassung zur Prüfung gelten die Bestimmungen in den §§ 3 und 4 sinngemäß. Der Lehrgang hat mindestens 14 Tage zu dauern.

§ 14.

Theoretische und praktische Prüfung in der Trichinenschau.

Durch die Prüfung ist festzustellen, ob der Prüfling alle für eine zuverlässige Ausübung der Trichinenschau und eine zuverlässige Mitwirkung bei der Finnenschau erforderlichen Kenntnisse und Fertigkeiten besitzt.

§ 15.

Prüfungsgebiete.

(1) Die Prüfung zerfällt in einen theoretischen und in einen praktischen Teil.

(2) Im theoretischen Teil der Prüfung sind die erforderlichen Kenntnisse nachzuweisen:

1. über die Naturgeschichte der Trichinen und Finnen, und zwar insbesondere

a) die Eigentümlichkeiten des Baues der Trichine und der beim Schwein und Rind vorkommenden Finnen,

b) die Entwicklung und Übertragung der Trichinen und Finnen auf Menschen und Tiere;

2. über die Veränderungen, die diese Parasiten in der Muskulatur hervorrufen und erleiden;

3. über die Gebilde, die mit Trichinen und Finnen verwechselt werden können;

4. über die Grundzüge der Lehre vom Bau des Körpers des Schweines sowie der Lehre vom feineren Bau der Muskulatur;

5. über die Einrichtung und den Gebrauch des Trichinenmikroskops sowie über die Anwendung der für die Trichinenschau erforderlichen Geräte und Zusatzflüssigkeiten;

6. über die Vorschriften für die Trichinenschau.

potud, pokud se zkouška vztahuje na zacházení s trichinoskopem, na místě, které je vybaveno potřebným zařízením pro vyšetřování trichinoskopem.

§ 13.

Připuštění k výcviku a ke zkoušce pro prohlížitele na svalovce.

Pro výcvik uchazečů v prohlídce na svalovce a pro připuštění ke zkoušce platí obdobně ustanovení §§ 3 a 4. Učební běh má trvati nejméně 14 dní.

§ 14.

Teoretická a praktická zkouška v prohlídce na svalovce.

Zkouškou budiž zjištěno, zda zkoušený ma potřebné znalosti a zručnost pro spolehlivý výkon prohlídky na svalovce a pro spolehlivou součinnost při prohlídce na uhřivost.

§ 15.

Rozsah zkoušky.

(1) Zkouška se dělí na část teoretickou a praktickou.

(2) V teoretické části zkoušky buďtež prokázány potřebné znalosti:

1. z přírodopisu svalovců a uhrů, a to zejména

a) o zvláštnostech stavby těla svalovců a uhrů, vyskytujících se u vepřů a u skotu,

b) o vývoji a přenosu svalovců a uhrů na lidi a zvířata;

2. o změnách, které tito cizopasníci ve svalstvu vyvolávají a o tom, jak se cizopasníci mění;

3. o útvarech, které mohou býti se svalovci a uhry zaměněny;

4. o základech nauky o složení těla vepře, jakož i nauky o podrobnějším složení svalstva;

5. o zařízení a používání trichinomikroskopu a o používání nástrojů a tekutin, potřebných k prohlídce na svalovce;

6. o předpisech o prohlídce na svalovce.

(3) Prüflinge, die die Trichinenschau auch mit dem Trichinoskop ausüben wollen, haben die erforderlichen Kenntnisse über die Einrichtung und den Gebrauch des Trichinoskops nachzuweisen.

(4) Im praktischen Teil der Prüfung sind folgende Arbeiten innerhalb einer angemessenen Zeit auszuführen:

a) bei einem Schwein Entnahme der vorgeschriebenen Proben, Anfertigung der vorgeschriebenen Präparate und ihre Untersuchung auf Trichinen;

b) Untersuchung frischen und geräucherten trichinösen Fleisches und Bestimmung der darin enthaltenen Trichinen;

c) Erklärung eines mikroskopischen Präparats mit den bei der Trichinenschau hauptsächlich in Betracht kommenden Verunreinigungen, trichinenähnlichen Gebilden sowie mit den in den Präparaten sichtbaren Geweben;

d) Untersuchung eines Schweines auf Finnen sowie Erkennen der in einem Fleischteil enthaltenen Finnen.

§ 16.

Befähigungsausweis für Trichinenschauer.

(1) Die Vorschriften des § 7 gelten für die Trichinenschauer sinngemäß; gegebenenfalls tritt an die Stelle des Prüfungsausschusses oder des Vorsitzenden dieses Ausschusses der beamtete Tierarzt (§ 12, Abs. 1).

(2) Der Befähigungsausweis ist nach dem vorgeschriebenen Muster auszufertigen. Ist der Prüfling auch in der Handhabung des Trichinoskops geprüft, so ist dies in dem Befähigungausweis besonders zu vermerken.

§ 17.

Nachprüfung der Trichinenschauer.

(1) Für die Nachprüfung der Trichinenschauer sowie für die Wiederholungslehrgänge gelten die Bestimmungen in den §§ 8 bis 10 sinngemäß. Die Wiederholungslehrgänge für Trichinenschauer sind jedoch auf mindestens einen Tag zu bemessen und in einem öffentlichen Schlachthaus zu erledigen.

(2) Bei der Nachprüfung ist auch festzustellen, ob die Mikroskope sowie die sonstigen Ausrüstungsgegenstände der Trichinenschauer sich in ordnungsmäßigem Zustand befinden und ob die Tagebücher ordnungsmäßig geführt worden sind.

(3) Zkoušení, kteří chtějí vykonávati prohlídku na svalovce také trichinoskopem, mají prokázati potřebné znalosti o zařízení a používání trichinoskopu.

(4) V praktické části zkoušky buďtež vykonány v přiměřeném čase tyto práce:

a) odebírání předepsaných vzorků u vepře, zhotovení předepsaných preparátů a jejich vyšetření na svalovce;

b) vyšetření čerstvého a uzeného svalovčitého masa a určení svalovců v něm obsažených;

c) popis mikroskopického preparátu se znečištěními, přicházejícími při prohlídce na svalovce hlavně v úvahu, s útvary podobnými svalovcům, jakož i s tkáněmi, v preparátu viditelnými;

d) vyšetření vepře a masa v kusech na uhřivost.

§ 16.

Průkaz způsobilosti prohližitelů na svalovce.

(1) Ustanovení § 7 platí obdobně pro prohližitele na svalovce; na místo zkušební komise nebo předsedy této komise nastoupí po případě úřední veterinář (§ 12, odst. 1).

(2) Průkaz způsobilosti bude vyhotoven podle předepsaného vzoru. Je-li zkoušený vyzkoušen také v zacházení s trichinoskopem, budiž to v průkaze způsobilosti zvlášť poznamenáno.

§ 17.

Přezkoušení prohližitelů na svalovce.

(1) Pro přezkoušení prohližitelů na svalovce jakož i pro opakovací učební běhy platí obdobně ustanovení §§ 8 až 10. Opakovací učební běhy pro prohližitele na svalovce buďtež stanoveny nejméně na jeden den a provedeny ve veřejných jatkách.

(2) Při přezkoušení budiž také zjištěno, jsou-li mikroskopy a ostatní předměty vybavení prohližitelů na svalovce v řádném stavu a jsou-li deníky řádně vedeny.

(3) Die Nachprüfung hat sich gegebenenfalls auch auf die Handhabung des Trichinoskops zu erstrecken und muß an einer Stelle erfolgen, die mit den erforderlichen Einrichtungen für trichinoskopische Untersuchungen versehen ist.

(4) Für Trichinenschauer, die zugleich Fleischbeschauer sind, ist die Nachprüfung als Trichinenschauer mit der für Fleischbeschauer vorgeschriebenen zu verbinden.

§ 18.

III. Prüfung als Fleischbeschauer und Trichinenschauer.

(1) Für Personen, die gleichzeitig die Befähigung als Fleischbeschauer und Trichinenschauer erwerben wollen, genügt ein regelmäßiger, theoretischer und praktischer Unterricht in der Schlachttier- und Fleischbeschau einschließlich der Trichinenschau in einem der nach § 3, Abs. 1, zugelassenen öffentlichen Schlachthäuser während der Dauer von sechs Wochen.

(2) Die Prüfung für die Trichinenschau kann mit derjenigen für die Schlachttier- und Fleischbeschau vor dem für letztere bestimmten Prüfungsausschuß gleichzeitig abgelegt werden. Die Prüfung hat sich alsdann auch auf die für Trichinenschauer vorgeschriebenen Prüfungsgegenstände zu erstrecken.

(3) Im übrigen gelten die Vorschriften für die Prüfung in der Fleischbeschau.

(4) Der Befähigungsausweis ist nach dem vorgeschriebenen Muster auszustellen.

§ 19.

IV. Fortbildungslehrgänge für Fleischbeschautierärzte.

(1) Die Fleischbeschautierärzte haben alle drei Jahre an einem eintägigen Fortbildungslehrgang in der Schlachttier- und Fleischbeschau teilzunehmen.

(2) Der Fortbildungslehrgang ist nach Anhörung des Ministeriums für Landwirtschaft und der zuständigen Tierärztekammer von dem Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung festzusetzen und in einem von diesem zu bestimmenden öffentlichen Schlachthaus durchzuführen. Es kommen hierfür in der Regel nur öffentliche Schlachthäuser in

(3) Přezkoušení má se podle potřeby rozšířiti též na zacházení s trichinoskopem a musí býti provedeno v místě, které je vybaveno zařízením, potřebným k vyšetřování trichinoskopem.

(4) U prohlížitelů na svalovce, kteří jsou zároveň prohlížiteli masa, budiž přezkoušení jich jako prohlížitelů na svalovce spojeno s přezkoušením, předepsaným pro prohlížitele masa.

§ 18.

III. Zkouška pro prohlížitele masa a prohlížitele na svalovce.

(1) Pro osoby, které chtějí získati současně způsobilost jako prohlížitelé masa a prohlížitelé na svalovce, stačí pravidelný, teoretický a praktický výcvik v prohlídce jatečných zvířat a masa včetně prohlídky na svalovce po dobu šesti týdnů, ve veřejných jatkách, určených podle § 3, odst. 1.

(2) Zkouška pro prohlídku na svalovce může býti vykonána současně se zkouškou pro prohlídku jatečných zvířat a masa před zkušební komisí, pro ni určenou. Zkouška ta se má vztahovati též na předměty předepsané pro prohlížitele na svalovce.

(3) Jinak platí předpisy pro zkoušku pro prohlížitele masa.

(4) Průkaz způsobilosti budiž vystaven podle předepsaného vzoru.

§ 19.

IV. Pokračovací učební běhy pro veterináře prohlídky masa.

(1) Veterináři prohlídky masa mají se zúčastniti vždy po třech letech jednodenního pokračovacího učebního běhu v prohlídce jatečných zvířat a masa.

(2) Ministerstvo sociální a zdravotní správy zřídí po slyšení ministerstva zemědělství a příslušné veterinářské komory pokračovací učební běh v některých veřejných jatkách. V úvahu přicházejí zpravidla jen veřejné jatky v obcích s nejméně 20.000 obyvateli, v nichž je potřebný názorný materiál. Ministerstvo sociální a zdravotní správy určí též

Gemeinden mit mindestens 20.000 Einwohnern in Frage, in denen das notwendige Anschauungsmaterial anfällt. Ein geeigneter Lehrgangsleiter (Schlachthofdirektor usw.) ist von dem Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung zu bestimmen.

(3) Der Lehrgang hat sich zu erstrecken auf eine kurze Unterweisung über neuere Gesetzes- und Ausführungsvorschriften; das Hauptgewicht ist auf die praktische Durchführung der Schlachttier- und Fleischbeschau und auf die Vermittlung ihrer wissenschaftlichen Grundlagen zu legen.

(4) Die Zahl der Teilnehmer an einem Lehrgang soll in der Regel zehn nicht übersteigen.

(5) Die Teilnahme am Lehrgang ist dem Teilnehmer durch den Lehrgangsleiter zu bescheinigen; dieser hat auch die Namen der Lehrgangsteilnehmer dem tierärztlichen Sachbearbeiter des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung, beziehungsweise der Landesbehörde mitzuteilen.

vhodného správce učebního běhu (ředitele jatek atd.).

(3) Učební běh se má vztahovati na krátké poučení o novějších zákonných a prováděcích předpisech; hlavně budiž dbáno na praktické provádění prohlídky jatečných zvířat a masa a na použití jejich vědeckých podkladů.

(4) V jednom učebním běhu má býti zpravidla nejvýše deset účastníků.

(5) Účast na učebním běhu budiž jeho účastníkům správcem učebního běhu potvrzena; ten má též sděliti jména účastníků učebního běhu veterinářskému odborníku ministerstva sociální a zdravotní správy, po případě zemského úřadu.

Beilage 3.

Ausführungsbestimmungen C

[zu § 28, Buchst. c), der Durchführungsregierungsverordnung über die Fleischbeschau],

betreffend die gemeinfaßliche Belehrung für die Schlachttier- und Fleischbeschau.

— AB. C —

INHALTSÜBERSICHT.

Erster Abschnitt

Gesundheitszeichen der Schlachttiere in lebendem und geschlachtetem Zustand.

I. Gesundheitszeichen der Schlachttiere in lebendem Zustand.

1. Ernährungszustand.
2. Körperhaltung, Stand, Gang, Blick, Aufmerksamkeit auf die Umgebung.
3. Körperoberfläche.
4. Verdauungsorgane.
5. Scham, Scheide, Euter.
6. Atmungsorgane.
7. Innere Körperwärme.
8. Altersbestimmung bei Schlachttieren.

II. Gesundheitszeichen der Schlachttiere in geschlachtetem Zustand.

9. Blut.
10. Lunge.
11. Herzbeutel und Herz.
12. Leber.
13. Magen und Darm.
14. Milz.
15. Nieren.
16. Gebärmutter.
17. Das Muskelfleisch einschließlich des zugehörigen Fett- und Bindegewebes, der Knochen und Gelenke sowie des Brust- und Bauchfells.
18. Die Lymphknoten.

Zweiter Abschnitt.

Die Kennzeichen der wichtigsten Krankheiten bei lebenden und geschlachteten Tieren nebst Bemerkungen über die Schlachttier- und Fleischbeschau.

I. Infektionskrankheiten.

1. Der Milzbrand.
2. Der Rauschbrand.
3. Die Wild- und Rinderseuche.
4. Die Tollwut.
5. Die Maul- und Klauenseuche.

Příloha 3.

Prováděcí předpis C

(k § 28, písm. c) prov. vl. nař. o prohlídce masa).

Povšechné poučení o prohlídce jatečných zvířat a masa.

— Prov. př. C —

PŘEHLED.

Oddíl první.

Známky zdraví živých a poražených jatečných zvířat.

I. Známky zdraví živých jatečných zvířat.

1. Výživný stav.
2. Držení těla, postoj, chůze, výraz oka, pozornost k okolí.
3. Povrch těla.
4. Zažívací ústrojí.
5. Ochod, pochva, veměno.
6. Dýchací ústrojí.
7. Vnitřní tělesná teplota.
8. Určení stáří jatečných zvířat.

II. Známky zdraví jatečných zvířat po poražení.

9. Krev.
10. Plíce.
11. Osrdečník a srdce.
12. Játra.
13. Žaludek a střevo.
14. Slezina.
15. Ledviny.
16. Děloha.
17. Svalstvo s tukem a vazivem, kostmi a klouby; pohrudnice a pobřišnice.
18. Mízní uzliny.

Oddíl druhý.

Příznaky nejdůležitějších nemocí jatečných zvířat za živa a po poražení a poučení o prohlídce jatečných zvířat a masa.

I. Nemoci nakažlivé.

1. Sněť slezinná.
2. Sněť šelestivá (chřestivá).
3. Nákaza zvěře a skotu.
4. Vzteklina.
5. Slintavka a kulhavka.

6. Die Lungenseuche.
7. Der Bläschenausschlag des Rindes.
8. Die Pockenseuche der Schafe.
9. Die Rinderpest.
10. Der Rotlauf der Schweine.
11. Das Nesselfieber.
12. Der Herzklappenrotlauf.
13. Die Ferkelgrippe.
14. Die Schweinepest.
15. Die ansteckende Schweinelähme.
16. Die Ruhr.
17. Die Enteritisinfektion der Kälber (sog. Paratyphus).
18. Die Diphtherie der Kälber.
19. Die Blutvergiftung.
20. Die Tuberkulose.
21. Die Strahlenpilzerkrankung (Aktinomykose).
22. Die ansteckende Blutarmut der Einhufer.

II. Durch tierische Schmarotzer verursachte Krankheiten (Invasionskrankheiten).

23. Die gesundheitsschädliche Finne des Rindes (Cysticercus inermis).
24. Die gesundheitsschädliche Finne des Schweines (Cysticercus cellulosae).
25. Die Trichine.
26. Die Miescherschen Schläuche.
27. Der Hülsenwurm (Echinococcus).
28. Die dünnhalsige Finne (Cysticercus tenuicollis).
29. Der Gehirnblasenwurm.
30. Die Lungenwürmer.
31. Die Leberegel.
32. Die Räude der Schafe.

III. Andere Erkrankungen und Mängel.

33. Die Wassersucht.
34. Die Gelbsucht.
35. Geschwülste.
36. Leukose (Lymphadenose, Lymphocytomatose, Lymphosarkomatose, Leukämie).
37. Blutungen.
38. Geruchs- und Geschmacksabweichungen des Fleisches.
39. Fäulnis und ähnliche Zersetzungsvorgänge, Verschimmelung.
40. Ungeborene oder totgeborene Tiere.
41. Natürlicher Tod oder Tötung im Verenden.
42. Notschlachtungen, Krankschlachtungen und Unglücksfälle.

Anhang.

1. Unschädliche Beseitigung des beanstandeten Fleisches.
2. Reinigung und Entseuchung der Messer und Hände.

6. Plicní nákaza skotu.
7. Puchýřina skotu.
8. Neštovice ovcí.
9. Mor skotu.
10. Červenka vepřů.
11. Červenková kopřivka.
12. Červenka chlopní srdečních.
13. Chřipka selat.
14. Mor vepřů.
15. Nakažlivá obrna vepřů.
16. Úplavice.
17. Infekce zárodky ze skupiny enteritis u telat (t. zv. paratyfus).
18. Mázdřivka telat (difterie).
19. Otrava krve.
20. Tuberkulosa.
21. Aktinomykosa (zrnivka travinná).
22. Nakažlivá chudokrevnost jednokopytníků.

II. Nemoci způsobené živočišnými cizopasníky (invasní nemoci).

23. Zdraví škodlivý uher hovězí (cysticercus inermis).
24. Zdraví škodlivý uher vepře (cysticercus cellulosae).
25. Svalovci.
26. Miescherovy váčky.
27. Měchožil jaterní (echinococcus).
28. Uher tenkokrký (cysticercus tenuicollis).
29. Mnohohlav.
30. Měchovci plicní.
31. Motolice.
32. Svrab ovcí.

III. Jiné choroby a vady.

33. Vodnatelnost.
34. Žloutenka.
35. Nádory.
36. Leukosa (lymfadenosa, lymfocytomatosa, lymfosarkomatosa, leukaemie).
37. Krevní výrony.
38. Odchylný pach a chuť masa.
39. Hniloba a podobný rozklad, zplesnivění.
40. Zvířata nenarozená nebo mrtvě narozená.
41. Přirozená smrt a zabití bezprostředně před přirozenou smrtí.
42. Nutné poražení zvířat. Poražení zvířat nemocných a při nehodách.

Dodatek.

1. Neškodné odstranění pozastaveného masa.
2. Očištění nožů a rukou a zneškodnění nakažliviny na nich.

ERSTER ABSCHNITT.

Gesundheitszeichen der Schlachttiere in lebendem und geschlachtetem Zustand.

I. Gesundheitszeichen der Schlachttiere in lebendem Zustand.

Um festzustellen, ob ein Schlachttier Erscheinungen einer Krankheit nicht oder nur Erscheinungen von solchen Krankheiten zeigt, die unerheblich sind und das Allgemeinbefinden nicht wesentlich stören, sind bei der Untersuchung der Reihe nach folgende Kennzeichen der Gesundheit zu beachten (§ 4 AB. A — weiterhin, falls nicht anderweitig bestimmt ist, ohne Bezeichnung „AB. A").

1. Ernährungszustand.

Gesunde Tiere, die zum Schlachten bestimmt werden, sind gewöhnlich gut genährt. Bei ungenügender Ernährung, übermäßiger Anstrengung, starker Milchnutzung sowie während der Entwicklung und im höheren Lebensalter sind auch gesunde Tiere mager. Dieser natürliche Vorgang wird hauptsächlich durch den Schwund des Fettgewebes herbeigeführt.

2. Körperhaltung, Stand, Gang, Blick, Aufmerksamkeit auf die Umgebung.

Gesunde Tiere haben einen freien Blick, sind lebhaft und aufmerksam auf ihre Umgebung.

Gesunde Rinder tragen den Kopf hoch, halten den Rücken gerade, belasten ihre vier Füße gleichmäßig, treten auf Antrieb leicht zur Seite und sind, wenn sie liegen und nicht zu stark ermüdet sind, leicht zum Aufstehen zu bringen. Unmittelbar nach dem Aufstehen pflegen gesunde Tiere den Rücken zu krümmen. Alte, abgetriebene oder hochgemästete Tiere sind weniger lebhaft als junge, ausgeruhte, nicht gemästete Tiere.

Gesunde Schafe tragen den Kopf hoch, richten die Ohren auf und widersetzen sich dem Versuch, sie zu greifen.

Gesunde Ziegen sind gewöhnlich lebhafter als Schafe, wenden sich herantretenden Personen zu, sind aber stets bereit, zu entweichen.

Gesunde Schweine bewegen sich im Freien grunzend und schnüffelnd meist mit gesenktem Kopf und geringeltem Schwanz.

ODDÍL PRVNÍ.

Známky zdraví živých a poražených jatečných zvířat.

I. Známky zdraví živých jatečných zvířat.

Neprojevuje-li jatečné zvíře příznaků vážné nemoci nebo takových nemocí, které nemají podstatného vlivu na celkový zdravotní stav zvířete, je nutno při vyšetřování přihlížeti k těmto známkám zdraví (§ 4 prov. př. A — v dalším, není-li jinak ustanoveno, bez označení „prov. př. A").

1. Výživný stav.

Zdravá jatečná zvířata jsou obyčejně dobrého výživného stavu. Při nedostatečné výživě, přílišném namáhání, přílišném vydojování i v době vývoje nebo v pokročilém stáří jsou i zdravá zvířata hubená. Tento přirozený zjev nastává hlavně úbytkem tuku.

2. Držení těla, postoj, chůze, výraz oka, pozornost k okolí.

Zdravá zvířata mají živý pohled, jsou čilá a pozorná k svému okolí.

Zdravý skot drží hlavu zpříma, má rovný hřbet, zatěžuje stejnoměrně všechny nohy, na pobídku snadno ustoupí stranou a dá se lehce přiměti, aby povstal, leží-li a není-li příliš unaven. Zdravá zvířata, když vstanou, obyčejně prohnou hřbet. Stará, sešlá nebo silně vykrmená zvířata jsou méně čilá než zvířata mladší, odpočinutá a nevykrmená.

Zdravé ovce drží hlavu zpříma, přímí uši a uhýbají, když chce někdo na ně sáhnouti.

Zdravé kozy jsou obyčejně čilejší než ovce, obracejí se směrem k blížícímu se člověku, jsou však stále připraveny utéci.

Zdraví vepři při pohybu na volném prostranství chrochtají a očichávají předměty zpravidla s hlavou při zemi a se zatočeným ocáskem.

3. Körperoberfläche.

Gesunde Tiere besitzen im allgemeinen eine leicht verschiebbare, lose Haut, die sich in rasch wieder verschwindenden Falten heben läßt. Nur bei gemästeten Schweinen liegt die Haut dem Rippenkörper fest an. Das Haar ist mehr oder weniger anliegend, glatt und glänzend; das Wollvließ der Schafe ist geschlossen. Die Körperwärme ist regelmäßig über die Körperoberfläche verteilt, derart, daß nur die Spitzen der Ohren, die Unterfüße und die Hörnerspitzen kühler sind. Nasenspiegel und Rüsselscheibe fühlen sich stets kalt und feucht an.

4. Verdauungsorgane.

Gesunde Tiere haben gute Freßlust und nehmen rasch ihre naturgemäße Nahrung auf. Sind sie nicht voll gesättigt, so ergreifen sie begierig hingehaltenes Futter. Bei Rindern, Schafen und Ziegen tritt bald nach der Fütterung das Wiederkäuen auf; auch rülpsen die Tiere von Zeit zu Zeit. Im Zustand der Sättigung sind die Hungergruben, besonders die linke, nahezu gefüllt; beim hungernden Tier sind sie eingefallen. Der Kot erwachsener Rinder hat je nach der Fütterung eine verschiedene Beschaffenheit. Bei trockenem Futter ist er dickbreiig und wird von den Rindern in Fladen von bräunlichgrünlicher Farbe abgesetzt. Bei saftigem Futter ist der Kot dünnbreiig bis flüssig. Bei Kälbern ist der Kot mehr gelblich und dickbreiig. Schweinekot ist walzenförmig oder breiartig, lehm- bis graugelb. Der Kot der Schafe und Ziegen ist schwärzlich und klein geballt.

5. Scham, Scheide, Euter.

Bei gesunden Tieren liegen die Schamlippen eng aneinander. Die Schleimhaut der Scham ist blaßrot. Kurz vor und nach dem Geburtsvorgang sind die Schamlippen geschwollen, und die Schleimhaut der Scham ist stärker gerötet. Während dieser Zeit besteht ein Ausfluß von meist schleimiger Beschaffenheit; nach der Geburt kann derselbe eine Zeit lang auch gelblich, dickflüssig und schwach blutstriemig sein. Das Euter fühlt sich bei milchenden Tieren gleichmäßig weichkörnig, bei nicht milchenden weich und schlaff an.

6. Atmungsorgane.

Bei gesunden Tieren erfolgt das Atmen ruhig und ohne Anstrengung, so daß man es kaum wahrnimmt. Die Zahl der Atemzüge beträgt bei Rindern etwa 10 bis 30, bei Scha-

3. Povrch těla.

Zdravá zvířata mají zpravidla lehce odtažitelnou, volně přiléhavou kůži, kterou lze pozvednouti v záhyby, které opět rychle mizí. Jen u vykrmených vepřů přiléhá kůže těsně k hrudníku. Srst přiléhá více nebo méně ke kůži, je hladká a lesklá. Rouno (vlna) u ovcí jest zatočeno. Teplota na povrchu těla je stejnoměrná a jen špičky uší, dolní části končetin a špičky rohů jsou chladnější. Mulec a rypák jsou vždy studené a vlhké.

4. Zažívací ústrojí.

Zdravá zvířata mají dobrou chuť k přijímání potravy a rychle požírají obvyklé krmivo. Nejsou-li úplně nasycena, chápou se dychtivě podávané potravy. U skotu, ovcí a koz se dostaví brzy po krmení přežvykování; zvířata též občas říhají. U nasycených přežvýkavců jsou hladové jamky, zvláště levá, téměř vyplněny, u zvířat hladových jsou vpadlé. Výkaly dospělého skotu jsou různé podle krmiva, při suchém krmivu jsou hustě kašovité a barvy hnědozelené, při vodnatém (zeleném) krmivu jsou řídce kašovité, až tekuté. U telat jsou poněkud žlutší a husté. Výkaly vepřů jsou válcovité nebo kašovité, hlínovitě, až šeděžluté. Výkaly ovcí a koz jsou načernalé a bobkovité.

5. Ochod, pochva, vemeno.

U zdravých zvířat přiléhají stydké pysky těsně k sobě. Sliznice pochvy je bleděčervená. Zvířata, která před krátkou dobou porodila nebo jsou krátce před porodem, mají stydké pysky zvětšené a sliznici pochvy červenější. Po tu dobu mají zvířata obyčejně hlenovitý výtok z pochvy; po porodu může býti výtok nějakou dobu též žlutavý, hustý a slabě prokrvavělý. Vemeno je u dojných krav na pohmat stejnoměrně měkké a lalůčkovité, u zvířat, která nedojí, měkké a ochablé.

6. Dýchací ústrojí.

Zdravá zvířata dýchají klidně a bez námahy, sotva znatelně. Počet dechů je u skotu asi 10 až 30, u ovcí a koz 12 až 22, u vepřů 10 až 20 za minutu. Rozčilením, dopravou za vedra ne-

fen und Ziegen 12 bis 22, bei Schweinen 10 bis 20 in der Minute. Infolge von Aufregung, Transporten, bei großer Hitze und nach angestrengter Bewegung kann sich die Zahl der Atemzüge erheblich steigern. Das Atmen ist hierbei aber nicht angestrengt. Die Nasenlöcher sind nicht sehr weit geöffnet, und die Nasenflügel bewegen sich nur wenig. Husten besteht in der Regel nicht, und wenn er durch Zufall erregt wird, ist er kräftig und laut.

7. Innere Körperwärme.

Die innere Körperwärme wird mit einem amtlich geprüften Thermometer, am besten einem sogenannten Maximalthermometer, festgestellt. Sie beträgt bei gesunden

Rindern . . . . . 37,5 bis 39,5° C,
Kälbern, Schafen und Ziegen 39,0 bis 40,5° C,
Schweinen . . . . . 38,5 bis 40,0° C.

Wenn die Körperwärme über oder unter den vorgenannten Temperaturen liegt, ist anzunehmen, daß die Tiere erheblich krank sind.

8. Altersbestimmung bei Schlachttieren.

Das Alter der Wiederkäuer wird nach der Beschaffenheit der im Unterkiefer befindlichen Schneidezähne bestimmt. Vier Paar Schneidezähne sind vorhanden. Man unterscheidet von innen nach außen: Zangen, innere Mittelzähne, äußere Mittelzähne und Eckzähne. Junge Tiere haben „Milchzähne", diese sind porzellanartig weiß, verhältnismäßig klein und besitzen an der Stelle, an der sie aus dem Zahnfleisch heraustreten, eine Verschmälerung, einen sogenannten Hals. Die Milchzähne wechseln in regelmäßiger Folge und werden durch „Ersatzzähne" (Schaufeln) ersetzt. Diese sind breiter, größer und haben keinen Hals. Die Zangen werden beim Rind mit 1½ Jahren gewechselt; die Ersatzzangen sind mit zwei Jahren voll in die Höhe gewachsen (Zweischaufler). Mit 2½ Jahren wechseln die inneren Mittelzähne. Bei den Kühen kann das Alter außerdem an den Hörnern festgestellt werden, an denen sich nach jeder Geburt ein Ring bildet. Die Kühe haben meist mit zwei Jahren zum erstenmal gekalbt. Hiernach ergibt die Zahl der Hornringe + 2 das ungefähre Alter einer Kuh.

Beim Kalb und Jungrind wird das Alter nach Körpergröße und Entwicklung der Hörner beurteilt. Ein Kalb bis zu sechs Wochen läßt noch keine Hornkuppe fühlen. Mit zwei Monaten fühlt man die Entwicklung einer

bo po namáhavém pohybu může se počet dechů značně zvýšiti. Dýchání není však při tom namáhavé. Nosní otvory nejsou příliš rozevřeny a nozdry se pohybují jen slabě. Zdravá zvířata zpravidla vůbec nekašlou a zakašle-li zvíře, je kašel silný a zvučný.

7. Vnitřní tělesná teplota.

Vnitřní tělesná teplota se měří úředně zkoušeným, nejlépe t. zv. maximálním teploměrem. Pravidelná teplota činí u zdravého

skotu . . . . . 37,5 až 39,5° C,
u telat, ovcí a koz . . . . 39,0 až 40,5° C,
u vepřů . . . . . 38,5 až 40,0° C.

Je-li teplota nad touto hranicí nebo pod ní, je nutno považovati zvíře za vážně nemocné.

8. Určení stáří jatečných zvířat.

Stáří přežvykavců se určí podle stavu řezáků dolní čelisti. Jsou čtyři páry řezáků. Rozeznáváme od středu na vnější stranu: klešťky, vnitřní středáky, vnější středáky a krajáky. Mladá zvířata mají „mléčné zuby", vzhledu bílého porculánu, poměrně malé, při dásni zúžené v tak zvaný krček. Mléčné zuby se vyměňují v pravidelném pořadí a jsou nahrazeny trvalými zuby (lopatkami). Trvalé zuby jsou širší, větší a bez krčku. Klešťky se vyměňují u skotu ve stáří 1½ roku; trvalé klešťky dorostou ve stáří dvou let plné velikosti. Ve stáří 2½ roku se vyměňují vnitřní středáky. U krav lze určovati stáří kromě podle zubů též podle rohů, na kterých se po každém porodu vytvoří prstenec. Krávy se otelí po prvé nejčastěji ve stáří dvou let. Podle toho pak počet prstenců na rozích + 2 udává přibližně stáří krávy.

U telete a mladého skotu se určí stáří podle velikosti těla a vývinu rohů. U telete do stáří šesti týdnů nenahmatáme ještě výrůstky rohů. Ve stáří dvou měsíců nahmatáme již jejich výrůstky. Ve stáří tří měsíců se tvoří pohybli-

Hornkuppe. Mit drei Monaten bildet sich eine bewegliche Hornspitze von etwa 3 cm Länge, bei Bullen- und 2 cm Länge bei Kuhkälbern, im vierten Monat ist die Hornspitze bei Bullen- 4 cm, bei Kuhkälbern 3 cm lang. Die Hornspitze wird bei Bullen mit vier Monaten, bei weiblichen Rindern erst bei fünf bis sechs Monaten unbeweglich. Das Alter von Schweinen hat für den Fleischbeschauer keine Bedeutung.

Ob ein Schaf- oder ein Ziegenlamm älter als drei Monate ist, läßt sich an den Backzähnen feststellen. Der Durchbruch des vierten Backzahns (M 1) im Unterkiefer zeigt ein Alter von etwa drei Monaten an. Ist der vierte Backzahn (M 1) im Oberkiefer durchgebrochen, so ist das Tier älter als drei Monate.

II. Gesundheitszeichen der Schlachttiere in geschlachtetem Zustand.

Die für die Untersuchung wichtigsten Körperteile (§§ 20 und 21) zeigen bei gesunden Tieren folgendes Verhalten:

9. Blut.

Das aus der Schlachtwunde fließende Blut sieht rot aus, es ist leichtflüssig und gerinnt zu einem Blutkuchen, der bald die Gestalt des Gefäßes, in dem das Blut aufgefangen wurde, annimmt. Die Gerinnung kann durch Umrühren des frisch aufgefangenen Blutes sowie durch Zusatz gerinnungshemmender Mittel, z. B. Fibrisol, verhindert werden

10. Lunge.

Die kurz nach dem Tode aus der Brusthöhle genommene Lunge fällt in der Regel zusammen. Ihre Oberfläche ist glatt und glänzend. Die Farbe ist gelblichrosarot, später dunkelrot. Von der Schnittfläche der Lunge und aus den Luftröhrenästen läßt sich meist weißer oder rötlicher Schaum ausdrücken. Die gesunde Lunge fühlt sich weich-elastisch an. Ein in Wasser geworfenes Stück gesunder Lunge schwimmt.

11. Herzbeutel und Herz.

Im Herzbeutel gesunder Tiere ist eine geringe Menge klarer, farb- und geruchloser Flüssigkeit vorhanden. Die Außen- und Innenflächen des Herzbeutels und des Herzens sind glatt und glänzend. Die Farbe des Herzfleisches ist rotbraun, die Konsistenz derb, besonders an der linken Herzkammer. Die Herzfurchen sind mit weißem oder gelblichweißem Fettgewebe angefüllt.

vé špičky rohů, u býčků asi 3 cm a u jaloviček asi 2 cm dlouhé, které dorostou za čtyři měsíce u býčků do 4 cm, u jaloviček do 3 cm délky. Špička rohu jest nepohyblivá u býčků starých čtyři měsíce, u jaloviček teprve pět až šest měsíců starých. Stáří vepřů jest pro prohlížitele bez významu.

Stáří jehňat a kůzlat nad 3 měsíce se stanoví podle stoliček. Čtvrtá stolička (M 1) v dolní čelisti se prořeže ve stáří asi tří měsíců. Je-li čtvrtá stolička prořízнuta v horní čelisti (M 1), je zvíře starší tří měsíců.

II. Známky zdraví jatečných zvířat po poražení.

Části těla, nejdůležitější pro vyšetření (§§ 20 a 21), vypadají u zdravých zvířat takto:

9. Krev.

Krev vytékající z rány, kterou má zvíře vykrvácet, je červená, lehce teče a sráží se v krátké době v krevní koláč, který má tvar nádoby, do níž byla krev zachycena. Srážení krve lze zabrániti mícháním nebo přidáním prostředku zamezujícího srážení, na př. Fibrisolu.

10. Plíce.

Objem plic vyňatých z hrudní dutiny krátce po poražení se zpravidla zmenší. Jejich povrch je hladký a lesklý. Jsou barvy žlutavěrůžové, později tmavočervené. Z řezné plochy plic a z větších průdušek lze zpravidla vytlačiti bílou nebo načervenalou pěnu. Zdravé plíce jsou na pohmat měkké, pružné. Dá-li se kousek plic na vodu, plave.

11. Osrdečník a srdce.

V osrdečníku zdravých zvířat je malé množství jasné, bezbarvé a nezapáchající tekutiny. Vnější a vnitřní plochy osrdečníku a srdce jsou hladké a lesklé. Sval srdeční je červenohnědý a tuhý, zvláště sval stěny levé komory. Rýhy srdeční jsou vyplněny bílým nebo žlutavě bílým tukem.

12. Leber.

Die Leber gesunder Tiere zeigt eine glatte und glänzende Oberfläche; die Farbe ist rotbraun (lebenswarm hellbraun, später dunkelbraun, bei fetten, häufig auch bei hochträchtigen Tieren sieht das Organ gelbbraun und trübe aus). Die Konsistenz ist fest-weich. Bei der Leber des Schweines ist die Läppchenzeichnung deutlich erkennbar.

13. Magen und Darm.

Bei gesunden Tieren sind Magen und Darm äußerlich glatt und glänzend, ihre Wände sehen weißlichgrau bis bläulichgrau aus. Die Schleimhaut des Darms ist grau bis graugelb, sammetähnlich, schlüpfrig.

14. Milz.

Die Farbe dieses Organs verhält sich in frischem Zustand bei den verschiedenen gesunden Schlachttieren, wie folgt: Bulle und Mastochse rotbraun, Kuh graubläulich, Kalb rotbraun-bläulich-violett, Schaf und Ziege rotbraun, später dunkelrot, Schwein unmittelbar nach der Schlachtung rot, später dunkelrot. Auch die Konsistenz zeigt Verschiedenheiten. Beim Bullen und Mastochsen ist das Organ ziemlich fest, bei der Kuh schlaff. Die Milz der Kälber und Schweine zeigt eine schlaffe Konsistenz, die Schaf- und Ziegenmilz fühlt sich weich bis elastisch an. Die Milz des Bullen und Mastochsen hat gewölbte, die der Kuh platte Flächen.

15. Nieren.

Die Nieren gesunder Tiere sehen rotbraun aus, die Konsistenz ist fest, die Oberfläche und Schnittfläche glatt und glänzend. Die Schnittfläche der Rindenschicht läßt zahlreiche feinste rote Pünktchen erkennen. Bei hochgemästeten Schweinen, seltener bei Rindern und Schafen, kann die Farbe der Nieren gelbbraun und trübe sein.

16. Gebärmutter.

Von außen sieht die Gebärmutter gesunder Tiere grauweiß oder graurötlich aus. Die Schleimhaut ist gelblich bis rötlichgrau und beim Rind, beim Schaf und bei der Ziege mit faltenartigen Erhebungen versehen, aus denen sich bei der Trächtigkeit die sogenannten Gebärmutterknöpfe oder Cotyledonen entwickeln. Beim Schaf und bei der Ziege zeigt die Gebärmutter flache Knöpfe mit schüsselartigen Vertiefungen.

12. Játra.

Játra zdravých zvířat mají povrch hladký a lesklý, jsou červenohnědá (ještě za tepla světlehnědá, později tmavohnědá, u tučných a často též u vysoce březích zvířat žlutohnědá a matná). Hutnosti jsou polotuhé. Na játrech vepře je lalůčkovitá kresba zřejmě znatelná.

13. Žaludek a střeva.

Žaludek a střeva zdravých zvířat mají povrch hladký a lesklý, jejich stěny jsou barvy bělošedé až modravěšedé. Sliznice střeva je šedá až šedožlutá, podobná sametu, slizká.

14. Slezina.

Tento orgán je v čerstvém stavu podle druhu jatečných zvířat různé barvy: u býka nebo vykrmeného vola červenohnědé, u krávy šedomodravé, u telete červenohnědě-modravě-fialové, u ovce a kozy červenohnědé, později tmavočervené, u vepře hned po poražení červené, později tmavočervené. I hutnosti je různé. U býka a vykrmeného vola je slezina poměrně pevná, u krávy méně pevná. U telete a vepře je slezina rovněž méně pevná, u ovce nebo kozy měkká až pružná. Slezina býka nebo vykrmeného vola má plochy vypouklé, slezina krávy má plochy rovné.

15. Ledviny.

Ledviny zdravých zvířat jsou barvy červenohnědé, hutnosti tuhé, na povrchu i řezné ploše hladké a lesklé. Na povrchu a ještě více na řezné ploše vrstvou korovou jsou patrny četné, velmi jemné červené tečky. U silně vykrmených vepřů, řidčeji u skotu a ovcí, mohou býti ledviny též žlutohnědé a matné.

16. Děloha.

Děloha zdravých zvířat je zevně šedobílá nebo šedočervená. Sliznice jest žlutavá až červeněšedá a u skotu, ovce a kozy má řasovité vyvýšeniny, které se při březosti mění v tak zvané ježky čili kotyledony. Děloha ovce a kozy má ploché hrbolky s miskovitými prohlubeninami.

17. Das Muskelfleisch einschließlich des zugehörigen Fett- und Bindegewebes, der Knochen und Gelenke sowie des Brust- und Bauchfells.

Bei gesunden Tieren sind das Brust- und Bauchfell glatt, glänzend, hellgrau und durchsichtig. Das Muskelfleisch, das Fett- und das Bindegewebe sind bei geschlachteten Tieren nahezu blutleer. Das Fettgewebe ist bei Rindern weiß bis blaßrötlich, fest und an der Oberfläche meist etwas wellig bis traubig. Der Talg von Weidetieren und älteren Kühen kann gelb aussehen. Die Knochen haben eine dicke, feste, grauweiße oder graugelbe Rindenschicht. Das Knochenmark ist fest, rein weiß bis rötlichgelb. Das Fettgewebe von Schafen und Ziegen ist weiß und fest, von Schweinen weiß, feinkörnig und weich. Das Muskelfleisch sieht aus: Beim Jungrind blaßrot, beim Bullen dunkelrot, beim Ochsen hellrot, bei Kühen hell- bis dunkelrot, beim Milchkalb hell- bis dunkelgraurot, beim Schaf lebhaft rot, beim Schwein blaßrot bis graurot. Das Fleisch älterer Tiere ist in der Regel dunkler.

Bei mageren Tieren ist zwar wenig Fettgewebe vorhanden; doch ist dasselbe, im Gegensatz zu dem Fettgewebe der infolge einer Krankheit abgemagerten Tiere, fest, nicht zähe, weder feucht noch sulzig; die Muskeln nicht abgemagerter Tiere fühlen sich voll, elastisch, niemals schlaff oder welk an.

18. Die Lymphknoten.

Die Lymphknoten gesunder Tiere haben eine fest-weiche Konsistenz und eine gelblichweiße bis graublaue Farbe; die Schnittfläche ist feucht glänzend. Die im Fleisch gelegenen Lymphknoten sind etwas fester als die der Eingeweide. Bei geschlachteten gesunden Tieren findet man auf der Schnittfläche die Außenzone mancher Lymphknoten, insbesondere der Nierenlymphknoten, rot gefärbt. Die Lymphknoten an der Lunge und im Gekröse sind bei älteren Wiederkäuern vielfach schwärzlich gefärbt.

ZWEITER ABSCHNITT.

Die Kennzeichen der wichtigsten Krankheiten bei lebenden und geschlachteten Tieren nebst Bemerkungen über die Schlachttier- und Fleischbeschau.

I. Infektionskrankheiten.

Eine größere Anzahl von Krankheiten des Menschen und der Tiere wird durch kleinste,

17. Svalstvo s tukem a vazivem, kostmi a klouby; pohrudnice a pobřišnice.

U zdravých zvířat je pohrudnice a pobřišnice hladká, lesklá, světlešedá a průhledná. Svalstvo, tuk a vazivo neobsahuje u poražených zvířat téměř žádnou krev. Tuk je u skotu bílý až bleděčervenavý, tuhý a povrchu zpravidla poněkud vlnitého až hroznovitého. Lůj u zvířat z pastvy a u starších krav může býti žlutý. Kosti mají silnou a pevnou, šedobílou nebo šedožlutou vrstvu korovou. Dřeň kostní je pevná, čistě bílá až červenavěžlutá. Tuková tkáň ovcí a koz je bílá a pevná, u vepřů bílá, jemně zrnitá a měkká. Svalstvo je u mladého skotu bleděrůžové, u býka tmavočervené, u vola světlečervené, u krav světle až tmavočervené, u telete živeného mlékem světle až tmavošedočervené, u skopového bravu živě červené, u vepře bleděčervené až šedočervené. Maso starších zvířat je zpravidla tmavší.

Zvířata hubená mají sice málo tuku, avšak ten je na rozdíl od tuku zvířat nemocí vyhublých pevný, nikoliv tuhý, ani vlhký nebo rosolovitý. Svaly nevyhublých zvířat jsou na pohmat plné, pružné, nikdy nejsou ochablé nebo měkké.

18. Mízní uzliny.

Mízní uzliny zdravých zvířat jsou na pohmat polotuhé, barvy žlutobílé až šedomodré; řezná plocha jest vlhce lesklá. Mízní uzliny masové jsou poněkud tužší než uzliny vnitřních orgánů. U poražených zdravých zvířat je okraj řezné plochy mnohých mízních uzlin zvláště mízních uzlin ledvin červeně zbarven. Mízní uzliny plic a okruží bývají u starších přežvýkavců často zbarveny do černa.

ODDÍL DRUHÝ.

Příznaky nejdůležitějších nemocí jatečných zvířat za živa a po poražení a poučení o prohlídce jatečných zvířat a masa.

I. Nemoci nakažlivé.

Většinu nemocí člověka a zvířat způsobují velmi malé zárodky, viditelné jen silnými zvět-

nur mit Hilfe starker Vergrößerungsgläser erkennbare, zu den niedrigsten Lebewesen, insbesondere den Bakterien zählende Gebilde oder durch nicht sichtbare vermehrbare Stoffe (Virusarten) hervorgerufen. Die Ansteckungsstoffe dringen in den tierischen Körper durch natürliche Öffnungen, z. B. das Maul, die Nase oder durch Verletzungen ein, leben und vermehren sich dann im Körper.

1. Der Milzbrand.

Der Verlauf und die Krankheitserscheinungen sind verschieden. Schafe sterben gewöhnlich plötzlich, ohne daß man vorher an ihnen erheblichere Krankheitserscheinungen bemerkt hat. Bei Rindern dauert die Krankheit gewöhnlich mehrere Stunden bis zwei Tage. Sie zeigen ohne nachweisbare Ursache Unruhe, Aufregung oder Abstumpfung, Muskelzittern, hohes Fieber, Atembeschwerden, gesträubtes Haar, mangelnde Freßlust, Störung des Wiederkäuens, leichtes Aufblähen; die Ausflüsse aus den natürlichen Körperöffnungen können mit geringen Mengen Blut vermischt sein. In manchen Fällen findet man schnell wachsende Anschwellungen oder umschriebene Knoten an der Körperoberfläche; die letzteren sind anfänglich heiß und schmerzhaft, später kalt und schmerzlos.

Schweine zeigen gewöhnlich eine fieberhafte Rachenentzündung mit Atem- und Schlingbeschwerden und Schwellungen am Hals. Auf der Haut treten blaurote Flecke auf. Bisweilen wird nur Mattigkeit, unterdrückte Freßlust und Verkriechen in die Streu beobachtet. In manchen Fällen erscheinen die Schweine auch vollkommen gesund.

Das Blut ist dunkelrot, teerartig. Das Muskelfleisch kann dunkelrot gefärbt, weich und mit Blutungen durchsetzt sein. Unter der Haut finden sich gelbe, sulzige Massen, gelbe wässerige Flüssigkeit oder rotsulzige Einlagerungen. Die Milz ist in den meisten Fällen gleichmäßig oder beulig stark geschwollen, schwarzrot, weich, auf der Schnittfläche entleert sich teerartiges Blut. Unter den serösen Häuten und in der nicht selten entzündeten Darmschleimhaut machen sich häufig Blutpunkte bemerkbar. Beim Schwein ist das gesamte Bindegewebe am Hals wässerig blutig durchtränkt. Meistens besteht Gelbsucht. In seltenen Fällen findet sich bei gesund erscheinenden Schweinen am Darm, seltener im Rachenraum örtlicher Milzbrand. Dabei sind die zugehörigen Gekröse-

šovacími skly. Patří k nejnižším třídám živých tvorů, jmenovitě k bakteriím nebo k neviditelným rozmnožujícím se látkám (virům). Nakažlivina vniká do těla zvířete přirozenými otvory, na př. tlamou, nosem nebo ranami, pak žije v těle a rozmnožuje se.

1. Sněť slezinná.

Průběh a příznaky této nemoci jsou různé. Ovce hynou obyčejně náhle; před tím na nich nebyly pozorovány vážnější příznaky nemoci. U skotu trvá nemoc obyčejně několik hodin až dva dny. Zvířata jeví bez zjevné příčiny neklid, podráždění nebo otupělost, třesavku, vysokou horečku, těžký dech, zježení srsti, nechutenství, nepřežvykují pravidelně a jsou mírně nadmutá. Výměšky z přirozených otvorů tělesných mohou býti promíšeny malým množstvím krve. V četných případech lze zjistiti rychle přibývající otoky nebo ohraničené boule, zpočátku teplé a bolestivé, později studené a necitlivé.

U vepřů se objevuje obyčejně horečnatý zánět hltanu s potížemi při dýchání a polykání a zduřeninami na krku. Na kůži vznikají modře červené skvrny. Někdy lze pozorovati jen malátnost, sníženou chuť k přijímání potravy a zalézání do steliva. Mnohdy jsou vepři také úplně zdravého vzhledu.

Krev je tmavočervená, dehtovitá. Svalstvo může býti tmavočerveně zbarvené, měkké a prostoupené krevními výrony. Pod kůží jsou ložiska žluté, rosolovité hmoty, žlutá vodnatá tekutina, nebo červenavá rosolovitá ložiska. Slezina je ve velké většině případů celkově nebo ohraničeně silně zduřelá, černočervená a měkká, na řezné ploše vytéká dehtovitá krev. Pod serosními blanami (výstelkami dutin a povlaky vnitřností) a ve sliznici střevní, která bývá často zanícena, jsou často krevní výrony. U vepře je veškeré vazivo na krku vodnatě krvavě prosáklé. Většinou vzniká žloutenka. V ojedinělých případech se vyskytuje u vepřů zdravého vzhledu místní sněť ve střevě, řídčeji v hltanu. Při tom jsou příslušné mízní uzliny okruží, hrtanová a krční více nebo méně zvětšené, na řezné ploše suché a cihlově červené

oder Kehlgangs- und Halslymphknoten mehr oder weniger vergrößert, auf der Schnittfläche trocken und ziegelrot oder mit unregelmäßigen graugelblichen trockenen Herden durchsetzt. Das die Lymphknoten umgebende Bindegewebe ist sulzig durchtränkt und lebhaft gerötet. Die Milz kann unverändert oder mit kleinen bis erbsengroßen dunkelbräunlichen Knoten durchsetzt sein.

In vielen Fällen sind die erwähnten Kennzeichen der Krankheit nur undeutlich vorhanden, oder es fehlen manche. Als der Milzbrandkrankheit besonders verdächtig haben zu gelten alle Rinder, deren Milz geschwollen und erweicht ist, die blutigen Durchfall hatten und bei denen die Darmschleimhaut geschwollen, mit Blutpunkten oder Blutstreifen besetzt ist und ein schokoladenfarbener bis schwarzroter, blutiger Darminhalt gefunden wird.

Auf Milzbrand ist namentlich zu achten bei Rindern, Schafen und Ziegen (§ 5). Die Schlachtung ist zu verbieten (§ 6). Der Gemeinde und gegebenenfalls der Bezirksbehörde ist Anzeige zu erstatten (§§ 11 und 31). Abgeheilter örtlicher (Lymphknoten-) Milzbrand bei Schweinen (§ 34, Nr. 20) ist nicht anzeigepflichtig. Die Fleischbeschau bleibt dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§ 30). Der Beschauer hat Hände und Arme gründlich zu reinigen und zu desinfizieren (§ 13); vgl. auch Anhang Nr. 2. Diese Schutzmaßregel ist überhaupt allen beim Schlachten behilflich gewesenen Personen dringend zu empfehlen. Personen, die Wunden an den Händen haben, sollten, auch wenn die Verletzungen nur unbedeutend sind, ohne Verzug die Hilfe des Arztes in Anspruch nehmen. Die Gefahr der Übertragung des Milzbrands von Tier auf Mensch beim Abhäuten und Zerlegen von Tieren ist sehr groß; der Milzbrand ist auch beim Menschen eine schwere, oft tödliche Krankheit.

2. Der Rauschbrand.

Für diese Krankheit sind fast ausschließlich die Rinder (zwischen ¼ und 4 Jahren) empfänglich; in seltenen Fällen wird sie bei Schafen und nur ganz ausnahmsweise bei anderen Tierarten beobachtet. Die Krankheit endet fast immer nach 1½ bis 3 Tagen tödlich.

Bei der Schlachttierbeschau fallen die große Abstumpfung der Tiere infolge hohen Fiebers sowie flache, teigige, beim Überstreichen knisternde („rauschende"), sich

nebo prostoupené nepravidelnými šeděžlutými suchými ložisky. Vazivo obklopující mízní uzliny jest rosolovitě prosáklé a živě začervenalé. Slezina může býti nezměněná nebo prostoupená malými až jako hrách velkými tmavěhnědými uzlíky.

V četných případech jsou uvedené příznaky této nemoci jen nezřetelně vyvinuty, nebo mnohé z nich vůbec chybějí. Za zvlášť podezřelý ze sněti slezinné je považovati každý kus skotu, jehož slezina je zduřelá a změklá, který měl krvavý průjem a jehož sliznice střevní je zduřelá, s tečkovitými nebo proužkovitými krevními výrony a obsah střevní je čokoládově zbarvený až černočervený, krvavý.

Na možnost sněti slezinné je třeba zvláště pamatovat u skotu, ovcí a koz (§ 5). Poražení budiž zakázáno (§ 6). Případ je nutno ohlásiti obci a po případě též okresnímu úřadu (§§ 11 a 31). Zhojenou místní sněť vepřů (lymfatických uzlin) (§ 34, č. 20) není třeba hlásiti. Prohlídka masa je vyhrazena veterináři prohlídky masa (§ 30). Prohlížitel má si důkladně očistiti a desinfikovati ruce a paže (§ 13); viz také dodatek č. 2. Ochranná opatření jest třeba vůbec naléhavě doporučiti všem osobám, které pomáhaly při porážení zvířete. Osoby, které mají poranění na rukou, nechť neprodleně vyhledají lékařskou pomoc, i když jsou tato poranění nepatrná. Nebepečí přenosu nákazy na člověka při stahování kůže a při dělení těla zvířete je veliké. Sněť slezinná je i u člověka těžkým, často smrtelným onemocněním.

2. Sněť šelestivá (chřestivá).

Pro tuto nemoc je vnímavý téměř výhradně skot (ve stáří ¼ až 4 roků). Zřídka se vyskytuje u ovcí a jen zcela výjimečně u jiných zvířat. Nemoc končí téměř vždy po 1½ až 3 dnech smrtelně.

Při prohlídce za živa jsou nápadny značná skleslost zvířat následkem vysoké horečky a ploché těstovité otoky, zejména na stehnech, krku, plecích a pod hrudí, dále v krajině hřbet-

rasch ausbreitende Anschwellungen, besonders an den Oberschenkeln, am Hals, an den Schultern sowie an der Unterbrust und in der Rücken- und Kreuzgegend auf.

Bei der Fleischbeschau findet man an der Stelle der Anschwellungen das Bindegewebe der Unterhaut sowie zwischen und in den Muskeln mit Gasblasen und Blut durchsetzt und das angrenzende Muskelfleisch schmutzigbraun bis schwarz verfärbt, morsch und eigentümlich widerlich ranzig riechend.

Auf die Schlachttier- und Fleischbeschau finden die Bemerkungen zu Nr. 1 (Milzbrand) sinngemäß Anwendung.

3. Die Wild- und Rinderseuche.

Die Seuche ist sehr selten geworden. Sie befällt vornehmlich Rinder, wird aber auch bei Schweinen, Ziegen und Schafen beobachtet. Sie tritt in zwei Formen, als Haut- und als Lungenform, auf, wobei meistens der Darm miterkrankt ist.

Bei der Hautform bestehen beim Rind schweres Fieber und umfangreiche heiße, feste Anschwellungen am Kopf, Hals und Triel. Der Tod tritt regelmäßig nach 12 bis 36 Stunden ein. Am geschlachteten Tier sind milzbrandähnliche Veränderungen vorhanden, nämlich blutig-wässerige Ergüsse im Unterhautbindegewebe, kleine Blutungen in allen Organen, graubraune Verfärbung der Leber, der Nieren und des Herzfleisches. Die Milz ist jedoch stets unverändert.

Bei der Lungenform findet man die Erscheinungen einer frischen Lungenbrustfellentzündung und kleine Blutungen in den Organen. Die Krankheit dauert fünf bis acht Tage.

Meistens besteht blutige Beschaffenheit des Kots infolge blutiger Entzündung des Darms.

Auf die Schlachttier- und Fleischbeschau finden die Bemerkungen zu Nr. 1 (Milzbrand) sinngemäß Anwendung.

4. Die Tollwut.

Die Tollwut ist eine ansteckende Krankheit, die durch den Biß wutkranker Tiere, namentlich tollwutkranker Hunde, auf andere Tiere sowie auf den Menschen übertragen wird.

Verdächtige Krankheitserscheinungen beim lebenden Hund sind: Unruhe, Benagen und Fressen unverdaulicher Gegenstände, Neigung zum Entweichen, lautloses, nicht von Knurren oder Bellen begleitetes Schnappen und Beißen nach vorgehaltenen Gegenstän-

ní a křížové, které se rychle rozšiřují a při pohmatu chřestí.

Při prohlídce poraženého zvířete je podkožní vazivo i vazivo mezisvalové a svalstvo v místě otoků prostoupeno plynovými bublinami a krví. Okolní svalstvo je špinavě hnědé až černě zbarveno, je houbovité a má zvláštní odporný žluklý zápach.

Na prohlídku jatečných zvířat a masa se vztahuje obdobně to, co je uvedeno při sněti slezinné u č. 1.

3. Nákaza zvěře a skotu.

Nákaza se vyskytuje velmi zřídka. Postihuje především skot, bývá však pozorována také u vepřů, koz a ovcí. Vyskytuje se ve dvou formách a to jako kožní a plicní forma, při čemž je střevo většinou rovněž zachváceno.

Při formě kožní je vysoká horečka a rozsáhlé horké a tuhé otoky na hlavě, na krku a laloku. Smrt nastává zpravidla za 12 až 36 hodin. Na poraženém zvířeti jsou patrny podobné změny jako při sněti slezinné, t. j. krvavě vodnatě prosáklá místa v podkožním vazivu, malé krevní výrony ve všech orgánech, šedohnědé zbarvení jater, ledvin a svalu srdečního. Slezina je naproti tomu vždy nezměněna.

U formy plicní lze zjistiti příznaky čerstvého zánětu plic a pohrudnice a malé krevní výrony v orgánech. Nemoc trvá pět až osm dní.

Výkaly jsou většinou promíšeny krví následkem krvavého zánětu střev.

Na prohlídku jatečných zvířat a masa se vztahuje obdobně to, co je uvedeno u č. 1 (sněť slezinná).

4. Vzteklina.

Vzteklina je nakažlivá nemoc, která se přenáší na jiná zvířata i na člověka kousnutím vzteklých zvířat, zejména vzteklých psů.

Podezřelé příznaky onemocnění vzteklinou u živého psa jsou: neklid, ohlodávání a požírání nestravitelných předmětů, snaha uprchnouti, chňapání a kousání po nastavených předmětech, po zvířatech a po lidech, bez hlesu, bez zavrčení nebo bez štěkání při chňapnutí neb

den, nach Tieren und Menschen, Veränderung der Stimme (bellend und heulend zugleich), schließlich allgemeine Abstumpfung, auffällige Abmagerung, Lähmung des Unterkiefers und des Hinterteils.

Wiederkäuer und Schweine zeigen sich sehr unruhig, brüllen, blöken oder grunzen viel und mit veränderter Stimme. Rinder drängen zur Kotentleerung, magern schnell ab und werden im Hinterteil gelähmt. Bei allen Tieren dauert die Krankheit etwa drei bis sieben Tage.

An den ausgeschlachteten Tieren findet man keine auffälligen Krankheitserscheinungen.

Auf die Schlachttier- und Fleischbeschau finden die Bemerkungen zu Nr. 1 (Milzbrand) sinngemäß Anwendung.

5. Die Maul- und Klauenseuche.

Die Maul- und Klauenseuche ist eine bei Rindern, Schafen, Ziegen und Schweinen vorkommende, fieberhafte, leicht übertragbare Krankheit, die durch die Bildung von Bläschen und nachfolgend von Geschwüren auf der Maulschleimhaut und an den Klauen gekennzeichnet ist.

Bei Rindern äußert sich die Krankheit durch Abgeschlagenheit und Fieber, Verringerung der Freßlust, Unterbrechung des Wiederkäuens, Speichelfluß; öfters hört man einen eigentümlichen schmatzenden Ton beim Öffnen des Mauls. Die Tiere liegen viel, stehen schwer auf, bewegen sich mühsam vorwärts oder gehen lahm. Bei der Untersuchung des Mauls findet man in der ersten Zeit der Erkrankung am zahnlosen Rand des Oberkiefers, an der Zungenspitze, an der Zunge, auch auf der Schleimhaut der Unterlippe und des Mauls Blasen, die mit einer wasserhellen gelblichen Flüssigkeit gefüllt sind, bald platzen und rote, aufgelockerte, von der Oberhaut entblößte Stellen zurücklassen. Das Klauenleiden tritt meist gleichzeitig hervor. An der Haut oberhalb der Klauen zeigt sich zuerst vermehrte Wärme, bei heller Haut auch Rötung, ferner große Empfindlichkeit an der Krone und in der Klauenspalte. Bald bilden sich auch hier Blasen, die schnell platzen und wunde, später mit Krusten sich bedeckende Stellen hinterlassen. Auch an der Haut des Euters, insbesondere der Striche, treten Blasen auf.

Schafe erkranken häufig so mild, daß die Krankheit nicht erkannt wird. Dies ist besonders der Fall, wenn nur die Maulschleimhaut verändert ist. Die kaum linsengroßen

před ním, změna hlasu, který se podobá štěkání a vytí zároveň, konečně celková skleslost, nápadné hubnutí, ochrnutí dolní čelisti a zadku.

Přežvýkavci a vepři jsou velmi nepokojní, často bučí, mekají nebo chrochtají změněným hlasem. Skot má nucení ke kálení, rychle hubne a ochrnuje na zadek. U všech zvířat trvá nemoc asi tři až sedm dní.

U poražených zvířat nejsou žádné nápadné změny.

Na prohlídku jatečných zvířat a masa se vztahuje obdobně to, co je uvedeno u č. 1 (sněť slezinná).

5. Slintavka a kulhavka.

Slintavka a kulhavka je horečnatá, lehce přenosná nemoc, vyskytující se u skotu, ovcí, koz a vepřů, a vyznačuje se tvořením puchýřků a později vředů na sliznici tlamy a na paznehtech.

U skotu se projevuje onemocnění zesmutněním a horečkou, snížením chuti k přijímání potravy, zastavením přežvykování, slintáním. Často lze slyšeti zvláštní mlaskavý zvuk, otevře-li zvíře tlamu. Zvířata mnoho leží, těžko vstávají, namáhavě jdou nebo kulhají. Při prohlídce tlamy lze na začátku nemoci viděti na bezzubém kraji horní čelisti, na hrotu jazyku a též na sliznici dolní čelisti a mulce puchýře, které jsou naplněny čirou nažloutlou tekutinou, v krátké době pukají a zanechávají červená, uvolněná místa, zbavená povrchové vrstvy. Onemocnění paznehtů se dostavuje většinou současně. Na kůži nad paznehty se objeví zpočátku zvýšení teploty a je-li kůže světlá, též zčervenání a dále značná citlivost kůže na korunce a mezi paznehty. Brzy se i tam vytvoří puchýře, které rychle pukají a zanechávají po sobě bolavá, později příškvarem se pokrývající místa. Také na kůži vemene, zvláště struků, vznikají puchýře.

Ovce onemocní často tak mírně, že se onemocnění nepozná. Tak je tomu zvláště v případě, je-li změněna jen sliznice tlamy. Puchýřky velikosti sotva čočky na bezzubém okraji

Blasen am zahnlosen Rand bedingen kein Speicheln und Schmatzen. Bei Erkrankung der Klauen kommt es zur Rötung und Schwellung an der Krone und in der Klauenspalte sowie zur Bildung kleiner Bläschen. Die Talgdrüsen erkranken sehr häufig mit. Die Schafe meiden dann häufig jede Bewegung, liegen viel, stützen sich wohl auch auf die Vorderfußwurzelgelenke.

Bei Ziegen verläuft die Krankheit häufig ebenfalls sehr mild. Meistens liegt nur eine Erkrankung der Maulhöhle vor. Dabei besteht Schwellung des Kopfes, namentlich der Lippen und der Backen. Die Bläschen, die besonders an der Unterlippe und in den Mundwinkeln auftreten, platzen sehr schnell, so daß sie selten zu Gesicht kommen. Dafür werden Verletzungen mit gezacktem Rand oder Schorfbildungen beobachtet. Bei Klauenerkrankung ist das Verhalten ähnlich wie bei Schafen.

Schweine erkranken vorzugsweise an den Klauen, seltener am Maul. In diesem Fall erscheinen die Bläschen meist am Rüssel, weniger im Maul selbst. Außer den Klauen können auch die Afterklauen ergriffen werden; die Erkrankung an den Klauen kann zur Lockerung der Hornkapsel und zum Ausschuhen führen.

Die Maul- und Klauenseuche verläuft in der Regel ohne erhebliche Störungen des Allgemeinbefindens (leichter Verlauf). In manchen Fällen ist aber das Allgemeinbefinden der kranken Tiere erheblich gestört. Neben hohem Fieber besteht hochgradige Abgeschlagenheit, beschleunigte Herztätigkeit und Atmung. Schwere Herzmuskelentartungen mit helleren unregelmäßigen Flecken und Streifen im Herzmuskel führen besonders bei jungen Tieren manchmal schnell zum Tode. Bisweilen bestehen lähmungsartige Erscheinungen, so daß die Tiere unfähig sind, sich zu erheben. Hierbei finden sich besonders in der Muskulatur der Hinterschenkel wachsartige Entartungen (bösartiger Verlauf). Nicht immer heilen die nach dem Platzen der Blasen entstehenden Verletzungen ab. Besonders an den Klauen, in den Klauengelenken und im Euter treten häufig eitrige Entzündungen auf, die zu einer Blutvergiftung führen können (Nachkrankheiten).

Auf Maul- und Klauenseuche ist namentlich zu achten bei Rindern und Schweinen (§ 5). Bei Maul- und Klauenseuche darf der Fleischbeschauer die Schlachttier- und Fleischbeschau nicht vornehmen (§§ 8 und 30). Falls die Feststellung der Seuche durch den beamteten Tierarzt zu erfolgen hat, darf

nevzbuzují slintání a mlaskání. Při onemocnění paznehtů dochází k zčervenání a zduření na korunce a mezi paznehty a k tvorbě malých puchýřků. Velmi často onemocní též mazové žlázy. Ovce se potom straní každého pohybu, mnoho leží, opírají se předními nohama také o kloub zápěstní (přední koleno).

U koz probíhá nemoc rovněž často velmi mírně. Většinou se dostavuje jen onemocnění dutiny tlamy. Vzniká otok hlavy, hlavně pysků a lící. Puchýřky, které se vyskytují zvláště na spodním pysku a v koutku huby, praskají velmi rychle, takže se zřídka najdou. Místo toho lze pozorovati poranění, způsobená ozubeným okrajem, a strupy. Onemocnění paznehtů probíhá podobně jako u ovcí.

Vepři onemocní především na paznehtech, řídčeji na tlamě. V tomto případě se objevují puchýřky většinou na rypáku a méně často uvnitř tlamy. Kromě paznehtů mohou onemocněti též pašpárky. Onemocnění paznehtů může míti za následek uvolnění rohového pouzdra a vyzutí.

Slintavka a kulhavka probíhá zpravidla bez těžkých příznaků poruchy celkového zdravotního stavu (lehké onemocnění). V mnohých případech se však dostavují těžké poruchy celkového stavu. Kromě vysoké horečky se dostavuje veliká skleslost, zrychlená činnost srdeční a zrychlené dýchání. Těžká degenerace srdečního svalu s jasnějšími nepravidelnými skvrnami a pruhy vede zvláště u mladých zvířat mnohdy rychle k smrti. Někdy se dostavují příznaky obrny, takže zvíře je neschopno se zvednouti. Při tom se najdou zvláště ve svalstvu stehenním voskovité degenerace (zhoubný průběh). Poranění po prasklých puchýřích se nehojí vždy dobře. Zvláště na paznehtech, v paznehtních kloubech a ve vemeni se tvoří často hnisavé záněty, které mohou způsobiti otravu krve (následné nemoci).

Ke slintavce a kulhavce jest třeba přihlížeti zvláště u skotu a vepřů (§ 5). Při slintavce a kulhavce nesmí prohlížitel provésti prohlídku jatečných zvířat a masa (§§ 8 a 30). Má-li být nákaza zjištěna úředním veterinářem, smí býti zvíře poraženo jen s podmínkou, že budou hlava s jazykem, bachor a konce noh uschovány pro

die Schlachtung nur unter der Bedingung gestattet werden, daß der Kopf mit der Zunge, der Pansen sowie die Fußenden zur Verfügung des beamteten Tierarztes unter sicherem Verschluß in einem geeigneten Raum aufbewahrt werden (§ 12). Der Gemeinde und gegebenenfalls der Bezirksbehörde ist Anzeige zu erstatten (§ 11). Der Beschauer hat Hände und Arme sowie Kleidung und Schuhwerk gründlich zu reinigen; Kleidung und Schuhwerk sind vor dem Betreten anderer Ställe zu wechseln (§ 13); vgl. auch Anhang Nr. 2.

6. Die Lungenseuche.

Die Lungenseuche kommt nur beim Rind vor und wurde bei uns nur als Folge einer Einschleppung aus dem Ausland beobachtet. Die Krankheit ist am lebenden Tier schwer zu erkennen. Die Tiere zeigen in lebendem Zustand folgende Krankheitserscheinungen: Im Anfang tritt Fieber und ein kurzer, schmerzhafter Husten sowie etwas beschleunigtes und erschwertes Atmen auf; später besteht ein fieberhaftes Allgemeinleiden, große Atemnot und schmerzhafter, dumpfer Husten.

Beim geschlachteten Tier sieht man zunächst, jedoch nicht immer, eine gelbliche, trübe, flockige Flüssigkeit aus der geöffneten Brusthöhle abfließen, ferner faserig-schwartige Auflagerungen auf dem Brustfell sowie Verklebungen des Brustfells mit der kranken Lunge. Es ist gewöhnlich nur der eine oder der andere Lungenflügel erkrankt und in diesem Fall nicht lufthaltig, sondern fest und schwer. Die kranke Lunge fällt an der Luft nicht zusammen und sinkt im Wasser unter. Bisweilen beschränkt sich die Erkrankung auf kleine, nicht bis an die Oberfläche der Lunge reichende Entzündungsherde.

Durchschneidet man ein krankes Lungenstück, so erscheint die Schnittfläche bunt gefärbt (marmoriert). Das zwischen den einzelnen Lungenläppchen gelegene Bindegewebe ist stark verbreitert und in gelblich- oder grauweiße, das Lungengewebe netzartig durchziehende, bis zu 8 mm breite Streifen umgewandelt. Die zwischen diesen Streifen liegenden Lungenteile zeigen stets verschiedene, teils hochrote bis schwarzrote, teils gelbliche, teils graue Färbung. Einzelne kleinere und größere Herde können auch trübe, glanzlos, abgestorben und von einer mehr oder weniger derben bindegewebigen Kapsel umgeben sein. Auch kann der ganze Herd im Zusammenhang abgestorben, verkäst und abgekapselt sein.

vyšetření úředního veterináře ve vhodné prostoře pod bezpečnou uzávěrou (§ 12). Případ je nutno ohlásiti obci a po případě též okresnímu úřadu (§ 11). Prohlížitel si má důkladně očistiti ruce, paže i oděv a obuv; oděv a obuv nutno před vstupem do jiných stájí vyměniti (§ 13); viz také dodatek č. 2.

6. Plicní nákaza skotu.

Tato nákaza se vyskytuje jen u skotu a byla u nás pozorována jen po zavlečení z ciziny. Nemoc se na živém zvířeti těžko pozná. Zvířata jeví za živa tyto příznaky: spočátku se dostavuje horečka, krátký, bolestivý kašel a poněkud zrychlené a ztížené dýchání; později vzniká celkové horečnaté onemocnění, značně ztížené dýchání a bolestivý, přidušený kašel.

U poraženého zvířete odtéká při otevření dutiny hrudní — nikoliv vždy — žlutavá, zakalená vločkovitá tekutina; dále mohou býti na pohrudnici vláknité pablány a slepení pohrudnice s nemocnými plícemi. Obyčejně bývá zachvácena jen levá neb pravá polovice plic, která v tomto případě neobsahuje vzduch, nýbrž je tuhá a těžká. Objem nemocné části plic se na vzduchu nezmenší a plíce ve vodě klesají ke dnu. Někdy se onemocnění omezuje na malá zánětlivá ložiska, která nedosahují až k povrchu plic.

Na řezu onemocnělou částí plic je viděti plochu pestře zbarvenou (mramorovanou). Vazivo mezi jednotlivými plicními lalůčky jest značně rozšířeno a tvoří žlutavé až šedobílé, tkání plicní síťovitě probíhající pruhy, až 8 mm silné. Okrsky plic ležící mezi těmito pruhy vaziva jeví v téže části plic vždy různé zbarvení, jednak živěčervené až černočervené, jednak žlutavé, jednak šedé. Jednotlivá menší nebo větší ložiska mohou také míti vzhled matný, bez lesku, mohou býti odumřelá a obklopená tuhým nebo méně tuhým vazivovým pouzdrem. Též může býti celé ložisko v celku odumřelé, sesýrovatělé a opouzdřené.

Falls die Seuche nicht bereits durch den beamteten Tierarzt festgestellt ist, darf die Erlaubnis zur Schlachtung nur unter der Bedingung erteilt werden, daß die Lunge zur Verfügung des beamteten Tierarztes unter sicherem Verschluß in einem geeigneten Raum aufbewahrt wird (§ 12). Der Fleischbeschauer darf ferner die Schlachtung nur gestatten, wenn das Allgemeinbefinden der Tiere nicht wesentlich gestört ist (§ 8). Der Gemeinde, gegebenenfalls auch der Bezirksbehörde, ist Anzeige zu erstatten (§ 11). Der Beschauer hat Hände und Arme gründlich zu reinigen (§ 13); vgl. auch Anhang Nr. 2. Die Beurteilung des Fleisches bleibt in allen Fällen dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§ 30).

7. Der Bläschenausschlag des Rindes.

Der Bläschenausschlag ist ein ansteckender Ausschlag an der Schleimhaut der Geschlechtsteile.

In leichteren Fällen ist das Allgemeinbefinden wenig gestört. Bei weiblichen Tieren findet man an der Innenfläche der Schamlippen, bei männlichen an der Rute, linsengroße, mit klarer, gelblicher Flüssigkeit gefüllte Bläschen, die sich nach dem Platzen in flache, rundliche, oberflächliche Geschwüre umwandeln, die bald verschorfen und vernarben. In schwereren Fällen sind die Tiere fieberhaft erkrankt, die Geschwüre gehen mehr in die Tiefe, aus der Scheide fließen schleimigeitrige Massen; bei männlichen Tieren sind in diesen Fällen Rute und Schlauch schmerzhaft geschwollen.

Falls die Seuche nicht bereits durch den beamteten Tierarzt festgestellt ist, darf die Erlaubnis zur Schlachtung nur unter der Bedingung erteilt werden, daß die Scheide und Scham oder die Rute und der Schlauch zur Verfügung des beamteten Tierarztes unter sicherem Verschluß in einem geeigneten Raum aufbewahrt werden (§ 12). Der Fleischbeschauer darf ferner die Schlachtung nur gestatten, wenn das Allgemeinbefinden der Tiere nicht wesentlich gestört ist (§ 8). Der Gemeinde und gegebenenfalls auch der Bezirksbehörde, ist Anzeige zu erstatten (§ 11). Der Beschauer hat Hände und Arme gründlich zu reinigen (§ 13); vgl. auch Anhang Nr. 2. Bläschenausschlag bietet keinen Anlaß zur Beanstandung des Fleisches (§ 47).

8. Die Pockenseuche der Schafe:

Die Pockenseuche ist eine fieberhafte Ausschlagskrankheit, die im Inland nur nach Einschleppung und Übertragung durch aus-

Nebyla-li již nákaza zjištěna úředním veterinářem, smí býti povoleno poražení jen s podmínkou, že budou plíce uschovány pro šetření úředního veterináře ve vhodné prostoře pod bezpečnou uzávěrou (§ 12). Prohlížitel smí dále poražení povoliti jen tehdy, není-li celkový stav zvířat značně porušen (§ 8). Případ je nutno ohlásiti obci a po případě též okresnímu úřadu (§ 11). Prohlížitel má si důkladně očistiti ruce a paže (§ 13); viz také dodatek č. 2. Posouzení masa je ve všech případech vyhrazeno veterináři prohlídky masa (§ 30).

7. Puchýřina skotu.

Puchýřina je nakažlivá osutina na sliznicích pohlavního ústrojí.

V lehčích případech bývá celkový zdravotní stav málo porušen. U zvířat samičích lze viděti na vnitřní ploše stydkých pysků, u samčích zvířat na pyji, puchýřky velikosti čočky, naplněné čirou žlutavou tekutinou, které se po puknutí přeměňují v ploché, kruhovité a povrchní vřídky; vřídky se brzy pokrývají příškvarem a hojí se jizvami. V těžších případech mají zvířata horečku, vředy zasahují hlouběji, z pochvy vytéká hlenovitý hnis. U samčích zvířat jsou v těchto případech pyj i předkožkový vak (mošna) oteklé a bolestivé.

Nebyla-li nákaza zjištěna úředním veterinářem, může býti poražení zvířete povoleno s podmínkou, že pochva a ochod, po případě pyj a vak (mošna) budou na vhodném místě bezpečně uschovány pro vyšetření úředním veterinářem (§ 12). Prohlížitel může jen povoliti poražení zvířete, není-li celkový zdravotní stav zvířete značně porušen (§ 8). Případ je nutno ohlásiti obci, po případě též okresnímu úřadu (§ 11). Prohlížitel si má důkladně očistiti ruce a paže (§ 13); viz také dodatek č. 2. Puchýřina není důvodem k pozastavení masa (§ 47).

8. Neštovice ovcí.

Neštovice jsou horečnaté, nakažlivé onemocnění, projevující se osutinou, které se vyskytuje u nás jen po zavlečení nebo přenesení

ländische Schafe beobachtet wird. Die ersten Erscheinungen bestehen in Mattigkeit, mangelhafter Futteraufnahme, Rötung der Augen, steifem Gang. Nach ein bis zwei Tagen treten auf der Haut, namentlich am Kopf, an den inneren Seiten der Vorder- und Hinterschenkel, an Brust und Bauch flohstichähnliche rote Punkte auf, aus denen sich in den nächsten Tagen harte, meist flache Knötchen (Pocken) von Erbsen- bis Bohnengröße entwickeln. Die Haut ist an den erkrankten Körperstellen, besonders im Gesicht und an den Augen, geschwollen. Daneben bestehen stärkere Tränenabsonderung, Schleimfluß aus der Nase, Verringerung der Freßlust, allgemeine Abgeschlagenheit. Nach drei bis vier Tagen wird der Inhalt der Knötchen eitrig. Auf der Mitte bildet sich eine Einsenkung und auf der Oberfläche ein schwarzbrauner Schorf, der in acht bis vierzehn Tagen mit Zurücklassung einer Narbe abfällt. Bei vielen Schafen erfolgt eine sehr reichliche Pockenentwicklung und mit derselben eine stärkere Entzündung der Haut. Die an manchen Stellen dicht nebeneinander entstehenden Knötchen vereinigen sich zu flachen, höckerigen Schwellungen, die sich im weiteren Verlauf nicht selten zu größeren Geschwürsflächen umgestalten. Hiermit ist eine schwere Störung des Allgemeinbefindens und Abmagerung verbunden. Sehr häufig wandeln sich die Pockenknötchen nicht in Blasen um, sondern bleiben fest und verschwinden bald wieder (Steinpocken). In der Lunge sind manchmal kleine, grau durchscheinende oder im Zentrum verkäste Knoten anzutreffen. Auch in der Rachenschleimhaut sowie in der Schleimhaut der Vormägen und des Labmagens kommen pockenähnliche Verdickungen vor.

Der Gemeinde, gegebenenfalls auch der Bezirksbehörde, ist Anzeige zu erstatten (§§ 11 und 31). Der Beschauer hat Hände und Arme zu desinfizieren (§ 13); vgl. auch Anhang Nr. 2. Sofern das Allgemeinbefinden erheblich gestört ist (§ 8) oder eine Entzündung der Haut mit ausgebreiteter Bildung von Eiter und Jauche besteht [§ 29, Abs. 1, Nr. 3, Buchst. c)], bleibt die Schlachttier- und Fleischbeschau dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten. Auch in anderen Fällen darf die Erlaubnis zur Schlachtung, sofern die Seuche durch den beamteten Tierarzt noch nicht festgestellt ist, nur unter der Bedingung erteilt werden, daß die ganze Haut zur Verfügung des beamteten Tierarztes in einem geeigneten Raum aufbewahrt wird (§ 12). Pockenseuche bietet keinen Anlaß zur Beanstandung des Fleisches.

cizozemskými ovcemi. První příznaky projevují se sklesloství, nechutenstvím, zčervenáním očí, ztrnulou chůzí. Za jeden až dva dny objeví se na kůži, zejména na hlavě, na vnitřní straně předních i zadních končetin, na prsou a pod břichem červené skvrny jako osypky, z nichž se v několika dnech vyvinou tvrdé a zpravidla ploché pupence velikosti hrachu až fazole (neštovice). Na onemocnělých místech těla, zvláště v krajině obličejové kolem očí, je kůže oteklá. Kromě toho zvířata jeví silnější slzení, hlenový výtok z nosu, zmenšenou chuť k přijímání potravy a celkovou sklesloſt. Po třech až čtyřech dnech obsah uzlíčků zhnisá. Uprostřed vznikne důlek (pupíček) a na jeho povrchu se vytvoří černohnědý příškvar, který po osmi až čtrnácti dnech se sloupne a zanechává jizvu. Často bývá neštovičná osutina velmi hojná, spojená se silnějším zánětem kůže. Je-li osutina hojná a pupeny jsou hustě vedle sebe, splývají v ploché hrbolaté zduřeniny kůže, ze kterých se v dalším průběhu nemoci vyvinou nezřídka rozsáhlé ploché vředy. S tímto zjevem bývá spojena též těžká porucha celkového zdravotního stavu a vyhubnutí. Velmi často nedochází ke změně neštovičných pupenců v puchýřky, naopak zůstávají pevné a brzy opět zmizí (plané neštovice). V plicích se objevují mnohdy malé šeděprůsvitné nebo ve středu sesýrovatělé uzlíky. Neštovicím podobné ztluštěniny bývají také na sliznici hltanu, předžaludku a slezu.

Případ je nutno ohlásiti obci, po případě též okresnímu úřadu (§§ 11 a 31). Prohlížitel má si desinfikovati ruce a paže (§ 13); viz také dodatek č. 2. Je-li celkový zdravotní stav značně porušen (§ 8) nebo nastal zánět kůže s rozšířenou tvorbou hnisu a jíchy [§ 29, odst. 1, č. 3, písm. c)], je vyhrazena prohlídka jatečných zvířat a masa veterináři prohlídky masa. Také v ostatních případech, nebyla-li nákaza zjištěna úředním veterinářem, smí býti porážení povoleno jen s podmínkou, že bude celá kůže uschována pro šetření úředního veterináře ve vhodné prostoře (§ 12). Neštovice nejsou důvodem k pozastavení masa.

9. Die Rinderpest.

Die Rinderpest ist eine in unserem Gebiet fremde Seuche, die außer dem Rind auch Schafe, Ziegen und andere Wiederkäuer befallen kann.

Die ersten Krankheitserscheinungen sind nicht eigenartig; sie bestehen in Schüttelfrost, allgemeiner Mattigkeit und frühzeitigem Versiegen der Milch. Nach diesen Vorboten zeigen die Tiere beschleunigtes Atmen, fleckige oder verwaschene Rötung der sichtbaren Schleimhäute, aufgehobene Freßlust, starken Durst, Verzögerung des Kotabsatzes. Später macht sich ein zunächst wässeriger, dann wässerig-schleimiger Ausfluß aus Augen, Nase, Scheide sowie Speichelfluß bemerkbar. Der Kot wird allmählich dünnflüssiger; schließlich stellt sich starker Durchfall unter Kolikerscheinungen und starkem Afterzwang ein, wobei die Entleerungen schleimig, übelriechend und zuweilen mit Blut gemischt sind und die Tiere sehr schnell abmagern. Nach drei bis vier Tagen treten die der Rinderpest eigentümlichen Veränderungen auf. Besonders an der Schleimhaut der Lippen, der Zunge, der Backen, des Zahnfleisches, der Nase und der Scheide bilden sich hirsekorn- bis erbsengroße, etwas erhabene Flecken oder Striemen, die sich bald mit grauweißem, talgähnlich-schmierigem Belag bedecken, der sich leicht abheben läßt oder von selbst abstößt und unter dem die von der Oberhaut entblößte Schleimhaut hochrot zutage tritt.

Beim geschlachteten Tier zeigen sich die gleichen Veränderungen in ausgedehntem Maß auch in der Rachenschleimhaut. Diese ist fleckig gerötet und mit käsig-schmierigen Auflagerungen bedeckt, unter denen sich Geschwüre mit hochrotem Grund befinden. Besonders auffällig sind diese Veränderungen in der Mastdarmschleimhaut. Die Schleimhaut des Labmagens ist ungemein stark gerötet und stellenweise mit kleinen braungelben, schmierig-käsigen Auflagerungen bedeckt. Dieselben Veränderungen finden sich im Zwölffingerdarm, weniger im übrigen Dünndarm. Die Gallenblase ist stets stark gefüllt und ausgedehnt. Die Schleimhaut des Kehlkopfs und der Luftröhre ist fleckig oder streifig gerötet und auf der Höhe der Krankheit mit schmierigen, weißlich- oder grüngelblichen Auflagerungen bedeckt oder mit einer dicken Schicht zähen Schleimes überzogen. Die Lunge erscheint unverändert oder etwas blutreicher oder blasser, stark gedunsen und puffig. Das Herz ist welk und schlaff, von schmutzigbrauner Farbe.

9. Mor skotu.

Mor skotu je nákaza u nás cizí, která se kromě u skotu vyskytuje také u ovcí, koz a jiných přežvýkavců.

Příznaky jsou s počátku málo výrazné; projevují se třesavkou a všeobecnou skleslostí; dojnice ztrácejí mléko záhy a úplně. Po těchto prvních známkách onemocnění jeví zvířata zrychlení dechu, skvrnité nebo celkové neurčitě ohraničené zčervenání viditelných sliznic, nechutenství, silnou žízeň a špatně kálejí. Později se dostaví nejdříve vodnatý, pak vodnatě hlenovitý výtok z očí, nosu a pochvy a slintání. Výkaly jsou postupně čím dále tím řidší, až se dostaví silný průjem za kolikových bolestí a silného nucení. Výkaly jsou pak hlenovité, odporně páchnou a bývají promíšeny krví; nemocná zvířata rychle hubnou. Za tři až čtyři dny se objevují příznaky vlastní moru skotu. Zvláště na sliznici pysků, jazyka, lící a dásní, nosu a pochvy se objeví poněkud vyvýšené skvrny velikosti prosa až hrachu, nebo proužky, které se brzy pokrývají šedobílým mazlavým povlakem, který se dá snadno nadzvednouti nebo odpadá a pod ním je viděti sliznici zbavenou vrchní vrstvy jako jasně červenou plochu.

Na poraženém zvířeti lze shledati tytéž změny v rozsáhlé míře též na sliznici hltanu. Tato sliznice je skvrnitě začervenalá a pokryta sýrovitě mazlavými povlaky, pod nimiž jsou vředy s jasně červenou spodinou. Zvlášť nápadné jsou tyto změny na sliznici konečníku. Sliznice slezu je také silně zčervenalá a je místy pokryta malými hnědožlutými, sýrovitě mazlavými povlaky. Podobné změny jsou též ve dvanácterníku, méně však v ostatních částech tenkého střeva. Žlučník je vždy silně naplněn a rozšířen. Na sliznici hrtanu a průdušnice jsou červené skvrny nebo proužky a na vrcholu nemoci je sliznice pokryta bělavým nebo zelenožlutým mazlavým povlakem nebo potažena silnou vrstvou hustého hlenu. Plíce jsou buď beze změny nebo poněkud přejsou krveny, nebo bledší, značně zvětšené a vzduchem napjaté. Srdce je měkké a ochablé, barvy špinavě hnědé.

Auf die Schlachttier- und Fleischbeschau finden die Bemerkungen zu Nr. 1 (Milzbrand) sinngemäß Anwendung.

10. Der Rotlauf der Schweine.

Die Krankheitserscheinungen bei lebenden Tieren sind folgende: Das Allgemeinbefinden ist hochgradig gestört. Die Tiere versagen das Futter und verkriechen sich in die Streu, ihre Eigenwärme ist erhöht. An den unteren Teilen des Rumpfes, an der Innenfläche der Hinterschenkel, am Hals und an den Ohren treten meist am zweiten Tag nach Beginn der ersten Krankheitserscheinungen hellrote Flecke auf, welche später dunkelrot, blaurot oder braunrot werden und ineinander übergehen. Diese Flecke sind weder schmerzhaft noch erhaben. Die Rötung tritt dann und wann erst kurz vor oder nach dem Tode auf. Der im Anfang der Krankheit harte Kot wird bald sehr dünn, schleimig oder blutig. Oft tritt Lähmung des Hinterteils ein. Einzelne Schweine, die die Krankheit überstehen, bleiben zeitlebens kränklich oder verenden erst nach Verlauf von Monaten.

Bei der Untersuchung geschlachteter rotlaufkranker Schweine erkennt man die Rötung der Haut besonders deutlich nach dem Brühen. Die Magen- und Darmschleimhaut ist gerötet und geschwollen, Milz und Leber lassen eine mehr oder weniger erhebliche Schwellung erkennen, erstere sieht blaurot aus; die Farbe der letzteren ist graurot. In den Nieren findet man meist punktförmige Blutungen. Die Lymphknoten, insbesondere die Gekröselymphknoten, sind geschwollen, gerötet und häufig mit Blutungen durchsetzt. Der Speck sieht oft grau- bis blaurot aus. Das Muskelfleisch kann erweicht und graurot verfärbt sein.

Wenn die Krankheit noch nicht weit fortgeschritten ist (leichte Formen des Rotlaufs), ist nur die Haut stellenweise gerötet, der Speck dagegen nicht oder wenig auffällig verfärbt, und das Muskelfleisch zeigt keine durch die gewöhnliche Untersuchung feststellbare Veränderungen.

Falls die Seuche noch nicht durch den beamteten Tierarzt festgestellt ist, darf die Schlachtung nur unter der Bedingung gestattet werden, daß die erkrankten Körperteile zur Verfügung des beamteten Tierarztes unter sicherem Verschluß in einem geeigneten Raum aufbewahrt werden (§ 12). Der Gemeinde, gegebenenfalls auch der Bezirksbehörde, ist Anzeige zu erstatten (§ 11). Nur wenn das Allgemeinbefinden nicht erheblich

Na prohlídku jatečných zvířat a masa se vztahuje obdobně to, co je uvedeno u č. 1 (sněť slezinná).

10. Červenka vepřů.

Příznaky nemoci u živých zvířat jsou tyto: Celkový stav je těžce porušen. Zvířata odmítají potravu a zalézají do steliva, vnitřní tělesná teplota jest zvýšená. Na spodních částech trupu, na vnitřní ploše stehen, na krku a na boltcích ušních vznikají většinou po prvních příznacích světlečervené skvrny, které se později stanou tmavěčervené, modročervené nebo hněděčervené a navzájem splynou. Skvrny nejsou ani bolestivé ani vyvýšené. Zčervenání se dostavuje někdy teprve krátce před smrtí nebo po ní. S počátku nemoci tvrdé výkaly stávají se řidšími, hlenovitými neb krvavými. Často se dostavuje obrna zadku. Vepři, které nemoc nezdolala, postonávají až do konce života nebo hynou teprve po měsících.

Při vyšetření poražených vepřů nemocných červenkou se projeví zčervenání kůže zvláště zřetelně po vypaření. Sliznice žaludeční a střevní je začervenalá a zduřená, na slezině a játrech lze zjistiti větší nebo menší zduření, slezina má vzhled modročervený, játra šedočervený. V ledvinách se najdou často tečkovité krváceniny. Mízní uzliny, zvláště mízní uzliny okruží, jsou zduřelé, zčervenalé a často prostoupené krevními výrony. Sádlo hřbetní a bokové je často šedé až modřečervené. Svalstvo může býti změklé, šedočervené.

Nepokročila-li ještě nemoc (lehké formy červenky), je jen kůže místy začervenalá, sádlo hřbetní a bokové naproti tomu není nápadně změněno nebo jen málo a na svalstvu se nenajdou obvyklým vyšetřením zjistitelné změny.

Nebyla-li nákaza ještě zjištěna úředním veterinářem, smí býti poražení povoleno jen s podmínkou, že chorobně změněné části těla budou uschovány pro šetření úředního veterináře ve vhodné prostoře pod bezpečnou uzávěrou (§ 12). Obci, po případě též okresnímu úřadu jest to třeba oznámiti (§ 11). Prohlížitel smí svoliti k okamžitému poražení (§ 8, odst. 3) jen tehdy, není-li celkový stav značně porušen (§ 8, odst. 1) nebo

gestört ist (§ 8, Abs. 1) oder wenn zu befürchten steht, daß sich der Zustand des Schlachttieres bis zum Erscheinen des Fleischbeschautierarztes erheblich verschlechtern wird, darf der Fleischbeschauer die Erlaubnis zur sofortigen Schlachtung erteilen (§ 8, Abs. 3).

Die Beurteilung des Fleisches bleibt dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§ 30).

11. Das Nesselfieber.

Das Nesselfieber (Backsteinblattern) ist eine besondere leichte Form des Rotlaufs der Schweine. Die Krankheit beschränkt sich meist nur auf eine eigentümliche Bildung von Flecken von gewöhnlich viereckiger, scharf begrenzter Gestalt und roter bis blauroter Farbe, die stets etwas über die Hautoberfläche hervorragen und besonders deutlich bei geschlachteten gebrühten Schweinen zu erkennen sind.

Als untauglich zum Genuß für Menschen sind nur die veränderten Teile anzusehen (§ 34, Nr. 10); die übrigen Fleischteile sind als genußtauglich zu erklären (§ 47), sofern kein anderer Beanstandungsgrund vorliegt.

Die Beurteilung des Fleisches bleibt dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§ 30).

12. Der Herzklappenrotlauf.

Als Herzklappenrotlauf des Schweines bezeichnet man eine zu Auflagerungen führende Entzündung der Herzklappen, die als Nachkrankheit des Rotlaufs auftritt. An den Herzklappen sind Verdickungen und Wucherungen festzustellen, ohne daß das Herz im übrigen Veränderungen aufweist. In diesem Fall ist lediglich das veränderte Herz als untauglich zu erklären (§ 34, Nr. 10).

Die Beurteilung bleibt dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§ 30).

13. Die Ferkelgrippe.

Die Ferkelgrippe ist die häufigste Aufzuchtkrankheit des Schweines. Sie wird durch ein Virus und Begleitbakterien hervorgerufen und ist weit verbreitet. Die Ferkel erkranken gewöhnlich schon in den ersten 6 Lebenswochen. Die erkrankten Tiere zeigen in erster Linie einen krächzenden Husten und einen schorfigen Hautausschlag, gelegentlich auch Durchfall. Bald tritt Abmagerung ein. Tiere, die die Krankheit überstehen, kümmern, d. h. sie bleiben in der Entwicklung zurück und werden 1 bis 2 Monate später schlachtreif als gesunde. Während der Hautausschlag allmählich verschwinden kann, behalten sie den

je-li třeba se obávati, že se stav jatečného zvířete do příchodu úředního veterináře značně zhorší.

Posouzení masa je vyhrazeno veterináři prohlídky masa (§ 30).

11. Červenková kopřivka.

Červenková kopřivka jest zvláštní lehká forma červenky vepřů. Nemoc se omezuje jen na zvláštní tvorbu skvrn, obyčejně čtyřúhelníkových, ostře ohraničených a červené až modročervené barvy, které vždy vyčnívají nad povrch kůže a vynikají zvlášť zřetelně u poražených vepřů.

Za nepoživatelné se považují změněné části (§ 34, č. 10); ostatní části masa se posoudí jako poživatelné (§ 47), pokud není jiného důvodu k pozastavení.

Posouzení masa je vyhrazeno veterináři prohlídky masa (§ 30).

12. Červenka chlopní srdečních.

Červenkou chlopní srdečních nazýváme zánět vedoucí ke změně chlopní srdečních, který vzniká jako následné onemocnění při července. Na srdečních chlopních je viděti ztluštěniny a výrůstky, při tom na srdci není jiných nápadných změn. V tomto případě se posoudí toliko změněné srdce jako nepoživatelné (§ 34, č. 10).

Posouzení masa je vyhrazeno veterináři prohlídky masa (§ 30).

13. Chřipka selat.

Chřipka selat je nejčastější nemoc při chovu vepřů. Je vyvolávána virem a doprovodnými bakteriemi. Selata onemocní obyčejně již v prvních šesti týdnech života. U nemocných zvířat se dostavuje nejprve chraplavý kašel, strupovitá kožní vyrážka, někdy také průjem. Brzy se dostaví vyhublost. Zvířata, která nemoc přestála, zakrňují, t. j. zůstávají ve vývoji pozadu a hodí se k poražení o 1 až 2 měsíce později než zdravá. Zatím co kožní vyrážka může poznenáhlu zmizeti, trvá kašel ještě delší čas. V pozdějších stadiích probíhá nemoc často bez nápadných příznaků.

Husten noch längere Zeit. In späteren Stadien verläuft die Krankheit oft ohne auffällige Erscheinungen.

Am geschlachteten Ferkel finden sich stets Lungenveränderungen, und zwar vor allem in den Spitzen und Herzlappen sowie in den unteren Teilen der Hauptlappen. Die erkrankten Lungenteile zeigen dunklere Färbung und fühlen sich derb an. Die Lymphknoten an der Lungenwurzel sind vergrößert, auf der Schnittfläche höher gerötet und sehr saftreich. In den zugehörigen Luftröhrenästen ist eine schleimige oder rahmartige Flüssigkeit nachzuweisen. Das Lungen- und Brustfell ist häufig miterkrankt, trübe und mit faserigen Auflagerungen bedeckt.

Bei älteren Ferkeln, Läufern und Schweinen finden sich meist nur in den vorderen Lungenlappen graurote oder graue Verdichtungen des Lungengewebes als Überbleibsel der abgelaufenen Entzündung sowie luftleere (atelektatische) und eingekapselte verkäste Herde. Weiterhin zeigen sich Vernarbungen, Verwachsungen zwischen Lungen- und Brustfell sowie zwischen Herz und Herzbeutel.

Für die Beurteilung solcher mit Überbleibseln der Ferkelgrippe behafteten Schweine ist der Fleischbeschauer zuständig im Rahmen der im § 29, Abs. 1, Nr. 3, Buchst. n), vorgeschriebenen Begrenzung. Die veränderten Teile sind als untauglich zum Genuß für Menschen, der Tierkörper als tauglich anzusehen (§ 34, Nr. 12), wenn nicht aus anderen Gründen eine abweichende Beurteilung und damit die Zuständigkeit des Fleischbeschautierarztes bedingt ist.

14. Die Schweinepest.

Die Schweinepest ist eine ansteckende Krankheit der Schweine, bei der hauptsächlich Veränderungen des Verdauungsapparats, der Lunge, der Haut sowie der Lymphknoten bestehen.

Die Erscheinungen am lebenden Tier sind: Fieber (innere Körperwärme über 40,5° C), Abnahme der Freßlust, Erbrechen, Abgeschlagenheit, Schwanken in der Nachhand, Schlafsucht, Verkriechen in die Streu, auffällige Schwellung und Verklebung der Augenlider, Verstopfung, später Durchfall, Husten, schnelle Abmagerung. Daneben finden sich rote Punkte (Blutungen) oder fleckige Rotfärbungen der Haut, besonders an den Ohren, dem Rüssel, dem Bauch, den Schenkelinnenflächen und dem After, ferner auch mit schwärzlichen Krusten bedeckte Flecke an diesen Körperstellen.

U poraženého selete se naleznou vždy změny na plících, a to především v hrotech a lalocích srdečních a ve spodních částech hlavních laloků. Onemocnělé části plic jsou tmavěji zbarvené a při pohmatu tuhé. Mízní uzliny u kořene plic jsou zvětšené, na řezné ploše značně začervenalé a velmi šťavnaté. V příslušných větvích průdušnice se najde sliznatá nebo smetanovitá tekutina. Poplicnice a pohrudnice jsou často rovněž zachváceny, jsou matné a potaženy vláknitými povlaky.

U starších selat, běhounů a vepřů se najdou většinou jen v předních lalocích plic šedočervené nebo šedé ztluštěniny plicní tkáně jako následek proběhlého zánětu a malovzdušná (atelektatická) nebo opouzdřená sesýrovatělá ložiska. Dále se najde zjizvená tkáň, srůsty pohrudnice s poplicnicí a srdce s osrdečníkem.

Posouzení vepřů s uvedenými zbytky po chřipce selat může provést prohlížitel s omezením podle § 29, odst. 1, č. 3, písm. n). Změněné části jsou nepoživatelné, tělo zvířete je poživatelné (§ 34, č. 12), není-li nutné odchylné posouzení, při kterém je k prohlídce příslušný veterinář prohlídky masa z jiných důvodů.

14. Mor vepřů.

Mor vepřů je nakažlivá nemoc, projevující se hlavně změnami zažívacího ústrojí, plic, kůže a mízních uzlin.

Příznaky jsou: horečka (vnitřní tělesná teplota přes 40,5° C), nechutenství, zvracení, malátnost, potácení, ospalost, zalézání do steliva, nápadné zduření a slepení víček, zácpa, později průjem, kašel, rychlé hubnutí. Kromě toho se objevují na kůži, zejména na boltcích ušních, rypáku, na břiše, na vnitřních plochách stehen a okolí řitě rudé tečky (krevní výrony), nebo červené skvrny, skvrny se začernalými příškvary.

Beim geschlachteten Tier treten die roten Punkte und Flecke nach dem Brühen und Enthaaren besonders deutlich hervor. Die Haut sieht oft wie mit Blut bespritzt aus. Blutungen finden sich ferner in der Unterhaut und an anderen Körperstellen. In der Lunge finden sich Blutungen in Form von einzelnen Punkten oder größeren Flächen. Außerdem können sich graurote oder graugefärbte derbe Stellen vorfinden. Der kranke Teil der Lunge sieht anfangs dunkelrot, später mehr graurot aus, fühlt sich derb an, und in dem verdichteten Gewebe findet man scharf umschriebene gelbe oder auch grauweiße Herde. Das Lungen- und Brustfell ist meist mitentzündet, trübe und mit faserigen bis schwartigen Auflagerungen bedeckt. Die Lunge ist mit der Brustwand oft verklebt. Die Lymphknoten an der Lungenwurzel sind geschwollen, gerötet und auf dem Durchschnitt sehr saftreich. Am Herzbeutel sind oft Auflagerungen oder Bindegewebswucherungen vorhanden, infolge deren es zu Verklebungen und Verwachsungen des Herzbeutels mit dem Herzen kommen kann. Die Nieren sind graubraun gefärbt und mit kleinsten Blutungen durchsetzt. Blutungen finden sich auch unter dem serösen Überzug und in der Schleimhaut der Harnblase. Die Lymphknoten des Kopfes, der Eingeweide und des Muskelfleisches, insbesondere die Kehlgangs-, Lungen- und Gekröselymphknoten, sind stark geschwollen und teilweise gerötet. Auf dem Durchschnitt sind sie grau und rot marmoriert, zuweilen vollständig schwarzrot. In der Milz treten gewöhnlich keine auffälligen Veränderungen hervor, ausnahmsweise finden sich jedoch kleine, knotige, schwarzrote Schwellungen besonders am Rande vor. Am Magen und Darm findet man unter dem serösen Überzug und in der Schleimhaut punkt- oder flächenförmige Blutungen, später umschriebene oder ausgebreitete, zum Teil streifige Entzündungsherde. Diese können zu oberflächlichen und tieferen grauen und gelben Verschorfungen führen in Form von Knötchen, größeren Platten, bröckligen Knöpfen und mehr oder weniger tiefgehenden geschwürigen Veränderungen im Bereich des Verdauungsschlauchs, insbesondere des Blind- und Grimmdarms. In derartig veralteten Fällen fällt das Darmrohr an den veränderten Teilen oft nicht zusammen. Ähnliche Veränderungen wie im Blind- und Grimmdarm finden sich bei männlichen Tieren im Nabelbeutel.

Die vorstehend beschriebenen Veränderungen sind gewöhnlich nicht alle zugleich bei demselben Tier zu finden, sondern können teil-

Na poraženém zvířeti vystoupí tyto červené tečky a skvrny zvlášť zřetelně po vypaření. Kůže vypadá často jako krví postříknutá. Krevní výrony bývají též v podkožním vazivu i na jiných místech těla. V plicích mívají krevní výrony podobu jednotlivých teček nebo i větších ploch. Kromě toho mohou se nalézti v plicích šedočervená nebo šedavá tuhá ložiska. Nemocná část plic bývá s počátku tmavočervená, později více šedočervená, je tuhá, a v zahuštěné tkáni lze nalézti ostře ohraničená žlutá nebo šedobílá ložiska. Poplicnice a pohrudnice je zpravidla též zanícená, matná a pokrytá vláknitými až pablánovitými povlaky. Plíce bývají často slepeny se stěnou hrudní. Mízní uzliny na kořeni plic jsou zduřelé, začervenalé a na řezu velmi šťavnaté. Na osrdečníku jsou pablánovité povlaky nebo zbujelé vazivo, jež mohou způsobiti slepení nebo srůsty osrdečníku se srdcem. Ledviny jsou šeděhnědě zbarvené a prostoupené drobnými krevními výrony. Krevní výrony jsou též pod serosní blanou a ve sliznici močového měchýře. Mízní uzliny hlavy, vnitřních ústrojů, svalstva, zvláště pak mízní uzliny hrtanové, plic a okruží jsou silně zduřelé a z části zarudlé. Na řezu jsou šedě a červeně mramorovány, místy zcela černočervené. Na slezině nebývá obyčejně nápadnějších změn, výjimečně se však najdou malé, uzlovité, černočervené zduřeniny, obzvláště na jejím okraji. Na žaludku a střevě se najdou pod serosním povlakem a ve sliznici tečkovité nebo skvrnité krevní výrony, později pak ohraničená nebo rozsáhlá, částečně pruhovitá zánětlivá ložiska. Z těch mohou vznikati povrchní i hlubší šedavé a žluté příškvary v podobě uzlíků, větších destiček, drobivých knoflíčků a mělké nebo hlubší vředovité změny v zažívací rouře, zejména ve slepém střevě a tračníku. V takových zastaralých případech změněné části střeva často nesplasknou. Podobné změny jako ve slepém střevě a tračníku bývají u samčích zvířat v mošně pupeční.

Popsané změny nelze obyčejně nalézti u téhož zvířete všechny, některé mohou chybětí. Tak na příklad chybí často na počátku

weise fehlen. So fehlen im Beginn der Krankheit häufig die Veränderungen der Magen- und Darmschleimhaut.

Wie beim Rotlauf (Nr. 10) darf die Schlachtung nur bedingungsweise gestattet werden (§ 8, Abs. 1 und 3, und § 12, Abs. 1). Der Gemeinde, gegebenenfalls auch der Bezirksbehörde, ist Anzeige zu erstatten (§§ 11 und 31). Die Beurteilung des Fleisches bleibt dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§ 30).

In einem mit Schweinepest verseuchten Schweinebestand ist jedes Tier als pestkrank anzusehen, das bei Lebzeiten eine erhöhte innere Körperwärme zeigt oder nach der Schlachtung Schwellung und Rötung — Marmorierung oder blutige Durchtränkung — von Körper- oder Organlymphknoten, insbesondere der Kehlgangs-, Gekröse- und Lungenlymphknoten, erkennen läßt.

15. Die ansteckende Schweinelähme.

Als ansteckende Schweinelähme wird eine erst seit etwa 10 Jahren bekannte, sehr ansteckende Krankheit bezeichnet, auch nach dem Ort ihres ersten Auftretens „Teschener Krankheit" genannt.

Die Krankheit befällt Schweine jeder Rasse und jedes Alters, besonders aber Absatzferkel und Läufer.

Die ersten Erscheinungen der Krankheit bestehen in Mattigkeit, schwankendem Gang, geringer Freßlust und Fieber. Etwas später zeigen sich Aufregungszustände (Manegebewegungen, Schreckhaftigkeit, Krämpfe, Schreien). Die Haut kann an manchen Stellen überempfindlich sein. Schließlich treten Lähmungen auf. Sie beginnen meist in der Nachhand und dehnen sich anschließend auf den ganzen Körper aus, wobei es sich in der Regel um schlaffe, seltener um krampfartige Lähmungen handelt. Die Tiere liegen dabei meist flach auf der Seite. Fieber (innere Körperwärme in der Regel nicht über 40,5° C) besteht nur zu Beginn der Krankheit.

Die erkrankten Tiere sterben in der Regel, in akuten und subakuten Fällen nach 2 bis 8 Tagen, in chronischen Fällen manchmal nach wochenlangem Kranksein. Ausnahmsweise können die Tiere nach Wochen mitunter auch unter allmählicher Zurückbildung der Lähmung genesen.

Der Krankheitserreger ist ein unsichtbares, übertragbares Virus, das auch durch Verfütterung von Fleisch und Fleischabfällen erkrankter Schweine übertragen wird. Die Schlachtung darf nur bedingungsweise gestattet

onemocnění změny na sliznici žaludeční a střevní.

Stejně jako u červenky (č. 10) smí býti povoleno poražení jen podmíněně (§ 8, odst. 1 a 3 a § 12, odst. 1). Případ je nutno ohlásiti obci, po případě též okresnímu úřadu (§§ 11 a 31). Posouzení masa je vyhrazeno veterináři prohlídky masa (§ 30).

V chovu vepřů zamořeném morem je považovati za morem nemocné každé zvíře, které má zvýšenou tělesnou teplotu, nebo na kterém se po poražení zjistí zduření a zrudnutí — mramorování nebo krvavé prosáknutí — mízních uzlin masových nebo orgánových, obzvláště mízních uzlin hrtanových, okruží a plic.

15. Nakažlivá obrna vepřů.

Nakažlivou obrnou vepřů se nazývá nakažlivé onemocnění, známé teprve asi 10 roků, zvané také podle místa, kde se prvně objevilo, „těšínskou nemocí".

Nemoc postihuje vepře každé rasy a každého stáří, zvláště však odstávčata a běhouny.

Prvními příznaky nemoci jsou malátnost, kolísavá chůze, zmenšená chuť k přijímání potravy a horečka. O něco později se vyvinou příznaky vzrušení (manéžové pohyby, lekavost, křeče, naříkání). Kůže může býti na mnoha místech přecitlivělá. Na konec se dostavují obrny. Začínají po většině na zadních nohou a rozšiřují se postupně na celé tělo; při tom jde zpravidla o chabou, zřídka o křečovou obrnu. Zvířata leží obyčejně rovně na boku. Horečka (vnitřní tělesná teplota zpravidla není vyšší než 40,5° C) se objevuje jen na počátku nemoci.

Nemocná zvířata hynou zpravidla v prudce a méně prudce probíhajících případech po 2 až 8 dnech, v případech vlekle probíhajících mnohdy po několikatýdenní nemoci. Výjimečně se mohou někdy zvířata po týdnech také uzdraviti a obrna při tom pozvolna mizí.

Původcem nemoci jest neviditelný, přenosný virus, který se také přenáší zkrmováním masa a odpadků masa nemocných vepřů. Poražení smí býti povoleno jen podmíněně (§ 8, odst. 1 a 3, § 12, odst. 1). Případ je nutno ohlásiti

werden (§ 8, Abs. 1 und 3, § 12, Abs. 1); der Gemeinde, gegebenenfalls auch der Bezirksbehörde, ist Anzeige zu erstatten (§§ 11 und 31).

Am geschlachteten Tier sind keine sinnfälligen Veränderungen zu beobachten; nur histologisch lassen sich an der grauen Substanz des Gehirns und Rückenmarks krankhafte Veränderungen, Encephalomyelitis, nachweisen.

Die Fleischbeschau darf nur vom Fleischbeschautierarzt ausgeführt werden. Das Fleisch darf nur in gekochtem oder gedämpftem Zustand abgegeben werden [§ 55, Abs. 1, II, Buchst. a), Nr. 5].

In einem mit ansteckender Schweinelähme verseuchten Bestand ist jedes Schwein als lähmekrank anzusehen, das bei Lebzeiten eine erhöhte Körpertemperatur zeigt oder bei dem nach der Schlachtung durch histologische Untersuchungen des Gehirns oder des Rückenmarks eine Encephalomyelitis nachgewiesen wird.

16. Die Ruhr.

Als Ruhr oder weiße Ruhr bezeichnet man eine bei Kälbern, seltener bei Lämmern, seuchenartig auftretende Magen- und Darmentzündung.

Am lebenden Tier findet man einen unstillbaren Durchfall, anfangs schmierigen, hellgelben oder grünlichen, später weißlichen, dünnflüssigen, übelriechenden Kot. Der Durchfall stellt sich in den ersten Tagen nach der Geburt ein und führt meist nach ein bis zwei Tagen unter hochgradigem Kräfteverfall zum Tode.

Erscheinungen am geschlachteten Tier sind: Starke Abmagerung, verwaschene Rötung der Dünn- und Dickdarmschleimhaut, Schwellung und blutig-wässerige Durchtränkung der Gekröselymphknoten, kleine Blutungen am serösen Überzug des Herzens, am Brust- und Bauchfell, schmutzigrote Färbung und feuchte Beschaffenheit des Muskelfleisches.

Auf Ruhr ist namentlich zu achten bei Kälbern (§ 5). Die Schlachttier- und Fleischbeschau bleibt dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§§ 8 und 30).

17. Die Enteritisinfektion der Kälber (sog. Paratyphus).

Der Paratyphus der Kälber ist eine durch Bakterien der Enteritisgruppe (Fleischvergifter) verursachte Erkrankung (Enteritisinfektion der Kälber), die in manchen Gebieten gehäuft vorkommt und auch als Stallobci, po případě též okresnímu úřadu (§§ 11 a 31).

Na poraženém zvířeti se nepozorují žádné smyslově patrné změny; jen histologicky lze na šedé hmotě mozku a míchy dokázati chorobné změny, encephalomyelitis.

Prohlídka masa smí býti provedena jen veterinářem prohlídky masa. Maso smí býti vydáváno jen vařené nebo dušené [§ 55, odst. 1, II, písm. a), č. 5].

V chovu nakaženém obrnou vepřů jest třeba považovati za obrnou nemocného každého vepře, který má za živa zvýšenou tělesnou teplotu nebo u kterého se po poražení prokáže histologickým vyšetřením mozku nebo míchy encephalomyelitis.

16. Úplavice.

Úplavicí nebo bílou úplavicí označujeme zánět žaludku a střev, který se hromadně vyskytuje u telat, vzácněji u jehňat.

Za živa se dostavuje u zvířat neutišitelný průjem, při kterém jsou výkaly s počátku mazlavé, jasně žluté nebo nazelenalé, později bělavé, vodnaté a odporně páchnou. Průjem se dostaví v prvních dnech po narození a končí nejčastěji po jednom až dvou dnech smrtí za úplného vyčerpání.

Příznaky na poraženém zvířeti jsou: silné zhubnutí, celkové zrudnutí sliznice tenkého i tlustého střeva, zduření a krvavě vodnaté prosáknutí mízních uzlin okruží, drobné krevní výrony na serosním povlaku srdce, na pohrudnici a pobřišnici, špinavě červené zbarvení a vodnatost svalstva.

Na úplavici třeba zvláště dbáti u telat (§ 5). Prohlídka je vyhrazena veterináři prohlídky masa (§§ 8 a 30).

17. Infekce zárodky ze skupiny enteritis u telat (t. zv. paratyfus).

Paratyfus telat je nemoc vyvolávaná bakteriemi skupiny enteritis (t. zv. otrav masem), která je všeobecně rozšířená a vyskytuje se též jako nákaza stájová (infekce zárodky ze skupiny enteritis u telat). Telata onemocní

seuche auftritt. Die Kälber erkranken meist in den ersten Lebenswochen. Das Krankheitsbild wechselt. Leicht erkrankte Tiere zeigen keine erhebliche Störung des Allgemeinbefindens, sondern meist nur erhöhte Körperwärme oder leichtes Fieber (40 bis 41° C). Schwer erkrankte Tiere sind teilnahmslos, schlafsüchtig, liegen viel und haben höheres Fieber (41° C und darüber); zuweilen bestehen Schwellungen der Gelenke. Oft beobachtet man Durchfall, der äußerlich an einer Verklebung der Haare in der Umgebung des Afters durch gelblichen Kot erkennbar ist. Häufig erkranken auch die Lungen, was sich durch eine oft mit Husten und Flankenschlagen verbundene Erschwerung der Atmung bemerkbar macht.

Bei den geschlachteten Kälbern findet man in den frischen Erkrankungsfällen fast regelmäßig eine beträchtliche Milzschwellung, während in älteren Fällen die Schwellung nahezu immer fehlt. Das zwar im ganzen fester, aber zugleich brüchiger als gewöhnlich erscheinende Milzgewebe fließt von der Schnittfläche nicht ab. Die Leber ist meistens geschwollen und zeigt dann an der Oberfläche häufig dunkelorange oder purpurorange Färbung, die beim lebenswarmen Organ durch den grauen oder graublauen Glanz der Kapsel mehr oder weniger verdeckt sein kann, beim erkalteten jedoch deutlich hervortritt. In das Lebergewebe sind zahlreiche kleinste, kaum sichtbare bis grießkorngroße, grauweiße oder grau- bis orange- und goldgelbe, scharf umschriebene Herde eingesprengt, die von einem roten Hof umgeben sein können. Auch in den Nieren, besonders der Nierenrinde, finden sich häufig neben feinsten Blutpunkten die vorbeschriebenen Herde, unter denen ein Teil regelmäßig von einem roten Hof umgeben ist. Weiterhin beobachtet man Entzündungsherde in der Lunge, vorzugsweise in den vorderen und mittleren Lappen mit Vergrößerung der Lungenlymphknoten, und eine rötlichgelbe Flüssigkeit mit flockig-faserigen Gerinseln in den Brustfellsäcken (Lungenform der Krankheit). Der Darm zeigt oft schon außen fleckige oder streifige Rötungen. Die Darmschleimhaut ist bisweilen geschwollen und fleckig oder streifig gerötet. Vereinzelt kommt es auch zu stärkerer Entzündung, besonders des Dünndarms und Hüftdarms, und zur Bildung von kleinsten umschriebenen, graugelben, glanzlosen, abgestorbenen Herden (Darmform der Krankheit). Häufig besteht leichte Gelbfärbung, insbesondere des Fettgewebes. Lungenform und Darmform können zusammen auftreten.

nejčastěji v prvých týdnech po narození. Průběh nemoci je různý. V lehčích případech zvířata nejeví značnější poruchy celkového stavu, nýbrž většinou jen zvýšenou teplotu nebo mírnou horečkou (40 až 41° C). V těžších případech jsou zvířata nevšímavá k okolí, ospalá, mnoho leží a mají vysokou horečku (41° C i více). Někdy se přidružují otoky kloubů. Často lze pozorovati průjem, který se zevně pozná podle toho, že srst v okolí řitě je slepena žlutými výkaly. Zhusta jsou zachváceny i plíce; to se projevuje ztíženým dýcháním s kašlem a namáhavým pohybem slabin.

U poražených telat se zjistí na počátku onemocnění téměř pravidelně značné zduření sleziny, kdežto u starších případů toto zduření skoro vždy chybí. Tkáň slezinná, sice celkem pevnější, ale současně drobivější než obyčejně, se neroztéká na řezné ploše. Játra jsou většinou zduřelá a mají velmi často na povrchu tmavěoranžové nebo purpurověoranžové zbarvení, které může býti na játrech ještě teplých více nebo méně zastřeno šedavým nebo šedémodrým leskem pouzdra, avšak na vychladlých játrech zřetelně vystoupí. Ve tkáni jaterní jsou roztroušena četná velmi drobná, sotva viditelná ostře ohraničená ložiska, někdy až velikosti krupice, šedobílá nebo šedě až oranžově i zlatově žlutá, která mohou býti obklopena červeným dvorcem. Také v ledvinách, zvláště v jejich kůře, bývají často vedle jemných krevních výronů popsaná ložiska, z nichž některá jsou obklopena pravidelně červeným dvorečkem. Dále je viděti v plicích zánětlivá ložiska, především v předních a středních lalocích, zvětšení jejich mízních uzlin a v dutině hrudní červenožlutou tekutinu s vločkovitými a vláknovitými sraženinami (plicní forma nemoci). Na střevě je často již zevně znatelné skvrnité nebo pruhovité zčervenání. Sliznice střevní je někdy zduřena a skvrnitě nebo pásovitě zarudlá. Ojediněle dochází i ke značnějšímu zánětu, zvláště v tenkém střevě a kyčelníku, a vznikají malá ohraničená, šedožlutá, matná, odumřelá ložiska (střevní forma nemoci). Často se objevuje žlutavé zabarvení tkáně, zvláště tuku (žloutenka). Plicní i střevní forma se může vyskytnouti současně.

Auch ganz gesund erscheinende, im besten Nährzustand befindliche Kälber zeigen bisweilen in der Leber die oben beschriebenen kleinen Herde (miliare Nekroseherde), die meistens auf eine abgelaufene Paratyphuserkrankung zurückzuführen sind und die oft die Erreger beherbergen. Auch diese Kälber sind fleischbeschaulich genau so zu behandeln wie die obenbeschriebenen kranken Kälber.

Die Schlachttier- und Fleischbeschau bleibt dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§§ 8 und 30).

Der Beschauer hat nach Berühren der veränderten Teile sofort seine Hände und Arme gründlich zu reinigen und zu desinfizieren.

18. Die Diphtherie der Kälber.

Der Erreger der Kälberdiphtherie ruft tiefgehende Entzündungen und Verschorfungen der Maul- und Rachenschleimhaut, manchmal auch der Schleimhaut des Kehlkopfs, der Luftröhre, des Schlunds und des Pansens hervor. Diese örtlichen Entzündungen kennzeichnen sich durch scharf begrenzte graugelbe, zerklüftete Herde, die Geschwüre zurücklassen. Sie können schon nach kurzer Zeit zu einer schweren Lungenentzündung oder jauchigen Blutvergiftung führen, an der die Tiere sterben.

Auf Diphtherie ist namentlich zu achten bei Kälbern (§ 5). Die Schlachttier- und Fleischbeschau bleibt dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§§ 8 und 30).

19. Die Blutvergiftung.

Die Blutvergiftung ist der wichtigste Befund für die Fleischbeschau, da in ihrem Gefolge sich häufig Fleischvergiftungserreger im Körper verbreiten. Bei der Blutvergiftung dringen Krankheitskeime von irgend einer erkrankten Stelle der äußeren Haut, der Schleimhaut der Gebärmutter, der Atmungs- oder Verdauungsorgane oder von dem noch nicht verheilten Nabel aus in die Blutbahn ein.

Die Krankheitserscheinungen am lebenden Tier sind manchmal so wenig eigenartig, daß erst der Befund am geschlachteten Tier in Verbindung mit dem Lebendbefund zur sicheren Erkennung der Krankheit führt. Zuweilen findet man Eiterungen, von denen die Blutvergiftung ihren Ausgang genommen hat, bei Kälbern insbesondere Schwellungen der Gelenke und des Nabels. Hohes Fieber (41 bis 42° C), vor dem tödlichen Ausgang wohl auch unternormale Temperatur, starke Beeinträchtigung des Allgemeinbefindens, große Schwä-

Malá odumřelá ložiska, z nichž je nutno vždy usuzovati na proběhlé onemocnění paratyfem a v nichž se často skrývají zárodky onemocnění, najdou se v játrech i u telat na pohled zcela zdravých a v nejlepším výživném stavu. Také tato telata je nutno s hlediska prohlídky masa posuzovati stejně jako telata nemocná.

Prohlídka jatečného zvířete a masa je vyhrazena veterináři prohlídky masa (§§ 8 a 30).

Prohlížitel, který se dotýkal onemocnělých orgánů, musí si ihned důkladně očistiti a desinfikovati ruce i paže.

18. Mázdřivka telat (difterie).

Původce mázdřivky telat vyvolává hluboké zánětlivé změny a zvředovatění na sliznicích tlamy a hltanu, často i na sliznici hrtanu, průdušnice, jícnu i bachoru. Tyto místní zánětlivé změny se jeví jako ostře ohraničená šedožlutá, rozpadávající se ložiska, po nichž zůstávají vředy. Mohou vésti již v krátké době k těžkému zánětu plic nebo k jíchovité otravě krve, při nichž zvířata hynou.

Na mázdřivku třeba dbáti zvláště u telat (§ 5). Prohlídka jatečného zvířete a masa je vyhrazena veterináři prohlídky masa (§§ 8 a 30).

19. Otrava krve.

Otrava krve je s hlediska prohlídky masa nejzávažnějším nálezem, neboť se jí rozšiřují nejčastěji zárodky otravy masem v těle. Při otravě krve vnikají zárodky nemoci z kteréhokoliv nemocného místa na kůži, ze sliznice dělohy, dýchacích nebo zažívacích ústrojí nebo z pupku ještě nezhojeného do krevního oběhu.

Příznaky onemocnění jsou na živých zvířatech mnohdy tak málo výrazné, že se nemoc pozná s jistotou teprve podle nálezu na poraženém zvířeti ve spojení s nálezem za živa. Často se najde hnisavý zánět, z něhož otrava krve vznikla, u telat zvláště pak zduření kloubů a pupku. Vysoká horečka (41 až 42° C), těsně před smrtí však i podnormální teplota, nápadné zhoršení celkového zdravotního stavu, velká slabost a skleslost, jsou příznaky, které musí vždycky vzbuditi podezření z otravy krve.

che und Hinfälligkeit sind Erscheinungen, die stets den Verdacht der Blutvergiftung erwecken müssen.

Werden beim geschlachteten Tier trübe, graugelbe Verfärbung der Leber und Nieren, trübe, graue Verfärbung des Herzfleisches, wodurch es dem gekochten Fleisch ähnlich wird, vielleicht auch punktförmige Blutungen unter den serösen Häuten und Schwellung mit blutiger, wässeriger Durchtränkung sämtlicher Lymphknoten gefunden, so ist das Vorhandensein einer Blutvergiftung anzunehmen. Manchmal finden sich auch nicht abgekapselte Eiterherde in den verschiedensten Körperteilen, hauptsächlich Lunge, Milz, Nieren, Leber, Gelenken, Knochen und Muskeln. Oft sind aber auch diese Krankheitszeichen am toten Tier so wenig deutlich vorhanden und so leicht mit anderen fehlerhaften Zuständen, z. B. Fettansammlung in Leber und Nieren oder Fäulnis, zu verwechseln, daß nur der Fleischbeschautierarzt die verdächtigen Erscheinungen richtig zu deuten vermag.

Auf Blutvergiftung ist namentlich zu achten bei Notschlachtungen oder Krankschlachtungen (§ 27) infolge von Entzündungen des Darms, des Euters, der Gebärmutter, der Gelenke, der Sehnenscheiden, der Klauen und der Hufe, des Nabels, der Lunge, des Brust- und Bauchfells und von Allgemeinerkrankungen im Anschluß an eitrige oder brandige Wunden.

Die Schlachttier- und Fleischbeschau bleibt dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§§ 8 und 30).

20. Die Tuberkulose.

Die Tuberkulose ist die verbreitetste Krankheit unter den Rindern; verhältnismäßig häufig kommt sie auch bei Schweinen, Kälbern und Ziegen, seltener bei Schafen, Hunden und Pferden vor. Am häufigsten werden von ihr die jahraus, jahrein im Stall gehaltenen Rinder, insbesondere Kühe, betroffen.

Der Krankheitskeim gelangt bei Rindern am häufigsten mit der Atmungsluft, bei Schweinen mit der Nahrung (Milch, Molkereirückstände) in den Körper. Bei Kälbern erfolgt die Ansteckung nicht nur durch die Atmungsluft und die Nahrung (Milch), sondern auch vor der Geburt durch die Nabelgefäße. Wenn der Tuberkuloseerreger in einen bisher tuberkulosefreien Körper eindringt, so kommt es an der Eintrittsstelle, z. B. in der Lunge, in den Mandeln oder in der Darmschleimhaut zu einer nicht sehr aus-

Nalezne-li se u poraženého zvířete matné šedožluté zbarvení jater a ledvin, kalné, šedavé zbarvení svalu srdečního, takže se podobá vařenému masu, a najdou-li se snad i tečkovité krevní výrony pod serosními blanami a zduření s krvavým a vodnatým prosáknutím všech mízních uzlin, má se za to, že jde o otravu krve. Mnohdy se najdou i neopouzdřená hnisavá ložiska v nejrůznějších částech těla, hlavně v plicích, slezině, ledvinách, játrech, kloubech, kostech a svalech. Často bývají tyto nálezy na mrtvých zvířatech tak málo výrazné a dají se tak lehce zaměniti s ostatními chorobnými stavy, na př. se ztučněním jater a ledvin nebo hnilobou, že jediné veterinář prohlídky masa může tyto podezřelé příznaky správně posouditi.

Otravy krve je nutno míti na paměti při nutném poražení zvířat nebo poražení nemocných zvířat (§ 27) pro zánět střev, vemene, dělohy, kloubů, pochev šlachových, paznehtů a kopyt, pupku, plic, pohrudnice a pobřišnice a pro celková onemocnění po hnisavých nebo jíchovitých ranách.

Prohlídka jatečného zvířete i prohlídka masa je vyhrazena veterináři prohlídky masa (§§ 8 a 30).

20. Tuberkulosa.

Tuberkulosa je nejrozšířenější chorobou skotu; poměrně často se vyskytuje i u vepřového bravu, telat a koz, řídčeji u ovcí, psů a koní. Nejčastěji bývá postižen skot, zvláště krávy, chované po celý rok ve stáji.

Zárodky se dostávají do těla u skotu nejčastěji vzduchem při dýchání, u vepřů potravou (mlékem, mlékárenskými zbytky). U telat dochází k nakažení nejen vzduchem při dýchání a potravou (mlékem), nýbrž i pupeční šňůrou před porodem. Vniknou-li zárodky tuberkulosy do těla, které dosud není tuberkulosou nemocné, dochází na vstupním místě, na př. v plicích, v mandlích nebo ve sliznici žaludeční k ložiskovému ne příliš rozšířenému zánětu, vedoucímu k sesýrovatění. Z tohoto ložiska se zavlekou zárodky v každém případě

gedehnten herdförmigen Entzündung mit anschließender Verkäsung. Von diesem Herd werden in jedem Fall Keime über die Lymphbahnen in den zugehörigen Lymphknoten verschleppt, wo es zu mehr oder weniger umfangreichen Verkäsungen kommt, wobei der Lymphknoten meistens vergrößert ist. Die graugelblichen verkästen Massen zeigen starke Neigung zur Verkalkung. Die stets zusammen auftretenden Veränderungen an der Eintrittsstelle in den Körper und in dem zugehörigen Lymphknoten werden als Primärkomplex bezeichnet. Er kommt gewöhnlich nur in der Einzahl, seltener in der Mehrzahl vor. In letzterem Fall können Primärkomplexe sowohl im Rachenraum und in der Lunge als auch im Rachenraum und Darm gefunden werden. Wird ein tuberkulöser Herd an der Eintrittsstelle nicht nachgewiesen, so spricht man von einem unvollständigen Primärkomplex. In diesem Stadium ist die Erkrankung stets örtlich.

Je nach Zahl und Angriffskraft der Tuberkuloseerreger und je nach Widerstandsfähigkeit des befallenen Tierkörpers kann der Krankheitsprozeß in diesem Stadium zum Stehen kommen oder sich über die Lymphknoten hinaus ausbreiten. In letzterem Fall gelangen die Keime vom erkrankten Lymphknoten aus in den Brustmilchgang und weiter ins Blut. Mit dem Blut, in dem sich die Tuberkelbazillen nur kurze Zeit halten können, werden sie durch den ganzen Körper getragen. Damit ist die Möglichkeit gegeben, daß überall im Körper tuberkulöse Herde entstehen. Es kommt zur Ausbreitung der Tuberkulose im Körper (Generalisation). Dort, wo die Keime festgehalten werden, entstehen neue herdförmige Entzündungen mit den für die Tuberkulose charakteristischen Verkäsungen. Bald sind es, je nach der durch den Primärkomplex erzeugten, erhöhten oder verminderten Widerstandskraft des Körpers, kleinere oder größere (bis apfelgroße) käsige Herde, die geringere Neigung zur Verkalkung zeigen. Die zugehörigen Lymphknoten erkranken in jedem Fall gleichartig mit. In diesem Stadium können nicht nur die inneren Organe, sondern auch das Brust- und Bauchfell (Perlsucht) sowie die Knochen, Gelenke und Sehnenscheiden erkranken. Nicht selten kommt es auch zu tuberkulösen Veränderungen in den im Fleisch liegenden Lymphknoten. Zu den größten Seltenheiten gehört die Erkrankung der Muskulatur.

In jedem Fall liegt eine Generalisation vor, wenn Organe oder Stellen des Körpers ergrif-

do příslušných mízních uzlin, kde dochází k více nebo méně rozsáhlému sesýrovatění, při kterém jsou mízní uzliny zpravidla zvětšené. Šedožlutavá sesýrovatělá hmota jeví silný sklon ke zvápenění. Změny, které se vždycky objevují současně na vstupním místě těla a v příslušných mízních uzlinách, nazývají se primárním komplexem. Objevují se obyčejně jen jednotlivě, zřídka ve větším množství. V tomto druhém případě se mohou primární komplexy nalézti jak v hltanu a plicích, tak také v hltanu a ve střevě. Nezjistí-li se tuberkulosní ložiska na vstupním místě, lze mluviti o neúplném primárním komplexu. V tomto stadiu je onemocnění stále místního rázu.

Podle počtu a životnosti zárodků tuberkulosy a podle odolnosti napadeného těla zvířete se může chorobný proces v tomto stadiu zastaviti nebo rozšířiti dále mízními uzlinami. V tomto případě se dostávají zárodky z onemocnělé mízní uzliny do hrudního mízovodu a dále do krve. Krví, v níž se tuberkulosní tyčinky mohou zdržeti jen krátký čas, se roznesou po celém těle. Tím je umožněno, že se všude v těle tvoří tuberkulosní ložiska. Dochází k rozšíření tuberkulosy v těle (generalisaci). Tam, kde se zárodky usadí, povstávají nové ložiskové záněty s charakteristickým sesýrovatěním. Brzy se vytvoří, vždy podle zvýšené nebo snížené odolnosti těla, vyvolané primárním komplexem, menší nebo větší (až velikosti jablka) sýrovitá ložiska s menší schopností k zvápenění. Stejným způsobem onemocní vždy příslušné mízní uzliny. V tomto stadiu mohou onemocněti nejen vnitřní orgány, nýbrž i pohrudnice a pobřišnice (perlovina), i kosti, klouby a šlachy. Nezřídka dochází také k tuberkulosním změnám masových mízních uzlin. Nejvzácnější jest onemocnění svalstva.

O generalisaci jde pokaždé, jsou-li zachváceny orgány nebo místa těla, do kterých ne-

fen sind, an die die Tuberkuloseerreger von außen her nicht auf direktem Wege gelangen können (z. B. Milz, Knochenmark).

Durch die ersten Herde allein (Primärkomplex) oder in Verbindung mit der Ausbreitung auf dem Blutwege (Generalisation) kann der Körper eine so hohe Abwehrkraft erwerben, daß sich die weitere Ausbreitung der tuberkulösen Erkrankung auf ein Organ beschränkt (chronische Organtuberkulose). Diese Tuberkuloseform kann von einem bestehenden tuberkulösen Herd des erkrankten Organs ausgehen oder aber durch das Eindringen von Tuberkuloseerregern von außen her oder nach Verschleppung mit dem Blut in dieses Organ entstehen. Das dabei erkrankte Organ ist vielfach mit ausgedehnten, meist käsigen oder entzündlich-zelligen Krankheitsprozessen behaftet. Die Ausbreitung dieser chronischen Organerkrankungen erfolgt vor allem auf dem Wege des in dem Organ vorhandenen Kanalsystems, in der Lunge auf dem Wege der Luftröhrenäste, im Euter auf dem der Milchgänge. Die zugehörigen Lymphknoten sind vielfach vollkommen frei von tuberkulösen Veränderungen. Besonders häufig findet sich diese chronische Organtuberkulose in der Lunge und im Euter des Rindes. Beim Vorliegen von chronischer Lungentuberkulose schließt sich nicht selten durch Verschlucken des Tuberkuloseerreger enthaltenden Lungenschleims eine chronische Darmtuberkulose an.

Fleischbeschaulich von der allergrößten Bedeutung ist die Tuberkuloseform, bei der regelmäßig Tuberkuloseerreger in größerer Zahl im Blute kreisen. Es handelt sich um die Veränderungen infolge einer frischen Blutinfektion (akute hämatogene Miliartuberkulose). Sie sind in den meisten Fällen auf einen vollständigen Niederbruch der Abwehrkraft des Körpers zurückzuführen. Beim geschlachteten Tier findet man gewöhnlich die Lunge stark vergrößert; sie ist entweder sehr hell und puffig-elastisch oder graurötlich, schwer und teigig. Dabei ist sie mehr oder weniger stark mit etwa hirsekorngroßen (= miliaren), zum Teil durchscheinenden, zum Teil im Zentrum getrübten Knötchen durchsetzt. Auch in der Rindenschicht der Nieren werden regelmäßig hirsekorngroße grauweißliche Knötchen in mäßiger Zahl gefunden.

Die Tuberkulose ist am lebenden Rind oft nicht oder nur schwer erkennbar. Bei Lungentuberkulose findet man anfangs keinerlei Krankheitserscheinungen, später erst Husten sowie beschleunigtes und

mohou tuberkulosní zárodky z vnějšku vniknouti přímo (na př. slezina, dřeň kostní).

Prvotními ložisky samotnými (primárním komplexem) nebo rozšířením krevní cestou (generalisací) může nabýti tělo tak vysoké odolnosti, že se další šíření tuberkulosního onemocnění omezí na jeden orgán (chronická tuberkulosa orgánu). Tato forma tuberkulosy může vzniknouti z tuberkulosního ložiska onemocnělého orgánu nebo vniknutím zárodků tuberkulosy z vnějšku nebo zavlečením krví do tohoto orgánu. Při tom onemocnělý orgán jest mnohdy zachvácen rozšířenými, často sýrovitými procesy nebo záněty s buněčnou infiltrací. Rozšíření tohoto chronického onemocnění orgánu děje se především kanálovým systémem v orgánu, v plicích větvemi průdušnice, ve vemeni mlékovody. Příslušné mízní uzliny jsou mnohdy úplně bez tuberkulosních změn. Zvláště často projevuje se tato chronická orgánová tuberkulosa v plicích a ve vemeni skotu. Při chronické plicní tuberkulose dochází často po polknutí plicního hlenu, obsahujícího zárodky tuberkulosy, k chronické tuberkulose střev.

S hlediska prohlídky masa má největší význam ta forma tuberkulosy, při které pravidelně kolují zárodky tuberkulosy ve větším počtu v krvi. Jde o změny vzniklé čerstvou krevní infekcí (akutní haematogenní miliární tuberkulosa). Vzniká ve většině případů po úplném poklesu odolnosti těla. U poražených zvířat se naleznou plíce obyčejně velmi zvětšené, jsou buď velmi bledé a chřestivě elastické nebo šedě červenavé, těžké a těstovité. Při tom jsou více nebo méně prostoupeny uzlíčky velikosti asi prosa (miliárními) z části průsvitnými, z části ve středu zakalenými. Také v korové části ledvin najdou se pravidelně v mírném počtu šedobílé uzlíčky velikosti prosa.

Tuberkulosu u živého skotu často nelze poznati, nebo jen stěží. U plicní tuberkulosy nezjistíme s počátku žádných příznaků onemocnění, teprve později kašel se zrychleným a ztíženým dýcháním. Při tuberku-

erschwertes Atmen. Bei Tuberkulose des Euters finden sich vielfach knotige Verhärtungen und Vergrößerung eines oder mehrerer Viertel. Die Euterlymphknoten sind meistens vergrößert. Sehr verdächtig ist es, wenn sich bei wenig gestörtem Appetit und Wiederkauen häufig Aufblähen zeigt; dieses pflegt durch Vergrößerung der tuberkulösen Mittelfell-Lymphknoten, die auf den Schlund drücken und das Entweichen der Pansengase verhindern, hervorgerufen zu werden. In späteren Stadien der Krankheit magern die Tiere ab, die Haut liegt dem Rippenkörper fest an, das Haar wird glanzlos und der Blick stier.

Beim Schwein sind die Erscheinungen am lebenden Tier noch weniger kennzeichnend als beim Rind.

Mit Rücksicht auf die Fleischbeschau sind folgende Formen der Tuberkulose, die an geschlachteten Tieren gefunden werden, besonders hervorzuheben:

1. der Primärkomplex,
2. die chronische Organtuberkulose,
3. die generalisierte Tuberkulose ohne die Erscheinungen der akuten hämatogenen Miliartuberkulose mit oder ohne Erkrankung der sogenannten Fleischlymphknoten oder Knochen,
4. die generalisierte Tuberkulose mit den Erscheinungen der akuten hämatogenen Miliartuberkulose.

Bei den einzelnen Schlachttiergattungen zeigt die tuberkulöse Erkrankung gewisse Verschiedenheiten.

Beim Rind findet man in den meisten Fällen entweder in der Lunge oder nur in den Lymphknoten, oft gleichzeitig auch in den Mittelfell-Lymphknoten kleinere oder größere tuberkulöse Herde mit käsigem, käsig-eitrigem oder verkalktem Inhalt. Das Brustfell ist häufig, das Bauchfell etwas weniger häufig tuberkulös erkrankt. Während die Magen- und Darmschleimhaut selten deutlich erkennbare tuberkulöse Veränderungen (Knötchen und Geschwüre) zeigt, findet man die Gekröselymphknoten in vielen Fällen verändert. Tuberkulöse Herde sind zwar in der Leber häufig nicht nachzuweisen; dagegen werden die Lymphknoten dieses Organs oft tuberkulös gefunden. Die Nieren erkranken fast nur bei älteren Rindern. Tuberkulose der Milz ist seltener und wird vorzugsweise bei jüngeren Tieren angetroffen. Ziemlich häufig findet man bei älteren Kühen Tuberkulose der Gebärmutter und des Euters. Die Erlose vemene zjišťujeme mnohonásobně uzlovité ztvrdnutí a zvětšení jedné i více čtvrtek vemene. Mízní uzliny nadvemenní jsou většinou zvětšeny. Velmi podezřelé je, nadýmají-li se zvířata často při mírně snížené chuti k přijímání potravy a při mírně porušeném přežvykování; to bývá obyčejně způsobeno zvětšenými tuberkulosními mízními uzlinami mezihrudními, které tlačí na jícen a zamezují odcházení plynů z bachoru. V pokročilejším stadiu nemoci zvířata hubnou, kůže lpí pevně na hrudníku, srst pozbývá lesku a oči jsou vypoulené.

U vepře jsou příznaky za živa ještě méně znatelné než u skotu.

Pro prohlídku poražených zvířat jsou zvlášť důležité tyto formy tuberkulosy:

1. primární komplex,
2. chronická orgánová tuberkulosa,
3. generalisovaná tuberkulosa bez příznaků akutní haematogenní miliární tuberkulosy s onemocněním tak zvaných masových mízních uzlin nebo kostí nebo bez něho,
4. generalisovaná tuberkulosa s příznaky akutní haematogenní miliární tuberkulosy.

U jednotlivých druhů jatečných zvířat jsou určité rozdíly v tuberkulosním onemocnění.

U skotu lze nalézti ve většině případů buď v plicích nebo v jejich mízních uzlinách, často zároveň v mízních uzlinách mezihrudních menší nebo větší tuberkulosní ložiska se sesýrovatělým, sýrovitě hnisavým nebo zvápenělým obsahem. Pohrudnice bývá zachvácena často, pobřišnice řídčeji. Tuberkulosní změny (uzlíky a vředy) sliznice žaludku a střev jsou zřídka zřetelně zjistitelné, kdežto změny v mízních uzlinách okruží jsou velmi časté. V játrech se nedají tuberkulosní ložiska mnohdy prokázati, avšak v jejich mízních uzlinách jsou velmi časté. Ledviny bývají zachváceny nejčastěji jen u staršího skotu. Tuberkulosa sleziny je vzácnější a vyskytuje se především u mladších zvířat. Poměrně často nacházíme u starších krav tuberkulosu dělohy a vemene. Při onemocnění vemene lze mnohdy ztěží poznati, že jde o tuberkulosu, poněvadž příslušné mízní uzliny nejsou často tuberkulosně změněny. Mízní uzliny masové, kosti a klouby onemocní

krankung des Euters läßt vielfach die tuberkulöse Natur nur schwer erkennen, zumal die zugehörigen Lymphknoten häufig nicht tuberkulös verändert sind. Fleischlymphknoten, Knochen und Gelenke erkranken selten an Tuberkulose, noch seltener Gehirn und Rückenmark, am seltensten die Muskeln.

Beim Kalb ist die Tuberkulose seltener. Bei jüngeren Tieren findet man meist die Lymphknoten an der Leberpforte tuberkulös, während bei älteren Kälbern verhältnismäßig oft die Mandeln und die Kehlgangslymphknoten und die Lunge, seltener dagegen die Gekröselymphknoten und der Darm tuberkulös erkranken. Bei Verbreitung auf dem großen Blutkreislauf ist die Milz fast stets mit tuberkulösen Herden besetzt.

Beim Schwein entsteht die Tuberkulose meist durch Verfüttern der Milch und der Molkereienrückstände tuberkulöser Kühe, weshalb vor allem die Kehlgangs- und oberen Halslymphknoten, ferner die Gekröselymphknoten erkranken. Sehr oft werden auch in der Lunge und in der Leber tuberkulöse Veränderungen gefunden; verhältnismäßig häufig ist beim Schwein die Tuberkulose der Milz und der Knochen.

Die Tuberkulose des Schafes ist selten. Die Veränderungen zeigen sehr starke Neigung zur Verkalkung.

Beim Pferd weisen die tuberkulösen Herde seltener Verkäsungen und Verkalkungen auf; sie gleichen vielmehr meistens den Geschwülsten.

Die Tuberkulose der Ziege ähnelt der des Rindes; jedoch ist die Tuberkulose der serösen Häute seltener.

Beim Hund tritt die Tuberkulose meist mit einer mit Brust- oder Bauchwassersucht ähnlichen Erscheinungen verknüpften Entzündung der serösen Häute auf.

Der Fleischbeschauer darf die Schlachttierbeschau nur übernehmen, wenn das Allgemeinbefinden der Tiere nicht oder nicht wesentlich gestört ist (§ 8). Er hat alsdann bei der Fleischbeschau die veränderten Teile als genußuntauglich, die nichtveränderten Teile als genußtauglich zu bezeichnen [§ 29, Abs. 1, Nr. 3, Buchst. f), § 34, Nr. 4], wenn die Tuberkulose örtlich ist. Dies ist als vorliegend zu erachten, wenn sich die tuberkulösen Veränderungen beschränken auf:

a) die Lymphknoten des Kopfes mit oder ohne tuberkulöse Erkrankung der Mandeln, oder

b) einen oder mehrere Gekröselymphknoten mit oder ohne tuberkulöse Veränderungen im

tuberkulosou zřídka, ještě vzácněji mozek a mícha, nejvzácněji svalstvo.

U telat je tuberkulosa vzácnější. U mladších zvířat bývají tuberkulosou postiženy nejčastěji mízní uzliny jaterní, u starších telat poměrně často mandle a hltanové mízní uzliny a plíce, zřídka mízní uzliny okruží a střev. Jde-li o rozšíření velkým krevním oběhem, jest slezina skoro vždy prostoupena tuberkulosními ložisky.

U vepřového bravu vzniká tuberkulosa nejčastěji po krmení mlékem a mlékárenskými zbytky, pocházejícími od tuberkulosních krav; proto onemocní především mízní uzliny hrtanové a horní krční a dále mízní uzliny okruží. Velmi často se najdou tuberkulosní změny v plicích a v játrech; u vepřů je poměrně častá tuberkulosa sleziny a kostí.

Tuberkulosa ovcí jest řídká. Změny mají silný sklon k zvápenění.

U koní mají tuberkulosní ložiska zřídka sklon k sesýrovatění a zvápenění; většinou se více podobají nádorům.

Tuberkulosa koz se podobá tuberkulose skotu; avšak tuberkulosa serosních blan vyskytuje se u nich zřídka.

U psů dochází při tuberkulose k zánětu serosních blan s příznaky podobnými vodnatelnosti dutiny hrudní a břišní.

Prohlížitel masa smí prohlídku jatečných zvířat vykonati jen tehdy, není-li celkový zdravotní stav zvířete změněn nebo podstatně porušen (§ 8). Má pak při prohlídce označiti změněné části zvířat jako nepoživatelné, nezměněné části jako poživatelné [§ 29, odst. 1, č. 3, písm. f), § 34, č. 4], je-li tuberkulosa místně omezena. O takovou tuberkulosu jde, jsou-li tuberkulosní změny omezeny na:

a) mízní uzliny hlavy, ať již jsou také zachváceny mandle či nikoliv, nebo

b) jednu nebo několik mízních uzlin okruží s tuberkulosními změnami v příslušné části

zugehörigen Darmabschnitt, ohne Rücksicht auf die Miterkrankung der Lymphknoten des Kopfes, oder

c) die Lungenlymphknoten mit oder ohne tuberkulöse Veränderungen in der Lunge selbst, ohne Rücksicht auf die Miterkrankung der Lymphknoten des Kopfes. Jedoch dürfen die tuberkulösen Herde in der Lunge nur gering an Zahl und Umfang sein und müssen deutlich bindegewebig abgegrenzt sein, oder

d) die Lymphknoten an der Leberpforte mit oder ohne tuberkulöse Veränderungen in der Leber.

In allen übrigen Fällen hat die Beurteilung des Fleisches durch den Fleischbeschautierarzt zu erfolgen.

střeva nebo bez nich, i kdyby byly současně zachváceny mízní uzliny hlavy nebo

c) mízní uzliny plic s tuberkulosními změnami v plicích nebo bez nich, i kdyby byly současně zachváceny mízní uzliny hlavy. Tuberkulosní ložiska v plicích však smí býti jen v nepatrném počtu a rozsahu a musí býti zřetelně vazivově ohraničena nebo

d) mízní uzliny jaterní s tuberkulosními změnami v játrech nebo bez nich.

V ostatních případech má posouditi maso veterinář prohlídky masa.

Übersichtliche Darstellung der Formen der Tuberkulose bei Schlachttieren und der gesundheitspolizeilichen Behandlung des Fleisches tuberkulöser Tiere.

Form der Tuberkulose	Fleischbeschauliche Behandlung
I. Beim Primärkomplex	veränderte Teile untauglich.
II. Bei isolierter chronischer Organtuberkulose	veränderte Teile untauglich.
III. Bei generalisierter Tuberkulose ohne die Erscheinungen der akuten hämatogenen Miliartuberkulose (s. Nr. IV)	1. Die veränderten Teile untauglich. 2. Untersuchung der sogenannten Fleischlymphknoten (§ 21, Nr. 12). 3. Bei Tuberkulose eines oder mehrerer Fleischlymphknoten sind die zugehörigen Röhrenknochen herauszunehmen und der Länge nach zu spalten (§ 34, Nr. 4). 4. Beim Vorliegen von Knochentuberkulose ist das ganze Skelett untauglich, das Muskelfleisch tauglich (§ 34, Nr. 4).
IV. Bei generalisierter Tuberkulose mit den Erscheinungen der akuten hämatogenen Miliartuberkulose (frische Blutinfektion)	1. Bei Verdacht sind die Nieren aus dem Tierkörper zur genauen Untersuchung herauszunehmen. 2. Die veränderten Teile untauglich. 3. Der ganze Tierkörper bedingt tauglich.

Přehledné znázornění forem tuberkulosy u jatečných zvířat a zdravotně policejní opatření u masa tuberkulosních zvířat.

Forma tuberkulosy.	Opatření s masem s hlediska prohlídky.
I. Při primárním komkomplexu.	Změněné části nepoživatelné.
II. Při isolované chronické tuberkulose orgánů.	Změněné části nepoživatelné.
III. Při generalisované tuberkulose bez příznaků akutní haematogenní miliární tuberkulosy (viz č. IV).	1. Změněné části nepoživatelné. 2. Vyšetření tak zvaných masových mízních uzlin (§ 21, č. 12). 3. Při tuberkulose jedné nebo několika masových mízních uzlin se vyjmou příslušné rourovité kosti a po délce rozříznou (§ 34, č. 4). 4. Při výskytu tuberkulosy kostí je celá kostra nezpůsobilá, svalstvo poživatelné (§ 34, č. 4).
IV. Při generalisované tuberkulose s příznaky akutní haematogenní tuberkulosy (čerstvé krevní infekce).	1. Při podezření se vyjmou ledviny z těla zvířete k přesnému vyšetření. 2. Změněné části nepoživatelné. 3. Celé tělo zvířete podmíněně poživatelné.

Im übrigen ist die Beurteilung der Tierkörper tuberkulöser Schlachttiere nach den allgemeinen Bestimmungen der AB. A vorzunehmen. Bei vollständiger Abmagerung infolge einer Erkrankung (also auch infolge Tuberkulose) ist der ganze Tierkörper untauglich (§ 32, Abs. 1, Nr. 17). Liegen substantielle Veränderungen, wie mäßige Wässerigkeit, verminderte Haltbarkeit, Veränderungen in der Zusammensetzung des Fleisches vor, so ist der Tierkörper als minderwertig zu bezeichnen (§ 47, Abs. 1, Nr. 1). In allen übrigen Fällen ist der Tierkörper tauglich ohne Einschränkung.

21. Die Strahlenpilzerkrankung (Aktinomykose).

Beim Rind gibt sich diese Krankheit durch harte, schmerzlose Auftreibungen des Unterkiefers, seltener des Oberkiefers zu erkennen. Zuweilen sind rote, fleischartige, knollige Geschwulstmassen, die die Haut durchbrechen, bemerkbar. Ähnliche Geschwülste finden sich auch in der Kehl- und Ohrspeicheldrüsengegend, an der Zunge, den Backen und Lippen vor. Besonders häufig sind hanfsamen- bis erbsen- oder haselnußgroße Knoten in der Zunge. Dieselben liegen entweder unter der Schleimhaut, die sie in Form rötlichgelber, pilzförmiger Gebilde durchbrechen können, oder sie haben in der Tiefe der Zunge ihren Sitz. Oft wird die Zunge dabei verdickt, sehr derb und fest (Holzzunge).

Beim Schwein findet man hauptsächlich im Euter schwammige, eiterartig erweichte Geschwulstknoten bis zu Taubenei- und Faustgröße, in denen sich massenhaft sandkorngroße, gelbe Körnchen bemerkbar machen. Seltener wird das Euter von der knotigen Form der Strahlenpilzkrankheit betroffen.

Störungen des Allgemeinbefindens verursacht die Krankheit nur ausnahmsweise, z. B. bei Veränderungen in der Zunge. Meist ist sie auf einen kleinen Teil eines Organs örtlich begrenzt; in sehr seltenen Fällen tritt sie verallgemeinert (in Knochen, Fleischlymphknoten usw.) auf.

Fleischbeschauer dürfen die Schlachttierbeschau nur ausüben, wenn das Allgemeinbefinden der Tiere nicht wesentlich gestört ist (§ 8); sie dürfen ferner die selbständige Beurteilung des Fleisches nur übernehmen, wenn örtliche Strahlenpilzkrankheit vorliegt [§ 29, Abs. 1, Nr. 3, Buchst. e)]. Als untauglich zum Genuß für Menschen sind

Jinak se posoudí tělo tuberkulosních jatečných zvířat podle obecných ustanovení prov. př. A. Při úplné vyhublosti následkem onemocnění (tedy také následkem tuberkulosy) jest celé tělo zvířete nepoživatelné (§ 32, odst. 1, č. 17). Při podstatných změnách na př. mírné vodnatelnosti, snížené trvanlivosti, změnách ve složení masa, označí se tělo zvířete jako méněhodnotné (§ 47, odst. 1, č. 1). Ve všech ostatních případech jest tělo zvířete poživatelné bez omezení.

21. Aktinomykosa (zrnivka travinná).

U skotu objevuje se ve formě tvrdých, bolestivých zduřenin na dolní, řídčeji na horní čelisti. Občas jsou znatelny červené masité, uzlovité zduřeniny, pronikající kůží. Podobné útvary vznikají též v krajině podčelistní, příušní, na jazyku, lících a pyscích. Zvláště časté jsou uzlíky v jazyku, veliké jako semenec až hrách nebo lískový ořech. Jsou buď pod sliznicí, kterou mohou pronikati jako červeněžluté houbovité útvary, nebo leží hluboko ve tkáni jazyka. Často je při tom jazyk ztluštělý, velmi tuhý a pevný (ztvrdlý jazyk).

U vepře lze zjistiti hlavně ve vemeni houbovité, hnisavě změklé hlízy, veliké jako holubí vejce až pěst, ve kterých je znatelné množství žlutých zrníček velikosti písku. Řídčeji je vemeno postiženo uzlovitou formou (pevné hutnosti) aktinomykosy.

Poruchy celkového zdravotního stavu způsobuje tato choroba jen výjimečně, na př. při změnách v jazyku. Nejčastěji je místně ohraničena na malou část orgánu; ve velmi řídkých případech je rozšířena ve více orgánech (v kostech, masových mízních uzlinách a pod.).

Prohlížitelé mohou vykonati prohlídku jatečného zvířete jen tehdy, není-li celkový zdravotní stav zvířete značně porušen (§ 8); samostatné posouzení masa smějí provésti jen tehdy, jde-li o místní změny [§ 29, odst. 1, č. 3, písm. e)]. Za nepoživatelné je považovati jen změněné části (§ 34, č. 5).

nur die veränderten Teile anzusehen (§ 34, Nr. 5).

22. Die ansteckende Blutarmut der Einhufer.

Die von der ansteckenden Blutarmut (infektiöse Anämie) betroffenen Pferde, Maultiere, Maulesel und Esel zeigen bei der akuten Form die Erscheinungen von Mattigkeit, geringer Freßlust, Fieber und Ödeme. Nach geringfügiger Anstrengung ist die Pulszahl stark erhöht. Ein Teil der Tiere kommt zum Festliegen und stirbt in den ersten Krankheitswochen; die meisten werden jedoch chronisch krank, d. h. sie bieten im allgemeinen das Bild der Anämie mit sich in Abständen von Wochen und Monaten wiederholenden fieberhaften Anfällen. In den Zeiten zwischen den Anfällen können sie äußerlich einen gesunden Eindruck machen.

Beim toten Tier können, besonders bei der chronischen Form, Veränderungen fehlen; bei der akuten Form werden Schwellung der Leber und Milz sowie Schwellung und Rötung der Milzlymphknoten beobachtet.

Die Schlachtung kranker Tiere ist nicht gestattet; alle kranken Tiere sollen getötet werden. Die Fleischbeschautierärzte haben bei Feststellung der Anämie oder des Anämieverdachts der Gemeinde und Bezirksbehörde Anzeige zu erstatten (§§ 11 und 31).

II. Durch tierische Schmarotzer verursachte Krankheiten (Invasionskrankheiten).

Die tierischen Schmarotzer sind niedere Tiere, die sich gelegentlich oder während gewisser Zeiten oder während ihres ganzen Lebens in oder auf dem Körper anderer Tiere aufhalten.

23. Die gesundheitsschädliche Finne des Rindes (Cysticercus inermis).

In den äußeren und inneren Kaumuskeln, seltener im Herzfleisch, den Zungenmuskeln und der Speiseröhre, noch seltener in dem übrigen Fleisch (Halsmuskeln, muskulöser Teil des Zwerchfells, Zwerchfellpfeiler, Brustmuskeln, Unterschultermuskeln, Muskeln an der Innenfläche der Hinterschenkel) und nur ganz vereinzelt in Leber, Lunge und Lymphknoten von Rindern sowie von Kälbern findet man bläschenartige, bis 9 mm lange und 6 mm breite Gebilde, die mit einer klaren, wässerigen Flüssigkeit gefüllt

22. Nakažlivá chudokrevnost jednokopytníků.

U koní, mulů, mezků a oslů se dostavují při nakažlivé chudokrevnosti (infekční anaemii) při akutní formě příznaky malátnosti, nepatrné chuti k přijímání potravy, horečka a otoky. Po nepatrné námaze se silně zvýší počet tepů. Některá zvířata uléhají a hynou i v prvních týdnech nemoci, většina jich však onemocní chronicky, t. j. za všeobecných příznaků anaemie s opakovanými horečnatými záchvaty v obdobích týdenních až měsíčních. V mezidobích záchvatů mohou míti vzhled zdravých zvířat.

Na mrtvých zvířatech mohou změny, zvláště při chronické formě, chyběti; při akutních formách se zjistí zduření jater a sleziny i zduření a začervenání mízních uzlin sleziny.

Poražení nemocných zvířat není dovoleno; všechna nemocná zvířata mají býti utracena. Veterináři prohlídky masa mají při zjištění nakažlivé chudokrevnosti nebo při podezření z ní oznámiti to obecnímu a okresnímu úřadu (§§ 11 a 31).

II. Nemoci způsobené živočišnými cizopasníky (invasní nemoci).

Živočišní cizopasníci jsou nižší živočichové, kteří se zdržují v těle nebo na povrchu těla jiných živočichů, a to buď příležitostně nebo v určité době anebo po celý svůj život.

23. Zdraví škodlivý uher hovězí (cysticercus inermis).

Ve vnějších i vnitřních svalech žvýkacích, vzácněji ve svalu srdečním, svalstvu jazyka a jícnu, ještě vzácněji v ostatním svalstvu (v krčním, ve svalové části bránice, v pilířích bráničních, ve svalstvu hrudním, podlopatkovém, svalstvu vnitřních ploch stehen) a jen zcela ojediněle v játrech, plicích a v mízních uzlinách skotu i telat jsou měchýřkovité útvary, dlouhé až 9 mm a široké 6 mm, naplněné čirou vodnatou tekutinou, do kterých je se stěny vchlípeno bílé tělísko velikosti prosného až malého konopného zrna. Tyto

sind, in der sich ein weißes, etwa hirsekorn- bis kleinhanfkorngroßes Gebilde abhebt. Man nennt diese Bläschen Rinderfinnen. Sie sind die geschlechtslose Zwischenform des sogenannten feisten Bandwurms des Menschen (Taenia saginata). Wird Fleisch, das eine solche Finne enthält, in rohem Zustand vom Menschen verzehrt, so entwickelt sich aus ihr im menschlichen Darm ein Bandwurm. Die Finnen können allmählich absterben; hierbei wird ihr Inhalt käsig, später kalkig. Durch Erhitzung auf 45° C, durch völliges Durchfrieren des Tierkörpers, wobei in der Tiefe der Muskulatur des Hintiertels eine Temperatur von — 3° C mindestens 24 Stunden lang geherrscht haben muß, sowie durch längeres Einwirkenlassen von Kochsalz werden die Schmarotzer abgetötet.

Die Beurteilung des Fleisches bleibt dem Fleischbeschautierarzt überlassen (§ 30).

24. Die gesundheitsschädliche Finne des Schweines (Cysticercus cellulosae).

Die gesundheitsschädliche Finne des Schweines (die Schweinefinne) ist die geschlechtslose Zwischenform des sogenannten dünnen oder Einsiedlerbandwurms des Menschen (Taenia solium). Die Schweinefinne ähnelt äußerlich der Rinderfinne, entartet aber seltener als diese. Ihre Lieblingssitze sind: Hinterschenkelmuskeln, Bauchmuskeln, Zwerchfellmuskeln, Zwischenrippenmuskeln, Nackenmuskeln, Herz, Zungenmuskeln, Kehlkopfmuskeln, Kaumuskeln.

Viel häufiger als beim Rind findet beim Schwein eine massenhafte Einwanderung von Finnen statt, die bisweilen zu einer grauroten Verfärbung und zu einer starken Durchfeuchtung des Fleisches führt. Die Lebensfähigkeit der Schweinefinne ist etwas größer als die der Rinderfinne. Sie geht erst bei Erhitzung auf 49 bis 50° C zugrunde und ist 42 Tage nach dem Tode ihres Wirts noch lebensfähig.

Mit der gesundheitsschädlichen Finne ist nicht zu verwechseln die nur auf den Hund übertragbare dünnhalsige Finne (vgl. Nr. 27).

Die Beurteilung des Fleisches bleibt dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten [§ 29, Abs. 1, Nr. 3, Buchst. a), und § 30].

25. Die Trichine.

Die Trichinenkrankheit wird durch kleine Rundwürmer hervorgerufen, deren Larven, im aufgerollten Zustand in Kapseln eingeměchýřky se nazývají uhry hovězími. Jsou to nepohlavní vývojové tvary tasemnice bezbranné (taenia saginata). Požije-li člověk syrové maso obsahující uhry, vyvine se v jeho střevě z uhra tasemnice. Uhry mohou ponenáhlu odumírati; pak je jejich obsah sesýrovatělý, později zvápenělý. Usmrtí se zahřátím na 45° C úplným zmrazením těla zvířete tak, že musí býti i v hloubce svalstva zadní čtvrti teplota — 3° C alespoň po 24 hodin, jakož i delším působením kuchyňské soli.

Posouzení masa je vyhrazeno veterináři prohlídky masa (§ 30).

24. Zdraví škodlivý uher vepře (cysticercus cellulosae).

Zdraví škodlivý uher vepřový je nepohlavní vývojový tvar tasemnice lidské, mnohočlenné (taenia solium). Uher vepřový se podobá zevně uhru hovězímu, pozměňuje se však méně často. Jeho oblíbenými sídly jsou: svalstvo stehenní, břišní, brániční, mezižeberní, šíjové, srdeční, svalstvo jazyka, hrtanu a svalstvo žvýkací.

K hromadnému usazování uhrů ve svalstvu dochází u vepřového bravu častěji než u skotu a způsobuje mnohdy u vepřů šeděčervené zbarvení a značné zvodnatění masa. Odolnost uhra vepřového je o něco větší než uhra hovězího. Hyne teprve při zahřátí na 49 až 50° C a je schopen života ještě i 42 dní po usmrcení svého hostitele.

S tímto uhrem zdraví škodlivým se nesmí zaměňovati tenkokrký uher tasemnice vroubkované, který je přenosný jen na psa (viz č. 27).

Posouzení masa je vyhrazeno veterináři prohlídky masa [§ 29, odst. 1, č. 3, písm. a) a § 30].

25. Svalovci (trichiny).

Svalovčitost (trichinosa) je vyvolána malými oblými červy, jejichž spirálovitě stočené, opouzdřené larvy jsou usazeny často ve velkém

schlossen, oft in großen Mengen im Muskelfleisch sitzen. Sie befällt Schweine und Hunde, aber auch Bären, Katzen, Füchse, Dachse und andere fleischfressende Tiere und kann durch den Genuß des Fleisches solcher Tiere auf den Menschen übertragen werden. Für den Nachweis der Trichinen im Fleisch ist eine Untersuchung mit dem Mikroskop oder Trichinoskop erforderlich.

Die Untersuchung hat nach den Vorschriften der §§ 37 bis 46 zu erfolgen. Entdeckt der Trichinenschauer in den untersuchten Fleischproben Trichinen oder Gebilde, deren Natur ihm zweifelhaft oder unbekannt ist, so hat er den Tierkörper oder im Fall der Untersuchung einzelner Fleischstücke diese vorläufig zu beschlagnahmen, die zuständige Gemeinde zu verständigen und die betreffenden Präparate und Proben dem zuständigen Fleischbeschautierarzt zur Prüfung zu übergeben. Wird das Vorhandensein von Trichinen festgestellt, so ist das Fleisch einschließlich des Fettes als bedingt tauglich zu erachten (§ 36, II, Nr. 5). Bestehen aber infolge der Trichineneinwanderung erhebliche sinnfällige Veränderungen des gesamten Muskelfleisches, so ist der ganze Tierkörper, ausgenommen das Fett, als untauglich zum Genuß für Menschen anzusehen (§ 33, Nr. 3); das Fett gilt in diesem Fall als bedingt tauglich (§ 36, I). Beim Hund und bei den übrigen obengenannten Tieren ist ausnahmslos der ganze Tierkörper als untauglich zum Genuß für Menschen anzusehen (§ 32, Abs. 1, Nr. 15).

Die Beurteilung des Fleisches ist dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§ 30).

26. Die Miescherschen Schläuche (Sarcosporidiosis).

Die Miescherschen Schläuche sind schlauchförmige Schmarotzer, die am häufigsten in dem Muskelfleisch des Schweines und Schafes, seltener beim Rind und bei der Ziege angetroffen werden. In der Regel sind diese Schmarotzer nur mit Hilfe von Vergrößerungsgläsern zu erkennen; indessen können sie auch, wie z. B. bei Schafen, eine beträchtliche Größe (über 1,5 cm Länge und 3 mm Breite) erlangen. Teilweise oder gänzlich verkalkte Mieschersche Schläuche geben sich als weißliche Pünktchen und Streifen zu erkennen. Beim Schwein sind die Bauchmuskeln und der muskulöse Teil des Zwerchfells, beim Schaf die Bauchmuskeln und die Hautmuskeln Lieblingssitze der Schmarotzer. In der Wand des Schlundes finden sich die Schläuche

počtu ve svalstvu. Vyskytují se u vepřů a psů, avšak i u medvědů, koček, lišek, jezevců a jiných masožravých zvířat a mohou býti přeneseny na člověka požitím masa těchto zvířat. Pro průkaz svalovců v mase je nutné mikroskopické vyšetření nebo vyšetření trichinoskopem.

Prohlídka se děje podle předpisů §§ 37 až 46. Zjistí-li prohližitel na svalovce ve vyšetřovaných vzorcích masa svalovce nebo útvary, o jejichž povaze má pochyby, nebo jsou-li mu neznámé, pozastaví předběžně tělo zvířete nebo v případě vyšetření jednotlivých částí tyto části; ohlásí to příslušné obci a odevzdá dotčené preparáty a vzorky příslušnému veterináři prohlídky masa k přezkoušení. Zjistí-li se svalovci, posoudí se maso včetně tuku jako podmíněně poživatelné (§ 36, č. II, 5). Vzniknou-li vniknutím svalovců v celém svalstvu značné patrné změny, posuzuje se celé tělo zvířete, kromě tuku, jako nepoživatelné (§ 33, č. 3); tuk je v tomto případě podmíněně poživatelný (§ 36, č. I). U psa a ostatních shora jmenovaných zvířat se posuzuje bez výjimky celé tělo zvířete jako nepoživatelné (§ 32, odst. 1, č. 15).

Posouzení masa je vyhrazeno veterináři prohlídky masa (§ 30).

26. Miescherovy váčky (sarkosporidiosa).

Miescherovy váčky jsou cizopasníci váčkovité podoby, kteří bývají nejčastěji ve svalstvu vepřů a ovcí, vzácněji skotu a koz. Zpravidla se dají tito cizopasníci zjistiti toliko lupou; mohou však také dosáhnouti i značné velikosti, na př. u ovcí (1,5 cm délky a 3 mm šířky). Částečně nebo úplně zvápenělé Miescherovy váčky se jeví jako bělavé tečky a proužky. Oblíbenými místy cizopasníků u vepřů je svalstvo břišní a svalová část bránice, u ovcí svalstvo břišní a kožní. Ve stěně jícnu u ovcí a koz mají tito cizopasníci tvar podlouhlých váčků.

in Form länglicher Säckchen beim Schaf und bei der Ziege vor.

Beim Schwein sind die verkalkten Miescherschen Schläuche schon oft mit verkalkten Trichinen verwechselt worden; sie unterscheiden sich dadurch, daß die verkalkten Miescherschen Schläuche verschieden groß sind, während die verkalkten Trichinen nahezu gleiche Größe besitzen. Weitere Unterschiede sind mit Hilfe des Mikroskops erkennbar.

Als untauglich zum Genuß für Menschen ist der ganze Tierkörper, ausgenommen Fett, anzusehen, wenn das Fleisch infolge der Durchsetzung mit Miescherschen Schläuchen wässerig geworden oder auffallend verfärbt ist (§ 33, Nr. 2). Abgesehen von diesen Fällen sind die ganzen Organe zu vernichten, wenn die Zahl oder Verteilung der Schmarotzer ihre gründliche Entfernung nicht gestattet; andernfalls genügt das Ausschneiden der Schmarotzer und die Organe sind freizugeben [§ 34, Nr. 1, Buchst. a)]. Werden Säckchen im Schlund gefunden, so ist der Schlund zu beseitigen.

27. Der Hülsenwurm (Echinococcus).

Als Hülsenwurm, Tierhülsenwurm oder Echinococcus wird die geschlechtslose Zwischenform eines beim Hund vorkommenden Bandwurms (Taenia echinococcus) bezeichnet. Der Hülsenwurm tritt in den nachstehend beschriebenen Formen auf:

a) Der vielgestaltige Hülsenwurm, der beim Rind, Schwein und Schaf, sehr selten auch beim Hund vorkommt, ist eine erbsen- bis kindskopfgroße, rundliche, mit einer klaren Flüssigkeit gefüllte Blase, deren Wand aus einer grauweißen, undurchsichtigen Haut besteht; letztere liegt in einer bindegewebigen, mit ihrer Umgebung verwachsenen Hülle.

Die Hülsenwürmer können absterben, wobei sie sich in eine gelbliche, käsige und kalkige, von einer Bindegewebskapsel umgebenen Masse umwandeln.

b) Der vielkammerige Hülsenwurm wird fast nur beim Rind gefunden und erscheint als haselnuß- bis faustgroße, mäßig feste, knotenartige Geschwulstbildung hauptsächlich in der Leber. In ihrem äußeren Teil bestehen diese Geschwülste aus vielen dicht zusammenliegenden, senfkorn- bis erbsengroßen, durchscheinenden Bläschen, im inneren Teil finden sich gallertartige, häutige,

U vepřů mohou býti zvápenělé Miescherovy váčky snadno zaměněny se zvápenělými svalovci; liší se nejvíce tím, že jsou různě veliké, zatím co zvápenělí svalovci jsou přibližně stejné velikosti. Bližší rozdíly lze rozeznati mikroskopem.

Za nepoživatelné se považuje celé tělo poraženého zvířete kromě tuku, je-li maso v důsledku velkého rozšíření Miescherových váčků zvodnatělé nebo nápadně zbarvené (§ 33, č. 2). Kromě toho je nutno celé orgány zničiti tehdy, nelze-li cizopasníky odstraniti pro jejich množství nebo nepříznivé umístění; jinak postačí je vyříznouti a orgány pak považovati za poživatelné [§ 34, č. 1, písm. a)]. Naleznou-li se váčky v jícnu, musí se celý jícen odstraniti.

27. Měchožil jaterní (echinokok).

Měchožil jaterní čili echinokok je nepohlavní vývojový tvar tasemnice psí (taenia echinococcus). Měchožil jaterní se vyskytuje v těchto tvarech:

a) Měchožil mnohotvárný, vyskytující se u skotu, vepřů a ovcí, velmi vzácně i u psů, je měchýř velikosti hrachu až dětské hlavy, kulatý, naplněný čirou tekutinou, jehož stěna je vytvořena bělošedavou, neprůhlednou blanou; celý tento útvar je uložen ve vazivovém obalu srostlém s okolím.

Měchožili mohou odumříti a při tom se změní ve žlutavou, sesýrovatělou a zvápenělou hmotu, obklopenou vazivovým pouzdrem.

b) Měchožil mnohokomůrkový se vyskytuje téměř jen u skotu a jeví se jako poměrně tuhé uzlovité útvary, hlavně v játrech, velikosti ořechu až pěsti. Ve svých zevních částech se skládají tyto útvary z četných hustě vedle sebe ležících průsvitných měchýřků, velikosti hořčičného až hrachového zrna, vnitřek útvaru pak obsahuje rosolovitou, blánovitou, sesýrovatělou nebo zvá-

käsige oder kalkige Massen. Die ganze Geschwulst wird durch ein stark entwickeltes Bindegewebsgerüst in zahlreiche Kammern geteilt.

Als untauglich zum Genuß für Menschen sind nur die veränderten Fleischteile anzusehen; das übrige Fleisch ist als tauglich zum Genuß für Menschen anzusehen, sofern nicht ein anderer Beanstandungsgrund vorliegt. Wenn die Zahl oder Verteilung der Schmarotzer ihre gründliche Entfernung nicht gestattet, sind die ganzen Organe zu vernichten, andernfalls sind die Schmarotzer auszuschneiden und die Organe freizugeben [§ 34, Nr. 1, Buchst. b)].

Zu den Schädigungen, die die Krankheit bei den Schlachttieren verursacht, tritt die Gefahr für den Menschen; daher ist die restlose Beanstandung und unschädliche Beseitigung der Echinokokken und der mit diesen behafteten Fleischteile, möglichst durch sofortiges Verbrennen, von dem Beschauer durchzuführen.

28. Die dünnhalsige Finne (Cysticercus tenuicollis).

Diese geschlechtslose Zwischenform eines Hundebandwurms (Taenia hydatigena, früher marginata) kommt beim Schaf und Schwein vor, und zwar unter dem Brust- und Bauchfell und unter dem serösen Überzug der Eingeweide. Sie stellt eine bis apfelgroße, durchscheinende, mit einer klaren, wässerigen Flüssigkeit gefüllte Blase vor, in der ein kleines weißes Knötchen (die Kopfanlage) zu erkennen ist. Lieblingssitze sind Netz und Gekröse. Beim Kalb wird der Schmarotzer in der Leber, seltener in der Lunge angetroffen.

Auf die Fleischbeschau findet die Bemerkung zu Nr. 27 (Hülsenwurm) sinngemäß Anwendung.

29. Der Gehirnblasenwurm.

Der im Gehirn und Rückenmark des Schafes, seltener des Rindes schmarotzende Gehirnblasenwurm ist die Ursache der Drehkrankheit und bildet den Jugendzustand eines Hundebandwurms (Taenia coenurus). Der auch Drehblasenwurm oder Gehirnquese genannte Schmarotzer ist von rundlicher oder länglicher Gestalt und wechselnder Größe (hirsekorn- bis hühnereigroß).

Auf Drehkrankheit ist namentlich zu achten bei Schafen und Ziegen (§ 5). Auf die Fleischbeschau findet die Bemerkung zu Nr. 27 (Hülsenwurm) sinngemäß Anwendung.

penělou hmotu. Celý útvar je rozdělen silně vyvinutými vazivovými přepážkami v mnoho komůrek.

Za nepoživatelné se považují jen změněné části; ostatní maso se považuje za poživatelné, není-li jiného důvodu k jeho pozastavení. Nedovoluje-li množství nebo zvláštní umístění cizopasníků je řádně odstraniti, je třeba zničiti celé orgány; jinak se cizopasníci vyříznou a orgány se považují za poživatelné [§ 34, č. 1, písm. b)].

Ke škodám, které tato nemoc způsobuje u jatečných zvířat, přistupuje nebezpečí pro člověka; musí proto prohlížitel maso pozastaviti a neškodně odstraniti echinokoky a jimi zachvácené části masa, a to beze zbytků, podle možnosti okamžitým spálením.

28. Uher tenkokrký (cysticercus tenuicollis).

Tento nepohlavní vývojový tvar vroubkované tasemnice psí (taenia hydatigena, dříve marginata) se vyskytuje u ovcí a vepřů, a to pod pohrudnicí a pobřišnicí a pod serosním povlakem vnitřních ústrojů. Jsou to měchýře až asi jako jablko veliké, průsvitné, naplněné čirou vodnatou tekutinou, ve kterých lze nalíti malé bílé tělísko (hlavičku). Nacházíme je nejčastěji na předstěře a okruží. U telat bývá v játrech, vzácněji v plicích.

O prohlídce masa platí obdobně pokyny uvedené v č. 27 (měchožil jaterní).

29. Mnohohlav.

V mozku a míše ovce, vzácněji skotu, žijící mnohohlav je příčinou vrtohlavosti; tvoří mladistvý tvar tasemnice psí (taenia coenurus). Je oblého nebo podélného tvaru a různé velikosti (prosa až slepičího vejce).

Na vrtohlavost je zvláště dbáti u ovcí a koz (§ 5). O prohlídce masa platí pokyny uvedené v č. 27 (měchožil jaterní).

30. Die Lungenwürmer.

In den Lungen, besonders der Schafe nd Schweine, leben verschiedene Arten von Rundwürmern, die sich in den Luftröhrenästen aufhalten und schwere Luftröhrenentzündungen und Lungenentzündungen verursachen können. Diese Schmarotzer sind etwa 30 bis 80 mm lang, fadenförmig und sehen weiß aus. In der Schaflunge schmarotzt häufig auch ein Rundwurm, der etwa so dick wie ein menschliches Haar ist, und graue, gelbliche oder grünliche Knoten, etwa von Hirsekorn- bis Erbsengröße, und größere Entzündungsherde hervorruft.

Auf die Fleischbeschau findet die Bemerkung zu Nr. 27 (Hülsenwurm) sinngemäß Anwendung.

31. Die Leberegel.

In den Gallengängen und in der Gallenblase von Schafen und Rindern kommen häufig blattförmige Würmer (Egel) vor, die, wenn in größeren Mengen vorhanden, eine krankhafte Veränderung der Gallengänge und auch der Leber zur Folge haben können. Eine kleinere, lanzettförmige Art der betreffenden Schmarotzer kommt bei Schafen, selten bei Rindern, Schweinen und Ziegen vor.

Der große Leberegel kann in reifem Zustand gelegentlich auch in der Lunge des Rindes angetroffen werden. Hier verursacht er haselnußgroße abgekapselte Knoten, die mit einer dicken, schokoladefarbenen Flüssigkeit gefüllt sind. Junge Leberegel verursachen häufig in den Gekröselymphknoten des Rindes grünliche, trocken-mörtelige bis erbsengroße Knötchen. Bei sehr starkem Leberegelbefall kann es zu einer diffusen allgemeinen Bauchfellentzündung kommen, die im frischen Stadium eine Störung des Allgemeinbefindens zur Folge hat.

Auf die Fleischbeschau findet die Bemerkung zu Nr. 27 (Hülsenwurm) sinngemäß Anwendung.

32. Die Räude der Schafe.

Die Schafräude wird durch kleine spinnenartige Tierchen (Milben) verursacht, die zwischen den Oberhautschuppen leben, Blut und Lymphe saugen und dadurch eine Hautkrankheit, den Räudeausschlag, erzeugen.

Die Erkennungszeichen sind folgende: Die Tiere äußern lebhaftes Juckgefühl. Das Wollvließ erscheint uneben, indem im Anfang einzelne Wollstapel von hellerer Farbe aus der Oberfläche des Wollpelzes hervortreten. Spä-

30. Měchovci plicní.

V plicích, zvláště u ovcí a vepřů, bývají různé druhy červů oblých, kteří se zdržují ve větvích průdušnice a mohou být příčinou těžkých zánětů průdušnice, průdušek i plic. Jsou asi 30—80 mm dlouzí a mají vzhled bílých vláken. V plicích ovcí cizopasí také často oblý červ, velmi tenký, asi jako lidský vlas, a tvoří šedé, žlutavé nebo nazelenalé uzlíky velikosti asi prosného zrna až hrachu a též i větší zánětlivá ložiska.

O prohlídce masa platí pokyny uvedené v č. 27 (měchožil jaterní).

31. Motolice.

Ve žlučovodech a v žlučovém měchýři ovcí a skotu se vyskytují často ploší červi, kteří mohou způsobiti chorobné změny žlučovodu i samých jater, je-li jich mnoho. Malý kopíčkovitý druh tohoto cizopasníka se vyskytuje u ovcí, vzácněji u skotu, vepřů a koz.

Velká dospělá motolice se může dostati u skotu také příležitostně do plic. Tam způsobuje vznik opouzdřených uzlíků velikosti lískového ořechu, vyplněných hustou čokoládově zbarvenou tekutinou. Mladé motolice způsobují u skotu často v mízních uzlinách okruží vznik nazelenalých, jako malta suchých uzlíčků, až jako hrách velikých. Při velmi silném napadení motolicemi může dojíti k celkovému zánětu pobřišnice, který v časném stadiu způsobuje poruchu celkového zdravotního stavu.

O prohlídce masa platí ustanovení č. 27 (měchožil jaterní).

32. Svrab ovcí.

Svrab ovcí je způsoben malými, vřetenovitými živočichy (roztoči), kteří žijí v povrchních vrstvách kůže, ssají krev a mízu a tak způsobují přenosnou kožní chorobu, svrabovou vyrážku.

Příznaky choroby jsou: Zvířata projevují svrbění. Rouno je nestejnoměrné a s počátku v něm vystupují jednotlivé chumáčky vlny jasnější barvy nad povrch rouna. Později vznikají větší nepravidelné skvrny, obzvláště

ter entstehen größere unregelmäßige Flecken, besonders am Rumpf (Rücken), die mit kurzer, abgeriebener verfilzter Wolle und mit Schorfen bedeckt sind. An den erkrankten Stellen findet man grauweiße bröckelige Schorfe und Borken, auch wohl rötlichgelbe Verdickungen, oberflächliche Eiterungen und Faltenbildung der Haut.

Auf Räude ist namentlich zu achten bei Schafen und Ziegen (§ 5). Ist das Schlachttier mit Erscheinungen der Räude behaftet oder solcher verdächtig, so ist die Schlachtung zwar zu gestatten, jedoch, wenn eine Feststellung der Seuche durch den beamteten Tierarzt noch nicht stattgefunden hat, nur unter der Bedingung, daß die ganze Haut zur Verfügung des beamteten Tierarztes unter sicherem Verschluß in einem geeigneten Raum aufbewahrt wird (§ 12). Der Gemeinde ist Anzeige zu erstatten (§§ 11 und 31). Das Fleisch ist genußtauglich (§ 47).

III. Andere Erkrankungen und Mängel.

33. Die Wassersucht.

Am lebenden Tier beobachtet man schmerzlose, teigige, Fingereindrücke annehmende, nicht vermehrt warme Anschwellungen an den abhängigen Körperstellen (Kopf, Hals, Unterbrust, Bauch, Euter, Beinen), bei höheren Graden auch allgemeine Schwäche, zuweilen verminderte Freßlust und Abmagerung.

Beim geschlachteten Tier sind folgende Erscheinungen festzustellen: Dünnes, fleischwasserähnliches, wenig färbendes Blut, Ansammlung von klarer, farb- und geruchloser Flüssigkeit in der Bauch- und Brusthöhle, deren seröse Auskleidung glatt, glänzend und nicht gerötet ist. Das Bindegewebe der Unterhaut und der Muskeln ist wässerig durchtränkt, von sulziger bis gallertiger Beschaffenheit. Die Muskeln sind weich, graurot und faulen schnell.

Wenn die Krankheit nicht zu weit vorgeschritten ist, kann die Flüssigkeit innerhalb 24 Stunden abtropfen oder verdunsten, so daß das Fleisch eine nahezu gewöhnliche Beschaffenheit annimmt.

Auf Wassersucht ist namentlich zu achten bei Schafen und Ziegen (§ 5). Der Fleischbeschauer hat die Erlaubnis zur Schlachtung nur dann zu erteilen, wenn das Allgemeinbefinden des Schlachttieres nicht wesentlich gestört ist (§ 8). Die Beurteilung des Fleisches bleibt dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§ 30).

na trupu (hřbetě), pokryté kratší, sedřenou a slepenou vlnou a strupy. Na onemocnělých místech jsou šedobělavé drobivé příškvary a strupy nebo i červenavěžluté ztluštěniny a povrchové hnisání; kůže tvoří záhyby.

Na svrab je nutno zvláště pamatovati u ovcí a koz (§ 5). Jeví-li jatečné zvíře příznaky svrabu nebo podezření z něho, povolí se sice poražení, avšak nebyla-li nákaza ještě zjištěna úředním veterinářem, jen s podmínkou, že se celá kůže uschová pro řízení úředního veterináře ve vhodné prostoře pod bezpečnou uzávěrou (§ 12). Obci se to oznámí (§§ 11 a 31). Maso je požívatelné (§ 47).

III. Jiné choroby a vady.

33. Vodnatelnost.

Na živém zvířeti lze pozorovati na spodní straně jednotlivých částí těla (hlavy, krku, plecí, břicha, vemene, nohou) nebolestivé otoky bez zvýšené povrchové teploty, ve kterých zůstávají jako v těstě důlky po otisknutých prstech, u vyššího stupně také všeobecnou slabost, někdy nechutenství a hubnutí.

U poraženého zvířete lze zjistiti: řídkou, masové šťávě podobnou, málo barvící krev, nahromadění čiré, bezbarvé, nezapáchající tekutiny v dutině břišní a hrudní a hladkou, lesklou, nezarudlou serosní výstelku obou dutin. Podkožní vazivo a svalstvo je vodnatě prosáklé, rosolovité až huspeninovité. Svalstvo je měkké, šeděčervené a rychle podléhá hnilobě.

Nepokročila-li ještě příliš choroba, může tekutina ve 24 hodinách z masa odkapati nebo vyschnouti, takže maso nabude skoro obvyklé jakosti.

Na vodnatelnost je zvláště pomýšleti u ovcí a koz (§ 5). Prohlížitel může povoliti poražení jen tehdy, není-li celkový zdravotní stav jatečného zvířete podstatně porušen (§ 8). Posouzení masa je vyhrazeno veterináři prohlídky masa (§ 30).

34. Die Gelbsucht.

Am lebenden Tier wird die Gelbsucht durch die gewöhnliche Untersuchung häufig nicht erkannt, weil das Allgemeinbefinden nur ausnahmsweise gestört ist. Man findet Gelbfärbung der sichtbaren Schleimhäute und in höheren Graden auch der Haut, ferner bierbraunen Harn, Verdauungsstörungen, selbst hochgradige Störung des Allgemeinbefindens.

Am geschlachteten Tier ist die Gelbsucht zu erkennen an einer gelben oder gelblichgrünen Färbung zuerst des Brust- und Bauchfells, der Leber und Nieren, später des ganzen Bindegewebes und des Fettes, in den höchsten Graden auch der Knochen und Knorpel. Geringe Grade von Gelbfärbung können am ausgeschlachteten Tier nach 24 Stunden verschwinden.

Bei der Gelbsucht ist die Gelbfärbung niemals auf das Fettgewebe beschränkt. Dagegen kommt eine auf das Fettgewebe beschränkte Gelbfärbung bei ganz gesunden Tieren, beispielsweise bei alten Kühen und Weidevieh, vor und ist demnach nicht zu beanstanden. In diesen Fällen fehlt stets die Gelbsucht der Leber.

Der Fleischbeschauer darf die Erlaubnis zur Schlachtung nur dann erteilen, wenn das Allgemeinbefinden des Tieres nicht wesentlich gestört ist (§ 8). Die Beurteilung des Fleisches ist dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§ 30).

35. Geschwülste.

Geschwülste sind knotige Neubildungen, die sich in den Organen ohne vorausgegangene Entzündung entwickelt haben. Zu den eigentlichen Geschwülsten sind daher die durch pflanzliche oder tierische Schmarotzer entstandenen Gebilde, wie die Tuberkel und die Strahlenpilzknoten, der vielkammerige Hülsenwurm und dergleichen nicht zu zählen.

Man unterscheidet gutartige und bösartige Geschwülste. Erstere zeigen keine Neigung zur Ausbreitung auf andere Organe, während die bösartigen Geschwülste in das umgebende Gewebe hineinwuchern und sich häufig auf dem Weg der Lymph- und Blutbahnen im Körper verbreiten. Örtlich begrenzt ist eine Geschwulst, wenn von ihr nur ein bestimmter Körperteil oder ein Organ mit oder ohne zugehörige Lymphdrüsen befallen ist. Werden in mehr als einem Organ solche Neubildungen gefunden, so ist die Veränderung als nicht örtlich begrenzt aufzufassen.

34. Žloutenka.

Na živém zvířeti se žloutenka často obyčejným vyšetřením nepozná, protože celkový zdravotní stav je jen výjimečně porušen. Viditelné sliznice jsou žlutě zabarvené, při vyšším stupni i kůže; moč je jako černé pivo, dostavují se poruchy zažívací nebo i silná porucha celkového stavu.

Na poraženém zvířeti se pozná žloutenka podle žlutého nebo žlutozeleného zbarvení pohrudnice a pobřišnice, jater a ledvin, v pokročilejších případech celého vaziva a tuku, v nejvyšších stupních též podle žlutého zbarvení kostí a chrupavek. Mírnější žloutenka může na poraženém zvířeti zmizeti za 24 hodin.

Při žloutence není žluté zbarvení nikdy omezeno jen na tukovou tkáň. Naproti tomu bývá u zcela zdravých zvířat žluté zbarvení, omezené na tukovou tkáň, na př. u starých krav a zvířat z pastvy; takové maso není třeba pozastavovati. V těchto případech chybí vždy žloutenka na játrech.

Prohlížitel masa může povoliti poražení jen tehdy, není-li celkový zdravotní stav zvířete podstatně porušen (§ 8). Posouzení masa je vyhrazeno veterináři prohlídky masa (§ 30).

35. Nádory.

Nádory jsou uzlovité novotvary, které se vyvinuly v orgánech bez předchozího zánětlivého procesu. K nádorům se nečítají útvary, vzniklé působením cizopasníků z říše rostlinné nebo živočišné, jako jsou uzlíky tuberkulosní, při aktinomykose, nebo způsobené měchožilem mnohokomůrkovým a pod.

Rozeznáváme nádory nezhoubné a zhoubné. Prvé nemají sklonu k rozšiřování na jiné ústroje, kdežto zhoubné nádory se rozrůstají do okolní tkáně a rozšiřují se často po těle cestou mízní a krevní. Místně ohraničený je nádor, který zachvátil jen určitou část těla s příslušnými mízními uzlinami nebo bez nich. Najdou-li se takové novotvary ve více než v jednom orgánu, nepokládá se změna za místně ohraničenou.

Auf die Fleischbeschau bei örtlich begrenzten Geschwülsten (§ 34, Nr. 2) findet die Bemerkung zu Nr. 21 (Strahlenpilzerkrankung) sinngemäß Anwendung.

36. Leukose (Lymphadenose, Lymphocytomatose, Lymphosarkomatose, Leukämie).

Die Leukose ist eine hauptsächlich beim Rind, seltener bei den anderen Schlachttieren vorkommende Erkrankung, die vorläufig zu den Geschwülsten zu rechnen ist, deren Ursache aber noch unbekannt und deren sichere Erkennung erst am geschlachteten Tier möglich ist.

Die Erkrankung ist gekennzeichnet durch das Auftreten mehr oder weniger umfangreicher geschwulstähnlicher Wucherungen an den verschiedensten Organen. Flache, linsen- bis über mannskopfgroße, viele Kilogramm schwere Gebilde treten auf. Die Wucherungen besitzen ein speckiges Aussehen, zeigen eine grauweiße bis gelblichgraue Farbe und fühlen sich festweich bis weich an. Innerhalb der Geschwulstmassen treten häufig punktförmige Blutungen oder verwaschene rote Verfärbungen auf. Auf den Schnittflächen größerer Wucherungen findet man häufiger auch auffällig gelbe, trockene, etwas bröckelige Herde von unregelmäßiger Gestalt, die mitunter durch einen schmalen rötlichen Saum von der Umgebung abgegrenzt sind. Daneben trifft man auch mit rahmartigen Massen angefüllte Erweichungsherde an.

Die Wucherungen nehmen in erster Linie von den Lymphknoten ihren Ausgang. Daneben werden sie fast regelmäßig am Bauchfell, seltener am Brustfell beobachtet. Von den inneren Organen sind besonders der Labmagen, die Gebärmutter, das Herz und die Nieren, seltener Leber und Milz betroffen.

Die Lymphknoten sind bei dieser Erkrankung regelmäßig mehr oder weniger stark geschwollen und vergrößert. Bei geringgradiger Erkrankung sind sie nur vereinzelt, in der Regel aber in größerer Anzahl erkrankt. Bemerkenswert ist, daß die Lymphknoten auch nur teilweise (partiell) erkranken können, wobei die frischen Herde sich durch ihre grauweiße Farbe von dem übrigen Lymphknotengewebe abheben. Zuweilen sind die Lymphknoten, ohne selbst krankhaft verändert zu sein, nur von dicken Geschwulstmassen umwuchert. Das Bauchfell kann von zahlreichen knotenförmigen Wucherungen bedeckt sein, so daß Bilder entstehen, die an die Perlsucht erinnern. Die Schleimhaut des Labmagens und

Při prohlídce masa u místně ohraničených nádorů (§ 34, č. 2) se postupuje obdobně jako u č. 21 (při aktinomykose).

36. Leukosa (lymfadenosa, lymfocytomatosa, lymfosarkomatosa, leukemie).

Leukosa je onemocnění pozorované hlavně u skotu, řídčeji u jiných jatečných zvířat, zařazované zatím k nádorům, jehož příčina je však ještě neznámá a které lze spolehlivě rozeznati teprve na poraženém zvířeti.

Onemocnění se vyznačuje vznikem více nebo méně rozsáhlých, nádorům podobných zbujenin tkáně v rozličných orgánech. Vznikají ploché útvary velikosti čočky až mužské hlavy, vážící více kilogramů. Zbujení tkáně jsou slaninovitého vzezření, barvy šedobílé až žlutošedé, na omak pevně měkké až měkké. V nádorovité tkáni jsou často tečkovité krvácaniny nebo červené zbarvení, které se dá smýti. Na řezných plochách větších zbujenin se najdou častěji také nápadně žlutá, suchá, trochu drobivá ložiska nepravidelného tvaru, někdy od okolí ohraničená úzkou začervenalou obrubou. Kromě toho se vyskytují také změklá ložiska naplněná smetanovitou hmotou.

Zbujeniny tkaně vznikají nejprve v mízních uzlinách. Kromě toho je pozorujeme téměř pravidelně na pobřišnici, řídčeji na pohrudnici. Z vnitřních orgánů jsou postiženy slez, děloha, srdce a ledviny, zřídka játra a slezina.

Mízní uzliny jsou při tomto onemocnění zpravidla více nebo méně zduřeny a zvětšeny. Při mírném onemocnění jsou postiženy jen ojediněle, v jiných případech však ve větším počtu. Jest pozoruhodné, že mízní uzliny mohou onemocněti jen částečně; při tom se liší čerstvá ložiska svou šeděbílou barvou od ostatní tkáně mízních uzlin. Někdy jsou mízní uzliny, ač nejsou chorobně změněny, jen obrostlé tlustou vrstvou nádorovité tkáně. Pobřišnice může býti pokryta četnými uzlovitými zbujeninami, takže to připomíná perlovinu. Sliznice slezu a dělohy je silně ztluštělá a mnohonásobně složená v tlusté záhyby. Ve sliznici slezu mohou se dále tvořiti menší vředy. V ledvinách a zvláště v tukové tkáni

der Gebärmutter erscheint stark verdickt und vielfach in wulstige Falten gelegt. In der Labmagenschleimhaut können ferner kleinere Geschwüre auftreten. In den Nieren und besonders im Nierenfettgewebe werden häufig Geschwulstmassen von beträchtlicher Größe beobachtet, wobei Milz und Leber vielfach nur geringe Veränderungen (Schwellung) aufweisen; in manchen Fällen besteht dagegen auch eine sehr starke Milzvergrößerung. In der Muskulatur ist das Bindegewebe zwischen den Muskeln und den Muskelbündeln häufig Sitz dieser Wucherungen, die hier in linsen- bis fünfkronenstückgroßen flachen, aber auch bis faustgroßen Gebilden auftreten. Vom Bindegewebe aus greift die Neubildung öfter auf die Muskeln über und durchwuchert sie allmählich. Die gröberen Veränderungen in der Muskulatur sind meist nur zu erkennen, wenn die Muskulatur angeschnitten wird, die feineren nur durch die histologisch-mikroskopische Untersuchung. Auch im Rückenmarkkanal können die Wucherungen auftreten; sie finden sich dann am häufigsten in der Gegend der Lenden- und Kreuzwirbel. An den Knochen kommen leukotische Veränderungen nur ausnahmsweise vor. Die Wucherungen treten aber nicht selten im Fettgewebe hinter dem Augapfel auf, was sich äußerlich durch das Vorhandensein von Glotzaugen zu erkennen gibt.

Für den Fleischbeschauer gilt das in den Nrn. 21 und 35 Gesagte sinngemäß.

37. Blutungen.

Der Austritt von Blut aus den Blutgefäßen in das Gewebe oder in Körperhöhlen entsteht entweder durch Verletzung eines oder mehrerer Blutgefäße, durch Schnitte, Stiche, Quetschungen, Zerreißungen, Knochenbrüche oder durch andere Ursachen. Die Blutungen der ersteren Art, das heißt die durch mechanische Ursachen frisch entstandenen, erkennt man daran, daß lediglich das Muskelfleisch oder das Bindegewebe von dunkelrotem, nicht übelriechendem Blut in mehr oder weniger großer Ausdehnung durchtränkt ist. Die Blutungen der letzteren Art treten besonders bei Erkrankungen des Blutes auf und sind entweder klein und umschrieben oder umfangreich und kommen besonders an den Schleimhäuten und den serösen Häuten (vor allem am Brustfell und am serösen Überzug des Herzens), an der äußeren Haut und der Unterhaut vor.

Bei Vorhandensein von Blutungen, die auf mechanischem Wege entstanden sind, hat der Fleischbeschauer nur die veränderten Fleischteile als untauglich zum Genuß für Menschen

kolem ledvin pozorujeme často nádorovitou tkáň značné velikosti a při tom jsou ve slezině a v játrech mnohdy jen malé změny (zduření); často je však slezina velmi značně zvětšená. Ve vazivu jsou mezi svaly a svalovými snopci zbujeniny, které tvoří ploché útvary velikosti čočky až pětikoruny, avšak také až velikosti pěsti. Z vaziva přecházejí novotvary nejčastěji na svalstvo a znenáhla je prorůstají. Větší změny ve svalstvu se poznají jen tehdy, nařízneme-li svalstvo, jemnější změny jen histologicko-mikroskopickým vyšetřením. Zbujeniny mohou býti zjištěny také v kanálu míšním; nacházejí se pak nejčastěji v krajině obratlů křížových a bederních. Na kostech se vyskytují leukosní změny jen výjimečně. Zbujeniny se však tvoří nezřídka také v tukovém vazivu za bulvou oční, která je pak vystouplá.

Pro prohlížitele masa je obdobně směrodatné, co bylo řečeno u č. 21 a 35.

37. Krevní výrony.

Výron z krevních cév do tkáně nebo dutin tělových vzniká buďto poraněním jedné či několika cév, říznutím, bodnutím, pohmožděním, roztržením, zlomeninami kostí anebo jinak. Výrony prvého druhu, které vznikly čerstvě z příčin mechanických, poznáme podle toho, že jen svalstvo nebo vazivo jest ve větším či menším rozsahu prosáklé krví bez zápachu. Ostatní krevní výrony se objevují zvláště při onemocnění krve a jsou buď malé a ohraničené, nebo rozsáhlé a vyskytují se hlavně na sliznicích a serosních povlacích (především na pohrudnici a serosním povlaku srdečním), na kůži a v podkožním vazivu.

Při krevních výronech mechanického původu označí prohlížitel masa za nepoživatelné jen změněné části [§ 29, odst. 1, č. 3, písm. k) a § 34, č. 9 a 15]; ostatní maso se prohlásí

zu bezeichnen [§ 29, Abs. 1, Nr. 3, Buchst. k), und § 34, Nr. 9 und 15]; das übrige Fleisch ist als tauglich zum Genuß für Menschen zu erklären, sofern nicht ein anderer Beanstandungsgrund vorliegt. Bei Blutungen, die nicht auf mechanischem Wege entstanden sind, steht die Beurteilung des Fleisches dem Fleischbeschautierarzt zu (§ 30).

38. Geruchs- und Geschmacksabweichungen des Fleisches.

1. Geruch und Geschmack nach bestimmten Futtermitteln.

Das Fleisch von Schweinen, die reichlich mit Fischen oder Spülicht oder Flachsabfällen gefüttert worden sind, riecht und schmeckt oft fischig und öligtranig oder fade und ranzig. Diese Abweichungen treten häufig erst nach dem Kochen hervor. In höheren Graden ist der Geruch widerlich und das Fettgewebe grau oder gelb verfärbt und erweicht.

2. Der Geschlechtsgeruch.

Das Fleisch von Ebern und von sogenannten Binnen- oder Spitzebern, seltener von älteren kastrierten Ebern sowie das Fleisch von Ziegenböcken, zuweilen auch von Widdern, besitzt meist einen eigentümlichen, mehr oder weniger auffallenden, unangenehmen Geruch und Geschmack, der jedoch beim Erkalten des Fleisches stark zurücktritt.

3. Der Geruch nach Arzneimitteln, Desinfektionsmitteln und dergleichen.

Viele Arzneimittel können ihren Geruch dem Fleisch mitteilen. Hierher gehören insbesondere Kampfer, Petroleum, Äther, Terpentinöl, Kümmelöl, Anisöl, Chlorpräparate und Karbolsäure. Ein Teil dieser Stoffe macht sich auch dann im Fleisch bemerkbar, wenn sie mit der Atmungsluft aufgenommen wurden. Ferner zieht das Fleisch geschlachteter Tiere Gerüche an und hält sie fest. Die Geruchsabweichungen können erheblich (widerlicher Geruch) oder wenig auffallend sein.

4. Feststellung der Geruchsabweichungen.

Zur Feststellung der Geruchsabweichungen ist in Zweifelsfällen die Koch- und Bratprobe vorzunehmen. Zur Kochprobe wird aus dem Muskelfleisch ein flaches, etwa handtellergroßes Stück herausgeschnitten, in reines siedendes Wasser gelegt und in einem sauberen Gefäß zehn

za poživatelné, není-li jiného důvodu k pozastavení. Nejsou-li výrony mechanického původu, je posouzení masa vyhrazeno veterináři prohlídky masa (§ 30).

38. Odchylná vůně a chuť masa.

1. Pach a chuť po určitých krmivech.

Maso vepřů, hojně krmených rybami nebo pomyjemi, chutná a zapáchá často po rybách a rybím tuku, nebo mdle a žlukle. Tyto odchylky jsou zjevné často teprve po vaření. Ve vyšších stupních je zápach odporný a tuková tkáň šedě nebo žlutě zbarvená a změklá.

2. Samčí zápach.

Maso kanců a t. zv. vnitřňáků nebo špičáků, řídčeji maso pozdě řezaných kanců i maso kozlů, mnohdy také beranů, má často zvláštní více nebo méně nápadnou nepříjemnou chuť a nepříjemný zápach, jehož značně ubývá vychladnutím masa.

3. Zápach po léčivech, desinfekčních prostředcích a pod.

Zápach mnohých léčebných prostředků se přenáší na maso. K nim patří zejména kafr, petrolej, éter, olej terpentýnový, kmínový, anýzový, přípravky chlorové a kyselina karbolová. Maso přijímá jejich zápach i tehdy, dostaly-li se do těla i jen vdechovaným vzduchem. Zápach přijímá i maso poražených zvířat a podržuje jej. Odchylky pachu mohou býti značné (odporný zápach) nebo méně nápadné.

4. Stanovení odchylného pachu.

Odchylný pach masa nutno v pochybných případech zjistiti zkouškou varem a pečením. Ke zkoušce varem se vyřízne plochý, asi jako pěst veliký kus masa, vloží se do čisté nádoby s vroucí vodou a vaří 10 minut (zkouška varem). Při zkoušce pečením se peče ve vlastním tuku stejně veliký kus masa v čisté

Minuten gekocht (Kochprobe). Für die Bratprobe ist ein Fleischstück gleicher Größe in einem sauber gescheuerten Gefäß in eigenem Fett anzubraten (Bratprobe). Die dabei entstehenden Dämpfe lassen den etwa vorhandenen Geruch deutlich erkennen. Die Koch- und Bratprobe ist frühestens 24 Stunden nach der Schlachtung vorzunehmen.

Die Beurteilung des Fleisches ist dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§ 30).

39. Fäulnis und ähnliche Zersetzungsvorgänge, Verschimmelung.

Erfolgt die Ausweidung der Tiere nicht alsbald nach dem Eintritt des Todes, so dringen vom Darmkanal aus Fäulniskeime in das Fleisch ein. Auch an der Oberfläche des Fleisches kann die Fäulnis einsetzen. Dies geschieht besonders dann, wenn das Fleisch in feuchtwarmen, dumpfen Räumen aufbewahrt wird, ungenügend ausgeblutet ist, von kranken Tieren herrührt, oder wenn bei der Ausschlachtung nicht mit gehöriger Sauberkeit verfahren wurde. Fauliges Fleisch ist gekennzeichnet durch schmutziggraue oder grünliche Farbe, weiche, schmierige Beschaffenheit und fauligen Geruch. Die Fäulnis kann auf die Oberfläche beschränkt oder in die Tiefe gedrungen sein. Bei der Fäulnis bilden sich Gifte, die auch durch Kochen nicht zerstört werden.

Ein der Fäulnis ähnlicher Zersetzungsvorgang ist das Stickigwerden des Fleisches (Sticken, Versticken, Verhitzen, stinkende saure Gärung). Derselbe tritt dann ein, wenn das lebenswarme Fleisch derart verpackt wird, daß es nicht auskühlen kann. Solches Fleisch riecht stechend und säuerlich faulig. Es sieht anfänglich kupferrot, später graugrünlich aus, ist weich, mürbe und kann im Innern Gasblasen enthalten.

Infolge unzweckmäßiger Aufbewahrung kann es zur Entwicklung von Schimmelpilzen auf der Oberfläche des Fleisches kommen. Die mit einem grauen Schimmelüberzug bedeckten Fleischteile sind mit einem Messer leicht entfernbar.

Liegt nur eine Verschimmelung vor, so ist der Fleischbeschauer zuständig [§ 29, Abs. 1, Nr. 3, Buchst. m)]. Die verschimmelten Teile sind als untauglich zum Genuß für Menschen (§ 34, Nr. 16), das übrige Fleisch ist als tauglich zum Genuß für Menschen zu erklären, sofern nicht ein anderer Beanstandungsgrund

nádobě (zkouška pečením). Unikající páry prozrazují sotva znatelný zápach. Zkoušku varem a pečením možno provésti nejdříve za 24 hodin po poražení.

Rozhodnutí o poživatelnosti masa je vyhrazeno veterináři prohlídky masa (§ 30).

39. Hniloba a podobný rozklad, zplesnivění.

Nejsou-li vyňaty vnitřnosti ihned po poražení zvířete, vnikají ze střeva hnilobné bakterie do masa. Hniloba může začínati též na povrchu masa. To se stává zvláště tehdy, je-li maso uchováno v teplých, vlhkých a dusných místnostech, není-li dostatečně vykrváceno, pochází-li z nemocných zvířat nebo nebyla-li při porážení zachována potřebná čistota. Hnilobně změněné maso je nápadné špinavě šedou nebo zelenavou barvou, měkkostí, mazlavostí a hnilobným zápachem. Hniloba se může omeziti na povrch nebo zasahovati do hloubky. Při hnilobě se tvoří jedy, které se neničí ani vařením.

Hnilobě podobný rozkladný proces je zapaření (zadušení, páchnoucí kyselé kvašení) masa. Dochází k němu tehdy, je-li ještě teplé maso zabaleno nebo uchováváno tak, že nemůže vychladnouti. Takové maso páchne štiplavě a kysele hnilobně. Je měděně červené, později šedozelené, měkké, křehké a uvnitř může obsahovati plyny.

Neúčelným uchováváním masa může na jeho povrchu dojíti k vývinu plísní. Části masa, pokryté šedým, plísňovým povlakem, lze nožem lehce odstraniti.

Jde-li jen o zplesnivění, je příslušný prohlížitel masa [§ 29, odst. 1, č. 3, písm. m)]. Zplesnivělé části jsou nepoživatelné (§ 34, č. 16), ostatní maso se považuje za poživatelné, není-li jiného důvodu k pozastavení masa. Zjistí-li se hniloba nebo podobný jiný rozklad, nebo zplesnivění masa, je rozhodnutí

vorliegt. Wenn Fäulnis oder ähnliche Zersetzungsvorgänge festgestellt sind, bleibt die Beurteilung der Genußtauglichkeit des Fleisches dem Fleischbeschautierarzt vorbehalten (§ 30).

40. Ungeborene oder totgeborene Tiere.

Im nicht ausgeschlachteten Zustand sind diese Tiere daran zu erkennen, daß

1. die Klauen weich und abgerundet sind,
2. der Nabelring offen steht,
3. die Nabelgefäße weit geöffnet sind und flüssiges Blut enthalten. An der etwa vorhandenen Schlachtwunde sind die Ränder nicht blutig durchtränkt (Zeichen der scheinbaren Schlachtung).

Im ausgeschlachteten Zustand findet man

1. im Darm statt des Milchkots Darmpech;
2. im Magen kein Milchgerinnsel;
3. das Muskelfleisch schlaff, wässerig, das Fett sulzig, das Knochenmark rot;
4. die Lunge braunrot, zusammengefallen, luftleer; sie sinkt im Wasser unter.

Der ganze Tierkörper ist als untauglich zum Genuß für Menschen zu bezeichnen (§ 32, Abs. 2).

41. Natürlicher Tod oder Tötung im Verenden.

Das Fleisch ist sehr blutreich, sämtliche Körperteile sind dunkelrot gefärbt, die Venen der Eingeweide, vor allem der Leber sowie der Unterhaut, sind strotzend mit Blut gefüllt. Ist die Schnitt- oder Stichwunde am Hals erst nach dem Tode beigebracht (scheinbare Schlachtung), so sind ihre Ränder nicht mit Blut durchtränkt.

Der ganze Tierkörper ist als untauglich zum Genuß für Menschen zu erklären (§ 32, Abs. 2), vgl. jedoch die Bemerkung zu Nr. 42.

42. Notschlachtungen, Krankschlachtungen und Unglücksfälle.

Gewisse Krankheiten und Zustände bei Schlachttieren lassen die schleunige Vor-

o jeho požívatelnosti vyhrazeno veterináři prohlídky masa (§ 30).

40. Zvířata nenarozená nebo mrtvě narozená.

Taková zvířata neporažená se poznají podle toho, že:

1. paznehty jsou měkké a zaoblené,
2. pupek je otevřený,
3. pupeční cévy jsou široce rozevřené a obsahují tekutou krev. Okraje rány, kterou mělo zvíře vykrváceti, nejsou prosáklé krví (příznaky zdánlivého poražení).

U zvířat poražených:

1. místo mléčné potravy je ve střevě střevní smolka,
2. v žaludku není žádné sražené mléko,
3. svalstvo je ochablé a vodnaté; tuk rosolovitý, dřeň kostní červená,
4. plíce jsou hnědočervené, splasklé, nevzdušné, které ve vodě klesají ke dnu.

Celé tělo je nutno posouditi jako nepožívatelné (§ 32, odst. 2).

41. Přirozená smrt a zabití bezprostředně před přirozenou smrtí.

Maso obsahuje mnoho krve, všechny části těla jsou temněčerveně zbarveny, žíly vnitřních ústrojů, především jater, a podkožního vaziva, jsou napjaté a naplněné krví. Podřízne-li se nebo bodne-li se zvíře na krku teprve po smrti (zdánlivé poražení), nejsou okraje rány krví prosáklé.

Celé tělo se posoudí jako nezpůsobilé k lidskému požívání (§ 32, odst. 2). Viz však též pokyny uvedené u č. 42.

42. Nutné poražení zvířat. Poražení zvířat nemocných a při nehodách.

Určité nemoci a stavy jatečných zvířat nutí k rychlému poražení zvířete. Takové

nahme der Schlachtung ratsam erscheinen. Solche, die Genußtauglichkeit des Fleisches nicht unter allen Umständen ausschließende, häufig schnell tödlich endende oder durch Hinausschieben der Schlachtung die Beschaffenheit des Fleisches leicht wesentlich verschlechternde Krankheiten und Zustände sind insbesondere:

1. Krankheiten infolge einer Geburt mit Störungen des Allgemeinbefindens, ferner schwere Geburten;

2. krankhafte, namentlich blutige oder mit Fieber verbundene Durchfälle;

3. Euterentzündungen, die mit Störungen des Allgemeinbefindens verbunden sind;

4. Nabelerkrankungen junger Tiere, die Gelenkanschwellungen oder fieberhafte Allgemeinleiden im Gefolge hatten;

5. schwere Wunden und Knochenbrüche sowie an Wunden und Geschwüre sich anschließende Allgemeinerkrankungen;

6. Aufblähen (Trommelsucht);

7. Rotlauf der Schweine.

In den vorgenannten Fällen ist der Fleischbeschauer, sofern er noch vor der Schlachtung zugezogen wird und das Schlachttier lediglich Erscheinungen von solchen Krankheiten aufweist, die nur unerheblich sind und das Allgemeinbefinden nicht wesentlich stören (§ 8, Abs. 1), ohne weiteres befugt, die sofortige Schlachtung zu gestatten (bei Knochenbrüchen und sonstigen schweren Verletzungen, bei Vorfall der Gebärmutter und unmittelbar im Anschluß an die Geburt, bei Geburtshindernissen, Aufblähen nach Aufnahme von Grünfutter oder bei drohender Erstickung, sofern nach dem Eintreten des Schadens höchstens zwölf Stunden verstrichen sind). Haben die aufgeführten Krankheiten zu einer erheblichen Störung des Allgemeinbefindens geführt, so ist die Schlachtung vom Fleischbeschauer zu verbieten und der Besitzer an den Fleischbeschautierarzt zu verweisen (§ 8). Jedoch ist die Erlaubnis zur sofortigen Schlachtung zu erteilen, wenn zu befürchten ist, daß sich der Zustand des Tieres bis zum Erscheinen des Fleischbeschautierarztes erheblich verschlechtern wird.

Ist der Tod eines Tieres nicht durch Krankheit, sondern durch plötzliche äußere Einwirkungen, z. B. Schädel- oder Halswirbelbruch, Erschießen in Notfällen (wegen Durchgehens oder Bösartigkeit der Tiere), Blitzschlag, Verblutung oder Erstickung infolge eines Unglücksfalls (z. B. durch Erwürgen in

nemoci a stavy, často rychle smrtelně končící, které nevylučují za všech okolností poživatelnost masa, nebo při nichž odklad poražení má za následek rychlé a značné zhoršení jakosti masa, jsou zvláště:

1. nemoci po porodu s poruchami celkového zdravotního stavu, dále těžké porody;

2. chorobné, jmenovitě krvavé nebo horečkou provázené průjmy;

3. záněty vemene, provázené poruchami celkového zdravotního stavu;

4. onemocnění pupku u mladých zvířat s následným zduřením kloubů nebo horečnatým stavem;

5. těžká zranění a zlomeniny kostí, i celková onemocnění v souvislosti s hnisavými ranami a vředy;

6. nadmutí;

7. červenka vepřů.

Ve jmenovaných případech jest prohlížitel masa oprávněn, byl-li přivolán ještě před poražením a jsou-li u jatečného zvířete toliko příznaky takových nemocí, které nejsou vážné a jež neporušují podstatně celkový zdravotní stav (§ 8, odst. 1), povoliti okamžité poražení (při zlomeninách kostí a jiných těžkých zraněních, při výhřezu dělohy a bezprostředně po porodu, při překážkách porodu, nadmutí po požití zeleného krmiva nebo při hrozícím uškrcení, neuplynulo-li po úrazu více než 12 hodin). Měly-li uvedené nemoci za následek značnou poruchu celkového zdravotního stavu, zakáže prohlížitel masa poražení a odkáže držitele na veterináře prohlídky masa (§ 8). Okamžité poražení se povolí tehdy, je-li třeba se obávati, že se stav zvířete podstatně zhorší, než se dostaví veterinář prohlídky masa.

Nenastane-li smrt zvířete následkem nemoci, nýbrž náhlou vnější příčinou, na př. zlomením lebeční kosti, krčního obratle, zastřelením v nutných případech (při splašení nebo při nebezpečném zdivočení zvířete), zabitím bleskem, vykrvácením nebo udušením následkem nehody, na př. uškrcením řetězem

der Kette), herbeigeführt [§ 2, Abs. 1, Buchst. a), Nr. 2], so hängt die Frage, ob das Fleisch der betreffenden Tiere wie das gestorbener Tiere zu behandeln ist (§ 32, Abs. 2), davon ab, ob die Ausweidung unmittelbar im Anschluß an den Tod oder erst später vorgenommen worden ist. Ist letzteres der Fall, so zeigen die Bauchdecken eine grünliche Verfärbung oder auch Fäulnisgeruch. Das zu späte Abstechen ist ferner daran zu erkennen, daß die Ausblutung sehr unvollständig ist. Dabei kommt allerdings in Betracht, daß notgeschlachtete Tiere überhaupt selten so vollständig ausbluten wie regelrecht geschlachtete.

Es ist festzustellen, ob eine Notschlachtung oder ein Unglücksfall vorliegt, ferner ob im letzteren Fall die Ausweidung unmittelbar nach dem Tode des Tieres erfolgt ist (§ 27). Das Fleisch ist für untauglich zum Genuß für Menschen zu erklären, wenn die Ausweidung nicht unmittelbar nach dem Tode stattgefunden hat, der Tierkörper unvollständig ausgeblutet ist sowie grünliche Verfärbung der Bauchdecken oder Fäulnisgeruch an ihnen bereits eingetreten sind (§ 32, Abs. 2). Im übrigen hat die Beurteilung des Fleisches nach der vorhandenen Krankheit und der Beschaffenheit des Fleisches zu erfolgen.

Anhang.

1. Unschädliche Beseitigung des beanstandeten Fleisches.

Die nach den Vorschriften des § 60 vorzunehmende unschädliche Beseitigung hat einen mehrfachen Zweck: Sie soll verhüten, daß Fleisch, das als untauglich zum Genuß für Menschen erklärt ist, von diesen verzehrt wird, ferner daß eine Verstreuung der in ihm enthaltenen Krankheitserreger und dadurch eine Weiterverbreitung der Krankheit erfolgt, endlich soll sie möglichst so geschehen, daß dabei volkswirtschaftlich nutzbringende Erzeugnisse gewonnen werden.

Am sichersten werden diese Zwecke durch Einwirkenlassen hoher Hitzegrade bis zum Zerfall der Weichteile erreicht, und zwar am besten in den Tierkörperbeseitigungsanstalten oder in eigenen Anlagen der Schlachthöfe (Konfiskatbeseitigungsanlagen) nach den Durchführungsvorschriften zur Regierungsverordnung Slg. Nr. 369/1941. Die aus so behandelten Fleischteilen gewonnenen Erzeugnisse dürfen als Futtermittel oder für technische Zwecke verwendet werden.

[§ 2, odst. 1, písm. a), č. 2], je rozhodnutí, má-li býti maso zvířete posuzováno jako maso zvířat uhynulých (§ 32, odst. 2), závislé na tom, byly-li vnitřní ústroje vyňaty ihned po smrti nebo teprve později. V takovém případě je stěna břišní zelenavě zbarvena a hnilobně zapáchá. Příliš pozdní poražení se dále pozná podle toho, že vykrvácení je velmi neúplné. Při tom je nutno vzíti v úvahu, že nutně poražená zvířata vůbec zřídka tak dokonale vykrvácejí jako řádně poražená.

Je nutno zjistiti, jde-li o nutné poražení nebo o nehodu, dále byly-li v tomto případě vyňaty vnitřní ústroje ihned po smrti (§ 27). Nebyly-li vnitřnosti vyňaty ihned po smrti, je-li tělo zvířete neúplně vykrváceno, nebo nastalo-li již nazelenalé zbarvení břišních stěn nebo hnilobný zápach, posoudí se maso jako nepoživatelné (§ 32, odst. 2). Jinak se posoudí maso podle druhu choroby a jakosti masa.

Dodatek.

1. Neškodné odstranění pozastaveného masa.

Neškodné odstranění podle ustanovení § 60 má několikerý účel: má zabrániti, aby bylo lidmi požíváno maso, prohlášené za nepoživatelné, a aby nebyly rozneseny chorobné zárodky v něm obsažené, aby se choroba dále nešířila a konečně má býti podle možnosti provedeno tak, aby byly při tom získány národohospodářsky užitečné výrobky.

Tohoto účelu se dosáhne nejjistěji působením vysoké teploty až do rozpadu měkkých částí, a to nejlépe v ústavech pro odstraňování těl zvířat nebo ve vlastních zařízeních jatek (zařízení k odstraňování konfiskátů) podle prováděcích předpisů k vládnímu nařízení č. 369/1941 Sb. Z takto zpracovaných částí masa získané výrobky smějí býti použity jako krmivo nebo k technickým účelům.

Wo ein derartiges Verfahren nicht möglich ist, erfolgt die Beseitigung des Fleisches durch Vergraben auf dem zu diesem Zwecke bestimmten Orte (auf dem Verscharrungsplatze) oder durch Verbrennen. Vor dem Vergraben ist das Fleisch mit tiefen Einschnitten zu versehen und mit Kalk oder feinem trockenen Sand zu bestreuen oder mit stark riechenden Flüssigkeiten (Teer, rohem Steinkohlenteeröl, Karbolsäure, Kresol oder Alpha-Naphthylamin in 5prozentiger Lösung) zu übergießen. Kleinere Organe und Fleischteile können auch unter Aufsicht des Fleischbeschauers verbrannt werden.

Das Eingraben von Fleischteilen in Düngerhaufen und das Wegwerfen in Wasserläufe ist als unschädliche Beseitigung nicht anzusehen und unzulässig.

Zum Vergraben der als untauglich erklärten Tierkörper und Fleischteile sind tunlichst abgelegene, eingezäunte Stellen außerhalb des Ortes auszuwählen. Der Verscharrungsplatz soll keiner Überschwemmung ausgesetzt und so trocken sein, daß er zu jeder Jahreszeit bis zu einer Tiefe von 2 m ausgegraben werden kann, ohne auf Wasser zu stoßen. Der Lauf des von oder unter dem Verscharrungsplatz abfließenden Wassers soll nicht nach Ortschaften oder Brunnen gerichtet sein.

Die Gruben sind so tief anzulegen, daß die Oberfläche des Fleisches von einer mindestens 1 m starken Erdschicht — vom Grubenrand senkrecht nach unten gemessen — bedeckt ist. In allen Fällen muß eine mindestens 1 m dicke Erdschicht über den verscharrten Fleischteilen liegen.

2. Reinigung und Entseuchung der Messer und Hände.

Durch die Messer und die Hände des Fleischbeschauers können leicht Krankheitsstoffe auf gesundes Fleisch übertragen werden. Um dies zu verhüten, ist es erforderlich, daß das Anschneiden kranker Teile vermieden wird, wenn sie ohne Anschneiden erkennbar sind (§ 19, Abs. 1 und 2), und daß verunreinigte Messer, gegebenenfalls auch deren Scheiden, alsbald gründlich gereinigt und entseucht werden. Die Entseuchung erfolgt in der Weise, daß die gesäuberten Messer und deren Scheiden in 2prozentiger Sodalösung gekocht werden (§ 17, zweiter Satz). Als ausreichend ist die Entseuchung auch anzusehen, wenn die Messer allseitig strömendem Wasserdampf ausgesetzt oder wenn sie nach Reinigung in warmem Wasser in Brennspiritus eingetaucht und alsbald abgebrannt werden.

Kde není tento postup možný, budiž maso zahrabáno na místě k tomu vykázaném (zahrabovišti) nebo spáleno. Před zahrabáním se maso rozřeže do hloubky a posype se vápnem nebo jemným pískem nebo se poleje silně čpícími tekutinami (dehtem, surovým dehtovým olejem z kamenného uhlí, kyselinou karbolovou, kresolem nebo alfanaftylaminem v 5% roztoku). Menší orgány a části masa mohou býti spáleny pod dozorem prohlížitele masa.

Zahrabání částí masa na hnojišti nebo házení do vodních toků nelze považovati za neškodné odstranění a není dovoleno.

K zahrabání zvířat a částí masa posouzených jako nepoživatelné se vyhledají místa co možno vzdálená od lidských obydlí mimo obec a ohrazená. Zahraboviště nesmí býti zaplavováno a musí býti tak suché, aby se v kterékoliv roční době, ani ve hloubce dvou metrů, nenarazilo na vodu. Ze zahraboviště nesmí voda odtékati do obcí ani do studní.

Jámy se vykopou tak, aby povrch masa byl pokryt alespoň 1 m silnou vrstvou země — měřeno kolmo dolů od okraje jámy. Vždycky musí býti na zakopaném mase vrstva země alespoň 1 m silná.

2. Očištění nožů a rukou a zneškodnění nakažliviny na nich.

Choroboplodné zárodky mohou býti velmi snadno přeneseny na zdravé maso noži a rukama prohlížitele masa. Aby bylo možno se toho vyvarovati, je nutné upustiti od nařezávání změněných míst, lze-li je poznati bez naříznutí (§ 19, odst. 1 a 2), a znečištěný nůž, jakož i pochvu ihned řádně vyčistiti a desinfikovati. Nakažlivina se zneškodní tak, že se vyčištěné nože a pochvy vyvaří ve 2% roztoku sody (§ 17, věta druhá). Stačí také takové zneškodnění nakažliviny, při kterém se nože vystaví účinku proudící vodní páry se všech stran nebo očistí-li se teplou vodou a ponoří do líhu na pálení a vyžíhají-li se.

Eine solche Reinigung und Entseuchung läßt sich nur durchführen, wenn die Messer frei von Ritzen und Spalten sind. Zum Gebrauch für Fleischbeschauer eignen sich daher nur glatte Messer.

Die Reinigung der Hände (§ 13) erfolgt mit Seife und warmem Wasser, möglichst auch unter Zuhilfenahme einer Bürste. In allen Fällen, in denen der Fleischbeschauer während oder nach der Untersuchung des Fleisches Milzbrand oder den Verdacht dieser Krankheit festgestellt hat, hat sich an die Reinigung der Hände und Arme ein Nachwaschen mit einem Entseuchungsmittel, z. B. 2prozentigem Karbol-, Lysol- oder Kreolinwasser, oder in Ermangelung eines solchen Mittels mit Spiritus oder Branntwein anzuschließen.

Nach der Untersuchung von Fleisch, das von maul- und klauenseuchekranken Tieren stammt, sind die Messer in mindestens 40° C warme, 1prozentige Natronlauge einzulegen, die Hände nach der angegebenen gründlichen Reinigung in 1prozentige Natronlauge einzutauchen und mit 3- bis 5prozentiger Essigsäurelösung nachzuspülen, das Schuhzeug nach Reinigung mit 1prozentiger Natronlauge abzuwaschen und mit reinem Wasser gründlich nachzuspülen. Beschmutzte Kleidungsstücke sind zu wechseln und in heißem Seifenwasser zu kochen.

Takové vyčištění a desinfekci možno účinně provésti jen tehdy, nemají-li nože rýh a štěrbin. Pro prohlížitele jsou proto vhodné jen hladké nože.

Ruce se čistí (§ 13) mýdlem a teplou vodou, pokud možno také kartáčkem. Vždy, zjistí-li prohlížitel masa během prohlídky masa nebo po ní sněť slezinnou nebo podezření z této nemoci, je nutno po očištění rukou a paží omýti si je prostředkem zneškodňujícím nakažlivinu, na př. 2% karbolovou vodou, lysolovým nebo kreolinovým roztokem nebo není-li jich, líhem nebo pálenkou.

Po vyšetření masa ze zvířat nemocných slintavkou a kulhavkou se vloží nože do 1% louhu sodného alespoň 40° C teplého, ruce se po důkladném očištění ponoří do 1% louhu sodného a spláchnou se 3 až 5% roztokem kyseliny octové, obuv se po očištění omyje 1% louhem sodným a čistou vodou se důkladně opláchne. Znečištěné části oděvu je nutno vyměniti a v horké mýdlové vodě vyvařiti.

Beilage 4.

Ausführungsbestimmungen D

[zu § 28, Buchst. d), der Durchführungsregierungsverordnung über die Fleischbeschau]

über die Untersuchung und gesundheitspolizeiliche Behandlung des in das Zollinland eingehenden Fleisches.

— AB. D —

INHALTSÜBERSICHT.

§§ 1 bis 4. Allgemeine Bestimmungen.

§§ 5 bis 10. Beschränkungen der Ein- und Durchfuhr.

§§ 11 bis 16. Grundsätze für die gesundheitliche Untersuchung des in das Zollinland eingehenden Fleisches.

§§ 17 bis 21. Behandlung des Fleisches nach erfolgter Untersuchung.

§§ 22 bis 24. Weitere Behandlung des Fleisches.

§§ 25 bis 27. Kennzeichnung des Fleisches.

§ 28. Tagebücher für Auslandsfleischbeschaustellen.

§ 29. Unschädliche Beseitigung des beanstandeten Fleisches.

§ 30. Nicht zum Genuß für Menschen bestimmtes Fleisch.

§§ 31 und 32. Rechtsmittel.

Anlagen.

Anlage a: Anweisung für die tierärztliche Untersuchung des in das Zollinland eingehenden Fleisches — AB. Da —.

Anlage b: Anweisung für die Untersuchung des in das Zollinland eingehenden Fleisches auf Trichinen und Finnen — AB. Db —.

Anlage c: Anweisung für die Probenentnahme zur chemischen Untersuchung von Fleisch einschließlich Fett sowie für die Vorprüfung zubereiteter Fette und für die Beurteilung der Gleichartigkeit der Sendungen — AB. Dc —.

Anlage d: Anweisung für die chemische Untersuchung von Fleisch und Fetten — AB. Dd —.

Příloha 4.

Prováděcí předpis D

[k § 28, písm. d) prov. vl. nař. o prohlídce masa].

Vyšetřování a zdravotně-policejní opatření při dovozu masa do celního vnitrozemí.

— Prov. př. D —

PŘEHLED.

§§ 1 až 4. Obecná ustanovení.

§§ 5 až 10. Omezení dovozu a průvozu.

§§ 11 až 16. Zásady zdravotního vyšetření masa dováženého do celního vnitrozemí.

§§ 17 až 21. Jak se zachází s masem po vyšetření.

§§ 22 až 24. Další opatření u masa.

§§ 25 až 27. Označení masa.

§ 28. Deníky pro stanice prohlídky cizozemského masa.

§ 29. Neškodné odstranění pozastaveného masa.

§ 30. Maso, které není určeno k lidskému požívání.

§§ 31. a 32. Opravné prostředky.

Přílohy.

Příloha a: Návod k veterinářskému vyšetřování masa dováženého do celního vnitrozemí — prov. př. Da —.

Příloha b: Návod k vyšetřování na svalovce a uhry u masa dováženého do celního vnitrozemí — prov. př. Db —.

Příloha c: Návod k odebírání vzorků k chemickému vyšetřování masa a tuků a návod k předběžné zkoušce upraveného tuku a k posouzení stejnorodosti zásilek — prov. př. Dc —.

Příloha d: Návod k chemickému vyšetřování masa a tuků — prov. př. Dd —.

Allgemeine Bestimmungen.

§ 1.

(1) Fleisch sind alle Teile von warmblütigen Tieren, frisch oder zubereitet, sofern sie sich zum Genuß für Menschen eignen. Als Fleisch gelten auch die aus warmblütigen Tieren hergestellten Fette und Fleisch- und Wurstwaren. Als Fleisch sind daher insbesondere anzusehen:

a) Muskelfleisch (mit oder ohne Knochen, Fettgewebe, Bindegewebe und Lymphknoten), Zunge, Herz, Lunge, Leber, Milz, Nieren, Gehirn, Brustdrüse (Bröschen, Bries, Brieschen, Kalbsmilch, Thymus), Schlund, Magen, Dünn- und Dickdarm, Gekröse (Micker), Blase, Milchdrüse (Euter), vom Schwein die ganze Haut (Schwarte), vom Rind die Haut am Kopf einschließlich Nasenspiegel, Gaumen und Ohren sowie die Haut an den Unterfüßen, ferner Knochen mit daran haftenden Weichteilen, frisches Blut;

b) Fette, unverarbeitet oder zubereitet, insbesondere Talg, Unschlitt, Speck, Liesen (Flomen, Lünte, Schmer, Wammenfett) sowie Gekröse- und Netzfett, reines ausgelassenes Knochenmark, Knochenfett, soweit es zum Genuß für Menschen geeignet ist, Schmalz, Oleomargarin, Premier jus, Margarine und solche Stoffe enthaltende Fettgemische, jedoch nicht Schmalzöl (Lardöl), Knochen- und Rinderklauenöl, Butter, geschmolzene Butter (Butterschmalz) und Margarine aus reinem Pflanzenfett;

c) Würste und ähnliche Gemenge von zerkleinertem Fleisch.

(2) Andere Erzeugnisse aus Fleisch, insbesondere Fleischextrakte, Fleischpeptone, tierische Gelatine, Suppentafeln, ferner getrocknete Kälbermägen, Schleimhäute (Innenwände) der Schweinemägen, künstliche Därme aus mit Fleischmasse durchtränktem Gewebe, saitenförmig getrocknete oder aufgeschnittene getrocknete Därme, völlig von Weichteilen und Knochenmark befreite Knochen, nicht ganz frische rohe oder gesalzene und getrocknete Häute sowie Hundekuchen gelten nicht als Fleisch. Das gleiche trifft zu auf Griebenkuchen und Fleischgriebenkuchen, wenn die Kochprobe ihre Untauglichkeit zum Genuß für Menschen ergibt.

§ 2.

(1) Als frisches Fleisch ist anzusehen Fleisch, das, abgesehen von einem etwaigen Kühlverfahren, einer auf die Haltbarkeit einwirkenden Behandlung nicht unterworfen

Obecná ustanovení.

§ 1.

(1) Masem se rozumějí všechny části teplokrevných zvířat, ve stavu čerstvém nebo upraveném, jsou-li požívatelné. Masem se rozumějí také tuky, masné zboží a uzeniny, které byly vyrobeny z teplokrevných zvířat. Proto se za maso považuje zvláště:

a) svalstvo (s kostmi nebo bez nich, s tukem, s vazivem a mízními uzlinami), jazyk, srdce, plíce, játra, slezina, ledviny, mozek, brzlík (tymus), jícen, žaludek, tenké a tlusté střevo, okruží, močový měchýř, mléčná žláza (vemeno), u vepře celá kůže, u skotu kůže na hlavě i s mulcem, s patrem a ušima, a kůže na koncích končetin, dále kosti s měkkými částmi s nimi srostlými, čerstvá krev;

b) tuky, nezpracované nebo upravené, zvláště lůj, sádlo hřbetní a bokové, plsní sádlo, i tuk okruží a předstěry, čistá přepuštěná dřeň kostní, kostní tuk, je-li požívatelný, sádlo, oleomargarin, premier jus, margarin a směsi tuků, které obsahují látky toho druhu, nikoliv však sádlový olej, olej kostní a z paznehtů skotu, máslo, přepuštěné máslo a margariny z čistých rostlinných tuků;

c) uzeniny a podobné směsi z rozmělněného masa.

(2) Jiné výrobky z masa, zejména masné výtažky, masné peptony, želatiny živočišného původu, polévkové kostky, sušené telecí žaludky, sliznice (vnitřní stěny) vepřových žaludků, umělá střeva s tkání napuštěnou masovou hmotou, jako struny usušená střeva nebo nařezaná sušená střeva, kosti úplně zbavené měkkých částí a kostní dřeně, ne zcela čerstvé surové nebo solené a sušené kůže, i suchary pro psy se nepovažují za maso. Totéž platí o lisovaných škvarcích a lisovaných masových škvarcích, prokáže-li se zkouškou varem jejich nepožívatelnost.

§ 2.

(1) Za čerstvé maso se považuje maso, které nehledíc k jakémukoliv chlazení nebylo nijak upravováno, aby se uchovalo, dále maso, které sice bylo nějak upraveno, ale v podstatě

worden ist, ferner Fleisch, das zwar einer solchen Behandlung unterzogen worden ist, aber die Eigenschaften frischen Fleisches im wesentlichen behalten hat oder durch entsprechende Behandlung wieder gewinnen kann.

(2) Die Eigenschaft als frisches Fleisch geht insbesondere nicht verloren

durch Gefrieren oder Austrocknen, ausgenommen bei getrockneten Därmen (§ 3, Abs. 4),

durch oberflächliche Behandlung mit Salz, Zucker oder anderen chemischen Stoffen,

durch bloßes Räuchern,

durch Einlegen in Essig,

durch Einhüllung in Fett, Gelatine oder andere, den Luftabschluß bezweckende Stoffe,

durch Einspritzen von Konservierungsmitteln in die Blutgefäße oder in die Fleischsubstanz,

bei Blut durch starkes Salzen oder Trocknen bei Hitzegraden unter 70° C.

(3) Als ganzer Tierkörper ist unbeschadet der Sonderbestimmung im § 6 das geschlachtete, abgehäutete und ausgeweidete Tier anzusehen; der Kopf vom ersten Halswirbel ab, die Unterfüße einschließlich der sogenannten Schienbeine und der Schwanz dürfen vorbehaltlich derselben Sonderbestimmung fehlen.

§ 3.

(1) Als zubereitetes Fleisch ist anzusehen alles Fleisch, das durch Behandlung die Eigenschaften frischen Fleisches auch in den inneren Schichten verloren hat und durch eine entsprechende Behandlung nicht wieder gewinnen kann.

(2) Hierher gehört insbesondere das durch Pökelung, wozu auch starke Salzung zu rechnen ist, oder durch hohe Hitzegrade (Kochen, Braten, Dämpfen, Schmoren) behandelte Fleisch, ausgenommen gesalzenes Blut (§ 2, Abs. 2). Als genügend starke Pökelung (Salzung) ist nur eine solche Behandlung anzusehen, nach der das Fleisch auch in den innersten Schichten mindestens 6 vom Hundert Kochsalz enthält; auf Speck findet diese Bestimmung insofern Anwendung, als der angegebene Mindestgehalt an Kochsalz nur in den etwa eingelagerten schwachen Muskelfleischschichten enthalten sein muß.

(3) Als zubereitetes Fett sind anzusehen ausgeschmolzenes oder ausgepreßtes Fett mit oder ohne nachfolgende Reinigung (Läu-

si zachovalo vlastnosti čerstvého masa nebo jich může znovu nabýti potřebnou úpravou.

(2) Vlastnosti čerstvého masa nezanikají zejména

zmražením nebo vysušením, kromě usušených střev (§ 3, odst. 4),

povrchním posypáním solí, cukrem nebo jinými chemickými látkami,

pouhým uzením,

uložením v octě,

zalitím do tuku, želatiny nebo jiných látek, aby bylo zabráněno přístupu vzduchu,

vstříknutím konservačních prostředků do cév nebo do masa,

u krve silným solením nebo sušením při teplotě pod 70° C.

(3) Za tělo zvířete v celku se bez ohledu na zvláštní ustanovení v § 6 považuje poražené zvíře po stažení kůže a vynětí vnitřností; hlava oddělená od prvního krčního obratle, konce končetin i s t. zv. holeněmi a ocas mohou však chyběti, neodporuje-li to zmíněnému zvláštnímu ustanovení.

§ 3.

(1) Za upravené maso se považuje všechno maso, které pozbylo při úpravě i ve vnitřních vrstvách vlastností čerstvého masa a ani jinou úpravou jich nemůže znovu nabýti.

(2) Za takové maso se považuje zejména maso upravené naložením, kterým se rozumí i dostatečné silné nasolení, s výjimkou solené krve (§ 2, odst. 2) nebo vysokou teplotou (vařením, pečením, dušením nebo smažením). Za dostatečné naložení (nasolení) se považuje taková úprava, po které obsahuje maso i v nejhlubších vrstvách alespoň 6 procent kuchyňské soli; to platí i pro slaninu, ale uvedený nejmenší obsah soli musí býti obsažen alespoň v tenkých vrstvách svalstva v ní uložených.

(3) Za upravený tuk se považuje přepuštěný nebo lisovaný tuk, čištěný nebo dodatečně čištěný, zvláště sádlo, oleomarga-

terung), insbesondere Schmalz, Oleomargarin, Premier jus und ähnliche Zubereitungen; ferner die tierischen Kunstspeisefette im Sinne des § 1 des Gesetzes vom 25. Oktober 1901, R. G. Bl. Nr. 26 vom Jahre 1902, betreffend den Verkehr mit Butter, Käse, Butterschmalz, Schweineschmalz und deren Ersatzmitteln, beziehungsweise der Regierungsverordnung vom 2. März 1939, Slg. I Nr. 49, über einige Verfügungen, betreffend die Erzeugung und den Verkauf von künstlichen Speisefetten sowie Margarine, die tierische Fette enthält.

(4) Im Sinne des § 12 der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau und der Ausführungsbestimmungen sind anzusehen:

a) als Schinken die von den Knochen nicht losgelösten oberen Teile des Hinter- oder Vorderschenkels vom Schwein mit oder ohne Haut;

b) als Speck die zwischen der Schwarte und dem Muskelfleisch, besonders am Rücken und an den Seiten des Körpers liegende Fettschicht vom Schwein mit oder ohne Schwarte, auch mit schwachen in der Fettschicht eingelagerten Muskelschichten;

c) als Därme der Dünn- und der Dickdarm, die Harnblase von Rindern, Schweinen, Schafen, Ziegen, von Pferden und anderen Einhufern, der Magen von Schweinen, der Schlund von Rindern sowie Goldschlägerhäutchen, die zur Umhüllung von Lebensmitteln bestimmt sind;

d) als Würste und sonstige Gemenge aus zerkleinertem Fleisch, insbesondere alle Waren, die ganz oder teilweise aus zerkleinertem Fleisch bestehen und in Därme oder künstlich hergestellte Hüllen eingeschlossen sind, ferner Hackfleisch, Schabefleisch, Mett, Brät usw., Sülzen aus zerkleinertem Fleisch, Fleischpulver, Fleischmehl (ausgenommen Fleischfuttermehl) mit oder ohne Zusatz;

e) als luftdicht verschlossene Büchsen oder ähnliche Gefäße insbesondere Büchsen, Dosen, Töpfe (Terrinen) und Gläser jeder Form und Größe, deren Inhalt mit oder ohne anderweitige Vorbehandlung durch Luftabschluß haltbar gemacht worden ist; dies trifft nicht zu bei Fett in luftdicht verschlossenen Büchsen.

§ 4.

(1) Die Vorschriften der §§ 12 und 13 der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau sowie die Ausführungsbestimmungen finden auch auf Renntiere und Wildschweine Anwendung, und zwar so, daß, un-

rin, premier jus a podobné výrobky; dále umělé jedlé živočišné tuky ve smyslu § 1 zákona ze dne 25. října 1901, č. 26 ř. z. z roku 1902, o obchodu s máslem, sýrem, přepuštěným máslem, přepuštěným vepřovým sádlem a jejich náhražkami, nebo vládního nařízení ze dne 2. března 1939, č. 49 Sb. I, o některých opatřeních, týkajících se výroby a prodeje umělých tuků, jakož i margarin, obsahující živočišné tuky.

(4) Ve smyslu § 12 vládního nařízení o prohlídce masa a prováděcích ustanovení se považují:

a) za šunky nevykostěné horní části přední a zadní končetiny vepřů s kůží nebo bez kůže;

b) za hřbetní a bokové sádlo vrstva vepřového tuku mezi kůží a svalstvem, zvláště na hřbetě a na bocích, s kůží nebo bez kůže, i se slabými v tuku uloženými vrstvami svalstva;

c) za střeva tenké a tlusté střevo, močový měchýř skotu, vepřů, ovcí, koz, koní a jiných jednokopytníků, žaludek vepřů, jícen skotu, jakož i zlatotepecké blanky, určené za obaly pro potraviny;

d) za uzeniny a jiné výrobky z rozmělněného masa, zejména veškeré zboží, které je složeno zcela nebo z části z rozmělněného masa a jest naplněno do střev přírodních nebo umělých, dále sekané maso, maso škrabané, třené, prejt a j., rosoly z drobného masa, masový prášek, masová moučka (kromě krmné) s přísadami nebo bez přísad;

e) za krabice nebo podobné nádoby neprodyšně uzavřené, zejména krabice, pouzdra, hrnce (kelímky) a lahve všech tvarů a velikostí, byl-li jejich obsah, po předchozí jiné úpravě nebo bez ní, konservován zamezením přístupu vzduchu; toto se nevztahuje na tuk v neprodyšně uzavřených krabicích.

§ 4.

(1) Ustanovení §§ 12 a 13 vládního nařízení o prohlídce masa a prováděcí ustanovení k nim platí též pro soby a divoké vepře, bez dotčení platnosti ustanovení § 6, odst. 4 a § 27, písm. A, č. III, a to tak, že se sobi posu-

beschadet der Bestimmungen im § 6, Abs. 4, und im § 27 unter A III, erstere den Rindern, letztere den Schweinen gleichgestellt werden. Anderes Wildbret, einschließlich warmblütiger Seetiere, sowie Geflügel unterliegen mit Ausnahme von Bärenfleisch (Absatz 3) weder den Einfuhrbeschränkungen in den §§ 12 und 13 der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau noch der amtlichen Untersuchung bei der Einfuhr; das gleiche gilt für das zum Reiseverbrauch mitgeführte Fleisch.

(2) Büffel unterliegen denselben Vorschriften wie Rinder.

(3) Auf Bärenfleisch finden die Vorschriften des § 13 der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau sowie die Ausführungsbestimmungen nur insoweit Anwendung, als Bärenfleisch der Untersuchung auf Trichinen unterliegt [§ 13, Abs. 1, Buchst. d), und § 14, Abs. 1, Buchst. e)].

Beschränkungen der Ein- und Durchfuhr.

§ 5.

In das Zollinland dürfen nicht eingeführt werden:

1. Fleisch in luftdicht verschlossenen Büchsen oder ähnlichen Gefäßen sowie Würste und sonstige Gemenge aus zerkleinertem Fleisch. Dieses Verbot gilt nicht,

a) wenn die genannten Fleischwaren für Angehörige diplomatischer oder konsularischer Vertretungen oder im Postverkehr nachweislich als Geschenk für Unbemittelte zum eigenen Verbrauch eingeführt werden und ihr Gesamtgewicht 5 kg nicht übersteigt,

b) für zubereitetes Fett in Büchsen.

Den Untersuchungsstellen brauchen die unter Buchst. a) genannten Sendungen nicht vorgeführt zu werden;

2. Fleisch von Hunden, Katzen, Füchsen, Dachsen und anderen fleischfressenden Tieren sowie zubereitetes Fleisch von Einhufern, ausgenommen deren Därme;

3. gekochte Lebern und gekochte Rinderzungen;

4. Fleisch, das mit einem der nachstehenden Stoffe, auch in Form von Zubereitungen, oder nach einem der folgenden Verfahren behandelt worden ist:

a) Alkali-, Erdalkali- und Ammonium-Hydroxyde und -Karbonate,

b) Aluminiumverbindungen,

c) Borsäure und ihre Verbindungen,

zují jako skot, divocí vepři jako vepři. Ostatní zvěřina, teplokrevná mořská zvířata jakož i drůbež, nepodléhají kromě medvědího masa (odstavec 3) ani dovozním omezením podle §§ 12 a 13 vládního nařízení o prohlídce masa ani úřednímu vyšetření při dovozu; totéž platí pro maso, které se béře ke spotřebě cestou.

(2) Na buvoly se vztahují stejné předpisy jako na skot.

(3) Pro medvědí maso platí z ustanovení § 13 vládního nařízení o prohlídce masa a prováděcích předpisů jen povinnost vyšetřiti medvědí maso na svalovce [§ 13, odst. 1, písm. d) a § 14, odst. 1, písm. e)].

Omezení dovozu a průvozu.

§ 5.

Do celního vnitrozemí nesmí býti dováženo:

1. Maso v neprodyšně uzavřených krabicích nebo v podobných nádobách a uzeniny a jiné směsi z rozmělněného masa. Tento zákaz neplatí

a) pro uvedené masné zboží, dovážené pro příslušníky diplomatických nebo konsulárních sborů nebo při dopravě poštou prokazatelně jako dárková zásilka pro nemajetné k jejich vlastní spotřebě, a nepřesahuje-li jejich celková váha 5 kg,

b) pro upravené tuky v krabicích.

Zásilky vyjmenované pod písmenem a) není třeba předkládati vyšetřovacím stanicím:

2. Maso psů, koček, lišek, jezevců a jiných masožravých zvířat i upravené maso jednokopytníků, kromě jejich střev;

3. vařená játra a vařené jazyky skotu;

4. maso upravené některou z dále uvedených látek, také přípravky je obsahujícími nebo maso jinak, jak je dále uvedeno, upravené:

a) hydroxydy a uhličitany alkalií, žíravých zemin a ammonia,

b) sloučeninami hliníku,

c) kyselinou boritou a jejími sloučeninami,

d) Chlorsäuren und ihre Verbindungen,

e) Farbstoffe jeder Art, ausgenommen gesundheitsunschädliche Farbstoffe zur Gelbfärbung der Margarine (§ 3, Abs. 3),

f) Fluorwasserstoffsäuren und ihre Verbindungen,

g) Formaldehyd und Stoffe, die bei ihrer Verwendung Formaldehyd abgeben,

h) organische Säuren und ihre Verbindungen, ausgenommen Essigsäure, Milchsäure, Weinsäure, Zitronensäure und deren Natriumverbindungen,

i) Phosphorsäuren und ihre Verbindungen,

k) Räuchermittel, ausgenommen frisch entwickelter Rauch,

l) schweflige Säuren und ihre Verbindungen,

m) salpetrigsaure Salze, ausgenommen Nitritpökelsalz in der nach der Regierungsverordnung vom 17. April 1941, Slg. Nr. 211, über die Verwendung salpetrigsaurer Salze im Lebensmittelverkehr zugelassenen Zusammensetzung,

n) Verfahren, die zur Befreiung tierischer Fette von Geruchsstoffen, Geschmacksstoffen, Farbstoffen und freien Fettsäuren dienen.

§ 6.

(1) Frisches Fleisch darf in das Zollinland nur in ganzen Tierkörpern (§ 2, Abs. 3), die bei Rindern, ausgenommen Kälber, und bei Schweinen in Längshälften zerlegt sein können, eingeführt werden. Als Kälber gelten Rinder im Fleischgewicht von nicht mehr als 75 kg. Mit den Tierkörpern müssen Brust- und Bauchfell, Lunge, Herz, Nieren, bei Kühen auch das Euter, mit den zugehörigen Lymphknoten in natürlichem Zusammenhang verbunden sein. In Hälften zerlegte Tierkörper müssen nebeneinander verpackt und mit Zeichen und Nummern versehen sein, die ihre Zusammengehörigkeit ohne weiteres erkennen lassen. Die Organe und sonstigen Körperteile, auf die sich die Untersuchung zu erstrecken hat (§§ 6 bis 13 der Anlage a), dürfen nicht angeschnitten sein, jedoch darf in die Mittelfell-Lymphknoten und in das Herzfleisch je ein Schnitt gelegt sein. Eine Querteilung der Tierkörper oder -hälften ist nur gestattet, wenn die durch den Querschnitt geschaffenen Teile durch einen schmalen Fleischstreifen verbunden bleiben, vorausgesetzt, daß bei der Querteilung keine Körperteile entfernt worden sind.

d) kyselinami chloru a jejich sloučeninami,

e) barvivy všeho druhu, kromě zdraví neškodných barviv k barvení margarinu na žluto (§ 3, odst. 3),

f) fluorovodíkovými kyselinami a jejich sloučeninami,

g) formaldehydem a látkami, které při použití odštěpují formaldehyd,

h) organickými kyselinami a jejich sloučeninami, kromě kyseliny octové, mléčné, vinné, citronové a jejich sodíkových sloučenin,

i) kyselinami fosforu a jejich sloučeninami,

k) prostředky k uzení, kromě čerstvě vyvinutého kouře,

l) kyselinami siřičitými a jejich sloučeninami,

m) dusitany, kromě dusitanové soli k nakládání, ve složení dovoleném vládním nařízením ze dne 17. dubna 1941, č. 211 Sb., o používání dusitanů v potravinářství,

n) úpravami, které mají zbaviti živočišné tuky látek zapáchajících, příchuťových, barviv a volných mastných kyselin.

§ 6.

(1) Čerstvé maso smí býti dováženo do celního vnitrozemí jen jako těla zvířat v celku (§ 2, odst. 3), která mohou býti u skotu, kromě telat, a u vepřů podélně rozpůlena. Za telata se považuje skot do mrtvé váhy 75 kg. S těly zvířat musí býti v přirozené souvislosti pohrudnice a pobřišnice, plíce, srdce, ledviny, u krav i vemeno, s příslušnými mízními uzlinami. Půlky těl zvířat musí býti baleny vedle sebe a označeny a očíslovány tak, aby se dalo snadno poznati, že patří k sobě. Orgány a ostatní části, které mají býti vyšetřeny (§§ 6 až 13 přílohy a), nesmějí býti naříznuty, toliko mízními uzlinami mezihrudními a srdcem smí býti provedeno po jednom řezu. Příčné rozdělení těl nebo půlek zvířat je dovoleno jen tehdy, zůstanou-li díly vzniklé příčným řezem spojeny úzkým pruhem masa, za předpokladu, že nebyly příčným rozdělením odstraněny žádné části těla.

(2) Bei Rindern, ausgenommen Kälber (Absatz 1), muß auch der Kopf oder der Unterkiefer mit den Kaumuskeln, bei Schweinen auch der Kopf mit Zunge und Kehlkopf in natürlichem Zusammenhang mit den Körpern eingeführt werden; Gehirn und Augen dürfen fehlen. Bei Rindern darf der Kopf getrennt von dem Tierkörper beigebracht werden, sofern er und der Tierkörper mit Zeichen oder Nummern versehen sind, daß die Zusammengehörigkeit ohne weiteres erkennbar ist.

(3) Bei Pferden und anderen Einhufern müssen, außer den im Absatz 1 aufgeführten Teilen, Kopf, Kehlkopf und Luftröhre sowie die ganze Haut mindestens an einer Stelle mit dem Körper noch in natürlichem Zusammenhang verbunden sein.

(4) Bei Wildschweinen, die im übrigen den Schweinen gleich zu behandeln sind, dürfen Lunge, Herz und Nieren fehlen.

(5) Rindergefrierfleisch aus Südamerika kann in Tierkörpervierteln ohne innere Organe und Kopf, Kuhfleisch ohne Euter, eingeführt werden. Die fleischbeschauliche Untersuchung muß in einer Auslandsfleischbeschaustelle oder in einer besonderen, vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministerien bestimmten Untersuchungsstelle erfolgen; die Mitwirkung der Zollbehörde unterbleibt. Die Gefrierfleischviertel müssen bis zu dieser Untersuchung in ihren Hüllen bleiben. Vor Abschluß der Untersuchung darf der Einführer das Gefrierfleisch nicht weiter in den Verkehr geben.

(6) Frische, jedoch nicht gefrorene, innere Organe von Rindern, Schweinen, Schafen und Ziegen sowie frische Köpfe und Spitzbeine von Schweinen (Schweinepfoten) dürfen ohne Zusammenhang mit dem Tierkörper eingeführt werden, jedoch müssen mit den inneren Organen die zugehörigen Lymphknoten natürlich verbunden und dürfen nicht angeschnitten sein. Zungen rechnen nicht zu den inneren Organen; ihre Einfuhr ist einzeln nicht zulässig; dagegen dürfen Schweinezungen in natürlichem Zusammenhang mit Schlund, Luftröhre, Lungen, Herz und Leber und den zugehörigen Lymphknoten als sogenannte Schweinegeschlinge eingeführt werden.

§ 7.

(1) Pökel(Salz)fleisch darf in das Zollinland nur eingeführt werden, wenn das Gewicht der einzelnen Stücke nicht weniger als

(2) U skotu, kromě telat (odstavec 1), musí býti dovážena v přirozené souvislosti s těly i hlava nebo dolní čelist se žvýkacími svaly, u vepřů také hlava s jazykem a hrtanem; mozek a oči smějí chyběti. Skot smí býti dovážen s hlavou oddělenou od těla, jsou-li hlava i tělo označeny nebo očíslovány, aby se poznalo, že patří k sobě.

(3) U koní a jiných jednokopytníků musí kromě částí jmenovaných v odstavci 1, alespoň částečně přirozeně souviseti s tělem též hlava, hrtan a průdušnice a celá kůže.

(4) U divokých vepřů, s nimiž se má jinak zacházeti jako s vepři, smějí chyběti plíce, srdce a ledviny.

(5) Z Jižní Ameriky může býti dováženo zmražené hovězí maso ve čtvrtích bez vnitřních orgánů a hlavy, kravské maso bez vemene. Vyšetřování při prohlídce masa musí býti vykonáno ve stanici prohlídky cizozemského masa nebo ve zvláštní vyšetřovací stanici, určené ministerstvem sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministerstvy; celní úřady nespolupůsobí. Zmražené čtvrti musí zůstati až do vyšetření ve svých obalech. Před ukončením vyšetření nesmí dáti dovozce zmrzlé maso dále do oběhu.

(6) Čerstvé, avšak nezmražené vnitřní orgány skotu, vepřů, ovcí a koz i čerstvé hlavy a nožky vepřů (nožičky) smějí býti dováženy odděleně od těla, avšak příslušné mízní uzliny musí s vnitřními orgány přirozeně souviseti a nesmějí býti naříznuty. Jazyky se nepovažují za vnitřní orgány; jsou-li odděleny, není jejich dovoz dovolen; vepřové jazyky však smějí býti dováženy v přirozené souvislosti s jícnem, průdušnicí, plícemi, srdcem a játry a příslušnými mízními uzlinami jako tak zvaný vepřový drob.

§ 7.

(1) Maso naložené (nasolené) může býti dováženo do celního vnitrozemí jen v kusech, které neváží méně než 4 kg. To neplatí o šun-

4 kg beträgt. Dies gilt nicht für Schinken, Speck und Därme, ferner nicht für Sendungen von:

a) zubereitetem Fleisch, die aus dem Zollausland oder aus den Freihäfen für Angehörige diplomatischer oder konsularischer Vertretungen,

b) zubereitetem Schweinefleisch, die aus dem Zollausland im Personenfernverkehr oder nachweislich als Geschenksendung im Post- oder Frachtverkehr zum eigenen Verbrauch

eingeführt werden und deren Gesamtgewicht 5 kg nicht übersteigt. Den Untersuchungsstellen brauchen die unter Buchst. a) genannten Sendungen nicht vorgeführt zu werden. Das unter Buchst. b) genannte Schweinefleisch unterliegt nur der Untersuchung auf Trichinen durch die Untersuchungsstelle.

(2) Gepökelte Schweinegeschlinge (Lebern in natürlicher Verbindung mit Zunge, Schlund, Luftröhre, Lunge, Herz und den zugehörigen Lymphknoten, auch mit sonstigen Eingeweiden sowie mit Kopffleischteilen) dürfen eingeführt werden, wenn das Gesamtgewicht mindestens 3 kg beträgt. Gepökelte Schweinemägen sind von der Einfuhr ausgeschlossen.

(3) Geräuchertes Fleisch, das einem Pökelverfahren unterlegen hat, ist als Pökelfleisch zu behandeln.

(4) Die der Untersuchung zu unterziehenden Lymphknoten dürfen nicht fehlen oder angeschnitten sein, jedoch darf in die Mittelfell-Lymphknoten und in das Herzfleisch je ein Schnitt gelegt sein.

§ 8.

Das nachweislich im Zollinland bereits vorschriftsmäßig untersuchte und nach dem Zollausland oder den Zollausschlüssen verbrachte Fleisch unterliegt im Fall der Zurückbringung nicht der amtlichen Untersuchung. Dies gilt nicht für Fleisch aus Veredelungs- und Ausfuhrschlachtungen, das im Zollausland zurückgewiesen wurde.

§ 9.

Auf das im kleinen Grenzverkehr sowie im Meß- und Marktverkehr des Zollgrenzbezirks eingehende Fleisch finden die Vorschriften in den §§ 12 und 13 der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau sowie die

kách, hřbetním a bokovém sádle a střevech, dále o zásilkách:

a) upraveného masa, které je dováženo z celní ciziny nebo ze svobodných přístavů pro příslušníky diplomatických a konsulárních sborů,

b) upraveného vepřového masa, které je dováženo z celní ciziny v osobní dálkové dopravě nebo prokazatelně jako dárková zásilka k vlastní spotřebě v poštovní nebo nákladní dopravě

o váze nejvýše 5 kg. Zásilky jmenované pod písmenem a) není třeba předkládati vyšetřovacím stanicím. Vepřové maso, uvedené pod písmenem b), podléhá jen vyšetření na svalovce ve vyšetřovací stanici.

(2) Naložené vepřové droby (játra v přirozené souvislosti s jazykem, jícnem, průdušnicí, plicemi, srdcem a příslušnými mízními uzlinami, též s ostatními vnitřnostmi i s masitými částmi hlavy) smějí býti dováženy, váží-li v celku alespoň 3 kg. Naložené vepřové žaludky jsou z dovozu vyloučeny.

(3) Při uzeném mase, které bylo před uzením naloženo, se postupuje jako při mase naloženém.

(4) Mízní uzliny, jejichž vyšetření jest předepsáno, nesmějí chyběti nebo býti naříznuty, avšak uzlinami mezihrudními a srdcem smí býti provedeno po jednom řezu.

§ 8.

Maso, které bylo prokazatelně v celním vnitrozemí již podle předpisu prohlédnuto a vyvezeno do celní ciziny nebo do celních výluk, nepodléhá při zpětném dovozu úřednímu vyšetření. To neplatí o mase ze zušlechťovacích a vývozních poražení, které bylo z celní ciziny vráceno.

§ 9.

Pro maso dovážené v malém pohraničním styku a v tržním oběhu pohraničního celního okresu platí ustanovení §§ 12 a 13 vládního nařízení o prohlídce masa a prováděcí předpisy k nim, nepovolí-li ministerstvo sociální

Ausführungsbestimmungen Anwendung, soweit das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministerien nicht Ausnahmen zuläßt.

§ 10.

Einfuhr im Sinne der Regierungsverordnung über die Fleischbeschau sind nicht:

1. die unmittelbare Durchfuhr durch das Zollinland unter Zollüberwachung,

2. die unmittelbare Durchfuhr durch das Zollinland mit der Post,

3. die gebrochene Durchfuhr durch das Zollinland über ein Zollager (nicht Zollvormerklager).

Grundsätze für die gesundheitliche Untersuchung des in das Zollinland eingehenden Fleisches.

§ 11.

(1) Die Herrichtung des Fleisches für die tierärztliche Untersuchung [Herausnahme der Eingeweide, Loslösen der Liesen (Flomen, Lünte, Schmer, Wammenfett), Herausnehmen der Augen und Ohrenausschnitte, Zerlegung der Schweine in Hälften, Aufhängen oder Auflegen der Fleischteile im Untersuchungsraum, Entfernen der an frischen Lebern oder inneren Organen von Schweinen anhängenden Skelettmuskelteile] erfolgt nach Anweisung des Tierarztes, und zwar, soweit der Verfügungsberechtigte nicht selbst eine Hilfskraft stellt, gegen Entrichtung einer besonderen Gebühr nach der hierüber ergehenden Anweisung durch die Untersuchungsstelle.

(2) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann die höchstzulässige Zahl der von einem Tierarzt an einem Tag zu untersuchenden Tierkörper usw. unter Berücksichtigung aller die ordnungsmäßige Ausführung der Untersuchung beeinflussenden örtlichen Verhältnisse festsetzen.

§ 12.

(1) Die Untersuchung des Fleisches hat sich insbesondere auf die in den §§ 13 bis 15 aufgeführten Punkte zu erstrecken.

(2) Sie ist bei frischem Fleisch an jedem einzelnen Tierkörper, bei zubereitetem Fleisch, und zwar bei Därmen und Fetten an den einzelnen Packstücken, im übrigen an den einzelnen Fleischstücken vorzunehmen,

a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministerstvy výjimky.

§ 10.

Za dovoz se nepovažuje:

1. bezprostřední průvoz celním vnitrozemím pod celním dozorem,

2. bezprostřední průvoz celním vnitrozemím poštou,

3. průvoz celním vnitrozemím přerušený uložením v celním skladišti (nikoliv v celním záznamním skladišti).

Zásady zdravotního vyšetření masa dováženého do celního vnitrozemí.

§ 11.

(1) Maso budiž k veterinářskému vyšetření připraveno podle pokynů veterináře (vnitřnosti vyňaty, plsní sádlo uvolněno, oči a výkroje ušní vyňaty, vepři rozpůleni, části masa pověšeny nebo položeny ve vyšetřovací místnosti, u vepřových čerstvých jater nebo vnitřních orgánů odděleny zbytky kosterního svalstva); nedodá-li osoba, která má právo nakládati se zásilkou, sama pomocníka, opatří ho vyšetřovací stanice za zvláštní stanovenou náhradu.

(2) Ministerstvo sociální a zdravotní správy může stanoviti nejvyšší počet těl zvířat atd., které smí veterinář vyšetřiti za den, s přihlédnutím ke všem místním okolnostem, které mají vliv na náležité provádění vyšetření.

§ 12.

(1) Při vyšetření masa je třeba zvláště věnovati pozornost směrnicím, uvedeným v §§ 13 až 15.

(2) U čerstvého masa se vyšetřuje každé jednotlivé tělo zvířete, u upraveného masa, a to u střev a tuků jednotlivé balíky zásilky, jinak jednotlivé kusy zboží, není-li dovoleno omeziti vyšetřování jen na namátkové vzor-

soweit nicht eine Beschränkung der Untersuchung auf Stichproben nach den Bestimmungen des folgenden Absatzes zulässig ist.

(3) Bei Sendungen von zubereitetem Fleisch kann die Untersuchung auf Stichproben beschränkt werden, und zwar bei Fett und Därmen die gesamte Prüfung, bei sonstigem Fleisch die Prüfung auf

a) Behandlung mit verbotenen Stoffen [§ 5, Nr. 4, und § 14, Abs. 1, Buchst. b)],

b) Mindestgewicht [§ 7, Abs. 1 und 2, und § 14, Abs. 1, Buchst. c)],

c) Durchpökelung oder sonstige genügende Zubereitung [§ 3, Abs. 1 und 2, und § 14, Abs. 1, Buchst. d)].

Die Beschränkung der Untersuchung auf Stichproben ist jedoch nur insoweit zulässig, als die Sendung nach Inhalt der Begleitpapiere (Rechnungen, Frachtbriefe, Konossemente, Ladescheine u. dgl.) eine bestimmte gleichartige, aus derselben Fabrikation stammende Ware enthält, die auch äußerlich nach der Art der Verpackung oder Kennzeichnung (§ 6 der Anlage c) als gleichartig angesehen werden kann. Eine stichprobenweise Untersuchung von Sendungen gepökelter Schweinegeschlinge (§ 7, Abs. 2) ist unzulässig. Die Auswahl der Stichproben erfolgt nach den Bestimmungen im § 14, Abs. 3 und 4, und § 15, Abs. 5.

(4) Führt die Untersuchung bei einer Stichprobe zu einer Beanstandung, so hat die Untersuchungsstelle die Untersuchung zu unterbrechen und den Verfügungsberechtigten sofort unter Angabe des Beanstandungsgrundes zu benachrichtigen. Binnen einer eintägigen Frist nach der Benachrichtigung kann der Verfügungsberechtigte die Sendung, soweit nicht eine unschädliche Beseitigung (§ 19, Abs. 1, I) oder eine Zurückweisung (§ 19, Abs. 1, II, und § 21) erforderlich wird, vor der weiteren Untersuchung freiwillig zurückziehen (vgl. jedoch § 25, Abs. 3). Erfolgt die Zurückziehung nicht, so sind zunächst sämtliche nach § 14, Abs. 3 und 4, und § 15, Abs. 5, entnommenen Stichproben auf den Beanstandungsgrund weiter zu untersuchen. Sofern nicht diese Untersuchung wegen Beanstandung aller Stichproben nach § 19, Abs. 1, II, A, oder § 21, Abs. 3, die Zurückweisung der g a n z e n Sendung zur Folge hat, ist der Verfügungsberechtigte zunächst wiederum von dem Ergebnis der Untersuchung zu benachrichtigen. Binnen einer zweitägigen Frist nach dieser Benachrichtigung steht ihm erneut das Recht zu, den nicht beanstandeten Rest der

ky, odebrané podle ustanovení dalších odstavců.

(3) Při zásilkách upraveného masa může se vyšetření omeziti na namátkové vzorky; jde-li o tuk a střeva, provede se tak celé vyšetření, u ostatního masa vyšetření na

a) užití zakázaných látek [§ 5, č. 4 a § 14, odst. 1, písm. b)],

b) nejmenší váhu [§ 7, odst. 1 a 2 a § 14, odst. 1, písm. c)],

c) dostatečné naložení nebo jinou dostatečnou úpravu [§ 3, odst. 1 a 2 a § 14, odst. 1, písm. d)].

Omeziti vyšetření na namátkové vzorky jest však dovoleno jen tehdy, skládá-li se zásilka podle dokladů (účtů, nákladních listů, nákladních listů pro lodní dopravu, nakládacích listů a pod.) ze stejného zboží téže výroby, které může býti považováno za stejnorodé i podle vnějších znaků, podle balení a označení (§ 6 přílohy c). Zásilky nakládaných vepřových drobů se nesmějí vyšetřovat namátkově (§ 7, odst. 2). Odběr namátkových vzorků se provádí podle ustanovení § 14, odst. 3 a 4 a § 15, odst. 5.

(4) Dojde-li při vyšetřování namátkových vzorků k pozastavení, přeruší vyšetřovací stanice vyšetřování, zpraví o tom ihned osobu, která má právo nakládati se zásilkou a uvede příčinu pozastavení. Během jednoho dne po dodání zprávy může osoba, která má právo nakládati se zásilkou, odvolati dobrovolně další vyšetřování zboží (srovnej však § 25, odst. 3), není-li nutno zásilku neškodně odstraniti (§ 19, odst. 1, č. I) nebo zboží odmítnouti (§ 19, odst. 1, č. II a § 21). Není-li vyšetření odvoláno, vyšetří se nejprve všechny namátkové vzorky, odebrané podle § 14, odst. 3 a 4 a § 15, odst. 5, na příčinu pozastavení vzorku. Nemá-li toto vyšetření pro pozastávku všech namátkových vzorků podle § 19, odst. 1, č. II, písm. A nebo § 21, odst. 3 za následek odmítnutí c e l é zásilky, budiž osoba, která má právo nakládati se zásilkou, nejprve znovu stejně zpravena o výsledku vyšetření. Je znovu oprávněna do dvou dnů po dodání zprávy dobrovolně odvolati nepozastavený zbytek zásilky. Nepoužije-li tohoto práva, musí býti vyšetřen u střev a tuků každý balík, u jiných zásilek všechny ostatní kusy jednotlivě na podklad pozastavení vzorku. C h e m i c k é vyšetření nutno však provésti

Sendung freiwillig zurückzuziehen. Macht er auch von dieser Befugnis keinen Gebrauch, so ist die Untersuchung auf den Beanstandungsgrund bei Därmen und Fetten an jedem Packstück, im übrigen aber an jedem einzelnen Fleischstück des Restes der Sendung auszuführen. Die chemische Untersuchung ist jedoch in diesem Fall — abgesehen von Fetten — so fortzusetzen, daß aus allen noch zu untersuchenden Packstücken oder als solche zu behandelnden Sendungsteilen Proben nach § 14, Abs. 4, entnommen werden. Mit den hiernach erforderlichen Benachrichtigungen ist ein Hinweis auf die dem Verfügungsberechtigten zustehenden Befugnisse und auf die sonstigen aus den Beanstandungen sich ergebenden Folgen, insbesondere auf die bei der Ausdehnung der Stichprobenuntersuchung eintretenden Gebührenerhöhungen, zu verbinden.

§ 13.

(1) Bei frischem Fleisch ist zu prüfen:

a) ob es den Angaben in den Begleitpapieren entspricht;

b) ob es unter die Verbote im § 5 fällt;

c) ob es den Bestimmungen im § 6 entspricht;

d) ob es in gesundheits- oder veterinärpolizeilicher Beziehung zu Bedenken Anlaß gibt; insbesondere sind Schweinefleisch und Bärenfleisch auf Trichinen zu untersuchen. Bei Schweineherzen, Schweinelebern und Schweinemilzen usw. kann die Trichinenschau unterbleiben, wenn die Organe völlig frei von Skelettmuskelteilen sind, oder wenn die anhaftenden Skelettmuskelteile mit Einverständnis des Einführenden entfernt und unschädlich beseitigt werden (§ 11, Abs. 1). Bei Rindergefrierfleisch hat sich die Prüfung nur auf die unter Buchst. a), b) und d) genannten Punkte und außerdem noch auf die Feststellung seiner Herkunft (Südamerika, § 6, Abs. 5) zu erstrecken.

(2) Eine chemische Untersuchung des frischen Fleisches hat stattzufinden, wenn der Verdacht vorliegt, daß es mit einem der nach § 5, Nr. 4, verbotenen Stoffe behandelt worden ist.

§ 14.

(1) Bei zubereitetem Fleisch, ausgenommen Fette, ist zu prüfen:

a) ob die Ware den Angaben in den Begleitpapieren entspricht;

b) ob die Ware unter die Verbote im § 5 fällt;

v takovém případě — kromě u tuků — tak, že se ze všech dosud neprohlédnutých balíků zásilky nebo z ostatních částí zásilky, které se považují za balíky, odeberou vzorky podle § 14, odst. 4. Zpráva poslaná podle tohoto odstavce tomu, kdo má právo nakládati se zásilkou, musí býti spojena s upozorněním na jeho práva a na ostatní následky, vyplývající z pozastavení, zejména na zvýšení poplatků, vzniklé rozšířením rozsahu vyšetření namátkových vzorků.

§ 13.

(1) U čerstvého masa se zjišťuje:

a) Odpovídá-li údajům v dokladech;

b) nevztahuje-li se na ně zákaz podle § 5;

c) vyhovuje-li ustanovením § 6;

d) není-li závadné s hlediska zdravotní nebo veterinární policie; zejména je třeba vyšetřiti maso vepřové a medvědí na svalovce. Prohlídka na svalovce nemusí býti provedena u vepřových srdcí, jater, slezin, atd., jsou-li orgány zcela bez částí kosterního svalstva, nebo byly-li tyto části svalstva odděleny a neškodně odstraněny se souhlasem dovozce (§ 11, odst. 1). Zmražené maso hovězí se vyšetřuje jen s hledisek uvedených pod písm. a), b), d) a kromě toho se zjišťuje jeho původ (Jižní Amerika, § 6, odst. 5).

(2) Čerstvé maso se vyšetřuje chemicky jen tehdy, je-li podezření, že bylo použito některé z látek zakázaných v § 5, č. 4.

§ 14.

(1) U masa upraveného, kromě tuků, se zjišťuje:

a) odpovídá-li zboží údajům v dokladech;

b) nevztahuje-li se na zboží zákaz podle § 5;

c) ob die Ware der Vorschrift im § 7, Abs. 1 und 2, entspricht;

d) ob die Fleischstücke vollständig durchgepökelt (durchgesalzen), durchgekocht oder sonst im Sinne des § 3, Abs. 1, zubereitet sind;

e) ob die Ware in gesundheits- oder veterinärpolizeilicher Beziehung zu Bedenken Anlaß gibt; insbesondere sind Schweinefleisch und Bärenfleisch auf Trichinen zu untersuchen.

(2) Bei der nach Absatz 1, Buchst. b), vorzunehmenden Prüfung hat auch eine chemische Untersuchung stattzufinden:

a) zur Feststellung, ob dem Verbot im § 5, Nr. 2, zuwider Pferdefleisch unter falscher Bezeichnung einzuführen versucht wird, wenn der Verdacht eines solchen Versuchs besteht und die biologische Untersuchung (§ 18, Abs. 3, der Anlage a) nicht zu einem entscheidenden Ergebnis führt;

b) zur Feststellung, ob das Fleisch mit einem der nach § 5, Nr. 4, verbotenen Stoffe behandelt worden ist; bei Schinken in Postsendungen bis zu drei Stück, bei anderen Postsendungen im Gewicht bis zu 3 kg, bei Speck und bei Därmen sowie bei Sendungen, die nachweislich als Umzugsgut von Ansiedlern und Arbeitern eingeführt werden, jedoch nur, wenn der Verdacht einer solchen Behandlung besteht.

(3) Liegen die Voraussetzungen des § 12, Abs. 3, für eine Beschränkung der Untersuchung auf Stichproben vor, so hat sich die dort erwähnte Prüfung bei Sendungen, die aus einem oder zwei Packstücken bestehen, auf jedes Packstück, bei Sendungen von drei bis zehn Packstücken auf mindestens zwei Packstücke, bei größeren Sendungen auf mindestens den zehnten Teil der Packstücke zu erstrecken. Dies gilt auch insbesondere für Darmsendungen, bei denen einzelne Packstücke wenigstens zur Hälfte auszupacken sind. Besteht die Sendung aus unverpackten Schinken oder sonstigen Fleischstücken, so sind bis zu 20 Stück als ein Packstück zu rechnen. Aus den hiernach auszuwählenden Packstücken oder als solche zu behandelnden Sendungsteilen ist zur Untersuchung — mit Ausnahme der im Absatz 4 geregelten chemischen Untersuchung nach Absatz 2, Buchst. b), — mindestens der zehnte Teil des Inhalts, bei eigentlichen Packstücken aus verschiedenen Lagen, zu entnehmen. Auf weniger als zwei Fleischstücke aus jedem einzelnen Packstück oder als solches zu behandelnden Sendungsteil darf die Untersuchung nicht beschränkt werden.

c) vyhovuje-li zboží ustanovením § 7, odst. 1 a 2;

d) jsou-li kusy masa dokonale naložené (prosolené), uvařené nebo jinak upravené ve smyslu § 3, odst. 1;

e) není-li zboží závadné s hlediska zdravotní nebo veterinární policie; zejména je třeba vyšetřiti vepřové a medvědí maso na svalovce.

(2) Při vyšetření podle odst. 1, písm. b) se provádí také chemické vyšetření, aby bylo zjištěno:

a) nejde-li o pokus dovézti proti zákazu v § 5, č. 2 koňské maso s nesprávným označením, je-li podezření z takového pokusu a nedává-li biologické vyšetření (§ 18, odst. 3 přílohy a) jasný výsledek;

b) nebylo-li u masa užito některé z látek, uvedených v § 5, č. 4; toto vyšetření se však provádí u šunek v poštovních zásilkách do tří kusů, u jiných poštovních zásilek do váhy 3 kg, u sádla hřbetního a bokového a u střev, nebo u zásilek, které patří prokazatelně k stěhovaným svrškům přistěhovalců nebo dělníků, jen tehdy, je-li podezření, že těchto látek bylo použito.

(3) Jsou-li splněny předpoklady § 12, odst. 3 pro omezení vyšetření na namátkové vzorky, vyšetří se u zásilek skládajících se z jednoho nebo ze dvou balíků každý balík, u zásilek složených ze tří až deseti balíků nejméně dva balíky, u zásilek složených z více balíků nejméně desetina z nich. To platí též zvláště pro zásilky střev, u nichž je nutno vybaliti alespoň polovinu jednotlivých balíků. Skládá-li se zásilka z nebalených šunek nebo z jiných kusů masa, pokládá se počet do 20 kusů za jeden balík. Z takto určeného počtu balíků nebo z částí zásilky, které se považují za balík, se odebere pro vyšetření — kromě chemického vyšetření uvedeného v odstavci 4 předepsaného podle odstavce 2, písm. b) — alespoň desetina obsahu z různých míst balíků. Vyšetření nesmí býti omezeno na méně než dva kusy masa z každého jednotlivého balíku nebo z části zásilky, která se považuje za balík.

(4) Zu der nach Absatz 2, Buchst. b), erforderlichen regelmäßigen chemischen Untersuchung sind aus jedem der nach Absatz 3 ausgewählten Packstücke oder als solche zu behandelnden Sendungsteile mindestens eine Mischprobe und, wenn ein Packstück mehr als 30 Fleischstücke enthält, mindestens zwei Mischproben aus möglichst vielen Fleischstücken und bei eigentlichen Packstücken aus verschiedenen Lagen zu entnehmen. Außerdem ist aus den ausgewählten Packstücken, falls das Fleisch von Pökellake eingeschlossen ist oder äußerlich die Anwendung von Konservesalz erkennen läßt, noch je eine Probe der Lake oder, wenn möglich, des Salzes zu entnehmen. Besteht bei gleichartigen Sendungen von Speck oder Därmen der Verdacht einer Behandlung mit einem der nach § 5, Nr. 4, verbotenen Stoffe, so hat die zur Aufklärung dieses Verdachts nach Absatz 2, Buchst. b), erforderliche chemische Untersuchung mindestens an Stichproben zu erfolgen, die nach vorstehenden Grundsätzen auszuwählen sind. Jedoch bedarf es bei Därmen — abgesehen von den danach etwa zu untersuchenden Lake- oder Konservesalzproben — nur der Untersuchung je einer Mischprobe, die aus den zur Stichprobenuntersuchung ausgewählten Packstücken, und zwar aus verschiedenen Lagen, zu entnehmen ist.

§ 15.

(1) Die Untersuchung des zubereiteten Fettes zerfällt in eine Vorprüfung und in eine Hauptprüfung.

(2) Die Vorprüfung hat sich darauf zu erstrecken:

a) ob die Packstücke den Angaben in den Begleitpapieren entsprechen und nach den für den Inlandsverkehr bestehenden Vorschriften bezeichnet sind („Margarine", „Kunstspeisefett") und ob die von den Regierungen der Ausfuhrländer gegen die Einfuhr von gereinigten (geläuterten) tierischen Fetten in das Zollinland getroffenen Sicherungsmaßnahmen beachtet sind;

b) ob das Fett in den Packstücken eine der betreffenden Gattung entsprechende äußere Beschaffenheit hat, wobei insbesondere auf Farbe und Konsistenz, Geruch und nötigenfalls auf Geschmack, ferner auf das Vorhandensein von Schimmelpilzen oder Bakterienkolonien auf der Oberfläche oder im Innern sowie auf sonstige Anzeichen von Verdorbensein zu achten ist.

(4) Pro pravidelné chemické vyšetření předepsané v odstavci 2, písm. b) se odebírá z každého, podle odstavce 3 určeného balíku nebo z části zásilky, která se považuje za balík, alespoň jeden smíšený vzorek a z balíků složených z více než 30 kusů masa, alespoň dva smíšené vzorky, co možno z četných kusů masa a ze skutečných balíků z různých míst. Kromě toho se odebere z určených balíků, je-li maso naloženo v láku nebo lze-li zevně poznati, že bylo užito konservační soli, ještě po jednom vzorku láku, nebo, možno-li, konservační soli. Je-li při stejnorodých zásilkách sádla hřbetního a bokového nebo střev podezření, že bylo užito některé z látek zakázaných v § 5, č. 4, provede se chemické vyšetření potřebné, aby se podezření vysvětlilo, podle odstavce 2, písm. b) alespoň u namátkových vzorků, které je nutno odebrati podle shora uvedených zásad. U střev však je třeba — kromě případného vyšetření vzorků láku nebo konservační soli — vyšetřiti jen po jednom smíšeném vzorku, odebraném z balíků zvolených pro odběr namátkových vzorků, a to z různých míst.

§ 15.

(1) Vyšetření upraveného tuku se skládá ze zkoušky předběžné a hlavní.

(2) Při předběžné zkoušce se zjišťuje:

a) vyhovují-li balíky údajům v dokladech a zda jsou označeny podle předpisů platných pro oběh ve vnitrozemí „margarin", „umělý jedlý tuk" a je-li dbáno zajišťovacích opatření stanovených vládami vývozních zemí proti dovozu čištěných živočišných tuků do celního vnitrozemí,

b) odpovídá-li tuk v balících svým zevnějškem příslušnému druhu — při tom je nutno hlavně míti na zřeteli barvu a hutnost, vůni a podle potřeby i chuť — dále nejsou-li na povrchu nebo uvnitř tuku plísně nebo kolonie bakterií, či jiné známky zkaženého tuku.

(3) Die Hauptprüfung ist nach folgenden Gesichtspunkten vorzunehmen:

a) es ist zu prüfen, ob äußerlich am Fett wahrnehmbare Merkmale auf eine Verfälschung oder Nachmachung oder sonst auf eine vorschriftswidrige Beschaffenheit hinweisen, außerdem ist

b) zu prüfen, ob das Fett verfälscht, nachgemacht oder verdorben ist, unter das Verbot des § 3 des Ges. R. G. Bl. Nr. 26/1902 fällt oder ob es einen der nach § 5, Nr. 4, der gegenwärtigen Bestimmungen verbotenen Stoffe enthält;

c) Margarine auf die Anwesenheit der nach Art. I der Verordnung vom 1. Februar 1902, R. G. Bl. Nr. 27, mit welcher Durchführungsbestimmungen zu dem genannten Gesetze erlassen werden und nach § 7 der Reg. Vdg. Slg. I Nr. 49/1939 vorgeschriebenen Erkennungsmittel (Sesamöl, Kartoffelstärkemehl) zu prüfen;

d) Schweineschmalz mit dem Zeiß-Butter-Refraktometer zu untersuchen.

(4) Die Proben für die Hauptprüfung sind nach den Bestimmungen in Anlage c zu entnehmen und unverzüglich der zuständigen Stelle zu übermitteln. Bei Postsendungen und bei Warenproben im Gewicht bis zu 3 kg, ferner bei Sendungen, die nachweislich als Umzugsgut von Ansiedlern und Arbeitern eingeführt werden, hat die Hauptprüfung nur im Verdachtsfall zu erfolgen.

(5) Liegen die Voraussetzungen des § 12, Abs. 3, für eine Beschränkung der Untersuchung auf Stichproben vor, so haben sich die Vorprüfung und die unter Abs. 3, Buchst. a), c) und d), fallenden Untersuchungen der Hauptprüfung mindestens auf zwei Packstücke, bei 40 und mehr Packstücken bis zu 100 auf 5 vom Hundert, von 101 bis zu 500 Packstücken auf 3 vom Hundert, darüber hinaus auf 2 vom Hundert zu erstrecken.

(6) Die nach Absatz 3, Buchst. b), vorzunehmende Hauptprüfung ist unter gleicher Voraussetzung auf eine geringere Zahl der für die Hauptprüfung entnommenen Proben zu beschränken, und zwar sind dazu

von weniger als 6 Proben 2,
von weniger als 18 Proben 3,
von weniger als 28 Proben 6

und von weiteren je 6 Proben eine auszuwählen.

(3) Při hlavní zkoušce je nutno míti na zřeteli tato hlediska:

a) nejsou-li na tuku zevní známky padělání nebo napodobení nebo známky jiné jakosti odporující předpisům;

b) není-li tuk kromě toho padělán, napodoben nebo zkažen, vyhovuje-li ustanovení § 3 zák. č. 26/1902 ř. z. nebo obsahuje-li některou z látek zakázanou podle § 5, č. 4 tohoto předpisu;

c) obsahuje-li margarin předepsaný poznávací prostředek (sezamový olej, bramborový škrob) podle čl. I nařízení ze dne 1. února 1902, č. 27 ř. z., jímž byla vydána prováděcí ustanovení k jmenovanému zákonu, a podle § 7 vl. nař. č. 49/1939 Sb. I;

d) přepuštěné vepřové sádlo se zkouší Zeissovým máselným refraktometrem.

(4) Vzorky pro hlavní zkoušku se odebírají podle ustanovení přílohy c a zašlou se bez odkladu na příslušné místo. U poštovních zásilek a vzorků zboží do 3 kg a u zásilek, které patří prokazatelně k stěhovaným svršků přistěhovalců a dělníků, se provádí hlavní zkouška jen tehdy, je-li zásilka podezřelá.

(5) Je-li možno za předpokladů uvedených v § 12, odst. 3 omeziti vyšetření na namátkové vzorky, má se předběžná zkouška a vyšetření při hlavní zkoušce, uvedené v odstavci 3, písm. a), c) a d), provésti alespoň u dvou balíků, při počtu od 40 do 100 balíků u 5%, při 101 až 500 balících u 3% a při ještě vyšším počtu u 2% všech dalších balíků.

(6) Hlavní zkouška podle odstavce 3, písm. b) se za stejného předpokladu omezí na menší počet vzorků předepsaných pro hlavní zkoušku a k tomu se vybere při počtu vzorků

do 6 vzorků 2,
do 18 vzorků 3,
do 28 vzorků 6,

a z každých dalších 6 po jednom vzorku.

§ 16.

Für die Ausführung der Untersuchungen sind maßgebend:

1. die Anweisung für die tierärztliche Untersuchung des in das Zollinland eingehenden Fleisches (Anlage a);

2. die Anweisung für die Untersuchung des in das Zollinland eingehenden Fleisches auf Trichinen und Finnen (Anlage b);

3. die Anweisung für die Probenentnahme zur chemischen Untersuchung von Fleisch einschließlich Fett sowie für die Vorprüfung zubereiteter Fette und für die Beurteilung der Gleichartigkeit der Sendungen (Anlage c);

4. die Anweisung für die chemische Untersuchung von Fleisch und Fetten (Anlage d).

Behandlung des Fleisches nach erfolgter Untersuchung.

§ 17.

Unbeschadet der weitergehenden Maßregeln, die auf Grund veterinärpolizeilicher oder strafrechtlicher Bestimmungen angeordnet werden, ist das beanstandete Fleisch nach den Vorschriften in den §§ 18 bis 21 zu behandeln.

§ 18.

(1) Für frisches Fleisch gelten folgende Grundsätze:

I. In unschädlicher Weise sind zu beseitigen:

A. alle Tierkörper der betreffenden Sendung, soweit nach der gemeinsamen Herkunft, der Art der Beförderung oder den sonstigen Umständen angenommen werden kann, daß eine Übertragung des Krankheitsstoffs stattgefunden hat, wenn auch nur an einem Tierkörper Rinderpest, Milzbrand, Rauschbrand, Wild- und Rinderseuche, Schweinepest, ansteckende Schweinelähme (Teschener Krankheit), Pockenseuche, Rotz (Wurm), ansteckende Blutarmut der Einhufer oder der begründete Verdacht einer dieser Krankheiten vorliegt;

B. der einzelne Tierkörper, wenn Tollwut, Rotlauf der Schweine, Septicämie, Pyämie, Texasfieber, Paratyphus-, Enteritis- oder Coliinfektion, Ruhr oder der begründete Verdacht einer dieser Krankheiten, wenn Tuberkulose mit den Erscheinungen der akuten, hämatogenen Miliartuberkulose (frische Blutinfektion) vorliegt (die akute hämatoge-

§ 16.

Vyšetření se koná podle pravidel obsažených

1. v návodu k veterinářskému vyšetřování masa dováženého do celního vnitrozemí (příloha a);

2. v návodu k vyšetřování na svalovce a uhry masa dováženého do celního vnitrozemí (příloha b);

3. v návodu k odebírání vzorků k chemickému vyšetření masa a tuků a v návodu k předběžné zkoušce upraveného tuku a k posouzení stejnorodosti zásilek (příloha c);

4. v návodu k chemickému vyšetřování masa a tuků (příloha d).

Jak se zachází s masem po vyšetření.

§ 17.

Při pozastavení masa se postupuje podle §§ 18 až 21 bez újmy jiných opatření, nařizovaných podle předpisů veterinárně policejních nebo trestních.

§ 18.

(1) U čerstvého masa platí tyto zásady:

I. Neškodně se odstraní:

A. veškerá těla zvířat celé zásilky, je-li možno usuzovati ze společného původu, ze způsobu dopravy nebo z jiných okolností, že došlo k přenosu nakažliviny, zjistí-li se třeba jen na jediném těle mor skotu, sněť slezinná, sněť chřestivá, nákaza zvěře a skotu, mor vepřů, nakažlivá obrna (těšínská nemoc), neštovice, vozhřivka, nakažlivá chudokrevnost jednokopytníků nebo důvodné podezření některé z těchto nemocí;

B. jednotlivé tělo zvířete, zjistí-li se vzteklina, červenka vepřů, septikaemie, pyaemie, texaská horečka, infekce skupinou paratyfus-enteritis a coli, úplavice nebo důvodné podezření některé z těchto nemocí, nebo zjistí-li se tuberkulosa s příznaky akutní haematogenní miliární tuberkulosy (čerstvá krevní infekce — akutní haematogenní miliární

ne Miliartuberkulose ist als vorhanden anzusehen, wenn die häufig emphysematische Lunge mehr oder weniger dicht mit frischen miliaren Herden durchsetzt ist und auch die Nieren miliare Tuberkel aufweisen), ferner wenn bei Schweinen oder Bären Trichinen oder bei Rindern, Kälbern und Schweinen in größerer Zahl Finnen (bei Rindern und Kälbern Cysticercus inermis, bei Schweinen Cysticercus cellulosae) nachgewiesen sind; an Stelle der unschädlichen Beseitigung ist auf Antrag des Verfügungsberechtigten die Wiederausfuhr solcher trichinösen Schweine zu gestatten, bei denen eine sinnfällige Veränderung des Muskelfleisches nicht besteht, wenn das Fleisch vorher der für derartiges trichinöses Fleisch von Schweinen bei Schlachtungen im Inland vorgeschriebenen Behandlung — Kochen oder Dämpfen [§ 55, Abs. 1, II, Buchst. a), Nr. 2, AB. A] — unterworfen worden ist;

C. die veränderten Teile (sofern die in I, A und B, erwähnten Fälle nicht vorliegen)

a) bei Durchsetzung von Eingeweiden mit vereinzelten, auf den Menschen nicht übertragbaren tierischen Schmarotzern;

b) bei örtlicher Strahlenpilzerkrankung;

c) bei Tuberkulose, wenn nur die Lymphknoten an der Lungenwurzel, im Mittelfell und (für den Fall der Miteinfuhr der Leber) an der Leberpforte oder wenn sie an einer der vorbezeichneten Stellen Veränderungen aufweisen; die Organe, zu denen die erkrankten Lymphknoten gehören, sind ganz zu vernichten. Wird in einem Organ oder einem Lymphknoten eines Schweinegeschlinges Tuberkulose festgestellt, so ist das ganze Geschlinge unschädlich zu beseitigen;

d) bei Lungenseuche oder dem begründeten Verdacht dieser Krankheit;

e) bei Nesselfieber (Backsteinblattern) oder dem begründeten Verdacht dieser Krankheit;

f) bei oberflächlicher und geringgradiger Fäulnis und ähnlichen Zersetzungsvorgängen, Besetzung mit Insekten und unerheblicher Beschmutzung.

II. Von der Einfuhr sind zurückzuweisen:

A. alle Tierkörper der betreffenden Sendung, von denen anzunehmen ist, daß auf sie eine Übertragung des Krankheitsstoffs stattgefunden hat, wenn auch nur bei einem Tierkörper Lungenseuche oder Maul- und Klauenseuche oder der begründete Verdacht einer dieser Krankheiten vorliegt, bei Lungenseu-

tuberkulosu je nutno shledávati tehdy, jsou-li často emfysematické plíce prostoupeny více nebo méně hustě čerstvými miliárními uzlíky a nalézají-li se miliární tuberkuly též v ledvinách), dále při zjištění svalovců u vepřů nebo u medvědů nebo při větším počtu uhrů u skotu, telat a vepřů (u skotu a telat cysticercus inermis, u vepřů cysticercus cellulosae); místo neškodného odstranění možno dovoliti, požádá-li o to osoba, která má právo nakládati se zásilkou, zpětný vývoz svalovčitých vepřů, není-li jejich svalstvo patrně změněno a bylo-li maso napřed ve vnitrozemí podle předpisů upraveno — vařením nebo dušením [§ 55, odst. 1, II, písm. a), č. 2 prov. př. A];

C. změněné části (nejde-li o případy uvedené pod č. I, písm. A a B),

a) jsou-li ve vnitřnostech ojedinělí, na člověka nepřenosní cizopasníci;

b) při místní aktinomykose;

c) při tuberkulose, jsou-li tuberkulosně změněny jen mizní uzliny průduškové, mezihrudní a dovážejí-li se zároveň játra, mízní uzliny jaterní nebo, je-li změněna jen některá z nich; orgány, k nimž patří chorobně změněné mízní uzliny, se zničí. Zjistí-li se tuberkulosa v některém orgánu nebo v některé mízní uzlině vepřového drobu, odstraní se neškodně celý drob;

d) při plicní nákaze skotu nebo při důvodném podezření z ní;

e) při kopřivce nebo při důvodném podezření z ní;

f) při povrchové nebo nepatrné hnilobě a podobných rozkladných procesech, při napadení hmyzem nebo při znečištění v menším stupni.

II. Při dovozu se odmítne:

A. všechna těla zvířat příslušné zásilky, o kterých jest nutno předpokládati, že na ně byla přenesena nakažlivina, byla-li třeba jen u jediného zvířete zjištěna plicní nákaza skotu nebo slintavka a kulhavka nebo důvodné podezření z některé z těchto nemocí, při plicní nákaze skotu nebo při podezření z této

che oder dem Verdacht dieser Krankheit nach unschädlicher Beseitigung der veränderten Teile [I, C, Buchst. d)];

B. die einzelnen Tierkörper, die auf Grund der nach § 13 ausgeführten Prüfung beanstandet sind, soweit sie nicht nach I, A und B, unschädlich beseitigt werden müssen. Liegt einer der Fälle zu I, C, Buchst. a), b), c) oder f), vor, so hat die Zurückweisung zu unterbleiben, sofern der Beanstandungsgrund durch Beseitigung und Vernichtung der veränderten Teile behoben wird. Insbesondere muß, unbeschadet dieser Ausnahmen, die Zurückweisung erfolgen:

a) wenn die Ware den Angaben in den Begleitpapieren nicht entspricht;

b) wenn die Beschaffenheit des Fleisches einen schlechten Ernährungszustand des Tieres bekundet;

c) wenn das Fleisch auffällige Abweichungen der Farbe, des Geruchs, Geschmacks und der Konsistenz oder wenn es fremdartige Einlagerungen zeigt;

d) wenn das Fleisch durch Fäulnis, Verschimmelung, Insekten, Beschmutzung u. dgl. in seiner Genußtauglichkeit beeinträchtigt oder wenn Luft eingeblasen ist;

e) wenn sich an den Lymphknoten eine Schwellung mit oder ohne Blutung, Verkäsung oder Verkalkung zeigt;

f) wenn Tuberkulose eines Knochens oder eines Fleischlymphknotens oder Nesselfieber (Backsteinblattern) oder der begründete Verdacht einer dieser Krankheiten vorliegt;

g) wenn vereinzelte Finnen (bei Rindern und Kälbern Cysticercus inermis, bei Schweinen Cysticercus cellulosae, bei Schafen Cysticercus ovis) nachgewiesen sind;

h) wenn Organe oder sonstige Körperteile, auf die sich die Untersuchung zu erstrecken hat, den Bestimmungen des § 6 zuwider fehlen oder angeschnitten sind.

(2) Die Zurückweisung kann bei Beanstandungen auf Grund der Bestimmung im Absatz 1, II, B, Buchst. a), unterbleiben, wenn nachträglich für die Ware entsprechende Begleitpapiere beigebracht werden.

(3) Für das aus Südamerika zur Einfuhr kommende Rindergefrierfleisch (§ 6, Abs. 5) gelten die Bestimmungen der Absätze 1 und 2 sinngemäß mit folgenden Maßgaben:

a) An Stelle des Tierkörpers tritt das Tierkörperviertel;

b) statt der unter Absatz 1, II, angeordneten Zurückweisung von der Einfuhr sind die be-

nemoci po neškodném odstranění změněných částí [č. I, písm. C, d)];

B. jednotlivá těla zvířat, která byla pozastavena při zjištění podle § 13, nemají-li býti neškodně odstraněna podle č. I, písm. A a B. Jde-li o případ pod č. I, písm. C, a), b), c) nebo f), maso se neodmítne, není-li po odstranění a zničení změněných částí důvodů k pozastavení. Bez ohledu na tyto výjimky je nutno zboží vrátiti zejména:

a) nevyhovuje-li údajům dokladů;

b) svědčí-li jakost masa o tom, že zvíře bylo špatného výživného stavu;

c) jeví-li maso nápadné úchylky barvy, vůně, chuti nebo hutnosti nebo jsou-li v něm cizorodé uloženiny;

d) je-li maso s hlediska požívatelnosti značně změněno hnilobou, plísní, hmyzem, znečištěním a pod., nebo bylo-li nafukováno;

e) jsou-li mízní uzliny zduřeny s krevními výrony nebo bez nich, sesýrovatěny nebo zvápenatěny;

f) jde-li o tuberkulosu kostí nebo masových mízních uzlin nebo o kopřivku nebo o důvodné podezření z těchto nemocí;

g) jsou-li v mase ojedinělé uhry (u skotu a telat cysticercus inermis, u vepřů cysticercus cellulosae, u ovcí cysticercus ovis);

h) chybějí-li nebo jsou-li naříznuty proti ustanovení § 6 orgány nebo jiné části těla, které mají býti vyšetřeny.

(2) Jde-li o pozastavení podle odstavce 1, č. II, písm. B, a), nemusí se zboží vrátiti, budou-li příslušné doklady pro pozastavené zboží předloženy dodatečně.

(3) Pro zmražené hovězí maso (§ 6, odst. 5) dovážené z Jižní Ameriky platí ustanovení odstavců 1 a 2 obdobně s těmito změnami:

a) místo těla zvířete se vyšetřuje čtvrť;

b) místo vrácení podle odstavce 1, č. II je nutno dovážené pozastavené čtvrti zabaviti

anstandeten Viertel zu beschlagnahmen und auf die Freibank zu verweisen. In dem unter Absatz 1, II, B, Buchst. a), genannten Fall findet keine Beanstandung statt;

c) die endgültige Beurteilung des beschlagnahmten und der Freibank überwiesenen Fleisches obliegt dem die Aufsicht auf der Freibank führenden Tierarzt nach den für die Beurteilung des inländischen Fleisches geltenden Gesichtspunkten.

§ 19.

(1) Für zubereitetes Fleisch, ausgenommen Fette, gelten folgende Grundsätze:

I. In unschädlicher Weise sind zu beseitigen:

a) alle zu der betreffenden Sendung gehörigen Packstücke, soweit nach der gemeinsamen Herkunft, der Art der Verpackung und Beförderung oder den sonstigen Umständen angenommen werden kann, daß eine Übertragung des Krankheitsstoffs stattgefunden hat, wenn auch nur an einem Fleischstück eine der im § 18, Abs. 1, I, A, aufgeführten Krankheiten oder der begründete Verdacht einer derselben nachgewiesen ist;

b) das einzelne Packstück, wenn an einem Fleischstück Rotlauf der Schweine, Septicämie, Pyämie, Texasfieber, Paratyphus-, Enteritis- oder Coliinfektion, Ruhr oder der begründete Verdacht einer dieser Krankheiten nachgewiesen ist;

c) das einzelne Fleischstück, wenn in ihm Trichinen oder Finnen oder Tuberkulose nachgewiesen sind;

d) das ganze Geschlinge, das ohne natürlichen Zusammenhang mit dem Tierkörper eingeführt ist, wenn auch nur in einem Organ oder Lymphknoten Tuberkulose festgestellt ist;

e) die veränderten Teile bei oberflächlicher und geringgradiger Fäulnis und ähnlichen Zersetzungsvorgängen, Besetzung mit Insekten, unerheblicher Beschmutzung, Durchsetzung von Organen mit Schmarotzern, die durch den Fleischgenuß auf den Menschen nicht übertragen werden können (Leberegeln, Hülsenwürmern usw.). Wenn die Zahl oder Verteilung dieser Schmarotzer ihre gründliche Entfernung nicht gestattet, sind die ganzen Organe zu vernichten, andernfalls sind die Schmarotzer auszuschneiden und die Organe freizugeben.

a poukázati do nuceného výseku. V případě uvedeném v odstavci 1, č. II, písm. B, a) se maso nepozastavuje;

c) konečné posouzení zabaveného a do nuceného výseku poukázaného masa náleží veterináři, který má dozor nad nuceným výsekem, podle hledisek platných pro posouzení vnitrozemského masa.

§ 19.

(1) Pro upravené maso, kromě tuků, platí tato ustanovení:

I. Neškodně se odstraní:

a) všechny balíky celé zásilky, je-li možno usuzovati ze společného původu, ze způsobu balení a dopravy nebo z jiných okolností, že došlo k přenosu nakažliviny, byla-li třebas jen na jednom kusu masa zjištěna některá z nemocí, uvedených v § 18, odst. 1, č. I, písm. A, nebo je-li důvodné podezření některé z nich;

b) jednotlivý balík, byla-li v některém kuse masa zjištěna červenka vepřů, septikaemie, pyaemie, texaská horečka, infekce skupinou paratyfus-enteritis nebo coli, úplavice nebo je-li důvodné podezření některé z nich;

c) jednotlivý kus masa, byli-li zjištěni svalovci nebo uhry;

d) celý drob, není-li dovezen v přirozené souvislosti s tělem zvířete, zjistí-li se i jen v jediném orgánu nebo v mízní uzlině tuberkulosa;

e) změněné části při povrchové a nepatrné hnilobě a při podobných rozkladných procesech, při napadení hmyzem, při znečištění menšího rozsahu, při prostoupení orgánů cizopasníky nepřenosnými na člověka při požívání masa (motolice, měchožil jaterní a pod.); není-li možno cizopasníky ty podle jejich počtu a uložení důkladně odstraniti, zničí se celé orgány; jinak se cizopasníci odstraní a orgány propustí.

II. Von der Einfuhr ist das Fleisch zurückzuweisen, soweit es nicht nach I unschädlich beseitigt werden muß, und zwar

A. die ganze Sendung,

a) wenn sämtliche daraus entnommenen Stichproben (§ 14, Abs. 3 und 4) bei der Prüfung auf die Behandlung mit verbotenen Stoffen [§ 5, Nr. 4, § 14, Abs. 1, Buchst. b)] oder, abgesehen von Därmen, auf die Durchpökelung usw. [§ 3, Abs. 1 und 2, § 14, Abs. 1, Buchst. d)] wegen desselben Grundes beanstandet worden sind;

b) wenn auch nur ein Fleischstück als Hundefleisch oder als Fleisch von Einhufern (§ 5, Nr. 2) erkannt ist;

B. das ganze Packstück,

a) wenn die Ware den Angaben in den Begleitpapieren nicht entspricht;

b) wenn, abgesehen von dem Fall unter A, Buchst. a), auch nur eine aus dem Packstück entnommene Probe wegen Behandlung mit verbotenen Stoffen [§ 5, Nr. 4, § 14, Abs. 1, Buchst. b)] beanstandet ist;

c) wenn in dem Packstück Därme gefunden sind, die in veterinär- oder gesundheitspolizeilicher Beziehung als nicht einwandfrei oder als untauglich befunden wurden, soweit nicht im Falle zu I, Buchst. d), der Mangel durch Beseitigung der veränderten Teile behoben wird;

d) wenn, abgesehen von dem Fall unter A, Buchst. a), sämtliche aus dem Packstück entnommenen Proben (§ 14, Abs. 3) wegen unvollständiger Pökelung usw. [§ 3, Abs. 1 und 2, § 14, Abs. 1, Buchst. d)] beanstandet sind;

e) wenn auch nur an einem Fleischstück Erscheinungen der Lungenseuche oder der Maul- und Klauenseuche vorliegen oder der begründete Verdacht dieser Krankheiten besteht.

Bei Sendungen unverpackter Fleischstücke ist als Packstück im Falle zu Buchst. b) der nach § 14, Abs. 3, einem Packstück gleichzuerachtende Teil einer Sendung anzusehen; in den anderen Fällen unter B hat sich bei unverpackten Fleischstücken die Beanstandung nur auf das einzelne Fleischstück zu erstrecken;

C. das einzelne Fleischstück, das — abgesehen von den Fällen unter A und B — auf Grund der Prüfung nach § 14, Abs. 1, beanstandet ist, insbesondere wenn der Bestimmung des § 7, Abs. 4, zuwider die der Untersuchung zu unterziehenden Lymphknoten

II. Maso se při dovozu odmítne, nemusí-li býti podle č. I neškodně odstraněno, a to:

A. celá zásilka,

a) byly-li všechny namátkové vzorky, z ní odebrané, ze stejného důvodu pozastaveny (§ 14, odst. 3 a 4) při vyšetření na zakázané látky [§ 5, č. 4, § 14, odst. 1, písm. b)] nebo, kromě střev, při vyšetření na úplné naložení a j. [§ 3, odst. 1 a 2, § 14, odst. 1, písm. d)];

b) zjistí-li se i třebas jen jeden kus masa psa nebo jednokopytníka (§ 5, č. 2);

B. celý balík,

a) nevyhovuje-li zboží údajům v dokladech;

b) byl-li byť třeba jen jeden vzorek z balíku pozastaven pro použití zakázaných látek [§ 5, č. 4, § 14, odst. 1, písm. b)], kromě případu pod písm. A, a);

c) byla-li v balíku zjištěna střeva závadná s hlediska veterinárně nebo zdravotně policejního, nebo nezpůsobilá, a nelze-li tuto závadu odstraniti podle č. I, písm. d) odstraněním změněných částí;

d) byly-li všechny vzorky (§ 14, odst. 3) pozastaveny pro neúplné naložení a pod. [§ 3, odst. 1 a 2, § 14, odst. 1, písm. d)], kromě případu pod písm. A, a);

e) jeví-li i jeden kus masa známky plicní nákazy skotu nebo slintavky a kulhavky nebo důvodného podezření z těchto nemocí.

Při zásilkách nebalených kusů masa v případě uvedeném pod písm. b) se považuje za balík část zásilky, která je označena v § 14, odst. 3 za rovnocennou balíku; v jiných případech ustanovení pod B se pozastaví při nebalených kusech masa jen jednotlivý kus;

C. jednotlivý kus masa — nejde-li o případy uvedené pod písmeny A a B — pozastavený na podkladě zjištění podle § 14, odst. 1, zvláště chybějí-li nebo jsou-li naříznuty mízní uzliny, které mají býti vyšetřeny, přes ustanovení § 7, odst. 4, dále zjistí-li se při vy-

fehlen oder angeschnitten sind, ferner wenn sich bei der Prüfung einer der im § 18, Abs. 1, II, B, Buchst. b) bis f), aufgeführten Mängel ergibt und dieser nicht im Falle zu I durch Vernichtung der veränderten Teile behoben wird.

(2) Die Zurückweisung kann bei Beanstandungen auf Grund der Bestimmungen im Absatz 1, II, B, Buchst. a), unterbleiben, wenn nachträglich für die Ware entsprechende Papiere beigebracht werden.

§ 20.

In den Fällen der §§ 18 und 19 kann an Stelle der unschädlichen Beseitigung des Fleisches die Zurückweisung treten, wenn die das Fleisch beanstandende Untersuchungsstelle im Zollausland oder in einem Freihafen liegt.

§ 21.

(1) Zubereitetes Fett ist zurückzuweisen:

I. auf Grund der Vorprüfung:

a) wenn die Ware den Angaben in den Begleitpapieren nicht entspricht oder die zugehörige Packung nicht den für den Inlandsverkehr bestehenden Vorschriften entsprechend bezeichnet ist („Margarine", „Kunstspeisefett");

b) wenn das Fett mit einem ranzigen, sauerranzigen, fauligen oder sauer-fauligen Geruch oder Geschmack behaftet oder innerlich mit Schimmelpilzen oder Bakterienkolonien durchsetzt oder sonst verdorben befunden wird;

c) wenn das Fett in einem Packstück äußerlich derart mit Schimmelpilzen oder Bakterienkolonien besetzt ist, daß der Inhalt des ganzen Packstücks als verdorben anzusehen ist;

d) wenn die von der Regierung des Ausfuhrlandes gegen die Einfuhr von gereinigtem (geläutertem) tierischen Fett in das Zollinland getroffenen Sicherungsmaßnahmen nicht beachtet sind;

II. auf Grund der Hauptprüfung:

a) in den unter I, Buchst. a) bis d), angegebenen Fällen;

b) wenn eine Probe einen der nach § 5, Nr. 4, verbotenen Stoffe enthält;

c) wenn eine Probe als verfälscht oder nachgemacht befunden wird;

šetření některá ze závad uvedených v § 18, odst. 1, č. II, písm. B, b) až f), nelze-li ji v případě pod č. I odstraniti zničením změněných částí.

(2) Maso se neodmítne při závadách podle ustanovení odstavce 1, č. II, písm. B, a), budou-li příslušné doklady o zboží předloženy dodatečně.

§ 20.

V případech §§ 18 a 19 může býti maso místo neškodného odstranění odmítnuto, je-li stanice prohlídky, která maso pozastavila v celní cizině nebo ve svobodném přístavě.

§ 21.

(1) Upravený tuk se odmítne:

I. na podkladě předběžné zkoušky

a) nevyhovuje-li údajům v dokladech nebo není-li obal označen podle předpisů platných pro oběh ve vnitrozemí („margarin", „umělý jedlý tuk");

b) zjistí-li se, že tuk páchne nebo chutná žlukle nebo nakysle žlukle, hnilobně nebo nakysle hnilobně nebo je uvnitř prostoupen plísněmi nebo koloniemi bakterií, nebo je jinak zkažený;

c) je-li tuk v některém balíku na povrchu tak porostlý plísněmi nebo koloniemi bakterií, že je třeba považovati obsah celého balíku za zkažený;

d) není-li dbáno zajišťovacích opatření stanovených vládou vývozní země proti dovozu čištěných živočišných tuků do celního tuzemska;

II. na podkladě hlavní zkoušky:

a) v případech č. I, písm. a) až d);

b) obsahuje-li vzorek zakázané látky podle § 5, č. 4;

c) zjistí-li se, že je vzorek padělán nebo napodoben;

d) wenn eine Probe Margarine den Bestimmungen des im § 15, Abs. 3, Buchst. b), genannten Gesetzes oder den dazu erlassenen Ausführungsbestimmungen nicht entspricht.

(2) Die Zurückweisung kann bei der Vorprüfung und Hauptprüfung in den Fällen zu Absatz 1, I, Buchst. a), unterbleiben, wenn nachträglich das Packstück mit den vorgeschriebenen Bezeichnungen versehen oder die Übereinstimmung mit den Begleitpapieren herbeigeführt wird.

(3) Die Zurückweisung hat sich auf alle zu einer Sendung gehörigen Packstücke einer Fabrikation zu erstrecken, wenn die Untersuchung sämtlicher davon entnommenen Stichproben (§ 15, Abs. 5) zu einer gleichen Beanstandung geführt hat (§ 12, Abs. 4). Im übrigen hat sich die Zurückweisung nur auf die einzelnen beanstandeten Packstücke zu erstrecken.

Weitere Behandlung des Fleisches.

§ 22.

(1) Zurückgewiesenes oder freiwillig zurückgezogenes Fleisch kann unter den im § 30 bezeichneten Voraussetzungen zur Einfuhr zugelassen werden, wenn es zu anderen Zwecken als zum Genuß für Menschen Verwendung finden soll.

(2) Die Entscheidung darüber, ob zurückgewiesenes oder freiwillig zurückgezogenes Fleisch oder Fleisch, das zwar nicht zum menschlichen Genuß bestimmt ist, aber dazu verwendet werden kann, ohne vorherige Untersuchung nach § 30 zur Einfuhr zuzulassen ist, steht der Bezirksbehörde zu.

(3) Sofern die Unbrauchbarmachung für den menschlichen Genuß im Wege der fabrikationsmäßigen Behandlung lediglich durch geeignete Kontrollmaßregeln sichergestellt werden soll, ist jedoch die Erlaubnis der Landesbehörde erforderlich. Diese Erlaubnis kann für bestimmte zuverlässige Fabrikationsstätten unter Angabe der Kontrollmaßregeln allgemein erteilt werden.

§ 23.

Die Untersuchungsstelle hat Fleisch, das keinen Anlaß zur Beanstandung auf Grund der Bestimmungen in den §§ 13 bis 15 gibt, als tauglich zum Genuß für Menschen zu erklären.

§ 24.

(1) Die Untersuchungsstelle hat beanstandetes Fleisch vorläufig zu beschlagnahmen

d) nevyhovuje-li vzorek margarinu ustanovením zákona uvedeného v § 15, odst. 3, písm. b), nebo prováděcím ustanovením k němu.

(2) Zásilka se neodmítne při předběžné nebo hlavní zkoušce v případech odstavce 1, č. I, písm. a), označí-li se balík dodatečně podle předpisu, nebo prokáže-li se dodatečně, že zásilka s doklady souhlasí.

(3) Všechny balíky téže výroby z téže zásilky se odmítnou, byla-li vyšetřením všech namátkových vzorků (§ 15, odst. 5) zjištěna stejná závada (§ 12, odst. 4). V ostatních případech se vrátí jen jednotlivé pozastavené kusy.

Další opatření u masa.

§ 22.

(1) Dovoz masa, které bylo odmítnuto nebo dobrovolně odvoláno, může býti podle ustanovení v § 30 dovolen, bude-li maso určeno k jiným účelům než k lidskému požívání.

(2) Okresnímu úřadu přísluší rozhodnouti, může-li býti podle § 30 dovolen dovoz masa odmítnutého nebo dobrovolně odvolaného nebo masa, které sice nebylo k lidskému požívání určeno, ale mohlo by k němu býti užito, bez předchozího vyšetřování.

(3) Pro zajištění postupu, kterým se má maso státi nepožívatelným při továrním zpracování, vhodným kontrolním opatřením, je třeba povolení zemského úřadu. Toto povolení může býti dáno obecně pro určitá hodnověrná výrobní místa se stanovením kontrolních opatření.

§ 23.

Vyšetřovací stanice má prohlásiti maso, u kterého není důvodu k pozastávce podle §§ 13 až 15, za požívatelné.

§ 24.

(1) Vyšetřovací stanice má pozastavené maso předběžně zabaviti a označiti značkou,

und mit einem leicht wieder entfernbaren Erkennungszeichen zu versehen. Als Erkennungszeichen sind Zettel von dünnem Papier zu verwenden, die die Aufschrift „Vorläufig beschlagnahmt" sowie die Unterschrift des Tierarztes der Untersuchungsstelle mit Orts- und Tagesangabe tragen und durch Auflegen oder in sonst geeigneter Weise, bei zubereitetem Fett nur an den Behältern, zu befestigen sind.

(2) Sind in einer Untersuchungsstelle mehrere Tierärzte tätig, so hat der leitende oder dienstaufsichtführende Tierarzt die von den anderen Tierärzten der Untersuchungsstelle vorgenommenen Beanstandungen zu prüfen und, vorbehaltlich des Beschwerderechts, darüber zu entscheiden, ob die Beanstandung aufrechtzuerhalten ist.

(3) Die Beschlagnahme ist von der Untersuchungsstelle dem Verfügungsberechtigten, der Zollstelle sowie der Bezirksbehörde unter Angabe des Beanstandungsgrundes sofort mitzuteilen. In dieser Mitteilung an die Bezirksbehörde hat die Untersuchungsstelle bei unschädlich zu beseitigendem Fleisch auch Vorschläge über die zweckmäßigste Art dieser Beseitigung zu machen. Die Bezirksbehörde hat bei der ihr nach Absatz 4 obliegenden weiteren Veranlassung diese Vorschläge tunlichst zu berücksichtigen.

(4) Die Bezirksbehörde hat alsdann über die weitere Behandlung des Fleisches nach den §§ 18 bis 21 Entscheidung zu treffen und hiervon sofort den Verfügungsberechtigten sowie nach Ablauf der Beschwerdefrist die Untersuchungsstelle zu benachrichtigen.

(5) Die Bezirksbehörde hat die Wiederausfuhr oder die unschädliche Beseitigung des Fleisches unter den erforderlichen Sicherungsmaßregeln zu veranlassen und im Benehmen mit der Zollstelle zu überwachen.

(6) Für Grenzstationen auf ausländischem Gebiet können besondere Anordnungen erlassen werden.

Kennzeichnung des Fleisches.

§ 25.

(1) Die Untersuchungsstelle hat auf Grund des endgültigen Ergebnisses der Untersuchung (§§ 23 und 31) das Fleisch zu kennzeichnen.

(2) In den Fällen des § 19, Abs. 1, I, darf die Kennzeichnung der einzelnen Fleischstücke

která se dá opět snadno odstraniti. K označení se použije tenkých papírových lístků, na kterých je nápis „Vorläufig beschlagnahmt, Zatímně zabaveno" místo a den a podpis veterináře vyšetřovací stanice, které se upevní přitisknutím nebo jiným vhodným způsobem, u upraveného tuku jen na obalech.

(2) Působí-li ve vyšetřovací stanici více veterinářů, má vedoucí nebo dozorem pověřený veterinář přezkoušeti pozastavení provedená jinými veterináři vyšetřovací stanice a bez újmy práva stížnosti rozhodnouti o tom, platí-li pozastavení dále.

(3) O pozastavení zpraví vyšetřovací stanice ihned osobu, která má právo nakládati se zbožím, celní stanici a okresní úřad a uvede důvod pozastavení. V této zprávě okresnímu úřadu navrhne vyšetřovací stanice u masa, které má býti neškodně odstraněno, jak by se tak stalo nejúčelněji. Okresní úřad má při dalším zařizování, které mu přísluší podle odstavce 4, dbáti co možno nejvíce těchto návrhů.

(4) Okresní úřad rozhodne potom o dalším opatření u masa podle §§ 18 až 21 a ihned o tom zpraví osobu, která má právo nakládati se zbožím, a po uplynutí lhůty k stížnosti také vyšetřovací stanici.

(5) Okresní úřad zařídí buď zpětný vývoz nebo neškodné odstranění při potřebných zajišťovacích opatřeních a dozírá na jeho provedení v dohodě s celním úřadem.

(6) Pro pohraniční stanice na cizím území mohou býti vydána zvláštní nařízení.

Označení masa.

§ 25.

(1) Vyšetřovací stanice označí maso podle konečného výsledku vyšetření (§§ 23 a 31).

(2) V případech § 19, odst. 1, č. I nemusí se jednotlivé kusy masa označovati, je-li jinak

unterbleiben, wenn die unschädliche Beseitigung sichergestellt ist; dasselbe gilt, wenn im Falle des § 18, Abs. 1, I, B, die Wiederausfuhr von Fleisch trichinöser Schweine gestattet wird und die dort vorgeschriebene Behandlung stattgefunden hat. Sendungen, die zurückzuweisen wären, weil die Ware nicht den Angaben in den Begleitpapieren entspricht [§ 18, Abs. 1, II, B, Buchst. a), § 19, Abs. 1, II, B, Buchst. a), § 21, Abs. 1, I, Buchst. a), und II, Buchst. a)] oder weil das Packstück nicht den für den Inlandsverkehr bestehenden Vorschriften entsprechend bezeichnet ist [§ 21, Abs. 1, I, Buchst. a), und II, Buchst. a)], sind im Falle einer nachträglichen Behebung dieser Anstände nur nach dem Ausfall der Untersuchung der Ware selbst zu kennzeichnen.

(3) Teile von Sendungen, die im Falle des § 12, Abs. 4, zurückgezogen werden, sind gleichfalls zu kennzeichnen; nicht geöffnete Packstücke jedoch nur an der Außenseite der Behälter (§ 27, B, Abs. 2). Bei anderen freiwillig zurückgezogenen Sendungen hat eine Kennzeichnung der nicht untersuchten Teile zu unterbleiben.

§ 26.

(1) Die Kennzeichnung des Fleisches und der Behälter erfolgt mit einem Farbstempel oder Brandstempel.

(2) Jeder Stempel trägt als Aufschrift die Worte „Ausland“ „Cizina“ sowie das Zeichen der Zollstelle, bei der die Untersuchung vorgenommen wird. Der Stempel für Fleisch von Pferden und anderen Einhufern trägt außerdem die Aufschrift „Pferd“. „Kůň“

(3) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung erläßt nähere Bestimmungen über die bei den einzelnen Zollstellen zu benutzenden Zeichen und bestimmt, welche Bezeichnung anzuwenden ist, wenn eine gemeinsame Untersuchungsstelle für mehrere Zollstellen errichtet ist [AB. F, Buchst. b)].

(4) Die Stempel sind für das bei der Untersuchung tauglich befundene Fleisch von sechseckiger Form mit 2,5 cm Länge der einzelnen Seiten, für Fleisch von Pferden und anderen Einhufern von viereckiger Form mit 5 und 2,5 cm Seitenlänge, für das bei der Untersuchung beanstandete sowie für freiwillig zurückgezogenes Fleisch von dreieckiger Form mit 5 cm Seitenlänge. Sie tragen bei dem zurückgewiesenen Fleisch die weitere Aufschrift „Zurückgewiesen“, „Odmítnuto“ bei dem unschädlich zu beseitigenden Fleisch die weitere Aufschrift

zajištěno, že zboží bude neškodně odstraněno; totéž platí, byl-li podle § 18, odst. 1, č. I, písm. B, dovolen zpětný vývoz masa svalovčitých vepřů a byla-li provedena předepsaná úprava. Zásilky, které by měly býti vráceny proto, že zboží nesouhlasí s údaji dokladů [§ 18, odst. 1, č. II, písm. B, a), § 19, odst. 1, č. II, písm. B, a), § 21, odst. 1, č. I, písm. a) a č. II, písm. a)], nebo že balík není označen podle platných předpisů pro oběh ve vnitrozemí [§ 21, odst. 1, č. I, písm. a) a č. II, písm. a)], se označí, byly-li dodatečně závady odstraněny, jen podle vlastního výsledku vyšetření zboží.

(3) Části zásilek, které byly podle § 12, odst. 4 odvolány, se rovněž označí; neotevřené balíky se však označí jen na vnější straně obalů (§ 27, písm. B, odst. 2). U jiných dobrovolně odvolaných zásilek se neoznačuje nevyšetřená část zásilek.

§ 26.

(1) Maso a obaly se označují barevným otiskem nebo vypálením razítka.

(2) Razítko musí obsahovati nápis „Ausland Cizina“ a označení místa celní stanice, u které se koná vyšetření. Razítko pro maso koní a jiných jednokopytníků má kromě toho nápis „Pferd Kůň“.

(3) Ministerstvo sociální a zdravotní správy určí podrobně, jak bude maso označováno v jednotlivých celních stanicích a jak bude označováno, je-li zřízena společná vyšetřovací stanice pro více celních služeben [prov. př. F, písm. b)].

(4) Maso poživatelné se označuje razítkem šestiúhelníkovým o stranách délky 2,5 cm, maso koní a jiných jednokopytníků razítkem obdélníkovým o stranách délky 5 a 2,5 cm. Maso pozastavené nebo dobrovolně odvolané se označuje razítkem trojúhelníkovým o délce strany 5 cm. U masa vráceného má toto razítko nápis „Zurückgewiesen, Odmítnuto“ maso, které má býti neškodně odstraněno, nápis „Zu beseitigen, Odstraniti“ u masa dobrovolně odvolaného značku „Z“.

„Zu beseitigen“, „Odstraniti“ bei freiwillig zurückgezogenem Fleisch den Buchstaben „Z“.

(5) Zur Abstempelung von Bärenfleisch, das nur der Trichinenschau unterliegt, ist ein Stempel von der in den Absätzen 2 und 4 für taugliches Pferdefleisch vorgeschriebenen Stempelform mit der Aufschrift „trichinenfrei“ „svalovců prosto“ an Stelle des Wortes „Pferd“ „Kůň“ zu benutzen.

(6) Die Brandstempel sind von gleicher Form wie die Farbstempel, dürfen jedoch größer sein. Auch die Farbstempel dürfen, insoweit sie zur Abstempelung der Packstücke an den Außenseiten dienen, die im Absatz 4 angegebenen Maße überschreiten.

(7) Im Falle der Kennzeichnung mit einem Farbstempel ist für beanstandetes oder freiwillig zurückgezogenes Fleisch eine schwarze, für das übrige Fleisch eine rote, nicht gesundheitsschädliche, haltbare Farbe zu verwenden.

(8) An jedem Stempel müssen die Schriftzeichen und die Ränder scharf ausgeprägt sein.

(9) Stempelformen:

(5) Medvědí maso, které se vyšetřuje jen na svalovce, se označuje razítkem stejného tvaru jak je předepsáno podle odstavců 2 a 4 pro způsobilé koňské maso s nápisem „Trichinenfrei Svalovců prosto“ místo slova „Pferd Kůň“.

(6) Vypalovací razítka jsou stejného tvaru jako razítka otiskovací, mohou však býti větší. Otiskovací razítka mohou býti větší než je uvedeno v odstavci 4, jsou-li určena k vnějšímu označování balíků.

(7) Maso pozastavené nebo dobrovolně odvolané se označuje černě, ostatní maso červeně, a to vždy barvou zdraví neškodnou a trvanlivou.

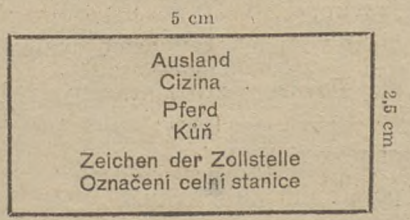
(8) Písmena a okraje razítek musí býti ostře vyznačeny.

(9) Tvary razítek:

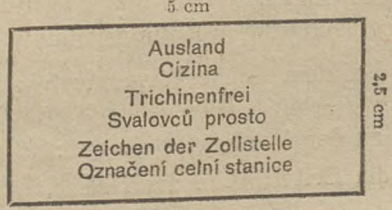
Rot — Červeně

Rot — Červeně

Rot — Červeně

Schwarz — Černě

Schwarz — Černě

Schwarz — Černě

§ 27.

Für die Kennzeichnung des Fleisches gelten folgende Bestimmungen:

A. Frisches Fleisch.

Die Stempelabdrücke sind an jeder Körperhälfte mindestens an folgenden Körperstellen anzubringen, und zwar:

I. Bei Rindern, ausschließlich Kälber, sowie bei Pferden und anderen Einhufern auf:

1. der Seitenfläche des Halses,
2. der hinteren Vorarmfläche,
3. der Schulter,
4. dem Rücken in der Nierengegend,
5. der inneren und
6. der äußeren Fläche des Hinterschenkels,
7. der Zunge,
8. beiden äußeren Kaumuskeln.

II. Bei dem in Tierkörpervierteln zur Einfuhr kommenden Rindergefrierfleisch:

a) an den Vordervierteln auf:

1. der Seitenfläche des Halses,

§ 27.

Maso se označuje takto:

A. Čerstvé maso.

Razítko se otiskne na každé polovině těla alespoň na těchto místech:

I. U skotu, kromě telat, u koní a jiných jednokopytníků na:

1. postranní ploše krku,
2. zadní ploše předloktí,
3. pleci,
4. hřbetě v krajině ledvinové,
5. vnitřní a
6. vnější ploše stehna,
7. jazyku,
8. obou vnějších žvýkacích svalech.

II. U dovážených zmražených hovězích čtvrtích:

a) u předních čtvrtí na:

1. postranní ploše krku,

2. der hinteren Vorarmfläche,
3. der Schulter;

b) an den Hintervierteln auf:

1. dem Rücken in der Nierengegend,
2. der inneren und
3. der äußeren Fläche des Schenkels;

c) das beschlagnahmte und der Freibank zu überweisende Rindergefrierfleisch ist mit dem sonst für das zurückgewiesene Fleisch gebrauchten dreieckigen Stempel in schwarzer Farbe mit der Aufschrift „Zurückgewiesen“ „Odmítnuto“ zu versehen.

III. Bei Kälbern, Renntieren und Wildschweinen, erforderlichenfalls nach Lostrennung der Haut, an den betreffenden Stellen auf:

1. der Schulter oder an der hinteren Vorarmfläche,
2. dem Rücken oder neben dem Nierenfett,
3. der Brust,
4. der Keule, dem Becken oder dem Unterschenkel.

IV. Bei Schweinen auf:

1. der Backe,
2. der Seitenfläche des Halses,
3. der Schulter,
4. dem Rücken,
5. dem Bauch,
6. der Außenfläche des Hinterschenkels,
7. dem Brustfell zwischen der zehnten und elften Rippe nahe der Wirbelsäule,
8. dem Brustfell zwischen der sechsten und achten Rippe nahe dem Brustbein.

V. Bei Schafen und Ziegen, erforderlichenfalls nach Lostrennung der Haut, an den betreffenden Stellen auf:

1. dem Halse,
2. der Schulter,
3. dem Rücken,
4. der inneren Fläche des Hinterschenkels.

VI. Statt der unter den Nrn. III und V vorgeschriebenen Kennzeichnung genügt bei nicht enthäuteten Kälbern, Lämmern, Renntieren, Wildschweinen und Bären die Stempelung in der Nähe des Schaufelknorpels und neben dem Nierenfett oder an den Innenflächen der Hinterschenkel.

2. zadní ploše předloktí,
3. pleci;

b) u zadních čtvrtí na:

1. hřbetě v krajině ledvinové,
2. vnitřní a
3. vnější ploše stehna;

c) zmražené hovězí maso, zabavené a poukázané do nuceného výseku, se označí černým trojúhelníkovým razítkem, jaké se jinak používá pro odmítnuté maso s nápisem „Zurückgewiesen Odmítnuto“.

III. U telat, sobů a divokých vepřů, je-li třeba po oddělení kůže, na:

1. pleci nebo na zadní straně podloktí,
2. hřbetě nebo vedle ledvinového tuku,
3. hrudi,
4. kýtě, na pánvi nebo na lýtku.

IV. U vepřů na:

1. líci,
2. postranní ploše krku,
3. pleci,
4. hřbetě,
5. břiše,
6. vnější ploše stehna,
7. pohrudnici mezi desátým a jedenáctým žebrem poblíže páteře,
8. pohrudnici mezi šestým a osmým žebrem poblíže hrudní kosti.

V. U ovcí a koz, je-li třeba po oddělení kůže, na těchto místech:

1. krku,
2. pleci,
3. hřbetě,
4. vnitřní ploše stehna.

VI. Místo označení předepsaného podle č. III a V stačí u nestažených telat, jehňat, sobů, divokých vepřů a medvědů označení v blízkosti chrupavky lopatkovité a vedle ledvinového tuku nebo na vnitřní straně stehen.

VII. Außerdem ist bei allen Tiergattungen auf jedem Eingeweidestück, ebenso bei den einzeln zur Einfuhr kommenden frischen Organen (§ 6, Abs. 6) und Schweinegeschlingen (§ 7, Abs. 2) auf jedem Organ, mindestens je ein Stempelabdruck anzubringen.

B. Zubereitetes Fleisch.

(1) Bei gepökeltem (gesalzenem), gekochtem oder sonst zubereitetem Fleisch sind die Stempelabdrücke an zwei Stellen jedes Fleischstücks, und zwar bei Schinken und Speck tunlichst auf der Schwarte, anzubringen. Bei gepökelten Schweinegeschlingen erfolgt die Stempelung wie in A, VII, angegeben.

(2) Außen an dem Behälter (Kübel, Faß, Kiste u. dgl.) sind die Stempel gleichfalls an zwei Stellen anzubringen. Bei zubereiteten Fetten und Därmen hat die Kennzeichnung nur an den Behältern zu erfolgen.

§ 28.

Tagebücher für Auslandsfleischbeschaustellen.

(1) An jeder Auslandsfleischbeschaustelle sind von dem untersuchenden Tierarzt und dem Trichinenschauer Tagebücher nach vorgeschriebenem Muster zu führen, in die alle Untersuchungen und deren Ergebnisse sowie die endgültige Entscheidung einzutragen und jedesmal mit der Unterschrift des untersuchenden Tierarztes oder Trichinenschauers zu versehen sind.

(2) Wo das Bedürfnis besteht, kann für frisches und zubereitetes Fleisch, namentlich Fette, sowie für die einzelnen Tiergattungen ein besonderes Tagebuch geführt werden.

(3) Das Tagebuch ist für jedes Kalenderjahr abzuschließen und mindestens zehn Jahre lang nach der letzten Eintragung aufzubewahren.

§ 29.

Unschädliche Beseitigung des beanstandeten Fleisches.

(1) Die unschädliche Beseitigung beanstandeten Fleisches ist möglichst in Tierkörperbeseitigungsanstalten vorzunehmen. Andernfalls ist das Fleisch durch höhere Hitzegrade (Kochen oder Dämpfen bis zum Zerfall der Weichteile, trockene Destillation, Verbrennen) oder auf chemischem Wege bis zur Auflösung der Weichteile unschädlich zu beseitigen. Die gewonnenen Erzeugnisse dür-

VII. Kromě toho se u všech druhů zvířat otiskne razítko alespoň jednou na každý vnitřní orgán a na dovážené jednotlivé čerstvé orgány (§ 6, odst. 6) a na každý orgán vepřového drobu (§ 7, odst. 2).

B. Upravené maso.

(1) Maso nakládané (nasolené), vařené nebo jinak upravené se označí razítkem na dvou místech každého kusu masa, a to u šunek a hřbetního a bokového sádla co možno na kůži. Naložené vepřové droby se označí jako u písm. A, č. VII.

(2) Zevně na obalu (kbelíku, sudu, bedně a pod.) se otiskne razítko rovněž na dvou místech. Jde-li o upravené tuky nebo o střeva, razítkuje se pouze obal.

§ 28.

Deníky pro stanice prohlídky cizozemského masa.

(1) V každé stanici pro vyšetřování cizozemského masa musí býti vedeny vyšetřujícím veterinářem a prohlížitelem na svalovce deníky podle předepsaného vzoru, do kterých se zapisují všechna vyšetřování a jejich výsledky, jakož i konečná rozhodnutí a pokaždé se připojí podpis vyšetřujícího veterináře nebo prohlížitele.

(2) Kde je toho třeba, může býti pro čerstvé a upravené maso, zejména tuky, i pro jednotlivé druhy zvířat veden zvláštní deník.

(3) Deník musí býti za každý kalendářní rok uzavřen a uschován alespoň deset roků od posledního záznamu.

§ 29.

Neškodné odstranění pozastaveného masa.

(1) Pozastavené maso se neškodně odstraní podle možnosti v ústavech pro odstraňování těl zvířat. Jinak se maso neškodně odstraní vysokou teplotou (vařením nebo dušením až do rozpadu měkkých částí, suchou destilací, spálením) nebo chemicky až do rozpuštění měkkých částí. Získané výrobky mohou býti zužitkovány jen technicky. Mají-li býti odstraněna značná množství, budiž to prove-

fen nur technisch verwendet werden. Sind wesentliche Mengen unschädlich zu beseitigen, so hat dies möglichst in Tierkörperbeseitigungsanstalten zu geschehen.

(2) Wo ein derartiges Verfahren undurchführbar ist, erfolgt die Beseitigung durch Vergraben auf den zu diesem Zwecke bestimmten Orten (Verscharrungsplätze) tunlichst an Stellen, die von Tieren nicht betreten werden und an denen Tierfutter oder Streu weder gewonnen noch aufbewahrt wird; trichinöses Fleisch ist stets nach den Bestimmungen im Absatz 1 zu beseitigen, soweit nicht nach § 18, Abs. 1, I, B, die Wiederausfuhr gestattet wird. Vor dem Vergraben ist das Fleisch mit tiefen Einschnitten zu versehen und mit Kalk oder feinem trockenem Sand zu bestreuen oder mit Teer, rohen Steinkohlenteerölen (Karbolsäure, Kresol) oder Alpha-Naphthylamin in 5prozentiger Lösung zu übergießen. Die Gruben sind so tief anzulegen, daß die Oberfläche des Fleisches von einer wenigstens einen Meter starken Erdschicht — vom Grubenrand senkrecht nach unten gemessen — bedeckt wird.

(3) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den Ministerien für Landwirtschaft und für Industrie, Handel und Gewerbe kann weitere Mittel zur unschädlichen Beseitigung zulassen.

(4) Das Verpackungsmaterial ist zu verbrennen oder, sofern ein solches Verfahren nicht angängig ist, anderweitig unschädlich zu beseitigen oder zu entseuchen.

§ 30.

Nicht zum Genuß für Menschen bestimmtes Fleisch.

(1) Fleisch, das zwar nicht für den menschlichen Genuß bestimmt ist, aber dazu verwendet werden kann, darf ohne vorherige Untersuchung zur Einfuhr zugelassen werden, wenn das Unbrauchbarmachen für den menschlichen Genuß entweder im Wege der fabrikationsmäßigen Behandlung durch geeignete Kontrollmaßregeln sichergestellt wird oder durch besondere Behandlung herbeigeführt ist.

(2) Die Sicherstellung des Unbrauchbarmachens für den menschlichen Genuß durch geeignete Kontrollmaßregeln hat dadurch zu erfolgen, daß die Bezirksbehörde nicht nur die Zu- und Abgänge nach den geführten Büchern kontrolliert, sondern auch die fabrikationsdeno podle možnosti v ústavech pro odstraňování těl zvířat.

(2) Kde to nelze provésti, odstraňuje se maso zakopáním, na místech k tomu vykázaných (zahrabovištích), pro zvířata nepřístupných a na kterých se ani nepěstuje ani neuchovává krmivo nebo stelivo pro zvířata; svalovčité maso se vždy neškodně odstraní podle odstavce 1, není-li dovolen zpětný vývoz podle § 18, odst. 1, č. I, písm. B. Před zakopáním se maso hluboko nařeže a posype vápnem nebo jemným suchým pískem nebo polije dehtem či surovým dehtovým olejem (kyselinou karbolovou, kresolem) nebo 5% roztokem alfanaftylaminu. Jámy musí býti tak hluboké, aby povrch masa byl pokryt alespoň metr silnou vrstvou země — měřeno od okraje jámy kolmo dolů.

(3) Ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvy zemědělství, průmyslu, obchodu a živností může dovoliti i jiné prostředky k neškodnému odstranění.

(4) Balicí materiál se spálí a kdyby to nebylo možné, jinak neškodně odstraní nebo se desinfikuje.

§ 30.

Maso, které není určeno k lidskému požívání.

(1) Dovoz masa, které sice není určeno k lidskému požívání, ale jež by se k němu dalo použít, smí býti dovolen bez předchozího vyšetření, byla-li jeho neupotřebitelnost k požívání zajištěna buď vhodnými kontrolními opatřeními při továrenském zpracování, nebo stane-li se nepožívatelným po zvláštní úpravě.

(2) Postup, kterým se má maso státi nepoužívatelným, se zajišťuje vhodnými kontrolními opatřeními tak, že okresní úřad dozírá nejen na příjem a výdej podle vedených knih, nýbrž také bezprostředně na tovární zpracování. Dovezou-li obchodníci technické tuky

mäßige Behandlung unmittelbar überwacht. Soweit von Händlern zum Weiterverkauf technische Fette eingeführt werden, ist dafür zu sorgen, daß eine ständige Kontrolle ihrer Lager durch die für den Ort der Lager zuständige Bezirksbehörde eingerichtet wird und diese die Überwachung des Verbleibs derartiger Fettsendungen nach ihrer Veräußerung bis zur fabrikationsmäßigen Verarbeitung der Fette in der Weise übernimmt, daß die Entnahme von Fetten nur unter amtlicher Aufsicht stattfindet und ihre Versendung der jeweils für den neuen Zielort zuständigen Bezirksbehörde mitgeteilt wird; dieser obliegt die weitere Kontrolle der Fettsendung bis zur fabrikationsmäßigen Verarbeitung. Wenn bei zuverlässigen Fabriken die Kontrollmaßregeln auch eingeschränkt werden können, so darf auf die unmittelbare Überwachung der fabrikationsmäßigen Behandlung der zu technischen Zwecken eingeführten Fette und Talge doch niemals gänzlich verzichtet werden.

(3) Die besondere Behandlung nach Absatz 1 hat zu erfolgen:

a) bei Fleisch, ausgenommen zubereitete Fette, durch Anlegen von tiefen Einschnitten und Zusetzen von Kalk, Teer oder rohen Steinkohlenteerölen (Karbolsäure, Kresol oder Alpha-Naphthylamin in 5prozentiger Lösung), bei getrockneten Schafdärmen auch von Kampfer oder Naphthalin,

b) bei zubereiteten Fetten durch Vermischen mit gewöhnlichem, stark riechendem Brennpetroleum, mit Teer, rohen Steinkohlenteerölen (Karbolsäure, Kresol), Gerbertran, rohem Birkenöl (Birkenteer), stark riechendem oder tiefdunkel gefärbtem Maschinenschmieröl (Zylinderöl) oder mit flüssigem Terpineol von der Dichte 0,938 bis 0,940 bei 15° C und dem Siedepunkt unter gewöhnlichem Druck bei 216° bis 219° C, Safrol von der Dichte 1,105 bis 1,107 bei 15° C und dem Siedepunkt 233° C bei einem Luftdruck von 760 mm; künstliches Wintergrünöl von der Dichte 1,185 bis 1,190 bei 15° C und dem Siedepunkt 222° C bei einem Luftdruck von 760 mm und der Verseifungszahl von mindestens 361.

(4) Auf je 100 kg Fett sind zum Unbrauchbarmachen folgende Gewichtsmengen der einzelnen Mittel zu verwenden: 1 kg gewöhnliches, stark riechendes Brennpetroleum, 2 kg Teer, 2 kg rohe Steinkohlenteeröle (Karbolsäure, Kresol), 10 kg Gerbertran, 5 kg rohes Birkenöl (Birkenteer), 5 kg stark riechendes

k rozprodeji, musí okresní úřad příslušný pro místo skladiště pečovati o zařízení stálé kontroly jejich skladišť a míti dohled na uložení takových zásilek tuku, od jejich prodeje až k továrnímu zpracování tuku a to tak, že tuk je odebírán jen pod úředním dozorem a odesílán do nového místa určení vždy se zprávou příslušnému okresnímu úřadu, který se pak stará o další kontrolu zásilek tuku až k továrnímu zpracování. I když mohou býti u spolehlivých továren kontrolní opatření omezena, nemůže býti nikdy zcela upuštěno od bezprostředního dozoru na tovární zpracování tuků a loje, dovezených k technickým účelům.

(3) Zvláštní úprava podle odstavce 1 se provádí takto:

a) u masa, kromě upravených tuků, hlubokými řezy a přidáním vápna, dehtu nebo surových dehtových olejů (kyseliny karbolové a kresolu nebo alfanaftylaminu v 5 procentním roztoku), u sušených ovčích střev také přidáním kafru nebo naftalinu,

b) u umělých tuků přimícháním obyčejného, silně páchnoucího petroleje, dehtu, surových dehtových olejů (kyseliny karbolové, kresolu), surového rybího tuku, surového březového oleje (březového dehtu), silně páchnoucího nebo značně tmavého strojního minerálního (válcového) oleje, nebo tekutého terpineolu hustoty 0,938 až 0,940 při 15° C a bodu varu 216 až 219° C za obyčejného tlaku, safrolu hustoty 1,105 až 1,107 při 15° C a bodu varu 233° C za tlaku vzduchu 760 mm; umělého zimního zeleného oleje hustoty 1,185 až 1,190 při 15° C a bodu varu 222° C za tlaku vzduchu 760 mm a čísla zmýdelnění alespoň 361.

(4) Tuk se stane nepožívatelným, přidají-li se na každých 100 kg tuku tato váhová množství jednotlivých látek: 1 kg obyčejného, silně páchnoucího petroleje, 2 kg dehtu, 2 kg surového dehtového oleje (kyseliny karbolové, kresolu), 10 kg surového rybího tuku, 5 kg surového březového oleje (březového dehtu),

oder tiefdunkel gefärbtes Maschinenschmieröl (Zylinderöl), 1 kg flüssiges Terpineol, 1 kg Safrol oder 1 kg künstliches Wintergrünöl von den im Absatz 3, Buchst. b), angegebenen Eigenschaften.

(5) Für das Verfahren beim Unbrauchbarmachen der Fette sind die zollamtlichen Vorschriften über das Ungenießbarmachen von Fetten maßgebend.

(6) Die Vorschrift im Absatz 1 gilt auch für Mustersendungen und Proben von ausländischen Fleischwaren mit folgenden Maßgaben:

Die Eingangszollstelle kann die von der betreffenden Firma näher zu bezeichnenden Fleischwarenmuster oder -proben ohne vorherige Untersuchung oder Genußunbrauchbarmachung im Zollanweisungsverfahren auf die für den Bestimmungsort zuständige Zollstelle abfertigen. Die Ware ist alsdann unter Überwachung durch die Bezirksbehörde in dem Betrieb der einführenden Firma zu dem von dieser Firma der Bezirksbehörde gegenüber anzugebenden Zweck zu verwenden. Danach sind die Fleischwaren unter Aufsicht der Bezirksbehörde für den menschlichen Genuß unbrauchbar zu machen. Etwa erwachsende Kosten fallen der einführenden Firma zur Last.

(7) Die Zulassung weiterer Mittel zum Unbrauchbarmachen ist dem Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung vorbehalten. Das Unbrauchbarmachen zum menschlichen Genuß von Speck, der zum Schmieren von Walzen verwendet werden soll, sogenanntem Walzenspeck, hat vor dem Zusetzen der unter Absatz 3, Buchst. a), angegebenen Mittel durch in einer Richtung verlaufende Parallelschnitte, die etwa 7 bis 10 cm voneinander entfernt angelegt werden, zu erfolgen.

Rechtsmittel.

§ 31.

(1) Gegen die von der Untersuchungsstelle im Falle des § 12, Abs. 4, vorgenommene Beanstandung einer Stichprobe sowie gegen die von der Bezirksbehörde im Falle der §§ 18 bis 21 getroffene Entscheidung kann von dem Verfügungsberechtigten innerhalb einer eintägigen Frist nach der Benachrichtigung (§ 12, Abs. 4, und § 24, Abs. 4) Beschwerde eingelegt werden. Dieses Rechtsmittel ist in ersterem Falle bei der Untersuchungsstelle

5 kg silně páchnoucího nebo značně tmavého strojního minerálního oleje (válcového), 1 kg tekutého terpineolu, 1 kg safrolu nebo 1 kg umělého zimního zeleného oleje vlastností uvedených v odstavci 3, písm. b).

(5) Pro postup, kterým se mají tuky státi neupotřebitelnými, jsou rozhodující příslušné celní předpisy.

(6) Předpis odstavce 1 platí též pro zásilky vzorků a zkoušek cizozemského masného zboží takto:

Vstupní celní služebna může odbaviti vzorky nebo zkoušky masného zboží označeného podrobně dovozcem bez předchozího vyšetření, nebo bez úpravy, aby se stalo nepoužívatelným, v celním poukazovacím řízení příslušné celní služebně místa určení. Zboží se pak užije pod dohledem okresního úřadu v provozu dovozce k účelu, který ohlásil tomuto úřadu. Potom se upraví masné zboží pod dozorem okresního úřadu tak, aby se stalo nepožívatelným. Výlohy, které snad vzniknou, hradí dovozní firma.

(7) Ministru sociální a zdravotní správy je vyhrazeno dovoliti užití dalších látek k úpravě, aby se maso stalo nepožívatelným. Aby se stalo hřbetní a bokové sádlo, jehož má býti použito k mazání válců, t. zv. válcový tuk, nepoužívatelným k lidskému požívání, rozřeže se průběžnými rovnoběžnými řezy od sebe vzdálenými 7 až 10 cm a přidají se látky uvedené v odstavci 3, písm. a).

Opravné prostředky.

§ 31.

(1) Osoba, která má právo nakládati se zásilkou, může podati proti pozastavení namátkových vzorků provedenému vyšetřovací stanicí v případě § 12, odst. 4 i proti rozhodnutí okresního úřadu podle §§ 18 až 21 odvolání v jednodenní lhůtě po doručení zprávy (§ 12, odst. 4 a § 24, odst. 4). Odvolání se podává v prvém případě u vyšetřovací stanice a má za následek, navrhne-li to stěžovatel, odklad dalšího vyšetřování, v druhém případě se po-

anzumelden und hat auf Antrag des Beschwerdeführers den Aufschub der weiteren Untersuchung zur Folge; in letzterem Falle ist es bei der Bezirksbehörde anzumelden und hat stets aufschiebende Wirkung. Über die Beschwerde entscheidet die Landesbehörde.

(2) Richtet sich die Beschwerde gegen das technische Gutachten eines Tierarztes der Untersuchungsstelle, so hat die zur Entscheidung über die Beschwerde zuständige Behörde das Gutachten des tierärztlichen Sachbearbeiters der Landesbehörde und, falls dieser selbst bei der angefochtenen Entscheidung mitgewirkt hat, das Gutachten des tierärztlichen Sachbearbeiters der anderen Landesbehörde einzuholen. Soweit das Gutachten des Tierarztes der Untersuchungsstelle bei der Vorprüfung von Fetten erstattet ist, kann im Beschwerdeverfahren ein chemischer Sachverständiger zugezogen werden. Ob dies zu geschehen hat und welche Sachverständigen in diesem Falle sowie bei einer Beschwerde gegen das technische Gutachten eines Chemikers oder einer anderen mit der Vorprüfung von Fetten betrauten Person anzuhören sind, hat die Landesbehörde für jede Untersuchungsstelle zu bestimmen.

(3) Soweit die amtlichen Befugnisse anderen Behörden übertragen sind, hat die Landesbehörde die zur Entscheidung über die Beschwerde zuständigen Behörden zu bezeichnen.

(4) Die nach den Absätzen 1 und 2 zur Entscheidung über Beschwerden gegen amtliche Verfügungen berufenen Behörden haben auch über Beschwerden zu entscheiden, die sich gegen die von der betreffenden Untersuchungsstelle vorgenommenen Beanstandungen richten.

(5) Die durch unbegründete Beschwerden erwachsenden Kosten fallen dem Beschwerdeführer zur Last.

(6) Von der endgültigen Entscheidung hat die Landesbehörde den Beschwerdeführer, die Untersuchungsstelle, die Bezirksbehörde sowie die Zollstelle sofort in Kenntnis zu setzen.

§ 32.

Die Bestimmungen im § 31 finden auch auf die im § 22 erwähnten Entscheidungen der Bezirksbehörde Anwendung.

dává u okresního úřadu a má vždy odkladný účinek. O stížnosti rozhodne zemský úřad.

(2) Směřuje-li odvolání proti odbornému dobrozdání veterináře vyšetřovací stanice, vyžádá si úřad, příslušný k rozhodnutí o odvolání, dobrozdání veterinářského znalce zemského úřadu, a působil-li ten při napadeném rozhodnutí, dobrozdání veterinářského znalce druhého zemského úřadu. Jde-li o dobrozdání veterináře vyšetřovací stanice při předběžné zkoušce tuků, může býti při projednání odvolání slyšen chemický znalec. Zemský úřad určí pro každou vyšetřovací stanici, má-li se takto postupovati a které znalce jest třeba vyslechnouti v tomto případě, nebo při odvolání proti odbornému dobrozdání chemika nebo jiné osoby pověřené předběžnou zkouškou tuků.

(3) Jsou-li úřední pravomoci na jiné úřady přeneseny, označí zemský úřad úřady příslušné rozhodnouti o odvolání.

(4) Úřady, které mají podle odstavců 1 a 2 rozhodnouti o odvolání proti úředním opatřením, mají též rozhodnouti o odvoláních, vznesených proti pozastavením příslušných vyšetřovacích stanic.

(5) Výlohy vzniklé neoprávněnými odvoláními hradí odvolatel.

(6) Zemský úřad uvědomí ihned o konečném rozhodnutí odvolatele, vyšetřovací stanici, okresní úřad a celní stanici.

§ 32.

Ustanovení § 31 platí obdobně také pro rozhodnutí okresního úřadu podle § 22.

Anlage a

(Zu § 16, Nr. 1, AB. D).

Anweisung

für die tierärztliche Untersuchung des in das Zollinland eingehenden Fleisches.

— AB. D a —

INHALTSÜBERSICHT.

§§ 1 bis 5. Allgemeine Bestimmungen.

§§ 6 bis 13. Besondere Bestimmungen für frisches Fleisch.

§ 14. Besondere Bestimmungen für Rindergefrierfleisch aus Südamerika.

§§ 15 bis 17. Besondere Bestimmungen für zubereitetes Fleisch.

§§ 18 und 19. Schlußbestimmungen.

Allgemeine Bestimmungen.

§ 1.

(1) Bei frischem Fleisch ist zu prüfen, ob es nach den Vorschriften im § 2, Abs. 3, und § 6 AB. D in ganzen Tierkörpern (oder zusammengehörigen Hälften) und im Zusammenhang mit den dort genannten Organen eingeführt wird.

(2) Bei frischen inneren Organen von Rindern, Schweinen, Schafen und Ziegen ist zu prüfen, ob es sich um solche Organe handelt und ob die dazugehörigen Lymphknoten in natürlicher Verbindung mit den Organen vorhanden und nicht angeschnitten sind.

(3) Bei Gefrierfleisch ist zu prüfen, ob die Ware den Angaben in den Begleitpapieren entspricht, insbesondere ob es aus Südamerika stammt und aus in Hüllen eingenähten ganzen Rindervierteln mit Knochen besteht.

§ 2.

(1) Bei zubereitetem Fleisch ist zu prüfen:

1. ob eine der nach § 5, Nr. 1, AB. D von der Einfuhr ausgeschlossenen Warengattungen vorliegt;

2. ob das Fleisch durch die ihm zuteil gewordene Behandlung die Eigenschaften des

Příloha a

(k § 16, č. 1 prov. př. D).

Návod

k veterinářskému vyšetření masa dováženého do celního vnitrozemí.

— Prov. př. D a —

PŘEHLED.

§§ 1 až 5. Obecná ustanovení.

§§ 6 až 13. Zvláštní ustanovení o čerstvém mase.

§ 14. Zvláštní ustanovení o zmraženém hovězím mase z Jižní Ameriky.

§§ 15 až 17. Zvláštní ustanovení o upraveném mase.

§§ 18 a 19. Závěrečná ustanovení.

Obecná ustanovení.

§ 1.

(1) U čerstvého masa se zjistí, dováží-li se podle ustanovení § 2, odst. 3 a § 6 prov. př. D jako těla zvířat v celku (nebo v půlkách k sobě patřících) a jsou-li vyjmenované orgány s nimi v přirozené souvislosti.

(2) U čerstvých vnitřních orgánů skotu, vepřů, ovcí a koz se zjistí, jde-li o takové orgány a jsou-li příslušné mízní uzliny s nimi v přirozené souvislosti a nejsou-li nařezány.

(3) U zmraženého masa se zjistí, vyhovuje-li zboží údajům v dokladech, zvláště pochází-li z Jižní Ameriky a jsou-li v obalech celé hovězí čtvrti s kostmi.

§ 2.

(1) U upraveného masa se zjistí:

1. nejde-li o zboží vyloučené z dovozu podle § 5, č. 1 prov. př. D;

2. pozbylo-li maso úpravou vlastností čerstvého masa též ve vnitřních vrstvách a nemů-

frischen Fleisches auch in den inneren Schichten verloren hat und durch entsprechende Behandlung nicht wieder gewinnen kann (§ 3 AB. D);

3. ob das Gewicht der einzelnen Stücke von Pökel(Salz)fleisch, ausgenommen Schinken, Speck und Därme, mindestens 4 kg beträgt oder ob das zubereitete Fleisch zu einer der im § 7, Abs. 1, Buchst. a) und b), AB. D genannten Sendungen gehört und ob ihr Gesamtgewicht 5 kg nicht übersteigt;

4. ob die gepökelten Schweinegeschlinge aus Leber, Zunge, Schlund, Luftröhre, Lunge, Herz mit den dazugehörenden Lymphknoten in natürlichem Zusammenhang bestehen und das Gewicht jedes Geschlinges mindestens 3 kg beträgt;

5. ob das Fleisch mit Ausnahme der Därme den Verdacht erregt, daß es von Einhufern herrührt (§ 5, Nr. 2, AB. D).

(2) In welchen Fällen und in welcher Weise die Prüfung zu den Nrn. 2 und 3 auf Stichproben beschränkt werden kann, richtet sich nach § 12 und § 14, Abs. 3, AB. D.

§ 3.

Bei allen untersuchungspflichtigen Arten von Fleisch ist insbesondere zu prüfen:

1. ob die Ware den Angaben in den Begleitpapieren entspricht;

2. ob das Fleisch von Hunden, Bären, Katzen, Füchsen, Dachsen oder anderen fleischfressenden Tieren, die Träger von Trichinen sein können, herrührt (§ 5, Nr. 2, AB. D);

3. ob an dem Fleisch Erscheinungen vorhanden sind, die den Verdacht erregen, daß es mit einem der nach § 5, Nr. 4, AB. D verbotenen Stoffe behandelt ist;

4. ob das Fleisch von einem Tier stammt, das mit einer auf Menschen oder Tiere übertragbaren Krankheit behaftet war, und ob nach den Umständen angenommen werden kann, daß eine Übertragung des Krankheitsstoffs auf andere Teile der Sendung stattgefunden hat, ferner ob veterinärpolizeiliche Einfuhrbeschränkungen entgegenstehen;

5. ob das Fleisch, abgesehen von den Fällen unter Nr. 4, krankhafte Veränderungen zeigt, die seine Tauglichkeit zum Genuß für Menschen beeinträchtigen;

6. ob die Beschaffenheit des Fleisches einen schlechten Ernährungszustand des Tieres bže-li jich opět nabýti jinou úpravou (§ 3 prov. př. D);

3. váží-li jednotlivé kusy naloženého (nasoleného) masa, kromě šunek, hřbetního a bokového sádla a střeva, alespoň 4 kg, nebo nepatří-li připravené maso mezi zásilky uvedené v § 7, odst. 1, písm. a) a b) prov. př. D a nepřesahuje-li celková váha 5 kg;

4. jsou-li u naložených vepřových drobů játra, jazyk, jícen, průdušnice, plíce, srdce s příslušnými mízními uzlinami a jsou-li s nimi v přirozené souvislosti a váží-li alespoň 3 kg;

5. není-li podezření, že jde, kromě střev, o maso z jednokopytníků (§ 5, č. 2 prov. př. D).

(2) §§ 12 a 14, odst. 3 prov. př. D ustanovují, kdy a jak může býti vyšetření podle č. 2 a 3 omezeno na namátkové vzorky.

§ 3.

U všech druhů masa podléhajícího vyšetření je třeba zvláště zjišťovati:

1. souhlasí-li zboží s údaji v dokladech;

2. nejde-li o maso psů, medvědů, koček, lišek, jezevců a jiných masožravců, kteří mohou býti hostiteli svalovců (§ 5, č. 2 prov. př. D);

3. nejsou-li na mase známky podezření, že při jeho úpravě bylo použito látek zakázaných podle § 5, č. 4 prov. př. D;

4. není-li maso ze zvířete, které mělo nemoc přenosnou na člověka nebo na zvířata a nejde-li o případ, při kterém je nutno podle okolností předpokládati, že došlo k přenosu nákazy na jiné části zásilky, dále neodporuje-li veterinárně-policejním omezením dovozu;

5. nejeví-li maso chorobné změny jiného druhu než je uvedeno v č. 4, které by mohly míti vliv na jeho požívatelnost;

6. nesvědčí-li jakost masa o špatném stavu výživy zvířete, nejeví-li maso nápadné od-

kundet, ob es auffällige Abweichungen der Farbe, des Geruchs, Geschmacks und der Konsistenz und ob es fremdartige Einlagerungen zeigt;

7. ob das Fleisch durch Fäulnis, Verschimmelung, Insekten, Beschmutzung oder dgl. in seiner Genußtauglichkeit beeinträchtigt oder ob Luft hineingeblasen ist;

8. ob Organe oder sonstige Körperteile, auf die sich die Untersuchung zu erstrecken hat, fehlen oder angeschnitten sind (§§ 6 und 7 AB. D), besonders auch, ob die Lymphknoten an den einzeln zur Einfuhr kommenden Innereien und Schweinegeschlingen vorhanden und nicht angeschnitten sind;

9. ob die Augen und Ohrenausschnitte entfernt sind.

§ 4.

Die Untersuchung des Fleisches hat bei Tageslicht oder bei einer ausreichenden künstlichen Beleuchtung (elektrisches Licht, Gasglühlicht oder Spiritusglühlicht) stattzufinden. Kerzen-, Öl-, Petroleum- oder gewöhnliches Gaslicht sind hierzu nicht geeignet.

§ 5.

(1) An Hilfsmitteln und Geräten sollen für die Untersuchung mindestens zur Hand sein:

1. eine ausreichende Anzahl von geeigneten Messern;

2. Einrichtungen zur Entseuchung der Messer;

3. ein Mikroskop, das sich auch für bakteriologische Untersuchungen eignet, sowie eine ausreichende Anzahl von Skalpellen, Scheren, Präpariernadeln, Platinösen, Objektträgern, Deckgläsern und Präparierschälchen zur Herstellung mikroskopischer Präparate; ferner die für die mikroskopische Untersuchung erforderlichen Farbstoffe und Zusatzflüssigkeiten, Spiritus- oder Bunsenflammen;

4. Lackmuspapier und die zur Untersuchung des Fleisches auf Kochsalz sowie auf das Vorhandensein von Ammoniak (Fäulnis) erforderlichen Chemikalien und Geräte;

5. eine Vorrichtung zum Kochen und Braten von Fleischproben;

6. Holz-, Bein- oder Stahlnadeln zur inneren Prüfung von Schinken auf den Geruch;

7. im Bedarfsfall Einrichtungen und Geräte, die eingehendere, dem Stand der Wissenschaft entsprechende laboratoriumstechnische (bakteriologische, histologische, biologische u. a.) Untersuchungen in einem Laboratorium zulassen.

chylky barvy, vůně, chuti nebo hutnosti a nejsou-li v něm uloženiny cizorodých látek;

7. není-li poživatelnost masa změněna hnilobou, plísní, hmyzem, znečištěním nebo pod. a nebylo-li maso nafukováno;

8. nechybí-li nebo nejsou-li naříznuty orgány nebo jiné části těla, které mají býti vyšetřeny (§§ 6 a 7 prov. př. D), zvláště také jsou-li mízní uzliny u jednotlivých dovážených orgánů a vepřových drobů a nejsou-li nařezány;

9. jsou-li odstraněny oči a výkroje ušní.

§ 4.

Vyšetření masa se má konati za denního světla nebo za dostatečného umělého osvětlení (elektrické světlo, plynové žárové světlo, lihové žárové světlo). Světlo svíčky, světlo olejové, petrolejové nebo obyčejné plynové je nevhodné.

§ 5.

(1) K vyšetření je třeba alespoň těchto pomůcek:

1. dostatečného počtu vhodných nožů;

2. zařízení na desinfekci nožů;

3. mikroskopu, kterého lze použíti i pro bakteriologická vyšetření, dostatečného počtu nožů (skalpelů), nůžek, cupovacích jehel, platinových kliček, podložních a krycích sklíček a misek k přípravě mikroskopických preparátů; dále barviv a tekutin, potřebných k mikroskopickému vyšetřování, lihových kahanů nebo Bunsenových hořáků;

4. lakmusového papíru, chemických prostředků a náčiní potřebného k vyšetřování masa na kuchyňskou sůl, jakož i na čpavek (hnilobu);

5. zařízení na vaření a pečení vzorků masa;

6. dřevěných, kostěných nebo ocelových jehel ke zkoušení vnitřních vrstev šunek čichem;

7. podle potřeby zařízení a náčiní umožňující v laboratoři zevrubnější, stavu vědy přiměřená laboratorně technická vyšetření (bakteriologická, histologická, biologická a j.).

(2) Sämtliche Hilfsmittel sind stets in brauchbarem Zustand zu erhalten. Messer, die durch Krankheitsstoffe verunreinigt wurden, dürfen ohne vorherige Reinigung und Entseuchung zum Anschneiden gesunder Körperteile nicht benutzt werden.

Besondere Bestimmungen für frisches Fleisch.

§ 6.

(1) Die Untersuchung der einzelnen Teile der Tierkörper hat nach den in den §§ 7 bis 13 angegebenen Grundsätzen und tunlichst in der im § 7 bezeichneten Reihenfolge stattzufinden, so daß die Prüfung der inneren Organe regelmäßig der Untersuchung des Muskelfleisches vorangeht.'

(2) Wenn außer den vorschriftsmäßig mit dem Tierkörper einzuführenden Organen weitere Organe allein oder in natürlichem Zusammenhang untereinander oder mit dem Tierkörper eingeführt werden, so sind sie gleichfalls nach den hierfür angegebenen Grundsätzen zu untersuchen.

(3) Durch die Untersuchung ist festzustellen, ob an der Oberfläche oder im Innern der Organe und des Muskelfleisches krankhafte Veränderungen oder sonstige regelwidrige Zustände, z. B. Bestreuen mit Konservierungsmitteln oder Bestreichen mit Lösungen solcher Mittel, vorhanden sind. Zu diesem Zweck sind sämtliche Organe und das Muskelfleisch zu besichtigen, die Lunge, die Leber, die Milz, die Nieren, das Euter auch zu durchtasten. Bei den Teilen, bei denen die Besichtigung oder Durchtastung zur Ermittelung von Krankheitszuständen nicht ausreicht, sind die tieferen Schichten durch Einschnitte und Zerlegungen nach den nachfolgenden Vorschriften freizulegen und zu untersuchen. Die zu untersuchenden Lymphknoten sind der Länge nach zu durchschneiden, erforderlichenfalls herauszuschneiden und in dünne Scheiben zu zerlegen. Liegen krankhafte Veränderungen vor, deren Erkennung eine weitergehende Untersuchung erforderlich macht, so ist sie nach Lage des Falls vorzunehmen; insbesondere sind verdächtige oder erkrankte Teile anzuschneiden.

(4) In gefrorenem Zustand eingehende Tierkörper müssen vor der Untersuchung aufgetaut werden. Bei Renntieren kann das Auftauen auf die Eingeweide beschränkt werden, wenn nicht das Ergebnis der Besichtigung des Muskelfleisches eine weitergehende Untersuchung erforderlich macht.

(2) Veškeré pomůcky jest udržovati stále v upotřebitelném stavu. Nožů, které byly znečištěny zplodinami choroby, nesmí býti používáno k nařezávání zdravých částí těla, dokud nebyly očištěny a sterilovány.

Zvláštní ustanovení o čerstvém mase.

§ 6.

(1) Vyšetření jednotlivých částí těl zvířat se provede podle zásad uvedených v §§ 7 až 13, a je-li to možno, v pořadí uvedeném v § 7 tak, aby se vyšetření vnitřních orgánů konalo zpravidla dříve, než se vyšetřuje svalstvo.

(2) Dováží-li se s tělem zvířete kromě předepsaných orgánů další orgány jednotlivě nebo v přirozené vzájemné souvislosti nebo v souvislosti s tělem zvířete, vyšetří se rovněž podle zásad o tom platných.

(3) Vyšetřením se zjistí, jsou-li na povrchu nebo uvnitř orgánů a svalstva chorobné změny nebo jiné nepravidelné stavy, na př. posypání konservačními látkami nebo natření jejich roztoky. Proto se veškeré orgány a svalstvo prohlédnou, plíce, játra, slezina, ledviny a vemeno též prohmatají. Části, u kterých nestačí prohlídka nebo prohmatání ke zjištění chorobných stavů, buďtež naříznuty a rozděleny do hloubky podle následujících předpisů a vyšetřeny. Mízní uzliny, které mají býti vyšetřeny, se po délce naříznou a podle potřeby vyříznou a rozřežou v tenké lístky. Jde-li o chorobné změny, jejichž rozeznání vyžaduje podrobnějšího vyšetření, vykoná se vyšetření podle povahy případu; zvláště je nutno podezřelé nebo chorobné části naříznouti.

(4) Zmražená dovážená těla zvířat musí před vyšetřením býti rozmražena. U sobů může býti rozmražení omezeno na vnitřnosti, nevyžaduje-li výsledek prohlídky masa jeho podrobnějšího vyšetření.

§ 7.

Der Untersuchung sind zu unterziehen:

1. das Brust- und das Bauchfell nebst den serösen Überzügen der Eingeweide;

2. die Lunge und die Lymphknoten an der Lungenwurzel und im Mittelfell (Anlegen eines Längsschnitts in der Nähe der Teilungsstelle der Luftröhre durch Luftröhre und Hauptluftröhrenäste und eines Querschnitts im unteren Drittel der Lunge durch die Hauptluftröhrenäste);

3. der Herzbeutel und das Herz (Anlegen eines Längsschnitts, durch den beide Kammern geöffnet werden und die Scheidewand der Kammern durchschnitten wird);

4. die Leber und die Lymphknoten an der Leberpforte;

5. die Milz;

6. die Nieren und die zugehörigen Lymphknoten (Freilegen der Nieren in der Fettkapsel);

7. das Euter und die zugehörigen Lymphknoten;

8. der Kopf und die oberen Hals- und Kehlgangslymphknoten (Lösen der Zunge so weit, daß die Maul- und Rachenschleimhaut in ihrem ganzen Umfang zu sehen sind);

9. die Haut und einzelnen Hautteile;

10. das Muskelfleisch einschließlich des Fett- und Bindegewebes, der Knochen und Gelenke (Anlegen eines Schnitts in das Fleisch, Untersuchung der Knochen und Gelenke, soweit sie ohne Zerlegen des Tierkörpers für die Untersuchung zugänglich sind; bei Verdacht der Erkrankung der Knochen oder Gelenke durch Spalten oder Freilegen der in Betracht kommenden Knochen oder Gelenke).

§ 8.

Bei Rindern und Renntieren sind außerdem die Zunge, das Herz, die äußeren und inneren Kaumuskeln, letztere beide unter Anlegung mindestens je zweier ergiebiger, parallel mit dem Unterkiefer verlaufender Schnitte, sowie die bei der Schlachtung zutage tretenden Fleischteile auf Finnen zu untersuchen. Die Kaumuskelschnitte sind vom unteren Unterkieferrand bis zur oberen Anheftungsstelle der Kaumuskeln, bei den inneren, soweit dies ohne Abtrennung des Unterkiefers möglich ist, bei den äußeren bis zur Jochbogenleiste nach oben und bis zu den mit anzuschneidenden Ohrlymphknoten nach hinten durchzuführen. Die Luftröhre ist in ihrer ganzen Länge nebst ihren Hauptver-

§ 7.

Při prohlídce se vyšetří:

1. pohrudnice, pobřišnice a serosní blány vnitřností;

2. plíce a mízní uzliny kořenu plicního a mezihrudí (provede se podélný řez průdušnicí v blízkosti jejího rozvětvení a oběma hlavními průduškami a příčný řez v dolní třetině plic, protínající hlavní průdušky);

3. osrdečník a srdce (provede se podélný řez, otevírající obě komory a protínající přepážku srdeční);

4. játra a mízní uzliny jaterní;

5. slezina;

6. ledviny a jejich mízní uzliny (ledviny se uvolní z tukového pouzdra);

7. vemeno a jeho mízní uzliny;

8. hlava a horní krční a podčelistní mízní uzliny (jazyk se uvolní tak daleko, že lze prohlédnouti celou sliznici tlamy a hltanu);

9. kůže a jednotlivé její části;

10. svalstvo s tukem a vazivem, kostmi a klouby (maso se nařízne, vyšetří se kosti a klouby, přístupné vyšetření bez rozdělení těla; je-li podezření z onemocnění kostí nebo kloubů, rozštípnou se nebo obnaží).

§ 8.

U skotu a sobů se kromě toho vyšetří na uhřivost jazyk, srdce, vnitřní a vnější žvýkací svaly, do každého z nich se provedou alespoň dva vydatné řezy, rovnoběžné s plochou dolní čelisti, a dále ostatní svalstvo při porážení zvířete obnažené. Řezy žvýkacími svaly se provedou od spodního okraje dolní čelisti až k hornímu úponu žvýkacích svalů, u vnitřních podle možnosti bez oddělení dolní čelisti, u vnějších nahoru až k hraně obličejové a dozadu tak, že se nařízne příušní mízní uzliny. Průdušnice se otevře po celé délce s hlavními průduškami a vyšetří se. Na játrech se provede jeden řez kolmo na žaludeční plochu jater příčně přes hlavní žlučovody a jeden vedle Spigelova laloku až na žlučovody. Pak se vyše-

zweigungen aufzuspalten und zu untersuchen. An der Leber ist je ein Schnitt senkrecht zu der Magenfläche, quer durch die Hauptgallengänge sowie neben dem Spigelschen Lappen bis auf die Gallengänge anzulegen. Es folgt alsdann die Untersuchung der Lendenlymphknoten, inneren Darmbeinlymphknoten, Kniefalten-, Kniekehlen-, Gesäßbein-, Bug- und Achsellymphknoten. Von der Untersuchung der Kniekehlen- und Achsellymphknoten kann abgesehen werden, wenn in natürlichem Zusammenhang mit den Tierkörpern Leber und Milz eingeführt und mit ihren Lymphknoten frei von Tuberkulose befunden werden. Bei Kühen ist jede Euterhälfte durch einen ergiebigen, die Zisternen öffnenden Längsschnitt zu spalten.

§ 9.

Bei Kälbern, die abgehäutet zur Untersuchung gestellt werden müssen, sind auch der Nabel und die Gelenke zu besichtigen und im Verdachtsfall anzuschneiden. Die Untersuchung auf Finnen erfolgt wie bei Rindern, falls der Kopf mit eingeführt wird; sie fällt für Kälber unter sechs Wochen weg. Die Untersuchung der Lymphknoten des Euters kann unterbleiben.

§ 10.

Bei Pferden und anderen Einhufern ist auch die Schleimhaut der Luftröhre, des Kehlkopfs, der Nasenhöhle und deren Nebenhöhlen zu untersuchen, nachdem der Kopf in der Längsrichtung neben der Mittellinie durchgesägt oder durchgehauen und die Nasenscheidewand herausgenommen ist, ferner die Haut und Unterhaut nebst den zugehörigen Lymphknoten, endlich die Nieren nach Anlegen eines Schnitts am konvexen Rand bis auf das Nierenbecken.

§ 11.

(1) Schweine (einschließlich Wildschweine) sind vor der Untersuchung durch Spalten der Wirbelsäule und des Kopfes in Hälften zu zerlegen, die Liesen (Flomen, Lünte, Schmer, Wammenfett) sind zu lösen. Die zutage tretenden Fleischteile, insbesondere an den Hinterschenkeln, am Bauch, am Zwerchfell, an den Zwischenrippenmuskeln, am Nacken, am Herzen, an der Zunge und am Kehlkopf sind auf Finnen zu untersuchen. Bei allen aus den östlichen und südöstlichen Ländern eingeführten Schweinen ist mindestens ein breiter flacher Schnitt durch die Nackenmuskulatur jeder Schweinehälfte anzulegen. Auch sind die Bug-, die inneren

třují mízní uzliny bederní, vnitřní kyčelní, předkolenní a podkolenní, sedací, předplecové a podpažní. Uzliny podkolenní a podpažní není třeba vyšetřovati, dovážejí-li se játra a slezina v přirozené souvislosti s těly zvířat a jsou-li tyto orgány i jejich mízní uzliny bez tuberkulosy. U krav provede se vydatný podélný řez každou polovinou vemene, otevírající mlékojemy.

§ 9.

U telat, která je nutno před vyšetřením stáhnouti z kůže, se prohlédne a při podezření nařízne i pupek a klouby. Na uhřivost se vyšetří, byla-li dovezena i s hlavou, jako skot; telata do šesti týdnů se na uhřivost nevyšetřují. Mízní uzliny vemene se nemusí vyšetřovati.

§ 10.

U koní a jiných jednokopytníků se vyšetří též sliznice průdušnice, hrtanu, nosní dutiny a jejich vedlejších dutin, po podélném rozříznutí nebo rozseknutí hlavy a po vynětí přepážky nosní, dále kůže a podkožní vazivo s jejich mízními uzlinami a posléze ledviny řezem na vypouklém okraji až do pánvičky ledvinové.

§ 11.

(1) Vepři (i divocí) se rozseknou před vyšetřením v páteři i s hlavou a plsní sádlo se uvolní. Obnažené části svalstva, zvláště na stehnech, na břiše, na bránici, na mezižeberních svalech, na šíji, na srdci, na jazyku a na hrtanu se vyšetří na uhřivost. U všech vepřů dovážených z východních a jihovýchodních zemí se provede alespoň jeden široký, plochý řez šíjovým svalstvem každé vepřové půlky. Rovněž se nařízne a vyšetří mízní uzliny předplecové, vnitřní kyčelní, vnější tříselné a podkolenní. Bederní a předkolenní mízní uzliny se vyšetří jen při podezření. Mízní uzliny podkolenní není třeba vyšetřovati, dováží-li se v přirozené souvislosti s těly zvířat játra a slezina,

Darmbein-, Scham- und Kniekehlenlymphknoten anzuschneiden und zu untersuchen. Die Lenden- und Kniefaltenlymphknoten sind nur in Verdachtsfällen zu untersuchen. Von der Untersuchung der Kniekehlenlymphknoten kann abgesehen werden, wenn in natürlichem Zusammenhang mit den Tierkörpern Leber und Milz eingeführt und mit ihren Lymphknoten frei von Tuberkulose befunden werden.

(2) Die Untersuchung auf Trichinen erfolgt nach der besonderen Anweisung AB. Db.

(3) Bei Wildschweinen darf auf Antrag des Verfügungsberechtigten von der Spaltung der Wirbelsäule und des Kopfes abgesehen werden, wenn auf andere Weise ausreichend sichergestellt ist, daß Finnen nicht vorhanden sind.

(4) Frische Schweineköpfe sind vor der Durchführung der Untersuchung zu spalten.

§ 12.

Bei Schafen und Ziegen erfolgt die Untersuchung der Leber wie beim Rind. Die Untersuchung der Lymphknoten der Lunge, der Leber, der Nieren und des Euters kann unterbleiben.

§ 13.

Frische innere Organe von Rindern, Schweinen, Schafen und Ziegen sind nach § 6, Abs. 3, und § 7 zu untersuchen. Wegen der Untersuchung der inneren Organe, der frischen Köpfe und Spitzbeine von Schweinen auf Trichinen vgl. AB. Db.

§ 14.

Besondere Bestimmungen für Rindergefrierfleisch aus Südamerika.

(1) Die Untersuchung erfolgt nach § 6, Abs. 5, AB. D durch eine Auslandsfleischbeschaustelle; sie ist nach dem Auftauen des Rindergefrierfleisches vorzunehmen. Das Auftauen hat kurz vor der Ausgabe zum Verbrauch zu geschehen.

(2) Die von den Hüllen befreiten aufgetauten Viertel sind zunächst durch eingehende äußere Besichtigung auf Schimmelpilzbefall u. dgl. zu untersuchen. Sodann sind Brust- und Bauchfell, die Knochen und Gelenke, ferner die Oberfläche des Muskelfleisches auf krankhafte Veränderungen und das Vorhandensein von Finnen zu untersuchen. Liegen krankhafte Veränderungen oder dgl. vor, die eine weitergehende Untersuchung a jsou-li tyto orgány i jejich mízní uzliny bez tuberkulosy.

(2) Na svalovce se vyšetřuje podle zvláštních směrnic uvedených v prov. př. D b.

(3) Divokým vepřům nemusí býti na žádost osoby, která má právo s nimi nakládati, rozpůlena páteř a hlava, je-li jinak bezpečně zjištěno, že zvíře není uhřivé.

(4) Čerstvé hlavy vepřů se před vyšetřováním rozpůlí.

§ 12.

Játra ovcí a koz, se vyšetřují jako u skotu. Mízní uzliny plic, jater, ledvin a vemene se nemusí vyšetřovati.

§ 13.

Čerstvé vnitřní orgány skotu, vepřů, ovcí a koz se vyšetřují podle § 6, odst. 3 a § 7. O vyšetření vnitřních orgánů, čerstvých hlav a nožek vepřů viz prov. př. D b.

§ 14.

Zvláštní ustanovení o zmraženém hovězím mase z Jižní Ameriky.

(1) Vyšetřuje se podle § 6, odst. 5 prov. př. D ve stanici prohlídky cizozemského masa, a to po rozmražení zmraženého hovězího masa. Rozmraziti se má maso krátce před výdejem ke spotřebě.

(2) Rozmražené čtvrti vyňaté z obalů se nejprve vyšetří zevrubnou zevní prohlídkou na plísně a pod. Potom se vyšetří pohrudnice a pobřišnice, kosti a klouby, i povrch svalstva, nejsou-li chorobně změněny a nejde-li o uhřivost. Zjistí-li se chorobné změny nebo pod., které vyžadují dalšího vyšetření, vyšetřuje se podle povahy případu; zvláště je nutno podezřelé nebo chorobně změněné části naříznouti.

erforderlich machen, so ist diese nach Lage des Falls vorzunehmen; insbesondere sind verdächtige oder erkrankte Teile anzuschneiden.

(3) Die zu untersuchenden Lymphknoten sind der Länge nach zu durchschneiden, erforderlichenfalls herauszuschneiden und in dünne Scheiben zu zerlegen.

(4) Von den Körperlymphknoten sind regelmäßig zu untersuchen:

a) an den Vorderviertеln die Buglymphknoten und die im Brusthöhleneingang an der ersten Rippe liegenden Lymphknoten, soweit sie vorhanden sind;

b) an den Hintervierteln die inneren Darmbeinlymphknoten.

(5) Die Achsel-, Kniekehlen-, Lenden- und Gesäßbeinlymphknoten sind nur im Verdachtsfall zu untersuchen.

(6) Für die Beurteilung der Gefrierfleischviertel gelten die Vorschriften des § 18, Abs. 3, AB. D.

Besondere Bestimmungen für zubereitetes Fleisch.

§ 15.

(1) Zu der im § 2, Abs. 1, Nr. 2, vorgeschriebenen Prüfung ist das Fleischstück an einer der dicksten Stellen tief einzuschneiden und die Schnittfläche auf Farbe, Konsistenz und Geruch zu untersuchen. Bei Einzelsendungen, die mit der Post eingehen oder nachweislich nicht zum gewerbsmäßigen Vertrieb bestimmt sind, kann die Untersuchung in anderer Weise vorgenommen werden.

(2) Erforderlichenfalls ist auch die Kochprobe*) und die Prüfung auf Kochsalz**) vorzunehmen. Hat die Prüfung auf Kochsalz keine deutliche Reaktion ergeben, so ist ein

*) Aus der inneren Schicht des Fleischstücks wird ein flaches, etwa handtellergroßes Stück herausgeschnitten, in siedendes Wasser gebracht und 10 Minuten gekocht.

**) a) Herstellung des Reagens: 100 ccm einer 2prozentigen Silbernitratlösung werden mit 100 ccm Normal-Ammoniakflüssigkeit vermischt. Von dieser Flüssigkeit sind je 20 g in gelben Gläschen aufzubewahren.

b) Ausführung der Prüfung: Von dem Fleisch wird ein aus den inneren Schichten entnommenes haselnußgroßes, etwa 2 g wiegendes Stück in ein mit 20 g der Flüssigkeit beschicktes Reagenzgläschen gebracht und darin einigemal kräftig geschüttelt. Wenn ein weißer, bei Tageslicht schnell schwärzlich werdender Niederschlag entsteht, ist das Fleisch gesalzen, wenn nicht, so ist es frisch.

(3) Vyšetřované mízní uzliny buďtež po délce rozříznuty a je-li toho třeba, vyříznuty a rozřezány na tenké lístky.

(4) Pravidelně se mají vyšetřiti z mízních uzlin těla:

a) na předních čtvrtích mízní uzliny předplecové a mízní uzliny prvého žebra, ležící při vchodu do hrudníku, jsou-li tam;

b) na zadních čtvrtích vnitřní kyčelní mízní uzliny.

(5) Mízní uzliny podpažní, podkolenní, bederní a sedací se vyšetřují jen při podezření.

(6) Pro posouzení zmražených čtvrtí masa platí předpisy § 18, odst. 3 prov. př. D.

Zvláštní ustanovení o upraveném mase.

§ 15.

(1) Pro vyšetření podle § 2, odst. 1, č. 2 se vyšetřovaný kus masa hluboko nařízne na nejsilnějším místě a řezná plocha se vyšetří na barvu, hutnost a vůni. Při poštovních zásilkách jednotlivých kusů poštou, o kterých je možno prokázati, že nejsou určeny ke zcizení po živnostensku, může býti vyšetření provedeno jinak.

(2) Podle potřeby se provede též zkouška varem*) a zkouška na kuchyňskou sůl**) Nedá-li zkouška na kuchyňskou sůl zřetelnou reakci, vyřízne se kousek asi velikosti slepičího

*) Z hloubky kusu masa se vyřízne plochý kus velikosti asi dlaně, vloží se do vařící vody a vaří se po 10 minut.

**) a) Příprava zkoumadla: 100 ccm 2procentního roztoku dusičnanu stříbrného se smísí se 100 ccm normálního čpavku. Tato tekutina se uschová ve žlutých lahvičkách po 20 g.

b) Provedení zkoušky: kousek masa, odebraného z hloubky, velikosti lískového oříšku, o váze asi 2 g se vloží do zkumavky, do které bylo přidáno 20 g zkoumadla, a několikrát se silně protřepe. Povstane-li bílá sraženina, při denním světle rychle černající, jde o maso solené, nepovstane-li, o maso čerstvé.

etwa hühnereigroßes Stück aus den innersten Teilen des Fleischstücks zu entnehmen und die Feststellung des Kochsalzgehalts*) auszuführen. Die Untersuchung kann auch dem Lebensmittel-Chemiker übertragen werden.

(3) Frisches Muskelfleisch ist von roter Farbe, bestimmtem, der Tierart eigentümlichem Geruch, weichem Gefüge, zeigt eine unebene, rillige, streifige Schnittfläche, wird beim Kochen grau, weißlich oder bräunlich und enthält nur Spuren von Kochsalz.

(4) Durchgepökeltes (gesalzenes) Muskelfleisch hat auch in den inneren Schichten den Geruch des frischen Fleisches verloren; es ist von festem Gefüge, hat glatte Schnittflächen, behält beim Kochen unter gewöhnlichen Verhältnissen die rote Farbe (Salzungsröte) auch nach dem Erkalten und enthält erheblich mehr Kochsalz als frisches Fleisch.

(5) Durchgekochtes (gebratenes, gedämpftes, geschmortes) Muskelfleisch hat auch in den inneren Schichten den Geruch des frischen Fleisches verloren, ist von festem Gefüge, hat eine glatte, trockene Schnittfläche und eine graue, weißliche oder bräunliche Farbe.

§ 16.

(1) Die einzelnen Fleischstücke sind namentlich zu prüfen zunächst an der Oberfläche

a) auf Finnen und andere ungewöhnliche Einlagerungen;

b) auf Farbe, Konsistenz und Geruch**), insbesondere blutige oder gelbliche Färbung,

*) 2 g Fleisch werden mit 2 g chlorfreiem Seesand und 2 bis 3 ccm Wasser in einer Porzellanschale zu einem gleichmäßigen Brei zerrieben. Dieser wird mit geringen Mengen Wasser in einem Maßkolben von 110 ccm Inhalt gespült, der über der 100 ccm-Marke noch einen Steigraum von mindestens 10 ccm hat. Darauf wird zu der Mischung Wasser hinzugefügt, bis die 100 ccm-Marke erreicht ist. Hierauf stellt man den Kolben, nachdem sein Inhalt tüchtig durchgeschüttelt ist, 10 Minuten lang in kochendes Wasser. Hierbei gerinnt das Eiweiß und die Flüssigkeit wird fast farblos. Nunmehr wird der Kolbeninhalt durch Einstellen in kaltes Wasser schnell abgekühlt, nochmals durchgeschüttelt und filtriert. Von dem klaren, fast farblosen Filtrat werden je 25 ccm, wenn nötig, mit Natronlauge unter Anwendung von Lackmus als Indikator neutralisiert. In der neutralisierten Flüssigkeit wird nach Zusatz von 1 bis 2 Tropfen einer kalt gesättigten Lösung von Kaliumchromat durch Titrieren mit 1/10 Normal-Silbernitratlösung der Kochsalzgehalt ermittelt.

**) Der Geruch ist erforderlichenfalls durch die Kochprobe genauer festzustellen.

vejce z nejhlubší části vyšetřovaného kusu masa a zjistí se obsah kuchyňské soli.*) Tímto vyšetřením může býti také pověřen potravní chemik.

(3) Čerstvé svalstvo je červené, má každému druhu zvířat vlastní pach, je na pohmat měkké, má nerovnou rýhovitou nebo proužkovanou řeznou plochu, při vaření šedne, bělá nebo hnědne a obsahuje jen stopy kuchyňské soli.

(4) Úplně naložené (nasolené) svalstvo pozbylo i ve vnitřních vrstvách vůně čerstvého masa, je na pohmat tuhé, má hladké řezné plochy, při obyčejném vaření zůstává červené (červeň z nasolení) i po vychladnutí a obsahuje mnohem více kuchyňské soli než čerstvé maso.

(5) Svalstvo uvařené (pečené, dušené, smažené) pozbylo i ve vnitřních vrstvách vůně čerstvého masa, je na pohmat tuhé, má hladkou suchou řeznou plochu a je šedé, bělavé nebo nahnědlé.

§ 16.

(1) Jednotlivé kusy masa se vyšetřují nejprve zejména na povrchu:

a) na uhřivost a jiné neobvyklé uloženiny,

b) na barvu, hutnost a pach**), zvláště na krvavé nebo žlutavé zbarvení, na žluklý nebo

*) 2 g masa se rozetře v porcelánové misce se 2 g říčního písku, který je bez chloru a se 2 až 3 ccm vody na stejnoměrnou kaši. Ta se spláchne malým množstvím vody do odměrné baňky o obsahu 110 ccm, která má nad značkou obsahu 100 ccm ještě prostor aspoň 10 ccm. Na to přidá se ke směsi voda až ke značce 100 ccm. Pak se baňka důkladně protřepe a postaví na 10 minut do vařící vody. Tím se sráží bílkovina a tekutina se stává skoro bezbarvou. Konečně se obsah baňky rychle schladí vložením do studené vody, opět se protřepe a zfiltruje se. 25 ccm čirého, skoro bezbarvého filtrátu se neutralisuje, je-li toho třeba, louhem sodným, a použije se jako indikátoru lakmusu. V neutralisované tekutině se zjistí obsah soli titrací 1/10 normálním roztokem dusičnanu stříbrného; indikátorem jsou 1 až 2 kapky studeného nasyceného roztoku chromanu draselného.

**) Je-li třeba, zjistí se vůně přesněji zkouškou varem.

ranzigen, tranigen Geruch, Erweichung und Lockerung des Zusammenhangs, Gasansammlungen im Bindegewebe, schmierigen Belag, Schimmelbildung, Insekten u. dgl.;

c) auf die Beschaffenheit der durch Anschneiden leicht erreichbaren Lymphknoten.

(2) Organe, die einzeln oder im Zusammenhang miteinander oder mit anderen Fleischstücken eingeführt werden, sind nach den entsprechenden Vorschriften in den §§ 6 bis 9, 11 und 12 zu untersuchen.

§ 17.

(1) Bei Därmen [§ 3, Abs. 4, Buchst. c), AB. D] ist namentlich darauf zu achten, ob eine ungewöhnliche Farbe, verminderte Konsistenz oder ein übler Geruch vorhanden ist, und zu prüfen, ob krankhafte Veränderungen, insbesondere Blutungen, Knoten, Geschwüre vorhanden sind.

(2) In welchem Umfang die Untersuchung vorzunehmen ist, richtet sich nach § 12 und § 14, Abs. 3, AB. D.

Schlußbestimmungen.

§ 18.

(1) In Fällen, in denen das in den §§ 6 bis 17 vorgeschriebene Untersuchungsverfahren für die gesundheitliche und veterinärpolizeiliche Beurteilung des Fleisches nicht ausreicht, ist eine mikroskopische, erforderlichenfalls auch eine bakteriologische Untersuchung vorzunehmen und die Reaktion des frischen Muskelfleisches festzustellen.*) Dies gilt namentlich bei Verdacht auf Blutvergiftung.

(2) Bei Verdacht auf Blutvergiftung hat die Ausführung der bakteriologischen Untersuchung in der zuständigen, für die bakteriologische Fleischuntersuchung zugelassenen Untersuchungsstelle stattzufinden. Die Entnahme

*) Die Reaktion des frischen Muskelfleisches ist in der Weise zu prüfen, daß in die Hinterschenkelmuskulatur und an zwei weiteren möglichst voneinander entfernt liegenden Körpergegenden ein tiefer Schnitt gelegt und auf die Schnittfläche mit einem Messer mit destilliertem Wasser schwach angefeuchtetes Lackmuspapier angedrückt wird. Nach 10 Minuten wird das Papier vom Objekt abgehoben, auf eine weiße Unterlage gelegt und mit einer anderen, ebenfalls angefeuchteten Probe des ursprünglichen Lackmuspapiers verglichen.

rybí zápach, na změknutí a uvolnění souvislosti, na nahromadění plynů ve vazivu, na mazlavý povlak, plesnivění, napadení hmyzem a pod.,

c) jaký je stav po naříznutí snadno přístupných mízních uzlin.

(2) Orgány, které se dovážejí buď samostatně nebo v souvislosti s jinými orgány nebo s jinými kusy masa, se vyšetřují podle předpisů uvedených v §§ 6 až 9, 11 a 12.

§ 17.

(1) U střev [§ 3, odst. 4, písm. c) prov. př. D] se zejména přihlíží, nemají-li neobvyklou barvu, nejsou-li změklá nebo nezapáchají-li odporně, a dále se vyšetří, nejsou-li na nich chorobné změny, zvláště krevní výrony, uzly a vředy.

(2) Rozsah vyšetření řídí se ustanovením § 12 a § 14, odst. 3 prov. př. D.

Závěrečná ustanovení.

§ 18.

(1) Nestačí-li vyšetřovací metody předepsané v §§ 6 až 17 pro zdravotně-veterinárně policejní posouzení masa, provede se ještě mikroskopické a podle potřeby i bakteriologické vyšetření a zjistí se reakce čerstvého masa.*) To platí zejména, je-li podezření na otravu krve.

(2) Při podezření na otravu krve se provede bakteriologické vyšetření v příslušné vyšetřovací stanici, která je schválena pro bakteriologické vyšetřování masa. Vzorky masa odebere a odešle podle přílohy 1 k § 27, odst. 6

*) Reakce čerstvého svalstva se zkouší tak, že se provede ve svalstvu stehna a ve dvou dalších od sebe co možno vzdálených krajinách těla hluboký řez a na řezné plochy se nožem přitiskne lakmusový papír slabě navlhčený destilovanou vodou. Po 10 minutách se papír s masa sejme a porovná se na bílé podložce se stejným stejně navlhčeným lakmusovým papírem.

und der Versand der Fleischproben sind von der Auslandsfleischbeschaustelle nach Anlage 1 zu § 27, Abs. 6, AB. A sinngemäß vorzunehmen, soweit das nach Art und Beschaffenheit des zur Einfuhr kommenden Fleisches möglich ist.

(3) Bei Verdacht auf verbotswidrige Einfuhr von zubereitetem Einhuferfleisch (§ 2, Abs. 1, Nr. 5) ist die biologische Untersuchung auszuführen.*) Sofern diese Untersuchung, z. B.

*) Zur Ausführung der biologischen Untersuchung auf Pferdefleisch und anderes Einhuferfleisch sind mit einem ausgeglühten oder ausgekochten Messer aus der Tiefe des verdächtigen Fleischstücks etwa 30 g Muskelfleisch, möglichst ohne Fettgewebe, von einer frisch hergestellten Schnittfläche zu entnehmen und auf einer ausgekochten, mit ungebrauchtem Schreibpapier bedeckten Unterlage durch Schaben mit einem ausgekochten Messer zu zerkleinern. Die zerkleinerte Fleischmasse wird in ein ausgekochtes oder sonst durch Hitze sterilisiertes, etwa 100 ccm fassendes Erlenmeyersches Kölbchen gebracht, mit Hilfe eines ausgekochten sterilisierten Glasstabs gleichmäßig verteilt und mit 50 ccm sterilisierter 0,85prozentiger Kochsalzlösung übergossen. Gesalzenes Fleisch ist zuvor in einem größeren sterilisierten Erlenmeyerschen Kolben zu entsalzen, indem man es mit sterilem destilliertem Wasser übergießt und letzteres, ohne zu schütteln, während 10 Minuten mehrmals erneuert. Das Gemisch von Fleisch und 0,85prozentiger Kochsalzlösung bleibt zur Ausziehung der im Fleisch vorhandenen Eiweißsubstanzen etwa 3 Stunden bei Zimmertemperatur oder über Nacht im Eisschrank stehen und darf, um eine klare Lösung zu erhalten, nicht geschüttelt werden. Zur Feststellung, ob die für die Untersuchung nötige Menge Eiweiß in Lösung gegangen ist, sind etwa 2 ccm des Auszugs in ein sterilisiertes Reagenzglas zu gießen und tüchtig durchzuschütteln. Entwickelt sich dabei ein feinblasiger Schaum, der längere Zeit stehenbleibt, so ist der Auszug verwendbar. Die zu untersuchende Eiweißlösung muß für die Ausführung der biologischen Untersuchung wie alle übrigen zur Verwendung kommenden Flüssigkeiten vollständig klar sein. Zu diesem Zweck muß der Fleischauszug filtriert werden, und zwar entweder durch gehärtete Papierfilter oder, wenn hierbei ein klares Filtrat nicht erzielt wird, durch Asbest- oder Seitz-Filter. Das Filtrat ist für die weitere Prüfung geeignet, wenn es wie der unfiltrierte Auszug beim Schütteln schäumt und außerdem eine Probe (etwa 1 ccm) beim Kochen nach Zusatz eines Tropfens Salpetersäure vom spezifischen Gewicht 1,153 eine opalisierende Eiweißtrübung gibt, die sich nach etwa 5 Minuten langem Stehen als eben noch erkennbarer flockiger Niederschlag zu Boden senkt. Dann besitzt das Filtrat die für die biologische Prüfung zweckmäßigste Konzentration des Eiweißes in der Ausziehungsflüssigkeit (etwa 1:300). Ist das Filtrat zu konzentriert, so muß es so lange mit sterilisierter Kochsalzlösung verdünnt werden, bis die Salpetersäure-Kochprobe den richtigen Grad der Verdünnung anzeigt. Ferner soll das Filtrat neutral, schwach sauer oder schwach alkalisch reagieren.

Von der filtrierten, neutralen, schwach sauren oder schwach alkalischen, völlig klaren Lösung wird mit ausgekochter oder anderweitig durch Hitze sterilisierter Pipette je 1 ccm in zwei

prov. př. A vyšetřovací stanice cizozemského masa, je-li to možno podle druhu a vlastnosti dováženého masa.

(3) Biologické vyšetření*) se provede, je-li podezření, že se přes zákaz dováží upravené maso jednokopytníků (§ 2, odst. 1, č. 5). Nedává-li toto vyšetření určitý výsledek, na

*) K biologickému vyšetření na maso koňské a jiných jednokopytníků se vyřízne z hloubky podezřelého kusu masa a to z jeho čerstvé řezné plochy vypáleným nebo vyvařeným nožem asi 30 g svalstva, pokud možno bez tuku, a rozmělní se naškrabáním vyvařeným nožem na vyvařené podložce, pokryté nepoužitým kancelářským papírem. Rozmělněné maso se vpraví do vyvařené nebo jinak horkem sterilované Erlenmeyerovy baňky o obsahu asi 100 ccm, stejnoměrně se rozmíchá vyvařenou sterilovanou skleněnou tyčinkou a poleje se 50 ccm sterilovaného 0,85 procentního roztoku kuchyňské soli. Ze soleného masa se nejdříve odstraní sůl ve větší sterilované Erlenmeyerově baňce tím, že se smísí se sterilní destilovanou vodou, a voda se bez třepání vymění několikrát, vždy po 10 minutách. Směs masa a 0,85-procentního roztoku kuchyňské soli se nechá asi 3 hodiny při pokojové teplotě nebo přes noc v lednici, aby se vyloužila, a má-li se získati roztok čirý, nesmí se směsí třepati. Aby se zjistilo, že do roztoku přešlo dostatečné množství bílkoviny potřebné pro vyšetření, dají se asi 2 ccm výluhu do sterilní zkumavky a důkladně se protřepou. Jestliže při tom vznikne pěna s jemnými bublinami, která hned neopadne, lze výluhu použít. Vyšetřovaný roztok bílkovin, právě tak jako ostatní použité tekutiny, musí býti k provedení biologického vyšetření zcela čirý. Masový výluh je proto nutno filtrovat a to buď tvrzeným papírovým filtrem, nebo nebyl-li ani takto získán čirý filtrát, asbestovým nebo Seitzovým filtrem. Filtrát se hodí pro další zkoušení tehdy, pění-li při třepání tak, jako výtažek nefiltrovaný a kromě toho, jeví-li zkouška (asi 1 ccm) při vaření po přidání jedné kapky kyseliny dusičné specifické váhy 1,153 opalisující bílkovinný zákal, který po 5 minutách klidu klesá ke dnu jako ještě zřetelná vločkovitá usazenina. Pak je koncentrace bílkovin filtrátu pro biologickou zkoušku správná (asi 1 : 300). Je-li filtrát příliš sehnaný, musí se zředit sterilním roztokem kuchyňské soli tak, až se svrchu uvedenou zkouškou varem s kyselinou dusičnou zjistí správný stupeň zředění. Filtrát má býti na konec neutrální, slabě kyselý nebo slabě alkalický.

Z filtrovaného neutrálního slabě kyselého nebo slabě alkalického, zcela čirého roztoku se odebere vyvařenou nebo jinak horkem vysterilovanou pipetou po 1 ccm roztoku do dvou zkuma-

bei ungeeigneter Beschaffenheit des Materials, nicht zu einem entscheidenden Ergebnis führt, ist die chemische Untersuchung (§ 3 AB. D d) vorzunehmen.

(4) Deuten Anzeichen auf Fäulnis, so ist durch Einschnitte festzustellen, ob die Zersetzung auf die Oberfläche beschränkt oder in die Tiefe gedrungen ist. Bestehen über das Vor-

Reagenzröhrchen von je 11 cm Länge und 0,8 cm Durchmesser (Röhrchen 1 und 2) gebracht. In ein Röhrchen 3 wird 1 ccm eines ebenfalls klaren, neutral, schwach sauer oder schwach alkalisch reagierenden, aus Pferdefleisch in gleicher Weise hergestellten Filtrats eingefüllt. Weitere Röhrchen 4 und 5 werden mit je 1 ccm einer ebenso hergestellten Schweine- und Rindfleischlösung beschickt. In ein Röhrchen 6 wird 1 ccm sterilisierter 0,85prozentiger Kochsalzlösung gegossen. Die Röhrchen werden in ein kleines, passendes Reagenzglasgestell eingehängt. Sie müssen vor dem Gebrauch ausgekocht oder anderweitig durch Hitze sterilisiert und vollkommen sauber sein. Zum Einfüllen der verschiedenen Lösungen in die einzelnen Röhrchen sind je besondere sterilisierte Pipetten zu benutzen. Zu den, wie angegeben, beschickten Röhrchen wird, mit Ausnahme von Röhrchen 2, je 0,1 ccm vollständig klares, von Kaninchen gewonnenes, Pferdeeiweiß ausfällendes Serum von bestimmtem Titer so zugesetzt, daß es an der Wand des Röhrchens herabfließt und sich auf seinem Boden ansammelt. Zu Röhrchen 2 wird 0,1 ccm normales, ebenfalls völlig klares Kaninchen-Serum in gleicher Weise gegeben.

Die Röhrchen sind bei Zimmertemperatur aufzubewahren und dürfen nach dem Serum-Zusatz nicht geschüttelt werden.

Beurteilung der Ergebnisse. Tritt in Röhrchen 1 ebenso wie in Röhrchen 3 nach etwa 5 Minuten eine hauchartige, in der Regel am Boden des Röhrchens beginnende Trübung auf, die sich innerhalb weiterer 5 Minuten in eine wolkige umwandelt und nach spätestens 30 Minuten als Bodensatz absetzt, während die Lösungen in den übrigen Röhrchen völlig klar bleiben, so handelt es sich um Pferdefleisch (oder anderes Einhuferfleisch). Später entstehende Trübungen dürfen als positive Reaktion nicht aufgefaßt werden. Zur besseren Feststellung der zuerst eintretenden Trübung können die Röhrchen bei auffallendem Tages- oder künstlichem Licht betrachtet werden, indem hinter das belichtete Reagenzglas eine schwarze Fläche (z. B. schwarzes Papier oder dgl.) geschoben wird.

Das unverdünnte ausfällende Serum muß noch im Pferdeserum, das 1:20.000 verdünnt ist, binnen 5 Minuten eine beginnende Trübung herbeiführen. Derartiges Serum ist bis auf weiteres von der Gesundheitsanstalt des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag erhältlich. Das Serum wird in Röhrchen von 1 ccm Inhalt versandt. Getrübtes oder auch nur opalisierendes Serum ist nicht zu verwenden. Serum, das durch den Transport trüb geworden ist, darf nur gebraucht werden, wenn es sich in den oberen Schichten binnen 12 Stunden vollkommen klärt, so daß die trübenden Bestandteile entfernt werden können. Zur Untersuchung soll stets nur der Inhalt eines Röhrchens, nicht dagegen eine Mischung mehrerer Röhrchen verwendet werden.

př. pro nevhodnou jakost materiálu, budiž provedeno chemické vyšetření (§ 3 prov. př. D d).

(4) Jsou-li různé známky hniloby, zjistí se řezy, omezuje-li se rozklad jen na povrch, či vnikl-li již do hloubky. Je-li pochybnost, že jde o hnilobu, provede se u čerstvého

vek délky 11 cm a průměru 0,8 cm (zkumavky č. 1 a č. 2). Do zkumavky č. 3 se dá 1 ccm rovněž čirého neutrálního, slabě kyselého nebo slabě alkalického filtrátu z koňského masa, stejně připraveného. Další zkumavky č. 4 a 5 se naplní po 1 ccm stejně připraveným výluhem z masa vepřového a hovězího. Do zkumavky č. 6 se dá 1 ccm sterilního 0,85procentního roztoku kuchyňské soli. Zkumavky se postaví do malého vhodného stojánku na zkumavky. Zkumavky musí býti před použitím vyvařeny nebo jinak horkem sterilovány a musí býti zcela čisté. Všechny tekutiny se dávají do zkumavek vždy zvláštní sterilní pipetou. Do všech zkumavek, kromě zkumavky č. 2, se přidá po 0,1 ccm zcela čirého králičího sera o určitém titru, srážejícího koňskou bílkovinu a to tak, aby serum do zkumavky stékalo po stěně a usazovalo se na dně. Do zkumavky č. 2 se stejně přidá 0,1 ccm normálního, rovněž zcela čirého králičího sera.

Zkumavky se uchovávají při pokojové teplotě a po přidání sera se jimi nesmí třepat.

Posouzení výsledku. Vznikne-li ve zkumavce č. 1 a ve zkumavce č. 3 asi po 5 minutách jemný zákal, vznikající zpravidla na dně zkumavky, který se změní v dalších 5 minutách ve vločkovitý zákal a nejpozději do 30 minut ssedne jako usazenina, kdežto tekutiny v ostatních zkumavkách zůstanou zcela čiré, je prokázáno koňské maso (nebo maso jiných jednokopytníků). Zákaly vzniklé později se nesmí posuzovat jako kladná reakce. Aby se počáteční zákal snáze rozeznal, doporučuje se pozorovati zkumavky při dopadajícím denním nebo umělém světle tak, že se za osvětlenou zkumavku dá tmavá plocha (na př. černý papír nebo pod.).

Nezředěné srážící serum musí ještě ve zředění s koňským serem 1:20.000 způsobiti zákal, vznikající během 5 minut. Takové serum se zatím dostane ve Zdravotním ústavu Protektorátu Čechy a Morava v Praze. Serum se rozesílá v nádobkách po 1 ccm. Zkaleného nebo také jen opalisujícího sera se nemá používat. Sera, které se zkalilo při dopravě, lze užít jen tehdy, jestliže se v horních vrstvách během 12 hodin zcela vyjasnilo tak, že zakalené vrstvy lze odstraniti. K vyšetření lze užít obsahu jen jedné nádobky, nikoliv směsi několika nádobek.

handensein von Fäulnis Zweifel, so ist frisches Fleisch der Salmiakprobe*) zu unterwerfen, von Salzfleisch eine kleine Probe zu kochen und auf seinen Geruch zu prüfen.

§ 19.

Liegt der Verdacht der Anwendung eines der nach § 5, Nr. 4, AB. D verbotenen Stoffe vor, so ist unbeschadet der im § 14, Abs. 2, Buchst. b), AB. D vorgeschriebenen regelmäßigen chemischen Untersuchung eine solche zur Aufklärung des Verdachts nach der besonderen Anweisung (AB. D c und d) zu veranlassen.

masa zkouška na čpavek,*) kousek nasoleného masa se uvaří a zkouší se zápach.

§ 19.

Je-li podezření, že při úpravě masa bylo použito látek zakázaných podle § 5, č. 4 prov. př. D, zařídí se kromě předepsaného pravidelného chemického vyšetření podle § 14, odst. 2, písm. b) prov. př. D, aby byla podle zvláštních směrnic (prov. př. D c, D d) provedena zkouška, aby se toto podezření vysvětlilo.

*) Ein Reagenzglas oder zylindrisches Glasgefäß von etwa 2 cm Durchmesser und 10 cm Länge wird mit einem Gemisch von 1 Raumteil Salzsäure vom spezifischen Gewicht 1,124, 3 Raumteilen Alkohol und 1 Raumteil Äther beschickt, so daß der Boden des Glases etwa 1 cm hoch bedeckt ist, verkorkt und einmal geschüttelt. Darauf wird von dem Fleisch mit einem reinen Glasstab eine Probe abgestreift oder ein erbsengroßes Stückchen vermöge der Adhäsion befestigt. Der so präparierte Stab wird schnell in das mit den Chlorwasserstoff-Alkohol-Ätherdämpfen erfüllte Glas gesenkt, so daß sein unteres Ende etwa 1 cm von dem Flüssigkeitsspiegel entfernt bleibt und auch die Wände des Gefäßes nicht berührt werden. Bei Gegenwart von Ammoniak entsteht nach wenigen Sekunden ein starker Nebel um die in das Gefäß versenkte Fleischprobe, der mit dem Grad der Fäulnis an Deutlichkeit zunimmt.

*) Do zkumavky nebo válcovité nádobky o průměru asi 2 cm a délce asi 10 cm se dá směs 1 objemového dílu kyseliny solné specifické váhy 1,124, 3 objemových dílů alkoholu a 1 objemového dílu eteru, takže tekutina sahá asi 1 cm ode dna, zazátkuje se a jednou protřepe. Pak se o maso otře čistá skleněná tyčinka, nebo se na ni bere kousek masa velikosti hrachu přilnutím. Tyčinka takto připravená se ponoří rychle do zkumavky naplněné parami chlorovodíku, alkoholu a eteru, takže její dolejší konec zůstane asi 1 cm vzdálen od hladiny tekutiny a také se nedotkne stěn nádobky. Je-li přítomen čpavek, vznikne po několika vteřinách kolem vzorku masa ponořeného do nádobky silný dým, jehož znatelnosti přibývá se stupněm hniloby.

Anlage b

(Zu § 16, Nr. 2, AB. D)

Anweisung

für die Untersuchung des in das Zollinland eingehenden Fleisches auf Trichinen und Finnen

— AB. Db —

INHALTSÜBERSICHT.

§ 1. Allgemeine Vorschriften.

§§ 2 und 3. Probenentnahme.

§ 4. Vorbereitung der Proben zur Untersuchung.

§ 5. Mindestuntersuchungszeit.

§ 6. Höchstuntersuchungszahlen.

§ 1.

Allgemeine Vorschriften.

Für die Untersuchung des Fleisches auf Trichinen und Finnen gelten die Vorschriften der §§ 37 bis 46, für die Behandlung der zur Untersuchung entnommenen Fleischproben der § 47, Abs. 2, AB. A sinngemäß.

Probenentnahme.

§ 2.

Die Probenentnahme und die Durchführung der Untersuchung ist bei einem halben zubereiteten Schwein in der gleichen Weise durchzuführen wie bei einem ganzen Tierkörper (§§ 39 bis 43 AB. A).

§ 3.

Bei zubereitetem Fleisch (Pökelfleisch, Schinken- und Speckseiten) sind von jedem einzelnen Stück drei fettarme Proben möglichst in Haselnußgröße von verschiedenen Stellen und tunlichst aus der Nähe von Knochen oder Sehnen zu entnehmen.

§ 4.

Vorbereitung der Proben zur Untersuchung.

Von jeder der mit fortlaufenden Nummern bezeichneten Proben sind bei Speck zwei, mithin im ganzen sechs, bei einzelnen Fleisch-

Příloha b

(k § 16, č. 2 prov. př. D).

Návod

k vyšetřování na svalovce a uhry masa dováženého do celního vnitrozemí.

— Prov. př. D b —

PŘEHLED.

§ 1. Obecné předpisy.

§§ 2 a 3. Odběr vzorků.

§ 4. Příprava vzorků k vyšetření.

§ 5. Nejkratší doba vyšetření.

§ 6. Nejvyšší počet vyšetření.

§ 1.

Obecné předpisy.

Pro vyšetření masa na svalovce a uhry platí předpisy §§ 37 až 46, a pro zacházení se vzorky odebranými k vyšetření předpisy § 47, odst. 2 prov. př. A.

Odběr vzorků.

§ 2.

Vzorky se odebírají a vyšetřují z upravených vepřových půlek vepřů tak jako z celých těl zvířat (§§ 39 až 43 prov. př. A).

§ 3.

Z upraveného masa (naloženého masa, slaniny, šunek, hřbetů a boků) se odeberou z každého kusu tři libové vzorky co možno velikosti lískového ořechu z různých míst a co možno z největší blízkosti kostí nebo šlach.

§ 4.

Příprava vzorků k vyšetření.

Z každého vzorku označeného běžným číslem se vystříhnou u hřbetního a bokového sádla dva, tedy celkem šest, z jednotlivých kusů

stücken vier, mithin im ganzen zwölf, haferkorngroße Stückchen auszuschneiden und in der im § 41 AB. A angegebenen Weise zur Untersuchung vorzubereiten.

§ 5.

Mindestuntersuchungszeit.

(1) Auf die mikroskopische Untersuchung (§ 43 AB. A) der Proben eines Stücks Speck sind mindestens 4½ Minuten, mit dem Trichinoskop 2½ Minuten zu verwenden, auf die Untersuchung sonstiger einzelner Fleischstücke, der frischen Schweineköpfe und Spitzbeine sowie der den einzeln eingeführten frischen inneren Organen von Schweinen (§ 6, Abs. 6, AB. D) oder den gepökelten Schweinegeschlingen anhängenden Skelettmuskelteile mindestens 9 Minuten, mit dem Trichinoskop 5 Minuten.

(2) Die Trichinenschau bei den zur Einfuhr kommenden frischen inneren Organen von Schweinen kann unterbleiben, wenn sie völlig frei von Skelettmuskelteilen sind oder wenn die anhaftenden Skelettmuskelteile mit Einverständnis des Einführenden in der Auslandsfleischbeschaustelle entfernt und unschädlich beseitigt werden.

§ 6.

Höchstuntersuchungszahlen.

(1) Im allgemeinen dürfen von einem Trichinenschauer an einem Tag nicht mehr als 36 Tierkörper oder ebensoviel halbe zubereitete Schweine oder 72 Speck- oder 45 sonstige Fleischstücke untersucht werden. Ausnahmsweise dürfen jedoch an einem Tag bis 45 Tierkörper oder ebensoviel halbe zubereitete Schweine oder 90 Speck- oder 52 sonstige Fleischstücke untersucht werden.

(2) Mit dem Trichinoskop dürfen von einem Trichinenschauer im allgemeinen an einem Tag nicht mehr als 60 Tierkörper oder ebensoviel halbe zubereitete Schweine oder 144 Speck- oder 72 sonstige Fleischstücke, ausnahmsweise jedoch bis 75 Tierkörper oder ebensoviel halbe zubereitete Schweine oder 180 Speck- oder 90 sonstige Fleischstücke untersucht werden.

masa čtyři, tedy celkem dvanáct kousků velikosti ovesného zrna a připraví se k vyšetření podle § 41 prov. př. A.

§ 5.

Nejkratší doba vyšetření.

(1) Na drobnohledné vyšetření (§ 43 prov. př. A) vzorků z kusu bokového a hřbetního sádla je třeba alespoň 4½ minuty, trichinoskopem 2½ minuty, na vyšetření ostatních jednotlivých kusů masa, čerstvých vepřových hlav a nožek a jednotlivých dovezených čerstvých vnitřních orgánů vepřů (§ 6, odst. 6 prov. př. D) nebo částí kosterního svalstva, připojeného k naloženým vepřovým drobům, alespoň 9 minut, trichinoskopem 5 minut.

(2) Na svalovce nemusí býti prohlédnuty dovážené čerstvé vnitřní orgány vepřů, jsou-li zcela bez částí kosterního svalstva, nebo jsou-li tyto části kosterního svalstva se souhlasem dovozce ve stanici prohlídky cizozemského masa odděleny a neškodně odstraněny.

§ 6.

Nejvyšší počet vyšetření.

(1) Obecně nemá býti za den vyšetřeno jedním prohlížitelem na svalovce více než 36 těl zvířat nebo půlek upravených vepřů nebo 72 kusů hřbetního nebo bokového sádla nebo 45 jiných kusů masa. Výjimečně smí však býti za den prohlédnuto až 45 těl zvířat nebo stejný počet půlek upravených vepřů nebo 90 kusů hřbetního a bokového sádla nebo 52 jiných kusů masa.

(2) Trichinoskopem nemůže býti jedním prohlížitelem za den vyšetřeno obecně více než 60 těl zvířat nebo půlek upravených vepřů nebo 144 kusů hřbetního a bokového sádla nebo 72 jiných kusů masa, výjimečně však až 75 zvířat nebo půlek upravených vepřů nebo 180 kusů hřbetního a bokového sádla nebo 90 jiných kusů masa.

Anlage c

(Zu § 16, Nr. 3, AB. D)

Anweisung

für die Probenentnahme zur chemischen Untersuchung von Fleisch einschließlich Fett sowie für die Vorprüfung zubereiteter Fette und für die Beurteilung der Gleichartigkeit der Sendungen.

— AB. Dc —

INHALTSÜBERSICHT.

§ 1. Probenentnahme zur chemischen Untersuchung von Fleisch, ausgenommen zubereitete Fette (§§ 11 bis 16 AB. D).

§ 2. Auswahl der Proben.

§ 3. Weitere Behandlung der Proben.

§ 4. Probenentnahme zur chemischen Untersuchung zubereiteter Fette (§§ 15 und 16 AB. D).

§ 5. Vorprüfung zubereiteter Fette (§ 15, Abs. 2, und § 16 AB. D).

§ 6. Beurteilung der Gleichartigkeit von Sendungen zubereiteten Fleisches. Probenentnahme in zweifelhaften Fällen.

---

§ 1.

Probenentnahme zur chemischen Untersuchung von Fleisch, ausgenommen zubereitete Fette (§§ 11 bis 16 AB. D).

Die Probenentnahme geschieht, soweit angängig, durch den mit der Untersuchung betrauten Chemiker, sonst durch den Tierarzt der Untersuchungsstelle.

§ 2.

Auswahl der Proben.

Die Auswahl der Proben geschieht nach folgenden Grundsätzen:

1. Bei frischem Fleisch (§ 13, Abs. 2, AB. D):

Es ist von jedem verdächtigen Tierkörper eine Durchschnittsprobe in der Weise zu entnehmen, daß an mehreren (etwa drei bis fünf) Stellen Proben im Gesamtgewicht von etwa 500 g abgetrennt werden. Die einzelnen Proben sind möglichst der Außenseite in Form dicker Muskelstücke an saftigen Stellen des Tierkörpers zu entnehmen.

Příloha c

(k § 16, č. 3 prov. př. D).

Návod

k odebírání vzorků k chemickému vyšetření masa a tuků a návod k předběžné zkoušce upraveného tuku a k posouzení stejnorodosti zásilek.

— Prov. př. D c —

PŘEHLED.

§ 1. Odebírání vzorků k chemickému vyšetření masa, kromě upravených tuků (§§ 11 až 16 prov. př. D).

§ 2. Výběr vzorků.

§ 3. Jak se dále zachází se vzorky.

§ 4. Odebírání vzorků upravených tuků k chemickému vyšetření (§§ 15 a 16 prov. př. D).

§ 5. Předběžná zkouška upravených tuků (§ 15, odst. 2 a § 16 prov. př. D).

§ 6. Posuzování stejnorodosti zásilek upraveného masa. Odebrání vzorků v pochybných případech.

---

§ 1.

Odebírání vzorků k chemickému vyšetření masa, kromě upravených tuků (§§ 11 až 16 prov. př. D).

Vzorky odebere podle možnosti chemik pověřený vyšetřením, jinak veterinář vyšetřovací stanice.

§ 2.

Výběr vzorků.

Vzorky se volí podle těchto zásad:

1. U čerstvého masa (§ 13, odst. 2 prov. př. D):

Z každého podezřelého těla zvířete se odebere vzorek, aby byl průměrem a to tak, že se na několika (asi třech až pěti) místech odříznou kousky v celkové váze asi 500 g. Jednotlivé kousky se odeberou co možno z vnějšku ze šťavnatých míst jako silné kousky svalů.

2. Bei zubereitetem Fleisch:

a) Zur Feststellung, ob dem Verbot des § 5, Nr. 2, AB. D zuwider Pferdefleisch unter falscher Bezeichnung einzuführen versucht wird, ist aus dem verdächtigen Fleischstück eine Durchschnittsprobe im Gesamtgewicht von 500 g zu entnehmen, wobei möglichst Stellen mit fetthaltigem Bindegewebe auszusuchen sind.

b) Zur Untersuchung, ob das Fleisch mit einem der nach § 5, Nr. 4, AB. D verbotenen Stoff behandelt worden ist, sind die Proben nach folgenden Grundsätzen zu entnehmen:

α) Durchschnittsproben im Gesamtgewicht von 500 g sind zu entnehmen:

Bei gleichartigen Sendungen im Sinne des § 12, Abs. 3, AB. D nach den Grundsätzen des § 14, Abs. 3 und 4, AB. D, im übrigen aus jedem einzelnen Fleischstück, bei Speck jedoch nur aus etwaigen verdächtigen Stücken und bei Därmen nur aus etwaigen verdächtigen Packstücken.

Führt die chemische Untersuchung auch nur bei einer Probe aus einer gleichartigen Sendung zu einer Beanstandung, so ist nach § 12, Abs. 4, AB. D zu verfahren.

Die Durchschnittsprobe ist, abgesehen von Därmen, so auszuwählen, daß neben möglichst großen Flächen der Außenseite auch tiefere Fleisch- oder Fettschichten mitgenommen werden.

Bei Pökelfleisch, das für den Nachweis von salpetrigsauren Salzen (§ 5, Nr. 8, AB. Dd) bestimmt ist, ist die Durchschnittsprobe so auszuwählen, daß von den Außenseiten der mit Wasser gut abgespülten Fleischstücke an mehreren Stellen flache Scheiben von etwa 1 cm Dicke abgetrennt werden, die dann zweimal durch einen Fleischwolf getrieben und gut durchgemischt werden.

Sind an der Außenseite Anzeichen von Konservierungsmitteln wahrnehmbar, so sind diese Stellen bei der Probenentnahme zu berücksichtigen.

β) Bei Fleisch, das von Pökellake eingeschlossen ist oder äußerlich die Anwendung von Konservesalz erkennen läßt (§ 14, Abs. 4, AB. D), wird außerdem eine Probe der Lake (mindestens 200 ccm) oder, wenn möglich, des Salzes (bis zu 50 g) entnommen.

c) Aus Schinken in Postsendungen bis zu drei Stück, aus anderen Postsendungen im Gewicht bis zu 3 kg, ferner aus Sendungen, die

2. U upraveného masa:

a) ke zjištění, nejde-li o pokus dovézti přes ustanovení § 5, č. 2 prov. př. D koňské maso pod falešným označením, odebere se z podezřelého kusu masa vzorek, aby byl průměrem, v úhrnné váze 500 g, a při tom se volí podle možnosti místa prorostlá tukem,

b) k vyšetření, nebylo-li při úpravě masa použito látek zakázaných v § 5, č. 4 prov. př. D, se odeberou vzorky podle těchto zásad:

α) Vzorky, které mají býti průměrem o celkové váze 500 g se odeberou;

Při zásilkách téhož druhu podle § 12, odst. 3 prov. př. D podle zásad § 14, odst. 3 a 4 prov. př. D, jinak z každého jednotlivého kusu masa, u hřbetního bokového sádla však jen z podezřelých kusů a u střev jen z podezřelých balíků.

Je-li nutno podle výsledku chemického vyšetření i jen jediné zkoušky ze stejnorodé zásilky zásilku pozastaviti, postupuje se podle § 12, odst. 4 prov. př. D.

Vzorek, který má býti průměrem, se vybere, kromě u střev tak, že se odříznou jednak co možno velké plochy z vnějšku, jednak i hlubší vrstvy masa nebo tuku.

U naloženého masa, u kterého se mají prokázati dusitany (§ 5, č. 8 prov. př. D d), volí se vzorek, aby byl průměrem tak, že se odříznou z vnějšku dobře vodou opláchnutých kusů masa na více místech ploché plátky tlusté asi 1 cm, které se potom dvakrát masovým strojkem pomelou a dobře promíchají.

Jsou-li na vnějšku známky použití konservačních prostředků, odeberou se vzorky zvláště i z těchto míst.

β) U masa, naloženého v láku nebo na kterém je zevně zřejmo, že bylo použito konservační soli (§ 14, odst. 4 prov. př. D), odebere se též vzorek láku (alespoň 200 ccm), nebo, je-li to možno, též vzorek soli (až 50 g).

c) Z poštovních zásilek šunek do tří kusů, z jiných poštovních zásilek do váhy 3 kg, i ze zásilek, které patří prokazatelně ke stěhova-

nachweislich als Umzugsgut von Ansiedlern und Arbeitern eingeführt werden, sind Proben nur im Verdachtsfall zu entnehmen.

§ 3.

Weitere Behandlung der Proben.

Die weitere Behandlung der Proben geschieht nach folgenden Grundsätzen:

1. Die Proben sind so zu kennzeichnen, daß ohne weiteres festgestellt werden kann, aus welchen Packstücken sie entnommen wurden.

2. In einem besonderen Schriftstück sind genaue Angaben zu machen über die Herkunft und Abstammung des Fleisches sowie über den Umfang der Sendung, der die Proben entnommen wurden. Werden bei der Probenentnahme besondere Beobachtungen gemacht, die vermuten lassen, daß das Fleisch unter die Verbote im § 5, Nrn. 2 und 4, AB. D fällt, oder wurde die Probenentnahme auf Grund derartiger Beobachtungen veranlaßt, so ist eine Angabe hierüber gleichfalls in das Schriftstück aufzunehmen. Bei gesalzenem Fleisch ist zugleich anzugeben, ob es in Pökellake oder Konservesalz eingehüllt lag.

3. Zur Verpackung sind sorgfältig gereinigte und gut verschließbare Gefäße aus Porzellan, Steingut, glasiertem Ton oder Glas zu verwenden; in Ermangelung solcher Gefäße dürfen auch Umhüllungen von starkem Pergamentpapier zur Verwendung gelangen.

4. Die Aufbewahrung oder Versendung der Pökellake erfolgt in gut gereinigten, dann getrockneten und mit neuen Korken versehenen Flaschen aus farblosem Glas.

5. Konservesalz wird ebenfalls in Glasgefäßen aufbewahrt und verschickt.

6. Die Proben sind, sofern nicht ihre Beseitigung infolge Verderbens notwendig wird, so lange in geeigneter Weise aufzubewahren, bis die Entscheidung über die zugehörige Sendung getroffen ist.

§ 4.

Probenentnahme zur chemischen Untersuchung zubereiteter Fette (§§ 15 und 16 AB. D).

(1) Auf die Probenentnahme findet die Bestimmung im § 1 Anwendung. Ausnahmsweise können hiermit andere Personen, die genügende Kenntnisse nachgewiesen haben, betraut werden.

ným svršků přistěhovalců a dělníků, odeberou se vzorky jen při podezření.

§ 3.

Jak se dále zachází se vzorky.

Se vzorky se zachází podle těchto směrnic:

1. Vzorky se označí tak, aby se dalo lehce zjistiti, ze kterých balíků byly odebrány.

2. Ve zvláštní zprávě se uvede přesně původ masa a velikost zásilky, ze které vzorky byly odebrány. Byly-li při odebrání vzorků pozorovány zvláštní známky, podle kterých lze předpokládati, že jde o maso, na které se vztahují zákazy uvedené v § 5, č. 2 a 4 prov. př. D, nebo došlo-li k odebrání vzorků na podkladě takových pozorování, podotkne se to rovněž ve zprávě. U masa nasoleného se zároveň poznamená, bylo-li uloženo v láku nebo v konservační soli.

3. Vzorky se vloží do pečlivě vyčištěných nádob porcelánových, kameninových, polévaných hliněných nebo skleněných, které se dají dobře uzavříti, není-li takových nádob, mohou býti vzorky zabaleny do silného pergamenového papíru.

4. Lák se uchovává nebo posílá v dobře vyčištěných a vysušených bezbarvých skleněných lahvích, uzavřených novými korkovými zátkami.

5. Konservační sůl se uchovává a posílá rovněž ve skleněných lahvích.

6. Vzorky se vhodně uchovávají až do rozhodnutí o zásilce, není-li nutno je odstraniti pro zkažení.

§ 4.

Odebírání vzorků upravených tuků k chemickému vyšetření (§§ 15 a 16 prov. př. D).

(1) Pro odběr vzorků platí ustanovení § 1. Výjimečně mohou jím býti pověřeny i jiné osoby, které prokázaly dostatečné znalosti.

(2) Durchschnittsproben im Gesamtgewicht von 250 g sind zu entnehmen:

a) wenn die Sendung aus einem oder zwei Packstücken besteht oder wenn sie aus mehr als zwei Packstücken besteht, ohne daß eine gleichartige Sendung im Sinne des § 12, Abs. 3, AB. D vorliegt, aus jedem Packstück;

b) wenn die Sendung aus mehr als zwei Packstücken besteht und im vorgenannten Sinne gleichartig ist, aus jedem nach § 15, Abs. 5, AB. D auszuwählenden Packstück;

c) wenn die Untersuchung infolge einer Stichprobenbeanstandung ausgedehnt werden muß, nach § 12, Abs. 4, AB. D aus allen Packstücken der gleichartigen Sendung.

(3) Die Durchschnittsproben sind an mehreren Stellen des Packstücks zu entnehmen; zweckmäßig bedient man sich hierbei eines Stechbohrers aus Stahl. Ein Teil der Packstücke bei Fettsendungen ist möglichst völlig zu öffnen. Bei verdächtigen Fettsendungen hat dies regelmäßig zu geschehen. Bei Sendungen von Schmalz in Blasen sind aus mindestens zwei Blasen je eine Probe zu entnehmen und zu mischen.

(4) Aus Postsendungen und Warenproben im Gewicht bis zu 3 kg, ferner bei Sendungen, die nachweislich als Umzugsgut von Ansiedlern und Arbeitern eingeführt werden, sind Proben zur Untersuchung nach § 15, Abs. 3, AB. D nur im Verdachtsfall zu entnehmen.

(5) Die Durchschnittsproben sind so zu kennzeichnen, daß ohne weiteres festgestellt werden kann, aus welchen Packstücken sie entnommen wurden.

(6) In einem besonderen Schriftstück sind genaue Angaben zu machen über die Herkunft und Abstammung des Fettes, über den Namen und Wohnort des Empfängers, über Zeichen, Nummer und Umfang der Sendung, der die Proben entnommen wurden, über die bei der Entnahme der Probe gemachten Beobachtungen und schließlich darüber, ob die Probenentnahme zur ständigen Kontrolle oder auf Grund eines besonderen Verdachtes stattfand. Außerdem ist den Proben eine kurze Angabe über das Ergebnis der Vorprüfung beizufügen.

(7) Die Aufbewahrung oder Versendung der Proben erfolgt in gut verschließbaren und sorgfältig gereinigten Gefäßen aus Porzellan, glasiertem Ton, Steingut (Salbentöpfe der Apotheker) oder von dunkelgefärbtem Glas, die möglichst luft- und lichtdicht zu verschließen sind.

(2) Vzorky, které mají býti průměrem o celkové váze 250 g nutno odebrati:

a) z každého balíku, obsahuje-li zásilka jeden nebo dva balíky anebo více než dva balíky, nejde-li o zásilku t é h o ž druhu podle ustanovení § 12, odst. 3 prov. př. D,

b) z každého podle § 15, odst. 5 prov. př. D odebraného vzorku, obsahuje-li zásilka více než dva balíky a jsou-li ve smyslu dříve uvedeném téhož druhu,

c) ze všech balíků zásilky podle § 12, odst. 4 prov. př. D, musí-li býti vyšetření rozšířeno pro pozastavení namátkového vzorku.

(3) Vzorky, které mají býti průměrem, se odeberou z několika míst balíků; účelně může býti k tomu použito ocelového vzorkovače. Při zásilkách tuků se část balíků podle možnosti úplně otevře. U podezřelých zásilek tuku se tak děje pravidelně. Při zásilkách škvařeného sádla v měchýřích odebere se alespoň ze dvou měchýřů po jednom vzorku, které se smísí.

(4) Z poštovních zásilek a vzorků zboží ve váze do 3 kg, dále ze zásilek, které patří prokazatelně ke stěhovaným svrškům přistěhovalců a dělníků, se odeberou vzorky k vyšetření podle § 15, odst. 3 prov. př. D jen při podezření.

(5) Vzorky, které mají býti průměrem, se označí tak, aby bylo možno lehce zjistiti, ze kterých balíků byly vzaty.

(6) Ve zvláštní zprávě se uvede přesně původ a druh tuku, jméno a bydliště příjemce, značka, číslo a velikost zásilky, z níž byly vzaty vzorky, dále zjištěné poznatky při odebírání vzorků a na konec, byl-li vzorek odebrán při pravidelné kontrole nebo při zvláštním podezření. Kromě toho se připojí krátký údaj o výsledku předběžné zkoušky.

(7) Vzorky se uchovávají a zasílají v dobře uzavíratelných a pečlivě vyčištěných nádobkách z porcelánu, z polévané hlíny, z kameniny (lékárnické kelímky, nebo z tmavého skla), které se dají uzavříti a uzavrou se co možno neprodyšně a tak, aby vzorky byly chráněny proti světlu.

(8) Die Proben sind so lange aufzubewahren, bis die Entscheidung über die zugehörige Sendung getroffen ist.

§ 5.

Vorprüfung zubereiteter Fette (§ 15, Abs. 2, und § 16 AB. D).

(1) Die Packstücke müssen den Angaben in den Begleitpapieren entsprechen und die für den Handelsverkehr vorgeschriebene Bezeichnung tragen („Margarine", „Kunstspeisefett" „Margarin", „Umělý jedlý tuk") sowie mit den von dem betreffenden Ausfuhrland als Sicherungsmaßnahme gegen die Einfuhr von gereinigten (geläuterten) Schmalzsendungen in das Zollinland vorgeschriebenen Packzetteln oder sonstigen Erkennungszeichen versehen sein.

(2) Die Fette müssen ein der betreffenden Gattung in unverdorbenem und unverfälschtem Zustand eigentümliches allgemeines Aussehen haben. Insbesondere ist auf Farbe, Konsistenz, Geruch und Geschmack zu achten.

(3) Folgende Gesichtspunkte müssen hierbei besonders beachtet werden:

1. Bei Gegenwart von Schimmelpilzen oder Bakterienkolonien ist festzustellen, ob sie

a) als unwesentliche örtliche äußere Verunreinigung (z. B. infolge kleiner Schäden der Verpackung),

b) als wesentlicher äußerer Überzug der Fettmasse oder

c) als Wucherungen im Innern des Fettes vorliegen.

2. Bei der Beurteilung der Farbe ist darauf zu achten, ob das Fett eine ihm nicht eigentümliche Färbung oder eine Verfärbung aufweist, oder ob es sonst sinnlich wahrnehmbare fremde Beimengungen enthält.

3. Bei der Prüfung des Geruchs ist auf ranzigen, sauer-ranzigen, fauligen oder sauer-fauligen, talgigen, öligen, dumpfigen (mulstrigen, grabelnden), schimmeligen Geruch zu achten.

4. Bei der Prüfung des Geschmacks ist festzustellen, ob ein bitterer oder ein allgemein ekelerregender Geschmack vorliegt. Auch ist darauf zu achten, ob fremde Beimengungen durch den Geschmack erkannt werden können.

5. Ist Schimmelgeruch oder -geschmack festgestellt, so ist zu prüfen, ob er nur von geringfügigen äußeren Verunreinigungen des Fettes oder des Packstücks herrührt.

(8) Vzorky se uchovávají tak dlouho, dokud se nerozhodne o příslušné zásilce.

§ 5.

Předběžná zkouška upravených tuků (§ 15, odst. 2 a § 16 prov. př. D).

(1) Balíky musí souhlasiti s údaji v průvodních listech a musí býti označeny způsobem předepsaným pro obchod („Margarine, Margarin", „Kunstspeisefett, Umělý jedlý tuk") a musí míti balíkové lístky předepsané pro vývozní zemi na ochranu proti dovozu zásilek čištěných přepouštěných tuků do celního vnitrozemí, nebo jiné poznávací označení.

(2) Tuky musí míti celkové vzezření odpovídající nezkaženému a neporušenému tuku toho druhu. Má býti dbáno zvláště barvy, hutnosti, pachu a chuti.

(3) Vyšetřovati se má zvláště z těchto hledisek:

1. Najdou-li se plísně nebo kolonie bakterií, nutno zjistiti, jde-li:

a) o nepodstatné místní vnější znečištění (na př. při menším poškození obalu),

b) o větší povlak na tuku nebo

c) o růst uvnitř tuku.

2. Při posuzování barvy se přihlíží k tomu, nemá-li tuk zvláštní nepřirozené zabarvení či není-li uměle zbarven nebo neobsahuje-li jiné cizorodé, smyslově zjistitelné příměsi.

3. Při zkoušení pachu se zjišťuje zápach žluklý, nakysle-žluklý, hnilobný nebo nakysle-hnilobný, lojovitý, olejovitý, zatuchlý a plesnivý.

4. Chuťovou zkouškou se určí, není-li tuk hořký nebo celkově odporný. Při tom má býti snahou rozeznati chutí cizí příměsi.

5. Byl-li zjištěn plísňový zápach nebo chuť, má se pátrati po tom, nejsou-li způsobeny nepatrným vnějším znečištěním tuku nebo balíku.

§ 6.

Beurteilung der Gleichartigkeit von Sendungen zubereiteten Fleisches. Probenentnahme in zweifelhaften Fällen.

Bei Anwendung des § 12, Abs. 3, AB. D ist nach folgenden Grundsätzen zu verfahren:

1. Bei Verschiedenheit der Verpackung darf Gleichartigkeit einer Sendung nur angenommen werden:

a) bei Fett, wenn die Kennzeichnung gleich ist und eine äußerliche Prüfung des Inhalts keinen Verdacht verschiedener Fabrikation erregt,

b) bei sonstigem Fleisch, einschließlich Därmen, wenn die Art der Kennzeichnung und eine äußerliche Prüfung des Inhalts auf eine gleiche Fabrikation schließen lassen.

2. Als gleiche Kennzeichnung gilt bei Fett eine einheitliche Fabrikmarke. Neben der Fabrikmarke angebrachte Buchstaben und Nummern bleiben bei Beurteilung der Gleichartigkeit einer Sendung unberücksichtigt, soweit sich aus ihnen kein Verdacht verschiedener Fabrikation ergibt. Fehlt ein Fabrikzeichen, so darf bei Fett eine gleichartige Sendung nur angenommen werden, wenn die Verpackung gleich ist, auch die Art der sonstigen Kennzeichnung keinen Verdacht verschiedener Fabrikation ergibt.

3. Wenn nach den vorstehenden Grundsätzen über die Gleichartigkeit der Sendungen von zubereiteten Fetten wegen verschiedener Verpackung oder verschiedener Kennzeichnung einzelner Teile Zweifel entstehen, ist die Probenentnahme nach § 15, Abs. 5, AB. D so einzurichten, daß mindestens aus jedem dieser Teile eine Probe zur Vorprüfung und Prüfung nach § 15, Abs. 3, Buchst. a), c) und d), AB. D entnommen wird.

4. Wird bei der nach Nr. 3 vorgenommenen Prüfung der Verdacht der Ungleichartigkeit nicht bestätigt, so hat die Auswahl der Stichproben für die weitere Prüfung nach § 15, Abs. 5 und 6, AB. D zu erfolgen.

§ 6.

Posuzování stejnorodosti zásilek upraveného masa. Odebrání vzorků v pochybných případech.

V případech §. 12, odst. 3 prov. př. D se postupuje podle těchto zásad:

1. Je-li zásilka různě balena, lze míti za to, že obsahuje týž druh zboží:

a) u tuku, je-li označení stejné a vnější přezkoušení obsahu nebudí podezření z rozličné výroby,

b) u ostatního masa, včetně střev, dá-li se vůbec ze způsobu označení a při zevním přezkoušení usouditi na touž výrobu.

2. Za stejné označení platí u tuků jednotná tovární značka. Na písmena a čísla natištěná vedle tovární značky se při posuzování, je-li zásilka téhož druhu, nebéře zřetel, není-li podezření, že jde o různou výrobu. Chybí-li tovární značka, smí býti zásilka tuku označena jako stejnorodá jen tehdy, je-li balení stejné a ostatní označení nebudí podezření z různé výroby.

3. Vzniknou-li podle těchto ustanovení pochybnosti, jsou-li zásilky připravených tuků stejnorodé, pro různost balení nebo označení jednotlivých kusů, má se odebrati vzorek podle § 15, odst. 5 prov. př. D alespoň z každého z těchto kusů k předběžné zkoušce a zkoušce podle § 15, odst. 3, písm. a), c) a d) prov. př. D.

4. Nepotvrdí-li se předběžnými zkouškami podle předchozího odstavce podezření z různorodosti zásilky, mají se odebrati namátkové vzorky pro další zkoušení podle ustanovení § 15, odst. 5 a 6 prov. př. D.

Anlage d

(Zu § 16, Nr. 4, AB. D)

Anweisung
für die chemische Untersuchung von Fleisch und Fetten.
— AB. Dd —

INHALTSÜBERSICHT.

§ 1. Vorbemerkung.

Erster Abschnitt.

Untersuchung von Fleisch ausschließlich zubereiteter Fette (§§ 11 bis 15 AB. D).

§ 2. Vorbemerkung.

§ 3. Nachweis vom Pferdefleisch.

Nr. 1. Verfahren, das auf der Bestimmung des Brechungsvermögens des Pferdefettes beruht.

Nr. 2. Verfahren, das auf der Bestimmung der Jodzahl des Pferdefettes beruht.

§ 4. Allgemeine Gesichtspunkte für die Untersuchung.

§ 5. Nachweis verbotener Stoffe (§ 5, Nr. 4, AB. D).

Nr. 1. Nachweis von Borsäure und ihren Salzen.

Nr. 2. Nachweis von Formaldehyd und Stoffen, die bei ihrer Verwendung Formaldehyd abgeben.

Nr. 3. Nachweis von schwefliger Säure und ihren Salzen und von unterschwefligsauren Salzen.

Nr. 4. Nachweis von Fluorwasserstoff und seinen Verbindungen.

Nr. 5. Nachweis von Salizylsäure und ihren Verbindungen.

Nr. 6. Nachweis von Benzoesäure und ihren Salzen.

Nr. 7. Nachweis von Farbstoffen.

Nr. 8. Nachweis von salpetrigsauren Salzen.

§ 6. Untersuchung von Pökelfleisch auf Kochsalz.

§ 7. Schlußbericht.

Zweiter Abschnitt.

Untersuchung von zubereiteten Fetten (§ 15 AB. D).

§ 8. Vorbemerkung.

§ 9. Allgemeine Gesichtspunkte für die Untersuchung.

§ 10. Untersuchung der Fette auf nach § 5, Nr. 4, AB. D verbotene Stoffe.

§ 11. Nachweis verbotener Stoffe (§ 5, Nr. 4, AB. D).

Nr. 1. Nachweis von Borsäure und ihren Salzen.

Příloha d

(k § 16, č. 4 prov. př. D).

Návod
k chemickému vyšetřování masa a tuků.
— Prov. př. D d —

PŘEHLED.

§ 1. Úvodní poznámka.

První část.

Vyšetřování masa kromě upravených tuků (§§ 11 až 15 prov. př. D).

§ 2. Úvodní poznámka.

§ 3. Průkaz koňského masa.

Č. 1. Určení refrakce při zkoušce na koňský tuk.

Č. 2. Určení jodového čísla koňského tuku.

§ 4. Obecné zásady pro vyšetření.

§ 5. Průkaz zakázaných látek (§ 5, č. 4 prov. př. D).

Č. 1. Průkaz kyseliny borité a jejích solí.

Č. 2. Průkaz formaldehydu a látek, které při použití odštěpují formaldehyd.

Č. 3. Průkaz kyseliny siřičité, jejích solí a solí kyseliny sirnaté.

Č. 4. Průkaz fluorovodíku a jeho sloučenin.

Č. 5. Průkaz kyseliny salicylové a jejích sloučenin.

Č. 6. Průkaz kyseliny benzoové a jejích solí.

Č. 7. Průkaz barviv.

Č. 8. Průkaz dusitanů.

§ 6. Vyšetření naloženého masa na kuchyňskou sůl.

§ 7. Závěr.

Druhá část.

Vyšetřování upravených tuků (§ 15 prov. př. D).

§ 8. Úvodní poznámka.

§ 9. Obecné zásady pro vyšetřování.

§ 10. Vyšetření tuků na látky zakázané v § 5, č. 4 prov. př. D.

§ 11. Průkaz zakázaných látek (§ 5, č. 4 prov. př. D).

Č. 1. Průkaz kyseliny borité a jejích solí.

Nr. 2. Nachweis von Formaldehyd und Stoffen, die bei ihrer Verwendung Formaldehyd abgeben.
Nr. 3. Nachweis von Alkali- und Erdalkalihydroxyden und -karbonaten.
Nr. 4. Nachweis von schwefliger Säure und ihren Salzen und von unterschwefligsauren Salzen.
Nr. 5. Nachweis von Fluorwasserstoff und seinen Verbindungen.
Nr. 6. Nachweis von Salizylsäure und ihren Verbindungen.
Nr. 7. Nachweis von Farbstoffen.
Nr. 8. Nachweis von Benzoesäure und ihren Salzen.
§ 12. Untersuchung der Fette auf ihre Abstammung und Unverfälschtheit sowie darauf, ob sie den Anforderungen des Gesetzes R. G. Bl. Nr. 26/1902 entsprechen.
§ 13. Prüfungsverfahren.
Nr. 1. Bestimmung des Brechungsvermögens.
Nr. 2. Bestimmung der Jodzahl nach L. W. Winkler.
Nr. 3. Nachweis von Pflanzenölen in Schmalz nach Bellier.
Nr. 4. Nachweis von Sesamöl.
Nr. 5. Prüfung der Margarine auf das Vorhandensein des Erkennungsmittels (Sesamöl oder Kartoffelstärkemehl).
Nr. 6. Nachweis von Baumwollsamenöl.
Nr. 7. Bestimmung der Verseifungszahl (der Köttstorferschen Zahl).
Nr. 8. Prüfung auf das Vorhandensein von Phytosterin.
Nr. 9. Bestimmung der freien Fettsäuren (des Säuregrads).
Nr. 10. Bestimmung des Wassergehalts.
Nr. 11. Nachweis von Rindertalg und diesem ähnlichen Fetten in Schweineschmalz.
§ 14. Schlußbericht.
§ 15. Übersicht über die bei der chemischen Untersuchung der Fette auszuführenden Prüfungen.

§ 1.

Vorbemerkung.

Die chemische Untersuchung von Fleisch ausschließlich zubereiteter Fette wird nach den §§ 2 bis 7, die von zubereiteten Fetten nach den §§ 8 bis 15 dieser Anweisung ausgeführt. Sofern im Einzelfall Verfahren angewendet werden müssen, für die in diesen Anweisungen keine Arbeitsvorschrift gegeben ist, sind die in der Fachliteratur beschriebenen, wissenschaftlich anerkannten Verfahren anzuwenden. Diese Untersuchungen sind auf das notwendigste Maß zu beschränken und nur beim Vorliegen bestimmter Verdachtsgründe zum Nachweis von Verfälschungen vorzunehmen.

Č. 2. Průkaz formaldehydu a látek, které při použití odštěpují formaldehyd.
Č. 3. Průkaz hydroxydů a uhličitanů alkalií a žíravých zemin.
Č. 4. Průkaz kyseliny siřičité, jejích solí a solí kyseliny sirnaté.
Č. 5. Průkaz fluorovodíku a jeho sloučenin.
Č. 6. Průkaz kyseliny salicylové a jejích sloučenin.
Č. 7. Průkaz barviv.
Č. 8. Průkaz kyseliny benzoové a jejích solí.
§ 12. Vyšetřování původu, neporušenosti tuků a dále, odpovídají-li tuky požadavkům zákona č. 26/1902 ř. z.
§ 13. Způsob vyšetření.
Č. 1. Stanovení refrakce.
Č. 2. Stanovení jodového čísla podle L. W. Winklera.
Č. 3. Průkaz rostlinných olejů v sádle podle Belliera.
Č. 4. Průkaz sezamového oleje.
Č. 5. Vyšetření margarinu na poznávací příměsi (sezamový olej nebo bramborový škrob).
Č. 6. Průkaz bavlníkového oleje.
Č. 7. Určení čísla zmýdelnění (Köttstorferova).
Č. 8. Zkouška na přítomnost fytosterinu.
Č. 9. Určení volných mastných kyselin (stupeň kyselosti).
Č. 10. Stanovení obsahu vody.
Č. 11. Průkaz hovězího loje a jemu podobných tuků ve vepřovém sádle.
§ 14. Závěr.
§ 15. Přehled o vykonaných zkouškách při chemickém vyšetřování tuků.

§ 1.

Úvodní poznámka.

Chemické vyšetřování masa kromě upravených tuků se provádí podle ustanovení §§ 2 až 7, vyšetřování upravených tuků podle ustanovení §§ 8 až 15 tohoto návodu. Musí-li býti v jednotlivých případech zvolen způsob vyšetření, který v tomto návodě není předepsán, použije se způsobů v odborné literatuře popsaných a vědecky uznaných. Toto vyšetření se omezí na nejnutnější míru a provádí se jen k průkazu falšování, je-li určitý důvod k podezření.

ERSTER ABSCHNITT.

Untersuchung von Fleisch ausschließlich zubereiteter Fette

(§§ 11 bis 15 AB. D).

§ 2.

Vorbemerkung.

Proben, bei denen ein bestimmter Verdacht vorliegt, sind zunächst auf den Verdachtsgrund zu untersuchen.

§ 3.

Nachweis von Pferdefleisch.

Bei der Untersuchung auf Grund von § 5, Nr. 2, AB. D kommt für die chemische Untersuchung zur Zeit lediglich der Nachweis von Pferdefleisch in Frage. Zur Untersuchung sind die beiden nachstehend unter Nrn. 1 und 2 bezeichneten Verfahren anzuwenden. Der Nachweis ist nur dann als erbracht anzusehen, wenn beide Verfahren zu einem positiven Ergebnis geführt haben.

1. Verfahren, das auf der Bestimmung des Brechungsvermögens des Pferdefettes beruht.

Aus Stücken von 50 g möglichst mit fetthaltigem Bindegewebe durchsetztem Fleisch wird das Fett durch Ausschmelzen bei 100° C oder, falls dies nicht möglich ist, durch Auskochen mit Wasser gewonnen und im Zeiß-Butter-Refraktometer nach § 13, Nr. 1, zwischen 38 und 42° C geprüft. Wenn die erhaltene Refraktometerzahl auf 40° C umgerechnet den Wert 51,5 übersteigt, so ist auf die Gegenwart von Pferdefleisch zu schließen.

2. Verfahren, das auf der Bestimmung der Jodzahl des Pferdefettes beruht.

Aus Stücken von 100 bis 200 g möglichst mit fetthaltigem Bindegewebe durchsetztem Fleisch wird das Fett in der gleichen Weise wie beim Verfahren unter 1 gewonnen und seine Jodzahl nach der im § 13, Nr. 2, gegebenen Anweisung bestimmt. Wenn die Jodzahl des Fettes 70 und mehr beträgt, so ist auf die Gegenwart von Pferdefleisch zu schließen.

ČÁST PRVNÍ.

Vyšetřování masa kromě upravených tuků

(§§ 11 až 15 prov. př. D).

§ 2.

Úvodní poznámka.

Vzorky, u nichž je určité podezření, se vyšetřují nejdříve na příčinu podezření.

§ 3.

Průkaz koňského masa.

Při vyšetřování podle § 5, č. 2 prov. př. D se provádí nyní ze zkoušek chemických toliko průkaz koňského masa. Ke zkoušce se použije obou dále uvedených způsobů pod č. 1 a 2. Průkaznou může býti zkouška jediné tehdy, jestliže oba způsoby daly výsledky kladné.

1. Určení refrakce při zkoušce na koňský tuk.

Z kousků masa, podle možnosti prorostlého tukem, váhy asi 50 g, se získá tuk buď vytavením při 100° C, nebo, není-li to možné, vyvařením vodou. Pak se tuk zkouší v Zeissově máselném refraktoru podle § 13, č. 1 při 38°—42° C. Zjištěné číslo refrakce se přepočte na 40° C a přesahuje-li hodnotu 51,5, lze usuzovat na přítomnost koňského masa.

2. Určení jodového čísla koňského tuku.

Tuk se získá z kousků masa váhy 100 až 200 g, podle možnosti silně prorostlého tukem, jak je uvedeno pod č. 1 a stanoví se jeho jodové číslo podle návodu v § 13, č. 2. Je-li jodové číslo tuku 70 a více, usuzuje se na přítomnost koňského masa.

§ 4.

Allgemeine Gesichtspunkte für die Untersuchung.

(1) Bei der Untersuchung auf verbotene Zusätze (§ 5, Nr. 4, AB. D) ist nach der folgenden Anweisung zu verfahren.

(2) Liegt ein Anhalt dafür vor, daß ein bestimmter verbotener Stoff zugesetzt worden ist, so ist zunächst auf diesen zu untersuchen. Im übrigen ist auf die im § 5, Nr. 1, angeführten Stoffe in allen Fällen zu untersuchen. Verläuft diese Untersuchung ergebnislos, so ist mindestens noch auf einen weiteren Stoff zu prüfen, wobei je nach Lage des Falls tunlichst auf einen Wechsel bei der Auswahl der Stoffe, auf die geprüft werden soll, auch bei den aus einer Sendung entnommenen mehreren Stichproben zu achten ist.

(3) Wird ein verbotener Stoff gefunden, so braucht auf andere nicht weiter untersucht zu werden.

(4) Jedes der für die Durchschnittsprobe von 500 g entnommenen Fleischstückchen ist in Hälften zu zerlegen. Für die Untersuchung ist zunächst die eine Hälfte aller Fleischstückchen möglichst fein zu zerkleinern und gut durchzumischen, die andere Hälfte dagegen für eine etwa notwendig werdende Nachprüfung unvermischt zu belassen. Von dieser Mischung werden die angegebenen Mengen für die Einzelprüfungen verwendet. Wegen der Probenentnahme für den Nachweis von salpetrigsauren Salzen vgl. § 2, Nr. 2, Buchst. b α, Abs. 5, AB. Dc.

(5) Bei Untersuchungen von Pökellake und von Konservesalz finden die im § 5 angegebenen Vorschriften sinngemäß Anwendung. Die Untersuchung der Lake und des Konservesalzes hat derjenigen des Fleisches voranzugehen.

§ 5.

Nachweis verbotener Stoffe (§ 5, Nr. 4, AB. D).

Der Nachweis der verbotenen Stoffe (§ 5, Nr. 4, AB. D) ist nach folgenden Vorschriften zu erbringen:

1. Nachweis von Borsäure und ihren Salzen.

50 g der fein zerkleinerten Fleischmasse werden in einem Becherglas mit einer Mischung von 50 ccm Wasser und 0,2 ccm 25prozentiger Salzsäure zu einem gleichmäßigen Brei gut durchgemischt. Nach halbstündigem

§ 4.

Obecné zásady pro vyšetřování.

(1) Při vyšetřování na zakázané látky (§ 5, č. 4, prov. př. D) se postupuje takto:

(2) Je-li podezření, že je přidána určitá zakázaná látka, má se nejdříve pátrat po této látce. Jinak se má pátrat po látkách uvedených v § 5, č. 1. Je-li toto pátrání bezvýsledné, má se zkoušet vždy alespoň ještě na jednu z ostatních zakázaných látek, a to co možno střídavě po různých z nich, i u namátkových vzorků, vzatých z jedné zásilky.

(3) Byla-li zjištěna jedna z uvedených látek, není třeba pátrat po dalších.

(4) Každý kousek masa, který byl odebrán pro průměrný vzorek o váze 500 g, se rozdělí na dvě poloviny. Pro vyšetření se jedna polovina všech kousků masa co možno jemně rozmělní a dobře promísí. Druhá polovina zůstane pro případnou kontrolu nepromísená. Ze směsí se použijí udaná množství pro jednotlivé zkoušky. Ohledně odeslání vzorků pro průkaz dusitanů srovnej § 2, č. 2, písm. b), α), odst. 5, prov. př. D c.

(5) Lák k nakládání a konservační sůl se vyšetřují podle předpisu § 5. Lák a konservační sůl se mají vyšetřovat dříve než maso.

§ 5.

Průkaz zakázaných látek (§ 5, č. 4 prov. př. D).

Zakázané látky (§ 5, č. 4 prov. př. D) se zjišťují podle těchto předpisů:

1. Průkaz kyseliny borité a jejích solí.

50 g jemně rozmělněného masa se v baňce dobře promísí s roztokem 50 ccm vody a 0,2 ccm 25% kyseliny solné na stejnoměrnou kaši. Po půlhodinovém stání se baňka, přikrytá hodinovým sklíčkem, zahřívá ve vroucí

Stehen wird das mit einem Uhrglas bedeckte Becherglas unter zeitweiligem Umrühren ½ Stunde in einem siedenden Wasserbad erhitzt. Alsdann wird der noch warme Inhalt des Becherglases auf ein Gazetuch gebracht, der Fleischrückstand abgepreßt und die erhaltene Flüssigkeit durch ein angefeuchtetes Filter gegossen. Das Filtrat wird nach Zusatz von Phenolphthalein mit $^1/_{10}$ Normal-Natronlauge schwach alkalisch gemacht und bis auf 25 ccm eingedampft.*) 5 ccm dieser Flüssigkeit werden mit 0,5 ccm 25prozentiger Salzsäure angesäuert, filtriert und auf Borsäure mit Kurkuminpapier**) geprüft. Dies geschieht so, daß ein etwa 8 cm langer und 1 cm breiter Streifen geglättetes Kurkuminpapier bis zur halben Länge mit der angesäuerten Flüssigkeit durchfeuchtet und auf einem Uhrglas von etwa 10 cm Durchmesser bei 60 bis 70° C getrocknet wird. Zeigt das mit der sauren Flüssigkeit befeuchtete Kurkuminpapier nach dem Trocknen keine sichtbare Veränderung der ursprünglichen gelben Farbe, dann enthält das Fleisch keine Borsäure. Ist dagegen eine rötliche oder orangerote Färbung entstanden, dann betupft man das in der Farbe veränderte Papier mit einer 2prozentigen Lösung von wasserfreiem Natriumkarbonat. Entsteht hierdurch ein rotbrauner Fleck, der sich in seiner Farbe nicht von dem rotbraunen Fleck unterscheidet, der durch die Natriumkarbonatlösung auf reinem Kurkuminpapier erzeugt wird, oder eine rotviolette Färbung, so enthält das Fleisch ebenfalls keine Borsäure. Entsteht dagegen durch die Natriumkarbonat-

*) Wenn sich hierbei Kochsalz ausscheidet, wird die auf 25 ccm eingedampfte, mit Kochsalz gesättigte Lösung zunächst mit einigen Tropfen Salzsäure angesäuert und mit 25 ccm 96prozentigem Alkohol vermischt, wobei sich weitere Kochsalzmengen abscheiden. 10 ccm der Lösung werden sodann mit Normalalkalilauge schwach alkalisch gemacht und bis auf 5 ccm eingedampft, die, wie oben angegeben, weiter zu prüfen sind.

**) Das Kurkuminpapier wird durch einmaliges Tränken von weißem Filtrierpapier mit einer Lösung von 0,1 g Kurkumin in 100 ccm 90prozentigem Alkohol hergestellt. Das getrocknete Kurkuminpapier ist in gut verschlossenen Gefäßen vor Licht geschützt aufzubewahren.

Das Kurkumin wird in folgender Weise hergestellt:

30 g feines, bei 100° C getrocknetes Kurkumawurzelpulver (Curcuma longa) werden im Soxhletschen Extraktionsapparat zunächst 4 Stunden lang mit Petroläther ausgezogen. Das so entfettete und getrocknete Pulver wird alsdann in demselben Apparat mit heißem Benzol 8 bis 10 Stunden lang unter Anwendung von 100 ccm Benzol erschöpft. Zum Erhitzen des Benzols kann ein Glyzerinbad von 115 bis 120° C verwendet werden. Beim Erkalten der Benzollösung scheidet sich innerhalb 12 Stunden das für die Herstellung des Kurkuminpapiers zu verwendende Kurkumin ab.

vodní lázni a občas se zamíchá. Poté se ještě teplý obsah baňky vyleje na kousek gázy. Zbývající maso se vytlačí a získaná tekutina se filtruje navlhčeným filtrem. Filtrát se po přidání fenolftaleinu slabě zalkalisuje $^1/_{10}$ n louhem sodným a odpaří se až na 25 ccm*). 5 ccm této tekutiny se okyselí 0,5 ccm 25% kyseliny solné, zfiltruje se a zkouší na kyselinu boritou kurkumovým papírkem**). Postupuje se tak, že se polovina asi 8 cm dlouhého a 1 cm širokého proužku hlazeného kurkumového papírku navlhčí v okyselené tekutině a usuší na hodinovém sklíčku o průměru asi 10 cm při 60—70° C. Nezměnil-li papír navlhčený v okyselené tekutině po usušení zřejmě původní žlutou barvu, neobsahuje maso kyselinu boritou. Vzniklo-li naopak červenavé neb oranžově červené zbarvení, kápne se na papír změněné barvy několik kapek 2% roztoku bezvodého uhličitanu sodného. Vznikne-li hnědě červená skvrna, nelišící se zbarvením od hnědočervených skvrn způsobených roztokem uhličitanu sodného na čistém kurkumovém papíře, nebo zbarví-li se červeně, neobsahuje maso rovněž kyselinu boritou. Vznikne-li naproti tomu po přidání uhličitanu sodného modrá skvrna, je přítomnost kyseliny borité dokázána. Při skvrnách modrofialových a v případech pochybných jest rozhodujícím výsledek reakce plamenem.

*) Jestliže se při tom vyloučí kuchyňská sůl, okyselí se nejdříve roztok nasycený kuchyňskou solí několika kapkami kyseliny solné, odpaří se na 25 ccm a smísí se s 25 ccm 96procentního alkoholu a tím se vyloučí další část kuchyňské soli. 10 ccm roztoku se pak slabě zalkalisuje normálním roztokem louhu a odpaří se na 5 ccm a zkouší se, jak bylo nahoře uvedeno.

**) Kurkumový papír se připravuje tak, že se bílý filtrační papír napojí jedním vložením do roztoku 0,1 g kurkuminu ve 100 ccm 90procentního alkoholu. Uschlý kurkumový papír se uchovává v dobře uzavřených nádobách, chráněn před světlem.

Kurkumin se připravuje takto:

30 g jemného prášku z kurkumového kořene (Curcuma longa) usušeného při 100° C se vyluhuje v Soxhletově extrakčním přístroji asi po 4 hodiny petroleterem. Takto odtučněný a usušený prášek se pak v témže přístroji vyluhuje 100 ccm horkého benzolu po 8 až 10 hodin. K zahřátí benzolu se může použíti glycerinová lázeň na 115 až 120° C. Při schlazení roztoku benzolu se během 12 hodin vyloučí kurkumin, jehož se použije k výrobě kurkumového papíru.

lösung ein blauer Fleck, dann ist die Gegenwart der Borsäure nachgewiesen. Bei blauvioletten Färbungen und in Zweifelsfällen ist der Ausfall der Flammenreaktion ausschlaggebend.

Die Flammenreaktion ist in folgender Weise auszuführen:

5 ccm der rückständigen alkalischen Flüssigkeit werden in einer Platinschale zur Trockne verdampft und verascht. Zur Herstellung der Asche wird die verkohlte Substanz mit etwa 20 ccm heißem Wasser ausgelaugt. Nachdem die Kohle bei kleiner Flamme vollständig verascht worden ist, fügt man die ausgelaugte Flüssigkeit hinzu und bringt sie zunächst auf dem Wasserbad, alsdann bei etwa 120° C zur Trockne. Die so erhaltene lockere Asche wird mit einem erkalteten Gemisch von 5 ccm Methylalkohol und 0,5 ccm konzentrierter Schwefelsäure sorgfältig zerrieben und unter Benutzung weiterer 5 ccm Methylalkohol in einen Erlenmeyerkolben von 100 ccm Inhalt gebracht. Man läßt den verschlossenen Kolben unter mehrmaligem Umschütteln ½ Stunde lang stehen; alsdann wird der Methylalkohol aus einem Wasserbad von 80 bis 85° C vollständig abdestilliert. Das Destillat wird in ein Gläschen von 40 ccm Inhalt und etwa 6 cm Höhe gebracht, das mit einem zweimal durchbohrten Stopfen verschlossen wird, durch den zwei Glasröhren in das Innere führen. Die eine Röhre reicht bis auf den Boden des Gläschens, die andere nur bis in den Hals. Das verjüngte äußere Ende der letzteren Röhre wird mit einer durchlochten Platinspitze, die aus Platinblech hergestellt werden kann, versehen. Durch die Flüssigkeit wird hierauf ein getrockneter Wasserstoffstrom so geleitet, daß die angezündete Flamme 2 bis 3 cm lang ist. Ist die bei zerstreutem Tageslicht zu beobachtende Flamme grün gefärbt, so ist Borsäure im Fleisch enthalten.

Fleisch, in dem Borsäure nach diesen Vorschriften nachgewiesen ist, ist im Sinne des § 5, Nr. 4, AB. D als mit Borsäure oder ihren Salzen behandelt zu betrachten.

2. Nachweis von Formaldehyd und Stoffen, die bei ihrer Verwendung Formaldehyd abgeben.

30 g der zerkleinerten Fleischmasse werden in 200 ccm Wasser gleichmäßig verteilt und nach halbstündigem Stehen in einem Kolben von etwa 500 ccm Inhalt mit 10 ccm

Reakce plamenem se má prováděti takto:

5 ccm zbývající alkalické tekutiny se v platinové misce do sucha odpaří a zpopelní. Aby byl získán popel, vylouží se zuhelněná hmota 20 ccm horké vody. Pak se malým plamenem uhlí zcela zpopelní, přidá se k němu vyloužená tekutina, načež se odpaří do sucha na vodní lázni a pak vysuší asi při 120° C. Takto získaný kyprý popel se pečlivě rozetře s ochladlou směsí 5 ccm methylalkoholu a 0,5 ccm sehnané kyseliny sírové a po přilití dalších 5 ccm metylalkoholu se vleje do Erlenmeyerovy baňky o obsahu 100 ccm. Zazátkovaná baňka zůstane ½ hodiny stát a občas se protřepe; pak se metylalkohol na vodní lázni o 80°—85° C úplně oddestiluje. Destilát se vpraví do nádoby o 40 ccm obsahu a 6 cm výšky, uzavřené zátkou dvakrát vrtanou, kterou vedou dovnitř dvě skleněné rourky. Jedna rourka sahá až na dno nádobky, druhá jen do hrdla. Zúžený vnější konec druhé rourky je opatřen platinovou špičkou, kterou lze zhotoviti z platinového plechu, a opatřenou otvorem. Tekutinou je pak prohánén proud vysušeného vodíku, a to tak, aby zapálený plamen byl 2—3 cm dlouhý. Je-li plamen při rozptýleném denním světle zbarven zeleně, je v mase obsažena kyselina boritá.

Maso, v němž byla nalezena podle těchto předpisů kyselina boritá, považuje se podle § 5, č. 4 prov. př. D za maso, na které bylo působeno kyselinou boritou nebo jejími solemi.

2. Průkaz formaldehydu a látek, které při použití odštěpují formaldehyd.

30 g rozmělněného masa se stejnoměrně rozptýlí do 200 ccm vody a po půlhodinovém stání se vleje do baňky o obsahu 500 ccm a přidá se 10 ccm 25% kyseliny fosforečné.

einer 25prozentigen Phosphorsäure versetzt. Von dem bis zum Sieden erhitzten Gemenge werden unter Einleiten eines Wasserdampfstroms 50 ccm abdestilliert. Das Destillat wird filtriert. Bei nicht geräuchertem Fleisch werden 5 ccm des Destillats mit 2 ccm frischer Milch oder einer kleinen Messerspitze Pepton und 7 ccm 25prozentiger Salzsäure, die auf 100 ccm 0,2 ccm einer 10prozentigen Eisenchloridlösung enthält, in einem geräumigen Probiergläschen gemischt und etwa ½ Minute lang in schwachem Sieden erhalten. Durch Vorversuche ist festzustellen, einerseits, daß die Milch oder das Pepton frei von Formaldehyd sind, anderseits, daß sie auf Zusatz von Formaldehyd die Reaktion geben. Bei geräucherten Fleischwaren ist ein Teil des Destillats mit der 4fachen Menge Wasser zu verdünnen und 5 ccm der Verdünnung in derselben Weise zu behandeln. Die Gegenwart von Formaldehyd bewirkt Violettfärbung. Tritt sie nicht ein, so bedarf es keiner weiteren Prüfung. Im anderen Fall wird der Rest des Destillats mit Ammoniakflüssigkeit im Überschuß versetzt und in der Weise, unter zeitweiligem Zusatz geringer Mengen Ammoniakflüssigkeit, zur Trockne verdampft, daß die Flüssigkeit immer eine alkalische Reaktion behält. Bei Gegenwart von nicht zu geringen Mengen von Formaldehyd hinterbleiben charakteristische Kristalle von Hexamethylentetramin. Der Rückstand wird in etwa vier Tropfen Wasser gelöst, von der Lösung je ein Tropfen auf einen Objektträger gebracht und mit den beiden folgenden Reagentien geprüft:

a) mit einem Tropfen einer gesättigten Quecksilberchloridlösung. Es entsteht hierbei sofort oder nach kurzer Zeit ein regulärer kristallinischer Niederschlag; bald sieht man drei- und mehrstrahlige Sterne, später Oktaeder,

b) mit einem Tropfen einer Kaliumquecksilberjodidlösung und einer sehr geringen Menge verdünnter Salzsäure. Es bilden sich hexagonale sechsseitige, hellgelb gefärbte Sterne.

Die Kaliumquecksilberjodidlösung wird in folgender Weise hergestellt: Zu einer 10prozentigen Kaliumjodidlösung wird unter Erwärmen und Umrühren so lange Quecksilberjodid zugesetzt, bis ein Teil desselben ungelöst bleibt; die Lösung wird nach dem Erkalten filtriert.

In nicht geräucherten Fleischwaren darf die Gegenwart von Formalde-

Z této směsi, zahřáté do varu se v proudu vodní páry oddestiluje 50 ccm. Destilát se filtruje. Jde-li o neuzené maso, smísí se ve velké zkumavce 5 ccm destilátu se 2 ccm čerstvého mléka nebo na špičku nože peptonu a 7 ccm 25% kyseliny solné, která obsahuje na 100 ccm 0,2 ccm 10% chloridu železitého, a asi ½ minuty se udržuje ve slabém varu. Předběžnými pokusy se zjistí jednak, že je mléko nebo pepton bez formaldehydu, jednak že po přidání formaldehydu dává reakci. Při uzeném masném zboží nutno část destilátu zředit čtyřnásobným množstvím vody a v 5 ccm zředěného destilátu provésti zkoušku stejně. Je-li formaldehyd přítomen, vznikne fialové zabarvení. Nezbarví-li se tekutina fialově, není třeba dalších zkoušek. Zabarvila-li se, přidá se ke zbytku destilátu čpavek v přebytku a pak se odpaří do sucha; při tom se občas přidává malé množství čpavku tak, aby tekutina stále zůstávala zásaditou. Je-li přítomen formaldehyd ve větším množství než ve stopách, objeví se charakteristické krystalky hexametylentetraminu. Odparek se rozpustí asi ve čtyřech kapkách vody, z roztoku se přenese kapka na podložní sklíčko a zkouší se těmito dvěma zkumadly:

a) jednou kapkou nasyceného roztoku chloridu rtuťnatého. Ihned nebo po kratší době vznikne pravidelná krystalická sraženina a záhy je vidět hvězdice se třemi i více cípy, později osmistěny,

b) jednou kapkou roztoku jodidu rtuťnatodraselného a velmi malým množstvím zředěné kyseliny solné. Tvoří se hexagonální, šestistranné, světležluté hvězdice.

Roztok jodidu rtuťnatodraselného se připravuje takto: 10% roztok jodidu draselného se zahřívá a míchá a přidává se k němu tak dlouho jodid rtuťnatý, až jeho část zůstane nerozpuštěna; po ochlazení se tento roztok zfiltruje.

V neuzeném masném zboží se považuje formaldehyd za prokázaný, dává-li

hyd als erwiesen betrachtet werden, wenn der erhaltene Rückstand die Reaktion mit Quecksilberchlorid [Buchst. a)] gibt. In geräucherten Fleischwaren ist die Gegenwart des Formaldehyds erst dann nachgewiesen, wenn beide Reaktionen [Buchst. a) und b)] eintreten.

Fleisch, in dem Formaldehyd nach diesen Vorschriften nachgewiesen ist, ist nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit Formaldehyd oder Stoffen, die bei ihrer Verwendung Formaldehyd abgeben, behandelt zu betrachten.

získaný zbytek reakci s chloridem rtuťnatým [písm. a)]. V uzeném masném zboží je formaldehyd prokázán teprve tehdy, jsou-li obě reakce [písm. a) a b)] kladné.

Maso, v němž byl podle těchto předpisů zjištěn formaldehyd, považuje se podle § 5, č. 4 prov. př. D za maso, na které bylo působeno formaldehydem nebo látkami, které při použití odštěpují formaldehyd.

3. Nachweis von schwefliger Säure und ihren Salzen und von unterschwefligsauren Salzen.

30 g fein zerkleinerter Fleischmasse und 5 ccm 25prozentiger Phosphorsäure werden möglichst auf dem Boden eines Erlenmeyerkölbchens von 100 ccm Inhalt durch schnelles Zusammenkneten gemischt. Hierauf wird das Kölbchen sofort mit einem Kork verschlossen. Das Ende des Korkes, das in den Kolben hineinragt, ist mit einem Spalt versehen, in dem ein Streifen Kaliumjodatstärkepapier so befestigt ist, daß sein unteres, etwa 1 cm lang mit Wasser befeuchtetes Ende ungefähr 1 cm über der Mitte der Fleischmasse sich befindet. Die Lösung zur Herstellung des Jodatstärkepapiers besteht aus 0,5 g Kaliumjodat und 1 g löslicher Stärke in 100 ccm Wasser.

Zeigt sich innerhalb 10 Minuten keine Bläuung des Streifens, die zuerst gewöhnlich an der Grenzlinie des feuchten und trockenen Streifens eintritt, dann stellt man das Kölbchen bei etwas loserem Korkverschluß auf das Wasserbad. Tritt auch jetzt innerhalb 10 Minuten keine vorübergehende oder bleibende Bläuung des Streifens ein, dann läßt man das wieder fest verschlossene Kölbchen an der Luft erkalten. Macht sich auch jetzt innerhalb ½ Stunde keine Bläuung des Papierstreifens bemerkbar, dann ist das Fleisch als frei von schwefliger Säure zu betrachten. Tritt dagegen eine Bläuung des Papierstreifens ein, dann ist der entscheidende Nachweis der schwefligen Säure durch nachstehendes Verfahren zu erbringen:

a) 30 g der zerkleinerten Fleischmasse werden mit 200 ccm ausgekochtem Wasser in einem Destillierkolben von etwa 500 ccm Inhalt unter Zusatz von Natriumkarbonatlösung bis zur schwach alkalischen Reaktion angerührt. Nach einstündigem Stehen wird der Kolben mit einem Stopfen verschlossen,

3. Průkaz kyseliny siřičité, jejích solí a solí kyseliny sirnaté.

30 g jemně rozemletého masa a 5 ccm 25% kyseliny fosforečné se smísí rychlým prohněcením nejlépe na dně Erlenmeyerovy baňky o obsahu 100 ccm. Poté se baňka ihned korkem zazátkuje. Na konci korku, sahajícího do baňky, je štěrbina, v níž je upevněn proužek papírku napuštěný jodičnanem draselným a škrobem, a to tak, že jeho as 1 cm dlouhý, vodou navlhčený konec je asi 1 cm nad středem povrchu masové směsi. Roztok jodičnanu draselného a škrobu, kterým se papír napouští, obsahuje 0,5 g jodičnanu draselného a 1 g rozpustného škrobu ve 100 ccm vody.

Nezmodrá-li proužek papíru v 10 minutách — to obyčejně začíná na rozhraní mezi suchou a navlhčenou částí — postaví se baňka s poněkud uvolněnou zátkou na vodní lázeň. Nezmodrá-li papírek ani pak, přechodně či trvale v 10 minutách, dá se pevně zazátkovaná baňka na vzduchu ochladit. Nezmodrá-li ani pak papír za ½ hodiny, má se míti za to, že je maso bez kyseliny siřičité. Zmodrá-li papírový proužek, provede se rozhodující důkaz o přítomnosti kyseliny siřičité takto:

a) 30 g rozmělněného masa se smísí se 200 ccm převařené vody v destilační baňce o obsahu asi 500 ccm a přidá se roztok uhličitanu sodného až do slabě alkalické reakce. Po 1 hodinovém stání se baňka uzavře zátkou, kterou procházejí 2 skleněné rourky dovnitř baňky. Jedna rourka sahá až na dno,

durch den zwei Glasröhren in das Innere führen. Die erste Röhre reicht bis auf den Boden, die zweite nur bis in den Hals. Die letztere Röhre ist durch einen Kühler mit einer Absorptionsvorlage verbunden.

Man leitet durch das bis auf den Boden des Kolbens führende Rohr reines (von Schwefelverbindungen freies) Kohlendioxyd, bis alle Luft aus dem Apparat verdrängt ist, bringt dann in die Vorlage 50 ccm Jod-Jodkaliumlösung (erhalten durch Auflösung von 5 g reinem Jod und 7,5 g Kaliumjodid in Wasser zu 1 Liter; die Lösung muß sulfatfrei sein), lüftet den Stopfen des Destillierkolbens und läßt, ohne das Einströmen des Kohlendioxyds zu unterbrechen, 10 ccm einer wässerigen 25prozentigen Lösung von Phosphorsäure einfließen. Alsdann schließt man den Kolben wieder, erhitzt den Kolbeninhalt vorsichtig und destilliert unter stetigem Durchleiten von Kohlendioxyd die Hälfte der wässerigen Lösung ab. Man bringt nunmehr die Jodlösung, die noch braun gefärbt sein muß, in ein Becherglas, spült die Vorlage mit Wasser aus, setzt etwas Salzsäure zu, erhitzt kurze Zeit und prüft mit Baryumchloridlösung auf Schwefelsäure. Das Baryumsulfat kann auf die übliche Weise zur Wägung gebracht werden.

Lieferte die Prüfung ein positives Ergebnis, so ist das Fleisch nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit schwefliger Säure, schwefligsauren Salzen oder unterschwefligsauren Salzen behandelt zu betrachten. Liegt ein Anlaß vor, festzustellen, ob die schweflige Säure unterschwefligsauren Salzen entstammt, so ist in folgender Weise zu verfahren:

b) 50 g der zerkleinerten Fleischmasse werden mit 200 ccm Wasser und Natriumkarbonatlösung bis zur schwach alkalischen Reaktion unter wiederholtem Umrühren in einem Becherglas 1 Stunde ausgelaugt. Nach dem Abpressen der Fleischteile wird der Auszug filtriert, mit Salzsäure stark angesäuert und unter Zusatz von 5 g reinem Natriumchlorid aufgekocht. Der erhaltene Niederschlag wird abfiltriert und so lange ausgewaschen, bis im Waschwasser weder schweflige Säure noch Schwefelsäure nachweisbar sind. Alsdann löst man den Niederschlag in 25 ccm 5prozentiger Natronlauge, fügt 50 ccm gesättigtes Bromwasser hinzu und erhitzt bis zum Sieden. Nunmehr wird mit Salzsäure angesäuert und filtriert. Das vollkommen klare Filtrat gibt bei Gegenwart von unterschwefligsauren Salzen im Fleisch auf Zusatz von Baryumchloridlösung sofort eine Fällung von Baryumsulfat.

druhá jen do hrdla. Druhá je spojena chladičem s absorbční předlohou.

Rourkou sahající až na dno baňky se přivádí kysličník uhličitý prostý sloučenin síry, až je všechen vzduch z přístroje vypuzen. Pak se vpraví do předlohy 50 ccm roztoku jodu a jodidu draselného (získaného rozpuštěním 5 g čistého jodu a 7,5 g jodidu draselného v 1 l vody; roztok musí být prost síranů), destilační baňka se odzátkuje a vpustí se 10 ccm vodného 25% roztoku kyseliny fosforečné; při tom se nepřeruší proudění kysličníku uhličitého. Pak se opět zazátkuje, obsah baňky se opatrně zahřeje, kysličník uhličitý se stále přivádí a polovina vodného roztoku oddestiluje. Poté se roztok jodový, který musí býti ještě hnědě zbarven, přeleje do předlohy, předloha se dobře propláchne vodou, přidá se něco kyseliny solné, krátkou dobu se zahřeje a zkouší se roztokem chloridu barnatého na kyselinu sírovou. Síran barnatý se obvyklým způsobem zváží.

Při kladném výsledku zkoušky se považuje maso podle § 5, č. 4 prov. př. D za maso, na které bylo působeno kyselinou siřičitou, jejími solemi nebo sirnatany. Má-li se zjistit, vznikla-li kyselina siřičitá ze sirnatanů, postupuje se takto:

b) 50 g rozmělněného masa a 200 ccm vody a tolik roztoku uhličitanu sodného, aby byla reakce slabě alkalická, se často míchá a vyluhuje tak hodinu. Kousky masa se vymačkají a výtažek zfiltruje, silně se okyselí kyselinou solnou, přidá se 5 g čistého chloridu sodného a povaří. Získaná sraženina se zfiltruje a tak dlouho se promývá, až v odtékající promývací vodě se nedá dokázati ani kyselina siřičitá ani kyselina sírová. Pak se sraženina rozpustí v 25 ccm 5% louhu sodného, přidá se 50 ccm nasycené bromové vody a zahřeje se až do varu. Pak se okyselí kyselinou solnou a zfiltruje. Byla-li v mase přítomna kyselina sirnatá, vznikne v čirém filtrátě, přidá-li se chlorid barnatý, ihned sraženina síranu barnatého.

4. Nachweis von Fluorwasserstoff und seinen Verbindungen.

25 g der zerkleinerten Fleischmasse werden in einer Platinschale mit einer hinreichenden Menge Kalkmilch durchgeknetet. Alsdann trocknet man ein, verascht und gibt den Rückstand nach dem Zerreiben in einen Platintiegel, befeuchtet das Pulver je nach dem Salzgehalt des Fleisches mit etwa drei bis zehn Tropfen Wasser und fügt 1 bis 3 ccm konzentrierte Schwefelsäure hinzu. Sofort nach dem Zusatz der Schwefelsäure wird der zum Erhitzen auf eine Asbestplatte gestellte Platintiegel mit einem großen Uhrglas bedeckt, das auf der Unterseite mit Wachs überzogen und beschrieben ist. Um das Schmelzen des Wachses zu verhüten, wird das Uhrglas gekühlt, z. B. durch das Auflegen eines Stückchens Eis.

Sobald das Glas sich an den beschriebenen Stellen angeätzt zeigt, ist der Nachweis von Fluorwasserstoff im Fleisch als erbracht und das Fleisch nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit Fluorwasserstoff oder seinen Verbindungen behandelt anzusehen.

5. Nachweis von Salizylsäure und ihren Verbindungen.

50 g der fein zerkleinerten Fleischmasse werden in einem Becherglas mit 50 ccm einer 2prozentigen Natriumkarbonatlösung zu einem gleichmäßigen Brei gut durchgemischt und ½ Stunde lang kalt ausgelaugt. Alsdann setzt man das mit einem Uhrglas bedeckte Becherglas ½ Stunde lang unter zeitweiligem Umrühren in ein siedendes Wasserbad. Der noch warme Inhalt des Becherglases wird auf ein Gazetuch gebracht und abgepreßt. Die abgepreßte Flüssigkeit wird alsdann mit 5 g Chlornatrium versetzt und nach dem Ansäuern mit verdünnter Schwefelsäure bis zum beginnenden Sieden erhitzt. Nach dem Erkalten wird die Flüssigkeit filtriert und das klare Filtrat im Schütteltrichter mit einem gleichen Raumteil einer aus gleichen Teilen Äther und Petroläther bestehenden Mischung kräftig ausgeschüttelt. Sollte hierbei eine Emulsionsbildung stattfinden, dann entfernt man zunächst die untere klar abgeschiedene wässerige Flüssigkeit und schüttelt die emulsionsartige Ätherschicht unter Zusatz von 5 g pulverisiertem Natriumchlorid nochmals mäßig durch, wobei nach einiger Zeit eine hinreichende Abscheidung der Ätherschicht stattfindet. Nachdem die ätherische Flüssigkeit zweimal mit je 5 ccm Wasser gewaschen worden ist,

4. Průkaz fluorovodíku a jeho sloučenin.

25 g rozmělněného masa se promísí v platinové misce s dostatečným množstvím vápenného mléka. Pak se vysuší, zpopelní a zbytek se rozetře, dá do platinového kelímku, práškovitá hmota se navlhčí vždy podle obsahu soli v mase asi třemi až deseti kapkami vody a přidá se 1 až 3 ccm sehnané kyseliny sírové. Jakmile byla přidána kyselina sírová, přikryje se platinový kelímek postavený na asbestovou ploténku, jež se zahřívá, velkým hodinkovým sklem, které je na spodní straně potaženo voskem a je popsáno. Aby se zabránilo roztavení vosku, chladí se hodinové sklíčko na př. kouskem ledu.

Naleptalo-li se sklíčko na popsaných místech, je přítomnost fluorovodíku v mase dokázána a maso se podle § 5, č. 4 prov. př. D považuje za maso, na které bylo působeno fluorovodíkem nebo jeho sloučeninami.

5. Průkaz kyseliny salicylové a jejích sloučenin.

50 g jemně rozmělněného masa se smísí v kádince s 50 ccm 2% roztoku uhličitanu sodného na stejnoměrnou kaši a ½ hodiny se za studena vyluhuje. Pak se kádinka, přikrytá hodinkovým sklíčkem, vloží na ½ hodiny do vroucí vodní lázně a občas se jejím obsahem míchá. Ještě teplý obsah kádinky se vleje na kousek gázy a vymačká se. K vylisované tekutině se pak přidá 5 g chloridu sodného, okyselí se zředěnou kyselinou sírovou a pak se zahřeje, až se začne vařit. Tekutina se ochladí, filtruje a čirý filtrát se v dělicí nálevce vytřepe stejným objemem směsi éterpetroléteru, smíchané v poměru 1:1. Vznikne-li při tom emulse, vypustí se nejprve dolní, jasně oddělená vodná vrstva a emulsi podobná vrstva éterová se znovu mírně protřepe s 5 g práškového chloridu sodného; při tom se po nějaké době éterová vrstva dostatečně oddělí. Éterová vrstva se promyje dvakrát asi 5 ccm vody, zfiltruje suchým filtrem do porculánové misky, přidá se asi 1 ccm vody a éter se odpaří za mírného tepla proudem vzduchu. Vodný zbytek se ochladí a přidá se několik kapek čerstvě připraveného 0.05% roztoku chloridu železitého. Zřetelné modrofialové zabarvení dokazuje přítomnost kyseliny salicylové.

wird sie durch ein trockenes Filter gegossen und in einer Porzellanschale unter Zusatz von etwa 1 ccm Wasser bei mäßiger Wärme und mit Hilfe eines Luftstroms verdunstet. Der wässerige Rückstand wird nach dem Erkalten mit einigen Tropfen einer frisch bereiteten 0,05prozentigen Eisenchloridlösung versetzt. Eine deutliche Blauviolettfärbung zeigt Salizylsäure an.

Fleisch, in dem Salizylsäure nach dieser Vorschrift nachgewiesen ist, ist nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit Salizylsäure oder ihren Verbindungen behandelt zu betrachten.

Maso, v němž byla podle tohoto předpisu dokázána kyselina salicylová, se podle § 5, č. 4 prov. př. D považuje za maso, na které bylo působeno kyselinou salicylovou nebo jejími sloučeninami.

6. Nachweis von Benzoesäure und ihren Salzen.

25 g der zerkleinerten Fleischmasse werden mit 1 g Kalziumkarbonat und etwa 175 ccm Wasser verrührt. Die Aufschwemmung wird in einem Meßkolben von 200 ccm Inhalt gebracht und nach Zusatz von einigen Tropfen 1prozentiger alkoholischer Phenolphthaleinlösung mit verdünnter Natronlauge schwach alkalisch gemacht. Alsdann wird der Kolben im kochenden Wasserbad 10 bis 15 Minuten erhitzt. Nach dem Erkalten des Kolbeninhalts setzt man je 1 ccm 15prozentiger Kaliumferrocyanidlösung und 30prozentiger Zinksulfatlösung hinzu, wobei nach jedem Zusatz kräftig durchgeschüttelt wird, füllt mit Wasser zur Marke auf, schüttelt nochmals durch und filtriert.

100 ccm des Filtrats werden mit 1 ccm verdünnter Schwefelsäure (1 + 3) angesäuert und im Schütteltrichter mit 50 ccm Äther etwa ½ Minute kräftig ausgeschüttelt; die ätherische Lösung wird zweimal mit je 5 ccm Wasser gewaschen und dann mit 2 ccm ½ normaler Alkalilauge ausgeschüttelt. Der alkalische Auszug wird in einem Probierglas bei 110 bis 115° C zur Trockne eingedampft.

Man erhitzt alsdann den erkalteten Rückstand mit 0,1 g Kaliumnitrat und 1 ccm konzentrierter Schwefelsäure 20 Minuten im siedenden Wasserbad, setzt 2 ccm Wasser hinzu und übersättigt nach dem Erkalten mit Ammoniak. Das Gemisch wird aufgekocht, abgekühlt und tropfenweise mit einer 10prozentigen Lösung von reinem Natriumsulfid überschichtet. Waren Benzoesäure oder ihre Salze im Fleisch vorhanden, so färbt sich die Flüssigkeit stark rot.

Fleisch, in dem Benzoesäure nach dieser Vorschrift nachgewiesen ist, ist nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit Benzoesäure oder ihren Salzen behandelt zu betrachten

6. Průkaz kyseliny benzoové a jejích solí.

25 g rozmělněného masa se smísí s 1 g uhličitanu vápenatého a asi se 175 ccm vody. Směs se vpraví do odměrné baňky o obsahu 200 ccm a slabě se zalkalisuje zředěným louhem sodným s několika kapkami 1% alkoholického roztoku fenolftaleinu. Poté se baňka zahřívá ve vroucí vodní lázni 10 až 15 minut. Obsah baňky se ochladí, přidá se po 1 ccm 15% ferrokyanidu draselného a 30% roztoku síranu zinečnatého, při tom se po každém přidání důkladně protřepe, pak se doplní vodou až po značku, znovu se protřepe a zfiltruje.

100 ccm filtrátu se okyselí 1 ccm zředěné kyseliny sírové (1+3) a v třepací nálevce se důkladně třepe asi ½ minuty s 50 ccm éteru. Étericky roztok se dvakrát promyje, vždy 5 ccm vody a pak se vytřepe 2 ccm ½ normálního roztoku louhu. Alkalický výtažek se ve zkumavce při 110 až 115° C odpaří do sucha.

Pak se ochlazený zbytek zahřívá s 0,1 g dusičnanu draselného a 1 ccm sehnané kyseliny sírové 20 minut ve vroucí vodní lázni, přidají se 2 ccm vody a nasytí se po ochlazení čpavkem. Směs se povaří, ochladí a převrství se po kapkách 10% roztokem čistého sirníku sodného. Je-li v mase přítomna kyselina benzoová nebo její soli, zbarví se tekutina silně červeně.

Maso, v němž byla takto zjištěna kyselina benzoová, považuje se podle ustanovení § 5, č. 4 prov. př. D za maso, na které bylo působeno kyselinou benzoovou nebo jejími solemi.

7. Nachweis von Farbstoffen.

a) 20 g der zerkleinerten Fleischmasse werden in einem Becherglas mit 40 ccm einer Mischung aus gleichen Teilen Glyzerin und Wasser, die mit Salzsäure oder Weinsäure schwach angesäuert ist, gut durchgemischt und etwa 1 Stunde lang unter zeitweiligem Umrühren im Wasserbad erhitzt. Nach dem Erkalten wird die Flüssigkeit abgepreßt und filtriert, bis sie klar abläuft. Ist das Filtrat nur gelblich und nicht rötlich gefärbt, so bedarf es keiner weiteren Prüfung. Im anderen Fall bringt man das Filtrat in einen Glaszylinder, setzt einige Tropfen Alaunlösung und Ammoniakflüssigkeit in geringem Überschuß hinzu und läßt es einige Stunden stehen. Karmin wird durch einen rot gefärbten Bodensatz erkannt.

b) 20 g der zerkleinerten, gegebenenfalls durch Behandlung mit Äther vom Fett möglichst befreiten Fleischmasse werden mit einer wässerigen 5prozentigen Natriumsalizylatlösung gut durchgemischt und etwa 1 Stunde lang unter zeitweiligem Umrühren im Wasserbad erhitzt. Die Flüssigkeit wird noch heiß abgepreßt und filtriert. Ist das Filtrat nur gelblich und nicht rötlich gefärbt, so bedarf es keiner weiteren Prüfung. Im anderen Fall säuert man das Filtrat mit einigen Kubikzentimetern verdünnter Schwefelsäure an und erhitzt nach Zugabe eines Fadens ungebeizter entfetteter Wolle etwa 1 Stunde im Wasserbad. Die Wolle wird sodann mit Wasser, Alkohol und Äther gewaschen. Bei Gegenwart von Teerfarbstoffen wird der Faden rot gefärbt.

Fleisch, in dem nach den vorstehenden Vorschriften unter Buchst. a) oder b) fremde Farbstoffe nachgewiesen sind, ist nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit Farbstoffen behandelt zu betrachten.

8. Nachweis von salpetrigsauren Salzen.

a) Prüfung auf salpetrigsaure Salze.

10 g der Durchschnittsprobe [§ 2, Nr. 2, Buchst. b), a), Abs. 5, AB. Dc] werden in einem Meßkolben von 200 ccm Inhalt mit etwa 150 ccm Wasser, dem zur Erzielung einer schwach alkalischen Reaktion etwa sechs Tropfen einer 25prozentigen Sodalösung zugesetzt sind, gut durchgeschüttelt. Nach 1½stündigem Stehen unter zeitweiligem Umschütteln wird der Inhalt des Kolbens mit Wasser auf 200 ccm gebracht, nochmals umgeschüttelt und filtriert. 10 ccm des Filtrats werden mit verdünnter Schwefelsäure und Jodzinkstärkelösung versetzt.

7. Průkaz barviv.

a) 20 g rozmělněného masa se v kádince dobře promísí se 40 ccm směsi glycerinu a vody slabě okyselené kyselinou solnou nebo vinnou a asi hodinu se zahřívá ve vodní lázni a občas se promíchá. Tekutina se ochladí, vytlačí a filtruje, až odtéká jasná. Je-li filtrát jen žlutavý a není-li načervenalý, není nutno jej dále zkoušet. Jinak se naleje do skleněného válce, přidá se několik kapek roztoku kamence a čpavku v malém přebytku a odstaví se na několik hodin. Karmín se pozná podle červené usazeniny.

b) 20 g rozmělněného masa, rovněž co možno odtučněného éterem, se smísí s 5% vodným roztokem salicylanu sodného a zahřívá se asi hodinu ve vodní lázni a občas se promíchá. Tekutina se za horka vytlačí a filtruje. Je-li filtrát jen žlutavý, není-li načervenalý, není třeba dále vyšetřovat. Jinak se okyselí filtrát několika kubickými centimetry zředěné kyseliny sírové a přidá se vlákno nemořené odtučněné vlny a zahřívá se asi 1 hodinu ve vodní lázni. Vlna se pak promývá vodou, alkoholem a éterem. Jsou-li přítomna dehtová barviva, vlákno zčervená.

Maso, v němž byla podle písm. a) nebo b) tohoto předpisu zjištěna cizí barviva, se považuje podle § 5, č. 4 prov. př. D za maso barvené.

8. Průkaz dusitanů.

a) Vyšetření na dusitany.

10 g vzorku, který má býti průměrem [§ 2, č. 2, písm. b), a), odst. 5 prov. př. D c], se dobře protřepe v odměrné baňce 200 ccm s asi 150 ccm vody, asi s 6 kapkami 25procentního roztoku sody slabě zalkalisované. Směs se na 1½ hodiny odstaví, občas se protřepe a pak se doplní obsah baňky vodou na 200 ccm, znovu se protřepe a zfiltruje. K 10 ccm filtrátu se přidá zředěná kyselina sírová a jodzinkový roztok škrobu.

Tritt keine Blaufärbung der Lösung ein, so ist das Fleisch als frei von salpetrigsauren Salzen anzusehen.

Färbt sich dagegen die Lösung innerhalb einiger Minuten deutlich blau, so ist der Gehalt an salpetrigsauren Salzen nach dem folgenden Abschnitt b) quantitativ zu ermitteln.

In zweifelhaften Fällen ist die Prüfung mit dem nach dem folgenden Abschnitt b) entfärbten Fleischauszug zu wiederholen.

b) Bestimmung der salpetrigsauren Salze.

75 ccm des filtrierten Fleischauszugs werden in einem 100 ccm fassenden Meßkölbchen allmählich, tropfenweise (zweckmäßig unter Benutzung einer Bürette) und unter ständigem Umschütteln mit 20 ccm einer kolloidalen Eisenhydroxydlösung versetzt, die durch Verdünnen von 1 Raumteil dialysierter Eisenoxychloridlösung (Liquor ferri oxychlorati dialysati, Deutsches Arzneibuch, 6. Ausgabe) mit 3 Raumteilen Wasser hergestellt ist. Die Mischung wird mit Wasser auf 100 ccm gebracht, durchgeschüttelt und filtriert. Zu 50 ccm des farblosen Filtrats — entsprechend 1,88 g Fleisch — gibt man:

1 ccm einer 10prozentigen Natriumacetatlösung,

0,2 ccm einer 30prozentigen Essigsäure,

1 ccm einer möglichst farblosen Lösung von m-Phenylendiaminchlorhydrat (hergestellt aus 0,5 g des Salzes mit 100 ccm Wasser und einigen Tropfen Essigsäure).

Je nach dem Gehalt der Lösung an salpetrigsaurem Salz färbt sie sich nach kürzerer oder längerer Zeit gelblich bis rötlich.

Zum Vergleich wird eine Reihe von Lösungen in gleichartigen Gefäßen hergestellt, die in je 50 ccm Wasser verschiedene Mengen von reinem Natriumnitrit, z. B. 0,05—0,1—0,2—0,3 mg enthalten. Zweckmäßig geht man dabei von einer 1prozentigen Natriumnitritlösung aus, deren Gehalt mit Kaliumpermanganat in üblicher Weise nachgeprüft worden ist, verdünnt einen Teil davon unmittelbar vor dem Gebrauch auf das Hundertfache und bringt von dieser 0,01prozentigen Lösung (deren Gehalt bei längerem Stehen sich verändert) die erforderlichen Mengen auf das Volumen von 50 ccm. Jede dieser Lösungen wird mit 0,25 g Natriumchlorid und sodann in gleicher Weise wie der Fleischauszug und möglichst zu gleicher Zeit wie dieser mit der Natriumacetatlösung, der

Nezmodrá-li roztok, má se za to, že je maso bez dusitanů.

Zmodrá-li však roztok zřetelně v několika minutách, zjišťuje se obsah dusitanů kvantitativně podle dále uvedeného oddílu b).

V pochybných případech se zkouška opakuje s masovým výtažkem odbarveným podle oddílu b).

b) Stanovení dusitanů.

75 ccm filtrovaného masového výtažku se smísí v odměrné bańce o 100 ccm obsahu pozvolna po kapkách (účelné je použíti byrety) a při protřepávání s 20 ccm koloidálního roztoku hydroxydu železitého, který se připraví zředěním 1 objemové části dialysovaného roztoku chloridu železitého (Liquor ferri oxychlorati dialysati, německý lékopis, 6. vydání), se 3 objemovými díly vody. Směs se doplní vodou na 100 ccm, protřepá se a filtruje. K 50 ccm bezbarvého filtrátu — odpovídajícího 1,88 g masa — se přidá:

1 ccm 10% roztoku octanu sodného,

0,2 ccm 30% kyseliny octové,

1 ccm pokud možno bezbarvého roztoku m-fenylendiaminchlorhydrátu (vyrobeného z 0,5 g soli se 100 ccm vody a několika kapek kyseliny octové).

Podle toho, kolik dusitanu roztok obsahuje, zbarví se po krátké nebo delší době žlutavě nebo červenavě.

Na srovnání se připraví řada roztoků ve stejných nádobkách, které vždy obsahují v 50 ccm vody různá množství čistého dusitanu sodného, na př. 0,05 — 0,1 — 0,2 — 0,3 mg. Je účelné vycházeti od 1% roztoku dusitanu sodného, jehož obsah se přezkouší známým postupem manganistanem draselným; část tohoto roztoku se těsně před použitím 100× zředí a potřebné množství tohoto 0,01% roztoku (jehož obsah se dalším stáním mění) doplní se na 50 ccm. Každý z těchto roztoků se smísí s 0,25 g chloridu sodného a pak se k těmto roztokům i k masovému výtažku přidá stejně a co možno současně roztok octanu sodného, kyseliny octové a m-fenylendiaminchlorhydrátu. Po několikahodinovém stání (nejlépe přes noc) se srovnává zabarvení masového výtažku se zabarvením srovnávací řady a po-

Essigsäure und der m-Phenylendiaminchlorhydratlösung versetzt. Nach mehrstündigem Stehen (womöglich über Nacht) wird die Färbung des Fleischauszugs mit denen der Vergleichsreihe verglichen und danach der Gehalt des Fleischauszugs an Nitrit geschätzt.

Wird nach diesem Verfahren beim Vergleich mit einer Lösung, die in 50 ccm 0,28 mg Natriumnitrit enthält, ein Gehalt des Fleisches an salpetrigsauren Salzen gefunden, der, auf 100 g Fleisch berechnet, 15 mg Natriumnitrit übersteigt, so besteht der Verdacht, daß das Fleisch mit salpetrigsauren Salzen in unzulässiger Weise behandelt worden ist.

Zur genaueren Feststellung des Gehalts wird dann der Fleischauszug mit der ihm in der Farbe am nächsten kommenden Vergleichslösung in einem Kolorimeter verglichen und danach sein Nitritgehalt berechnet. Zur Vermeidung von Fehlerquellen empfiehlt es sich, eine größere Reihe von Ablesungen, auch bei verschiedenen Schichthöhen und auch nach Vertauschung der zu vergleichenden Lösungen im Kolorimeter, vorzunehmen.

Bei stärkeren roten Färbungen (in Lösungen, die in 50 ccm mehr als 0,3 mg Natriumnitrit enthalten) ist der Farbvergleich erschwert; in solchen Fällen werden weitere 20 ccm des entfärbten Fleischauszugs — entsprechend 0,75 g Fleisch — auf 50 ccm verdünnt, 0,15 g Kochsalz und die übrigen Zusätze in den vorgeschriebenen Mengen hinzugefügt; die Farbe dieser Lösung wird dann mit der der gleichzeitig hergestellten Vergleichslösungen verglichen.

Fleisch, in dem auf 100 g berechnet nach vorstehender Vorschrift mehr als 30 mg Nitrit nachgewiesen sind, ist nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit salpetrigsauren Salzen behandelt zu betrachten.

c) Nachweis von salpetrigsauren Salzen in Pökelsalz und Pökellake.

Pökelsalze und Pökellake können in der gleichen Weise wie der Fleischauszug (Pökellake gegebenenfalls nach Entfernung der Eiweißstoffe) auf einen Gehalt an salpetrigsauren Salzen untersucht werden. Dabei ist zu berücksichtigen, daß der synthetische Salpeter (Natriumnitrat) geringe Mengen von salpetrigsaurem Natrium enthält, das jedoch als technisch nicht vermeidbare Verunreinigung anzusehen ist, sofern seine Menge 0,003 Prozent des Salpeters (berechnet als salpetrigsaures Natrium) nicht übersteigt.

dle toho se hodnotí obsah dusitanů v masovém výtažku.

Zjistí-li se tímto postupem při srovnávání s roztokem, který obsahuje v 50 ccm 0,28 mg dusitanu sodného, v mase obsah dusitanů, který přepočten na 100 g masa přesahuje 15 mg dusitanu sodného, je podezření, že bylo maso porušeno dusitany v nedovoleném množství.

Aby se obsah přesněji zjistil, srovnává se pak masový výtažek v kolorimetru s roztokem nejbližšího zabarvení a podle toho se vypočítá jeho obsah dusitanů. Aby se zabránilo chybám, doporučuje se provésti větší počet odečtení také při různých výškách vrstev a též s vyměněnými srovnávacími roztoky kolorimetru.

Jsou-li červená zabarvení silnější (v roztocích, které obsahují v 50 ccm více než 0,3 mg dusitanu sodného), je srovnávání barev ztíženo; v takových případech se zředí dalších 20 ccm odbarveného masového výtažku — odpovídajícího 0,75 g masa — na 50 ccm a přidají se 0,15 g kuchyňské soli a ostatní přídavky v předepsaných množstvích; barva tohoto roztoku se pak srovnává se současně připravenými kontrolními roztoky.

Maso, v němž bylo přepočtem na 100 g zjištěno více než 30 mg dusitanu, považuje se podle § 5, č. 4 prov. př. D za maso, na které bylo působeno dusitany.

c) Průkaz dusitanů v nakládací soli a v láku.

Soli a láky na nakládání se mohou vyšetřovati na obsah dusitanů stejně jako masový výtažek (lák též po odstranění bílkovin). Při tom jest míti na zřeteli, že syntetický ledek (natriumnitrat) obsahuje malé množství dusitanu sodného; přítomnost ledku se však posuzuje jako znečištění, kterému nelze technicky zabrániti, nepřestoupí-li jeho množství 0,003% ledku (přepočteno na dusitan).

§ 6.

Untersuchung von Pökelfleisch auf Kochsalz.

Die Untersuchung von Pökelfleisch auf Kochsalz (§ 15, Abs. 2, AB. D a) hat nach folgender Vorschrift zu erfolgen:

2 g Fleisch werden mit 2 g chlorfreiem Seesand und 2 bis 3 ccm Wasser in einer Porzellanschale zu einem gleichmäßigen Brei zerrieben. Dieser wird mit geringen Mengen Wasser in einem Meßkolben von 110 ccm Inhalt gespült, der über der 100 ccm-Marke noch einen Steigraum von mindestens 10 ccm hat. Darauf wird zu der Mischung Wasser hinzugefügt, bis die 100 ccm-Marke erreicht ist. Hierauf stellt man den Kolben, nachdem sein Inhalt tüchtig durchgeschüttelt ist, 10 Minuten lang in kochendes Wasser. Hierbei gerinnt das Eiweiß, und die Flüssigkeit wird fast farblos. Nunmehr wird der Kolbeninhalt durch Einstellen in kaltes Wasser schnell abgekühlt, nochmals durchgeschüttelt und filtriert. Von dem klaren, fast farblosen Filtrat werden je 25 ccm, wenn nötig, mit Natronlauge unter Anwendung von Lackmus als Indikator neutralisiert. In der neutralisierten Flüssigkeit wird nach Zusatz von ein bis zwei Tropfen einer kalt gesättigten Lösung von Kaliumchromat durch Titrieren mit $^1/_{10}$ Normal-Silbernitratlösung der Kochsalzgehalt ermittelt.

§ 7.

Schlußbericht.

Nach Beendigung der Untersuchung ist ihr Ausfall dem Tierarzt schriftlich mitzuteilen. Sofern bei der Untersuchung in einzelnen Fällen, durch besondere Umstände veranlaßt, ein Verfahren angewendet wurde, das in der Anweisung nicht enthalten ist, ist das Verfahren hierbei zu bezeichnen.

ZWEITER ABSCHNITT.

Untersuchung von zubereiteten Fetten (§ 15 AB. D).

§ 8.

Vorbemerkung.

(1) Proben, bei denen ein bestimmter Verdacht vorliegt, sind zunächst auf den Verdachtsgrund zu untersuchen.

(2) Sobald sich bei der Untersuchung eines Fettes herausstellt, daß es nach einer der im

§ 6.

Vyšetření naloženého masa na kuchyňskou sůl.

Vyšetření naloženého masa na kuchyňskou sůl (§ 15, odst. 2, prov. př. D a) se provádí takto:

2 g masa se rozetře v porcelánové misce se 2 g říčního písku, který je bez chloru, a 2—3 ccm vody na stejnoměrnou kaši. Kaše se malým množstvím vody spláchne do odměrné baňky o obsahu 110 ccm, která má nad značkou 100 ccm ještě prostor alespoň 10 ccm. Pak se ke směsi přidá voda až ke značce 100 ccm. Poté se obsah baňky důkladně protřepe a baňka se postaví na 10 minut do vroucí vody. Při tom se bílkoviny srazí a tekutina se skoro odbarví. Pak se obsah baňky rychle ochladí ponořením do studené vody, znovu promíchá a filtruje. 25 ccm čirého, skoro bezbarvého filtrátu se neutralisuje, je-li třeba, louhem sodným, jako indikátoru se užije lakmusu. K neutralisované tekutině se přidá jedna až dvě kapky za studena nasyceného roztoku chromanu draselného a zjistí v ní titrací 1/10 n roztokem dusičnanu stříbrného obsah kuchyňské soli.

§ 7.

Závěr.

Po skončení vyšetřování se oznámí výsledek veterináři písemně. Bylo-li použito při vyšetřování v jednotlivých případech pro zvláštní okolnosti jiného postupu, než je uveden v návodu, budiž zároveň oznámen.

DRUHÁ ČÁST.

Vyšetřování upravených tuků. (§ 15 prov. př. D).

§ 8.

Úvodní poznámka.

(1) Vzorky, u kterých je určité podezření, se nejdříve vyšetří na příčinu podezření.

(2) Jakmile se při vyšetřování tuku ukáže, že je nutno tuk pozastaviti s hlediska uvede-

§ 9 angegebenen Gesichtspunkte zu beanstanden ist, ist von einer weiteren Untersuchung des Fettes abzusehen.

(3) Jede Durchschnittsprobe ist vor der Vornahme der einzelnen Prüfungen gut durchzumischen und für sich zu untersuchen.

§ 9.

Allgemeine Gesichtspunkte für die Untersuchung.

(1) Bei der Prüfung, ob äußerlich am Fett wahrnehmbare Merkmale auf eine Verfälschung oder Nachmachung oder sonst auf eine vorschriftswidrige Beschaffenheit hinweisen, ist auf Farbe, Konsistenz, Geruch und Geschmack zu achten. Dabei ist folgendes zu berücksichtigen:

Bei der Beurteilung der Farbe ist darauf zu achten, ob das Fett eine ihm nicht eigentümliche Färbung oder Verfärbung aufweist oder fremde Beimengungen enthält.

Bei der Prüfung des Geruchs ist auf ranzigen, sauer-ranzigen, fauligen, sauer-fauligen, talgigen, öligen, dumpfigen (mulstrigen, grabelnden), schimmeligen Geruch zu achten. Die Fette sind hierzu vorher zu schmelzen.

Bei der Prüfung des Geschmacks ist festzustellen, ob ein bitterer oder ein allgemein ekelerregender Geschmack vorliegt und ob fremde Beimengungen durch den Geschmack erkannt werden können.

Bei der Prüfung des Geruchs und Geschmacks ist insbesondere auch auf die Wesensart des Geruchs oder Geschmacks des betreffenden Fettes zu achten.

Ist ein ranziger Geruch oder Geschmack festgestellt, so ist die Bestimmung des Säuregrads nach § 13, Nr. 9, auszuführen.

(2) Margarineproben sind auf die Anwesenheit der auf Grund des § 4 des Ges. R. G. Bl. Nr. 26/1902, beziehungsweise nach § 7 der Reg. Vdg. Slg. I Nr. 49/1939 vorgeschriebenen Erkennungsmittel (Sesamöl oder Kartoffelstärkemehl) zu prüfen. Die Ausführung der Untersuchung geschieht nach § 13, Nr. 5.

(3) Bei Schweineschmalz ist die refraktometrische Prüfung mit einem Zeiß-Butter-Refraktometer auszuführen (§ 13, Nr. 1).

(4) Soweit nicht auf Grund der Untersuchungen nach den Absätzen 1 bis 3 eine Beanstandung erfolgt, ist nach § 15, Abs. 3, Buchst. b), AB. D zu prüfen:

a) ob das Fett anderweitig verfälscht oder verdorben ist;

ného v § 9, upustí se od dalšího vyšetřování tuku.

(3) Každý průměrný vzorek se před jednotlivými zkouškami dobře promíchá a vyšetřuje se samostatně.

§ 9.

Obecné zásady při vyšetřování.

(1) Při zkoušení, nejeví-li tuky zevní patrné známky padělání (falšování) nebo napodobení, nebo odpovídají-li jinak jejich vlastnosti předpisům, je třeba si všímati barvy, hutnosti, pachu a chuti. Při tom je třeba míti na paměti:

Při posuzování barvy se hledí k tomu, nemá-li tuk neobvyklou barvu nebo zabarvení a neobsahuje-li cizí příměsi.

Pach se posuzuje se zřetelem na zápachy: žluklý, kysele žluklý, hnilobný, kysele hnilobný, lojovitý, olejovitý, zatuchlý, plísňový. Při tom je nutno tuky dříve roztavit.

Chuť se zkouší na příchuť hořkou nebo obecně odpornou, nebo je-li možno chuťově rozeznat také cizí příměsi.

Při zkoušce pachu a chuti se dbá u zkoušeného tuku zvláště též povahy pachu a chuti.

Byl-li zjištěn žluklý zápach nebo chuť, je nutno stanovit stupeň kyselosti podle § 13, č. 9.

(2) Vzorky margarinu se mají zkoušet podle § 4 zák. č. 26/1902 ř. z., po případě podle § 7 vl. nař. č. 49/1939 Sb. I na předepsané rozpoznávací látky (sezamový olej anebo bramborový škrob). Zkouška se provede podle § 13, č. 5.

(3) U vepřového sádla je nutno stanoviti refrakci Zeissovým máselným refraktometrem (§ 13, č. 1).

(4) Nebyl-li tuk na podkladě zkoušek podle odstavců 1 až 3 pozastaven, má se podle § 15, odst. 3, písm. b) prov. př. D zkoušet:

a) není-li tuk jinak porušen neb zkažen,

b) ob es unter das Verbot des § 3 des im Absatz 2 genannten Gesetzes fällt;

c) ob es einen der nach § 5, Nr. 4, AB. D verbotenen Stoffe enthält.

Die Untersuchungen unter Buchst. a) und b) sind nach den Bestimmungen in den §§ 12 und 13 auszuführen. In den Fällen des § 12, Abs. 4, AB. D hat sich jedoch die Ausdehnung der Untersuchung zunächst nur auf das Bestimmungsverfahren zu beschränken, das zu der Beanstandung geführt hat; soweit sich hiernach kein Verdacht ergibt, bedarf es keiner weiteren Untersuchung über die Stichprobenuntersuchung hinaus.

Liegt ein bestimmter Verdacht vor, daß Fette, die unter einer für Pflanzenfette üblichen Bezeichnung oder als Butter, Butterschmalz u. dgl. eingeführt werden, tierische Fette enthalten, so sind sie einer Untersuchung nach den §§ 12 und 13 zu unterziehen.

Die Untersuchung unter Buchst. c) geschieht nach den in den §§ 10 und 11 gegebenen Vorschriften.

Die Anzahl der zu untersuchenden Proben für die vorstehend angeführten Prüfungen richtet sich nach § 15, Abs. 6, AB. D.

§ 10.

Untersuchung der Fette auf nach § 5, Nr. 4, AB. D verbotene Stoffe.

Sofern kein besonderer Verdachtsgrund vorliegt (§ 8, Abs. 1), ist bei Schweineschmalz, Talg und Oleomargarin auf die im § 11, Nr. 3, angeführten Stoffe, bei negativem Ausfall der Prüfung nach § 11, Nr. 3, Buchst. a), sowie bei den übrigen Fetten, bei denen sich eine Untersuchung nach § 11, Nr. 3, erübrigt, auf die unter § 11, Nr. 1, angeführten Stoffe zu untersuchen. Verlaufen diese Untersuchungen ergebnislos, so ist mindestens noch auf einen der übrigen Stoffe zu prüfen, wobei nach Lage des Falls tunlichst auf einen Wechsel bei der Auswahl der Stoffe, auf die geprüft werden soll, auch bei den aus einer Sendung entnommenen Stichproben zu achten ist.

§ 11.

Nachweis verbotener Stoffe (§ 5, Nr. 4, AB. D).

Der Nachweis der verbotenen Stoffe (§ 5, Nr. 4, AB. D) ist nach folgenden Vorschriften zu erbringen; soweit für einzelne verbotene Stoffe nachstehend keine Vorschrift gegeben ist, sind die in der Fachliteratur beschriebenen erprobten Verfahren anzuwenden.

b) vyhovuje-li ustanovení § 3 zákona uvedeného odstavce 2,

c) neobsahuje-li látky zakázané podle § 5, č. 4 prov. př. D.

Vyšetřování uvedené pod písm. a) a b) je nutno provésti podle ustanovení §§ 12 a 13. V případech § 12, odst. 4 prov. př. D se omezí vyšetřování jen na zjištění příčiny, která vedla k pozastavení. Nevzniklo-li tím podezření, není třeba dalších zkoušek namátkových vzorků.

Je-li určité podezření, že dovážené tuky uváděné do oběhu s označením obvyklým pro rostlinné tuky nebo jako máslo, přepuštěné máslo a pod., obsahují živočišné tuky, mají se vyšetřovati podle §§ 12 a 13.

Vyšetření pod písm. c) uvedené se provede podle návodů v §§ 10 a 11.

Počet vzorků, které nutno vyšetřiti předepsanými zkouškami, se řídí podle § 15, odst. 6 prov. př. D.

§ 10.

Vyšetření tuků na látky zakázané v § 5, č. 4 prov. př. D.

Není-li zvláštního důvodu k podezření (§ 8, odst. 1), má se vždy vyšetřovati vepřové přepuštěné sádlo, lůj a oleomargarin na látky uvedené v § 11, č. 3, při záporném výsledku zkoušky podle § 11, č. 3, písm. a) a ostatní tuky, při nichž není vyšetření podle § 11, č. 3 nutné, na látky uvedené v § 11, č. 1. Je-li výsledek zkoušky záporný, má se pátrat ještě alespoň po jedné z ostatních látek; při tom se podle povahy případů má výběr látek, po kterých se pátrá, co možno nejvíce střídati a to i u namátkových vzorků z jedné zásilky.

§ 11.

Průkaz zakázaných látek. (§ 5, č. 4 prov. př. D).

Průkaz zakázaných látek (§ 5, č. 4 prov. př. D) se provádí podle dále uvedených předpisů; nejsou-li pro jednotlivé zakázané látky udány žádné předpisy, použije se osvědčených metod uvedených v odborné literatuře.

1. Nachweis von Borsäure und ihren Salzen.

50 g Fett werden in einem Kolben von 250 ccm Inhalt auf dem Wasserbad geschmolzen und mit 30 ccm heißem Wasser und 0,2 ccm 25prozentiger Salzsäure ½ Minute lang kräftig durchgeschüttelt. Alsdann wird der Kolben so lange auf dem Wasserbad erwärmt, bis sich die wässerige Flüssigkeit abgeschieden hat. Die Flüssigkeit wird durch Filtration von dem Fett getrennt. 25 ccm des Filtrats werden nach § 5, Nr. 1, weiterbehandelt.

Fett, in dem Borsäure nach diesen Vorschriften nachgewiesen ist, ist nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit Borsäure oder ihren Salzen behandelt zu betrachten.

2. Nachweis von Formaldehyd und Stoffen, die bei ihrer Verwendung Formaldehyd abgeben.

50 g Fett werden in einem Kolben von etwa 500 ccm Inhalt mit 2 bis 3 g Weinsäure und 50 ccm Wasser erwärmt. Nachdem das Fett geschmolzen ist, destilliert man unter Einleiten eines Wasserdampfstroms 50 ccm Flüssigkeit ab. Das filtrierte Destillat ist nach § 5, Nr. 2, wie das Destillat bei nichtgeräuchertem Fleisch weiterzubehandeln.

Durch den positiven Ausfall der Quecksilberchloridreaktion ist der Nachweis des Formaldehyds erbracht.

Fett, in dem Formaldehyd nach diesen Vorschriften nachgewiesen ist, ist nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit Formaldehyd oder Stoffen, die bei ihrer Verwendung Formaldehyd abgeben, behandelt zu betrachten.

3. Nachweis von Alkali- und Erdalkalihydroxyden und -karbonaten.

a) Prüfung auf Alkali- und Erdalkalihydroxyde und -karbonate.

Ein mit Glasstopfen verschließbares Reagenzglas aus Jenaer Geräteglas*) wird mit 2 ccm destilliertem Wasser, einem Tropfen einer 0,1 prozentigen wässerigen Lösung von p-Nitrophenol und 10 ccm des zu prüfenden geschmolzenen Fettes beschickt und kräftig geschüttelt. Darauf wird das Reagenzglas bis zur Trennung der Schichten in siedendes

*) Neue Reagenzgläser sind vor dem Gebrauch mit Wasser auszukochen.

1. Průkaz kyseliny borité a jejích solí.

50 g tuku se roztaví na vodní lázni v baňce o obsahu 250 ccm a protřepává se důkladně ½ minuty se 30 ccm horké vody a 0,2 ccm 25% kyseliny solné. Poté se baňka tak dlouho na vodní lázni zahřívá, až se vodná tekutina odloučí. Tekutina se od tuků oddělí filtrací. 25 ccm filtrátu se zpracuje dále podle § 5, č. 1.

Tuk, v němž byla podle těchto předpisů zjištěna kyselina boritá, se podle § 5, č. 4 prov. př. D považuje za tuk, k němuž byla přidána kyselina boritá nebo její soli.

2. Průkaz formaldehydu a látek, které při použití odštěpují formaldehyd.

50 g tuku se zahřeje v baňce o obsahu asi 500 ccm s 2 až 3 g kyseliny vinné a 50 ccm vody. Když se tuk roztavil, oddestiluje se v proudu vodní páry 50 ccm tekutiny. Filtrovaný destilát se zpracuje podle § 5, č. 2 jako při mase neuzeném.

Kladným výsledkem reakce s chloridem rtuťnatým jest proveden důkaz formaldehydu.

Tuk, v němž byl zjištěn podle těchto předpisů formaldehyd, se považuje podle § 5, č. 4 prov. př. D za tuk, k němuž byl přidán formaldehyd nebo látky, které formaldehyd odštěpují.

3. Průkaz hydroxydů a uhličitanů alkalií a žíravých zemin.

a) Zkouška na hydroxydy a uhličitany alkalií a žíravých zemin.

Do zkumavky z jenského skla,*) která se dá uzavřít skleněnou zátkou, se vpraví 2 ccm destilované vody, 1 kapka 0,1% vodného roztoku p-nitrofenolu a 10 ccm zkoušeného roztaveného tuku a dobře se protřepe. Pak se dá zkumavka do vroucí vodní lázně, až se vrstvy oddělí. žluté zbarvení vodné vrstvy se považuje za reakci kladnou. Dále se zkouší

*) Nové zkumavky se před použitím vyvaří ve vodě.

Wasser gestellt. Eine Gelbfärbung der wässerigen Schicht ist als positive Reaktion anzusehen. Nur bei positivem Ausfall dieser Prüfung ist nach Buchst. b) weiter zu prüfen.

b) Nachweis von Alkali- und Erdalkalihydroxyden und -karbonaten.

α) 50 g geschmolzenes Fett werden mit der gleichen Menge destilliertem Wasser in einem mit Kühlrohr versehenen Kolben von etwa 500 ccm Inhalt (Kolben und Kühlrohr aus Jenaer Geräteglas) vermischt. In das Gemisch wird ½ Stunde lang unter Zwischenschaltung einer Glasflasche aus destilliertem Wasser erzeugter Wasserdampf durch ein Rohr aus Jenaer Geräteglas eingeleitet. Die Verbindungsschläuche sind vorher längere Zeit mittels Durchleitens von Wasserdampf zu reinigen. Nach dem Erkalten wird der wässerige Auszug durch ein möglichst aschefreies Filter filtriert.

β) Das zurückbleibende Fett sowie das unter Buchst. α) benutzte Filter werden gemeinsam nach Zusatz von 5 ccm 25prozentiger Salzsäure und 25 ccm destilliertem Wasser in gleicher Weise, wie unter Buchst. α) angegeben, behandelt.

Die Filtrate von den Buchst. α) und β) bringt man getrennt in einen Schütteltrichter, fügt etwa 3 g Kaliumchlorid hinzu und schüttelt mit etwa 10 ccm Petroläther einige Minuten lang aus. Nach dem Abscheiden der wässerigen Flüssigkeit filtriert man sie durch ein angefeuchtetes, möglichst aschefreies Filter. Nötigenfalls wird das anfangs trübe ablaufende Filtrat so lange zurückgegossen, bis es klar abläuft.

Das klare Filtrat von Buchst. α) wird auf 25 ccm eingedampft und nach dem Erkalten mit verdünnter Salzsäure angesäuert. Bei Gegenwart von Alkaliseife scheidet sich Fettsäure aus, die mit Äther auszuziehen und als solche zu kennzeichnen ist. In diesem Fall ist das Fett nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit Alkalihydroxyden oder -karbonaten behandelt anzusehen. Entsteht jedoch beim Ansäuern eine in Äther schwer lösliche oder gelblichweiße Abscheidung, so ist sie gegebenenfalls nach der beim Nachweis von unterschwefligsauren Salzen angegebenen Vorschrift nach Nr. 4, Buchst. b), auf Schwefel weiter zu prüfen.

Das klare Filtrat von Buchst. β) wird in einer Platinschale auf etwa 50 ccm eingedampft und dann in einem Gefäß aus Jenaer Geräteglas durch Kochen mit überschüssiger Ammoniakflüssigkeit und etwa 10 ccm Ammoniumkarbonatlösung auf alkalische Erden geprüft. Tritt

podle písmene b) jen při kladném výsledku zkoušky.

b) Průkaz hydroxydů a uhličitanů alkalií a žíravých zemin.

α) 50 g roztaveného tuku se v baňce o obsahu asi 500 ccm, s chladičem, smísí se stejným objemem destilované vody (baňka a chladič z jenského skla). Do směsi se zavádí rourkou z jenského skla přes připojenou skleněnou láhev po ½ hodiny vodní pára, vyrobená z destilované vody. Spojné hadice se před tím dosti dlouho čistí prohánění vodní páry. Po ochlazení se vodný výluh filtruje filtrem pokud možno prostým popele.

β) Ke zbývajícímu tuku a také k filtru použitému podle písm. α) se přidá 5 ccm 25% kyseliny solné a 25 ccm destilované vody a zpracují se stejně jak uvedeno u písmene α).

Filtrát podle odstavců α) a β) se vpraví odděleně do třepací nálevky, přidá se asi 3 g chloridu draselného a třepe se několik minut asi s 10 ccm petroléteru. Oddělená vodná tekutina se filtruje navlhčeným filtrem co možno prostým popele. Je-li třeba, filtruje se s počátku zkalený odtékající filtrát tolikrát, až je čirý.

Čirý filtrát u písmene α) se odpaří až na 25 ccm, ochladí se a okyselí zředěnou kyselinou solnou. Je-li přítomno alkalické mýdlo, vyloučí se mastná kyselina, která se éterem oddělí a dá se poznati. V tomto případě se považuje tuk podle § 5, č. 4 prov. př. D za tuk, na který bylo působeno hydroxydy nebo uhličitany alkalií. Vznikne-li však po okyselení v éteru těžko rozpustná nebo žlutavě-bílá usazenina, má se rovněž zkoušet na síru podle návodu v č. 4, písm. b) při průkazu sirnatanů.

Čirý filtrát u písmene β) se na platinové misce odpaří asi na 50 ccm a pak se v nádobce z jenského skla zkouší varem s přebytkem amoniaku a asi 10 ccm roztoku uhličitanu amonného na alkalické zeminy. Vyloučí-li se zřetelně uhličitan vápenatý, pova-

eine deutliche Fällung von Kalziumkarbonat ein, so ist das Fett nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit Kalziumhydroxyd oder -karbonat behandelt anzusehen.

Tritt keine deutliche Fällung ein, dann ist die filtrierte Flüssigkeit in einer Platinschale auf etwa 25 ccm einzudampfen, gegebenenfalls zu filtrieren und durch Zusatz von etwa 10 ccm Ammoniakflüssigkeit und etwa 1 ccm Natriumphosphatlösung auf Magnesium zu prüfen. Entsteht hierbei innerhalb 12 Stunden eine deutliche kristallinische Ausscheidung von Magnesiumammoniumphosphat, so ist das Fett nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit Magnesiumhydroxyd oder -karbonat behandelt anzusehen.

Zur Prüfung der Reagenzien und Geräte auf Reinheit ist ein blinder Versuch ohne Fett in genau gleicher Weise auszuführen.

4. Nachweis von schwefliger Säure und ihren Salzen und von unterschwefligsauren Salzen.

30 g Fett werden nach § 5, Nr. 3, behandelt. Während des Erwärmens und auch während des Erkaltens wird der Kolben wiederholt vorsichtig geschüttelt.

Tritt eine Bläuung des Papierstreifens ein, dann ist der entscheidende Nachweis der schwefligen Säure durch nachstehendes Verfahren zu erbringen:

a) Zur Bestimmung der schwefligen Säure und der schwefligsauren Salze werden 50 g geschmolzenes Fett in einem Destillierkolben von 500 ccm Inhalt mit 50 ccm Wasser vermischt. Der Kolben wird mit einem Stopfen verschlossen, durch den drei Glasröhren in das Innere führen, zwei bis auf den Boden des Kolbens, die dritte nur bis in den Hals. Die letzte Röhre ist durch einen Kühler mit einer Absorptionsvorlage verbunden.

Man leitet durch die eine der bis auf den Boden des Kolbens führenden Glasröhren reines (von Schwefelverbindungen freies) Kohlendioxyd, bis alle Luft aus dem Apparat verdrängt ist, bringt dann in die Vorlage 50 ccm Jod-Jodkaliumlösung (erhalten durch Auflösen von 5 g reinem Jod und 7,5 g Kaliumjodid in Wasser zu 1 Liter; die Lösung muß sulfatfrei sein), lüftet den Stopfen des Destillierkolbens und läßt, ohne das Einströmen des Kohlendioxyds zu unterbrechen, 10 ccm einer wässerigen 25prozentigen Lösung von Phosphorsäure hinzufließen. Alsdann leitet man durch die dritte Glasröhre Wasserdampf ein und destilliert unter stetigem Durchleiten von Kohlendioxyd 50 ccm über. Darauf verfährt

žuje se tuk podle § 5, č. 4 prov. př. D za tuk, na který bylo působeno hydroxydem nebo uhličitanem vápenatým.

Nedojde-li ke zřetelnému vysrážení, odpaří se filtrát v platinové misce asi na 25 ccm, zfiltruje se, přidá se asi 10 ccm amoniaku a asi 1 ccm natriumfosfátu a zkouší se na hořčík. Vznikne-li při tom během 12 hodin zřetelná krystalická usazenina fosforečnanu hořečnatoamonného, považuje se tuk podle § 5, č. 4 prov. př. D za tuk, na který bylo působeno hydroxydem nebo uhličitanem vápenatým.

Čistota zkoumadel a přístrojů se zkouší kontrolním pokusem bez tuku přesně stejným způsobem.

4. Průkaz kyseliny siřičité, jejích solí a solí kyseliny sirnaté.

30 g tuku se zpracuje, jak uvedeno v § 5, č. 3. Během zahřívání a rovněž během ochlazování se baňkou několikrát opatrně zatřepe.

Zmodrá-li proužek papíru, provede se rozhodující důkaz kyseliny siřičité a jejích solí takto:

a) K určení kyseliny siřičité a jejích solí se smísí 50 g roztaveného tuku v destilační baňce o obsahu 500 ccm s 50 ccm vody. Baňka se zazátkuje zátkou, kterou vedou dovnitř baňky 3 skleněné rourky; dvě z nich sahají až ke dnu baňky, třetí jen do hrdla. Tato třetí rourka je spojena chladičem s absorbční předlohou.

Jednou rourkou, sahající až ke dnu baňky, se přivádí čistý kysličník uhličitý (bez sloučenin síry), až je vzduch z přístroje vypuzen; do předlohy se pak vpraví 50 ccm roztoku jodu (získaného rozpuštěním 5 g čistého jodu a 7,5 g jodidu draselného v 1 l vody; roztok musí být bez síranů), baňka se odzátkuje, stále se přivádí kysličník uhličitý a přileje se 10 ccm 25% kyseliny fosforečné. Pak se třetí rourkou přivádí vodní pára, druhou rourkou kysličník uhličitý a předestiluje se 50 ccm. S obsahem předlohy, který musí býti zbarven hnědě, se dále zachází podle § 5, č. 3, písm. a).

man mit dem Inhalt der Vorlage, der noch braun gefärbt sein muß, weiter, wie im § 5, Nr. 3, Buchst. a), angegeben ist.

Lieferte die Prüfung ein positives Ergebnis, so ist das Fett nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit schwefliger Säure, schwefligsauren Salzen oder unterschwefligsauren Salzen behandelt zu betrachten. Liegt ein Anlaß vor festzustellen, ob die schweflige Säure unterschwefligsauren Salzen entstammt, so ist in folgender Weise zu verfahren:

b) 50 g geschmolzenes Fett werden mit der gleichen Menge Wasser in einem mit Rückflußkühler versehenen Kolben von etwa 500 ccm Inhalt vermischt. In das Gemisch wird ½ Stunde lang strömender Wasserdampf eingeleitet, der wässerige Auszug nach dem Erkalten filtriert und das Filtrat mit Salzsäure versetzt. Entsteht hierbei eine in Äther schwer lösliche Abscheidung, so wird sie auf Schwefel untersucht. Hierzu wird der abfiltrierte und gewaschene Bodensatz nach den im § 5, Nr. 3, Buchst. b), gegebenen Bestimmungen weiterbehandelt.

5. Nachweis von Fluorwasserstoff und seinen Verbindungen.

30 g geschmolzenes Fett werden mit der gleichen Menge Wasser in einem mit Rückflußkühler versehenen Kolben von etwa 500 ccm Inhalt vermischt. In das Gemisch wird ½ Stunde lang strömender Wasserdampf eingeleitet, der wässerige Auszug nach dem Erkalten filtriert und das Filtrat ohne Rücksicht auf eine etwa vorhandene Trübung mit Kalkmilch bis zur stark alkalischen Reaktion versetzt. Nach dem Absetzen und Abfiltrieren wird der Rückstand getrocknet, zerrieben, in einen Platintiegel gegeben und alsdann nach § 5, Nr. 4, weiterbehandelt.

Fett, in dem nach dieser Vorschrift Fluorwasserstoff nachgewiesen ist, ist nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit Fluorwasserstoff oder seinen Verbindungen behandelt zu betrachten.

6. Nachweis von Salizylsäure und ihren Verbindungen.

Man mischt in einem Probierröhrchen 4 ccm Alkohol von 20 Volumprozent mit zwei bis drei Tropfen einer frisch bereiteten 0,05prozentigen Eisenchloridlösung, fügt 2 ccm geschmolzenes Fett hinzu und mischt die Flüssigkeiten, indem man das mit dem Daumen verschlossene Probierröhrchen 40 bis 50mal umschüttelt. Bei Gegenwart von Salizylsäure färbt sich die untere Schicht violett.

Měla-li zkouška kladný výsledek, považuje se tuk podle § 5, č. 4 prov. př. D za tuk, na který bylo působeno kyselinou siřičitou, jejími solemi nebo sirnatany. Má-li se určiti, že kyselina siřičitá vznikla ze sirnatanů, postupuje se takto:

b) 50 g roztaveného tuku se smísí se stejným množstvím vody v baňce o obsahu asi 500 ccm, se zpětným chladičem. Do směsi se vhání ½ hodiny proud vodní páry, vodný výluh se po ochlazení filtruje a k filtrátu se přidá kyselina solná. Vznikla-li tím v éteru těžko rozpustná usazenina, zkouší se usazenina na síru. Proto se odfiltrovaná a vypraná usazenina zpracuje podle předpisů uvedených v § 5, č. 3, písm. b).

5. Průkaz fluorovodíku a jeho sloučenin.

V baňce o obsahu asi 500 ccm, se zpětným chladičem, se smísí 30 g roztaveného tuku se stejným množstvím vody. Do směsi se přivádí ½ hodiny proud vodní páry, vodný výluh se ochladí, filtruje a k filtrátu bez ohledu na zákal se přidává vápenné mléko až do silně alkalické reakce. Po ustání a odfiltrování se zbytek vysuší, rozetře, dá do platinového kelímku a zpracuje dále podle předpisů § 5, č 4.

Tuk, ve kterém byl podle těchto předpisů zjištěn fluorovodík, se považuje podle § 5, č. 4 prov. př. D za tuk, na který bylo působeno fluorovodíkem nebo jeho sloučeninami.

6. Průkaz kyseliny salicylové a jejích sloučenin.

Ve zkumavce smísí se 4 ccm alkoholu o 20 objemových procentech se 2—3 kapkami čerstvě připraveného 0,05 % roztoku chloridu železitého. Přidá se 2 ccm roztaveného tuku a promíchá se tím, že se zkumavka palcem uzavřená 40 až 50krát protřepe. Je-li kyselina salicylová přítomna, zbarví se dolní vrstva fialově.

Fett, in dem nach dieser Vorschrift Salizylsäure nachgewiesen ist, ist nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit Salizylsäure oder ihren Verbindungen behandelt zu betrachten.

7. Nachweis von Farbstoffen.

a) Die Gegenwart fremder Farbstoffe erkennt man durch Auflösen des geschmolzenen Fettes (50 g) in absolutem Alkohol (75 ccm) in der Wärme. Bei künstlich gefärbten Fetten bleibt die unter Umschütteln in Eis abgekühlte und filtrierte alkoholische Lösung deutlich gelb oder rötlichgelb gefärbt. Die alkoholische Lösung ist in einem Probierrohr von 18 bis 20 mm Weite im durchfallenden Licht zu beobachten.

b) Zum Nachweis bestimmter Teerfarbstoffe werden 5 g Fett in 10 ccm Äther oder Petroläther gelöst. Die Hälfte der Lösung wird in einem Probierröhrchen mit 5 ccm 25prozentiger Salzsäure, die andere Hälfte der Lösung mit 5 ccm 38prozentiger Salzsäure kräftig durchgeschüttelt. Bei Gegenwart gewisser Azofarbstoffe ist die unten sich absetzende Salzsäureschicht deutlich rot gefärbt.

Fett, in dem nach Buchst. a) oder b) Farbstoffe nachgewiesen sind, ist nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit Farbstoffen behandelt zu betrachten.

8. Nachweis von Benzoesäure und ihren Salzen.

50 g Fett werden in einem verschlossenen Kolben auf dem Wasserbad geschmolzen und mit 100 ccm (bei Fett mit sehr hohem Säuregrad entsprechend mehr) einer erwärmten, etwa $^1/_{10}$ normalen wässerigen Natriumbikarbonatlösung 1 Minute lang kräftig durchgeschüttelt. Alsdann wird der Kolben auf dem Wasserbad so lange erwärmt, bis sich die wässerige Flüssigkeit klar oder milchigtrüb abgeschieden hat. Die von dem Fett abgegossene Flüssigkeit wird mit verdünnter Schwefelsäure stark angesäuert, bis nahe zum Sieden erhitzt und nach dem Erkalten filtriert. Das klare Filtrat wird in einem Scheidetrichter mit 25 ccm Äther kräftig ausgeschüttelt, die ätherische Lösung zweimal mit 5 ccm Wasser gewaschen und mit 2 ccm ½ normaler Alkalilauge ausgeschüttelt. Der alkalische Auszug wird in einem Probierglas bei 110 bis 115° C zur Trockne eingedampft. Der Rückstand wird nach § 5, Nr. 6, weiter behandelt.

Fett, in dem hiernach Benzoesäure nachgewiesen ist, ist nach § 5, Nr. 4, AB. D als mit

Tuk, ve kterém byla podle tohoto předpisu nalezena kyselina salicylová, považuje se podle § 5, č. 4 prov. př. D za tuk, k němuž byla přidána kyselina salicylová neb její sloučeniny.

7. Průkaz barviv.

a) Přítomnost cizích barviv se pozná rozpouštěním roztaveného tuku (50 g) v absolutním alkoholu (75 ccm) za tepla. Jde-li o tuky uměle přibarvené, je alkoholický roztok po protřepání, ochlazení ledem a zfiltrování zabarven zřetelně žlutě nebo červenožlutě. Alkoholický roztok se pozoruje ve zkumavce světlosti 18—20 mm v procházejícím světle.

b) Ke zjištění některých dehtových barviv se rozpustí 5 g tuku v 10 ccm éteru nebo petroléteru. Polovina roztoku se protřepe ve zkumavce s 5 ccm 25% kyseliny solné, druhá část roztoku se důkladně protřepe s 5 ccm 38% kyseliny solné. Jsou-li přítomná určitá azobarviva, zbarví se dole se usazující vrstva kyseliny solné zřetelně červeně.

Tuk, v němž byla podle předpisů písmene a) nebo b) zjištěna cizí barviva, se považuje podle § 5, č. 4 prov. př. D za obarvený.

8. Průkaz kyseliny benzoové a jejích solí.

50 g tuku se roztaví na vodní lázni v uzavřené baňce a silně protřepe 1 minutu se 100 ccm (u tuku se zvlášť vysokým stupněm kyselosti s přiměřeně větším množstvím) zahřátého, asi $^1/_{10}$ normálního vodného roztoku dvojuhličitanu sodného. Potom se baňka zahřívá tak dlouho na vodní lázni, až se odloučí jasná nebo mléčně zkalená tekutina. Tekutina s tuku slitá se silně okyselí zředěnou kyselinou sírovou, zahřeje se až skoro do varu a po zchlazení se filtruje. Čistý filtrát se důkladně vytřepe v třepací nálevce v 25 ccm éteru, etherický roztok se dvakrát propere 5 ccm vody a protřepe se 2 ccm ½ normálního louhu. Alkalický výtažek se odpaří do sucha ve zkumavce při 110 až 115° C. Se zbytkem se dále postupuje podle § 5, č. 6.

Tuk, v němž byla takto zjištěna kyselina benzoová, považuje se podle § 5, č. 4 prov. př.

Benzoesäure oder ihren Salzen behandelt zu betrachten.

§ 12.

Untersuchung der Fette auf ihre Abstammung und Unverfälschtheit sowie darauf, ob sie den Anforderungen des Gesetzes R. G. Bl. Nr. 26/1902 entsprechen.

(1) Soweit nicht nachstehend besondere Vorschriften gegeben sind, sind die wissenschaftlich erprobten Verfahren zum Nachweis der Abstammung und Unverfälschtheit der Fette anzuwenden.

(2) Bei allen tierischen Fetten, ausgenommen Margarine und Kunstspeisefett (z. B. bei Schmalz, Talg und Oleomargarin), ist in allen Fällen außer der Bestimmung des Brechungsvermögens (§ 13, Nr. 1) die Prüfung auf Pflanzenöle nach § 13, Nr. 4, Buchst. a) oder b), und Nr. 6, auszuführen, bei Schmalz auch die Prüfung nach § 13, Nr. 3; dagegen hat die Prüfung nach § 13, Nr. 8, nur in dem dort angegebenen Umfang, die Bestimmung der Verseifungszahl (§ 13, Nr. 7) bei mindestens je einer Probe einer Sendung und die Bestimmung der Jodzahl (§ 13, Nr. 2), abgesehen von besonderen Verdachtsfällen, nur dann zu erfolgen, wenn bei 40° C die Refraktometerzahl

a) von Schmalz außerhalb der Grenzen 48,5 bis 51,5,

b) von Talg außerhalb der Grenzen 45,0 bis 48,5,

c) von Preßtalg oberhalb der Grenze 45,0,

d) von Oleomargarin außerhalb der Grenzen 46 bis 50

liegt.

(3) Bei allen tierischen Fetten, ausgenommen Margarine, ist in Verdachtsfällen, bei Margarine in allen Fällen, auf den Wassergehalt nach § 13, Nr. 10, zu prüfen.

(4) Bei Schweineschmalz ist in Verdachtsfällen die Prüfung auf das Vorhandensein von Rindertalg und diesem ähnlichen Fetten nach § 13, Nr. 11, auszuführen.

(5) Bei der Untersuchung von Margarine und von Kunstspeisefetten sind die Bestimmung des Brechungsvermögens (§ 13, Nr. 1), der Jodzahl (§ 13, Nr. 2) und die Prüfung auf Pflanzenöle (§ 13, Nrn. 3, 4, 6 und 8) zu unterlassen; die Bestimmung der Verseifungszahl (§ 13, Nr. 7) hat bei mindestens je einer Probe einer Sendung stattzufinden. Die Prüfung auf die vorgeschriebenen Erkennungsmittel (§ 13, Nr. 5) hat bei der Untersuchung von Margarine in allen Fällen stattzufinden.

D za tuk, na který bylo působeno kyselinou benzoovou nebo jinými solemi.

§ 12.

Vyšetřování původu, neporušenosti tuků a dále, odpovídají-li tuky požadavkům zákona č. 26/1902 ř. z.

(1) Nejsou-li dále uvedeny zvláštní předpisy, použije se k průkazu původu a neporušitelnosti vědecky vyzkoušených metod.

(2) U všech tuků živočišného původu (na př. u sádla, loje, oleomargarinu), kromě margarinu a jiného umělého pokrmového tuku, má se vždy kromě stanovení refrakce (§ 13, č. 1) provésti zkouška na rostlinné oleje podle předpisů § 13, č. 4, písm. a) nebo b), a č. 6 a u sádla také zkouška podle § 13, č. 3; podle § 13, č. 8 má se zkoušet jen v rozsahu tam udaném, číslo zmýdelnění (§ 13, č. 7) je třeba stanoviti alespoň u jednoho vzorku zásilky a jodové číslo (§ 13, č. 2), nehledíc ke zvláštním podezřelým případům, jen tehdy, je-li při 40° C refrakce

a) u sádla jiná než 48,5 až 51,5,

b) u loje jiná než 45,0 až 48,5,

c) u lisovaného loje nad 45,0,

d) u oleomargarinu jiná než 46 až 50.

(3) U všech živočišných tuků, kromě margarinů, se zjišťuje obsah vody podle § 13, č. 10 jen v podezřelých případech, u margarinu vždycky.

(4) Vepřové škvařené sádlo se zkouší v podezřelých případech na přítomnost hovězího loje a jemu podobných tuků podle § 13, č. 11.

(5) Při vyšetřování margarinu a umělých jedlých tuků se upouští od určení refrakce (§ 13, č. 1), jodového čísla (§ 13, č. 2) a zkoušky na rostlinné oleje (§ 13, čísla 3, 4, 6 a 8); určení čísla zmýdelnění (§ 13, č. 7) se provede alespoň u jednoho vzorku zásilky. Zkouška na rozpoznávací předepsané látky (§ 13, č. 5) se koná při vyšetřování margarinu vždycky.

(6) Sofern der Verdacht vorliegt, daß tierische Fette unter einer für Pflanzenfette üblichen Bezeichnung oder als Butter, Butterschmalz u. dgl. eingeführt werden, sind je nach Lage des Falls die in Betracht kommenden wissenschaftlich erprobten Verfahren anzuwenden.

(7) Läßt bei Fetten aller Art die Geruchs- und Geschmacksprobe auf eine ranzige, sauerranzige oder sauer-faulige Beschaffenheit des Fettes schließen, so ist die Bestimmung des Säuregrads (§ 13, Nr. 9) auszuführen.

§ 13.

Prüfungsverfahren.

Die vorstehend besonders genannten Prüfungen sind nach folgenden Verfahren auszuführen:

1. Bestimmung des Brechungsvermögens.

Die Bestimmung des Brechungsvermögens ist mit dem Zeiß-Butter-Refraktometer auszuführen. (Sieh Gebrauchsanleitung. Die zur Einstellung benötigte Normalflüssigkeit ist vor Licht geschützt und in gut verschlossenen Gefäßen aufzubewahren und darf nicht älter als 1 Jahr sein.)

2. Bestimmung der Jodzahl nach L. W. Winkler.

Erforderliche Lösungen und Reagenzien:

a) $^1/_{10}$ normale Kaliumbromatlösung (2,7837 g in 1 Liter Wasser),

b) etwa ½ normale Natriumarsenitlösung: 5,0 g arsenige Säure und 2,5 g Natriumhydroxyd werden unter Erwärmen in etwa 50 ccm Wasser gelöst; die Lösung wird durch Watte filtriert, die Watte mit Wasser nachgewaschen und die Lösung unter Verwendung des Spülwassers auf 200 ccm verdünnt,

c) grobgepulvertes Kaliumbromid,

d) reiner Tetrachlorkohlenstoff,

e) Indigokarminlösung (0,2 g in 100 ccm Wasser, gegebenenfalls unter Zusatz von etwas Alkali).

Ausführung der Bestimmung.

Man bringt von Fetten oder Ölen mit vermutlichen Jodzahlen von 200 bis 150: 0,15

(6) Je-li podezření, že živočišný tuk je dovážen s označením obvyklým pro tuky rostlinné nebo jako máslo, přepuštěné máslo atd., je nutno použít podle povahy případu vědecky vyzkoušeného postupu.

(7) Dá-li se u tuků všech druhů podle zkoušky čichové a chuťové souditi na žluklost, kyselou žluklost nebo kyselohnilobný rozklad tuku, má se určiti stupeň kyselosti (§ 13, č. 9).

§ 13.

Způsob vyšetření.

Při provádění zkoušek v předu zvlášť uvedených se postupuje takto:

1. Stanovení refrakce.

Refrakce se stanoví Zeissovým máselným refraktometrem. (Viz návod k použití. Tekutinu, která nesmí býti starší 1 roku, je třeba chrániti před světlem a uchovávati v dobře uzavřených nádobách.)

2. Stanovení jodového čísla podle L. W. Winklera.

Potřebné roztoky a zkoumadla:

a) $^1/_{10}$ normální roztok bromidu draselného (2,7837 g v 1 litru vody),

b) asi ½ normální roztok arsenitanu sodného: 5,0 g kyseliny arsenité a 2,5 g hydroxydu sodného se zahřátím rozpustí asi v 50 ccm vody; roztok se filtruje vatou, vata se ve vodě promyje a roztok se zředí splachovanou vodou na 200 ccm,

c) hrubě práškový bromid draselný,

d) čistý chlorid uhličitý (tetrachlormetan),

e) indigokarmínový roztok (0,2 g ve 100 ccm vody, je-li třeba s trochou louhu).

Provedení.

U tuků a olejů s odhadovanými jodovými čísly od 200 do 150 přenese se: 0,15 až 0,2 g,

bis 0,2 g, von 150 bis 100: 0,2 bis 0,3 g, von 100 bis 50: 0,3 bis 0,6 g, von 50 bis 20: 0,6 bis 1,0 g, mit kleineren Jodzahlen: 1 bis 2 g in eine Flasche von etwa 200 ccm Inhalt mit eingeschliffenem, gut schließendem Glasstopfen, der durch Bestreichen mit reiner konzentrierter Phosphorsäure abgedichtet wird, und löst das Fett oder Öl in 10 ccm Tetrachlorkohlenstoff, nötigenfalls unter vorsichtigem Erwärmen, auf. Dann läßt man bei Zimmertemperatur aus einer geeigneten Pipette 50 ccm der $^1/_{10}$ normalen Kaliumbromatlösung zufließen und fügt 1 g grobgepulvertes Kaliumbromid und 10 ccm einer 10prozentigen Salzsäure hinzu, schließt schnell und fest den Stöpsel, schüttelt kräftig durch, wobei das Kaliumbromid vollständig in Lösung gehen muß, und läßt das Gemisch zwei Stunden im Dunkeln stehen; in der ersten Stunde ist unter tunlichster Vermeidung der Lichteinwirkung mehrmals umzuschütteln. Nach dieser Zeit ist die Reaktion im allgemeinen beendet. Man fügt dann unter vorsichtigem Lüften des Glasstopfens genau 10,0 ccm der etwa ½ normalen Natriumarsenitlösung hinzu, schüttelt um, bis Entfärbung eintritt, setzt 20 ccm 38prozentiger Salzsäure hinzu und titriert unter Umschwenken mit $^1/_{10}$ normaler Kaliumbromatlösung bis zum Auftreten einer eben sichtbaren, schwach blaßgelben Färbung. Die Titration muß bei auffallendem guten Tageslicht vor einem unmittelbar hinter den Glaskolben oder die Flasche gehaltenen weißen Papierblatt ausgeführt werden.

Wird die Titration bei ungünstigem Tageslicht oder bei Lampenlicht ausgeführt, so setzt man der entfärbten sauren Lösung zwei Tropfen der Indigokarminlösung hinzu und titriert unter lebhaftem Umschwenken mit $^1/_{10}$ normaler Kaliumbromatlösung bis zur Entfärbung unter Verwendung einer weißen Unterlage. Sofern die Lösung während der Titration allmählich blasser wird, setzt man noch einen Tropfen des Indikators hinzu; ferner ist zu beachten, daß das Reaktionsgemisch gegen Ende der Titration vor jedem weiteren tropfenweisen Zusatz der Kaliumbromatlösung einige Male umzuschütteln ist.

Zur Prüfung der Reinheit der Reagenzien und zur Feststellung des Gehalts der Arsenitlösung ist ein blinder Versuch, d. h. ein solcher ohne Fett, auszuführen, indem man 10 ccm Tetrachlorkohlenstoff, 25 ccm $^1/_{10}$ normaler Kaliumbromatlösung, 25 ccm Wasser, 1 g grobgepulvertes Kaliumbromid und 10 ccm 10prozentiger Salzsäure in der oben angegebenen Weise und unter den gleichen Zeitverhältnissen im

od 150 do 100: 0,2 až 0,3 g, od 100 do 50: 0,3 až 0,6 g, od 50 do 20: 0,6 až 1,0 g, s menšími jodovými čísly: 1 až 2 g do lahve o obsahu asi 200 ccm se zabroušenou, dobře uzavírající skleněnou zátkou, utěsněnou nátěrem čisté sehnané kyseliny fosforečné. Tuk nebo olej se rozpustí v 10 ccm chloridu uhličitého (tetrachlormethan), je-li třeba za opatrného zahřátí. Potom se přikapává při pokojové teplotě vhodnou pipetou 50 ccm $^1/_{10}$ normálního roztoku bromidu draselného a přidá 1 g hrubě práškovaného bromidu draselného a 10 ccm 10% kyseliny solné, zátka se rychle a pevně uzavře, důkladně protřepe až se bromid draselný úplně rozpustí a směs se odstaví na dvě hodiny do temna; v první hodině se několikrát protřepe tak, aby na směs světlo působilo co nejméně. Po této době je reakce zcela skončena. Potom se opatrně odzátkuje a přidá přesně 10,0 ccm asi ½ normálního roztoku arsenitanu sodného, třepe se, až se odbarví, přidá se 20 ccm 38% kyseliny solné a titruje se za promíchávání $^1/_{10}$ normálním roztokem bromidu draselného do počátku slabě bledožlutého zbarvení. Titrace se musí provádět při plném denním světle a bezprostředně za baňkou nebo lahví se přidrží list bílého papíru.

Provádí-li se titrace při nepříznivém denním světle nebo při umělém světle, přidají se k odbarvenému kyselému roztoku dvě kapky indigokarminového roztoku a titruje se za živého promíchávání $^1/_{10}$ normálním roztokem bromidu draselného nad bílou podložkou až do odbarvení. Bledne-li roztok během titrace, přidá se ještě kapka indikátoru; před každým dalším přikápnutím roztoku bromidu draselného neopomene se několikrát roztokem zatřepat, aby byl poznán konec titrace.

Na zjištění čistoty zkoumadel a obsahu roztoku arsenitanu se provede slepý pokus, t. j. bez tuku, tak že se dá na sebe vzájemně působiti 10 ccm chloridu uhličitého (tetrachlormetan), 25 ccm $^1/_{10}$ normálního roztoku bromidu draselného, 25 ccm vody, 1 g hrubě práškovaného bromidu draselného a 10 ccm 10% kyseliny solné stejně, jak nahoře uvedeno a ve stejných údobích a v temnu, pak

Dunkeln aufeinander einwirken läßt, dann gibt man aus einer geeichten Pipette 10,0 ccm der Arsenitlösung und 20 ccm 38prozentiger Salzsäure hinzu und titriert mit der $^1/_{10}$ normalen Kaliumbromatlösung.

Die Berechnung der Jodzahl (Jodbromzahl) erfolgt nach dem Ausdruck:

$$\frac{(a-b) \cdot 1{,}27}{f};$$

hierin bedeuten

a = die bei der Bestimmung der Jodzahl im Fett verbrauchte [von vornherein (50 ccm) + bei der Titration zugesetzte] Anzahl Kubikzentimeter der $^1/_{10}$ normalen Kaliumbromatlösung,

b = die beim blinden Versuch verbrauchte [von vornherein (25 ccm) + bei der Titration zugesetzte] Anzahl Kubikzentimeter der $^1/_{10}$ normalen Kaliumbromatlösung,

f = die angewandte Fettmenge in Gramm.

Die so gefundene Zahl gibt an, wieviel Gramm Jod der von 100 g Fett gebundenen Brommenge äquivalent sind, d. h. die Jodzahl des Fettes.

Es ist darauf zu achten, daß die durch das Fett gebundene und die nicht gebundene Brommenge annähernd gleich groß sind, d. h. (a—b) soll annähernd 25 betragen; andernfalls ist zum mindesten bei höheren Jodzahlen die Bestimmung unter Verwendung entsprechend größerer oder kleinerer Fettmengen zu wiederholen.

Da bei diesen Bestimmungen die geringsten Versuchsfehler auf das Ergebnis von merklichem Einfluß sind, ist peinlich genaues Arbeiten und die Anstellung von Doppelversuchen erforderlich.

3. Nachweis von Pflanzenölen in Schmalz nach Bellier.

5 ccm geschmolzenes, filtriertes, nicht wesentlich über 35° C warmes Schmalz werden mit 5 ccm einer kalt gesättigten Lösung von Resorzin in Benzol in einem dickwandigen, mit Glasstopfen verschließbaren Probierglas gemischt, 5 ccm farbloser 65prozentiger Salpetersäure zugegeben und 5 Sekunden lang tüchtig durchgeschüttelt. Treten während des Schüttelns oder 20 Sekunden nach dem Schütteln rote, violette oder grüne Färbungen auf, so deuten sie auf die Anwesenheit von Pflanzenölen hin. Später eintretende Farberscheinungen sind unberücksichtigt zu lassen.

4. Nachweis von Sesamöl.

a) Wenn keine Farbstoffe vorhanden sind, die sich mit Salzsäure rot färben, werden 5 ccm

se přidá z cejchované pipety 10,0 ccm roztoku arsenitanu a 20 ccm 38% kyseliny solné a titruje se $^1/_{10}$ normálním roztokem bromidu draselného.

Výpočet jodového čísla (jodbromového čísla) se děje podle vzorce:

$$\frac{(a-b) \cdot 1{,}27}{t};$$

při tom znamená

a = počet kubických centimetrů $^1/_{10}$ normálního bromidu draselného, spotřebovaného při určení jodového čísla [počátečních (50 ccm) + při titraci přidaných],

b = počet kubických centimetrů $^1/_{10}$ normálního roztoku bromidu draselného, spotřebovaného při slepém pokusu [počátečních (25 ccm) + při titraci přidaných],

t = použité množství tuku v gramech.

Takto zjištěné číslo udává, kolik gramů jodu je equivalentních množství bromu vázanému 100 g tuku, t. j. jodové číslo tuku.

Je však třeba pamatovati na to, že tukem vázané a nevázané množství bromu je přibližně stejně velké, t. j. (a—b) má býti přibližně 25; jinak se celá zkouška opakuje alespoň při vyšších jodových číslech, s vyšším nebo nižším množstvím tuku.

Poněvadž při těchto stanoveních mají sebemenší chyby postupu znatelný vliv na výsledek, je třeba pracovati úzkostlivě přesně a prováděti pokusy dvojmo.

3. Průkaz rostinných olejů v sádle podle Belliera.

5 ccm roztaveného, filtrovaného, ne příliš nad 35° C teplého tuku se důkladně protřepává v silnostěnné zkumavce se skleněnou zátkou po 5 vteřin s 5ccm bezbarvé 65% kyseliny dusičné a 5 ccm za studena nasyceného roztoku resorcinu v benzolu. Vznikne-li během třepání nebo 20 vteřin po protřepání červené, fialové nebo zelené zabarvení, je to důkazem přítomnosti rostlinných olejů. Na změny barvy později se objevivší se nehledí.

4. Průkaz sezamového oleje.

a) Nejsou-li přítomna barviva, barvící se kyselinou solnou červeně, rozpustí se 5 ccm

geschmolzenes Fett in 5 ccm leicht siedendem, frisch destilliertem Petroläther gelöst und mit 10 ccm 38prozentiger Salzsäure und 0,2 ccm einer 1prozentigen alkoholischen Lösung von möglichst farblosem Furfurol mindestens ½ Minute lang kräftig geschüttelt. Bei Anwesenheit von Sesamöl zeigt die sich absetzende Furfurolsalzsäure eine bleibende deutliche Rotfärbung.

b) Wenn Farbstoffe vorhanden sind, die sich mit Salzsäure rot färben, werden 5 ccm geschmolzenes Fett in einem mit Glasstopfen verschließbaren Probierglas in 10 ccm frisch destilliertem Petroläther gelöst und 2,5 ccm stark rauchender Zinnchlorürlösung*) zugesetzt. Die Mischung wird kräftig durchgeschüttelt, so daß alles gleichmäßig gemischt ist (aber nicht länger) und nun in Wasser von 40° C getaucht. Nach Abscheidung der Zinnchlorürlösung taucht man das Probierglas 3 Minuten in Wasser von 80° C so weit ein, daß nur die Zinnchlorürlösung erwärmt und ein Sieden des Petroläthers verhindert wird. Bei Gegenwart von Sesamöl zeigt die Zinnchlorürlösung eine bleibende deutliche Rotfärbung.

5. Prüfung der Margarine auf das Vorhandensein des Erkennungsmittels (Sesamöl oder Kartoffelstärkemehl).

a) Nachweis von Sesamöl.

Bei der Untersuchung von Margarine auf den vorgeschriebenen Gehalt an Sesamöl werden, wenn keine Farbstoffe vorhanden sind, die sich mit Salzsäure rot färben, 0,5 ccm des geschmolzenen, klar filtrierten Margarinefettes in 9,5 ccm frisch destilliertem Petroläther gelöst und die Lösung nach Nr. 4, Buchst. a), geprüft.

Wenn Farbstoffe vorhanden sind, die sich mit Salzsäure rot färben, so löst man 1 ccm des geschmolzenen, klar filtrierten Margarinefettes in 19 ccm Petroläther und schüttelt diese Lösung in einem kleinen zylindrischen Scheidetrichter mit 5 ccm 25prozentiger Salzsäure etwa ½ Minute lang. Die unten sich ansammelnde rot gefärbte Salzsäureschicht läßt man abfließen und wiederholt dieses Verfahren, bis

*) Zur Herstellung der Zinnchlorürlösung werden 5 Gewichtsteile kristallisierten Zinnchlorürs mit einem Gewichtsteil 25prozentiger Salzsäure zu einem Brei angerührt; dieser wird mit trockenem Chlorwasserstoff gesättigt. Die dadurch erzielte Lösung wird nach dem Absetzen durch Asbest filtriert und in kleinen, mit Glasstopfen verschlossenen, möglichst gefüllten Flaschen aufbewahrt.

roztaveného tuku v 5 ccm snadno vroucího, čerstvě destilovaného petroléteru a alespoň ½ minuty se důkladně protřepá s 10 ccm 38% kyseliny solné a 0,2 ccm 1% alkoholického co možno bezbarvého roztoku furfurolu. Je-li sezamový olej přítomen, barví se kyselina furfurolsolná dole se usazující zřetelně červeně.

b) Jsou-li přítomna barviva, barvící se kyselinou solnou červeně, rozpustí se v silnostěnné zkumavce se skleněnou zátkou 5 ccm roztaveného tuku v 10 ccm čerstvě destilovaného petroléteru a přidá se 2,5 ccm silně kouřícího roztoku chloridu cínatého.*) Směs se důkladně protřepe tak aby se vše stejnoměrně promísilo (ne však déle) a ponoří se do vody 40° C teplé. Když se vrstva roztoku chloridu cínatého odloučila, ponoří se zkumavka na 3 minuty do vody 80° C teplé tak, aby se chlorid cínatý zahřál, ale aby se zabránilo varu petroléteru. Je-li přítomen sezamový olej, zabarví se roztok chloridu cínatého zřetelně trvale červeně.

5. Vyšetření margarinu na poznávací příměsi (sezamový olej nebo bramborový škrob).

a) Průkaz sezamového oleje.

Při vyšetřování margarinu na přítomnost sezamového oleje, nejsou-li přítomna barviva barvící se kyselinou solnou červeně, se rozpustí 0,5 ccm roztaveného, čistě zfiltrovaného margarinového tuku v 9,5 ccm čerstvě destilovaného petroléteru a roztok se zkouší podle návodu uvedeného pod č. 4, písm. a).

Jsou-li přítomna barviva barvící se kyselinou solnou červeně, rozpustí se 1 ccm roztaveného, čistě filtrovaného margarinu v 19 ccm petroléteru a tento roztok se protřepe v malé dělící nálevce s 5 ccm 25% kyseliny solné asi ½ minuty. Dole se usazující červeně zbarvená vrstva kyseliny solné se vypustí a postup se opakuje tolikrát, až se kyselina solná červeně nebarví. Pak se kyselina

*) K přípravě roztoku chloridu cínatého smíchá se 5 váhových dílů krystalického chloridu cínatého s jedním váhovým dílem 25% kyseliny solné na kaši; kaše se nasytí zcela suchým chlorovodíkem. Vzniklý roztok se filtruje po usazení asbestem a uchovává se v malé, pokud možno zcela naplněné lahvi se skleněnou zátkou.

die Salzsäure nicht mehr rot gefärbt wird. Dann läßt man die Salzsäure abfließen und prüft 10 ccm der so behandelten Petroläther-lösung nach Nr. 4, Buchst. a).

Hat die Margarine den vorgeschriebenen Gehalt an Sesamöl von der durch die Ministerialverordnung R. G. Bl. Nr. 27/1902 vorgeschriebene Beschaffenheit, so muß in jedem Fall die Sesamölreaktion noch deutlich eintreten.

b) Nachweis von Kartoffelstärkemehl.

1. Prüfung auf Anwesenheit von Kartoffelstärkemehl.

In einem weiten Probierglas werden etwa 10 g Margarine geschmolzen, mit 10 ccm Wasser aufgekocht und etwa 1 Minute im Kochen gehalten. Nach dem völligen Erkalten werden in die wässerige Schicht — zweckmäßig durch ein in diese vorher eingeführtes Glasrohr hindurch — einige Tropfen einer Jod-Jodkaliumlösung gegeben.

Bei Anwesenheit von Stärkemehl nimmt die wässerige Schicht eine blauschwarze Färbung an.

2. Untersuchung auf den vorgeschriebenen Gehalt an Kartoffelstärkemehl.

Ist in einer Margarine nach Nr. 1 Stärkemehl nachgewiesen, so wird zur Feststellung, ob die vorgeschriebene Menge Kartoffelstärkemehl verwendet worden ist, folgendermaßen verfahren:

20 g einer Durchschnittsprobe der Margarine werden in einem Zentrifugenrohr bei etwa 70° C geschmolzen. Man fügt 10 bis 15 ccm Äther hinzu, bringt das Fett durch Umschütteln zur Lösung und trennt durch kurzes Zentrifugieren die Fettlösung von den übrigen Bestandteilen. Nach vorsichtigem Abgießen der Fettlösung behandelt man den Rückstand nochmals in derselben Weise mit Äther, darauf einmal mit etwa 20 ccm Alkohol. Nach dem Abgießen des Alkohols gibt man zu dem Rückstand 15 ccm alkoholische Kalilauge (80 g Kaliumhydroxyd in 1 Liter Alkohol von 90 Volumprozent gelöst) und kocht am Rückflußrohr im Wasserbad unter zeitweiligem Umschütteln etwa ½ Stunde lang. Nach dem Erkalten wird zentrifugiert, die alkoholische Lauge vorsichtig von dem Rückstand abgegossen, dieser mit 15 ccm Alkohol von 90 Volumprozent umgeschüttelt und nochmals zentrifugiert. Nach dem Abgießen des Alkohols wird der Rückstand mit 10 ccm Alkohol von 50 Volumprozent aufgenommen und das Gemisch mit etwa drei Tropfen 25prozentiger Salzsäure angesäuert. Die zurückbleibende Stärke sammelt man in einem gewogenen Filtertiegel, wäscht

solná vypustí a 10 ccm tohoto roztoku se zkouší podle návodu uvedeného pod č. 4, písm. a).

Obsahuje-li margarin přípustné množství sezamového oleje jakosti, předepsané ministerským nařízením č. 27/1902 ř. z., musí býti sezamová reakce vždy zřetelná.

b) Průkaz bramborového škrobu.

1. Zkouška na přítomnost bramborového škrobu.

V široké zkumavce se roztaví asi 10 g margarinu, povaří se s 10 ccm vody a udržuje se asi 1 minutu ve varu. Po úplném vychladnutí přidá se do vrstvy vody — nejlépe skleněnou tyčinkou do vrstvy napřed zapuštěnou — několik kapek roztoku jodidu draselného.

Je-li přítomen škrob, zbarví se vrstva vody modročerně.

2. Vyšetření na předepsané množství bramborového škrobu.

Byl-li v margarinu prokázán podle č. 1 škrob, zjistí se, bylo-li použito předepsaného množství bramborového škrobu, takto:

20 g průměrného vzorku margarinu se roztaví v odstřeďovací zkumavce při 70° C. Přidá se 10 až 15 ccm éteru, tuk se rozpustí protřepáním a oddělí se krátkým odstředěním od ostatních součástí. Po opatrném slití tukového roztoku zpracuje se zbytek opět stejně éterem, pak znovu as 20 ccm alkoholu. Po odlití alkoholu se přidá ke zbytku 15 ccm alkoholického louhu draselného (80 g louhu draselného rozpuštěno v 1 l alkoholu o 90 objemových %) a vaří se ve vodní lázni se zpětným chladičem asi ½hodiny a při tom se občas protřepe. Po vychladnutí se odstředí, alkoholický louh se opatrně od zbytku odleje, zbytek se protřepe s 15 ccm alkoholu o 90 objemových procentech a opět se odstředí. Alkohol se odleje, ke zbytku se přidá 10 ccm alkoholu o 50 objemových % a okyselí se třemi kapkami 25% kyseliny solné. Zbylý škrob se shromáždí v odváženém filtračním tyglíku, promyje se 50% alkoholem, pak absolutním alkoholem, konečně éterem, suší se nejprve asi při 40° C, potom při 100° C tak, až se váha nemění a zváží se.

mit 50prozentigem Alkohol, darauf mit absolutem Alkohol und schließlich mit Äther, trocknet zunächst bei etwa 40° C, dann bei 100° C bis zum gleichbleibenden Gewicht und wägt.

Liegt das gefundene Gewicht der getrockneten Stärke zwischen 25 und 65 mg, so ist als erwiesen anzusehen, daß die Margarine den durch die Regierungsverordnung Slg. I Nr. 49/1939 vorgeschriebenen Gehalt von 0,2 bis 0,3 vom Hundert Kartoffelstärkemehl besitzt. Auf den wechselnden Wassergehalt des im Handel befindlichen Kartoffelstärkemehls und auf die Fehlerquellen des Untersuchungsverfahrens ist dabei Rücksicht genommen.

6. Nachweis von Baumwollsamenöl.

5 ccm Fett werden mit 5 ccm Amylalkohol und 5 ccm einer 1prozentigen Lösung von Schwefel in Schwefelkohlenstoff in einem weiten, mit Korkverschluß und weitem Steigrohr versehenen Probierglas zweckmäßig nach Zusatz einiger Siedesteinchen etwa ¼ Stunde lang in siedendem Wasserbad erhitzt. Tritt eine Färbung nicht ein, so setzt man nochmals 5 ccm der Schwefellösung zu und erhitzt von neuem ¼ Stunde lang. Eine deutliche Rotfärbung der Flüssigkeit kann durch die Gegenwart von Baumwollsamenöl bedingt sein.

7. Bestimmung der Verseifungszahl (der Köttstorferschen Zahl).

Man wägt bei Schmalz 2 bis 2,5 g, bei den übrigen Fetten 1 bis 2 g Fett in einem Kölbchen aus Jenaer Glas von 150 ccm Inhalt ab, setzt 30 ccm einer annähernd ½ normalen, möglichst farblosen alkoholischen (mit Alkohol von mindestens 90 Volumprozent bereiteten) Kalilauge hinzu, verschließt das Kölbchen mit einem Kork, durch den ein 75 cm langes Kühlrohr aus Jenaer Geräteglas führt, und erhitzt die Mischung auf dem Wasserbad zum schwachen Sieden bis zur Klärung und dann noch einige Minuten; um die Verseifung zu vervollständigen, mischt man den Kolbeninhalt durch öfteres Umschwenken, jedoch unter Vermeidung des Verspritzens an den Kork und an das Kühlrohr. Man titriert alsdann in der noch heißen Lösung nach Zusatz von drei bis vier Tropfen einer 1prozentigen alkoholischen Phenolphthaleinlösung sofort mit ½ normaler Säure den Überschuß an Alkali zurück.

Bei jeder Versuchsreihe sind in gleicher Weise mehrere blinde Versuche ohne Anwendung von Fett auszuführen, um den Wirkungswert der alkoholischen Kalilauge gegenüber der ½ normalen Säure festzustellen.

Je-li zjištěná váha sušeného škrobu mezi 25 a 65 mg, je prokázáno, že margarin obsahuje vládním nařízením č. 49/1939 Sb. I předepsané množství bramborového škrobu, a to 0,2 až 0,3%. Při tom je třeba míti na zřeteli kolísající obsah vody v bramborovém škrobu uváděném do obchodu a chyby ve vyšetřovacím postupu.

6. Průkaz bavlníkového oleje.

5 ccm tuku se zahřívá s 5 ccm amylalkoholu a 5 ccm 1% roztoku síry v sirouhlíku v široké zkumavce s korkovou zátkou, se vzdušným chladičem, nejlépe přidá-li se kamínek, zabraňující prudkému varu, asi ¼ hodiny ve vroucí vodní lázni. Nezbarví-li se, přidá se znovu 5 ccm roztoku síry a zahřívá se znovu ¼ hodiny. Zřetelné červené zabarvení tekutiny je podmíněno přítomností bavlníkového oleje.

7. Určení čísla zmýdelnění (Köttstorferova).

Naváží se 2—2,5 g sádla, u jiných tuků 1—2 g do baňky z jenského skla obsahu 150 ccm a přidá se 30 ccm přibližně ½ normálního alkoholického, co možno bezbarvého roztoku draselného louhu (připraveného z alkoholu alespoň s 90 objemovými %), baňka se zazátkuje provrtaným korkem, jehož otvorem prochází 75 cm dlouhá roura z jenského skla a zahřívá se na vroucí vodní lázni do slabého varu až do vyjasnění a pak ještě několik minut; aby bylo zmýdelnění úplné, má se obsah baňky častěji promísit, avšak opatrně, aby bylo zabráněno potřísnění korku a chladiče. Pak se přidá několik kapek 1% alkoholického roztoku fenolftaleinu a ihned se určí zpětnou titrací ještě horkého roztoku mýdel ½ normální kyselinou přebytek louhu.

Při každé řadě pokusů se má provést několik slepých pokusů stejným způsobem bez tuku, aby se stanovila účinnost alkoholického draselného louhu vůči ½ normální kyselině solné.

Aus den Versuchsergebnissen berechnet man, wieviel Milligramm Kaliumhydroxyd erforderlich sind, um in 1 g des Fettes die etwa vorhandenen freien Säuren zu binden und die Ester zu zerlegen: Dies ist die Verseifungszahl.

8. Prüfung auf das Vorhandensein von Phytosterin.

Wenn die vorhergehenden Prüfungen darauf hinweisen, daß eine Verfälschung von Schmalz, Talg oder Oleomargarin mit Pflanzenölen stattgefunden hat, ist die Untersuchung auf Phytosterin anzustellen. Auch ohne diese Voraussetzungen ist die Prüfung auf Phytosterin so häufig auszuführen, daß im Jahresdurchschnitt bei den genannten Fetten auf etwa 25 nach § 15, Abs. 6, AB. D bei einer Auslandsfleischbeschaustelle zur Untersuchung gelangenden Proben außer den Prüfungen in Verdachtsfällen noch je eine sonstige Prüfung auf Phytosterin fällt.

Die Prüfung auf das Vorhandensein von Phytosterin ist in folgender Weise auszuführen:

50 g Fett werden in einem mit einem Uhrglas bedeckten Kolben oder Becherglas von etwa 500 ccm Inhalt auf dem Wasserbad erwärmt und mit 100 ccm alkoholischer Kalilauge, die aus paraffinfreiem Ätzkali und Alkohol von 70 Volumprozent hergestellt wird und in 1 Liter 200 g Kaliumhydroxyd enthält, auf dem kochenden Wasserbad etwa ½ Stunde verseift. Nach beendeter Verseifung wird die Seifenlösung mit dem gleichen Raumteil heißen Wassers und mit 50 ccm 25prozentiger Salzsäure versetzt. Man erhitzt, bis die Fettsäuren als klares Öl an der Oberfläche sich gesammelt haben, und filtriert, zweckmäßig im Heißwassertrichter, durch ein Filter aus dichtem Papier. Um ein trübes Durchlaufen der Flüssigkeit zu verhindern, füllt man das Filter zunächst zur Hälfte mit heißem Wasser an und gießt erst dann die Flüssigkeit mit den Fettsäuren darauf; nachdem die wässerige Flüssigkeit abgetropft ist, werden die Fettsäuren durch ein trockenes Filter in ein Becherglas von etwa 200 ccm Inhalt klar filtriert und etwa auf 70° C erhitzt. Sodann gibt man zu den Fettsäuren 25 ccm einer Lösung von 1 g Digitonin*) in 100 ccm Alkohol von 96

*) Das Digitonin ist vor seiner erstmaligen Anwendung auf seine Wirksamkeit zu prüfen; hierzu sind 50 g Schmalz, dem 2 g Baumwollsamenöl zugesetzt sind, nach der gegebenen Vorschrift auf Phytosterin zu prüfen.

Z výsledku pokusu se vypočte, kolik miligramů draselného louhu je třeba, aby se volné kyseliny, jsou-li v tuku obsaženy, v 1 g tuku vázaly a aby se estery rozložily; to je pak číslo zmýdelnění.

8. Zkouška na přítomnost fytosterinu.

Prokázalo-li se předběžnými zkouškami, že jde o porušení sádla, loje a oleomargarinu rostlinnými oleji, nutno provést vyšetření na fytosterin. Zkouška ta se má prováděti i bez těchto předpokladů, a to tak často, aby za rok připadlo průměrně na 25 vzorků odebraných k vyšetření podle § 15, odst. 6 prov. př. D a přicházejících k vyšetření do jedné stanice prohlídky cizozemského masa, kromě případů podezření, vždy též jedno vyšetření na fytosterin.

Zkouška se provádí takto:

50 g tuku se zahřeje na vodní lázni v baňce nebo kádince o obsahu asi 500 ccm, přikryté hodinovým sklíčkem, a zmýdelňuje se na vodní lázni ½ hodiny 100 ccm alkoholického roztoku louhu draselného, připraveného z žíravého drasla parafinu prostého a 70 objemových % alkoholu a obsahujícího v 1 litru 200 g hydroxydu draselného. Po skončeném zmýdelnění se přidá k mýdlovému roztoku stejný objemový díl horké vody a 50 ccm 25% kyseliny solné. Když se zahříváním roztoku shromáždí na povrchu mastné kyseliny jako jasný olej, filtruje se nejlépe v nálevce zahřívané horkou vodou filtrem z hustého papíru. Pronikání kalné tekutiny filtrem se zabrání, když se filtr nejdřív naplní do polovice teplou vodou a teprve potom se naleje tekutina s mastnými kyselinami; po odkapání vodné tekutiny se čistě zfiltrují mastné kyseliny suchým filtrem do kádinky o obsahu asi 200 ccm a zahřejí se asi na 70° C. Pak se přidá k mastným kyselinám tenkým praménkem 25 ccm roztoku 1 g digitoninu*) ve 100 ccm alkoholu o 96 objemových %. Teplota reakční směsi udržuje se při opakovaném míchání asi na 70° C, při čemž se vyloučí současně ihned nebo po nějaké

*) Digitonin se přezkouší před prvním použitím na účinnost; použije se k tomu 50 g sádla, k němuž bylo přidáno 2 g bavlníkového oleje a zkouší se podle uvedeného předpisu na fytosterin.

Volumprozent in dünnem Strahl hinzu. Die Temperatur des Reaktionsgemisches wird unter wiederholtem Umrühren auf etwa 70° C gehalten, hierbei scheidet sich gegebenenfalls sofort oder nach einiger Zeit eine Digitoninsterindoppelverbindung kristallinisch aus.

Tritt innerhalb 1 Stunde keine Fällung ein, so ist die Prüfung auf Phytosterin als negativ ausgefallen zu betrachten. Beim Vorhandensein eines Niederschlags gibt man dem noch heißen Gemisch etwa 20 ccm Chloroform hinzu, saugt den Niederschlag auf einer zuvor erwärmten Nutsche mit dicht anschließender Filterplatte unverzüglich ab und wäscht zur Entfernung etwa erstarrter Fettsäuren mit erwärmtem Chloroform und Äther nach. Der Niederschlag wird auf dem Filter bei 100° C getrocknet und, um die Fettsäuren vollständig zu entfernen, in einem kleinen Schälchen nochmals mit Äther behandelt, abfiltriert und wieder getrocknet. Darauf bringt man den Niederschlag in ein Probierglas mit Kühlrohr, gibt je nach der Menge des Niederschlags 3 bis 5 ccm Essigsäureanhydrid hinzu, erhitzt etwa 10 Minuten lang zum Sieden, versetzt die noch heiße Lösung mit dem vierfachen Volumen Alkohol von 50 Volumprozent und kühlt zweckmäßig mit kaltem Wasser ab. Nach etwa 15 Minuten wird das ausgeschiedene Sterinazetat abfiltriert, mit Alkohol von 50 Volumprozent ausgewaschen, in geringen Mengen Äther wieder gelöst und die Lösung in einer kleinen Schale zur Trockne verdampft. Der Trockenrückstand wird 3 bis 4mal aus etwa 1 ccm absolutem Alkohol unter Verwendung einer Tonplatte umkristallisiert. Von der dritten Kristallisation ab wird jedesmal der Schmelzpunkt bestimmt. Schmilzt das letzte Kristallisationsprodukt erst bei 117° C (korrigierter Schmelzpunkt) oder höher, so ist der Nachweis von Phytosterin als erbracht anzusehen und das Fett als verfälscht nach § 15, Abs. 3, Buchst. b), AB. D anzusehen.

9. Bestimmung der freien Fettsäuren (des Säuregrads).

5 bis 10 g Fett werden in 30 bis 40 ccm einer säurefreien Mischung gleicher Raumteile Alkohol und Äther gelöst und unter Verwendung von Phenolphthalein (in 1prozentiger alkoholischer Lösung) als Indikator mit $^1/_{10}$ normaler Alkalilauge titriert. Die freien Fettsäuren werden in Säuregraden ausgedrückt. Unter Säuregrad eines Fettes versteht man die Anzahl Kubikzentimeter Normal-Alkali, die zur Neutralisation der freien Fettsäuren in 100 g Fett erforderlich sind.

době krystalický digitoninsterin v podvojné vazbě.

Nenastane-li za hodinu vyloučení fytosterinu, považuje se výsledek zkoušky za negativní. Vznikne-li sraženina, přidá se k směsi ještě za tepla asi 20 ccm chloroformu, sraženina se ihned odssaje zahřátou odssavačkou s těsně přiléhající filtrační vložkou a mastné kyseliny, zbyly-li tam, se odstraní promytím zahřátým chloroformem a éterem. Sraženina se usuší na filtru při 100° C a aby se mastné kyseliny, úplně odstranily, promyje se na malé misce opětovně éterem, sfiltruje se a znovu usuší. Pak se přenese sraženina do zkumavky s chladičem, přidá se podle množství sraženiny 3 až 5 ccm bezvodé kyseliny octové, zahřívá se asi 10 minut do varu, a k roztoku ještě teplému se přidá čtyřnásobné objemové množství alkoholu o 50 objemových % a zchladí se účelně studenou vodou. Po 15 minutách se vyloučený sterinacetat odfiltruje, promyje alkoholem o 50 objemových %, rozpustí se znovu v malém množství éteru a roztok se do sucha odpaří v malé misce. Suchý zbytek se dá 3krát až 4krát překrystalovat s asi 1 ccm absolutního alkoholu na hliněné desce. Po třetí krystalaci se určí vždy bod tání. Taje-li poslední krystalační produkt teprve při 117° C (opravený bod tání) nebo vyšší teplotě, pak se považuje fytosterin za prokázaný a tuk za falšovaný podle § 15, odst. 3, písm. b) prov. př. D.

9. Určení volných mastných kyselin (stupeň kyselosti).

5 až 10 g tuku se rozpustí v 30 až 40 ccm kyselin prosté směsi alkoholéteru a titruje se $^1/_{10}$ normálním alkalickým louhem, indikátorem je fenolftalein (1% alkoholický roztok). Volné kyseliny mastné se udávají ve stupních kyselosti. Stupněm kyselosti tuku se rozumí počet kubických centimetrů normálního louhu, potřebných k neutralisaci volných kyselin mastných ve 100 g tuku.

Sollte während der Titration ein Teil des Fettes sich ausscheiden, so muß von dem Lösungsgemisch von neuem zugesetzt werden.

10. Bestimmung des Wassergehalts.

Zur Vorprüfung auf Wassergehalt können die sogenannten Schnellverfahren dienen. Liegt der hierbei gefundene Wassergehalt erheblich unter der zulässigen Grenze, so ist die genaue Bestimmung im allgemeinen entbehrlich; andernfalls wird der Wassergehalt, wie folgt, bestimmt:

5 bis 10 g der zuvor sorgfältig durchgemischten Fettprobe werden in einer — zweckmäßig mit grobgekörntem, ausgeglühtem Quarzpulver oder mittels Salzsäure gereinigtem, ausgeglühtem Seesand beschickten — flachen Schale möglichst gleichförmig verteilt und abgewogen. Die Schale wird in einem Trockenschrank auf 105° C erwärmt. Nach einer ½ Stunde wird das Gewicht festgestellt, ebenso nach je weiteren 10 Minuten, bis keine Gewichtsabnahme mehr zu bemerken ist; langes Trocknen ist zu vermeiden, da alsdann infolge von Oxydation des Fettes das Gewicht wieder zunimmt.

Tierische Fette, wie Schweineschmalz, Talg, Premier jus, Oleomargarin, Kunstspeisefette, in denen nach der vorstehenden Vorschrift mehr als 0,5 vom Hundert Wasser nachgewiesen sind, sind als verfälscht nach § 15, Abs. 3, Buchst. b), AB. D anzusehen. Das gleiche gilt für Margarine, in der in ungesalzenem Zustand mehr als 18 vom Hundert Wasser, in gesalzenem Zustand mehr als insgesamt 18 vom Hundert Wasser und Kochsalz festgestellt wurden.

11. Nachweis von Rindertalg und diesem ähnlichen Fetten in Schweineschmalz.

Das Verfahren beruht auf der Verschiedenheit der Schmelzpunkte der hochschmelzenden Glyzeride und der zugehörigen Fettsäuren des Schmalzes von denjenigen des Talgs.

a) Darstellung der hoc schmelzenden Glyzeride.

50 g des geschmolzenen und klar filtrierten Schmalzes werden in einem Becherglas von etwa 150 ccm Inhalt in 50 ccm Äther gelöst; die mit einem Uhrglas bedeckte Lösung läßt man unter wiederholtem Umrühren bei 15° C erkalten. Falls nach 1 Stunde noch keine oder nur eine geringe Kristallabscheidung erfolgt

Vyloučí-li se během titrace část tuku, musí se znovu přidati ze směsi rozpustidla.

10. Stanovení obsahu vody.

Jako předběžné zkoušky se může použít t. zv. rychlých metod. Je-li obsah vody značně nižší než je dovolená mez, není třeba obsah vody přesně určovat. Jinak se určuje obsah vody takto:

5 až 10 g napřed pečlivě promíchaného vzorku tuku se v ploché misce co možno stejnoměrně promísí — nejlépe s hrubozrnným, vyžíhaným křemenným práškem nebo říčním pískem čištěným kyselinou solnou a vyžíhaným — a zváží se. Miska se v sušárně zahřívá na 105° C. Po ½ hodině se zváží a stejně po každých dalších 10 minutách, až se váha nemění. Dlouhotrvajícího sušení je třeba se vystříhati, protože vlivem oxydace tuků váhy opět přibývá.

živočišné tuky, jako vepřové sádlo, lůj, premier jus, oleomargarin, umělé jedlé tuky, v nichž bylo zjištěno podle předchozího předpisu více než 0,5% vody, se považují za falšované podle § 15, odst. 3, písm. b) prov. př. D. Totéž platí pro nesolené margariny, bylo-li v nich zjištěno více než 18 dílů vody ze sta, pro solené, bylo-li zjištěno více než celkem 18 dílů vody a soli ze sta.

11. Průkaz hovězího loje a jemu podobných tuků ve vepřovém sádle.

Postup je založen na rozdílném bodu tání glyceridů o vysokém bodu tání a příslušných mastných kyselin sádla a loje.

a) Příprava glyceridů o vysokém bodu tání.

50 g roztaveného a čistě zfiltrovaného tuku se v kádince o obsahu asi 150 ccm rozpustí v 50 ccm éteru. Roztok zakrytý hodinovým sklíčkem se zchladí při 15° C a opětovně se promíchává. Jestliže za hodinu nedojde k vykrystalování vůbec nebo jen nepatrně, odstaví se roztok ještě na další ½ až 1 hodinu

ist, läßt man die Lösung weiterhin noch ½ bis 1 Stunde lang bei etwa 5 bis 10° C stehen. Der abgeschiedene Kristallbrei wird auf einem Filtertrichter abgesaugt und durch Pressen möglichst von der Mutterlauge befreit. Die abgepreßten Kristalle werden dann noch zweimal in derselben Weise aus 50 ccm Äther umkristallisiert. Liegt der nach Buchst. c) zu bestimmende Schmelzpunkt der so erhaltenen lufttrockenen Glyzeride unter 61° C, so muß der Rückstand wiederholt in gleicher Weise aus Äther umkristallisiert werden, bis Glyzeride mit einem Schmelzpunkt über 61° C erhalten werden. Für die Schmelzpunktbestimmungen dürfen die Glyzeride nur an der Luft getrocknet, keinesfalls vorher geschmolzen werden.

b) Darstellung der zugehörigen Fettsäuren.

Eine Durchschnittsprobe von 0,1 bis 0,2 g der nach Buchst. a) erhaltenen Glyzeride wird zu einem vollkommen gleichmäßigen Pulver verrieben. Etwa die Hälfte dieses Pulvers wird durch etwa 10 Minuten langes Kochen mit 10 ccm annähernd ½ normaler, möglichst farbloser, alkoholischer Kalilauge vollständig verseift. Man spült die Seifenlösung mit 100 ccm Wasser in einen Scheidetrichter, säuert mit 3 ccm 25prozentiger Salzsäure an und bringt die abgeschiedenen Fettsäuren durch kräftiges Schütteln mit 25 ccm Äther in Lösung. Die ätherische Lösung wird zweimal mit je 25 ccm Wasser gewaschen und danach durch ein trockenes Filter filtriert. Nach dem Abdestillieren des Lösungsmittels wird der Rückstand mit wenig Äther in ein Schälchen gebracht und nach dem Verdunsten des Äthers bei 100° C getrocknet. Die nach dem Abkühlen erstarrten Fettsäuren werden in dem Schälchen mit einem kleinen Pistill zu einem feinen gleichmäßigen Pulver zerdrückt und, falls sie nicht sofort untersucht werden, im Exsikkator über Schwefelsäure aufbewahrt.

c) Bestimmung der Schmelzpunkte.

Die Schmelzpunktbestimmung der Glyzeride und der zugehörigen Fettsäuren soll gleichzeitig ausgeführt werden. Zur Aufnahme der Proben dienen U-förmig gebogene, gleichmäßig dünnwandige Glasröhrchen von ¾ mm lichter Weite, deren einer Schenkel trichterförmig erweitert ist. Das Pulver wird zweckmäßig mit einem Platindraht durch die trichterförmige Erweiterung des Schmelzröhrchens eingeführt und etwa ½ bis 1 cm über der Biegung des Röhrchens zu einem festen Säulchen von 2 bis

asi při 5 až 10° C. Vyloučený shluk krystalů se na nálevce s filtrem odssaje a stlačením se zbaví co možná matečného roztoku. Vytlačené krystalky se pak ještě dvakrát stejně překrystalují v 50 ccm éteru. Je-li bod tání glyceridů takto podle písmene c) připravených, na vzduchu proschlých pod 61° C, musí se zbytek opětovně stejným způsobem z éteru překrystalovat, až se získají glyceridy o bodu tání nad 61° C. Aby byl určen bod tání, smějí se glyceridy sušit jen na vzduchu a nesmějí být dříve roztaveny.

b) Příprava příslušných kyselin mastných.

Průměrný vzorek glyceridů získaných podle písmene a) o váze 0,1 až 0,2 g se rozmělní ve zcela stejnoměrný prášek. Asi polovina tohoto prášku se asi 10 minutovým varem s 10 ccm přibližně ½ normálního, co možno bezbarvého, alkoholického draselného louhu úplně zmýdelní. Mýdelný roztok se promyje v dělicí nálevce se 100 ccm vody, okyselí se 3 ccm 25% kyseliny solné a vyloučené kyseliny mastné se rozpustí v 25 ccm éteru při silném třepání. Éterový roztok se dvakrát promyje 25 ccm vody a pak se filtruje suchým filtrem. Po oddestilování rozpustidla se zbytek s trochou éteru vpraví na misku a po odpaření éteru se při 100°C vysuší. Po ochlazení se ztuhlé kyseliny mastné rozetrou v misce malou kopistkou na jemný, stejnoměrný prášek a nevyšetřují-li se ihned, uchovají se ve vysušovači nad kyselinou sírovou.

c) Určení bodu tání.

Bod tání glyceridů a příslušných kyselin mastných se má určovat současně. Vzorky se berou do skleněných kapilár, ohnutých do podoby U, o stejnoměrně tenkých stěnách a světlosti ¾ mm a jejichž jedno rameno je nálevkovitě rozšířeno. Prášek se platinovým drátem vhodně vpraví do nálevkovitého rozšíření kapiláry a asi ½ až 1 cm nad ohybem rourky se sesune v pevný sloupeček délky 2 až 3 mm. Obě kapiláry obsahující glyceridy a kyseliny mastné, se upevní svými prázdnými

3 mm Länge zusammengeschoben. Die beiden die Glyzeride und die Fettsäuren enthaltenden Schmelzröhrchen werden mit ihren leeren Schenkeln mit Hilfe eines dünnen Kautschukrings an einem in Fünftelgrade geteilten Anschütz-Thermometer so befestigt, daß die Proben in den Schmelzröhrchen sich in gleicher Höhe mit der Quecksilberkugel des Thermometers befinden. Das Thermometer wird in eine in einem Becherglas befindliche Lösung von 200 ccm Glyzerin und 100 ccm Wasser so hineingebracht, daß sich die Quecksilberkugel etwa in der Mitte des Bades befindet. Darauf erwärmt man das Bad allmählich, so daß etwa von 50° C an die Temperatur in der Minute nur um 1½ bis 2° C steigt. Durch ständiges Bewegen der Flüssigkeit mit einem Rührer muß dafür gesorgt werden, daß die Temperatur innerhalb des ganzen Bades gleichmäßig ist. Als Schmelzpunkte sind die Temperaturen anzusehen, bei denen die geschmolzenen Proben keine Trübung mehr zeigen. Die Schmelzpunktbestimmungen sind mit neuen Proben in derselben Weise zu wiederholen. Aus je zwei um höchstens 0,2° C abweichenden Beobachtungen ist das Mittel zu nehmen.

Man bezeichnet den — gegebenenfalls für den aus dem Glyzerinbad herausragenden Quecksilberfaden korrigierten — Schmelzpunkt der Glyzeride mit Sg, den der daraus dargestellten Fettsäuren mit Sf und die Schmelzpunktdifferenz Sg—Sf mit d.

Ist der Wert Sg + 2 d kleiner als 71, so ist der Nachweis von Rindertalg oder diesem ähnlichen Fettarten (Hammeltalg, Preßtalg, gehärtete Pflanzenöle, gehärteter Tran) als erbracht und das Schweineschmalz als verfälscht im Sinne des § 15, Abs. 3, Buchst. b), AB. D anzusehen.

§ 14.

Schlußbericht.

(1) Nach Beendigung der Untersuchung ist der Ausfall dem Tierarzt schriftlich mitzuteilen, soweit er das Tagebuch führt.

(2) Sofern bei der Untersuchung in einzelnen Fällen, durch besondere Umstände veranlaßt, ein Verfahren angewendet wurde, das in der Anweisung nicht enthalten ist, ist das Verfahren hierbei zu bezeichnen.

rameny tenkým gumovým proužkem na teploměr, dělený na pětiny stupňů, a to tak, že zkoušky v kapilárech jsou ve stejné výši s kuličkou rtuti teploměru. Teploměr se vloží do roztoku 200 ccm glycerinu a 100 ccm vody v kádince tak, aby kulička rtuti byla asi uprostřed lázně. Pak se lázeň pozvolna ohřívá tak, aby asi od 50° C teplota stoupala za minutu jen o 1½ až 2° C. Stálým mícháním tekutiny míchadlem se musí dbát na to, aby teplota v celé lázni byla stejnoměrně rozdělena. Za body tání se považují ty teploty, při kterých roztavené zkoušky nejsou již zakaleny. Určení bodu tání se má s novými zkouškami stejně opakovat. Ze dvou výsledků nelišících se více než o 0,2° C se propočítá střední hodnota.

Bod tání glyceridů — opravený je-li třeba podle sloupce rtuti vyčnívajícího z glycerinové lázně — se označí Tg, z toho vyplývající kyseliny mastné Tt a rozdíl v bodech tání Tg—Tt písm. d.

Je-li hodnota Tg+2 d menší než 71, je prokázána přítomnost hovězího loje nebo jemu podobných druhů tuku (skopového loje, lisovaného loje, tvrzených rostlinných olejů, tvrzeného rybího tuku) a vepřové sádlo se považuje za porušené podle § 15, odst. 3, písm. b) prov. př. D.

§ 14.

Závěr.

(1) Po ukončení vyšetřování se oznámí výsledek písemně veterináři, vede-li deník.

(2) Byl-li použit při vyšetřování v jednotlivých případech při zvláštních okolnostech jiný postup, než je uveden ve směrnicích, budiž zároveň oznámen.

§ 15.

Übersicht über die bei der chemischen Untersuchung der Fette auszuführenden Prüfungen.

		Schweineschmalz	Talg	Oleomargarin*)	Kunstspeisefett	Margarine
Vorprüfung	Auszuführen bei allen von einer Sendung nach § 15, Abs. 5, AB. D entnommenen Stichproben	a) Prüfung, ob die Packstücke den Angaben in den Begleitpapieren entsprechen und nach den für den Inlandverkehr und gegebenenfalls Auslandverkehr bestehenden Vorschriften bezeichnet sind („Margarine", „Kunstspeisefett") [§ 15, Abs. 2 a), AB. D, und § 5, Abs. 1, AB. Dc].				
		b) Prüfung auf äußere Beschaffenheit: Farbe, Konsistenz, Geruch und nötigenfalls Geschmack, auf Vorhandensein von Schimmelpilzen und Bakterienkolonien sowie auf sonstige Anzeichen von Verdorbensein [§ 15, Abs. 2 a), AB. D, und § 5, Abs. 2 und 3, AB. Dc].				
Hauptprüfung	Auszuführen bei allen nach § 15, Abs. 5, AB. D entnommenen Stichproben	a) Prüfung, ob äußerlich am Fett wahrnehmbare Merkmale auf eine Verfälschung oder Nachmachung oder sonst eine vorschriftswidrige Beschaffenheit hinweisen [§ 15, Abs. 3 a), AB. D, und § 9, Abs. 1, AB Dd].				
		b) Bestimmung des Brechungsvermögens [§ 15, Abs. 3 d), AB. D, § 9, Abs. 3, und § 13, Nr. 1, AB. Dd].	—	—	—	Prüfung auf den vorgeschriebenen Gehalt an Sesamöl oder Kartoffelstärkemehl [§ 15, Abs. 3c), AB. D, § 9, Abs. 2, und § 13, Nr. 5, AB. Dd].
	Auszuführen bei den nach § 15, Abs. 6, AB. D entnommenen Stichproben	a) —	Bestimmung des Brechungsvermögens [§ 15, Abs. 3b), AB. D, § 12, Abs. 2, und § 13, Nr. 1, AB. Dd].		—	—
		b) Prüfung auf Alkali- und Erdalkalihydroxyde und -karbonate. Sofern diese Prüfung oder die Prüfung auf Borsäure ergebnislos verlaufen, Prüfung auf einen weiteren verbotenen Stoff je nach Lage des Falls [§ 15, Abs. 3b), AB. D, § 10 und § 11, Nrn. 3, 1, AB. Dd].			—	—
		c) —	—	—	Prüfung auf Borsäure. Sofern diese Prüfung ergebnislos verläuft, Prüfung auf einen weiteren verbotenen Stoff je nach Lage des Falls [§ 15, Abs. 3b), AB. D, § 10 und § 11, Nr. 1, AB. Dd].	
		d) Prüfung auf Pflanzenöle [§ 15, Abs. 3b), AB. D, § 12, Abs. 2, und § 13, Nrn. 3, 4 und 6, AB. Dd]. Prüfung nach Bellier / Prüfung auf Sesamöl / Prüfung auf Baumwollsamenöl	Prüfung auf Sesamöl / Prüfung auf Baumwollsamenöl.		—	—
		e) —	—	—	—	Prüfung des Wassergehalts [§ 15, Abs. 3b), AB. D, § 12, Abs. 3, und § 13, Nr. 10, AB. Dd].
	Auszuführen bei Verdachtsgründen	a) Bestimmung der Jodzahl, abgesehen von besonderen Verdachtsgründen, wenn die Refraktometerzahlen bei 40° C außerhalb der Grenzen liegen [§ 15, Abs. 3b), AB. D, § 12, Abs. 2, und § 13, Nrn. 2 und 1, AB. Dd].			—	—
		48,5—51,5	45,0—48,5 (bei Preßtalg oberhalb der Grenze 45,0)	46,0—50		
		b) Bestimmung des Säuregrads [§ 15, Abs. 3b), AB. D, § 12, Abs. 7, und § 13, Nr. 9, AB. Dd].				
		c) Prüfung des Wassergehalts [§ 15, Abs. 3b), AB. D, § 12, Abs. 3, und § 13, Nr. 10, AB. Dd].				
		d) Prüfung auf das Vorhandensein von Rindertalg und diesem ähnlichen Fetten [§ 15, Abs. 3b), AB. D, § 12, Abs. 4, und § 13, Nr. 11, AB. Dd].	—	—	—	—
	Auszuführen bei einer beschränkteren Anzahl von Proben	a) Phytosterinacetatprobe, wenn die Bestimmung des Brechungsvermögens, die Bestimmung der Jodzahl und die Prüfungen auf Pflanzenöle darauf hinweisen, daß eine Verfälschung mit Pflanzenölen stattgefunden hat, sowie bei mindestens einer von 25 der nach § 15, Abs. 6, AB. D entnommenen Stichproben [§ 15, Abs. 3b), AB. D, § 12, Abs. 2, und § 13, Nr. 8, AB. Dd].			—	—
		b) Bestimmung der Verseifungszahl in mindestens je einer Probe einer Sendung [§ 15, Abs. 3b), AB. D, § 12, Abs. 2 und 5, und § 13, Nr. 7, AB. Dd].				

*) Sonstige tierische Fette sind wie Talg und Oleomargarin zu untersuchen.

Přehled o vykonaných zkouškách při chemickém vyšetření tuků.

		Vepřové sádlo	Lůj	Oleomargarin*)	Umělý tuk	Margarin
Předběžná zkouška	Provádí se u všech namátkových vzorků jedné zásilky podle § 15. odst. 5 prov. př. D.	a) Zjišťuje se, vyhovují-li balíky údajům dokladů a jsou-li označeny podle předpisů platných ve vnitrozemské i cizozemské dopravě („margarin", „umělý jedlý tuk") [§ 15, odst. 2, písm. a) prov. př. D a § 5, odst. 1 prov. př. D c].				
		b) Posuzují se zevně vlastnosti: barva, hutnost, pach a podle potřeby chuť, nejsou-li přítomny plísně, kolonie bakterií či jiné známky zkaženosti [§ 15, odst. 2, písm. a) prov. př. D a § 5, odst. 2 a 3 prov. př. D c].				
Hlavní zkouška	Provádí se u všech namátkových vzorků podle § 15, odst. 5 prov. př. D.	a) Zkouší se, nejsou-li na tuku zevní známky padělání nebo napodobení anebo jiné jakosti proti předpisům [§ 15, odst. 3, písm. a) prov. př. D a § 9, odst. 1 prov. př. D c].				
		b) Určení refrakce [§ 15, odst. 3, písm. d) prov. př. D, § 9, odst. 3 a § 13 č. 1 prov. př. D d].	—	—	—	Zkouška na předepsaný obsah sezamového oleje nebo bramborového škrobu [§ 15, odst. 3, písm. c) prov. př. D, § 9, odst. 2 a § 13, č. 5 prov. př. Dd].
	Provádí se u všech namátkových vzorků podle § 15, odst. 6 prov. př. D.	a) —	Určení refrakce [§ 15, odst. 3, písm. b) prov. př. D, § 12, odst. 2 a § 13, č. 1 prov. př. D d].		—	—
		b) Zkouška na hydroxydy a uhličitany alkalií a žíravých zemin. Je-li tato zkouška nebo zkouška na kyselinu boritou bezvýsledná, zkouší se na další zakázané látky vždy podle povahy případu [§ 15, odst. 3, písm. b) prov. př. D, § 10 a § 11 č. 3, 1 prov. př. D d].			—	—
		c) —	—	—	Zkouška na kyselinu boritou. Je-li zkouška bezvýsledná, provede se zkouška na další zakázanou látku podle povahy případu [§ 15, odst. 3, písm. b) prov. př. D, § 10 a § 11, č. 1 prov. př. D d].	
		d) Průkaz rostlinných olejů průkaz podle Belliera, průkaz sezamového oleje průkaz bavlníkového oleje.	[§ 15, odst. 3, písm. b) prov. př. D, § 12, odst. 2 a § 13, č. 3, 4 a 6 prov. př. D d]. průkaz sezamového oleje průkaz bavlníkového oleje		—	—
		e) —	—	—	—	Zkouška na obsah vody [§ 15, odst. 3, písm. b) prov. př. D, § 12, odst. 3 a § 13, č. 10 prov. př. Dd].
	Provádí se, je-li důvod k podezření	a) Určení jodového čísla nehledíc k zvláštním důvodům podezření, jsou-li refrakční čísla při 40° C [§ 15, odst. 3, písm. b) prov. př. D, § 12, odst. 2 a § 13, č. 2 a 1 prov. př. D d] jiná než			—	—
		48,5—51,5	45,0—48,5 (u lisovaného loje nad 45,0)	46,0—50		
		b) Určení stupně kyselosti [§ 15, odst. 3, písm. b) prov. př. D, § 12, odst. 7 a § 13, č. 9 prov. př. D d].				—
		c) Stanovení obsahu vody [§ 15, odst. 3, písm. b) prov. př. D, § 12, odst. 3 a § 13, č. 10 prov. př. D d].				
		d) Průkaz hovězího loje a podobných tuků [§ 15, odst. 3, písm. b), prov. př. D, § 12, odst. 4 a § 13, č. 11 prov. př. D d].	—	—	—	—
	Provádí se u omezeného počtu vzorků	a) Zkouška fytosterolacetátová, poukazuje-li určená refrakce, jodové číslo a zkouška na rostlinné oleje na padělání rostlinnými oleji a též alespoň u jednoho z 25 namátkových vzorků, odebraných podle § 15, odst. 6 prov. př. D [§ 15, odst. 3, písm. b) prov. př. D, § 12, odst. 2 a § 13, č. 8 prov. př. D d].			—	—
		b) Určení čísla zmýdelnění alespoň u jednoho vzorku zásilky [§ 15, odst. 3, písm. b) prov. př. D, § 12, odst. 2, 5 a § 13, č. 7 prov. př. D d].				

*) Ostatní živočišné tuky se vyšetřují jako lůj a oleomargarin.

Beilage 5.

Ausführungsbestimmungen E

über die Schlachttier- und Fleischbeschau bei Veredelungs- und Ausfuhrschlachtungen.

— AB. E —

§ 1.

Wer Rinder, Schweine, Schafe, Ziegen oder Einhufer zur Ausfuhr des Fleisches nach dem Ausland schlachten oder schlachten lassen will, bedarf dazu der Erlaubnis (§ 2), wenn die Untersuchung des Fleisches wegen entgegenstehender Vorschriften des Auslandsstaates nicht nach den Vorschriften über die Ausübung der Schlachttier- und Fleischbeschau bei Inlandsschlachtungen durchgeführt werden soll.

§ 2.

Die Bewilligung (§ 1) erteilt und widerruft das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung nach den von ihm im Einvernehmen mit den Ministerien für Landwirtschaft und für Industrie, Handel und Gewerbe herausgegebenen Richtlinien; sie ist jederzeit ohne Entschädigung widerruflich. Die Erlaubnis ist auch erforderlich, wenn die Schlachtungen in zollfreiem Veredelungsverkehr vorgenommen werden.

§ 3.

(1) Die Schlachtungen dürfen nur in Auslandsschlachthöfen oder in Schlachthäusern erfolgen, die besonders zugelassen sind, und in denen

a) die amtliche Untersuchung durch Tierärzte erfolgt und

b) nach der Einrichtung der Schlachtanlage die Vorschriften der §§ 4 und 13 sicher durchgeführt werden können.

(2) Die öffentlichen Schlachthäuser werden von Fall zu Fall bei der Erteilung der Erlaubnis nach § 2 zugelassen.

§ 4.

Die Schlachtungen für das Ausland sind von den Schlachtungen der für das Inland bestimmten Tiere so zu trennen, daß ein Austausch des Fleisches mit Sicherheit verhütet wird.

Příloha 5.

Prováděcí předpis E

Prohlídka jatečných zvířat a masa při zušlechťovacím a vývozním porážení.

— Prov. př. E —

§ 1.

Kdo poráží nebo chce dát porážeti skot, vepře, ovce, kozy nebo jednokopytníky pro vývoz masa do ciziny, potřebuje k tomu povolení (§ 2), nemá-li býti vyšetření masa provedeno podle předpisu o výkonu prohlídky jatečných zvířat a masa při vnitrozemských poraženích pro odlišné předpisy cizího státu.

§ 2.

Povolení (§ 1) uděluje a odvolává ministerstvo sociální a zdravotní správy podle směrnic, vydaných jím v dohodě s ministerstvy zemědělství a průmyslu, obchodu a živností; je kdykoliv odvolatelné bez odškodnění. Povolení je třeba také při porážení v bezcelném zušlechťovacím styku.

§ 3.

(1) Poráželi se smí jen v jatkách pro cizozemská zvířata, neb v jatkách, které mají zvláštní povolení a ve kterých

a) úředně vyšetřuje veterinář a

b) jejichž zařízení bezpečně zajišťuje, že lze provésti ustanovení §§ 4 a 13.

(2) Veřejným jatkám se uděluje povolení v jednotlivých případech současně s povolením podle § 2.

§ 4.

Pro cizinu se poráží odděleně od porážení zvířat určených pro vnitrozemí, takže je bezpečně zabráněno záměně masa.

§ 5.

Die Schlachtungen sowie die Aufbewahrung und der Versand des Fleisches haben unter amtlicher oder zollamtlicher Aufsicht zu erfolgen.

§ 6.

Es dürfen nur vollständig gesunde Tiere geschlachtet werden. Tiere, die bei der Schlachttierbeschau Merkmale einer Erkrankung zeigen, sind von der Schlachtung zur Ausfuhr auszuschließen.

§ 7.

Die Untersuchung der geschlachteten Tiere hat sich lediglich auf eine äußere Besichtigung des Tierkörpers und seiner Organe zu erstrecken. Werden hierbei krankhafte Veränderungen erkannt, die eine Beurteilung des Tierkörpers nach den §§ 32, 33, 34, Nrn. 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 17 oder 20, § 36, II, oder § 47 AB. A wahrscheinlich machen, so ist das geschlachtete Tier von der Ausfuhr auszuschließen.

§ 8.

Die zur Ausfuhr zugelassenen Tierkörper und Organe dürfen mit Fleischbeschaustempeln oder anderen Farb- oder Brennstempeln nicht versehen werden. Eine Kennzeichnung hat, soweit erforderlich, durch Pappanhänger oder ähnliche Erkennungszeichen, die an dem Tierkörper befestigt werden, zu erfolgen.

§ 9.

(1) Werden von den zur Ausfuhr zugelassenen geschlachteten Tieren einzelne Organe oder Körperteile nicht mit ausgeführt, so unterliegen sie einer Untersuchung und Beurteilung nach AB. D a.

(2) Falls Organe oder Fleischteile zurückbleiben, die der Trichinenschau unterworfen werden müssen, hat die Untersuchung nach AB. D b zu erfolgen. In diesen Fällen ist der ganze Tierkörper bis zum Abschluß der Trichinenschau zurückzuhalten und bei Trichinenfunden von der Ausfuhr auszuschließen.

§ 10.

(1) Werden an den Organen oder Körperteilen (§ 9) krankhafte Veränderungen festgestellt, die sich nur auf das Organ oder den Körperteil selbst beschränken, und bei denen eine

§ 5.

Porážení, uchovávání a zasílání masa se děje pod úředním nebo celním úředním dozorem.

§ 6.

Porážeti se smějí jen zcela zdravá zvířata. Z porážení pro vývoz jsou vyloučena zvířata, u nichž byly zjištěny při prohlídce jatečných zvířat příznaky nějakého onemocnění.

§ 7.

Poražená zvířata se vyšetřují toliko vnějším shlédnutím zvířat a jejich orgánů. Poražené zvíře se vyloučí z vývozu shledají-li se u něho chorobné změny, při nichž se tělo zvířete bude muset pravděpodobně posoudit podle §§ 32, 33, 34, č. 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 17 nebo 20, § 36, II nebo § 47 prov. př. A.

§ 8.

Těla zvířat a orgány, které je dovoleno vyvézti nesmějí se označiti razítky užívanými pro prohlídku masa či jinými barevnými razítky nebo vypálením razítek. Je-li označení třeba, označuje se lepenkovými štítky nebo podobnými značkami, které se upevní na tělo zvířete.

§ 9.

(1) Nevyvážejí-li se současně s poraženými zvířaty, která je dovoleno vyvézti, jednotlivé orgány nebo části těl, vyšetřují a posuzují se podle prov. př. D a.

(2) Nevyvážejí-li se orgány nebo části masa, které musí býti prohlíženy na svalovce, provádí se vyšetření podle prov. př. D b. V těchto případech se zadrží celé tělo zvířete až do skončení prohlídky na svalovce a při nálezu svalovců se vyloučí z vývozu.

§ 10.

(1) Zjistí-li se na orgánech nebo částech těl (§ 9) chorobné změny, které jsou omezeny pouze na orgán nebo část těla a při nichž je předepsáno pozastavení podle § 34, č. 1, 9, 13,

Beanstandung nach § 34, Nrn. 1, 9, 13, 14, 15, 16, 18 oder 19, AB. A vorgeschrieben ist, so sind die Organe oder Körperteile zu beschlagnahmen und als untauglich zu erklären.

(2) Der Ausfuhr der zu den beanstandeten Organen oder anderen Teilen gehörenden Tierkörper stehen im allgemeinen keine Bedenken entgegen, soweit nach den ausländischen Vorschriften nicht die Miteinfuhr dieser Organe gefordert wird.

§ 11.

Im Falle des § 7, zweiter Satz, oder wenn die Ausfuhrabsicht während der Untersuchung aufgegeben wird, ist der Tierkörper mit sämtlichen Organen der nach AB. A vorgeschriebenen amtlichen Untersuchung zu unterwerfen. Eine Ausfuhr des Fleisches eines solchen Tierkörpers nach Auslandsstaaten (§ 1) ist verboten, auch wenn nach der Untersuchung das Muskelfleisch des Tierkörpers nicht zu beanstanden ist.

§ 12.

(1) Organe oder Körperteile, die im Inland verbleiben sollen und nach § 9 einer besonderen Untersuchung unterzogen und genußtauglich befunden wurden, sind mit einem besonderen Stempel (§ 16) zu kennzeichnen, bevor sie für den Verkehr freigegeben werden.

(2) Die Stempelabdrücke sind nach den Vorschriften für die Untersuchung des in das Zollinland eingehenden Fleisches anzubringen; auf jeden Fall ist jedes Organ und Fleischstück mit mindestens einem Stempelabdruck zu versehen.

§ 13.

(1) Das zum Versand nach dem Ausland zugelassene Fleisch ist, falls erforderlich, in den Kühlräumen des Schlachthauses, und zwar in besonderen für diesen Zweck vorausbestimmten, verschließbaren Räumen aufzubewahren und bis zum Abtransport unter amtlichem Verschluß zu halten, soweit nicht schon ein zollamtlicher Verschluß stattfindet.

(2) Eine gleichzeitige Aufbewahrung von anderem Fleisch in dem Raum für Ausfuhrfleisch ist unzulässig; solange jedoch Ausfuhrfleisch nicht eingelagert wird, ist eine anderweite Benutzung des Raumes unbenommen. Wegen des amtlichen Verschlusses gilt § 5 entsprechend.

§ 14.

(1) Der Versand des zur Ausfuhr zugelassenen Fleisches hat mit der Eisenbahn

14, 15, 16, 18 nebo 19 prov. př. A, zabaví se orgány nebo části těl a prohlásí se za nepoživatelné.

(2) Těla zvířat u kterých byly pozastaveny orgány nebo jiné části, mohou býti bez námitek vyvezena, není-li cizozemskými předpisy požadován současný vývoz orgánů.

§ 11.

V případě uvedeném v § 7, věty druhé nebo bylo-li upuštěno během vyšetřování od vývozu, vyšetří se úředně celé tělo zvířete se všemi orgány podle prov. př. A. Vývoz masa takového zvířete je do cizích států (§ 1) zakázán, i když po vyšetření není svalstvo zvířete pozastaveno.

§ 12.

(1) Orgány nebo části zvířat, které mají zůstati ve vnitrozemí a které byly podle § 9 zvlášť vyšetřeny a byly uznány poživatelnými, označí se dříve než budou uvedeny do oběhu zvláštním razítkem (§ 16).

(2) Orazítkování budiž provedeno podle předpisů pro vyšetření masa dováženého do celního vnitrozemí; každý orgán a kus masa se označí vždy alespoň jedním otiskem razítka.

§ 13.

(1) Maso, které je dovoleno odeslati do ciziny, uchovává se, je-li toho třeba v chladírnách jatek, a to ve zvláštních k tomu účelu určených prostorách, které se dají uzavříti a pod úřední uzávěrou až do odeslání, není-li již pod celní úřední uzávěrou.

(2) Současné uchovávání jiného masa v prostoru pro maso k vývozu není dovoleno; není-li však v prostoru maso pro vývoz, může být užit jinak. Úřední uzávěra provádí se podle § 5.

§ 14.

(1) Maso, které je dovoleno vyvézti, se zasílá drahou pod úřední uzávěrou železniční

unter amtlichem Verschluß der Eisenbahnverwaltung zu erfolgen. Versand in Kraftwagen ist nicht zulässig. Bei Schlachtungen in Seegrenzschlachthäusern darf das Fleisch auch unmittelbar auf dem Seewege ausgeführt werden.

(2) Bei Versand mit der Eisenbahn ist die Fleischsendung mit internationalem Frachtbrief zu versehen, in dem die Grenzaustrittstelle (Eisenbahngrenzstation) aufzuführen ist. Das Doppelstück des Frachtbriefs hat der Verfügungsberechtigte unverzüglich an die am Schlachtort mit der Überwachung dieses Schlachtverkehrs betraute Bezirksbehörde oder andere amtliche Stelle abzugeben, die es sogleich an die Eisenbahngrenzstation zu senden hat. Nachdem dort auf dem Doppelstück des Frachtbriefs vermerkt worden ist, daß die Fleischsendung die Reichsgrenze überschritten hat, ist das Doppelstück wieder an die Bezirksbehörde des Schlachtorts zurückzusenden, von der es nunmehr dem Verfügungsberechtigten ausgehändigt werden kann. Die Bezirksbehörde des Schlachtorts hat Aufzeichnungen zu machen, die über die einzelnen Sendungen und über ihren Verbleib Aufschluß geben (gegebenenfalls mit Formblatt).

(3) Als Verfügungsberechtigter wird im allgemeinen der Absender des Fleisches anzusehen sein. Bei Zulassung von Ausfuhrschlachtungen sind die beteiligten Gewerbetreibenden rechtzeitig darüber zu verständigen, an welche Stelle sie das Doppelstück des Frachtbriefs abzuliefern haben. Die Überwachung dieses Schlachtverkehrs obliegt, wie bei den §§ 5 und 13, der Bezirksbehörde.

(4) Bei der Ausfuhr von Fleisch aus zollfreiem Veredelungsverkehr genügt die Bescheinigung der für den Schlachtort zuständigen Zollbehörde, daß die Fleischsendung die Zollgrenze überschritten hat.

§ 15.

Das in das Zollausland verbrachte Fleisch ist im Falle der Zurückweisung im Zollausland wie jedes andere zur Einfuhr nach dem Protektorat Böhmen und Mähren gelangende Fleisch der Auslandsfleischbeschaustelle zur Untersuchung zuzuführen. Diese Untersuchung hat nach den AB. D zu erfolgen, jedoch hat an Stelle der nach § 18, II, Abs. 1, AB. D vorgeschriebenen Zurückweisung die unschädliche Beseitigung des Fleisches oder seine Verwendung für technische Zwecke nach den §§ 29 oder 30 AB. D zu treten.

správy. Zasílání motorovými vozidly není dovoleno. Při porážení v přístavních jatkách smí býti maso vyvezeno také přímo po moři.

(2) Při zasílání drahou se opatří zásilky masa mezinárodním nákladním listem, ve kterém se uvede výstupní stanice (pohraniční železniční stanice). Druhopis nákladního listu odevzdá osoba, která má právo nakládati se zbožím, neprodleně okresnímu úřadu pověřenému dozorem nad jatečním provozem v místě jatek nebo jinému úřadu, který jej má ihned odeslati pohraniční železniční stanici. Jakmile bude v druhopise nákladního listu poznamenáno, že zásilka překročila říšské hranice, odešle se druhopis zpět okresnímu úřadu místa jatek, odkud konečně může býti doručen osobě, která má právo nakládati se zbožím. Okresní úřad místa jatek pořídí záznam, z něhož jsou zřejmy jednotlivé zásilky i jejich umístění (je-li toho třeba na formuláři).

(3) Za osobu, která má právo nakládati se zbožím, považuje se obecně odesílatel masa. Povolí-li se porážení pro vývoz, zpraví se zúčastněné živnostenské podniky o tom, kam mají odesílati druhopisy nákladního listu. Dozor na tento jateční provoz náleží jako u §§ 5 a 13 okresnímu úřadu.

(4) Při vyvozu masa z bezcelného zušlechťovacího styku postačí potvrzení celního úřadu příslušného místu jatek, že byla zásilka převezena přes celní hranici.

§ 15.

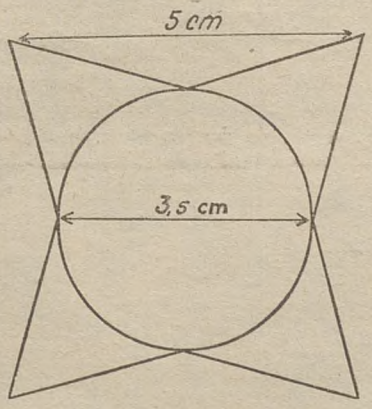
Maso, vyvezené do celní ciziny, doveze se, bylo-li vráceno z celní ciziny stejně jako jiné maso dovezené do Protektorátu Čechy a Morava, stanici prohlídky cizozemského masa k vyšetření. Vyšetření se provádí podle prov. př. D, avšak místo vrácení podle § 18, II, odst. 1 prov. př. D, se maso neškodně odstraní nebo se použije podle §§ 29 nebo 30 prov. př. D k technickým účelům.

§ 16.

Die Kennzeichnung der im Inland verbleibenden und als genußtauglich befundenen Organe (§ 12) erfolgt durch Farbstempel mit nicht gesundheitsschädlicher, haltbarer grüner Farbe. Der Stempel trägt die Aufschrift oder das Zeichen des Schlachthauses. Der Stempel hat die Form eines vierstrahligen Sterns, dessen Mittelstück die Form eines Kreises mit einem Durchmesser von 3,5 cm hat, an den sich sternförmig vier Strahlen ansetzen, deren äußerste Spitzen jeweils 5 cm voneinander entfernt sind.

§ 16.

Orgány ponechané ve vnitrozemí a uznané požívatelnými (§ 12) se označí razítkem trvanlivou zelenou barvou zdraví neškodnou. Razítko má nápis nebo značku jatek. Je tvaru čtyřcípé hvězdy, jejíž střed tvoří kruh o průměru 3,5 cm, z něhož hvězdovitě vybíhají čtyři cípy, jejichž hroty jsou vždy 5 cm od sebe vzdáleny.

Beilage 6.

Ausführungsbestimmungen F

[zu § 28, Buchst. f), der Durchf. Reg. Vdg. über die Fleischbeschau],

betreffend das Verzeichnis der Einlaßstellen und der Untersuchungsstellen (Auslandsfleischbeschaustellen) für das in das Zollinland eingehende Fleisch.

— AB. F —

a) Einlaßstellen und Auslandsfleischbeschaustellen.

Lfde Nr.	Einlaßstellen	Beschränkt auf	Auslandsfleischbeschaustellen	Beschränkt auf
1	2	3	4	5
1	Oberlitsch	—		—
2	Wlarapaß	—		—
3	Landshut	—		—
4	—	—	Prag-Bubna-Schlachthof	—
5	—	—	Prag-Postzollamt Prag 16	Postsendungen
6	—	—	Pilsen-Schlachthof	—
7	—	—	Pilsen-Postzollamt Pilsen 2	Postsendungen
8	—	—	Brünn-Schlachthof	—
9	—	—	Brünn-Postzollamt Brünn 2	Postsendungen
10	—	—	Mährisch-Ostrau-Schlachthof	—
11	—	—	Mährisch-Ostrau-Postzollamt Mähr.-Ostrau 1	Postsendungen
12	—	—	Olmütz-Schlachthof	—
13	—	—	Olmütz-Postzollamt Olmütz 2	Postsendungen
14	—	—	Königgrätz-Postzollamt Königgrätz 2	Postsendungen
15	—	—	Zlin-Postzollamt Zlin 2	Postsendungen

b) Zeichen der Auslandsfleischbeschaustellen

Bezeichnung der Auslandsfleischbeschaustellen	Zeichen der Auslandsfleischbeschaustellen
1	2
Brünn	Brünn Brno
Königgrätz	Königgrätz Hradec Králové
Mährisch-Ostrau	Mährisch-Ostrau Moravská Ostrava
Olmütz	Olmütz Olomouc
Pilsen	Pilsen Plzeň
Prag	Prag Praha
Zlin	Zlin Zlín

Příloha 6.

Prováděcí předpis F

[k § 28, písm. f) prov. vl. nař. o prohlídce masa].

Seznam vstupních a vyšetřovacích stanic (stanic prohlídky cizozemského masa) při dovozu masa do celního vnitrozemí.

Prov. př. F.

a) Vstupní stanice a stanice prohlídky cizozemského masa.

B. č.	Vstupní stanice	Omezeno na	Stanice prohlídky cizozemského masa	Omezeno na
1	2	3	4	5
1	Horní Lideč	—		—
2	Vlárský průsmyk	—		—
3	Lanžhot	—		—
4	—	—	Praha-Bubny — jatky	—
5	—	—	Praha — pošt. vyclívací úřad Praha 16	pošt. zásilky
6	—	—	Plzeň — jatky	—
7	—	—	Plzeň — pošt. vycl. úřad Plzeň 2	pošt. zásilky
8	—	—	Brno — jatky	—
9	—	—	Brno — pošt. vycl. úřad Brno 2	pošt. zásilky
10	—	—	Moravská Ostrava — jatky	—
11	—	—	Moravská Ostrava — pošt. vycl. úřad Mor. Ostrava 1	pošt. zásilky
12	—	—	Olomouc — jatky	—
13	—	—	Olomouc — pošt. vycl. úřad Olomouc 2	pošt. zásilky
14	—	—	Hradec Králové — pošt. vycl. úřad Hradec Král. 2	pošt. zásilky
15	—	—	Zlín — pošt. vycl. úřad Zlín 2	pošt. zásilky

b) Značky stanic prohlídky cizozemského masa.

Označení stanice prohlídky cizozemského masa	Značka stanice prohlídky cizozemského masa
1	2
Brno	Brünn Brno
Hradec Králové	Königgrätz Hradec Králové
Moravská Ostrava	Mährisch-Ostrau Moravská Ostrava
Olomouc	Olmütz Olomouc
Plzeň	Pilsen Plzeň
Praha	Prag Praha
Zlín	Zlin Zlín

Richtigstellung.

Die in der Sammlung der Gesetze und Verordnungen vom 26. Jänner 1942 im Stück 11 veröffentlichte Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 20. Jänner 1942, Slg. Nr. 27, über das Wirtschaften mit Backfettsparmassen und mit Fettemulsionen wird im tschechischen Wortlaute richtiggestellt, wie folgt:

Es wird ersetzt:

In der Überschrift die Worte „náhražkami tuku do pečiva“ *durch die Worte* „hmotami do pečiva spořícími tuk“;

im § 1, erste Zeile, die Worte „náhražkami tuku do pečiva“ *durch die Worte* „hmotami do pečiva spořícími tuk“;

im § 2, Abs. 1, zweite und dritte Zeile, die Worte „náhražky tuku do pečiva“ *durch die Worte* „hmoty do pečiva spořící tuk“, *ferner in der achten und neunten Zeile die Worte* „Náhražky tuku do pečiva“ *durch die Worte* „Hmoty do pečiva spořící tuk“;

im § 3, erste Zeile, die Worte „náhražek tuku do pečiva“ *durch die Worte* „hmot do pečiva spořících tuk“.

Oprava.

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 20. ledna 1942, č. 27 Sb., o hospodaření náhražkami tuku do pečiva a tukovými emulsemi, uveřejněná ve Sbírce zákonů a nařízení ze dne 26. ledna 1942 v částce 11, opravuje se v českém znění takto:

Nahrazují se:

V nadpisu slova „náhražkami tuku do pečiva“ *slovy* „hmotami do pečiva spořícími tuk“;

v § 1, prvá řádka, slova „náhražkami tuku do pečiva“ *slovy* „hmotami do pečiva spořícími tuk“;

v § 2, odst. 1, druhá a třetí řádka, slova „náhražky tuku do pečiva“ *slovy* „hmoty do pečiva spořící tuk“ *a v řádce osmé a deváté slova* „Náhražky tuku do pečiva“ *slovy* „Hmoty do pečiva spořící tuk“;

v § 3, prvá řádka, slova „náhražek tuku do pečiva“ *slovy* „hmot do pečiva spořících tuk“.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 16. Februar 1942.

18. Stück. Preis: K 1·60.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 16. února 1942.

Cena: K 1·60. Částka 18.

Inhalt: **(44—49.) 44.** Verordnung, betreffend die Herabsetzung der Auszahlung von öffentlichen Ruhe(Versorgungs)genüssen und von Wartegebühr an durch Reichsorgane in Haft genommene Empfänger. — **45.** Verordnung über die Abänderung des § 2 der Regierungsverordnung vom 6. Februar 1941, Slg. Nr. 86, womit Sicherheitsvorschriften für die Verwendung von Zündschnüren mit Papier- und Kunstseidenabfallgarn erlassen werden. — **46.** Verordnung über die Verlängerung der Wirksamkeit der Regierungsverordnung vom 23. November 1939, Slg. Nr. 287, über die Auswanderungssteuer. — **47.** Verordnung über die Herabsetzung der Bezüge des Staatspräsidenten. — **48.** Kundmachung über die Abänderung der Satzungen des Böhmisch-Mährischen Verbandes für die Getreidewirtschaft. — **49.** Kundmachung über die Abänderung und Ergänzung des Statuts der Privilegierten Getreidegesellschaft.

Obsah: **(44.—49.) 44.** Nařízení o snížení výplaty veřejných odpočivných (zaopatřovacích) platů a čekatelného poživatelům vzatým do vazby orgány Říše. — **45.** Nařízení, kterým se mění § 2 vládního nařízení ze dne 6. února 1941, č. 86 Sb., jímž se vydávají bezpečnostní předpisy pro používání zápalnic s papírovou přízí a s přízí z odpadků umělého hedvábí. — **46.** Nařízení o prodloužení účinnosti vládního nařízení ze dne 23. listopadu 1939, č. 287 Sb., o dani z vystěhování. — **47.** Nařízení o snížení požitků státního presidenta. — **48.** Vyhláška, kterou se mění stanovy Českomoravského svazu pro hospodaření obilím. — **49.** Vyhláška, kterou se mění a doplňují stanovy Výsadní obilní společnosti.

44.

Regierungsverordnung vom 30. Oktober 1941,

betreffend die Herabsetzung der Auszahlung von öffentlichen Ruhe(Versorgungs)genüssen und von Wartegebühr an durch Reichsorgane in Haft genommene Empfänger.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

(1) Empfängern von Ruhe(Versorgungs)genüssen und von Wartegebühren (§ 5), über die durch Reichsorgane die Haft verhängt wurde, wird die Auszahlung ihrer gesamten Ruhe(Versorgungs)genüsse, beziehungsweise Wartegebühr auf die Hälfte herabgesetzt.

Vládní nařízení ze dne 30. října 1941

o snížení výplaty veřejných odpočivných (zaopatřovacích) platů a čekatelného poživatelům vzatým do vazby orgány Říše.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Poživatelům odpočivných (zaopatřovacích) platů a čekatelného (§ 5), na něž byla uvalena vazba říšskými orgány, snižuje se výplata jejich celkových odpočivných (zaopatřovacích) platů, po případě čekatelného na polovinu.

(2) Durch die Herabsetzung der Auszahlung dürfen jedoch die Ruhe(Versorgungs)genüsse, beziehungsweise die Wartegebühr

a) nicht unter den dem diesbezüglichen Mindestausmaße des Ruhe(Versorgungs)genusses (§ 155 des Besoldungsgesetzes und sinngemäße Vorschriften) und dem zu einem solchen Genusse gehörenden Zubehör entsprechenden Betrag sinken,

b) den Betrag, welchen das Finanzministerium festsetzen wird, nicht übersteigen.

(3) Die Beiträge zur Erziehung und sinngemäße Bezüge (Art. I, § 8, des Ges. Slg. Nr. 2/1920 und analoge Vorschriften) werden als selbständige Versorgungsgenüsse und die hierzu berechtigten Kinder als selbständige Empfänger von Versorgungsgenüssen angesehen.

§ 2.

(1) Die Herabsetzung gemäß § 1 beginnt mit dem ersten Tage des Monates nach Verhängung der Haft, bei Personen, über welche die Haft vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung verhängt wurde, vom Tage dieses Inkrafttretens an, und dauert bis zum Ende des Monates, in dem die Entlassung aus der Haft erfolgte.

(2) Endet die Haft, ohne daß es zur Einleitung eines Straf- oder Disziplinarverfahrens gekommen ist, oder endet das Straf- oder Disziplinarverfahren mit Freispruch oder Einstellung, so werden die Beträge nachgezahlt, um die die Auszahlung der Ruhe(Versorgungs)genüsse, beziehungsweise der Wartegebühr einstweilig gemäß § 1 herabgesetzt wurde.

§ 3.

Die gemäß § 1 herabgesetzten Ruhe(Versorgungs)genüsse, beziehungsweise die Wartegebühr können anstatt dem Empfänger ausgezahlt werden

1. der Person, die der Empfänger für den Fall seiner Abwesenheit zur Entgegennahme seiner Genüsse ermächtigt hat,

2. in Ermanglung einer solchen Person und wenn eine solche Ermächtigung vom Empfänger nicht erhältlich ist,

a) seiner Ehefrau, die mit dem Empfänger und mit ihren allfälligen gemeinsamen Kindern im gemeinsamen Haushalt lebt,

b) den Eltern des Empfängers, mit denen der Empfänger im gemeinsamen Haushalt lebt, wenn er keine gesetzliche Verpflichtung zum Unterhalt gegenüber anderen Personen hat.

(2) Snížením výplaty nesmějí však odpočivné (zaopatřovací) platy, po případě čekatelné

a) klesnouti pod částku odpovídající příslušné nejnižší výměře odpočivného (zaopatřovacího) platu (§ 155 platového zákona a předpisy obdobné) a příslušenství k takovému platu náležejícímu,

b) přesahovati částku, kterou stanoví ministerstvo financí.

(3) Příspěvky na výchovu a platy obdobné (čl. I, § 8 zák. č. 2/1920 Sb. a předpisy obdobné) se posuzují jako samostatné zaopatřovací platy a děti k nim oprávněné jako samostatní poživatelé zaopatřovacích platů.

§ 2.

(1) Snížení podle § 1 se počíná prvním dnem měsíce po uvalení vazby, u osob, na něž byla uvalena vazba před účinností tohoto nařízení, ode dne této účinnosti, a trvá až do konce měsíce, v němž došlo k propuštění z vazby.

(2) Skončí-li vazba, aniž došlo k zahájení trestního nebo disciplinárního řízení, nebo skončí-li trestní nebo disciplinární řízení osvobozením nebo zastavením, doplatí se částky, o něž byla výplata odpočivných (zaopatřovacích) platů, po případě čekatelného prozatímně snížena podle § 1.

§ 3.

Odpočivné (zaopatřovací) platy, po případě čekatelné, snížené podle § 1, mohou býti vypláceny místo poživateli

1. osobě, kterou poživatel pro případ své nepřítomnosti zmocnil k přijetí svých platů,

2. není-li takové osoby a nelze-li takové zmocnění od poživatele obdržeti,

a) jeho manželce, jež žije s poživatelem a s případnými jejich společnými dětmi ve společné domácnosti,

b) rodičům poživatele, s nimiž poživatel žije ve společné domácnosti, nemá-li zákonné povinnosti k výživě vůči jiným osobám,

c) in den übrigen Fällen sowie auch dann, wenn in den Fällen unter lit. a) oder b) eine ernste Befürchtung entstehen sollte, daß die Genüsse nicht den mit dem Unterhalte vom Empfänger abhängigen Personen zukämen, einem Kurator.

§ 4.

(1) Zu Maßnahmen gemäß dieser Verordnung ist die Behörde (das Organ) zuständig, die (das) den Ruhe(Versorgungs)genuß, beziehungsweise die Wartegebühr bemessen hat; besteht eine solche Behörde (ein solches Organ) nicht mehr, die Behörde (das Organ), auf die (das) ihr Wirkungskreis in Personalsachen der Bediensteten und ihrer Hinterbliebenen übergegangen ist; besteht auch eine solche Behörde (ein solches Organ) nicht, die Behörde (das Organ), deren (dessen) Liquidatur die Auszahlung der Ruhe(Versorgungs)genüsse verfügt (das auszahlende Amt).

(2) Sofern das auszahlende Amt von der Verhängung der Haft über einen Empfänger des Ruhe(Versorgungs)genusses, beziehungsweise der Wartegebühr vor der Entscheidung der zur Maßnahme gemäß dieser Verordnung zuständigen Behörde erfahren sollte, hat es die Herabsetzung der Auszahlung des Ruhe(Versorgungs)genusses, beziehungsweise der Wartegebühr bis zur Entscheidung der zuständigen Behörde vorläufig nach den im § 1 enthaltenen Grundsätzen zu verfügen; gleichzeitig kann es auch vorläufig eine Maßnahme gemäß § 3 treffen.

§ 5.

(1) Die Bestimmungen dieser Verordnung gelten für Empfänger von Ruhe(Versorgungs)genüssen und von Wartegebühr, die sich in der Pensionsversorgung des Protektorates und der übrigen in den §§ 1, 25 und 26 der Regierungsverordnung vom 21. Dezember 1938, Slg. Nr. 379, über die Regelung gewisser Personalverhältnisse in der öffentlichen Verwaltung angeführten Subjekte befinden, einschließlich der Empfänger, die erst im Laufe der Haft in den Ruhestand versetzt wurden, und für Empfänger von nach freiem Ermessen aus Mitteln dieser Subjekte bewilligten Ruhe(Versorgungs)genüssen.

(2) Die Bestimmung dieser Verordnung bezieht sich nicht auf Empfänger, die zwar noch in Haft sind, jedoch schon im Laufe dieser Haft und mit Rücksicht auf diese vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung rechtskräftig disziplinarisch bestraft wurden.

c) v ostatních případech, jakož i tehdy, vznikla-li by v případech pod písm. a) nebo b) vážná obava, že by se platů nedostalo osobám výživou na poživateli závislým, opatrovníku.

§ 4.

(1) K opatřením podle tohoto nařízení jest příslušným úřad (orgán), který vyměřil odpočivný (zaopatřovací) plat, po případě čekatelné; není-li již takového úřadu (orgánu), úřad (orgán), na nějž přešla jeho působnost v osobních věcech zaměstnanců a jejich pozůstalých; není-li ani takového úřadu (orgánu), úřad (orgán), jehož likvidatura zařizuje výplatu odpočivných (zaopatřovacích) platů (úřad vyplácející).

(2) Vyplácející úřad, pokud nabude vědomosti o uvalení vazby na poživatele odpočivného (zaopatřovacího) platu, po případě čekatelného před rozhodnutím úřadu k opatření podle tohoto nařízení příslušného, zařídí snížení výplaty odpočivného (zaopatřovacího) platu, po případě čekatelného až do rozhodnutí příslušného úřadu předběžně podle zásad obsažených v § 1; zároveň může učiniti předběžně i opatření podle § 3.

§ 5.

(1) Ustanovení tohoto nařízení platí pro poživatele odpočivných (zaopatřovacích) platů a čekatelného, kteří jsou v pensijním zaopatření Protektorátu a ostatních subjektů uvedených v §§ 1, 25 a 26 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 379 Sb., o úpravě některých personálních poměrů ve veřejné správě, čítajíc v to i poživatele, kteří byli přeloženi do výslužby teprve během vazby, a pro poživatele odpočivných (zaopatřovacích) platů povolených podle volné úvahy z prostředků těchto subjektů.

(2) Ustanovení tohoto nařízení se nevztahuje na poživatele, kteří jsou sice ještě ve vazbě, byli však již během této vazby a se zřetelem na ni před účinností tohoto nařízení pravoplatně disciplinárně potrestáni.

§ 6.

In Ausnahmsfällen, insbesondere wenn durch eine Maßnahme gemäß dieser Verordnung der Unterhalt unschuldiger Angehöriger der in Haft genommenen Person ernstlich bedroht wäre, kann die Zentralbehörde Erleichterungen bewilligen.

§ 7.

Diese Verordnung tritt am 1. September 1941 in Kraft, mit Ausnahme der Bestimmung des § 1, Abs. 2, lit. b), die mit dem ersten Tage des der Kundmachung folgenden Monates in Kraft tritt; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

§ 6.

Ve výjimečných případech, zvláště byla-li by opatřením podle tohoto nařízení vážně ohrožena výživa nevinných příslušníků osoby vzaté do vazby, může ústřední úřad povoliti úlevy.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. září 1941, vyjímajíc ustanovení § 1, odst. 2, písm. b), které nabývá účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.

45.

Regierungsverordnung vom 20. November 1941,

über die Abänderung des § 2 der Regierungsverordnung vom 6. Februar 1941, Slg. Nr. 86, womit Sicherheitsvorschriften für die Verwendung von Zündschnüren mit Papier- und Kunstseidenabfallgarn erlassen werden.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

Im § 2, zweiter Satz, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 86/1941 werden die Worte „sechs Wochen" durch die Worte „drei Monate" ersetzt.

Art. II.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage ihrer Kundmachung in Kraft; sie wird von den Ministern für soziale und Gesundheitsver-

Vládní nařízení ze dne 20. listopadu 1941,

kterým se mění § 2 vládního nařízení ze dne 6. února 1941, č. 86 Sb., jímž se vydávají bezpečnostní předpisy pro používání zápalnic s papírovou přízí a s přízí z odpadků umělého hedvábí.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

V § 2, větě druhé vl. nař. č. 86/1941 Sb. nahrazují se slova „šest týdnů" slovy „tři měsíce".

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři sociální a zdravotní správy, veřejných prací, vnitra a prů-

waltung, für öffentliche Arbeiten, des Innern und für Industrie, Handel und Gewerbe im Einvernehmen mit den übrigen beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p.	Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p.	**Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p.	**Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p.	Dr. **Klumpar** m. p.

myslu, obchodu a živností v dohodě s ostatními zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r.	Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r.	**Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r.	**Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r.	Dr. **Klumpar** v. r.

46.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941

über die Verlängerung der Wirksamkeit der Regierungsverordnung vom 23. November 1939, Slg. Nr. 287, über die Auswanderungssteuer.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

Die Wirksamkeit der Regierungsverordnung vom 23. November 1939, Slg. Nr. 287, über die Auswanderungssteuer wird bis zum 31. Dezember 1942 verlängert.

Art. II.

Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1942 in Kraft; sie wird vom Finanzminister durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p.	Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p.	**Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p.	**Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p.	Dr. **Klumpar** m. p.

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941

o prodloužení účinnosti vládního nařízení ze dne 23. listopadu 1939, č. 287 Sb., o dani z vystěhování.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

Účinnost vládního nařízení ze dne 23. listopadu 1939, č. 287 Sb., o dani z vystěhování, se prodlužuje do 31. prosince 1942.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942; provede je ministr financí.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r.	Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r.	**Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r.	**Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r.	Dr. **Klumpar** v. r.

47.

Regierungsverordnung vom 19. Dezember 1941

über die Herabsetzung der Bezüge des Staatspräsidenten.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

(1) Der für die Ausgaben des Amtes des Staatspräsidenten festgesetzte Betrag beträgt künftighin 1,000.000 K jährlich.

(2) Die sonstigen Bestimmungen über die Bezüge des Staatspräsidenten bleiben unberührt.

Art. II.

Diese Verordnung tritt am 1. Jänner 1942 in Kraft; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.
Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

Vládní nařízení ze dne 19. prosince 1941

o snížení požitků státního presidenta.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

(1) Částka určená na výdaje úřadu státního presidenta činí napříště 1,000.000 K ročně.

(2) Ostatní ustanovení o požitcích státního presidenta jsou nedotčena.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942; provedou je všichni členové vlády.

Dr. **Hácha** v. r.
Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

48.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 6. Februar 1942

über die Abänderung der Satzungen des Böhmisch-Mährischen Verbandes für die Getreidewirtschaft.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 6. února 1942,

kterou se mění stanovy českomoravského svazu pro hospodaření obilím.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940,

Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft:

Art. I.

Im § 9, Abs. 1, der Beilage zur Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 8. Jänner 1941, Slg. Nr. 13, betreffend die Regelung der Erzeugung und Verwertung von Getreide, Hülsenfrüchten, Mahl- und Mehlerzeugnissen, ölhältigen Früchten, ölhältigen Samen, Zichorie, Kaffee-Ersatzstoffen, Heu und Stroh und Futtermitteln sowie der Verwertung von Reis, werden die Worte „sechs Vorsitzenden-Stellvertretern" durch die Worte „sieben Vorsitzenden-Stellvertretern" ersetzt.

Art. II.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

č. 414 Sb., a podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství:

Čl. I.

V § 9, odst. 1 přílohy vyhlášky ministra zemědělství ze dne 8. ledna 1941, č. 13 Sb., o úpravě výroby a zužitkování obilí, luštěnin, mlýnských výrobků a výrobků z mouky, olejnatých plodin, olejnatých semen, čekanky, kávových náhražek, sena a slámy a krmiv, jakož i zužitkování rýže, nahrazují se slova „šesti místopředsedů" slovy „sedmi místopředsedů".

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

49.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 6. Februar 1942

über die Abänderung und Ergänzung des Statuts der Privilegierten Getreidegesellschaft.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft und im Hinblick auf § 6, Abs. 2, der Regierungsverordnung vom 13. Juli 1934, Slg. Nr. 137, betreffend die Regelung des Handels mit Getreide, Mehl und Mahlprodukten und gewissen Futtermitteln, in der Fassung der sie abändernden und ergänzenden Regierungsverordnungen und in der Fassung der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 4. September 1940, Slg. Nr. 293:

Art. I.

Die durch die Regierungsverordnungen vom 21. Juli 1937, Slg. Nr. 193, vom 12. Oktober 1939, Slg. Nr. 236, und durch die Kundma-

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 6. února 1942,

kterou se mění a doplňují stanovy Výsadní obilní společnosti.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství, a se zřetelem k § 6, odst. 2 vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb., o úpravě obchodu s obilím, moukou, mlýnskými výrobky a některými krmivy, ve znění vládních nařízení je pozměňujících a doplňujících a ve znění vyhlášky ministra zemědělství ze dne 4. září 1940, č. 293 Sb.:

Čl. I.

Vládní nařízení č. 137/1934 Sb., pozměněné vládními nařízeními ze dne 21. července 1937, č. 193 Sb., ze dne 12. října 1939, č. 236 Sb.,

chung des Ministers für Landwirtschaft vom 4. September 1940, Slg. Nr. 294, abgeänderte Fassung der Regierungsverordnung Slg. Nr. 137/1934 wird hinsichtlich des Statuts abgeändert und ergänzt, wie folgt:

1. Nach § 30 des Statuts wird ein § 30a eingeschaltet, der zu lauten hat:

„§ 30a.

Die im § 29 festgesetzte Anzahl der Mitglieder des Verwaltungsrates kann durch Ernennung eines weiteren Vorsitzenden-Stellvertreters, den der Minister für Land- und Forstwirtschaft ernennt und abberuft, erweitert werden; der Vorsitzenden-Stellvertreter legitimiert sich durch das Ernennungsdekret."

2. § 33, Abs. 5, hat zu lauten:

„(5) Der Minister für Land- und Forstwirtschaft bestimmt, wer von den Vorsitzenden-Stellvertretern den Vorsitzenden zu vertreten hat."

Art. II.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

a vyhláškou ministra zemědělství ze dne 4. září 1940, č. 294 Sb., se znovu ve stanovách mění a doplňuje takto:

1. za § 30 stanov se připojuje § 30a, který zní:

„§ 30a.

Počet členů správní rady stanovený v § 29 může býti rozšířen jmenováním dalšího místopředsedy, kterého jmenuje a odvolává ministr zemědělství a lesnictví; místopředseda se legitimuje jmenovacím dekretem."

2. § 33, odst. 5 zní:

„(5) Ministr zemědělství a lesnictví stanoví, který z místopředsedů zastupuje předsedu."

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 18. Februar 1942.

19. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 18. února 1942.

Cena: K 1·—. Částka 19.

Inhalt: **50.** Kundmachung, womit eine Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag über die Vergütung des Kursverlustes bei einigen Forderungen im ehemaligen Polen verlautbart wird.

Obsah: **50.** Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o náhradě kursové ztráty na některých pohledávkách v bývalém Polsku.

50.

Kundmachung des Ministers für Wirtschaft und Arbeit (84) vom 12. Februar 1942,

womit eine Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag über die Vergütung des Kursverlustes bei einigen Forderungen im ehemaligen Polen verlautbart wird.

Auf Grund des § 21, Abs. 3, der Regierungsverordnung vom 23. Juni 1939, Slg. Nr. 155, womit eine Devisenordnung erlassen wird, verlautbare ich mit Wirksamkeit vom Tage der Kundmachung die beigeschlossene Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag vom 30. Jänner 1942.

Dr. Bertsch m. p.

Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag

über die Vergütung des Kursverlustes bei einigen Forderungen im ehemaligen Polen.

Die Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag bestimmt auf Grund des § 17 der Devisenordnung:

Die im Art. 1, Abs. 2, der durch die Kundmachung des Finanzministers vom 29. Juli 1941, Slg. Nr. 286, verlautbarten Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren

Vyhláška ministra hospodářství a práce (84) ze dne 12. února 1942,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o náhradě kursové ztráty na některých pohledávkách v bývalém Polsku.

Podle § 21, odst. 3 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád, vyhlašuji s účinností ode dne vyhlášení připojené opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 30. ledna 1942.

Dr. Bertsch v. r.

Opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze

o náhradě kursové ztráty na některých pohledávkách v bývalém Polsku.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze stanoví podle § 17 devisového řádu:

Lhůta pro převod pohledávek z území bývalého Polska, přivtěleného k Německé říši, a z území Generální gubernie do Protektorátu Čechy a Morava, stanovená v čl. 1, odst. 2

in Prag vom 21. Juli 1941 bis zum 31. Dezember 1941 bestimmte Frist zur Überweisung von Forderungen aus dem dem Deutschen Reich eingegliederten Gebiet des ehemaligen Polen und aus dem Gebiet des Generalgouvernements in das Protektorat Böhmen und Mähren wird bis 30. Juni 1942 verlängert.

Prag, am 30. Jänner 1942.

Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag

Der Gouverneur:
Dr. **Dvořák** m. p.

Der Bankrat:
Dr. **Bürger** m. p.

Der Oberdirektor:
Dr. **Peroutka** m. p.

opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 21. července 1941, uveřejněného vyhláškou ministra financí ze dne 29. července 1941, č. 286 Sb., do 31. prosince 1941, se prodlužuje do 30. června 1942.

V Praze dne 30. ledna 1942.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze

Guvernér:
Dr. **Dvořák** v. r.

Bankovní rada:
Dr. **Bürger** v. r.

Vrchní ředitel:
Dr. **Peroutka** v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 23. Februar 1942.

20. Stück. Preis: K 13·60.

Ročník 1942. 421

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 23. února 1942.

Cena: K 13·60. Částka 20.

Inhalt: **(51—57.) 51.** Verordnung über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst (R. V.). — **52.** Verordnung, womit die Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 51, über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst durchgeführt wird (Reisekostenausführungsverordnung — R. A.). — **53.** Verordnung über Umzugskostenvergütung im öffentlichen Dienst (U. K. V.). — **54.** Verordnung, womit die Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 53, über Umzugskostenvergütung im öffentlichen Dienst durchgeführt wird (Umzugskostenausführungsbestimmungen — U. K. A.). — **55.** Verordnung über die Vergütung bei vorübergehender auswärtiger Beschäftigung (V. B.). — **56.** Verordnung über die Vergütung für die Benutzung von Kraftfahrzeugen bei öffentlicher Dienstleistung (K. F.). — **57.** Verordnung über das Verfahren im Berciche der Dienstauslagenersätze im öffentlichen Dienst (V. E.).

Obsah: **(51.—57.) 51.** Nařízení o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě (N. C.). — **52.** Nařízení, jímž se provádí vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 51 Sb., o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě (prováděcí nařízení o cestovních výlohách — P. C.). — **53.** Nařízení o náhradách stěhovacích výloh ve veřejné službě (N. St.). — **54.** Nařízení, jímž se provádí vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 53 Sb., o náhradách stěhovacích výloh ve veřejné službě (prováděcí nařízení o stěhovacích výlohách — P. N. St.). — **55.** Nařízení o náhradách při přechodném přidělení (P. P.). — **56.** Nařízení o náhradách za používání motorových vozidel při výkonu veřejné služby (M. V.). — **57.** Nařízení o řízení ve věcech náhrad služebních výloh ve veřejné službě (Ř. Ú.).

51.

Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942 über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst (R. V.).

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

I. TEIL.

Allgemeines.

§ 1.

Geltungsbereich.

(1) Diese Verordnung gilt für die Dienstreisen der Beamten

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942 o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě (N. C.).

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

ČÁST I.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

Rozsah platnosti.

(1) Toto nařízení platí pro služební cesty úředníků

a) des Protektorates Böhmen und Mähren,

b) der territorialen Selbstverwaltungsverbände,

c) der übrigen öffentlichrechtlichen Körperschaften (einschließlich der öffentlichrechtlichen Versicherungsanstalten), Verbände und Stiftungen

sowie der ihnen gehörenden oder der von ihnen verwalteten Anstalten, Unternehmungen, Fonds und Einrichtungen.

(2) Für die Soldaten und Militärbeamten der Regierungstruppe erläßt die Regierung besondere Vorschriften.

(3) Unter Beamten des Protektorates im Sinne dieser Verordnung sind die Bediensteten der protektoratseigenen oder der vom Protektorat verwalteten Behörden, Anstalten, Unternehmungen, Fonds und Einrichtungen — die Richter inbegriffen — zu verstehen, deren Besoldungs- und Dienstverhältnisse durch die Besoldungsgesetze oder durch die auf Grund derselben erlassenen Vorschriften geregelt sind. Die Bestimmung des vorstehenden Satzes gilt für die Beamten der territorialen Selbstverwaltungsverbände entsprechend.

§ 2.

Begriff der Dienstreise.

(1) Eine Dienstreise liegt vor, wenn ein Beamter, um bestimmte Dienstgeschäfte auszuführen, auf Anordnung oder mit Ermächtigung seines Vorgesetzten sich an einen außerhalb der Gemeindegrenzen seines dienstlichen Wohnsitzes oder tatsächlichen Wohnortes gelegenen Ort (Geschäftsort) begibt und wenn die Abwesenheit sechs Stunden übersteigt.

(2) Eine Dienstreise liegt nicht vor, wenn der Geschäftsort und die Gemeinde des dienstlichen Wohnsitzes oder des tatsächlichen Wohnortes des Beamten derart benachbart sind, daß sie nach der Verkehrsanschauung örtlich oder wirtschaftlich zusammengehören (Nachbarorte). Welche Orte dies sind, bestimmt der Finanzminister.

(3) Bei vorübergehender Abordnung zu einer auswärtigen Beschäftigungsstelle (§ 12, Abs. 2) tritt an die Stelle des dienstlichen Wohnsitzes oder des tatsächlichen Wohnortes der auswärtige Beschäftigungsort.

a) Protektorátu Čechy a Morava,

b) svazků územní samosprávy,

c) ostatních veřejnoprávních korporací (včetně ústavů veřejnoprávního pojištění), svazů a nadací,

jakož i jejich nebo jimi spravovaných ústavů, podniků, fondů a zařízení.

(2) Pro vojáky a vojenské úředníky vládního vojska vydá vláda zvláštní předpisy.

(3) Úředníky Protektorátu ve smyslu tohoto nařízení se rozumějí — čítajíc v to soudce — zaměstnanci úřadů, ústavů, podniků, fondů a zařízení protektorátních nebo Protektorátem spravovaných, jejichž platové a služební poměry jsou upraveny platovými zákony nebo předpisy na jejich základě vydanými. Ustanovení předcházející věty platí obdobně pro úředníky svazků územní samosprávy.

§ 2.

Pojem služební cesty.

(1) O služební cestu jde, odebéře-li se úředník na příkaz nebo se zmocněním svého představeného za účelem provedení určitého služebního výkonu do místa ležícího mimo hranice obce služebního sídla nebo skutečného bydliště (do místa jednání) a je-li vzdálen po více než šest hodin.

(2) O služební cestu nejde, jestliže místo jednání a obec služebního sídla nebo skutečného bydliště úředníka tak spolu sousedí, že podle obecného názoru místně nebo hospodářsky navzájem souvisí (sousední místa). Která jsou to místa, určí ministr financí.

(3) Při přechodném přidělení (§ 12, odst. 2) nastupuje na místo služebního sídla nebo skutečného bydliště místo přechodného přidělení.

(4) Der Begriff der Dienstreise für den Bereich der Regierungstruppe ist durch besondere Vorschriften festgesetzt.

§ 3.

Voraussetzung für Dienstreisen.

Dienstreisen dürfen nur ausgeführt werden, wenn dienstliche Gründe sie notwendig machen und der Zweck nicht auf andere Weise erreicht werden kann.

II. TEIL.

Reisekostenvergütung.

§ 4.

Stufeneinteilung.

(1) Um die Beamten für den durch die Dienstreise verursachten Mehraufwand zu entschädigen, wird eine Reisekostenvergütung nach folgender Stufeneinteilung gewährt:

Zur Reisekostenstufe	gehören		
	Beamte		und folgende in dieser Hinsicht ihnen gleichgestellte Personen
	der Dienstklasse	auf systemisierten Dienstposten	
Ia			
Ib	I	außerhalb der Besoldungsgruppen sowie in der 1. Beamten-Besoldungsgruppe	Richter außerhalb der Gruppen sowie Richter auf in der I. und II. Funktionsgehaltsklasse systemisierten Dienstposten
II	I	in der 2. bis 6. Beamten-Besoldungsgruppe (einschließlich der Beamtenanwärter)	die übrigen Richter (einschließlich der Richteramtsanwärter), alle Professoren, alle Protektoratslehrer mit der Vorbildungsstufe I, Hochschulassistenten und Konstrukteure und Assistenten an den Fachschulen, Sekundärärzte (Assistenten) und Ärzte in ähnlicher Stellung, Protektorats-Gemeinde(Stadt)- und Distriktsärzte,
	II	in der 3. Beamten-Besoldungsgruppe	

(4) Pojem služební cesty pro obor vládního vojska jest stanoven zvláštními předpisy.

§ 3.

Předpoklady pro služební cesty.

Služební cesty smějí býti konány jen z nutných služebních důvodů, a nelze-li jejich účelu dosíci jiným způsobem.

ČÁST II.

Náhrady cestovních výloh.

§ 4.

Zařadění do stupňů cestovních výloh.

(1) Vyšší výdaj způsobený úředníkům služební cestou se hradí podle stupňů cestovních výloh, do nichž se úředníci zařaďují takto:

Do stupně cestovních výloh	náležejí		
	úředníci		a tyto v tomto směru jim na roveň postavené osoby
	služební třídy	na služebních místech systemisovaných	
Ia			
Ib	I.	mimo platové stupnice a v 1. platové stupnici úřednické	soudcové mimo skupiny a soudcové na systemisovaných místech I. a II. stupnice funkčního služného,
II	I.	v 2. až 6. platové stupnici úřednické (včetně úřednických čekatelů)	ostatní soudcové (včetně soudcovských čekatelů), všichni profesoři, všichni protektorátní učitelé se stupněm I. předběžného vzdělání, vysokoškolští asistenti a konstruktéři a asistenti na odborných školách, sekundární lékaři (asistenti) a lékaři v podobném postavení, protektorátní obecní (městští) a obvodní lékaři,
	II.	ve 3. platové stupnici úřednické	

Zur Reisekostenstufe	gehören		
	Beamte		und folgende in dieser Hinsicht ihnen gleichgestellte Personen
	der Dienstklasse	auf systemisierten Dienstposten	
III	II	in der 4. bis 7. Beamten-Besoldungsgruppe (einschließlich der Beamtenanwärter)	Protektoratslehrer mit der Vorbildungsstufe II, literarische Lehrer an Volksschulen,
	III	in der 4. Beamten-Besoldungsgruppe	
IV	III	in der 5. und 6. Beamten-Besoldungsgruppe	Protektoratslehrer mit der Vorbildungsstufe III auf Dienstposten der 1. und 2. Besoldungsgruppe, Lehrerinnen für Handarbeiten (Haushaltungskunde),
	IV	in der 4. bis 6. Beamten-Besoldungsgruppe	Protektoratslehrer mit der Vorbildungsstufe IV auf Dienstposten der 1. und 2. Besoldungsgruppe.
V	Die übrigen zur höheren Reisekostenstufe nicht gehörenden Personen.		

(2) Der Finanzminister kann im Einvernehmen mit dem zuständigen Ressortminister in die Reisekostenstufen Personen, deren Einteilung sich nicht aus der Bestimmung des Absatzes 1 ergibt, einreihen oder die durchgeführte Einreihung abändern; derartige Regelungen werden vom Finanzminister in geeigneter Weise kundgemacht.

§ 5.

Begriff der Reisekostenvergütung.

Die Reisekostenvergütung besteht aus Fahrkostenentschädigung (einschließlich Entschädigung für Fußwegstrecken), Tagegeld, Übernachtungsgeld und Nebenkostenersatz.

Abschnitt A.

Fahrkostenentschädigung.

§ 6.

Benutzung öffentlicher, regelmäßig verkehrender Beförderungsmittel.

(1) Für Strecken, die mit öffentlichen, regelmäßig verkehrenden Beförderungsmit-

Do stupně cestovních výloh	náležejí		
	úředníci		a tyto v tomto směru jim na roveň postavené osoby
	služební třídy	na služebních místech systemisovaných	
III	II.	ve 4. až 7. platové stupnici úřednické (včetně úřednických čekatelů)	protektorátní učitelé se stupněm II. předběžného vzdělání, literní učitelé národních škol,
	III.	ve 4. platové stupnici úřednické	
IV	III.	v 5. a 6. platové stupnici úřednické	protektorátní učitelé se stupněm III. předběžného vzdělání na služebních místech 1. a 2. platové stupnice, učitelky ručních prací (domácích nauk),
	IV.	ve 4. až 6. platové stupnici úřednické	protektorátní učitelé se stupněm IV. předběžného vzdělání na služebních místech 1. a 2. platové stupnice,
V	ostatní osoby, které nenáležejí do vyššího stupně cestovních výloh.		

(2) Ministr financí v dohodě s příslušným resortním ministrem může zařaditi do stupňů cestovních výloh osoby, jejichž zařadění nevyplývá z ustanovení odstavce 1, nebo provedené zařadění měniti; takové úpravy vyhlásí ministr financí vhodným způsobem.

§ 5.

Pojem náhrad cestovních výloh.

Náhradami cestovních výloh jsou náhrada jízdních výloh (včetně náhrady za cesty vykonané pěšky), stravné, nocležné a náhrada vedlejších výloh.

Oddíl A.

Náhrada jízdních výloh.

§ 6.

Použití veřejných dopravních prostředků o pravidelných spojích.

(1) Za trati projeté veřejnými dopravními prostředky o pravidelných spojích hradí se

teln zurückgelegt sind, werden nur die wirklich entstandenen Fahrtauslagen vergütet. Sie werden aber höchstens vergütet für das Befördern

a) der Beamten

und zwar	in der
der Beamten auf außerhalb der Besoldungsgruppen systemisierten Dienstposten, der Richter außerhalb der Gruppen	1. Wagen- oder 1. Schiffsklasse
der übrigen Beamten der I. Dienstklasse (einschließlich Beamtenanwärter), der übrigen Richter (einschließlich Richteramtsanwärter), aller Professoren, der Hochschulassistenten, der Konstrukteure und der Assistenten an Fachschulen, der Sekundärärzte (Assistenten) und der Ärzte in ähnlicher Stellung, der Protektorats-Gemeinde- (Stadt)- und Distriktsärzte, aller Protektoratslehrer mit der Vorbildungsstufe I und II, sämtlicher Beamten der II. Dienstklasse (einschließlich Beamtenanwärter) und der Beamten der III. Dienstklasse auf in der 4. Besoldungsgruppe systemisierten Dienstposten,	2. Wagen- oder 1. Schiffsklasse
der übrigen	3. Wagen- oder 2. Schiffsklasse

b) des notwendigen persönlichen und dienstlichen Gepäcks.

(2) Sind an einer Dienstreise Beamte verschiedener Stufen (§ 4) beteiligt und müssen sie auch während der Fahrt Dienstgeschäfte zusammen erledigen, so können den Beamten der niedrigeren Stufen mit Genehmigung der vorgesetzten Behörde dieselben Fahrkosten vergütet werden wie den Beamten einer höheren Stufe.

(3) Schwerkriegsbeschädigten Oberschenkelamputierten und Krückenträgern können bei Dienstreisen die Mehrauslagen für das Benutzen der 2. Wagen- oder 1. Schiffsklasse erstattet werden. Das gleiche gilt für Schwerkranke, wenn die Benutzung dieser Klassen ärztlich als notwendig bescheinigt wird.

(4) Für Beamte kann durch die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium allgemein eine Abänderung der

jen skutečně vzniklé jízdní výlohy. Hradí se však nejvýše za dopravu

a) úředníků,

a to	v
úředníků na služebních místech systemisovaných mimo platové stupnice, soudců mimo skupiny,	1. třídě vozové nebo 1. třídě na lodi
ostatních úředníků I. služební třídy (včetně úřednických čekatelů), ostatních soudců (včetně soudcovských čekatelů), všech profesorů, vysokoškolských asistentů, konstruktérů a asistentů na odborných školách, sekundárních lékařů (asistentů) a lékařů v podobném postavení, protektorátních obecních (městských) a obvodních lékařů, všech protektorátních učitelů se stupněm I. a II. předběžného vzdělání, všech úředníků II. služební třídy (včetně úřednických čekatelů) a úředníků III. služební třídy na služebních místech systemisovaných ve 4. platové stupnici	2. třídě vozové nebo 1. třídě na lodi
ostatních	3. třídě vozové nebo 2. třídě na lodi

b) nutných osobních a služebních zavazadel.

(2) Účastní-li se služební cesty úředníci různých stupňů (§ 4) a musí-li i za jízdy býti služebně činnými společně, mohou býti úředníkům nižších stupňů se schválením představeného hrazeny stejné jízdní výlohy jako úředníkům vyššího stupně.

(3) Ve válce těžce zmrzačeným, jimž byla odňata část nohy nad kolenem, a těm, kteří chodí o berli, mohou býti při služebních cestách hrazeny vyšší výlohy za použití 2. vozové třídy nebo 1. třídy na lodi. Totéž platí pro těžce nemocné, bylo-li použití těchto tříd jako nutné potvrzeno lékařsky.

(4) Ústřední úřad může v dohodě s ministerstvem financí všeobecně schváliti změnu zařadění, provedeného v odstavci 1. Tato se

im Absatz 1 vorgenommenen Einteilung genehmigt werden. Dies kann insbesonders in der Weise erfolgen, daß Beamte, die in Uniform fahren müssen, die 2. Wagen- oder 1. Schiffsklasse benutzen dürfen, soweit sie nicht bereits nach Absatz 1 hierzu berechtigt sind.

§ 7.

Benutzung anderer Beförderungsmittel.

Ob und inwieweit für Wegstrecken, die anders als mit öffentlichen, regelmäßig verkehrenden Beförderungsmitteln zurückgelegt werden, eine Entschädigung gewährt wird, bestimmt eine Regierungsverordnung. Für Wegstrecken, die ein Beamter nach Erreichen des Geschäftsortes in Ausübung des Dienstgeschäftes zu Fuß zurücklegt, wird er nicht entschädigt. Ausnahmen bestimmt die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium.

§ 8.

Zu- und Abgang.

Beim Zu- und Abgang zu und von den Beförderungsmitteln werden für das Befördern des Beamten und des zum dienstlichen und persönlichen Gebrauch bestimmten Gepäcks die notwendigen Auslagen in angemessenen Grenzen erstattet.

Abschnitt B.

Tagegeld und Übernachtungsgeld.

§ 9.

Betrag.

(1) Aus dem Tagegeld und dem Übernachtungsgeld sind die Mehrausgaben der Dienstreise zu bestreiten. Hierzu gehören insbesondere die Kosten der

a) Verpflegung,

b) Unterkunft und

c) Benutzung von öffentlichen, regelmäßig verkehrenden Beförderungsmitteln am Geschäftsort, ausgenommen die Auslagen für Zu- und Abgang.

(2) In der Stufe

beträgt	Ia	Ib	II	III	IV	V
			K			
a) das Tagegeld für jeden vollen Kalendertag	140	120	100	80	65	55
b) das Übernachtungsgeld	110	100	80	70	55	45

může státi zejména tím způsobem, že úředníci, kteří jsou povinni jeti ve stejnokroji, mohou použíti při služebních cestách 2. třídy vozové nebo 1. třídy na lodi, nejsou-li k tomu oprávněni již podle odstavce 1.

§ 7.

Použití jiných dopravních prostředků.

Zda a pokud za úseky cesty, které byly vykonány jinak než veřejnými dopravními prostředky o pravidelných spojích, se poskytne náhrada, stanoví vládní nařízení. Odškodné se neposkytuje za úseky cesty, které úředník prošel pěšky, prováděje služební výkon po dosažení místa jednání. Výjimky stanoví ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

§ 8.

Příchod a odchod.

Při příchodu k dopravnímu prostředku a při odchodu od něho hradí se v přiměřených mezích nutné výlohy za dopravu úředníka a zavazadla, určeného ke služební nebo osobní potřebě.

Oddíl B.

Stravné a nocležné.

§ 9.

Částky.

(1) Ze stravného a nocležného je hraditi vyšší výdaje vzniklé služební cestou. K nim patří zejména výlohy za

a) stravování,

b) ubytování a

c) použití veřejných dopravních prostředků o pravidelných spojích v místě jednání, vyjímajíc výlohy spojené s příchodem a odchodem.

(2) Ve stupni

činí	Ia	Ib	II	III	IV	V
			K			
a) stravné za celý kalendářní den	140	120	100	80	65	55
b) nocležné	110	100	80	70	55	45.

(3) Beansprucht eine Dienstreise keinen vollen Kalendertag, so beträgt das Tagegeld bei Abwesenheit von

mehr als 6 bis 8 Stunden 0,3 des vollen Satzes,

mehr als 8 bis 12 Stunden 0,5 des vollen Satzes,

mehr als 12 Stunden den vollen Satz.

Werden an einem Tage mehrere Dienstreisen ausgeführt, so wird jede Reise für sich berechnet.

(4) Die Sätze des Absatzes 3 werden auch für die Tage des Antritts und der Beendigung einer mehrtägigen Dienstreise gezahlt.

(5) Erstreckt sich eine bis zu 24 Stunden dauernde Dienstreise auf zwei Kalendertage und wird ein Übernachten nicht erforderlich, so ist das Tagegeld so zu berechnen, als wenn die Dienstreise an einem Kalendertage ausgeführt wäre, sofern sich nicht durch eine getrennte Berechnung für die einzelnen Kalendertage eine höhere Vergütung ergibt.

(6) Bei einer Versetzungsreise erhält der Beamte für den Tag der Ankunft am neuen Dienstort immer ein volles Tagegeld und ein Übernachtungsgeld. Der § 10 bleibt anwendbar. Voraussetzung ist, daß der bisherige und der neue Dienstort nicht Nachbarorte im Sinne des § 2, Abs. 2, sind.

§ 10.

Kürzung von Tage- und Übernachtungsgeld.

(1) Wird einem Beamten auf der Dienstreise von Amts wegen unentgeltliche Tagesverpflegung gewährt, so werden ihm 25 vom Hundert des vollen Tagegeldes belassen.

(2) Wird Unterkunft von Amts wegen unentgeltlich bereitgestellt oder werden Auslagen für das Benutzen von Schlafwagen oder Kabinen erstattet, so werden 25 vom Hundert des Übernachtungsgeldes belassen.

(3) In besonderen Fällen kann die Zentralbehörde mit Zustimmung des Finanzministeriums von der Regelung in den Absätzen 1 und 2 abweichen.

(4) Nehmen Soldaten und Militärbeamte der Regierungstruppe bei Dienstreisen an der Verpflegung bei den Verbänden usw. teil, so gelten die Sondervorschriften für Soldaten und Militärbeamte der Regierungstruppe.

(3) Nevyžaduje-li služební cesta celého kalendářního dne, činí stravné, byl-li úředník vzdálen

po více než 6 až 8 hodin, 0,3 plné sazby,

po více než 8 až 12 hodin, 0,5 plné sazby,

po více než 12 hodin, plnou sazbu.

Bylo-li v jednom dni vykonáno více služebních cest, je počítati každou cestu zvláště.

(4) Sazby podle odstavce 3 platí též pro dny nástupu nebo skončení vícedenní služební cesty.

(5) Zasahuje-li služební cesta, trvající az 24 hodiny, do dvou kalendářních dnů a není-li nutným přenocovati, jest stravné počítati tak, jako by služební cesta byla vykonána v jednom kalendářním dni, pokud z odděleného počítání za jednotlivé kalendářní dny nevyplývá náhrada vyšší.

(6) Jde-li o cestu při přeložení, dostane úředník za den příjezdu do nového služebního místa vždy plné stravné a nocležné. Ustanovení § 10 není dotčeno. Předpokladem je, že dosavadní a nové služební místo nejsou sousedními místy podle § 2, odst. 2.

§ 10.

Krácení stravného a nocležného.

(1) Dostane-li se úředníku na služební cestě bezplatné denní stravy péčí úřadu, ponechá se mu 25% plného stravného.

(2) Poskytne-li se péčí úřadu bezplatné ubytování nebo hradí-li se výlohy za použití lůžkového vozu nebo kabiny, ponechá se 25% nocležného.

(3) Ve zvláštních případech může se ústřední úřad se souhlasem ministerstva financí odchýliti od úpravy uvedené v odstavcích 1 a 2.

(4) Stravují-li se vojáci a vojenští úředníci vládního vojska při služebních cestách u útvarů atd., platí zvláštní předpisy pro vojáky a vojenské úředníky vládního vojska.

Abschnitt C.

Nebenkostenersatz.

§ 11.

Begriff und Umfang der Erstattung.

Andere Aufwendungen, die der Beamte zum Erreichen des Zwecks der Dienstreise machen muß, werden als Nebenkosten in der nachgewiesenen Höhe erstattet. Die nähere Regelung bestimmt eine Regierungsverordnung.

III. TEIL.

Ermäßigte Reisekostenvergütung.

§ 12.

Ermäßigte Vergütung bei längerem Aufenthalt an einem Geschäftsort.

(1) Bedingt eine Dienstreise einen Aufenthalt von mehr als sieben Tagen an demselben auswärtigen Geschäftsort, so sind das Tagegeld und das Übernachtungsgeld vom achten Tage an nach näherer Bestimmung einer Regierungsverordnung zu ermäßigen. Die Zentralbehörde kann in besonderen Fällen vom achten Tage an eine Vergütung bis zur Höhe des vollen Tage- und Übernachtungsgeldes bis zu weiteren 14 Tagen bewilligen und diese Ermächtigung bis zu 7 Tagen den unmittelbar nachgeordneten Behörden übertragen. Die Frist von insgesamt 21 Tagen darf nur mit Zustimmung des Finanzministers verlängert werden.

(2) Ob und welche Vergütungen Beamte erhalten, die vorübergehend zu einer auswärtigen Beschäftigungsstelle oder zu Lehrkursen u. dgl. abgeordnet werden, bestimmt eine Regierungsverordnung.

§ 13.

Bezirkstagegeld, Bezirksübernachtungsgeld, Pauschvergütung, Aufwandsentschädigung.

(1) Die Zentralbehörde kann im Einvernehmen mit dem Finanzministerium an Stelle der Reisekostenvergütung nach dem II. Teil ermäßigte Vergütungen (Bezirkstagegeld, Bezirksübernachtungsgeld, Pauschvergütung oder Aufwandsentschädigung) festsetzen

Oddíl C.

Náhrada vedlejších výloh.

§ 11.

Pojem a rozsah náhrady.

Jiné výdaje, které musí úředník vynaložiti na dosažení účelu služební cesty, hradí se v prokázané výši jako vedlejší výdaje. Bližší upraví vládní nařízení.

ČÁST III.

Snížené náhrady cestovních výloh.

§ 12.

Snížené náhrady při delším pobytu v místě jednání.

(1) Trvá-li při služební cestě pobyt úředníka venku na témže místě jednání více než sedm dní, jest stravné a nocležné počínajíc osmým dnem snížiti podle předpisů, jež vydá vláda nařízením. Ústřední úřad může ve zvláštních případech povoliti náhrady až do výše plného stravného a nocležného do dalších 14 dnů osmým dnem počínajíc a toto zmocnění přenésti až do 7 dnů na úřady přímo podřízené. Úhrnná lhůta 21 dnů může býti prodloužena jen se souhlasem ministra financí.

(2) Zda a jakých náhrad se dostane úředníkům, kteří jsou přechodně přiděleni nebo jsou vysláni do kursů a podobně, určí vládní nařízení.

§ 13.

Okrskové stravné, okrskové nocležné, paušály, odškodné.

(1) Ústřední úřad může v dohodě s ministerstvem financí na místě náhrad cestovních výloh podle části II. stanoviti snížené náhrady (okrskové stravné, okrskové nocležné, paušály, odškodné)

1. für Dienstreisen eines Beamten,
   a) dem ein Amts- oder Dienstbezirk zugewiesen ist,
   b) der durch die Art seiner Dienstgeschäfte zu häufigen Dienstreisen genötigt ist,

2. für einzelne Dienstzweige und Dienstgeschäfte,

3. für bestimmte, wiederkehrende Dienstreisen nach demselben Ort oder in demselben Bezirk.

(2) Bei auswärtigen Dienstgeschäften, die zu den regelmäßigen Dienstaufgaben des Beamten gehören, wird keine Reisekostenvergütung nach dem II. Teil gewährt. Ob und inwieweit eine ermäßigte Vergütung gewährt werden kann, bestimmt die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium.

IV. TEIL.

Sondervorschriften.

§ 14.

Andere Aufwendungen außerhalb der Dienststelle.

Ist ein Beamter bei auswärtigen Dienstgeschäften, die nicht als Dienstreisen im Sinne des § 2 gelten, genötigt, Beförderungsmittel zu benutzen, so werden die entstandenen Auslagen in den Grenzen der Bestimmungen der §§ 6 bis 8 ersetzt. Ferner können auch andere bei solchen Dienstgeschäften entstandene unvermeidbare Auslagen erstattet werden.

§ 15.

Vergütungen an Nichtbeamte.

Nichtbeamtete Personen, die als Sachverständige oder Mitglieder von Kommissionen und dergleichen für den öffentlichen Dienst tätig werden, erhalten Reisekostenvergütung nach näherer Bestimmung einer Regierungsverordnung.

§ 16.

Zuschuß zum Tagegeld und Übernachtungsgeld.

(1) Hat eine Dienstreise nachweislich außergewöhnliche Kosten verursacht, die aus dem Tagegeld und dem Übernachtungsgeld zu bestreiten waren, aber aus ihrem Gesamtbetrage nicht gedeckt werden konnten, so

1. při služebních cestách úředníka,
   a) jemuž byl přikázán úřední nebo služební okrsek,
   b) jenž hledíc k povaze služebních výkonů je nucen konati časté služební cesty,

2. pro jednotlivá služební odvětví nebo služební výkony,

3. pro určité opakující se služební cesty do téhož místa nebo do téhož okrsku.

(2) Při vnějších služebních výkonech, které patří ku pravidelným služebním úkolům úředníka, neposkytuje se náhrada cestovních výloh podle části II. Zda a pokud mohou býti poskytnuty snížené náhrady, určí ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

ČÁST IV.

Zvláštní ustanovení.

§ 14.

Jiné výdaje mimo služebnu.

Jestliže úředník při vnějších služebních výkonech, které nejsou služebními cestami podle § 2, je nucen použíti dopravních prostředků, hradí se vzniklé výlohy v mezích ustanovení §§ 6 až 8. Dále mohou býti hrazeny i jiné nevyhnutelné výdaje, vzniklé při takových služebních výkonech.

§ 15.

Náhrady osobám, jež nejsou úředníky.

Osoby, jež nejsou úředníky, které však jsou pro veřejnou službu činnými jako znalci nebo členové komisí a podobně, dostanou náhradu cestovních výloh podle ustanovení, jež vydá vláda nařízením.

§ 16.

Příplatek ke stravnému a nocležnému.

(1) Způsobila-li služební cesta prokazatelně kromobyčejné výdaje, jež bylo hraditi ze stravného a nocležného, jež však nemohly býti hrazeny z jejich úhrnu, povolí ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí příplatek na

bewilligt die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium zur Deckung der als unvermeidlich anerkannten weiteren Ausgaben einen Zuschuß.

(2) Die Zentralbehörde kann im Einvernehmen mit dem Finanzministerium die unmittelbar nachgeordneten Behörden ermächtigen, nach Absatz 1 zu verfahren.

úhradu dalších výdajů, uznaných za nevyhnutelné.

(2) Ústřední úřad může v dohodě s ministerstvem financí zmocniti úřady přímo podřízené, aby postupovaly podle odstavce 1.

V. TEIL.

Schlußvorschriften.

§ 17.

Erlöschen des Anspruches.

Der Anspruch auf Reisekostenvergütung erlischt, wenn er nicht binnen einem Jahre nach Beendigung der Dienstreise bei der zuständigen Behörde geltend gemacht wird. Das gleiche gilt für Kostenerstattungsansprüche auf Grund der bisherigen Bestimmungen aus Dienstreisen, die vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung ausgeführt worden sind.

ČÁST V.

Závěrečná ustanovení.

§ 17.

Zánik nároku.

Nárok na náhradu cestovních výloh zaniká, nebyl-li u příslušného úřadu uplatněn do jednoho roku po skončení služební cesty. Totéž platí o nárocích na náhradu cestovních výloh podle dosavadních předpisů, jde-li o služební cesty, které byly vykonány před účinností tohoto nařízení.

§ 18.

Ermächtigung zum Erlaß von Ausführungs- und Ergänzungsbestimmungen.

(1) Die Regierung wird Grundvorschriften zur Ausführung dieser Verordnung erlassen, und zwar auch hinsichtlich des Verfahrens. Desgleichen kann die Regierung die Wirksamkeit dieser Verordnung auch auf andere Bedienstete der im § 1, Abs. 1, angeführten Subjekte sowie auf Beamte und Bedienstete von anderen als dort angeführten Subjekten ausdehnen. Desgleichen kann die Regierung durch eine Kundmachung im Amtsblatte Grundvorschriften über die Reisekostenvergütung der im Vertragsdienstverhältnis stehenden Angestellten und der Arbeiter erlassen, auf die sich die Bestimmungen der Besoldungsgesetze oder der auf Grund derselben erlassenen Vorschriften nicht beziehen; durch diese Kundmachung werden die bisher für sie geltenden Vorschriften (Verträge) ersetzt.

(2) Der Finanzminister wird ermächtigt, Rechts- und Verwaltungsvorschriften zur weiteren Ausführung und Ergänzung dieser Verordnung zu erlassen, und zwar auch bezüglich der Verfolgung der Anwendung der Reisekostenvergütungsvorschriften und der Verfolgung ihrer finanziellen Seite; insbesondere kann er Sonderbestimmungen für Auslandsdienstreisen erlassen.

§ 18.

Zmocnění vydávati prováděcí a doplňující předpisy.

(1) Vláda vydá základní předpisy ku provedení tohoto nařízení, a to i pokud jde o řízení. Může též rozšířiti platnost tohoto nařízení i na jiné zaměstnance subjektů uvedených v § 1, odst. 1, jakož i na úředníky a zaměstnance jiných subjektů, než jsou tam uvedeny. Rovněž může vláda vyhláškou v Úředním listě vydati základní předpisy o náhradách cestovních výloh zaměstnancům ve smluvním služebním poměru a dělníkům, na něž se nevztahují předpisy platových zákonů nebo předpisy na jejich základě vydané; touto vyhláškou se nahradí dosud pro ně platné předpisy (smlouvy).

(2) Ministr financí se zmocňuje, aby vydával právní a správní předpisy k dalšímu provedení a doplnění tohoto nařízení, a to i pokud jde o sledování použití předpisů o náhradách cestovních výloh a sledování jejich finanční stránky; zejména může vydati zvláštní předpisy o služebních cestách zahraničních.

(3) Für Angehörige der Gendarmerie und der Polizei kann der Minister des Innern Sondervorschriften erlassen.

(4) Der zuständige Ressortminister oder die ihm unmittelbar nachgeordneten, hierzu von ihm ermächtigten Behörden können für den Bereich der territorialen oder Interessenselbstverwaltung oder für andere ihrer Aufsicht unterliegenden Subjekte, für die diese Verordnung gilt oder auf die sie ausgedehnt werden wird, zur Ausführung oder Ergänzung besondere Rechts- und Verwaltungsvorschriften erlassen; sie können auch die Vergütungssätze abweichend von dieser Verordnung festsetzen und die erwähnten Subjekte ermächtigen, nähere Vorschriften herauszugeben.

(5) Die auf Grund der Absätze 3 und 4 erlassenen Vorschriften dürfen nicht günstiger sein als die allgemeinen Vorschriften; sie dürfen ungünstiger sein, wenn es die sachlichen Verhältnisse zulassen.

§ 19.

Inkrafttreten.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1942 in Kraft; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt. Für Dienstreisen, die vor dem 1. Januar 1942 angetreten und an diesem Tage oder später beendet werden, verbleibt es bei den bisherigen Bestimmungen.

(2) Solange die Vorschriften gemäß § 1, Abs. 2, nicht herausgegeben sind, verbleiben die bisherigen Vorschriften für die dort angeführten Personen in Gültigkeit.

(3) Die für bestimmte Zweige (Bereiche) geltenden Sondervorschriften bleiben bis zur Erlassung der an ihre Stelle tretenden Vorschriften in Kraft, jedoch längstens bis zum 31. Dezember 1942. Dies gilt insbesondere für das Protektoratsunternehmen „Böhmisch-Mährische Bahnen".

(4) Die Vergütungen nach den gemäß den Absätzen 2 und 3 in Kraft verbliebenen Bestimmungen dürfen das Ausmaß der Vergütungen nach dieser Verordnung und nach den sie durchführenden Vorschriften nicht übersteigen.

(5) Im übrigen treten mit dem Tage des Inkrafttretens dieser Verordnung die bisherigen Bestimmungen, die für Gegenstände gelten, die durch diese Verordnung oder durch die auf Grund derselben erlassenen Vorschriften geregelt werden, außer Kraft, insbesondere die Bestimmungen der Regie-

(3) Pro příslušníky četnictva a policie může vydati zvláštní předpisy ministr vnitra.

(4) Příslušný resortní ministr nebo jemu přímo podřízené úřady, jím k tomu zmocněné, mohou pro obor územní nebo zájmové samosprávy nebo pro jiné subjekty jejich dozoru podřízené, na něž toto nařízení platí nebo bude rozšířeno, vydávati ku provedení nebo doplnění zvláštní právní a správní předpisy; mohou také stanoviti sazby náhrad odlišně od tohoto nařízení a zmocniti zmíněné subjekty, aby vydaly podrobnější předpisy.

(5) Předpisy, vydané podle odstavců 3 a 4, nesmějí býti příznivější než předpisy všeobecné; mohou býti nepříznivější, pokud je to odůvodněno věcnými poměry.

§ 19.

Účinnost.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942 a provedou je všichni členové vlády. Pro služební cesty, které byly nastoupeny před 1. lednem 1942 a tohoto dne nebo později skončeny, je použíti dosavadních předpisů.

(2) Dokud nebudou vydány předpisy podle § 1, odst. 2, zůstávají pro osoby tam uvedené v platnosti dosavadní předpisy.

(3) Zvláštní předpisy platné pro určitá odvětví (obory) zůstávají v platnosti až do vydání předpisů je nahrazujících, nejdéle však do 31. prosince 1942. To platí zejména pro protektorátní podnik „Českomoravské dráhy".

(4) Náhrady podle ustanovení zachovaných v platnosti odstavci 2 a 3 nesmějí přesahovati míru náhrad podle tohoto nařízení a předpisů je provádějících.

(5) Jinak dnem účinnosti tohoto nařízení pozbývají platnosti dosavadní ustanovení platná o předmětech, které jsou upraveny tímto nařízením nebo předpisy na jeho základě vydanými, zejména ustanovení vládních nařízení ze dne 21. prosince 1939, č. 102 Sb. z roku 1940, ze dne 1. srpna 1940, č. 379 Sb., a ze dne 9. dubna

rungsverordnungen vom 21. Dezember 1939, Slg. Nr. 102 vom Jahre 1940, vom 1. August 1940, Slg. Nr. 379, und vom 9. April 1941, Slg. Nr. 157. Ist auf die aufgehobenen Bestimmungen in anderen Vorschriften verwiesen, so treten an ihre Stelle die entsprechenden Bestimmungen dieser Verordnung und die zu derselben herausgegebenen Durchführungsvorschriften oder die entsprechenden nach § 18 zu erlassenden Vorschriften.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

1941, č. 157 Sb. Odkazuje-li se v jiných předpisech na ustanovení, která se zrušují, nastupují na jejich místo obdobná ustanovení tohoto nařízení a k němu vydané prováděcí předpisy neb obdobné předpisy, jež budou vydány podle § 18.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

52.

Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942,

womit die Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 51, über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst durchgeführt wird (Reisekostenausführungsverordnung — R. A.).

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund der §§ 7, 11, 12, 15 und 18, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 51, über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst:

Abschnitt I.

Allgemeines.

(§§ 1 bis 3 R. V.)

Art. 1.

Persönlicher Geltungsbereich.

(1) Wer Beamter im Sinne der Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 51, über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst (des weiteren nur R. V.) ist, bestimmt, soweit es sich nicht unmittelbar aus derselben ergibt, die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium.

(2) Für Reisen, die zum Dienstantritt bei der ersten oder der Wiederanstellung im Be-

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942,

jímž se provádí vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 51 Sb., o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě (prováděcí nařízení o cestovních výlohách — P. C.).

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle §§ 7, 11, 12, 15 a 18, odst. 1 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 51 Sb., o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě:

Oddíl I.

Všeobecná ustanovení

(§§ 1 až 3 N. C.).

Čl. 1.

Osobní rozsah platnosti.

(1) Kdo je úředníkem ve smyslu vládního nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 51 Sb., o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě (v dalším krátce jen N. C.), určí, pokud se to přímo z něho nepodává, ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Za cesty, služebně nařízené k nástupu služby při prvém nebo opětném ustanovení

amtenverhältnis dienstlich angeordnet werden, kann Reisekostenvergütung wie bei Dienstreisen gewährt werden. Dies gilt auch für die Rückreise zum Wohnort nach Beendigung eines zeitweiligen oder auf eine bestimmte Zeit vereinbarten Beamtenverhältnisses. Für Beamte im Vorbereitungsdienst gilt Art. 3.

(3) Die Zentralbehörde kann im Einvernehmen mit dem Finanzministerium bestimmte Befugnisse nach den Bestimmungen der für Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienste geltenden Vorschriften auf die unmittelbar nachgeordneten Behörden übertragen. Als Zentralbehörde gilt, soweit es sich um die im § 1, Abs. 1, Buchst. b) und c), R. V. angeführten Subjekte handelt, und bei den Subjekten, auf die die R. V. ausgedehnt werden wird, die höchste Aufsichtsbehörde, welche im Einvernehmen mit dem Finanzministerium bestimmte Befugnisse nach den erwähnten Vorschriften auf die leitenden Dienststellen dieser Subjekte übertragen kann.

Art. 2.

Örtlicher Geltungsbereich.

(1) R. V. und R. A. gelten für Dienstreisen auch auf dem übrigen Reichsgebiet und im Grenzverkehr mit dem Ausland. Zu den Dienstreisen im Grenzverkehr gehören sämtliche eintägigen Reisen zwischen Inland und Ausland sowie solche mehrtägigen Reisen der im Grenzverkehr tätigen Beamten, die nicht über den Sitz einer ausländischen Lokalgrenzbehörde hinausführen.

(2) Für Auslandsdienstreisen gilt dieselbe Regelung, soweit nicht Sonderregelungen nach § 18, Abs. 2, R. V. anderes bestimmen.

Art. 3.

Beamte im Vorbereitungsdienst.

Beamte im Vorbereitungsdienst können für die Reise zum Dienstantritt im Dienstverhältnisse, bei Reisen zu ihrer Ausbildung Reisekostenvergütung nach der Besoldungsgruppe erhalten, in der sie bei regelmäßigem Verlauf ihrer Dienstlaufbahn zuerst angestellt werden. Bei Reisen zur Ablegung von Prüfungen und Teilnahme an Unterrichtsstunden gilt der Art. 22.

Art. 4.

Wohngemeinde.

Der Ausdruck Wohngemeinde im Sinne dieser Verordnung bezeichnet die Gemeinde (den

v úřednickém poměru, může býti poskytnuta náhrada cestovních výloh jako při služebních cestách. To platí také pro zpáteční cestu do místa bydliště po skončení dočasného nebo na určitou dobu sjednaného úřednického poměru. Pro úředníky v přípravné službě platí čl. 3.

(3) Ústřední úřad může určitá oprávnění podle ustanovení předpisů platných pro náhradu cestovních výloh ve veřejné službě v dohodě s ministerstvem financí přenésti na přímo podřízené úřady. Ústředním úřadem je, pokud jde o subjekty uvedené v § 1, odst. 1, písm. b) a c) N. C., a u subjektů, na něž N. C. bude rozšířeno, nejvyšší dozorčí úřad, který může v dohodě s ministerstvem financí určitá oprávnění podle zmíněných předpisů přenésti na vedoucí služebny těchto subjektů.

Čl. 2.

Místní rozsah platnosti.

(1) N. C. a P. C. platí pro služební cesty i na ostatním území Říše a v pohraničním styku s cizinou. Ke služebním cestám v pohraničním styku patří všechny jednodenní cesty mezi tuzemskem a cizinou, jakož i takové vícedenní cesty úředníků činných v pohraničním styku, které nevedou dále, než je sídlo cizozemského místního pohraničního úřadu.

(2) Pro zahraniční služební cesty platí stejná úprava, pokud zvláštní úpravy podle § 18, odst. 2 N. C. nestanoví jinak.

Čl. 3.

Úředníci v přípravné službě.

Úředníci v přípravné službě mohou za cestu k nástupu služby ve služebním poměru, při cestách k svému výcviku dostati náhradu cestovních výloh podle platové stupnice, v níž při pravidelném průběhu své služební dráhy budou po prvé ustanoveni. Pro cesty k výkonu zkoušek a k účasti na vyučování platí čl. 22.

Čl. 4.

Obec bydliště.

Výrazem „obec bydliště“ ve smyslu tohoto nařízení rozumí se obec (území obce), v níž

Gemeindebezirk), in der (dem) sich entweder die Dienststelle oder die Wohnung oder die auswärtige Beschäftigungsstelle (§ 12, Abs. 2, R. V.) des Beamten befindet.

Art. 5.

Nachbarorte.

Nachbarorte (§ 2, Abs. 2, R. V.) gelten im Sinne dieser Verordnung als Ortseinheit.

Art. 6.

Begriff des Geschäftsortes.

Geschäftsort (Ort des Dienstgeschäftes) ist die Gemeinde (der Gemeindebezirk), in der (dem) das Dienstgeschäft ausgeführt wird.

Art. 7.

Genehmigung der Dienstreise.

Jede Dienstreise muß im allgemeinen vor der Ausführung von dem zuständigen Vorgesetzten oder von der vorgesetzten Behörde — in der Regel schriftlich — genehmigt werden. Vorstände von Behörden können durch die nächstvorgesetzte Dienstbehörde ermächtigt werden, Dienstreisen bis zu 7 Tagen ohne Genehmigung auszuführen. Eine eigene schriftliche Genehmigung ist bei Richtern nicht erforderlich, soweit im Gerichtsverfahren die Dienstreisen ohne besondere Bewilligung gemacht werden können.

Art. 8.

Sparsamkeit und Schnelligkeit bei Dienstreisen.

(1) Der Beamte und die Behörde, die den Reiseplan genehmigt, haben darauf zu achten, daß Dienstreisen auf die zur Ausführung des Dienstgeschäftes unbedingt notwendige Zeit beschränkt und mit dem niedrigsten Kostenaufwand durchgeführt werden. Nur in diesem Umfange hat der Beamte Anspruch auf Reisekostenvergütung. Mehrere zeitlich zusammenfallende Dienstreisen in dieselbe Gegend sind tunlichst miteinander zu verbinden.

(2) Möglichkeiten zum Erzielen von Zeitersparnis durch Benutzen von Luftverkehrsmitteln sind auszunutzen, wenn die gesamten Kosten der Dienstreise sich dadurch nicht wesentlich erhöhen.

Art. 9.

Beschränkung der Teilnehmerzahl.

(1) Die Zahl der an einer Dienstreise teilnehmenden Beamten ist auf das unumgänglich

je buď úředníkova služebna nebo byt nebo v níž je úředník přechodně přidělen (§ 12, odst. 2 N. C.).

Čl. 5.

Sousední místa.

Sousední místa (§ 2, odst. 2 N. C.) se považují ve smyslu tohoto nařízení za místní jednotku.

Čl. 6.

Pojem místa jednání.

Místem jednání (místem služebního výkonu) je obec (území obce), v níž se provádí služební výkon.

Čl. 7.

Schválení služební cesty.

Zpravidla musí býti každá služební cesta předem — zpravidla písemně — schválena příslušným představeným nebo nadřízeným úřadem. Přednosty úřadů může nejblíže nadřízený úřad zmocniti, aby konali bez schválení služební cesty až do 7 dnů. Zvláštního písemného schválení není třeba u soudců, pokud v soudním řízení lze konati služební cesty bez zvláštního povolení.

Čl. 8.

Úspornost při služebních cestách.

(1) Úředník a úřad, který cestovní plán schvaluje, jsou povinni dbáti toho, aby služební cesty byly omezeny na čas nezbytně nutný pro provedení služebního výkonu a aby byly provedeny s nejmenším nákladem. Jen v tomto rozsahu má úředník nárok na náhradu cestovních výloh. Více služebních cest do téhož kraje, jež mohou býti časově spojeny, je co možná spojovati.

(2) Možností docíliti časové úspory dopravou vzduchem je využíti, jestliže se tím podstatně nezvýší celkové výdaje na služební cestu.

Čl. 9.

Omezení počtu účastníků.

(1) Počet úředníků, kteří se mají účastniti služební cesty, je omeziti na nezbytně nutnou

notwendige Maß zu beschränken. Beamte, die nur mittelbar an der Erledigung des Dienstgeschäftes beteiligt sind, dürfen zu Dienstreisen nicht zugezogen werden. Der zu entsendende Beamte hat sich von ihnen Weisung einzuholen, um ihre Dienstgeschäfte mit wahrnehmen zu können.

(2) Dienstreisen zur Teilnahme an Einweihungen, Dienstjubiläen, Vereinsfesten, Kongressen, Ausstellungen und dergleichen sind nur zulässig, wenn die dienstlichen Belange amtliche Vertretung unbedingt erfordern. Sie bedürfen stets vor der Ausführung der Genehmigung der vorgesetzten Dienstbehörde. Soll mehr als ein Beamter I. Dienstklasse an der Dienstreise teilnehmen, so ist die Genehmigung der Zentralbehörde einzuholen.

(3) Für Dienstreisen zu Beerdigungen gilt der Absatz 2 mit Ausnahme des zweiten Satzes.

Art. 10.

Antritt der Reise.

Dienstreisen müssen in der Regel in den Monaten April bis September von 6 Uhr und in den Monaten Oktober bis März von 7 Uhr an angetreten werden, wenn dadurch die Höhe des Tagegeldes und des Übernachtungsgeldes beeinflußt wird oder wenn nicht besondere Umstände einen späteren Antritt rechtfertigen.

Art. 11.

Rücksichtnahme auf Beförderungsgelegenheiten; Reisen an Sonntagen und nachts.

(1) Bei Anordnung und Ausführung von Dienstreisen sind die zweckmäßigsten Beförderungsgelegenheiten zu berücksichtigen. Die Dienststellen (Gerichte) sollen den Beginn des Dienstgeschäftes möglichst so festsetzen, daß auswärtige Teilnehmer keines besonderen Reisetages bedürfen.

(2) Sonn- und Feiertage sind als Liegetage zu vermeiden. Abweichungen müssen in der Reisekostenrechnung begründet werden. Ob der Beamte an Sonn- und Feiertagen oder nachts zu reisen hat, bestimmt der die Reise anordnende Dienstvorgesetzte.

Art. 12.

Weiter- und Rückreise.

(1) Nach beendetem Dienstgeschäft hat der Beamte noch an demselben Tage weiter- oder zurückzureisen, wenn er mit den regelmäßig

míru. Úředníci, kteří jen nepřímo jsou súčastněni na vyřízení služebního výkonu, nesmějí býti ke služebním cestám přibráni. Úředník určený pro výkon služební cesty je povinen vyžádati si od nich pokyny, aby mohl míti na zřeteli věci spadající do jejich činnosti.

(2) Služební cesty k účasti na svěceních, služebních výročích, spolkových slavnostech, sjezdech, výstavách a pod. jsou přípustny jen, vyžadují-li služební zájmy nezbytně úředního zastoupení. Je k nim vždy třeba předchozího schválení nadřízeného úřadu. Má-li se účastniti služební cesty více než jeden úředník I. služební třídy, jest si vyžádati schválení ústředního úřadu.

(3) O služebních cestách na pohřby platí odstavec 2 s výjimkou druhé věty.

Čl. 10.

Nástup cesty.

Služební cesty je zpravidla nastoupiti v měsících dubnu až září od 6. hodiny a v měsících říjnu až březnu od 7. hodiny, jestliže to má vliv na výši stravného a nocležného anebo jestliže zvláštní okolnosti neospravedlňují pozdější nástup cesty.

Čl. 11.

Zřetel na dopravní možnosti; cesty o nedělích a v noci.

(1) Při nařizování a provádění služebních cest je míti zřetel na nejúčelnější dopravní možnosti. Služebny (soudy) mají stanoviti začátek úředního jednání, pokud možno tak, aby účastníci odjinud nepotřebovali zvláštního dne na cestu.

(2) Úřední jednání třeba upraviti tak, aby neděle a svátky nezasahovaly do služebních cest. Odchylky musí býti v cestovním účtu odůvodněny. Představený, nařizuje cestu, určí, zda úředník má cestovati o nedělích a svátcích nebo v noci.

Čl. 12.

Další a zpáteční cesta.

(1) Po skončeném služebním výkonu má úředník ještě téhož dne jeti dále nebo se vrátiti, může-li dopravními prostředky o pravidel-

verkehrenden Beförderungsmitteln das weitere Reiseziel bis 22 Uhr oder den dienstlichen Wohnsitz bis 24 Uhr erreichen kann. Hat das Dienstgeschäft oder die Hinreise nebst Dienstgeschäft mehr als 10 Stunden beansprucht, so darf der Beamte die Weiter- oder Rückreise an demselben Tage unterlassen, wenn sie mehr als zwei Stunden dauert und nicht dringlich ist.

(2) Die Weiter- oder Rückreise ist auch ohne die Voraussetzungen des Absatzes 1 noch an demselben Tage auszuführen, wenn dem Beamten dies nach Lage des Falles zugemutet werden kann.

(3) Wird die Dienstreise zum Übernachten unterbrochen, so gelten für die Weiterreise die Bestimmungen des Art. 10.

Art. 13.

Reiseunterbrechung zum Übernachten.

(1) Zum Übernachten darf eine Reise nur unterbrochen werden, wenn der Geschäftsort und bei der Rückreise der dienstliche Wohnsitz trotz vorschriftsmäßigem Antritt der Reise mit den regelmäßigen Verkehrsverbindungen erst nach mindestens zwölfstündiger Reisezeit erreicht werden kann. Die Unterbrechung ist jedoch unzulässig, wenn dem Beamten die Weiterreise zum Zielort nach Lage des Falles zugemutet werden kann.

(2) Eine Schiffsreise darf, auch wenn die Voraussetzung von Absatz 1, erster Satz, vorliegt, zum Übernachten nicht unterbrochen werden, wenn an Bord Schlafeinrichtungen für Reisende vorhanden sind oder wenn durch eine Ausschiffung die Reisedauer mangels geeigneter Verkehrsverbindungen wesentlich verlängert würde.

(3) Eine Landwegreise darf zum Übernachten unterbrochen werden, wenn sie zehn Stunden gedauert hat und noch ein Reiseweg von mehr als zwei Stunden zurückzulegen ist.

(4) Hat ein Beamter die Reise zum Übernachten unterbrochen, obwohl die Voraussetzungen der Absätze 1 bis 3 nicht gegeben waren, so darf ihm ein Übernachtungsgeld nur in besonderen Fällen, die in der Reisekostenrechnung zu begründen sind, gezahlt werden.

Art. 14.

Reiseunterbrechung durch besondere Umstände.

Wird der Beamte durch besondere Umstände genötigt, eine Dienstreise zu unterbrechen, so darf er die Reise fortsetzen, wenn er mit den regelmäßigen Verkehrsverbindungen spätestens bis 22 Uhr den Geschäftsort oder bis 24 Uhr den dienstlichen Wohnsitz

brechen, so hat er es der vorgesetzten Dienstbehörde sofort anzuzeigen. Liegt die Ursache in der Person des Beamten, so wird für die Zeit der Unterbrechung Reisekostenvergütung nur bei Krankheitsfällen gewährt, wenn dem Beamten die Rückreise an seinen Wohnort nicht möglich ist. Im übrigen gilt die Bestimmung des Art. 30, Abs. 3. Die durch die Krankheit etwa entstehenden Kosten für ärztliche Behandlung, Aufnahme in ein Krankenhaus usw. gehören nicht zu den Reisekosten.

Art. 15.

Verbindung von Dienst- und Urlaubsreisen.

(1) Eine Dienstreise darf mit einer Urlaubsreise nur ausnahmsweise und nur mit besonderer Genehmigung der vorgesetzten Dienstbehörde verbunden werden. Ist die Genehmigung erteilt, so wird gewährt

a) beim Anschluß des Urlaubs an eine Dienstreise Reisekostenvergütung bis zum Zeitpunkt der Beendigung des Dienstgeschäftes; wird der Urlaub erst von einem am dienstlichen Rückreiseweg liegenden Ort aus angetreten, so wird die Reisekostenvergütung für die Rückfahrt bis zur Ankunft an diesem Ort gewährt; für die Reise dorthin gelten die allgemeinen Bestimmungen;

b) beim Anschluß einer Dienstreise an den Urlaub Reisekostenvergütung für die Reise vom Urlaubsort zum Geschäftsort und von diesem zum dienstlichen Wohnsitz unter Anrechnung des Betrages an Fahrkosten und Nebenkosten, den der Beamte auch ohne das Dienstgegeschäft für die Rückkehr zum dienstlichen Wohnsitz hätte aufwenden müssen;

c) beim Unterbrechen des Urlaubs durch eine Dienstreise Reisekostenvergütung vom Urlaubsort zum Geschäftsort und zurück; für die Reise vom Geschäftsort nach einem anderen Urlaubsort, jedoch nur so weit, als die Vergütung nicht höher ist als für die Rückkehr nach dem ersten Urlaubsort. Bei Dienstgeschäften in seiner Wohngemeinde erhält ein beurlaubter Beamter, der seinen Urlaub durch eine Dienstreise unterbricht, Reisekostenvergütung für die Reise vom Urlaubsort zum dienstlichen Wohnsitz und zurück, jedoch nicht für den Aufenthalt in der Wohngemeinde; ist der Urlaubsort zugleich Geschäftsort, so ist nur Tage- und Übernachtungsgeld für die Zeit der Ausführung des Dienstgeschäftes zu zahlen.

(2) Muß einem beurlaubten Beamten aus dienstlichen Gründen ein Teil seines Urlaubs

to oznámiti představenému. Tkví-li příčina toho v úředníkově osobě, poskytne se náhrada cestovních výloh za dobu přerušení cesty jen při onemocnění, nemůže-li se úředník vrátiti do svého bydliště. Jinak platí ustanovení čl. 30, odst. 3. Případné nemocí vznikající výdaje za lékařské ošetřování, přijetí do nemocnice a pod. nepatří k cestovním výlohám.

Čl. 15.

Spojení služební cesty s dovolenou.

(1) Služební cesta může býti spojena s cestou na dovolenou jen výjimečně a jen se zvláštním schválením představeného. Bylo-li schválení uděleno, poskytne se,

a) navazuje-li dovolená na služební cestu, náhrada cestovních výloh až do doby ukončení služebního výkonu; nastupuje-li úředník dovolenou teprve z místa ležícího na zpáteční služební cestě, poskytne se náhrada cestovních výloh za zpáteční cestu až do příjezdu do tohoto místa; o cestě tam platí všeobecná ustanovení;

b) navazuje-li služební cesta na dovolenou, náhrada služebních výloh za cestu z místa dovolené do místa jednání a odtud do služebního sídla, a to s odečtením částky jízdních a vedlejších výloh, kterou by byl úředník i bez služebního jednání musil vynaložiti na zpáteční cestu do služebního sídla;

c) je-li dovolená přerušena služební cestou, náhrada cestovních výloh z místa dovolené do místa jednání a zpět, po případě za cestu z místa jednání do jiného místa dovolené, ale jen pokud náhrada nepřesahuje náhradu za návrat do prvního místa dovolené. Při služebních výkonech v obci svého bydliště dostane úředník na dovolené, jenž svou dovolenou přeruší služební cestou, náhradu cestovních výloh za cestu z místa dovolené do služebního sídla a zpět, nikoliv však za pobyt v obci bydliště; je-li místo dovolené zároveň místem jednání, jest platiti pouze stravné a nocležné za dobu provádění služebního výkonu.

(2) Musí-li býti úředníku na dovolené ze služebních důvodů odložena část jeho dovo-

entzogen werden, so wird der Urlaub nicht im Sinne des Absatzes 1, Buchst. c), unterbrochen, sondern abgebrochen, und zwar auch dann, wenn Nachurlaub für später in Aussicht steht. Eine Reisekostenvergütung wird nicht gewährt, dagegen werden etwaige Mehrauslagen, die durch das Abbrechen des Urlaubes verursacht sind, ersetzt. Ferner können für die Reise zum späteren Urlaubsort und zurück Fahrkosten der 3. Wagenklasse erstattet werden, soweit sie die Fahrkosten zum ersten Urlaubsort und zurück nicht übersteigen.

(3) Verlängert ein Beamter mit Zustimmung seiner Behörde aus persönlichen Gründen bei einer Dienstreise seine Abwesenheit bis zu drei Kalendertagen, so behält er den Anspruch auf Reisekostenvergütung für die Reise zum Geschäftsort und zurück.

Abschnitt II.

Stufeneinteilung (§ 4 R. V.). Zuweisung in die Reisekostenstufen.

Art. 16.

(1) Für die Zuweisung in die Reisekostenstufen ist die Zuweisung in das Besoldungssystem, insbesondere die Zugehörigkeit zur Dienstklasse (Gruppe, Vorbildungsstufe) und Besoldungsgruppe (Funktionsgehaltsklasse) maßgebend. In Zweifelsfällen entscheidet die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium.

(2) Bei den die Zuweisung in die Reisekostenstufen beeinflussenden Änderungen wird die Reisekostenvergütung in neuem Ausmaße vom Tage des Inkrafttretens der Änderung an gewährt, bei Änderungen mit rückwirkender Kraft erst vom Tage der Zustellung des Dekretes an.

(3) Auf Beamte im Vorbereitungsdienst findet der Art. 3 Anwendung.

(4) Für die Zuweisung der Beamten, die keine Protektoratsbedienstete, jedoch im Protektoratsdienst tätig sind, in eine Reisekostenstufe ist die Dienstklasse, Besoldungsgruppe (Funktionsgehaltsklasse) usw. nach den für Protektoratsbeamte geltenden Besoldungsgesetzen maßgebend, die der Dienstklasse, Besoldungsgruppe (Funktionsgehaltsklasse) usw. ihres Besoldungssystems entspricht, und zwar diejenige, nach der diese Beamten Gehalt (ihm entsprechenden Bezug) erhalten. Entstehen hierbei Zweifel, so entscheidet die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium.

lené, nejde o její přerušení podle odstavce 1, písm. c), nýbrž o ukončení, a to i tehdy, když se dodatečná dovolená předvídá pro později. Náhrada cestovních výloh se neposkytuje, hradí se však případné vyšší výdaje vzniklé ukončením dovolené. Mimo to mohou býti hrazeny jízdní výlohy za 3. vozovou třídu do místa pozdější dovolené a zpět, pokud nepřevýší jízdních výloh do prvého místa dovolené a zpět.

(3) Prodlouží-li úředník se svolením svého úřadu z osobních důvodů při služební cestě svou nepřítomnost až do tří kalendářních dnů, zůstává mu nárok na náhradu cestovních výloh za cestu k místu jednání a zpět.

Oddíl II.

Zařadění do stupňů cestovních výloh (§ 4 N. C.).

Čl. 16.

(1) Pro zařadění do stupňů cestovních výloh je rozhodným zařadění do platové soustavy, zejména příslušnost ke služební třídě (skupině, stupně předběžného vzdělání) a platové stupnici (stupnici funkčního služného). V pochybných případech rozhodne ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Při změnách, jež mají vliv na zařadění do stupňů cestovních výloh, poskytne se náhrada cestovních výloh v nové výměře ode dne účinnosti změny, při změnách se zpětnou platností teprve ode dne doručení dekretu.

(3) Pro úředníky v přípravné službě platí ustanovení čl. 3.

(4) Pro zařadění úředníků, kteří nejsou zaměstnanci Protektorátu, jsou však činni v protektorátní službě, do stupně cestovních výloh je rozhodnou služební třída, platová stupnice (stupnice funkčního služného) atd. podle platových zákonů platných pro protektorátní úředníky, která odpovídá služební třídě, platové stupnici (stupnici funkčního služného) atd. jejich platové soustavy, a to ta, podle níž tito úředníci dostávají služné (plat jemu odpovídající). Vzniknou-li při tom pochybnosti, rozhodne ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

Abschnitt III.

Fahrkostenentschädigung (§§ 6 bis 8 R. V.).

Art. 17.

Begriff der Fahrkosten.

(1) Zu den Auslagen für das Befördern der Beamten rechnen die Ausgaben

a) für die Fahrkarte oder den Flugschein einschließlich Platzkarte in Schnellzügen bei Entfernungen von mehr als 100 Kilometern,

b) für das Benutzen von Schlafwagen oder Schiffskabinen, jedoch höchstens für die Klasse, für die die Auslagen nach § 6, Abs. 1, Buchst. a), R. V. vergütet werden.

(2) Außerdem werden die Mehrkosten für zuschlagpflichtige Züge erstattet, wenn es aus dienstlichen Gründen zweckmäßig war, sie zu benützen, oder wenn die gesamten Kosten der Dienstreise sich dadurch nicht erhöhen. Die dienstlichen Gründe sind in der Reisekostenberechnung anzugeben. Als dienstlicher Grund gilt es auch, wenn ein erkrankter Beamter zur Rückkehr an den dienstlichen Wohnsitz den schnellsten Zug benutzen muß. Dienstliche Gründe und Zweckmäßigkeit sind weder darzulegen noch zu prüfen, wenn die Entfernungen der einzelnen Reiseabschnitte

bei Eilzügen mehr als . . . 50 Kilometer,
bei Schnellzügen mehr als . . 100 Kilometer,
bei Fernschnell(FD)-Zügen mehr als . . . . . 300 Kilometer

betragen.

(3) Möglichkeiten zum Erlangen von Fahrpreisermäßigungen (z. B. Gesellschaftsfahrten, Urlaubsrückfahrkarten, Fahrscheinhefte usw.) sind auch bei Dienstreisen auszunutzen.

Art. 18.

Benutzung einer anderen Klasse.

Führt ein Eisenbahnzug oder ein Schiff nicht die für den Beamten nach dem § 6 R. V. gestattete Klasse, so muß auch eine niedrigere Klasse benutzt werden. Mehrkosten für das Benutzen einer höheren Klasse einschließlich des höheren Zuschlags dürfen vergütet werden, wenn die gesamten Kosten der Dienstreise sich dadurch nicht erhöhen.

Oddíl III.

Náhrada jízdních výloh (§§ 6 až 8 N. C.).

Čl. 17.

Pojem jízdních výloh.

(1) K výlohám za dopravu úředníka se počítají výdaje

a) za jízdenku včetně místenky v rychlících při vzdálenostech přes 100 kilometrů,

b) za použití lůžkového vozu nebo lodní kabiny, avšak nejvýše za tu třídu, za kterou se hradí výlohy podle § 6, odst. 1, písm. a) N. C.

(2) Kromě toho hradí se vyšší výdaje za vlaky s příplatkem, bylo-li ze služebních důvodů účelným jich použíti nebo nezvýší-li se tím celkové výdaje služební cesty. Služební důvody je uvésti v cestovním účtu. Za služební důvod platí též, musí-li onemocnělý úředník k návratu do služebního sídla použíti nejrychlejšího vlaku. Služební důvody a účelnost netřeba ani dokládati ani zkoumati, jestliže vzdálenosti jednotlivých úseků cesty přesahují

u spěšných vlaků . . . . 50 kilometrů,
u rychlíků . . . . . 100 kilometrů,
u bleskových vlaků . . . . 300 kilometrů.

(3) Možností dosáhnouti jízdních slev (na př. při společenských jízdách, u zpátečních dovoleneckých jízdenek, u jízdenkových bloků atd.) jest využíti i při služebních cestách.

Čl. 18.

Použití jiné třídy.

Není-li ve vlaku nebo na lodi pro úředníka podle § 6 N. C. nejvýše přípustné třídy, jest použíti též nižší třídy. Větší výlohy za použití vyšší třídy, čítajíc v to vyšší příplatek, mohou býti hrazeny, nezvýší-li se tím celkové výdaje služební cesty.

Art. 19.

Reiseweg und Umweg.

(1) Fahrkosten sind in der Regel für den vom Beamten eingeschlagenen Reiseweg zu erstatten. Der Beamte ist verpflichtet, den billigsten Weg zu wählen, der mit den bestehenden Verbindungen nach dem Zwecke der Dienstreise und den Umständen des einzelnen Falles benutzt werden kann und der auch der Verkehrssitte entspricht. Die Fahrkosten für einen Umweg sind zu erstatten, wenn auf einer Strecke, die nicht die kürzeste ist, zum Ersparen von Zeit durchgehende Züge benutzt werden. Hat der Beamte aus anderen Gründen einen Umweg gemacht, so darf er ihn nicht berechnen.

(2) Macht ein Beamter einen Umweg, dessen Mehrkosten nach Absatz 1 nicht erstattungsfähig sind, so sind nur die Fahrkosten für den unmittelbaren regelmäßigen Reiseweg zu ersetzen und auch in diesem Falle stets nur für die etwa benutzte niedrigere Wagenklasse.

Art. 20.

Unentgeltlich gestellte Beförderungsmittel.

(1) Werden unentgeltlich gestellte Beförderungsmittel benutzt, so können notwendige Ausgaben, wie Trinkgelder u. dgl., in angemessenen Grenzen erstattet werden. Ausgaben für eine Tätigkeit, für die der Empfänger aus denselben öffentlichen Mitteln wie der Beamte entlohnt oder besoldet wird, gelten nicht als notwendig.

(2) Lehnt der Beamte ein ihm zu Lasten öffentlicher Kassen unentgeltlich angebotenes Beförderungsmittel ohne ausreichenden Grund ab, so erhält er keine Fahrkostenentschädigung.

Art. 21.

Gepäckkosten.

Die Beförderungskosten für Gepäck in der Eisenbahn, in der Kraftpost, im Flugzeug oder auf dem Schiff werden nur bei längeren Dienstreisen oder bei besonderen Anlässen für unbedingt notwendige Gegenstände erstattet. Die Gründe für das Aufgeben des Gepäcks sind in der Reisekostenrechnung darzulegen.

Art. 22.

Prüfungs- usw. Reisen.

(1) Bei Reisen zum Ablegen von Prüfungen, zur Teilnahme am Unterricht und an Vorträ-

Čl. 19.

Směr cesty a oklika.

(1) Jízdní výlohy je hraditi zpravidla tak, jak úředník cestu vykonal. Úředník je povinen zvoliti nejlevnější cestu, jíž danými spoji podle účelu služební cesty a podle okolností případu možno použíti a která také odpovídá dopravním zvyklostem. Výlohy za jízdu oklikou jest hraditi, jestliže na trati, která není nejkratší, se použije průběžných vlaků za účelem úspory času. Úředník nemůže účtovati okliku, kterou vykonal z jiných důvodů.

(2) Vykonal-li zaměstnanec cestu oklikou, jejíž vyšší výlohy podle odstavce 1 nelze hraditi, jest hraditi jen jízdní výlohy za přímý pravidelný směr cesty a také v tomto případě vždy jen za případně použitou nižší vozovou třídu.

Čl. 20.

Bezplatně propůjčené dopravní prostředky.

(1) Použije-li se dopravních prostředků bezplatně propůjčených, mohou býti v přiměřených mezích hrazeny nutné výdaje jako zpropitné a podobně. Výdaje za činnost, za kterou je příjemce odměňován nebo placen z týchž veřejných prostředků jako úředník, nepovažují se za nutné.

(2) Úředníku, jenž bez dostatečného důvodu odmítne dopravní prostředek bezplatně mu nabídnutý na vrub veřejných prostředků, nedostane se náhrady jízdních výloh.

Čl. 21.

Výlohy za zavazadla.

Výlohy za dopravu zavazadel po dráze, veřejným motorovým vozidlem, letadlem nebo lodí hradí se za nezbytně nutné předměty jen při delších služebních cestách nebo za zvláštních okolností. V cestovním účtu je uvésti důvody, pro které bylo zavazadlo podáno k dopravě.

Čl. 22.

Cesty ke zkouškám atd.

(1) Při cestách k výkonu zkoušek, k účasti na školení a přednáškách za účelem výcviku

gen zum Zwecke der Ausbildung oder Fortbildung können die Fahrkosten für die 3. Wagenklasse erstattet werden.

(2) Die Zentralbehörde kann zum Bestreiten von Mehrausgaben am Prüfungsort oder am Ort der Unterrichtserteilung neben der festgesetzten Fahrkostenentschädigung auch Zuschüsse bis zur Höhe des Tage- und Übernachtungsgeldes der Stufe V bewilligen.

(3) Die Absätze 1 und 2 können auch angewendet werden, wenn der Unterricht usw. gleichermaßen im Interesse des Beamten wie der Behörde abgehalten wird.

(4) Für die Teilnahme an Vorträgen und fachlichen Lehrkursen aus rein dienstlichen Gründen wird Reisekostenvergütung nach dem II. oder III. Teil R. V. gewährt.

Art. 23.

Benutzung anderer Beförderungsmittel.

(1) Nicht regelmäßig verkehrende Beförderungsmittel dürfen bei Dienstreisen benutzt werden, wenn die gesamten Kosten der Dienstreise gegenüber den Kosten beim Benutzen regelmäßig verkehrender Beförderungsmittel sich nicht erhöhen. In anderen Fällen ist das Benutzen nur zulässig, wenn der Zweck der Dienstreise oder die Umstände des Falles dazu nötigen; ob diese Voraussetzungen gegeben sind, entscheidet die für die Genehmigung der Dienstreise zuständige Stelle. Sie darf, wenn die Voraussetzungen erfahrungsgemäß gegeben sind, einzelne Beamte allgemein oder für den besonderen Fall vor Antritt der Dienstreise zum Benutzen nicht regelmäßig verkehrender Beförderungsmittel ermächtigen; dies wird sich vor allem bei gemeinschaftlichen Dienstreisen mehrerer Beamten empfehlen.

(2) Hat ein Beamter, obwohl die Voraussetzungen von Absatz 1 nicht vorlagen, ein nicht regelmäßig verkehrendes Beförderungsmittel benutzt oder hat er eine Landwegstrecke zu Fuß zurückgelegt, so werden ihm nicht höhere Kosten vergütet als beim Benutzen von öffentlichen, regelmäßig verkehrenden Beförderungsmitteln (§ 6 R. V.).

Art. 24.

Entschädigung von Wegstrecken.

(1) Müssen bei einer Dienstreise außerhalb der Wohngemeinde und des Geschäftsortes

nebo prohloubení vzdělání mohou býti hrazeny jízdní výlohy za 3. vozovou třídu.

(2) Ústřední úřad může k úhradě vyšších výdajů v místě zkoušky nebo v místě školení povoliti vedle stanovené náhrady jízdních výloh také příplatky do výše stravného a nocležného stupně V.

(3) Odstavců 1 a 2 možno též použíti, jestliže je školení a pod. právě tak v zájmu úředníka jako úřadu.

(4) Za účast na přednáškách a odborných učebních kursech z ryze služebních důvodů poskytuje se náhrada cestovních výloh podle části II nebo III N. C.

Čl. 23.

Použití jiných dopravních prostředků.

(1) Dopravních prostředků bez pravidelných spojů lze při služebních cestách použíti, jestliže celkové výdaje na služební cestu u srovnání s výdaji při použití dopravních prostředků o pravidelných spojích se nezvýší. V jiných případech jest přípustno použíti jich jen tehdy, vyžaduje-li toho nutně účel služební cesty nebo okolnosti případu. Zda jsou tyto předpoklady splněny, rozhodne úřad, jemuž přísluší schváliti služební cestu. Tento úřad může, jsou-li podle zkušeností dány předpoklady, uděliti jednotlivým úředníkům všeobecně nebo pro zvláštní případ před nástupem služební cesty zmocnění použíti dopravních prostředků bez pravidelných spojů; to je vhodné především při společných služebních cestách úředníků.

(2) Použil-li úředník, ač nebyly splněny předpoklady odstavce 1, dopravního prostředku bez pravidelného spoje nebo vykonal-li cestu pěšky, nehradí se mu výdaje vyšší částkou, než jako kdyby použil veřejných dopravních prostředků o pravidelných spojích (§ 6 N. C.).

Čl. 24.

Cestné.

(1) Je-li nutno při služební cestě mimo obec bydliště a místo jednání uraziti dohro-

Wegstrecken von insgesamt mehr als 4 Kilometer (Art. 25, Abs. 3) zurückgelegt werden, so werden gewährt

a) mit Fahrrad oder Kraftrad, das von Amts wegen unentgeltlich gestellt ist . . . . . 50 Heller

b) zu Fuß oder mit eigenem Fahrrad . . . . 1 K

} in allen Stufen für 1 km,

c) mit gemietetem Fuhrwerk oder gemietetem Kraftfahrzeug die Auslagen in angemessenen Grenzen innerhalb der ortsüblichen Kosten, wenn dem Beamten nach Lage des Falles nicht zugemutet werden konnte, die Wegstrecke zu Fuß zurückzulegen,

d) mit eigenem Fuhrwerk eine Entschädigung in der Höhe von zwei Dritteln der ortsüblichen Kosten eines gemieteten Fuhrwerks, jedoch ohne Berücksichtigung etwaiger Wartezeit.

(2) Wenn ein Beamter während einer Dienstreise einen Dienstkraftwagen mangels eines besonderen Kraftwagenführers selbst steuert, kann ihm für jeden dienstlich zurückgelegten Kilometer Wegstrecke eine Entschädigung von 25 Heller gewährt werden.

Art. 25.

Feststellung der Entfernung bei Landwegstrecken.

(1) Für die Berechnung der Landwegstrecke ist die Entfernung von Ortsmitte zu Ortsmitte maßgebend. An die Stelle der Ortsmitte tritt, wenn der Anfangs- oder Endpunkt der Landwegstrecke außerhalb einer geschlossenen Ortschaft liegt, dieser Anfangs- oder Endpunkt. Ergibt sich bei dieser Berechnung ein offenbares Mißverhältnis zu Gunsten der errechneten Landwegstrecke, so ist die Landwegstrecke, die tatsächlich zurückzulegen war, für die Vergütung maßgebend.

(2) Landwegstrecken werden nach den Angaben der amtlichen Entfernungskarten oder Entfernungsverzeichnisse berechnet. Fehlen diese, so treten an ihre Stelle Bescheinigungen sachkundiger Behörden (Katastralämter, Vermessungsämter — im Auslande Gesandtschaften und Konsulate — u. dgl.).

(3) Die Landwegstrecken für Hinweg und Rückweg werden zusammengerechnet und alsdann auf volle Kilometer aufgerundet.

mady více než 4 kilometry cesty (čl. 25, odst. 3), je poskytnouti při cestě

a) jízdním nebo motorovým kolem, jež úředně bylo bezplatně propůjčeno, . . 50 hal.

b) pěšky nebo vlastním jízdním kolem . . . . . 1 K

} za 1 km ve všech stupních,

c) najatým povozem nebo najatým motorovým vozidlem výlohy v přiměřených mezích do výše v místě obvyklých výdajů, nemohlo-li býti podle okolností případu na úředníku žádáno, aby cestu vykonal pěšky,

d) vlastním povozem odškodné ve výši dvou třetin výdajů za nájemní povoz obvyklých v místě, avšak bez zřetele na případnou dobu čekání.

(2) Řídí-li úředník, nemaje zvláštního řidiče při služební cestě, sám služební motorové vozidlo, lze mu poskytnouti náhradu 25 hal. za každý služebně ujetý kilometr cesty.

Čl. 25.

Zjišťování vzdálenosti silničních úseků.

(1) Pro počítání cesty po zemi (silnici a pod.) je rozhodnou vzdálenost od středu do středu míst. Střed místa se nahrazuje, jestliže počáteční nebo konečný bod cesty konané po zemi (silnici a pod.) je mimo uzavřenou osadu, tímto počátečním nebo konečným bodem. Vyplývá-li z tohoto výpočtu zjevný nepoměr pro vypočtenou cestu po zemi (silnici a pod.), jest pro náhradu rozhodnou ta cesta po zemi (silnici a pod.), kterou skutečně bylo vykonati.

(2) Cesty po zemi (silnici a pod.) se počítají podle údajů na úředních vzdálenostních mapách nebo na vzdálenostních seznamech. Není-li jich, nahrazují je osvědčení odborných úřadů (katastrálních měřických úřadů — v cizině vyslanectví a konsulátů — a pod.).

(3) Cesty po zemi (silnici a pod.) za cestu tam a zpět se sčítají a potom zaokrouhlují nahoru na celé kilometry.

Art. 26.

Zu- und Abgang.

(1) Unter Zu- und Abgang wird das Zurücklegen des Weges in der Wohngemeinde oder am Geschäftsort oder Übernachtungsort zu und von dem Bahnhof, dem Flughafen, der Haltestelle der Kleinbahn, der Kraftwagenlinie, dem Anlege- oder Liegeplatz des Schiffes usw. verstanden.

(2) Benutzt der Beamte für das Befördern seiner Person und des Gepäcks beim Zu- und Abgang nicht die vorhandenen öffentlichen, regelmäßig verkehrenden Beförderungsmittel, so werden die Mehrkosten für andere Beförderungsmittel nur erstattet, wenn sie aus besonderen Gründen benutzt werden mußten; diese sind in der Reisekostenrechnung anzugeben.

Abschnitt IV.

Tagegeld und Übernachtungsgeld
(§§ 9 und 10 R. V.).

Art. 27.

Bemessung der Reisedauer.

(1) Als Reisetag gilt der Kalendertag.

(2) Beim Bemessen der Gesamtdauer einer Dienstreise, die mit öffentlichen, regelmäßig verkehrenden Beförderungsmitteln angetreten oder beendet wird, gilt als Antritt oder Ende der Zeitpunkt, an dem das Beförderungsmittel fahrplanmäßig die Abfahrtstelle des dienstlichen Wohnsitzes oder des auswärtigen Beschäftigungsorts verläßt oder erreicht. Verspätungen können berücksichtigt werden, wenn sie mehr als eine Stunde betragen. An Orten mit mehreren Haltestellen gelten bei Dienstreisen im Fernverkehr die Abfahrt- und Ankunftzeiten der Hauptstelle oder der ihr gleichgestellten Haltestellen.

(3) Bei Dienstreisen, die anders als mit öffentlichen, regelmäßig verkehrenden Beförderungsmitteln ausgeführt werden, ist für den Antritt oder die Beendigung der Zeitpunkt maßgebend, an dem der Beamte die Wohnung, den Dienstraum usw. verläßt oder wieder betritt. Bei gemeinschaftlichen Reisen mehrerer Beamter mit Kraft- oder anderen Fahrzeugen beginnt jedoch die Dienstreise mit dem Zugang des letzten am Abreiseort wohnenden Teilnehmers und endet mit dem Abgang des ersten Teilnehmers bei der Rückkehr.

Čl. 26.

Příchod a odchod.

(1) Příchodem a odchodem rozumí se výkon cesty v obci bydliště nebo v místě jednání nebo v místě noclehu k nádraží a od nádraží, k letišti, zastávce malodráhy, autobusové trati, ku přístavišti nebo kotvišti lodi atd.

(2) Nepoužije-li úředník k osobní dopravě a dopravě zavazadel při příchodu a odchodu daných veřejných dopravních prostředků o pravidelných spojích, hradí se vyšší výdaje za jiné dopravní prostředky jen, když ze zvláštních důvodů jich musilo býti použito; tyto důvody jest uvésti v cestovním účtě.

Oddíl IV.

Stravné a nocležné
(§§ 9 a 10 N. C.).

Čl. 27.

Jak se zjišťuje trvání cesty.

(1) Cestovním dnem je kalendářní den.

(2) Pro určení celkového trvání služební cesty, která byla nastoupena nebo skončena při použití veřejných dopravních prostředků o pravidelných spojích, považuje se za nástup nebo konec cesty okamžik, kdy dopravní prostředek podle jízdního řádu opustí stanici ve služebním sídle nebo v místě přechodného přidělení nebo jí dosáhne. Ke zpoždění možno přihlédnouti, přesahuje-li jednu hodinu. V místech s větším počtem zastávek jsou při dálkových služebních cestách rozhodnými doby odjezdu a příjezdu do hlavní stanice nebo do stanic jí na roveň postavených.

(3) Při služebních cestách, které se konají jinak než veřejnými dopravními prostředky o pravidelných spojích, je pro nástup nebo skončení cesty rozhodným okamžik, v němž úředník opustí byt, služební místnost atd. nebo opět do nich vstoupí. Při společných jízdách více úředníků motorovými nebo jinými dopravními prostředky počíná však služební cesta příchodem posledního účastníka v místě, z něhož se cesta koná, a končí odchodem prvního účastníka při návratu.

Art. 28.

Übernachtungsgeld.

(1) Übernachtungsgeld wird für das Übernachten außerhalb der Wohngemeinde gewährt.

(2) Übernachtungsgeld wird, auch wenn Unterkunft nicht in Anspruch genommen wird, für Nächte gewährt, die der Beamte zur Reise verwendet, wenn die Hinreise vor 3 Uhr angetreten oder die Rückreise nach 2 Uhr beendet wird. Es wird nicht gewährt, wenn die Nachtreise der Vornahme von nächtlichen Dienstgeschäften dient, es sei denn, daß Unterkunft in Anspruch genommen werden mußte.

(3) Außer den Schlafwagenkosten ist Übernachtungsgeld in voller Höhe zu gewähren, wenn der Beamte an den Geschäftsort wegen der frühen Ankunft oder des späten Abganges des Nachtzuges gezwungen war, eine Unterkunft für die Nacht zu nehmen oder noch beizubehalten.

Abschnitt V.

Nebenkostenersatz
(§ 11 R. V.).

Art. 29.

Begriff der Nebenkosten.

Auslagen des Beamten für das Befördern von Akten, Karten, Geräten usw., deren er zur Erledigung des Dienstgeschäftes bedarf, werden besonders erstattet. Unter die Nebenkosten fallen auch andere notwendige Ausgaben, wie z. B. für dienstlich notwendiges Benutzen nicht regelmäßig verkehrender Beförderungsmittel am Geschäftsort, für Gepäckaufbewahrung, für Eintrittsgeld zum Besuch von Ausstellungen, für Teilnehmerkarten zu Tagungen und Versammlungen, wenn der Besuch oder die Teilnahme dienstlich angeordnet war, für Paßgebühren, für Post-, Telegramm- und Fernsprechgebühren, die dem Beamten durch die Ausführung des Dienstgeschäftes erwachsen sind. Dagegen gehören Ersatz für Kleider- und Kofferabnutzung, Kurtaxe, Auslagen für Reiseausstattung, Reise- und Reisegepäckversicherung, Zimmerbestellung, Kleiderablagen, Ankauf von Tageszeitungen, Trinkgelder usw. nicht zu den Nebenkosten.

Čl. 28.

Nocležné.

(1) Nocležné se poskytuje za přenocování mimo obec bydliště.

(2) Nocležné se poskytuje, i když nedojde k ubytování, za noci, kterých úředník použil k cestě, jestliže cesta tam byla nastoupena před 3. hodinou nebo zpáteční cesta skončila po 2. hodině. Nocležné se neposkytuje, jestliže noční cesta slouží ku provedení služebního jednání v noci, leč by ubytování bylo nutným.

(3) Mimo výlohy za lůžkový vůz jest poskytnouti nocležné v plné výši, jestliže úředník byl na místě jednání pro časný příjezd nebo pozdní odjezd nočního vlaku nucen ubytování na noc opatřiti nebo ještě podržeti.

Oddíl V.

Náhrada vedlejších výloh
(§ 11 N. C.).

Čl. 29.

Pojem vedlejších výloh.

Výlohy úředníka za dopravu spisů, map, nářadí atd., jichž potřebuje pro vyřízení služebních věcí, hradí se zvláště. K vedlejším výlohám patří také jiné nutné výdaje jako za služebně nutné použití dopravních prostředků bez pravidelných spojů v místě jednání, za úschovu zavazadel, za vstupné na výstavy, za vstupenky a pozvánky na zasedání a shromáždění, jestliže návštěva nebo účast byla služebně nařízena, za pasové poplatky, za poplatky poštovní, telegrafní a telefonní, jež úředníku vznikly provedením služebního výkonu. Naproti tomu k vedlejším výlohám nepatří náhrada za opotřebování šatstva a kufrů, lázeňská taxa, výlohy za cestovní výstroj, cestovní pojištění a pojištění zavazadel, objednání pokojů, za šatny, denní časopisy, zpropitné atd.

Abschnitt VI.

Ermäßigte Vergütungen bei längerem Aufenthalt an einem Geschäftsort
(§ 12 R. V.).

Art. 30.

Dienstreise.

(1) Ist ein Beamter während einer Dienstreise mehr als 7 Tage an demselben Geschäftsort tätig, so sind vom achten Tage an dieselben Vergütungen zu zahlen, die bei Abordnung zu einer auswärtigen Beschäftigungsstelle (Art. 31) vom achten Tage an zu gewähren sind. Reisetage scheiden bei dieser Zeitberechnung aus; hierfür wird der Beamte wie bei einer Dienstreise abgefunden. Die im § 12, Abs. 1, R. V. enthaltene Befugnis der Zentralbehörde oder der von ihr ermächtigten Behörde zum Bewilligen einer Vergütung bis zur Höhe des vollen Tage- und Übernachtungsgeldes bis zu weiteren 14 Tagen bleibt unberührt.

(2) Wird der Aufenthalt an einem auswärtigen Geschäftsort durch mehrtägige Dienstreisen nach anderen Orten unterbrochen, so verlängern sich die Fristen von insgesamt 21 Tagen um die Dauer der Abwesenheit vom früheren Geschäftsort.

(3) Die Vorschrift des Absatzes 1 gilt auch bei Erkrankung eines Beamten während der Dienstreise (Art. 14).

Art. 31.

Abordnung.

Ob und welche Vergütungen Beamte erhalten, die vorübergehend zu einer auswärtigen Beschäftigungsstelle (Art. 4) oder zu Lehrgängen u. dgl. abgeordnet werden, wird durch besondere Verordnung geregelt.

Abschnitt VII.

Bezirkstagegeld, Bezirksübernachtungsgeld, Pauschvergütung und Aufwandsentschädigung
(§ 13 R. V.).

Art. 32.

Beamte mit Dienstbezirk, Bezirksreise.

(1) Beamte mit Amts- oder Dienstbezirk im Sinne des § 13, Abs. 1, Z. 1, Buchst. a),

Oddíl VI.

Snížení náhrady při delším pobytu v místě jednání
(§ 12 N. C.).

Čl. 30.

Služební cesta.

(1) Úředníku, jenž je při služební cestě na jednom a témže místě činným po více než 7 dní, jest počínajíc osmým dnem platiti tytéž náhrady služebních výloh, jaké se poskytují počínajíc osmým dnem při přechodném přidělení (čl. 31). Dny cesty se při výpočtu této doby vylučují; za ně dostane se úředníku náhrad jako při služební cestě. Zmocnění, obsažené v § 12, odst. 1 N. C., podle něhož ústřední úřad nebo úřad jím zmocněný může povolovati náhradu do výše plného stravného a nocležného až do dalších 14 dnů, není dotčeno.

(2) Je-li pobyt v takovém místě přerušen vícedenními služebními cestami do jiných míst, prodlužují se lhůty celkem 21 dnů o dobu nepřítomnosti v dřívějším místě jednání.

(3) Ustanovení odstavce 1 platí také při onemocnění úředníka na služební cestě (čl. 14).

Čl. 31.

Přechodné přidělení.

Zda a jaké náhrady dostanou úředníci, kteří jsou přechodně přiděleni do místa vnějšího výkonu služby (čl. 4) nebo vysláni do kursů a pod., upravuje zvláštní nařízení.

Oddíl VII.

Okrskové stravné, okrskové nocležné, paušály, odškodné

(§ 13 N. C.).

Čl. 32.

Úředníci se služebním okrskem, okrsková cesta.

(1) Úředníci s úředním nebo služebním okrskem ve smyslu § 13, odst. 1, č. 1, písm. a)

R. V. sind solche Beamte, deren dienstliche Befugnisse oder Obliegenheiten sich auf einen abgegrenzten Bezirk erstrecken und die in diesem Bezirk im Zusammenhang mit ihrer dienstlichen Tätigkeit häufig Dienstreisen ausführen. Solche Dienstreisen werden als Bezirksreisen bezeichnet. Welche Beamte als Beamte mit Amts- oder Dienstbezirk anzusehen sind, bestimmt die Zentralbehörde.

(2) Beamte mit Amts- oder Dienstbezirk erhalten bei Bezirksreisen

a) Bezirkstagegeld, das für jeden vollen Kalendertag 0,8 des Tagegeldes nach § 9, Abs. 2, Buchst. a), R. V. beträgt, und

b) Bezirksübernachtungsgeld, das 0,8 des Übernachtungsgeldes nach § 9, Abs. 2, Buchst. b), R. V. beträgt.

(3) Beansprucht eine Bezirksreise keinen vollen Kalendertag, so beträgt das Bezirkstagegeld bei Abwesenheit von

mehr als 6 bis 8 Stunden	0,3	des Tagegeldes nach § 9, Abs. 2, Buchst. a), R. V.
„ „ 8 „ 12 „	0,5	
„ „ 12 Stunden	0,7	

Werden an einem Tage mehrere Bezirksreisen ausgeführt, so wird jede Reise für sich berechnet.

(4) Die Sätze des Absatzes 3 werden auch für die Tage des Antritts und der Beendigung einer mehrtägigen Bezirksreise gezahlt.

(5) Erstreckt sich eine bis zu 24 Stunden dauernde Bezirksreise auf zwei Kalendertage und wird ein Übernachten nicht erforderlich, so ist das Bezirkstagegeld so zu berechnen, als wenn die Reise an einem Kalendertag ausgeführt wäre, sofern sich nicht durch eine getrennte Berechnung für die einzelnen Kalendertage eine höhere Vergütung ergibt.

(6) Fahr- und Nebenkosten (§§ 6, 7, 8 und 11 R. V.) werden neben dem Bezirkstagegeld erstattet.

(7) Das Bezirkstagegeld, beziehungsweise das Bezirksübernachtungsgeld werden mit 25 vom Hundert belassen, wenn von Amts wegen unentgeltlich Tagesverpflegung gewährt, beziehungsweise Unterkunft gestellt oder Auslagen für Benutzen von Schlafwagen oder Kabinen erstattet werden (§ 10, Abs. 1 und 2, R. V.).

(8) Das Bezirkstagegeld und das Bezirksübernachtungsgeld sind bei Bezirksreisen ohne Rücksicht auf die Zahl der Reisen zu gewähren.

N. C. jsou úředníci, jejichž služební oprávnění nebo povinnosti se vztahují na vymezený okrsek a kteří v tomto okrsku v souvislosti se svou služební činností konají často služební cesty. Takové služební cesty jsou okrskovými cestami. Které úředníky jest považovati za úředníky s úředním nebo služebním okrskem, stanoví ústřední úřad.

(2) Úředníci s úředním nebo služebním okrskem dostanou při okrskových cestách

a) okrskové stravné, které činí za každý celý kalendářní den 0,8 stravného podle § 9, odst. 2, písm. a) N. C., a

b) okrskové nocležné, které činí 0,8 nocležného podle § 9, odst. 2, písm. b) N. C.

(3) Nevyžaduje-li okrsková cesta celého kalendářního dne, činí okrskové stravné, byl-li úředník vzdálen

více než 6 až 8 hodin,	0,3	stravného podle § 9, odst. 2, písm. a) N. C.
„ „ 8 „ 12 „ ,	0,5	
„ „ 12 hodin,	0,7	

Koná-li se v jednom dni více okrskových cest, počítá se každá cesta zvláště.

(4) Sazby podle odstavce 3 počítají se také za dny nástupu a ukončení vícedenní okrskové cesty.

(5) Zasahuje-li okrsková cesta trvající až 24 hodiny do dvou kalendářních dnů a není-li nutno přenocovati, počítá se okrskové stravné tak, jako kdyby cesta byla vykonána v jednom kalendářním dnu, pokud z odděleného počítání nevychází pro jednotlivé kalendářní dny vyšší náhrada.

(6) Jízdní a vedlejší výlohy (§§ 6, 7, 8 a 11 N. C.) se hradí vedle okrskového stravného.

(7) Okrskové stravné, případně okrskové nocležné snižuje se na 25%, poskytne-li se péčí úřadu bezplatné stravování, případně ubytování nebo hradí-li se výdaje za lůžkový vůz nebo kabinu (§ 10, odst. 1 a 2 N. C.).

(8) Okrskové stravné a okrskové nocležné se při okrskových cestách poskytují bez ohledu na počet cest.

(9) Wenn gleichartige Dienstreisen regelmäßig im Monat wenigstens viermal nach demselben Ort auszuführen sind, so können die Beamten gleichfalls Bezirkstagegeld und Bezirksübernachtungsgeld erhalten.

Art. 33.

Pauschvergütung. Aufwandsentschädigung.

(1) Wenn ein Beamter regelmäßig täglich oder in kurzen Abständen an bestimmten Orten oder zur Verrichtung von Dienstleistungen während der Reise oder zum Erledigen von Arbeiten oder Amtshandlungen im Außendienst innerhalb eines bestimmten Bezirks tätig ist, so kann ihm von der Zentralbehörde eine ermäßigte Entschädigung in Form von Pauschvergütung oder Aufwandsentschädigung bewilligt werden. Die Zentralbehörde kann Höchstsätze bestimmen, bis zu denen die nachgeordneten Behörden ermächtigt werden, an Beamte bestimmter Dienstzweige eine monatliche Pauschvergütung oder Aufwandsentschädigung zu bewilligen.

(2) Die Entschädigungen sind nach Tages- oder Stundensätzen zu berechnen. Bei einer im allgemeinen gleichbleibenden Abwesenheitszeit ist ein Tagesdurchschnittssatz und bei einer unregelmäßigen Abwesenheitszeit ein Stundensatz entsprechend Art. 32, Abs. 3, zu ermitteln; ein derart ermittelter Satz kann der Berechnung zu Grunde gelegt werden. Für die Höhe der Tages- oder Stundensätze soll der notwendige Mehraufwand, der dem Beamten bei seiner auswärtigen Tätigkeit entsteht, maßgebend sein. Die Entschädigung darf jedoch den Betrag nicht übersteigen, der sich nach Art. 32 ergeben würde. Die Angemessenheit der bewilligten Entschädigungen ist von Zeit zu Zeit nachzuprüfen.

(3) Fahr- und Nebenkosten (§§ 6, 7, 8 und 11 R. V.) können besonders erstattet werden. Wenn diese Ausgaben regelmäßig entstehen und in ihrer Höhe annähernd gleichbleiben, können sie der Entschädigung nach Absatz 1 hinzugerechnet werden.

(4) Werden Beamte, die eine Entschädigung nach Absatz 1 beziehen, bei Urlaub oder anderer Behinderung länger als drei Tage vertreten, so bestimmt die zuständige Behörde, ob der Betrag zu kürzen und der Stellvertreter aus dem Kürzungsbetrage zu entschädigen ist.

(9) Konají-li se služební cesty stejného druhu pravidelně nejméně čtyřikrát v měsíci do téhož místa, mohou úředníci dostati rovněž okrskové stravné a okrskové nocležné.

Čl. 33.

Paušály, odškodné.

(1) Je-li úředník pravidelně denně nebo v krátkých časových odstupech činným na určitých místech nebo provádí-li služební výkony za cesty nebo vykonává-li práce nebo vyřizuje-li úřední záležitosti ve vnější službě uvnitř určeného okrsku, může mu ústřední úřad povoliti sníženou náhradu ve způsobu paušálu nebo odškodného. Ústřední úřad může stanoviti nejvyšší sazby, v jejichž mezích se podřízené úřady zmocňují povolovati úředníkům určitých služebních odvětví měsíční paušály nebo odškodné.

(2) Náhrady je počítati podle denních nebo hodinových sazeb. Nemění-li se v podstatě doba nepřítomnosti, je zjistiti denní průměrnou částku, mění-li se, pak je zjistiti hodinovou částku odpovídající čl. 32, odst. 3; takto zjištěnou částku lze vzíti za základ pro výpočet. Pro výši denních a hodinových částek má býti rozhodným nezbytný vyšší výdaj, který úředníku vzniká při jeho vnější činnosti. Náhrada nesmí však překročiti částku, která by vyplývala podle čl. 32. Přiměřenost povolených náhrad je čas od času přezkoušeti.

(3) Jízdní a vedlejší výlohy (§§ 6, 7, 8 a 11 N. C.) lze hraditi zvláště. Jestliže tyto výdaje vznikají pravidelně a zůstávají přibližně stejné co do výše, mohou býti vpočteny do náhrady podle odstavce 1.

(4) Jsou-li úředníci, kteří požívají náhrady podle odstavce 1, o dovolené nebo při jiném zaneprázdnění déle než tři dni zastupováni, určí příslušný úřad, zda náhrady je krátiti a zástupce odškodniti z toho, oč náhrady byly zkráceny.

(5) Die weiteren Bestimmungen hierzu erläßt die Zentralbehörde.

Abschnitt VIII.

Andere Aufwendungen außerhalb der Dienststelle

(§ 14 R. V.).

Art. 34.

Dienstgänge.

(1) Eine Dienstreise liegt nicht vor, wenn ein Beamter aus dienstlichem Anlaß oder in Ausübung seines regelmäßigen Dienstes Wegstrecken innerhalb des Bezirks der Wohngemeinde oder nach außerhalb der Gemeindegrenzen gelegenen Anstalten, Anlagen usw., die zu der Wohngemeinde gehören, zurücklegt. Dies sind Dienstgänge, für die nur die Auslagen nach § 14 R. V. erstattet werden.

(2) Benutzt der Beamte bei Dienstgängen mit Zustimmung der vorgesetzten Behörde zur Beschleunigung ein Beförderungsmittel, so werden ihm die notwendigen Auslagen ersetzt, wenn er nicht bereits anderweitig entschädigt wird. Art. 33 gilt entsprechend.

(3) Das Zurücklegen von Wegstrecken zwischen Wohnung und regelmäßiger Dienststätte des Beamten ist weder eine Dienstreise noch ein Dienstgang. Der § 14 R. V. ist nicht anzuwenden.

Abschnitt IX.

Vergütungen an Nichtbeamte

(§ 15 R. V.).

Art. 35.

Nichtbeamte erhalten Reisekostenvergütung bis zu den Sätzen der Reisekostenstufe II. In besonderen Fällen kann die Zentralbehörde Vergütung nach Stufe I gewähren. Die Höhe der Vergütung ist vor Antritt der Reise bekanntzugeben. Muß der Nichtbeamte (z. B. Sachverständige) nicht nur für Mehraufwand, der durch die Abwesenheit vom Wohnort entsteht, sondern auch für seine Leistung, für entgangenen Verdienst, für

(5) Další ustanovení vydá ústřední úřad.

Oddíl VIII.

Jiné výdaje mimo služebnu

(§ 14 N. C.).

Čl. 34.

Služební pochůzky.

(1) O služební cestu nejde, jestliže úředník ze služebního podnětu nebo při výkonu své pravidelné služby koná cesty uvnitř obvodu obce bydliště nebo do ústavů, zařízení a pod., které jsou mimo obvod obce, patří však k obci bydliště. Tyto služební výkony jsou služebními pochůzkami, za něž se hradí jen výdaje podle § 14 N. C.

(2) Používá-li úředník při služebních pochůzkách se souhlasem představeného pro urychlení dopravního prostředku, hradí se mu nezbytné výlohy, není-li již jinak odškodňován. Čl. 33 platí obdobně.

(3) Cesta mezi bytem a pravidelným místem výkonu služby není ani služební cestou, ani služební pochůzkou. Ustanovení § 14 N. C. nelze použíti.

Oddíl IX.

Náhrady osobám, jež nejsou úředníky

(§ 15 N. C.).

Čl. 35.

Osoby, jež nejsou úředníky, dostanou náhradu cestovních výloh až do výše sazeb stupně cestovních výloh II. Ve zvláštních případech může ústřední úřad poskytnouti náhradu podle stupně I. Výši náhrady jest sděliti před nástupem cesty. Je-li třeba na př. znalce odškodniti nejen za vyšší výdaj, který vznikl nepřítomností v bydlišti, nýbrž též za jeho výkon, za ušlý výdělek, za nutná zastoupení a pod. zvláštní náhradou, mohou

notwendige Stellvertretungen u. dgl. durch besonderes Entgelt entschädigt werden, so dürfen die Entschädigungen in eine Pauschvergütung zusammengefaßt werden, sofern sich die Gesamtausgaben dadurch nicht erhöhen.

Abschnitt X.

Zuschuß zum Tagegeld und Übernachtungsgeld

(§ 16 R. V.).

Art. 36.

Zulässigkeit und Höhe des Zuschusses.

Zuschüsse dürfen nur in Einzelfällen bewilligt werden; Tagegeld und Übernachtungsgeld allgemein zu erhöhen, ist unzulässig. Das Tagegeld und das Übernachtungsgeld bilden eine sich gegenseitig ergänzende Entschädigung zum Bestreiten des Mehraufwandes bei Dienstreisen. Ein Zuschuß kann nur gewährt werden, wenn der für eine Dienstreise zustehende Gesamtbetrag an Tagegeld und Übernachtungsgeld die notwendigen Ausgaben nach § 9 R. V. nicht gedeckt hat.

Abschnitt XI.

Schlußvorschriften.

Art. 37.

Inkrafttreten.

Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1942 in Kraft; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p.	Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p.	**Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p.	**Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p.	Dr. **Klumpar** m. p.

být náhrady shrnuty v paušál, pokud se tím nezvýší celkový výdaj.

Oddíl X.

Příplatek ke stravnému a nocležnému

(§ 16 N. C.).

Čl. 36.

Přípustnost a výše příplatku.

Příplatky smějí býti povoleny jen v jednotlivých případech; je nepřípustné všeobecně zvyšovati stravné a nocležné. Stravné a nocležné jsou vzájemně se doplňující náhradou vyšších výdajů při služebních cestách. Příplatek smí býti povolen jen tehdy, jestliže celková částka příslušející na stravném a nocležném při služební cestě nekryla nutné výdaje podle § 9 N. C.

Oddíl XI.

Závěrečná ustanovení.

Čl. 37.

Účinnost.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942 a provedou je všichni členové vlády.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r.	Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r.	**Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r.	**Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r.	Dr. **Klumpar** v. r.

53.

Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942 über Umzugskostenvergütung im öffentlichen Dienst (U. K. V.).

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

Umzugskostenvergütung.

(1) Umzugskostenvergütung wird gewährt:

a) Beamten auf systemisierten Dienstposten sowie Beamten außerhalb der systemisierten Dienstposten, wenn sie aus dienstlichen Gründen nach einem anderen Dienstort versetzt werden oder auf dienstliche Anordnung umziehen,

b) Warte- und Ruhestandsbeamten, wenn sie in systemisierte Dienstposten eingewiesen werden,

c) Warte- und Ruhestandsbeamten, soweit sie als auf nichtsystemisierten Dienstposten befindliche Beamte verwendet werden und ihr Umzug dienstlich angeordnet ist.

Etwaige Umzugskostenbeihilfen nach § 2, Abs. 1, Buchst. c), sind anzurechnen. Für Beamte im Vorbereitungsdienst oder Probedienst gilt § 2, Abs. 1, Buchst. a).

(2) Umzugskostenvergütung wird nur gewährt, wenn der Beamte den Umzug mit seinem Umzugsgut ausgeführt und die Erstattung der Auslagen innerhalb eines Jahres nach Beendigung des Umzugs beantragt hat.

§ 2.

Umzugskostenbeihilfe.

(1) Umzugskostenbeihilfe kann gewährt werden:

a) Beamten im Vorbereitungsdienst oder im Probedienst und anderen nicht bereits im

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942 o náhradách stěhovacích výloh ve veřejné službě (N. St.).

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

Náhrada stěhovacích výloh.

(1) Náhrada stěhovacích výloh se poskytuje

a) úředníkům na systemisovaných služebních místech, jakož i úředníkům mimo systemisovaná služební místa, jsou-li ze služebních důvodů přeloženi do jiného místa nebo se přestěhují na služební příkaz,

b) úředníkům na dovolené s čekatelným nebo ve výslužbě, jsou-li zařaděni do služby na systemisovaných služebních místech,

c) úředníkům na dovolené s čekatelným nebo ve výslužbě, pokud se jich použije jako úředníků, kteří nejsou na systemisovaných služebních místech, byl-li jim dán služební příkaz, aby se přestěhovali.

Případné příspěvky na stěhovací výlohy podle § 2, odst. 1, písm. c) jest odečísti. Pro úředníky v přípravné službě nebo přijaté na zkoušku platí § 2, odst. 1, písm. a).

(2) Náhrada stěhovacích výloh se poskytne jen, přestěhoval-li úředník své stěhovací předměty a uplatnil náhradu stěhovacích výloh do jednoho roku po přestěhování.

§ 2.

Příspěvek na stěhovací výlohy.

(1) Příspěvek na stěhovací výlohy může býti poskytnut

a) úředníkům v přípravné službě nebo přijatým na zkoušku a jiným úředníkům, kteří

§ 1 genannten Beamten, die nicht auf systemisierten Dienstposten sind, wenn sie aus dienstlichen Gründen nach einem anderen Dienstort versetzt werden oder auf dienstliche Anordnung, insbesondere auch bei der Einberufung, umziehen,

b) Beamten beim Eintritt in den Warte- oder Ruhestand und Hinterbliebenen von Beamten, wenn sie entweder eine Dienstwohnung (Naturalwohnung) räumen müssen oder wenn sie aus einer anderen Wohnung in Grenzorten des Inlands oder Auslands, von Inselorten oder kleineren abgelegenen Plätzen wegziehen, an denen ihnen das Verbleiben nicht zugemutet werden kann,

c) Warte- und Ruhestandsbeamten, wenn sie unter Wechsel der Verwaltung im öffentlichen Dienst verwendet werden, aus diesem Anlaß umziehen müssen und ihr Wartegeld oder Ruhegehalt durch die Verwendung auf längere Zeit ganz oder teilweise ruht,

d) bisher nicht beamteten Personen, wenn sie in systemisierte Dienstposten eingewiesen werden oder wenn sie als Beamte, die nicht auf systemisierten Dienstposten sind, angestellt werden und dienstliche Weisung zum Umzug erhalten haben,

e) Beamten, die auf ihren Antrag aus zwingenden persönlichen Gründen nach einem anderen Dienstort versetzt werden.

(2) § 1, Abs. 2, gilt entsprechend.

§ 3.

Stufeneinteilung der Umzugskosten.

Für das Bemessen der Umzugskostenentschädigung nach den §§ 4 und 5 gilt folgende Stufeneinteilung der Umzugskosten:

Zur Umzugskostenstufe	gehören		
	Beamte		und folgende in dieser Hinsicht ihnen gleichgestellte Personen
	der Dienstklasse	auf systemisierten Dienstposten	
Ia			
Ib	I	außerhalb der Besoldungsgruppen und in der 1. Beamten-Besoldungsgruppe	Richter außerhalb der Gruppen und Richter auf in den I. und II. Funktionsgehaltsklassen systemisierten Dienstposten,

nejsou na systemisovaných služebních místech, pokud nebyli uvedeni již v § 1, jsou-li přeloženi ze služebních důvodů na jiné místo nebo se přestěhují na služební příkaz, zejména také, jsou-li povoláni ke službě,

b) úředníkům, kteří odcházejí na dovolenou s čekatelným nebo do výslužby a pozůstalým po úřednících, jsou-li povinni vystěhovati se buď ze služebního (naturálního) bytu nebo odstěhují-li se z jiného bytu v pohraničních místech tuzemska nebo ciziny, na ostrovech nebo menších odlehlých místech, a nelze na nich žádati, aby tam zůstali,

c) úředníkům na dovolené s čekatelným nebo ve výslužbě, jsou-li se změnou správního odvětví používáni ve veřejné službě, jsou-li z tohoto důvodu nuceni se přestěhovati a odpočívá-li pro toto použití po delší dobu zcela nebo z části výplata čekatelného nebo odpočivného platu,

d) osobám, jež dosud nebyly úředníky, jsou-li ustanovovány na systemisovaná služební místa úřednická, nebo použije-li se jich jako úředníků, kteří nejsou na systemisovaných služebních místech, a byl-li jim dán služební příkaz, aby se přestěhovali,

e) úředníkům, kteří byli ke své žádosti z nutkavých osobních důvodů přeloženi na jiné místo.

(2) Ustanovení § 1, odst. 2 platí obdobně.

§ 3.

Zařadění do stupňů stěhovacích výloh.

Pro vyměření stěhovacího paušálu podle §§ 4 a 5 platí toto zařadění do stupňů stěhovacích výloh:

Do stupně stěhovacích výloh	náležejí		
	úředníci		a tyto v tomto směru jim na roveň postavené osoby
	služební třídy	na služebních místech systemisovaných	
Ia			
Ib	I.	mimo platové stupnice a v 1. platové stupnici úřednické	soudcové mimo skupiny a soudcové na systemisovaných místech I. a II. stupnice funkčního služného,

Zur Umzugskostenstufe	gehören		
	Beamte		und folgende in dieser Hinsicht ihnen gleichgestellte Personen
	der Dienstklasse	auf systemisierten Dienstposten	
II	I	in der 2. bis 6. Beamten-Besoldungsgruppe (einschließlich der Beamtenanwärter)	übrige Richter (einschließlich der Richteramtsanwärter), alle Professoren, alle Protektoratslehrer mit der Vorbildungsstufe I, Hochschulassistenten und Konstrukteure und Assistenten an den Fachschulen, Sekundärärzte (Assistenten) und Ärzte in ähnlicher Stellung, Protektorats-Gemeinde(Stadt)- und Distriktsärzte,
	II	in der 3. Beamten-Besoldungsgruppe	
III	II	in der 4. bis 7. Beamten-Besoldungsgruppe (einschließlich der Beamtenanwärter)	Protektoratslehrer mit der Vorbildungsstufe II, literarische Lehrer an Volksschulen,
	III	in der 4. Beamten-Besoldungsgruppe	
IV	III	in der 5. und 6. Beamten-Besoldungsgruppe	Protektoratslehrer mit der Vorbildungsstufe III auf Dienstposten der 1. und 2. Besoldungsgruppe, Lehrerinnen für Handarbeiten(Haushaltungskunde),
	IV	in der 4. bis 6. Beamten-Besoldungsgruppe	Protektoratslehrer mit der Vorbildungsstufe IV auf Dienstposten der 1. und 2. Besoldungsgruppe
V	Die übrigen zur höheren Umzugskostenstufe nicht gehörenden Personen.		

(2) Der Finanzminister kann im Einvernehmen mit dem zuständigen Ressortminister in die Umzugskostenstufen Personen, deren Einteilung sich nicht aus der Bestimmung des Absatzes 1 ergibt, einteilen oder die durchgeführte Einteilung abändern; derartige Regelungen werden vom Finanzminister in geeigneter Weise kundgemacht.

Do stupně stěhovacích výloh	náležejí		
	úředníci		a tyto v tomto směru jim na roveň postavené osoby
	služební třídy	na služebních místech systemisovaných	
II	I.	v 2. až 6. platové stupnici úřednické (včetně úřednických čekatelů)	ostatní soudcové (včetně soudcovských čekatelů), všichni profesoři, všichni protektorátní učitelé se stupněm I. předběžného vzdělání, vysokoškolští asistenti a konstruktéři a asistenti na odborných školách, sekundární lékaři (asistenti) a lékaři v podobném postavení, protektorátní, obecní (městští) a obvodní lékaři,
	II.	ve 3. platové stupnici úřednické	
III	II.	ve 4. až 7. platové stupnici úřednické (včetně úřednických čekatelů)	protektorátní učitelé se stupněm II. předběžného vzdělání, literní učitelé národních škol,
	III.	ve 4. platové stupnici úřednické	
IV	III.	v 5. a 6. platové stupnici úřednické	protektorátní učitelé se stupněm III. předběžného vzdělání na služebních místech 1. a 2. platové stupnice, učitelky ručních prací (domácích nauk),
	IV.	ve 4. až 6. platové stupnici úřednické	protektorátní učitelé se stupněm IV. předběžného vzdělání na služebních místech 1. a 2. plat. stupnice
V	ostatní osoby, které nenáležejí do vyššího stupně stěhovacích výloh.		

(2) Ministr financí v dohodě s příslušným resortním ministrem může zařaditi do stupňů stěhovacích výloh osoby, jejichž zařadění nevyplývá z ustanovení odstavce 1, nebo provedené zařadění měniti; takové úpravy ministr financí vhodným způsobem vyhlásí.

§ 4.

Umzüge zwischen zwei politischen Gemeinden.

(1) Bei Umzügen zwischen zwei politischen Gemeinden erhalten als Umzugskostenentschädigung:

a) verheiratete Beamte mit eigenem Hausstand und ihnen gleichgestellte Beamte:

§ 4.

Stěhování mezi dvěma politickými obcemi.

(1) Při stěhování mezi dvěma politickými obcemi dostane se jako stěhovací paušál:

a) ženatým úředníkům s vlastní domácností a úředníkům jim na roveň postaveným

der Stufe ve stupni	bei Umzugsentfernungen bis zu 5 km (Grundbetrag) při stěhovacích vzdálenostech do 5 km (základní částka)	für die weiteren Entfernungen (Steigerungsbeträge) při dalších vzdálenostech (zvyšovací částky)					
		über 5 bis 100 km přes 5 do 100 km	über 100 bis 400 km přes 100 do 400 km	über 400 bis 600 km přes 400 do 600 km	über 600 bis 800 km přes 600 do 800 km	über 800 bis 1000 km přes 800 do 1000 km	über 1000 km přes 1000 km
		für je 5 km oder Teile davon za každých 5 km nebo jejich část	für je weitere 25 km oder Teile davon za každých dalších 25 km nebo jejich část				
	K	K	K	K	K	K	K
I a	9400	280	420	300	200	120	50
I b	6900	200	340	220	130	90	40
II	4300	140	270	150	110	80	40
III	3000	100	200	120	70	50	30
IV	2400	80	180	100	60	50	30
V	1900	60	150	80	50	40	30

b) verheiratete Beamte ohne eigenen Hausstand ohne Rücksicht auf die Umzugsentfernung 20 vom Hundert des Grundbetrages nach Abs. 1, Buchst. a); daneben werden die für das Befördern des Umzugsguts entstandenen notwendigen Auslagen erstattet,

c) unverheiratete Beamte mit eigenem Hausstand 50 vom Hundert der Entschädigungen nach Abs. 1, Buchst. a); soweit sie an dem Tage, zu dem die Versetzung oder der Umzug angeordnet ist, noch nicht das 35. Lebensjahr vollendet haben, 30 vom Hundert,

d) unverheiratete Beamte ohne eigenen Hausstand die entstandenen notwendigen Umzugsauslagen.

(2) Die Umzugskostenentschädigung wird bemessen nach dem Familienstand, Hausstand und Alter [Abs. 1, Buchst. c)] des Beamten an dem Tage, zu dem die Versetzung oder der Umzug angeordnet ist. Ausnahmen können zugelassen werden, wenn vor diesem Zeitpunkt die zur Eheschließung des Beamten notwendigen Schritte unternommen waren und Heiratsgut bereits beschafft war.

b) ženatým úředníkům bez vlastní domácnosti, bez ohledu na stěhovací vzdálenost, 20% základní částky podle odst. 1, písm. a); vedle toho se hradí nutné výlohy vzniklé za přepravu stěhovacích předmětů,

c) neženatým úředníkům s vlastní domácností 50%, a pokud nedovršili v den, kdy bylo přeložení nebo přestěhování nařízeno, ještě 35. rok věku, 30% paušálu podle odst. 1, písm. a),

d) neženatým úředníkům bez vlastní domácnosti nutně vzniklé stěhovací výlohy.

(2) Stěhovací paušál se vyměřuje podle úředníkova rodinného stavu, domácnosti a věku [odst. 1, písm. c)] v den, ke kterému bylo přeložení nebo přestěhování nařízeno. Výjimky mohou býti povoleny, když před tímto dnem byly učiněny kroky nutné k uzavření úředníkova sňatku a byla již opatřena výbava.

(3) Ist einem nach § 1, Abs. 1, Buchst. a), zu vergütenden Umzug des Beamten mit eigenem Hausstand innerhalb 5 Jahren ein Umzug gleicher Art vorhergegangen, so erhöht sich die Umzugskostenentschädigung um 10 vom Hundert.

(4) Für Sonderverhältnisse (namentlich bei Umzügen auf kurze Entfernungen und unter einfachen Verhältnissen) kann die Zentralbehörde allgemein oder im Einzelfall eine Ermäßigung der Umzugskostenentschädigung nach Abs. 1, Buchst. a) und c), bis auf 60 vom Hundert anordnen und Entschädigung bis zu vollen Sätzen beim Nachweis notwendiger Mehrauslagen zulassen.

§ 5.

Umzüge am Ort.

(1) Wird die Wohnung auf dienstliche Anordnung innerhalb der politischen Gemeinde gewechselt, so erhalten als Umzugskostenentschädigung:

a) verheiratete Beamte mit eigenem Hausstand und ihnen gleichgestellte Beamte der

Stufe Ia	6200 K
„ Ib	4500 K
„ II	3000 K
„ III	2100 K
„ IV	1600 K
„ V	1300 K,

b) unverheiratete Beamte mit eigenem Hausstand 50 vom Hundert der Entschädigung nach Buchst. a),

c) verheiratete und unverheiratete Beamte ohne eigenen Hausstand die entstandenen notwendigen Umzugsauslagen. § 4, Abs. 3, gilt entsprechend.

(2) Beim Umzug ohne Fuhrwerk oder Kraftwagen (Trageumzug) werden den Beamten mit eigenem Hausstand an Stelle der Entschädigung nach Abs. 1, Buchst. a) oder b), nur die entstandenen notwendigen Umzugsauslagen ersetzt.

(3) Die Vorschriften des Absatzes 1 gelten auch für Beamte, die außerhalb ihres dienstlichen Wohnsitzes in dessen Nähe wohnen und auf dienstliche Anordnung nach dem dienstlichen Wohnsitz umziehen müssen.

(4) Die Vorschriften des Absatzes 1, Buchst. a) und b), sowie Absatzes 2 gelten auch für Beamte mit eigenem Hausstand, wenn sie mit vorheriger Zustimmung der zuständigen Behörde am neuen Dienstort oder in dessen unmittelbarer Nähe zunächst

(3) Předcházelo-li stěhování úředníka s vlastní domácností podle § 1, odst. 1, písm. a), v předchozích 5 letech stěhování téhož druhu, zvyšuje se stěhovací paušál o 10%.

(4) Při zvláštních poměrech (jmenovitě při stěhováních na krátké vzdálenosti a za jednoduchých poměrů), ústřední úřad může snížiti všeobecně nebo v jednotlivém případě stěhovací paušál podle odst. 1, písm. a) a c) až na 60% a povoliti paušál až do plných sazeb na průkaz vzniklých nutných vyšších výloh.

§ 5.

Přestěhování v místě.

(1) Mění-li se na služební příkaz byt uvnitř politické obce, dostane se jako stěhovací paušál

a) ženatým úředníkům s vlastní domácností a úředníkům jim na roveň postaveným

ve stupni stěhovacích výloh Ia	6200 K
„ „ „ „ Ib	4500 K
„ „ „ „ II	3000 K
„ „ „ „ III	2100 K
„ „ „ „ IV	1600 K
„ „ „ „ V	1300 K,

b) neženatým úředníkům s vlastní domácností 50% paušálu podle písm. a),

c) ženatým a neženatým úředníkům bez vlastní domácnosti náhrady stěhovacích výloh nutně vzniklých. Ustanovení § 4, odst. 3 platí obdobně.

(2) Při stěhování bez povozu nebo motorového vozidla (stěhování přenesením) hradí se úředníkům s vlastní domácností místo paušálu podle odst. 1, písm. a) nebo písm. b) jen stěhovací výlohy nutně vzniklé.

(3) Předpisy odstavce 1 platí také pro úředníky, kteří bydlí mimo své služební sídlo, ale v jeho blízkosti a jsou povinni přestěhovati se na služební příkaz do služebního sídla.

(4) Předpisy odst. 1, písm. a) a písm. b), jakož i odstavce 2, platí také pro úředníky s vlastní domácností, jestliže se s předchozím svolením příslušného úřadu v novém služebním místě nebo v jeho přímé blízkosti nejdříve nastěhovali do nouzového bytu a z něho se pře-

eine Notwohnung bezogen haben und aus ihr in eine Dauerwohnung umziehen. Die Umzugskostenentschädigung wird nach der gleichen Stufe wie beim Beziehen der Notwohnung bemessen. Ein Zuschuß nach § 7 darf nicht gewährt werden.

(5) § 4, Abs. 4, gilt entsprechend.

§ 6.

Reiseentschädigung.

Neben der Umzugskostenentschädigung nach § 4 erhalten Beamte nach den Vorschriften über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst:

a) für ihre Person Reisekostenvergütung für die Reise zum neuen Dienstort,

b) für ihre Familienangehörigen und Hausangestellten Ersatz der Fahrkosten für die Reise vom bisherigen zum neuen Wohnort, und zwar für die Familienangehörigen höchstens für die Wagen- oder Schiffsklasse, die der Beamte beim Ausführen des Umzugs selbst benutzen darf, für Hausangestellte für die 3. Wagen- oder 2. Schiffsklasse. Für Reisen auf Landwegen (Straßen usw.) werden die nachgewiesenen notwendigen Auslagen erstattet, sofern kein öffentliches, regelmäßig verkehrendes Beförderungsmittel vorhanden oder das Benutzen unter den gegebenen Verhältnissen nicht zweckmäßig war.

§ 7.

Zuschuß zur Umzugskostenentschädigung.

Hat ein Umzug nachweislich Auslagen verursacht, die aus der Umzugskostenentschädigung nach § 4 oder § 5 nicht gedeckt werden konnten, so bewilligt die Zentralbehörde einen Zuschuß bis zu 8000 K. Die Zentralbehörde kann die unmittelbar nachgeordneten Behörden ermächtigen, Zuschüsse bis zu 4000 K zu gewähren. Zuschüsse über 8000 K dürfen nur mit Zustimmung der Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium gewährt werden. Dem Finanzminister bleibt vorbehalten, über den Umfang und die Höhe der zu erstattenden Auslagen allgemeine Grundsätze aufzustellen.

§ 8.

Mietentschädigung.

(1) Beamten, denen Umzugskostenentschädigung gewährt werden kann, wird die Miete erstattet, die sie für die alte Wohnung bis zu dem Zeitpunkt vertraglich aufwenden

stěhovali do stálého bytu. Stěhovací paušál se vyměří podle stejného stupně jako při stěhování do nouzového bytu. Příplatek podle § 7 nesmí býti poskytnut.

(5) Ustanovení § 4, odst. 4 platí obdobně.

§ 6.

Náhrada za cestu.

Kromě stěhovacího paušálu podle § 4 dostane se úředníkům podle předpisů o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě:

a) pro jejich osobu náhrady cestovních výloh za cestu do nového služebního místa,

b) pro jejich rodinné příslušníky a osoby zaměstnané v domácnosti náhrady jízdních výloh za cestu z dosavadního do nového bydliště, a to pro rodinné příslušníky nejvýše za tu vozovou nebo lodní třídu, které úředník při přestěhování smí sám použíti, pro osoby zaměstnané v domácnosti za 3. vozovou nebo 2. lodní třídu. Za cesty po zemi (silnici a pod.) se hradí prokázané nutné výlohy jen, pokud nebyl po ruce veřejný dopravní prostředek o pravidelných spojích nebo nebylo-li jeho použití za daných okolností účelné.

§ 7.

Příplatek k stěhovacímu paušálu.

Způsobilo-li stěhování prokazatelně výlohy, které nemohly býti kryty ze stěhovacího paušálu podle § 4 nebo § 5, povolí ústřední úřad příplatek do výše 8.000 K. Ústřední úřad může přímo podřízené úřady zmocniti, aby povolovaly příplatky až do 4.000 K. Příplatky přes 8.000 K smějí býti poskytnuty jen se souhlasem ústředního úřadu v dohodě s ministerstvem financí. Ministru financí se zůstavuje, aby určil všeobecné zásady o rozsahu a výši výloh způsobilých k úhradě.

§ 8.

Náhrada nájemného.

(1) Úředníkům, jimž může býti poskytnut stěhovací paušál, hradí se nájemné, které podle smlouvy musili zaplatiti za dosavadní byt do konce doby, ke které mohl býti nájemní po-

mußten, zu dem das Mietverhältnis frühestens gelöst werden konnte. Die Erstattung wird längstens für 9 Monate gewährt. Beamten, die bisher im eigenen Hause gewohnt haben, wird eine Entschädigung längstens für 6 Monate nach dem ortsüblichen Mietwert ihrer Wohnung gewährt.

(2) Die Miete für die neue Wohnung wird erstattet, wenn die Lage des Wohnungsmarktes Beamte zwingt, Vertragsmiete bereits für einen Zeitraum zu zahlen, in dem sie die Wohnung noch nicht benutzen können.

(3) Die Entschädigung wird nur für eine Zeit gewährt, in der die Wohnung leer gestanden ist oder nicht ganz oder teilweise anderweitig vermietet war.

§ 9.

Beschaffung von Öfen und Kochherden.

In Gebieten, in denen nach der Ortssitte die Wohnungen nicht mit Öfen und Kochherden ausgestattet sind, kann dem Beamten mit eigenem Hausstand neben der Umzugskostenentschädigung ein Beitrag zum Beschaffen dieser Gegenstände nach näheren Bestimmungen des Finanzministers bewilligt werden.

§ 10.

Instandsetzung und Beschaffung von Wohnungen.

Für das Gewähren von Beiträgen zum Instandsetzen von Wohnungen und von Abfindungsbeiträgen zum Beschaffen von Wohnungen kann der Finanzminister besondere Richtlinien aufstellen.

§ 11.

Trennungsentschädigung.

Die Regierung bestimmt durch Verordnung, ob und inwieweit Beamte oder Personen, die bisher noch nicht beamtet sind, die aus Anlaß einer Versetzung, Anstellung, Umzugsanordnung oder Einberufung genötigt sind, getrennten Haushalt zu führen oder ihr Umzugsgut unterzustellen, eine Entschädigung erhalten.

§ 12.

Soldaten und Militärbeamte der Regierungstruppe.

(1) Diese Verordnung gilt entsprechend für Soldaten und Militärbeamte der Regierungstruppe.

měr nejdříve rozvázán. Náhrada se poskytuje nejvýše za 9 měsíců. Úředníkům, kteří dosud bydleli ve vlastním domě, poskytne se náhrada nejvýše za 6 měsíců podle nájemní hodnoty jejich bytu v místě obvyklé.

(2) Nájemné za nový byt se hradí, když poměry na bytovém trhu nutí úředníky platiti nájemné podle smlouvy již za období, ve kterém ještě nemohou bytu používati.

(3) Náhrada se poskytuje jen za dobu, po kterou byl byt prázdný nebo nebyl zcela ani zčásti jinak pronajat.

§ 9.

Opatření kamen a ploten.

V krajích, ve kterých podle místních zvyklostí nejsou byty vybaveny kamny a plotnami, může býti úředníku s vlastní domácností kromě stěhovacího paušálu povolen na opatření těchto předmětů příspěvek podle bližších ustanovení, jež může vydati ministr financí.

§ 10.

Úprava a opatření bytů.

O poskytování příspěvku na úpravu a příspěvku na opatření bytu, může vydati ministr financí zvláštní směrnice.

§ 11.

Odlučné.

Vláda určí nařízením, zda a pokud úředníkům nebo osobám, jež dosud nejsou úředníky, dostane se odlučného, jsou-li z důvodů přeložení, ustanovení, nařízeného přestěhování nebo povolání ke službě nuceni vésti dvojí domácnost, nebo své stěhovací předměty uskladniti.

§ 12.

Vojáci a vojenští úředníci vládního vojska.

(1) Toto nařízení platí obdobně pro vojáky a vojenské úředníky vládního vojska.

(2) Für die Bemessung der Umzugskostenentschädigung gilt die folgende Stufeneinteilung der Umzugskosten:

Zur Umzugskostenstufe	gehören	
	Soldaten und Militärbeamte	
	der Dienstklasse	auf systemisierten Dienstposten in der Besoldungsgruppe:
Ia		
Ib	I und II	1
II	I	2 bis 7 (einschließlich der Anwärter und Offiziere, die am 17. Juli 1940 in die 1. Dienstklasse eingereiht waren (Reg. Vdg. Slg. Nr. 226/1940, § 2, Abs. 1)
	II	2 und 3
III	II	4 bis 8 (einschließlich der Anwärter)
	III	3 und 4
IV	III	5 bis 8 (einschließlich der Anwärter)
V	übrige Personen, die in keine höhere Umzugskostenstufe gehören.	

§ 13.

Persönlicher Geltungsbereich.

(1) Diese Verordnung gilt für Umzüge der Beamten

a) des Protektorates Böhmen und Mähren,

b) der territorialen Selbstverwaltungsverbände,

c) der übrigen öffentlichrechtlichen Körperschaften (einschließlich der öffentlichrechtlichen Versicherungsanstalten), Verbände und Stiftungen,

sowie der ihnen gehörenden oder der von ihnen verwalteten Anstalten, Unternehmungen, Fonds und Einrichtungen.

(2) Unter Beamten des Protektorates im Sinne dieser Verordnung sind die Bediensteten der protektoratseigenen oder der vom Protektorat verwalteten Behörden, Anstalten, Unternehmungen, Fonds und Einrichtungen — die Richter inbegriffen — zu verstehen, deren Besoldungs- und Dienstverhältnisse durch die Besoldungsgesetze oder durch die

(2) Pro vyměření stěhovacího paušálu platí toto zařadění do stupňů stěhovacích výloh:

Do stupně stěhovacích výloh	patří	
	vojáci a vojenští úředníci	
	služební třídy	na systemisovaných služebních místech v platové stupnici
Ia		
Ib	I. a II.	1.
II	I.	2. až 7., včetně čekatelů a důstojníků, kteří byli zařaděni 17. července 1940 do I. služební třídy (vl. nař. č. 226/1940 Sb., § 2, odst. 1)
	II.	2. a 3.
III	II.	4. až 8. (včetně čekatelů)
	III.	3. a 4.
IV	III.	5. až 8. (včetně čekatelů)
V	ostatní osoby, které nepatří do vyššího stupně stěhovacích výloh.	

§ 13.

Osobní rozsah platnosti.

(1) Toto nařízení platí pro stěhování úředníků

a) Protektorátu Čechy a Morava,

b) svazků územní samosprávy,

c) ostatních veřejnoprávních korporací (včetně ústavů veřejnoprávního pojištění), svazů a nadací,

jakož i jejich nebo jimi spravovaných ústavů, podniků, fondů a zařízení.

(2) Úředníky Protektorátu ve smyslu tohoto nařízení se rozumějí — čítajíc v to soudce — zaměstnanci úřadů, ústavů, podniků, fondů a zařízení protektorátních nebo Protektorátem spravovaných, jejichž platové a služební poměry jsou upraveny platovými zákony nebo předpisy na jejich základě vydanými. Ustanovení předcházející věty platí ob-

auf Grund derselben erlassenen Vorschriften geregelt sind. Die Bestimmung des vorstehenden Satzes gilt für Beamte der territorialen Selbstverwaltungsverbände entsprechend.

§ 14.

Ermächtigung zur Erlassung von Ausführungs- und Ergänzungsbestimmungen.

(1) Die Regierung wird Grundvorschriften zur Ausführung dieser Verordnung erlassen, und zwar auch hinsichtlich des Verfahrens. Desgleichen kann die Regierung die Wirksamkeit dieser Verordnung auch auf andere Bedienstete der im § 13, Abs. 1, angeführten Subjekte sowie auf Beamte und Bedienstete von anderen als dort angeführten Subjekten ausdehnen. Desgleichen kann die Regierung durch eine Kundmachung im Amtsblatt Grundvorschriften über die Umzugskostenvergütung der im Vertrags(Dienst)verhältnis stehenden Angestellten und Arbeiter erlassen, auf die sich die Bestimmungen der Besoldungsgesetze oder der auf Grund derselben erlassenen Vorschriften nicht beziehen; durch diese Kundmachung werden die für sie bisher geltenden Vorschriften (Verträge) ersetzt.

(2) Der Finanzminister wird ermächtigt, Rechts- und Verwaltungsvorschriften zur weiteren Ausführung und Ergänzung dieser Verordnung zu erlassen, und zwar auch bezüglich der Verfolgung der Anwendung der Umzugskostenvergütungsvorschriften und der Verfolgung ihrer finanziellen Seite; insbesondere kann er Sonderbestimmungen für Auslandsumzüge erlassen.

(3) Für Angehörige der Gendarmerie und der Polizei kann der Minister des Innern Sondervorschriften erlassen.

(4) Der zuständige Ressortminister oder die ihm unmittelbar unterstellten, hierzu von ihm ermächtigten Behörden können für den Bereich der territorialen oder Interessenselbstverwaltung oder für andere ihrer Aufsicht unterliegende Subjekte, für die diese Verordnung gilt oder auf die sie ausgedehnt werden wird, zur Ausführung oder Ergänzung besondere Rechts- und Verwaltungsvorschriften erlassen; sie können auch die Vergütungssätze abweichend von dieser Verordnung festsetzen und die erwähnten Subjekte ermächtigen, nähere Vorschriften herauszugeben. Dies gilt insbesondere für das Protektoratsunternehmen „Böhmisch-Mährische Bahnen".

dobně pro úředníky svazků územní samosprávy.

§ 14.

Zmocnění vydávati prováděcí a doplňující předpisy.

(1) Vláda vydá základní předpisy ku provedení tohoto nařízení, a to i pokud jde o řízení, může též rozšířiti platnost tohoto nařízení i na jiné zaměstnance subjektů uvedených v § 13, odst. 1, jakož i na úředníky a zaměstnance jiných subjektů, než jsou tam uvedeny. Rovněž může vláda vyhláškou v Úředním listě vydati základní předpisy o náhradách stěhovacích výloh zaměstnancům ve smluvním služebním poměru a dělníkům, na něž se nevztahují předpisy platových zákonů nebo předpisy na jejich základě vydané; touto vyhláškou se nahradí dosud pro ně platné předpisy (smlouvy).

(2) Ministr financí se zmocňuje, aby vydával právní a správní předpisy k dalšímu provedení a doplnění tohoto nařízení, a to i pokud jde o sledování použití předpisů o náhradách stěhovacích výloh a sledování jejich finanční stránky; zejména může vydati zvláštní předpisy o stěhování zahraničním.

(3) Pro příslušníky četnictva a policie může vydati zvláštní předpisy ministr vnitra.

(4) Příslušný resortní ministr nebo jím k tomu zmocněné jemu přímo podřízené úřady mohou pro obor územní nebo zájmové samosprávy nebo pro jiné subjekty jejich dozoru podřízené, na něž toto nařízení platí nebo bude rozšířeno, vydávati ku provedení nebo doplnění zvláštní právní a správní předpisy; mohou také stanoviti sazby náhrad odlišné od tohoto nařízení a zmocniti zmíněné subjekty, aby vydaly podrobnější předpisy. To platí zejména pro protektorátní podnik „Českomoravské dráhy".

(5) Die auf Grund der Absätze 3 und 4 erlassenen Vorschriften dürfen nicht günstiger sein als die allgemeinen Vorschriften; sie dürfen ungünstiger sein, wenn es die sachlichen Verhältnisse zulassen.

§ 15.

Inkrafttreten.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1942 in Kraft; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt. Sie findet auch Anwendung auf Umzüge, die vor diesem Tage begonnen, aber erst an diesem Tage oder später beendet wurden. Bei Versetzungen, Einberufungen und Umzugsanordnungen, die am 1. Januar 1942 oder später wirksam werden, gilt die Verordnung auch dann, wenn die Umzüge schon vorher ausgeführt wurden.

(2) Solange die Vorschriften gemäß § 14, Abs. 4 und 5, nicht herausgegeben sind, verbleiben die Vorschriften für die dort angeführten Personen in Kraft.

(3) Im übrigen treten mit dem Tage des Inkrafttretens dieser Verordnung die bisherigen Bestimmungen, die für Gegenstände gelten, die durch diese Verordnung oder durch auf Grund derselben erlassene Vorschriften geregelt werden, außer Kraft, insbesondere die Bestimmungen der Regierungsverordnungen vom 21. Dezember 1939, Slg. Nr. 102 vom Jahre 1940, vom 1. August 1940, Slg. Nr. 302 und Slg. Nr. 379, und vom 9. April 1941, Slg. Nr. 157. Ist auf die aufgehobenen Bestimmungen in anderen Vorschriften verwiesen, so treten an ihre Stelle die entsprechenden Bestimmungen dieser Verordnung und die dazu herausgegebenen Durchführungsvorschriften oder die nach § 14 zu erlassenden entsprechenden Vorschriften.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

(5) Předpisy vydané podle odstavců 3 a 4 nesmějí býti příznivější než předpisy všeobecné, mohou býti nepříznivější, pokud je to odůvodněno věcnými poměry.

§ 15.

Účinnost.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942 a provedou je všichni členové vlády. Platí též pro přestěhování započatá před tímto dnem, ale dokončená teprve v tento den nebo později. Při přeložení, povolání ke službě nebo při přestěhování na služební příkaz, jež se stanou účinnými dnem 1. ledna 1942 nebo později, platí toto nařízení i tehdy, když stěhování bylo již dříve provedeno.

(2) Dokud nebudou vydány předpisy podle § 14, odst. 4 a 5, zůstávají pro osoby tam uvedené v platnosti dosavadní předpisy.

(3) Jinak dnem účinnosti tohoto nařízení pozbývají platnosti dosavadní ustanovení platná o předmětech, které jsou upraveny tímto nařízením nebo předpisy na jeho základě vydanými, zejména ustanoveními vládních nařízení ze dne 21. prosince 1939, č. 102 Sb. z roku 1940, ze dne 1. srpna 1940, č. 302 a 379 Sb., a ze dne 9. dubna 1941, č. 157 Sb. Odkazuje-li se v jiných předpisech na ustanovení, která se zrušují, nastupují na jejich místo obdobná ustanovení tohoto nařízení a k němu vydané prováděcí předpisy nebo obdobné předpisy, jež budou vydány podle § 14.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.

54.

Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942,

womit die Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 53, über Umzugskostenvergütung im öffentlichen Dienst durchgeführt wird (Umzugskostenausführungsbestimmungen — U. K. A.).

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 14, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 53, über Umzugskostenvergütung im öffentlichen Dienst:

Art. 1.

Persönlicher Geltungsbereich.

(1) Wer Beamter im Sinne der Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 53, über Umzugskostenvergütung im öffentlichen Dienst (des weiteren kurz U. K. V.) ist, wird, soweit es sich nicht unmittelbar aus der Verordnung ergibt, von der Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium bestimmt.

(2) Die Zentralbehörde kann bestimmte Befugnisse gemäß den Bestimmungen für Umzugskostenvergütung im öffentlichen Dienste im Einvernehmen mit dem Finanzministerium an die unmittelbar nachgeordnete Behörde übertragen. Zentralbehörde ist, sofern es sich um die im § 13, Abs. 1, Buchst. b) und c), der U. K. V. angeführten Subjekte handelt, und bei Subjekten, auf die die U. K. V. ausgedehnt wird, die oberste Aufsichtsbehörde, die im Einvernehmen mit dem Finanzministerium bestimmte Befugnisse nach den genannten Vorschriften auf die leitenden Dienststellen dieser Subjekte übertragen kann.

Art. 2.

Örtlicher Geltungsbereich.

(1) Die U. K. V. und U. K. A. gelten für Umzüge auch im übrigen Reichsgebiet und im Grenzverkehr mit dem Ausland. Umzüge im Grenzverkehr mit dem Ausland sind Umzüge der im Grenzverkehr tätigen Beamten, die aus dienstlichen Gründen entweder zwischen dem Inland und Grenzorten des Auslandes oder zwischen Grenzorten des Auslandes umziehen.

(2) Die U. K. V. und U. K. A. gelten auch für Auslandsumzüge von Beamten, soweit nicht Sondervorschriften nach § 14, Abs. 2, der U. K. V. anderes bestimmen.

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942,

jímž se provádí vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 53 Sb., o náhradách stěhovacích výloh ve veřejné službě (prováděcí nařízení o stěhovacích výlohách — P. N. St.).

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 14, odst. 1 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 53 Sb., o náhradách stěhovacích výloh ve veřejné službě:

Čl. 1.

Osobní rozsah platnosti.

(1) Kdo je úředníkem ve smyslu vládního nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 53 Sb., o náhradách stěhovacích výloh ve veřejné službě (v dalším krátce N. St.), určí, pokud se to přímo z něho nepodává, ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Ústřední úřad může určitá oprávnění podle ustanovení platných pro náhradu stěhovacích výloh ve veřejné službě v dohodě s ministerstvem financí přenésti na přímo podřízené úřady. Ústředním úřadem je, pokud jde o subjekty uvedené v § 13, odst. 1, písm. b) a c) N. St. a u subjektů, na něž N. St. bude rozšířeno, nejvyšší dozorčí úřad, který může v dohodě s ministerstvem financí určitá oprávnění podle zmíněných předpisů přenésti na vedoucí služebny těchto subjektů.

Čl. 2.

Místní rozsah platnosti.

(1) N. St. a P. N. St. platí pro stěhování i na ostatním území Říše a v pohraničním styku s cizinou. Stěhováním v pohraničním styku s cizinou jest stěhování úředníků činných v pohraničním styku, kteří ze služebních důvodů se stěhují buď mezi místy tuzemska a pohraničními místy v cizině nebo mezi pohraničními místy v cizině.

(2) N. St. a P. N. St. platí též pro zahraniční stěhování úředníků, nestanoví-li něco jiného zvláštní předpisy podle § 14, odst. 2 N. St.

Art. 3.

Umzugskostenvergütung.

Die Umzugskostenvergütungen bestehen aus

1. Umzugskostenentschädigung nach § 4 oder § 5,
2. Reiseentschädigung nach § 6,
3. Zuschuß nach § 7,
4. Mietentschädigung nach § 8 der U. K. V.

Daneben können Beiträge zur Beschaffung von Öfen und Kochherden nach § 9 und Beiträge zur Instandsetzung und Beschaffung von Wohnungen nach § 10 der U. K. V. gewährt werden.

Art. 4.

Versetzung.

(1) Versetzungen unter Bewilligung von Umzugskostenvergütung dürfen nur aus dienstlich notwendigen Gründen angeordnet werden. Vor jeder Versetzung ist zu prüfen, ob der damit verfolgte Zweck nicht auf andere Weise mit niedrigerem Kostenaufwand erreicht werden kann.

(2) Einem Antrag auf Versetzung aus persönlichen Gründen ist im allgemeinen nur stattzugeben, wenn durch die Versetzung des Beamten keine Kosten entstehen. Eine schriftliche Verzichtserklärung des Beamten auf Umzugskostenvergütung ist zu den Akten zu nehmen. Der Antrag auf Versetzung ist abzulehnen, wenn der Beamte wirtschaftlich nicht in der Lage ist, die durch die Versetzung entstehenden Auslagen aus eigenen Mitteln zu bestreiten. Liegen zwingende persönliche Gründe für das Gewähren einer Umzugskostenbeihilfe vor [§ 2, Abs. 1, Buchst. e), der U. K. V.], so gilt Art. 23.

(3) Wird eine Versetzung vor der Ausführung des Umzugs zurückgenommen oder wird der Umzug aus Gründen, die der Beamte nicht zu vertreten hat, nicht durchgeführt, so können durch die Umzugsvorbereitung etwa entstandene notwendige Auslagen in angemessenen Grenzen erstattet werden.

Art. 5.

Umzugsanordnung.

(1) Der Umzug von abgeordneten Beamten (§ 5 der Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 55, über die Vergütung bei vorübergehender auswärtiger Beschäftigung — V. B.) sowie der Umzug in den Fällen des § 1, Abs. 1, Buchst. c), und § 2, Abs. 1, Buchst. d), der U. K. V. soll angeordnet

Čl. 3.

Náhrady stěhovacích výloh.

Náhradami stěhovacích výloh jsou:

1. stěhovací paušál podle § 4 nebo § 5,
2. náhrada za cestu podle § 6,
3. příplatek podle § 7,
4. náhrada nájemného podle § 8 N. St.

Kromě toho mohou býti poskytovány příspěvky na opatření kamen a ploten podle § 9 a příspěvky na úpravu a opatření bytů podle § 10 N. St.

Čl. 4.

Přeložení.

(1) Přeložení, při nichž se poskytují náhrady stěhovacích výloh, smějí býti nařízena jen, jsou-li služebně nutna. Před každým přeložením je zkoumati, nelze-li sledovaného účelu dosáhnouti s nižším nákladem jinak.

(2) Žádosti o přeložení z osobních důvodů je všeobecně vyhověti jen tehdy, nevznikne-li přeložením úředníka náklad. Písemné prohlášení úředníka, že se zříká náhrad stěhovacích výloh, jest připojiti ke spisům. Žádost o přeložení je zamítnouti, není-li úředník hospodářsky s to, nésti výdaje přeložení z vlastních prostředků. Jsou-li nutkavé osobní důvody, aby byl poskytnut příspěvek na stěhovací výlohy (§ 2, odst. 1, písm. e) N. St.), platí ustanovení čl. 23.

(3) Bylo-li přeložení před provedením stěhování odvoláno, nebo nebylo-li stěhování provedeno z příčin, za které úředník nemá nésti důsledky, mohou býti v přiměřených mezích nahrazeny případně nutné výdaje vzniklé přípravou stěhování.

Čl. 5.

Příkaz ku přestěhování.

(1) Přestěhování je přechodně přidělenému úředníku (§ 5 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 55 Sb., o náhradách při přechodném přidělení — P. P.) stejně jako přestěhování v případech § 1, odst. 1, písm. c) a § 2, odst. 1, písm. d) N. St. nařiditi, dá-li se předvídati, že použití úředníka v novém působišti

werden, wenn die Verwendung des Beamten am neuen Dienstort voraussichtlich zur Übernahme in einen systemisierten Dienstposten führt oder wenn sie voraussichtlich von so langer Dauer ist, daß die gesamte etwaige Beschäftigungsvergütung oder Trennungsentschädigung (Art. 25 und 26) die Vergütung für den Umzug und einen etwa erforderlichen Rückumzug übersteigen würde. Dies wird in der Regel bei unverheirateten Beamten ohne eigenen Hausstand der Fall sein. Ihr Umzug nach dem Beschäftigungsort wird meistens zugleich mit dem Beschäftigungsauftrag angeordnet werden können, wenn eine dreimonatige Dauer der auswärtigen Beschäftigung anzunehmen ist. Ausnahmen sind nur mit Zustimmung der Zentralbehörde zulässig.

(2) Ein Wohnungswechsel am Ort mit Bewilligung von Umzugskostenvergütung darf nur angeordnet werden, wenn der Dienst des Beamten ihn nötig macht, oder wenn er eine Dienstwohnung (Naturalwohnung) beziehen oder räumen muß, oder eine Dienstwohnung (Naturalwohnung) räumt, weil sie in eine Mietwohnung umgewandelt ist. Für das Räumen von Dienstwohnungen (Naturalwohnungen) durch Beamte, die in den Warte- oder Ruhestand treten, sowie deren Hinterbliebene gilt Art. 20. Eine Umzugskostenvergütung darf nicht gewährt werden, wenn Mietwohnungen, die im Eigentum oder in der Verwaltung der öffentlichen Hand stehen, lediglich auf Grund ordnungsmäßiger Kündigung des Mietverhältnisses aufgegeben werden, oder, wenn die einem Beamten erteilte Ermächtigung, außerhalb des dienstlichen Wohnsitzes wohnen zu dürfen, widerrufen wird. Unberührt hiervon bleibt ein Anspruch auf Umzugskostenvergütung nach § 1 oder die Bewilligung einer Umzugskostenbeihilfe nach § 2 der U. K. V.

(3) Zuständig für das Anordnen des Umzugs ist die Behörde, die den Beamten versetzen oder ihm einen systemisierten Dienstposten übertragen kann. Diese Behörde kann die Entscheidung über die Angelegenheit den nachgeordneten Behörden übertragen. Wird ein Beamter zu einer anderen Verwaltung beurlaubt, so kann die Verwaltung, von der er beurlaubt wird, die Entscheidung über die Umzugsanordnung der Verwaltung überlassen, zu der er beurlaubt wird, und zwar mit ausschließlicher Wirkung für ihren Verwaltungsbereich.

(4) Die Bestimmungen des Art. 4, Abs. 3, gelten entsprechend.

povede k převzetí na systemisované služební místo nebo potrvá tak dlouho, že případné celkové náhrady při přechodném přidělení nebo odlučné (čl. 25 a 26) by přesáhly náhrady za stěhování do místa a případně nutné stěhování zpět. To budiž pravidlem u neženatých úředníků bez vlastní domácnosti. Jim lze tudíž zpravidla ihned s příkazem k přechodnému přidělení nařídit, aby se přestěhovali do místa přechodného přidělení, je-li možno předpokládati, že přechodné přidělení potrvá alespoň 3 měsíce. Výjimky lze připustiti jen se souhlasem ústředního úřadu.

(2) Změna bytu v místě, při které se poskytuje náhrada stěhovacích výloh, smí býti nařízena jen tehdy, činí-li ji nutnou úředníkova služba, nebo musí-li se nastěhovati do služebního (naturálního) bytu, nebo jej vykliditi, nebo stěhuje-li se úředník ze služebního (naturálního) bytu, protože je přeměňován v nájemní byt. O stěhování ze služebních (naturálních) bytů úředníků, kteří odcházejí na dovolenou s čekatelným nebo do výslužby, jakož i pro pozůstalé po nich, platí čl. 20. Náhrada stěhovacích výloh nesmí býti poskytnuta v případech stěhování z nájemních bytů, které jsou ve vlastnictví nebo ve správě veřejnoprávních subjektů, v důsledku řádné výpovědi nájemního poměru, nebo při odvolání úředníku daného souhlasu bydliti mimo služební sídlo. Nedotčen zůstává nárok na náhradu stěhovacích výloh podle § 1 nebo možnost povoliti příspěvek podle § 2 N. St.

(3) Příslušným nařídit přestěhování je úřad, který může úředníka přeložiti nebo ustanoviti na systemisované služební místo. Tento úřad může přenésti rozhodnutí ve věci na přímo podřízené úřady. Byl-li úředník uvolněn pro jiný obor správy, může obor správy, který jej uvolnil, přenechati rozhodování o příkazu k přestěhování onomu oboru správy, pro který byl uvolněn, a to s výlučnou působností pro jeho obor působnosti.

(4) Ustanovení čl. 4, odst. 3 platí obdobně.

(5) Kommt ein Beamter der an ihn ergangenen Anordnung zum Umzug in den neuen Dienstort nicht nach, obschon der Umzug möglich ist, so ist er hinsichtlich der Beschäftigungsvergütung oder Trennungsentschädigung so zu behandeln, als wenn er den Umzug zu dem angeordneten Zeitpunkt durchgeführt hätte.

Art. 6.

Einweisung in die Umzugskostenstufen.

(1) Für die Einweisung in eine der Umzugskostenstufen ist stets die Einstufung in das Besoldungssystem, insbesondere die Zugehörigkeit zur Dienstklasse (Gruppe, Stufe der Vorbildung) und Besoldungsgruppe (Funktionsgehaltsklasse) des Beamten maßgebend, und zwar in dem Monate, der dem Tage vorangeht, zu dem die Versetzung oder der Umzug angeordnet war. In Zweifelsfällen entscheidet die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium. Eine Anstellung oder Beförderung mit rückwirkender Kraft hat auf die Höhe der Umzugskostenentschädigung keinen Einfluß.

(2) Ist ein Beamter nochmals versetzt, bevor er den Umzug an den ersten Versetzungsort ausgeführt hat, so wird die Umzugskostenentschädigung für die zweite Versetzung nach der Stufe berechnet, die für die erste Versetzung maßgebend war, und zwar auch dann, wenn der Beamte inzwischen in eine höhere Besoldungsgruppe (Funktionsgehaltsklasse) befördert wurde.

(3) Die Beamten außerhalb der systemisierten Dienstposten zählen zu derselben Stufe wie die Beamten der Besoldungsgruppe (Funktionsgehaltsklasse), in der sie bei regelmäßigem Verlauf ihrer Dienstlaufbahn zuerst angestellt werden.

(4) Für Warte- und Ruhestandsbeamte ist die Dienstklasse, Besoldungsgruppe (Funktionsgehaltsklasse) usw. maßgebend, nach der das Wartegeld oder der Ruhegehalt berechnet wurde.

(5) Für die Einweisung in die Umzugskostenstufen der Beamten, die nicht Beamte des Protektorates sind, ist die Dienstklasse, Besoldungsgruppe (Funktionsgehaltsklasse) usw. nach den für Protektoratsbedienstete geltenden Besoldungsgesetzen maßgebend, die der Dienstklasse, Besoldungsgruppe (Funktionsgehaltsklasse) usw. ihres Besoldungssystems entspricht, und zwar diejenige, nach der diese Beamten ihren Gehalt (die ihm entsprechende Besoldung) beziehen oder

(5) Nepřestěhuje-li se úředník na daný mu příkaz ku přestěhování do nového služebního místa, ačkoliv přestěhování bylo možné, jest jej posuzovati co do náhrad při přechodném přidělení nebo odlučného tak, jako kdyby se byl k stanovenému datu přestěhoval.

Čl. 6.

Zařadění do stupňů stěhovacích výloh.

(1) Pro zařadění do stupňů stěhovacích výloh je rozhodným zařadění do platové soustavy, zejména příslušnost ke služební třídě (skupině, stupně předběžného vzdělání) a platové stupnici (stupnici funkčního služného) úředníka v měsíci, který předcházel dnu, k němuž přeložení nebo přestěhování bylo nařízeno. V pochybných případech rozhodne ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí. Ustanovení nebo povýšení se zpětnou platností nemá na výši stěhovacího paušálu vlivu.

(2) Byl-li úředník opět přeložen před tím, než provedl přestěhování na prvé místo, vyměří se stěhovací paušál za druhé přeložení podle stupně náhrad, rozhodného pro prvé přeložení, a to i tehdy, když úředník mezitím byl povýšen do vyšší platové stupnice (stupnice funkčního služného).

(3) Úředníci mimo systemisovaná služební místa náležejí do téhož stupně náhrad jako úředníci té platové stupnice (stupnice funkčního služného), v níž by při pravidelném průběhu své služební dráhy byli po prvé ustanoveni.

(4) Pro úředníky na dovolené s čekatelným nebo ve výslužbě je rozhodnou služební třída, platová stupnice (stupnice funkčního služného) atd., podle níž bylo vyměřeno čekatelné nebo odpočivný plat.

(5) Pro zařadění úředníků, kteří nejsou zaměstnanci Protektorátu, do stupně stěhovacích výloh, je rozhodnou služební třída, platová stupnice (stupnice funkčního služného) atd., podle platových zákonů platných pro protektorátní úředníky, která odpovídá služební třídě, platové stupnici (stupnici funkčního služného) atd. jejich platové soustavy, a to ta, podle níž tito úředníci dostávají služné (plat jemu odpovídající), nebo podle níž je vyměřeno čekatelné neb odpočivný plat.

nach der das Wartegeld oder der Ruhegehalt berechnet wurde. In Zweifelsfällen entscheidet die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium.

(6) Nichtbeamtete Personen, die als Beamte in den öffentlichen Dienst übernommen werden, werden nach der Stufe entschädigt, der sie nach der Anstellung angehören.

Art. 7.

Verheirateten Beamten gleichzustellende Beamte.

Dem verheirateten Beamten wird der verwitwete oder geschiedene Beamte mit eigenem Hausstand gleichgestellt, ferner der unverheiratete Beamte, der sowohl am bisherigen Wohnort als auch am neuen Wohnort im eigenen Hausstand aus gesetzlicher oder sittlicher Verpflichtung den Verwandten bis zum 4. Grade, Verschwägerten bis zum 2. Grade, Adoptiv- oder Pflegekindern, Adoptiv- oder Pflegeeltern oder unehelichen Kindern Wohnung und Unterhalt gewährt. Dabei bestimmt sich der Grad der Verwandtschaft nach der Zahl der sie vermittelnden Zeugungen und der Grad der Schwägerschaft nach dem Grade der sie vermittelnden Verwandtschaft (§ 41 des Allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches).

Art. 8.

Eigener Hausstand.

Eigener Hausstand ist anzunehmen, wenn der Beamte eine Wohnung mit eigener vollständiger Geräteausstattung und Kochgelegenheit besitzt, nicht aber, wenn er nur einzelne Möbelstücke besitzt.

Art. 9.

Umzugsgut.

Als Umzugsgut gelten die beweglichen Gegenstände, die am Tage der Bekanntgabe der Versetzung, Einberufung oder Umzugsanordnung Eigentum des Beamten oder seiner Hausstandsangehörigen sind. Hierzu gehören auch Gegenstände, die dem Beamten leihweise oder unter Eigentumsvorbehalt überlassen sind. Mehrkosten für das Befördern später erworbener Gegenstände bleiben außer Betracht.

Art. 10.

Untergestelltes Umzugsgut.

Als Umzugsgut gelten auch Gegenstände, die an dem Tage, zu dem die Versetzung, Einberufung oder der Umzug angeordnet ist, an

V pochybnostech rozhodne ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

(6) Osobám, které nejsou úředníky, dostane se při jejich převzetí do veřejné služby jako úředníků náhrad podle stupně, do kterého budou náležeti po svém ustanovení.

Čl. 7.

Úředníci postavení na roveň ženatým úředníkům.

Ženatému úředníku jest postaven na roveň ovdovělý, rozloučený a rozvedený úředník s vlastní domácností a dále neženatý úředník, který jak v dřívějším, tak v novém bydlišti ve vlastní domácnosti ze zákonné nebo mravní povinnosti poskytuje ubytování a zaopatření příbuzným až do 4. stupně, sešvakřeným až do 2. stupně, osvojeným dětem nebo schovancům, osvojitelům nebo pěstounům nebo nemanželským dětem. Při tom stupeň příbuzenství je určen počtem je zprostředkujících zplození a stupeň sešvakření stupněm je zprostředkujícího příbuzenství (§ 41 obecného zákoníka občanského)

Čl. 8.

Vlastní domácnost.

Vlastní domácnost jest předpokládati, jestliže úředník má byt s vlastním úplným kuchyňským zařízením s příležitostí k vaření, ne však, když má jen jednotlivé nábytkové kusy.

Čl. 9.

Stěhovací předměty.

Stěhovacími předměty je rozuměti movité věci, které byly vlastnictvím úředníka nebo příslušníků jeho domácnosti v den uvědomění o jeho přeložení, povolání ke službě nebo příkazu k přestěhování. K nim patří také předměty, které úředníku byly půjčeny nebo s výhradou vlastnictví přenechány. K vyšším výdajům za dopravu předmětů nabytých později se nehledí.

Čl. 10.

Uskladněné stěhovací předměty.

Stěhovacími předměty je rozuměti také věci, které v den, k němuž přeložení, povolání ke službě nebo přestěhování bylo naří-

einem dritten Ort lagern oder untergestellt sind. Dem Beamten, dem nach § 4 der U. K. V. die Auslagen für das Befördern des Umzugsguts erstattet werden, werden die notwendigen Mehrauslagen für die Überführung nach dem neuen Wohnort gegenüber einer solchen nach dem bisherigen Wohnort ersetzt. Diese Mehrauslagen dürfen auch bei der Zuschußgewährung nach § 7 der U. K. V. berücksichtigt werden.

Art. 11.

Beförderungsauslagen und Umzugsauslagen.

(1) Als notwendige Beförderungsauslagen im Sinne des § 4, Abs. 1, Buchst. b), der U. K. V. können nur die im Art. 16, Abs. 2, a) und b), genannten Auslagen anerkannt werden.

(2) Als notwendige Umzugsauslagen im Sinne des § 4, Abs. 1, Buchst. d), § 5, Abs. 1, Buchst. c), und Abs. 2, der U. K. V. können nur die im Art. 16, Abs. 2, genannten Auslagen anerkannt werden. Die Bestimmungen des Art. 16, Abs. 3, gelten entsprechend.

Art. 12.

Entfernungsberechnung.

(1) Für die Höhe der Umzugskostenentschädigung ist die Entfernung zwischen dem bisherigen und dem neuen Wohnort maßgebend.

(2) Besteht zwischen diesen Orten eine Eisenbahnverbindung, so ist die Entfernung nach dem kürzesten benutzbaren Schienenweg zwischen den Personenbahnhöfen zu berechnen, und zwar ohne Rücksicht darauf, auf welchem Wege der Umzug tatsächlich ausgeführt wurde. Ergibt sich hierbei ein offenbares Mißverhältnis gegenüber der Landwegstrecke, so ist die kürzere Landwegstrecke der Berechnung zugrunde zu legen, auch wenn sie nicht benutzt wurde. Hat der Wohnort mehrere Haltestellen, so gilt als Anfangs- oder Endpunkt die Haupthaltestelle oder die betriebsmäßig ihr gleichgestellte Haltestelle. Bei dem kürzesten benutzbaren Schienenweg über Auslandsbahnen ist dieser Beförderungsweg für das Berechnen der Entfernung maßgebend, wenn auch die Reichs- oder Protektoratsbahnen ihn der Frachtberechnung zugrunde legen.

(3) Wenn die Voraussetzungen des Absatzes 2 nicht vorliegen, ist dem Berechnen der Entfernung zugrunde zu legen beim Befördern des Umzugsguts

zeno, byly uskladněny (uloženy) na třetím místě. Úředníku, jemuž podle § 4 N. St. se hradí výlohy za dopravu stěhovacích předmětů, hradí se nutné vyšší výdaje za převoz do nového bydliště oproti převozu do dosavadního bydliště. K těmto vyšším výdajům může býti přihlédnuto při povolení příplatku podle § 7 N. St.

Čl. 11.

Výlohy za přepravu stěhovacích předmětů a stěhovací výlohy.

(1) Jako nutné výlohy za přepravu stěhovacích předmětů podle § 4, odst. 1, písm. b) N. St. mohou býti uznány jen výlohy, uvedené v čl. 16, odst. 2, písm. a) a b).

(2) Jako nutně vzniklé stěhovací výlohy podle § 4, odst. 1, písm. d), § 5, odst. 1, písm. c) a odst. 2 N. St. mohou býti uznány jen výdaje podle čl. 16, odst. 2. Ustanovení čl. 16, odst. 3 platí obdobně.

Čl. 12.

Počítání vzdáleností.

(1) Pro výši stěhovacího paušálu je rozhodnou vzdálenost mezi dosavadním a novým bydlištěm.

(2) Je-li mezi těmito místy železniční spojení, je vzdálenost určena nejkratším použitelným železničním spojením mezi osobními nádražími, a to bez ohledu na to, jakým způsobem stěhování bylo skutečně provedeno. Vyplývá-li z toho zjevný nepoměr oproti cestě po zemi (silnici a pod.), je vzíti za základ kratší cestu po zemi (silnici a pod.), i když jí nebylo použito. Má-li místo bydliště více stanic, platí jako počáteční nebo konečný bod hlavní stanice nebo stanice jí co do provozu na roveň postavená. Při nejkratším použitelném železničním spojení po cizozemské železnici, jest pro výpočet vzdálenosti rozhodnou tato dopravní cesta, béřou-li ji za základ pro výpočet přepravného také říšské nebo protektorátní dráhy.

(3) Nejsou-li splněny předpoklady podle odstavce 2, je vzíti za základ výpočtu vzdálenosti při dopravě stěhovacích předmětů:

a) auf dem Landweg

die kürzeste benutzbare Straßenverbindung von Ortsmitte des bisherigen zu Ortsmitte des neuen Wohnorts; wenn der Anfangs- oder Endpunkt der Landwegstrecke außerhalb einer geschlossenen Ortschaft liegt, tritt dieser Anfangs- oder Endpunkt an die Stelle der Ortsmitte. Ergibt sich bei dieser Berechnung ein offenbares Mißverhältnis zu Gunsten der errechneten Landwegstrecke, so ist die Landwegstrecke, die tatsächlich zu benutzen war, für die Entschädigung maßgebend;

b) auf dem Wasserweg

die Strecke zwischen den Schiffsanlegestellen des bisherigen und des neuen Wohnorts;

c) auf dem Landweg und dem Schienen- oder Wasserweg

die kürzeste benutzbare Landwegstrecke zwischen Ortsmitte des bisherigen oder neuen Wohnorts und dem Personenbahnhof oder der Schiffsanlegestelle, die Strecke auf dem Schienen- oder Wasserweg nach Abs. 2 oder 3, Buchst. b); Landwegstrecken dürfen nur berechnet werden, wenn die Entfernung außerhalb der Ortsgrenze mehr als 2 Kilometer beträgt.

(4) Die Entfernungen sind zu entnehmen

a) für Eisenbahnstrecken

in erster Linie aus der Fahrkarte für die Personenbeförderung; fehlt die Fahrkarte oder ist die Entfernung aus ihr nicht ersichtlich oder bestehen Zweifel, ob sie die kürzeste Entfernung angibt, so ist schriftliche Auskunft der Reichs- oder Protektoratsbahn einzuholen, wenn die Entfernung nicht ohne besondere Berechnung aus dem Reichskursbuch ablesbar ist;

b) für alle übrigen Wegstrecken

aus den Angaben der amtlichen Entfernungskarten oder Entfernungsverzeichnisse; in Ermangelung solcher durch Bescheinigungen sachkundiger Behörden (Katastralvermessungsämter u. dgl.).

(5) Die Umzugskostenentschädigung für die verschiedenen Entfernungen ergibt sich aus der Übersicht in der Anlage.

a) po zemi (silnici a pod.)

nejkratší použitelné silniční spojení ze středu místa dosavadního do středu místa nového bydliště; leží-li počáteční nebo konečný bod cesty po zemi (silnici a pod.) mimo uzavřenou obec, platí za střed místa tento počáteční nebo konečný bod. Vyplývá-li z tohoto výpočtu zřejmý nepoměr ve prospěch vypočtené vzdálenosti po zemi (silnici a pod.), jest pro náhrady rozhodnou cesta po zemi (silnici a pod.), které bylo skutečně použíti;

b) po vodě

vzdálenost mezi přístavišti dosavadního a nového bydliště;

c) po zemi (silnici a pod.) a po železnici nebo po vodě

nejkratší použitelné spojení mezi středem místa dosavadního nebo nového bydliště a osobním nádražím, nebo přístavištěm, a vzdálenost po železnici nebo po vodě podle odst. 2 nebo 3, písm. b); cesty po zemi (silnici a pod.) smějí býti počítány jen, když vzdálenost mimo hranice místa činí více než 2 km.

(4) Vzdálenosti se zjišťují

a) při cestách po železnici

především jízdenkou k osobní dopravě; není-li jízdenky nebo není-li vzdálenost z ní patrna, nebo jsou-li pochybnosti, zda udává nejkratší vzdálenost, jest si vyžádati písemné sdělení říšských nebo protektorátních drah, nelze-li vzdálenost bez zvláštních výpočtů zjistiti z úředních jízdních řádů;

b) při všech jiných cestách

podle údajů na úředních vzdálenostních mapách nebo seznamech vzdáleností; není-li jich, tedy potvrzením příslušných odborných úřadů (katastrálních měřičských úřadů a pod.).

(5) Přehled stěhovacího paušálu pro různé vzdálenosti je v příloze.

Art. 13.

Inselumzüge.

(1) Wenn bei einer Versetzung nach oder von Orten auf Inseln oder Nehrungen das Befördern des Umzugsgutes auf der ganzen oder einem Teil der Strecke auf dem Wasserweg durchgeführt wird, können für solche Umzüge den Beamten mit eigenem Hausstand auf Antrag an Stelle der Umzugskostenentschädigung nach § 4 der U. K. V. folgende Entschädigungen gezahlt werden:

a) wenn das Umzugsgut auf der ganzen Strecke auf dem Wasserweg befördert wird:

1. die für das Befördern des Umzugsguts entstandenen notwendigen Auslagen einschließlich der Auslagen für das Versichern des Umzugsguts bis zum Betrage von 4½ vom Tausend einer angemessenen Versicherungssumme; falls in dem Inselort ein Packer nicht vorhanden ist, können die entstandenen notwendigen Mehrauslagen für das Heranziehen des Packers von auswärts besonders ersetzt werden,

2. zur Deckung der weiteren Kosten des Umzugs den im § 4, Abs. 1, Buchst. a), der U. K. V. genannten Beamten der volle Grundbetrag und den im § 4, Abs. 1, Buchst. c), der U. K. V. genannten Beamten 50 vom Hundert des Grundbetrags der Umzugskostenentschädigung nach § 4 der U. K. V.;

b) wenn das Umzugsgut auf einem Teil der Strecke auf dem Schienenweg oder Landweg und auf dem anderen Teil auf dem Wasserweg befördert wird:

1. für die Entfernung vom bisherigen Wohnort auf dem Festland bis zu dem Ort, von dem das Befördern auf dem Wasserweg beginnt oder umgekehrt, die Umzugskostenentschädigung nach § 4, Abs. 1, Buchst. a) oder c), der U. K. V.,

2. für das Befördern auf dem Wasserweg die im Abs. 1, Buchst. a), Z. 1, bezeichneten Beförderungsauslagen.

(2) § 4, Abs. 3, der U. K. V. gilt entsprechend, jedoch wird der Zuschlag zu den erstattungsfähigen Beförderungsauslagen nicht gewährt.

Art. 14.

Umzug über eine Notwohnung.

(1) Erkennt die zuständige Behörde die dienstliche Notwendigkeit eines Umzugs über eine Notwohnung an, so ist der Beamte für

Čl. 13.

Stěhování s ostrovů nebo na ostrovy.

(1) Provádí-li se při přeložení na místa nebo z míst na ostrovech nebo ostrozích přeprava stěhovacích předmětů buď zcela nebo z části po vodě, mohou na žádost úředníka s vlastní domácností býti za taková stěhování místo stěhovacího paušálu podle § 4 N. St. poskytnuty tyto náhrady:

a) přepravují-li se stěhovací předměty na celou vzdálenost po vodě:

1. nutné výlohy vzniklé přepravou stěhovacích předmětů včetně výloh za pojištění stěhovacích předmětů až do 4½‰ přiměřené pojištěné částky; není-li na ostrově baliče, mohou býti zvláště hrazeny vzniklé nutné vyšší výlohy za povolání baliče odjinud,

2. ke krytí dalších výloh stěhování úředníkům uvedeným v § 4, odst. 1, písm. a) N. St. plnou základní částku a úředníkům uvedeným v § 4, odst. 1, písm. c) N. St. 50% základní částky stěhovacího paušálu podle § 4 N. St.;

b) přepravují-li se stěhovací předměty částečně po železnici nebo po zemi (silnici a pod.) a částečně po vodě:

1. za vzdálenost z dosavadního bydliště na pevnině až k místu, od něhož počíná přeprava po vodě, nebo naopak, stěhovací paušál podle § 4, odst. 1, písm. a) nebo c) N. St.;

2. za přepravu po vodě přepravní výdaje uvedené v odst. 1, písm. a), bod 1.

(2) Ustanovení § 4, odst. 3 N. St. platí obdobně, neposkytuje se však příplatek na přepravní výlohy, jež by bylo lze hraditi.

Čl. 14.

Stěhování do nouzového a z nouzového bytu.

(1) Uzná-li příslušný úřad ze služebních důvodů za nutné, aby se úředník nastěhoval do nouzového bytu, dostane se mu za stěho-

den Umzug in die Notwohnung nach § 4 der U. K. V. und für den weiteren Umzug in die Dauerwohnung nach § 5 der U. K. V. zu entschädigen. Das Beziehen einer Notwohnung ist als dienstlich notwendig nur anzuerkennen, wenn dadurch voraussichtlich entsprechende Ersparnisse zu erwarten sind, z. B. an Beschäftigungsvergütung oder Trennungsentschädigung. Die Bestimmung des § 4, Abs. 3, der U. K. V. findet keine Anwendung beim Umzug aus einer Notwohnung in eine Dauerwohnung.

(2) Als Notwohnung kann nur eine Wohnung anerkannt werden, in der dem Beamten das Verbleiben auf die Dauer nicht zugemutet werden kann, z. B. wegen der Größe oder des Zustandes der Wohnung, ihrer Eigenschaft als Untermietwohnung oder ihrer Lage außerhalb der politischen Gemeinde des dienstlichen Wohnsitzes. Übermäßige Ansprüche an Wohnungen dürfen nicht berücksichtigt werden.

Art. 15.

Fahrkosten für Familienangehörige und Hausangestellte.

(1) Als Familienangehörige nach § 6 der U. K. V. gelten außer der Ehefrau und den Kindern des Beamten nur die im Art. 7 genannten Personen, denen der Beamte auf Grund gesetzlicher oder sittlicher Verpflichtung in seiner Wohnung sowohl am bisherigen als auch am neuen Wohnort Unterkunft und Unterhalt gewährt.

(2) Auslagen für Reise- und Reisegepäckversicherung, Benützung von Schlafwagen und Schiffskabinen werden nicht vergütet.

Art. 16.

Zuschuß zur Umzugskostenentschädigung.

(1) Wird ein Zuschuß nach § 7 der U. K. V. beantragt, so sind die erstattungsfähigen Auslagen einzeln aufzuführen und durch Rechnungen, Empfangsbescheinigungen usw. zu belegen.

(2) Beim Bewilligen eines Zuschusses zur Umzugskostenentschädigung können folgende Auslagen in angemessenen Grenzen berücksichtigt werden:

a) Auslagen für das Befördern des Umzugsguts einschließlich Ein- und Auspacken und unvermeidbare Standgelder;

vání do nouzového bytu náhrad podle § 4 N. St. a za další stěhování do stálého bytu náhrad podle § 5 N. St. Stěhování do nouzového bytu je uznati ze služebních důvodů nutným jen, lze-li tím předvídatelně očekávati přiměřené úspory, na př. na náhradách služebních výloh při přechodném přidělení nebo na odlučném. Ustanovení § 4, odst. 3 N. St. nelze na stěhování z nouzového bytu do stálého bytu použíti.

(2) Za nouzový byt je možno uznati jen takový, nelze-li žádati, aby ho úředník používal jako stálého bytu, na př. pro velikost nebo příslušenství bytu, nebo jde-li o byt v podnájmu nebo pro jeho polohu mimo politickou obec služebního sídla. K přemrštěným požadavkům na byt nesmí býti brán zřetel.

Čl. 15.

Jízdní výlohy za rodinné příslušníky a osoby zaměstnané v domácnosti.

(1) Rodinnými příslušníky podle § 6 N. St. jsou kromě manželky a dětí úředníka pouze osoby, uvedené v čl. 7, kterým úředník na základě zákonné nebo mravní povinnosti poskytuje ve svém bytě jak v dosavadním tak v novém bydlišti ubytování a zaopatření.

(2) Výlohy za cestovní pojištění a za pojištění zavazadel, použití lůžkových vozů a lodních kabin se nehradí.

Čl. 16.

Příplatek k stěhovacímu paušálu.

(1) V žádosti o příplatek podle § 7 N. St. jest uvésti jednotlivé stěhovací výlohy, jež lze hraditi, a doložiti je účty, stvrzenkami atd.

(2) Při povolení příplatku k stěhovacímu paušálu lze vzíti v přiměřených mezích zřetel na tyto výlohy:

a) výlohy za přepravu stěhovacích předmětů včetně zabalení a vybalení a nevyhnutelný výdaj na stojných poplatcích;

b) Auslagen für das Versichern des Umzugsguts bis zum Betrage von 3 vom Tausend einer angemessenen Versicherungssumme; als angemessen gilt eine Versicherungssumme, die den Betrag der Feuerversicherung nicht übersteigt;

c) Auslagen für eine Reise einer Person, die eine Wohnung suchen oder besichtigen will, und zwar Fahrtauslagen für die 3. Wagen- oder 2. Schiffsklasse und für zuschlagpflichtige Züge nach den für den Beamten bei Dienstreisen geltenden Bestimmungen sowie Mehrauslagen für Unterkunft und Verpflegung während der Reise und eines Aufenthalts am neuen Wohnort bis zu drei Tagen;

d) Auslagen der Familienangehörigen und Hausangestellten für Zu- und Abgang und für das Befördern des zum persönlichen Gebrauch bestimmten Gepäcks bei der Umzugsreise;

e) Mehrauslagen für Unterkunft und Verpflegung des Beamten, seiner Familienangehörigen und Hausangestellten von dem Tage des Einladens der Möbel am bisherigen Wohnort bis einschließlich des Tags des Ausladens am neuen Wohnort, nötigenfalls noch für einen weiteren Tag; Mehrauslagen, die dadurch entstehen, daß das Umzugsgut nicht sogleich nach dem Verladen abbefördert und nicht sogleich nach dem Eintreffen entladen wird, dürfen nicht berücksichtigt werden;

f) Arbeitslöhne für Dekorations- und Installationsarbeiten und Auslagen für hierzu erforderliche kleinere Ersatz- und Ergänzungsteile;

g) Auslagen für neue Fenstervorhänge, Vorhangstangen und Zugvorrichtungen bis zur Höhe von zwei Dritteln der Kosten, wenn das Anschaffen nötig war, weil in der neuen Wohnung mehr Fenster oder solche mit anderen Ausmaßen vorhanden sind als in der alten Wohnung;

h) Auslagen für

1. Glühstrümpfe,

2. neue Glühbirnen nach der Zahl der Brennstellen in der alten Wohnung und Ändern elektrischer hauswirtschaftlicher Geräte, wenn das Leitungsnetz in der neuen Wohnung eine andere Spannung oder Stromart hat,

3. Ändern von Beleuchtungskörpern beim notwendigen Wechsel der Beleuchtungsart,

4. notwendigen Ersatz oder notwendiges Ändern von Rundfunkgerät einschließlich der Antenne bis zum Höchstbetrage von 750 Kronen,

b) výlohy za pojištění stěhovacích předmětů až do 3‰ přiměřené pojištěné částky; přiměřenou je pojištěná částka, která nepřesahuje výši při pojištění proti požáru;

c) výlohy za cestu osoby, která hodlá hledati nebo prohlédnouti byt, a to jízdní výlohy za 3. vozovou nebo 2. lodní třídu a za vlaky, při jichž použití nutno platiti příplatek podle předpisů platných pro úředníky při služebních cestách, jakož i vyšší výdaje za ubytování a stravování během cesty a pobytu v novém bydlišti až do tří dnů;

d) výlohy rodinných příslušníků a osob zaměstnaných v domácnosti spojené s příchodem a odchodem a za dopravu zavazadel, určených k osobní potřebě, při stěhování;

e) vyšší výlohy za ubytování a stravování úředníka, jeho rodinných příslušníků a osob zaměstnaných v jeho domácnosti ode dne naložení nábytku v dosavadním bydlišti až včetně do dne složení nábytku v novém bydlišti, je-li třeba ještě za další den; k vyšším výdajům, jež vzniknou tím, že stěhovací předměty nemohou býti ihned po naložení odeslány nebo po dosažení cíle složeny, nelze přihlížeti;

f) mzdy za dekorační a instalatérské práce a výlohy za menší náhradní součásti a doplňky, k tomu potřebné;

g) výlohy za nové záclony, záclonové tyče a stahovací zařízení až do výše dvou třetin nákladů, bylo-li je nutno opatřiti proto, že v novém bytě je více oken nebo okna s jinými rozměry než v dosavadním bytě;

h) výlohy za

1. plynové punčošky,

2. nové žárovky podle počtu světelných zdrojů v dosavadním bytě a změny domácích elektrických přístrojů, je-li elektrická síť v novém bytě o jiném napětí nebo druhu proudu,

3. změny osvětlovacích těles při nutné změně druhu osvětlení,

4. potřebné doplnění nebo nutné změny zařízení rozhlasového přijímače včetně anteny, až do výše 750 korun,

5. Umlegen von Fernsprecheinrichtungen,

6. Umschreibung vom Personenkraftfahrzeugen;

i) Auslagen für neue Beleuchtungskörper bis zur Höhe eines Drittels der Anschaffungskosten in den Fällen, in denen das Ändern nach Buchst. h), Punkt 3, nicht möglich oder nicht zweckmäßig ist;

k) an Stelle der nach Buchst. h), Punkt 3, und Buchst. i) genannten Auslagen drei Viertel der Auslagen für die Anlage einer elektrischen Lichtleitung in der neuen Wohnung, höchstens jedoch die Hälfte des Grundbetrags der Umzugskostenentschädigung, wenn der Beamte in der alten Wohnung elektrisches Licht benutzt hat, in der neuen Wohnung eine Anlage dafür nicht vorhanden ist und der Beamte sie auf eigene Kosten herstellen lassen muß;

l) Auslagen für Schulbücher und Unterrichtsmittel, die durch den Schulwechsel nötig wurden, bis zur Hälfte der Anschaffungskosten und etwaige Umschulungsgebühren;

m) kleinere Auslagen bei der Wohnungsbeschaffung, z. B. für Zeitungsanzeigen, Wohnungsanzeiger und Vermittlungsgebühren.

(3) Für weitere als die im Absatz 2 genannten Auslagen darf ein Zuschuß nicht bewilligt werden (nicht erstattungsfähige Auslagen). Hierzu gehören namentlich:

a) Auslagen für besonderes Versenden von Teilen des Umzugsguts, wenn dadurch erhöhte Ausgaben entstehen als bei gesammeltem Versenden, für Beförderung von Tieren — es sei denn, daß es sich um Dienstpferde, Diensthunde oder im Dienst verwendete Schutz- oder Begleithunde handelt —, von Brennstoffen, Ernte- und Futtervorräten, Dung usw., für Eilgüter, für höhere als tarifmäßige oder ortsübliche Trinkgelder und sonstige Zuwendungen an das Umzugspersonal sowie für die Reise eines Packers zwischen dem bisherigen und dem neuen Wohnort des Beamten, abgesehen von den Fällen des Art. 13, Abs. 1, Buchst. a);

b) Auslagen für Reinigen der Wohnungen, Abziehen der Stabfußböden und Reinigen des Hausrats;

c) Auslagen für Ändern und Neubeschaffen von Tür- und Wandbehängen, soweit sie nicht unter Absatz 2, Buchst. f), fallen;

d) Auslagen für Ändern, Instandsetzen, Neuanschaffen von Hausrat, Ersatz für verlorene oder beschädigte Gegenstände, die

5. přeložení telefonních zařízení,

6. přepsání osobních motorových vozidel;

i) výlohy za nová osvětlovací tělesa až do výše jedné třetiny pořizovacích nákladů v případech, ve kterých by nebylo možným nebo účelným dosavadní osvětlovací tělesa změniti podle písm. h), bodu 3;

k) místo náhrad výloh, zmíněných v písm. h), bodu 3 a v písm. i), tři čtvrtiny výloh vzniklých zavedením elektrického světla v novém bytě, nejvýše však polovinou základní částky stěhovacího paušálu, jestliže úředník v dosavadním bytě používal elektrického světla, jež v novém bytě není zavedeno a úředník si je musí dáti zavésti na svůj náklad;

l) výlohy za školní knihy a vyučovací pomůcky, které se staly nutnými změnou školy, až do poloviny pořizovacího nákladu, dále i případné poplatky za přestup z jedné školy na druhou;

m) menší výlohy při opatřování bytu, na př. za oznámení v novinách, bytový věstník a poplatky za zprostředkování.

(3) Příplatek nelze povoliti za jiné výlohy než jsou uvedeny v odstavci 2 (výlohy, nezpůsobilé k úhradě). Takovými jsou zejména:

a) výlohy za oddělené odeslání části stěhovacích předmětů, vznikají-li tím vyšší výdaje než při hromadném zaslání stěhovacích předmětů, za dopravu zvířat, leč by šlo o služební koně, služební psy nebo psy používané ve službě k ochraně nebo doprovodu, paliva, zásob sklizně a krmiva, hnojiva atd., za rychlozboží, za vyšší než sazbami stanovené nebo v místě obvyklé zpropitné a jiné odměny stěhujícímu personálu, jakož i výdaje za cestu baliče mezi dosavadním a novým bydlištěm úředníka, vyjímajíc případy uvedené v čl. 13, odst. 1, písm. a);

b) výlohy za čištění bytů, vyleštění parketových podlah, čištění zařízení domácnosti;

c) výlohy za změny dosavadních a opatření nových závěsů na dveře a stěny, pokud nespadají pod odst. 2, písm. f);

d) výlohy za změny, úpravu a nové opatření domácího nářadí, náhrada za ztracené nebo poškozené předměty, které podle odst. 2, písm.

nach Absatz 2, Buchst. b), versichert werden konnten, und für verdorbene Lebensmittel, Pflanzen u. dgl.;

e) Auslagen für Klingelleitungen, für Ändern und Erweitern des elektrischen Leitungsnetzes und Anbringen von Schaltern und Steckdosen, für Sicherheitsschlösser und sonstige Türschutzvorrichtungen, Briefeinwürfe, Ändern oder Neuanlage von Anschlüssen an Wasserleitungen;

f) Auslagen für Nachhilfeunterricht der Kinder aus Anlaß des Schulwechsels, für Unterhalt von Familienangehörigen, die vorübergehend am bisherigen Wohnort zurückbleiben, für Unterkunft und Verpflegung der Familienangehörigen und Hausangestellten, während die Wohnung instand gesetzt wird, usw.;

g) Mehrauslagen für Befördern von Gegenständen, die nach dem Tage der Bekanntgabe der Versetzung usw. erworben sind (Art. 9, letzter Satz).

Art. 17.

Mietentschädigung.

(1) Mietentschädigung für die alte Wohnung darf nicht für einen Zeitraum gewährt werden, für den Trennungsentschädigung gezahlt wird.

(2) Zu der Miete rechnen auch Nebenabgaben für Zentralheizung, Warmwasserversorgung, Wassergeld, Flurbeleuchtung, Fahrstuhlbenützung, Staubsaugervorrichtung, Müllabfuhr, Reinigen der Schornsteine und für andere Zwecke, wenn die Nebenabgaben nach dem Mietvertrag oder sonstigen Vereinbarungen von dem Mieter beim Räumen der Wohnung oder für die Zeit nach der Räumung gezahlt werden müssen. In der Miete enthaltene Entschädigungen für das Benutzen von Wohnungseinrichtungsgegenständen werden nur für einzelne möbliert gemietete Zimmer, nicht auch für ganz oder teilweise eingerichtete Wohnungen erstattet. Miete (Pacht) für einen Garten oder dergleichen wird nicht erstattet, sofern es sich nicht lediglich um einen als Zubehör zur Wohnung geltenden Hausgarten handelt. Ist eine solche nicht erstattungsfähige Vergütung in der Wohnungsmiete enthalten, so ist der auf den Garten entfallende Teil der Miete von der Erstattung auszuschließen.

(3) Ferner können die Auslagen erstattet werden, die dem Beamten für ortsübliche Maßnahmen zum Weitervermieten der Wohnung innerhalb der Vertragsdauer erwachsen sind. Dabei können als erstattungsfähig ohne weiteres angesehen werden die Auslagen für zweib) mohly býti pojištěny, a za zkažené potraviny, rostliny a podobně;

e) výlohy za zvonková vedení, za změny a rozšíření elektrovodní sítě a pořízení vypínačů a zásuvek, za bezpečnostní zámky a jiná ochranná zařízení na dveřích, schránky (otvory) pro dopisy, za změnu nebo nové přípojky na vodovodní potrubí;

f) výlohy spojené s pomocným vyučováním dětí z důvodu změny školy, za vydržování rodinných příslušníků, kteří se přechodně zdržují v dřívějším bydlišti, za ubytování a stravování rodinných příslušníků a osob zaměstnaných v domácnosti v době, kdy se byt upravuje atd.;

g) vyšší výdaje za dopravu předmětů, které byly získány po dni, kdy byl úředník uvědoměn o přeložení a podobně (čl. 9, poslední věta).

Čl. 17.

Náhrada nájemného.

(1) Náhrada nájemného za dosavadní byt nesmí býti povolena za dobu, po níž úředník dostává odlučné.

(2) K nájmu počítají se také vedlejší výdaje za ústřední topení, přívod horké vody, vodné, osvětlování chodeb, používání výtahů, vyssavačů prachu, odvoz odpadků, čištění komínů a za jiné úkony, jestliže vedlejší výdaje podle nájemní smlouvy nebo jiných ujednání musí býti při vyklizení bytu nebo i za dobu po vyklizení bytu placeny nájemníkem. V nájmu obsažené náhrady za používání bytového zařízení hradí se jen za jednotlivé zařízené najaté pokoje, ne však za zcela nebo z části zařízené byty. Nájem (pacht) za zahradu nebo podobně se nehradí, leč by šlo o domovní zahrádku, která je příslušenstvím bytu. Je-li v nájemném obsažena taková součást, kterou nelze hraditi, je třeba z náhrady, jíž se úředníku dostane, vyloučiti podíl odpovídající nájmu zahrady.

(3) Mimo to mohou býti úředníku hrazeny výlohy, které mu vznikly tím, co způsobem v místě obvyklým podnikl k dalšímu pronájmu bytu na zbytek smluvní doby. Při tom možno hraditi bez dalšího výlohy za jednou opakované oznámení v jednom nebo jedno

maliges Bekanntmachen in einer oder einmaliges Bekanntmachen in zwei Zeitungen und sonstige Versuche zum Gewinnen eines Mieters.

(4) Auslagen für Instandsetzen der Wohnung, soweit der Beamte selbst dafür nicht aufzukommen hat, ferner für Mietnachlaß an den folgenden Mieter und Abfindung des Vermieters bei Verzicht auf Innehalten der Kündigungsfrist können ebenfalls erstattet werden, soweit durch diese Auslagen nachweislich eine Ersparnis gegenüber der sonst zu erstattenden Miete erzielt ist.

(5) Daß die Voraussetzungen für das Gewähren von Mietentschädigung gegeben sind, ist glaubhaft nachzuweisen, soweit als möglich durch behördliche Bescheinigungen. Wird die Erstattung der Miete auch für die Zeit beansprucht, während der die Familie des Beamten in der Wohnung zurückgeblieben war, so ist vom Vermieter oder von der Ortspolizeibehörde zu bescheinigen, daß die Wohnung auch dann nicht hätte vermietet werden können, wenn sie während der Dauer der Benutzung durch die zurückgebliebene Familie leergestanden hätte.

Art. 18.

Beiträge zur Instandsetzung von Wohnungen und Abfindungsbeiträge zur Beschaffung von Wohnungen.

Voraussetzung für die Gewährung eines Beitrages zur Instandsetzung oder zur Beschaffung einer Wohnung ist, daß der Beamte ohne diese Beiträge wahrscheinlich noch mehrere Monate ohne Wohnung geblieben wäre und während dieser Zeit Trennungsentschädigung erhalten hätte.

Art. 19.

Umzugskostenbeihilfe für Beamte, die nicht auf systemisierten Dienstposten sind, für Beamte im Vorbereitungsdienst usw.

(1) Beamten im Vorbereitungsdienst oder im Probedienst und anderen Beamten, die nicht auf systemisierten Dienstposten sind, soweit sie nicht unter die Bestimmung des § 1 der U. K. V. fallen, können, wenn sie aus dienstlichen Gründen nach einem anderen Dienstort versetzt werden oder auf dienstliche Anordnung, insbesondere auch bei der Einberufung, umziehen, Umzugskostenbeihilfen bis zur

oznámení ve dvou časopisech a výlohy za jiné pokusy získati nájemníka.

(4) Výlohy za úpravu bytu, pokud je úředník nemá hraditi ze svého, dále za slevu nájemného dalšímu nájemníku a odbytné pronajimateli, zřekne-li se dodržení výpovědní lhůty, mohou býti rovněž nahrazeny, pokud těmito výlohami byla prokazatelně docílena úspora oproti nájemnému, jež by jinak bylo hraditi.

(5) Je hodnověrně prokázati, pokud možno úředními osvědčeními, že jsou splněny předpoklady pro poskytnutí náhrady nájemného. Uplatňuje-li úředník náhradu nájemného také za dobu, po kterou jeho rodina setrvala v bytě, jest opatřiti od pronajimatele nebo od místního policejního úřadu potvrzení, že by byt nebyl mohl býti pronajat ani tehdy, kdyby byl býval vyklizen v době jeho používání zbylými členy rodiny.

Čl. 18.

Příspěvek na úpravu a příspěvek na opatření bytů.

Podmínkou pro povolení příspěvku na úpravu bytu nebo opatření bytu je, že by úředník bez těchto příspěvků byl zůstal pravděpodobně ještě více měsíců bez bytu a dostával po tuto dobu odlučné.

Čl. 19.

Příspěvek na stěhovací výlohy pro úředníky, kteří nejsou na systemisovaných služebních místech, pro úředníky v přípravné službě atd.

(1) Úředníkům v přípravné službě nebo přijatým na zkoušku a jiným úředníkům, kteří nejsou na systemisovaných služebních místech, pokud nespadají pod ustanovení § 1 N. St., jsou-li ze služebních důvodů přeloženi na jiné služební místo, nebo jsou-li nuceni se přestěhovati na služební příkaz, jmenovitě při povolání ke službě, může býti poskytnut příspěvek na stěhovací výlohy až do výše vznik-

Höhe der entstandenen notwendigen Auslagen erhalten. Die Beihilfen dürfen die Umzugskostenentschädigung nicht übersteigen, die Beamte in der Besoldungsgruppe erhalten würden, in der sie beim regelmäßigen Verlauf ihrer Dienstlaufbahn zuerst systemisiert angestellt werden würden. Als notwendig können nur die Auslagen anerkannt werden, die nach Art. 16 erstattungsfähig sind.

(2) Neben der Beihilfe nach Absatz 1 können Reiseentschädigung, Mietentschädigung und Ofenbeschaffungsbeitrag (§§ 6, 8 und 9 der U. K. V.) gewährt werden. Zuschußgewährung nach § 7 der U. K. V. ist unzulässig.

(3) Die Bestimmungen der Artikel 4 und 5 gelten entsprechend.

Art. 20.

Umzugskostenbeihilfe beim Ausscheiden aus dem Dienst.

(1) In den Warte- oder Ruhestand tretenden Beamten mit eigenem Hausstand, die Inhaber von Dienstwohnungen (Naturalwohnungen) sind, können Umzugskostenbeihilfen bewilligt werden, wenn die Wohnung bis zum Ablauf der gestellten Frist geräumt wird.

(2) Die Beihilfe beträgt ohne Rücksicht auf die Umzugsentfernung 80 vom Hundert der nach § 5 der U. K. V. den Beamten der entsprechenden Besoldungsgruppe jeweils auszuzahlenden Umzugskostenentschädigung.

(3) Maßgebend für die Bemessung der Beihilfe sind Familienstand und Hausstand des Beamten, und zwar an dem Tage, an dem er in den Warte- oder Ruhestand versetzt wurde.

(4) Neben der Beihilfe nach den Absätzen 1 und 2 kann ein Ofenbeschaffungsbeitrag nach § 9 der U. K. V. bewilligt werden.

(5) Befand sich die Dienstwohnung (Naturalwohnung) auf einer Insel, in einem Grenzort des Inlands oder Auslands, in einem kleineren abgelegenen Ort oder an einer Stelle, an der ein Umzug mangels Wohnungen nicht möglich ist, so kann mit Zustimmung der Zentralbehörde ein Zuschuß nach § 7 der U. K. V. gewährt werden. Hierbei sind höchstens die Kosten zugrunde zu legen, die entstanden wären, wenn der Umzug nach dem nächsten Ort des Festlands oder nach dem nächsten Ort, nach dem ein Umzug möglich war, ausgeführt worden wäre.

(6) Den Antrag auf Beihilfe hat der Beamte bei seiner letzten Dienstbehörde einzubringen.

lých nutných výdajů. Příspěvky nesmějí přesáhnouti stěhovací paušály, které by úředníci dostali v platové stupnici, ve které při pravidelném průběhu služební dráhy by byli po prvé ustanoveni na systemisovaném služebním místě. Jako nutné výdaje mohou býti uznány jen výdaje, které jsou podle čl. 16 způsobilé k úhradě.

(2) Kromě příspěvků podle odstavce 1 může býti poskytnuta náhrada za cestu, náhrada nájemného a příspěvek na opatření kamen (§§ 6, 8 a 9 N. St.). Poskytnouti příplatek podle § 7 N. St. je nepřípustné.

(3) Ustanovení článků 4 a 5 platí obdobně.

Čl. 20.

Příspěvek k úhradě stěhovacích výloh při odchodu ze služby.

(1) Úředníkům s vlastní domácností odcházejícím na dovolenou s čekatelným nebo do výslužby, kteří obývají služební (naturální) byt, mohou býti povoleny příspěvky na stěhovací výlohy, vyklidí-li byt nejpozději před uplynutím stanovené lhůty.

(2) Příspěvek činí bez ohledu na vzdálenost, na níž se stěhování děje, 80% stěhovacího paušálu, příslušejícího podle § 5 N. St. úředníkům té které platové stupnice.

(3) Rozhodným pro výměru příspěvku je rodinný stav úředníka a zda má domácnost či nikoliv, a to v den, kdy je přeložen na dovolenou s čekatelným nebo do výslužby.

(4) Vedle příspěvku podle odstavců 1 a 2 může býti povolen příspěvek na opatření kamen podle § 9 N. St.

(5) Je-li služební (naturální) byt na ostrově, v pohraničním místě tuzemska nebo ciziny, v malém odlehlém místě nebo na místě, na něž není možno se přestěhovati pro nedostatek bytů, může býti se souhlasem ústředního úřadu poskytnut příplatek podle § 7 N. St. Při tom mohou býti vzaty za základ nejvýše výdaje, které by vznikly, kdyby bylo bývalo provedeno stěhování do nejbližšího místa na pevnině nebo do nejbližšího místa, do něhož je stěhování možné.

(6) Žádost o příspěvek podá úředník u posledního služebního úřadu.

(7) In den Warte- oder Ruhestand tretenden Beamten mit eigenem Hausstand können, auch wenn sie nicht Inhaber von Dienstwohnungen (Naturalwohnungen) waren, mit Zustimmung der Zentralbehörde Beihilfen nach den Absätzen 1 bis 6 gewährt werden, wenn sie von Grenzorten des Inlands oder Auslands, von Inselorten oder kleineren abgelegenen Plätzen wegziehen, an denen ihnen das Verbleiben nicht zugemutet werden kann. Die Bewilligung ist nur zulässig, wenn der Umzug innerhalb eines Jahres nach der Versetzung in den Warte- oder Ruhestand durchgeführt ist.

(8) Die Bestimmungen der Absätze 1 bis 7 gelten auch für Hinterbliebene, die mit im Dienst verstorbenen Beamten, mit Warte- oder Ruhestandsbeamten in häuslicher Gemeinschaft gelebt haben.

Art. 21.

Umzugskostenbeihilfe bei Beschäftigung im öffentlichen Dienst.

(1) Warte- und Ruhestandsbeamte, die unter Wechsel der Verwaltung eine entgeltliche Beschäftigung im öffentlichen Dienst übernehmen, können zu den notwendigen Umzugsauslagen eine Umzugskostenentschädigung nach § 4 oder § 5 der U. K. V. erhalten,

a) wenn sie in eine systemisierte Beamtenstelle eingewiesen werden, in jedem Falle;

b) wenn sie in eine systemisierte Beamtenstelle nicht übernommen werden, nur dann, wenn die Beschäftigung voraussichtlich von so langer Dauer sein wird, daß die hierdurch entstehenden Ersparnisse an Wartegeld oder Ruhegehalt und etwa zu gewährender Trennungsentschädigung nach Art. 26, Abs. 3, die zu zahlende Umzugskostenvergütung erreichen oder übersteigen. Für einen etwaigen Rückumzug nach Beendigung der Beschäftigung wird keine Umzugskostenbeihilfe gezahlt, jedoch findet der Art. 20 Anwendung.

(2) Neben der Beihilfe nach Absatz 1 können Reiseentschädigung, Zuschuß, Mietentschädigung und Ofenbeschaffungsbeitrag (§§ 6, 7, 8 und 9 der U. K. V.) gewährt werden.

(3) Der Antrag ist durch die Beschäftigungsbehörde an die Personalbehörde, die diese Beihilfe bewilligt und bezahlt, zu richten. Etwa von anderer Seite gezahlte Beträge sind anzurechnen.

(7) Úředníkům odcházejícím na dovolenou s čekatelným nebo do výslužby, kteří mají vlastní domácnost, i když neměli služební (naturální) byty, může býti se souhlasem ústředního úřadu povolen příspěvek podle odstavců 1 až 6, odcházejí-li z míst v pohraničí, v tuzemsku anebo v cizině, s ostrovů nebo malých odlehlých míst, a nelze na nich žádati, aby tam zůstali. Povoliti příspěvek lze jen tehdy, přestěhoval-li se úředník do roka poté, kdy byl dán na dovolenou s čekatelným nebo do výslužby.

(8) Ustanovení odstavců 1 až 7 platí též pro pozůstalé, kteří žili ve společné domácnosti s úředníkem, zemřelým v činné službě, na dovolené s čekatelným nebo ve výslužbě.

Čl. 21.

Příspěvek na stěhovací výlohy při zaměstnání ve veřejné službě.

(1) Úředníci na dovolené s čekatelným a ve výslužbě, kteří se změnou správního odvětví převezmou placené zaměstnání ve veřejné službě, mohou dostati k úhradě nutných stěhovacích výloh stěhovací paušál podle § 4 nebo § 5 N. St.:

a) jestliže byli zařaděni na systemisovaná služební místa, v každém případě;

b) jestliže nebyli převzati na systemisovaná služební místa, jen tehdy, potrvá-li zaměstnání zřejmě tak dlouho, že tím vzniklé úspory na čekatelném nebo na odpočivném platu a odlučném podle čl. 26, odst. 3 dosáhnou nebo překročí výši stěhovacího paušálu. Za případné stěhování zpět po skončení zaměstnání se příspěvek na stěhovací výlohy neposkytuje, je však použíti čl. 20.

(2) Kromě příspěvku podle odstavce 1 mohou býti poskytnuty náhrada za cestu, příplatek, náhrada nájemného a příspěvek na opatření kamen (§§ 6, 7, 8 a 9 N. St.).

(3) Žádost jest podati prostřednictvím služebního úřadu u osobního úřadu, který tyto příspěvky povoluje a platí. Odjinud placené částky jest odečísti.

Art. 22.

Umzugskostenbeihilfe an nichtbeamtete Personen.

(1) Bisher nichtbeamtete Personen, die im öffentlichen Dienst verwendet werden, können als Umzugskostenbeihilfe erhalten:

a) wenn sie in systemisierte Beamtenstellen eingewiesen werden und infolgedessen einen Umzug ausführen müssen, die volle Umzugskostenvergütung (Art. 3);

b) wenn sie als auf nichtsystemisierten Dienstposten befindliche Beamte angestellt werden und ihr Umzug dienstlich angeordnet ist, die entstandenen notwendigen Umzugsauslagen (Art. 11, Abs. 2) in den Grenzen der nach § 4 oder § 5 der U. K. V. zu zahlenden Umzugskostenentschädigung. Daneben können Reiseentschädigung, Mietentschädigung und Ofenbeschaffungsbeitrag (§§ 6, 8 und 9 der U. K. V.) bewilligt werden. Zuschußgewährung nach § 7 der U. K. V. ist unzulässig.

(2) Die Bestimmungen des Art. 5 und des Art. 6, Abs. 6, gelten entsprechend.

Art. 23.

Umzugskostenbeihilfe bei Versetzung aus persönlichen Rücksichten.

(1) Versetzungen auf Antrag aus persönlichen Rücksichten unter Bewilligung einer Umzugskostenbeihilfe dürfen nur angeordnet werden, wenn zwingende Gründe für die Versetzung vorliegen. Diese sind im allgemeinen nur anzuerkennen, wenn die Schulausbildung der Kinder oder Gesundheitsrücksichten eine Änderung des Dienstortes notwendig machen und der Beamte nach seinen Einkommens-, Vermögens- und Familienverhältnissen einer Beihilfe bedürftig ist.

(2) Die Beihilfe kann nur in den Grenzen der für die Beförderung des Umzugsguts entstandenen notwendigen Auslagen gewährt werden (Art. 11, Abs. 1).

Art. 24.

Umzugskostenbeihilfe für die Beförderung von Heiratsgut.

(1) Beamten, die bereits vor der Bekanntgabe der Versetzung oder Umzugsanordnung die Absicht hatten, sich in nächster Zeit zu verheiraten, die dazu notwendigen Schritte unternommen und auch die Zeit der Eheschließung

Čl. 22.

Příspěvek k úhradě stěhovacích výloh osobám, jež dosud nebyly úředníky.

(1) Osoby, jež dosud nebyly úředníky a jsou používány ve veřejné službě, mohou dostati jako příspěvek na stěhovací výlohy:

a) plné náhrady stěhovacích výloh (čl. 3), jsou-li zařaděny na systemisovaná služební místa a následkem toho se musí stěhovati,

b) nutně vzniklé stěhovací výlohy (čl. 11, odst. 2) do výše stěhovacího paušálu podle § 4 nebo § 5 N. St., jsou-li použity jako úředníci, kteří nejsou na systemisovaných služebních místech a jejich přestěhování bylo služebně nařízeno. Vedle toho může býti povolena náhrada za cestu, náhrada nájemného a příspěvek na opatření kamen (§§ 6, 8 a 9 N. St.). Poskytnutí příplatku podle § 7 N. St. je nepřípustné.

(2) Ustanovení čl. 5 a čl. 6, odst. 6 platí obdobně.

Čl. 23.

Příspěvek na stěhovací výlohy při přeložení z osobních důvodů.

(1) Přeložení na žádost z osobních důvodů, při kterých se úředníku má povoliti příspěvek na stěhovací výlohy, smí býti nařízena jen tehdy, jsou-li pro to dány nutkavé důvody. Za takové je uznati zpravidla, když změnu služebního místa činí nutnou vzdělání dětí na školách nebo zdravotní ohledy a úředník, hledíc k jeho příjmovým a majetkovým a rodinným poměrům, je příspěvku potřebný.

(2) Příspěvek může býti povolen jen v mezích nutně vzniklých výloh za přepravu stěhovacích předmětů (čl. 11, odst. 1).

Čl. 24.

Příspěvek na stěhovací výlohy za dopravu výbavy.

(1) Úředníci, kteří dříve, než byli uvědomění o přeložení nebo o příkazu ku přestěhování, měli úmysl se v nejbližší době oženiti, podnikli k tomu nutné kroky a stanovili již dobu sňatku, mohou dostati příspěvek na stěhovací

bereits festgesetzt hatten, kann eine Beihilfe zu den Beförderungsauslagen des zur Zeit der Bekanntgabe der Verfügung im Besitz der zukünftigen Ehefrau befindlichen Heiratsgutes nach dem neuen Wohnort gewährt werden. Dasselbe gilt für Gegenstände, die in derselben Zeit zwar in Auftrag gegeben, aber noch nicht geliefert waren.

(2) Die Beihilfe kann auch verheirateten Beamten gewährt werden, die am bisherigen Dienstort wegen Wohnungsmangels einen eigenen Hausstand noch nicht einrichten konnten.

(3) Einem unverheirateten Beamten mit eigenem Hausstand darf eine Beihilfe nach Absatz 1 nur gewährt werden, wenn und soweit die Umzugskostenentschädigung nach § 4, Abs. 1, Buchst. c), der U. K. V. nicht ausreicht, auch die Mehrkosten für die Beförderung des Heiratsgutes zu decken. Die Bestimmungen des Art. 16 gelten entsprechend.

(4) Die Beihilfe nach den Absätzen 1 bis 3 darf 60 vom Hundert der Umzugskostenentschädigung für einen verheirateten Beamten mit eigenem Hausstand [§ 4, Abs. 1, Buchst. a), der U. K. V.] nicht übersteigen. Im Falle des Absatzes 3 ist die nach § 4, Abs. 1, Buchst. c), U. K. V. zustehende Umzugskostenentschädigung anzurechnen.

Art. 25.

Trennungsentschädigung bei Versetzung, Anstellung und Umzugsanordnung.

(1) Trennungsentschädigung nach § 11 der U. K. V. kann gewährt werden:

a) Beamten auf systemisierten Dienstposten sowie auch außerhalb der systemisierten Dienstposten, wenn sie aus dienstlichen Gründen nach einem anderen Dienstort versetzt werden oder auf dienstliche Anordnung umziehen müssen,

b) Warte- und Ruhestandsbeamten sowie bisher nichtbeamteten Personen, wenn sie in systemisierte Beamtenstellen eingewiesen werden,

c) Warte- und Ruhestandsbeamten sowie bisher nichtbeamteten Personen, wenn sie als Beamte, die nicht auf systemisierten Dienstposten sind, verwendet werden und der Umzug dienstlich angeordnet ist (Art. 5),

d) Beamten im Vorbereitungsdienst und Probedienst sowie anderen nicht bereits unter den Buchst. a) bis c) genannten Beamten, die nicht auf systemisierten Dienstposten sind,

výlohy do nového bydliště za dopravu výbavy jejich budoucí manželky v době, kdy byli uvědoměni o tomto opatření. Totéž platí o předmětech, které v téže době byly sice již objednány, ale nebyly ještě dodány.

(2) Příspěvek může býti poskytnut též ženatým úředníkům, kteří v dosavadním služebním místě pro nedostatek bytů nemohli si zařídíti vlastní domácnost.

(3) Neženatému úředníku s vlastní domácností smí býti poskytnut příspěvek podle odstavce 1 jen tehdy, pokud nepostačuje stěhovací paušál podle § 4, odst. 1, písm. c) N. St. kryti také vyšší výdaje za dopravu výbavy. Ustanovení čl. 16 platí obdobně.

(4) Příspěvek podle odstavců 1 až 3 nesmí přesáhnouti 60% stěhovacího paušálu pro ženatého úředníka s vlastní domácností [§ 4, odst. 1, písm. a) N. St.]. V případě odstavce 3 jest odečísti příslušející stěhovací paušál podle § 4, odst. 1, písm. c) N. St.

Čl. 25.

Odlučné při přeložení, ustanovení a příkazu ku přestěhování.

(1) Odlučné podle § 11 N. St. může býti poskytnuto:

a) úředníkům na systemisovaných služebních místech i mimo systemisovaná služební místa, jestliže byli ze služebních důvodů přeloženi na jiné služební místo nebo se musí přestěhovati k služebnímu příkazu;

b) úředníkům na dovolené s čekatelným a ve výslužbě, jakož i osobám, jež dosud nejsou úředníky, jsou-li zařaděni na systemisovaná služební místa;

c) úředníkům na dovolené s čekatelným a ve výslužbě, jakož i osobám, které dosud nejsou úředníky, jsou-li používány jako úředníci, kteří nejsou na systemisovaných služebních místech a jejichž přestěhování bylo služebně nařízeno (čl. 5);

d) úředníkům v přípravné službě nebo přijatým na zkoušku, jakož i ostatním pod písm. a) až c) neuvedeným úředníkům, kteří nejsou na systemisovaných služebních místech, jest-

wenn sie aus dienstlichen Gründen nach einem anderen Dienstort versetzt werden oder auf dienstliche Anordnung, insbesondere auch bei der Einberufung, umziehen müssen.

(2) Voraussetzung für das Bewilligen von Trennungsentschädigung ist, daß die Beamten zum Zeitpunkt, zu dem die Versetzung, Anstellung (Einweisung) oder der Umzug angeordnet ist, einen eigenen Hausstand im Sinne des § 8 der Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. 55, über die Vergütung bei vorübergehender auswärtiger Beschäftigung (Absatz 4) hatten und wegen Wohnungsmangels verhindert sind, ihren Hausstand am neuen Dienstort einzurichten.

(3) Auf Trennungsentschädigung besteht kein Rechtsanspruch.

(4) Die Bestimmungen über Beschäftigungsvergütung sind sinngemäß anzuwenden. Die Vergütungssätze bei der Gewährung von Trennungsentschädigung gelten als Höchstsätze. Sind die Voraussetzungen für das Vorhandensein eines eigenen Hausstandes im Sinne des Absatzes 2 nicht erfüllt und darf infolgedessen keine Trennungsentschädigung gezahlt werden, so können Beamten, die am bisherigen Dienstort nur eine Wohnung mit eigener vollständiger Geräteausstattung und Kochgelegenheit hatten (Art. 8), an Stelle von Trennungsentschädigung die notwendigen baren Auslagen für das Beibehalten der bisherigen Wohnung oder für das Unterstellen der Möbel in den Grenzen der für unverheiratete Beamte ohne eigenen Hausstand vorgesehenen Beschäftigungstagegelder gewährt werden.

(5) Trennungsentschädigung darf bis zur Höhe des Beschäftigungsreisegeldes nur für die ersten sieben Tage der getrennten Haushaltsführung bewilligt werden. Diese Frist darf nicht verlängert werden.

(6) Wenn Beamte bis zur Versetzung oder Umzugsanordnung nach dem neuen Dienstort abgeordnet waren, beginnt aus Anlaß der Versetzung oder Umzugsanordnung der Lauf der 7tägigen Frist (Absatz 5) nicht von neuem.

(7) Bei entgeltlicher Unterstellung der Möbel werden die Höchstsätze der Trennungsentschädigung um 25 vom Hundert und bei unentgeltlicher Unterstellung um 50 vom Hundert ermäßigt.

(8) Es ist Pflicht des Beamten, sich um die Beschaffung einer eigenen Wohnung am neuen Dienstort fortgesetzt ernstlich zu bemühen. Der Vorgesetzte hat den Beamten dabei zu unterliže byli přeloženi ze služebních důvodů do jiného služebního místa, nebo se musili přestěhovati na služební příkaz, zejména též při povolání ke službě.

(2) Předpokladem pro povolení odlučného jest, že úředníci v okamžiku přeložení, ustanovení (zařádění) nebo příkazu k přestěhování měli vlastní domácnost ve smyslu § 8 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 55 Sb., o náhradách při přechodném přidělení (odstavec 4) a že pro nedostatek bytů nemohli si zaříditi domácnost v novém služebním místě.

(3) Na odlučné není právního nároku.

(4) Ustanovení o náhradách při přechodném přidělení je použíti obdobně. Sazby náhrad při přechodném přidělení platí pro povolování odlučného, jsou však sazbami nejvyššími. Nejsou-li splněny předpoklady vlastní domácnosti podle odstavce 2 a nemůže-li v důsledku toho býti úředníku odlučné poskytnuto, může býti úředníkům, kteří v dosavadním služebním místě měli toliko byt s vlastním úplným kuchyňským zařízením a příležitostí k vaření (čl. 8), poskytnuta místo odlučného náhrada nutných hotových výdajů za ponechání dosavadního bytu nebo uskladnění nábytku v mezích denního odškodného pro neženaté úředníky bez vlastní domácnosti.

(5) Odlučné smí býti poskytnuto až do výše denního cestovného pouze za prvých 7 dnů odloučení od domácnosti. Tato lhůta nesmí býti prodloužena.

(6) Jestliže byli úředníci až do přeložení nebo do příkazu ku přestěhování do nového místa v tomto místě přechodně přiděleni, nepočíná z důvodu tohoto přeložení nebo příkazu ku přestěhování znovu sedmidenní lhůta (odstavec 5).

(7) Při uskladnění nábytku za úplatu snižují se nejvyšší sazby odlučného o 25%, při bezplatném uskladnění nábytku o 50%.

(8) Povinností úředníka jest, aby se neustále úsilovně snažil opatřiti si vlastní byt v novém služebním místě. Představený má při tom úředníka podporovati a bdíti nad tím, aby

stützen und darüber zu wachen, daß er jede gebotene Gelegenheit zur Erlangung einer Wohnung benutzt. Der Umzug darf nicht durch übermäßige Ansprüche an die Wohnung oder aus anderen persönlichen Gründen oder durch Instandsetzen der bereits leerstehenden Wohnung verzögert werden. Wird eine Wohnung, die nach der dienstlichen Stellung des Beamten und nach seinem Diensteinkommen als angemessen anzusehen ist, zurückgewiesen, so ist die Zahlung der Entschädigung von dem Tage an einzustellen, an dem die Wohnung von dem Beamten hätte bezogen werden können.

(9) Die Entschädigung ist schriftlich zu beantragen. In dem Antrage sind die näheren Umstände darzulegen, die das Einrichten des Hausstandes am neuen Dienstort verhindern. Insbesondere ist darzutun, welche Schritte der Beamte zur Erlangung einer Wohnung für seinen Hausstand unternommen und welchen Erfolg sein Bemühen bisher gehabt hat. Diese Berichterstattung ist fortzusetzen. Die Entschädigung darf vom Dienstantrittstag am neuen Dienstort an, falls jedoch für diesen Tag Reisekostenvergütung oder eine ähnliche Vergütung gezahlt wird, erst von dem folgenden Tage an bis einschließlich des Tages gewährt werden, der dem Einladen des Umzugsgutes am bisherigen Wohnort vorangeht. Wurde die neue Wohnung zu einem vorherliegenden Zeitpunkt gemietet, so hört die Zahlung der Entschädigung mit Ablauf des Tages vor dem Beginn des Mietverhältnisses auf. Wird der Mietvertrag mit rückwirkender Kraft abgeschlossen, so wird die Entschädigung vom Tage nach dem Vertragsabschluß an nicht mehr gewährt.

(10) Die Entschädigung kann von der der Zentralbehörde unmittelbar nachgeordneten Behörde bis zur Dauer von zwölf Monaten bewilligt werden. Die Frist beginnt mit dem Tage, von dem an die Entschädigung gewährt wird. Unterbrechungen in der Zahlung der Entschädigung bleiben für den Lauf der Frist unberücksichtigt.

(11) Wenn nach Ablauf von zwölf Monaten die Entschädigung weitergewährt werden soll, kann die Zentralbehörde sie bis zu weiteren sechs Monaten bewilligen. Dem Antrag sind alle auf das Erlangen einer Wohnung für den Beamten sich beziehenden Schriftstücke beizufügen.

(12) Die Zentralbehörde kann im Einvernehmen mit dem Finanzministerium die Entschädigung über achtzehn Monate hinaus gewähren. Die Bestimmung des Absatzes 11, zweiter Satz, gilt entsprechend.

použil každé naskytnuvší se příležitosti ku získání bytu. Přestěhování nesmí býti prodlužováno přemrštěnými požadavky na byt nebo z jiných osobních důvodů anebo úpravou již volného bytu. Byl-li odmítnut byt, který jest míti za přiměřený služebnímu postavení úředníka a jeho služebnímu příjmu, jest zastaviti výplatu odlučného počínajíc dnem, kdy by se byl mohl úředník do bytu nastěhovati.

(9) O odlučné je žádati písemně. V žádosti je uvésti bližší okolnosti, které brání zřízení domácnosti v novém místě. Zvláště jest uvésti, jaké kroky úředník podnikl, aby získal byt pro svou domácnost a jaký výsledek měla jeho dosavadní námaha. Ve sdělování těchto údajů je pokračovati. Odlučné smí býti poskytnuto ode dne nástupu služby v novém místě — v případě však, že za tento den se úředníku dostává náhrady cestovních výloh nebo podobné náhrady, od následujícího dne — až včetně dne, který předchází naložení stěhovacích předmětů v dosavadním bydlišti. Byl-li nový byt pronajat již dříve, končí výplata odlučného uplynutím dne před počátkem nájemního poměru. Byly-li nájemní smlouvy sjednány se zpětnou platností, neposkytne se již odlučné ode dne po sjednání smlouvy.

(10) Odlučné může býti povoleno úřadem přímo podřízeným ústřednímu úřadu až na dobu 12 měsíců. Tato lhůta počíná dnem, kdy bylo odlučné poskytnuto. Přerušení ve výplatě odlučného nemá pro lhůtu významu.

(11) Má-li býti odlučné poskytováno i přes 12 měsíců, může je povoliti ústřední úřad až na dalších 6 měsíců. K žádosti je připojiti všechny písemnosti týkající se opatření bytu pro úředníka.

(12) Ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí může povoliti odlučné přes 18 měsíců. Ustanovení odst. 11, věta druhá, platí obdobně.

Art. 26.

Trennungsentschädigung in besonderen Fällen.

(1) Warte- oder Ruhestandsbeamten sowie nichtbeamteten Personen, soweit sie eigenen Hausstand haben, kann, wenn sie außerhalb ihres Wohnortes als Beamte verwendet werden, Trennungsentschädigung bewilligt werden; die Bestimmung des Art. 25 ist sinngemäß auch dann anzuwenden, wenn der Umzug noch nicht angeordnet ist.

(2) Die Entschädigung kann von der der Zentralbehörde unmittelbar nachgeordneten Behörde bis zur Dauer von drei Monaten bewilligt werden. Die Frist beginnt mit dem Tage, von dem an die Entschädigung gewährt wird. Unterbrechungen in der Zahlung der Entschädigung bleiben für den Lauf der Frist unberücksichtigt. Wenn nach Ablauf von drei Monaten ein Weiterzahlen der Entschädigung notwendig ist, so ist die Zustimmung der Zentralbehörde einzuholen. In dem Antrage sind die Umstände darzulegen, die der Anordnung des Umzugs nach Art. 5, Abs. 1, entgegenstehen.

(3) In gleicher Weise können Warte- und Ruhestandsbeamte entschädigt werden, die unter Wechsel der Verwaltung im öffentlichen Dienst vorübergehend oder mit Aussicht auf Übernahme in einen systemisierten Dienstposten verwendet werden, wenn ihr Wartegeld oder Ruhegehalt durch die Verwendung auf längere Zeit ganz oder teilweise ruht. Eine von der Beschäftigungsbehörde aus diesem Anlaß etwa gezahlte Entschädigung ist auf die Trennungsentschädigung anzurechnen.

(4) Der Antrag ist in den Fällen des Absatzes 3 durch die Beschäftigungsbehörde an die Personalbehörde zu richten, die die Trennungsentschädigung bewilligt und zahlt.

Art. 27.

Inkrafttreten.

Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1942 in Kraft; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

Čl. 26.

Odlučné ve zvláštních případech.

(1) Odlučné může býti povoleno úředníkům na dovolené s čekatelným nebo ve výslužbě, jakož i osobám, které nejsou úředníky, pokud mají vlastní domácnost a pokud jsou používány jako úředníci mimo své bydliště; ustanovení čl. 25 jest použíti obdobně i tehdy, nebylo-li ještě nařízeno přestěhování.

(2) Odlučné může býti povoleno úřadem přímo podřízeným ústřednímu úřadu až na dobu 3 měsíců. Lhůta počíná dnem, kdy bylo odlučné poskytnuto. Přerušení ve výplatě odlučného nemá pro lhůtu významu. Má-li býti odlučné poskytováno přes 3 měsíce, jest si vyžádati souhlas ústředního úřadu. V žádosti je uvésti okolnosti, jež brání, aby byl dán příkaz ku přestěhování podle čl. 5, odst. 1.

(3) Stejně může se dostati odlučného úředníkům na dovolené s čekatelným nebo ve výslužbě, použije-li se jich se změnou správního odvětví ve veřejné službě přechodně nebo lze-li očekávati, že budou převzati na systemisované služební místo, jestliže jejich čekatelné nebo odpočivné platy v důsledku tohoto jejich použití po delší dobu zcela nebo z části odpočívají. Případné náhrady z tohoto titulu vyplácené služebním úřadem je započítati na odlučné.

(4) V případech odstavce 3 je žádost podati prostřednictvím služebního úřadu u osobního úřadu, který odlučné povoluje a platí.

Čl. 27.

Účinnost.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942 a provedou je všichni členové vlády.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.

Anlage
zu Nr. 12, Abs. 5, der U. K. A.

Příloha
k čl. 12, odst. 5 P. N. St.

Übersicht — Přehled

der sich aus § 4, Abs. 1, Buchst. a), der U. K. V. bei den verschiedenen Entfernungen ergebenden Umzugskostenentschädigungen.

náhrad stěhovacích výloh podle § 4, odst. 1, písm. a) N. St. při různých vzdálenostech.

Die Umzugskostenentschädigung beträgt — Náhrada stěhovacích výloh činí						
bei einer Umzugsentfernung von km při vzdálenosti stěhování v km	in Stufe — ve stupni					
	Ia K	Ib K	II K	III K	IV K	V K
bis do 5	9.400	6.900	4.300	3.000	2.400	1.900
über přes 5 „ 10	9.680	7.100	4.440	3.100	2.480	1.960
„ 10 „ 15	9.960	7.300	4.580	3.200	2.560	2.020
„ 15 „ 20	10.240	7.500	4.720	3.300	2.640	2.080
„ 20 „ 25	10.520	7.700	4.860	3.400	2.720	2.140
„ 25 „ 30	10.800	7.900	5.000	3.500	2.800	2.200
„ 30 „ 35	11.080	8.100	5.140	3.600	2.880	2.260
„ 35 „ 40	11.360	8.300	5.280	3.700	2.960	2.320
„ 40 „ 45	11.640	8.500	5.420	3.800	3.040	2.380
„ 45 „ 50	11.920	8.700	5.560	3.900	3.120	2.440
„ 50 „ 55	12.200	8.900	5.700	4.000	3.200	2.500
„ 55 „ 60	12.480	9.100	5.840	4.100	3.280	2.560
„ 60 „ 65	12.760	9.300	5.980	4.200	3.360	2.620
„ 65 „ 70	13.040	9.500	6.120	4.300	3.440	2.680
„ 70 „ 75	13.320	9.700	6.260	4.400	3.520	2.740
„ 75 „ 80	13.600	9.900	6.400	4.500	3.600	2.800
„ 80 „ 85	13.880	10.100	6.540	4.600	3.680	2.860
„ 85 „ 90	14.160	10.300	6.680	4.700	3.760	2.920
„ 90 „ 95	14.440	10.500	6.820	4.800	3.840	2.980
„ 95 „ 100	14.720	10.700	6.960	4.900	3.920	3.040
„ 100 „ 125	15.140	11.040	7.230	5.100	4.100	3.190
„ 125 „ 150	15.560	11.380	7.500	5.300	4.280	3.340
„ 150 „ 175	15.980	11.720	7.770	5.500	4.460	3.490
„ 175 „ 200	16.400	12.060	8.040	5.700	4.640	3.640
„ 200 „ 225	16.820	12.400	8.310	5.900	4.820	3.790
„ 225 „ 250	17.240	12.740	8.580	6.100	5.000	3.940
„ 250 „ 275	17.660	13.080	8.850	6.300	5.180	4.090
„ 275 „ 300	18.080	13.420	9.120	6.500	5.360	4.240
„ 300 „ 325	18.500	13.760	9.390	6.700	5.540	4.390
„ 325 „ 350	18.920	14.100	9.660	6.900	5.720	4.540
„ 350 „ 375	19.340	14.440	9.930	7.100	5.900	4.690
„ 375 „ 400	19.760	14.780	10.200	7.300	6.080	4.840

Die Umzugskostenentschädigung beträgt — Náhrada stěhovacích výloh činí						
bei einer Umzugsentfernung von km při vzdálenosti stěhování v km	in Stufe — ve stupni					
	Ia K	Ib K	II K	III K	IV K	V K
über 400 bis 425 přes 400 do 425	20.060	15.000	10.350	7.420	6.180	4.920
„ 425 „ 450	20.360	15.220	10.500	7.540	6.280	5.000
„ 450 „ 475	20.660	15.440	10.650	7.660	6.380	5.080
„ 475 „ 500	20.960	15.660	10.800	7.780	6.480	5.160
„ 500 „ 525	21.260	15.880	10.950	7.900	6.580	5.240
„ 525 „ 550	21.560	16.100	11.100	8.020	6.680	5.320
„ 550 „ 575	21.860	16.320	11.250	8.140	6.780	5.400
„ 575 „ 600	22.160	16.540	11.400	8.260	6.880	5.480
„ 600 „ 625	22.360	16.670	11.510	8.330	6.940	5.530
„ 625 „ 650	22.560	16.800	11.620	8.400	7.000	5.580
„ 650 „ 675	22.760	16.930	11.730	8.470	7.060	5.630
„ 675 „ 700	22.960	17.060	11.840	8.540	7.120	5.680
„ 700 „ 725	23.160	17.190	11.950	8.610	7.180	5.730
„ 725 „ 750	23.360	17.320	12.060	8.680	7.240	5.780
„ 750 „ 775	23.560	17.450	12.170	8.750	7.300	5.830
„ 775 „ 800	23.760	17.580	12.280	8.820	7.360	5.880
„ 800 „ 825	23.880	17.670	12.360	8.870	7.410	5.920
„ 825 „ 850	24.000	17.760	12.440	8.920	7.460	5.960
„ 850 „ 875	24.120	17.850	12.520	8.970	7.510	6.000
„ 875 „ 900	24.240	17.940	12.600	9.020	7.560	6.040
„ 900 „ 925	24.360	18.030	12.680	9.070	7.610	6.080
„ 925 „ 950	24.480	18.120	12.760	9.120	7.660	6.120
„ 950 „ 975	24.600	18.210	12.840	9.170	7.710	6.160
„ 975 „ 1000	24.720	18.300	12.920	9.220	7.760	6.200
über 1000 km für je weitere 25 km oder Teile davon přes 1000 km za každých dalších 25 km nebo jejich část	5	4	4	3	3	3

55.

Regierungsverordnug vom 15. Januar 1942

über die Vergütung bei vorübergehender auswärtiger Beschäftigung (V. B.).

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 12, Abs. 2, der Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 51, über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst (R. V.) und des Art. 31 der Ausführungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 52 (R. A.):

§ 1.

Begriff der vorübergehenden auswärtigen Beschäftigung.

(1) Eine vorübergehende Beschäftigung bei einer auswärtigen Beschäftigungsstelle ist jede Abordnung eines Beamten zur vorübergehenden Tätigkeit bei einer bestimmten, außerhalb des dienstlichen Wohnsitzes des Beamten gelegenen Stelle, insbesondere Abordnung zu Lehrkursen, Stellvertretungen, Aushilfsleistungen usw. Ob eine derartige auswärtige Beschäftigung vorliegt, entscheidet im Zweifelsfalle die Personalbehörde des Beamten.

(2) Bei einer Abordnung zu Lehrkursen u. dgl., die nicht bei bestimmten Dienststellen stattfinden, kann die Zentralbehörde eine abweichende Regelung treffen.

(3) Ist der auswärtige Beschäftigungsort zugleich tatsächlicher Wohnort des Beamten, so liegt keine auswärtige Beschäftigung im Sinne dieser Vorschriften vor.

§ 2.

Beschäftigungsvergütung.

(1) Ein Beamter erhält für die ersten 7 Tage der auswärtigen Beschäftigung eine Vergütung bis zur Höhe der Tage- und Übernachtungsgelder für Dienstreisen (Beschäftigungsreisegeld). Vom 8. Tage an ist ihm eine Vergütung in der im Absatz 4 festgesetzten Höhe zu zahlen (Beschäftigungstagegeld). Die Zentralbehörde oder die von ihr ermächtigte Behörde kann niedrigere Beträge für das Beschäftigungstagegeld festsetzen.

(2) Die Zentralbehörde kann in besonderen Fällen Beschäftigungsreisegeld bis zu weiteren 14 Tagen bewilligen und diese Ermächtigung bis zu 7 Tagen den unmittelbar nachgeordneten Behörden übertragen.

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942

o náhradách při přechodném přidělení (P. P.).

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 12, odst. 2 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 51 Sb., o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě (N. C.) a čl. 31 prováděcího nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 52 Sb. (P. C.):

§ 1.

Pojem přechodného přidělení.

(1) Přechodným přidělením u služebny vnějšího výkonu služby je každé přidělení úředníka k přechodné činnosti u určitého místa ležícího mimo služební sídlo úředníkovo, zvláště vyslání do učebních kursů, k zastupování, na výpomoc atd. Zda jde o takové přechodné přidělení, rozhodne v pochybnosti úředníkův osobní úřad.

(2) Při vyslání do učebních kursů a podobně, které se nekonají u určitých služeben, může ústřední úřad stanoviti odchylnou úpravu.

(3) Je-li místo vnějšího výkonu služby zároveň skutečným bydlištěm úředníkovým, nejde o přechodné přidělení podle těchto předpisů.

§ 2.

Náhrady při přechodném přidělení.

(1) Úředník dostane za prvních 7 dnů přechodného přidělení náhrady až do výše stravného a nocležného při služebních cestách (denní cestovné). Počínajíc 8. dnem je mu vypláceti náhrady ve výši stanovené v odstavci 4 (denní odškodné). Ústřední úřad nebo úřad jím zmocněný může stanoviti denní odškodné nižšími částkami.

(2) Ústřední úřad může ve zvláštních případech povoliti denní cestovné až do dalších 14 dnů a přenésti toto zmocnění až do 7 dnů na úřady přímo podřízené.

(3) Für die Hinreise und Rückreise erhält der Beamte Tage- und Übernachtungsgeld wie bei einer Dienstreise. Bei der Zeitberechnung für die Beschäftigungsvergütung scheiden die Reisetage aus. Wird der Beschäftigungsort gewechselt, so beginnen die Fristen nach den Absätzen 1 und 2 für den weiteren Beschäftigungsort von neuem, es sei denn, daß der Beamte an den früheren Beschäftigungsort zurückkehrt. Hat der Beamte eine mehrtägige Dienstreise auszuführen oder wird er nach einem anderen Orte für mehrere Tage abgeordnet oder wird er für mehr als einen Tag beurlaubt, so können die Fristen nach den Absätzen 1 und 2 um die Dauer dieser Abwesenheit verlängert werden.

(4) Das Beschäftigungstagegeld beträgt:

in Stufe	a) für verheiratete Beamte mit eigenem Hausstand K	b) für verheiratete Beamte ohne eigenen Hausstand und für unverheiratete Beamte mit eigenem Hausstand K	c) für unverheiratete Beamte ohne eigenen Hausstand K
I	90	70	40
II	80	60	35
III	70	50	30
IV	60	40	25
V	50	30	20

(5) Neben Beschäftigungstagegeld ist kein Übernachtungsgeld zu zahlen. Wird Unterkunft von Amts wegen unentgeltlich bereitgestellt, so wird das Beschäftigungstagegeld (Absatz 4) um 25 vom Hundert gekürzt.

(6) Die Bewilligung eines Zuschusses nach § 16 R. V. ist zu der Beschäftigungsvergütung unzulässig, es sei denn, daß das zu zahlende Beschäftigungstagegeld niedriger als 30 K ist. Durch den Zuschuß darf das Beschäftigungstagegeld in diesem Fall bis auf 30 K erhöht werden.

§ 3.

Tägliche Rückkehr zum Wohnort.

(1) Ein Beamter, der täglich vom Beschäftigungsort zum dienstlichen Wohnsitz oder tatsächlichen Wohnort zurückfährt, erhält statt der Vergütung nach § 2 die Auslagen für die Fahrkarte (Monats- oder Wochenkarte) der bei Dienstreisen zulässigen Wagenklasse und einen Zuschuß bis zum Höchstbetrage von täglich 15 K, als verheirateter bis zum Höchstbetrage von täglich 25 K.

(3) Za cestu tam a zpět dostane úředník stravné a nocležné jako při služební cestě. Dny cesty se vylučují z doby pro výpočet náhrad při přechodném přidělení. Změní-li se místo přechodného přidělení, počínají lhůty podle odstavců 1 a 2 pro další místo přidělení znovu, leč by se úředník vrátil do dřívějšího místa přidělení. Má-li úředník vykonati vícedenní služební cestu nebo je-li vyslán na více dnů do jiného místa nebo dostal-li dovolenou na více než jeden den, mohou býti lhůty podle odstavců 1 a 2 prodlouženy o trvání této nepřítomnosti.

(4) Denní odškodné činí:

ve stupni	a) pro ženaté úředníky s vlastní domácností K	b) pro ženaté úředníky bez vlastní domácnosti a pro neženaté úředníky s vlastní domácností K	c) pro neženaté úředníky bez vlastní domácnosti K
I	90	70	40
II	80	60	35
III	70	50	30
IV	60	40	25
V	50	30	20

(5) Vedle denního odškodného nelze platiti nocležné. Je-li ubytování opatřeno bezplatně péčí úřadu, krátí se denní odškodné (odstavec 4) o 25%.

(6) Povoliti k náhradám při přechodném přidělení příplatek podle § 16 N. C. je nepřípustné, leč by denní odškodné, jež je platiti, bylo nižší než 30 K. Příplatkem může býti v tomto případě denní odškodné zvýšeno až na 30 K.

§ 3.

Denní návrat do bydliště.

(1) Úředník, který denně dojíždí z místa přechodného přidělení do služebního sídla nebo do skutečného bydliště, dostane na místo náhrad podle § 2 náhrady výloh za jízdenku (měsíční nebo týdenní lístek) vozové třídy přípustné při služebních cestách a příplatek až do nejvyšší částky denních 15 K, je-li ženatý, až do nejvyšší částky denních 25 K. Příplatek je mu poskytnouti zpravidla jen, je-li v bydlišti ne-

Der Zuschuß ist ihm in der Regel nur zu gewähren, wenn er länger als 2 Stunden über die allgemein festgesetzte Mindestarbeitszeit der Beamten hinaus vom Wohnort abwesend ist. Beim Nachtdienst kann der Zuschuß für die Dienstschicht gewährt werden.

(2) Bei Bemessung des Zuschusses ist zu berücksichtigen, inwieweit der Beamte durch seine auswärtige Beschäftigung verhindert ist, die Mahlzeiten zu Hause einzunehmen, bei einem unverheirateten Beamten auch, ob er an seinem bisherigen dienstlichen Wohnsitz oder tatsächlichen Wohnort einen eigenen Hausstand hat oder nicht. Für die Tage, an denen der Beamte am Beschäftigungsort nicht tätig ist, sondern an seinem bisherigen dienstlichen Wohnsitz oder tatsächlichen Wohnort verbleibt, ist der Zuschuß nicht zu zahlen. Fahrkosten und Zuschuß zusammen dürfen den Betrag nicht übersteigen, der als Beschäftigungstagegeld zu zahlen wäre, wenn der Beamte an dem Beschäftigungsort verbliebe.

(3) Diese Vorschrift gilt auch für einen Beamten, dem nach pflichtmäßigem Ermessen der Behörde billigerweise die tägliche Fahrt vom Beschäftigungsort zum Wohnort zugemutet werden kann. Auf höhere Vergütungen hat er keinen Anspruch.

§ 4.

Zuschuß für Bade- und Kurorte.

Den nach besonders teueren Bade- und Kurorten vorübergehend abgeordneten Beamten kann von der Zentralbehörde während der Hauptverkehrszeit (in der Regel vom 1. Juni bis 30. September) ein Zuschuß bis zu 30 K täglich gewährt werden, wenn das Beschäftigungstagegeld nachweislich zur Deckung der unbedingt notwendigen Mehrausgaben nicht ausreicht. Hierbei sind die Teuerungsverhältnisse an dem Ort sorgfältig zu prüfen. Bei Bemessung des Zuschusses sind häusliche Ersparnisse des Beamten in angemessenem Umfang anzurechnen.

§ 5.

Umzugsanordnung.

Wenn die auswärtige Beschäftigung voraussichtlich zur Übernahme in eine systemisierte Stelle am Beschäftigungsort führt oder wenn sie voraussichtlich von so langer Dauer ist, daß die gesamte Beschäftigungsvergütung die Entschädigung für einen Umpřítomen déle než 2 hodiny nad nejmenší pracovní dobu u úředníků všeobecně stanovenou. Při noční službě může býti příplatek poskytnut za služební směnu.

(2) Při výměře příplatku je přihlédnouti, na kolik přechodné přidělení brání úředníku, aby obědval nebo večeřel doma; u neženatého úředníka je pak též přihlédnouti, zda ve svém dosavadním služebním sídle nebo ve skutečném bydlišti má vlastní domácnost či ne. Za dny, kdy úředník není činným v místě přechodného přidělení, ale setrvává ve svém dosavadním služebním sídle anebo skutečném bydlišti, nelze příplatek platiti. Jízdní výlohy a příplatek nesmí dohromady přesahovati částku, kterou by bylo jako denní odškodné vyplatiti, kdyby úředník setrval v místě přechodného přidělení.

(3) Tento předpis platí též pro úředníky, od nichž lze po pečlivém posouzení věci úřadem slušně žádati, aby denně dojížděli z místa přechodného přidělení do bydliště. Na vyšší náhrady nemají nárok.

§ 4.

Příplatek pro lázeňská a léčebná místa.

Úředníkům přechodně přiděleným do zvláště drahých lázeňských a léčebných míst může býti ústředním úřadem na dobu hlavního provozu (zpravidla od 1. června do 30. září) povolen příplatek až do částky denních 30 K, jestliže denní odškodné prokazatelně nestačí k úhradě nezbytně nutných vyšších výdajů. Při tom je pečlivě zkoumati drahotní poměry místa. Při výměře příplatku je v přiměřeném rozsahu vziti v počet úředníkovy úspory v důsledku jeho nepřítomnosti doma.

§ 5.

Příkaz ku přestěhování.

Povede-li přechodné přidělení předvídatelně k převzetí na systemisované služební místo v místě přechodného přidělení nebo bude-li předvídatelně tak dlouho trvati, že celkové náhrady při přechodném přidělení by přesáhly náhrady za přestěhování tam a zpět, je ihned

zug und Rückumzug übersteigen würde, soll der Umzug des Beamten an den Beschäftigungsort alsbald angeordnet werden. Bei einem unverheirateten Beamten ohne eigenen Hausstand wird dies in der Regel der Fall sein. Für ihn wird daher der Umzug an den Beschäftigungsort meistens zugleich mit dem Beschäftigungsauftrag angeordnet werden können, wenn eine dreimonatige Dauer der auswärtigen Beschäftigung anzunehmen ist. Ausnahmen sind nur mit Zustimmung der Zentralbehörde zulässig.

§ 6.

Beamte im Vorbereitungsdienst.

Ein Beamter im Vorbereitungsdienst erhält Beschäftigungsvergütung nach § 2. Maßgebend ist die Besoldungsgruppe, in der er beim regelmäßigen Verlauf seiner Dienstlaufbahn zuerst auf einen systemisierten Dienstposten angestellt wird (die betreffende niedrigste Besoldungsgruppe).

§ 7.

Begriff verheirateter Beamten.

Dem verheirateten Beamten wird der unverheiratete Beamte gleichgestellt, der im eigenen Hausstand aus gesetzlicher oder sittlicher Verpflichtung Verwandten bis zum 4. Grade, Verschwägerten bis zum 2. Grade, Adoptiv- oder Pflegekindern, Adoptiv- oder Pflegeeltern oder unehelichen Kindern Wohnung und Unterhalt gewährt. Dabei bestimmt sich der Grad der Verwandtschaft nach der Zahl der sie vermittelnden Zeugungen und der Grad der Schwägerschaft nach dem Grade der sie vermittelnden Verwandtschaft (§ 41 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches).

§ 8.

Begriff des eigenen Hausstandes.

Eigener Hausstand ist anzunehmen, wenn der Beamte eine Wohnung mit eigener oder selbst beschaffter Geräteausstattung und Kochgelegenheit besitzt (nicht etwa in einem möblierten Zimmer wohnt), in seiner Wohnung die zum Lebensunterhalt notwendigen Speisen (wenigstens eine Hauptmahlzeit) durch einen Haushaltsgehilfen (auch Familienangehörigen) für eigene Rechnung herstellen läßt, und wenn er für dessen Beköstigung auch während seiner Abwesenheit ganz oder doch überwiegend aufzukommen hat.

úředníku nařídit, aby se přestěhoval do místa přechodného přidělení. To budiž pravidlem u neženatých úředníků bez vlastní domácnosti. Jim lze tudíž zpravidla ihned s příkazem k přechodnému přidělení nařídit, aby se přestěhovali do místa přechodného přidělení, je-li možno předpokládati, že přechodné přidělení potrvá alespoň 3 měsíce. Výjimky lze připustiti jen se souhlasem ústředního úřadu.

§ 6.

Úředníci v přípravné službě.

Úředník v přípravné službě dostane náhrady při přechodném přidělení podle § 2. Rozhodnou je platová stupnice, ve které by byl při pravidelném průběhu služební dráhy po prvé ustanoven na systemisovaném služebním místě (příslušná nejnižší platová stupnice).

§ 7.

Pojem ženatých úředníků.

Ženatým úředníkům jsou postaveni na roveň neženatí úředníci, kteří ve své vlastní domácnosti ze zákonné nebo mravní povinnosti poskytují byt a zaopatření příbuzným až do 4. stupně, sešvakřeným až do 2. stupně, osvojeným dětem nebo schovancům, osvojitelům nebo pěstounům nebo nemanželským dětem. Při tom stupeň příbuzenství je určen počtem je zprostředkujících zplození a stupeň sešvakření stupněm je zprostředkujícího příbuzenství (§ 41 obecného zákoníka občanského).

§ 8.

Pojem vlastní domácnosti.

Vlastní domácnost je předpokládati, má-li úředník byt s kuchyňským zařízením vlastním nebo jím samým opatřeným s možností vařiti (nikoliv však bydlí-li v zařízeném pokoji), pokud si dává ve svém bytě připravovati na vlastní účet k výživě nutné pokrmy (nejméně alespoň oběd nebo večeři) pomocnou silou v domácnosti (též příslušníkem rodiny), a jde-li její stravování zcela nebo převážně na jeho vrub i po dobu jeho nepřítomnosti.

§ 9.

Verbleiben am bisherigen Wohnort trotz Versetzung.

Ein Beamter, der an einen anderen Ort als den tatsächlichen Wohnort versetzt worden ist, aber am bisherigen dienstlichen Wohnsitz weiterbeschäftigt wird, und auch den Umzug nach dem neuen Versetzungsort nicht ausführt, erhält keine Beschäftigungsvergütung.

§ 10.

Wohnen außerhalb des Sitzes der Behörde.

Ein Beamter, der aus persönlichen Gründen die Genehmigung zum Wohnen außerhalb des Sitzes seiner Behörde erhalten hat, erhält für die Tätigkeit bei dieser Behörde keine Beschäftigungsvergütung.

§ 11.

Vorzeitige Beendigung der auswärtigen Beschäftigung.

Wird die auswärtige Beschäftigung eines Beamten aus dienstlichen Gründen vorzeitig beendet, so können ihm die notwendigen baren Auslagen für Lösen des Wohnungsmietverhältnisses am Beschäftigungsort erstattet werden, soweit er sich für keine längere Zeit gebunden hatte, als es zweckentsprechend war.

§ 12.

Beschäftigung an einem dritten Ort.

Wird ein Beamter von seinem Beschäftigungsort zur vorübergehenden Dienstleistung an einen anderen (dritten) Ort abgeordnet, so erhält er neben der Beschäftigungsvergütung für diesen Ort die baren Auslagen für die Wohnung am ersten Beschäftigungsort, wenn es nötig war, sie beizubehalten.

§ 13.

Dienstreisen bei auswärtiger Beschäftigung.

(1) Bei Dienstreisen eines Beamten, der Beschäftigungsreisegeld erhält, entfällt diese Vergütung für die Tage der Dienstreise ganz, jedoch nur für Tage, für die volles Tagegeld oder volles Bezirkstagegeld gewährt wird. Die notwendigen baren Auslagen für das Beibehalten der Wohnung am Beschäftigungsort werden erstattet.

§ 9.

Setrvání v dosavadním bydlišti i po přeložení.

Úředník, který byl přeložen do jiného místa než skutečného bydliště, který však je dále zaměstnán v dosavadním služebním místě a ani se nepřestěhoval do nového místa, kam byl přeložen, nedostane náhrad při přechodném přidělení.

§ 10.

Bydlení mimo sídlo úřadu.

Úředník, který z osobních důvodů dostal souhlas, že smí bydliti mimo sídlo svého úřadu, nedostane za činnost u tohoto úřadu náhrad při přechodném přidělení.

§ 11.

Předčasné skončení přechodného přidělení.

Skončí-li přechodné přidělení ze služebních důvodů předčasně, mohou býti úředníku nahrazeny nutné hotové výlohy se zrušením nájemního (podnájemního) poměru v místě přechodného přidělení, pokud se úředník nevázal na delší dobu, než bylo účelu přiměřeným.

§ 12.

Přechodné přidělení na třetím místě.

Úředník, který z místa přechodného přidělení byl vyslán do jiného (třetího) místa, dostane mimo náhrady při přechodném přidělení pro toto místo náhradu hotových výloh za byt v prvém místě přidělení, bylo-li nutným jej podržeti.

§ 13.

Služební cesty při přechodném přidělení.

(1) Při služebních cestách úředníka, který dostává denní cestovné, odpadají tyto náhrady zcela za dny služební cesty, avšak jen za dny, za něž se poskytne plné stravné nebo plné okrskové stravné. Nutné hotové výlohy s podržením bytu v místě přechodného přidělení hradí se zvlášť.

(2) Bei Dienstreisen eines Beamten, der Beschäftigungstagegeld erhält, werden auf die zustehende Reisekostenvergütung bei Abwesenheit von:

mehr als 6 bis 8 Stunden 0,2 des vollen Satzes,

mehr als 8 bis 12 Stunden 0,3 des vollen Satzes,

mehr als 12 Stunden 0,4 des vollen Satzes des Beschäftigungstagegeldes angerechnet.

§ 14.

Dienstreisen zum dienstlichen Wohnsitz.

(1) Hat ein zu vorübergehender auswärtiger Beschäftigung abgeordneter Beamter seine bisherige Wohnung am dienstlichen Wohnsitz oder tatsächlichen Wohnort beibehalten und hat er eine Dienstreise vom auswärtigen Beschäftigungsort nach seinem dienstlichen Wohnsitz oder tatsächlichen Wohnort auszuführen, so erhält er Reisekostenvergütung für die Dauer der Hin- und Rückreise, jedoch nicht auch für den Aufenthalt am dienstlichen Wohnsitz oder tatsächlichen Wohnort.

(2) Die Beschäftigungsvergütung wird für die Tage der Hin- und Rückreise nach § 13 gekürzt. Für die am Beschäftigungsort während der übrigen Dauer der dienstlichen Abwesenheit erwachsenen Auslagen wird dem Beamten ein Drittel der Beschäftigungsvergütung belassen.

§ 15.

Urlaub.

Dem Beamten sind während eines Urlaubs zu gewähren

a) für die ersten 3 Tage das Beschäftigungstagegeld,

b) für die weitere Urlaubszeit die tatsächlichen Auslagen für die Wohnung am Beschäftigungsort bis zur Höhe des Beschäftigungstagegeldes.

Als Urlaubstage gelten auch die unmittelbar vor und nach dem eigentlichen Urlaub liegenden dienstfreien Tage.

§ 16.

Krankheit.

Erkrankt der Beamte am auswärtigen Beschäftigungsort, so ist Beschäftigungsvergü-

(2) Při služebních cestách úředníka, který dostává denní odškodné, odpočítává se z příslušejících náhrad cestovních výloh při nepřítomnosti:

více než 6 až 8 hodin 0,2,

více než 8 až 12 hodin 0,3,

více než 12 hodin 0,4

denního odškodného.

§ 14.

Služební cesty do služebního sídla.

(1) Ponechal-li si přechodně přidělený úředník dosavadní byt ve služebním sídle nebo ve skutečném bydlišti, dostane se mu, má-li konati služební cestu z místa přechodného přidělení do služebního sídla nebo skutečného bydliště, náhrad cestovních výloh za dobu trvání jízdy tam a zpět, ne však za dobu pobytu ve služebním sídle nebo skutečném bydlišti.

(2) Za dny jízdy tam a zpět snižují se náhrady při přechodném přidělení podle § 13. Za výlohy vzniklé během ostatního trvání úředníkovy nepřítomnosti ze služebních důvodů v místě přechodného přidělení, zůstane úředníku třetina náhrad při přechodném přidělení.

§ 15.

Dovolená.

Za dobu dovolené dostane se úředníku

a) za prvé 3 dny denní odškodné,

b) za další dobu dovolené náhrada skutečných výloh za byt v místě přechodného přidělení až do výše denního odškodného.

Za dny dovolené považují se také den služebního volna, který přímo předchází vlastní dovolenou nebo přímo po ní následuje.

§ 16.

Onemocnění.

Onemocní-li úředník v místě přechodného přidělení, je mu platiti dále náhrady při pře-

tung weiter zu zahlen, wenn er am Beschäftigungsort verbleiben muß. Verläßt er ihn, so können ihm, wenn die Wiederaufnahme des Dienstes in absehbarer Zeit zu erwarten ist, die notwendigen baren Auslagen für das Lösen eines Wohnungsmietverhältnisses am Beschäftigungsort bis zur Höhe der Beschäftigungstagegelder erstattet werden, wenn er sich nicht für eine längere Zeit an die Wohnung gebunden hatte, als es zweckentsprechend war. Ist die Wiederaufnahme des Dienstes dagegen in absehbarer Zeit nicht zu erwarten, so findet die Bestimmung des § 11 entsprechend Anwendung.

§ 17.

Fahrkosten bei Urlaubsreisen.

(1) Ist ein verheirateter Beamter länger als drei Monate von der Familie getrennt, gerechnet vom 1. Tage der Abwesenheit an, so kann ihm in jeden weiteren 3 Monaten der auswärtigen Beschäftigung für eine Reise zum Besuch der Familie eine Reisebeihilfe gewährt werden. Sie darf unter Anrechnung auf die hiernach zulässigen Reisen auch bewilligt werden, wenn der Beamte aus dienstlichen oder persönlichen Gründen, z. B. wegen Krankheit, verhindert ist, selbst zu reisen und deshalb seine Ehefrau oder ein anderes Familienmitglied zu sich kommen läßt. Dauert das Abordnungsverhältnis länger als 6 Monate, so kann eine Reisebeihilfe schon in jeden weiteren 2 Monaten gewährt werden.

(2) Liegen besondere Gründe vor (z. B. schwere Erkrankung des Beamten oder eines Familienmitgliedes) oder handelt es sich um Urlaub zum Oster-, Pfingst- oder Weihnachtsfest, so kann eine Reisebeihilfe bereits während der ersten 3 Monate, und zwar ohne Anrechnung auf die nach Absatz 1 zulässigen Reisen, gewährt werden. Je eine Reisebeihilfe für das Osterfest und das Pfingstfest ist zulässig, wenn beide Feste in einem nach Absatz 1 zu berechnenden Zeitraum von 3 Monaten zusammenfallen.

(3) Ist die Gewährung einer Beihilfe zulässig, so ist sie nicht zu versagen, wenn der Urlaub gleichzeitig zur Leitung eines Umzuges benutzt wurde.

(4) Dienstreisen des Beamten zum dienstlichen Wohnsitz oder tatsächlichen Wohnort sind auf die nach den Absätzen 1 und 2 zulässigen Reisen anzurechnen, wenn der Beamte nicht dartut, daß die Anrechnung unbillig ist.

chodném přidělení, musí-li v místě setrvati. Opustí-li je, mohou mu v případě, že lze očekávati, že v dohledné době opět nastoupí službu, býti hrazeny nutné hotové výlohy se zrušením nájemního (podnájemního) poměru v místě přechodného přidělení až do výše denního odškodného, nevázal-li se na byt na delší dobu, než bylo účelu přiměřeným. Nelze-li naproti tomu očekávati, že úředník v dohledné době opět nastoupí službu, je obdobně použíti ustanovení § 11.

§ 17.

Jízdní výlohy při cestách na dovolenou a z dovolené.

(1) Je-li ženatý úředník déle než tři měsíce odloučen od rodiny, počítajíc 1. dnem nepřítomnosti, může mu býti v každých dalších 3 měsících přechodného přidělení poskytnut příspěvek na cestu k návštěvě rodiny. Se započtením na cesty takto přípustné může býti příspěvek povolen též, brání-li úředníku služební nebo osobní důvody (na př. nemoc), aby sám cestu vykonal, a dá-li se proto navštíviti svojí manželkou nebo jiným členem rodiny. Trvá-li poměr v přechodném přidělení déle než 6 měsíců, může býti příspěvek na cestu poskytnut již v každých dalších 2 měsících.

(2) Jsou-li pro to zvláštní důvody (na př. při těžkém onemocnění úředníka nebo člena rodiny) nebo jedná-li se o dovolenou o velikonocích, svatodušních svátcích nebo vánocích, může býti příspěvek na cestu poskytnut již během prvých 3 měsíců, a to bez započtení do cest přípustných podle odstavce 1. Poskytnouti příspěvek na cestu jak o velikonocích, tak o svatodušních svátcích, je přípustné, i když obojí svátky spadají do období 3 měsíců, jež je počítati podle odstavce 1.

(3) Je-li přípustným poskytnouti příspěvek, nelze jej odepříti, bylo-li dovolené v takových případech zároveň použito k obstarání přestěhování.

(4) Služební cesty konané úředníkem do služebního sídla nebo skutečného bydliště je započítati do cest přípustných podle odstavců 1 a 2, neprokáže-li úředník, že započítání takové je nepřiměřeným.

(5) Als Reisebeihilfe werden die Fahrtauslagen der Wagenklasse, zu deren Benützung der Beamte bei Dienstreisen berechtigt ist, und die Zuschläge für Eil- und Schnellzüge entsprechend § 17, Abs. 2, R. A. erstattet. Kosten für Benutzung von Schlafwagen oder Schiffskabinen werden nicht vergütet. Hält die Familie eines Beamten sich an einem anderen als dem dienstlichen Wohnsitz oder tatsächlichen Wohnort auf, so können die Fahrtauslagen dorthin bis zur Höhe der Kosten erstattet werden, die für die Fahrt nach dem dienstlichen Wohnsitz entstanden wären. Möglichkeiten zur Erlangung von Fahrpreisermäßigungen (z. B. Sonntagskarten, Urlaubs- oder Arbeiterrückfahrkarten) sind auszunutzen. Weitere Ausgaben (z. B. für Pässe und Sichtvermerke, für Zu- und Abgang, für Gepäckbeförderung, Reise- und Reisegepäckversicherung) sind nicht zu erstatten.

§ 18.

Bemessung der Beschäftigungsvergütung nach den persönlichen Verhältnissen.

Für die Bemessung der Höhe der Beschäftigungsvergütung sind im allgemeinen die beim Antritt einer auswärtigen Beschäftigung bestehenden persönlichen Verhältnisse des Beamten maßgebend. Gründet ein Beamter während der auswärtigen Beschäftigung am dienstlichen Wohnsitz oder in dessen Nähe einen eigenen Hausstand, so kann er vom Tage der Gründung an das höhere Beschäftigungstagegeld erhalten.

§ 19.

Zahlungsweise.

Die Beschäftigungsvergütung ist halbmonatlich nachträglich auszuzahlen. Im Bedarfsfalle kann auf Antrag ein angemessener Abschlag gewährt werden; er ist aber alsbald abzuwickeln.

§ 20.

Ermächtigung zur Befugnisübertragung.

Die zuständige Zentralbehörde kann im Einvernehmen mit dem Finanzministerium ihre Befugnisse gemäß § 2, Abs. 1 und 2, § 4 und § 5 auf andere leitende Behörden (Dienststellen), insbesonders auf unmittelbar nachgeordnete Behörden nach Art. 1, Abs. 3, R. A. übertragen.

(5) Jako příspěvek na cestu je hraditi jízdní výlohy za vozovou třídu, k jejímuž použití úředník při služebních cestách jest oprávněn, a příplatky za spěšné vlaky a rychlíky podle obdoby čl. 17, odst. 2 P. C. Výlohy s použitím lůžkových vozů nebo lodních kabin se nehradí. Zdržuje-li se úředníkova rodina jinde než ve služebním sídle nebo skutečném bydlišti, mohou býti jízdní výlohy pro toto místo hrazeny až do výše výloh, které by vznikly při jízdě do služebního sídla. Možností dosíci slevy na jízdném (na př. nedělními lístky, lístky na dovolenou, zpátečními dělnickými lístky) nutno využíti. Další výdaje (na př. za cestovní pasy, propustky, za příchod a odchod, za přepravu zavazadel, cestovní pojištění, pojištění cestovních zavazadel) se nehradí.

§ 18.

Výměra náhrad při přechodném přidělení podle osobních poměrů.

Pro určení výše náhrad při přechodném přidělení jsou zpravidla rozhodnými osobní poměry úředníkovy podle stavu při nástupu přechodného přidělení. Založí-li si úředník během přechodného přidělení vlastní domácnost ve služebním sídle nebo v jeho blízkosti, může dostati vyšší denní odškodné, počínajíc dnem, kdy si domácnost založil.

§ 19.

Způsob výplaty.

Náhrady při přechodném přidělení je vypláceti pozadu za půl měsíce. V případě potřeby může býti k žádosti poskytnuta přiměřená záloha, kterou je však co nejdříve vyrovnati.

§ 20.

Zmocnění k přesunu působnosti.

Příslušný ústřední úřad může svá oprávnění podle § 2, odst. 1 a 2, §§ 4 a 5 v dohodě s ministerstvem financí přenésti podle čl. 1, odst. 3 P. C. na jiné vedoucí úřady (služebny), zejména na úřady přímo podřízené.

§ 21.

Inkrafttreten.

Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1942 in Kraft; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p.	Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p.	**Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p.	**Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p.	Dr. **Klumpar** m. p.

§ 21.

Účinnost.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942; provedou je všichni členové vlády.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r.	Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r.	**Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r.	**Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r.	Dr. **Klumpar** v. r.

56.

Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942

über die Vergütung für die Benutzung von Kraftfahrzeugen bei öffentlicher Dienstleistung (K. F.).

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 18, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 51, über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst (R. V.):

I. TEIL.

§ 1.

Beschaffung und Benutzung beamteneigener Kraftfahrzeuge.

(1) Als beamteneigen werden Kraftfahrzeuge bezeichnet, die Beamten aus dienstlichem Anlaß von der öffentlichen Verwaltung (Anstalt, Unternehmung, Einrichtung usw.) zugewiesen und in der Regel aus Mitteln der Verwaltung beschafft, betrieben und unterhalten werden, die aber nach Bestimmung der Zentralbehörde bei der Zuweisung oder nach Ablauf des Tilgungszeitraumes (§ 6) in das Eigentum der Beamten übergehen.

(2) Der Beamte ist verpflichtet, mit dem ihm zugewiesenen Kraftfahrzeug — sowohl beim Fahren wie bei der Pflege — möglichst

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942

o náhradách za používání motorových vozidel při výkonu veřejné služby (M. V.).

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 18, odst. 1 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 51 Sb., o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě (N. C.):

ČÁST I.

§ 1.

O opatřování a používání úředních motorových vozidel.

(1) Jako úřednická označují se motorová vozidla, která jsou úředníkům ze služebního podnětu veřejnou správou (ústavem, podnikem, zařízením atd.) přikázána a zpravidla z prostředků správy opatřena, provozována a udržována, která však podle určení ústředního úřadu při přikázání neb po uplynutí umořovacího období (§ 6) přecházejí do vlastnictví úředníků.

(2) Úředník je — jak při jízdě, tak při ošetřování — povinen zacházeti s motorovým vozidlem, které mu bylo přikázáno, co nejšetrněji

schonend umzugehen, und er ist für den durch sein Verschulden infolge Verletzung dieser Pflicht der Verwaltung entstandenen Schaden verantwortlich.

(3) Bis zur völligen Tilgung des Ankaufsdarlehens (§ 6), und zwar auch in den Fällen, in denen das Kraftfahrzeug bereits bei der Zuweisung in das Eigentum des Beamten übergeht, behält sich die Verwaltung die Befugnisse gemäß dieser Verordnung vor (§ 11).

§ 2.

Voraussetzungen für die Zuweisung.

(1) Voraussetzung für die Zuweisung des Kraftfahrzeuges ist,

a) daß dessen Benutzung mit Rücksicht auf die persönlichen und sachlichen Belange des Dienstes und in betriebswirtschaftlicher Hinsicht vorteilhafter ist als die Benutzung öffentlicher, regelmäßig verkehrender Verkehrsmittel oder anderer Fahrzeuge (Dienstkraftfahrzeuge mit inbegriffen),

b) daß regelmäßig täglich oder in kurzen Zeitabständen zahlreiche Dienstreisen, insbesondere solche zur Vornahme von Amtshandlungen an verschiedenen Orten auszuführen sind, insoferne durch die Kraftfahrzeugbenutzung Übernachtungen außerhalb des eigenen Wohnortes des Beamten vermieden oder eingeschränkt werden.

(2) Unter den im vorstehenden Absatz angeführten Bedingungen ist für den Beamten das Kraftfahrzeug nur dann zu beschaffen, wenn zu erwarten ist, daß im Betriebsjahre dienstlich mindestens

a) mit dem Kraftwagen 8.000 km,

b) mit dem Kraftrad 5.000 km

zurückgelegt werden.

§ 3.

Art der Beschaffung der Kraftfahrzeuge.

(1) Als beamteneigene Kraftfahrzeuge sind nur Erzeugnisse in serienmäßiger Ausstattung bis zum Preise von 50.000 K anzuschaffen. Ausländische Erzeugnisse dürfen nicht gekauft werden.

(2) Die Beschaffung des Kraftfahrzeuges ist Sache der für den betreffenden Verwaltungsbereich zuständigen Zentralbehörde.

a odpovídá za škodu, kterou svou vinou správě porušením této povinnosti způsobí.

(3) Až do úplného umoření nákupní zápůjčky (§ 6), a to i v případech, kdy motorové vozidlo již při přikázání přechází do vlastnictví úředníkova, jsou správě vyhrazena oprávnění podle tohoto nařízení (§ 11).

§ 2.

Předpoklady přikázání.

(1) Předpokladem přikázání motorového vozidla je

a) že jeho použití s ohledem na personální a věcné zájmy služby a hospodářsko-provozní hlediska je výhodnější než použití veřejných dopravních prostředků o pravidelných spojích nebo použití jiných vozidel (v to počítajíc služební motorová vozidla);

b) že jsou konány pravidelně denně nebo v krátkých časových odstupech časté služební cesty, zejména takové, při nichž služební jednání jsou konána na různých místech, pokud použitím motorového vozidla se vyloučí nebo omezí nutnost přenocovati mimo vlastní bydliště úředníkovo.

(2) Za podmínek uvedených v předcházejícím odstavci je úředníku motorové vozidlo přikázati jen, lze-li očekávati, že při výkonu služby bude v provozním roce ujeto nejméně

a) automobilem . . . . . 8.000 km,

b) motorovým kolem . . . 5.000 km.

§ 3.

Způsob opatření motorového vozidla.

(1) Jako úřednická motorová vozidla je opatřiti jen výrobky s normální výbavou až do ceny 50.000 K. Cizozemské výrobky nesmějí býti kupovány.

(2) Motorové vozidlo pro to které odvětví správy opatří příslušný ústřední úřad.

(3) Die Kraftfahrzeuge sind in der Regel unmittelbar von der Herstellerfirma zu beziehen.

(4) Bei Kraftfahrzeugen, deren serienmäßige Ausstattung allgemein oder im Einzelfall nicht ausreichend erscheint, können die weiter erforderlichen Ausstattungsstücke aus Mitteln der Verwaltung beschafft werden.

(5) Über die Fahrzeugmarke und -bauart entscheidet die Zentralbehörde. Hierbei können allfällige, vom Beamten geäußerte Wünsche berücksichtigt werden.

§ 4.

Eigentumsverhältnisse.

(1) Das Kraftfahrzeug wird nach näherer Anweisung der Zentralbehörde von der Herstellerfirma übernommen, von der Behörde bezahlt und dem Beamten, für den es bestimmt wurde, als ein beamteneigenes Kraftfahrzeug zugewiesen. Die Zuweisung des Fahrzeuges an den Beamten erfolgt durch amtliche Niederschrift, in der auch die Bedingungen der Fahrzeugzuweisung festgesetzt werden.

(2) Bei der Zuweisung kann das Kraftfahrzeug in das Eigentum des Beamten übertragen werden, dem das Fahrzeug zugewiesen werden soll. Die Übertragung des Eigentums ist in einer amtlichen Niederschrift festzulegen; hiebei sind die näheren Bedingungen der Eigentumsübertragung anzuführen. Wird das Kraftfahrzeug nicht bei der Zuweisung ins Eigentum übertragen, geht das Eigentum auf den Beamten erst nach der Tilgung des Ankaufsdarlehens über.

(3) Über die Übertragung eines Kraftfahrzeuges von einem Beamten auf den anderen trifft die Zentralbehörde nähere Anweisungen.

§ 5.

Ankaufsdarlehen.

(1) Der von der Verwaltung für die Beschaffung des Kraftfahrzeuges aufgewendete Betrag wird dem Beamten, dem das Kraftfahrzeug zugewiesen ist, als zinsfreies Ankaufsdarlehen zur Last geschrieben.

(2) Das Ankaufsdarlehen setzt sich zusammen aus

(3) Motorová vozidla je pravidelně odebrati přímo od výrobce.

(4) U motorových vozidel, jejichž normální výbava všeobecně nebo v jednotlivém případě se nejeví býti dostatečnou, mohou býti další potřebné součástky výbavy opatřeny z prostředků správy.

(5) O značce, konstrukci a karosování motorového vozidla rozhoduje ústřední úřad. Při tom lze přihlédnouti k případným přáním, projeveným úředníkem.

§ 4.

Vlastnické poměry.

(1) Motorové vozidlo je od výrobce převzíti, úřadem zaplatiti a jako úřednické motorové vozidlo přikázati úředníku, pro kterého jest určeno, a to podle bližšího pokynu ústředního úřadu. Přikázání vozidla úředníku děje se úředním zápisem, v němž se určí též podmínky přikázání vozidla.

(2) Při přikázání může býti motorové vozidlo převedeno do vlastnictví úředníka, kterému má býti přikázáno. Převod vlastnictví buď zjištěn v úředním zápisu; při tom buď též uvedeny bližší podmínky převodu vlastnictví. Nepřevede-li se motorové vozidlo do vlastnictví při přikázání, přechází vlastnictví na úředníka teprve po umoření nákupní zápůjčky.

(3) Ústřední úřad vydá bližší pokyny pro převod motorového vozidla s jednoho úředníka na druhého.

§ 5.

Nákupní zápůjčka.

(1) Částka, kterou vydala správa na opatření motorového vozidla, připíše se úředníku, kterému bylo motorové vozidlo přikázáno, k tíži jako bezúročná nákupní zápůjčka.

(2) Nákupní zápůjčka záleží v úhrnu

a) dem Ankaufspreis für das Kraftfahrzeug in serienmäßiger Ausstattung,

b) den Kosten für die über die serienmäßige Ausstattung hinaus bestellten Ausstattungsstücke,

c) den Überführungskosten für das Kraftfahrzeug vom Lieferort an den dienstlichen Sitz des Beamten, sofern sie nach dem Kaufvertrag nicht von der Herstellerfirma zu tragen sind,

d) den Kosten für die Übergabe des Kraftfahrzeuges (einschließlich der Probefahrt), sofern sie nach dem Kaufvertrag nicht von der Herstellerfirma zu tragen sind, ausgenommen die durch die Übergabe entstandenen Reisekosten, die besonders zu vergüten sind,

e) den Kosten für die amtliche Zulassung, insbesondere auch für die Zuteilung des amtlichen Kennzeichens.

(3) Das Ankaufsdarlehen nach Absatz 2 kann mit Genehmigung der Zentralbehörde um Beträge erhöht werden, die erforderlich sind

a) zur Beschaffung von Ausstattungsstücken für das Kraftfahrzeug, die während der Dauer der dienstlichen Benutzung des Kraftfahrzeuges von der Zentralbehörde allgemein oder im Einzelfall beschafft wurden,

b) zur außerordentlichen Reparatur des Kraftfahrzeuges, insoweit diese im Falle des Überganges des Fahrzeuges auf einen anderen Beamten oder sonst auf besonders begründeten Antrag von der Zentralbehörde ausnahmsweise genehmigt worden ist, und diese Kosten nicht aus der Sparrücklage oder der Kilometervergütung gedeckt werden können.

§ 6.

Tilgung.

(1) Das Ankaufsdarlehen (§ 5) wird während der nach der Art des Fahrzeuges und der dienstlichen Benutzung bestimmten voraussichtlichen Dauer der dienstlichen Verwendbarkeit durch von der Verwaltung gewährte Jahresbeträge getilgt, die jedoch dem Beamten nicht ausgezahlt, sondern vom Ankaufsdarlehen abgeschrieben werden.

(2) Die Tilgung ist vorzunehmen bei Kraftfahrzeugen mit einem Ankaufspreis (Listenpreis) für ein Fahrzeug mit serienmäßiger Ausstattung

a) nákupní hodnoty za motorové vozidlo s normální výbavou,

b) výdajů za součástky výbavy, které byly objednány mimo normální výbavu,

c) nákladů spojených s převozem motorového vozidla z místa dodání do služebního sídla úředníkova, pokud je podle kupní smlouvy nenese výrobce,

d) nákladů spojených s odevzdáním motorového vozidla (včetně zkušební jízdy), pokud je podle kupní smlouvy nenese výrobce, vyjímajíc cestovní výlohy vzniklé odevzdáním, které je hraditi zvláště,

e) nákladů spojených s úředním připuštěním, zvláště s přidělením úřední poznávací značky.

(3) Nákupní zápůjčka podle odstavce 2 může býti se schválením ústředního úřadu zvýšena o částky potřebné

a) na opatření součástek motorového vozidla, které během služebního používání motorového vozidla byly ústředním úřadem opatřeny buď všeobecně neb v jednotlivém případě,

b) na mimořádné opravy motorového vozidla, jsou-li v případě převodu vozidla na jiného úředníka aneb jinak k zvláště odůvodněné žádosti výjimečně schváleny ústředním úřadem, pokud náklady nemohou býti uhrazeny z úsporové reservy nebo z provozného.

§ 6.

Úmor.

(1) Nákupní zápůjčka (§ 5) se umořuje po dobu předpokládané služební použitelnosti, určené podle druhu vozidla, o něž jde, a jeho použití, v ročních částkách, které poskytuje správa, úředníku však nevyplácí, nýbrž odpisuje od nákupní zápůjčky.

(2) Úmor je prováděti u motorových vozidel s nákupní (ceníkovou) cenou za vozidlo s normální výbavou:

bis zu 30.000 K až do 30.000 K				über 30.000 K přes 30.000 K			
bei einer dienstlich zurückgelegten Fahrstrecke byla-li při výkonu služby projeta vzdálenost							
im Betriebsjahre v provozním roce	von 8.000 (bei Kraftfahrrädern 5.000) bis 12.000 km od 8.000 (u motorových kol od 5.000) do 12.000 km	über 12.000 bis 18.000 km přes 12.000 do 18.000 km	über 18.000 km přes 18.000 km	im Betriebsjahre v provozním roce	von 8.000 bis 12.000 km od 8.000 do 12.000 km	über 12.000 bis 18.000 km přes 12.000 do 18.000 km	über 18.000 km přes 18.000 km
mit dem unten angeführten Prozentsatze des Ankaufsdarlehens níže uvedeným procentem nákupní zápůjčky							
1.	25	30	30	1.	20	25	30
2.	20	20	25	2.	20	20	20
3.	15	15	20	3.	15	15	15
4.	15	15	15	4.	15	15	15
5.	10	10	10	5.	10	10	10
6.	10	10		6.	10	10	10
7.	5			7.	5	5	
8.				8.	5		
Staffel stupeň	a)	b)	c)	Staffel stupeň	d)	e)	f)

(3) Das Betriebsjahr deckt sich mit dem Rechnungsjahre.

(4) Die Staffelzugehörigkeit bestimmt sich nach der im abgelaufenen Betriebsjahre durch das Fahrzeug dienstlich zurückgelegten Fahrstrecke. Die Abschreibung vom Ankaufsdarlehen ist am Schluß eines jeden Betriebsjahres vorzunehmen. Ändert sich die Staffel der dienstlich zurückgelegten Fahrstrecke, so ändert sich auch die diesbezügliche Staffelzugehörigkeit. Für die Verrechnung des Abschreibungsbetrages ist das Ankaufsdarlehen auf volle 100 K aufzurunden.

(5) Bei der Abschreibung des Ankaufsdarlehens ist im ersten Betriebsjahre zu verfahren, wie folgt:

a) Ist das Fahrzeug volle 10 Monate oder länger dienstlich benutzt worden, so werden ohne weiteres nach der Anzahl der tatsächlich zurückgelegten Kilometer die für das erste Betriebsjahr vorgesehenen Abschreibungssätze der Berechnung in voller Höhe zugrunde gelegt;

b) ist das Fahrzeug weniger als 10 Monate dienstlich benutzt worden, so wird zunächst aus der Zahl der tatsächlich zurückgelegten Kilometer und der Dauer der Benutzung im ersten Betriebsjahre errechnet, welcher Staffel das Kraftfahrzeug angehören würde, wenn

(3) Provozní rok se shoduje s účetním rokem.

(4) Stupeň jest určen podle služebně ujeté délky trati motorovým vozidlem v uplynulém provozním roce. Úmor nákupní zápůjčky jest prováděti na konci každého provozního roku. Změnou stupňů délky služebně ujeté trati mění se i zařadění do úmorového stupně. Pro výpočet úmorové částky je nákupní zápůjčku zaokrouhliti na celých 100 K.

(5) Při odpisu nákupní zápůjčky je v prvním provozním roce postupovati takto:

a) bylo-li vozidlo služebně používáno 10 plných měsíců nebo déle, vezmou se podle počtu skutečně ujetých kilometrů bez dalšího za základ úmorové sazby stanovené pro první provozní rok, a to v plné výši;

b) bylo-li vozidlo služebně používáno méně než 10 měsíců, vypočítá se z počtu skutečně ujetých kilometrů a doby používání v prvním provozním roce nejprve, do kterého stupně by motorové vozidlo náleželo, kdyby bylo bývalo v provozu po celý provozní rok. Takto

es das ganze Betriebsjahr hindurch im Betrieb gewesen wäre. Der danach für das Kraftfahrzeug in Betracht kommende Abschreibungssatz wird im Verhältnis der Zahl der tatsächlichen auf volle Monate aufgerundeten Betriebsmonate zur Zahl 12 gekürzt.

(6) Verbleibt infolge Kürzung des Abschreibungssatzes nach Abs. 5, Buchst. b), oder infolge Überganges des Kraftfahrzeuges aus einer Staffel in eine andere nach Ablauf der sich hieraus ergebenden Betriebsjahre ein ungetilgter Restbetrag, so ist dieser in dem auf das letzte Betriebsjahr folgenden Jahre abzuschreiben. Das gleiche gilt, wenn infolge nachträglicher Erhöhung des Ankaufsdarlehens (§ 5, Abs. 3) am Schlusse der Tilgungszeit ein ungetilgter Restbetrag übrigbleibt.

(7) Werden mit einem Kraftfahrzeug aus besonderen Gründen (z. B. wegen besonderer Witterungsverhältnisse, länger andauernder Instandsetzung des Fahrzeuges, Krankheit des Beamten usw.) in einem Betriebsjahr weniger als die im § 2, Abs. 3, vorgesehenen Mindeststrecken zurückgelegt, so ist nach Abs. 5, Buchst. b), zu verfahren. In Zweifelsfällen setzt die Zentralbehörde den Abschreibungssatz fest.

(8) Derjenige Teilbetrag des Ankaufsdarlehens (einschließlich der Erhöhung gemäß § 5, Abs. 3), der dem Beamten jeweils zur Last fällt, wird als der Buchwert des Kraftfahrzeuges bezeichnet.

(9) Der Beamte haftet für das Darlehen in der jeweiligen Höhe (Buchwert) bis zur endgültigen Tilgung. Wird während der Tilgungsdauer des Darlehens festgestellt, daß der tatsächliche Wert des Kraftfahrzeuges erheblich niedriger ist als der Buchwert oder reicht die Kilometervergütung (§ 7) für Betrieb und Unterhaltung des Fahrzeuges nicht aus und ergibt sich, daß die dadurch eintretende Mehrbelastung der Verwaltung auf ein schuldhaftes Verhalten des Beamten hinsichtlich der Behandlung des Kraftfahrzeuges (Fahren und Pflege) oder auf besonders starke außerdienstliche Inanspruchnahme zurückzuführen ist, so kann der Beamte ganz oder zum Teil zur Tragung der Mehrkosten herangezogen werden.

§ 7.

Vergütung für Betrieb, Instandhaltung und Pflege des Kraftfahrzeuges (Kilometervergütung).

(1) Für den Betrieb, die Instandhaltung und die Pflege der beamteneigenen Kraft-

vypočtená úmorová částka se zkrátí v poměru počtu skutečných provozních měsíců, zaokrouhlených na plné měsíce, k číslu 12.

(6) Zůstane-li krácením úmorové částky podle odst. 5, písm. b) anebo přechodem z jednoho úmorového stupně do druhého po uplynutí tomu odpovídajících provozních let neumořený zbytek, odepíše se v roce, následujícím po posledním provozním roce. Totéž platí, když následkem dodatečného zvýšení nákupní zápůjčky (§ 5, odst. 3) na konci úmorové doby zůstane neumořený zbytek.

(7) Jestliže z mimořádných důvodů (na př. mimořádné povětrnostní poměry, déle trvající opravy motorového vozidla, nemoc úředníka atd.) bude v provozním roce motorovým vozidlem ujeto méně kilometrů, než jako nejmenší počet stanoví § 2, odst. 3, jest postupovati podle odst. 5, písm. b). V pochybnostech určí úmorovou sazbu ústřední úřad.

(8) Část nákupní zápůjčky (včetně zvýšení podle § 5, odst. 3), která jde v té které době k tíži úředníka, je bilanční hodnotou motorového vozidla.

(9) Úředník ručí za zápůjčku ve výši odpovídající té které době (bilanční hodnotu) až do skončení úmoru. Zjistí-li se během umořování zápůjčky, že skutečná hodnota motorového vozidla klesla podstatně pod jeho bilanční hodnotu, anebo nevystačí-li provozné (§ 7) na provoz a udržování vozidla, může býti úředník přidržen, aby zcela nebo z části nesl, oč se zvýšily výdaje příslušného odvětví správy, zjistí-li se, že větší zatížení správy lze přičísti zavinění úředníka při zacházení s motorovým vozidlem (v jízdě a v ošetřování) nebo zvláště značnému mimosložebnímu používání.

§ 7.

Náhrada za provoz, udržování a ošetřování motorového vozidla (provozné).

(1) Za provoz, udržování a ošetřování úřednických motorových vozidel poskytuje se

fahrzeuge wird den Beamten eine Vergütung gewährt, die auf Grund der Kilometerleistung bei der dienstlichen Benützung errechnet wird (Kilometervergütung).

(2) Aus der Kilometervergütung sind zu bestreiten:

a) die Kosten für dienstlich verbrauchte Betriebsstoffe (Kraftstoffe und Schmiermittel),

b) die Kosten für Instandsetzungen (einschließlich Bereifung),

c) die Kosten für Pflege,

d) die Kosten für die Beschaffung von Ersatzteilen.

(3) Die Kilometervergütung wird von der Zentralbehörde für jede Fahrzeuggattung festgesetzt. Die Vergütung ist am Monatsschluß oder Vierteljahresschluß im nachhinein zu zahlen. Auf die Kilometervergütung ist eine angemessene Abschlagszahlung zulässig.

(4) Über die Einnahmen und Ausgaben aus der Kilometervergütung hat der Beamte nach näherer Weisung der Zentralbehörde Aufzeichnungen zu führen.

(5) Unverbrauchte Beträge aus der Kilometervergütung hat der Beamte zur Bildung einer Rücklage als Sparguthaben zinsbar anzulegen.

(6) Die Rücklage dient, solange das Kraftfahrzeug für dienstliche Zwecke gebraucht wird, ausschließlich zur Bestreitung der im Absatz 2 angegebenen Kosten. Wegen der etwaigen Heranziehung der Beamten zu den Instandhaltungskosten bei schuldhaftem Verhalten hinsichtlich der Behandlung des Kraftfahrzeuges gilt § 6, Abs. 9.

(7) Die näheren Bestimmungen über die Verwendung von Rücklagen in den Fällen des Überganges des Kraftfahrzeuges auf einen anderen Beamten vor vollständiger Tilgung des Ankaufsdarlehens wie in den Fällen des Überganges des Kraftfahrzeuges in das Eigentum des Beamten nach vollständiger Tilgung des Ankaufsdarlehens trifft die Zentralbehörde.

§ 8.

Unterbringung.

Die Kosten für die Unterbringung des Kraftfahrzeuges werden den Beamten nach näheren Richtlinien der Zentralbehörde vergütet.

úředníkům náhrada, která se vypočítá podle počtu ujetých kilometrů při služebním používání (provozné).

(2) Z provozného se hradí:

a) výdaje za služebně spotřebované provozní hmoty (pohonné hmoty a mazadla),

b) výdaje za opravy (včetně obručí),

c) výdaje za ošetřování,

d) výdaje za opatření náhradních součástek.

(3) Provozné stanoví pro každý druh vozidla ústřední úřad. Náhrada se vyplácí měsíčně nebo čtvrtletně pozadu. Na provozné jest možno povoliti přiměřenou zálohu.

(4) O příjmech a vydáních z provozného je úředník povinen vésti záznamy podle bližších pokynů ústředního úřadu.

(5) Nespotřebované částky provozného je úředník povinen ukládati na úrok k utvoření úsporové reservy.

(6) Úsporová reserva slouží, pokud motorové vozidlo se používá pro služební účely, výlučně k hrazení výdajů vyznačených v odstavci 2. O tom, jak úředník může býti případně přidržen k úhradě udržovacích výloh, zavinil-li co při zacházení s motorovým vozidlem, platí ustanovení § 6, odst. 9.

(7) Ústřední úřad vydá bližší předpisy o použití reservy v případech přechodu motorového vozidla na jiného úředníka před úplným umořením nákupní zápůjčky, jakož i v případech přechodu motorového vozidla do vlastnictví úředníka po skončení úmoru nákupní zápůjčky.

§ 8.

Garážování.

Výlohy za garážování motorového vozidla hradí se úředníku podle směrnic vydaných ústředním úřadem.

§ 9.

Kraftfahrzeugsteuer.

Allfällige Kraftfahrzeugsteuer wird dem Beamten erstattet.

§ 10.

Versicherung.

(1) Die Beamten, für die Kraftfahrzeuge gemäß dieser Verordnung beschafft wurden, werden auf Rechnung der Verwaltung gegen Sachschaden und Verlust des Kraftfahrzeuges, gegen Schäden oder Unfälle, welche die Beamten oder andere übernommene Personen bei dienstlicher Benutzung des Kraftfahrzeuges treffen würden, sowie gegen die Folgen der Haftpflicht aus dem Betriebe des Kraftfahrzeuges versichert.

(2) Die Versicherungsverträge schließt die Zentralbehörde ab. Die Versicherungsverträge werden möglichst als Sammelverträge abgeschlossen.

§ 11.

Verfügungsbefugnis und Verfügungsbeschränkungen.

(1) Solange das Ankaufsdarlehen noch nicht vollständig getilgt ist, darf das Kraftfahrzeug ohne Genehmigung der Zentralbehörde nicht veräußert oder sonst einem Dritten überlassen werden. Die Bestimmung über die weitere Verwendung des Kraftfahrzeuges und der Rücklage in den Fällen, in denen der Beamte vor vollständiger Tilgung des Ankaufsdarlehens aus der Tätigkeit ausscheidet, für die ihm das Kraftfahrzeug zugewiesen ist, trifft die Zentralbehörde.

(2) Das Kraftfahrzeug steht dem Beamten auch zu außerdienstlichen Fahrten für eigene Rechnung zur Verfügung, jedoch soll, solange das Ankaufsdarlehen nicht vollständig getilgt ist, der Anteil der außerdienstlichen Fahrten an der gesamten Fahrstrecke nicht mehr als 15 v. H. der dienstlich zurückgelegten Fahrstrecke betragen.

(3) Nach vollständiger Tilgung des Ankaufsdarlehens in das Eigentum des Beamten übergegangene Kraftfahrzeuge sind gleichwohl, sofern ein dienstliches Bedürfnis vorliegt und das Kraftfahrzeug noch benutzbar ist, bis auf Widerruf ihrem bisherigen dienstlichen Verwendungszweck entsprechend weiter zu benutzen. Die näheren Bestimmungen trifft die Zentralbehörde.

§ 9.

Daň z motorového vozidla.

Případná daň z motorových vozidel bude úředníku hrazena.

§ 10.

Pojištění.

(1) Úředníci, kterým byla přikázána motorová vozidla podle tohoto nařízení, budou na účet správy pojištěni proti poškození a ztrátě motorového vozidla, proti úrazům a nehodám, které by je nebo jiné převzaté osoby při použití motorového vozidla pro výkon služby stihly, a proti následkům odpovědnosti z provozu motorového vozidla.

(2) Pojišťovací smlouvy sjednává ústřední úřad. Pojistné smlouvy budou sjednány pokud možno hromadně.

§ 11.

Oprávnění a omezení volného nakládání s motorovým vozidlem.

(1) Pokud nákupní zápůjčka není zcela umořena, nesmí býti motorové vozidlo bez souhlasu ústředního úřadu zcizeno nebo jinak třetí osobě přenecháno. Ústřední úřad vydá předpis o dalším použití motorového vozidla a úsporové reservy v případech, v nichž úředník před úplným umořením nákupní zápůjčky přestane konati činnost, pro kterou mu bylo vozidlo přikázáno.

(2) Úředník může motorového vozidla použíti také pro mimoslužební jízdy na vlastní účet, roční počet ujetých kilometrů při mimoslužebních jízdách nesmí však, pokud nákupní zápůjčka není zcela umořena, činiti více než 15% služebně ujetých kilometrů.

(3) Motorové vozidlo převedené po úplném umoření nákupní zápůjčky do vlastnictví úředníka jest, pokud toho úřední potřeba vyžaduje a motorové vozidlo jest ještě použitelné, až do odvolání dále používati k dosavadnímu služebnímu účelu. Ústřední úřad vydá o tom zvláštní předpisy.

§ 12.

Schutzkleidung.

Für die Inhaber von offenen Kraftwagen und Krafträdern können zur Beschaffung von Leder- oder anderer Schutzkleidung Mittel bis zum Gesamtbetrage von 1.800 K gewährt werden. Diese Mittel werden als ein Kredit verrechnet, der dem Beamten zinsfrei gewährt und in 4 Jahresbeträgen in der Höhe von 35, 30, 25 und 10 v. H. der Gesamtsumme getilgt wird. Die Zentralbehörde erläßt darüber besondere Richtlinien.

§ 13.

Tilgungssätze und Kilometervergütung in besonderen Fällen.

In besonderen Fällen können von der Zentralbehörde andere als die in den §§ 6, 7 und 12 vorgesehenen Tilgungssätze sowie abweichende Bestimmungen für die Kilometervergütung festgesetzt werden.

§ 14.

Ausbildung im Fahren und in der Führung des Kraftfahrzeuges.

(1) Die Beamten, denen ein Kraftfahrzeug zugewiesen werden soll, sind, soweit sie noch nicht im Besitz eines Führerscheins sind, auf Kosten der Verwaltung im Fahren auszubilden. Der zuständige Verwaltungszweig übernimmt auch die Kosten der Beschaffung des Führerscheins und der hierzu und zur Ausbildung erforderlichen Reisen bis zur Höhe der Reisekostenvergütungen nach den geltenden Vorschriften.

(2) Die Führung des Kraftfahrzeuges obliegt grundsätzlich dem Beamten selbst. Die Zentralbehörde kann Ausnahmen zulassen.

(3) Die Führung des Kraftfahrzeuges durch eine andere Person — auch bei außerdienstlichen Fahrten — ist nur zulässig, soweit es sich um einen Beamten desselben Verwaltungszweiges handelt, der im Besitze eines Führerscheines ist.

§ 15.

Mitbenutzung des Kraftfahrzeuges.

Über die Mitbenutzung des Kraftfahrzeuges durch Dritte erläßt die Zentralbehörde nach Bedarf besondere Bestimmungen.

§ 12.

Ochranný oděv:

Majitelům otevřených automobilů a motorových kol mohou býti k opatření koženého nebo jiného ochranného oděvu poskytnuty prostředky až do celkové částky 1.800 K. Tyto prostředky se účtují jako úvěr poskytnutý úředníku bezúročně, který se umořuje ve 4 ročních částkách ve výši 35, 30, 25 a 10% celkové částky. Ústřední úřad vydá o tom zvláštní směrnice.

§ 13.

Umořovací sazby a provozné ve zvláštních případech.

Ve zvláštních případech mohou býti ústředním úřadem stanoveny jiné umořovací sazby, než jsou v §§ 6, 7 a 12 stanoveny, a odchylná ustanovení pro provozné.

§ 14.

Výcvik v jízdě a v řízení motorového vozidla.

(1) Úředníky, jimž má býti motorové vozidlo přikázáno, — pokud nejsou dosud držiteli řidičského průkazu — jest vycvičiti v jízdě z prostředků správy. Příslušné odvětví správy převezme též výlohy spojené s opatřením řidičského průkazu, za cestu k tomu potřebnou a za cesty k výcviku až do výše náhrad cestovních výloh podle platných předpisů.

(2) Motorové vozidlo má zásadně říditi úředník sám. Ústřední úřad může povoliti výjimky.

(3) Řízení motorového vozidla jinou osobou — i při mimoslužebních jízdách — jest přípustno, pokud jde o úředníka téhož odvětví správy, který má řidičský průkaz.

§ 15.

Společné užívání motorového vozidla.

O společném užívání motorového vozidla třetí osobou vydá ústřední úřad, pokud toho bude třeba, zvláštní směrnice.

II. TEIL.

Vergütung bei Benutzung eines eigenen Kraftfahrzeuges bei der Dienstverrichtung.

§ 16.

Ohne amtliche Veranlassung angeschaffte Kraftfahrzeuge.

(1) Einem Beamten, der bei Verrichtung einer Dienstreise ein eigenes Kraftfahrzeug benutzt, das nicht auf amtliche Veranlassung beschafft wurde, wird zur Deckung der durch die Benutzung des Kraftfahrzeuges für dienstliche Zwecke entstehenden Mehrkosten (insbesondere der Kosten für Instandhaltung, Kraftstoffverbrauch, Schmierölverbrauch und Bereifung sowie eines entsprechenden Teiles der allgemeinen Unkosten für Unterbringung, Tilgung und Verzinsung des Kaufgeldes, der Steuer, Versicherung usw.) eine Fahrkostenentschädigung ohne Rücksicht auf Größe und Antriebsstärke des Kraftfahrzeuges gewährt, und zwar in allen Vergütungsstufen für jeden auf Dienstreisen zurückgelegten Landwegkilometer mit eigenem

a) Kraftrad . . . . 1.— K,

b) Kraftwagen . . . 1.30 K.

(2) Wird ein eigenes Kraftfahrzeug benutzt und werden dabei auch andere Beamte befördert, um Dienstreisen auszuführen, so werden außerdem für jede Person und jeden Kilometer 30 h gezahlt.

(3) Die zuständige Zentralbehörde kann die in den Absätzen 1 und 2 angeführten Sätze herabsetzen, soweit dies sachlich begründet ist.

§ 17.

Auf behördliche Veranlassung angeschaffte oder überwiegend im dienstlichen Interesse benutzte Kraftfahrzeuge.

(1) Hat die Zentralbehörde anerkannt, daß der Beamte das eigene Kraftfahrzeug auf Veranlassung der vorgesetzten Behörde angeschafft hat oder es im überwiegend dienstlichen Interesse benutzt, kann, wenn die Voraussetzungen des Art. 23, Abs. 1, R. A. erfüllt sind, jeder im eigenen Fahrzeug zurückgelegte Landwegkilometer je nach der Höhe des Neubeschaffungspreises des Kraftfahrzeuges (Absatz 3) vergütet werden.

(2) Bei durchschnittlicher Jahresleistung von 6.000 dienstlich zurückgelegten km beträgt die Vergütung bei

ČÁST II.

O odškodném při použití vlastního motorového vozidla při výkonu služby.

§ 16.

Motorová vozidla opatřená bez úředního popudu.

(1) Úředníku, který při výkonu služební cesty používá vlastního motorového vozidla, jež nebylo opatřeno na úřední popud, poskytne se k úhradě vyšších vydání vznikajících použitím motorového vozidla pro úřední účely (obzvláště výdajů za udržování, spotřebu pohonných hmot, spotřebu mazadel a za obruče, jakož i poměrné části všeobecných nákladů za garážování, umořování a zúročení nákupní ceny, daně, pojistného atd.) odškodné za jízdu bez ohledu na velikost a sílu motorového vozidla, a to pro všechny stupně náhrad za každý ujetý kilometr služební cesty vlastním

a) motorovým kolem . . . . 1,— K,

b) automobilem . . . . . 1,30 K.

(2) Jsou-li při použití vlastního motorového vozidla zároveň dopravováni jiní úředníci, aby konali služební cesty, hradí se mimo to za osobu a kilometr 30 hal.

(3) Příslušný ústřední úřad může sazby v odstavcích 1 a 2 uvedené snížiti, je-li to věcně odůvodněno.

§ 17.

Motorová vozidla opatřená z úředního popudu neb používaná v převážném zájmu služby.

(1) Uzná-li ústřední úřad, že úředník si opatřil soukromě vlastní motorové vozidlo z podnětu představeného úřadu nebo že takového vozidla používá v převážném zájmu služby, může se mu, jsou-li splněny předpoklady podle čl. 23, odst. 1 P. C., dostati za každý vlastním vozidlem ujetý kilometr cesty odškodného podle pořizovací ceny motorového vozidla (odstavec 3).

(2) Při průměrném ročním výkonu 6.000 km služebně projetých při výkonu služby činí odškodné, jde-li o

dreirädrigen	vierrädrigen					
Kraftwagen mit einem Neubeschaffungspreis über K						
13.000	14.000	18.000	22.000	26.000	30.000	35.000
für 1 km einen Entschädigungsbetrag von Kronen						
1,40	1,70	1,90	2,10	2,30	2,50	2,80

(3) Der Neubeschaffungspreis eines eigenen Kraftwagens setzt sich zusammen aus

a) dem Ankaufspreis des Kraftfahrzeuges,

b) dessen Überführungskosten,

c) den Kosten für die amtliche Zulassung des Fahrzeuges, insbesondere der Zuteilung des amtlichen Kennzeichens,

d) den Kosten für solche Sonderausstattungsgegenstände, deren Beschaffung von der zuständigen Personalbehörde genehmigt wurde.

(4) Diese Vergütungssätze werden ermäßigt, falls mit einem eigenen Kraftfahrzeuge bei Dienstverrichtungen jährlich mehr als 6.000 km zurückgelegt werden, oder wenn — falls der Beamte das Kraftfahrzeug nicht volle 12 Monate im Betriebsjahr benützt — auf jeden Monat, in dem das Kraftfahrzeug benützt wurde, durchschnittlich mehr als 500 km entfallen. Der Vergütungssatz wird in solchen Fällen von der Personalbehörde des Beamten am Anfange des Betriebsjahres nach der Anzahl der im Vorjahr bei Dienstverrichtungen zurückgelegten Kilometer bestimmt.

(5) Die Zentralbehörde kann nur in besonderen Fällen anerkennen, daß es sich um ein Fahrzeug gemäß Absatz 1 handelt, wenn es dienstlich nicht zweckmäßiger erscheint, dem Beamten ein beamteneigenes Kraftfahrzeug gemäß den Bestimmungen des I. Teiles zuzuweisen.

(6) Die Bestimmungen des § 9 und des § 16, Abs. 2 und 3, finden sinngemäß Anwendung.

III. TEIL.

Allgemeine und Schlußbestimmungen.

§ 18.

Reisekosten.

Den Inhabern von beamteneigenen und eigenen Kraftfahrzeugen stehen neben den ihnen gemäß dieser Verordnung gebühren-

tříkolová	čtyřkolová					
motorová vozidla v pořizovací ceně za nové vozidlo přes K						
13.000	14.000	18.000	22.000	26.000	30.000	35.000
za 1 km částku K						
1,40	1,70	1,90	2,10	2,30	2,50	2,80

(3) Pořizovací cenou vlastního motorového vozidla je:

a) nákupní cena motorového vozidla,

b) náklad na jeho převoz,

c) náklad spojený s úředním připuštěním vozidla, zvláště s přidělením úřední poznávací značky,

d) náklady za takové předměty zvláštní výbavy, jejichž opatření uznal osobní úřad.

(4) Tyto sazby náhrad se snižují, bylo-li vlastním motorovým vozidlem při výkonu služby ročně ujeto více než 6.000 km, anebo — neužívá-li úředník motorového vozidla po plných 12 měsíců provozního roku — připadá-li na každý měsíc, ve kterém je vozidla používáno, průměrně více než 500 km. Sazbu odškodného stanoví v těchto případech osobní úřad úředníkův na začátku provozního roku podle počtu kilometrů, ujetých při výkonu služby v předchozím roce.

(5) Ústřední úřad může uznati, že jde o vozidlo podle odstavce 1, jen ve zvláštních případech a není-li pro službu účelnější, aby úředníku bylo přikázáno úřednické motorové vozidlo podle části I.

(6) Ustanovení § 9 a § 16, odst. 2 a 3 platí obdobně.

ČÁST III.

Všeobecná a závěrečná ustanovení.

§ 18.

Cestovní výlohy.

Majitelům úřednických a vlastních motorových vozidel náležejí vedle náhrad příslušejících jim podle tohoto nařízení stravné a

den Vergütungen das Tage- und Übernachtungsgeld nach den Vorschriften über Reisekostenvergütung zu; sind die Voraussetzungen des § 12 oder des § 13 der R. V. gegeben, so ist die ermäßigte Vergütung der Reisekosten zu gewähren.

§ 19.

Die Anschaffung sowie die Übernahme von beamteneigenen Kraftfahrzeugen, ihre Instandsetzung und die Anschaffung von mit dem Betriebe zusammenhängenden Betriebsmitteln kann von der Regierung in einer Dienststelle vereinigt werden.

§ 20.

Die zuständige Zentralbehörde kann die ihr nach dieser Verordnung zustehenden Befugnisse im Einvernehmen mit dem Finanzministerium gemäß Art. 1, Abs. 3, der R. A. auf andere leitende Behörden (Dienststellen), insbesondere auf unmittelbar nachgeordnete Behörden übertragen.

§ 21.

Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1942 in Kraft; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

nocležné podle předpisu o náhradách cestovních výloh; jsou-li dány předpoklady § 12 nebo § 13 N. C., náležejí snížené náhrady cestovních výloh.

§ 19.

Nákup a přejímání úřednických motorových vozidel, zařizování jejich oprav a opatřování potřeb souvisících s provozem může vláda soustřediti na jedno místo.

§ 20.

Příslušný ústřední úřad může svá oprávnění podle tohoto nařízení v dohodě s ministerstvem financí přenésti podle čl. 1, odst. 3 P. C., na jiné vedoucí úřady (služebny), zejména na úřady přímo podřízené.

§ 21.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942; provedou je všichni členové vlády.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

57.

Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942

über das Verfahren im Bereiche der Dienstauslagenersätze im öffentlichen Dienst (V. E.).

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 18, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 51, über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst (R. V.) und des § 14, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 15. Januar 1942, Slg. Nr. 53, über Umzugskostenvergütung im öffentlichen Dienst (U. K. V.):

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942

o řízení ve věcech náhrad služebních výloh ve veřejné službě (Ř. Ú.).

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 18, odst. 1 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 51 Sb., o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě (N. C.) a § 14, odst. 1 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1942, č. 53 Sb., o náhradách stěhovacích výloh ve veřejné službě (N. St.):

§ 1.

Vorschüsse auf Ersätze von Dienstauslagen.

(1) Auf Dienstauslagenersätze kann dem Bediensteten in der Regel ein angemessener Vorschuß bewilligt werden, der jedoch die voraussichtlich zustehende Höhe der Vergütung nicht übersteigen soll. Bei längerer Dienstreise kann der Vorschuß höchstens für einen Monat im voraus bewilligt werden.

(2) Der Vorschuß wird von der ersten Auszahlung der Ersätze auf einmal abgezogen. Falls dieser Ersatz nicht ausreicht, oder falls der Ersatz überhaupt nicht zuerkannt wurde, ist der überhobene Betrag innerhalb von 3 Tagen nach Feststellung der Rechnung zurückzuzahlen, widrigenfalls er bei der nächsten Gehaltszahlung in voller Höhe abgezogen wird.

Rechnungen über Dienstauslagenersätze.

§ 2.

(1) Die Dienstauslagenersätze müssen mittels Rechnungen über den Dienstauslagenersatz (Reisekostenrechnungen, Umzugskostenrechnungen u. dgl.) geltend gemacht werden.

(2) Die Rechnungen, mittels deren — abgesehen von den in diesem Absatze angeführten Ausnahmen — alle Dienstauslagenersätze stets für den ganzen verflossenen Monat geltend zu machen sind, müssen bei der zuständigen Eingabestelle (§ 5) in einer mit dem 15. des betreffenden Monates ablaufenden Ordnungsfrist eingebracht werden. Dienstauslagenersätze für Dienstgeschäfte, die sich aus einem Monat in den folgenden erstrecken, sind in der Rechnung für den Monat geltend zu machen, in dem diese Verrichtungen geendet haben. Die Rechnungen für Beschäftigungsvergütung und Trennungsentschädigung müssen bis zum 1. und 15. eines jeden Monates stets für den verflossenen Halbmonat eingebracht werden. Die Rechnung für die im Art. 3 U. K. A. angeführten Umzugskostenvergütungen ist in der Regel längstens binnen 90 Tagen nach Beendigung des Umzuges einzubringen.

(3) Die Bediensteten sind stets verpflichtet, in den Rechnungen die zeitliche Verbundenheit der geltendgemachten Vergütungen mit den Vergütungen zu bezeichnen, die sie in anderen Rechnungen für den gleichen Zeitraum geltend gemacht haben, sowie auch die Stelle anzugeben, bei der die Rechnung für den verflossenen Monat eingebracht wurde.

§ 1.

O zálohách na náhrady služebních výloh.

(1) Na náhrady služebních výloh možno zaměstnanci zpravidla povoliti přiměřenou zálohu, nepřesahující jejich pravděpodobnou výši. Při delší služební cestě lze zálohu povoliti nejvýše na měsíc dopředu.

(2) Záloha se srazí najednou z prvé výplaty náhrad. Nestačí-li tato náhrada nebo nebyla-li náhrada vůbec přiznána, jest přebranou částku během tří dnů po úpravě účtu vrátiti, jinak se srazí v plné výši při příští výplatě platu.

Účty na náhradu služebních výloh.

§ 2.

(1) Náhrady služebních výloh je uplatňovati účty na náhradu služebních výloh (cestovními účty, účtem na náhradu stěhovacích výloh a pod.).

(2) Účty, jimiž je — s výjimkami dále uvedenými v tomto odstavci — uplatňovati vždy všechny náhrady služebních výloh za celý minulý měsíc, je podati u příslušného podacího místa (§ 5) v pořádkové lhůtě končící 15. dnem toho kterého měsíce. Náhrady služebních výloh za výkony, přesahující z jednoho měsíce do druhého, je uplatniti v účtu za měsíc, v němž tyto výkony skončily. Účty na náhrady při přechodném přidělení a na odlučné je podávati do 1. a 15. dne každého měsíce vždy za minulého půl měsíce. Účet na náhradu stěhovacích výloh vypočtených v čl. 3 P. N. St. je podati zpravidla nejpozději do 90 dnů po přestěhování.

(3) V účtech jsou zaměstnanci vždy povinni vyznačiti časovou spojitost uplatňovaných náhrad s náhradami, jež uplatnili nebo uplatňují v jiných účtech pro shodné časové období, jakož i vyznačiti místa, u nichž byly podány účty za předcházející měsíc.

(4) Sollen die Rechnungen bei verschiedenen Eingabestellen eingebracht werden, so ist in jeder Rechnung anzuführen, welche andere Rechnungen und wo sie eingebracht werden.

(5) Werden für Leistungen u. dgl., die mittelbar oder unmittelbar mit den Leistungen, für die der Bedienstete den Dienstauslagenersatz geltend macht, zusammenhängen, auch von anderen Bediensteten Rechnungen eingebracht, so sind in der Rechnung deren Namen, Dienstgrad und die Stelle, bei der sie ihre Rechnungen einbringen werden, anzuführen.

§ 3.

(1) Hat der Beamte die Rechnung in der festgesetzten Ordnungsfrist nicht eingebracht, so wird der allfällige Vorschuß auf den Ersatz fällig, der mit dieser Rechnung verrechnet werden sollte.

(2) Die Personalbehörde kann aus rücksichtswürdigen Gründen (zum Beispiel wegen Krankheit) dem Bediensteten die Nichteinhaltung der Frist nachsehen.

(3) Stirbt der Bedienstete, so zeigt seine Personalbehörde die nicht abgerechneten Dienstauslagenersätze und die auf diese bewilligten Vorschüsse in einer Ordnungsfrist von 30 Tagen vom Tode des Bediensteten an gerechnet dem Verlassenschaftsgerichte an; der Vertreter der Verlassenschaft kann im Namen des Bediensteten um die Dienstauslagenersätze in einer vom Tode des Bediensteten an gerechneten Ordnungsfrist von 90 Tagen ansuchen.

§ 4.

(1) Die Rechnung ist auf den vorgeschriebenen Drucksorten auszufertigen, deren Muster in geeigneter Form veröffentlicht werden. Der Bedienstete ist verpflichtet, die Rechnung zu unterzeichnen; mit der Unterschrift bestätigt er, daß er die Angaben in der Rechnung nach bestem Gewissen und im vollen Bewußtsein seiner Verantwortlichkeit gemacht habe.

(2) In der Rechnung sind außer den betreffenden Vergütungen alle für die Beurteilung der geltend gemachten Vergütung maßgebenden Umstände anzuführen und erforderlichenfalls zu belegen. Ist ein Vorschuß gewährt worden, so ist in der Rechnung der Betrag und das Amt (die Kasse), das (die) sie ausgezahlt hat, anzuführen.

(3) Zu der Reisekostenrechnung ist eine kurz gefaßte, zutreffende Beschreibung der Dienstreise (des Dienstganges u. dgl.), für die

(4) Je-li třeba podati účty u různých podacích míst, je v každém z účtů uvésti, které jiné účty a kde jsou podávány.

(5) Podávají-li za výkony a pod. souvisící přímo nebo nepřímo s výkony, za něž zaměstnanec uplatňuje náhradu služebních výloh, účty i jiní zaměstnanci, je v účtu uvésti jejich jména, hodnost a místo, u něhož podají účty.

§ 3.

(1) Nepodal-li zaměstnanec účet ve stanovené pořádkové lhůtě, stává se splatnou případná záloha na náhradu, jež měla tímto účtem býti vyúčtována.

(2) Osobní úřad může ze zřetelehodných důvodů (na př. pro nemoc) prominouti zaměstnanci nedodržení lhůty.

(3) Zemře-li zaměstnanec, oznámí jeho osobní úřad nevyúčtované náhrady služebních výloh a zálohy na ně v pořádkové lhůtě 30 dnů od úmrtí zaměstnancova pozůstalostnímu soudu; zástupce pozůstalosti může žádati o náhrady služebních výloh jménem zaměstnance v pořádkové lhůtě 90 dnů od zaměstnancova úmrtí.

§ 4.

(1) Účet je vyhotoviti na předepsaných tiskopisech podle vzorů, jež budou vhodným způsobem uveřejněny. Zaměstnanec je povinen účet podepsati; podpisem stvrzuje, že údaje v účtu učinil podle nejlepšího svědomí s plným vědomím své odpovědnosti.

(2) V účtu je kromě náhrad, o něž jde, uvésti, a pokud třeba doložiti všechny okolnosti rozhodné pro posouzení uplatňované náhrady. Byla-li poskytnuta záloha, je v účtu uvésti částku a úřad (pokladnu), který ji vyplatil.

(3) K cestovnímu účtu je připojiti stručný, výstižný popis služební cesty (pochůzky a pod.), za niž se náhrada žádá, spolu s výkazem

der Ersatz verlangt wird, samt dem Arbeitsausweis beizuschließen, aus dem der Ort, die Art und die genaue Zeit des Beginnes und Abschlusses der einzelnen Dienstleistungen ersichtlich sein muß; in einfachen Fällen genügt es, eine kurzgefaßte Beschreibung unmittelbar in die Rechnung aufzunehmen.

(4) Der Umzugskostenrechnung sind, sofern der Ersatz von Barauslagen geltend gemacht wird, nach Bedarf Frachtbriefe, Speditions- und Fuhrmanns- oder Handwerkerrechnungen und andere erforderliche Belege beizuschließen.

(5) Das Finanzministerium kann nach Bedarf bestimmen, welche weitere Angaben in der Rechnung anzuführen sind, oder vorschreiben, welche und wie ausgefertigte Belege der Rechnung beizuschließen sind.

(6) Wenn das Statistische Zentralamt für die Verfolgung der Dienstauslagenersätze eine besondere statistische Karte einführt, so ist der Beamte verpflichtet, die ausgefüllte Karte der Rechnung beizuschließen.

§ 5.

Eingabestelle.

Als Eingabestelle gilt die Dienstbehörde des Bediensteten.

§ 6.

Bescheinigungsstelle.

(1) Als Bescheinigungsstelle gilt die Dienstbehörde des Bediensteten.

(2) Die Bescheinigungsstelle überprüft die Richtigkeit der Angaben des Rechnungslegers, wenn nötig nach vorhergegangener Ermittlung der maßgebenden Tatsachen, und vermerkt das Ergebnis in der Rechnung.

(3) Das Finanzministerium kann nach Bedarf bestimmen, wie bei der Bescheinigung von Rechnungen vorzugehen ist.

§ 7.

Entscheidungsstelle (Zuständigkeit zur Entscheidung).

(1) Als Entscheidungsstelle gilt die Personalbehörde des Bediensteten [die Behörde oder das Organ, die (das) die Funktion der Personalbehörde versieht], insofern die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium keine andere Behörde (Organ) als Entscheidungsstelle bestimmt.

práce, z něhož musí býti zřejmo místo, povaha a přesná doba zahájení a skončení jednotlivých úředních výkonů; v jednoduchých případech stačí pojmouti popis přímo do účtu.

(4) K účtu na náhradu stěhovacích výloh je, pokud se uplatňují náhrady hotových výloh, připojiti podle potřeby nákladní listy, zasilatelské, povoznické nebo řemeslnické účty a jiné potřebné doklady.

(5) Ministerstvo financí může podle potřeby určiti, jaké další údaje nutno v účtu uvésti, nebo předepsati, jaké doklady a jak upravené třeba k účtu připojiti.

(6) Zavede-li ústřední úřad statistický pro sledování náhrad služebních výloh zvláštní statistický lístek, je zaměstnanec povinen vyplněný lístek připojiti k účtu.

§ 5.

Podací místo.

Podacím místem je služební úřad zaměstnanců.

§ 6.

Potvrzující místo.

(1) Potvrzujícím místem je služební úřad zaměstnanců.

(2) Potvrzující místo přezkouší správnost údajů účtovatelových, je-li třeba po předcházejícím vyšetření rozhodných okolností, a výsledek poznamená na účtu.

(3) Ministerstvo financí může podle potřeby určiti, jakým způsobem je postupovati při potvrzování účtu.

§ 7.

Rozhodující místo (příslušnost k rozhodování).

(1) Rozhodujícím místem je osobní úřad zaměstnanců (úřad nebo orgán, který vykonává funkci osobního úřadu), pokud ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí neurčí jako rozhodující místo jiný úřad (orgán).

(2) Der Zentralbehörde steht im Einvernehmen mit dem Finanzministerium die Entscheidung darüber zu, wann und inwiefern der Ersatz der Dienstauslagen unter besonderen Umständen oder in besonderen rücksichtswürdigen Fällen gewährt werden kann.

Feststellung der Rechnungen.

§ 8.

(1) Bei der Feststellung von Rechnungen ist es unstatthaft, sich auf die bloße Ermittlung zu beschränken, ob das bewilligte Ausmaß der Ersätze nicht überschritten wurde, sondern es ist auch zu prüfen, ob für die Bewilligung der verlangten Ersätze alle maßgebenden Voraussetzungen erfüllt sind, und wenn dies nicht der Fall ist, ist die Anerkennung einzelner Posten, beziehungsweise der ganzen Rechnung zu verweigern. Bei der Feststellung von Rechnungen ist mit äußerster Umsicht vorzugehen, um unrichtigen Ersatzanweisungen vorzubeugen.

(2) Die mit einem niedrigeren Ausmaß verrechneten Ersätze können von Amts wegen auf das im Rahmen der geltenden Vorschriften zulässige Ausmaß erhöht werden, wenn es sich um ein offensichtliches Versehen des Rechnungslegers handelt.

§ 9.

(1) Gebührt mehreren Bediensteten in einem bestimmten Falle der Ersatz für die Anschaffung eines Bedarfsmittels, das sie gemeinsam anschaffen konnten, so wird ihnen zusammen nur der niedrigere, der Ausgabe entsprechende Betrag als Ersatz gewährt, für die ein solches Bedarfsmittel gemeinsam angeschafft werden konnte.

(2) Gebührt einem Bediensteten in einem bestimmten Falle der Ersatz einer und derselben Ausgabe aus mehreren Gründen, so kann nur ein einziger Ersatz anerkannt werden, und zwar der im gegebenen Falle höchste, insoweit für den Fall des Zusammentreffens der Ersätze nichts anderes bestimmt ist.

§ 10.

Gütlicher Vergleich.

Können bei der Feststellung einer Rechnung über Tatsachen entstandene Zweifel nicht ohne ein eingehenderes Verfahren, durch welches ein neuer Aufwand entstehen würde, beziehungsweise nicht in einer angemessen kurzen Zeit beseitigt werden, so hat die zur Entscheidung zuständige Behörde oder das

(2) Ústřednímu úřadu v dohodě s ministerstvem financí přísluší rozhodnouti, kdy a pokud lze poskytnouti náhradu služebních výloh za zvláštních okolností nebo v případech hodných zvláštního zřetele.

O úpravě účtů.

§ 8.

(1) Při úpravě účtů nelze se omeziti na pouhé zjišťování, zda není překročena dovolená výměra náhrad, nýbrž dlužno také zkoumati, zda jsou pro povolení požadovaných náhrad splněny všechny rozhodné předpoklady, a není-li tomu tak, odmítnouti uznání jednotlivých položek, po případě celého účtu. Při úpravě účtu je si počínati co nejobezřetněji, aby nedocházelo k nesprávným poukazům náhrad.

(2) Náhrady účtované nižší výměrou mohou býti úředně zvyšovány na výměru přípustnou v mezích platných předpisů, jde-li o zřejmé nedopatření účtujícího.

§ 9.

(1) Přísluší-li více zaměstnancům v tom kterém případě náhrada za opatření potřeby, již mohli si opatřiti společně, uzná se jim dohromady jako náhrada jen nižší částka odpovídající výdaji, za nějž bylo lze takovou potřebu společně opatřiti.

(2) Přísluší-li zaměstnancům v tom kterém případě náhrada téhož výdaje z více důvodů, lze uznati jen jedinou náhradu, a to tu, která je v daném případě nejvyšší, není-li pro případ střetu náhrad stanoveno něco jiného.

§ 10.

Smírné urovnání.

Nelze-li pochybnosti o rozhodných skutečnostech, vzniklé při úpravě účtu, odstraniti bez dalšího řízení, aniž by tím vznikly nové náklady, anebo v přiměřené krátké době, má se úřad k rozhodnutí příslušný nebo orgán jím k tomu určený pokusiti o smírné urovnání věci v duchu předpisů o náhradách slu-

von ihr hierzu bestimmte Organ einen gütlichen Vergleich der Angelegenheit im Geiste der Vorschriften über den Dienstauslagenersatz zu versuchen. Über einen allfälligen gütlichen Vergleich ist ein kurzer zutreffender Vormerk zu verfassen.

§ 11.

Verständigung des Bediensteten von der Feststellung der Rechnung.

Der Bedienstete ist darüber, wie seine Rechnung festgestellt worden ist, und zwar in der Regel durch Rückstellung der festgestellten Rechnung zur Einsichtnahme zu verständigen, was der Bedienstete auf der Rechnung mit der eigenhändigen Unterschrift und dem Datum bestätigt. Die bei der Feststellung der Rechnung vorgenommenen Änderungen, beziehungsweise ihre Ablehnung oder Abweisung, sind in der Rechnung oder in einer besonderen Anlage zu derselben kurz zu begründen. Wenn sich der Betrag, auf den die Rechnung festgestellt wurde, von dem in der betreffenden Rechnung vom Bediensteten insgesamt geltend gemachten Betrage nicht um mehr als 10 K unterscheidet, kann von der Verständigung des Bediensteten Abstand genommen werden.

§ 12.

Anweisungsstelle.

Als Anweisungsstelle gilt in allen Fällen die Behörde (das Organ), die (das) dem Bediensteten den Gehalt flüssig macht; geht der Dienstauslagenersatz auf Rechnung von Privatparteien, die Dienstbehörde des Bediensteten.

§ 13.

Erstattung.

(1) Die Dienstauslagenersätze gehen zu Lasten des Verwaltungszweiges, der hierzu Anlaß gegeben hat.

(2) Die Umzugskostenersätze, die Trennungsentschädigung und die Ersätze bei vorübergehender auswärtiger Beschäftigung gehen zu Lasten des Verwaltungszweiges, zu dem der Bedienstete versetzt oder abgeordnet wurde, und zwar auch, sofern es sich um Reisen oder Rückumzug nach Beendigung der vorübergehenden auswärtigen Beschäftigung handelt. Bei Überleitung von Bediensteten gehen die Umzugskostenersätze und die Trennungsentschädigung zu Lasten des bisherigen Verwaltungszweiges.

žebních výloh. O případném smírném urovnání je učiniti stručný vystižný záznam.

§ 11.

Uvědomění zaměstnance o upraveném účtu.

O tom, jak byl účet upraven, je zaměstnance uvědomiti, a to zpravidla doručením upraveného účtu k nahlédnutí, což zaměstnanec v účtě potvrdí vlastnoručním podpisem a datem. Změny provedené při úpravě účtu, případně jeho odmítnutí nebo zamítnutí je v účtu nebo ve zvláštní příloze k účtu stručně odůvodniti. Neliší-li se částka, na niž byl účet upraven, od částky úhrnem v tom kterém účtu zaměstnancem uplatňované o více než 10 K, možno upustiti od uvědomění zaměstnance.

§ 12.

Poukazující místo.

Poukazujícím místem je ve všech případech úřad (orgán), který zaměstnanci poukazuje služební platy; jdou-li náhrady služebních výloh na účet soukromých stran, služební úřad zaměstnancův.

§ 13.

Refundace.

(1) Náhrady služebních výloh jdou na vrub odvětví správy, které k nim dalo podnět.

(2) Náhrady stěhovacích výloh, odlučné a náhrady při přechodném přidělení jdou na vrub odvětví správy, ke kterému zaměstnanec byl přeložen nebo přechodně přidělen, a to i pokud jde o cesty nebo přestěhování zpět po skončení přechodného přidělení. Jde-li o převod zaměstnance, jdou náhrady stěhovacích výloh a odlučné na vrub dosavadního odvětví správy.

(3) Wenn es sich nicht um die Protektoratsverwaltung handelt, ist unter Verwaltungszweig der Dienstherr zu verstehen.

(4) Falls die Auslagen ein anderes Organ (Behörde, Anstalt, Unternehmung, Fonds, Einrichtung) belasten, wird die festgestellte Rechnung nach ihrer Auszahlung von der Entscheidungsstelle diesem Organe zur Erstattung übersendet; wurde die Rechnung abgelehnt oder abgewiesen, wird dieses Organ davon gleichfalls benachrichtigt.

(5) Das Finanzministerium kann im Einvernehmen mit der Obersten Rechnungskontrollbehörde nach Bedarf Sonderbestimmungen über die Regelung der Erstattung erlassen.

Rechtsmittel.

§ 14.

Für die Rechtsmittel und die Richtigstellung einer unrichtigen Bemessung oder Auszahlung der gemäß dieser Verordnung gebührenden Ersätze gelten die einschlägigen Vorschriften des § 151 des Besoldungsgesetzes, beziehungsweise die entsprechenden Vorschriften mit der Abänderung, daß der Anspruch auf Dienstauslagenersatz nach Ablauf eines Jahres erlischt. Wurde gegen die Feststellung der Rechnung binnen 15 Tagen nach der Verständigung die Vorstellung erhoben, so wird erst die Entscheidung der zuständigen Stelle (§ 7) über die Vorstellung als Bescheid im Sinne dieser Vorschriften betrachtet, gegen den die Berufung eingebracht werden kann. Wurde in dieser Frist keine Vorstellung erhoben, so ist über die Rechnung endgültig entschieden.

§ 15.

Die Berufungsinstanz ist berechtigt, die Berufung des Rechnungslegers auch durch Ausgleich zu erledigen. Durch den Ausgleich ist die Feststellung der Rechnung über den Dienstauslagenersatz endgültig und unwiderruflich bezüglich jenes Teiles erledigt, der durch den Ausgleich geregelt wurde.

§ 16.

Die Berufung ist unzulässig, wenn der berechnete Betrag nicht einmal das volle Tagegeld der Stufe beträgt, der der Bedienstete angehört, es sei denn, daß es sich um die Frage der Zuweisung in die Stufe der Vergütungen handelt.

(3) Nejde-li o protektorátní správu, rozumí se odvětvím správy zaměstnavatel.

(4) Zatěžují-li náhrady jiný orgán (úřad, ústav, podnik, fond, zařízení), zašle rozhodující místo tomuto orgánu upravený účet po výplatě k refundaci; byl-li účet odmítnut nebo zamítnut, zpraví se o tom rovněž tento orgán.

(5) Ministerstvo financí v dohodě s Nejvyšším účetním kontrolním úřadem může podle potřeby vydati zvláštní ustanovení o tom, jak upraviti otázku refundace.

O opravných prostředcích.

§ 14.

O opravných prostředcích, opravě nesprávné výměry nebo výplaty náhrad příslušejících podle tohoto nařízení, platí příslušné předpisy § 151 platového zákona, pokud se týče obdobné předpisy, s tou změnou, že nárok na náhrady služebních výloh zaniká uplynutím jednoho roku. Byl-li proti úpravě účtu do 15 dnů po uvědomění podán rozklad, pokládá se teprve rozhodnutí příslušného místa (§ 7) o rozkladu za výměr ve smyslu těchto předpisů, proti němuž je možno podati odvolání. Nebyl-li podán v této lhůtě rozklad, je rozhodnuto o účtě s konečnou platností.

§ 15.

Odvolací stolice je oprávněna vyříditi odvolání účtovatelovo též narovnáním. Narovnáním je konečně a neodvolatelně vyřízena úprava účtu na náhradu služebních výloh ohledně té části, která byla narovnáním upravena.

§ 16.

Odvolání není přípustné, nečiní-li účtovaná částka ani plné jednodenní stravné stupně, do něhož zaměstnanec patří, leč by šlo o otázku zařadění do stupně náhrad.

§ 17.

Vorschriften über Dienstauslagenersätze.

Als Vorschriften über Dienstauslagenersätze gelten auch die Regierungsverordnungen vom 15. Januar 1942,

a) Slg. Nr. 51, über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst (R. V.),

b) Slg. Nr. 52, (Ausführungsverordnung zur Regierungsverordnung über Reisekostenvergütung im öffentlichen Dienst, R. A.),

c) Slg. Nr. 53, über Umzugskostenvergütung im öffentlichen Dienst (U. K. V.),

d) Slg. Nr. 54, (Ausführungsverordnung zur Regierungsverordnung über Umzugskostenvergütung im öffentlichen Dienst, U. K. A.),

e) Slg. Nr. 55, über die Vergütung bei vorübergehender auswärtiger Beschäftigung (V. B.),

f) Slg. Nr. 56, über die Vergütung für die Benutzung von Kraftfahrzeugen bei öffentlicher Dienstleistung (K. F.),

sowie die auf Grund derselben erlassenen Vorschriften.

§ 18.

Inkrafttreten, Durchführung.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1942 in Kraft; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

(2) Der Finanzminister kann nähere Rechts- und Verwaltungsvorschriften zur Ausführung dieser Verordnung erlassen.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

§ 17.

Předpisy o náhradách služebních výloh.

Předpisy o náhradách služebních výloh rozumějí se i vládní nařízení ze de 15. ledna 1942,

a) č. 51 Sb., o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě (N. C.),

b) č. 52 Sb. — prováděcí nařízení k vládnímu nařízení o náhradách cestovních výloh ve veřejné službě (P. C.),

c) č. 53 Sb., o náhradách stěhovacích výloh ve veřejné službě (N. St.),

d) č. 54 Sb. — prováděcí nařízení k vládnímu nařízení o náhradách stěhovacích výloh ve veřejné službě (P. N. St.),

e) č. 55 Sb., o náhradách při přechodném přidělení (P. P.),

f) č. 56 Sb., o náhradách za používání motorových vozidel při výkonu veřejné služby (M. V.),

a předpisy na jejich základě vydané.

§ 18.

Účinnost, provedení.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942; provedou je všichni členové vlády.

(2) Ministr financí může vydati bližší právní a správní předpisy k provedení tohoto nařízení.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 24. Februar 1942.

21. Stück. Preis: K 2·20.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 24. února 1942.

Cena: K 2·20. Částka 21.

Inhalt: **(58—61.) 58.** Verordnung über Maßnahmen zur Lenkung des Arbeitseinsatzes. — **59.** Verordnung, womit die Regierungsverordnung vom 6. April 1939, Slg. Nr. 112, über die Verlängerung der Funktionsperiode der Genossenschaftsfunktionäre in der Fassung der Regierungsverordnungen vom 14. Dezember 1939, Slg. Nr. 9 vom Jahre 1940, und vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 462, abgeändert wird. — **60.** Verordnung, womit der § 13 der Regierungsverordnung vom 6. April 1939, Slg. Nr. 116, betreffend die Regelung des Flaschenbierhandels, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 4 vom Jahre 1941, abgeändert wird. — **61.** Kundmachung über die Abänderung der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 5. Juli 1941, Slg. Nr. 266, betreffend die Regelung der Hausschlachtungen von Schafen.

Obsah: **(58.—61.) 58.** Nařízení, jímž se činí některá opatření pro včleňování do práce. — **59.** Nařízení, jímž se mění vládní nařízení ze dne 6. dubna 1939, č. 112 Sb., o prodloužení funkčního období společenstevních funkcionářů, ve znění vládních nařízení ze dne 14. prosince 1939, č. 9 Sb. z roku 1940, a ze dne 5. prosince 1940, č. 462 Sb. — **60.** Nařízení, jímž se mění § 13 vládního nařízení ze dne 6. dubna 1939, č. 116 Sb., o úpravě obchodu s lahvovým pivem, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 4 Sb. z roku 1941. — **61.** Vyhláška, kterou se mění vyhláška ministra zemědělství ze dne 5. července 1941, č. 266 Sb., o úpravě domácích porážek skopového bravu ovčího.

58.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941 über Maßnahmen zur Lenkung des Arbeitseinsatzes.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

I. Teil.

Zuständigkeit für die Durchführung der Arbeitsvermittlung.

§ 1.

(1) Die Arbeitsvermittlung und Anwerbung von Arbeitskräften:

a) aus dem Protektorat in das übrige Reichsgebiet,

b) aus dem Protektorat nach dem Ausland,

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941, jímž se činí některá opatření pro včleňování do práce.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského Protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Část I.

Příslušnost při provádění zprostředkování práce.

§ 1.

(1) Zprostředkování práce a najímání pracovních sil:

a) z Protektorátu do ostatního říšského území,

b) z Protektorátu do ciziny,

ferner die Anwerbung und Zulassung ausländischer Arbeitskräfte im Protektorat obliegt dem Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung und wird von den Arbeitsämtern durchgeführt.

(2) Einrichtungen außerhalb der Arbeitsämter oder einzelne Personen dürfen die im Absatz 1 angeführte Tätigkeit nur betreiben, wenn sie die Genehmigung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung besitzen. Ist ihnen die allgemeine Genehmigung nicht erteilt, so bedürfen sie im Einzelfall der vorherigen Zustimmung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung.

§ 2.

(1) Arbeitsvermittlung im Sinne des § 1, Abs. 1, ist jede Tätigkeit, die darauf gerichtet ist, Personen und Einrichtungen, die Arbeitskräfte, Lehrlinge, Praktikanten, Volontäre u. dgl. zum Zwecke der entgeltlichen oder unentgeltlichen Berufsausübung einzustellen beabsichtigen, mit Arbeitskräften aus dem Protektorat zusammenzuführen.

(2) Anwerbung im Sinne des § 1, Abs. 1, ist jede Tätigkeit, die darauf gerichtet ist, für Arbeitsplätze Arbeitskräfte zu gewinnen.

(3) Als Arbeitsvermittlung oder Anwerbung im Sinne des § 1, Abs. 1, gilt auch die Vermittlung und Anwerbung von Arbeitskräften durch Stellenanzeigen oder -angebote in Druckschriften jeglicher Art. Als Arbeitsvermittlung gilt ferner eine Vermittlungstätigkeit, wenn sie auf Grund von Dienstverträgen ausgeübt wird, sowie eine Tätigkeit auf Grund von Verträgen, die dem Vermittler zum Arbeitsuchenden arbeitgeberähnliche Befugnisse einräumt, ohne daß der Vermittler entsprechende Pflichten, insbesondere das wirtschaftliche Wagnis auf längere Zeit und unabhängig davon übernimmt, daß eine Beschäftigung nachgewiesen werden kann.

(4) Als Arbeitsvermittlung im Sinne des § 1, Abs. 1, gilt auch, wenn ein Arbeitgeber einen Arbeitnehmer, der bei ihm bereits im Protektorat tätig ist, vorübergehend oder dauernd im übrigen Reichsgebiet oder im Auslande beschäftigen will, es sei denn, daß er bereits bei diesem Arbeitgeber seit mindestens 1 Jahr ununterbrochen beschäftigt war.

§ 3.

Die Genehmigung zur Arbeitsvermittlung oder Anwerbung von Arbeitskräften im Sinne des § 1 wird nur erteilt, wenn ein Bedarf dafür vorliegt.

jakož i najímání cizozemských zaměstnanců a povolování jejich práce v Protektorátě řídí ministerstvo sociální a zdravotní správy a provádějí úřady práce.

(2) Zařízení mimo úřady práce nebo jednotlivé osoby mohou prováděti činnost uvedenou v odstavci 1 jen tehdy, mají-li povolení ministerstva sociální a zdravotní správy. Nebylo-li jim povolení uděleno všeobecně, potřebují v každém jednotlivém případě předchozího souhlasu ministerstva sociální a zdravotní správy.

§ 2.

(1) Zprostředkování práce podle § 1, odst. 1 jest každá činnost, která směřuje k tomu, aby byl navázán styk mezi osobami a zařízeními, která hodlají přijmouti pracovní síly, učně, praktikanty, volontéry a pod. do úplatného nebo bezplatného zaměstnání, a mezi pracovními silami z Protektorátu.

(2) Najímáním podle § 1, odst. 1 jest každá činnost, která směřuje k tomu, aby pro pracovní místa byly získány pracovní síly.

(3) Za zprostředkování práce nebo najímání podle § 1, odst. 1 se považuje také zprostředkování a najímání pracovních sil oznámeními nebo nabídkami volných míst v tiskovinách jakéhokoliv druhu. Za zprostředkování práce se považuje dále zprostředkovací činnost, vykonávaná podle služebních smluv, jakož i činnost podle smluv, která dává zprostředkovateli vůči uchazeči postavení zaměstnavatele, při čemž zprostředkovatel nezávisle na tom, zda může býti prokázán nějaký pracovní poměr, nepřijímá příslušných povinností, zejména hospodářské důsledky na delší dobu.

(4) Za zprostředkování práce podle § 1, odst. 1 se také považuje, hodlá-li zaměstnavatel zaměstnance, který již u něho v Protektorátě pracuje, přechodně nebo trvale zaměstnávati na ostatním říšském území nebo v cizině, leč by byl u téhož zaměstnavatele již v zaměstnání nepřetržitě alespoň 1 rok.

§ 3.

Povolení k zprostředkování práce nebo najímání pracovních sil podle § 1 se uděluje jen v případech potřeby.

§ 4.

(1) Der Antrag auf Erteilung der Genehmigung ist beim Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung schriftlich einzureichen; es ist darin anzugeben, auf welche Weise die Vermittlung oder Anwerbung ausgeübt werden soll. Im Antrage sind der Arbeitgeber, der Beschäftigungsort, die Berufsgruppe und die Anzahl der gesuchten Arbeitskräfte sowie die Arbeitsbedingungen (vor allem Lohn- oder Gehaltshöhe, die Bestimmungen darüber, wer die Reisekosten bei Antritt oder Beendigung des Arbeitsverhältnisses trägt, die Regelung der Verpflegung und Unterbringung und die Kündigungsfristen) anzuführen.

(2) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann die Genehmigung zur Vermittlung oder Anwerbung an Auflagen binden.

(3) Wird in der Genehmigung nichts anderes bestimmt, so erlischt die Geltungsdauer nach Ablauf eines Monats vom Tage der Erteilung der Genehmigung an. Die Geltungsdauer kann nachträglich verlängert werden.

§ 5.

Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung kann Abweichungen von den Bestimmungen der §§ 1 bis 4 zulassen. Die Maßnahmen allgemeiner Natur werden im Amtsblatt verlautbart werden.

§ 6.

Die geschäftliche Beteiligung an einem außerhalb des Protektorates betriebenen Unternehmen, das sich mit der Vermittlung von Arbeitnehmern aus dem Protektorat nach dem Ausland befaßt, ist verboten.

II. Teil.

Beschäftigung ausländischer Arbeitnehmer im Protektorat.

§ 7.

(1) Zur Beschäftigung eines Ausländers bedarf der Arbeitgeber einer besonderen Genehmigung des Arbeitsamtes (Beschäftigungsgenehmigung).

(2) Aus Ausländer im Sinne des Absatzes 1 sind alle Personen anzusehen, die weder die deutsche noch die Protektoratsangehörigkeit besitzen.

(3) Die Beschäftigungsgenehmigung kann

§ 4.

(1) Žádost o udělení povolení jest podati u ministerstva sociální a zdravotní správy písemně; jest v ní uvésti, jakým způsobem se bude zprostředkování nebo najímání prováděti. V žádosti jest označiti zaměstnavatele, místo zaměstnání, skupinu povolání a počet hledaných pracovních sil, jakož i pracovní podmínky (zejména mzdu nebo plat, ustanovení o tom, kdo nese náklady cesty při nastoupení nebo skončení pracovního poměru, jak je postaráno o stravování a ubytování a jaké jsou výpovědní lhůty).

(2) Ministerstvo sociální a zdravotní správy může uděliti povolení k zprostředkování nebo najímání za určitých podmínek.

(3) Nebylo-li v povolení stanoveno nic jiného, zaniká jeho platnost uplynutím jednoho měsíce ode dne jeho udělení. Platnost může býti dodatečně prodloužena.

§ 5.

Ministr sociální a zdravotní správy může stanoviti odchylky od ustanovení §§ 1 až 4. Opatření všeobecné povahy se uveřejní v Úředním listě.

§ 6.

Obchodní účast na podniku provozovaném mimo Protektorát, který se zabývá zprostředkováním zaměstnanců z Protektorátu do ciziny, není dovolena.

Část II.

Zaměstnávání cizinců v Protektorátě.

§ 7.

(1) Zaměstnavatel potřebuje k zaměstnávání cizince zvláštní povolení úřadu práce (povolení k zaměstnávání).

(2) Za cizince podle odstavce 1 jest považovati všechny osoby, které nejsou německými státními ani protektorátními příslušníky.

(3) Povolení k zaměstnávání lze uděliti jen

nur erteilt werden, wenn dies die Bedürfnisse der heimischen Wirtschaft und die Lage des Arbeitseinsatzes erfordern.

(4) Unter Beschäftigung im Sinne dieses Teiles sind Leistungen und Arbeiten einschließlich der unentgeltlichen Vorbereitungstätigkeit für eine andere Person zu verstehen, die die Erwerbstätigkeit des Ausländers hauptsächlich in Anspruch nehmen.

§ 8.

(1) Die Beschäftigungsgenehmigung eines Ausländers wird auf schriftlichen Antrag von dem Arbeitsamt erteilt, in dessen Bezirk der Ausländer die Arbeiten oder Dienste verrichten soll. Handelt es sich um einen Ausländer, der bei einem Wandergewerbetreibenden beschäftigt werden soll, so ist der Antrag bei dem Arbeitsamt zu stellen, in dessen Bezirk der Inhaber dieses Gewerbebetriebes im Zeitpunkte der Antragseinbringung seinen Wohnsitz oder seinen Aufenthalt hat.

(2) Die Beschäftigungsgenehmigung berechtigt den Arbeitgeber, für den sie erteilt wurde, nur zur Beschäftigung des darin namentlich bezeichneten Ausländers. Einem Arbeitgeber kann die Beschäftigungsgenehmigung für mehrere Ausländer erteilt werden. Scheidet der Ausländer aus seiner Beschäftigung aus, so erlischt die für ihn erteilte Beschäftigungsgenehmigung. Die Beschäftigungsgenehmigung kann an Auflagen gebunden werden.

(3) Die Beschäftigung von Ausländern ohne vorherige Beschäftigungsgenehmigung ist verboten. Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung kann Ausnahmen von diesem Verbot zulassen.

§ 9.

(1) Die Beschäftigungsgenehmigung wird jeweils höchstens auf 12 Monate erteilt.

(2) Der Arbeitgeber ist verpflichtet, dem Arbeitsamt, das die Beschäftigung genehmigt hat, binnen drei Tagen den Arbeitsantritt oder -austritt des Ausländers zu melden.

§ 10.

(1) Über den Antrag auf Beschäftigungsgenehmigung entscheidet das Arbeitsamt durch einen Bescheid, der dem Arbeitgeber zugestellt wird.

(2) Das Arbeitsamt kann die Beschäftigungsgenehmigung jederzeit entziehen, namentlich wenn die Voraussetzungen, unter denen sie erteilt wurde, weggefallen sind oder

tehdy, vyžadují-li toho potřeby tuzemského hospodářství a stav včleňování do práce.

(4) Zaměstnáváním ve smyslu této části rozumějí se výkony a práce, včetně bezplatné činnosti přípravné pro jinou osobu, které převážně vyčerpávají výdělečnou činnost cizincovu.

§ 8.

(1) Povolení k zaměstnávání cizince uděluje k písemné žádosti úřad práce, v jehož obvodu má cizinec konati práce nebo služby. Jde-li o cizince, jenž má býti zaměstnán v kočovné živnosti, jest žádost podati u úřadu práce, v jehož obvodu má majitel této živnosti v době podání žádosti bydliště nebo pobyt.

(2) Povolení k zaměstnávání opravňuje zaměstnavatele, jemuž bylo uděleno, pouze k zaměstnávání cizince v něm jmenovitě uvedeného. Jednomu zaměstnavateli lze povoliti zaměstnávání několika cizinců. Vystoupí-li cizinec ze svého zaměstnání, zaniká povolení pro něj udělené. Povolení k zaměstnávání lze uděliti za určitých podmínek.

(3) Zaměstnávání cizinců bez předchozího povolení k zaměstnávání jest zakázáno. Ministerstvo sociální a zdravotní správy může připustiti z tohoto zákazu výjimky.

§ 9.

(1) Povolení k zaměstnávání se uděluje nejvýše na 12 měsíců.

(2) Zaměstnavatel je povinen hlásiti do tří dnů úřadu práce, který zaměstnávání cizince povolil, že cizinec do zaměstnání nastoupil, nebo že z něho vystoupil.

§ 10.

(1) O žádosti o povolení k zaměstnávání rozhoduje úřad práce výměrem, který se doručí zaměstnavateli.

(2) Úřad práce může povolení k zaměstnávání kdykoli odejmouti, zejména odpadly-li podmínky, za kterých bylo uděleno, nebo jednal-li zaměstnavatel proti předpisům tohoto

wenn der Arbeitgeber gegen die Vorschriften dieser Verordnung verstossen oder die ihm in der Beschäftigungsgenehmigung mitgeteilten Auflagen nicht erfüllt hat.

(3) Gegen die abschlägige Entscheidung des Arbeitsamtes oder die Entziehung der Beschäftigungsgenehmigung kann beim Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung Berufung eingelegt werden. Die Berufung ist binnen 15 Tagen nach der Zustellung der Entscheidung über das zuständige Arbeitsamt einzureichen. Die Berufung bewirkt keinen Aufschub der Entscheidung.

§ 11.

(1) Die Vermittlung oder Anwerbung von ausländischen Arbeitnehmern ohne Genehmigung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung ist nicht gestattet.

(2) Ausländische landwirtschaftliche Wanderarbeiter (Saisonarbeiter) und Waldarbeiter dürfen nur unter den vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit dem Ministerium für Landwirtschaft festgesetzten Bedingungen angeworben werden.

§ 12.

Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung kann im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern für bestimmte Gebiete oder für bestimmte Gruppen ausländischer Arbeitnehmer oder für bestimmte Gruppen von Arbeitsstellen abweichende Vorschriften erlassen. Diese Vorschriften werden im Amtsblatte verlautbart.

§ 13.

Durch die Vorschriften dieser Verordnung wird die Gültigkeit der zwischenstaatlichen Vereinbarungen nicht berührt.

III. Teil.

Arbeitseinsatz einheimischer landwirtschaftlicher Wanderarbeiter im Protektorat Böhmen und Mähren.

§ 14.

(1) Die Vermittlung und Anwerbung landwirtschaftlicher Wanderarbeiter in geschlossenen Personengruppen ist Aufgabe des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung und der Arbeitsämter.

(2) Arbeitgebern oder deren Beauftragten sowie anderen Personen ist jegliche (mündliche, schriftliche, durch Zeitungsanzeige er-

nařízení nebo nesplnil-li podmínky, uložené mu v povolení k zaměstnávání.

(3) Proti rozhodnutí úřadu práce, jímž byla žádost zamítnuta nebo povolení k zaměstnávání odňato, lze podati odvolání k ministerstvu sociální a zdravotní správy. Odvolání jest podati do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí u úřadu práce. Odvolání nemá odkladného účinku.

§ 11.

(1) Zprostředkování nebo najímání cizinců bez povolení ministerstva sociální a zdravotní správy není dovoleno.

(2) Cizozemští zemědělští dělníci sezonní a lesní dělníci mohou býti najímáni pouze za podmínek stanovených ministerstvem sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem zemědělství.

§ 12.

Ministr sociální a zdravotní správy může v dohodě se zúčastněnými ministry vydati pro určitá území nebo pro určité skupiny cizinců nebo pro určité skupiny pracovních míst odchylné předpisy. Tyto předpisy se vyhlásí v Úředním listě.

§ 13.

Předpisy tohoto nařízení se nedotýkají platnosti mezinárodních smluv.

Část III.

Včleňování do práce tuzemských sezonních zemědělských dělníků v Protektorátě.

§ 14.

(1) Zprostředkování a najímání zemědělských sezonních dělníků v uzavřených skupinách přísluší ministerstvu sociální a zdravotní správy a úřadům práce.

(2) Zaměstnavatelé nebo osoby jimi pověřené, jakož i ostatní osoby nesmějí prováděti žádným způsobem (ústně, písemně, pomocí

folgende) Vermittlung oder Anwerbung landwirtschaftlicher Wanderarbeiter in geschlossenen Personengruppen verboten, sofern sie nicht im Besitze einer Genehmigung des Arbeitsamtes sind.

(3) Als landwirtschaftliche Wanderarbeiter im Sinne dieser Verordnung gelten solche Landarbeiter, die regelmäßig zur Aufnahme von Saisonarbeit in landwirtschaftlichen Betrieben, die landwirtschaftliche oder gärtnerische Produkte erzeugen oder bearbeiten, ihren Wohnsitz vorübergehend verlassen und nach beendeter Tätigkeit an ihren Wohnsitz zurückzukehren pflegen.

§ 15.

(1) Vermittlung im Sinne des § 14, Abs. 1, ist jede Tätigkeit, die darauf gerichtet ist, Personen, die einheimische landwirtschaftliche Wanderarbeiter in geschlossenen Personengruppen einstellen wollen, mit diesen zusammenzuführen. Als Vermittlung gilt auch der Abschluß eines Arbeitsvertrages oder eines anderen Vertrages, durch den sich geschlossene Personengruppen von inländischen landwirtschaftlichen Wanderarbeitern bereit erklären, einen Arbeitsplatz im Protektorat anzunehmen.

(2) Anwerbung im Sinne des § 14, Abs. 1, ist jede Tätigkeit, die darauf gerichtet ist, für Arbeitsplätze im Protektorat geschlossene Personengruppen von einheimischen landwirtschaftlichen Wanderarbeitern zu gewinnen.

§ 16.

(1) Geschlossene Personengruppen von einheimischen landwirtschaftlichen Wanderarbeitern dürfen nur auf Grund der vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung festgesetzten oder genehmigten Arbeits- und Lohnbedingungen beschäftigt werden.

(2) Für die Genehmigung einer Vermittlung oder Anwerbung geschlossener Personengruppen ist das Arbeitsamt des Wohnortes des Partienführers (Gasdas) zuständig.

IV. Teil.

Beschäftigung von Juden.

§ 17.

(1) Wer einen Juden beschäftigen will, ist verpflichtet, die Zustimmung des Arbeitsamtes einzuholen.

(2) Die Zustimmung ist auch zur (entgeltlichen oder unentgeltlichen) Beschäftigung jüdischer Familienangehöriger, die von Juden beschäftigt werden, einzuholen.

novinových oznámení) zprostředkování nebo najímání sezonních zemědělských dělníků v uzavřených skupinách, pokud nemají povolení příslušného úřadu práce.

(3) Za sezonní zemědělské dělníky se považují zemědělští dělníci, kteří za účelem přijetí sezonní práce v zemědělských závodech, vyrábějících nebo zpracovávajících zemědělské nebo zahradnické výrobky, pravidelně opouštějí na přechodnou dobu své bydliště a po skončené práci se do svého bydliště vracejí.

§ 15.

(1) Zprostředkováním podle § 14, odst. 1 jest každá činnost, která směřuje k tomu, aby tuzemští sezonní zemědělští dělníci v uzavřených skupinách vešli ve styk s osobami, které je chtějí přijmouti do práce. Za zprostředkování se považuje také sjednání pracovní smlouvy nebo jiné smlouvy, kterou se tuzemští sezonní zemědělští dělníci v uzavřených skupinách zavazují přijmouti pracovní místo v Protektorátě.

(2) Najímáním podle § 14, odst. 1 jest každá činnost, která směřuje k tomu, aby pro pracovní místa v Protektorátě byli získáni tuzemští sezonní zemědělští dělníci v uzavřených skupinách.

§ 16.

(1) Tuzemští sezonní zemědělští dělníci mohou býti zaměstnáni v uzavřených skupinách jen podle pracovních a mzdových podmínek, stanovených nebo schválených ministerstvem sociální a zdravotní správy.

(2) Povolení ke zprostředkování a najímání uzavřených skupin uděluje úřad práce podle bydliště vedoucího (gazdy) skupiny.

Část IV.

Zaměstnávání židů.

§ 17.

(1) Kdo chce zaměstnávati žida, je povinen opatřiti si schválení úřadu práce.

(2) Schválení jest také třeba k zaměstnávání (úplatnému nebo bezplatnému) židovských rodinných příslušníků, zaměstnávaných židy.

(3) Die Zustimmung ist nicht erforderlich, falls der Jude gemäß der Regierungsverordnung vom 23. Jänner 1941, Slg. Nr. 46, über Maßnahmen zur Lenkung der Arbeitskräfte dienstverpflichtet wurde.

(4) Für den Begriff des Juden ist § 1 der Regierungsverordnung vom 4. Juli 1939, Slg. Nr. 136 vom Jahre 1940, über die Rechtsstellung der Juden im öffentlichen Leben maßgebend.

§ 18.

(1) Die Zustimmung zur Beschäftigung eines Juden wird nur auf schriftlichen Antrag erteilt. Der Antrag ist bei dem für den Beschäftigungs- oder Dienstort eines Juden zuständigen Arbeitsamt einzureichen. Wandergewerbetreibende, die Juden einzustellen beabsichtigen, haben den Antrag bei dem Arbeitsamt des Ortes zu stellen, in dem der Inhaber des Gewerbebetriebes seinen Wohnsitz oder Aufenthalt hat.

(2) Die Zustimmung zur Beschäftigung eines Juden wird nur einem bestimmten Arbeitgeber für einen bestimmten Juden für eine begrenzte Zeit erteilt. Die Zustimmung kann an Auflagen gebunden werden.

(3) Der Antrag auf Zustimmungserteilung wird vom Arbeitgeber eingereicht.

§ 19.

Über den Antrag auf Zustimmungserteilung entscheidet das Arbeitsamt. Die Entscheidung ist lediglich dem Arbeitgeber schriftlich zuzustellen. Diese Entscheidung ist endgültig.

§ 20.

Das Arbeitsamt, welches die Zustimmung erteilt hat, kann diese jederzeit widerrufen, namentlich wenn sich die Voraussetzungen, unter denen sie erteilt wurde, geändert haben oder wenn der Arbeitgeber gegen die Bestimmungen dieser Verordnung verstoßen oder die bei der Zustimmungserteilung ihm auferlegten Bedingungen nicht erfüllt hat. Der Widerruf ist endgültig.

§ 21.

Die ordentliche Kündigungsfrist für jüdische Beschäftigte beträgt höchstens 2 Wochen, und zwar für Arbeiter zum Schlusse einer Kalenderwoche und für Angestellte zum Schlusse eines Kalendermonates; entgegenstehende Bestimmungen auf Grund von geltenden Vorschriften, Betriebs(Dienst)ordnungen oder Einzelarbeitsverträgen gelten nicht für Juden.

(3) Schválení není třeba, byl-li žid přikázán do práce podle vládního nařízení ze dne 23. ledna 1941, č. 46 Sb., jímž se činí některá opatření o řízení práce.

(4) Pro vymezení pojmu žid platí ustanovení § 1 vládního nařízení ze dne 4. července 1939, č. 136 Sb. z roku 1940, o právním postavení židů ve veřejném životě.

§ 18.

(1) Schválení k zaměstnávání žida se uděluje jen na písemnou žádost. Žádost jest podati u úřadu práce, příslušného podle pracovního nebo služebního místa židova. Jde-li o kočovné živnosti, u nichž má býti žid zaměstnán, jest podati žádost u úřadu práce, v jehož obvodu má majitel této živnosti v době podání žádosti své bydliště nebo pobyt.

(2) Schválení k zaměstnávání žida se uděluje pouze určitému zaměstnavateli pro určitého žida a pro vymezenou dobu. Schválení lze uděliti za určitých podmínek.

(3) Žádost o udělení schválení podává zaměstnavatel.

§ 19.

O žádosti za udělení schválení rozhoduje úřad práce. Rozhodnutí jest doručiti toliko zaměstnavateli. Toto rozhodnutí jest konečné.

§ 20.

Úřad práce, který schválení udělil, může je kdykoliv odvolati, zejména změnily-li se předpoklady, za nichž bylo uděleno, nebo jednal-li zaměstnavatel proti předpisům tohoto nařízení nebo nesplnil-li podmínky, uložené mu při udělení schválení. Rozhodnutí, jímž bylo schválení odvoláno, jest konečné.

§ 21.

Řádná výpovědní lhůta pro židovské zaměstnance činí nejvýše 2 týdny, a to pro dělníky ke konci kalendářního týdne a pro zaměstnance ve vyšších službách ke konci kalendářního měsíce; odchylná ustanovení zvláštních předpisů závodního (služebního) řádu nebo jednotlivé pracovní smlouvy neplatí pro židy.

§ 22.

Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung kann im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern für bestimmte Gebiete oder für bestimmte Juden-Gruppen oder für bestimmte Gruppen der Arbeitsorte, beziehungsweise für bestimmte Arbeitszweige besondere Vorschriften erlassen (insbesondere Beschäftigungsverbote oder Beschränkungen); diese Vorschriften sind im Amtsblatte zu verlautbaren.

V. Teil.

Abgabe-Bestimmungen.

§ 23.

(1) Für die Genehmigung (Zustimmung) zur Beschäftigung gemäß Teil II und IV entrichtet der Arbeitgeber eine Abgabe für Amtshandlungen in Verwaltungssachen von 30 K bis 2500 K nach der Anzahl der genehmigten Arbeitnehmer und nach dem Vorteil, der sich für ihn aus der Genehmigung ergibt.

(2) Für die Genehmigung (Zustimmung) zur Arbeitsvermittlung und Anwerbung von Arbeitskräften entrichtet derjenige, dem diese Berechtigung erteilt worden ist, eine Abgabe für Amtshandlungen in Verwaltungssachen, und zwar

a) für die Genehmigung für den Einzelfall von 10 K bis 500 K,

b) für generelle Genehmigungen von 100 K bis 5000 K.

(3) Der Arbeitgeber ist berechtigt, sich die Abgaben von den ausländischen oder jüdischen Arbeitnehmern, die auf Grund der erteilten Genehmigung (Zustimmung) eingestellt wurden, erstatten zu lassen.

(4) Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung kann für bestimmte Gruppen von ausländischen oder jüdischen Arbeitnehmern besondere Gebührensätze festsetzen.

VI. Teil.

Gemeinsame Vorschriften und Strafbestimmungen.

§ 24.

(1) Behörden, öffentliche und private Betriebe und die Träger der öffentlichrechtlichen Sozialversicherung sind verpflichtet, bei der Durchführung dieser Verordnung mitzuwirken.

§ 22.

Ministr sociální a zdravotní správy může v dohodě se zúčastněnými ministry stanoviti pro určitá území nebo pro určité skupiny židů nebo pro určité skupiny pracovních míst, po případě pro určité obory, odchylné předpisy (zejména zákazy zaměstnání nebo omezení); tyto předpisy jest vyhlásiti v Úředním listě.

Část V.

Ustanovení o dávkách.

§ 23.

(1) Za povolení (schválení) k zaměstnávání podle části II a IV platí zaměstnavatel dávku za úřední úkony ve věcech správních od 30.— K do 2.500.— K podle počtu povolených zaměstnanců a podle prospěchu, který pro něho z povolení vyplyne.

(2) Za povolení (schválení) k zprostředkování práce a najímání pracovních sil platí ten, komu oprávnění bylo uděleno, dávku za úřední úkony ve věcech správních, a to

a) za povolení pro jednotlivý případ od 10 K do 500 K,

b) za povolení všeobecná od 100 K do 5.000 K.

(3) Zaměstnavatel jest oprávněn žádati náhradu dávky na cizozemských nebo židovských zaměstnancích, kteří byli na základě uděleného povolení (schválení) přijati do zaměstnání.

(4) Ministr sociální a zdravotní správy může pro určité skupiny cizozemských nebo židovských zaměstnanců stanoviti zvláštní sazby.

Část VI.

Ustanovení společná a trestní.

§ 24.

(1) Úřady, veřejné a soukromé závody a nositelé veřejnoprávního sociálního pojištění jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení.

(2) Diese Mitwirkung kann sich auf den einzelnen Fall und auf allgemeine Erhebungen erstrecken.

§ 25.

(1) Handlungen oder Unterlassungen entgegen den Vorschriften dieser Verordnung oder ihrer Durchführungsvorschriften werden von den Bezirksbehörden mit einer Geldbuße bis zu 10.000 K oder mit Arrest bis zu einem Monat oder mit beiden Strafen zugleich belegt. Wurde eine Geldbuße auferlegt, so ist im Falle ihrer Uneinbringlichkeit gleichzeitig eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens bis zu einem Monat zu verhängen. Wurde neben der Geldbuße auch eine Freiheitsstrafe auferlegt, so darf diese zusammen mit der Ersatz-Arreststrafe für die uneinbringliche Geldbuße nicht mehr als einen Monat betragen.

(2) Ebenso wird die Mitteilung oder Verbreitung unrichtiger Nachrichten zwecks Vermittlung oder Anwerbung von Arbeitskräften bestraft, sofern es sich nicht um Handlungen gemäß den §§ 33 bis 35 des Gesetzes vom 15. Februar 1922, Slg. Nr. 71, betreffend die Auswanderung, handelt.

VII. Teil.

Schlußbestimmungen.

§ 26.

(1) Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung wird im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern Durchführungsvorschriften zu dieser Verordnung durch Kundmachung im Amtsblatte erlassen.

(2) Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung bestimmt im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durch Kundmachung im Amtsblatte, mit welchen Wirkungen und in welchem Zeitpunkt die Geltungsdauer der Bewilligung erlischt, die einer Einrichtung oder einer Person nach den bisherigen Vorschriften erteilt wurde.

§ 27.

(1) Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft.

(2) Mit demselben Tage tritt das Gesetz vom 13. März 1928, Slg. Nr. 39, über den Schutz des heimischen Arbeitsmarktes in der Fassung der Regierungsverordnungen vom 21. Mai 1937, Slg. Nr. 82, und vom 6. Februar 1941, Slg. Nr. 135, außer Kraft.

(2) Tato součinnost může se vztahovati na jednotlivé případy i na všeobecná šetření.

§ 25.

(1) Jednání nebo opominutí proti předpisům tohoto nařízení nebo předpisům podle něho vydaným trestají okresní úřady pokutou do 10.000 K nebo vězením do jednoho měsíce, nebo oběma těmito tresty. Byla-li uložena pokuta, jest pro případ její nedobytnosti uložiti zároveň náhradní trest vězení podle míry zavinění do jednoho měsíce. Byl-li vedle pokuty uložen trest na svobodě, nesmí spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činiti více než 1 měsíc.

(2) Stejně se trestá, kdo sděluje nebo rozšiřuje nepravdivé zprávy za účelem zprostředkování nebo najímání pracovních sil, pokud nejde o jednání podle §§ 33 až 35 zákona ze dne 15. února 1922, č. 71 Sb., o vystěhovalectví.

Část VII.

Závěrečná ustanovení.

§ 26.

(1) Prováděcí předpisy k tomuto nařízení vydá ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry vyhláškou v Úředním listě.

(2) Ministr sociální a zdravotní správy stanoví v dohodě se zúčastněnými ministry vyhláškou v Úředním listě, s jakými důsledky a v jaké lhůtě zanikne účinnost povolení, které bylo uděleno zařízení nebo osobě podle dosavadních předpisů.

§ 27.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Tímtéž dnem pozbývá platnosti zákon ze dne 13. března 1928, č. 39 Sb., o ochraně domácího trhu práce, ve znění vládních nařízení ze dne 21. května 1937, č. 82 Sb., a ze dne 6. února 1941, č. 135 Sb.

(3) Diese Verordnung wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

(3) Toto nařízení provede ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

59.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941,

womit die Regierungsverordnung vom 6. April 1939, Slg. Nr. 112, über die Verlängerung der Funktionsperiode der Genossenschaftsfunktionäre in der Fassung der Regierungsverordnungen vom 14. Dezember 1939, Slg. Nr. 9 vom Jahre 1940, und vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 462, abgeändert wird.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

Der § 1 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 112/1939 in der Fassung der Regierungsverordnungen Slg. Nr. 9/1940 und Slg. Nr. 462/1940 wird abgeändert und hat zu lauten, wie folgt:

„Die Funktionsperiode aller Funktionäre in den auf Grund der Gewerbeordnung errichteten Gewerbegenossenschaften und Gewerbegenossenschaftsverbänden wird bis auf weiteres, längstens bis zum Ende des Jahres 1942, verlängert. Dies gilt nicht für jene Funktionäre, die bereits nach den Vorschriften der Verordnung des Ministers für Industrie, Handel und Gewerbe vom 8. März 1940, Slg. Nr. 85, bestellt worden sind."

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941,

jímž se mění vládní nařízení ze dne 6. dubna 1939, č. 112 Sb., o prodloužení funkčního období společenstevních funkcionářů, ve znění vládních nařízení ze dne 14. prosince 1939, č. 9 Sb. z roku 1940, a ze dne 5. prosince 1940, č. 462 Sb.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

§ 1 vl. nař. č. 112/1939 Sb. ve znění vládních nařízení č. 9/1940 Sb. a č. 462/1940 Sb. se mění a zní takto:

„Funkční období všech funkcionářů v živnostenských společenstvech a jednotách živnostenských společenstev, zřízených podle živnostenského řádu, se prodlužuje až na další, nejpozději do konce roku 1942. To neplatí pro ony funkcionáře, kteří byli ustanoveni podle předpisů nařízení ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 8. března 1940, č. 85 Sb."

Art. II.

Diese Verordnung tritt am 1. Jänner 1942 in Kraft; sie wird vom Minister für Industrie, Handel und Gewerbe durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942; provede je ministr průmyslu, obchodu a živností.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.

60.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941,

womit der § 13 der Regierungsverordnung vom 6. April 1939, Slg. Nr. 116, betreffend die Regelung des Flaschenbierhandels, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 4 vom Jahre 1941, abgeändert wird.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

Der § 13 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 116/1939 wird abgeändert und hat zu lauten:

„Den zum Bierausschank berechtigten Gast- und Schankgewerbetreibenden, ferner den Brauereien und den konzessionierten Bierabfüllern im Verkehr mit diesen Gast- und Schankgewerbetreibenden ist der Gebrauch von Flaschen mit dem sog. Patentverschluß (§ 10, Abs. 3) bis zum Ende des Jahres 1943 gestattet."

Art. II.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft; sie wird von den Ministern für Industrie, Handel und Gewerbe,

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941,

jímž se mění § 13 vládního nařízení ze dne 6. dubna 1939, č. 116 Sb., o úpravě obchodu s lahvovým pivem, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 4 Sb. z roku 1941.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

§ 13 vl. nař. č. 116/1939 Sb. se mění a zní:

„Hostinským a výčepníkům k výčepu piva oprávněným, dále pivovarům a koncesovaným stáčečům piva ve styku s těmito hostinskými a výčepníky jest dovoleno používati lahví s t. zv. patentní závěrkou (§ 10, odst. 3) do konce roku 1943."

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři průmyslu, obchodu a živností, sociální a zdravotní správy

für soziale und Gesundheitsverwaltung und für öffentliche Arbeiten im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. — Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. — **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. — **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. — Dr. **Klumpar** m. p.

a veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. — Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. — **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. — **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. — Dr. **Klumpar** v. r.

61.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 9. Februar 1942

über die Abänderung der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 5. Juli 1941, Slg. Nr. 266, betreffend die Regelung der Hausschlachtungen von Schafen.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

Art. I.

Der § 2 der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft Slg. Nr. 266/1941 hat zu lauten:

„§ 2.

Jede Hausschlachtung eines Schafes muß vor der Schlachtung von der Gemeinde genehmigt werden. Die Genehmigung ist schriftlich zu beantragen. Die Hausschlachtung darf von der Gemeinde nur genehmigt werden, wenn der Antragsteller das Schaf mindestens drei Monate gehalten und gefüttert hat. Die Hausschlachtung muß binnen drei Tagen nach der Genehmigung erfolgen."

Art. II.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 9. února 1942,

kterou se mění vyhláška ministra zemědělství ze dne 5. července 1941, č. 266 Sb., o úpravě domácích porážek skopového bravu ovčího.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

Čl. I.

§ 2 vyhlášky ministra zemědělství č. 266/1941 Sb. zní:

„§ 2.

Každá domácí porážka skopového bravu ovčího musí býti dříve obcí schválena. O schválení budiž žádáno písemně. Domácí porážka smí býti obcí povolena, jen když žadatel skopový brav ovčí nejméně tři měsíce choval a krmil. Domácí porážky se musí státi do tří dnů po schválení."

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 27. Februar 1942.

22. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 27. února 1942.

Cena: K 1·—. Částka 22.

Inhalt: (62 und 63.) 62. Kundmachung über die Entlohnung von Vertretern einberufener Arbeitnehmer im Angestelltenverhältnis. — 63. Kundmachung, betreffend die Regelung der Zuteilung von Rohstoffen an Fabrikbetriebe, die Kakaoerzeugnisse, Zuckerwaren und Dauerbackwaren herstellen.

Obsah: (62. a 63.) 62. Vyhláška o platech osob, které zastupují zaměstnance ve vyšších službách, povolané k branné službě. — 63. Vyhláška o úpravě přídělu surovin továrním podnikům, které vyrábějí kakaové výrobky, cukrovinky a trvanlivé pečivo.

62.

Kundmachung des Ministers für Wirtschaft und Arbeit vom 19. Februar 1942

über die Entlohnung von Vertretern einberufener Arbeitnehmer im Angestelltenverhältnis.

Auf Grund des § 9, Abs. 1, und des § 10, Abs. 3, der Regierungsverordnung vom 10. Dezember 1941, Slg. Nr. 13 vom Jahre 1942, über die Sicherung der Lohn- und Gehaltsstabilität sowie der Arbeitsmoral ordne ich folgendes an:

Artikel I.

Die mit der Übernahme der Vertretung eines zum Wehrdienst einberufenen Angestellten in höheren Diensten verbundene Mehrleistung begründet für sich allein keinen Anspruch auf Erhöhung der bisherigen Bezüge.

Artikel II.

(1) Übernimmt ein Arbeitnehmer in Vertretung eines zum Wehrdienst einberufenen Angestellten in höheren Diensten ganz oder zum Teil dessen bisher höher bewertete Tätigkeit, so wird eine Erhöhung des Gehalts oder die Gewährung einer Zulage erst mit vorheriger Bewilligung des Ministeriums für Wirtschaft und Arbeit wirksam. Das Ministerium kann rechtsverbindlich ein Gehalt oder die Gewährung einer Zulage festsetzen, selbst wenn der Arbeitnehmer auf Grund einer Kundmachung, eines weitergeltenden Kol-

Vyhláška ministra hospodářství a práce ze dne 19. února 1942

o platech osob, které zastupují zaměstnance ve vyšších službách, povolané k branné službě.

Podle § 9, odst. 1 a § 10, odst. 3 vládního nařízení ze dne 10. prosince 1941, č. 13 Sb. z roku 1942 o zajištění stability mezd a platů a pracovní morálky nařizuji toto:

Článek I.

Zvýšený pracovní výkon spojený se zastupováním zaměstnance ve vyšších službách, který byl povolán ke službě branné, nezakládá o sobě nároku na zvýšení dosavadních požitků.

Článek II.

(1) Vykonává-li zaměstnanec za zaměstnance ve vyšších službách, povolaného k branné službě, zcela nebo z části jeho činnost, dosud výše hodnocenou, stane se zvýšení platu nebo poskytnutí přídavku účinným teprve po předchozím souhlasu ministerstva hospodářství a práce. Ministerstvo může stanoviti s právní závazností plat nebo poskytování přídavku, i když zaměstnanec má podle vyhlášky, podle platné kolektivní smlouvy, služebního řádu, individuelní smlouvy nebo jiné v závodě právně závazné platové úpravy nárok na vyšší

lektivvertrages, einer Dienstordnung, eines Einzelarbeitsvertrages oder einer sonstigen rechtswirksamen betrieblichen Gehaltsregelung einen Anspruch auf ein höheres Gehalt wegen der Übernahme der Tätigkeit eines einberufenen Angestellten hat. Das Ministerium für Wirtschaft und Arbeit kann die Festsetzung mit Auflagen verbinden.

(2) Gehaltserhöhungen und Zulagen, die in der Zeit zwischen dem 15. Jänner 1942 und dem Tage des Inkrafttretens dieser Kundmachung im Zusammenhang mit der Übernahme der Tätigkeit eines zum Wehrdienst einberufenen Angestellten gewährt worden sind, sind dem Ministerium für Wirtschaft und Arbeit binnen 15 Tagen nach Inkrafttreten dieser Kundmachung anzuzeigen. Das Ministerium für Wirtschaft und Arbeit kann in entsprechender Anwendung des Absatzes 1, zweiter und dritter Satz, eine rechtsverbindliche Festsetzung des Gehalts und der Zulage vornehmen.

(3) Anträge nach den Absätzen 1 und 2 sind über das zuständige Arbeitsamt an das Ministerium für Wirtschaft und Arbeit zu richten.

Artikel III.

Handlungen und Unterlassungen, die gegen die Vorschriften dieser Kundmachung verstoßen, werden nach den Bestimmungen der §§ 10 bis 13 der Regierungsverordnung vom 10. Dezember 1941, Slg. Nr. 13 vom Jahre 1942, über die Sicherung der Lohn- und Gehaltsstabilität sowie der Arbeitsmoral bestraft.

Artikel IV.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Dr. **Bertsch** m. p.

plat proto, že převzal činnost zaměstnance povolaného k branné službě. Ministerstvo hospodářství a práce může stanovení platu vázati na určité podmínky.

(2) Platová zvýšení a přídavky, které v době mezi 15. lednem 1942 a dnem, kdy tato vyhláška nabyla účinnosti, byly poskytnuty proto, že byla převzata činnost zaměstnance povolaného k branné službě, musí býti ohlášeny ministerstvu hospodářství a práce do 15 dnů po nabytí účinnosti této vyhlášky. Ministerstvo může stanoviti s právní účinností plat a přídavek podle ustanovení odstavce 1, druhá a třetí věta.

(3) Žádosti podle odstavců 1 a 2 jest podávati ministerstvu hospodářství a práce prostřednictvím příslušného úřadu práce.

Článek III.

Jednání a opominutí proti předpisům této vyhlášky trestají se podle ustanovení §§ 10 až 13 vládního nařízení ze dne 10. prosince 1941, č. 13 Sb. z roku 1942, o zajištění stability mezd a platů a pracovní morálky.

Článek IV.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem uveřejnění.

Dr. **Bertsch** v. r.

63.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 24. Februar 1942,

betreffend die Regelung der Zuteilung von Rohstoffen an Fabrikbetriebe, die Kakaoerzeugnisse, Zuckerwaren und Dauerbackwaren herstellen.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungs-

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 24. února 1942

o úpravě přídělu surovin továrním podnikům, které vyrábějí kakaové výrobky, cukrovinky a trvanlivé pečivo.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939,

verordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft:

§ 1.

Der Gemeinsame Ausschuß für die Bewirtschaftung von Kakaobohnen, Kakaoerzeugnissen, Zuckerwaren und Feingebäck, des weiteren „Ausschuß", wird ermächtigt, von der XXXIII. Versorgungsperiode (16. März 1942) Rohstoffe nur an Unternehmungen zuzuteilen, die

1. mindestens seit dem 25. November 1939 einen Gewerbeschein besitzen, der zur Herstellung von Kakaoerzeugnissen oder Zuckerwaren oder Dauerbackwaren berechtigt. Die Herstellung muß seit mindestens dem gleichen Zeitpunkt betrieben worden sein;

2. seit dem 25. November 1939 folgende maschinelle Einrichtung besessen haben:

a) Erzeuger von Kanditen
Zuckerkochanlagen, die nicht am offenen Feuer arbeiten, und mindestens eine automatische Kanditenerzeugungsanlage mit entsprechender Leistung,

b) Erzeuger von Tafelschokoladen
mindestens eine automatische Eintafelmaschine mit Klopfbahn und Transportkühlschrank sowie weitere Schokoladenerzeugungsmaschinen mit entsprechender Leistung,

c) Erzeuger von getunkten Waren
mindestens eine automatische Überziehanlage mit Transportkühlbahn sowie eine Gießmaschine und sonstige Erzeugungsmaschinen für Einlagen mit entsprechender Leistung,

d) Erzeuger von Dragées
mindestens 20 Dragée-Kessel sowie eine oder mehrere Erzeugungsmaschinen für Einlagen mit entsprechender Leistung,

e) Erzeuger von Dauerbackwaren
mindestens einen Kettenofen oder eine größere Anzahl von Karussellbacköfen sowie eine oder mehrere Erzeugungsmaschinen für Teig mit entsprechender Leistung.

č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství:

§ 1.

Společný výbor pro hospodaření kakaovými boby, kakaovými výrobky, cukrovinkami a jemným pečivem, v dalším „Výbor", se zmocňuje počínajíc XXXIII. zásobovacím obdobím (od 16. března 1942) přidělovati suroviny jen těm podnikům, které

1. mají alespoň od 25. listopadu 1939 živnostenský list, opravňující k výrobě kakaových výrobků nebo cukrovinek nebo trvanlivého pečiva. Výroba musí býti provozována alespoň od téže doby;

2. měly od 25. listopadu 1939 strojní zařízení, a to:

a) výrobci kanditů
zařízení k vaření cukru, která nepracují na otevřeném ohni, a nejméně jedno automatické zařízení k výrobě kanditů s patřičným výkonem,

b) výrobci tabulkových čokolád
nejméně jeden automatický tabulkovací stroj se střásací drahou a chladícím zařízením, jakož i další stroje k výrobě čokolády s patřičným výkonem,

c) výrobci polévaného zboží
nejméně jeden automatický máčecí stroj s chladírnou, jakož i stroj licí s ostatními stroji k výrobě vložek s patřičným výkonem,

d) výrobci dražé
nejméně 20 dražé kotlů, jakož i stroj nebo stroje k výrobě vložek s patřičným výkonem,

e) výrobci trvanlivého pečiva
nejméně jednu řetězovou pec nebo větší počet otáčivých pecí, jakož i stroj nebo stroje pro zadělávání těsta s patřičným výkonem.

Alle Maschinen und Einrichtungen müssen in gebrauchsfähigem Zustande sein; Betriebe, die mehrere der unter a) bis e) aufgeführten Warengattungen herstellen, müssen mindestens hinsichtlich der maschinellen Einrichtung einer Abteilung den genannten Anforderungen entsprechen;

3. für das Jahr 1939 in Kakaobohnen, Zucker, Syrup, Mehl und Fetten zusammen mindestens ein Grundkontingent von 1200 q hatten.

§ 2.

Der Ausschuß kann in begründeten Fällen Ausnahmen von den Bestimmungen des § 1 zulassen.

§ 3.

(1) Erleidet eine Unternehmung, die in Betrieb ist, durch eine nach § 1 getroffene Maßnahme einen schweren wirtschaftlichen Schaden, so wird ihr vom Ausschuß eine Entschädigung (kein Schadenersatz gemäß den Begriffsbestimmungen des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches und des Handelsgesetzbuches) nach den von dem Ministerium für Land- und Forstwirtschaft und der Obersten Preisbehörde genehmigten Richtlinien gewährt.

(2) Zur Aufbringung der Entschädigung kann der Ausschuß mit Zustimmung des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft und der Obersten Preisbehörde die Unternehmungen heranziehen, denen weiterhin Rohstoffe zugeteilt werden.

§ 4.

Der Ausschuß wird ermächtigt, mit Genehmigung des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über auf Grund dieser Kundmachung freiwerdende Rohstoffe zu verfügen.

§ 5.

Übertretungen der Bestimmungen dieser Kundmachung werden gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft.

§ 6.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

Všechny stroje a zařízení musí býti v použitelném stavu; podniky, které vyrábějí více druhů zboží uvedených pod a) až e), musí vyhovovati, pokud se týká strojního zařízení, jmenovaným požadavkům alespoň u jednoho druhu;

3. měly za rok 1939 základní kontingenty surovin, t. j. kakaových bobů, cukru, syrupu, mouky a tuků, nejméně 1200 q dohromady.

§ 2.

Výbor může v odůvodněných případech povoliti výjimky z ustanovení § 1.

§ 3.

(1) Utrpí-li podnik, který je v chodu, opatřením podle § 1 těžkou hospodářskou škodu, poskytne mu Výbor odškodnění (nikoliv náhradu škody podle pojmu ustanovení obecného občanského zákona a obchodního zákona) podle směrnic Výboru schválených ministerstvem zemědělství a lesnictví a nejvyšším úřadem cenovým.

(2) K úhradě odškodnění může Výbor se souhlasem ministerstva zemědělství a lesnictví a nejvyššího úřadu cenového přidržeti podniky, jimž se nadále budou suroviny přidělovati.

§ 4.

Výbor se zmocňuje, aby se schválením ministerstva zemědělství a lesnictví učinil opatření o surovinách, které se podle této vyhlášky uvolňují.

§ 5.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb.

§ 6.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 28. Februar 1942.

23. Stück. Preis: K 2·20.

Ročník 1942.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 28. února 1942.

Cena: K 2·20. Částka 23.

Inhalt: **(64—73.) 64.** Kundmachung zur Abänderung der Bestimmungen, betreffend die Aufsicht des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über den Böhmisch-Mährischen Verband für Vieh, Fleisch und Fische und die Ergänzung der Satzungen dieses Verbandes. — **65.** Kundmachung zur Abänderung der Bestimmungen, betreffend die Aufsicht des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über den Böhmisch-Mährischen Verband für Milch und Fette und die Ergänzung der Satzungen dieses Verbandes. — **66.** Kundmachung zur Abänderung der Bestimmungen, betreffend die Aufsicht des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über den Böhmisch-Mährischen Verband für Obst und Gemüse und die Ergänzung der Satzungen dieses Verbandes. — **67.** Kundmachung zur Abänderung der Bestimmungen, betreffend die Aufsicht des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über den Böhmisch-Mährischen Verband für Kartoffeln und Stärke und die Ergänzung der Satzungen dieses Verbandes. — **68.** Kundmachung zur Abänderung der Bestimmungen, betreffend die Aufsicht des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über den Böhmisch-Mährischen Verband für Rüben und Zucker und die Ergänzung der Satzungen dieses Verbandes. — **69.** Kundmachung zur Abänderung der Bestimmungen, betreffend die Aufsicht des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über den Böhmisch-Mährischen Verband für Geflügel, Eier und Honig und die Ergänzung der Satzungen dieses Verbandes. — **70.** Kundmachung zur Abänderung der Bestimmungen, betreffend die Aufsicht des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über den Böhmisch-Mährischen Verband für die Getreidewirtschaft und die Ergänzung der Satzungen dieses Verbandes. — **71.** Kundmachung, womit der § 7 der Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung vom 29. September 1939, Slg. Nr. 211, betreffend die Regelung des Wirtschaftens mit Schlachtvieh, Fleisch und Fleischerzeugnissen, abgeändert wird. — **72.** Kundmachung, womit der § 8 der Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung vom 29. September 1939, Slg. Nr. 212, über das Wirtschaften mit Milch, Milcherzeugnissen, Fetten und Eiern abgeändert wird. — **73.** Kundmachung, womit die von den Mährisch-schlesischen Elektrizitätswerken, A. G. in Mährisch-Ostrau, ausgegebenen Teilschuldverschreibungen von der Wirksamkeit der Regierungsverordnung vom 29. November 1938, Slg. Nr. 307, ausgenommen werden.

Obsah: **(64.—73.) 64.** Vyhláška, kterou se mění ustanovení o dozoru ministerstva zemědělství a lesnictví nad Českomoravským svazem pro dobytek, maso a ryby, a o doplnění stanov tohoto svazu. — **65.** Vyhláška, kterou se mění ustanovení o dozoru ministerstva zemědělství a lesnictví nad Českomoravským svazem pro mléko a tuky, a o doplnění stanov tohoto svazu. — **66.** Vyhláška, kterou se mění ustanovení o dozoru ministerstva zemědělství a lesnictví nad Českomoravským svazem ovocnicko-zelinářským, a o doplnění stanov tohoto svazu. — **67.** Vyhláška, kterou se mění ustanovení o dozoru ministerstva zemědělství a lesnictví nad Českomoravským svazem pro brambory a škrob, a o doplnění stanov tohoto svazu. — **68.** Vyhláška, kterou se mění ustanovení o dozoru ministerstva zemědělství a lesnictví nad Českomoravským svazem pro řepu a cukr, a o doplnění stanov tohoto svazu. — **69.** Vyhláška, kterou se mění ustanovení o dozoru ministerstva zemědělství a lesnictví nad Českomoravským svazem pro drůbež, vejce a med, a o doplnění stanov tohoto svazu. — **70.** Vyhláška, kterou se mění ustanovení o dozoru ministerstva zemědělství a lesnictví nad Českomoravským svazem pro hospodaření obilím, a o doplnění stanov tohoto svazu. — **71.** Vyhláška, kterou se mění § 7 vyhlášky předsedy vlády ze dne 29. září 1939, č. 211 Sb., o úpravě hospodaření s jatečným dobytkem, masem a masnými výrobky. — **72.** Vyhláška, kterou se mění § 8 vyhlášky předsedy vlády ze dne 29. září 1939, č. 212 Sb., o hospodaření s mlékem, mléčnými výrobky, tuky a vejci. — **73.** Vyhláška, kterou se vyjímají z účinnosti vládního nařízení ze dne 29. listopadu 1938, č. 307 Sb., dílčí dlužní úpisy vydané Moravsko-slezskými elektrárnami, akc. spol. v Moravské Ostravě.

64.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 27. Februar 1942

zur Abänderung der Bestimmungen, betreffend die Aufsicht des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über den Böhmisch-Mährischen Verband für Vieh, Fleisch und Fische und die Ergänzung der Satzungen dieses Verbandes.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft:

Art. I.

Die Regierungsverordnung vom 21. September 1939, Slg. Nr. 208, betreffend die Regelung der Vieh- und Fischwirtschaft, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 20. Juni 1940, Slg. Nr. 253, womit einige Vorschriften über die Versorgung ergänzt werden, und in der Fassung der Kundmachungen des Ministers für Landwirtschaft vom 7. Mai 1941, Slg. Nr. 176, und vom 21. Mai 1941, Slg. Nr. 216, wird abgeändert, wie folgt:

Der § 25 hat zu lauten:

„Das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft führt die Aufsicht über den Verband."

Art. II.

Die Beilage der Regierungsverordnung Slg. Nr. 208/1939 in der Fassung der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft Slg. Nr. 216/1941 wird abgeändert, wie folgt:

1. Im § 9, Abs. 1, werden die Worte „drei Vorsitzenden-Stellvertretern" durch die Worte „vier Vorsitzenden-Stellvertretern" ersetzt.

2. Im § 14, Abs. 1, werden die Worte „der Regierungskommissär" durch die Worte „das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft" ersetzt.

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 27. února 1942,

kterou se mění ustanovení o dozoru ministerstva zemědělství a lesnictví nad Českomoravským svazem pro dobytek, maso a ryby, a o doplnění stanov tohoto svazu.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství:

Čl. I.

Vládní nařízení ze dne 21. září 1939, č. 208 Sb., o úpravě hospodaření dobytkem a rybami, ve znění vládního nařízení ze dne 20. června 1940, č. 253 Sb., kterým se doplňují některé předpisy o zásobování, a ve znění vyhlášek ministra zemědělství ze dne 7. května 1941, č. 176 Sb., a ze dne 21. května 1941, č. 216 Sb., se mění takto:

§ 25 zní:

„Dozor nad Svazem vykonává ministerstvo zemědělství a lesnictví."

Čl. II.

Příloha vládního nařízení č. 208/1939 Sb. ve znění vyhlášky ministra zemědělství č. 216/1941 Sb. se mění takto:

1. V § 9, odst. 1 se nahrazují slova „tří místopředsedů" slovy „čtyř místopředsedů".

2. V § 14, odst. 1 se nahrazují slova „vládní komisař" slovy „ministerstvo zemědělství a lesnictví".

3. Im § 21, Abs. 1, werden die Worte „und dem Regierungskommissär oder seinem Stellvertreter“ weggelassen.

Art. III.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

3. V § 21, odst. 1 se vypouštějí slova „a vládnímu komisaři nebo jeho zástupci“.

Čl. III.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

65.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 27. Februar 1942

zur Abänderung der Bestimmungen, betreffend die Aufsicht des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über den Böhmisch-Mährischen Verband für Milch und Fette und die Ergänzung der Satzungen dieses Verbandes.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft:

Art. I.

Die Regierungsverordnung vom 27. September 1939, Slg. Nr. 209, betreffend die Regelung der Erzeugung, der Verarbeitung und des Absatzes von Milch, Milcherzeugnissen und Fetten, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 20. Juni 1940, Slg. Nr. 253, womit einige Vorschriften über die Versorgung ergänzt werden, und der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 21. Mai 1941, Slg. Nr. 217, wird abgeändert, wie folgt:

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 27. února 1942,

kterou se mění ustanovení o dozoru ministerstva zemědělství a lesnictví nad Českomoravským svazem pro mléko a tuky, a o doplnění stanov tohoto svazu.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství:

Čl. I.

Vládní nařízení ze dne 27. září 1939, č. 209 Sb., o úpravě výroby, zpracování a odbytu mléka, mléčných výrobků a tuků, ve znění vládního nařízení ze dne 20. června 1940, č. 253 Sb., kterým se doplňují některé předpisy o zásobování, a vyhlášky ministra zemědělství ze dne 21. května 1941, č. 217 Sb., se mění takto:

Der § 13 hat zu lauten:

„Das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft führt die Aufsicht über den Verband."

Art. II.

Die Beilage zu der Regierungsverordnung Slg. Nr. 209/1939 wird abgeändert, wie folgt:

1. Im § 9, Abs. 1, werden die Worte „drei Vorsitzenden-Stellvertretern" durch die Worte „vier Vorsitzenden-Stellvertretern" ersetzt.

2. Im § 14, Abs. 1, werden die Worte „der Regierungskommissär" durch die Worte „das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft" ersetzt.

3. Im § 21, Abs. 1, werden die Worte „und dem Regierungskommissär oder seinem Stellvertreter" weggelassen.

Art. III.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

§ 13 zní:

„Dozor nad Svazem vykonává ministerstvo zemědělství a lesnictví."

Čl. II.

Příloha vládního nařízení č. 209/1939 Sb. se mění takto:

1. V § 9, odst. 1 se nahrazují slova „tří místopředsedů" slovy „čtyř místopředsedů".

2. V § 14, odst. 1 se nahrazují slova „vládní komisař" slovy „ministerstvo zemědělství a lesnictví".

3. V § 21, odst. 1 se vypouštějí slova „a vládnímu komisaři nebo jeho zástupci".

Čl. III.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

66.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 27. Februar 1942

zur Abänderung der Bestimmungen, betreffend die Aufsicht des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über den Böhmisch-Mährischen Verband für Obst und Gemüse und die Ergänzung der Satzungen dieses Verbandes.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft:

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 27. února 1942,

kterou se mění ustanovení o dozoru ministerstva zemědělství a lesnictví nad československo-moravským svazem ovocnicko-zelinářským, a o doplnění stanov tohoto svazu.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství:

Art. I.

Die Regierungsverordnung vom 8. Mai 1940, Slg. Nr. 157, betreffend die Regelung der Erzeugung von Obst, Gemüse und Obstbaumschulerzeugnissen, des Handels mit diesen Erzeugnissen sowie der Verarbeitung von Obst und Gemüse, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 20. Juni 1940, Slg. Nr. 253, womit einige Vorschriften über die Versorgung ergänzt werden, wird abgeändert, wie folgt:

Der § 15 hat zu lauten:

„Das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft führt die Aufsicht über den Verband."

Art. II.

Die Beilage zur Regierungsverordnung Slg. Nr. 157/1940 wird abgeändert, wie folgt:

1. Die bisherige im § 8 festgesetzte Anzahl von drei Vorsitzenden-Stellvertretern wird um den vierten Vorsitzenden-Stellvertreter erweitert; er wird vom Minister für Land- und Forstwirtschaft ernannt.

2. Im § 14, Abs. 1, werden die Worte „der Regierungskommissär" durch die Worte „das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft" ersetzt.

3. Im § 21, Abs. 1, werden die Worte „dem Regierungskommissär, dessen Vertreter" weggelassen.

Art. III.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

Čl. I.

Vládní nařízení ze dne 8. května 1940, č. 157 Sb., o úpravě výroby ovoce, zeleniny a ovocnářských školkařských výpěstků, obchodu s těmito výrobky, jakož i zpracování ovoce a zeleniny, ve znění vládního nařízení ze dne 20. června 1940, č. 253 Sb., kterým se doplňují některé předpisy o zásobování, se mění takto:

§ 15 zní:

„Dozor nad Svazem vykonává ministerstvo zemědělství a lesnictví."

Čl. II.

Příloha vládního nařízení č. 157/1940 Sb. se mění takto:

1. Dosavadní počet tří místopředsedů, stanovený v § 8, se rozšiřuje o čtvrtého místopředsedu; jmenuje jej ministr zemědělství a lesnictví.

2. V § 14, odst. 1 se nahrazují slova „vládní komisař" slovy „ministerstvo zemědělství a lesnictví".

3. V § 21, odst. 1 se vypouštějí slova „vládnímu komisaři, jeho zástupci".

Čl. III.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

67.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 27. Februar 1942

zur Abänderung der Bestimmungen, betreffend die Aufsicht des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über den Böhmisch-Mährischen Verband für Kartoffeln und Stärke und die Ergänzung der Satzungen dieses Verbandes.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 27. února 1942,

kterou se mění ustanovení o dozoru ministerstva zemědělství a lesnictví nad Českomoravským svazem pro brambory a škrob, a o doplnění stanov tohoto svazu.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září

Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft:

Art. I.

Der § 12 der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 18. September 1940, Slg. Nr. 306, betreffend die Regelung der Erzeugung und Verwertung von Kartoffeln, Stärke, Hefe, Essig, Branntweinerzeugnissen und weiteren Erzeugnissen aus Kartoffeln und Stärke, hat zu lauten:

„Das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft führt die Aufsicht über den Verband."

Art. II.

Die Beilage zu der Kundmachung Slg. Nr. 306/1940 wird abgeändert, wie folgt:

1. Im § 9, Abs. 1, werden die Worte „zwei Vorsitzenden-Stellvertretern" durch die Worte „drei Vorsitzenden-Stellvertretern" ersetzt.

2. Im § 14, Abs. 1, werden die Worte „der Regierungskommissär" durch die Worte „das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft" ersetzt.

3. Im § 21, Abs. 1, werden die Worte „und dem Regierungskommissär oder seinem Stellvertreter" weggelassen.

Art. III.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství:

Čl. I.

§ 12 vyhlášky ministra zemědělství ze dne 18. září 1940, č. 306 Sb., o úpravě výroby a zužitkování bramborů, škrobu, droždí, octa, lihových nápojů a dalších výrobků z bramborů a škrobu, zní:

„Dozor nad Svazem vykonává ministerstvo zemědělství a lesnictví."

Čl. II.

Příloha vyhlášky č. 306/1940 Sb. se mění takto:

1. V § 9, odst. 1 se nahrazují slova „dvou místopředsedů" slovy „tří místopředsedů".

2. V § 14, odst. 1 se nahrazují slova „vládní komisař" slovy „ministerstvo zemědělství a lesnictví".

3. V § 21, odst. 1 se vypouštějí slova „a vládnímu komisaři nebo jeho zástupci".

Čl. III.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

68.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 27. Februar 1942

zur Abänderung der Bestimmungen, betreffend die Aufsicht des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über den Böhmisch-Mährischen Verband für Rüben und Zucker und die Ergänzung der Satzungen dieses Verbandes.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft:

Art. I.

Der § 12 der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 19. September 1940, Slg. Nr. 310, betreffend die Regelung der Erzeugung und der Verwertung von Zuckerrüben, Zucker, Melasse, zuckerhaltigen Futtermitteln und sonstigen Erzeugnissen aus Rüben, hat zu lauten:

„Das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft führt die Aufsicht über den Verband."

Art. II.

Die Beilage zu der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft Slg. Nr. 310/1940 in der Fassung der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 8. Jänner 1941, Slg. Nr. 38, wird abgeändert, wie folgt:

1. Im § 9, Abs. 1, werden die Worte „drei Vorsitzenden-Stellvertretern" durch die Worte „vier Vorsitzenden-Stellvertretern" ersetzt.

2. Im § 14, Abs. 1, werden die Worte „der Regierungskommissär" durch die Worte „das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft" ersetzt.

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 27. února 1942,

kterou se mění ustanovení o dozoru ministerstva zemědělství a lesnictví nad československým svazem pro řepu a cukr, a o doplnění stanov tohoto svazu.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství:

Čl. I.

§ 12 vyhlášky ministra zemědělství ze dne 19. září 1940, č. 310 Sb., o úpravě výroby a zužitkování cukrovky, cukru, melasy, krmiv obsahujících cukr a ostatních výrobků z řepy, zní:

„Dozor nad Svazem vykonává ministerstvo zemědělství a lesnictví."

Čl. II.

Příloha vyhlášky ministra zemědělství č. 310/1940 Sb. ve znění vyhlášky ministra zemědělství ze dne 8. ledna 1941, č. 38 Sb., se mění takto:

1. V § 9, odst. 1 se nahrazují slova „tří místopředsedů" slovy „čtyř místopředsedů".

2. V § 14, odst. 1 se nahrazují slova „vládní komisař" slovy „ministerstvo zemědělství a lesnictví".

3. Im § 21, Abs. 1, werden die Worte „dem Regierungskommissär oder seinem Stellvertreter“ weggelassen.

Art. III.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

3. V § 21, odst. 1 se vypouštějí slova „a vládnímu komisaři nebo jeho zástupci“.

Čl. III.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

69.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 27. Februar 1942

zur Abänderung der Bestimmungen, betreffend die Aufsicht des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über den Böhmisch-Mährischen Verband für Geflügel, Eier und Honig und die Ergänzung der Satzungen dieses Verbandes.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft:

Art. I.

Der § 12 der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 20. September 1940, Slg. Nr. 331, betreffend die Regelung der Erzeugung und Verwertung von Geflügel, Eiern, Honig und Wachs und Erzeugnissen aus Geflügel und Eiern sowie des Aufkaufes von Federn, in der Fassung der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 16. August 1941, Slg. Nr. 304, hat zu lauten:

„Das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft führt die Aufsicht über den Verband.“

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 27. února 1942,

kterou se mění ustanovení o dozoru ministerstva zemědělství a lesnictví nad československým svazem pro drůbež, vejce a med, a o doplnění stanov tohoto svazu.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství:

Čl. I.

§ 12 vyhlášky ministra zemědělství ze dne 20. září 1940, č. 331 Sb., o úpravě výroby a zužitkování drůbeže, vajec, medu a vosku a výrobků z drůbeže a vajec a výkupu peří, ve znění vyhlášky ministra zemědělství ze dne 16. srpna 1941, č. 304 Sb., zní:

„Dozor nad Svazem vykonává ministerstvo zemědělství a lesnictví.“

Art. II.

Die Beilage zu der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft Slg. Nr. 331/1940 in der Fassung der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft Slg Nr. 304/1941 wird abgeändert, wie folgt:

1. Im § 9, Abs. 1, werden die Worte „drei Vorsitzenden-Stellvertretern" durch die Worte „vier Vorsitzenden-Stellvertretern" ersetzt.

2. Im § 14, Abs. 1, werden die Worte „der Regierungskommissär" durch die Worte „das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft" ersetzt.

3. Im § 21, Abs. 1, werden die Worte „dem Regierungskommissär oder dessen Stellvertreter" weggelassen.

Art. III.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

Čl. II.

Příloha vyhlášky ministra zemědělství č. 331/1940 Sb. ve znění vyhlášky ministra zemědělství č. 304/1941 Sb. se mění takto:

1. V § 9, odst. 1 se nahrazují slova „tří místopředsedů" slovy „čtyř místopředsedů".

2. V § 14, odst. 1 se nahrazují slova „vládní komisař" slovy „ministerstvo zemědělství a lesnictví".

3. V § 21, odst. 1 se vypouštějí slova „vládnímu komisaři nebo jeho zástupci".

Čl. III.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

70.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 27. Februar 1942

zur Abänderung der Bestimmungen, betreffend die Aufsicht des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über den Böhmisch-Mährischen Verband für die Getreidewirtschaft und die Ergänzung der Satzungen dieses Verbandes.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft:

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 27. února 1942,

kterou se mění ustanovení o dozoru ministerstva zemědělství a lesnictví nad Československým svazem pro hospodaření obilím, a o doplnění stanov tohoto svazu.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství:

Art. I.

Der § 12 der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 8. Jänner 1941, Slg. Nr. 13, betreffend die Regelung der Erzeugung und Verwertung von Getreide, Hülsenfrüchten, Mahl- und Mehlerzeugnissen, ölhältigen Früchten, ölhältigen Samen, Zichorie, Kaffee-Ersatzstoffen, Heu und Stroh und Futtermitteln sowie der Verwertung von Reis, hat zu lauten:

„Das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft führt die Aufsicht über den Verband."

Art. II.

Die Beilage zu der Kundmachung Slg. Nr. 13/1941 in der Fassung der Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 6. Februar 1942, Slg. Nr. 48, wird abgeändert, wie folgt:

1. Im § 14, Abs. 1, werden die Worte „der Regierungskommissär" durch die Worte „das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft" ersetzt.

2. Im § 21, Abs. 1, werden die Worte „und dem Regierungskommissär oder seinem Stellvertreter" weggelassen.

Art. III.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

Čl. I.

§ 12 vyhlášky ministra zemědělství ze dne 8. ledna 1941, č. 13 Sb., o úpravě výroby a zužitkování obilí, luštěnin, mlýnských výrobků a výrobků z mouky, olejnatých plodin, olejnatých semen, čekanky, kávových náhražek, sena a slámy a krmiv, jakož i zužitkování rýže, zní:

„Dozor nad Svazem vykonává ministerstvo zemědělství a lesnictví."

Čl. II.

Příloha k vyhlášce č. 13/1941 Sb. ve znění vyhlášky ministra zemědělství a lesnictví ze dne 6. února 1942, č. 48 Sb., se mění takto:

1. V § 14, odst. 1 se nahrazují slova „vládní komisař" slovy „ministerstvo zemědělství a lesnictví".

2. V § 21, odst. 1 se vypouštějí slova „a vládnímu komisaři nebo jeho zástupci".

Čl. III.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

71.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 27. Februar 1942,

womit der § 7 der Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung vom 29. September 1939, Slg. Nr. 211, betreffend die Regelung des Wirtschaftens mit Schlachtvieh, Fleisch und Fleischerzeugnissen, abgeändert wird.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 27. února 1942,

kterou se mění § 7 vyhlášky předsedy vlády ze dne 29. září 1939, č. 211 Sb., o úpravě hospodaření s jatečným dobytkem, masem a masnými výrobky.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění

zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

Art. I.

Der § 7 der Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung Slg. Nr. 211/1939 erhält folgende Fassung:

„Das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft führt die Aufsicht über die Gesellschaft."

Art. II.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

Čl. I.

§ 7 vyhlášky předsedy vlády č. 211/1939 Sb. zní:

„Dozor nad Společností vykonává ministerstvo zemědělství a lesnictví."

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

72.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 27. Februar 1942,

womit der § 8 der Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung vom 29. September 1939, Slg. Nr. 212, über das Wirtschaften mit Milch, Milcherzeugnissen, Fetten und Eiern abgeändert wird.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

Art. I.

Der § 8 der Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung Slg. Nr. 212/1939 erhält folgende Fassung:

„Das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft führt die Aufsicht über die Gesellschaft."

Art. II.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 27. února 1942,

kterou se mění § 8 vyhlášky předsedy vlády ze dne 29. září 1939, č. 212 Sb., o hospodaření s mlékem, mléčnými výrobky, tuky a vejci.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

Čl. I.

§ 8 vyhlášky předsedy vlády č. 212/1939 Sb. zní:

„Dozor nad Společností vykonává ministerstvo zemědělství a lesnictví."

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

73.

Kundmachung des Finanzministers vom 13. Jänner 1942,

womit die von den Mährisch-schlesischen Elektrizitätswerken, A. G. in Mährisch-Ostrau, ausgegebenen Teilschuldverschreibungen von der Wirksamkeit der Regierungsverordnung vom 29. November 1938, Slg. Nr. 307, ausgenommen werden.

Gemäß § 5, Abs. 2, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 307/1938 über den vorübergehenden Aufschub der Verzinsung und Tilgung einiger nichtstaatlicher fest verzinslicher Wertpapiere in der Fassung des Art. I der Regierungsverordnung vom 18. Juli 1940, Slg. Nr. 274, bestimme ich, daß die Regierungsverordnung Slg. Nr. 307/1938 auf die von den Mährisch-schlesischen Elektrizitätswerken, A. G. in Mährisch-Ostrau, herausgegebenen Teilschuldverschreibungen nicht mehr Anwendung findet.

Diese Kundmachung tritt am 1. Jänner 1942 in Kraft.

Dr. **Kalfus** m. p.

Vyhláška ministra financí ze dne 13. ledna 1942,

kterou se vyjímají z účinnosti vládního nařízení ze dne 29. listopadu 1938, č. 307 Sb., dílčí dlužní úpisy vydané Moravsko-slezskými elektrárnami, akc. spol. v Moravské Ostravě.

Podle § 5, odst. 2 vl. nař. č. 307/1938 Sb., kterým se přechodně odkládá úrokování a úmor některých nestátních pevně zúročitelných cenných papírů, ve znění čl. I vládního nařízení ze dne 18. července 1940, č. 274 Sb., určuji, že vládní nařízení č. 307/1938 Sb. se již nevztahuje na dílčí dlužní úpisy, vydané Moravsko-slezskými elektrárnami, akc. spol. v Moravské Ostravě.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942.

Dr. **Kalfus** v. r.

Richtigstellung.

Auf Seite 44 des laufenden Jahrgangs der Sammlung lies in der deutschen Fassung der Regierungsverordnung Nr. 5, betreffend die teilweise Regelung der Fischerei, im § 5, Abs. 4, sechzehnte Zeile: „ausgefolgt“ *statt* „ausgestellt“.

Oprava.

Na stránce 44 tohoto ročníku Sbírky jest v § 5, odst. 4, řádek 16 německého znění vládního nařízení č. 5 o částečné úpravě rybářství místo „ausgestellt“ *správně čísti* „ausgefolgt“.

Verwaltung: Prag III, Elermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 4. März 1942.

24. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 4. března 1942.

Cena: K 1·—. Částka 24.

Inhalt: **(74** und **75.) 74.** Verordnung über die Änderung des Amtssprengels der Regierungs-Polizeibehörde Olmütz. — **75.** Kundmachung über den Pflichtanbau von Zichorienwurzeln.

Obsah: **(74.** a **75.) 74.** Nařízení o změně správního obvodu vládního policejního úřadu v Olomouci. — **75.** Vyhláška o povinném osevu čekanky.

74.

Regierungsverordnung vom 15. Jänner 1942

über die Änderung des Amtssprengels der Regierungs-Polizeibehörde Olmütz.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

(1) Aus dem gemäß der Entschließung der Regierung vom 9. Juli 1936 (Kundmachung des Ministers des Innern vom 31. Oktober 1938, Slg. Nr. 273, über die Errichtung einer staatlichen Polizeibehörde in Olmütz) festgesetzten Amtssprengel der Regierungs-Polizeibehörde in Olmütz werden die Gemeinden Bistrowan, Gießhübel, Holitz, Luttein, Nebotein, Nimlau und Schnobolin ausgeschieden.

(2) Der Geschäftskreis, den in den im Absatz 1 genannten Gemeinden bisher die Regierungs-Polizeibehörde in Olmütz besorgt hat, geht wiederum auf die nach den geltenden Vorschriften zuständigen Organe über.

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942

o změně správního obvodu vládního policejního úřadu v Olomouci.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Ze správního obvodu vládního policejního úřadu v Olomouci, stanoveného podle rozhodnutí vlády ze dne 9. července 1936 (vyhláška ministra vnitra ze dne 31. října 1938, č. 273 Sb., o zřízení státního policejního úřadu v Olomouci), se vylučují obce Bystrovany, Hněvotín, Holice, Kyselov, Lutín, Nemilany a Slavonín.

(2) Působnost, kterou v obcích jmenovaných v odstavci 1 vykonával vládní policejní úřad v Olomouci, přechází opět na orgány příslušné podle platných předpisů.

§ 2.

Diese Verordnung wird vom Minister des Innern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

§ 2.

Toto nařízení provede ministr vnitra.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.

75.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 22. Februar 1942

über den Pflichtanbau von Zichorienwurzeln.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft:

§ 1.

In den politischen Bezirken, die in der Beilage dieser Kundmachung angeführt sind, wird der Pflichtanbau von Zichorienwurzeln für das Frühjahr 1942 angeordnet.

§ 2.

Der Böhmisch-Mährische Verband für die Getreidewirtschaft, im weiteren Texte „Verband" genannt, bestimmt in diesen Bezirken die Gemeinden, die dem Pflichtanbau von Zichorienwurzeln unterliegen, setzt das Ausmaß der Anbaufläche fest und trifft die weiteren zur Durchführung des Pflichtanbaues notwendigen Maßnahmen. Die Aufteilung der Anbaufläche, die der Genehmigung des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft bedarf, teilt der Verband den in der Beilage angeführten Bezirksbehörden mit. Der Verband wird ermächtigt, durch seine Kontrollorgane die Erfüllung der Bestimmungen über die Anbaupflicht zu überwachen.

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 22. února 1942

o povinném osevu čekanky.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství:

§ 1.

V politických okresech, které jsou uvedeny v příloze této vyhlášky, nařizuje se pro jaro 1942 povinný osev čekanky.

§ 2.

Českomoravský svaz pro hospodaření obilím, v dalším „Svaz", určí v těchto okresech obce, které podléhají povinnému osevu čekanky, stanoví výměru osevní plochy a učiní další opatření nutná k provedení povinného osevu. Rozvrh osevní plochy, který vyžaduje schválení ministerstva zemědělství a lesnictví, sdělí Svaz okresním úřadům uvedeným v příloze. Svaz se zmocňuje, aby svými kontrolními orgány dbal na dodržování ustanovení o povinném osevu.

§ 3.

(1) Die Bezirksbehörde gibt jeder einzelnen Gemeinde die Fläche bekannt, die mit Zichorienwurzeln zu bebauen ist. Die Gemeinde hat diese Fläche auf die einzelnen landwirtschaftlichen Betriebe aufzuteilen; hierbei sind in erster Reihe die Betriebe heranzuziehen, die im Jahre 1941 bereits Zichorienwurzeln angebaut haben, wobei ihre Wirtschaftsmöglichkeiten zu berücksichtigen sind.

(2) Die auf die einzelnen Landwirte umgelegte Fläche darf 5% der Gesamtackerfläche des Betriebes nicht übersteigen, mit Ausnahme

a) im Bezirke Königgrätz; hier darf die Pflichtanbaufläche von Zichorienwurzeln 7% der Gesamtackerfläche des Betriebes erreichen, wenn die Pflichtanbaufläche im Jahre 1941 nicht kleiner war,

b) in nematodenverseuchten Betrieben; hier darf eine Anbaufläche bis zu 7% der Gesamtackerfläche des Betriebes auferlegt werden.

(3) Betriebe unter 1 ha Gesamtackerfläche dürfen mit dem Pflichtanbau von Zichorienwurzeln nicht belegt werden.

(4) Die Mindestgröße des mit Zichorienwurzeln bebauten Einzelfeldes darf 0.05 ha nicht unterschreiten.

§ 4.

Landwirte, denen das Gemeindeamt die Pflichtanbaufläche von Zichorienwurzeln festgesetzt hat, sind verpflichtet, dieselbe mit Zichorienwurzeln zu bebauen, die Zichorienkultur mit der Sorgfalt eines ordentlichen Anbauers zu bearbeiten, zu pflegen und im Herbste des Jahres 1942 die Zichorienwurzeln zu den festgesetzten Preisen in die vom Verbande bestimmte Darre zu liefern.

§ 5.

Die Anbauer von Zichorienwurzeln haben Anspruch auf Zuteilung von 100 kg Citramphoska für je 1 ha Fläche, die mit Zichorienwurzeln bebaut wird.

§ 6.

Übertretungen der Bestimmungen dieser Kundmachung werden gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft.

§ 7.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

§ 3.

(1) Okresní úřad oznámí každé jednotlivé obci plochu, která má býti oseta čekankou. Obec rozdělí tuto plochu na jednotlivé zemědělské závody; při tom v prvé řadě dlužno přihlížeti k těm závodům, které již v roce 1941 pěstovaly čekanku a k jejich hospodářským možnostem.

(2) Plocha rozvržená na jednotlivé zemědělce nesmí přesahovati 5% celkové orné plochy závodu s výjimkou:

a) okresu Hradec Králové; zde smí povinná osevní plocha čekanky dosáhnouti 7% celkové orné plochy závodu, nebyla-li povinná osevní plocha v roce 1941 menší,

b) v závodech zamořených háďátkem řepným; zde smí býti uložena osevní plocha až do 7% celkové orné plochy závodu.

(3) Závodům s celkovou ornou plochou pod 1 ha nesmí býti uložen povinný osev čekanky.

(4) Nejmenší výměra jednotlivého pozemku osetého čekankou nesmí býti menší 0.05 ha.

§ 4.

Zemědělci, kterým byla obecním úřadem určena plocha povinného osevu čekanky, jsou povinni tuto plochu čekankou oseti, kulturu čekanky obdělávati a ošetřovati s péčí řádného pěstitele a na podzim roku 1942 čekanku dodati za stanovené ceny do sušárny určené Svazem.

§ 5.

Pěstitelé čekanky mají nárok na příděl 100 kg citramfosky na každý ha plochy, která bude oseta čekankou.

§ 6.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

Beilage zur der Kundmachung Slg. Nr. 75/1942.

Böhmen:

Böhmisch-Brod
Brandeis an der Elbe
Chrudim
Hohenmauth
Horschitz
Jitschin
Kolin
Königgrätz
Königinhof an der Elbe
Kralup an der Moldau
Kuttenberg
Laun
Melnik
Nachod
Neu-Bidschow
Neuenburg an der Elbe
Pardubitz
Podiebrad
Prag-Land
Raudnitz an der Elbe
Reichenau an der Knieschna
Tschaslau

Mähren:

Brünn-Land
Gaya
Göding
Kremsier
Littau
Olmütz-Land
Prerau
Proßnitz
Tischnowitz

Příloha k vyhlášce č. 75/1942 Sb.

Čechy:

Brandýs nad Labem
Brod Český
Bydžov Nový
Čáslav
Dvůr Králové nad Labem
Hora Kutná
Hořice
Hradec Králové
Chrudim
Jičín
Kolín
Kralupy nad Vltavou
Louny
Mělník
Mýto Vysoké
Náchod
Nymburk
Pardubice
Poděbrady
Praha-venkov
Roudnice nad Labem
Rychnov nad Kněžnou

Morava:

Brno-venkov
Hodonín
Kroměříž
Kyjov
Litovel
Olomouc-venkov
Prostějov
Přerov
Tišnov

Verwaltung: Prag III, Ziermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 5. März 1942.

25. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942. 541

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 5. března 1942.

Cena: K 1·—. Částka 25.

Inhalt: **76.** Kundmachung über die Lieferungspflicht von Zuckerrüben aus der Ernte 1942.

Obsah: **76.** Vyhláška o dodávkové povinnosti cukrovky ze sklizně 1942.

76.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 2. März 1942 über die Lieferungspflicht von Zuckerrüben aus der Ernte 1942.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

§ 1.

Die Zuckerrübenanbauer im Protektorat Böhmen und Mähren sind verpflichtet, Zuckerrüben in einer solchen Menge anzubauen, daß sie das ihnen bis zum 10. März 1942 vorgeschriebene Jahreslieferrecht mindestens erfüllen können.

§ 2.

(1) Das Jahreslieferrecht (§ 1) wird vom Böhmisch-Mährischen Verband für Rüben und Zucker, im weiteren „Verband", mit Genehmigung des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft über die einzelnen Zuckerfabriken, Darren und landwirtschaftlichen Brennereien zugeteilt.

(2) Der Verband kann auch solchen Anbauern, welche Zuckerrüben bisher nicht angebaut haben, auf deren Antrag ein Jahreslieferrecht festsetzen. Der Antrag muß bis zum 10. März 1942 im Verband vorliegen.

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 2. března 1942 o dodávkové povinnosti cukrovky ze sklizně 1942.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

§ 1.

Pěstitelé cukrovky v Protektorátu Čechy a Morava jsou povinni pěstovati cukrovku v takovém množství, aby mohli nejméně splniti roční dodávkové právo předepsané jim do 10. března 1942.

§ 2.

(1) Roční dodávkové právo (§ 1) přidělí se schválením ministerstva zemědělství a lesnictví prostřednictvím jednotlivých cukrovarů, sušáren a zemědělských lihovarů Českomoravský svaz pro řepu a cukr, v dalším „Svaz".

(2) Pěstitelům, kteří cukrovku dosud nepěstovali, může Svaz na jejich žádost stanoviti také roční dodávkové právo. Žádost musí býti u Svazu do 10. března 1942.

§ 3.

(1) Liefert der Rübenanbauer mehr Rüben, als dem Durchschnitt seiner Lieferungen in den letzten 3 Jahren entspricht, so erhält er für die Mehrlieferung ohne Anrechnung auf die Zuckerverbrauchsration zum Großverteilereinkaufspreis eine Zuckerprämie in der Höhe, wie sie sich aus folgender Aufstellung ergibt:

Bei einem dreijährigen Lieferungsdurchschnitt von q	werden je q Mehrlieferung in g Zucker als Prämie ausgefolgt, jedoch nicht mehr als insgesamt 50 kg
1 — 50 q	700 g
51 — 100 q	600 g
101 — 200 q	500 g
201 — 300 q	400 g
301 — 500 q	300 g
501 — 750 q	250 g
751 — 1000 q	200 g
1001 — 1500 q	150 g
1501 — 2500 q	100 g
2501 — 5000 q	75 g
5001 —10.000 q	60 g
über 10.000 q	50 g.

(2) Die Durchschnittslieferung der letzten drei Jahre wird dem Landwirt gleichzeitig mit dem Jahreslieferrecht mitgeteilt.

(3) Zuckerrüben dürfen in einem Betrieb nur dann verfüttert werden, wenn dieser mindestens eine Zuckerprämie von 10 kg erreicht hat.

(4) Wird vom Rübenanbauer nachgewiesen, daß er seine Rübenanbaufläche gegenüber dem Jahre 1941 erweitert hat, so hat er Anspruch auf 100 kg Citramphoska je ha der erweiterten Anbaufläche.

§ 4.

Übertretungen der Bestimmungen dieser Kundmachung werden gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft.

§ 5.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

§ 3.

(1) Dodá-li pěstitel řepy více řepy, než odpovídá průměru jeho dodávek v posledních 3 letech, obdrží za vícedodávku prémii v cukru za nákupní cenu velkorozdělovače bez započtení do spotřební dávky cukru ve výši podle tohoto sestavení:

Při tříletém dodávkovém průměru q	vydá se jako prémie cukru v g za každý q vícedodávky, avšak ne více než 50 kg celkem
1 — 50 q	700 g
51 — 100 q	600 g
101 — 200 q	500 g
201 — 300 q	400 g
301 — 500 q	300 g
501 — 750 q	250 g
751 — 1000 q	200 g
1001 — 1500 q	150 g
1501 — 2500 q	100 g
2501 — 5000 q	75 g
5001 —10.000 q	60 g
přes 10.000 q	50 g.

(2) Zemědělci bude sdělena průměrná roční dodávka posledních tří roků zároveň s ročním dodávkovým právem.

(3) Cukrovku smí podnik zkrmovati jen tehdy, dosáhne-li nejméně prémii 10 kg cukru.

(4) Prokáže-li pěstitel řepy, že rozšířil svoji osevní plochu řepy oproti roku 1941, má nárok na 100 kg citramfosky za každý ha zvýšené osevní plochy.

§ 4.

Přestupky ustanovení této vyhlášky trestají se podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 6. März 1942.

26. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 6. března 1942.

Cena: K 1·—. Částka 26.

Inhalt: **77.** Kundmachung, womit die Erzeugung und die Lieferung von Kartoffeln im Jahre 1942 geregelt wird.

Obsah: **77.** Vyhláška, kterou se upravuje výroba a dodávka bramborů v roce 1942.

77.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 3. März 1942,

womit die Erzeugung und die Lieferung von Kartoffeln im Jahre 1942 geregelt wird.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

§ 1.

Alle Kartoffelanbauer im Protektorat Böhmen und Mähren sind verpflichtet, im Jahre 1942:

a) alle Maßnahmen durchzuführen, um jene Mindestfläche ordnungsgemäß mit Kartoffeln zu bebauen, die der Böhmisch-Mährische Verband für Kartoffeln und Stärke, im weiteren „Verband", mit Genehmigung des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft mindestens in der Höhe der vorjährigen Anbaufläche festsetzt,

b) aus ihrer Kartoffelernte das Kartoffellieferkontingent, das der Verband mit Genehmigung des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft festsetzt, abzuliefern.

§ 2.

(1) Anbaufläche und Lieferkontingent werden vom Verband mit Genehmigung des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft auf die einzelnen Bezirke aufgeteilt.

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 3. března 1942,

kterou se upravuje výroba a dodávka bramborů v roce 1942.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

§ 1.

Všichni pěstitelé bramborů v Protektorátě Čechy a Morava jsou povinni v roce 1942:

a) provésti všechna opatření, aby byla brambory řádně osázena ona nejmenší plocha, kterou se schválením ministerstva zemědělství a lesnictví stanoví Českomoravský svaz pro brambory a škrob, v dalším „Svaz", nejméně ve výši loňské osevní plochy,

b) dodati ze své sklizně bramborů dodávkový kontingent, který se schválením ministerstva zemědělství a lesnictví stanoví Svaz.

§ 2.

(1) Osevní plochu a dodávkový kontingent rozvrhne Svaz se schválením ministerstva zemědělství a lesnictví na jednotlivé okresy.

(2) Die weitere Aufteilung erfolgt nach den vom Ministerium für Land- und Forstwirtschaft genehmigten Richtlinien des Verbandes auf die Gemeinden durch die Bezirksbehörden und auf die einzelnen Anbauer durch die Gemeinden.

§ 3.

Das gelieferte Pflanzgut wird in die Lieferkontingente des Anbauers eingerechnet.

§ 4.

Eine erhöhte Anrechnung auf das Lieferkontingent erfolgt:

a) bei fristgerecht gelieferten 100 kg Frühkartoffeln mindestens mit 140 kg;

b) bei Lieferung von 100 kg mittelfrühen Kartoffeln bis zum 31. August 1942 mindestens mit 130 kg;

c) bei Lieferung von 100 kg Elite- oder anerkanntem Kartoffelpflanzgut mit 120 kg.

§ 5.

Ausnahmen von dem festgesetzten Lieferkontingent kann in begründeten Fällen der Verband bewilligen.

§ 6.

(1) Für die Flächen, die mit frühen oder mittelfrühen zur Ablieferung bis zum 31. August 1942 bestimmten Kartoffeln bebaut werden, wird gegen Bezahlung eine Sonderzuteilung von 100 kg Handelsdüngemittel je ha gewährt.

(2) Für nachweisliche Erweiterung der Anbaufläche von frühen oder mittelfrühen Kartoffeln wird eine Sonderzuteilung von 200 kg Citramphoska je ha Mehrfläche gewährt.

(3) Die Anträge um Sonderzuteilung gemäß den Absätzen 1 und 2 sind auf vorgeschriebenen Formblättern vom Gemeindeamt an die Arbeitsgemeinschaft der Düngerindustrie beim Ministerium für Land- und Forstwirtschaft, Prag II, Florenzgasse 3, zu richten.

§ 7.

Übertretungen dieser Kundmachung und der gemäß derselben erlassenen Maßnahmen werden gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft.

§ 8.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

(2) Další rozvržení provedou okresní úřady na obce a obce na jednotlivé pěstitele podle směrnic Svazu, schválených ministerstvem zemědělství a lesnictví.

§ 3.

Dodaná sadba se započítá pěstiteli do dodávkových kontingentů.

§ 4.

Vyšším množstvím se započítají do dodávkového kontingentu:

a) 100 kg raných bramborů dodaných ve stanovené lhůtě nejméně jako 140 kg;

b) 100 kg poloraných bramborů dodaných do 31. srpna 1942 nejméně jako 130 kg;

c) 100 kg dodané elitní nebo uznané sadby jako 120 kg.

§ 5.

Výjimky ze stanoveného dodávkového kontingentu může povoliti v odůvodněných případech Svaz.

§ 6.

(1) Pro plochy, které budou osázeny ranými nebo poloranými brambory k dodání do 31. srpna 1942, se povolí proti zaplacení zvláštní příděl 100 kg strojených hnojiv na 1 ha.

(2) Při prokazatelném rozšíření osevní plochy raných nebo poloraných bramborů se povolí zvláštní příděl 200 kg citramfosky za každý 1 ha zvýšené osevní plochy.

(3) Žádosti o zvláštní příděl podle odstavců 1 a 2 na předepsaných tiskopisech zašle obecní úřad Pracovnímu souručenství průmyslu strojených hnojiv při ministerstvu zemědělství a lesnictví, Praha II., Na Florenci 3.

§ 7.

Přestupky této vyhlášky a opatření podle ní vydaných se trestají podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb.

§ 8.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

Verwaltung: Prag III, Ziermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 6. März 1942.

27. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 6. března 1942.

Cena: K 1·—. Částka 27.

Inhalt: **78.** Verordnung über die Kosten für einige amtstierärztliche Dienstgeschäfte.

Obsah: **78.** Nařízení o taxách za některé služební výkony úředních veterinářů.

78.

Regierungsverordnung vom 20. November 1941 über die Kosten für einige amtstierärztliche Dienstgeschäfte.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

Für die nach den geltenden Vorschriften pflichtmäßigen oder von der Partei hervorgerufenen Dienstgeschäfte der Amtsveterinäre hat die Partei (der Unternehmer eines der Aufsicht des Amtsveterinärs unterliegenden Betriebes oder einer solchen Einrichtung, der Tierbesitzer) Gebühren zu entrichten. In welchen Fällen und in welcher Höhe diese Gebühren zu erheben sind, bestimmt die Regierung mittels einer Kundmachung im Amtsblatt.

§ 2.

Amtsveterinäre im Sinne dieser Verordnung sind die im Wirkungsbereiche der politischen Behörden Dienst leistenden Veterinäre.

Vládní nařízení ze dne 20. listopadu 1941 o taxách za některé služební výkony úředních veterinářů.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

Za služební výkony úředních veterinářů podle platných předpisů povinné nebo stranou vyvolané jest strana (provozovatel podniku nebo zařízení podléhajícího dozoru úředního veterináře, držitel zvířete) povinna zaplatiti taxy. V kterých případech a v jaké výši jest tyto taxy vybírati, stanoví vláda vyhláškou v Úředním listě.

§ 2.

Úředními veterináři podle tohoto nařízení jsou veterináři konající službu v oboru působnosti politických úřadů.

§ 3.

(1) Neben den Gebühren gemäß § 1 ist die Partei verpflichtet, die besonderen Auslagen des Verfahrens zu ersetzen, die der Behörde infolge der Durchführung des gebührenpflichtigen Dienstgeschäftes entstanden sind, insbesonders die Dienstauslagen des Amtsveterinärs (Fahrtauslagen, Tage- und Übernachtungsgelder) gemäß den Vorschriften über das Verfahren in Angelegenheiten, die in den Wirkungskreis der politischen Behörden gehören, soweit im Absatz 3 nichts anderes bestimmt ist. Diese Auslagen des Verfahrens können mit einem Pauschalbetrage festgesetzt werden. Die besonderen Auslagen des Verfahrens ersetzt die Partei nicht, falls diese bereits in die Gebühren gemäß § 1 einbezogen sind.

(2) In Fällen der Vertretung des Amtsveterinärs durch einen Amtsveterinär des Nachbarsprengels fallen die höheren, durch diese Vertretung entstandenen Auslagen nicht zu Lasten der zahlungspflichtigen Partei, sondern zu Lasten der Protektoratskasse.

(3) Haben gemäß Absatz 1 die Auslagen mehrere zahlungspflichtige Parteien zu ersetzen, so sind sie auf die Parteien mit Berücksichtigung ihres Interesses an der Sache aufzuteilen. Dasselbe gilt sinngemäß, wenn mit derselben Dienstreise Dienstgeschäfte gebührenpflichtiger und nichtgebührenpflichtiger Art verbunden waren.

(4) Hat die Partei verschuldet, daß das angeforderte Dienstgeschäft nicht durchgeführt wurde, so ist sie verpflichtet, neben dem Ersatz der besonderen Auslagen nach den vorstehenden Absätzen der Behörde einen weiteren Betrag von 30 K zu bezahlen.

§ 4.

Der Partei, die verpflichtet ist, die Gebühren (§ 1) und Auslagen des Verfahrens (§ 3) zu bezahlen, folgt die Behörde einen Zahlungsauftrag aus. In Fällen, in denen die rechtzeitige Bezahlung der Gebühren und Auslagen des Verfahrens von Gefahr im Verzuge bedroht wurde, sind die Amtsveterinäre berechtigt, beim Dienstgeschäft gleichzeitig die Gebühr und die Auslagen des Verfahrens vorschußweise einzuheben. In solchen Fällen kann die Vornahme der veterinären Dienstgeschäfte vor Entrichtung der Gebühren und Auslagen des Verfahrens abgelehnt werden, falls die Ablehnung nicht gegen das öffentliche Interesse verstößt.

§ 3.

(1) Mimo taxy podle § 1 jest strana povinna hraditi zvláštní náklady řízení, které vznikly úřadu provedením poplatného výkonu, zejména služební výlohy úředního veterináře (cestovní výlohy, diety a nocležné) podle předpisů o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů, pokud není v odstavci 3 jinak ustanoveno. Tyto náklady řízení mohou býti stanoveny paušální částkou. Zvláštní náklady řízení strana nehradí, jsou-li již přímo zahrnuty v taxách podle § 1.

(2) Při zastupování úředního veterináře úředním veterinářem sousedního obvodu nenese strana vyšší náklady vzniklé tímto zastoupením, nýbrž Protektorát.

(3) Je-li podle odstavce 1 povinno nahraditi náklady několik stran, buďtež tyto náklady mezi ně rozděleny s přihlédnutím k jejich zájmu na věci. Totéž platí obdobně, byly-li při jedné služební cestě spojeny služební výkony poplatné a nepoplatné.

(4) Jestliže strana zavinila, že vyžádaný služební výkon nebyl proveden, je povinna vedle náhrady zvláštních nákladů podle předchozích odstavců zaplatiti úřadu další částku 30 K.

§ 4.

Straně, která jest povinna zaplatiti taxy (§ 1) a úhrady (§ 3), vydá úřad platební výměr. V případech, ve kterých by včasné zaplacení tax nebo úhrad bylo ohroženo nebezpečím v prodlení, jsou úřední veterináři oprávněni, aby současně při služebním výkonu taxu a úhradu zálohově vybrali. V takových případech může býti provedení veterinárních výkonů před zapravením tax a úhrad odmítnuto, není-li odmítnutí na závadu veřejnému zájmu.

§ 5.

Von den Gebühren und Auslagen des Verfahrens, die innerhalb 15 Tagen nach Inkrafttreten des Zahlungsauftrages nicht entrichtet wurden, sind 6% Verzugszinsen zu bezahlen.

§ 6.

(1) Die Gebühren und die ersetzten Auslagen fließen der Protektoratskasse zu.

(2) Das Ministerium für Landwirtschaft bestimmt im Einvernehmen mit den Ministerien für soziale und Gesundheitsverwaltung, des Innern und der Finanzen, in welcher Höhe den Amtsveterinären, die nach dieser Verordnung gebührenpflichtige Dienstgeschäfte durchführen, für erhöhten Dienstaufwand Ersatz gewährt wird.

(3) Den Amtsveterinären gebührt der Ersatz der entstandenen Reisekosten nach den allgemeinen Vorschriften der Dienstauslagenersätze bei Dienstreisen.

§ 7.

Die Art der Einhebung und Einzahlung der Gebühren und Auslagen des Verfahrens, ihrer Verrechnung und Evidenz sowie der Erstattung des erhöhten Dienstaufwandes (§ 6) wird vom Ministerium des Innern im Einvernehmen mit den Ministerien für Landwirtschaft, für soziale und Gesundheitsverwaltung, der Finanzen, des Verkehrs und mit der Obersten Rechnungskontrollbehörde geregelt.

§ 8.

Soweit die Städte mit eigenem Statut die amtstierärztlichen Dienstgeschäfte durch eigene Beamte durchführen und als zahlungspflichtige Partei nach § 1 in Frage kommen, finden die Bestimmungen dieser Verordnung keine Anwendung.

§ 9.

Die bisher herausgegebenen Vorschriften über die Entrichtungspflicht von Gebühren für die veterinär-polizeilichen Dienstgeschäfte der Amtsveterinäre werden aufgehoben; insbesondere wird die Bestimmung des § 11, Z. 2, Abs. 2, des Gesetzes vom 6. August 1909, R. G. Bl. Nr. 177, über die Abwehr und Tilgung von Tierseuchen aufgehoben.

§ 10.

Diese Verordnung tritt am 1. Mai 1942 in Kraft; sie wird vom Minister für Landwirt-

§ 5.

Z tax a úhrad, které nebyly zaplaceny do 15 dnů od pravoplatnosti platebního výměru, jest zaplatiti 6% úrok z prodlení.

§ 6.

(1) Taxy a úhrady plynou do protektorátní pokladny.

(2) Ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvy sociální a zdravotní správy, vnitra a financí určí, v jaké výši se poskytne úředním veterinářům, kteří konají služební výkony poplatné podle tohoto nařízení, náhrada za zvýšené služební výdaje.

(3) Úředním veterinářům náleží náhrada vzniklých cestovních výloh podle všeobecných předpisů o náhradě služebních výloh při úředních cestách.

§ 7.

Způsob vybírání a placení tax a úhrad, jejich zúčtování a evidence, jakož i výplaty náhrad zvýšených služebních výdajů (§ 6) bude upraven ministerstvem vnitra v dohodě s ministerstvy zemědělství, sociální a zdravotní správy, financí, dopravy a s nejvyšším účetním kontrolním úřadem.

§ 8.

Na města se zvláštním statutem, pokud provádějí úřední veterinární výkony vlastními úředníky a jsou stranou podle § 1, se ustanovení tohoto nařízení nevztahují.

§ 9.

Dosud vydané předpisy o povinnosti zapravovati poplatky za veterinárněpolicejní služební výkony úředních veterinářů se zrušují; zejména se zrušuje ustanovení § 11, č. 2, odst. 2 zákona ze dne 6. srpna 1909, č. 177 ř. z., o zamezení a potlačení nakažlivých nemocí zvířat.

§ 10.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. května 1942; provede je ministr zeměděl-

schaft, beziehungsweise vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

ství, pokud se týče ministr sociální a zdravotní správy, v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 6. März 1942.

28. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 6. března 1942.

Cena: K 1·—. Částka 28.

Inhalt: **79.** Kundmachung über die Ausgleichsbeträge für geschlachtete Schweine.

Obsah: **79.** Vyhláška o vyrovnávacích částkách za poražené vepře.

79.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 6. März 1942
über die Ausgleichsbeträge für geschlachtete Schweine.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart im Einvernehmen mit der Obersten Preisbehörde auf Grund der §§ 1 und 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

§ 1.

Zum Ausgleich für die gemäß der Kundmachung der Obersten Preisbehörde vom 5. März 1942, Z. 39.638-III/1-1942, Amtsblatt Nr. 54 vom 5. März 1942, erhöhten Schweinepreise erhalten die gewerblich Schweine schlachtenden Betriebe, denen von den Schlachtviehmärkten oder Verteilungsstellen Schweine zur Schlachtung zugeteilt werden, für jedes zugeteilte und geschlachtete Schwein einen Ausgleichsbetrag.

§ 2.

Der Ausgleichsbetrag beträgt bis auf weiteres 100 K je Schwein.

§ 3.

(1) Die Ausgleichsbeträge zahlen auf den Schlachtviehmärkten und Verteilungsstellen die Zahlstellen aus, bei denen das Schlachtvieh

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 6. března 1942
o vyrovnávacích částkách za poražené vepře.

Ministr zemědělství a lesnictví v dohodě s nejvyšším úřadem cenovým vyhlašuje podle §§ 1 a 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

§ 1.

K vyrovnání podle vyhlášky nejvyššího úřadu cenového ze dne 5. března 1942, č. 39.638-III/1-1942, Úřední list č. 54 ze dne 5. března 1942, zvýšených cen vepřů, obdrží podniky porážející po živnostensku vepře, jimž se vepři na trzích na jatečný dobytek nebo rozdělovnách pro porážku přidělují, za každého přiděleného a poraženého vepře vyrovnávací částku.

§ 2.

Vyrovnávací částka činí až na další 100 K za jednoho vepře.

§ 3.

(1) Vyrovnávací částky vyplácejí na trzích na jatečný dobytek a na rozdělovnách platebny, u nichž se proplácí jatečný dobytek, nebo

bezahlt wird, oder die Stellen, die der Böhmisch-Mährische Verband für Vieh, Fleisch und Fische bestimmen wird.

(2) Der schlachtende Betrieb hat der mit der Auszahlung betrauten Zahlstelle den Marktschlußschein vorzulegen.

(3) Die Zahlstelle bestätigt die erfolgte Auszahlung auf der Rückseite des Marktschlußscheines und stellt diesen dem Betriebe zurück.

§ 4.

Für die in der Zeit vom 9. Februar bis einschließlich 8. März 1942 gewerblich geschlachteten Schweine wird zwischen dem Käufer und dem Verkäufer die Nachzahlung des Kaufpreises nicht verrechnet, sondern der Ausgleichsbetrag wird unmittelbar an die Erzeuger, die die Schweine geliefert haben, ausbezahlt.

§ 5.

Diese Kundmachung tritt am 9. Februar 1942 in Kraft.

Hrubý m. p.

místa, která určí Českomoravský svaz pro dobytek, maso a ryby.

(2) Porážející podnik musí předložiti platebně pověřené výplatou tržní uzávěrkový list.

(3) Platebna potvrdí provedenou výplatu na zadní straně tržního uzávěrkového listu a vrátí jej podniku.

§ 4.

Za vepře po živnostensku poražené v době od 9. února do 8. března 1942 včetně nebude doplatek tržní ceny vyúčtován mezi kupujícím a prodávajícím, nýbrž vyrovnávací částka bude vyplacena přímo chovatelům, kteří vepře dodali.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 9. února 1942.

Hrubý v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 6. März 1942.

29. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 6. března 1942.

Cena: K 1·—.

Částka 29.

Inhalt: **80.** Verordnung über die Verwaltungsbefugnisse der Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren und über die Vertretung der Regierungsmitglieder.

Obsah: **80.** Nařízení o správní působnosti vlády Protektorátu Čechy a Morava a o zastupování členů vlády.

80.

Regierungsverordnung
vom 4. März 1942
über die Verwaltungsbefugnisse der Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren und über die Vertretung der Regierungsmitglieder.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330, in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942, V. Bl. S. 42:

§ 1.

Die Verwaltungsbefugnisse der Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren gehen auf den (die) sachlich zuständigen Minister über. Sie werden mit Zustimmung des Vorsitzenden der Regierung ausgeübt.

§ 2.

Für den Fall seiner Verhinderung bestimmt der Minister einen höheren Beamten seines Ressorts als seinen allgemeinen Vertreter.

Vládní nařízení
ze dne 4. března 1942
o správní působnosti vlády Protektorátu Čechy a Morava a o zastupování členů vlády.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb., ve znění nařízení ze dne 27. února 1942, Věstn. str. 42:

§ 1.

Správní působnost vlády Protektorátu Čechy a Morava přechází na věcně příslušného ministra (ministry). Je vykonávána se souhlasem předsedy vlády.

§ 2.

Pro případ svého zaneprázdnění určí ministr vyššího úředníka svého resortu za svého všeobecného zástupce.

§ 3.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Wirksamkeit; sie wird vom Vorsitzenden der Regierung und von allen Ministern durchgeführt.

Der Staatspräsident:
Dr. **Hácha** m. p.

Der Vorsitzende der Regierung und Justizminister:
Dr. **Krejčí** m. p.

Der Minister des Innern:
Bienert m. p.

Der Minister für Wirtschaft und Arbeit:
Dr. **Bertsch** m. p.

Der Minister für Schulwesen und Volkskultur:
Moravec m. p.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft:
Hrubý m. p.

Der Minister für Verkehr und Technik:
Dr. **Kamenický** m. p.

Der Finanzminister:
Dr. **Kalfus** m. p.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je předseda vlády a všichni ministři.

Státní president:
Dr. **Hácha** v. r.

Předseda vlády a ministr spravedlnosti:
Dr. **Krejčí** v. r.

Ministr vnitra:
Bienert v. r.

Ministr hospodářství a práce:
Dr. **Bertsch** v. r.

Ministr školství a národní osvěty:
Moravec v. r.

Ministr zemědělství a lesnictví:
Hrubý v. r.

Ministr dopravy a techniky:
Dr. **Kamenický** v. r.

Ministr financí:
Dr. **Kalfus** v. r.

Verwaltung: Prag III, Elermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 11. März 1942.

30. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 11. března 1942.

Cena: K 1·—. Částka 30.

Inhalt: **81.** Kundmachung, betreffend die neue Regelung der Verbrauchsration von Milch für Selbstversorger.

Obsah: **81.** Vyhláška, kterou se nově upravuje spotřební dávka mléka pro samozásobitele.

81.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 5. März 1942,

betreffend die neue Regelung der Verbrauchsration von Milch für Selbstversorger.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

§ 1.

§ 2, Abs. 1, lit. c), der Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung vom 23. November 1939, Slg. Nr. 278, betreffend die Festsetzung von Verbrauchsrationen für Selbstversorger, in der Fassung der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 20. November 1940, Slg. Nr. 402, wird abgeändert und hat zu lauten:

„c) ½ Liter Milch täglich zum Eigenverbrauch; der Selbstversorger ist verpflichtet, sämtliche verbleibende Milch:

1. in den Sammelgebieten, in denen die Ablieferungspflicht von Milch an die Molkereien eingeführt ist, an die zuständige Molkerei (Sammelstelle) abzuführen. Soweit die Selbstversorger diese Mengen nicht verbrauchen, sind sie verpflichtet, auch diese unverbrauchte Menge an die Sammelstelle abzuführen. Von der abgeführten Milch erhält der Selbstversorger eine Buttermenge, die ¼ Liter Milch

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 5. března 1942,

kterou se nově upravuje spotřební dávka mléka pro samozásobitele.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

§ 1.

§ 2, odst. 1, písm. c) vyhlášky předsedy vlády ze dne 23. listopadu 1939, č. 278 Sb., kterou se stanoví spotřební dávky samozásobitelů, ve znění vyhlášky ministra zemědělství ze dne 20. listopadu 1940, č. 402 Sb., se mění a zní:

„c) ½ litru mléka denně pro vlastní spotřebu; všechno ostatní mléko je samozásobitel povinen:

1. ve sběrných obvodech, ve kterých je zavedena povinná dodávka mléka do mlékáren, odvésti do příslušné mlékárny (sběrny). Pokud samozásobitelé toto množství sami nespotřebují, jsou povinni odvésti rovněž toto nespotřebované množství do sběrny. Z dodaného mléka obdrží samozásobitel množství másla, které odpovídá denně ¼ litru mléka o tučnosti 3,5%, nejvýše však 70 g týdně;

täglich mit 3,5% Fettgehalt entspricht, höchstens jedoch 70 g je Woche; diese Butterzuteilung darf jedoch nicht mehr als 80% der abgeführten Gesamtfettmenge betragen. Bei niedrigerem Fettgehalt wird die Butterzuteilung nach den vom Böhmisch-Mährischen Verband für Milch und Fette herauszugebenden Richtlinien gesenkt und bei einem Fettgehalt unter 2,7% gesperrt;

2. in den Sammelgebieten mit Landbutterablieferungspflicht zu Landbutter zu verarbeiten und die gewonnene Butter an die zuständige Molkerei (Landbutterdistriktsammelstelle) abzuführen, wobei er höchstens 70 g je Woche und Selbstversorger in Milch für den eigenen Verbrauch behalten darf."

§ 2.

Diese Kundmachung tritt am 16. März 1942 in Kraft.

Hrubý m. p.

tento příděl másla nesmí však činiti více než 80% celkového množství dodaného tuku. Při nižší tučnosti se příděl másla sníží podle směrnic vydaných Českomoravským svazem pro mléko a tuky a při tučnosti dodaného mléka pod 2,7% se máslo nevydá;

2. ve sběrných obvodech s povinnou dodávkou selského másla zpracovati na selské máslo a získané máslo odvésti do příslušné mlékárny (obvodové sběrny selského másla), při čemž si smí ponechati pro vlastní spotřebu na týden a samozásobitele mlékem nejvýše 70 g másla."

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 16. března 1942.

Hrubý v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 13. März 1942.

31. Stück. Preis: K 1·60.

Ročník 1942.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 13. března 1942.

Cena: K 1·60. Částka 31.

Inhalt: (82 und 83.) 82. Verordnung über den Einfluß des strafgerichtlichen Verfahrens auf das Dienstverhältnis der öffentlichen Bediensteten und auf die öffentlichrechtliche Pensionsversorgung. — 83. Verordnung über Tanzlustbarkeiten im Kriege.

Obsah: (82. a 83.) 82. Nařízení o vlivu soudního trestního řízení na služební poměr veřejných zaměstnanců a na veřejnoprávní pensijní zaopatření. — 83. Nařízení o tanečních zábavách ve válce.

82.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941

über den Einfluß des strafgerichtlichen Verfahrens auf das Dienstverhältnis der öffentlichen Bediensteten und auf die öffentlichrechtliche Pensionsversorgung.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

Ein Bediensteter, der

a) zum Tode, zu Zuchthaus, zu Kerker oder schwerem Kerker,

b) wegen vorsätzlich begangener Tat nach dem Strafrecht des Deutschen Reiches zu Gefängnis oder nach dem Strafrecht des Protektorates zu strengem Arrest, in beiden Fällen in der Dauer von einem Jahr oder länger, oder

c) wegen vorsätzlicher hoch- oder landesverräterischer Handlungen zu Gefängnis verurteilt wird,

ist mit der Rechtskraft des Strafurteiles aus dem Dienstverhältnis entlassen. Dasselbe gilt, wenn dem Bediensteten die bürgerlichen Ehrenrechte oder die Fähigkeit zur Bekleidung öffentlicher Ämter aberkannt werden.

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941

o vlivu soudního trestního řízení na služební poměr veřejných zaměstnanců a na veřejnoprávní pensijní zaopatření.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

Zaměstnanec, který je výrokem trestního soudu odsouzen

a) k smrti, káznici, žaláři nebo těžkému žaláři,

b) pro čin spáchaný úmyslně podle říšskoněmeckého trestního práva k vězení nebo podle protektorátního trestního práva k tuhému vězení, v obojím případě v trvání jednoho roku nebo delším, nebo

c) pro úmyslnou velezrádnou nebo zemězrádnou činnost k vězení,

propouští se dnem pravoplatnosti trestního rozsudku ze služebního poměru. Totéž platí, byl-li úředník zbaven výrokem trestního soudu občanských čestných práv nebo způsobilosti zastávati veřejné úřady.

§ 2.

(1) Wird ein Urteil, demzufolge der Bedienstete aus dem Dienstverhältnis entlassen ist, im Wiederaufnahmeverfahren durch ein Urteil ersetzt, das diese Folge nicht hat, so erhält der Verurteilte von der Rechtskraft der aufgehobenen Entscheidung oder von der nach gesetzlicher Vorschrift erfolgten früheren Einbehaltung von Teilen seiner Dienstbezüge angefangen die Bezüge, die er erhalten hätte, wenn das aufgehobene Urteil dem neuen entsprochen hätte; seine ruhegehaltsfähige Dienstzeit wird so berechnet, wie wenn er nicht entlassen wäre.

(2) Der Verurteilte hat, wenn er nicht inzwischen die Altersgrenze erreicht hätte, bei der er von Amts wegen in den dauernden Ruhestand versetzt werden müßte, von der Rechtskraft der das Wiederaufnahmeverfahren abschließenden Entscheidung angefangen die rechtliche Stellung eines Wartestandsbediensteten; seine Bezüge richten sich nach Absatz 1.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten nicht, soweit der Bedienstete nach dem mit Entlassung aus dem Dienstverhältnis verbundenen Urteil zu einer weiteren Strafe verurteilt worden ist, die seine Entlassung nach sich gezogen hätte, wenn er noch Bediensteter gewesen wäre.

(4) Erscheint auf Grund des in dem Wiederaufnahmeurteil festgestellten Sachverhaltes oder auf Grund eines anderen rechtskräftigen Strafurteiles, das nach dem mit Entlassung aus dem Dienstverhältnis verbundenen Urteil ergangen ist, die Entlassung des Bediensteten aus dem Dienst angezeigt, so kann ein Dienststrafverfahren mit diesem Ziel eingeleitet werden. Wurde das Verfahren auf Grund des in dem Wiederaufnahmeurteil festgestellten Sachverhaltes eingeleitet, so kann die Personalbehörde die nach Absatz 1 zustehenden Bezüge einbehalten; der Bedienstete verliert, wenn auf Entlassung aus dem Dienst erkannt wird, den Anspruch nach den Absätzen 1 und 2 von der Rechtskraft der aufgehobenen Entscheidung an. Wurde das Verfahren auf Grund eines neuen Strafurteiles eingeleitet, so kann die Personalbehörde die nach Absatz 1 dem Bediensteten zustehenden Bezüge von der Rechtskraft dieses Strafurteiles an einbehalten; der Bedienstete verliert, wenn auf Entlassung aus dem Dienst erkannt wird, den Anspruch nach den Absätzen 1 und 2 von demselben Zeitpunkt an.

(5) Hätte der in dem neuen Urteil festgestellte Sachverhalt oder die nach Fällung der

§ 2.

(1) Bude-li rozsudek, následkem něhož byl zaměstnanec propuštěn ze služebního poměru, v obnoveném řízení nahrazen rozsudkem, který nemá tento následek, dostane odsouzený od pravoplatnosti zrušeného rozhodnutí nebo od dřívějšího zadržení částí jeho služebních příjmů, provedeného podle zákonného předpisu, příjmy, kterých by se mu dostalo, kdyby zrušený rozsudek odpovídal novému; dobu započitatelnou do pense je stanoviti tak, jako by zaměstnanec nebyl propuštěn.

(2) Od pravoplatnosti konečného rozhodnutí v obnoveném řízení má odsouzený právní postavení zaměstnance na dovolené s čekatelným (čekaným), nedosáhl-li mezitím věkové hranice, při níž by musil býti přeložen do trvalé výslužby z moci úřední; o jeho příjmech platí ustanovení odstavce 1.

(3) Odstavce 1 a 2 neplatí, jestliže zaměstnanec po rozsudku, s nímž je spojeno propuštění ze služebního poměru, je odsouzen k dalšímu trestu, který by měl za následek jeho propuštění, kdyby byl ještě zaměstnancem.

(4) Ukáže-li se na podkladě skutkového stavu, zjištěného v rozsudku, vyneseném v obnoveném řízení, anebo na základě jiného pravoplatného rozsudku, který byl vydán po rozsudku, s nímž bylo spojeno propuštění ze zaměstnaneckého poměru, že je odůvodněno propustiti zaměstnance ze služby, může býti zavedeno disciplinární (kárné) řízení za týmž účelem. Bylo-li zavedeno disciplinární (kárné) řízení na podkladě skutkového stavu, zjištěného rozsudkem vyneseným v obnoveném řízení, může osobní úřad zadržeti příjmy příslušející podle odstavce 1; uzná-li se na propuštění ze služby, ztrácí zaměstnanec od pravoplatnosti zrušeného rozhodnutí nárok podle odstavců 1 a 2. Bylo-li zavedeno řízení na podkladě nového rozsudku, může osobní úřad od pravoplatnosti tohoto trestního rozsudku zaměstnanci zadržeti platy příslušející podle odstavce 1; bylo-li uznáno na propuštění ze služby, ztrácí zaměstnanec od téhož okamžiku nárok podle odstavců 1 a 2.

(5) Kdyby skutkový stav zjištěný v novém rozsudku nebo trestný čin spáchaný po vydání

aufgehobenen Entscheidung begangene Straftat oder eine gesetzliche Vorschrift die Beendigung des Dienstverhältnisses gerechtfertigt, so bestimmt die Zentralbehörde endgültig, ob und zu welchem Zeitpunkt die Beendigung des Dienstverhältnisses gerechtfertigt gewesen wäre. Die Bezüge nach dem Absatz 1 erhält der Bedienstete bis zu diesem Zeitpunkt.

(6) Soweit der Verurteilte Bezüge nach diesen Vorschriften erhält, steht ihm kein Anspruch darauf zu, daß ihm nach den hierüber erlassenen Vorschriften der Schaden ersetzt wird, den er erlitten hat.

(7) Der Bedienstete muß sich auf die ihm nach dem Absatz 1 zustehenden Dienstbezüge ein anderes Arbeitseinkommen oder einen Unterhaltsbeitrag anrechnen lassen; er ist zur Auskunft hierüber verpflichtet.

§ 3.

(1) Ein Ruhestandsbediensteter, gegen den wegen einer vor Eintritt in den Ruhestand begangenen Tat auf eine Strafe erkannt wird, die nach dem § 1 die Entlassung aus dem Dienstverhältnis zur Folge hat, oder der wegen eines nach Eintritt in den Ruhestand begangenen Hoch- oder Landesverrates oder einer sonst mit dem Tode bedrohten Handlung zum Tode oder zu Zuchthaus, zu Kerker oder schwerem Kerker oder wegen einer anderen vorsätzlichen hoch- oder landesverräterischen Handlung zu Gefängnis verurteilt wird, verliert mit der Rechtskraft des Urteiles den Anspruch auf Ruhe(Versorgungs)bezüge und Hinterbliebenenversorgung; er darf die Amtsbezeichnung und die im Zusammenhang mit dem Amte verliehenen Titel nicht führen und die Uniform nicht tragen. Der § 2 gilt sinngemäß.

(2) Einem Ruhestandsbediensteten wird ein Bediensteter gleichgestellt, dessen Dienstverhältnis unbeschadet des Anspruches auf Ruhe(Versorgungs)bezüge gelöst wurde.

§ 4.

Witwen und Waisen, die wegen Hoch- oder Landesverrates oder einer sonst mit dem Tode bedrohten Handlung zum Tode oder zu Zuchthaus, zu Kerker oder schwerem Kerker oder wegen einer anderen vorsätzlichen hoch- oder landesverräterischen Handlung zu Gefängnis verurteilt werden, verlieren mit der Rechtskraft des Urteiles ihren Versorgungsanspruch. Der § 2 gilt sinngemäß.

zrušeného rozhodnutí nebo nějaký zákonný předpis odůvodňoval ukončení služebního poměru, rozhodne ústřední úřad, zda a kterým okamžikem bylo by odůvodněno ukončení zaměstnaneckého poměru. Příjmy podle odstavce 1 přísluší až do tohoto okamžiku.

(6) Pokud se dostane odsouzenému příjmů podle těchto předpisů, nemá nárok, aby mu byla podle zvláštních předpisů o tom vydaných nahrazena škoda, kterou utrpěl nesprávným odsouzením.

(7) Zaměstnanec je povinen dáti si započísti do příjmů příslušejících mu podle odstavce 1 jiný pracovní důchod nebo příspěvek na výživu; je povinen v tomto směru podati potřebná vysvětlení.

§ 3.

(1) Zaměstnanec ve výslužbě, jemuž bude pro čin, spáchaný před přeložením do výslužby, uložen trest, který má podle § 1 za následek propuštění ze služebního poměru, nebo který bude odsouzen k trestu smrti nebo káznice, žaláře nebo těžkého žaláře proto, že se po odchodu do výslužby dopustil velezrady nebo zemězrady nebo jiného činu, na nějž je stanoven trest smrti, nebo který byl odsouzen pro jinou úmyslnou velezrádnou nebo zemězrádnou činnost k trestu vězení, ztrácí dnem pravoplatnosti rozsudku nárok na odpočivný (zaopatřovací) plat a nárok na pensijní zaopatření pozůstalých; nesmí užívati úředního označení a titulu propůjčeného v souvislosti se zastáváním úřadu a nesmí nosit stejnokroj. Ustanovení § 2 platí přiměřeně.

(2) Zaměstnanci ve výslužbě klade se na roveň zaměstnanec, jehož služební poměr byl zrušen bez újmy nároku na odpočivné (zaopatřovací) platy.

§ 4.

Vdovy a sirotci, kteří budou pro velezradu nebo zemězradu nebo pro jiný čin, na nějž je stanoven trest smrti, odsouzeni k trestu smrti nebo káznici, žaláře nebo těžkého žaláře, nebo kteří budou pro jinou úmyslnou velezrádnou nebo zemězrádnou činnost odsouzeni k vězení, pozbývají dnem pravoplatnosti rozsudku nárok na své pensijní zaopatření. Ustanovení § 2 platí přiměřeně.

§ 5.

(1) Wurde gegen den eines Dienstvergehens Beschuldigten wegen derselben Tatsachen auf Grund der öffentlichen Klage ein strafgerichtliches Verfahren eingeleitet, so kann ein Dienststrafverfahren zwar eingeleitet, muß aber bis zur Beendigung des strafgerichtlichen Verfahrens ausgesetzt werden. Desgleichen muß ein bereits eingeleitetes Dienststrafverfahren ausgesetzt werden, wenn während seines Laufes auf Grund öffentlicher Klage ein strafgerichtliches Verfahren eingeleitet wird. Das Dienststrafverfahren kann weitergeführt werden, wenn das strafgerichtliche Verfahren aus Gründen nicht fortgesetzt werden kann, die in der Person des Beschuldigten liegen.

(2) Wird der Beschuldigte im strafgerichtlichen Verfahren freigesprochen, so kann wegen der Tatsachen, die Gegenstand der strafgerichtlichen Untersuchung waren, ein Dienststrafverfahren nur dann eingeleitet oder fortgesetzt werden, wenn diese Tatsachen, ohne den Tatbestand eines Strafgesetzes zu begründen, ein Dienstvergehen enthalten.

(3) Für die Entscheidung im Dienststrafverfahren sind die tatsächlichen Feststellungen des strafgerichtlichen Urteiles bindend. Die Disziplinarkommission (der Disziplinarausschuß, das Disziplinargericht) kann jedoch, falls es von ihr (ihm) einstimmig beschlossen wird, die Wiederholung der Prüfung dieser tatsächlichen Feststellungen veranlassen. Diese Bestimmung findet jedoch keine Anwendung, soweit es sich um Feststellungen handelt, die in den Urteilen der reichsdeutschen Gerichte enthalten sind.

§ 6.

(1) Die Bestimmungen der §§ 1 und 2 dieser Verordnung finden, soweit sich aus ihnen oder aus der Natur der Sache nichts anderes ergibt, Anwendung auf die aktiven Bediensteten, die zu den in den §§ 1 und 25 der Regierungsverordnung vom 21. Dezember 1938, Slg. Nr. 379, über die Regelung gewisser Personalverhältnisse in der öffentlichen Verwaltung angeführten Dienstgebern in einem Dienst- (Arbeits)verhältnis stehen, ohne Rücksicht darauf, ob sie in einem dauernden, einem einstweiligen, einem aushilfsweisen oder ähnlichen Dienst (Arbeits)verhältnis stehen, und ohne Rücksicht darauf, ob sie sich in einem öffentlichrechtlichen oder privatrechtlichen (vertraglichen) Dienst (Arbeits)verhältnis befinden, es sei denn, daß gegen solche in einem

§ 5.

(1) Je-li proti obviněnému ze služebního přečinu pro tytéž skutečnosti zavedeno na veřejnou žalobu soudní trestní řízení, může býti disciplinární (kárné) řízení zavedeno, musí však býti přerušeno až do skončení soudního trestního řízení. Stejně tak musí býti přerušeno disciplinární (kárné) řízení, jestliže v jeho průběhu bude zavedeno na veřejnou žalobu soudní trestní řízení. V disciplinárním (kárném) řízení může býti jednáno, když v soudním trestním řízení nemůže býti pokračováno z důvodů, které tkví v osobě obviněného.

(2) Je-li obviněný v soudním trestním řízení osvobozen, může býti pro skutkové okolnosti, které byly předmětem trestního soudního řízení, disciplinární (kárné) řízení jen tenkráte zavedeno nebo v něm pokračováno, když tyto skutkové okolnosti jest považovati za služební přečin, aniž by zakládaly skutkovou podstatu trestního zákona.

(3) Pro rozhodnutí v disciplinárním (kárném) řízení jsou skutková zjištění soudního trestního rozsudku závazná. Disciplinární komise (kárný výbor, kárný soud) může však, usnese-li se na tom jednohlasně, zařídit přezkoumání těchto skutkových zjištění. Toto ustanovení však neplatí, pokud jde o skutková zjištění, obsažená v rozsudcích říšskoněmeckých soudů.

§ 6.

(1) Ustanovení §§ 1 a 2 tohoto nařízení, pokud se z nich nebo z povahy věci jinak nepodává, se vztahují na zaměstnance v činné službě, kteří jsou ve služebním (pracovním) poměru k zaměstnavatelům uvedeným v §§ 1 a 25 vládního nařízení ze dne 31. prosince 1938, č. 379 Sb., o úpravě některých personálních poměrů ve veřejné správě, bez rozdílu, zda jsou ve služebním (pracovním) poměru trvalém, zatímním, výpomocném nebo podobném a bez rozdílu, zda jsou ve služebním (pracovním) poměru veřejnoprávním nebo soukromoprávním (smluvním), ačli proti takovým zaměstnancům v soukromoprávním (smluvním) služebním (pracovním) poměru nebyla zavedena již před tím opatření podle nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě

privatrechtlichen (vertraglichen) Dienst- (Arbeits) verhältnis stehende Bedienstete bereits vorher Maßnahmen nach der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren über die Auflösung privatrechtlicher Dienstverhältnisse wegen reichsfeindlicher Betätigung vom 2. Mai 1941 (V. Bl. S. 241) eingeleitet worden sind.

(2) Die Bestimmungen der §§ 3 und 4 finden Anwendung auf die Empfänger von Ruhe- (Versorgungs) bezügen, die sich in der Pensionsversorgung der im Absatz 1 angeführten Dienstgeber befinden.

(3) Die Bestimmung des § 5 findet Anwendung auf die in den Absätzen 1 und 2 angeführten Personen, soweit sie nach den geltenden gesetzlichen Vorschriften oder allgemeinen oder besonderen Regelungen der Dienststrafgewalt ihrer Dienstgeber unterliegen.

§ 7.

(1) Mit dem Tage des Wirksamkeitsbeginnes dieser Verordnung treten, soweit sich aus derselben nichts anderes ergibt, alle in sonstigen Vorschriften und Regelungen enthaltenen Bestimmungen über die in dieser Verordnung geregelten Gegenstände außer Kraft.

(2) Die Bestimmung des § 116, letzter Satz, des Gesetzes vom 25. Jänner 1914, R. G. Bl. Nr. 15 (Dienstpragmatik), und die entsprechenden in anderen Vorschriften enthaltenen Bestimmungen bleiben unberührt. In den durch die §§ 3 und 4 geregelten Fällen ist der § 98 dieses Gesetzes entsprechend anzuwenden.

§ 8.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Wirksamkeit; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p.	Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p.	**Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p.	**Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p.	Dr. **Klumpar** m. p.

o rozvazování soukromoprávních služebních poměrů pro účastenství na činnosti Říši nepřátelské ze dne 2. května 1941, Věstn. str. 241.

(2) Ustanovení §§ 3 a 4 se vztahují na poživatele odpočivných (zaopatřovacích) platů, kteří jsou v pensijním zaopatření zaměstnavatelů uvedených v odstavci 1.

(3) Ustanovení § 5 se vztahuje na osoby uvedené v odstavcích 1 a 2, pokud podle platných zákonných předpisů nebo podle všeobecných i zvláštních úprav podléhají disciplinární (kárné) pravomoci svého zaměstnavatele.

§ 7.

(1) Dnem účinnosti tohoto nařízení pozbývají platnosti, pokud se z něho jinak nepodává, všechna v jiných předpisech a úpravách obsažená ustanovení o předmětech, které jsou upraveny v tomto nařízení.

(2) Ustanovení § 116, poslední věty zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z. (služební pragmatiky) a obdobná ustanovení, obsažená v jiných předpisech, zůstávají nedotčena. V případech upravených v §§ 3 a 4 jest použíti přiměřeně § 98 tohoto zákona.

§ 8.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r.	Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r.	**Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r.	**Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r.	Dr. **Klumpar** v. r.

83.

Regierungsverordnung vom 7. März 1942 über Tanzlustbarkeiten im Kriege.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330, in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942, V. Bl. S. 42:

§ 1.

Öffentliche Tanzlustbarkeiten sind bis auf weiteres verboten.

§ 2.

Verboten sind fernerhin Tanzlustbarkeiten von Tanzstundenzirkeln, Vereinen und vereinsähnlichen Zusammenschlüssen, auch wenn sie nicht öffentlich sind.

§ 3.

Verboten sind weiter sämtliche Tanzveranstaltungen von Tanzschulen mit Ausnahme von reinem Tanzunterricht in Kursen für Personen bis zu 18 Jahren oder in Privatstunden.

§ 4.

Das Ministerium des Innern oder die von ihm bestimmten Behörden können Ausnahmen von den Verboten der §§ 1 bis 3 zulassen.

§ 5.

(1) Wer vorsätzlich oder fahrlässig dieser Verordnung zuwiderhandelt, wird von der Bezirks(Regierungs-Polizei)behörde mit Arrest bis zu sechs Wochen oder mit einer Geldstrafe bis zu 1500 K bestraft. Wurde eine Geldstrafe auferlegt, so ist für den Fall ihrer Uneinbringlichkeit gleichzeitig eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens bis zu sechs Wochen zu verhängen.

(2) Ebenso wird bestraft, wer vorsätzlich oder fahrlässig an einer verbotenen Tanzlustbarkeit teilnimmt.

Vládní nařízení ze dne 7. března 1942 o tanečních zábavách ve válce.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb., ve znění nařízení ze dne 27. února 1942, Věstn. str. 42:

§ 1.

Veřejné taneční zábavy jsou až na další zakázány.

§ 2.

Zakázány jsou dále taneční zábavy kroužků pro pořádání tanečních hodin, spolků a sdružení podobných spolkům, i když nejsou veřejné.

§ 3.

Zakázány jsou také veškeré taneční podniky tanečních škol, vyjímajíc vlastní vyučování tanci v kursech pro osoby do 18 let nebo v soukromých hodinách.

§ 4.

Ministerstvo vnitra nebo úřady jím určené mohou povoliti výjimky ze zákazů uvedených v §§ 1 až 3.

§ 5.

(1) Kdo úmyslně nebo z nedbalosti jedná proti tomuto nařízení, bude potrestán okresním (vládním policejním) úřadem vězením do šesti týdnů nebo pokutou do 1.500 K. Byla-li uložena pokuta, buď zároveň pro případ její nedobytnosti uložen náhradní trest vězení podle míry zavinění do šesti týdnů.

(2) Stejně bude potrestán, kdo úmyslně nebo z nedbalosti se účastní zakázané taneční zábavy.

§ 6.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft; sie wird vom Minister des Innern durchgeführt.

Der Staatspräsident:
Dr. **Hácha** m. p.

Der Vorsitzende der Regierung:
Dr. **Krejčí** m. p.

Der Minister des Innern:
Bienert m. p.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra.

Státní president:
Dr. **Hácha** v. r.

Předseda vlády:
Dr. **Krejčí** v. r.

Ministr vnitra:
Bienert v. r.

Zur gefälligen Beachtung!

Der Bezugspreis des Jahrganges 1942 wird, vorbehaltlich einer allfälligen Erhöhung, für Abonnenten (die bis zum 15. März 1942 bezahlen) festgesetzt:

auf dem Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren mit . . . . . K 250.—,
auf dem übrigen Reichsgebiete, einschl. des Postgebühren-Unterschiedes von K 40.—, mit . . . . . K 290.—,
im Auslande mit . . . . . K 400.—.

Der Vorschuß auf den Bezug für Abnehmer (die erst nach dem 15. März 1942 bezahlen) wird festgesetzt:

auf dem Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren mit . . . . . K 400.—,
auf dem übrigen Reichsgebiete mit . . . K 440.—,
im Auslande mit . . . . . K 600.—.

Der Verkaufspreis jedes Stückes der Sammlung richtet sich nach dem Umfange des Stückes und ist auf dem Stück ersichtlich gemacht.

Die Abbestellung des Weiterbezuges der Sammlung kann nur schriftlich erfolgen. Eine bloße Rücksendung der Stücke genügt nicht.

Einzelne Stücke werden nur gegen bar in der unten angeführten Verwaltung verkauft.

Auf die Jahrgänge 1918—1930 wird ein Lagerzuschlag von 200% und auf die Jahrgänge 1931—1940 ein solcher von 100% aufgerechnet.

Zahlungen in Briefmarken werden nicht angenommen.

Für die Bestellungen im Wege der Post wurde ein Preisverzeichnis der einzelnen Stücke der Sammlung herausgegeben, das ein Verzeichnis aller bisher erschienenen Stücke, Gesetze, Regierungsverordnungen und Kundmachungen nach ihren Nummern unter Angabe ihres Preises enthält;

Preis . . . . . K 7.—.

Reklamationen müssen schriftlich spätestens innerhalb von 28 Tagen nach Ausgabe des Stückes eingebracht werden. Bei Reklamationen und jeglicher Korrespondenz ist nicht nur die Nummer des Stückes und des Jahrganges, sondern auch die Expeditionsnummer anzuführen, die in der rechten oberen Ecke der Anschrift der Sendungen vermerkt ist.

Bestellungen, Reklamationen, Anschriftänderungen, Zahlungen usw. sind nicht an die Druckerei zu senden, sondern einzig und allein an die

Verwaltung
der Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren,
Prag III, Eiermarkt 9. — Ruf 459-41.

Upozornění!

Předplatné ročníku 1942 stanoví se s výhradou eventuelního zvýšení, pro předplatitele (kteří zaplatí do 15. března 1942):

na území Protektorátu Čechy a Morava částkou . . . . . K 250.—,
na ostatním území Říše (vč. rozdílu poštovného K 40.—) částkou . . . . . K 290.—,
v cizině částkou . . . . . K 400.—.

Záloha na odběr se stanoví pro odběratele (kteří zaplatí po 15. březnu 1942):

na území Protektorátu Čechy a Morava částkou . . . . . K 400.—,
na ostatním území Říše částkou . . . . K 440.—,
v cizině částkou . . . . . K 600.—.

Prodejní cena každé částky Sbírky řídí se rozsahem částky a je na částce vytištěna.

Vypovědět odběr Sbírky možno toliko písemně. Pouhé vrácení částek nestačí.

Jednotlivé výtisky se prodávají jen za hotové v níže uvedené administraci.

Na ročníky 1918—1930 jest skladová přirážka 200%, na ročníky 1931—1940 100%.

Platby poštovními známkami se nepřijímají.

Pro objednávky poštou byl vydán ceník jednotlivých částek Sbírky, obsahující číselný seznam všech částek, zákonů, vládních nařízení a vyhlášek dosud vyšlých a jejich cenu,

za . . . . . K 7.—.

Reklamace nutno podávati písemně do 28 dnů po vydání částky. Při reklamacích a veškeré korespondenci uvádějte nejen číslo částky a ročníku, ale také expediční číslo vyznačené v pravém hořejším rohu adresy zásilek.

Objednávky, reklamace, změny adres, platby atd. nezasílejte tiskárně, nýbrž pouze

Administraci
Sbírky zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava,
Praha III, Tržiště 9. — Telef.: 459-41

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 13. März 1942.

32. Stück. Preis: K 1·60.

Ročník 1942.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 13. března 1942.

Cena: K 1·60. Částka 32.

Inhalt: **(84** und **85.) 84.** Verordnung über die Führung der durch Generatorgas angetriebenen Kraftfahrzeuge und über die Umstellung von Kraftfahrzeugen auf andere Antriebsarten. — **85.** Verordnung, womit weitere Vorschriften über Juden und jüdische Mischlinge erlassen werden.

Obsah: **(84.** a **85.) 84.** Nařízení o řízení motorových vozidel, hnaných generátorovým plynem, a o přestavbě motorových vozidel na jiné druhy pohonu. — **85.** Nařízení, kterým se vydávají další předpisy o židech a židovských míšencích.

84.

Regierungsverordnung vom 15. Jänner 1942

über die Führung der durch Generatorgas angetriebenen Kraftfahrzeuge und über die Umstellung von Kraftfahrzeugen auf andere Antriebsarten.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Abschnitt I.

Führung der durch Generatorgas angetriebenen Kraftfahrzeuge.

§ 1.

(1) Ein durch Generatorgas (aus Holz, Holzkohle, Kohle oder Karbid) angetriebenes Kraftfahrzeug darf auf öffentlichen Straßen nur von einer Person geführt werden, die außer der Fahrerlaubnis eine Sondererlaubnis zur Wartung und Führung solcher Fahrzeuge erhalten hat.

(2) Die Sondererlaubnis nach Absatz 1 wird von der für die Erteilung der Fahrerlaubnis

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1942

o řízení motorových vozidel, hnaných generátorovým plynem, a o přestavbě motorových vozidel na jiné druhy pohonu.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Oddíl I.

Řízení motorových vozidel, hnaných generátorovým plynem.

§ 1.

(1) Motorové vozidlo, hnané generátorovým plynem (z dříví, dřevěného uhlí, uhlí nebo karbidu), smí na veřejných silnicích říditi jen osoba, která vedle řidičského povolení obdržela zvláštní povolení k obsluze a řízení vozidel tohoto druhu.

(2) Zvláštní povolení podle odstavce 1 udělí úřad, příslušný k udělování řidičského povo-

zuständigen Behörde (§§ 10 und 14 der Straßenverkehrs-Zulassungs-Ordnung) erteilt, wenn der Antragsteller in entsprechender Weise nachweist, daß er mit der Wartung und Führung eines Fahrzeuges der betreffenden Art hinreichend vertraut ist. Erachtet es die Behörde für notwendig, so kann sie die Erteilung dieser Erlaubnis von der Ablegung einer Prüfung vor dem amtlichen Prüfungskommissär abhängig machen.

(3) Den über die Erlaubnis nach Absatz 1 ausgefolgten Schein hat der Fahrer beim Führen eines solchen Fahrzeuges stets mitzuführen und ihn auf Verlangen den zuständigen Organen zur Einsichtnahme vorzulegen. Das Muster dieses Scheines setzt das Ministerium des Innern fest.

§ 2.

Personen, die vor Inkrafttreten dieser Verordnung ein Kraftfahrzeug der im § 1, Abs. 1, angeführten Art geführt haben und binnen 15 Tagen nach deren Inkrafttreten ein Ansuchen um Erteilung der Erlaubnis nach § 1 einbringen, dürfen ein solches Fahrzeug bis zur günstigen Erledigung dieses Ansuchens weiter führen. Über die Einbringung des Ansuchens folgt ihnen die Behörde eine Bestätigung aus, hinsichtlich deren § 1, Abs. 3, erster Satz, sinngemäß Anwendung findet.

§ 3.

Die Erlaubnis nach § 1, der darüber ausgestellte Schein und die Bestätigung über die Einbringung eines Ansuchens um die Erteilung der Erlaubnis unterliegen Stempelgebühren und Gebühren für Amtshandlungen in Verwaltungssachen nicht.

§ 4.

Die nach den Reichsvorschriften erteilten Erlaubnisse zur Führung von Kraftfahrzeugen der im § 1, Abs. 1, angeführten Art und die darüber ausgefolgten Scheine ersetzen die Erlaubnis und den Schein nach dieser Verordnung.

Abschnitt II.

Umstellung eines Kraftfahrzeuges auf ein durch Generator-, Hochdruck- oder Flüssiggas angetriebenes Kraftfahrzeug.

§ 5.

Die Umstellung eines Kraftfahrzeuges auf ein Kraftfahrzeug, welches mit Generator-,

lení (§§ 10 a 14 řádu o připuštění k silniční dopravě), jestliže žadatel vhodným způsobem prokáže, že je dostatečně obeznámen s obsluhou a řízením příslušného druhu vozidla. Považuje-li to úřad za nutné, může udělení tohoto povolení učiniti závislým na složení zkoušky před úředním zkušebním komisařem.

(3) Průkaz, vydaný o povolení podle odstavce 1, je řidič povinen míti při jízdě takovým vozidlem stále u sebe a na požádání jej předložiti k nahlédnutí příslušným orgánům. Vzor tohoto průkazu stanoví ministerstvo vnitra.

§ 2.

Osoby, které řídily motorové vozidlo druhu uvedeného v § 1, odst. 1 před účinností tohoto nařízení a podají do 15 dnů po jeho účinnosti žádost o udělení povolení podle § 1, mohou takové vozidlo dále říditi do kladného vyřízení žádosti. O podání žádosti vydá jim úřad potvrzení, o němž platí obdobně § 1, odst. 3, věta prvá.

§ 3.

Povolení podle § 1, průkaz o něm a potvrzení o podání žádosti o povolení nepodléhají kolkům ani dávkám za úřední úkony ve věcech správních.

§ 4.

Povolení k řízení motorových vozidel druhu uvedeného v § 1, odst. 1 a průkazy o něm, vydané podle předpisů říšských, nahrazují povolení a průkaz podle tohoto nařízení.

Oddíl II.

Přestavba motorového vozidla na motorové vozidlo, hnané generátorovým, stlačeným nebo tekutým plynem.

§ 5.

Přestavba motorového vozidla na motorové vozidlo hnané generátorovým, stlačeným nebo

Hochdruck- oder Flüssiggas angetrieben wird, kann nur auf Grund einer besonderen vorherigen amtlichen Bewilligung durchgeführt werden. Ohne diese Bewilligung kann für ein solches Fahrzeug auch nicht die Betriebserlaubnis nach § 19 der Straßenverkehrs-Zulassungs-Ordnung erteilt werden.

Abschnitt III.

Straf- und Schlußbestimmung.

§ 6.

Hinsichtlich der Verfolgung der Übertretungen dieser Verordnung gilt der § 71 der Straßenverkehrs-Zulassungs-Ordnung.

§ 7.

Diese Verordnung tritt 10 Tage nach ihrer Verlautbarung in Kraft; sie wird von den Ministern des Innern und für öffentliche Arbeiten durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kamenický** m. p.

Dr. **Kalfus** m. p. **Čipera** m. p.

Dr. **Kapras** m. p. **Bubna** m. p.

Dr. **Kratochvíl** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

tekutým plynem, může býti provedena jen na základě zvláštního předchozího úředního povolení. Bez tohoto povolení nemůže býti pro takové vozidlo uděleno ani povolení k provozu podle § 19 řádu o připuštění k silniční dopravě.

Oddíl III.

Ustanovení trestní a závěrečná.

§ 6.

O stíhání přestupků tohoto nařízení platí § 71 řádu o připuštění k silniční dopravě.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti 10 dnů po vyhlášení; provedou je ministři vnitra a veřejných prací.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kamenický** v. r.

Dr. **Kalfus** v. r. **Čipera** v. r.

Dr. **Kapras** v. r. **Bubna** v. r.

Dr. **Kratochvíl** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.

85.

Regierungsverordnung vom 7. März 1942,

womit weitere Vorschriften über Juden und jüdische Mischlinge erlassen werden.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330, in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942, V. Bl. S. 42:

Vládní nařízení ze dne 7. března 1942,

kterým se vydávají další předpisy o židech a židovských míšencích.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb., ve znění nařízení ze dne 27. února 1942, Věstn. str. 42:

§ 1.

Begriff des Juden und jüdischen Mischlings.

(1) Jude im Sinne dieser Verordnung ist, wer von mindestens drei der Rasse nach volljüdischen Großeltern abstammt.

(2) Als Jude gilt auch der von zwei volljüdischen Großeltern abstammende protektoratsangehörige jüdische Mischling, der

a) am 16. September 1935 der jüdischen Religionsgemeinschaft angehörte oder darnach in sie aufgenommen wird,

b) am 16. September 1935 mit einem Juden verheiratet war oder sich darnach mit einem solchen verheiratet,

c) aus einer Ehe mit einem Juden im Sinne des Absatzes 1 stammt, die nach dem 17. September 1935 geschlossen ist,

d) aus dem außerehelichen Verkehr mit einem Juden im Sinne des Absatzes 1 stammt und nach dem 31. Juli 1936 außerehelich geboren wurde.

(3) Jüdischer Mischling im Sinne dieser Verordnung ist, wer von einem oder zwei der Rasse nach volljüdischen Großelternteilen abstammt, sofern er nicht nach Absatz 2 als Jude gilt.

(4) Als volljüdisch gilt ein Großelternteil ohne weiteres, wenn er der jüdischen Religionsgemeinschaft angehört hat.

Ehe von Juden und jüdischen Mischlingen.

§ 2.

(1) In Ergänzung der reichsrechtlichen Vorschriften über Eheverbote wegen artfremden Bluteinschlags (§ 1 des Gesetzes zum Schutz des deutschen Blutes und der deutschen Ehre, §§ 2—4 und § 6 der Ersten und § 3 der Dritten Verordnung zur Ausführung dieses Gesetzes) wird bestimmt:

1. Die Eheschließung zwischen einem Juden und einem Protektoratsangehörigen, der kein Jude oder kein jüdischer Mischling mit zwei volljüdischen Großeltern ist, ist verboten.

2. Protektoratsangehörige jüdische Mischlinge mit zwei volljüdischen Großeltern bedürfen zur Eheschließung mit einem Protektoratsangehörigen, der kein Jude oder

§ 1.

Pojem žida a židovského míšence.

(1) Žid ve smyslu tohoto nařízení jest, kdo pochází od nejméně tří podle rasy úplně židovských prarodičů.

(2) Za žida se též považuje židovský míšenec protektorátní příslušnosti pocházející od dvou úplně židovských prarodičů, který

a) dne 16. září 1935 náležel k židovské náboženské společnosti nebo po tomto dni do ní jest přijat,

b) dne 16. září 1935 byl v manželství se židem nebo s ním po tomto dni do manželství vstoupí,

c) pochází z manželství se židem ve smyslu odstavce 1, uzavřeného po dni 17. září 1935,

d) pochází z nemanželského styku se židem ve smyslu odstavce 1 a byl narozen jako nemanželský po dni 31. července 1936.

(3) Židovským míšencem ve smyslu tohoto nařízení jest, kdo pochází od jednoho nebo od dvou podle rasy úplně židovských prarodičů, jestliže se nepovažuje za žida podle odstavce 2.

(4) Za úplně židovského se považuje prarodič bez dalších předpokladů, jestliže přišel k židovské náboženské společnosti.

Manželství židů a židovských míšenců.

§ 2.

(1) K doplnění říšských právních předpisů o zákazech manželství pro přimíšení cizorodé krve (§ 1 zákona na ochranu německé krve a německé cti, §§ 2 až 4 a § 6 prvního a § 3 třetího nařízení k provedení tohoto zákona) se ustanovuje:

1. Zakázáno jest uzavříti manželství mezi židem a protektorátním příslušníkem, který není žid nebo židovský míšenec s dvěma úplně židovskými prarodiči.

2. Židovští míšenci protektorátní příslušnosti se dvěma úplně židovskými prarodiči potřebují k uzavření manželství s protektorátním příslušníkem, který není žid nebo židovský mí-

kein jüdischer Mischling mit zwei volljüdischen Großeltern ist, der Bewilligung des Ministeriums des Innern.

3. Zwischen protektoratsangehörigen Mischlingen, die nur einen volljüdischen Großelternteil haben, soll eine Ehe nicht geschlossen werden.

(2) Eine entgegen dem Verbot des Absatzes 1, Z. 1, geschlossene Ehe ist nichtig, auch wenn sie zur Umgehung dieser Verordnung im Ausland geschlossen ist. Die Nichtigkeit ist von Amts wegen zu untersuchen.

§ 3.

(1) Brautleute sind verpflichtet, vor der Trauungsbehörde schriftlich zu erklären, daß keine Ehehindernisse nach den reichsrechtlichen Vorschriften oder nach § 2 dieser Verordnung vorliegen und gegebenenfalls auf deren Aufforderung dies nachzuweisen.

(2) Bei Vorhandensein von Hindernissen darf die Trauungsbehörde die Erklärung der Einwilligung zur Ehe nicht entgegennehmen.

§ 4.

Ein Erblasser, der die Protektoratsangehörigkeit besitzt und kein Jude oder kein jüdischer Mischling mit zwei volljüdischen Großeltern ist, kann einem Abkömmling, der die Protektoratsangehörigkeit besitzt und kein Jude oder kein jüdischer Mischling mit zwei volljüdischen Großeltern ist, den Pflichtteil entziehen, wenn dieser die Ehe entgegen den Bestimmungen des § 2, Abs. 1, Z. 1 oder 2, dieser Verordnung oder entgegen den entsprechenden reichsrechtlichen Bestimmungen eingegangen ist.

§ 5.

Außerehelicher Verkehr.

Außerehelicher Geschlechtsverkehr zwischen einem Juden und einem Protektoratsangehörigen, der kein Jude oder kein jüdischer Mischling mit zwei volljüdischen Großelternteilen ist, ist verboten.

§ 6.

Beschäftigung weiblicher Personen in einem jüdischen Haushalt.

(1) In einem Haushalt, in dem ein erwachsener jüdischer Mann Haushaltungsvorstand

šenec s dvěma úplně židovskými prarodiči, povolení ministerstva vnitra.

3. Manželství se nemá uzavírati mezi míšenci protektorátní příslušnosti, kteří mají pouze jednoho úplně židovského prarodiče.

(2) Manželství uzavřené proti zákazu odstavce 1, č. 1 jest neplatné, a to i tehdy, uzavřelo-li se v cizině, aby se toto nařízení obešlo. Neplatnost jest vyšetřiti z úřední povinnosti.

§ 3.

(1) Snoubenci jsou povinni prohlásiti písemně před sňatkovým úřadem, že tu není překážek manželství podle říšských právních předpisů nebo podle § 2 tohoto nařízení a po případě na jeho vyzvání to prokázati.

(2) Jsou-li tu překážky, nesmí sňatkový úřad přijmouti prohlášení přivolení k manželství.

§ 4.

Zůstavitel, který je protektorátní příslušník a není žid nebo židovský míšenec s dvěma úplně židovskými prarodiči, může vydědit potomka, který je protektorátní příslušník a není žid nebo židovský míšenec se dvěma úplně židovskými prarodiči, jestliže tento uzavřel manželství proti ustanovením § 2, odst. 1, č. 1 nebo 2 tohoto nařízení nebo proti obdobným říšským právním ustanovením.

§ 5.

Mimomanželský styk.

Zakázán jest mimomanželský pohlavní styk mezi židem a protektorátním příslušníkem, který není žid nebo židovský míšenec s dvěma úplně židovskými prarodiči.

§ 6.

Zaměstnávání žen v židovské domácnosti.

(1) V domácnosti, ve které je dospělý židovský muž přednostou domácnosti nebo přísluší

ist oder der Hausgemeinschaft angehört, darf eine Protektoratsangehörige unter 45 Jahren, die keine Jüdin oder kein jüdischer Mischling ist, nicht beschäftigt werden.

(2) Im Haushalt beschäftigt ist, wer mit alltäglichen Hausarbeiten oder mit anderen alltäglichen, mit dem Haushalt in Verbindung stehenden Arbeiten beschäftigt ist.

(3) Eine Protektoratsangehörige, die, ohne Jüdin oder jüdischer Mischling zu sein, am Tage der Kundmachung dieser Verordnung in einem jüdischen Haushalt (Absatz 1) beschäftigt ist, kann in ihrem bisherigen Arbeitsverhältnis bleiben, wenn sie bis zu dem Tage des Inkrafttretens der Bestimmungen dieses Paragraphen das 35. Lebensjahr vollendet.

(4) Auf den Haushalt von ausländischen Staatsangehörigen, die sich im Protektorat nur vorübergehend aufhalten, finden diese Bestimmungen keine Anwendung.

§ 7.

Gebrauch der Flaggen.

Juden ist das Hissen der Protektoratsflaggen sowie das Zeigen der Protektoratsfarben verboten.

§ 8.

Strafbestimmungen.

(1) Wer dem Verbot des § 2, Abs. 1, Z. 1, zuwiderhandelt, wird wegen Verbrechens mit Kerker von 1 bis zu 15 Jahren bestraft.

(2) Der Mann, der dem Verbot des § 5 zuwiderhandelt, wird wegen Vergehens mit strengem Arrest bis zu 5 Jahren oder wegen Verbrechens mit Kerker von 1 bis zu 15 Jahren, nach Maßgabe der Umstände, unter denen die Straftat begangen wurde, bestraft. Eine Bestrafung der beteiligten Frau wegen Teilnahme oder Begünstigung sowie wegen Verhehlung oder falscher uneidlicher Aussage vor Gericht oder vor einer Verwaltungsbehörde kann nicht erfolgen.

(3) Wer den Bestimmungen des § 7 zuwiderhandelt, wird wegen Vergehens mit strengem Arrest bis zu 1 Jahr und mit einer Geldstrafe bis zu 100.000 Kronen oder mit einer dieser beiden Strafen bestraft. Ebenso wird der Dienstgeber, der das Verbot des § 6 übertritt, bestraft.

k domáckému společenství, nesmí býti zaměstnávána protektorátní příslušnice mladší 45 let, která není židovka nebo židovská míšenka.

(2) V domácnosti je zaměstnán, kdo jest zaměstnán každodenními pracemi v domácnosti nebo jinými každodenními pracemi souvisícími s domácností.

(3) Protektorátní příslušnice, která není židovka nebo židovská míšenka a v den vyhlášení tohoto nařízení jest zaměstnána v židovské domácnosti (odstavec 1), může zůstati ve svém dosavadním pracovním poměru, jestliže dovrší 35. rok věku do dne, kdy ustanovení tohoto paragrafu nabudou účinnosti.

(4) Těchto ustanovení se nepoužije na domácnost cizích státních příslušníků, kteří se v Protektorátu zdržují jen přechodně.

§ 7.

Užívání vlajek.

Židům jest zakázáno vztyčovati protektorátní vlajky, jakož i ukazovati protektorátní barvy.

§ 8.

Trestní ustanovení.

(1) Kdo jedná proti zákazu § 2, odst. 1, č. 1, bude potrestán pro zločin žalářem od 1 roku do 15 let.

(2) Muž, který jedná proti zákazu § 5, bude potrestán pro přečin tuhým vězením do 5 let nebo pro zločin žalářem od 1 roku do 15 let, podle okolností, za kterých byl trestný čin spáchán. Zúčastněná žena nemůže býti potrestána pro účastenství nebo nadržování, ani pro zatajování nebo křivou nepřísežnou výpověď před soudem nebo před správním úřadem.

(3) Kdo jedná proti ustanovením § 7, bude potrestán pro přečin tuhým vězením do 1 roku a peněžitým trestem do 100.000 korun nebo některým z těchto obou trestů. Stejně bude potrestán zaměstnavatel, který přestoupí zákaz § 6.

§ 9.

Polizeimaßnahmen gegen Juden.

(1) Das Ministerium des Innern und die ihm unterstehenden politischen Behörden sind verpflichtet, darüber zu wachen, daß die öffentliche Ruhe, Ordnung und Sicherheit sowie die öffentliche Sittlichkeit durch den Umgang von Juden mit der übrigen Bevölkerung nicht gefährdet wird. Sie haben in dieser Beziehung jedwede Gefahr abzuwenden und eingetretene Störungen auch unter Heranziehung des Art. 3, Abs. 1, des Gesetzes vom 14. Juli 1927, Slg. Nr. 125, über die Organisation der politischen Verwaltung zu beseitigen.

(2) In Durchführung der im Absatz 1 aufgezählten Aufgaben können das Ministerium des Innern und die ihm unterstehenden politischen Behörden auch Verbote und Beschränkungen im Verkehr der Juden mit der übrigen Bevölkerung erlassen.

(3) Die vor der Kundmachung dieser Verordnung getroffenen Maßnahmen bleiben unberührt.

Gemeinsame und Schlußbestimmungen.

§ 10.

Soweit die Bestimmungen dieser Verordnung und die auf Grund derselben erlassenen Vorschriften sich auf Angehörige des Protektorates beziehen, sind sie auch auf Staatenlose anzuwenden, die ihren Wohnsitz oder Aufenthalt im Gebiet des Protektorates Böhmen und Mähren oder im übrigen Reichsgebiet haben. Staatenlose, die ihren Wohnsitz oder Aufenthalt im Ausland haben, fallen nur dann unter diese Vorschriften, wenn sie früher die Protektoratsangehörigkeit besessen haben.

§ 11.

Die Strafverfolgung eines ausländischen Staatsangehörigen bedarf der Zustimmung der Minister der Justiz und des Innern.

§ 12.

Auf Fälle, die reichsrechtlich geregelt sind, findet diese Verordnung keine Anwendung.

§ 9.

Policejní opatření proti židům.

(1) Ministerstvo vnitra a politické úřady jemu podřízené jsou povinny bdíti nad tím, aby veřejný pořádek, klid a bezpečnost, jakož i veřejná mravnost nebyly ohrožovány stykem židů s ostatním obyvatelstvem. Mají po této stránce odvraceti všeliké nebezpečenství a odstraňovati nastalé poruchy i podle čl. 3, odst. 1 zákona ze dne 14. července 1927, č. 125 Sb., o organisaci politické správy.

(2) Při provádění úkolů vypočtených v odstavci 1 mohou ministerstvo vnitra a politické úřady jemu podřízené vydávati také zákazy a omezení ve styku židů s ostatním obyvatelstvem.

(3) Opatření učiněná před vyhlášením tohoto nařízení zůstávají nedotčena.

Ustanovení společná a závěrečná.

§ 10.

Pokud se ustanovení tohoto nařízení a předpisy podle něho vydané vztahují na příslušníky Protektorátu, jest jich použíti také na osoby bez státní příslušnosti, které mají své bydliště nebo pobyt na území Protektorátu Čechy a Morava nebo na ostatním říšském území. Na osoby bez státní příslušnosti, které mají své bydliště nebo pobyt v cizině, vztahují se tyto předpisy jen tehdy, jestliže osoby ty byly dříve protektorátními příslušníky.

§ 11.

K trestnímu stíhání cizího státního příslušníka je třeba souhlasu ministrů spravedlnosti a vnitra.

§ 12.

Tohoto nařízení se nepoužije na případy upravené říšským právem.

§ 13.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung, die Bestimmung des § 6 jedoch erst mit dem 1. Tage des vierten Kalendermonats nach dem Tage der Kundmachung in Kraft. Die Verordnung wird vom Minister des Innern im Einvernehmen mit dem Justizminister durchgeführt.

Der Staatspräsident:

Dr. **Hácha** m. p.

Der Vorsitzende der Regierung und Justizminister:

Dr. **Krejčí** m. p.

Der Minister des Innern:

Bienert m. p.

§ 13.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení, ustanovení § 6 však teprve prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce po dni vyhlášení. Nařízení provede ministr vnitra v dohodě s ministrem spravedlnosti.

Státní president:

Dr. **Hácha** v. r.

Předseda vlády a ministr spravedlnosti:

Dr. **Krejčí** v. r.

Ministr vnitra:

Bienert v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 13. März 1942.

33. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 13. března 1942.

Cena: K 1·—. Částka 33.

Inhalt: (86 und 87.) **86.** Kundmachung, betreffend die Zusatzkarte für Lang- und Nachtarbeiter. — **87.** Kundmachung, womit die Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 25. April 1941, Slg. Nr. 153, betreffend die An- und Abmeldung der Zusatzkartenempfänger, ergänzt wird.

Obsah: (86. a 87.) **86.** Vyhláška o přídavkovém lístku pro dlouho pracující a pro pracující v noci. — **87.** Vyhláška, kterou se mění vyhláška ministra zemědělství ze dne 25. dubna 1941, č. 153 Sb., o přihlašování a odhlašování příjemců přídavkových lístků.

86.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 7. März 1942,

betreffend die Zusatzkarte für Lang- und Nachtarbeiter.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

§ 1.

(1) Die Zusatzkarte für Lang- und Nachtarbeiter wird an Lang- und Nachtarbeiter ausgegeben.

(2) Als Langarbeiter sind anzusehen:

a) körperlich Arbeitende, wenn sie regelmäßig eine Arbeitsschicht von mindestens 10 Arbeitsstunden bei einer reinen Arbeitszeit (Pausen sind hierbei nicht anzurechnen) von mindestens 9¼ Stunden bei Männern, von mindestens 9 Stunden bei Frauen und Jugendlichen haben. Bei Verkürzung oder bei Ausfall der Arbeitszeit am Wochenende oder während der Woche liegt Langarbeit nur vor, wenn in der Woche von Männern mindestens 55 Stunden, von Frauen und Jugendlichen mindestens

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 7. března 1942

o přídavkovém lístku pro dlouho pracující a pro pracující v noci.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

§ 1.

(1) Přídavkový lístek pro dlouho pracující a pro pracující v noci se vydává dlouho pracujícím a v noci pracujícím.

(2) Dlouho pracujícími jsou:

a) tělesně pracující, činí-li pravidelně jejich pracovní směna nejméně 10 pracovních hodin při čisté pracovní době (přestávky se při tom nezapočítávají) nejméně 9¼ hodiny u mužů, nejméně 9 hodin u žen a mladistvých. Při zkrácení pracovní doby anebo nepracuje-li se na konci týdne nebo v týdnu, je tělesně pracující dlouho pracujícím jen, činí-li pracovní doba v týdnu u mužů nejméně 55 hodin, u žen a mladistvých nejméně 52½ hodin; při tom jest nerozhodno, jak je rozdělena pracovní doba na

52½ Stunden körperliche Arbeit geleistet wird; dabei ist es gleichgültig, wie die Arbeitszeit auf die einzelnen Wochentage verteilt und wie lang die Arbeitsschichten sind;

b) körperlich Arbeitende, die infolge weiter Entfernung ihrer Wohnung von der Arbeitsstätte an allen Tagen der Woche je 11 Stunden (reine Arbeitszeit zuzüglich Hin- und Rückweg) von ihrer Wohnung abwesend sind; bei Ausfall der Arbeit am Samstag oder an einem anderen Wochentag sind sie als Langarbeiter nur dann anzusehen, wenn sie an den übrigen Wochentagen mindestens 13 Stunden täglich oder 65 Stunden wöchentlich (reine Arbeitszeit zuzüglich Hin- und Rückweg) von ihrer Wohnung abwesend sind.

(3) Als Nachtarbeiter sind körperlich Arbeitende anzusehen, die in Nachtschichten, wenn auch regelmäßig abwechselnd mit Tagschichten, tätig sind. Als Nachtschichten gelten Arbeitsschichten, von denen mindestens 4 Stunden in die Zeit von 20 Uhr bis 6 Uhr fallen. Regelmäßiger Wechsel mit Tagschichten liegt vor, wenn innerhalb des Zeitraumes eines vollen Wechsels mindestens ein Drittel der Arbeitsschichten Nachtschichten sind.

§ 2.

(1) Verbraucher, die Lang- und zugleich Nachtarbeiter sind, können nur eine Zusatzkarte für Lang- und Nachtarbeiter erhalten.

(2) Schwer- und Schwerstarbeiter sowie Selbstversorger in Getreide oder Fleisch und Fett erhalten keine Zusatzkarte für Lang- und Nachtarbeiter, auch wenn bei ihnen die Voraussetzungen für den Empfang dieser Karte gegeben sind.

§ 3.

Der Betriebsleiter gibt die erhaltenen Zusatzkarten für Lang- und Nachtarbeiter an die berechtigten Empfänger aus. Im Falle einer ganzen oder teilweisen Verköstigung der Lang- und Nachtarbeiter im Betriebe kann der Betriebsleiter soviel Abschnitte, als zur Bereitung der Mahlzeit notwendig sind, zurückbehalten oder fordern.

§ 4.

Beim Ausscheiden aus dem Betrieb oder bei der Beendigung der Tätigkeit als Lang- oder Nachtarbeiter ist die Zusatzkarte für Lang- und Nachtarbeiter dem Betriebsleiter zurück-

jednotlivé dny v týdnu a jak dlouhé jsou pracovní směny;

b) tělesně pracující, kteří pro delší vzdálenost svého bytu od pracovního místa nejsou přítomni ve svém bytě po všechny dny v týdnu vždy 11 hodin (čistá pracovní doba včetně cesty tam a zpět); nepracuje-li se v sobotu anebo jiný den v týdnu, považují se tělesně pracující za dlouho pracující jen tehdy, nejsou-li přítomni ve svém bytě v ostatních dnech týdne nejméně 13 hodin denně anebo 65 hodin týdně (čistá pracovní doba včetně cesty tam a zpět).

(3) Pracujícími v noci jsou tělesně pracující, kteří pracují v nočních směnách, i když pravidelně střídavě s denními směnami. Nočními směnami jsou pracovní směny, z nichž nejméně 4 hodiny spadají do doby od 20 hodin do 6 hodin. Pravidelné střídání s denními směnami je tehdy, když v době plného střídání nejméně jedna třetina pracovních směn je nočními směnami.

§ 2.

(1) Spotřebitelé, kteří jsou dlouho pracujícími a zároveň pracujícími v noci, mohou obdržeti jen jeden přídavkový lístek pro dlouho pracující a pro pracující v noci.

(2) Těžce pracující a velmi těžce pracující, jakož i samozásobitelé obilím nebo masem a tuky přídavkový lístek pro dlouho pracující a pro pracující v noci neobdrží, i když jsou u nich dány předpoklady pro příjem tohoto lístku.

§ 3.

Vedoucí podniku vydá přídavkové lístky pro dlouho pracující a pro pracující v noci, které obdržel, oprávněným příjemcům. V případě úplného nebo částečného stravování dlouho pracujících a v noci pracujících v podniku, může si vedoucí podniku ponechati nebo žádati tolik ústřižků, kolik je jich třeba k přípravě jídla.

§ 4.

Při vystoupení z podniku anebo při ukončení práce jako dlouho pracující nebo v noci pracující vrátí se přídavkový lístek pro dlouho pracující a pro pracující v noci vedoucímu podniku

zugeben und von diesem an die Bezirksbehörde abzuführen. Körperlich Arbeitende, die während einer Versorgungsperiode Lang- oder Nachtarbeiter werden, erhalten die Zusatzkarte für Lang- und Nachtarbeiter erst von der nächsten Versorgungsperiode ab.

§ 5.

Die Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 22. März 1941, Slg. Nr. 106, betreffend die Einführung einer Zusatzkarte für Lang- und Nachtarbeiter, tritt außer Kraft.

§ 6.

Übertretungen der Bestimmungen dieser Kundmachung werden gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft.

§ 7.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

a ten jej odevzdá okresnímu úřadu. Tělesně pracující, kteří se stanou dlouho pracujícími anebo pracujícími v noci během zásobovacího období, obdrží přídavkový lístek pro dlouho pracující a pro pracující v noci teprve počínajíc následujícím zásobovacím obdobím.

§ 5.

Vyhláška ministra zemědělství ze dne 22. března 1941, č. 106 Sb., o zavedení přídavkového lístku pro dlouho pracující a pro pracující v noci, pozbývá účinnosti.

§ 6.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

87.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 7. März 1942,

womit die Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 25. April 1941, Slg. Nr. 153, betreffend die An- und Abmeldung der Zusatzkartenempfänger, ergänzt wird.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

Art. I.

Dem § 1, Abs. 2, der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft Slg. Nr. 153/1941 werden weitere Sätze angeschlossen, wie folgt:

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 7. března 1942,

kterou se mění vyhláška ministra zemědělství ze dne 25. dubna 1941, č. 153 Sb., o přihlašování a odhlašování příjemců přídavkových lístků.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

Čl. I.

K § 1, odst. 2 vyhlášky ministra zemědělství č. 153/1941 Sb. se připojují další věty tohoto znění:

„Die in der vierten, ersten und zweiten Woche einer Versorgungsperiode neubeschäftigten Schwer- und Schwerstarbeiter sowie die in der vierten Woche neubeschäftigten Lang- und Nachtarbeiter sind unbeschadet der jeweils in der dritten Woche einer Versorgungsperiode erfolgenden Anmeldung bis zum Ende der Woche ihres Eintritts in die Beschäftigung nachträglich anzumelden (Nachtragsmeldung). Für die nachträglich anzumeldenden Schwer- oder Schwerstarbeiter werden keine Zusatzkarten für Schwer- oder Schwerstarbeiter ausgegeben; sie erhalten als Übergang bis zum Beginn der regelmäßigen Ausgabe der ihnen zustehenden Zusatzkarten Karten für zusätzliche Lebensmittel in einer Menge, die nach Art und Dauer der Beschäftigung in der Übergangszeit festzusetzen ist."

Art. II.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

„Těžce pracující a velmi těžce pracující, kteří byli nově zaměstnáni ve čtvrtém, prvém a druhém týdnu zásobovacího období, jakož i dlouho pracující a pracující v noci, kteří byli nově zaměstnáni ve čtvrtém týdnu, přihlásí se dodatečně do konce týdne jejich nástupu do zaměstnání (dodatečná přihláška), bez újmy přihlášky, která se má vždy státi ve třetím týdnu zásobovacího období. Pro dodatečně přihlášené těžce pracující nebo velmi těžce pracující se nevydají žádné přídavkové lístky pro těžce pracující nebo velmi těžce pracující; dostanou přechodně do počátku pravidelného výdeje přídavkových lístků, které jim mají náležeti, lístky pro přídavek potravin ve množství, které se stanoví podle druhu a doby zaměstnání v přechodné době."

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 17. März 1942.

34. Stück. Preis: K 2·20.

Ročník 1942. 575

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 17. března 1942.

Cena: K 2·20. Částka 34.

Inhalt: (88 und 89.) 88. Verordnung, betreffend Maßnahmen zur Erhaltung der Tätigkeit der Betriebs- und Revierräte beim Bergbau und der Werksbeiräte. — 89. Verordnung über die vorbeugende Verbrechensbekämpfung.

Obsah: (88. a 89.) 88. Nařízení o opatřeních k udržení činnosti závodních a revírních rad při hornictví a podnikových rad. — 89. Nařízení o preventivním potírání zločinnosti.

88.

Regierungsverordnung vom 4. Dezember 1941,

betreffend Maßnahmen zur Erhaltung der Tätigkeit der Betriebs- und Revierräte beim Bergbau und der Werksbeiräte.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

Die Regierungsverordnung vom 4. Juli 1940, Slg. Nr. 281, womit die Funktionsperiode der Mitglieder der Betriebs- und Revierräte beim Bergbaue sowie der Mitglieder der Werksbeiräte verlängert und Maßnahmen zur Erhaltung ihrer Tätigkeit getroffen werden, wird abgeändert und ergänzt, wie folgt:

1. Im § 1 werden die Worte „bis zum 31. Dezember 1941“ durch die Worte „bis zu einer weiteren Regelung“ ersetzt.

2. Der § 2 wird abgeändert, wie folgt:

a) Nach dem Absatz 1 wird folgender neuer Absatz 2 eingefügt:

Vládní nařízení ze dne 4. prosince 1941

o opatřeních k udržení činnosti závodních a revírních rad při hornictví a podnikových rad.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

Vládní nařízení ze dne 4. července 1940, č. 281 Sb., kterým se prodlužuje funkční období členů závodních a revírních rad při hornictví jakož i členů podnikových rad a činí opatření k udržení jejich činnosti, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se nahrazují slova „do 31. prosince 1941“ slovy „až do další úpravy“.

2. § 2 se mění takto:

a) Za odstavec 1 se vsunuje tento nový odstavec 2:

„(2) Sinngemäß ist in dem Falle vorzugehen, wenn die Anzahl der Mitglieder eines Revierrates samt Ersatzmännern unter die Hälfte gesunken ist."

b) Der bisherige Absatz 2 wird als Absatz 3 bezeichnet.

3. Nach dem § 3 wird als § 3a) folgende Bestimmung eingefügt:

„§ 3a).

Der Minister für öffentliche Arbeiten kann die Mitglieder (Ersatzmänner) der Betriebs- und Revierräte sowie die Vertreter der Arbeitnehmer in den Werksbeiräten jederzeit ihrer Funktionen entheben und an ihre Stelle neue Mitglieder (Ersatzmänner) ernennen."

Art. II.

Diese Verordnung tritt am 1. Jänner 1942 in Kraft; sie wird vom Minister für öffentliche Arbeiten im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Dr. **Krejčí** m. p.

Ježek m. p.	Dr. **Kamenický** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p.	**Čipera** m. p.
Dr. **Kapras** m. p.	**Bubna** m. p.
Dr. **Kratochvíl** m. p.	Dr. **Klumpar** m. p.

„(2) Obdobně jest postupovati, klesl-li počet členů revírní rady spolu s náhradníky pod polovici."

b) Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

3. Za § 3 se vsunuje jako § 3a) toto ustanovení:

„§ 3a).

Ministr veřejných prací může kdykoliv zprostiti členy (náhradníky) závodních a revírních rad a zástupce zaměstnanců v podnikových radách jejich funkcí a na jejich místa jmenovati nové členy (náhradníky)."

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1942; provede je ministr veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Dr. **Krejčí** v. r.

Ježek v. r.	Dr. **Kamenický** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r.	**Čipera** v. r.
Dr. **Kapras** v. r.	**Bubna** v. r.
Dr. **Kratochvíl** v. r.	Dr. **Klumpar** v. r.

89.

Regierungsverordnung vom 9. März 1942

über die vorbeugende Verbrechensbekämpfung.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330, in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942, V. Bl. S. 42:

Vládní nařízení ze dne 9. března 1942

o preventivním potírání zločinnosti.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb., ve znění nařízení ze dne 27. února 1942, Věstn. str. 42:

I. TEIL.

Polizeiliche planmäßige Überwachung.

§ 1.

Zweck der polizeilichen planmäßigen Überwachung.

Die polizeiliche planmäßige Überwachung der Personen, die durch ihr Vorleben, insbesondere ihre Straftaten, bewiesen haben, daß sie aus verbrecherischem Eigennutz oder aus verbrecherischen Trieben und Gewohnheiten Schädlinge der Gemeinschaft sind, hat den Zweck, diese Personen zu einem bestimmten Tun oder Unterlassen anzuhalten und somit gleichzeitig eine erzieherische Wirkung auf sie zu erzielen.

§ 2.

Die unter polizeiliche planmäßige Überwachung gestellten Personen.

(1) Unter polizeiliche planmäßige Überwachung kann gestellt werden:

a) wer das Verbrechen zu seinem Gewerbe gemacht hat und aus dem Erlös seiner Straftaten ganz oder teilweise lebt oder gelebt hat (Berufsverbrecher), wenn er wegen aus Gewinnsucht begangener Straftaten mindestens dreimal zu einer Freiheitsstrafe von mindestens drei Monaten rechtskräftig gerichtlich verurteilt worden ist;

b) wer aus verbrecherischen Trieben oder Neigungen wiederholt in gleicher oder ähnlicher Weise straffällig geworden ist (Gewohnheitsverbrecher), wenn er wegen solcher Straftaten mindestens dreimal zu einer Freiheitsstrafe von mindestens drei Monaten rechtskräftig gerichtlich verurteilt worden ist.

Vorausgesetzt wird, daß die letzte maßgebliche Straftat weniger als 5 Jahre zurückliegt. In diese Frist wird die Zeit nicht eingerechnet, in der sich der Täter nicht auf freiem Fuß befunden hat oder flüchtig war. Jede einschlägige Straftat, die zu einer Bestrafung führt, unterbricht die Frist. Bei der Feststellung der Vorstrafen sind jeweils die Einzelstrafen zu berücksichtigen, nicht die aus ihnen etwa gebildeten Gesamtstrafen. Eine ausländische Verurteilung steht einer inländischen gleich, wenn die im Ausland begangene Tat auch nach dem im Protektorat Böhmen und Mähren geltenden Recht strafbar ist.

ČÁST I.

Plánovitý policejní dohled.

§ 1.

Účel plánovitého policejního dohledu.

Plánovitý policejní dohled na osoby, které svým dřívějším životem, zvláště pak páchaním trestných činů, projevily, že ze zločinného prospěchářství nebo ze zločinných sklonů a zvyků jsou škůdci společnosti, má za účel donutiti je k určitému konání nebo opominutí a působiti zároveň na ně výchovně.

§ 2.

Osoby podrobené plánovitému policejnímu dohledu.

(1) Plánovitému policejnímu dohledu může býti podroben:

a) kdo si udělal ze zločinu živnost a zcela nebo z části žije nebo žil z výtěžku, získaného svými trestnými činy (zločinec z povolání), byl-li pro trestné činy spáchané ze ziskuchtivosti nejméně třikráte pravoplatně odsouzen soudem k trestu na svobodě v trvání po každé alespoň tří měsíců;

b) kdo ze zločinných pudů nebo sklonů se dopouštěl opětovně trestných činů téhož nebo podobného druhu (zločinec ze zvyku), byl-li pro takové trestné činy nejméně třikráte pravoplatně odsouzen soudem k trestu na svobodě v trvání po každé alespoň tří měsíců.

Předpokladem jest, že od spáchání posledního trestného činu, jenž je podkladem tohoto opatření, uplynulo méně než 5 roků. Do této lhůty se nevpočítává doba, kdy pachatel nebyl na svobodě nebo byl na útěku. Každý trestný čin druhu uvedeného pod písm. a) nebo b), který má za následek potrestání, přetrhuje tuto lhůtu. Při zjišťování předchozích trestů jest vždy přihlížeti k jednotlivým trestům, nikoli k souhrnu, vzniklému součtem těchto jednotlivých trestů. Odsouzení v cizině jest posuzovati stejně jako odsouzení v tuzemsku, jestliže čin spáchaný v cizině je trestný také podle práva platného v Protektorátě Čechy a Morava.

(2) Ist in ganz besonderen Ausnahmefällen die polizeiliche planmäßige Überwachung zum Schutze der Volksgemeinschaft unerläßlich, so ist sie anzuordnen, auch wenn die im Absatz 1 unter Buchst. a) oder b) angeführten Voraussetzungen nicht gegeben sind.

(3) Unter polizeiliche planmäßige Überwachung muß eine aus der polizeilichen Vorbeugungshaft (§ 5) entlassene Person gestellt werden.

§ 3.

Durchführung der polizeilichen planmäßigen Überwachung.

(1) Zur Durchführung der polizeilichen planmäßigen Überwachung können nachstehende Auflagen erteilt werden:

a) Verbot, den Wohn- oder Aufenthaltsort ohne vorherige polizeiliche Erlaubnis zu verlassen;

b) Verbot, sich zur Nachtzeit außerhalb der polizeilich gemeldeten Wohnung aufzuhalten und Verpflichtung zur Abgabe eines Hausschlüssels;

c) Verbot, sich zu bestimmten Tageszeiten außerhalb der polizeilich gemeldeten Wohnung aufzuhalten;

d) Verpflichtung, jeden Wechsel des Wohn- oder Aufenthaltsortes (unbeschadet der allgemeinen polizeilichen Meldevorschriften) sowie jede Veränderung des Arbeitsverhältnisses innerhalb 24 Stunden der überwachenden Behörde oder dem überwachenden Organ zu melden;

e) Verpflichtung, sich zu bestimmten Zeiten bei der überwachenden Behörde oder bei dem überwachenden Organ zu melden;

f) Verbot des Aufenthaltes an bestimmten öffentlichen Örtlichkeiten;

g) Verbot, bestimmte Gaststätten zu besuchen;

h) Verbot, alkoholische Getränke zu sich zu nehmen;

i) Verbot, mit bestimmten Personen auf irgend eine Art (auch schriftlich oder fernmündlich) zu verkehren oder bestimmte Personen zu beherbergen;

k) Verbot, Personen unter 18 Jahren im Haushalt oder Gewerbebetrieb zu beschäftigen;

(2) Jestliže ve zcela zvláštních výjimečných případech jest plánovitý policejní dohled nezbytný pro ochranu národní pospolitosti, jest jej nařídit i tehdy, nejsou-li dány předpoklady uvedené v odstavci 1 pod písm. a) nebo b).

(3) Plánovitému policejnímu dohledu musí býti podrobena osoba, propouštěná z policejní preventivní vazby (§ 5).

§ 3.

Provádění plánovitého policejního dohledu.

(1) Při provádění plánovitého policejního dohledu mohou býti uloženy tyto příkazy a zákazy:

a) zákaz vzdáliti se bez předchozího policejního dovolení z bydliště nebo z místa pobytu;

b) zákaz zdržovati se v noční době mimo byt policejně hlášený a povinnost odevzdati klíč od domu;

c) zákaz zdržovati se v určitou denní dobu mimo byt policejně hlášený;

d) povinnost hlásiti úřadu nebo orgánu provádějícímu dohled během 24 hodin každou změnu bydliště nebo místa pobytu (čímž nejsou dotčeny všeobecné policejní ohlašovací předpisy) a každou změnu pracovního poměru;

e) povinnost hlásiti se v určitou dobu u úřadu nebo orgánu provádějícího dohled;

f) zákaz zdržovati se na určitých veřejných místech;

g) zákaz docházeti do určitých hostinců;

h) zákaz požívati alkoholické nápoje;

i) zákaz stýkati se jakýmkoli způsobem (i písemně nebo telefonicky) s určitými osobami, nebo určité osoby přechovávati;

k) zákaz zaměstnávati v domácnosti nebo v živnosti osoby mladší 18 let;

l) Verbot, Fahrzeuge aller Art zu führen oder zu benützen;

m) Verbot, bestimmte öffentliche Verkehrsmittel zu benutzen;

n) Verbot, Waffen zu führen oder zu besitzen;

o) Verbot, unter Kennwort zu inserieren oder Inserate eines bestimmten Inhalts aufzugeben;

p) Verbot, postlagernd zu korrespondieren;

q) Verbot der Errichtung von Brief- und Heiratszirkeln;

r) Verbot der Herstellung und des Besitzes unzüchtiger Schriften, Abbildungen und Darstellungen;

s) Verbot der Herstellung, des Besitzes und der Verbreitung von Gegenständen, die zu sadistischen oder masochistischen Zwecken verwendet werden;

t) Verbot des Haltens von Tieren, insbesondere von Hunden und Katzen;

u) Verpflichtung, sich ernstlich um Arbeit zu bemühen.

(2) Soweit andere Verbote und Verpflichtungen zur Durchführung der polizeilichen planmäßigen Überwachung erforderlich werden, bedürfen sie der Genehmigung der Kriminalzentrale (§ 21).

(3) Die nach § 12 zuständige Stelle ordnet jene Auflagen nach den vorstehenden Absätzen an, die einerseits der Persönlichkeit, andererseits der besonderen Art der strafbaren Betätigung des zu Überwachenden am besten entsprechen. Die Überwachungsmaßnahmen dürfen über das zur Erreichung ihres Zweckes notwendige Maß nicht hinausgehen und müssen so gestaltet sein, daß sie den Weg zu ehrlicher Arbeit nicht versperren und bestehende Arbeitsverhältnisse nicht nachteilig beeinflussen.

(4) Bei einer unter polizeiliche planmäßige Überwachung gestellten Person darf jederzeit eine Haus- oder Personendurchsuchung vorgenommen werden.

§ 4.

Dauer der polizeilichen planmäßigen Überwachung.

(1) Die polizeiliche planmäßige Überwachung dauert so lange, als es ihr Zweck erfordert.

l) zákaz říditi vozidla všeho druhu nebo jich používati;

m) zákaz užívati určitých veřejných dopravních prostředků;

n) zákaz nositi nebo míti zbraně;

o) zákaz inserovati pod značkou anebo zadávati inseráty určitého obsahu;

p) zákaz dopisovati poste restante;

q) zákaz zřizovati korespondenční a sňatkové kroužky;

r) zákaz vyráběti a přechovávati necudné spisy, vyobrazení a vypodobnění;

s) zákaz vyráběti, přechovávati a rozšiřovati předměty, jichž má býti užíváno k účelům sadistickým nebo masochistickým;

t) zákaz chovati zvířata, zvláště psy a kočky;

u) povinnost vážným způsobem se snažiti o získání práce.

(2) Pokud k provádění plánovitého policejního dohledu jsou nutné jiné zákazy a příkazy, jest potřebí k jich uložení souhlasu kriminální ústředny (§ 21).

(3) Úřad příslušný podle § 12 uloží ty příkazy a zákazy podle předchozích odstavců, které jsou nejpřiměřenější jednak osobě, která má býti podrobena dohledu, jednak zvláštní povaze její trestné činnosti. Příkazy a zákazy plánovitého policejního dohledu nemají překročovati míru nutnou k dosažení sledovaného účelu; musí býti voleny tak, aby neuzavíraly cesty k poctivé práci a aby neměly nepříznivý vliv na trvající pracovní poměr.

(4) U osoby, postavené pod plánovitý policejní dohled, smí býti kdykoli provedena domovní nebo osobní prohlídka.

§ 4.

Trvání plánovitého policejního dohledu.

(1) Plánovitý policejní dohled trvá tak dlouho, jak toho jeho účel vyžaduje.

(2) Nach 12monatiger Überwachung muß, vorher kann geprüft werden, ob die Fortdauer der planmäßigen Überwachung noch erforderlich ist (terminmäßige Prüfung). Wird die weitere Überwachung von der Behörde für notwendig erachtet, so beginnt mit dieser Entscheidung der Lauf der 12monatigen Frist vom neuem. Der zu Überwachende wird von dem Ergebnis der terminmäßigen Prüfung nur dann verständigt, wenn die polizeiliche planmäßige Überwachung aufgehoben oder gemildert wird.

II. TEIL.

Polizeiliche Vorbeugungshaft.

§ 5.

Zweck der polizeilichen Vorbeugungshaft.

Zum Schutze der Gemeinschaft vor jedem Schädling wird die polizeiliche Vorbeugungshaft eingeführt; durch die Vorbeugungshaft kann keine Freiheitsstrafe vollstreckt werden.

§ 6.

Die der polizeilichen Vorbeugungshaft unterworfenen Personen.

(1) In polizeiliche Vorbeugungshaft kann genommen werden:

a) ein Berufs- oder Gewohnheitsverbrecher (§ 2, Abs. 1), der die ihm durch die Unterstellung unter polizeiliche planmäßige Überwachung erteilten Auflagen schuldhaft übertreten hat oder der während der Zeit der Überwachung straffällig geworden ist;

b) ein Berufsverbrecher [§ 2, Abs. 1, Buchst. a)], wenn er wegen aus Gewinnsucht begangener Straftaten mindestens dreimal zu einer Freiheitsstrafe von mindestens 6 Monaten rechtskräftig gerichtlich verurteilt worden ist;

c) ein Gewohnheitsverbrecher [§ 2, Abs. 1, Buchst. b)], wenn er wegen Straftaten, die er aus verbrecherischem Trieb oder verbrecherischer Neigung begangen hat, mindestens dreimal zu einer Freiheitsstrafe von mindestens 6 Monaten rechtskräftig gerichtlich verurteilt worden ist;

d) wer auf Grund eines von ihm begangenen Verbrechens und wegen der Möglichkeit der Wiederholung eine so große Gefahr für die Allgemeinheit bildet, daß seine Be-

(2) Po 12 měsíčním trvání dohledu musí, dříve může býti zkoumáno, zda další trvání dohledu jest ještě nutné (periodické přezkoumávání). Shledá-li úřad, že další provádění dohledu je nutné, počíná tímto rozhodnutím běžeti nová 12 měsíční lhůta. Osoba podrobená plánovitému policejnímu dohledu jest o výsledku periodického přezkoumávání vyrozuměna jen tehdy, je-li plánovitý policejní dohled zrušen nebo zmírněn.

ČÁST II.

Policejní preventivní vazba.

§ 5.

Účel policejní preventivní vazby.

Za účelem ochrany společnosti před každým škůdcem se zavádí policejní preventivní vazba; touto vazbou nelze vykonávati trest na svobodě.

§ 6.

Osoby podrobené policejní preventivní vazbě.

(1) Do policejní preventivní vazby může býti vzat:

a) zločinec z povolání nebo ze zvyku (§ 2, odst. 1), který zaviněně přestoupí příkazy a zákazy, uložené mu podle předpisů o plánovitém policejním dohledu, anebo který se dopustí trestných činů v době, kdy jest podroben tomuto dohledu;

b) zločinec z povolání [§ 2, odst. 1, písm. a)], byl-li pro trestné činy spáchané ze ziskuchtivosti nejméně třikráte pravoplatně odsouzen soudem k trestu na svobodě v trvání po každé nejméně 6 měsíců;

c) zločinec ze zvyku [§ 2, odst. 1, písm. b)], byl-li pro trestné činy, spáchané ze zločinných pudů nebo sklonů, nejméně třikráte pravoplatně odsouzen soudem k trestu na svobodě v trvání po každé nejméně 6 měsíců;

d) kdo pro spáchaný zločin a pro možnost opakování jest pro společnost tak nebezpečným, že jeho ponechání na svobodě nemůže býti ospravedlněno, nebo kdo takovými jednáními,

lassung auf freiem Fuß nicht zu verantworten ist, oder wer einen auf ein Verbrechen abzielenden Willen durch Handlungen offenbart, welche die Voraussetzungen eines bestimmten strafbaren Tatbestandes noch nicht erfüllen;

e) wer, ohne Berufs- oder Gewohnheitsverbrecher zu sein, durch sein asoziales Verhalten die Allgemeinheit gefährdet (Absatz 3);

f) wer keine oder offensichtlich falsche Angaben über seine Person macht und den Verdacht erweckt, daß er frühere Straftaten verdecken will oder neue Straftaten unter falschem Namen zu begehen beabsichtigt;

g) eine Person, die infolge Trunkenheit den Straßenverkehr gefährdet, wenn sie einen Unfall verursacht oder sich dabei besonders menschenunwürdig betragen hat oder wenn sie nach den polizeilichen Ermittlungen als gewohnheitsmäßiger Trinker anzusprechen ist;

h) der Verurteilte, von dem das Gericht im Urteil ausgesprochen hat, daß er in einer Zwangsarbeitsanstalt angehalten werden darf (§ 7, Abs. 2, des Gesetzes vom 24. Mai 1885, R. G. Bl. Nr. 89, womit strafrechtliche Bestimmungen in Betreff der Zulässigkeit der Anhaltung in Zwangsarbeits- oder Besserungsanstalten getroffen werden, in der Fassung des Art. II des Gesetzes vom 25. Juni 1929, Slg. Nr. 102, betreffend die Errichtung von Zwangsarbeitskolonien und die Abänderung einiger Bestimmungen des Strafrechtes).

(2) Sofern die Voraussetzung zur Verhängung der polizeilichen Vorbeugungshaft an Vorstrafen geknüpft ist, muß die letzte maßgebliche strafbare Handlung weniger als 5 Jahre zurückliegen. In diese Frist wird die Zeit nicht eingerechnet, in der sich der Täter nicht auf freiem Fuß befunden hat oder flüchtig war. Jede einschlägige Straftat, die zu einer Bestrafung führt, unterbricht die Frist. Bei der Feststellung der Vorstrafen sind jeweils die Einzelstrafen zu berücksichtigen, nicht die aus ihnen etwa gebildeten Gesamtstrafen. Eine ausländische Verurteilung steht einer inländischen gleich, wenn die im Ausland begangene Tat auch nach dem im Protektorat Böhmen und Mähren geltenden Recht strafbar ist.

(3) Ein asoziales Verhalten im Sinne des Absatzes 1, Buchst. e), zeigt, wer durch gemeinschaftswidriges, wenn auch nicht verbrecherisches Verhalten an den Tag legt, daß er sich nicht in die Gemeinschaft einfügen will; es sind z. B. Personen, die durch gering-

která ještě netvoří skutkovou podstatu trestného činu, projeví vůli spáchati zločin;

e) kdo, nejsa zločincem z povolání ani ze zvyku, ohrožuje veřejnost svým asociálním chováním (odstavec 3);

f) kdo o své osobě neučiní žádné údaje nebo učiní údaje zřejmě nesprávné a vzbudí podezření, že chce zakrýti dřívější trestné činy nebo že zamýšlí páchati nové trestné činy pod nepravým jménem;

g) osoba, která v opilosti ohrožuje dopravu, jestliže způsobí nehodu, nebo se při tom chová způsobem člověka zvláště nedůstojným nebo jestliže ji podle policejního vyšetření lze považovati za pijáka ze zvyku;

h) odsouzený, o kterém soud v rozsudku vyslovil, že smí býti držen v donucovací pracovně (§ 7, odst. 2 zákona ze dne 24. května 1885, č. 89 ř. z., o tom, kdo v donucovacích pracovnách nebo polepšovacích ústavech může býti držen, ve znění čl. II zákona ze dne 25. června 1929, č. 102 Sb., o zřízení nucených pracovních kolonií a o změně některých ustanovení trestního práva).

(2) Pokud uvalení policejní preventivní vazby jest vázáno na předchozí tresty, počítají se jen ty trestné činy, jež jsou podkladem tohoto opatření, od jejichž spáchání uplynulo méně než 5 roků. Do této lhůty se nevpočítá doba, kdy pachatel nebyl na svobodě anebo byl na útěku. Každý trestný čin uvedeného druhu, který má za následek potrestání, tuto lhůtu přetrhuje. Při zjišťování předchozích trestů jest vždy přihlížeti k jednotlivým trestům, nikoli k souhrnu, vzniklému součtem těchto jednotlivých trestů. Odsouzení v cizině jest posuzovati stejně jako odsouzení v tuzemsku, jestliže čin spáchaný v cizině je trestný také podle práva platného v Protektorátě Čechy a Morava.

(3) Asociální chování podle odstavce 1, písm. e) projevuje, kdo svým, byť i ne zločinným chováním namířeným proti pospolitosti dává na jevo, že se do pospolitosti včleniti nehodlá; jsou to na př. osoby, které drobnými, ale stále se opakujícími přestupky se vymykají veřej-

fügige, aber sich immer wiederholende Gesetzesübertretungen zeigen, daß sie sich der öffentlichen Ordnung nicht fügen wollen (Bettler, Landstreicher, Zigeuner und nach Zigeunerart umherziehende Personen, Dirnen, mit ansteckenden Krankheiten, insbesondere mit Geschlechtskrankheiten behaftete Personen, die sich den Gesundheitspolizeimaßnahmen der zuständigen Behörde entziehen, und Trunksüchtige) und Personen, die sich ohne Rücksicht auf etwaige Vorstrafen der Pflicht zur Arbeit entziehen und die Sorge für ihren Unterhalt der Allgemeinheit überlassen (Arbeitsscheue).

§ 7.

Vorbehalte.

(1) In den im § 6, Abs. 1, Buchst. b) und c), angeführten Fällen ist eine polizeiliche Vorbeugungshaft nur dann zu verhängen, wenn damit zu rechnen ist, daß die in diesen Bestimmungen angeführten Verbrecher auch in Zukunft strafbare Handlungen begehen werden, und wenn eine Einwirkung auf sie durch polizeiliche planmäßige Überwachung keinen Erfolg verspricht.

(2) Die polizeiliche Vorbeugungshaft gemäß § 6, Abs. 1, Buchst. f), ist nur dann zu verhängen, wenn ein anderes Personenfeststellungsverfahren nicht möglich ist.

§ 8.

(1) Die polizeiliche Vorbeugungshaft wird in besonderen Anhaltelagern vollstreckt.

(2) Die Arbeits-Straflager werden in Anhaltelager umgewandelt; für sie gelten entsprechend die Vorschriften der Regierungsverordnung vom 2. März 1939, Slg. Nr. 72, betreffend die Arbeits-Straflager, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 28. April 1939, Slg. Nr. 188, mit Ausnahme der Bestimmungen des § 4, Abs. 1 bis 4, der §§ 5 und 6, des § 7, Abs. 1 und 4, und der §§ 8 und 9, die außer Kraft treten.

(3) Die Länder sind verpflichtet, für Zwecke der polizeilichen Vorbeugungshaft die Zwangsarbeitsanstalten samt Personal zur Verfügung zu stellen. Die Übernahme der Zwangsarbeitsanstalten durch das Proktektorat Böhmen und Mähren wird durch eine Regierungsverordnung geregelt.

(4) Der Kriminalzentrale steht das Verfügungsrecht über die Anhaltelager und die Befugnis zu, eine Lagerordnung mit Disziplinarvorschriften für Vorbeugungshäftlinge zu erlassen.

nému pořádku (žebráci, tuláci, cikáni a osoby po způsobu cikánském kočující, nevěstky, osoby stižené nakažlivými chorobami, zvláště chorobami pohlavními, které se nechtějí podrobiti zdravotně-policejním opatřením příslušného úřadu a pijani) a osoby, které bez ohledu zda byly trestány se vyhýbají práci a starost o svoji výživu přenechávají veřejnosti (osoby práce se štítící).

§ 7.

Výhrady.

(1) V případech § 6, odst. 1, písm. b) a c) jest uvaliti policejní preventivní vazbu jen tehdy, lze-li očekávati, že zločinci v těchto ustanoveních uvedení budou i v budoucnosti páchati trestné činy, a nelze-li očekávati úspěchu od plánovitého policejního dohledu.

(2) Uvaliti policejní preventivní vazbu podle § 6, odst. 1, písm. f) jest jen tehdy, není-li jinak možno zjistiti totožnost osoby.

§ 8.

(1) Policejní preventivní vazba se vykonává ve zvláštních sběrných táborech.

(2) Kárné pracovní tábory se mění ve sběrné tábory; o nich platí přiměřeně předpisy vládního nařízení ze dne 2. března 1939, č. 72 Sb., o kárných pracovních táborech, ve znění vládního nařízení ze dne 28. dubna 1939, č. 188 Sb., s výjimkou ustanovení § 4, odst. 1 až 4, §§ 5 a 6, § 7, odst. 1 a 4, a §§ 8 a 9, jež pozbývají účinnosti.

(3) Země jsou povinny propůjčiti donucovací pracovny i s personálem k účelům policejní preventivní vazby. Převzetí donucovacích pracoven Protektorátem Čechy a Morava bude upraveno vládním nařízením.

(4) Kriminální ústředna má nad sběrnými tábory disposiční právo a právo vydávati táborový řád spolu s kázeňskými předpisy pro vězně.

§ 9.

Bei der Verhängung der polizeilichen Vorbeugungshaft teilt die Behörde (§ 12) die Namen der Familienangehörigen der angehaltenen Person binnen 48 Stunden der Heimatgemeinde und der Aufenthaltsgemeinde zum Zwecke der Armenversorgung mit.

Dauer der polizeilichen Vorbeugungshaft.

§ 10.

(1) Die Dauer der polizeilichen Vorbeugungshaft ist zeitlich nicht beschränkt; sie dauert so lange, als es ihr Zweck erfordert. Nur im Falle des § 6, Abs. 1, Buchst. f) und g), dauert die polizeiliche Vorbeugungshaft 4 Wochen, insofern die Kriminalzentrale ausnahmsweise diese Zeit nicht verlängert.

(2) Spätestens nach einjähriger Haft, jedoch nicht vor Ablauf von 6 Monaten ist zu prüfen, ob ihre Fortdauer noch erforderlich ist. Wird die Haft aufrechterhalten, so ist jeweils nach weiteren 6 Monaten neuerlich über die Fortdauer der Haft zu entscheiden (terminmäßige Überprüfung). Eine in polizeilicher Vorbeugungshaft gehaltene Person wird nur dann von dem Ergebnis der terminmäßigen Überprüfung verständigt, wenn die polizeiliche Vorbeugungshaft aufgehoben wird.

§ 11.

Die in einer Gerichtshaft angehaltenen Personen, über die die Kriminalzentrale oder die Polizeidirektion (Kriminalpolizeiabteilung) Brünn die polizeiliche Vorbeugungshaft zu verhängen beabsichtigt, dürfen auf Antrag dieser Behörden auch nach Verbüßung der Strafe bis zum Ablaufe von vier Wochen in Gerichtshaft belassen oder diesen Behörden übergeben werden.

III. TEIL.

Gemeinsame Bestimmungen über die polizeiliche planmäßige Überwachung und über die polizeiliche Vorbeugungshaft.

§ 12.

(1) Die polizeiliche planmäßige Überwachung und die polizeiliche Vorbeugungshaft werden im Lande Böhmen von der Kriminal-

§ 9.

Když úřad (§ 12) uvaluje policejní preventivní vazbu, oznámí během 48 hodin jména rodinných příslušníků zadržené osoby domovské obci a obci pobytu za účelem chudinského zaopatření.

Trvání policejní preventivní vazby.

§ 10.

(1) Trvání policejní preventivní vazby není časově omezeno; trvá tak dlouho, jak to sledovaný účel vyžaduje. Toliko v případě § 6, odst. 1, písm. f) a g) trvá policejní preventivní vazba 4 týdny, pokud kriminální ústředna výjimečně tuto dobu neprodlouží.

(2) Nejpozději po jednoroční vazbě, ne však dříve než po 6 měsících, musí býti zkoumáno, je-li další policejní preventivní vazba nutná. Rozhodne-li se úřad pro další trvání vazby, jest po každé po dalších 6 měsících znovu rozhodovati o dalším trvání vazby (periodické přezkoumávání). Osoba držená v policejní preventivní vazbě jest o výsledku periodického přezkoumávání vyrozuměna jen tehdy, je-li policejní preventivní vazba zrušena.

§ 11.

Osoby, chované ve vazbě soudu, na něž hodlá kriminální ústředna nebo policejní ředitelství (oddělení kriminální policie) v Brně uvaliti policejní preventivní vazbu, smějí býti na žádost těchto úřadů ponechány v soudní vazbě i po odpykání trestu až do uplynutí 4 týdnů anebo dodány těmto úřadům.

ČÁST III.

Společná ustanovení o plánovitém policejním dohledu a policejní preventivní vazbě.

§ 12.

(1) Plánovitý policejní dohled a policejní preventivní vazbu nařizuje v zemi České kriminální ústředna, v zemi Moravské policejní ře-

zentrale, im Lande Mähren von der Polizeidirektion (Kriminalpolizeiabteilung) Brünn, angeordnet; die Zuständigkeit richtet sich nach dem Wohnorte (Aufenthaltsorte) des Betroffenen.

(2) Eine von der Polizeidirektion Brünn (Kriminalpolizeiabteilung) angeordnete planmäßige Überwachung und polizeiliche Vorbeugungshaft bedarf der Bestätigung der Kriminalzentrale.

§ 13.

Die Kriminalzentrale entscheidet, in welchem Lager die polizeiliche Vorbeugungshaft vollstreckt wird.

§ 14.

Die terminmäßige Überprüfung im Sinne des § 4, Abs. 2, und des § 10, Abs. 2, obliegt der Kriminalzentrale. Dauert die Haft länger als 2 Jahre, so entscheidet über ihre Fortdauer der Leiter der Kriminalzentrale.

§ 15.

Über Gesuche um Aufhebung oder Milderung der polizeilichen planmäßigen Überwachung und um Aufhebung der polizeilichen Vorbeugungshaft entscheidet die Kriminalzentrale.

§ 16.

(1) Gegen Entscheidungen und Verfügungen nach dieser Verordnung kann nur Beschwerde geführt werden. Über die Beschwerde entscheidet der Leiter der Kriminalzentrale endgültig.

(2) Beschwerden gegen die Entscheidungen und Verfügungen nach dieser Verordnung sind der Zuständigkeit des Obersten Verwaltungsgerichtes entzogen.

§ 17.

Die Durchführung der Überwachungsmaßnahmen obliegt in den Orten, für welche eine Regierungs-Polizeibehörde bestellt ist, dieser Behörde, sonst der von der Kriminalzentrale beauftragten Stelle.

IV. TEIL.

Besondere Bestimmungen über Zigeuner.

§ 18.

(1) Zigeunern und nach Zigeunerart umherziehenden Personen ist es verboten, den

ditelství v Brně (oddělení kriminální policie); příslušnost se řídí bydlištěm nebo pobytem postižené osoby.

(2) Plánovitý dohled a policejní preventivní vazba, nařízená policejním ředitelstvím v Brně (oddělení kriminální policie) vyžaduje potvrzení kriminální ústředny.

§ 13.

Kriminální ústředna rozhodne, v kterém táboře policejní preventivní vazba bude provedena.

§ 14.

Periodické přezkoumávání podle § 4, odst. 2 a § 10, odst. 2 náleží kriminální ústředně. Trvá-li vazba déle než 2 roky, rozhoduje o jejím dalším trvání přednosta kriminální ústředny.

§ 15.

O žádostech za zrušení nebo zmírnění plánovitého policejního dohledu a za zrušení policejní preventivní vazby rozhoduje kriminální ústředna.

§ 16.

(1) Proti rozhodnutím a opatřením podle tohoto nařízení lze podati jen stížnost. O stížnosti rozhoduje přednosta kriminální ústředny s konečnou platností.

(2) Stížnosti do rozhodnutí a opatření podle tohoto nařízení jsou vyloučeny z příslušnosti nejvyššího správního soudu.

§ 17.

Provádění policejního plánovitého dohledu náleží v místech, pro něž jest zřízen vládní policejní úřad, tomuto úřadu, jinak úřadu (orgánu) určenému kriminální ústřednou.

ČÁST IV.

Zvláštní ustanovení o cikánech.

§ 18.

(1) Cikánům a osobám potulujícím se po způsobu cikánském jest zakázáno vzdalovati

ihnen amtlich zugewiesenen Ort ohne vorherige Erlaubnis der Kriminalzentrale zu verlassen.

(2) Die Ausstellung von Wanderscheinen nach § 5 des Gesetzes vom 14. Juli 1927, Slg. Nr. 117, betreffend die umherziehenden Zigeuner, wird auf die Kriminalzentrale übertragen. Die Geltung der nach den bisherigen Vorschriften von anderen Stellen ausgestellten Wanderscheine erlischt; die ungültigen Wanderscheine sind abzunehmen.

(3) Zur Erteilung einer Berechtigung oder einer Lizenz zur Ausübung eines Wandergewerbes (im Umherziehen) an Zigeuner ist die vorherige Zustimmung der Kriminalzentrale erforderlich.

(4) Die Bestimmungen des § 16 gelten sinngemäß auch für die Entscheidungen oder Verfügungen der Kriminalzentrale nach diesem Paragraphen.

V. TEIL.

Gemeinsame, Übergangs- und Schlußbestimmungen.

§ 19.

Gegen die am Tage des Inkrafttretens dieser Verordnung in Arbeits-Straflagern angehaltenen Personen werden, gegen die in Zwangsarbeitsanstalten Angehaltenen dürfen vorbeugende Maßnahmen auf Grund dieser Verordnung angeordnet werden.

§ 20.

Die zur Durchführung dieser Verordnung erforderlichen Richtlinien erläßt die Kriminalzentrale.

§ 21.

Bis zur Einrichtung der Kriminalzentrale werden die nach dieser Verordnung der Kriminalzentrale zustehenden Befugnisse von der Polizeidirektion Prag (allgemeine Kriminalzentrale) ausgeübt.

§ 22.

Das Gesetz vom 10. Mai 1873, R. G. Bl. 108, womit polizeistrafrechtliche Bestimmungen wider Arbeitsscheue und Landstreicher erlassen werden, wird mit Ausnahme der Bestimmung des § 3 aufgehoben; weiter werden der § 6 des Ges. R. G. Bl. Nr. 89/1885 sowie alle Bestimmungen anderer Vorschriften, die die Polizeiaufsicht betreffen, aufgehoben.

se z místa, jež jim bylo úředně přikázáno, bez předchozího povolení kriminální ústředny.

(2) Vydávání kočovnických listů podle § 5 zákona ze dne 14. července 1927, č. 117 Sb., o potulných cikánech, se přenáší na kriminální ústřednu. Platnost kočovnických listů vydaných podle dosavadních předpisů jinými úřady zaniká; neplatné kočovnické listy jest odejmouti.

(3) K vydání oprávnění nebo licence k provozování živnosti způsobem kočovnickým cikánovi jest třeba předchozího souhlasu kriminální ústředny.

(4) Ustanovení § 16 platí obdobně i pro rozhodnutí a opatření kriminální ústředny podle tohoto paragrafu.

ČÁST V.

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná.

§ 19.

Na osoby, které v den účinnosti tohoto nařízení jsou drženy v kárných pracovních táborech, budou uvalena, a na osoby držené v donucovacích pracovnách, mohou býti uvalena preventivní opatření podle tohoto nařízení.

§ 20.

Směrnice potřebné k provádění tohoto nařízení vydá kriminální ústředna.

§ 21.

Až do zřízení kriminální ústředny bude úkoly kriminální ústředny podle tohoto nařízení vykonávati policejní ředitelství (Všeobecná kriminální ústředna) v Praze.

§ 22.

Zrušuje se zákon ze dne 10. května 1873, č. 108 ř. z., jímž se vydávají nařízení dle policejního práva trestního proti zahalečům a tulákům, s výjimkou ustanovení § 3; dále se zrušuje § 6 zák. č. 89/1885 ř. z., jakož i všechna ustanovení jiných předpisů, týkající se policejního dohledu.

§ 23.

Durchführungsbestimmungen.

Diese Verordnung tritt am 1. Jänner 1942 in Kraft; sie wird vom Minister des Innern im Einvernehmen mit dem Justizminister und dem Finanzminister durchgeführt.

Der Staatspräsident:

Dr. **Hácha** m. p.

Der Vorsitzende der Regierung und Justizminister:

Dr. **Krejčí** m. p.

Der Minister des Innern:

Bienert m. p.

Der Finanzminister:

Dr. **Kalfus** m. p.

§ 23.

Prováděcí ustanovení.

Toto nařízení nabývá účinnosti dne 1. ledna 1942; provede je ministr vnitra v dohodě s ministry spravedlnosti a financí.

Státní president:

Dr. **Hácha** v. r.

Předseda vlády a ministr spravedlnosti:

Dr. **Krejčí** v. r.

Ministr vnitra:

Bienert v. r.

Ministr financí:

Dr. **Kalfus** v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200 563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 19. März 1942.

35. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 19. března 1942.

Cena: K 1·—. Částka 35.

Inhalt: **(90** und **91.) 90.** Kundmachung, womit eine Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag, betreffend die Art der Begleichung einiger Verbindlichkeiten von Schuldnern im Protektorat Böhmen und Mähren gegenüber Gläubigern im Königreich Schweden, verlautbart wird. — **91.** Kundmachung über die Aufsicht bei Durchführung der amtlich gelenkten Lohnpolitik.

Obsah: **(90.** a **91.) 90.** Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o způsobu vyrovnávání některých závazků dlužníků v Protektorátu Čechy a Morava vůči věřitelům v království Švédském. — **91.** Vyhláška o dozoru na provádění úředně řízené mzdové politiky.

90.

Kundmachung des Ministers für Wirtschaft und Arbeit (85) vom 12. März 1942,

womit eine Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag, betreffend die Art der Begleichung einiger Verbindlichkeiten von Schuldnern im Protektorat Böhmen und Mähren gegenüber Gläubigern im Königreich Schweden, verlautbart wird.

Auf Grund des § 21, Abs. 3, der Regierungsverordnung vom 23. Juni 1939, Slg. Nr. 155, womit eine Devisenordnung erlassen wird, verlautbare ich mit Wirksamkeit vom Tage der Kundmachung die beigeschlossene Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag vom 26. Februar 1942.

Dr. **Bertsch** m. p.

Verfügung der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag,

betreffend die Art der Begleichung einiger Verbindlichkeiten von Schuldnern im Protektorat Böhmen und Mähren gegenüber Gläubigern im Königreich Schweden.

Die Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag bestimmt auf Grund des § 17 der Devisenordnung:

Vyhláška ministra hospodářství a práce (85) ze dne 12. března 1942,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o způsobu vyrovnávání některých závazků dlužníků v Protektorátu Čechy a Morava vůči věřitelům v království Švédském.

Podle § 21, odst. 3 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád, vyhlašuji s účinností ode dne vyhlášení připojené opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 26. února 1942.

Dr. **Bertsch** v. r.

Opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze

o způsobu vyrovnávání některých závazků dlužníků v Protektorátu Čechy a Morava vůči věřitelům v království Švédském.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze stanoví podle § 17 devisového řádu:

Art. 1.

Zahlungen zur Abgeltung von Ansprüchen schwedischer Gläubiger für Zinsen und Gewinnanteile, ferner für Mietzinse, Pachtzinse und ähnliche regelmäßig wiederkehrende Leistungen aus Guthaben und Vermögensanlagen im Protektorat Böhmen und Mähren werden, sofern diese Ansprüche durch Kreditgewährung der schwedischen Gläubiger vor dem 1. Oktober 1940 entstanden und sofern diese Erträgnisse in der Zeit vom 1. Oktober 1940 bis 31. Dezember 1942 fällig sind und bis 31. März 1943 abgegolten werden, in der in dieser Verfügung bestimmten Weise abgewickelt werden und es beziehen sich auf sie die Bestimmungen des deutsch-schwedischen Abkommens vom 28. Oktober 1938.

Art. 2.

Die im Art. 1 angeführten Zahlungen werden bei der Landesbank für Böhmen in Prag zu Gunsten der schwedischen Gläubiger erlegt werden.

Art. 3.

Sofern die im Art. 1 angeführten Erträgnisse vor dem 1. Oktober 1940 fällig waren, werden sie nach der bisherigen Praxis der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag behandelt.

Art. 4.

(1) Bei der Abwicklung der im Art. 1 angeführten Zahlungen sind schwedische Gläubiger schwedische Staatsangehörige mit Einschluß von juristischen Personen, die ihren ständigen Wohnsitz oder Sitz in Schweden haben, ferner physische Personen, die nichtschwedische Staatsangehörige sind, aber bereits am 1. Juli 1933 in Schweden ihren ständigen Wohnsitz hatten.

(2) Zur Geltendmachung der Rechte des schwedischen Gläubigers ist erforderlich, daß der Gläubiger am 1. Oktober 1940 entweder Eigentümer der Wertpapiere oder Gläubiger der unter die Bestimmungen dieser Verfügung fallenden Forderungen war oder nach diesem Tage Wertpapiere oder Forderungen erworben hat, für welche die Voraussetzungen für den Transfer gemäß dieser Verfügung gegeben sind.

(3) Als Eigentümer oder Gläubiger gelten nicht solche Personen, denen die Zins- oder Gewinnanteilscheine oder die Zinsforderungen nur zur Einziehung übergeben oder denen die Wertpapiere oder Forderungen nur pfandweise übertragen worden sind.

Čl. 1.

Platy sloužící k úhradě nároků švédských věřitelů na úroky a podíly na zisku, dále na nájemné, pachtovné a podobné pravidelně se opakující plnění z pohledávek a kapitálových uložení v Protektorátu Čechy a Morava, pokud tyto nároky vznikly poskytnutím úvěrů švédskými věřiteli před 1. říjnem 1940 a pokud tyto výnosy jsou splatny v době od 1. října 1940 do 31. prosince 1942 a budou splaceny do 31. března 1943, budou konány způsobem stanoveným v tomto opatření a vztahují se na ně ustanovení německo-švédské dohody ze dne 28. října 1938.

Čl. 2.

Platy uvedené v čl. 1 budou skládány ve prospěch švédských věřitelů u Zemské banky pro Čechy v Praze.

Čl. 3.

Pokud výnosy uvedené v čl. 1 byly splatné před 1. říjnem 1940, bude s nimi nakládáno podle dosavadní prakse Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze.

Čl. 4.

(1) Při provádění platů uvedených v čl. 1 jsou švédskými věřiteli švédští státní příslušníci včetně právnických osob, pokud mají své stálé bydliště nebo sídlo ve Švédsku, dále fysické osoby, jež mají jinou státní příslušnost než švédskou, avšak měly již 1. července 1933 ve Švédsku své stálé bydliště.

(2) K uplatňování práv švédského věřitele jest nutno, aby věřitel byl dne 1. října 1940 buď vlastníkem cenných papírů nebo věřitelem pohledávek spadajících pod ustanovení tohoto opatření anebo aby získal po tomto dni cenné papíry nebo pohledávky, pro něž jsou dány předpoklady pro převod podle tohoto opatření.

(3) Za vlastníky nebo věřitele nepovažují se ty osoby, jimž byly dány kupony ukládacích a dividendových hodnot nebo pohledávky z titulu úroků pouze k inkasu anebo na něž byly cenné papíry nebo pohledávky převedeny jen jako zástava.

Art. 5.

Für Zahlungen der Schuldner im Sinne dieser Verfügung gelten die allgemeinen Devisenvorschriften.

Prag, den 26. Februar 1942.

Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag

Der Gouverneur:
Dr. **Dvořák** m. p.

Der Bankrat:
Dr. **Bürger** m. p.

Der Oberdirektor:
Dr. **Peroutka** m. p.

Čl. 5.

Pro platy dlužníků podle tohoto opatření platí obecné devisové předpisy.

V Praze dne 26. února 1942.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze

Guvernér:
Dr. **Dvořák** v. r.

Bankovní rada:
Dr. **Bürger** v. r.

Vrchní ředitel:
Dr. **Peroutka** v. r.

91.

Kundmachung des Ministers für Wirtschaft und Arbeit vom 16. März 1942

über die Aufsicht bei Durchführung der amtlich gelenkten Lohnpolitik.

Gemäß § 6 und § 8, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 21. Dezember 1939, Slg. Nr. 330, über die staatliche Lenkung der Lohnpolitik in der Fassung der Regierungsverordnung vom 19. Dezember 1940, Slg. Nr. 11 vom Jahre 1941, und der Regierungsverordnung vom 16. Mai 1941, Slg. Nr. 258, und gemäß § 15 der Regierungsverordnung vom 10. Dezember 1941, Slg. Nr. 13 vom Jahre 1942, über die Sicherung der Lohn- und Gehaltsstabilität sowie der Arbeitsmoral ordne ich im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern folgendes an:

§ 1.

Die Aufsicht über die Einhaltung der Bestimmungen der Regierungsverordnung Slg. Nr. 330/1939 (in der geltenden Fassung), welche bis jetzt gemäß § 6 dieser Verordnung von den Gewerbeinspektoraten, beziehungsweise von den Bergbehörden oder von den Bezirksbehörden ausgeübt worden ist, wird auf die Arbeitsämter übertragen.

§ 2.

(1) Soweit in Kundmachungen des Ministers für Wirtschaft und Arbeit (des ehe-

Vyhláška ministra hospodářství a práce ze dne 16. března 1942

o dozoru na provádění úředně řízené mzdové politiky.

Podle § 6 a § 8, odst. 1 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1939, č. 330 Sb., o státním řízení mzdové politiky, ve znění vládního nařízení ze dne 19. prosince 1940, č. 11 Sb. z roku 1941 a vládního nařízení ze dne 16. května 1941, č. 258 Sb., a podle § 15 vládního nařízení ze dne 10. prosince 1941, č. 13 Sb. z roku 1942, o zajištění stability mezd a platů a pracovní morálky, nařizuji v dohodě s ministerstvem vnitra toto:

§ 1.

Dozor na dodržování předpisů vládního nařízení č. 330/1939 Sb. (v platném znění), který podle § 6 tohoto nařízení dosud vykonávaly živnostenské inspektoráty, případně báňské úřady nebo okresní úřady, se přenáší na úřady práce.

§ 2.

(1) Je-li ve vyhláškách ministra hospodářství a práce (bývalého ministra sociální a

maligen Ministers für soziale und Gesundheitsverwaltung), die auf Grund der Regierungsverordnung Slg. Nr. 330/1939 (in der geltenden Fassung) erlassen worden sind, die Einschaltung der Gewerbeinspektorate, beziehungsweise der Bergbehörden oder der Bezirksbehörden vorgesehen ist, tritt an deren Stelle das zuständige Arbeitsamt.

(2) Für den Bereich des Arbeitsschutzes, insbesondere für die Regelung der Arbeitszeit, sowie für den Bereich des Verwaltungsstrafverfahrens verbleibt es jedoch bei der bisherigen Zuständigkeitszuteilung.

§ 3.

Die Aufsicht über die Einhaltung der Bestimmungen der Regierungsverordnung Slg. Nr. 13/1942 bei Angelegenheiten von örtlicher und einzelbetrieblicher Bedeutung wird den Arbeitsämtern übertragen.

§ 4.

Diese Kundmachung tritt mit Wirkung vom 1. April 1942 in Kraft.

Dr. **Bertsch** m. p.

zdravotní správy), které byly vydány podle vládního nařízení č. 330/1939 Sb. (v platném znění), pamatováno na součinnost živnostenských inspektorátů, případně báňských úřadů nebo okresních úřadů, nastupuje na jejich místo příslušný úřad práce.

(2) V oboru ochrany práce, obzvláště v oboru úpravy pracovní doby, jakož i v oboru trestního řízení správního, se však na dosavadní příslušnosti ničeho nemění.

§ 3.

Ve věcech místního významu a významu pro jednotlivý závod přenáší se dozor na dodržování předpisů vládního nařízení č. 13/1942 Sb. na úřady práce.

§ 4.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1942.

Dr. **Bertsch** v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9 ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942. | Ročník 1942. 591

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 23. März 1942.

36. Stück. Preis: K 1·—.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 23. března 1942.

Cena: K 1·—. Částka 36.

Inhalt: **92.** Kundmachung über die Wirksamkeit der Eisenbahnverkehrsordnung.

Obsah: **92.** Vyhláška o účinnosti železničního přepravního řádu.

92.

Kundmachung des Ministers für Verkehr und Technik vom 14. März 1942 über die Wirksamkeit der Eisenbahnverkehrsordnung.

Auf Grund der Art. III und IV der Regierungsverordnung vom 27. März 1941, Slg. Nr. 145, betreffend die Erlassung der Eisenbahnverkehrsordnung, setze ich fest:

§ 1.

(1) Die der Regierungsverordnung Slg. Nr. 145/1941 angeschlossene Eisenbahnverkehrsordnung tritt am 1. April 1942 in vollem Umfange in Wirksamkeit.

(2) Mit demselben Tage treten in vollem Umfange außer Kraft

die der Regierungsverordnung vom 29. Juli 1938, Slg. Nr. 163, angeschlossene Eisenbahnverkehrsordnung,

die Anlage A zu der der Regierungsverordnung vom 17. Juli 1928, Slg. Nr. 144, angeschlossenen Eisenbahnverkehrsordnung,

die Kundmachung des Verkehrsministers vom 17. April 1941, Slg. Nr. 146, über den Wirksamkeitsbeginn einzelner Bestimmungen der Eisenbahnverkehrsordnung und

die Kundmachung des Verkehrsministers vom 19. Dezember 1941, Slg. Nr. 444, über die Wirksamkeit der Eisenbahnverkehrsordnung.

Vyhláška ministra dopravy a techniky ze dne 14 března 1942 o účinnosti železničního přepravního řádu.

Podle čl. III a IV vládního nařízení ze dne 27. března 1941, č. 145 Sb., jímž se vydává železniční přepravní řád, stanovím:

§ 1.

(1) Železniční přepravní řád, připojený k vládnímu nařízení č. 145/1941 Sb., nabývá dnem 1. dubna 1942 účinnosti v plném rozsahu.

(2) Týmž dnem pozbývají účinnosti v plném rozsahu

železniční přepravní řád, připojený k vládnímu nařízení ze dne 29. července 1938, č. 163 Sb.,

příloha A k železničnímu přepravnímu řádu, připojenému k vládnímu nařízení ze dne 17. července 1928, č. 144 Sb.,

vyhláška ministra dopravy ze dne 17. dubna 1941, č. 146 Sb., o počátku účinnosti některých ustanovení železničního přepravního řádu a

vyhláška ministra dopravy ze dne 19. prosince 1941, č. 444 Sb., o účinnosti železničního přepravního řádu.

(3) Frachtbriefe nach dem Muster der Anlage B zu der der Regierungsverordnung Slg. Nr. 163/1938 angeschlossenen Eisenbahnverkehrsordnung können bis zum Aufbrauch der Vorräte benutzt werden.

§ 2.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Wirksamkeit.

Dr. **Kamenický** m. p.

(3) Nákladních listů podle vzorce přílohy B k železničnímu přepravnímu řádu, připojenému k vládnímu nařízení č. 163/1938 Sb., lze užívati až do vyčerpání zásob.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. **Kamenický** v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 27. März 1942.

37. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 27. března 1942.

Cena: K 1·—. Částka 37.

Inhalt: (93 und 94.) **93.** Verordnung, womit die Verwendung der Teilschuldverschreibungen der 4%igen Anleihe der Landeshauptstadt Brünn vom Jahre 1942 im Gesamtnennwerte von 120,000.000 K zur Anlage von Stiftungs-, Waisen- und ähnlichen Geldern gestattet wird. — **94.** Kundmachung, betreffend die Regelung der Süßwarenherstellung.

Obsah: (93. a 94.) **93.** Nařízení, kterým se povoluje užití dílčích dlužních úpisů 4% výpůjčky zemského hlavního města Brna z roku 1942 v úhrnné jmenovité hodnotě 120,000.000 K k ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. — **94.** Vyhláška o úpravě výroby cukroví.

93.

Regierungsverordnung vom 12. März 1942,

womit die Verwendung der Teilschuldverschreibungen der 4%igen Anleihe der Landeshauptstadt Brünn vom Jahre 1942 im Gesamtnennwerte von 120,000.000 K zur Anlage von Stiftungs-, Waisen- und ähnlichen Geldern gestattet wird.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (V. Bl. RProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (V. Bl. RProt. S. 42):

§ 1.

Die auf Grund der Entscheidung des Regierungskommissars der Landeshauptstadt Brünn vom 27. Juni 1941 ausgegebenen Teilschuldverschreibungen der 4%igen Anleihe dieser Stadt vom Jahre 1942 im Gesamtnennwerte von 120,000.000 K dürfen zur verzinslichen

Vládní nařízení ze dne 12. března 1942,

kterým se povoluje užití dílčích dlužních úpisů 4% výpůjčky zemského hlavního města Brna z roku 1942 v úhrnné jmenovité hodnotě 120,000.000 K k ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (č. 330 Sb.) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

§ 1.

Dílčích dlužních úpisů 4% výpůjčky zemského hlavního města Brna z roku 1942 v úhrnné jmenovité hodnotě 120,000.000 K, vydaných podle rozhodnutí vládního komisaře tohoto města ze dne 27. června 1941, smí býti užíváno k úročnému ukládání peněz Poštovní

Anlage von Geldern der Postsparkasse, Geldern der der öffentlichen Aufsicht unterliegenden Stiftungen, Fonds und Anstalten, ferner von Mündel- und Kuratelgeldern und schließlich bis zur Höhe des Börsenkurses, jedoch nicht über den Nennwert hinaus, als Dienst- und Geschäftskautionen verwendet werden.

§ 2.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft; sie wird von den Ministern für Wirtschaft und Arbeit, der Finanzen, des Innern und der Justiz durchgeführt.

Der Staatspräsident:

Dr. **Hácha** m. p.

Der Vorsitzende der Regierung und Justizminister:

Dr. **Krejčí** m. p.

Der Minister des Innern:

Bienert m. p.

Der Minister für Wirtschaft und Arbeit:

Dr. **Bertsch** m. p.

Der Finanzminister:

Dr. **Kalfus** m. p.

spořitelny, nadací, fondů a ústavů podléhajících veřejnému dozoru, dále peněz poručenců a opatrovanců a konečně až do výše bursovního kursu, avšak nikoli přes jmenovitou hodnotu, za služební a obchodní kauce.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři hospodářství a práce, financí, vnitra a spravedlnosti.

Státní president:

Dr. **Hácha** v. r.

Předseda vlády a ministr spravedlnosti:

Dr. **Krejčí** v. r.

Ministr vnitra:

Bienert v. r.

Ministr hospodářství a práce:

Dr. **Bertsch** v. r.

Ministr financí:

Dr. **Kalfus** v. r.

94.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 23. März 1942, betreffend die Regelung der Süßwarenherstellung.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 23. března 1942 o úpravě výroby cukroví.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního

des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft:

§ 1.

(1) Süßwaren im Sinne des § 2, Buchst. b), c) und d), der Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung vom 19. Oktober 1939, Slg. Nr. 277, betreffend die Regelung der Bewirtschaftung von Kakaobohnen, Kakaoerzeugnissen, Zuckerwaren und Feingebäck, dürfen nur die Unternehmungen herstellen, denen der Gemeinsame Ausschuß für die Bewirtschaftung von Kakaobohnen, Kakaoerzeugnissen, Zuckerwaren und Feingebäck, des weiteren „Ausschuß", die nötigen Rohstoffe auf Grund der Bestimmungen der Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 24. Februar 1942, Slg. Nr. 63, betreffend die Regelung der Zuteilung von Rohstoffen an Fabrikbetriebe, die Kakaoerzeugnisse, Zuckerwaren und Dauerbackwaren herstellen, zuzuteilen ermächtigt ist.

(2) Hersteller von Süßwaren der genannten Art, soweit sie bisher dem Ausschuß keine Meldung über ihre Herstellung erstattet haben, haben diese spätestens bis zum 31. März 1942 unter Angabe der Art und des Umfanges ihrer Fertigung an den Ausschuß einzureichen.

§ 2.

Die Bestimmungen des § 1 finden keine Anwendung auf Betriebe, die türkischen Honig, Zuckerwatte, Rahat, Sutschuk, Chalva, Schneegebäck, Zuckerseifchen, kandiertes Obst und kandierte Zedern herstellen.

§ 3.

Ausnahmen von den obigen Bestimmungen kann der Ausschuß mit Zustimmung des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft bewilligen.

§ 4.

Übertretungen der Bestimmungen dieser Kundmachung werden nach § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft.

nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství:

§ 1.

(1) Cukroví podle § 2, písm. b), c) a d) vyhlášky předsedy vlády ze dne 19. října 1939, č. 277 Sb., o úpravě hospodaření kakaovými boby, kakaovými výrobky, cukrovinkami a jemným pečivem, smějí vyráběti jen ty podniky, jimž Společný výbor pro hospodaření kakaovými boby, kakaovými výrobky, cukrovinkami a jemným pečivem, v dalším „Výbor", je zmocněn přidělovati nutné suroviny podle ustanovení vyhlášky ministra zemědělství a lesnictví ze dne 24. února 1942, č. 63 Sb., o úpravě přídělu surovin továrním podnikům, které vyrábějí kakaové výrobky, cukrovinky a trvanlivé pečivo.

(2) Výrobci cukroví jmenovaného druhu, pokud Výboru o své výrobě neučinili žádného hlášení, jsou povinni učiniti toto hlášení nejpozději do 31. března 1942 s udáním druhu a rozsahu jejich výroby.

§ 2.

Ustanovení § 1 neplatí pro podniky, které vyrábějí turecký med, cukrovou vatu, rahat, sučuk, chalvu, sněhové pečivo, mejdlíčka, kandované ovoce a kandované cedry.

§ 3.

Výbor může se souhlasem ministerstva zemědělství a lesnictví povoliti se shora uvedených ustanovení výjimky.

§ 4.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb.

§ 5.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 27. März 1942.

38. Stück. Preis: K 1·—.

Ročník 1942.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 27. března 1942.

Cena: K 1·—. Částka 38.

Inhalt: (95 und 96.) 95. Kundmachung, betreffend die gewerbsmäßige Veräußerung von Süßwaren in gewissen Betrieben und durch das ambulante Gewerbe. — 96. Kundmachung über die Auszahlung einer Prämie für außergewöhnliche Leistungen in der Schlachvieherzeugung.

Obsah: (95. a 96.) 95. Vyhláška o živnostenském zcizování cukroví v některých podnicích a ambulantními živnostmi. — 96. Vyhláška o vyplácení prémie za mimořádné výkony při výrobě jatečného dobytka.

95.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 20. März 1942,

betreffend die gewerbsmäßige Veräußerung von Süßwaren in gewissen Betrieben und durch das ambulante Gewerbe.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

§ 1.

Die gewerbsmäßige Veräußerung von Kakaoerzeugnissen und Zuckerwaren mit Ausnahme von Speiseeis und ähnlichen Erzeugnissen sowie von Süßwaren, deren Bezug an Abschnitte der Brotkarten gebunden ist, wird in Gaststätten, Kantinen, Kaffeehäusern, Weinstuben und anderen ähnlichen Unternehmungen, ferner in Verkaufsstellen der Theater, Kinos und Unterhaltungsunternehmungen einschließlich der Sportplätze verboten.

§ 2.

In Marktbuden mit wechselndem Sitz und von sogenannten Bauchladenverkäufern, dürfen Süßwaren, deren Bezug an Abschnitte der

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 20. března 1942

o živnostenském zcizování cukroví v některých podnicích a ambulantními živnostmi.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

§ 1.

Živnostenské zcizování kakaových výrobků a cukrovinek s výjimkou zmrzliny a podobných výrobků jakož i s výjimkou cukroví, jehož odběr je vázán na ústřižky lístků na chléb, se zakazuje v hostincích, kantinách, kavárnách, vinárnách a jiných podobných podnicích, dále v prodejnách divadel, biografů a zábavních podniků včetně sportovních hřišť.

§ 2.

Prodavači v trhových stáncích s nestálým stanovištěm a tak zvaní potulní obchodníci smějí prodávati cukroví, jehož odběr je vázán

Brotkarten gebunden ist, und von den übrigen Süßwaren nur türkischer Honig, Zuckerwatte, Rahat, Sutschuk, Chalva, Schneegebäck, Zuckerseifchen, kandierte Zedern, Brausepulver und -bonbons und kandiertes Obst verkauft werden.

§ 3.

Der Gemeinsame Ausschuß für die Bewirtschaftung von Kakaobohnen, Kakaoerzeugnissen, Zuckerwaren und Feingebäck wird ermächtigt, in begründeten Fällen mit Zustimmung des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft Ausnahmen von den Bestimmungen der §§ 1 und 2 zuzulassen.

§ 4.

Übertretungen der Bestimmungen dieser Kundmachung werden gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft.

§ 5.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

na ústřižky lístků na chléb, a z ostatního cukroví jen turecký med, cukrovou vatu, rahat, sučuk, chalvu, sněhové pečivo, mejdlíčka, kandovanou cedru, šumivé prášky, šumivé bonbony a kandované ovoce.

§ 3.

Společný výbor pro hospodaření kakaovými boby, kakaovými výrobky, cukrovinkami a jemným pečivem se zmocňuje, aby v odůvodněných případech povolil se souhlasem ministerstva zemědělství a lesnictví výjimky z ustanovení §§ 1 a 2.

§ 4.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

96.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 21. März 1942

über die Auszahlung einer Prämie für außergewöhnliche Leistungen in der Schlachtvieherzeugung.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund der §§ 1 und 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

§ 1.

(1) Als Anerkennung für außergewöhnliche Leistungen in der Schlachtvieherzeugung wird den Erzeugern aus der Protektoratskasse eine Prämie ausgezahlt.

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 21. března 1942

o vyplácení prémie za mimořádné výkony při výrobě jatečného dobytka.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle §§ 1 a 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

§ 1.

(1) Jako uznání za mimořádné výkony při výrobě jatečného dobytka vyplatí se výrobcům z protektorátní pokladny prémie.

(2) Die Prämie kann jenen Landwirten und Viehhältern zuerkannt und ausgezahlt werden, die mindestens 30 kg Lebendgewicht an Schlachtvieh über ihr vorgeschriebenes Schlachtviehkontingent für die Fleischversorgung abgeben.

(3) Die Höhe der Prämie beträgt 300 K für je 50 kg Lebendgewicht Mehrlieferung; für Bruchteile bis 50 kg Lebendgewicht wird der entsprechende Betrag berechnet.

§ 2.

Die Zuerkennung der Prämie setzt die Erfüllung der vorgeschriebenen Getreide- und Kartoffellieferungen voraus.

§ 3.

(1) Über die Zuerkennung der Prämie entscheidet die Bezirksbehörde nach den vom Ministerium für Land- und Forstwirtschaft im Einvernehmen mit dem Finanzministerium herauszugebenden Durchführungsvorschriften. In besonderen Fällen behält sich das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft im Einvernehmen mit dem Finanzministerium die Entscheidung vor.

(2) Gegen die Entscheidung der Bezirksbehörde kann Berufung eingebracht werden.

§ 4.

Die Nichterfüllung der vorgeschriebenen Schlachtviehkontingente wird gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft. Als Strafsatz wird ein Betrag von 10 K je 1 kg nicht erfülltes Kontingent festgesetzt.

§ 5.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

(2) Prémii možno přiznati a vyplatiti oněm zemědělcům a chovatelům dobytka, kteří dodají pro zásobení masem nad předepsaný jim kontingent nejméně 30 kg živé váhy jatečného dobytka.

(3) Výše prémie činí 300 K za každých 50 kg živé váhy dodaných nad předepsaný kontingent; za zlomky do 50 kg živé váhy se vypočte příslušná částka.

§ 2.

Přiznání prémie předpokládá splnění předepsaných dodávek obilí a brambor.

§ 3.

(1) O přiznání prémie rozhodne okresní úřad podle směrnic, které vydá ministerstvo zemědělství a lesnictví v dohodě s ministerstvem financí. Ve zvláštních případech vyhrazuje si rozhodnouti ministerstvo zemědělství a lesnictví v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Proti rozhodnutí okresního úřadu lze podati odvolání.

§ 4.

Nesplnění předepsaných kontingentů jatečného dobytka se trestá podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb. Jako trestní sazba za 1 kg nedodaného kontingentu se stanoví částka 10 K.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

Verwaltung: Prag III, Eiermarkt 9. — Administrace: Praha III., Tržiště 9. ● Postsparkassenkonto Nr. 200.563. — Účet poštovní spořitelny č. 200.563. ● Druckerei des Protektorates Böhmen und Mähren in Prag. — Tiskárna Protektorátu Čechy a Morava v Praze. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. — Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.

Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 30. März 1942.

39. Stück. Preis: K 5·80.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 30. března 1942.

Částka 39. Cena: K 5·80.

Inhalt: **97.** Kundmachung über die Abänderung und Ergänzung einiger Bestimmungen der Regierungsverordnung vom 8. Mai 1940, Slg. Nr. 157, betreffend die Regelung der Erzeugung von Obst, Gemüse und Obstbaumschulerzeugnissen, des Handels mit diesen Erzeugnissen sowie der Verarbeitung von Obst und Gemüse.

Obsah: **97.** Vyhláška o změně a doplnění některých ustanovení vládního nařízení ze dne 8. května 1940, č. 157 Sb., o úpravě výroby ovoce, zeleniny a ovocnářských školkařských výpěstků, obchodu s těmito výrobky, jakož i zpracování ovoce a zeleniny.

97.

Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 17. März 1942

über die Abänderung und Ergänzung einiger Bestimmungen der Regierungsverordnung vom 8. Mai 1940, Slg. Nr. 157, betreffend die Regelung der Erzeugung von Obst, Gemüse und Obstbaumschulerzeugnissen, des Handels mit diesen Erzeugnissen sowie der Verarbeitung von Obst und Gemüse.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414, und auf Grund der §§ 4 und 5 der Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft:

Art. I.

Die Regierungsverordnung Slg. Nr. 157/1940 wird abgeändert und ergänzt, wie folgt:

1. In der Überschrift werden die Worte „die Regelung der Erzeugung von Obst, Gemüse und Obstbaumschulerzeugnissen, des

Vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 17. března 1942

o změně a doplnění některých ustanovení vládního nařízení ze dne 8. května 1940, č. 157 Sb., o úpravě výroby ovoce, zeleniny a ovocnářských školkařských výpěstků, obchodu s těmito výrobky, jakož i zpracování ovoce a zeleniny.

Ministr zemědělství a lesnictví vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb., a podle §§ 4 a 5 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství:

Čl. I.

Vládní nařízení č. 157/1940 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. V nadpise se nahrazují slova „úpravě výroby ovoce, zeleniny a ovocnářských školkařských výpěstků, obchodu s těmito vý-

Handels mit diesen Erzeugnissen sowie der Verarbeitung von Obst und Gemüse" durch die Worte „die Regelung der Bewirtschaftung von Garten- und Weinbauerzeugnissen" ersetzt.

2. Der § 1 hat zu lauten:

„(1) Die Erzeugung von Obst, Gemüse, Weintrauben, Wein, Baumschulerzeugnissen aller Art (mit Ausnahme der forstlichen Erzeugung) sowie von Blumen und Zierpflanzen, Heilpflanzen, Gewürzpflanzen (Paprika — ausgenommen Hopfen —) und Gemüse- und Blumensamen, der Handel, die Be- und Verarbeitung von vorgenannten Erzeugnissen einschließlich der Südfrüchte, Trockenfrüchte, Waldfrüchte und der eßbaren Pilze, das Sammeln von Heilpflanzen, ebenso der Anbau von Tabak und der Einkauf von Schilf und Moos beim Erzeuger, der Einkauf von Renntierflechten für Bindereizwecke und der Einkauf von Korbweiden beim Erzeuger einschließlich der Be- und Verarbeitung von Korbweiden, ferner die gewerbsmäßig betriebenen Tätigkeiten bei Unternehmungen, die

a) zugewiesene Zuckerrüben zu Rübenkraut (Rübensaft) verarbeiten,

b) Limonaden, Brauselimonaden, Kunstbrauselimonaden oder Tafelwasser herstellen oder Tafelwasser am Quellorte abfüllen, mit Ausnahme von Betrieben, die dem Protektorat oder den Gemeinden gehören,

c) Speisesenf (Mostrich) oder verwandte Erzeugnisse, auch Halbfabrikate, aus Senfsaat (entölt oder nicht entölt), Senfkuchen, Senfmehl oder ähnliche Stoffe herstellen,

werden nach den unten angeführten Bestimmungen geregelt.

(2) Unter Obst ist Obst aller Art zu verstehen, soweit es sich um Waldfrüchte handelt, insbesondere Himbeeren, Brombeeren, Preiselbeeren, Heidelbeeren, Hagebutten und sonstige Waldfrüchte.

(3) Unter Gemüse ist Gemüse aller Art einschließlich der Champignons zu verstehen.

(4) Unter eßbaren Pilzen sind genußtaugliche Pilze und Schwämme aller Art zu verstehen.

(5) Unter Baumschulerzeugnissen sind Obst- und Ziergehölze aller Art sowie zum Zwecke des Aussetzens auf ständigen Standort gezüchtete Perennen zu verstehen.

robky, jakož i zpracování ovoce a zeleniny" slovy „úpravě hospodaření zahradnickými a vinařskými výrobky".

2. § 1 zní:

„(1) Výroba ovoce, zeleniny, vinných hroznů, vína, školkařských výpěstků všeho druhu (s výjimkou lesní výroby) jakož i květin a okrasných rostlin, léčivých rostlin, kořenných rostlin (papriky — s výjimkou chmele —), zeleninových a květinových semen, obchod, opracování a zpracování shora jmenovaných výrobků včetně jižních plodů, sušeného ovoce, lesních plodů a jedlých hub, sběr léčivých rostlin, též pěstování tabáku a nákup rákosí a mechu u výrobce, nákup sobího lišejníku pro vazačské účely a nákup košikářské vrby u výrobce včetně opracování a zpracování košikařské vrby, dále činnosti provozované po živnostensku, podniky, které

a) zpracovávají přidělenou cukrovku na řepnou marmeládu,

b) vyrábějí limonády, šumivé limonády, umělé šumivé limonády nebo stolní vody nebo stolní vody stáčejí v místě pramene s výjimkou závodů, které náležejí Protektorátu nebo obcím,

c) vyrábějí jedlou hořčici nebo příbuzné výrobky, též polovýrobky, hořčičné koláče z hořčičných semen (zbavených oleje nebo obsahujících olej), hořčičnou moučku nebo podobné látky,

upravují se podle ustanovení dále uvedených.

(2) Ovocem se rozumí ovoce všeho druhu, pokud jde o lesní plody, zejména maliny, ostružiny, brusinky, borůvky, šípky a ostatní divoce rostoucí plody.

(3) Zeleninou se rozumí zelenina všeho druhu včetně žampionů.

(4) Jedlými houbami se rozumějí požívatelné houby všeho druhu.

(5) Školkařskými výpěstky se rozumějí ovocné a okrasné dřeviny všeho druhu jakož i trvalky pěstované za účelem výsadby na trvalé stanoviště.

(6) Unter Weintrauben sind Weintrauben aller Art von weinbergmäßig angebauten Reben zu verstehen.

(7) Unter Wein sind aus Weintrauben gewonnener Wein sowie die aus Weintrauben gewonnenen Nebenprodukte, wie Maische, sekundäre Moste und Trester zu verstehen.

(8) Unter Blumen und Zierpflanzen sind die im Freiland oder unter Glas gezogenen Blumen und Zierpflanzen aller Art zu verstehen.

(9) Unter Blumen- und Gemüsesamen sind alle zur Aussaat gezüchteten Gemüse- und Blumensämereien zu verstehen.

(10) Unter Heilpflanzen sind die folgenden zu verstehen:

a) Heilpflanzen im engeren Sinne des Wortes,

b) Gewürzpflanzen,

c) aromatische Pflanzen.

(11) Unter Heilpflanzen im engeren Sinne des Wortes sind Pflanzen oder deren Bestandteile zu verstehen, die im Inland oder im Ausland gezüchtet oder gesammelt werden und die als Heilmittel für die Verwendung in rohem oder getrocknetem Zustande für den Handel benützt werden oder verwendbar sind.

(12) Unter Gewürzpflanzen sind Pflanzen zu verstehen, die ganz oder in den einzelnen Teilen als Gewürze, und zwar nicht nur in der Küche, sondern auch in der Konservierungs- und der Lebensmittelindustrie verwendet werden."

3. Der § 2 hat zu lauten:

„(1) Zur Durchführung der sich aus dieser Verordnung ergebenden Aufgaben wird der „Böhmisch-Mährische Verband für die Garten- und Weinbauwirtschaft", im weiteren Text „Verband" genannt, errichtet.

(2) Dem Verbande gehören als Mitglieder an:

A. Erzeuger (Anbauer) von:

1. Obst,
2. Gemüse,
3. Weintrauben,
4. Baumschulerzeugnissen aller Art,
5. Blumen und Zierpflanzen,
6. Heilpflanzen,

(6) Vinnými hrozny se rozumějí vinné hrozny všech druhů vinné révy pěstované po vinařsku.

(7) Vínem se rozumí víno získané z vinných hroznů, jakož i vedlejší produkty získané z vinných hroznů, jako rmut, druhotné mošty a matoliny.

(8) Květinami a okrasnými rostlinami se rozumějí květiny a okrasné rostliny všeho druhu pěstované pod širým nebem nebo ve skleníku.

(9) Květinovými a zeleninovými semeny se rozumějí veškerá semena zeleninová a květinová pěstovaná k výsadbě.

(10) Léčivými rostlinami se rozumějí:

a) léčivé rostliny v užším smyslu,

b) rostliny kořenné,

c) rostliny aromatické.

(11) Léčivými rostlinami v užším smyslu se rozumějí celé rostliny nebo rostlinné části, vypěstované nebo sebrané v tuzemsku nebo v cizině, používané nebo použitelné zcela nebo zčásti jako léčiva určená pro obchod ve stavu surovém nebo sušeném.

(12) Rostlinami kořennými se rozumějí rostliny, jež celé nebo ve svých jednotlivých částech se užívají jako koření, a to nejen v kuchyni, ale i v průmyslu konservačním a potravinářském."

3. § 2 zní:

„(1) K provádění úkolů z tohoto nařízení vyplývajících zřizuje se „Českomoravský svaz zahradnicko-vinařský", v dalším textu „Svaz".

(2) Členy Svazu jsou:

A. Výrobci (pěstitelé):

1. ovoce,
2. zeleniny,
3. vinných hroznů,
4. školkařských výpěstků všeho druhu,
5. květin a okrasných rostlin,
6. léčivých rostlin,

7. Tabak,

8. Blumen- und Gemüsesamen sowie

9. Sammler von Waldfrüchten, eßbaren Pilzen oder Heilpflanzen,

insofern ihre unter Z. 1 bis 9 angeführten Erzeugnisse für den Verkauf gewonnen werden.

B. Be- und Verarbeiter, d. s. Unternehmungen, die die im § 1 angeführten Waren, mit Ausnahme von Tabak, Schilf, Moos und Renntierflechten, be- oder verarbeiten.

C. Händler, d. s. Unternehmungen, die mit den im § 1 angeführten Waren, mit Ausnahme von Tabak, handeln, sie einlagern, oder deren An- und Verkauf vermitteln (Agenten, Kommissionäre u. dgl.); hierzu gehören auch Betriebe, die Korbweiden, Schilf und Moos beim Erzeuger und Renntierflechten für Bindereizwecke einkaufen.

(3) Mitglieder werden ferner die Personen und Unternehmungen, die nach dem Tage des Inkrafttretens dieser Verordnung eine der im Absatz 2 angeführten Tätigkeiten beginnen oder diese Tätigkeit nach vorhergegangener Einstellung wieder aufnehmen, und zwar mit dem Tage des Beginnes oder der Wiederaufnahme der Tätigkeit (§ 9, Abs. 1).

(4) Die Mitgliedschaft endet, wenn die Unternehmung dauernd stillgelegt und die Stillegung dem Verbande angezeigt wird. Dauert die Stillegung länger als ein Jahr, so kann die Beendigung der Mitgliedschaft auch dann angenommen werden, wenn eine Anzeige nicht erstattet ist."

4. Der § 3 hat zu lauten:

„Der Verband ist eine öffentlichrechtliche Körperschaft; seine Satzungen bilden einen Bestandteil dieser Verordnung und können durch Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft geändert werden. Der Verband darf weder geschäftliche Unternehmungen betreiben, noch sich daran beteiligen."

5. Der § 4 hat zu lauten:

„(1) Dem Verband obliegt es, unter Wahrung der Belange der Gesamtwirtschaft und des Gemeinwohles die Regelung der Erzeugung, des Absatzes, der Be- und Verarbeitung der im § 1 angeführten Waren — ausgenommen der Be- und Verarbeitung von

7. tabáku,

8. květinových a zeleninových semen a

9. sběrači lesních plodů, jedlých hub nebo léčivých rostlin,

pokud jejich výrobky, uvedené pod č. 1 až 9, jsou získávány za účelem prodeje.

B. Opracovatelé a zpracovatelé, t. j. podniky, jež zboží uvedené v § 1, s výjimkou tabáku, rákosí, mechu a sobího lišejníku, opracují nebo zpracují.

C. Obchodníci, t. j. podniky, které se zbožím uvedeným v § 1, s výjimkou tabáku, obchodují, je skladují nebo jeho nákup a prodej zprostředkují (agenti, komisionáři a pod.); sem patří též závody, které nakupují košikářskou vrbu, rákosí a mech u výrobce a sobí lišejník pro vazačské účely.

(3) Členy se stávají dále osoby a podniky, které po dni účinnosti tohoto nařízení započnou některou činnost, uvedenou v odstavci 2, nebo tuto činnost po předcházejícím zastavení opět zahájí, a to dnem započetí nebo znovuzahájení činnosti (§ 9, odst. 1).

(4) Členství končí, byl-li podnik trvale zastaven a bylo-li zastavení hlášeno Svazu. Trvá-li zastavení déle než jeden rok, může se míti za to, že členství také skončilo, i když oznámení nebylo učiněno."

4. § 3 zní:

„Svaz jest veřejnoprávní korporací; jeho stanovy tvoří součást tohoto nařízení a lze je měniti vyhláškou ministra zemědělství a lesnictví. Svaz nesmí provozovati obchody, ani se na nich účastniti."

5. § 4 zní:

„(1) Svazu přísluší, aby, šetře zájmů celkového hospodářství a obecného blaha, řídil výrobu, odbyt, opracování a zpracování zboží uvedeného v § 1 — s výjimkou opracování a zpracování tabáku, rákosí, mechu a sobího lišejníku a obchodu s tabákem — jakož i zá-

Tabak, Schilf, Moos und Renntierflechten und des Handels mit Tabak — sowie die Versorgung der Bevölkerung mit diesen Waren durchzuführen. Zur Erfüllung dieser Aufgaben hat der Verband alle erforderlichen Maßnahmen zu treffen. Der Verband kann insbesondere:

a) die Erzeugung, die Erfassung, die Be- und Verarbeitung, die Ablieferung, den Absatz und die Verteilung der im § 1 angeführten Waren regeln, mit Ausnahme der Be- und Verarbeitung von Tabak, Schilf, Moos und Renntierflechten, sowie des Handels mit Tabak,

b) Vorschriften über die Qualität der im § 1 angeführten Waren und Vorschriften über die Prüfung der Qualität erlassen,

c) Vorschriften über Sortierung, Verladung, Verpackung, Herstellung, Lieferung, Versand und Kennzeichnung für die im § 1 genannten Waren erlassen,

d) den Mitgliedern Lieferungs-, Bezugs-, Be- und Verarbeitungs- und Einlagerungspflichten auferlegen,

e) den Ausnutzungsgrad und den Arbeitsumfang der im § 2, Abs. 2, lit. B und C, angeführten Unternehmungen regeln,

f) unbeschadet der Zuständigkeit der Böhmisch-Mährischen Ein- und Ausfuhrstelle für Erzeugnisse der Ernährungs- und Landwirtschaft bei der Ein- und Ausfuhr der im § 1 genannten Waren beteiligt werden,

g) Maßnahmen zur Förderung der Wirtschaftlichkeit der Mitgliedsunternehmungen und zur Ordnung des Wettbewerbes treffen,

h) bestimmen, daß bei Unternehmungen gemäß § 2, Abs. 2, lit. B und C, Erweiterungen der Unternehmungen oder Vergrößerungen ihrer Leistungsfähigkeit, Umstellungen, durch die die Erzeugung, Herstellung oder Verteilung wesentlich beeinflußt wird, sowie Verkäufe, Verpachtungen und Verlegungen von seiner Genehmigung abhängig sind,

i) die Erzeugung der im § 2, Abs. 2, lit. B, angeführten Unternehmungen auf bestimmte Erzeugnisse ganz oder teilweise beschränken und volkswirtschaftlich unnötige Unternehmungen (§ 2, Abs. 2, lit. B und C) teilweise oder ganz, vorübergehend oder dauernd stillegen,

sobování obyvatelstva tímto zbožím. Ke splnění těchto úkolů učiní Svaz všechna potřebná opatření. Svaz může zejména:

a) říditi výrobu, podchycení, opracování a zpracování, dodávku, odbyt a rozdělování zboží uvedeného v § 1 s výjimkou opracování a zpracování tabáku, rákosí, mechu a sobího lišejníku, jakož i obchodu s tabákem,

b) vydávati předpisy o jakosti zboží uvedeného v § 1 a předpisy o zkoušení jeho jakosti,

c) vydávati předpisy o třídění, nakládání, balení, získávání, dodávání, zasílání a označování zboží uvedeného v § 1,

d) ukládati členstvu povinnosti dodávkové, odběrní a povinnosti týkající se opracování a zpracování a uskladňování,

e) upravovati stupeň využití a pracovní rozsah podniků uvedených v § 2, odst. 2, písm. B a C,

f) spolupůsobiti při dovozu a vývozu zboží uvedeného v § 1, bez újmy příslušnosti Českomoravské úřadovny pro dovoz a vývoz výrobků hospodářství vyživovacího a zemědělského,

g) činiti opatření k podpoře hospodárného vedení členských podniků a k úpravě jejich soutěže,

h) určovati, že u podniků uvedených v § 2, odst. 2, písm. B a C, rozšíření podniků nebo zvětšení jejich výkonnosti, změny, jež mají podstatný vliv na výrobu, získávání nebo rozdělování, jakož i prodeje, propachtování a přeložení jsou závislé na jeho schválení,

i) omeziti zcela nebo částečně výrobu v podnicích, uvedených v § 2, odst. 2, písm. B, na určité výrobky a zastaviti podniky (§ 2, odst. 2, písm. B a C) částečně nebo zcela, dočasně nebo trvale, nejsou-li národohospodářsky nutné,

j) aus volkswirtschaftlichen Gründen die Errichtung neuer im § 2. Abs. 2, lit. B und C, angeführter Unternehmungen fördern und bereits bestehende Unternehmungen zusammenschließen,

k) Ausgleichsabgaben festsetzen,

l) zur Deckung des mit seiner Tätigkeit verbundenen Aufwandes Beiträge einheben und für die Benützung von Einrichtungen des Verbandes Gebühren festsetzen,

m) gegen Mitgliedsunternehmungen, die gegen Bestimmungen dieser Verordnung, der Satzungen oder der auf Grund dieser Bestimmungen erlassenen Anordnungen des Verbandes verstoßen, Ordnungsstrafen bis zu 1,000.000 K im Einzelfalle festsetzen.

(2) Anordnungen allgemeiner Art nach Absatz 1, lit. g), h), k) und l), bedürfen der Zustimmung des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft."

6. Der § 5 hat zu lauten:

„Die im Geschäftsbereich des Verbandes in Betracht kommenden Preise für Waren und Leistungen aller Art sowie Entgelte bestimmt nach Anhörung des Verbandes die Oberste Preisbehörde nach den Vorschriften der Regierungsverordnung vom 10. Mai 1939, Slg. Nr. 121, betreffend die Errichtung der Obersten Preisbehörde, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 8. Mai 1940, Slg. Nr. 189, falls nicht der Verband gemäß § 4, Abs. 2, dieser Regierungsverordnung zur Festsetzung von Preisen ermächtigt wird."

7. Der § 6 wird aufgehoben.

8. Im § 7 werden die Worte „im Einvernehmen mit dem Ministerium für Industrie, Handel und Gewerbe sowie der Obersten Preisbehörde" ausgelassen.

9. Der § 8 wird aufgehoben.

10. Der § 9 hat zu lauten:

„(1) Die Neuerrichtung von im § 2, Abs. 2, lit. B und C, angeführten Unternehmungen und die Wiederaufnahme einer zeitweise oder dauernd stillgelegten Unternehmung bedürfen der Genehmigung des Verbandes. Im Falle eines volkswirtschaftlichen Bedürfnisses muß die Genehmigung erteilt werden; sie soll erteilt werden, wenn eine Gefährdung bestehender Unternehmungen oder eine Übersetzung des Gewerbezweiges nicht zu befürchten ist.

j) podporovati z důvodů národohospodářských zakládání nových podniků, uvedených v § 2, odst. 2, písm. B a C, a slučovati podniky již stávající,

k) stanoviti vyrovnávací příspěvky,

l) vybírati příspěvky k úhradě výdajů vzniklých jeho činností a stanoviti poplatky za používání zařízení Svazu,

m) ukládati členským podnikům, které poruší ustanovení tohoto nařízení, stanov nebo na základě jich vydaných nařízení Svazu, v jednotlivých případech pořádkové pokuty až do 1,000.000 K.

(2) Nařízení všeobecné povahy, uvedená v odstavci 1, písm. g), h), k) a l), vyžadují schválení ministerstva zemědělství a lesnictví."

6. § 5 zní:

„Ceny výrobků a úkonů všeho druhu, jakož i úplaty spadající do působnosti Svazu upravuje nejvyšší úřad cenový po slyšení Svazu podle ustanovení vládního nařízení ze dne 10. května 1939, č. 121 Sb., o zřízení nejvyššího úřadu cenového, ve znění vládního nařízení ze dne 8. května 1940, č. 189 Sb., nebude-li Svaz podle § 4, odst. 2 tohoto vládního nařízení zmocněn ke stanovení cen."

7. § 6 se zrušuje.

8. V § 7 se vypouštějí slova „v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností a nejvyšším úřadem cenovým".

9. § 8 se zrušuje.

10. § 9 zní:

„(1) Zřízení nových podniků, uvedených v § 2, odst. 2, písm. B a C, jakož i opětné uvedení do provozu takového podniku, jehož činnost byla dočasně nebo trvale zastavena, vyžaduje schválení Svazu. V případě národohospodářské potřeby musí býti schválení uděleno; schválení má býti uděleno, není-li se třeba obávati ohrožení dosavadních podniků nebo přeplnění živnostenského odvětví.

(2) Der Verband kann Unternehmungen, die zu den im § 2, Abs. 2, lit. B und C, genannten Gruppen (Be- und Verarbeiter und Händler) gehören, die Fortführung der Unternehmung vorübergehend oder dauernd untersagen, wenn der Betriebsführer oder ein verantwortliches Mitglied der Betriebsleitung die für die Führung des Betriebes erforderliche Zuverlässigkeit nicht besitzt. Ein Mangel der erforderlichen Zuverlässigkeit darf nur angenommen werden, wenn

a) der Betriebsführer oder ein verantwortliches Mitglied der Betriebsleitung wegen eines vorsätzlichen oder grob fahrlässigen Verstoßes gegen die Vorschriften dieser Regierungsverordnung oder einer auf Grund derselben ergangenen Maßnahme rechtskräftig verurteilt, oder der Betriebsführer oder ein verantwortliches Mitglied der Betriebsleitung wegen eines vorsätzlichen oder grob fahrlässigen Verstoßes gegen eine Anordnung über Preise oder Preisspannen, gegen die Regelung des Arbeitsumfanges oder des Ausnutzungsgrades von Betrieben, gegen Wettbewerbsregelungen, Lieferungs- oder Verteilungsvorschriften bestraft, und

b) die Unternehmung darauf von dem Verband verwarnt worden ist sowie

c) der Betriebsführer oder ein verantwortliches Mitglied der Betriebsleitung danach innerhalb einer Frist von zwei Jahren einen erneuten vorsätzlichen oder grob fahrlässigen Verstoß gegen Bestimmungen der genannten Art begangen hat.

(3) Gegen die Untersagung steht dem Betroffenen das Rechtsmittel der Beschwerde beim Beschwerdeausschuß (§ 22) zu.

(4) Die Wiederaufnahme einer Unternehmung, deren Fortführung nach Absatz 2 dauernd untersagt worden ist, bedarf der Genehmigung gemäß Absatz 1."

11. Der § 10 hat zu lauten:

„(1) Erleidet eine Unternehmung, die in Betrieb ist, durch die nach § 4, Abs. 1, lit. i), getroffenen Maßnahmen einen schweren wirtschaftlichen Schaden, so muß ihr vom Verband eine angemessene Entschädigung (kein Schadenersatz gemäß dem Begriff der Bestimmungen des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches und des Handelsgesetzbuches) gewährt werden. Eine Entschädigung kann auch

(2) Svaz může dočasně nebo trvale zakázati další vedení podniků, které patří do skupin jmenovaných v § 2, odst. 2, písm. B a C (opracovatelé a zpracovatelé a obchodníci), nemá-li vedoucí podniku anebo zodpovědný člen vedení podniku žádoucí spolehlivosti. Za nedostatek žádoucí spolehlivosti smí býti považováno jen, když

a) vedoucí podniku nebo zodpovědný člen vedení podniku byl pravoplatně odsouzen pro přestupek spáchaný úmyslně nebo z hrubé nedbalosti proti předpisům tohoto vládního nařízení anebo na základě něho vydaného opatření, nebo vedoucí podniku nebo zodpovědný člen vedení podniku byl potrestán pro přestupek spáchaný úmyslně nebo z hrubé nedbalosti proti nařízením o cenách nebo cenovém rozpětí, proti úpravě pracovního trhu a stupně využití podniku, proti úpravě soutěže, proti předpisům o dodávce nebo rozdělování, a

b) dal-li Svaz podniku v tom směru výstrahu, jakož i

c) spáchal-li na to vedoucí podniku nebo zodpovědný člen vedení podniku ve dvou letech úmyslně nebo z hrubé nedbalosti nový přestupek proti ustanovením jmenovaného druhu.

(3) Proti zákazu má postižený opravný prostředek stížnosti u stížnostního výboru (§ 22).

(4) Opětné uvedení do provozu podniku, jehož další vedení bylo podle odstavce 2 trvale zakázáno, vyžaduje schválení podle odstavce 1."

11. § 10 zní:

„(1) Utrpí-li podnik, který je v chodu, opatřením podle § 4, odst. 1, písm. i) těžkou hospodářskou škodu, musí mu Svaz poskytnouti přiměřené odškodnění (nikoliv náhrada škody podle pojmu ustanovení obecného občanského zákona a obchodního zákona). Odškodnění může býti poskytnuto též propachtovatelům podniku. O tom, vznikla-li taková škoda, a o výši náhrady, jakož i o jejím rozdělení, roz-

Verpächtern einer Unternehmung gewährt werden. Darüber, ob ein solcher Schaden entstanden ist, und über die Höhe der Entschädigung sowie deren Verteilung entscheidet, falls kein Einvernehmen erzielt wird, das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft nach Anhörung des Verbandes.

(2) Ein Anspruch auf Entschädigung besteht nicht

a) für wirtschaftliche Nachteile, die durch allgemeine Anordnungen gemäß § 4, Abs. 1, lit. i), entstehen,

b) für Schädigungen, die dadurch entstehen, daß durch eine Maßnahme Unternehmungen eingeschränkt oder stillgelegt werden, die nach dem 21. September 1939 ohne Genehmigung der Bezirksbehörde begonnen worden sind,

c) für Schädigungen, die dadurch entstehen, daß die Fortführung eines Unternehmens auf Grund des § 9, Abs. 2, untersagt wird,

d) in dem Umfange, in dem eine Schädigung durch ein unwirtschaftliches oder unzuverlässiges Verhalten des Betroffenen mitverursacht worden ist.

(3) Die gewährte Entschädigung kann der Verband mit Zustimmung des Ministeriums für Land- und Forstwirtschaft ganz oder teilweise auf die Mitglieder umlegen, die aus der betreffenden Maßnahme einen Vorteil haben, und zwar nach dem Maße ihres Vorteiles."

12. Der § 11 hat zu lauten:

„Zur Deckung der Verwaltungskosten und sonstiger Aufwendungen, die mit der Tätigkeit des Verbandes verbunden sind, sowie der Ausgaben nach § 10 wird der Verband von seinen Mitgliedern Beiträge sowie Gebühren für besondere Leistungen und Ausgleichsabgaben einheben."

13. Der § 12 hat zu lauten:

„(1) Der Verband kann seinen Mitgliedern wegen Verletzung der Vorschriften dieser Verordnung, der Satzungen und der auf Grund dieser Bestimmungen erlassenen Anordnungen des Verbandes Ordnungsstrafen im Einzelfalle bis zum Betrage von 1,000.000 K auferlegen. Die Ordnungsstrafen bilden eine Einnahme des Verbandes.

(2) Nicht rechtzeitig bezahlte Beiträge, Umlagen (§ 10, Abs. 3), Gebühren, Ausgleichsabgaben und Ordnungsstrafen können auf Anhodne, nedojde-li k dohodě, ministerstvo zemědělství a lesnictví po slyšení Svazu.

(2) Nárok na odškodnění není

a) za hospodářské újmy, jež vznikají všeobecnými nařízeními podle § 4, odst. 1, písm. i),

b) za poškození, jež vznikají tím, že nějakým opatřením došlo k omezení nebo k zastavení podniků, které vznikly bez schválení okresního úřadu po 21. září 1939,

c) za poškození, jež vznikají tím, že bylo zakázáno další vedení podniků podle § 9, odst. 2,

d) v tom rozsahu, bylo-li poškození spoluzaviněno nehospodárným nebo nespolehlivým chováním postiženého.

(3) Poskytnuté odškodnění může Svaz se souhlasem ministerstva zemědělství a lesnictví rozvrhnouti zcela nebo zčásti na členy, kteří mají z opatření, o něž jde, prospěch, a to podle míry jejich prospěchu."

12. § 11 zní:

„K úhradě správních výdajů a ostatních nákladů, spojených s činností Svazu, jakož i výdajů podle § 10 vybírá Svaz od svých členů příspěvky, jakož i dávky za zvláštní úkony a vyrovnávací příspěvky."

13. § 12 zní:

„(1) Svaz může svým členům ukládati pořádkové pokuty pro porušení ustanovení tohoto nařízení, stanov a nařízení Svazu na jich základě vydaných, v jednotlivých případech až do částky 1,000.000 K. Pořádkové pokuty jsou příjmem Svazu.

(2) Včasně nezaplacené příspěvky, rozvržené částky (§ 10, odst. 3), dávky, vyrovnávací příspěvky a pořádkové pokuty mohou na

trag des Verbandes auf Grund eines von ihm hinsichtlich der Vollstreckbarkeit bestätigten Rückstandsausweises oder Erkenntnisses über die Auferlegung einer Ordnungsstrafe durch politische Exekution eingetrieben werden."

14. Der § 13 hat zu lauten:

„(1) Die Mitglieder des Verbandes sind verpflichtet, die vom Verbande vorgeschriebenen Aufzeichnungen zu führen.

(2) Der Verband überwacht durch seine Kontrollorgane die Einhaltung der Bestimmungen dieser Verordnung, der auf Grund derselben erlassenen Satzungen und Anordnungen. Kontrollorgane können bloß eigenberechtigte, verläßliche und vertrauenswürdige Personen sein, die keine Ausländer sind. Diese Personen müssen beim Ministerium für Land- und Forstwirtschaft das Gelöbnis ablegen, daß sie die Überwachung nach bestem Wissen und Gewissen durchführen werden. Bei der Durchführung der ihnen durch diese Verordnung anvertrauten Aufgaben sind die Kontrollorgane des Verbandes, insoweit es sich um ihren strafrechtlichen Schutz handelt, den öffentlichen Organen gleichgestellt. Das Ministerium für Land- und Forstwirtschaft bestätigt die Ablegung des Gelöbnisses auf der den Kontrollorganen vom Verbande ausgestellten Legitimation. Die Kontrollorgane sind verpflichtet, über die Einrichtungen und Geschäftsverhältnisse, zu deren Kenntnis sie bei der Ausübung ihrer Funktion gelangt sind, Verschwiegenheit zu wahren und sich der Verwertung des Geschäftsgeheimnisses zu enthalten. Die Verschwiegenheit ist auch nach dem Ausscheiden aus den Diensten des Verbandes zu wahren.

(3) Die Mitglieder des Verbandes sind verpflichtet, den gehörig legitimierten Kontrollorganen die Einsichtnahme in Geschäftsbücher, Geschäftsabschlüsse und sämtliche Aufzeichnungen zu gestatten, ihnen die geforderten Aufklärungen zu geben und das Betreten der Ackerflächen, der Handels-, Betriebs- und Lagerräume gemäß § 9 des Verfassungsgesetzes vom 9. April 1920, Slg. Nr. 293, über den Schutz der Freiheit der Person und des Hauses sowie des Briefgeheimnisses zu gestatten, wobei die Bestimmungen der §§ 8 und 10 des angeführten Gesetzes zu beachten sind."

15. Der § 14 hat zu lauten:

„Der Minister für Land- und Forstwirtschaft bestimmt den Tag der Aufnahme der Tätigkeit des Verbandes und verlautbart ihn im Amtsblatt."

návrh Svazu býti vymáhány politickou exekucí na základě výkazu nedoplatků nebo nálezu o uložení pořádkové pokuty, jím co do vykonatelnosti potvrzeného."

14. § 13 zní:

„(1) Členové Svazu jsou povinni vésti Svazem předepsané záznamy.

(2) Svaz dozírá svými kontrolními orgány na dodržování ustanovení tohoto nařízení, stanov a nařízení na základě jich vydaných. Kontrolními orgány Svazu mohou býti pouze osoby svéprávné, spolehlivé a důvěryhodné, jež nejsou cizinci. Tyto osoby musí složiti u ministerstva zemědělství a lesnictví slib, že budou vykonávati dozor podle nejlepšího vědomí a svědomí. Při výkonu úkolů jim tímto nařízením svěřených jsou kontrolní orgánové Svazu, pokud jde o jejich trestněprávní ochranu, postaveni na roveň veřejným orgánům. Ministerstvo zemědělství a lesnictví potvrdí kontrolním orgánům výkon slibu na legitimaci vydané Svazem. Kontrolní orgánové jsou povinni zachovati mlčenlivost o zařízeních a obchodních poměrech, o nichž nabyli vědomosti při výkonu své funkce, a zdržeti se jakéhokoliv zhodnocení obchodního tajemství. Mlčenlivost dlužno zachovávati i po propuštění ze služeb Svazu.

(3) Členové Svazu jsou povinni dovoliti kontrolním orgánům řádně legitimovaným nahlížeti do obchodních knih, obchodních závěrek a všech záznamů, dáti jim žádaná vysvětlení a povoliti jim vstup na pozemky, do obchodních, provozovacích a skladištních místností podle § 9 ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního, při čemž jest šetřiti ustanovení §§ 8 a 10 uvedeného zákona."

15. § 14 zní:

„Ministr zemědělství a lesnictví určí den zahájení činnosti Svazu a vyhlásí jej v Úředním listě."